



38839/B

38837/3

From the library of the late
Dr. W. A. Greenhill

A. xxiv. Non

Medical

2 Vols in 1

Redd Gentry

Cole

THEOPHANIS NONNI

EPITOME

DE

CYRATIONE MORBORVM

GRAECE AC LATINE.

OP E CODICVM MANVSCRIPTORVM

RECENSUIT NOTASQVE ADIECIT

IO. STEPH. BERNARD.

GOTHAE

APVD C. W. ETTINGER.

AMSTELODAMI

APVD J. ST. VON ESVELDT HOLTROP ET SOC.

1794.



MEDICIS NOBILIBVS

D. CHRIST. GOTHFR. GRVNER

SERENISSIMO DVCI SAXO - COBVRGENSI ET SAL-
FELDENSI A CONSILII AVLAE SECRETIORIBVS ET
ARCHIATRO. SERENISSIMO DVCI SAXO - VINARIENSI
ET ISENACENSI A CONSILII AVLAE PROFESS. BO-
TANIC. ET THEORET. PVBL. ORDINAR. FACVLT.
MEDIC. ASSESS. ACADEMIAE IMPERIAL. NAT. CV-
RIOS. REGIAE FLORENTINAE ET ELECTORAL. MO-
GVNT. SCIENT. VTIL. SOCIETATIS REGIAE LONDI-
NENS. ET PARIS. MEDICAE. DVCAL. LATINAE ET
PHYSICAE IENENS. ACADEMIAE PRINCIPAL. HASSIA-
CAE ET OECONOM. BAVARIC. BVRGHVS. HARLE-
MENS. VLISSINGENS. PHYS. EXPERIMENT. ROTERO-
DAMENS. ART. ET SCIENT. RHENO - TRAJECT. ET
MOSQVENS. EXCOLEND. LITER. ROSSIC. NEC NON
COLLEG. MED. NANCEIANI SODALI.

NEC NON

D. IO. MICHAELI BERNHOLD

COMITI PALATINO CAESAREO PHIL. ET MED.
DOCT. SERENISSIMO MARCHIONI BRANDENBURGI-
CO-ONOLDINO CVLMBACENSI A CONSILIIS AV-
LAE PHYSICO SVPREMARVM PRAEFECTVRARVM
VFFENHEMENSIS ET CREGLINGENSIS ACADEMIAE
IMPERIALI NATVRAE CVRIOSORVM
ADSCRIPTO.

D. D.

IO. STEPH. BERNARD.

DEDICATIO.

*Circumspicienti Almeloveenio, cuinam novam
CELSI editionem nuncuparet, in mentem ei in-
ciderunt nomina duorum ab arte medendi insig-
nium virorum PETRI PETITI et MATTHAEI SLADI,
quorum hic Amstelodami, ille vero Lutetiae Pa-
risiorum medicinam profitebantur. Neque poterat
vir egregius iudices eligere aut peritiores, aut ae-
quiores, quorum eruditio ac candor singularis or-
bi erudito dudum notus atque perspectus erat.
Nolite igitur mirari VIRI alti nominis, si Alme-
loveenium imitari satagam, ac VOBIS inscribo
NONNI editionem a me adornatam. Flagitat
hoc VESTRA eruditio ac nominis celebritas; fla-
gitat animus VESTER erga me prolixus, cujus
monumentum publice exflare acquam duxi. Li-
ceret hic mihi in laudes VESTRAS ubertim ex*

spatiari ac referre, quot quantisque nominibus
Vobis obstrictus sum, sed animadverto, fore,
ut verbis Valerii Maximi utar, ut pondere
laudis, quam meremini, obrutus,
magis imbecillitatem ingenii mei detegam,
quam VESTRAM virtutem, sicut par est,
repraesentem. Enixe vero Vos oro atque obtestor,
ut mihi, VESTRARUM dotium cultori eximio,
favorem VESTRUM, quem sane maximi facio,
perennare jubeatis:

perpetuusque animi debitor hujus ero

Dabam Arenaci postridie calend. Octobr.
cIdIdccclxxxxi.

P R A E F A T I O.

B E N E V O L O L E C T O R I

s.

Nonni nomine insignitam hanc epitomen vulgavit HIEREMIAS MARTIVS, medicus Augustanus, ex codice Ms. bibliothecae illius urbis, ex qua multi scriptores praeclari prodierunt, tanquam ex equo Trojano heroës. Nonni nomen haud dubie prae se fert codex ille, sed solus. Nam in tribus codicibus Vindobonensibus Oribalii nomen comparet, et praecipue prooemium ex hujus scriptis petatum est, ut ibi notavi. Codex Coislinianus anonymo tribuit hoc opusculum, quod perspicacissimus *Montfaucon* Nonni esse recte subolfecit, Biblioth. Coislinianae p. 448. Unus vero e codicibus Vindobonensibus diserte THEOPHANIS nomen auctori nostro vindicavit. Floruit utique Constantinopoli medi-

cus quidam *Theophanes* dictus, cujus nomen ex codice Regio 5502 notum fecit *Du Cange* prae-
 fat. ad appendicem Glossarii p. 1. cum in cod.
 3496. anonymi dicuntur libri hi de *Diaeta* in-
 editi, quorum praefationes, quod ad sensum ad-
 tinet, satis conspirant cum prooemio hujus epi-
 tomes, et jussu Imperatoris Constantini Por-
 phyrogeniti pariter conscripti fuerunt. Quae
 cum ita sint, suspicatus sum verum nomen auc-
 toris esse vel THEOPHANES NONNVS, vel NON-
 NVS THEOPHANES, quorum alterum dignitatis
 est, ut *Actuarius* Ioannis Zachariae, de quo scri-
 bit *Falchenburgius* epistola ad *Sambucum* praefi-
 xa *Nonni* Dionysiakis. „Neque praetereundum
 „existimavi, quod olim Aegyptii viros et vir-
 „gines pietate ac vitae sanctimonia insignes,
 „Nonnos et Nonnas appellaverint. Non enim
 „obscure quis inde divinaverit, nostro poëtae
 „propter sanctissimos et innocentissimos mores
 „illud nomen a suis popularibus fuisse indi-
 „tum.“ Hujus viri docti sententiam si sequa-
 mur, nec medico nostro hunc titulum preca-
 rio datum esse fatebimur. Conf. *Du Cange* Glof-
 far. med. et infim. Latinitatis T. II. p. 715.
 Elucet enim pietas ejus in cap. 259, ubi de ful-
 mine arcendo agit, ac lauri ac ficus virtutem
 praedicat, addit: ἐν μὲν τοῖς Φυτοῖς δαφνὴ καὶ συ-
 κή. καὶ γὰρ ἡλίου ταῦτα φασὶν εἶναι, non vero Apol-
 lini aut Phoebos sacratas, ut *Phaedrus* lib. III.
 fab. 17. add. Jo. *Chrysostomus* in Psalm. IV. p.
 535. qua in re Christianorum pietatem sequi-
 tur. Nam ut scribit *Origenes* contra Celsum
 lib. IV. p. 196. καὶ διὰ ταῦτα δὴ ἡμεῖς, καὶ διὰ
 τοὺς τοιοῦτους μύθους καὶ ἄλλους μυθίους, οὐδὲ μέγ-
 ρις ὀνόματός θελομεν Δία καλεῖν τὸν ἐπὶ παντί Θεόν,
 οὐδ’

οὐδ' Ἀπόλλωνα τὸν ἥλιον, οὐδ' Ἄρτεμιν τὴν σελήνην.
 ἀλλὰ καθαρὰν εὐσέβειαν εἰς τὸν δημιουργὸν ἀσχοῦντες,
 καὶ τὰ καλὰ αὐτοῦ δημιουργήματα εὐφημοῦντες, οὐδὲ
 μέχρι ὀνόματος χραίνομεν τὰ θᾶα. *Origenis* senten-
 tiam suo exemplo confirmat *Theodorus* apud *Pho-*
tium *Biblioth.* p. 692. Noster c. 185. γυμνάσια com-
 mendat, ubi *Paulus* *Aeg.* καταβισμὸν laudat.
 Similiter circumlocutione uti maluit beatus
Chrysostomus *T. I.* p. 108. quam rhetorem di-
 cere cum *Achille* *Tat.* lib. III. p. 427. et *Theo-*
phylacto *Simoc.* ep. XI. et κοινὴν εὐρεσιν, quam
 κοινὸς ἐρμῆς in *A. A.* *Serm.* XXXVIII. p. 825.
 Cautius igitur egit noster, quam theologus ille,
 qui *Scaligerum* eruditorum deum vocavit, quem
 eapropter reprehendit *Dominic. Baudius* *Epist.*
Cent. II. ep. 27. p. 300. Poterit igitur in pos-
 terum nomen ejus inferi catalogo medicorum
 pietate insignium, quem concinnavit *J. Bernier*
Essais de Medecine *P. I.* c. 4. Sequitur vero
 ex his nostrum non *Nonum* vocandum esse,
 ut fecit *Martius*, praeceunte codice *Ms.* sed *Non-*
num, quod tanto magis mirum, quod literam
N, in vocis medio geminari frequenter scribat
Strabo lib. XIII. p. 919, et doceat *Th. Reinesius*
syntagm. Inscript. CC. XX. n. 54. p. 910. *Nu-*
nus, *Ninnus*, et *Nonnus* scribi promiscue. Sic
 recentioribus *Nonae* dicuntur *Νόναι* et *Νόναι* auc-
 tore *Du Cange* *Glossar.* p. 1003. *Νόναις* dixit
Xiphilinus *Domitian.* p. 220. Sancti *Nonni*
 episcopi meminit *Salmasius* ad *Tertullianum* de
 pallio p. 35. Sancti *Marcelli* uxorem *Nonnam*
 vocatam esse, jam non recordor, ubi legerim.
Scaliger *Scaligeran.* *Secund.* p. 224. „*Begui-*
 „*nes.* In Gallis vocantur des filles devotes ou
 „bigottes, a *Beguin* quem gossabant.“ (Aliam
 a 5 origi-

originationem adfert illustris Jo. in de Betouin
 Annal. Noviomag. p. 171.) „Nonnae vocan-
 „tur generali nomine; est vox Aegyptia, quae
 „virginem significat. Legi ante 40 annos apud
 „Hieronimum.“ Nonni cujusdam meminit
Synesius ep. XLIII. p. 19. Aliquando tamen
 librarii litteras geminare negligunt in vocis me-
 dio. Glossae Jatricae Mss. v. ἀμυλος habent
 ἀλασσύμενος ἐὶ σακίζόμενος. Auctor de ponder. et
 me. A. R. Mss. ἡ δὲ διπλὴ ἀπερίσικτος σύννευσις. No-
 ster c. 70. κοριανὸν pro κοριαντον. Sic γάνος et
 γάννος reperies exaratum. Mitto alia. Aut si
 Nonnus significat dominus, ut docet *Du Cange*
 Glossar. med. et infim. Latinit. l. c. neque no-
 ster hoc titulo defraudandus, cum *Theophylactus*
Bulg. ep. LV. p. 88. τῷ ἱατρῷ τοῦ Βασιλέως
 κυρίως Νικήτα epistolam inscripserit, et in cod.
 Mss. Leidens. Actuarii de dignot. morb. legas
 τοῦ σοφώτατου Ἀκτουαρίου. κυρίου Ἰωάννου περὶ δια-
 γνώσεως πᾶθων λόγος πρῶτος. Nonnum nostrum
 vocant praeter Martium, G. H. *Welschius* de
 Vena Medinensi et Dan. *Clericus* Hist. Medicin.
 p. 768. Nonnum alii, ut Th. *Reinesius* in Var.
 Lect. Petr. *Petitus* ad *Aretaeum* p. 252. et
 249. Jo. Georg. *Schenckius* in praef. ad observ.
 et experiment. exotic. Cent. VII. *Montsaucon*
 Biblioth. Coislin. p. 448. *Sallier* ad *Thomam*
Mag. p. 500. et *Eloy* Dictionaire de Médecine
 T. II. p. 214. Nonnus cluit *Barchusenio* de ori-
 gin. et progress. medicinae dissert. XVII. c. 9.
 p. 288. et Jo. *Jonstono* Hist. Natur. de Quadru-
 ped. lib. IV. c. 10. p. 229. ac sic etiam vocatur
 in Opere Veneto de febribus p. 15. b. *Pfello*
 tribui hunc librum in nonnullis codicibus, no-
 tavit Leo *Allatius* diatribe de *Pfellis*, recusa in
 Bi-

Biblioth. Gr. *Fabricii* T. V. p. 50. sed vidit probe *Pfelli* foetum non esse, licet eum auctori suo vindicare nequiverit. Dubius haeret *Martius* in praefat. an noster *Romanus* natione fuerit, an latino nomine praeditus. Latino nomine insignitum quoque credidit *Fabricius* Biblioth. Gr. T. XII. p. 685. ut patet ex illis, quae ibi loci de hoc nomine commentatus est.

Iussu *Constantini Porphyrogeniti* hanc epitomen a se concinnatam esse, testatur auctor in prooemio. Quem vero innuat, cum plures ejus nominis exsisterint Imperatores, adhuc sub judice lis est. *Constantinum*, *Leonis* filium, statuit indicari *Lambecius* apud *Jo. Freind* Hist. Medic. Part. L. p. 155. ac sic etiam censet *Renat. Moreau* apud *Merklinum* Linden. Renovat. p. 346. *Fabricius* Biblioth. Gr. T. XII. et cel. *Christoph. Saxius* Onomast. Literar. P. II. p. 150. *Constantini Ducae* filium fuisse arbitratur *Martius* in praef. de qua opinione vid. cl. *Freind* l. c. Arridet mihi sententia *Lambecii* cum *Constantini Ducae* medicus fuerit *Nicetas*, ut testatur *Theophylactus* Bulg. ep. LV. p. 88. cujus etiam, ni fallor, meminit *Annonianus* Anthol. lib. II. c. 23. epigr. 5. nisi statuamus plures eum aluisse medicos. Plures enim habebant medicos Imperatores, qui in aula versabantur, vid. epist. 47. quorum unus tantum archiatri titulo superbiebat, ut docet *Aegid. Menagius* Amoenit. Juris Civil. p. 222. et patet abunde ex epistolis Archiepiscopi Bulgariae. Accedit, quod noster pauca admodum in hoc opusculo tradat, quae ad chirurgiam spectant, licet illa aetate medici nondum diversi erant a chirurgis, qui

qui mos demum invaluit tempore *Avicennae*, teste *Guidone Cauliacensi* in praef. qui anno 1050 vita functus est, vid. *Eloy* Dictionaire T. I. p. 120. Sed nostri tempestate ars chirurgica negligebatur, ut patet ex jambis n. II. quos ante chirurgos veteres edidit doct. *Cocchius* p. 39. vf. 20. ac sub Constantino Duca denuo vires sumsit, quod probat carmen III. vf. 19. p. 40.

Insuper habuit *Martius* nos docere elenchum graecum, ut illum exhibet codex Ms. quem etiam addere superfedit *Montsaucon* in biblioth. Coislin. In codice *Pfelli* hunc invenit *Alatius*: Ἱατρικὸν πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον Βασιλέα σύνοψις ἐν ἐπιτομῇ τῆς ἱατρικῆς ἀπάσης τέχνης, ac ita quoque inscribitur liber *Pfelli* ineditus, quo usus est *Jac. Goupylus*. Quae vero ex eo adfert ad *Alexandrum* Trall. p. 16. in Nonno non habentur. Veteres medici epitomas conficere operae pretium esse judicarunt, quod medicorum πολλὰ δόγματα esse viderent, ut testatur *Jo. Chrysostomus* in A. A. Serm. XXXIII. p. 799. unde adparet, quot scriptis medicis caremus, quae interciderunt. Epitomas praeterea concinnarunt, ut lectorum ingenia exercerent, quo supplerent sedulitate sua ac cogitatione, quae omissa crederent: Quem morem tangit quoque *Chrysostomus* l. c. Serm. LV. p. 917. De titulis, βασιλεὺς et δεσπότης, Imperatoribus Constantinopolitanis tributis consul. *Du Cange* Glossar. p. 180. et 283. Additur praeterea in margine cod. A. Ὁριβασίον, quod librarius cum huus epitomes auctorem esse crederet, nisi voluerit innuere prooemium ab *Oribasio*

basio mutuatum esse Nonnum, licet non ignorem librariorum frequenter nomina permutasse. Vid. quae de carmine *Horatii* ad *Pisones* narrat *Scaliger Scaligeran. Secund. p. 454. v. Lucanus. Antiquiores ipsi nomen suum adponebant, ut Nicander Ther. vl. 957. de quo more vid. Dio Chrysost. Or. LIII. p. 555. D. quem posteriores neglexerunt. Ex cod. C. exulat titulus. Codex D. autem Θεοφάνης πρὸς Κωνσταντῖνον δεσπότην τὸν Πορφυρογέννητον βασιλέα, qui mihi placet in primis. Nam veteres in indicandis lemmatibus argumentisque brevitati studebant, ut observat *Koehlerus* ad *Galenii* *Protrept. p. 17.* Addit praeterea codex ille ὁ χρυσοβαλάντης. De qua voce rogatus a me erud. *Bolla*, sententiam suam schedula addita sic exposuit. „Non inmerito „haeres in ὁ χρυσοβαλάντης, quod, quidnam sit, „hand facile quis divinet. Suspicio tamen viri „nomen esse, et si opinionem meam dicere liceret, „librarium designari crederem. Saepius „enim horum hominum nomina, ita nude posita, in Mss. occurrere, me observasse memini. Est quidem apud *Georg. Lodium* locus „Constantinopoli ob inventum ibi βαλάντιον, „χρυσοβάλανδον dictus: (vid. *Du Cange Gloss. m. „et inf. Gr.*) sed id huc nihil pertinere vix est, „quod dubitem. Verisimilius mihi videtur „illud a voce χρυσόβαλα vel χρυσοβάλανος derivandum esse, et sic fortasse medici alicujus nomen, ex re inditum esse possit. At superior „ratio magis placet. Aliud adhuc in mentem „mihi venit: Quid si hoc *Theophanis nostri* „cognomen fuisset, et postea ab alio adjectum „esse? Admonuit me praecedens comma.“ Ingeniose quidem haec prolata a viro doct. ego
vero*

vero nihil definitio, licet clam me non sit hominem quendam fraudulentum βλάπτοντα dictum fuisse, de quo vid. *Synesius* ep. 128. p. 77. cujusmodi fraudem ex *Augustino* protulit *Menagius* amoenit. juris civil. c. X. p. 55.

Licet *Martius* editionem suam non κατὰ τὸν νῦν κειρατηγότα τύπον τῶν ἐκδοσέων adornaverit; tamen ἀντὶ ἀξιόλογος habendus, et

Laus illi debetur, et a me gratia major,

quod eum a situ et oblivione vindicaverit. Nam, ut scribit *Seneca* Natur. Quaesi. lib. VI. c. 5. de veterum opinionibus: *Nova omnia erant primo tentantibus, post eadem illa limata sunt: et si quid inventum est, illis nihilominus referri debet acceptum. Nulla res consummata est, dum incipit.* Editionem *Nonni* moliebatur medicus itidem *Augustianus* doctissimus G. H. *Welschius*, ut testatur in opere erudito de *Vēna Medinensi* c. X. p. 264. quam si absolvere potuisset, cultior omnino proditurus fuisset *Nonnus*. Auctorem hujus operis ex prooemio colligit *Leo Allatus* l. c. aetate prosectum, experimentis celebrem artisque exercitio eruditum fuisse. Quod ejus judicium parum firmo nititur tibi-cine, cum cuncta illa, quae in eo admiratur, non nostrum agnoscunt auctorem, sed *Alexandro*, *Paulo* aliisque debentur, ut hoc jam observavit cel. *Freind*, ac post eum doct. *Ed. Milward* a letter to Sir *Hans Sloane* p. 9. Monuit me per literas vir admodum reverendus atque celeberrimus C. C. *Langhans*, de *Nonno Hambergerum* in notitia auctorum statuere, breviam

rium ejus ex alio auctore, cujus nomen non constat excerptum esse, sed in aliena civitate peregrinatur vir doctus.

Caco nostrum nobis furaciorem depingit erud. *Freind*, cum sibi tribuat, quae aliis sublegit, nulla facta mentione eorum, per quos profecerit, nec faventius de eo judicant doct. *Cocchi*us praefat. ad chirurgos veteres p. X. et Ed. *Milward* l. c. Vellem omnino nobis indicasset, unde cuncta hauserit. Magno id mihi fuisset adjumento, quo lectiones a librariis depravatas detegere ac in integrum restituere licuisset, quod nunc non, nisi gravate ac multo cum taedio praestare quodammodo potui. Vere namque scribit *Theophylactus Simoc.* Quaest. Phys. XIX. οὐδὲν γὰρ ἔσθ' ὃ μὴ τοῖς πάλαι κατ' ὥρωτα, τὸ δὲ περιτυγχάνειν προχειρότατα, οὐ πᾶν τι ἑχθρὸν, vel ut *Pindarus Olymp. Od. XIII.* p. 42.

— ἅπαν δ' εὐρόντος ἔργον.

conf. Jo. *Langius* Epist. medicin. lib. II. ep. 57. p. 758. Obtinuit mos apud recentiores, ut celatis antiquorum nominibus, eorum verbis, tanquam suis, uterentur. Qua de re jam questus est *Plinius* praef. ad H. N. p. 4. *Virgilium* versus integros ex *Lucretio* summisce observavit A. *Gellius* N. A. lib. I. c. 21. Taceo *Simeonem Sethi* et *Marcellum Empir.* quem *Scribonium Larg.* operi suo integrum inseruisse testatur, praeter viros doctos apud *Almeloveenium* syllabo plagiariorum p. 26. novissimus *Scribonii* editor. in praef. p. VIII. cl. Jo. Mich. *Bernhold.* Sic viri docti suspicantur *Gariopontium* methodicorum castra secutum esse, vid. *Kestneri* Hist. Medic.

Medic. p. 175. sed adfirmare ausim *Garioponto* methodicos ne quidem notos fuisse, ac ubi cum horum placitis congruit, id *Theod. Prisciano* sublegit omne. Neque obstat, quod noster ex *Alexandri* et *Pauli* hortulis plurima sumserit, licet ab eius aevo non longe remoti sint, cum *Cyprianus* quaedam iisdem verbis ex *Minutio* Fel. desumptis, tanquam sua, dederit, cum parum admodum temporis inter utrumque effluerit. Alia exempla adfert *Clemens Alex. Stromat. lib. VI. p. 628. A.* De Jo. Salisberienfi vid. *Pithoeus* *Pithoean. p. 506.* Alia exhibent *Chevraeana* T. I. p. 501. Potuisset nostri nomen inferere syllabo plagiariorum p. 50. *Alme-loveenius*, sed videtur ei *Nonnus* ignotus fuisse, saltem non lectus. Fortunam scaevam expertus est epitomator noster, adeo, ut medici, qui *Alexandri*, *Aëtii*, *Pauli*, aliorumque medicorum nostra tempestate meminerant, ejus nomen praeterierint, ut Jo. *Langius*, qui tamen veteres Graeciae medicos bene triverat, et ejus exempla se oculis eruditorum subduxerint, ita, ut nob. de *Villoison* mihi significaverit Parisiis nullum praeter unum reperiri. Quod mihi non mirum accidit, cum *Winckelmannus* epistola ad Jo. Jac. *Reiske*, hujus commentario de rebus ad eum pertinentibus subjuncta p. 315. scribat Florentiae exemplar nullum typis descriptum exstare *Apollonii Rhod.* Sic dolet H. *Valesius* in epistola Mf. ad H. *Vossium*, quae inter alias bene multas adservatur in bibliotheca Remonstrantium Amstelodami, se *Photii* bibliothecam, excussis in hac civitate (Parisiis) bibliopolarum omnium officinis, reperire non potuisse. Conf. cel. *Sallier*, vel cel. *Sevin*, ut perhibet nob.

de

de Villoison ad Longum p. 237. ad Thomam
Mag. p. 100.

Infectantur nostrum potissimum viri docti, ob ea, quae cap. XXXIII. et XXXVI. totidem verbis ex *Alexandro* Trall. translata sunt, sed ut verum fatear, suspecta dudum haec capita mihi fuerunt, quod prolixiora et verbosiora videbantur, quam epitomen decebat; unde in eam deveni opinionem illas lacinias ab alio nostri panno adsutas fuisse, quam suspicionem confirmarunt codices Vindobonenses, a quibus absunt ea, quae e Tralliano apud nostrum leguntur. Neque hic tantum hoc obtinet, verum et capita LXXIV. et LXXVIII. cum ex eodem scriptore petita sunt, omittuntur in codd. Mss. Capite LXXXII. in fine quaedam ex *Alexandro* derivata sunt, quae pariter e codicibus exulant. Caput LXXXIII. cum tribus sequentibus, cum *Alex.* auctorem habeant, codices non agnoscunt: conf. c. LXXXIX. Plura lectori inter legendum occurrent. Non igitur culpandus noster, quam is, qui illa inscio ac invito Theophani obscuravit. Duo capita habentur de sputo sanguinis, nempe 123. et 132. quorum alterum ab aliena manu intrusum arbitror, nisi quis velit statuere nostrum duas libri hujus *ἔνδοξας* edidisse, unde duo capita ejusdem argumenti nata sunt.

Cum aliter non constent haec sacra, ut Non-
num emacularem, Galeni ac reliquorum medi-
corum monumenta evolvi ac cum nostro contu-
li. Praevidei quoque multum lucis me foenera-
turum, si codices Mss. in auxilium vocare lice-
ret. Laudandi hic mihi sunt viri doctissimi et
b kuma-

humanissimi, quorum benevolentia adjutus collationes codicum Vindobonensium nactus sum. Celeb. GRVNERI commendatione aditus mihi patefactus est ad amicitiam doct. ac experientissimi medici, P. Josephi FERRO, cujus hortatu codices bibliothecae Caesaricae cum editione Martii contulit ac ad me transmisit vir eruditissimus Jo. Bapt. BOLLA, cujus etiam indicio didici non duos tantum nunc codices adservari, ut, *Lambecio* duce, scripsit cl. *Freind* l. c. sed quatuor, quorum codicem XXVI. designo in notis per literam B. codicem vero XXVII. per A. cod. XXXII. per C. et cod. L. per D. *Ilos codices aetatis non multum diversae esse*, adjecta schedula, me monuit vir praestantissimus. In codicibus B. et D. epitome haec in libros divisa est, quod pariter ex *Lambecio* jam notaverat *Freindius*: at distinctio haec in codice Augustiano observata non est, licet ejus vestigium supersit cap. 205. καὶ ὅσα — εἰρηται ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλῶ, intelligit autem caput praecedens 204. nisi quis πρώτῳ dictum velit pro προτέρῳ, vid. Jo. Henr. *Maji* observ. sacr. lib. III. p. 129. Noster prooemio: πρότερον ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχάμενοι, ubi cod. B. πρώτον exhibet. *Novus* Ev. *Joannis* c. XV. vl. 74. πρώτον ἐμὲ συγέσσω, ubi πρώτον per πρότερον exposuit *Sopringius* in ora lui exemplaris. Neque praetereundus venit vir nobilissimus ac celeberrimus d'ANSE DE VILLOISON, cujus humanitati ac amorì erga literas elegantiores debemus codicis Sangermanensis collationem, notatam litera E. quam eo impulso adornavit medicus nobilis Parisinus, DIAMANTES CORES, natione Graecus, natus Smyrnae, quo labore inglorio ac taedioso ita functus est,

est, ut peritiae ejus in literis graecis ac sagacitatis insignis vestigia ubique eluceant. Nam non variantes lectiones modo sedulo excerpfit, sed locis corruptis talem adtulit medicinam, ut eruditionem non proletariam prodant ejus conjecturae, quibus lectorem nolui defraudare easque inserui suis locis. Occupatur vir ille doctissimus in emaculando Hippocrate ac emendationes prelo subjiciendas premit, quas praeclaras fore ex hoc specimine colligere est facile. Codex Sangermanensis orbi erudito innotuit opera et studio B. *Montfaucon* in biblioth. Coisliniana p. 448. illum minutissimo caractere exaratum esse significavit mihi per literas erud. de *Villoison*.

In notis praecipue operam dedi, ut loca depravata in integrum restituerem, in quem finem recentiores quoque in consilium adhibui. Omnia tamen ad graecae linguae genium normamve refingere, foret oleum et operam perdere. Vnde se mihi non probat diligentia nimia viri doctissimi, Th. *Guidotii*, qui *Theophilum* de urinis vel invitis codd. Mss. bene graece loqui docuit. Verum ut apes in omnibus quaerunt, non ex omnibus carpunt; ita ego pauca decerpsi, multa praetermisi. Aliorum scriptorum loca minus sana tetigi quoque, ut hac ratione philologos ad Nonni lectionem adlicerem aut invitarem, sed aliorum opiniones refellere supersedi. Non enim mihi convenit cum *Seneca* Natur. Quaest. lib. VI. c. 16. qui quae improbamus, damnare potius, quam praeterire voluit. Placet magis sententia *Eveni* *Parisi*. σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' εἶναι, ἐμοὶ δὲ τὰδε. Possum quoque me tueri

b 2

exem-

exemplo N. *Heinsii*, cujus verba vide ad A. *Sabini* epist. III. p. 863. Quodsi vero evenerit, ut inficius emendationuculas protulerim ab aliis occupatas, eodem viro summo defensore iterum utar, quem vide ad *Ovidii* Art. Amator. lib. II. vs. 660. Pauperis est, τὸ λεγόμενον, numerare pecus, neque mihi unquam mens fuit

— raptoque excellere cultu.

Auscultavi semper priscæ legi, NE QUID ALIENVM TOLLAS IN ARMVM. Anti-
quorum loca sedulo adnotavi, quo constaret, unde singula hauserit noster. Hippocratis loca, quibus ei lux quaedam adfunditur, satis habui indicare, verbis ipsis omis-
sis. Vix enim reperi-
ri arbitror medicum, ne inter ἀγλαίους quidem, in cujus supellectile libraria Cui lenis opera non
exstant; aut si talis inveniretur, ita de eo statuo, ut *Alcibiades* de ludimagistro, apud quem frustra quaerebat *Iliadem* Homeri, quam historiam refert *Aelianus* V. H. lib. XIII. c. 38. aut illam
ἰατρὸν γεγενημένον reputabo, qualem describit *Aristoteles* de P. A. lib. I. c. 1. p. 1103. et *Jo. Chrysostomus* in Psalm. XI. p. 605.

Non latuit interpretem, Nonnum ex *Alexandro*, *Attio* et *Paulo* Aegin. sapere; Nam frequenter *Gruiterii* Andern. versionem pro sua nobis obtrudit. neque tamen ausus est græcæ, etiam ubi erant inquinata, ex *Paulo* aliisve emendare, unde suspicarer eum anxie codicis sui lectionem secutum esse. nisi adfirmaret *Welschius* l. c. se Nonnum ad fidem ejusdem codicis emendatiorem daturum. Unde vereor, ne idem acciderit *Martio*, quod exscriptori non satis at-
tento

tento *Malelae*, qui vitia quaedam nova creavit, ut observat *Hodius* in prolegomenis. Memorat *Merchlinus* l. c. nostri librum *de febribus* existare in opere Veneto de febribus p. 14. sed liber ille nihilo plus continet, quam capita, quae in hoc epitome de febribus leguntur ex versione *Martii* intemerata, nisi ubi excusoris oculus aberravit, ut hoc clare mihi constitit, postquam doct. *Bolla*, pro ea, qua me prosequitur, benevolentia apographum ad me transmisit, quod, ut Lectori pateat, ac ne quis me temere aliquid emisisse suspicetur, huic editioni subiunxi.

Compositionum farrago plurima apud nostrum, quod merito damnat Jo. *Langius* Epist. Medic. lib. I. ep. LIV. p. 254. sed non nimia, si *Scribonium Larg.* audias, et *Aselepiadem* apud eum et apud *Celsum* epist. ad *Callistum* p. 749. Hinc *Isocrates* or. de pace p. 396. ὅτι τῶν περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων πολλὰν θεραπεΐαν καὶ παντοδαπὰ τοῖς ἰατροῖς εὐχρηστὰ. Ac *Isidorus Pelus.* ep. 251. οὐ γὰρ πάντες τοῖς αὐτοῖς χαίρουσιν, οὐδὲ πάντες τοῖς αὐτοῖς θεραπεύονται βοηθήμασιν· ἀλλ' ὅσος τῶν παθῶν ὁ ἑσμός, τοσούτος καὶ ὁ τῶν θεραπειῶν. Rectius *Primerosius* de vulgi error. lib. I. c. 15. p. 45. Non remediorum copia, sed utendi ratio medicum facit, quae totidem fere verbis tradit Jo. *Chrysostomus* T. VII. p. 711. ed. Eton. et p. 902. quibus parum morigerum se gessit inter recentiores *Lazarus Riverius*, cujus praxin medicam, cum formularum copia redundaret, praxin empiricam vocitabant Parisienses, teste Th. *Bartholino* Epist. Medicin. Cent. I. ep. 9. p. 29. ut *Guidoni Patino* gratificarentur, qui eum oderat, ut colligo, ex illustr. *Halleri* commentario ad *Boerhaavii* method. p. 886. Laudandus noster, quod

membris orationis brevibus ac concisis cuncta expresserit. Nam recte *Theophilus Corydalcus* Exposit. Rhetor. apud *Fabricium* Biblioth. Gr. T. XIII. p. 696. κώλων δὲ τὰ μικρὰ καὶ κομματικὰ, μάλιστα συμβάλλεται πρὸς ἐναργεῖαν. Neque, quod de *Angulio* narrat *Suetonius* lib. II. p. 295. *praepositiones verbis addere, neque conjunctiones saepius iterare dubitavit.* TV vero, Lector benevole, vale ac hisce fruiere. Ἡμῶν δὲ τὰ μὲν γραφέντα καλῶς, μὴ μετεχέτω Φθόρου· τὰ δὲ ἀγνοηθέντα τύγχανέτω διορθώσεως ὑπὸ τῶν δυνατοτέρων, ut ait *Diodorus Sicul.* lib. I. p. 9. *)

*) Noni medici clarissimi de omnium particularium morborum curatione, sic ut febres quoque et tumores praeter naturam complectatur, *Liber*, nunc primum in lucem editus, et summa diligentia conversus per *Hieremiam Martium*, Medicum physicum Augustanum. Argentorati. Excudebat *Josias Rihelius*. M. D. LXVIII.

T A B V L A

ORDINEM LIBRORVM IN CODICE VIN-
DOB. D. SISTENS.

Πίναξ *) ἀκριβῆς τοῦ παρόντος βιβλίου

Πίναξ τοῦ α'. βιβλίου.

Περὶ τριχῶν ῥεουσῶν Α'.

Διαφυλακτικὰ τριχῶν Β'.

Αὔξητικὰ τριχῶν Γ'.

Μελάσματα τριχῶν Δ'.

Περὶ τοῦ ποιῆσαι ξανθὰς τριχὰς Ε'.

Περὶ πιτυριάσεως ς'.

Περὶ φθειριάσεως ἐν τῇ κεφαλῇ Ζ'.

Περὶ ἀχώραν καὶ κηρίων, ὃ λέγεται γλυκὺ Η'.

Περὶ ἀλωπενίας καὶ ὀφιάσεως Θ'.

Περὶ κεφαλαλγίας Ι'.

Περὶ τῶν ἐξ ἐγκαύσεως κεφαλαλούντων ἤγουν ἐξ ἡλίου
καὶ οἴνου ἢ πυρετοῦ ΙΑ'.

b 4

Περὶ

*) Πίναξ. De hac voce consul. *Berkelius* ad *Stephanum Byz.*
—de Urb. p. 66.

- Περὶ τῶν ἐπὶ ψυχρᾷ δυσκρασίᾳ κεφαλαλγούντων ΙΒ΄.
 Περὶ τῶν ἐξ ἀναθυμιάσεως τοῦ σωματικοῦ κεφαλαλγούν-
 των ΙΓ΄.
 Περὶ τῆς ἐξ οἴνου κεφαλαλγίας ΙΔ΄.
 Περὶ κεφαλαίας καὶ ἡμικρανίας ΙΕ΄.
 Περὶ ἀποφλεγματισμῶν καθαιρόντων τὴν κεφαλὴν Ις΄.
 Εἰρηνα καθαρκτικὰ κεφαλὴν ΙΖ΄.
 Πταρμικὰ διὰ τῶν μυκτήρων ΙΗ΄.
 Πρὸς τὸ παῦσαι πταρμούς ΙΘ΄.
 Ποτικὰ πρὸς ἡμικρανίαν διὰ ψυχρὰν δυσκρασίαν Κ΄.
 Πρὸς τοὺς διὰ θερμὴν δυσκρασίαν ὀδυνομένους ΚΑ΄.
 Περὶ κατάρρεου καὶ κορύζης ΚΒ΄.
 Καταπότια πρὸς βῆχα καὶ πταρμούς ΚΓ΄.
 Πάσματα κεφαλῆς ἀναξηραντικὰ ΚΔ΄.
 Περὶ Φρενίτιδος ΚΕ΄.
 Περὶ Φλεγμοιῆς ἐγκεφάλου Κς΄.
 Περὶ ληθαργου ΚΖ΄.
 Περὶ κίρκου ΚΗ΄.
 Περὶ κώματος ΚΘ΄.
 Περὶ κατόχου καὶ καταλήψεως Λ΄.
 Περὶ ἀγρύπνου κώματος ΛΑ΄.
 Περὶ ἀμαυρώσεως καὶ ἀμβλυωπίας ΛΒ΄.
 Περὶ γλαυκώματος καὶ ὑποχύματος ΛΓ΄.
 Περὶ ὑπωπίων ΛΔ΄.
 Περὶ τῆς διὰ πλῆθος τῶν ὠτῶν ὀδύνης ΛΕ΄.
 Περὶ τῶν ἐν τοῖς ὠσὶ παθῶν καὶ περὶ ὀδύνης ὠτων δια-
 ψίξιν Λς΄.
 Περὶ τῶν διὰ θερμὴν δυσκρασίαν ὀδυνομένων τὸ οὖς ΛΖ΄.
 Περὶ Φλεγμοιῆς ὠτων. ΛΗ΄.
 Πρὸς ὦτα πυοροοῦντα ΛΘ΄.
 Περὶ ὠτων ῥύπον ἐχόντων Μ΄.
 Πρὸς αἰμορρῆς ἀγοῦντα ὦτα ΜΑ΄.

Πρὸς σκώληκας ἐν ὧσιν MB'.
 Περὶ τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὸ οὖς MG'.
 Πρὸς ἥχους ἐν ὧσιν MD'.
 Πρὸς δυσηχοίας καὶ κωφώσεις ME'.
 Περὶ παρωτίδων MZ'.
 Περὶ τῶν ἐν τῇ ῥινὶ παθῶν MZ'.
 Περὶ ὀζάννης MH'.
 Περὶ πολύποδος ἐν τῇ ῥινὶ MΘ'.
 Πρὸς τὰ τῆς ῥινὸς ἔλκη N'.
 Πρὸς τὰς ἐκ ῥινῶν αἰμορροαγίας NA'.
 Πρὸς ἐφελὴν καὶ φακούς ἐν προσώπῳ NB'.

Πίναξ τοῦ βου βιβλίου.

Περὶ ὀδόντων ὀδυνομένων διὰ φλεγμονῆς A'.
 Πρὸς σαιομένους ὀδόντας καὶ ρευματιζομένους B'.
 Προφυλακτικὰ ὀδονταλγίας Γ'.
 Περὶ ὀδοντοφυούντων βρεφῶν Δ'.
 Ὀδοντοτρίμματα λευκαντικὰ Ε'.
 Πρὸς αἵμασσομένα οὖλα ς'.
 Πρὸς οὖλα βιβρωσκομένα καὶ σηπώμενα Ζ'.
 Πρὸς χεῖλη ἐρῥωγότα Η'.
 Πρὸς γλῶσσαν φλεγμαίνουσαν Θ'.
 Περὶ τῶν ἐν τῇ γλώσσῃ βατράχων Ι'.
 Πρὸς αὐθῆας ΙΑ'.
 Περὶ τῶν ἐν παρισθμίσις φλεγμόνων ΙΒ'.
 Περὶ μανίας ΙΓ'.
 Περὶ μελαγχολίας ΙΔ'.
 Περὶ μνήμης ἀπωλείας ΙΕ'.
 Περὶ σκοτωματικῶν Ις'.
 Περὶ ἐπιληψίας ΙΖ'.
 Περὶ ἀποπληξίας ΙΗ'.

Ἀλήμματα παρέτοις ΙΘ'.

Πόματα παρέτοις Κ'.

Περὶ σπασμοῦ ΚΑ'.

Περὶ εὐπροσθοτόνου καὶ ὀπισθοτόνου καὶ τετάνου ΚΒ'.

Περὶ τρέμου ΚΓ'.

Πίναξ τοῦ γου βιβλίου.

Περὶ διακοσμήσεως ὀφρύων καὶ αὐξητικὰ ὀφρύων Α'.

Ὀφρύων μελαντικὰ Β'.

Πρὸς τὰς ἐν βλεφάροις διπλῆς τρίχας Γ'.

Πρὸς τὰς ἐν βλεφάροις κριθὰς καὶ χαλὰς Δ'.

Περὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς παθῶν ἥτοι περὶ ἐκταράξεως
ὀφθαλμῶν Ε'.

Περὶ Φλεγμονῆς ὀφθαλμῶν ς'.

Διὰ τῶν καταπλασμάτων τοῦ μετόπου Ζ'.

Κροταφικὰ πρὸς ρεύματα ὀφθαλμῶν Η'.

Περὶ χειμώσεως Θ'.

Περὶ ὑποσφειγμάτων '.

Περὶ ἐμφυσήματος καὶ κνησμονῆς καὶ ψωροφθαλμίας
ΙΑ'.

Περὶ ἐκτροπίων ΙΒ'.

Περὶ ξηροφθαλμίας καὶ σκληροφθαλμίας ΙΓ'.

Περὶ αἰγύλωπος καὶ ἀγχίλωπος ΙΔ'.

Περὶ μιλφώσεως ἥτοι μαδαρώσεως ΙΕ'.

Περὶ ῥυάδων Ις'.

Περὶ ἐλκῶν τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ΙΖ'.

Περὶ οὐλῶν καὶ λευκωμάτων ΙΗ'.

Πρὸς τὸ βάψαι λευκώματα ΙΘ'.

Περὶ πτερυγίων Κ'.

Περὶ ἀνθρακώσεως καὶ κερκινωμάτων ΚΑ'.

Περὶ λοιμωδῶν ἐλκῶν ΚΒ'.

- Περὶ δυσωδίας σώματος ΚΓ΄.
 Περὶ τῶν τοῦ γαργαρεῶνος παθῶν ΚΔ΄.
 Περὶ συνάγχης καὶ κυνάγχης καὶ παρακυνάγχης ΚΕ.
 Πρὸς χοιράδας Κς΄.
 Περὶ βηχὸς ΚΖ΄.
 Ἄλλο πρὸς χρονίαν βῆχα ΚΗ΄.
 Περὶ ἀρτηριακῶν ΚΘ΄.
 Περὶ ὀρθοπνοίας καὶ δυσπνοίας καὶ ἄσθματος Λ΄.
 Περὶ αἵματος πτύσεως ΛΑ΄.
 Περὶ πλευρίτιδος ΛΒ΄.
 Περὶ πνευμονίας ΛΓ΄.
 Περὶ ἐμπυήματος ΛΔ΄.
 Περὶ φθίσεως ΛΕ΄.
 Περὶ τῆς τοῦ Φωνητικοῦ ὀργάνου παρέσεως Λς΄.
 Πόμα πρὸς ὀξοχρώτους καὶ ὀξοσώμους ΛΖ΄.

Πίναξ τοῦ δ βιβλίου.

- Περὶ τῶν τῆς καρδίας παθῶν Α΄.
 Περὶ διαφορᾶς πυρετῶν Β΄.
 Περὶ ἐφ' ἡμέρων πυρετῶν καὶ πολυημέρων Γ΄.
 Περὶ συνεχοῦς πυρετοῦ καὶ συνόχου Δ΄.
 Περὶ τριταίου Ε΄.
 Περὶ νόθου τριταίου ς΄.
 Περὶ τεταρταίου Ζ΄.
 Περὶ ἀφημερινοῦ Η΄.
 Περὶ ἡμιτριταίου Θ΄.
 Περὶ λυμοῦ ἢ λυμώδους πυρετοῦ Ι΄.
 Περὶ ἐκτικῶν πυρετῶν ΙΑ΄.
 Περὶ τῶν ἐν πυρετοῖς ἀγρυπνιῶν ΙΒ΄.
 Περὶ καταφορᾶς ΙΓ΄.
 Περὶ τῆς ἐν τοῖς πυρετοῖς κεφαλαλγίας ΙΔ΄.

- Περὶ τιθεμένων τοῖς σπλάγχνοις ἐν πυρετοῖς ΙΕ'.
- Περὶ ὑδρώτων Ις'.
- Περὶ τῶν κατὰ τὸν σόμαχον καὶ γαστέρα καὶ ὑποχοδρίων παθῶν.
- Περὶ ἀνορεξίας ΙΖ'.
- Περὶ βουλήμου ΙΗ'.
- Περὶ κυνώδους ὀρέξεως ΙΘ'.
- Πρὸς τοὺς ἐκλύτους σωματικούς καὶ ἐμοῦντας τροφάς Κ'.
- Περὶ ἄσης καὶ σιλέρου ΚΑ'.
- Περὶ λυγμοῦ ΚΒ'.
- Περὶ ἀπεψίας ἐν γαστρὶ ΚΓ'.
- Περὶ ἐμπνευματώσεως γαστρὸς ΚΔ'.
- Περὶ χολέρας ΚΕ'.
- Περὶ διαρροίας Κς'.
- Περὶ λειεντερίας ΚΖ'.
- Περὶ δυσεντερίας ΚΗ'.
- Περὶ αἱματηρᾶς δυσεντερίας ΚΘ'.
- Περὶ τενισμοῦ ἡγουν βιασμοῦ Λ'.
- Περὶ κωλικῆς διαθέσεως ΛΑ'.
- Περὶ ἰλεοῦ ΛΒ'.
- Περὶ ἐλμίνθων ΛΓ'.
- Περὶ τῶν κατὰ τοὺς νεφρούς παθῶν.
- Περὶ λιθιάσεως νεφρῶν ΛΔ'.
- Περὶ τῶν ἐν τῇ κύσει λίθων ΛΕ'.
- Περὶ φλεγμονῆς νεφρῶν Λς'.
- Περὶ ἐλκώσεως οὐρητικῶν ΛΖ'.
- Περὶ τῶν αἵματι οὐρούντων ΛΗ'.
- Περὶ διαβήτου ΛΘ'.
- Περὶ στραγγουρίας καὶ δυσουρίας Μ'.
- Περὶ τῶν ἐνουρούντων ΜΑ'.
- Περὶ τῶν τοῦ ἥπατος παθῶν ΜΒ'.
- Περὶ φλεγμονῆς.

- Περὶ ἀποσάσεως ἥπατος ΜΓ'.
 Περὶ σκηνωθέντος ἥπατος ΜΔ'.
 Περὶ ἐμφράξεως ἥπατος ΜΕ'.
 Περὶ καχεξίας Μς'.
 Περὶ ὑδερῶν ΜΖ'.
 Περὶ σκηνωθέντος σπληνός ΜΗ'.
 Περὶ ἰντέρου ΜΘ'.
 Περὶ ἐξομφάλου Ν'.
 Περὶ βουβονοκίλης καὶ ἐντεροκίλης καὶ ὑδροκίλης ΝΑ'.
 Περὶ διδύμου καὶ ἰσχειος φλεγμονῆς ΝΒ'.
 Περὶ γονορροίας καὶ ὀνχορροιοῦ ΝΓ'.
 Περὶ πριαπισμοῦ ΝΔ'.
 Πρὸς τὰ ἐν αἰδοίοις ἔλκη ΝΕ'.
 Πρὸς ῥαγάδα Νς'.
 Πρὸς θυμούς ἐν αἰδοίοις ΝΖ'.
 Πρὸς φλεγμονὴν δακτυλίου ΝΗ'.
 Πρὸς ῥαγάδας ΝΘ'.
 Πρὸς ἐξοχάδας Ξ'.
 Πρὸς αἰμορροαγίας ἐν ἔδρῃ ΞΑ'.
 Πρὸς ἔδρας προπιπτουσας ΞΒ'.

Πίναξ τοῦ ε βιβλίου.

- *) περὶ ἰσχυιάδος Ε'.
 περὶ ποδάγρας καὶ καρδίδος ς'.
 περὶ τῶν ἐπὶ χολώδῃ χυμὸν ρευματιζομένων Ζ'.
 περὶ ἐρυσιπελατώδους φλεγμονῆς Η'.
 περὶ τῶν ἐπὶ πληθ. χυμῶν ρευματιζομένων Θ'.
 περὶ τῶν ἐπὶ φλέγματι ρευματιζομένων Ι'.
 περὶ τῶν ἐπὶ αἵματι ρευματιζομένων ΙΑ'.

περὶ

*) Evanuisse capita α, β, γ, δ, in codice antiquissimo notavit doct. Bolla.

- περὶ πόρων IB'.
 ἀντίδοτοι ποδαγρική IG'.
 πρὸς χεῖμετρα ἐν δακτύλοις χειρῶν καὶ ποδῶν ID'.
 πρὸς τὰς τῶν δακτύλων ῥαγάδας IE'.
 πρὸς ἐντρίμματα ἐκ μακρᾶς κατακλίσεως IZ'.
 πρὸς τὰ ἐξ ὑποδημάτων παρυτρίμματα IZ'.
 πρὸς ἡλούς καὶ τήλους IH'.
 περὶ παρωνυχίας IO'.
 περὶ πτερυγίων K'.
 περὶ χαλιζίτεως KA'.
 πρὸς τεθλασμένους ὄνυχας KB'.
 περὶ τῶν ἐντὸς τοῦ σώματος παθῶν.
 περὶ ἐλεφαντιάσεως KG'.
 περὶ λέπρας καὶ ψώρας KD'.
 περὶ λιχίνων KE'.
 περὶ κνισμονῆς KZ'.
 περὶ λεύκης KZ'.
 περὶ ἀλφῶν λευκῶν καὶ μελανῶν KH'.
 περὶ πυρκαϊύων KO'.
 περὶ Φλεγμονῆς καὶ ὄγκου σκληροῦ Λ'.
 περὶ τῶν ἐντὸς τοῦ σώματος ἀποσημάτων ΛΑ'.
 περὶ γαγγραινῆς σφακέλλου ΛΒ'.
 περὶ ἔρπητος καὶ ὀφίτου ΛΓ'.
 περὶ ἐρυσσιπέλατος καὶ πυρώματος ΛΔ'.
 περὶ βουβώνων καὶ φυμάτων καὶ φυγέτων ΛΕ'.
 περὶ δοθηγίων Λς'.
 περὶ ἀνθράκων ΛΖ'.
 περὶ καρκίνου ΛΗ'.
 περὶ οἰδήματος ΛΘ'.
 περὶ ἐμφυσήματος Μ'.
 περὶ σαρκοθλασμάτων καὶ ἐκχυμωμάτων ΜΑ'.
 περὶ ῥήγματος καὶ σπάσματος ΜΒ'.

περὶ σκήρου ΜΓ'.
 περὶ σεαυμάτων καὶ ἀθερωμάτων καὶ μελικηρίδων ΜΔ'.
 περὶ σκηρίου ΜΕ'.
 πρὸς οὐλὰς μέλανας Μς'.
 περὶ νέυροτρύτων καὶ νυγμάτων ΜΖ'.

Πίναξ τοῦ ἑκτοῦ βιβλίου.

περὶ κεραυνῶν Α'.
 προφυλακτικὰ τῶν ἰοβόλων Β'.
 προφυλακτικὰ ὑποσερωμάτων Γ'.
 περὶ θυμιαμάτων προφυλακτικῶν Δ'.
 συγχρίσματα προφυλακτικὰ Ε'.
 πρὸς δήγματα ἐρπετῶν ς'.
 περὶ κατὰπλασμάτων Ζ'.
 περὶ σφηκῶν καὶ μελισσῶν Η'.
 περὶ μερμύκων Θ'.
 περὶ κωνώπων Ι'.
 πρὸς τὸ ἀπελάσαι μυίας ΙΑ'.
 πρὸς τὸ διῶξαι ψύλλους ΙΒ'.
 πρὸς τὸ ἀφανίσαι κόρυδας ΙΓ'.
 πρὸς σκορπιοπλήκτους ΙΔ'.
 περὶ φαλαγκίων καὶ ἀρχινίων ΙΕ'.
 περὶ δαμέντων θηρίων καὶ περὶ λυσσοδηκτῶν καὶ ὕδρευ-
 Φόβων Ις'.
 περὶ σκολοπένδρας χερσαίας καὶ θαλαττίας ΙΖ'.
 περὶ ἔχεων καὶ ἐχιδνῶν ΙΗ'.
 περὶ ἀσπίδων ΙΘ'.
 περὶ θαλασσίου τρυγόνος καὶ μυραίνης Κ'.
 περὶ δρακόντων θαλασσίων ΚΒ'.
 περὶ χαλκῆς σαύρας καὶ σαλαμάνδρας ΚΓ'.
 περὶ λαγῶου θαλασσίου ΚΔ'.

περὶ βδελλῶν ΚΕ',
 περὶ μυκίτων καὶ ἀμανίτων ΚΣ'.
 περὶ γάλακτος τυρωθέντος ἐν γαστρὶ ΚΖ'.
 περὶ τοῦ ποντίου μέλιτος ΚΗ'.
 πρὸς ἀνθρωποδύκτους καὶ κυνοδύκτους ΚΘ'.
 πρὸς δῆγμα μυογάλης Λ'.
 πρὸς πληγὴν νεράζου ΛΑ'.

Πίναξ τοῦ ἐβδόμου βιβλίου.

περὶ γυναικείων παθῶν Α'.
 πρὸς ἀνάβρωσιν μασθῶν Β'.
 πρὸς τοὺς ἐν μασθοῖς καρκινώδους ὄγκους Γ'.
 διαφυλακτικὰ μασθῶν Δ'.
 πρὸς τὰς τῶν μασχάλων δυσωδίας καὶ συνιδρώσεις Ε'.
 περὶ τῶν κατὰ τὴν μήτραν παθῶν καὶ πρῶτον περὶ ἐπο-
 χῆς ἐμμήνων Σ'.
 περὶ ὑπερκαθάρσεως καὶ αἰμορραγίας Ζ'.
 περὶ γυναικείου ῥοῦ Η'.
 περὶ Φλεγμονῆς ὕστερας καὶ παρεγκλήσεως Θ'.
 περὶ ἐλκώσεως ὕστερας Ι'.
 περὶ καρκίνου ἐν μήτρᾳ ΙΑ'.
 περὶ σικῆρῶς μήτρας καὶ σικτωματός ΙΒ'.
 περὶ ἐμπνευματώσεως μήτρας ΙΓ'.
 περὶ ὕστερικῆς πνιγός ΙΔ'.
 περὶ προπτώσεως ὕστερας ΙΕ'.
 περὶ μύλης Ις'.
 περὶ κίττης ΙΖ'.
 περὶ ῥαγάδων καὶ κονδυλωμάτων ἐν μήτρᾳ ΙΗ'.

LECTVRIS

S.

BIBLIOPOLA.

Dum operae ad finem properant, tristissimus mihi venit nuncius, BERNARDVM, editorem THEOPHANTIS NONI clarissimum, mense Augusto anni praeteriti diem suum obiisse, senem annis bene maturum et venerabilem, meritis gravem, studio medicinae veteris praecclarum. Id quod et medicorum graecorum editione, et amore graecarum latinarumque litterarum satis superque probavit, eumque amorem non, nisi cum morte posuit. Sit ei terra levis! Biennio ante mihi tradidit THEOPHANEM NONVM, medicum graecum adhucdum incultum temereque neglectum, sed eius opera ita laeuigatum ei perpolitum, vt nouo cultu veluti iuuenescere videatur. Amabat hunc, vt filium, eumque ante obitum operis emissum iterum iterumque optabat exosculandum. Non licuit mihi per negotia fauere bono seni, non ei fatum fuit editioni superuivere, sed hicce liber, cui tantam diligentiam impenderat, non permittet, vt gloriae suae superuixisse perhibeatur. Magni viri est intra magna facinora consistere, post labores bene ex-

c

antlatos

antlatos cedere fatis, et ad deum propitium bonorum largitorem redire. Suaue ac iucundum est suo demum die mori. Molliter ossa cubent!

Superaddenda editioni nouae cumuli loco existimarat ea, quae post frontem editionis Martianae leguntur, GASSERI versus, epistola nuncupatoria, in qua parum est, quod ad NONI aetatem pertineat, ZELII versiculi, notitia, quam IO. ALB. FABRICIVS Bibl. Graec. T. XII. p. 685. et IO. CONRAD. BARCHVSEN De Orig. et Progress. Medicinae Dissert. XVII. c. 9. p. 283. scripserant, sed haec partim non pertinent ad rem, partim copiosius et concinnius ab b. auctore disquisita videntur. Hinc illas reliquias, vt superfluas et alieno loco positas, exulare ab noua BERNARDI editione volui. quam iuuenes praeclare docti CHRIST. GOTTL. GVMPERT, M. D. et IO. GODORR. AVG. SPARR omni, qua fieri potuit, accuratione ac diligentia ab operarum vitiis expurgarunt. Indicem rerum memorabilium, quem ipse BERNARDVS, consignarat, alteri volumini subiiciam. Valete ac fauete NONO. Scripsi Gothae III Calendar. April. cIdIdccclxxxix.

INDEX

CAPITVM

	Pag.
Prooemium.	4
Cap. I. De capillis fluentibus.	8
— II. Quae capillos nigros reddant.	22
— III. Vt flauī fiant capilli.	27
— IIII. De porrigine.	28
— V. Ad scabiem, quae in capite oritur.	34
— VI. De morbo pediculari.	—
— VII. De manantibus capitis vlceribus, quae achores graece dicuntur, et fauis.	38
— VIII. De alopecia et ophiafi.	44
— IX. Ad pilos generandos.	48
— X. De dolore capitis.	52
— XI. De capitis dolore contracto ex ardore vel vini, vel folis, vel febris.	56
— XII. De dolore capitis ex frigida intemperie orto.	58
— XIII. De dolore capitis, qui fit ab eleuatis a ventri- culo vaporibus.	62
— XIV. De capitis dolore ex vino.	66
— XV. De remediis, quae aduersus ebrietatem adhi- bentur.	70
	Cap.

	Pag.
Cap. XVI. De cephalaea seu veruſſo capitis dolore et hemicrania.	72
— XVII. De medicamentis, quae ſalinam mouendo caput purgant.	78
— XVIII. Sternutatoria, quae naribus indantur ad purgandam caluariam.	80
— XVIII. Sternutatoria naribus excipienda.	82
— XX. De remediis, quae ſternutamenta inhihent.	84
— XXI. Ad dolores capitis veniſſos ex calida intemperie ortos.	86
— XXII. De deſtillatione et grauedine.	88
— XXIII. Catapotia ad tuſſes et deſtillationes.	92
— XXIV. Remedia, quae capiti inſperguntur, quae caluariam exiccant.	95
— XXV. De phrenitide.	98
— XXVI. De inflammatione cerebri.	104
— XXVII. De lethargo.	107
— XXVIII. De caro.	112
— XXVIII. De comate.	114
— XXX. De catoccho, id eſt, vigilantia ſopore et catalepsi.	116
— XXXI. De vigili comate.	118
— XXXII. De infania.	120
— XXXIII. De melancholia.	128
— XXXIV. De memoriae iactura.	140
— XXXV. De vertiginofiſ.	142
— XXXVI. De morbo comitiali.	145
— XXXVII. De apoplexia.	164
— XXXVIII. De conuulſione.	174
— XXXVIII. De emproſiſhotono et opiſiſhotono, et tetano.	176
— XL. De tremore.	182
— XLI. Quae pilos ſuperciliorum naſci faciant eodemque augeant.	186
— XLII. Quae ſupercilia denigrant.	188
— XLIII. Ad duplicatos pilos palpebrarum.	190
— XLIV. Ad pilos palpebrarum et chilama, id eſt, humoris otioſi in palpebra colluuiem.	192

	Pag.
Cap. XLV. De oculorum morbis, perturbatione nimiorum et lippitudine.	195
— XLVI. De inflammatione.	196
— XLVII. De chemosi, hoc est, vtriusque palpebrae distortionem ex inflammatione oborta.	205
— XLVIII. De hyposphagmatis.	206
— XLVIII. De tumore oculi oedematoso seu inflatione et pruritu et scabiosa lippitudine.	208
— L. De sclerophthalmia et xerophthalmia seu de pruriginosa et arida lippitudine.	212
— LI. De ectropiis.	214
— LII. De aegilope, fistula oculorum, et anchilope.	216
— LIII. De milphosi et madrosi.	218
— LIV. Ad rhyadas.	220
— LV. De oculorum vlceribus.	224
— LVI. De trichiasi seu pilis palpebrarum oculum irritantibus.	226
— LVII. De staphylomate oculi et albuginibus.	—
— LVIII. De obscuritate et suffusione.	228
— LVIII. De glaucedine siue crystallini in oculo humoris in album aquosumque colorem mutatione.	230
— LX. Ad dolores et defluxionis impetum, qui Graecis ἐπιφορὰ dicitur.	232
— LXI. De collyriis.	234
— LXII. De cicatricibus et albuginibus.	236
— LXIII. De vngue oculorum, quod πτερίγιον vocatur Graecis.	240
— LXIV. Quae ex smegmatis cicatrices exterunt.	242
— LXV. Pulvis, cui nomen est a lumine, phos, ad oculorum hebetudinem et dolores dentium fluxionesque efficax.	—
— LXVI. Ad hebetudinem et incipientes oculorum suffusiones.	244
— LXVII. De nyctalope.	246
— LXVIII. Ad tingendas albugines.	—
— LXVIII. Ad staphylomata.	248
— LXX. De carbunculo et carcinomate.	250

	Pag.
Cap. LXXI. De obscuritate et hebetudine seu offusca- tione oculorum.	254
— LXXII. De glaucomate et suffusione.	258
— LXXIII. De fugillatione.	262
— LXXIV. De aurium morbis.	264
— LXXV. De dolore auris ex frigide.	268
— LXXVI. De dolore auris ex calida intemperie.	270
— LXXVII. De dolore ex repletionem contracto.	272
— LXXVIII. Ad obstructions sine dolore.	274
— LXXIX. De dolore ex inflammatione oborto.	—
— LXXX. Ad aures purulentas.	278
— LXXXI. De auribus sordibus repletis.	280
— LXXXII. Ad aures cruorem fundentes.	282
— LXXXIII. Ad grauem auditum et dolores remedium compositum.	—
— LXXXIV. Ad aurium vlcera.	286
— LXXXV. Ad diuturna aurium vlcera.	—
— LXXXVI. Ad vlcera valde sordida et depascentia.	288
— LXXXVII. Ad aurium vermes.	290
— LXXXVIII. Ad ea, quae in aures inciderunt.	292
— LXXXIX. Ad aurium sonitus.	294
— XC. Ad grauem auditum et surditatem.	296
— XCI. De parotidibus.	298
— XCII. De narium morbis.	302
— XCIII. De ozaena.	—
— XCIV. De polypo.	306
— XCV. Ad narium vlcera.	308
— XCVI. Ad sanguinis profusionem a naribus.	310
— XCVII. Ad ephelidem seu maculas ex mora in sole contractas et lenticulas.	314
— XCVIII. De varis.	316
— XCIX. De siccis tumoribus.	318
— C. De lichenosis in mento tumoribus.	320
— CI. De menti pustulis.	—
— CII. De furunculo.	322
— CIII. Quae sternutamenta citent.	324
— CIV. Circumlitiones praeseruantes faciem, ne a sole vel vento exuratur.	326

	Pag.
Cap. CV. Smegma faciei.	328
— CVI. Smegma faciei, quod et rubicundam ipsam reddit.	330
— CVII. De oris affectibus et dolore dentium ex inflammatione.	332
— CVIII. Ad dentes nigros et exesos.	334
— CIX. Ad dentes mobiles et fluxione tentatos.	336
— CX. Quae praeservant a dolore dentium.	338
— CXI. De dentium ortu in pueris.	340
— CXII. Dentifricia, quae dealbant dentes.	342
— CXIII. Ad dentes mobiles seu vacillantes et cruore suffusas gingivas.	344
— CXIV. Ad cruentas gingivas.	346
— CXV. Ad exesas et putrescentes gingivas.	350
— CXVI. Ad labra disrupta.	352
— CXVII. De linguae morbo, qui batrachus sine ranunculus appellatur.	354
— CXVIII. Ad linguam inflammata.	356
— CXIX. Ad oris ulcera serpentia, quae ἀφιδας graece nominant,	—
— CXX. De tonsillarum inflammatione.	360
— CXXI. Ad tetrum oris odorem.	364
— CXXII. De columella.	366
— CXXIII. De angina et eius speciebus.	370
— CXXIV. Aduersus strumas.	378
— CXXV. De tussi.	380
— CXXVI. De arteriacis.	390
— CXXVII. De orthopnoea, suspirio et spirandi difficultate.	394
— CXXVIII. De sanguinis expuitione.	398
— CXXIX. De lateris dolore, quae pleuritis dicitur.	404
— CXXX. De peripneumonia.	410
— CXXXI. De puris illuvie, quam Graeci ἐμπύημα vocant.	412
— CXXXII. De sanguinis sputo.	414
— CXXXIII. De tace, quam Graeci φθίσις nominant.	419
— CXXXIV. De cordis affectibus.	422
Cap.	

	Pag.
Cap. CXXXV. De febrium differentia.	426
— CXXXVI. De febribus diutis et multorum dierum.	—
— CXXXVII. De febre continente et continua.	430
— CXXXVIII. De febre tertiana.	432
— CXXXIX. De tertiana spuria.	436
— CXL. De quartana.	438
— CXLI. De febre quotidiana.	442
— CXLII. De semitertiana.	444
— CXLIII. De peste seu pestilente febre.	446
— CXLIV. De febribus hecticis.	450
— CXLV. De vigiliis in febribus.	452
— CXLVI. De graui sopore, qui <i>ναρκαφος</i> Gracis dicitur.	454
— CXLVII. Curatio doloris capitis in febribus.	456
— CXLVIII. De his, quae visceribus in febribus imponi solent.	458
— CXLIX. Quae sudorem mouent.	460
— CL. Ad intempestiuos sudores circueendos.	462

THEOPHANIS NONNI
E P I T O M E.

PARS PRIMA.

Thomas Basilolinus Episc. Medio. Cent. III. ep. LXII.
p. 248. Pessime studiis suis consulunt, qui ita recentiorum scri-
ptis se immergunt, ut veteres vel negligent, vel contemnant,
quum plerarumque rerum lux ex illis pendeat. Pleraque cer-
te recentiorum inventa apud veteres per nebulam adum-
brantur.

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ NONNOT

ΠΡΟΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΟΝ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗ.
ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΣΤΝΟΥΣ ΕΝ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΗΣ
ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΠΑΣΗΣ ΤΕΧΝΗΣ.

A D

CONSTANTINVM PORPHYRO-
GENITVM.

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ ΝΟΝΝΟΥ

ΠΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΤΟΝ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝ-
ΗΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΣΥΝΟΨΙΣ ΕΝ ΕΠΙΤΟΜΗ,
ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΠΑΣΗΣ ΤΕΧΝΗΣ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Τὰς προस्ताχθείσας ἐπιτομὰς παρὰ τῆς οἷας θειότη-
τος, ἐκ Θεοῦ αὐτοκράτωρ, περὶ τῆς τῶν ἱατρικῶν θεωρη-
μάτων

τὰς προस्ताχθείσας] Initium proemii mutatus est Nonnus ab
Oribasio: ita enim ille Collect. Medicinatum lib. I. p. 5. apud
Photium Biblioth. p. 557. et apud nobilem medicum Christ.
Godofredum Grunerum ex codice Bibliothecae Masequensis.
Τὰς προσταχθείσας ἐπιτομὰς παρὰ τῆς οἷας θειότητος, αὐτο-
κράτωρ ἰατρικῆς. Pari modo *Didachis* Megaricus orationis
initium ex *Hellinico* traduxit, ut refert *Clementis Alexandr.*
Stromat. lib. VI. p. 629. A. Lausant vero Oribasius a Cri-
nagora propter illa collectanea, *Antheolog.* lib. IV. c. 13. epigr. 8.
Εἶχε γὰρ οἷα μέλισσα σφόν ῥόν, ἄλλοθεν ἄλλα

Ἰντρῶν προτέρων ἀνθεα δρεψάμενος.

quod, an nostro quoque conveniat, indicet lector. Sed codex
A Bibliothecae Vindobonensis ignorat vocem προοίμιον, ejus
loco habet ΒΙΒΛΙΟΝ Α'. et προσταχθείσας.

ἐπιτομὰς] Compendia requisivisse videntur veteres, ut illa in iti-
nere secum haberentur. Habebant enim in veltentis locum
destinatum libris, cuius rei auctor mihi est ac testis locuples
Libanius Ep. 938. p. 438. conf. *Plinius* Epist. lib. III. ep. 5.
Nam volumina colligata ac recondita in capsis, quales exhibuit
Jac. Sprengius Miscell. Erudit. Antiquit. p. 216. facile erat secum
vehere. Plures olim epitomas concinnarunt: *Methodori* ἐπιτο-
μὴν τῶν ριζοτομομενῶν laudat *Plinius* II. N. lib. XX. c. 20.
Similem nostri concinnasse videtur *Aetius Promotus*, ut colligo
ex relatione Jo. Jac. *Reiskii*, commentario de rebus ad eum
pertinentibus germanico idiomate conscripto p. 113. diversa
tamen esse declarat locus ab Hieron. *Mercuriali* Var. Lect. lib.
III. c. 4. prolatus, ubi praeterea patet *Reiskium* non satis excus-
sisse codicem, dum affirmat nullum antiquum scriptorem de-
perditum

A D

CONSTANTINVM PORPHYRO- GENITVM.

PROOEMIUM.

Quod tuo iussu, Imperator Dive, compendium de præ-
ceptionibus medicis collegi, maturavi, quantum in me
A 3 fuit,

perditum laudari, cum ex *Theopompo* et *Euphrocione* quaedam
proferat. Epitomas conficere operum sparsiorum antiquissimum
institutum est, tam Graecis, quam et Latinis celebratum, scri-
bit Th. Reinesius epist. 46. ad *Rupertum* p. 410.

Θεόφιλος] *Theophilus* ad *Institut.* p. 3. εὐδοκίᾳ βασιλεὺς. conf.
lib. I. tit. 5. p. 39. et alibi. *Simcon* Sethi prooem. p. 1. πρὸς
αρχαίῳ τῷ ἐθελῶν κατὰ τῆς βασιλείας σου. *Eusebius* H. E.
lib. IX. c. 1. ἡ εὐδοκίᾳ τῶν δεσποτῶν ἡμῶν, εὐδοκίᾳ αὐτοκρα-
τορά. *Heliodorus* lib. V. p. 218. *Manetho* Apotelesm. lib.
I. v. 280.

Γενώσιν βασιλῆα θεὸν βροτῶν ἀνθρώποις.
conf. *Du Cange* Glossar. p. 48. De Caro illustr. *Cyprius* de
Elephant. Exercit. II. c. 8. p. 197. quibus iunge Jo. *Rhodium*
ad *Scribonium* Larg. p. 12. et p. 27. Solent autem recentiores
gloriarī se iustos ab imperatoribus vel ab aliis viris honoratio-
ribus, libros conscripsisse, ita, ut noster, *Simcon* Sethi l. c. De-
metrius Pepagom. p. 2. *Aetharius* de affect. spir. animal. lib.
I. p. 1. *Scribonius* Larg. ep. p. 6. et Carl. *Sedulius* carm.
dedicat. ad *Theodosium*. In *Photii* Bibliotheca quamplurima
erant exempla. Erant autem imperatores Romani artis me-
dicinae studiosi, vide, quae de *Manuele Comnen.* memorat *Cin-
namus* Hist. lib. IV. p. 206. et de *Gratiano Ansonius* Gratiar.
action. p. 203. Neque id displicebat medicis, nam ut ait *Pla-
tarchus* T. III p. 1390. καὶ γὰρ οἱ ἰατροὶ ἡ φιλοκαλῶς, ἡδίου
ἐσθλαίμεν ἰατρικῇ τὸν ὑπερ πολλῶν βλέποντα καὶ πολλοὺς φυ-
λάσσοντα, quam sententiam etiam urget *Iscorates* ad *Nicocl.*
p. 34. conf. *Synesius* de Regno. p. 2. et Regis *Antigoni* epist.
ad *Pantheonem* apud *Diogenem* Laërt. lib. VII. p. 439. et *Ori-
genes* contra *Celsum* lib. VII. p. 372. *Adrianum* medicinae
peritum fuisse tradit *Coryophilus* de usu thermar. p. 35.

ἰατρικῶν] Cod. E. ἰατρῶν.

fuit, et artem medicam omni, qua potui, et brevitatem, et perspicuitatem sum persecutus, neque quicquam, quod necesse esset, praetermisi, sed singulos affectus exposui, causas primum illorum dilucido enumerando, deinde signa, per quae facile cognosci poterunt, postremo curandi modum, quo singulis ex arte medari poterimus, a capite

A 4

primum

περιπατήσας οὖσαν, et lib. X. p. 469. ἰατρικὴ λέγεται ἐπιστήμη νοσήσαν, καὶ νοσούντων, καὶ οὐδένων. unde Arifonius Idyll. XI. vi. 69. Et medicina triplex, servare, cavere, mederi.

πάσας] Allatius πᾶσαν, ac sic cod. E. quod praefero. ita enim loqui amant recentiores. Phorion Biblioth. p. 5. ἐν ταύταις, φησὶ, τοῖς τραυμάτεσσι, πᾶσαι ἀγορεύει εἰρήνη. Πᾶσαι quoque apud nostrum agnoscit cod. A. Propertius vero lib. II. eleg. I. vs. 57. Omnes humanas sanat medicina dolores.

κατὰ δύναμιν] Heliodorus lib. III. p. 143. εἰς δύναμιν βοηθήσας. Julianus Or. II. p. 59. B. τοὺς μοχθηροὺς δὲ ἐς δύναμιν ἰασθῶν, κατέπερ ἰατρὸς ἀσθεύς. Hinc pater aegroti apud N. Monum. c. 9. 22. ἀλλ' ἢ τι δύνασαι. Cod. Ms. B. μηδὲν τῶν ἀσθενείων κατὰ δύναμιν. Cod. A. μηδε. plenius Athenagoras Legat. pro Christian. p. 35. κατὰ δύναμιν τὴν ἐμὴν.

ὑπεροχῇ] Allatius ὑπεροχῇ.

ἰατροῦ] Paraphr. Nicomacheorum c. 9. p. 20. ὥσπερ ὁ ἰατρὸς οὐ γὰρ τὴν κατέλου ὑγίαν σκοπῇ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου· μᾶλλον δὲ, οὐδὲ τοῦ κατέλου ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὴν τοῦ αὐτοῦ· καὶ 2^α ἰατροῦ γὰρ ἰατροῦ. conf. Heliodorus lib. IV. p. 171.

τούτων] aberat ab exemplari Allatii.

καθ' ἑκάστην] Schol. Euripidis ad Orest. vs. 1. καὶ πᾶσιν μὲν ἐστὶ, τὰ συμπίπτοντα τοῖς σώμασι νοσήματα.

δὲ] abest a cod. A.

δ' αὖ (κατὰ γινώσκοντες)] Defunt in Cod. E.

κατὰ] Dicit Cod. A. Cod. B. κατὰ τέχνην πάντα.

κατὰ τέχνην] conf. c. 71. Julianus Or. VII. p. 228. A. ὥσπερ οἱ φασὶν τοὺς ἰατροὺς ἐκ τῆς ἀπειρίας μόνον ἰώμενοι τοὺς ἀνθρώπους, οὐκ καὶ διακρίνουσι τὰ πολλὰ, τῶν νοσημάτων αὐτοῦς. Iulianus Pelsistor. ep. 251. οὐδὲ πάντες τοῖς αὐτοῖς θεραπεύονται βοηθήματα, ἀλλ' ὅσοι αὖν παθῶν ὁ ἰσμός, τοσούτους καὶ ὁ αὐτὸς θεραπεύει. De Auliano plebs Romana apud Vorisium p. 407. alii tamen quidam credunt, sed male ratione curantem.

θεραπεύοντες] Democritus apud Clementem Alex. Paedagog. lib. I. c. 2. ἰατρικὴ σῴματα νοσήσαν ἀνθρώπων. Eo usque medicinam progredi notat Ariftenes Problem. Sect. XXX. 8. De medici officio Schol. Homeri ad Iliad. N. vi. 43. καὶ γὰρ περὶ ἰατροῦ

κεφαλῆς ἀρχάμενοι, διὰ τὸ ἐκεῖσε ἰδρυσθὲν τὸ ἱερὸν τῆς
λογικῆς ψυχῆς.

ΠΕΡΙ ΠΡΩΤΩΝ ΤΡΙΧΩΝ

Κ Ε Φ. Α'.

Ἀπορρέουσιν αἱ τρίχες ἀρχιότατι μὲν τοῦ δέρμα-
τος, ἐνδείξι δὲ τῆς γενεᾶς οὐσίας αὐτάς. ἀλόη σὺν οἴ-

νω

ἰσπρὸν, δύο εἶναι αὐτῇ χρὴ προέσθαι, καὶ τὰ νεκρὰ διαθεῖσθαι,
καὶ τὰ ὕγια πρὸφυλάσσειν. Aesculapius apud Alex. *med. IV.*
Dillert. X. p. 103. ἰατρικῇ δ' αὖ ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς κείνης τῶν
σωμάτων κ. τ. λ. ita enim hunc locum leviter depravatum
refingo.

πρότερον] Cod. B. τὸ πρῶτον.

κεφαλῆς] Cod. E. τῆς κεφαλῆς. Scribonius Larg. *Epist. ad Calli-*
anum p. 7. Theodor. *Primum* lib. I. p. 8. Pythagoras apud
Porphyrum V. P. p. 43. Auctor *Vitae Homer* p. 345. *Cyn-*
anum Hist. lib. IV. p. 222. *Epistola* Erot. lib. III. p. 86.
Palladius in Hippocr. de fractur. p. 199. conf. Rob. Aescu-
pius ad Q. Ser. *Savotianum* c. 22. Ceterum videtur non
aeque ac alii recentiores *Doctores* Ceryll. fortius esse, cuius episto-
lam recendi fecit *Fabianus Biblioth. Gr. T. XII.* p. 586.

ἰδρυσθὲν] Leo *Alatius* ἰδρυσθαι, quod magis placet. Cod. A.
tamen ut edidit. C. *Alatius*. *Thesaurus* V. P. c. 9.
p. 34. *Thesaurus* ἰδρυσθαι ἰδρυσθαι. Adde Antonin.
Liberalis c. 26. et 32. Herodianus lib. V. c. 13. *Clementis*
Alex. *Paedagog.* lib. II. c. 8. p. 18. B. *τὸν ἐπικρατῆρα* δο-
κεῖν τὸν ἄνθρωπον, ὅτι ἰδρυσθαι τὸν ἄνθρωπον. *Alatius* vid
Stobaeum *Serm.* I. XXVII. p. 458. *ταῦτα γὰρ μὴ (τὴν διάνα.)*
ἐν ὅχρῳ τὸν ἄνθρωπον ὁ δὲ δὲ. Schol. *Homer* ad *Iliad.* A. vi.
x95. De animo quoque *Aristoteles* *Anicho* p. 122. Verbum
hoc de rebus suis usurari observat *Plotinus* ad *Apollonii*
Rhod. lib. IV. v. 1549.

ἱερὸν] Cod. E. τὸ ἱερὸν. *Caelius Aurelianus* *morb. chron.* lib. I.
c. 4. *sive* *modum* *capitis* *habet*, *quod* *multorum* *philosophorum* *juli-*
cio *sacrum* *templum* *est* *partes* *animae* *et* *corpore* *natae*. conf.
Aristoteles *Problem.* *Sect.* XXXII. 7. *Epist. Secret.* XXXI. p.
71. *Plinius* H. N. lib. XI. c. 37. *Melissus* de *natur. homin.*
p. 43. quibus omnibus praeiit *Plato*, ut patet ex *Plutarchi* T.
III. p. 1620. *Bald.* *Romulus* crimine *Apo* *inscripto* p. 43.

Quod veteres cerebrum sacrum, templumque putarunt

Est animae, qua omnes regimur moderamine certo.
conf. *Carol. Raskius* de *Coronis* lib. V. c. 4. p. 293. *An-*
tholog. lib. II. c. 47. epig. 41. *Lactantius* ad *Statii* *Thebaid.*
lib.

primum exorsū, quod in eo sedes animae rationalis sacra collocetur.

DE CAPILLIS FLVENTIBVS

CAPVT I.

Capilli defluunt, vel ex cutis raritate, vel ex materiae ipsos procreantis inopia. Aloen ex vino austero
A 5 nigro,

lib. III. vl. 715. naturae ratione prudentia omnis in capite est. Iddorus Pelus. ep. 249. Jo. Langius Epist. Medic. ep. 25. p. 105.

ψυχῆς] ad sunt codd. A. D. et E. ἡ ἀφ' ἑταῶν καὶ ἐστὶ τοῦτο. Schol. Homer. ad Iliad. Γ. vl. 63. Νέος, νέος, ψυχῆ. conf. Iliad. II. vl. 35.

C a p. I.

αεφ.] Cod. E. ἀεχῆ. et in margine A.

ἀπορρέουσι] ita Cod. B. ἀπὸ ρέουσιν cod. A. In codice B. caput hoc notatur secundum, in cod. C. vero primum dicitur ut in edit. Rudus Aegineta lib. III. c. 2. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 2. Remedia subijuncta Meschouzi de morb. mulier. c. 2. p. 47. Iohannes V. H. lib. XI. c. 4. ἀπορρέουσιν αὐτὰ τῶν τριχῶν. Sic fluere apud Latinos. vid. Rob. Kenchepini ad Q. Ser. Simoniacum p. 117. Cod. D. περὶ τριχῶν ρεουσῶν. Perperam legitur hoc verbum apud Aetharium lib. I. de affect. spir. animal. c. 6. p. 23. ἀπορροφᾷ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπορροφᾷ τὸ σῶμα, ubi cod. L. B. ἀπορροφᾷ habet, mall. leg. ἀπορρέφῃ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπαρῶν τὸ σῶμα.

ἐνδεία] Cod. A. ἐνδεία. Substantivum non inusitatum medicis, ut testatur effatum eorum, quod adfert Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. XVI. p. 705. ἡ οὐκ ἀκούετε καὶ ἰατρῶν λεγόντων, ὅτι ἐνδεία μήτηρ υγιείας.

γενέσεως] Aristoteles Problem. Sect. IV. 19. εὖ λαμβάνουσαι δὲ τριχῶν, ἐκρέουσιν αἱ τρίχες. Galenus sec. loc. lib. I. p. 160. Cod. B. γενέσεως.

ἀλόν] Codd. Mff. Vind. ἀλόν. Cod. E. ἀλόν. Frequenter in codicibus nostri a et o permutantur, quod etiam in nummis aliquando obtinere observat Jo. Dan. Major Epistola de nummis graece inscriptis p. 13.

ἀλόν] Oportebat ἀλόν scribi, ut habet Cod. E. propter sequens verbum ἀλόν. Schol. Aristophanis ad Nab. vl. 295. ἐπαδὴ τῶν τριχῶν χρίματα. Sic codd. Mff. ἀλόν, vel quod λάβε vel λαβὴ intelligatur, vid. c. 57. noster c. 267. χρίων ῥοεία, μετ' αὐτὸν χρίε τὴν ἀλόν. vid. remedia subijuncta c. 168. ex cod. A. Similis negligentia in inscriptione danyman, συνίγραιψε

ἐν μέλει αὐστηρῶ ἐπύχρει, ἢ σμύρνα καὶ λυδάνῳ σὺν
οἴνῳ καὶ μυρσίῳ ἐλαίῳ· ἢ σούτου χυλὸν μετὰ μυρσί-
του ἐλαίου ἀλοιφε τὴν κεφαλὴν ἢ περιστερεῶνος χυλῶ
μετὰ μυρσίῳ ἐλαίου· ἢ λυδάνῳ σὺν οἴνῳ αὐστηρῶ καὶ
σχινίνῳ ἐλαίῳ λειώσας κατέχρει. Ἀρχιγένης. Λαδά-
νου

σύνταξις -- τίναξ, pro πῖναξ, ut observat I. Kusterus
Memoriae d. e. inscriptionum etc. T. VI. p. 462. Cassius Quaeft.
LVII. περὶ τοῦ αἵματος θάψα, ubi Andr. Rivinus quidam
vult legi, quod in libris ad me datis probabat, dum viveret mi-
hi amicusissimus D. W. Triller, fides auctoritatis Pauli Aegi-
net. lib. VII. c. 110. p. 101. ubi addit Caelium Aescul. morib.
cition. lib. II. c. 10. p. 390. Galenus Mart. cohortat. ad Grae-
cos p. 52. καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἀλλήλῳ φαίνεται δοξασ. ubi
Sulbanius: Moritur nominativus cum verbo infinitivi, ceteros
semper pro infinitivis. Aristoteles Probl. Sect. v. 39. οἱ θύοντες
πρὸ τοῦ θύοντος. conf. doct. Coret ad l. 224. Didymus Hiero-
nym. lib. VII. c. 19. καὶ ἐπιπύχρει τὰ πικρὰ καὶ ὕδατι
δεδιγμένῳ ἐπύχρειθιντα, et Pl. X. c. 84. καὶ πολυχρήσιμον κα-
λεσμένην μέλει τοῦ ἐπὶ τῷ πικρῷ χρίσιντος. conf. doct.
Kass ad Gregorium de Dialect. p. 290. Τίναξ τὰς ἑσπερί-
ας. l. p. 11. καὶ ἡ καὶ ὁ δόξαν πικρῶν τοιαύτων φαίνεται,
καὶ πικρὰ καὶ πολυλόγητος. Apud poetas Latinos calumnia
permutationem obducere dicitur ἀναμύγει ad Priapeum. cum. 93.
p. 139. Sic abest pro ablativis apud Statium Thel. id. lib. XI.
v. 64. Αἶψα pro Αἶψαμ innotuit, ne autē Sedertam de Dile-
ctis. Symeig. II. c. I. v. 217. conf. Synonyma Obf. Jur.
Rom. lib. IV. c. 25. p. 445. Statius. Apollonia Rhod. lib. I.
v. 441. et ad lib. II. v. 17. Οὐρανὸν ἀγκυρῶν. v. 1027.

καὶ ἀρχαῖς δῶκαν ἔλκεσθαι

Ἡρώων.

quod cum G. s. s. a. mutari nolum in Ἡράται, cum et subvulsi
possit χερσίν, aut simile. Fosses quoque apud nostrum legi
αἵμα, nam et librali et gram. utrius nonnulli jora subscibere
negligunt, ut observavit jam Suidas lib. XIV. p. 959.

μέλει] Agnoscat hanc vocem cod. B. quae omittit in cod. A. vino
huc possidimum intulerunt veteres pro medicamento, ut testatur
Dioscorides Liber lib. VII. p. 408. adde auctorem vitae Hecatei
p. 394. Antiquioribus tamen oribus vinum album rimum admo-
dam fuisse nobilitat Mästhorius ad Iliad. A. v. 350.

ἐπύχρει] conf. c. 2. et 7. de facie dicitur Maximus Tyr. Diss. XX.
p. 234. ἢ de Iuliano Symplicio, ἐπύχρειος. Tryphiodorus v.
III. Inscripcio apud Gruterum p. LXII. 1.

ἢ σμύρνα] ἢ hic est σμῖ, cujus particulae usum apud Latinos expo-
nit Jan. Brachmann ad Iliad. lib. I. eleg. IX. vi. 52.

σμύρνα] Cod. A. σμύρνα καὶ λυδάνῳ. Cod. B. et E. σμύρνα καὶ
λυδάνῳ, σὺν οἴνῳ. Ita solent recentiores casus variare,
quod

nigro, aut myrrham cum ladano ex vino et oleo myrtheo inungitur, vel betae succo ex oleo myrtheo caput illinito, aut verbenacae succo ex oleo myrtheo, aut ladano ex vino austero et oleo lentiscino tito. Aliud ex

Archi-

quod pluribus exemplis et multis petitis confirmare licet; sic c. 229. ἡ φάρμακός μου οἶνον, ἢ ῥόδον χαλκός, ἢ θέρμερον ἔλαιον. Meschapsius ad Homeri Iliad. el. 3. κατὰ παραγωγὴν καὶ τὸν ἀποστροφὴ τοῦ θ. Theophrastus Char. c. 16. οὔτε ἐπὶ νεκρὸν ὀδόν, οὔτε ἐπὶ λέχα. Arrianus de Exp. Alex. M. lib. VII. c. 6. 3. κατὰ ἀποστροφὴν καὶ ῥόδον. ubi vid. Gronovius. Procopius Hist. Arcan. p. 37. οὐ μὲν οὖν ἀπὸ ἑλαιοῦ καὶ ἀποστροφῆς τῆς ἐλαιοῦ. Noster c. 128. εἰ δὲ κατὰ ἀποστροφῆς ἐκ λουτρῶν ἀμύγδαλον, καὶ θέρμερος χορδόν. Aristoteles H. A. lib. V. c. 20. φέρουσι πρὸς τὴν χίον, ἢ τι τοιοῦτον τρώγλην ἔχον. conf. Commelinus ad Heliodori lib. V. p. 23.

μυρθεῖα] conf. Clementis Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 183. C. sed Cod. B. σχινίω. Plinius lib. XV. c. 7. et c. 29. Athenaeus lib. XV. c. II. p. 688. Derivata haec videntur ex Ciceronis cosmeticis vid. Fabricii Biblioth. Gr. T. XIII. p. 690.

χυλὸν] mox χυλῶ. Heliodorus lib. II. p. 100. ἐπερὶ ῥόδον ὁ μὲν τοῦ ἰδατος, ὁ δὲ καὶ οἶνον. Permutatio haec casuum librariis delicta, indice doct. cōfitero ad Theophrasti Char. c. 28. p. 181. Nam librarii (inquit) Accusativus pro Dativis locis innuuntur mutaverunt. De voce χυλὸς vid. Rob. Constantinus /et Rodamus ad Theophrasti H. Pl. lib. I. c. 19. p. 60.

μυρθεῖα] Cod. A. μυρμελαίου. Cod. E. μυρμελαίου.

ἄλας] Veteres omni mane erant ungebant. Collegia quotidiana h. p. 3. ἄλας τῇ κεφαλῇ μου καὶ ἄλτις, quod etiam observavit cl. Ld. Meibomius a letter to Sir Hans Sloane p. 53. Meibomius ad Alcibionem lib. I. ep. 36. καὶ ἀλτις καὶ μίτριν τῇ κεφαλῇ, μὲν δὲ ἰδ. ὅτι τὸν χυλὸν ποιοῦν μύρον. Qui et ut unguentum dicebantur adipsae, de quibus vid. cumvisi megori Cassiodorus atque Athenaeus ad Episcum p. 720. et Ceteris antiq. inscript. T. III. p. 240. ex quo corymbum hic addidi, quod etiam lucem accendit Antaeo cur. morbo. chron. lib. I. c. 3. p. 120. A.

περιτρεῖως] Cod. A. περιτρεῖων.

χυλῶ] Codd. A. et E. χυλὸν.

ῥόδον] De vini huius virtutibus eximiiis vid. Orbasius de fragran. I. p. 78.

σχινίω] Cod. A. ἢ σχινέλαιον. Cod. E. σχινέλαιον. Editio Martii operarum incuria σχινίω.

ἀλάσας] Cod. A. ἀλάσας.

Ἀρχιγόνου] Extant haec usque ad πολυγύχον in cod. l. A. et E. Galenus Soc. hoc. lib. I. p. 161. De eo vid. doct. Jo. Meur. Jugler Bibliotheca Ophthalmica p. 94.

νου καὶ αἰθινθίου ἴσα, ἀρκευθίδας δέκα λείας, ὀθονίω ἐν-
 θέσαι, καὶ βρέξας ἐλαίω ἐφ' ἡμέρας πάντε, ἐκ τούτου
 ἀλαφε τὴν κεφαλὴν, καὶ οὔτε ῥέουσιν αἱ τρίχες, οὔτε
 πίτυρα ἔξει. Αἰνόςπερμα ξηρὸν κατάκαυσον σὺν τῇ λινο-
 καλάρμῃ

καλάρμου] Dioscorides lib. I. c. 125. Celsus lib. VI. c. 1. Plin-
 ius lib. XII. c. 17. et lib. et lib. XXVI. c. 8. Simou Sethi
 p. 64. Solimanus ad Solinum p. 361. Tournefort itiner. T. I.
 p. 29. C. II. Ermit itiner. p. 131. Praestantissimus medicus
 Schulze Toxicol. c. 25 p. 77. Ante hos stimulis subaudiend-
 um λέγε, ut monet Schol. Nicandri ad Ther. vi. 270. quod
 noster addidit c. 174. vel ἔσω quod idem, ut docuit Petr. Pe-
 titus ad Arctaeum cur. morb. acut. lib. I. c. 6. p. 235.

ἴσα] nempe μέρη. c. 6. ἴσα ἐλαίω λείας. Jo. Valart Chrono-
 graph. lib. IV. p. 143. ἐτυπώσαμεν δεθῆναι ὑμῖν χρυσίου τὰ-
 λαντα ς. καὶ πρὸς ταύταις ἴσα ἀργύρου. Maximus Augustus
 p. 69. ὅτι στρατηγῶν ἀρκτοὺς τε τριακοντίους, καὶ Διβυκὰ ἕτερα
 θηρία ἴσα ἐν πατηγύρει τινὶ ἀπέκτανε.

ὀθονίω] Pollux lib. IV. c. 25. segm. 185. Damocrita Geopon. lib.
 VII. c. 13. Epiphanius de XII gemmis p. 229. Schol. Ari-
 stophanis ad Acharn. vs. 1176. ὀθόνια τὰ λεγόμενα παρὰ ἰα-
 τρῶν λυχνώμενα. Glossae Mss. μετὰ τὰ ὀθονία ὀθονίω,
 ἦτοι μοτίς.

ἐλαίω] Subintelligendum ἐ. Statius Thebaid. lib. IV. vs. 677.
 illum, illum tendite campum.

ubi Laetantius deest m. Hic est observatio Protagor. p.
 398. ed. Ald. ἐπὶ καὶ τῇ ἰσότητι τῆς μὲν, οὗτοι δὲ ἀπασιν ἐπὶ
 πόρρωτος, καὶ τοῖς θηρίοις πελαγίσταται τὰ τῶν ἀλλων ζῶων,
 πλην τοῖς καὶ ἐνθάδε. τοῖς δὲ τοῦ ἐνθάδε ἀρχοῖς, καὶ
 τῶ ἀλλῶ σώματι. conf. Casaubonus ad Persii Sat. II. p. 217.

βρέξας] inde oleo ita ut sub eo c. anhetur, quo sensu hoc verbo
 utus est Pindarus Olymp. Od. X. vs. 62. ubi vid. Schol. et
 Isthm. Od. V. vs. 65.

ἐφ' ἡμέρας] Noster mox omisso praepositione εἰς ἡμέρας ἡμέρας
 ἡμέρας ἡ. et c. 2. ἡμέρας δέκα. Amant recentiores praepo-
 sitionem adlere. Glossae patr. Mss. ἀμελῶς, ἀμελῶς ἡμέρας ἡμέρας
 ἀμελῶς, ἀπὸ τῶν συνθηκῶν, ὅσατι, καὶ κατὰ τὴν καὶ συνθη-
 κῶν ἀμελῶς ὅτις ἡμέρας ἡμέρας καὶ ἄλλοι τιθέμενοι καὶ ἡμέρας
 ἡ. καὶ ἐπὶ λίαν ψιλὰ συνίζουσιν. Caeterum medici ubi
 dies nominant comprehendunt simul noctes ut docet Galenus
 Method. Therap. lib. X. p. 139.

ξηρὸν] Praefens pro futuro. Noster c. LVI. τριχὲς τὴν αἰ-
 μάτην ἀρκεῖς καταχρεῖ καὶ οὐ φέρεται. ubi Cassianus Φιλάστρου.
 conf. c. 36. 57. et 113. Anonymus de V. S. p. 9. καὶ τῶν οὐ
 πέτρων, id est sanctorum. Hesiodus Scut. Herc. vs. 104. καὶ
 vid. Ovidius. Columus vs. 85. Sophocles Trach. vs. 365. καὶ
 dixit.

Archigene. Ladani et absinthii par modus, grana iuniperi decem trita in linteolum involvuntur, et per dies quinque macerantur, hisque tandem caput illinitur, et neque capilli defluent, neque furfures aderunt. Lini semen

dixit pro ἐλεύσεταί, ut observat Scholiasta. conf. quae de verbo σημαίνω apud Hippocratem tradit Theophilus de Urinis c. 5. p. 80. Maximus Tyr. Diss. XXXIV. p. 407. ἡ σοὶ δοῦναι ἀνδρα-
περὶ ὁμοίων τῇ ψυχῇ λόγον τινα ποιῆσαι προσπειθήσεις ὁδὸν, ubi tamen summus Marklandius ποιῆσαι futuri secundū esse ducit. Theophrastus Char. c. I. p. 11. ἀλλὰ φῆσαι βου-
λεύσεταί, ubi plurimi codices habent βουλεύεταί. Sic ἴσως pro futuro apud Platonem accipiendum docet Thomas Mag. p. 478. v. τὸ ἴδν. Theophilus ad Justit. lib. II. Tit. 7. §. 1. ἀλλὰ νῦν τέλει περὶ αὐτῆς ποιούμεθα διδασκαλίαν. Aelianus H. A. lib. XVI. c. 11. βάλαν γὰρ τις αὐτὸ βεβη πεφασμαγ-
μένον, καὶ ἀποκτείνας ἀποκόψαι τὴν εὐράν. ubi ἀποκόπτει re-
scribi vult Geomorus, ut apud Apostolium legitur. Jo. Malalas Chronogr. lib. XVIII. p. 164. ὅτι ἐὰν καὶ τὸν Δίον τὸν βασι-
λέα τῶν Ἀμεριτῶν, χριστιανὸς γίνομαι. Africanus Geopon. lib. IX. c. 8. καὶ γενήσεταί ἡ εὐλαία πολυχόρος καὶ καλλιέλουος, ubi codices Mss. γήσεταί teste Needhamo quae lectio proba et vera, conf. Marklandus ad Euripid. Suppl. v. 154. et Georg. Raphaelius ad Matth. c. XVII. 11. p. 299. Berglerus ad Alciphronis lib. I. ep. 39. p. 194. Hermias Irrision. Gentil. Philo-
soph. ἐστὶ δὲ ὁ Ἐμπειδοκλῆς καὶ θάμενοι με ποιεῖ, ubi ποιεῖ est futurum secundum, sed leg. ἐστὶ δὲ ὁ Ἐμπειδοκλῆς. Justini-
num Mart. aurillum pro futuro usurpare notat ad ejus Apolog. II. p. 3. Sylburgius. adde Schol. Homeri ad Iliad. Δ. v. 161. et ad Odyss. I. v. 379. ἔλουσιν. conf. tamen Sylburgius ad Justini cohort. ad Graecos p. 62. ubi παρῶμαι per crasin di-
ctum vult pro παρᾶσομαι. et doct. Edm. Chishull ad Inscriptionem sig p. 39. Petr. Moll ad Longi Pastoral. p. 97. H. Stephanus ad Homeri Iliad. II. v. 240.

ξ] Charito lib. VII. c. 1. p. 114. βραδύνω καὶ οὐκ ἀποσφάζω. Heliodorus lib. X. p. 482. οὐδὲ ὀκλάζω, οὐδὲ εἰς ἡσέτιαν τρέ-
ψομαι. ubi cod. Vatic. τρέψομαι exhibet, ut docet Dorville ad Chorit. p. 178. Maximus Tyr. Diss. VIII. p. 81. ἐν αἷς ἀναμύττεται — ἀποθήσεται. ubi doct. Marklandus ἀναμύττεται reponit, conf. idem ad Diss. XXIX. p. 707. et p. 713. Petronius c. 98. parem non habet aegro habebit.

ξ] Malim legere ἔξας. Transiit σίγμα in σίγμα finale, vid. not. ad c. 17.

λινοκαλάμη] Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 241. λένω τὸ σχιστὸν αὐτῇ τῇ καλάμῃ. Schol. Theocriti ad Idyll. V. v. 6. Lex Oedateus i apud Fabricium Biblioth. Gr. T. X. p. 65. λινοκαλάμη, ξυλοκαλάμη. Schol. Aristophanis Lysistr. v. 736. τῆς ἀμύργιδος, τῆς λινοκαλάμης. De voce καλάμη vid. Salmassius ad Solinum p. 585. De Cange Glossar. p. 845.

καλάμη καὶ τρίψας μετ' ἐλαίου σιγαμίου, καταχραίε.
 Πολυτριχίου μέρος ἑν, λαδάριον μέρος δύο σῆν καὶ μυρσίνη
 ἑκατὸν ἀναλαβὼν χρῶ. ἄλλο. ἐνερμῶνς τὸ αὐτὸν, ὃ ἐστὶ
 ποτηροειδές μετ' ἐλαίου· κατὰ χροὶς μυρσίνης· τοῦτο δὲ
 καὶ μελαίνει ἄλλο. περιεργαῖος βοτάνης· ὃ ἐστὶν ἀνίσσας
 φύλλα σὺν ἐλαίῳ μυρσίνο ἀπὸ τοῦ καὶ χρῶ τὴν κεφα-
 λήν· ἄλλο. μύρτιον μελαίνει σιγί. γ. λαδάριον τὸ ἴσον
 τρίψε διαλύειν ἐν αἰαίᾳ καὶ παρὰ τῇ ἀφροδίτῃ· τοῦτ' ἐστὶ
 τῶν λογομακίων ἀκρίθαι· περὶ τῶν, ὅταν δὲ σκῆ γλοιῶ
 τὸ

μετ' ἐλαίου] *Galenus* σὺν ἐλαίῳ.

πολυτριχίου] *Hic* in codd. A. C. et E. ponitur sicut numero III.
 quia hoc habuit: ἀναλαβὼν χρῶ. at in marginibus Cod.
 E. adscriptum β'. *Plinius* lib. XXII. c. 21. et lib. XXV. c. II.

λαδάριον] *Priscianus* lib. I. c. 3.

ἄλλο] *ignotus* codd. M. Sic grammaticus *La* in aliter, ut *La-*
banus *Placidus* ad *Statii* *Thebada.* lib. VI. vl. 364. aut alias
 ut idem l. c. vl. 391.

ἐνερμῶνς] *Cod. A.* νερμῶνς. in *Cod. C.* haec desiderantur usque ad
 μελαίνει. cuius quae est, c. 171. notari *Glossae* *Iurice* M.
 ἐνερμῶν, περὶ τῶν, ἢ ἐν τῷ δὲ λέγει *Diocorides* lib.
 II. c. 187. *Plinius* lib. XXI. c. 14. *Herodotus* *Histor.* lib. II.
 c. 3. et ibi *Metellus*. *Salmastus* ad *Strabonem* p. 171. *So-*
crates ad *Theophrastum* II. VI. lib. VI. c. 3. γ. 302. *Mathaeus*
 ad *Diocoridem* p. 509. *Plat.* ex *pollio* cur *anemones* memi-
 nit *Theocritus* *Idyll.* V. vl. 95.

ποτηροειδές] *Cod. A.* ποτηροειδές. *De Cinge* *Glossae* p.
 1210. Excidit apud *pollium* τρίψας quod ex *Galeno* revo-
 candum.

μετ'] *Cod. A.* μετὰ.

μυρσίην] *Cod. E.* μυρσίην.

τοῦτο δὲ] *Cod. A.* δὲ. *Galenus* l. c. τὸ δ' αὐτὸ καί.

περιεργαῖος] *Diocorides* lib. IV. c. 81. et lib. IX. c. 19. *Plinius*
 lib. XXV. c. 9. *Cod. Priscianus* lib. I. c. 3. *Peira* de viis.
 herb. apud *Fabricium* *Biblioth.* Gr. T. II. p. 640.

βοτάνης] ita *Cod. B.* codd. A. et E. βοτάνη.

ἐρμῶνς] *Cod. A.* ἐρμῶνς.

λαδάριον] *Cod. A.* λαδάριον, quod verbum cum *περιεργαῖος*
 exulat ex *Cod. B.*

φύλλα] *Codd. A.* et E. τὰ φύλλα.

ἐλαίῳ] *Cod. A.* τὸν μύρτιον ἐλαίῳ. *Cod. D.* ut colligitur. *Cod. E.*
 ἐνερμῶνς ἐλαίῳ.

men una cum cortice suo exurito, et siccum tritum cum oleo sesamino inungito. Ladani partes duae, polytrichi pars una, vino et oleo myrtheo excipiuntur, et in usum adhibentur. Aliud. Anemonae florem, qui poteroclasira dicitur, ex oleo myrtheo inungito. Hoc autem nigros quoque capillos producit. Aliud. Folia verbenacae herbae rectae appellatae ex oleo myrtheo in laevorem detrita, reponito, eoque caput inungito. Aliud. Baccarum myrthi nigrarum quadrantem, ladani par pondus trita in acaciae

ἀπόθου] ita cod. A. cod. B. ἀπόθου καὶ χρῶ χρῶν. Cod. E. ἀπόθετε.

ἄλλο] Omissa in codd. Mff. Vind. omnia usque ad sequens ἄλλο. in Cod. E. legitur post sequens ἑμήχον.

μύρτων] Plinius lib. XXIII. c. 9.

μέλαινα] A nominativo singulari μέλαινα. Du Cange Glossar. p. 898. Noster c. 238. οὐλὰς μέλαινας αἶραι. Moschopolus ad Iliad. A. vi. 349. ὄρνι ἐπὶ τὸν μέλαινον πόντον, ita cod. Ml. quod perperam mutavit Sclerperzeelius. Theophrastus H. Pl. lib. II. c. 3. ἀλλ' ἐξ ἐπιθροῦ καρποῦ γίνεσθαι μελάινον. Xiphilinus Domitiano p. 225. καὶ ἐπὶ ἀγματος ἵππων μελάινον.

οὐτ' γ'] Solebant veteres ponderum numeros non literis, sed litterarum notis exprimere, inquit Colerus ad Valerii Maxim. lib. II. c. 9. 4.

ἀκακίας] Dioscorides lib. I. c. 131. Plinius lib. XXIV. c. 12. Isporus Origin. lib. XVI. c. 23. Neophytus apud Salmasium ad Solinum p. 923. τὸ τῆς ἀκακίας καρπὸς, ἀκάκης κεράτια λέγεται. conf. Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. IV. c. 3. p. 305. Petr. Petrus ad Aretaeum p. 249. Salmasius ad Solinum p. 172. Adfundit hic locus lucem Petronii verbis Satyric. c. 23. p. 79. persuebant per frontem sudantis acaciae rivi.

τοῦτ' ἐστ'] Forte glossema.

ἀκακίδων] Galenus l. c. ἀκάκης.

κεράτιων] Strabo lib. XVII. p. 1177. Du Cange Gloss. p. 637. Laur. Valla Elegant. lib. I. c. 5. Casaubonus ad Persii Sat. III. p. 264. Jo. Rhodius ad Sertionium Larg. p. 191. Gargraeus ad Juvenalis Sat. XI. vi. 58.

γλοιόω] Γλοιὸς dicuntur fordes olei crassae, quae in balneis colliguntur. Glossae jarricne Mill. γλοιὸς τοῦ βαλανίου, κόπρος τοῦ λούτρου. conf. Phavorinus b. v. Boetius Cteson m. III p. cr. p. 85. Valerius Maxim. lib. IX. c. 6. 2. Teles apud Scobacium Seru. 95. p. 522. εἰ αἰλείψασθαι χεῖρας ἔχει, εἰσελθὼν εἰς τὸ βαλανίον, τῇ γλοιᾷ ἡλείψαστο, καὶ βαλάνιος εἴστε πρὸς τῇ

τὸ πᾶσις ἀναλαβὼν καρδίῳ ἐλαίῳ ἢ ἄλλῳ τινὶ τῶν
ἡδυσμάτων· ἄλλοι. σμῆγμα κεφαλῆς πυκνотητὸν Βα-
λαυσίου L. ζ'. σανδαράχης L. β'. σιδίων Γο. γ'. μυρσίνης
φύλλων Γο. γ'. σαρκονόλλης Γο. γ'. κηλίδος Γο. γ'. σά-
πωνος

τῇ κάμινον, οὗ τὰ Χαλκῆν, τῷ μὲν εἰδῶν ἀποπυρὴν ποιήσας·
περιχρᾶσι καὶ ἀνδρῶν, καθίσας ἤμιστον. Locum oblitum pro-
ponunt in margine Gesenius, ac idem magni Casauboni iudi-
cium, qui haec verba laudat ad Theophrasti Char. c. 9. p. 120.
conίγο τῷ μαστῶν ἀποπυρὴν ποιήσας. Ad balnea qui ten-
debant ante pisciculas emissæ patet ex Aristej: Met morph. lib.
x. p. 21. unde non audiendus M. Raders ad Martialis lib.
XII. epigr. 18. in balneis, inquit, timere aliquid cibi non usi-
tatum priscis, nisi hoc de Romanis sit accipiendum. Simonides
apud Athenaeum lib. VII. c. 13. p. 299. et Aristophanes apud
eundem lib. IX. c. 14. p. 399. Ausonius Idyll. XII. vs. 95.

Tergora dic chlypeis accommodata quæ faciat? glus.

Apud medicos aliquando mucilaginem denotat. Synesius de febr:
c. II. p. 88.

ἀναλαβὼν] Galenus ἀνιδρύματα. Sed apud nostrum post ἡδυσ-
μάτων addendum, aut subaudiendum χρῆσθαι, quo verbo saepe
utitur.

επερίχρᾶσι] Plinius lib. XII. c. 12. lib. XIII. c. 1. lib. XXI. c. 20.
Pollux lib. VI. c. 19. inscriptis apud Sponium miscell. erud.
antiquit. p. 237. caus. noster c. 46. Ciceronian T. I. p. 15.
Georg. Wolfg. Wedelius Exercit. Dec. IV. 1.

ἡδυσμάτων] Erotianus Lex. p. 27. Plinius lib. XIII. c. 1. ubi
vid. Harduinus.

ἄλλοι] Cod. A. omissa haec voce, novum caput inchoat, quartum
nempe, cum hoc lemmaτε περιὶ σμῆματος κεφαλῆς, supra feri-
bitur καθάρματος. Haud raro glossata in textum inipe-
runt, in recedit apud Arctium de caus. acut. lib. I. c. 6. p.
4. C. ῥαχίς ἐλαίῳ ἢ εὐθύ· κεφαλῇ, κεφαλῇ τριῶς, leg. ῥαχίς
ἐλαίῳ ἢ εὐθύ· κεφαλῇ τριῶς. Id κεφαλῇ glossatori reddendum.
Hofmannus κεφαλῇ, κεφαλῇ. Eustathius Erot. p. 21. ἐπὶ τῇ κε-
ρυφῇ. Manitius Tyr. Dissert. VIII. p. 13. Μῆλον τοῦτο τῶν
ἐν τῇ σαρκοῦ ἀνιστάται τῇ κερυφῇ ὄντων. ubi vid. Dariusius
et Markianus. Vocis καθάρμα significaciones persecutus est L.
Bor Exercit. Philolog. in ep. I ad Corinth. c. IV. 13. p. 86.

σμῆγμα] Cod. E. σμῆμα. Hadr. Junius de Coma c. IX. p. 398.
Harduinus ad Plin. II. N. lib. XX. c. 2. Athenaeus lib. IX.
c. 18. p. 409. Graece dicitur σμῆγμα, quicquid purgat inquit
Polyd. Vergilius de Rer. inventor. lib. III. c. 6. Moeris Atti-
cist. p. 101. Thomas Mag. p. 802. Schol. Aristov anis ad
Lylistr. vs. 377. et Theocriti, ad Idyll. III. vs. 17. adde P. ry-
richius

acaciae fructus, hoc est, siliquarum ipsius spinæ appellarum decocto dissolve, atque ubi limi crassitudinem habuerit, nardino aut aliquo alio condimento excipe. Aliud sinegma densan. caput Balaustiorum drachmæ 7, sandaracæ draclm. 2. malicorii quadrans, myrthi foliorum par pondus, sarcocollæ tantundem, gallarum unc. 3. saponis

nichum p. 108. Apud Galenum est σμημα, de qua voce vid. Hestherius ad Pollucis lib. X. c. 29. segm. 128.

πυκνωτικόν] Recte Cod. E. πυκνωτικόν.

βαλαυσίου] Cod. E. βαλαυσίου. 5'. Plinius H. N. lib. XIII. c.

19. Scaligeriana prima p. 27. Codex A. βαλαυσίου τὸ ζ.

Cod. B. vero βαλαυσίων οὐγΓ. Glossæ jatricæ Mss. βαλαυσία

τὰ μικρὰ καὶ διὰ ὅτε ἀνφοῦσι. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 2.

L. ζ.] Morem tunc doses designandi per characteres improbabat

jam olim Menecrates, de quo vid. Dan. Clericus Hist. Medic.

p. 578. et Auman ad Caelii Aurel. morb. chron. lib. I. c. 4.

p. 321. et Pichlerus method. conscrib. form. p. 19. cel. (Gau-

buis de eodem argumento p. 15. Jo. Rhodius ad Scribonium

Larg. p. 30. ne in errorem ridiculum incidamus cum medico

illo, cujus meminit Guido Patinus in Patinianis p. 58. De pon-

deribus et mensuris conf. Plinius H. N. lib. XXI. c. 34. Cel-

sus epist. ad Pallium Natalem p. 752. pro nota Græcæ drach-

mæ quæ est figura talis Z. Excerpta Mss. e codice bibliothecæ

D. Marci Venetiis scripto jussu Cardinalis Bessarionis, quæ

mecum olim communicavit vir celeberrimus ac humanissimus

jac. Phil. Derville. Ἡ δὲ διπλὴ ἀπερίσκητος σύνεσις οὕσα

δυσὶν ἀξίῳ κατὰ τὸ πῶς πρὸς ἀλήθειαν ἐλκὴν τὴν δυναύ-

μας δραχμὴν προσεγγενομένη.

σαύρα, ἄχης] Cod. B. σαύρα, ἄχης οὐγΓ. 6'. Cod. A. σᾶν. Γο. γ.

Non est major varietas in Mss. quam in numeris, inquit Cesp.

Hoffmannus ad Galeni de Olib. c. II. p. 20. adde Phil. Ruben-

nium Elect. lib. I. c. 26. De Sandaraca vid. Jo. Rhodius ad

Scribonium Larg. p. 120. Dioscorides lib. V. c. 113. Strabo

lib. XII. p. 841. Plinius lib. XXXIV. c. 13.

σιδίων γο. γ.] Ita solent aliquando singulis speciebus dosin addere:

ita Damogeron Geopon. lib. VII. c. 13. Haec verba usque ad

σάπαιες desiderantur in cod. A. Placeret noster fortasse Tri-

malchioni apud Petronium c. 56. n. 275. qui medicos oderat

eisque exprobiabat, quod saepe τὰ ἀνὰ uterentur in formulis;

id est saepe anaticam juberent parari, ita enim legendum puto

pro anaticam. Ridet eos etiam c. 42. Medicus enim, inquit,

nilil aliud est quam animi consolatio, lego graeca voce anemina,

hoc est vana et frivola.

μυρσίνης] Cod. B. μυρσίνης φύλλον.

πικίδες] Cod. A. πικίδες. Dioscorides lib. I. c. 149. Plinius

lib. XXIV. c. 4.

πῶνος γαλλικοῦ λιτρ. α'. λουπίνων ἀπόζεμα σμήξας
 σμήχου. Λάδανον λαιώσας μετὰ γλεύκους, ἢ γλυκέος
 οἴνου ὡς μέλιτες ἔχεν πάχος, χρίε προλουσαμένου.
 ἄλλο. ὕδωρ αὐξητικόν. ὕδατες ὀμβρέιμου ξ 5'. ῥοῦ ἀλε-
 ξανδρείνου γό γ'. πολυτρίχου γό. δ'. βραδείας γό. δ'. λα-
 δάνου οὐ γ Γ. δ'. μυρσίνης οὐ γ Γ. α'. κοκοκύνθης ξηρῆς γό. α'.
 ἐκ

γαλλικοῦ] *Plinius* H. N. lib. XXVIII. c. 12. Cod. A. γαλλικοῦ,
 cum simplici λ. *Anteon* cur. morb. chron. lib. II. c. 13. p.
 135. B.

λιτρ.] cod. A. ἀλ. deest in Cod. E. et qui pro α' habet κα id
 est XXI.

λουπίνων] *Noster* c. 215. *De Cange* Gloss. p. 828. *Glossae* Jami-
 cae MS. θέρμιας, τὸ λουπινώγειν.

ἀπόζεμα] Cod. A. ἀπόζεσιμα. Cod. B. ἄμα λουπιναρίαν ἀπο-
 βρέματι. Cod. E. ἀποζέματα. quid differat ἀπόζεμα et
 ἀποζέμα docuit *Sebott.* *Anteon* ad *Plinium* Aeginet. p. 303.
 et ἀποζέμα et ἀπόζεμα Jo. *Longius* Epist. Medice. lib. II. ep.
 38. p. 667.

σμήξας] *Leg.* σμήξας. Nam σμίγει miscere dicunt recentiores.
 vid. *De Cange* Gloss. p. 110. *Ortobius* Collect. lib. I. p.
 12. σμῆξας τοῦ δακτύλου χεῖρας, καὶ τὰ ἐκχυρῆματα πίαν,
 μέλιτες σμίζονται. Cod. E. σμῆξας σμίζου. Ubi doct. *Cores*
 haec observat: barbare, cum aliam manifestam esse pro σμῆ-
 χου nullam esse dubium; primum vero in sensu τοῦ σμῆξας miscens
 acceptam esse ab auctore corruptissimum nunc videtur; hodierni
 Graeci σμῆγω misceo dicunt antiquorum μίσγω.

σμήχου] Perissimum hoc verbum vides usurpari ubi de mundan-
 do capite ejusque partibus sermo est, ut hic. De oculo c. 54.
 et c. 64. De facie proverbium σμήχων τὸν αἰθίοπα quod ha-
 bet *Nicetas* Chron. Annual. p. 24.

μέλιτες] *Tarentinus* Geopon. lib. IV. c. 5. καὶ ποιήσας πάχος
 μέλιτες.

Λαδάνον] Codex A. et E. novum iterum hic inchoat caput, nem-
 pe V. Cod. E. Γ. cum hac inscriptione αὐξητικὰ τριχῶν.

λαιώσας] Codex A. λυώσας.

γλεύκους] Cod. E. γλῆκους ἢ γλῆκους ἢ γλῆκους. Cod. A.
 γλεύκους. *Glossae* Jamicae MS. γλεύκους, τὸ ἀποζέμα τῆς τα-
 φῆς. *Martialis* lib. XIII. epigr. 8.

γλυκέος] Recentiores γλυκὺ dicunt vinum dulce, ut docet *De*
Cange Gloss. p. 254. unde qui suspicetur τὸ αἶνον delendum,
 sed *noster* c. 125. cum γλυκὺ, etiam maluit; γλυκὺ omisso
 οἶνον

saponis gallici libra. Lupinorum decocto in pastillos rediguntur et sublinuntur. Ladanum ex passo. aut vino dulci laevigatum donec mellis crassitudinem habeat ante balneum illinito. Aliud. Aqua pilos augens. Aquae pluvialis sextarii sex. Rhu Alexandrini Textarii tres, polytrichi unciae quatuor, herbae sabinae tantundem, ladanani, myrthi, cucurbitae aridae singulae unc. Quae mace-

B 2

δεν Alexis apud Athenaeum lib. III. c. 37. Cod. E. γλυκέν, mendose.

ἔχει] ita recte cod. B. Cod. A. ἔχει πᾶχει.

προλευσάμενον] Forte προλευσάμενος, subind. τὴν κεφαλὴν. Cod. A. προλευσάμενα. Cod. E. προλευσάμενη χεῖς. hic, ad foeminam referens. Cores.

ἄλλο] Omisum in cod. A. sed in cod. B. margo habet.

ὑδὸς ἀνζητικόν.] Verba haec cod. A. ante βλάδους collocat, hic vero omittuntur. Vocem ὑδὸς delet cod. E.

ὀμβρίμου] Codd. A. et E. ὀμβρίου.

ζς.] hoc est sextarius unus cum semissie, vid. Casaubonus ad Theophrasti char. c. 6. de nota ζς vid. Hemsterhuyus ad Pollucis lib. IX. c. 6. legim. 61. adde Du Cange p. 8 sed codex B. ζς agnoscit. ad Cod. E. scripturam haec notit erud. Cores. Prima harum notarum scribitur ζςςς, mendose pro ζςςς, altera ita obscure est exarata, ut quid sit definire non amsim.

ζοῦ] Cod. E. ζοῦ. Ποῦς Ἀλεξανδρινός idem qui Syriacus, qui per Alexandriam deportabatur in Graeciam vid. Salmasius ad Solinum p. 747. et de Homonym. Hyles Jatr. c. 58. rhus vulgo sumaca inquit Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. I. c. 9. p. 43. conf. Boetius ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 18. p. 272. Neesham ad Geopon. lib. XVI. c. 9. jac Nicol. Loensis Epiphyll. Mitcell. lib. IX. c. 15. Ammon ad Caesii Aureliani. morb. acur. lib. III. c. 4. p. 196. Matthiolus ad Dioscoridis lib. I. c. 124. p. 194.

πολυτρίχον] Apulejus de virib. herb. c. 52.

βλάδους] ita cod. B. βλάδους cod. A. Martinius Etymolog. p. 141. βλάδου sive βλάδους, herba, quae Latmis dicitur sabina sive savina, a Sabinis Dioscorides lib. I. c. 102. Plinius lib. XXIV. c. 11. Carol. Neapoli ad Ovidii lib. I. Pastor. vl. 343. Gloviae Jatr. MS. βλάδους, ἡ φεύγουσα αἶμα τὸ ἀφθαρτον. inepte.

μυρσίης] Cod. A. μυρσίον. vid. Maeris Atticista p. 77
μυρσίης οὐγ' α'] ignorat Cod. E.

ἔα ταῦτα βρέχεσθαι εἰς ἄγγος ὑέλιμον ἡμέρας ἢ. κινῶν
καθ' ἐκάστην αὐτὸ δις τῆς ἡμέρας· καὶ καταβάπτων ἐν
αὐτῷ τὸ κτένιον, καθ' ἐκάστην κτένιζε.

ἔα] male cod. A. ἐάν. cod. B. ἐά. *Homerus Iliad. A. vi. 276.*

Ἀλλ' ἔα ὡς εἰ πρῶτα δόσαν γέρας υἱὲς Ἀχαιῶν.

ταῦτα] Delet Cod. E. Librarios priores fuisse in subtrahendis vo-
cibus monet Jac. Gronovius ad *Arrianum* de Exped. Alex. M.
lib. IV. c. 25. p. 188. apud nostrum omissionum acervum ha-
bes sat magnum.

κολοκύθης] ita noster iterum c. 79. ac huic lectioni patrocinan-
tur viri docti ad *Thomam Mag.* p. 341. Cod. A. κολοκύθης.

γέ] in cod. E. ubique eadem sigla quae in codd. Vindobon.

ἄγγος] Cod. A. ἄγκος.

εἰς ἄγγος] conf. c. 2. et 3. *Anonymus de V. S. p. 9. γίνεται*
εἰς τὸ αἶμα, ἀσπερ σκάλῃς. Improprio in manib. *Idem*
p. 550.

L. VIBIVS. FORTVNA
TVS. V. A. LX. IN HANC OLLA
M. CONDITVS.

et in Legati Papenbrockiani n. XIX.

IN. DACIAM.

ubi vid. *Oudendorpius* et *Scaliger Scaligeran.* prim. p. 104.
conf. *Cratinus* apud *Pallucem* lib. VI. c. 10. segm. 69. *Geo-*
ponic. lib. VII. c. 13. *Pfellus* de Lapid. p. 36. *Cassius* Probl.
40. μένει εἰς αὐτὰς, ubi *Schlegelius* pro εἰς αὐτὰς, addidit
Hemsterhusium ad *Aristophanis* *Platum* p. 455. et cl. *Ba-*
chium ad *Xenophontis* *Agasil.* c. VI. p. 242. *Adr. Turnebus*
Advers. lib. IX. c. 23. *Dorville* ad *Chariton.* p. 390. et *Ernesti*
ad *Xenophont.* *Memorab.* lib. III. c. 2. p. 113. *Keller* c. 5.
Θέρμους ὁμοῦς ἐν ὕδατι ἀποβρέχας pro quo *Zeno* apud *Sto-*
baeum *Serin.* 36. p. 216. τὴν γλῶσσαν εἰς νοῦν ἀποβρέχας.

macerari finito in vase vitreo ad dies 20 bis quotidie movens, et pectinem intingens, caput pectito quotidie.

ἐλάινον] conf. c. 105. Succos et liquores in vasis vitreis servabant veteres. vid. Hippocrates epist. ad Cratenam p. 11. Plinius II. N. lib. XIII. c. 2. Epigramma apud Salmasium ad Solinum p. 753.

Νάρκον ὑπὸ γλαυκῆς κλειομένης ὕδατος.

Suetonius lib. VI. p. 607. Rationem dat Apulejus Geoponic. lib. IX. c. 19. de veterum vitro vid. Thom. Gatackerus ad Antonin. lib. IV. p. 133. et Palmerius et Wesselingius ad Dioscori Sicul. lib. II. p. 128. Jo. Chrysostomus de virginitate p. 112.

ἡμέρας κ'] Paulus ἡμέρας θ'.

καθ' ἑκάστην] nempe ἡμέραν, ut c. 3. et Xenophon Memorab. lib. IV. c. 2. p. 176. Plato Politic. p. 128.

αὐτὸ] Cod. A. αὐτῶ, sed supra scriptum τὸ.

δὲ] Ita semper notier: solent autem Graeci particulam καὶ praefigere; exempla ex Herodoto collegit Raphaelius ad epist. ad Philemon. c. IV. 16. p. 522. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. II. p. 63. δὲ καὶ τοῖς. conf. c. 38.

καταβάπτειν] βάπτειν est immergere, de qua significatione vid. Casaubonus ad Theophrasti Charact. c. 9. p. 122.

κτένιον] Pollux lib. V. c. 16. segm. 96. ἔναι δὲ καὶ αὐτὸ κτένιον εἶναι νομίζουσιν. Cod. A. κτήιον κτένιζε, omittis καθ' ἑκάστην. Cod. B. καὶ τὸ κτένιν βάπτειν.

κτένιζε] Simonides apud Stobaeum Serm. LXXI. p. 433. Antiphanes apud Clementem Alex. Paedag. lib. III. c. 2. p. 216. et apud Aelianum H. A. lib. XVI. c. 24. Strabo lib. X. p. 716. Pollux lib. II. c. 3. segm. 34.

ΜΕΛΑΣΜΑΤΑ ΤΡΙΧΩΝ.

ΚΕΦ. Β'.

Κηρίδαν γό. α. ἰού σιδηροῦ γό. α. συπτηρίας I. β'.
 χαλκῆ θου γό. α. λείου σὺν εἰνῷ αὐστηρῷ ἢ αἶθρον παλαιὸν ὡς
 μέλιτος ἔχειν πᾶχος καὶ προσμίξας νίτρον. τὰς τρίχας
 ἀλειψας καὶ ἔα δι' ἡμέρας τρεῖς ἄλλο. σιδηροῦ ῥινίσμα-
 τα ἔμβλασθῶσι καὶ συπτηρίαν, καὶ ἔασον βρέχουσθαι ἡμέρας
 δέκα καὶ εἰς τοῦτο ἀποβάττων τὴν κτέναν κτένιζε. ἄλλο.
 κάππα.

Cap. II.

ΜΕΛΑΣΜΑΤΑ] Pollux lib. II. c. 3. segm. 35. μέλασμα τὸ τῆς
 κόμης βάρμα. Codd. B. et C. ignorant hanc epigraphen.
 C. D. inter caput I. et II. duo alia lemma inserta, vid. ta-
 bula capitum. Cod. E. addit δ. in margine. Medeam inve-
 nisse artem tingendi capillos affirmat Palaephatus c. 44.
 conf. Ovidius Metamorph. lib. VII. vs. 227 Sed recte Petro-
 nius c. 102 Color arte compositus inquinat corpus, non mutat.
 Martialis lib. III. epigr. 32.

κηρίδαν] Cod. E. κηρίδα. Pausan. lib. III. c. 2. Tibullus Eleg.
 VIII. vs. 44.

ut annos

Disimulet viridi cortice tincta nux.

nam junctus id alienando evenit ut capilli cani reliquis
 interpretari possint, ut de la quinnia ageris decimum sexum te-
 statur Eunapius Proaeresio p. 102.

σιδηρῷ γό. α.] addit Cod. A. καὶ εἰς γ. Cod. B. ἡτοις κουρῆ.
 Legend praecipit doctissimus Bolla ἡτοι σκουρίας.

συπτηρίας] Ranzania Boissierii de morb. mulier. addita c. 4. p.
 40. καὶ ἔσθωμα τῆς μετ' ἑχμῶν κηρίδας καὶ τοῦ χαλκῶν-
 θου, καὶ τῆς σπητίας. Ex nostro leg. συπτηρίας. Migrant e
 cod. E. verba συπτηρίας δαχμ. β' χαλκῶνθου γό. α'.

χαλκῶνθου] Schol. Neandri ad Ther. vi. 257. Marcellus Cagna-
 tus Var. Obs. lib. III. c. 14 Salmasius ad Solinum p. 814.
 Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. IV. c. 4.

λείου σι.] C. d. A. λείσας, omissa praepositione, quae subau-
 dienda. Apud Latinos idem obtinere notat Munckerus ad
 Ovidii Metam. lib. XIV. p. 999

εἰνῷ αὐστηρῷ παλαιῷ ἢ οὐρῷ. Aetacius morb. chron. lib. I. c.
 15. p. 45. A. ἡνίπερ ἐς πέψιν ἢ γαστήρ καὶ τῷ κῶλα κακῶθῃ.
 ubi Petrus rescribit καὶ τὸ κῶλον. malim σὺν τῷ κῶλῳ. nam
 copula cum ha. p. sic obtineat il quando remota sunt. n. ster-
 c. 41. ἔρχεται δὲ τοῖς ἀφθαλμοῖς τὸ λευκὸν τοῦ ὡοῦ καὶ τῷ
 γυναικείῳ.

QVAE CAPILLOS NIGROS

reddant.

C A P. II.

Gallarum, aeruginis ferri singulae unc. aluminis drachmae duae. atramenti futorii unc. cum vino austero tritis, aut urina antiqua, et nitro admixto, ita ut mellis crassitudinem habeant, pilos illine, et tota nocte relinquito. Aliud. Ferri rasuram, et alumen in acetum con-
jicito et per dies decem macerari finito, et in id pecti-

B 4

nem

γυναικείῃ γάλακτι, pro σὺν τῷ. nisi praepositionem quis velit subaudiē.

[ἐπισμακτα] Schol. Aristophanis ad Ran. vs. 931. ἔστι γὰρ ἐργασίον τεκτονικόν, ὃ ἐπισμαίνει. vid. Casaubonus ad Jul. Capitolinum p. 436. Cod. E. ἐπισμα.

[ἐμβαλε] Leg. ἐμβαλλε. Cod. A. βάλε εἰς ὅς. Cod. E. ἐν ὅς. Verbum nostro familiare in compositionibus. Achilles Tat. lib. IV. p. 263. τὰ δὲ ἐμβαλλόμενα κοινὰ καὶ πάντα ἐδάδιμα. Frequenter in codd. Mss. hoc in verbo alterum λ a librariis omittitur: exempla noster suppeditat plurima. Polyaenus lib. I. p. 113. ἐμβαλλόμετον αὐτοῖς, ubi cod. Cantabr. ἐμβαλλόμετον.

[δύνα] Cod. A. β'. Cod. E. δύνα ἡμῶς. Lectio vulgata patrocinator sententiae cl. L. Bos Observ. ad Marci c. II. 1. Cod. E. favet opinioni Jac. Elsneri ad eundem locum p. 123.

[εἰς τοῦτο] Ἐν pro εἰς poni observat Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 1246. sed εἰς pro ἐν Berglerus ad Alciphronis lib. I. ep. 24. quod tamen displicet Gisb. Cuperio Obsev. H. II. c. 3. at vid. cl. de Villosion ad Longi lib. III. p. 172. Apollonius apud Athenaeum lib. III. c. 26. p. 109. Heliodorus lib. I. p. 55. Plutarchus T. III. p. 1823. Eustathius Erot. lib. II. p. 5c. Meloles lib. II. p. 46. Dodex A. καὶ βάπτων ἐκάσε τὸ κτένον.

[εἰς τοῦτο ἀποβάπτων] ita solent auctiores hoc verbum construere. Herodotus lib. IV. p. 313. καὶ ἔπειτα ἀποβάπτοντες εἰς τὴν κλύαυ ἀνάνεα. Dio. us Simul. lib. IV. p. 257. εἰς τὴν χερδὴν ἀπὸβαπτε τοῖς αἰνιδας. noster c. 73. Aristoteles tamen II. A. lib. VIII. c. 29. ἐν οἷνῳ ἀποβάπτοντες.

[κτένας] Recentiores pro κτένον apud Du Cange Gloss. p. 760. E buxo fiebant pedines, Juvenalis Sat. XIV. vs. 194. et ex alia materia ut decuit Hadr. Junius de Cornu I. VII. p. 391. et N. Heinsius ad Ovidii Fast. lib. VI. vs. 229. Cod. A. κτένον, et post κτένιζε addit τὴν κεφαλὴν. Cod. E. κτένα.

κατ' ἰσχυρῶς εἶζα σὺν γάλακτι γυναικίῳ, ὅνιοι ὀνείῳ, μέ-
χρι τὸ τρίτον λοιφθῇ ἐφήσας κατὰ πλάσσει εἰς νύκτα.
ἄλλο. ἰτέας φύλλων χυλὴν μετ' ἐλαίου τριβε ἄκρως
γὰρ μελαίνει. ἄλλο. μελαίνει πάγωνα Φελλὸς ἄβροχος,
καὶ μόλυβδος κεκαυμένης· σούτλου ὀμοῦ χυλοῦ μέλιτος
πάχος χρίσας ἕασον ὥς ἀργεοῦ, εἰτα κλύσου. ἄλλο. ἡ
σινορίαν σιδήρεον, καὶ μέλιθρον ἐν ὅρῳ ἐφήσας μέχρι τὸ
τρίτον λοιφθῇ ἐπὶ χρεῖς ἐλαίου ἀπεχόμενος.

ΠΡΟΣ

κατ' ἰσχυρῶς] *ex Archigene Galenus sec. loc. lib. I. p. 162. Exu-*
lant ex codd. Mss. quae hic porro in edito leguntur.

εἶζα] Addunt *Galenii exemplaria λειά.*

γυναικίῳ] *Dioscorides lib. II. c. 78. Plinius lib. XXVIII. c. 7.*

Valesiana p. 204. Quodnam potissimum eligendum docet
Arctaeus cur. morb. acut. lib. II. c. 3. p. 103. D,

ὀνείῳ] *Theod. Priscianus lib. I. c. 2. Plinius lib. XI. c. 41. Sy-*
nebius ad Dio-corum apud Eusebium lib. 10. h. Gr. T. VIII. p.
216. τὸ γὰρ ὄνειον γάλα δὲν ἀπὸ δάκρυος ἐν τῷ πᾶσι ἰσχυρῶς καὶ
ἀσθενέστατον, quod confirmat Iulianus lib. XXVIII. c. 10. conf.
Vignuil-Marville Melanges etc. T. II. p. 124. et T. III. p.
238. et pondus addit emendationi doct. Parisi ad Arctaei cur.
morb. acut. lib. II. c. 3. p. 103. D. Juvenalis Sat. VI.
vs. 468:

atque illo lacte fovetur

Propter quod secum comites educit asellas.

ubi vetus Sch. Hlsta: Affinino lacte faciem linit, ut cutem ten-
dat, et candorem eliciat.

κατὰ πλάσσει] *Galenus κατὰ πλάσσει.*

εἰς νύκτα] *conf. c. 23. in noctem vertit Theod. Priscianus lib. I.*
c. 12. p. 24. aliquando maluit εἰς κοίτην, ut c. 23. 50. et 125.
unde Marcellus Empir. c. V. p. 44. cum dormitum ibit. Simi-
liter Graeci εἰς ἑνὴν εἰς τρίτην dicunt, de qua locutione vid.
Dorville ad Charitonem p. 146. Synesius Dion. p. 38. οὐ μὴν
δὲ καὶ εἰς νύκτα γε ἀσθενῶν. minus eleganter Arrianus Suppl.
Ponti Euxin. p. 116. εἰς δὲ τὴν νύκτα βρονταὶ τε σκληραὶ καὶ
ἀσπρακαὶ κατεῖχον. et Jamblichus V. P. c. 35. p. 206. Hippo-
crates de prisca medicin. p. 12. εἰς τὴν νύκτα. Aeschines Axio-
cho p. 141. ἐκ νυκτὸς εἰς νύκτα. Eis pro ad usurpari observat
Marcellinas ad Horatium Suppl. vs. 62. Spreverium nec utio-
res praeceptum Antylli quod ex eo nobis servavit Stobaeus
Serm. XCIX. f. 544. τῇ δὲ κατὰ τὸ μέν πρῶτον, καὶ τὸ περὶ
τὴν ἐσπέρην ὥρα τῇ ὀκτῇ· ἀπὸ δὲν οὐτε ἰσχυρῶς ἐπιτρέπεται
τοῖς κακικοῖσι περὶ τῆς τῆς ὥρας, οὐτε ποτὲ προσφερόμεν,
οὐτε ἄλλο προσφερόμεν βελήνην, εἰ μὴ πᾶσι τῶν προκαλεῖτο
ἰσχυρῶς τὴν κακίαν τῆς ὥρας, ὥστε καὶ τὸ δαίμον. Arctaeus
Charad. morb. chron. lib. I. c. 7. C. ἡ ἀπὸ μεσημβρίας ἐς
ἐσπέρην, ἡ ἐπὶ τῆς ὥρας ἐς νύκτα. Longus lib. II. p. 52. ἐς νύκτα
ἀγροῦσης.

nem intingito. Aliud. Radicem capparum cum muliebri lacte, aut, ut alii legunt, alinino, donec tertia pars superfit, decoquito, et ad noctem pro cataplasmate imponito. Aliud. Salicis foliorum succum cum oleo affricato; summe enim denigrat. Aliud. Denigrant barbam, suber aridum, et plumbum ustum cum betae crudae succo mellis spissitudine illita, finito usque ad prandium, deinde abluito. Aut ferri recrementum ac plumbum in aceto cocta ad tertias illine citra oleum.

B 5

VT

ἰτέας φάλας] Galenus I. c. p. 163. ἰτέας φάλας. De salico vid. Salmasius de Homon. Hyl. Jatr. c. 75.

ἐλάτης] ad vim succi augendam oleum jubet addere, vid. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 115.

ἄλγας] Noster iterum cap. 109. et 113. Julianus ep. ad Theodosianum p. 261. D. Musonius epist. p. 458. Eusebius H. E. lib. VII. c. 26. p. 213. B.

πάχας] Galenus I. c. p. 163. Medicamenta quibus Graeci ac Turcae supercilia ac barbam tingunt recentior Petr. Bellonius Observ. lib. III. c. 35. p. 441. Veteres in primis capillos ac barbam tingebant, ut senium celarent, vid. Aelianus V. II. lib. VII. c. 20. et ad eum Kuhnus. De Myrone cauo Ausonius epigr. XVI. conf. Horatius carm. lib. I. od. 32. Martialis lib. III. epigr. 43. Clemens Alex. Paedag. lib. III. c. 3. p. 223. Casaubonus ad Theophr. char. c. 2. p. 30.

φάλας] noster c. 41. vid. Harduinus ad Plinii lib. XVI. c. 8. et Salmasius ad Spartianum p. 27.

ἀβροχας] Utitur hac voce Nicander Ther. vs. 339. Aelianus II. A. lib. XII. c. 43. et Musaeus vs. 214. pro qua ἀβράπτιος Pindarus Pyth. Od. II. p. 58. dixit ut traditur in Personionis p. 449. quod se mihi non probat. Bene Martius venit aridum. Glossae Patricae Mss. τιταβήν (1. τίταρον) ἀβρόχην, ἀβροχον.

μόλυβδος] Dioscorides lib. V. c. 87.

σευτλοι] Galenus I. c. p. 163. σεν τεύτλου ὁμοῦ χαλῶ. Plinius lib. XX. c. 9. Trillerus Observ. Crit. lib. IV. c. 13. p. 381.

μέλιτος] Leg. ὡς ἔχειν μέλιτος πάχος, ut c. A. vel μέλιτος πάχος ποιοῦ, ut saepius apud Galenum.

ὡς ἀρίστου] ita recentiores pro εἰς ἀρίστη, vid. Schol. Euripidis ad Hecub. vs. 539. Longus Pastor. lib. II. p. 64. ὡς ἐμπλησθῶν ὡς νεκρὸς ἀλλήλους.

καρσίαν] Rectius σκαλίαν ut apud Pollucem lib. VII. c. 23. segm. 99. Dioscorides lib. V. c. 85. Theod. Priscianus lib. I. c. 2. Isidorus origin. lib. XVI. c. 20.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΞΑΝΘΑΣ

ποιῆσαι τρίχας.

ΚΕΦ. Γ'.

Θέρμους ὡρούς ἐν ὕδατι ἀποβρέξας, καταχρίε, καὶ
 κτείνε· ἢ αἰγυπτίου ῥόδου ἀπόξεμα, οἴνου ἐρυθροῦ ξε. σ'.
 κρηίδων ξε. σ'. χαλιδωναίας γό. β'. πολυτριχου δεσμίδιον,
 αἰψηθοῦ δεσμίδιον, λευπίων γό. β'. ὕδατος ξε. σ', καὶ
 βαλὼν εἰς ἀγγεῖον ὑέλινον ἕα βρέχεσθαι ἡμέρας ἐνέα,
 κινῶν

C a p. III.

Πρὸς τὸ] Cod. A. πρὸς τὸ ποιῆσαι ξάνθους, praetermissa voce τρί-
 χας. De locutione hac vid. Isid. *Orig.* de nom. ο. σκαπι p.
 130. Codd. D. et E. περὶ τοῦ ποιῆσαι ξανθὰς τρίχας.

Θέρμους] *Paulus Aegin.* lib. III. c. 2. *Theod. Praxagor.* lib. I. c. 2. *Moschus* de morb. mulier. c. 3. p. 43. Mulieres capillos tinxisse patet vel ex *Acillis* Tru. lib. II. p. 149. quod Medene invenum perhibet *Chimenes* Alex. *Stroniat.* lib. I. p. 307. colorem flavum in primis probabant. *Alpharab.* lib. V. vi. 287. De *Demetrio Phalereo* vid. *Athenaeus* lib. XII. c. 8. p. 542. De *Lucretio* *Ovidius Fast.* lib. II. vi. 763. conf. *Asclepiades* *physiogn.* lib. II. p. 102. *Juvencus* Sat. VI. vi. 354. *Casauconus* ad *Jun.* *Claudianum* p. 436. et *Hodr.* *Junius* de *Coma* c. VIII. p. 414. *Roll.* *Kentienius* ad *Q. Ser. Semonium* p. 103. *Petr.* *Burmannus* ad *Ovidii* *Art. Amator.* lib. III. vi. 163. Ipse *Ovidius* *Medicam.* *Faciei* vi. 19. Vultus odoratos posita variare capillos, conf. *Petronius* c. 110. et ad eum *viri docti* p. 526. et *Salmastus* ad *Tertallianum* de pallio p. 251. Th. *Reinarius* *Epist.* 35. ad *Aspertum* p. 260. Hinc *Ξανθίζεσθαι* exponitur *καταχρί-
 σθαι τὰς τρίχας* apud *Suidam*, *Phavorinum* et in *Lexico* *Biblioth.* *Coislin.* p. 474. et 504. Cod. A. addit ἢ λευπινός.

ἀποβρέξας] *Suidas* v. Ἀριστοτέλης. Ἀριστοτέλης τῆς φύσεως γεγραμ-
 ματίς ἢ. τὸν κάλαμον ἀποβρέχων εἰς τοῦ. *Zeno* apud *Sto-*
baeum *Serm.* XXXVI. p. 216. τὴν γλῶσσαν εἰς τοῦ ἀποβρέξας.

καταχρίε] Cod. A. καταχρίαν κτείνε. Codd. D. et E. κατάρχειε
 κτείναν. conf. c. 33. Frequens hujus verbi usus apud nostrum,
 sed addito semper sive oleo, sive unguento, quod inungi oportet,
 quod recentiores negligunt et solo verbo καταχρίαν hoc
 sensu utuntur, ut *Theodoritus* II. E. lib. V. c. 38. p. 176. C.

ἢ] Cod. A. ἄλλο.

αἰγυπτίου] Rosas has coronis quoque innecebant, vid. *Casauconus*
 ad *Suetonii* lib. VI. p. 561. Cod. A. αἰγυπτίων ῥόδων.

VT FLAVI FIANI

capilli.

C A P. III.

Lupinos cru'os in aqua maceratos inungito, et caput peciito; aut rosae Aegyptiae decocto, vini rubri sextarii sex, gallarum tantundem, hirundinariae unciae duae, polytrichi absinthii singulorum fasciculus, lupinorum unciae duae, aquae sextarii sex; conjicito in vas vitreum,

οἶνον] Codd. A. et E. ἄλλο ῥοῦ. Cod. D. ἄλλο οἶνον.

ἕ. σ'.] Cod. E. ἕαΓ. αἵς". sic; quod mihi videtur esse compendium pro ἐξάγρια ἐν καὶ ἡμῖσιν. *Cores.*

ἕ. σ'.] *Marth. Hostius* de numismat. T. II. p. 65. ἕισου nota fuit olim ἕα et ἕ u u c u n d u i n t e r c i s a. Excerpta Mss. de mensuris et ponderibus. ἕ δὲ, εἰ μὲν ἔχει προσκείμενον ἔξ, ἕισον· εἰ δὲ ὁ ἕ, ὀλίγηθεν. l. ὀλίγηθεν. Cod. A. σΓ. αἵς". Recentiores plerumque ita quoque vocabant, vid. *Schol. Homeri ad Iliad. Ω. v. 304.* et ad *Odyss. A. v. 136.*

κηκίδαν] Cod. A. κηκίδαν σΓ. αἵς". Cod. E. ἕαΓ. αἵς". et praeterea κηκίδαν exhibet. Diminutiva non semper significationem minuire, praeter alios observavit quoque *Th. Reinesius* apud *Th. Bartholinum* *Epist. Med. Cent. II. ep. 89. p. 696.*

χελιδόνια] *Thucydides* *Idyll. XIII. v. 41.* ubi vid. *Schol. Plinius* lib. XXV. c. 12. *Pisides* de mundi opificio v. 1291. *Apulejus* de virib. *Herb. c. 75 Antholog. lib. II. c. 40. epigr. 3.* Pro γο. β'. cod. A. et E. χελιδόνιας γο. α'.

δεσμηδον] Idem quod δέσμη, δράγμα, manipulus. vid. *Salmesius* ad *Solinum* p. 183. Scita est observatio *Schol. Homeri ad Iliad. Δ. v. 33.* quem vide. Maluit interpretes *foeniculum* veterere cum *Scribonio*, quam cum *Celfo* et *Plinio* manipulum. vid. *Hostius* de numismat. T. II. p. 201. Cod. A. δεσμηδον.

ἀψιδίου δεσμηδον] Desiderantur in Codd. Mss.

ἕ. σ'.] Cod. E. ἕαΓ. σ'. Forte pro ἕσιον, qua voce usus est *Synesius* *Ep. 135. p. 84.*

καὶ βάλαν] absque copula codd. Mss. Vindob. et redundat, ut apud *Homericum* *Odyss. A. v. 33.* unde apud nostrum librarii videntur omisisse. conf. *L. Bos Obs. Crit. c. 17. p. 80.* *Isidorus* *Psellus* ep. 457. τοῖς κηρύγμασιν ἐαυτὸν ὑποθήσαν τοῖς ὀλυμπικοῖς, καὶ τὰ περὶ ψυχῆς ὀλυμπία ἀγωνιζόμενος, ubi καὶ commode abesse posset.

ἀγγεῖον] Cod. Mss. ἄγγος.

βάλαν] leg. βάλλον.

κινῶν αὐτὸ κατ' ἐκάστην ἡμέραν, καὶ εἰς τοῦτο βρέχων
σπόγγον, ἀνάτρεψε τὰς τρίχας.

ΠΕΡΙ ΠΙΤΤΥΡΙΑΣΕΩΣ.

Κ Ε Φ. Δ'.

Ἡ πιτυρίασις λεπτῶν καὶ πιτυροειδῶν σωμάτων ἐν
τῇ ἐπιφαίδῳ τῇ κεφαλῇ καὶ τοῦ ἄλλου σώματος
ἐστὶν ἀπότμηξις χωρὶς ἐλκώσεως. Γίνεται δὲ καὶ κακοχυ-
μίας ἀνεχέσεως παρὰ τὴν κεφαλὴν, ἢ φλέγματος ἁλ-
μυροῦ, ἢ χολώδους, καὶ μελαγχολικοῦ αἵματος. καὶ δεῖ
κενοῦν

καὶ εἰς τοῦτο] Cod. A. καὶ βρέχων εἰς τοῦτο. Cod. E. ἐν αὐτῇ.

σπόγγον] Aristoteles H. A. lib. V. c. 16. Plinius lib. IX. c. 45.
Spongia potissimum veteres utebantur ad caput et faciem lavan-
dam, vid. Joan. Gebrandus ad Theophrasti lib. III. eleg. 9. v. 13.
et M. Raderus ad Martialis lib. VI. epigr. 38.

τρίχας] Sequitur in Codd. Mss. caput intergrum in editione priorē
omissum.

Πρὸς τὸ ποιῆσαι λευκίαν.

Φλόμεν λευκῆς τὸ ἄνθος καὶ σπιν, καὶ ὅλην δούσαν κατὰ χεῖρα.
ἄλλοι φλόμεν κατὰ τὸ αἶ. σπιντῆρας αἶ. φλόμεν (αφάνων αἶ.
ταῦτα κόψον καὶ μίξας ταυροκόλλη, κατὰ χεῖρα.

Cap. IV. Cod. E. ε.

σώματα] Apud medicos et hosque scriptores Graecos σώματα corpo-
ra mortua denotant, quemadmodum corpora apud Latinos.
Plinius Secund. Epist. lib. IV. ep. 22. Utque in corporibus suis
in imperio gravissimus est morbus, quia capite dissimilatur.

πιτυρίασεως] πυττηρίασεως cod. A.

πιτυρίασις] Galenus sec. loc. lib. I. p. 165. Celsus lib. VI. c. 2.
Aetharius de dignot. morb. lib. II. c. 5. Caput hoc maxi-
mam partem sumit noster ex Alexandri lib. I. c. 3. et Pauli
lib. III. c. 3. Duo capita περὶ πιτυρίασεως habentur in codice
A. quae nil tamen plus continent, quam quae hoc capite in
edito leguntur; unum c. 5. alterum vero c. 6. est.

πιτυροειδῶν] Cod. A. πυττηροειδῶν.

κεφαλῇ καὶ] Paulus κεφαλῇ ἢ καὶ ac ita quoque Alexander.
Sed noster cum sit epitomator, quae ei non necessaria videntur,
ea omisit more aliorum. Orisbanus Anonym. p. 2. τῶν κατὰ
τὸν ἐγκέφαλον μερίων, ubi cl. Dindorf ex Galeno est addendum
arbitratur,

traum, a dies novem finito commadescere, quotidie illud movens, et spongiam madefaciens, pilos confricato.

DE PORRIGINE.

CAP. IV.

Porrigo est ubi tenuia et furfuracea corpuscula, ex capitis summa parte, aut etiam ex reliquo corpore, citra exulcerationem resolvuntur. Fit etiam cum viiiatus humor sursum ad caput fertur, vel pituita falsa, vel biliosus, vel atrabilarius sanguis. Itaque primum universum

arbitratur, frustra, cum sit subaudiendum, conf. van Bergen Critic. Observ. cap. 29. p. 61.

[ἄλλος] hoc est λοιπῷ. Erotianus Lex. Hippocr. p. 11. Forſius Oecen. Hippocr. p. 20. Schol. Homeri ad Iliad. A. vs. 17. Cod. E. ὅλεν, ac ita noster non semel, ut c. 16. et 94.

[ἀπότῃς] Cod. E. ἀπόταξις.

[ἐλκώσας] Saepius apud nostrum invenies hanc vocem, cujus exempla in vulgaribus lexicis non haberi observat cl. Sallier ad Thomam Mag. p. 297. Exemplis ab eo allatis adde Samblichum V. P. c. 29. p. 139, αὐτῶν δὲ τούτων τοῖς πρὸς τὰς ἐλκώσας μάλασι χρῆσθαι. Aeliamus H. A. lib. X. c. 4. ὥς ἀποστῆναι τὴν ἐλκῶσιν αὐταῖς. Cassius Quaest. Medic. 9.

[ἀνεχθεῖς] Leg. ἀνεχθεῖς, ac ita Mss. omnes. Diodorus Sicul. lib. XI. p. 423. πλείων δὲ εἰς τὸ δημόσιον ἀνεχθέντων.

[παρὰ τὴν] Cod. A. ἐπὶ τὴν. Codd. D. et E. περὶ τὴν. Noster c. 135. πυρετός ἐστι παρὰ φύσιν -- θερμασία. ubi apud Aëtium male editum περί, παρὰ tuetur Palladius. Cur praepositiones frequenter permutant librarii indicat Berglerus ad Alciphronis lib. III. ep. 24. p. 330. conf. Valesiana p. 80.

[ἀλκυοῦ] ita cod. D. ἀλκυῷ cod. A.

[πρώτον]. Cod. A. μεν.

[καὶ ἐν τῷ] Cod. E. καὶ ἐν. perperam. Purgantibus frequenter uti jubet noster, qua in re medicorum Constantinopolitanorum methodum curandi sequi videtur, quam reprehendit Jacobus referente Isidoro apud Photium Biblioth. p. 1052 ὅτι ἐχρῶντο κατὰ τῶν νόσων οὗτοι καθαρσίοις πύλλοις καὶ βλανεῖς. χειρουργῶν δὲ σιδήρα καὶ πυρὶ, οὐ λίαν ἦσαν ἐτοιμοί, ἀλλὰ καὶ τὰ μηχανώτερα τῶν ἐλκῶν διαίτη κατηγωνίζοντο. φλεβοτομίαν δ' οὐ προσέειπτο.

κενοῦν πρῶτον τὸ ὕλον σῶμα διὰ Φλεβοτόμου καὶ κα-
θάρσεως τοῦ πλεονεκτοῦντος χυμοῦ ἐπειτα κινωλίαν
πρὸς ῥέξας ὕδατι, μίξον σεύτλου χυλόν καὶ κατάρχει.
ἄλλο. λίβανον σὺν οἴῳ καὶ ελαίῳ διάχρει. ἢ θερμούς σὺν
θαλάσση ἐψήσας, κτένιζε. ἄλλο. λιθαργήσου ἱβί.
Θείου

ἴστο. Imperator Alexius Comnenus exprobrabat medicis eos
nil scire nisi purgationes praescribere teste Niceta Choni-
at. Annal. p. 541. Noster Iserissine utitur hoc verbo de evacua-
tione per venae sectionem et ad hanc formam quoniam cum *Ap. rhus*
apud Photium Biblioth. p. 1508. καὶ πάσαν τὴν ζωτικὴν ὕλην
καταύρα. antiquiores mediam formam videntur praestulisse, ut
c. nificio ex verbis *Ar. li* apud *Stobaeum* Ser. XCIX. p. 519.
τὰ δὲ κεκούμενα, ὅσα (εἶα) ἐξέρχεται τὸ τοῦ σώματος βλάτ-
τι δὲ καὶ καὶ τῶν κεκούμενων τῶν ἐσθλῶν, πολλὰ τὴν ἀκρι-
βολογία, τί δὲ ποτε δὲ οὐχὶ κεκοῦνται, ἀλλὰ κεκούμενα ἀνέμα-
σαι. Plura sunt apud Graecos verba, quae antiquiores media
forma adhibent, recentiores vero ad hanc. v. c. ἐκμάσσειν, ut
Leophron Castrand. vi. 138. *Nicander* Iher. vi. 740. pr. quo
Arrianus in *Epictetum* lib. I. c. 19 p. 134 et *Isidorus*
de mundi opificio vi. 1749. De venae sectione frequentius vid.
Celsus lib. II. c. 10. pro καθάρσεως Cod. A. καθάρσεως τὸν πλε-
ονεκτοῦντα χυμόν.

Φλεβοτόμου] nempe ἐργαλείου. * *Codd.* A. et E. Φλεβοτομία.
Εργαλείον instrumentum chirurgicum, vel ferramentum ut *Pe-
tricius* c. 94. ut c. 18. *Tycho*. *Hesiodus* lib. III. p. 264. de
Democede: καὶ ἔχον οὐδὲν τῶν ὅσα καὶ τὸν τοῦτον ἐστὶν ἐργα-
λεία. *Glossae* Jac. MS. *Δουκιστὴς*, τὸ ἐργαλεῖον. *Hippocrates*
Ilipticus p. 876. μὴ μῖστοι καὶ τὸ Φλεβὸς καὶ κατὰ βλά-
τος. Vel apud nostrum ventendum per phlebotomiam,
quam vocem hoc sentu saepius adhibuit auctor *anonymus* de V. S. p. 5. Erant autem phlebotomatores nec medici, nec chi-
rurgi, sed e plebe homines viles, qualis fuit *Constantinopoli*
Thomas de quo *Comnenus* Hist. lib. IV. p. 323. qui erat eunu-
chus. Discipulis suis viles esse chirurgo, ubi vena tundenda
erat, colligo ex *Juvenalis* Sat. XIII. vi. 124. Crapulae erant
dediti, uti quoque obiletrix *Lesbia* apud *Tertium* Andr. Act.
I. Sc. IV. vi. 2. unde *Anonymus* monet loc. cit. eligendum
esse καὶ εἴνα πολλὰ δεδονημένοι. In *Scetia* faber lignarius
phlebotomator erat, teste *Satigero* S. aligeran, *Secund.* p. 560.
unde adparet, cur medici adeo solliciti erant de V. S. ne nimia
copia aut intempestive institueretur. Phlebotomatoris, hominis
fielesti, cui pariter nomen fuit *Thomas*, facilius nunc *Nicetas*
Choniatus Annal. lib. IV. p. 141. Quale autem fuerit instru-
mentum illud Φλεβοτόμου non satis constat. *Isidorus* in
hanc rem commendat *anonymus* de V. S. p. 9. ac laudibus ce-
lebrat, unde el. *Gravens* indicari suspicatur illud quod vocat
chirurgi *cin* *Snapper*, nisi intelligendum ut illud quod comeme-
morat

versum corpus per venae incisionem evacuandum erit, et purgandus humor qui abundat. Deinde cretae cimo-
liae aqua prius maceratae succum betae misceto et illi-
nito. Aliud. Thus ex vino et oleo illinito, aut lupinos
ex aqua marina cretos, et caput pectito. Aliud. Ar-
genti

morat deditque iconem ejus Jac. Spon Itinerar. T. II. p. 259.
quod Graeci vocant *Balestra*. Aliorum instrumentorum men-
tio sit apud Aretaeum car. morb. chron. lib. I. c. 2. p. 116. H.

καὶ καθήσας] Exulat copula e cod. E.

κιμώλια] Cod. E. κιμώλια. de terra hac cretacea Plinius XXXV.
17. Paulus I. c. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. III. c. 21.
S. Bochartus Phaleg. lib. I. c. 14. p. 454. Needham ad Geo-
pon. lib. VII. c. 6. Tournefort Itinerar. T. I. p. 56.

προβέξας] Idem quod βρέξας. Cod. A. ita. nam πρό in compo-
sitis saepe amittit vim suam, inquit doct. Fischerus ad Theo-
phrast. Char. p. 92. Atticos compositis uti pro simplicibus
docet Schol. Aristophanis ad Equit. vi. 37. et ad Vesp. vi.
1115. Casaubonus ad Theophr. c. 7. p. 100. Aphthonius fab.
14. p. 138. γεωργὸν ἡδικοῦν αἱ γέραναι, τὰ καταβυλλόμενα τῇ
γῇ προκαταζόντες στερματὰ. Apollonius Rhod. lib. I. vi. 786.
ανεσκαν δὲ πύλας προφάνεντι θεράπια]

Δικλίδας

ubi Schol. περιττὴ ἢ πρό πρόθεσις. et Schol. Homer. ad Iliad.
E. vi. 493. et ad Iliad. II. vi. 188. Th. Reinesius ep. 69. ad
Rupertum p. 605.

προβέξας] Cod. A. βρέξας. conf. Adr. Heringa Observ. c. I. p.
9. Glossae Chemicæ p. 137. προξίσας ἐστὶν ἐν ὅσῃ βρέξας. leg.
προοξίσας.

μίζον] Cod. A. σμήζον. unde malim apud nostrum σμιζον.

σεύτλου] Sotio Geopon. lib. XII. c. 15.

ἄλλο] omissum in Cod. E. in textu, sed margini adscriptum atque
ita in seqq.

λίβανον — ἦ] ignorat haec Cod. D.

ἐλαία] Cod. A. ἐλαίου.

θήρμους] Cod. E. θέρμη, male.

θαλάσση] Cod. A. θέρμους συνθάλασας καὶ ἐψήσας. Cod. D. θέρ-
μους θαλάσσιον ὕδατι ἐψήσας. Vulgatam si velis servare leg.
ἐν θαλάσση. Praepositioni ἐν adhaesit σ praecedentis vocis, unde
natum τὸ σύν.

ἀθαργύρου] Cod. E. ἀθάργυρον. Isidorus Origin. lib. XVI. c. 18.
Argenti purgantia ἀθάργυρος, quam nos ipsum argentum ap-
pellamus. Fit autem ex argento et plumbo.

Ιβ.] Cod. A. κρεάτια δύο. Codd. D. et E. οὐγ. β.

θείου Ι.α'. λιβάνου Λγ. ἐλαίου λαιώσας, ὡς ἔχειν πάχος
μέλιτος, διάχρηε. ἄλλο ἀφρονίτρου χαλκάνθεου ἀνὰ
Ι.γ'. μετ' οἴνου λαιώσας ἀλειψε. ἄλλο. μαλάχην ἀγρίαν
ἐν θαλάσῃ ἐψήσας μέχρι τὸ δέκατον λαιφθῇ λένε
καὶ σμῶ.

ΠΙΡΟΣ

θείου] Cod. A. 965 ε' ἐν. Cod. D. λιθ. οὐγΓ. β'.

ἐλαίου] conf. c. 6. capite vero 8. σὺν ἐλαίῳ λαιώσας. de qua locutione Latinis quoque usitata vid. *Salmuthius* ad *Lampridium* p. 954. σὺν non raro omitti meminit *Fischerus* ad *Theophrast.* Char. p. 93. conf. *Schol. Apollonii Rhod.* ad lib. I. v. 429. L. 105 *Ellips.* p. 316. Multus usus olei externus apud nostrum caeterosque medicos Graecos, cum parcius eo utantur interne, nec is invaluerit, nisi post aetatem Hippocratis, quod clare patet ex *Platonis Protagora* p. 396. ed. Aldi, licet in cibis illud admitterent. Unguenta parare gloriatur quidem *Prometheus* apud *Aeschylum* fabula cognomine p. 38. se mortales docuisse: sed *Medeam* primam ea confecisse colligo ex *Pindari Pyth. Od.* IV. p. 77. quamquam *Aesculapio* eam adorsam tribuit *Dionysius Sicul.* lib. V. p. 390.

λιβάνου] interpres legit λιβάνου Λγ. vertit enim *drachmae tres*. Cod. D. λιβάνου οὐγΓ. α'. Cod. A. λιβάτου καὶ ἐλαίου λαιώσας. omissa doli post λιβάτου, ut etiam Cod. E.

ἔχειν] Cod. D. πάχος ἔχειν. Cod. E. ignorat μέλιτος.

ἀφρονίτρου] Cod. A. νίτρου. in Cod. E. marginis subscriptum ε'.

ἀνὰ] Cod. A. ἀνὰ τρίτ'. λαιώσας. Cod. D. ἀνὰ οὐγΓ. γ'. μετὰ οἴνω λαιώσας. Cod. E. ξαΓ. γ'. Similiter ut hic cod. A. c. 49. ἀνὰ τρίτ', h. c. τρίτον pro δεαχμ. γ'. ut est in edito. Lexicon quo

genti spumæ drachmæ duæ, sulphuris drachma, thuris drachmæ tres, ex oleo laevigantur, dum mellis crassitudinem habeant, et illinuntur. Aliud. Spumæ nistri, atramenti sutorii singulorum drachmæ tres, ex vino tritæ, inunguntur. Aliud. Malva agrestis in aqua marina decocta, ut decima pars remaneat, detergito.

quo utor ex ponit τρίτον ἡμιδραχμον duæ drachmæ et semi.
Jo. Chrysostomus in Psalm. CXXI. p. 739. ἔδει τὰς φυλαὰς ἐπὶ
συλλέγεσθαι τρίτον τοῦ ἐνιαυτοῦ. id est ter.

μαλάχην] Q. Ser. Samonicus de porriginē p. 2. v. 4.

Hanc poterit malvæ radix decocta levare.

Marcellus Empir. c. VI. p. 47. adde Jo. Bapt. Pii annotat. poster. c. 168. Ignorant hanc formulam Mss.

λέγει] vertere neglexit interpres: leg. λέγειν, ut apud Galenum l. c. De permutatione literarum ε et αι, vid. Salmasius ad Vo-piscum p. 752. et Bentlejus epist. ad Millium p. 75. Ab animalibus ruminantibus ad alia translatus vult hoc verbum cel. Wesselingius ad Herodoti lib. VII. p. 512. Quid si a dentibus traductum statuamus? Xenophon Memor. lib. I. c. 4. p. 36. τοὺς δὲ γομφίους οἷους παρὰ τούτων δέξαμένους λεαίνειν. vel ab illa arte qua lapides rudes poliunt, ut apud Diodorum Sicul. lib. III. p. 266. et Homerum Iliad. Δ. v. 111. cui sententiae adhaeret Casaubonus ad Persii Satyr. I. p. 108. unde et ardua loca adaequare λεαίνει dixit Nicetas Chon. Annal. lib. VI. p. 196. pro quo ἐξομαλίζειν dixit p. 200. conf. Homerus Iliad. O. v. 261. et Odyss. Θ. v. 260. Ev. Lucæ III. 4.

σμῶ] Diodorus Sicul. lib. V. p. 351. τιτίανον γὰρ ἀποπλύματι σμῶντες τὰς τρίχας συνεχῆς, ubi vid. Wesselingius et quos ibi laudat viros doctos.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΝ ΤΗ ΚΕΦΑΛῃ

γινόμενα ψωρώδη.

Κ Ε Φ. Ε΄.

Λιδαργύρου, ψιμμουθίου ἀπὸ Γ. Β'. θείου ἀπύρου Γ. Η'.
κηρώτῃ μυρσίνης ἀναλαμβάνει, καὶ κηρῷ.

ΠΕΡΙ ΦΘΕΙΡΙΑΣΕΩΣ

ἐν τῇ κεφαλῇ.

Κ Ε Φ. Ε΄.

Φθειρῶν γένεσις ἐν τῇ κεφαλῇ συμβαίνει τισὶν ἐξ
ὕψων δερμῶν ἐν τῷ βῆθει τοῦ δερματός σηπομένων.
δέρμων

C a p. V.

ψωρώδη] conf. Moschio de morb. mulier. c. 7. p. 50. Caput hoc
in codd. Mss. desideratur.

ψιμμουθίου] Edisto Martii ψιμμουθίου. Literae i et v recentioribus saepe confunduntur: in ψιμμουθίου pro ψιμμουθίου apud medicos scribi observat H. Rasthorp ad Aristophanis Plut. p. 417. Salmasius ad inscript. Herod. p. 72. Pannius epist. ad Milium p. 75. ψιμμουθίου pro ψιμμουθίου est apud Moschionem de morb. mulier. c. 2. p. 48. ἀψιδίου scribi et ἀψιδίου videtur est Scapularius Byz. de Urb. p. 204. et scriptores medici post veritas litteras frequentius ad ψιδίον scribunt, ut Amatus Lullian. Curat. Medic. Cent. VII. cur. 43. p. 85. et alii. De ceruicis conf. Xenophon Oeconom. c. 10. p. 57. Plutarchus Synop. lib. VI. c. 5. p. 691. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. III. c. 21. Raderus ad Martialis lib. I. epigr. 61.

θείου ἀπύρου] hoc est sulphur vivum vel nativum. Ididorus Orig. lib. XVI. c. 1. Sapphois τερτὴ ἡλικία. Unum quod scribitur, τερτὴ ἡλικία et τερτὴ, quae jure et canonis medici utuntur.

κηρώτῃ] 1. κηρώτῃ. conf. Strabo lib. XIV. p. 959.

C a p. VI.

περὶ] Lemura in codd. A. et C. non est. in cod. E. margini adscriptum.

φθειρῶν] ita cod. B. cod. D. φθειρῶν, rescissis reliquis.

φθειρῶν] Oribasius ad Euseb. lib. IV. c. 10. Galenus iec. loc. p. 169

AD SCABIEM

QUAE IN CAPITE ORITVR

C A P V T V.

Argenti spumae, cerussae singulorum drachmae duodecim, sulphuris ignem non experti drachmae octo, cerato myrtheo excipe, et utere.

DE MORBO PEDICVLARI

C A P. VI.

Pedicularum generatio in quibusdam solet evenire ex humoribus callidis, qui in profundo capitis putrescunt:

C 2

cunt:

τις.] Legerem πασις, si codices addicerent, quod confirmat Aristoteles Problem. Sect. I. 16. et in primis H. A. I. V. c. 31. licet non ignorem quae de molitoribus scribit Ramazzinus de morb. artific. c. 22. p. 129. conf. Remedia subjuncta Moschioni de morb. mulier. c. 5. p. 49. Apud Galenum I. c. τιςιν quoque legitur. Non insolens medicis locutio συμβαίνει τιςιν. Oribasius de fractur. I. p. 73. δ' ἄς μὴ μόνον αἰσθῶς κινῶσθαι συμβαίνει τιςιν, et Theophrastus H. Plant. lib. IX. c. 1. συμβαίνει δὲ τιςι τῶν φυτῶν, sed redundat fortasse τιςιν apud Galenum et notitum, ut apud Atticos, vid. Berglerus ad Aleiphronem lib. I. ep. 22. p. 39. quod in alio Galeni loco notavit Th. Remesius ep. 42. ad Casp. Hoffmannum p. 391. Euripides Suppl. vs. 916.

A δ' ἂν μάθοι τις

ubi παῖς pro τις emendavit cel. Walckenaerius ad Phoeniss. vs. 1553. probante summo Marchlando. Simile mendam occupat Photium Biblioth. p. 726. οὐκ οὖν οὐ γὰρ λέγει μὴν φῶσιν καὶ νοῦν, τιςιν ἐπ' ἡλθε τοῦτο. corrig. παῖσιν ἐπ' ἡλθε τοῦτο, pueris hoc in mentem venit, pro quibus Simus ait lib. II. p. 137. ταῦτα μὲν οὖν δεῖ εἶναι ἄς παιδῶν. et distinctio mascula post νοῦν, ponenda. De verbo ἐπ' ἡλθε consul. doct. Koen ad Gregorium de Dialect. p. 87.

ὕψην.] Aristippus apud Diogenem Laërt. lib. II. p. 111. καὶ τοὺς φθῶγας εἰς ἡμῶν ἴσμεν γενεαμεινούς C. I. ὕψην δηλοῖται.

Θερμῶν.] Cod. D. καὶ θερμῶν ἀναδυμιάσεων δηλοῖσιν.

Θερμῶν — σηπομένων.] Exulant haec e cod. E.

βῆθαι.] Malim vertere, qui alte sub cute putrescunt. Sineira Epist. 72. p. 127. haec nisi alte descendit.

θέρμων ἀποβρέγματι καθηψημένων λουέσθω· ἢ σαφίδα
 ἀγρίαν, καὶ σανδαράχην λειώσας μετ' ἐλαίου παλαιοῦ
 ἐπίχρει· ἢ κισσοῦ χυλὸν σὺν μέλιτι, ἢ ἐλαίῳ ῥαφανίνῳ·
 ἄλλο. συπτηρίαν γό. γ'. σαφίδος ἀγρίας γό. ζ'. λειώσας
 μετ' ἐλαίου ἄλειψε. ἄλλο. σανδαράχης, σαφίδος ἀγρίας
 L ζ'. ἴσα ἐλαίῳ λειώσας χρεῖ· ἢ σανδαράχης L γ'. σαφί-
 δος ἀγρίας L ζ'. ἴσα ἐλαίῳ λειώσας χρεῖ· ἢ σανδαράχης
 L δ'.

σηπομέναν] *Onibafius* l. c. συσάντων. *Aristoteles* Problem. Sect.
 XX. 12. Cod. D. σηπομένων.

ἀποβρέγματι] Cod. E. ἀποβρέγματα.

θέρμων] *Ramazzinus* l. c. p. 192. *Paulus* lib. III. c. 3. Q. Ser.
Samonicus c. VII. vñ. 12. Cod. A. θέρμων σὺν ἡται λουπινα-
 ρίων.

σαφίδα] Codd. A. σαφίδας ἀγρίας. *Librarios* millies in termina-
 tionibus vocum erasse queritur Jo. Corn. de Panw ad *Philen*.
 de animal. c. 66. p. 234. et Jo. *Moursius* ad *Constantini* Ma-
 nast. Annal. p. 79. *Dorville* ad *Chariton* 9. 65. sed literam σ
 in fine vocis omiserunt, conf. not. ad c. 153.

σανδαράχην] *Glossae Iatric.* Mss. σανδαράχην, ἀρσένικον. Cod. E.
 σανδαράχης.

λειώσας] Cod. E. ἐλαίῳ λειώσας.

παλαιοῦ] *Oleum* vetustum recenti magis albidum esse testatur
Aristoteles Probl. Sect. XX. 4. Conditum vocari, quod Graecis
 nonnunquam μυχὸν dicitur, docet Jo. Bapt. *Pius* Annotat.
 posterior. c. 133. *Suetonius* lib. I. p. 30. condit in oleum pro
 viridi appositum, ubi vid. tamen *Casaubonus*. Veterum olea
 diu conservabantur, quod patet ex illis quae refert *Amatus* Lu-
 sitan. Curat. Medicinal. Cent. VII. Curat. XI. p. 25. Tunc
 veteri oleo adfricari leniter persuadebam: adservabatur autem
 oleum vetus hoc, hydria quadam a tempore Antonini Imperatoris,
 ut ex Graecula inscriptione affixa lapidi hydriam contegenti per-
 cipiebatur, quae fundamentis Christianorum sacelli cujusdam
 reposita, (vid. *Caelius Rhodig. LeA. Antiq.* lib. XXVIII. c.
 16.) superioribus diebus per Turcas vastati inventa fuit: an-
 tiquissimum igitur oleum hoc, satius dixerimus unguentum et
 figura et forma etc. Inscriptionem nobis invidit Judaeus, qui
 seculo decimo sexto floruit, unde olei hujus haud dubie pre-
 tioli vetustas adparet. Quale autem fuerit oleum illud ex oper-
 culo rescire poterat, vid. *Sponzii* Miscellan. eruditae antiquae p.
 237. et dissertatio Viri inclyti Jo. in de *Beironw* anno 1787 vulga-
 ta de operculis pyxidum Marci Ulpii Heracleitis myriopolae prope
 Neomagam inventes. Cacterum ex relatione *Amati* Lusit.
 non adparet vetustum hoc oleum aegro levamen adtulisse. Non
 adeo mirum quod de vetustate olei tradit *Amatus* cum scribat
Franciscus Martinus Epistolar. p. 553. de lagenis lachrymarum:

cunt: lupinorum in aqua coctorum diluto, abluatur, vel herba pedicularia, vel sandaracha, contrita ex oleo vectori, illinatur, vel haderae succo ex melle, vel oleo raphanino. Aliud. Aluminis drachmae tres, herbae pediculariae drachmae quinque ex oleo tritae inunguntur. Aliud. Sandarachae, herbae pediculariae drachmae septem, ex oleo pari pondere ad laevorem detritae illinuntur, vel sandarachae drachmae tres, herbae pediculariae drachmae septem, ex oleo pari portione laevigatae oblinuntur.

C 3

nun-

se anno 1649. Neomagi vidisse apud Smetium in illis lachrymas et claras et salsas, quae ante mille et ducentos annos fusae sunt, puto a praeficiis. Rem uberius narrat Smetius apud ampl. Jo. in de Betonw Annal. Noviomagi p. 208. Sed τὸ παλαιὸν abest a cod. A. quod abesse noli, cum jam Achilles annulo oleo usus sit apud Homerum Iliad. Σ. vi. 351. ita enim accipio τὸ ἐνερῶροιο non pro novenario cum interprete et Scholiasta, cum Graeci ut monet bene Jac. Grevinus de Venen. lib. I. c. 24. p. 107. numero novenario saepe numero pro pluribus utantur. Frequent olei vetusti mentio apud nostrum.

κίσσου] Moschio de morb. mulier. c. 5. p. 49. καὶ τοῦ κίσσου τὸ δακρυον, οὐ καὶ χυλὸς ὁμοίως ποιῶ. conf. Bodaens a Stapeln ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 18. p. 276. Q. Serenus Samonic. c. II. vi. 10.

aut hedera: ex oleo de costa vetusto.

codex D. ἄλλο ἢ κίσσου.

χῆλόν] Paulus χυλῶ.

ἐσφαινίω] addit cod. A. ἄλαιο.

ἐλαίῳ λεύσας] Subintelligendum σὺν, quae praepositio frequenter apud nostrum omittitur. Similiter quoque apud alios, Atticorum more ut scribit Schol. Homeri ad Iliad. Ψ. vi. 8. Hierocles apud Stobaeum Serin. LXXXIII. p. 488. καὶ ἀνδρὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν ἐπιστροφὴν ποιήσασθαι. Ubi interpres non animadvertit σὺν ante ἀνδρὶ omissum esse. Cumanius Hist. lib. IV. p. 160. ἐκείθεν ἐπὶ πόλιν Μαλφίτον ἀσφαλείας ἱκανῶς ἔχουσιν παντὶ τῷ στρατῷ ἦλθε. Exemplum ex Xenophonte collegit Raphelius ad Apocal. c. VIII. 4. p. 797. conf. Schol. Aristophanis ad Equit. vi. 3. et Homeri ad Iliad. B. vi. 149.

ἐλαίῳ] Exulat, e cod. A.

ῖσα] Secundo loco redundat et delendum, nam librarii oculos aberravit ac a praecedenti hic repetiit, et ignorant quoque Mss.

χερίε] Cod. A. καταχερίε, ac hic desinit hoc caput.

σανδαρίχης] Galenus l. c.

Λ δ'. σαφίδος ἀγρίας Λ η'. νίτρου Λ β'. ὄξει καὶ ἐλαίῳ
λειώσας χρίε. ἢ ὄξυλαπάθου εἴξης μετ' ἐλαίου ὁμοίως.

ΠΕΡΙ ΑΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΚΗΡΙΩΝ.

ὃ λέγεται Γλύεν.

Κ Ε Φ. Ζ'.

Ὁ καλούμενος ἀγρὼς ἐν τῷ δέρματι τῆς κεφαλῆς
γίνεται, λεπτοῖς πάντοτε τρημασιν τῷ δέρματι κατατι-
τρώ· δι' ἧς ἰχὼρ ἀποϊόσεται γλυτχεῖς· ὁμοίον δὲ τὸ
πάθος κατὰ τὴν ἰστίαν ἐστίν, καὶ ὃ καλοῦσι κηρίον, διὰ
τὸ

δραχμ. δ.] Cod. E. β.

σαφίδος — ὁμοίως] Desiderantur in Cod. E.

ὄξει] Galenus σύν ὄξει.

εἴξης] Galenus ἰζών. Imperatoris in locis, tam apud nostrum
quam apud alios scriptores, librarii in vocum terminatione er-
rant. Adnotat de cons. auctor. lib. II. c. 4. p. 17. τὰχα
δ' αὐτοῦ τῆς φωνῆς περιγενεσκούση. Pritius emendat αὐτὸν
sed leg. αὐτοὺς, nempe τοὺς κατοικομένους.

Cap. VII.

Περί] Cod. A. περὶ ἀχωρῶν simpliciter.

Γλύεν] Du Congr. Gl. II. p. 253. Γλυκία et in appendice p. 49.
Notter c. 95. γλυκία, unde hic quoque legend. γλυκία, et ὃ
λέγεται. Cod. A. γλυκὺ Cod. D. γλυκῆ. et in tabula γλυκὺ,
ac sic quoque Cod. E. Κατ' ἐμφημισμὸν haec ita vocari docuit
me per literas erud. Villosion.

ἀχῶρ] Galenus sec. loc. lib. I. p. 166. Erotianus Lex. p. 20.
Aethnarius lib. II. c. 5. Mianus bene Acadus Grammaticus
apud Salmastium ad Tertullianum de pallio v. 472. ἀχῶρ τὸ
τῆς κεφαλῆς πικύρισμα. cons. Remedia subijuncta Mosimoni de
morib. mulier. c. vi. p. 49. Papias lib. III c. 3. Cod. A.
ἰχῶρ. Rectius Cod. D. ἀχῶρ. Cod. E. ἀίχῶρ.

κατατιτρώ] ita quoque Cod. D. Cod. A. διατρεπῶν.

τῷ δέρματι κ.] Leg. τὸ δῖγμα τε κ. Τὸ δῖγμα quoque est apud
Papiam ac ita quoque Cod. A. Literae ο et ω frequenter per-
mutatae fuerunt a librariis. Theophrastus Char. c. X. καὶ ἐκ
ληκυδίου

nuntur. Aut. Sandarachae drachmae tres, herbae pediculariae drachmae octo; nitri drachmae duae, ex oleo et auto tritae, vel oxylapathi radix ex oleo, eodem modo illinitur.

DE MANANTIBVS CAPITIS VLCERIBVS,

quae achores graece dicuntur,
et favis.]

C A P. VII.

Vitium quod a Graecis achior dicitur, in capitis cute oritur, eamque tenuissimis foraminibus perforat, per quae glutinosa sanies redditur; simile ipse malum specie est, quod a favi similitudine κηρίον Graecis vocatur, et

C 4

fora-

Αχνηδίων μικρῶν πάντο ἄλειφομένους. leg. μικρῶν πάντο. vel μικρῶν μικρῶν πάντο. Oribasius Collect. Medicinal. c. II. p. 7. καὶ παρὰ τῶν χερῶν. ceter. τῶν χερῶν, ut p. 10. Procopius Hist. Arcan. p. 89. ὅς τις ἀν' αὐτὸν προτερήσας τοὺς ἄλλους. leg. αὐτῶν.

Ἰχθῆ] Cod. A. ἰχθῆν. Schol. Homeri ad Iliad. E. vl. 340. ἰχθῆ, ὅγ' αἴτις τις διεσθαρμύνας σαρκὸς ὕψματος. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. IV. c. 12. Th. Guidatus ad Theophrastum de Urinis p. 156.

ἰδίαν] Aetnaeus Carpad. morb. chron. lib. II. c. 13. v. 69. Ε. ὁμοίῃ ἀτεψίῃ καὶ πύψιος ἦδε. emendo: καὶ πύψιος ἰδίῃ. quam vocem ei quoque reddito de eiusd. diuturn. lib. II. c. 9. v. 59. Ε. ἄλλη δὲ εἰ, leg. ἄλλη ἰδίῃ εἰ. Cod. A. εἰ δὲ τὸ πάθος κατὰ τὴν ἰδίαν ὁμοίῃ κηρῶ, διὰ τοῦτο καὶ κηρίον καλεῖνται. Unde apud nostrum addendum post εἰ, κηρίον, quod in versione agnoscit interpres, et καὶ αὐτὸ καλεῖται κ. vel καὶ τὸ κ. x. vid. c. 33.

εἰς, κα] Pro εἰ. sed vid. Dorville Vann. Critic. p. 70. et ad Ciceronem p. 139. 205. et 502. Munckerus ad Ovidii Metamorph. lib. XI. p. 743. Noster c. 127. καλεῖσιν, γίνεσθαι et c. 141. εἰς, διαλείπων. Alciphron. lib. III. ep. 53. p. 420. ἐλέγει γὰρ, ubi Berglerus, ita scriptum cum v. conf. Gesnerus ad Orphici Hym. L. vl. II. Plutarchus T. I. p. 54. ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας ἀγούσιν. Δεῖ δὲ. Sed librariis hoc acceptum referri vult. doct. Fischerus ad Aeschini dial. I. p. 27. not. 2. et nob. de l'illoison ad Longum p. 16. adde tamen Verheykium de dialectis Antonini; Liberal,

τὸ τὰς κατατρήσεις ἔχειν μείζονας, ὑγρότητος μελιτώ-
δους περιεκτικὰς. ἡ δὲ γένεσις τούτων ἐκ νιτρῶδους
καὶ ἀλμυροῦ φλέγματός ἐστιν. οὗτοι πάσης τροφῆς
δριμέας καὶ ἀλμυρᾶς ἀπεχέσθωσαν. καὶ τὴν πλεονάζου-
σαν (εἰ δυνατόν) κακοχυμίαν ἐκκενοῦντες τοῦ σώματος
διὰ φλεβοτομίας, ἢ καθάρσεως, ξυρήσας τὰς τρεῖσας
πυρία θέρμων καὶ μυρσίνης ἀφέψημα. ἢ βάτου, ἢ φα-
κοῦ. διάχρει δὲ κηωλίαν γῆν, ἢ λιθάργυρον, ἢ καδμίαν,
ἢ

Liberal. p. 296. Contrario modo apud nostrum c. 189. ἐστὶ
ἀψίνδιον. c. 246. βοηθήμασι εἶον. et c. 248. ἐστὶ ἔγκος. Ne-
mesius de Nat. Nomin. c. 18. p. 185. ἐστὶ ἡ ἡδονή. In fine
periodi fere omitti observat Dorville ad Chariton. p. 243. Sic
apud nostrum c. 25. τοῖς ψυχροῖσι ἐπιθήματα. et c. 252. ἐστὶ.
Ἐπὶ. Aliquando additum ut c. 18. εἰσιν. Imperativo non
solet subjungi, ut monet Berglerus ad Alciphronis lib. III. cp.
5. p. 286. Codex D. ἐστὶ habet.

κῆριον] conf. c. 256.

διὰ] Paulus ἐπεδή.

τὰς] omittit articulum cod. A.

ὑγρότητος] Cod. E. ὑγρότητας, prave.

μελιτώδους] unde γλυκεία a mulieribus dicuntur. vid. Du Cange
l. c.

τούτων] Paulus αὐτοῖς.

οὗτοι] Codex A. delet, et transfert huc ἀπεχέσθωσαν. Cod. D.
vero, οἱ δὲ τῷ πάθει περιπίπτοντες.

καὶ] delent copulam Miss.

πλεονάζουσαν] Praeceptum apud Plutarchum T. I. p. 225. μηδὲν
ὑπολιπῆν περιττώματος πλῆθος ἐν τῷ σώματι. Nicetas Annal.
p. 382. de Andronico: ἀπεικινώσῃ τι τοῦ ἐν φλεβῇ περιττώμα-
τος. conf. antiquissimorum medicorum praecceptum apud Por-
phyrium de Abstin. lib. IV. 2. p. 296.

εἰ] Cod. A. τὴν πλεονάζουσαν κακοχυμίαν ὅσον δυνατόν. For-
mula non infrequens apud veteres. Porphyrius de Abstin.
lib. I. 31. καθ' ὅσον δύναμις.

καθάρσεως] Distinctio major post hanc vocem ponenda est.

ξυρήσας] conf. c. 46. Eulogius apud Photium Biblioth. p. 772.
Recte vero ubique apud nostrum raso capite vertit Martinus,
vid. Hadr. Junius de Coma c. I. p. 312. Cod. A. ξηρήσας
δὲ, malim legere ξυρήσας, ut c. 46. Cod. E. ξυριζέσθωσαν τὰς
τρεῖσας καὶ περιζέσθωσαν διὰ θέρμων καὶ μυρσίνης ἀφέψημα.
Fons πυρίαζέσθωσαν. De tonsura confer quae notavit Theo-
logus literatissimus Franc. Martinus Epistol. p. 470.

foramina ampliora habet, in quibus humor crassitudine mel repraesentans continetur, origo autem ipsi est, ex nitrosa falsaque pituita. Abstineant itaque ab omni cibo et acri et falso. Evacuetur deinde e toto corpore, si quis adest humor vitiosus, qui abundat, idque per venae sectionem, si nihil prohibeat, vel purgatione, dera-
sis postremo capillis, caput foveatur aqua, in qua lupini et myrtus sit decocta vel rubus, vel lenticula, vel terra cimolia, vel argenti spuma, vel cadmia, vel charta com-

C 5

busta,

Θέρμων] Ms. A. Θερμῶ μυρσίνης ἀποβρέγματι ἀφεψημένῳ.

ἀφεψήμα] ἀφεψήματι. Recentiores frequenter casus mutant, quod centies observare licet apud nostrum. *Demetrius* Pe-
pag. c. 19. εἰ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ λεκύθους ὠν ἢ χύλα πιτσί-
νης θρέψῃς αὐτόν. sed apud *Alex.* λεκύθοις legitur. Sic iterum
c. 45. ἄνθος et σαντάλη dixit. *Nicetas Choniast.* Annal. p.
484. τοῦτο δὲ καὶ ἄλλος, τίς ἂν υπέλαβεν, εἰς ἄνθρωπον τὴν
τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐκλεξάμενον καὶ ἀγαπήσαντα. καὶ μὴ μόνον
τὰ τοῦ παρόντος κόσμου φροντίζων, ἀλλὰ καὶ τὰ τοῦ μέλλον-
τος αἰῶνος κατ' ἐκάστην ἡμέραν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντας. *Simeon*
Sethi. p. 22. καὶ τοῖς ἄλλοις ἐψυγμένοις μορίοις ὠφελᾷ. *prox*
vero p. 23. ὠφελᾷ δὲ τοὺς θερμὴν ἔχοντας καὶ ξηρὰν τὴν κοι-
λίαν. conf. *Petr. Moll ad Longi Pastor.* lib. II. p. 40. sed hoc
semel monuisse sufficiat.

ῥ] Cod. B. καί.

βάτου] Eadem commendat *Moschios* de morb. mulier. c. 6. p. 50.
Georg. Pisides de opific. mundi vs. 1509.

Καὶ τῶν βάτων δὲ τῶν ἀκάρπων οἱ κλάδοι
Ἀποκίλους φύουσι τοὺς Ἰπποκράτους.

φακοῦ] Cod. A. φακῶν.

διάχριε] Cod. E. διάχριε. Διάχριε, ita ut primum ad praecedentia pertinere videatur; alterum ad sequentia. *Cores.*

δε] Δὲ apud nostrum caeterosque medicos saepe significat porro.
Anonymus de hydrophobia c. 3. p. 4. καταπλασέον δὲ αὐτοῖς
τὸν σόμαχον καὶ θύρακα. *Evangelista Lucas* XV. II. εἶπε δὲ,
et alibi.

γῆν] Cod. A. κιμωλίας γῆς ἢ καδμίας ἢ λιθαργύρου ἢ χέρτου
κεκαυμένου.

φακοῦ] Si grammaticos audis, scribendum φακῆς. vid. *Herodianus*
p. 200. conf. tamen *Schol. Aristophanis* ad *Plut.* vs. 192.

καδμίαν] - *Plinius* lib. XXXIV. c. 10. *Isidorus* orig. lib. XVI.
c. 19.

ἢ χάρτιον κεκαυμένον σὺν οἴῳ αὐστηρῷ. ἄλλο. λιθαργύρου L ις'. πήγανου Φύλλων L η'. σαφίδος ἀγρίας L δ'. χαλκάνθου L β'. ὄξει καὶ μυρσίνῃ λειώσας ἐπίχρει. ἄλλο. σήρικον L δ'. σμύρνης L δ'. θείου ἀπύρου L δ'. σὺν ἐλαίῳ παλαιῷ καὶ ὄξει διάχρει. ἄλλο. λιθαργύρου οὐγγ. δ'. αἰλῶν κοκκῶν γό. β'. συπτηρίας γό. β'. χαλκίτεως κεκαυμένης γό. α'. οἴου, ἐλαίου τὸ ἀρκοῦν, σμύρνης καὶ μυρσίνης λευκῆς γλῶττα Φύλλα λῶν ἐν οἴῳ λειώσας κατὰ χρεῖ. ἄλλο. ποιοῦν καὶ πρὸς πίτυρα. νίτρου, χαλκάνθου ἀνὰ L. λειώσας κατὰ χρεῖ ἐλαϊον, καὶ ἐπίχρει.

χάρτιον] Cod. E. χάρτι κεκαυμένον. Q. Ser. Samonicus p. 5.

— et chartam quam gent. Arabicam mittit.

Scaligerana Secund. p. 452. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 185.

ἄλλο] Delect. A.

λιθαργύρου] Cod. E. λιθάργυρον.

πήγανου] Cod. A. πύγανου.

ις'.] Cod. A. ι'.

Φύλλων] abest a cod. A. Cod. E. φύλλα.

σαφίδος] Cod. E. σαφίδας.

χαλκάνθου] Cod. E. χαλκακάνθου.

μυρσίνῃ] Cod. A. ὄξυ μυρσίῃ. ἐλαίῳ κατὰ χρεῖ. λειώσας κατὰ χρεῖ.

σήρικόν] Cod. E. σήρικον. Paulus l. c. σήρικον, unde apud nostrum leg. σήρικόν. σήρικον enim Cod. A. Salmajus ad Solin. p. 810. Glacci recentiores hylicum et iundycem eundem colorem statuunt. Neophytus: Σάρι καὶ τὸ σήρικόν, ὃ καὶ σήρικόν λεγεται. conf. De Cange Glossar. p. 1574. v. Σήρικόν et p. 1491. v. Σήρικόν. Needham ad Geopon. lib. VI. c. 19. Σήρικόν pro σήρικόν agnoscere videtur Hier. Mercurialis Var. Leat. lib. IV. c. 7. conf. nosser c. 234. et Jo. Brodaem Miscell. lib. V. c. r. conf. Melchior Goldastus in S. Valerianum de bona discipl. p. 103. Sam. Dale Pharmacol. p. 40. Sericum in medicorum formulis adhibitum fuisse docet Marfil. Cagnatus Var. Obs. lib. IV. c. 11. et cnenaei tincturam serici laudant ad oculorum vitia ut scribit Petr. Dorcelius Hist. et Observ. Cent. III. obs. 91.

buſta, ex vino aſtero caput illinito. Aliud. Argenti ſpumae drachmae ſedecim, rutae foliorum drachmae octo, herbae pediculariae drachmae quatuor, atramenti ſutorii drachmae duae, ex aceto myrrheoque oleo tritae, illinuntur. Aliud. Serici, myrrhae, ſingulorum drachmae quatuor, ſulphuris ignem non experti par pondus, ex oleo veteri et aceto inungitur. Aliud. Argenti ſpumae unciae quatuor, ſalis communis, aluminis, ſingulorum unciae duae, chalcitidis combuſtae uncia, vini et olei quantum ſatis eſt. Myrrhae et myrthi albae folia viridia, ex vino in pulverem redacta, inungito. Aliud. Quod et ad porriginem accommodatum eſt. Nitri, atramenti ſutorii, ſingulorum drachma, contrita, et oleo aſuſo, capiti applicatur.

μύρρης] In ulceribus et vulneribus quibuscunque myrrha utebatur veteres, cujus rei exemplum habes apud *Herodotum* lib. VII. p. 590. conf. Jo. Bapt. *Pius* Annotat. poſter. c. 165.

παλαιῶ] Non agnoſcit Cod. E.

διάχρηε] Cod. A. λαιῶσαι ἀλειφε. Cod. E. κατάχρηε.

οὐγΓ. δ.] Cod. E. Lδ.

ἄλλο] caret hac voce cōd. A.

συμπληρωσ] Cod. A. omittit doſes et ſubjungit poſt hanc vocem συν εἶναι καὶ ἐλαιῶν ἀλειφε. Reliqua hujus capituli deſiderantur, et in Cod. E.

εἶναι] Deſt doſis vini, an leg. εἶναι παλαιῶν, pro ἐλαιῶν? et diſtinctio ponenda poſt ἀρχοῦν?

χλαῖε] hoc eſt recentia vel nuper abſciſſa, vid. Schol. *Homeri* ad *Iliad.* A. vi. 630. et Th. *Reineſius* Append. ad epistoſas ejus et Chr. *Daumii* p. 335. et epist. 67. ad *Rupertum* p. 525.

ποιεῖν] Noſter c. 252. πρὸς τοῦτο ποιῶν ῥίφεται. conf. de hac locutione doct. *Chishull* de numo σκῶπι p. 130.

ΠΕΡΙ ΑΛΩΠΕΚΙΑΣ

καὶ Ὀφιάσεως.

ΚΕΦ. Η'.

Ἀλωπεκία ἐστὶν ὅταν αἱ τρίχες ἀποπέσωσι τῆς κεφαλῆς διὰ χυμὸν θερμὸν καὶ διαβρωτικὸν κόπτοντα τὰς ρίζας αὐτῶν. διαφέρει δὲ ἡ Ὀφίασις τῷ σχήματι. ἡ γὰρ Ὀφίασις λαιότερα ἐστὶν, ὥσπερ οἱ ὄφεις, ἡ δὲ ἀλωπεκία τραχύτερα πολλῶ. σοχάζου δὲ ἀπὸ τῆς χροιάς τοῦ δέρματος τὸν πλεονάζοντα χυμὸν, καὶ τούτου τὴν κήθαρσιν πρῶτον ποιοῦ· εἰ μὲν ἐπὶ τὸ μελάντερον, ἡ λευκότερόν ἐστιν ἡ χροιά, διὰ τῆς ἱερᾶς ἀντιδότου καθαίρομεν· εἰ δὲ ἐπὶ τὸ ὠχρώτερον τὰ διὰ τῆς ἀλόης καὶ τῆς πικρᾶς, καὶ

C a p. VIII.

Ἀλωπεκία] Galenus sec. loc. lib. I. p. 153. Aristoteles Problem. Sect. X. 20. Celsus lib. VI c. 4. Paulus lib. III. c. 1. Aetnarius de dignot. morb. II. c. 5. Priscianus lib. I. c. 7. Heliodorus inter chirurgos a praestantissimo Cocconio editos p. 125. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 192. Isidorus Origin. IV. 7. Remedia subjuncta Moschioni de morb. mulier. c. I. p. 46. cur ita dicatur praeter Galenum docuerunt Schol. Callimachi ad Hymn. in Dian. vs. 79. et Schol. ad Heliodori l. c. cel. Grænerus morb. antiquit. p. 176.

διὰ χυμὸν] διὰ cum quarto casu causam indicare, cum secundo, ut mox διὰ ἀλόης, instrumentum, monuit Devarius de particul. p. 110. et Dorville ad Chariton. p. 22. Codex A. χυμῶν θερμῶν καὶ διαβρωτικῶν. Cod. E. διὰ γένεσιν χυμῶν θερμῶν καὶ διαβρωτικῶν κοπτόντων.

διαβρωτικὸν] 1. διαβρωτικόν. quod firmat Cod. A.

δὲ ἡ Ὀφίασις] Sexies particula δὲ utitur, ubi periodum inchoat; pluries adhuc Lucas Evang. c. XXIII. 2 — 13. conf. Raphaelius ad ep. ad Roman. c. VIII. 8. p. 268.

Ὀφίασις] Theod. Priscianus lib. I. c. 7.

λαιότερα] hoc est lubrica magis. vid. Scaliger ad Priapeor. carm. 83. p. 161. Cod. A. λωότερα, et transponit particulam γὰρ, ἡ Ὀφίασις λωότερα γὰρ ἐστὶν.

πολλῶ] vid. L. Bos Ellips. p. 94. Heliodorus lib. VII. p. 305. πρὸς πολλὰ γεναιότερον διαγωνιζόμενος. Aelianus H. A. lib. IX. c. 3. καὶ πλείω τῆς συνηθείας πολλῶ. conf. Markland. ad Maximi Tyr. Diff. IV. p. 658. 30. Chrysostomus ad Psalm. CXLII. p. 873. ἀλλ' οὗτοι ἐκείνων πολλῶ ταπεινότεροι πέλι.

DE ALOPECIA ET OPHIASI.

C A P. VIII.

Alopecia est cum pili capitis decidunt, ob humores calidos, qui exedant radices capillorum et extenuant. Differt ab ophiasi figura tantum. Nam quae a serpentis similitudine ὀφίαισις appellatur, levior, sed ea quae ἄλω-
πεκία nominatur magis aspera apparet. Conjecturam autem de humore, qui abundat, ex cutis colore facies, eumque primum expurgabis: si igitur color ad nigrius albidiusve mutatus fuerit, hiera purgabimus, sin ad pallidius, pilulas ex aloë, seu hiera exhibemus, utinur praeterea medicamentis, quae pituitam per os educunt et salivam movent, quae constant ex aceto, sinapi et melle,

ποιού] Cod. E. ποίη.

εἰ μὲν] Codex A. ἡ μὲν. Cod. E. εἰ μὲν γάρ. Quam facile η et ε in codd. Mss. permutantur, abunde declarat nomen proprium Μυλακίων, de quo vid. N. Heinsius ad Ovidii Art. Amator. lib. II. v. 188.

καθαίρομεν] Codex A. καθαίρεται. Cod. D. καθαίρωμεν.

ἀντιτόδον] Nimis arcte hujus vocis significationem circumscribit Schefferus ad Phaedri lib. I. fab. 14. nam medici non solum ita vocant compositiones, quae contra venena valent, sed alios quamplures, ut patet vel ex indice apud nostrum. Subanditur autem δύναμις nempe ἀντιτότος ut plene dixit Strabo lib. XIII. p. 934. de qua voce ex medicorum sententia agit Isidorus Pels. ep. 191. p. 105.

ἰσχυρότερον] ἰσχυρότερον cod. A. conf. noster c. 204. et 274. et in primis Blaius Caryophilus in eleganti opere de antiquis mar- moribus p. 33. et Foësius Oecon. Hipp. p. 418.

τά] ignorat articulum Cod. E. Linguae genius requirit ut lega- mus τῆς, sed frequenter noster quarto casui jungit verbum χερῶν, sic c. 115. χερὸν χερῶ, et alibi non semel. Sic Latini opus est, vid. Salmasius ad Iulianum de pallio p. 368.

διὰ τῆς ἀλώης] Galenus de Comp. medic. sec. loc. lib. II. p. 177. Codex A. ἀλώης.

καὶ τῆς] leg. ἢ τῆς, vid. Galenus l. c. frequenter apud nostrum καὶ et ἢ permutantur, vid. quae notavi ad c. 125. cap. 7. ἢ βῆτον ἢ φάκον, ubi Cod. E. καὶ βῆτον. ac sic quoque c. X.

καὶ ἀποφλεγματοῖς δὲ χρησίον δι' ὄξους, καὶ νάπυος,
καὶ μέλιτος, ἥ δι' ἐργάνεως καὶ γλήχωνος, καὶ θύμου,
καὶ ὕσσώπου, σὺν ὀξύμέλιτι ἀφεψῶν, καὶ ἀποφλεγμα-
τίζων, ἐκπιτρώσας δὲ τὸν τόπον, τοῦτ' ἐστὶ διὰ νύκτου καὶ
ὀλήου ὄξους, ῥάκη ἐμβάπτων καὶ τριβων, ἕως ἐρυθρὸς
γένηται. ἀλκυώνιον, ὃ ἐστὶ Φάικιον, κεκαυμένον, σὺν ἐλαίῳ
ἀπὸ λύχνου λειώσας, χρίε. ἥ καλάρμου ῥίζαν κεκαυμένην
σὺν ἐφαλβίῳ καὶ σέαςτος ὀσμίνῳ λειώσας χρίε. ἀλλο.
Θείον

ἀποφλεγματοῖς] Cod. A. φλεγματοῖς δὲ. Cod. D. ἀπο-
φλεγματοῖς χρησίον. Cod. E. ἀποφλεγματοῖς. De his
medicamentis vid. H. Boissier Palaeogr. Theop. p. 430.

καὶ νάπυος] Cod. D. καὶ νάπυος.

ἐργάνεως] Cod. D. ἐργάνεως. Cod. A. et E. ἐργάνεως.

γλήχωνος] Cod. A. γλήχωνος.

καὶ — δὲ] Gal. Epithimias ad Aet. Aet. c. 3. 24. Cum id quod
plurimum et minus, inter se uti debere videtur, his fere
duabus particulis καὶ δὲ utuntur.

ἀφεψῶν] Galen. D. et E. ἀφεψῶν et εἶς καὶ μέλιτι. Cod. A. σὺν
ὀξύμέλιτος ἀφ' ὕψων.

τοῦτ' ἐστὶ] Ignorant MSS. ut videtur ab aliena manu additum.

ἐκπιτρώσας] Noster περιτρώσας et περιτρώσας c. 233. et 237.
de fullonibus. Synesius ep. 44. p. 20. τίς αἰὶν πάσχειν αὐτὰ
ἀκτινίζοντα, καὶ ὑπερθεῖν, καὶ πάλιν τρέπον ἀκτινίζοντα.
Alexis apud Athenaeum lib. VI. c. 3.

Τὰς τὸν τόπον δὲ τὸ φανερὸν ἐκπιτρώσας
ἐλαίῳ.

et lib. XL. c. 15. p. 502. Linum quoque nigro mundabant,
Alexand. Apuleius lib. I. probi 29. Salmagius ad Tertallia-
num de pallio p. 432.

ῥάκη] I. ῥάκη vel ῥάκη. Conf. c. 43. et 477. et Boissierus lib. I.
c. 7. p. 18. De animum dēmonium, quod in libeantia, quibus
ulcera mundantur vel obligantur. Sophocles Philoct. vi. 38.

ἐμβάπτων] Verbum quod ubi de verbo dicitur, ut c. 96. et
hinc ἐμβάπτω de qua voce vid. Scaliger Scaliger, secund. p.
540. et c. 477. Petrus ad Aristarchum cum. moris. chron. lib. I. c.
3. p. 120.

νύκτου] Male in editione Martii Aristarchi major hic ponitur,
quae tollenda: nam participium illa ponitur a verbo χρίε, quod
sequitur.

ἀλκυώνιον] Plinius lib. XXXV. c. 8. Theop. I. Plinius lib. I. c.
7. p. 14. Jul. Caes. S. p. 14. et Salmagius exercitat. 133. Dicit.

Ammon

melle, vel decocto origani, vel portulacae, vel thymi, vel hyslopi admixto oxymelite, pituitam extrahemus, vel locum ex nitro, adjecta parva aceti portione, confricabimus, et panno detrito intincto in eo, et defricato, donec ruborem contraxerit. Aut aleyonio, quod phocium appellatur) combusto, et cum oleo lucernarum in pulverem redacto, inungemus. Aut arundinis radicem combustam cum euphorbio, aut adipe urfino detritam inducemus.

Annos ad Caesii Aursiliani morb. chron. lib. IV. c. 1. „Verum, inquit, Aleyonium quid sit non certo constat. Recentiores pro Aleyonii speciebus habent corpora quae tam sanguiformia, in mari nascuntur.“ Adde Sam. Dalei Pharmacolog. p. 62, Du Cange Glossar. p. 51.

Φάρις] Omisit hanc vocem *Paulus*. Pro instrumento prunis ferretur idoneo, notavit *Du Cange* in Glossar. p. 1715. conf. tamen appendix p. 194.

κεκαυμένοι] Cod. C. *κεκαυμένοι*.

ἀπό] Pro *ἐξ*, ut c. 9. *ἐξ αἵματος*, ita de pro ex *Petronius Satyr.* c. 72. quia non sum de gloriolis, ubi vid. *Remsius*.

ἀίχρον] Cod. A. *ἀίχρον*. Cur hoc oleum elegerint veteres medici docet *Galenus* sec. loc. lib. I. p. 155. quod a superstitione non immune fuisse suspicor, vid. *Scaligerana* prima p. 77. v. De crepitis, ponderosissimum perhibant, *Synops.* ep. 149. quo homines fordidi se ungebant, *Horatius Sermon.* lib. I. Satyr. 6. vs. 121. *Terentius Satyr.* c. 75. p. 377. et ut *Galenus* restam habebant habere, labra de lucerna ungebam, ubi vid. *Reinsius*.

λύσιος] Cod. A. *λύσιος*.

χρίε] Cod. E. *χρίε*.

καλλίαν -- *χρίε*] Corret his cod. E.

καλλίαν] De virtute melica arundinis vid. *Marcelli Donati* dilucidar. in *Suetonium* c. 80.

κεκαυμένοι] [rejleina hanc vocem M. F. Wind.

ἐφαρσίε] Leg. *ἐφ' αἵμα* ac sic M. F. Windobonus, pro *ἐφ' αἵμα*, et in λ mutato, more Graecis recentioribus saepe frequenti, ut observat *Du Cange* p. 453. et Andr. *Lectiones* ad *Varr.* append. Cap. II. §. non Romani solum voces corrumpebant, verum etiam mercatores et seplasiarii, ut observat *Stephanus Byz.* de Urb. v. *Μέγαλα* p. 513. quod solum aliquando apud antiquiores obtinuit, vid. *Schol. Apollonii Rhod.* ad lib. I. vs. 303. Corripit haec pronuntiatio *Galenum* *Protrept.* c. XII. p. 60. *τὸτε καὶ μέλιστα τὸ τῆς ἐπιτρίβου καὶ ἀποτριβου καλλίαν*.

Θεῖον ἄπυρον λαβὼν πίσση ὑγρᾷ κατὰχρει. ἄλλο. εὐζώ-
μου σπέρμα γό. α. νίτρου γό. α. λεάνας σὺν ὑγρᾷ πίσση
διάχρει.

ΤΡΙΧΟΦΤΕΣ.

ΚΕΦ. Θ.

Ἀλκυωνίου κευαυμένου οὐγ. α. ξέατος ἀρκείου
οὐγ. β. πεπέρεως L α. μυχοδών L γ. μελανθίου I. δ.
ἐλαίου ἐξ ἀνόνου τὸ ἀρκεῖον, καὶ ὀποβαλσάμου. ἄλλο.
σχῆνον

κάλλος, leg. ἀποσπενόμεον, quem errorem supra p. 59. anno-
tavit cl. Kochlerius. In codice Tragaruriensi apud Petronium c.
38. p. 162. Culavit legi pro curavit testatur Petr. Buymannus,
et in Glossis Mss. bacernus pro bacelus. Heinsius ad Petro-
nium p. 181. Hinc emandandus Aelianus H. A. lib. VI. c. 13.
καὶ τῷ τοίχῳ ἀναστλλοῦτες τὰς χεῖρας. leg. τὰς χεῖρας, quam
lectionem confirmant ea quae sequuntur. Th. Ruinesius Epist.
36. ad Rupertum p. 301. Salmasius Epistol. lib. I. ep. 87. p.
195. De euphorbio Theod. Priscianus lib. I. c. 7. p. 14. So-
linus Polyh. c. 27. p. 216. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib.
I. p. 19. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 9. Salmasius ad Soli-
num p. 212. et ad Lampridium p. 986.

ξέατος] Mss. ξέατι ἀρκείω.

ἀρκείου] Solemne medicis ut secundum casum usurpent, cum
syntaxis quartum requirit, ut de Aretaco notavit Petr. Petitus
p. 237. Subintelligitur vero τι, μέγας, vel βραχύ τι, vel τὸ
αρκεῖον, ut nosser c. 7. De axungia urina vid. Dioscorides lib.
II. c. 88. Plinius lib. VIII. c. 36. lib. XXXVIII. c. 9. et 11.
Sextus Placit. t. 6. Marcellus Empir. c. 6. p. 45. Xironides
p. 101. conf. Scaligerana Secund. p. 481. et 587.

ἄλλο] Carent Mss.

ἄπυρον] Cod. A. ἄπυρον ἀναλαβὰν συμπίσση ὑγρᾷ.

λαβὰν] Cod. E. ἀναλαβὰν.

εὐζώμου] Galenus I. c. p. 156. Plinius lib. XX. c. 13. Cael.
Aretaeus lib. I. c. 27. et alibi. At nosser cardami semen
omisit.

γό. α.] Cod. E. Lα.

πίσση] Subaud. σὺν, ut mox. Praepositionem hanc omitti saepius,
praeter alios quoque monuit Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I.
vf. 823. conf. notata ad c. 6.

cemus. Aliud. Sulphur ignem non expertum pice liquida excipito, et inungito. Aliud. Erucæ seminis nistri singulorum uncia, pice liquida laevigata, inungitur.

AD PILOS GENERANDOS.

C A P. IX.

Alcyonii combusti uncia, adipis ursini unciae duae, piperis drachina, stercoris murium drachinae tres nigellae drachinae quatuor, olei et opobalsami in cote tritum, quantum satis est. Aliud. Erinaceum terrestrem combu-

C a p. IX.

τριχοφύες] Veteres calvitium praevertere conabantur sedulo, vide quae in hanc rem observat *Casimbonus* ad *Suetonii* lib. VII. p. 621. et *Domitianus* libellum ediderat de cura capillorum, ut testatur *Suetonius* lib. VIII. p. 691. Cod. A. περί τριχοφύεως. Cod. D. ἄλλως. τριχοφύες. Cod. E. περί τοῦ φύειν τριχάς πολλὰς· τριχοφύες. adde *Burmanning* ad *Petronii* c. 109. p. 502.

ἀλκυονίου] Cod. A. ἀλκυόνιον κεκαυμένον.

οὐγγ. α'.] Cod. A. οὐγγ. γ'. Cod. D. οὐγγ. ας'.

Λα'] Cod. A. τὸ α'. ac sic in sequentibus dosibus.

μελιθίου] *Plinius* lib. XX. c. 17. *Ausonius* Idyl. XII. vs. 49.

Est inter fruges morsu piper aequiparans git.

conf. cl. *Schulze* qui omnis ayo suo similis, *Toxicolog. Veter.* c. 10. p. 39.

ἀκόνιου] Leg. ἀκόνις ut cod. E. nempe ἱατρικῆς quod saepe addidit *Galenus* sec. loc. lib. IV. p. 206. et alibi. *Salmasius* ad *Solinum* p. 740. ἀκόνι lapis est planus sive mortarium non cavatum, terendis collyriis. ἀκόνις etiam *Mss.* *Marmor Naxium* adhibebatur ad mortaria talia, vid. *Stephanus Byz.* de Urb. v. Νάξος, p. 580. ubi vid. *Holstenius*.

σχίνου] leg. ἔχινου. ac sic codd. P. et E. Caeterum haec in Cod. E. capiti praecedenti adhaerent ejusque partem constituunt.

ἐπεβαλσάμου] Cod. A. ἐπεβαλσάμου. Cod. B. τινὲς δὲ ἐποβαλσάμου λυώσας κατάχει.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως, Codd. B. et E. delet.

σχίνον χερσαῖον καύσας σὺν κεδρίῳ καὶ ζῆατι ἀρκεῖον κα-
τάχρει. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ πρὸς ὀφίασιν ποιοῦ. ἄλλο.
κόπρον αἰλούρου μετὰ ὄξους κατάχρει, καλὸν ἐστὶ. καὶ
πάνυ Φυσικὴν ἀντιπάθειαν ἔχει πρὸς τὸ πάθος. κάρυα
βασιλικὰ καύσας ἐλόκληρον λείου μετ' ἐλαίου, κατὰ-
χρει προξυρήσας τὸν τόπον. ποιεῖ δὲ ὡσαύτως καὶ ἡ
τῶν βατράχων τέφρα μετὰ ὕδατος πίσεως ἅμα ἀναλη-
φθεῖσα καὶ περιχρισμένη.

ΠΕΡΙ

σχίνον] Leg. σχίνον. De terapore ejus *Adrianus* H. A. lib. IV. c.
17. δοκίμῃ δὲ εἰς πολλὰ ἐπιτηδεύειν. idem lib. XIV. c. 4. Dic-
tur quoque χαίρειν ἄλλοις. *Glossae* MS. in proverb. Salomon.
χαίρειν ἄλλοις, ἔρχον, θῆκεν. De eo conf. *Brylone* itiner. Si-
cil. T. I. p. 16.

ποιοῦ] Leg. ποιεῖ, sic mox recte in fine capitis, nisi major cum
codd. A. et E. legere ποιοῦσιν. Cod. D. ἡ αὐτὴ μέθοδος ἐπ'
ἀμφότεροι ἀλωπεκίας καὶ ὀφιάσεως.

κόπρον] *Petrus Borellus* Hist. et Observ. Cent. II. obs. 90. „Nihil
„est, inquit, in rerum proprietatibus destitutum; nam
„excrementa etiam animalium omnium n. his prodesse possunt,
„ex iis enim remedia ad omnes morbos olim desumebat *Xeno-*
„crates medicus.“ Quae sic traduntur absunt a codd. MS.
omnibus.

αἰλούρου] *Callimachus* Hym. in *Cerér.* vs. III.

Καὶ τὰν αἰλουρον τὸν ἔτρεμε θηρία μικρά.

ubi Schol. τὸν ἰδιαιτὸς λεγόμενον κατὰ τοῦ. *Callimachi* hym-
num ob hanc vocem prescripser. *R. Darius* observ. p. 262. cui
se opposuit col. *Daniellus* ad *Chariton.* p. 275. et p. 339. No-
tum proverbium Ἰθρὴν τὸν αἰλουρον, de quo conf. *Etioge-*
manus Cent. II. 37. Ufus autem hac voce videtur nullus, ut
pateret clarius quoniam animal indicaret, nam γὰρ quod se-
lem significat, mulierem quoque denotat, ut docet *Cassianus*
ad *Theophrasti* Char. c. 16. p. 176. Hinc utrumque distinxit
Schol. Ἀδελφὸν δὲ ἀλεκτ. ἡ ἰρ. animal. c. 10. ἐν ταῖς γλαυκῇ
καὶ αἰλούροις καὶ ἐν ταῖς γλαυκῇ, ἴδωσι δὲ τὸ ὀπτικὸν πρῶτον
πυρρῶδες καὶ φαεινότερον. conf. *Martinius* *Etymolog.* p.
153. et schol. *Monneri* ad *Uliad.* K. vs. 335. *Monneri* *Attic.* p.
6. αἰλουρος, ἀλεκτὼς καὶ ἀλεγεινός. *Tacticus* *Chil.* V. vs. 420.

Ἰκτις δὲ ζῶει καὶ αὐτὸ τελεῖ ὀρνιθοφάγην,

Χερσαὶ γὰρ καὶ τετράπευον μὲν, ὃ αἰλουρον καλεῖται.

conf. *Agathias* *Anthol.* lib. III. c. 24. epigr. 2. et 3. Magi
illo utebantur vid. *Plinius* H. N. lib. XXVIII. c. 16. *Avami-*
das p. 76. *Stercor* ejus (seluri) — cum *sinapi* et aceto *anilo-*
tumum alopeciam infert. conf. *Boetius* *Placit.* c. 18. de *ster-*
core quovis *Pythius* de *Mundi* opificio vs. 1591. *Sam. Dalus*
Pharmacol. p. 447.

comburito et cedria et adipe ursino exceptum, illinito. Eadem autem haec accommodata sunt etiam ophiassi. Aliud. Stercus felinum ex aceto, oblitito, praestans est remedium et naturae quadam proprietate huic vitio valde adversatur. Nuces regias integras in cinerem redigito, et ex oleo laevigatas inungito, derafo tamen prius loco, idem praestat et ranarum cinis, pice liquida exceptus, et unguenti loco adhibitus.

D 2

DE

καλόν] Recte interpres, praestans est, quo sensu hoc adjectivo recentiores uti amant. Theophilus ad Institut. lib. III. Tit. I. §. 14. ἀτίπει γὰρ τοὺς ἐκ πλαγίου παραγινόμενους καλλίους εἶναι τῶν κατιόντων, et alibi. Confer quae ad cap. 271. notavi. Saepius noner animum diuini excrementis suadet uti, quae recentiores haud pauci seu ἐμπύματα commendant, ut Christophorus Londrinus, medicus Gallus, cujus libellum germanice vertit Hieronias Martinus, idem qui nostrum fecit latine loqui, ut refert Petr. Monastius epist. medicinal. ep. 245. p. 453.

Φυσικὴ] Noster c. 14. φυσικὴ γὰρ ὠφέλι. hoc est propria ac naturali quaelam facilitate, aliquando, et magica, ut docet Th. Reinesius Var. Lect. lib. III. c. 4. Geoponic. lib. IX. c. 1. ὥστε δὲ ποτε καὶ ἀπὸ ἄλλων κεφαλῆς ἀγλῆς φυσικῶς. et lib. X. c. 7. ἔχουσι γὰρ τινὰ φυσικὴν ἀντιπάθειαν πρὸς τὸ κ. τ. λ. Simon Serhi p. 76. φησὶ δὲ Δημοκρίτου, ὅτι τινὰ φυσικὴν συμπαθειαν ἔχει ἡ μερσίη πρὸς τὴν ροιάν. Schol. Homeri ad Od. II. N. v. 31. Σηΐσιος Ep. 67. p. 42. ὅσους ἐκείναι τινὲν φυσικῶς ἀπολουθῆσαι τὸ θάλασσαν. conf. Scaligerana prima p. 11. v. Amuletum.

κάρου] Dioscorides lib. I. c. 181. Plinius H. N. lib. XV. c. 22. Athenaeus lib. II. c. 13. p. 54. Salmosius ad Solinum p. 424. Democritus Geopon. lib. X. c. 73. Pollux lib. VI. c. 11. segm. 80. κάρου ἱερισκῶ, ἢ τῶν βασιλικῶ. Sebatt. Austrinus ad Pappum p. 276.

ὀλόκληρον] leg. ὀλόκληρα.

βατράχαν] Dioscorides lib. II. c. 17.

ἡμα] Vel haec particula declarat hoc caput e recentioris medici scriptis in hunc libellum derivasse nostrum, non antiquiores sive dicant, vid. c. 99. 261. et 297. non ἡμα. Anonymus de V. S. p. 8. ἡμα μίξας.

περιχρίματα] conf. c. 83. 109. et 123. Clemens Alexandr. Paedag. lib. II. p. 252. Α. εὐχρίστοι περιχρίματα κοσμομήματα. Jambl. apud Photium Biblioth. p. 245. ἀφελμένη τὸ αἷμα, ὃ φιλήσας αὐτὴν περιεχρίσει.

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΑΛΓΙΑΣ.

Κ Ε Φ. Γ'.

Τῆς κεφαλαλγίας διαφοραὶ πολλαί· ἡ γὰρ βάρους αἰσθάνονται οἱ κἄννοντες περὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐστὶ σημεῖον πλήθους, καὶ δεῖ κενῶσαι τὸ ὅλον σῶμα διὰ φλεβοτόμου, καὶ καθάρσεως, καὶ ἀποφλεγματοισμοῦ, καὶ τὴν ἱερὰν δίδοναι τοῦ λεγαδίου. εἰ δὲ διατάσεως αἰσθάνονται, ἀπὸ πνευμάτων ἐστὶν ἡ κεφαλαλγία, καὶ δεῖ τὴν γαστέρα κενῶσαι. διδόντες πίνειν τὴν δι' ἀλόης πικρὰν. καὶ πταρμικοῖς χρῆσθαι τοῖς διὰ σκουθίου, καὶ πεπέσιος,

καὶ

Cap. X. Cod. E. 9'.

κεφαλαλγίας] *Galenus* sec. loc. lib. II. p. 171. *Arctaeus* morbi diuturn. lib. I. c. 2. *Celsus* lib. IV. c. 2. *Caelius Aurelianus*. morbi. chron. lib. I. c. 1. Indos capitis dolore non vexari, nec aliis morbis ut Graeci refert *Caelius* apud *Plotinum* Biblioth. p. 148. Cod. A. Διαφορὰ τῆς κεφαλαλγίας πολλὰ.

ἡ γὰρ] Cod. A. εἰ γὰρ. Quam frequenter η et α in libris manu exaratis, permittuntur, ignorat nemo. Labet hac occasione levi menda purgare *Arctaeum* caus. morb. acut. lib. II. c. 6. p. 106. D. καὶ γὰρ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιρροή. leg. καὶ γὰρ. conf. c. 8.

βάρους] *Diogenes* apud *Stobaeum* Sermon. XLVI. p. 330. οὔτοι γὰρ ὥσπερ οἱ νοσέοντες τοῖς σώμασιν, οὐδὲν ὑπομένειν δύναται τῶν βαρύν. Signum diagnosticum apud veteres. *Heliodorus* lib. IV. p. 171. οὐ κεφαλῆς ἀλγῆμα βαρύνει.

καὶ ἐστὶ] Frequens repetitio particulae copulativae in hoc capite, de qua vide notata *Raphelio* ad *Marcum* c. I. 5. p. 362. Codd. A. et E. tamen hic eam dimisunt.

κενῶσαι] Auctior hic cod. B. addit enim διὰ κλυτήρων ἰσχυρῶν, καὶ εἴπερ οὐχ ὀρμήσει χελεῖδες ἡ γαστήρ αὐτίκα φλεβοτομῆν.

φλεβοτόμου] Codd. A. et E. φλεβοτομίας.

καὶ καθάρσεως καὶ ἀποφλεγματοισμοῦ] Exulant haec verba ex cod. A.

ἀποφλεγματοισμοῦ]. Cod. C. πταρμικῇ.

τὴν ἱερὰν] Cod. C. τῆς ἱερᾶς. Quotuplex sit ἱερὰ vid. apud *Galenum* sec. loc. lib. VIII. p. 275. *Apulejus* *Metamorph.* lib. X. p. 281. praenobilis potio, quam sacram doctiores nominant.

DE DOLORE CAPITIS.

C A P. X.

Doloris capitis multae sunt differentiae, qui enim ex eo laborant aliquando gravitatis sensum percipient, quod signum est multitudinis humorum, in quibus totum corpus per venae sectionem evacuandum, et medicamento expurgandum, et quae salivam movent exhibenda, et hiera logadii in usum adhibenda erit; cum autem distentionem sentiunt, origo doloribus ex flatibus erit, ita pie alvus ducenda, et in potu danda hiera amara, et medicamentis utendum, quae sternutamenta excitant, quae fiunt ex struthio, et pipere, cymino et cyclamine,

D 3

ad

διατάσεως] de venarum distensione Clemens Alex. Paedag. lib. I. c. 6. p. 106. D. Cod. B. τάσεως. Jo. Chrysostomus Homil. XLIV. in Matth. p. 291. ὅταν γὰρ ἀγγειπνίαι, καὶ κρατάων διατάσας, καὶ κερηβαρίαι.

πνευμάτων] Cod. A. ἀποπνῆν.

ἢ κεφαλαλγία] deest in cod. B.

γαστέρα] cod. A. γαστέραν. Observat Du Cange Glossar. p. 238. apud recentiores γαστέραν dici ampullam, phiolam, sed pro alvo vel ventre adhibuit librarius noster. conf. quae ad Synesium de febr. p. 162. notavi.

κεῖται] Codd. C. et D. τενῶσαι. quae lectio non contemnenda, ubi de aloë sermo, quae ventrem solvit ac ventriculū corroborat, ut docet Galenus de medicam. simplicib. lib. VI. p. 71. conf. noster c. 156. Actuarius de affect. spir. animal. lib. I. c. 4. p. 16. de aloë: αἷδις δὲ ἐκκελευμενον σώμα γαστρός τενῶσαις ἀντὶ τῆς συμφύτητις, ἐξωθεν ἐπιθεῖς. conf. c. 148.

διδόντες] Cod. E. δίδόντα.

τὴν] delet cod. A.

ἀλόης] idem ἀλῶης.

παραινεῖς] vid. c. 19. Cod. A. παραινεῖ. Cod. E. παραινεῖων χρεῖσθαι τῇ διὰ τοῦ. conf. Hübnerstret Palaeol. Therap. p. 631.

χεῖσθαι] Cod. D. χρεῖσθαι. ita solent recentiores, vid. Conr. Gesnerus ad Moschionem de morb. mulier. p. 57. Noster c. 36. καὶ τοῖς τοιούτοις τὸν σώμαχον χρεῖσθαι. adde c. 46.

τοῖς] Cod. A. ἢ τ. Cod. D. τῷ.

καὶ κύμινου, καὶ κυλαμίνου πρὸς τὸ ἀπώσασθαι τὰ πνεύματα. εἰ δὲ δειξέως αἰσθάνονται οἱ κίμνοντες, καὶ οἶον θερμότητος, δὲ καθαίρειν τὴν χολήν, καὶ λούειν συνεχῶς καὶ ἀλείφειν ῥοδίῳ καὶ ὀμφακίῳ ἐλαίῳ θερμῷ, ἢ πιγκνίῳ, ἢ κερδίῳ, συμπλέκειν δὲ καστορέου, ἢ εὐφορβίου βραχύ.

καὶ κύμινου] Exulant e cod. E.

σρουθίου] Cod. A. σρουθίων.

κυλαμίνου] Nicander apud Athenaeum lib. XV. c. 9. p. 684.

Καὶ κεραυῶ πάγωνα καὶ εὐτραπίας κυλαμίνους.

ita legendus hic locus Cod. A. κυλαμίνων.

πρὸς] Cod. B. εἰς.

εἰ δὲ] Cod. A. ὁ δὲ δειξέως.

καὶ οἶον] delet copulam cod. A.

θερμότητος] Cod. E. θερμότητα ἔχουσι.

δειξέως] De hac voce vid. doct. Sadler ad Thomam Mag. p. 202.

ῥοδίῳ] Cur veteres caput ungere rationem aperire facit Aëtius apud Athenaeum lib. XV. c. 13. p. 692. Oleum rosaceum magni faciebant veteres quod ceteris odorem servaret diutius ut tradet Aristoteles Probl. Sect. XIII. 11. Hujus olei praeparationem tradit Schol. Nicandri ad Ther. vs. 103. quam a nostra praeparandi ratione multum differre, observat doct. Amman ad Caelii Aureliani. acut. inorb. lib. I. c. 16. p. 61. Plutarchus T. I. p. 220. ὥσπερ αἱ τῶν ἀνδρῶν ὀσμάς καθ' ἐαυτοῖς αἰσθάνῃς. εἰσπαχύνεται δὲ τὸ ἐλαίον ῥοδίνῳ ἔχουσι καὶ τὸν. junge Alexandrum Aphrod. lib. I. probl. 115. et nostri c. 2. Theophrastus Hist. plant. c. 14. p. 22. τὸ πᾶν γὰρ ἐκ τῶν τοῦ ῥόδου σαρόων μίγμα ἐν δυοῖν ἀρχαῖς βελόναις, ἀτετρακύνον. Ex his autem suspicor oleum illud et per expressionem et per infusionem aut macerationem paratum fuisse.

ὀμφακίῳ] quod sit ἐξ ὀμῆς ἐλαίας, ut scribit Schol. Nicandri ad Ther. vs. 105. Dioscorides lib. I. c. 29. Plinius lib. XII. c. 27. et lib. XV. c. 4. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 7. Geoponici lib. III. c. 13. p. 256. Revocanda autem sunt quae librarii inadvertentia in codice Martii praetermiserat: ita autem pergit cod. A. ὀμφακίῳ ἐλαίῳ σὺν εὐθι (ὀμῇ). εἰ δὲ ψείξῃ καὶ κερκῆς αἰσθάνονται ἀνδρῶν καὶ θ. ac ita quoque Cod. E. sed pro καὶ κερκῆς dat ἢ κερκῆς.

ad dissipandos flatus; qui vero morbum et calorem veluti sentiunt, in his purganda est bilis, eosque frequenter lavari oportet, et caput humectari oleo rosaceo et aceto calido, vel rutaceo, vel nardino, adjecta parva portione castorii vel euphorbii.

ἑρμῆ] Unduri ignem coram se habebant: de Porcia Catonis filia Polyani lib. VIII. c. 32. p. 769. ἐσχάραν ἐκίλευσε κομισθῆναι πυρός, ὥς ἀλευφομένη.

πηρώνα] Rutae vires hoc in casu celebrat Florentinus Geopon. lib. XII. c. 25. et Nicarchus Anthol. lib. II. c. 9. epigr. 6.

ῥοδίον] Inter plurimam empetita, aequae ac rosaceum oleum, refert Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 177. B. conf. nosster c. 209. G. W. Wedelius Exercit. Med. Decad. IV. exercit. I.

συμπλέκειν] Cod. B. προσπλέκοντας καὶ κασόριον. Cod. E. συμπλέκει δὲ καὶ κασόριον ἢ ἐφελδία βραχὺ. Plato Sophist. p. 53. ἐνεύονταν ὅτι συμπλέκειν ἀσφαλῆσταιν ἀμφότερα. Procopius epist. 29. p. 433. Cassius Quaest. Medic. 25. διὰ τὸ συμπλέκειν βραχὺτητα. Potest repeti ex superioribus δᾶ, sed non est opus, cum praesens συμπλέκειν significat συμπλεκεῖν δᾶ, ut praesentia accipi docuit Graevius Lect. Hesiod. c. I. p. 7. δισταβο lib. XV. p. 1023. ὥς καὶ ἀπιστοῦντα μὴ παρελθεῖν αὐτοῖς. Potest etiam apud nostrum subaudiri κελεύομεν, quod etiam apud alios omittitur ut observat L. Bos Ellips. p. 239. et Koppiers Observe. Philol. c. VII. p. 82.

κασόριον] Strabo lib. III. p. 248. Constantinus Manass. Annal. p. 179. Dioscorides lib. II. c. 25. Plinius lib. XXX. c. 3. Cod. A. κασόριον. Juvenalis Satyr. XI. Casp. Barthius Advers. lib. XXXIII. c. 2.

βραχὺ] Non addito π. ut c. 81. καὶ νίτρου βραχὺ μετὰ ἰσχάδων. Diodorus Sicul. lib. I. p. 26. βραχὺ λείποντα. conf. quae ad c. 8. notavi. Plena locutio βραχὺ τι μέρος est apud Diodorum Sicul. lib. II. p. 123. Homerus Odysl. N. vs. 15.

— ἀργαλέον γὰρ εἶναι προικὸς χαρίσασθαι.

ubi Schol. vult genitivum poni pro accusativo πρεῖναι, sed subaudiendum δαρεῖν.

εὐφροβίου] Cod. D. εὐφρόβιον. Cod. A. εὐφρόλιον.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΞ ΕΓΚΑΤΣΕΩΣ

κεφαλαλγίας, ἢ ἀπὸ οἴνου ἢ ἐξ
ἡλίου, ἢ πυρετοῦ.

Κ Ε Φ. ΙΑ΄.

Τούτοις παρεκολουθεῖ ἄλγημα σφυγματῶδες μετὰ
πυρώδους αἰσθήσεως, καὶ ὀφθαλμῶν ἔρευθος, καὶ ἀ-
γρυπνία. τούτοις συμφέρει ἐμβροχή δι' ὀμφακίου ἐλαίου
ψυχροῦ, ἢ ὀξύρροδίου προσμιγνύοντες χυλὸν πολυγόνου,
ἢ ἀνδράχνης, ἢ θριδάκινης, ἢ αἰσώου. διδόναι δὲ τὴν διὰ
κωδίων ψυχρὰν· τοὺς δὲ αὐτοὺς χυλοὺς, καὶ ἐπὶ τοῦ
μετώπου σὺν κρεκῶ ὡς καὶ ψυλλίῳ ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ

Cap. XI. Cod. E. ι΄.

ἐγκαύσεως] *conf.* cap. 15. Cod. D. περὶ τῶν ἐξ ἐγκαύσεως κεφα-
λαλγούντων ἦγον ἐξ ἡλίου καὶ οἴνου ἢ πυρετοῦ. Cod. E. ἐξε-
καύσεως. *Orbasius de fractur.* p. 18. ἐκκαύσειον οἶνον, γάλα-
κτος, ἐγκαύσεις. *Athenagoras de resurrex. mortuor.* p. 46.
*Vocabulum dogmaticis et empiricis maxime ulitatum, vid. Ga-
lenus de Sectis p. 13.*

οἴνου] Codex A. et C. οἴνου ἐξ ἡλίου καὶ πυρετοῦ· πρὸς τὰς ἐξε-
καύσεως κεφαλαλγίας. Cod. B. περὶ τῶν ἐξ ἐγκαύσεως κεφα-
λαλγούντων ἦγον ἐξ οἴνου ἢ ἡλίου ἢ πυρετοῦ. Cod. E. ἐξ οἴνου,
omisso ἢ.

ἡλίου] *Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 9. p. 90.* Cod. E.
perperam καὶ ἐλαίου.

ἄλγημα] *Heliodorus lib. III. p. 140.* κεφαλῆς ἄλγημα dixit. De
quovis dolore *Mananier apud Stobaeum Floril. tit. 98.*

ἐξ] *Homerus Iliad. E. vs. 865.*

Καίματος ἐξ ἀνέμοιο δασάεος ἐρυμέοιο.

ἢ] Cod. D. ἦγον.

αἰσθήσεως] Cod. B. συναίσθησεως. Cod. E. pro πυρώδους αἰσθή-
σεως, habet πυρώσεως.

σφυγματῶδες] Codex A. αἱματῶδες. Cod. B. σφυγματῶδες.
Cod. D. σφυγματῶδες.

ἔρευθος] addit Cod. B. ἦτοι κοκκίνισμα, qua voce caret Glossar.
Du Cange.

ἀγρυπνία] Cod. A. ἀγρυπνίας. Ἀγρυπνία est, quando quis somno
privatur invitus. Ἀπνία vero, quando quis se privat sponte
somno, ut observat *Scaliger Scaligeran. prim. p. 26.*

τούτοις] Cod. A. τοῦτε.

DE CAPITIS DOLORE

contracto ex ardore vel vini,
vel solis, vel febris.

CAP. XI.

Ad hunc affectum capitis sequitur dolor pulsans, eum sensus caloris febrilis, oculorum praeterea rubor et vigiliae. His caput utiliter perfunditur oleo acerbissimo frigido vel aceto rosaceo, admixto prius succo polygoni vel portulacae, vel lactucae sylvestris, vel sempervivi, vel medicamentum quod ex papaveris capitibus paratur, frigidum propinatur. Eosdem vero succos fronti quoque ex ovi luteo et mucilagine psyllii imponere licet.

D 5

DE

ἐμβροχή] Plutarchus T. I. p. 73. οὐδὲ ζητῆν μιν εἰσεσθαι δεόμενον ἐμβροχῆς καὶ καταπλάσματα.

ὀμφακίον] Schol. Theocriti ad Idyll. XI. vs. 21.

ψυχροῖ] Pseudo-Dioscorides Nicomacheor. lib. II. c. 3. p. 52. καὶ ἐὰν ἴδωμεν ἰατρὸν ψυχρὸν προσέγοντα θεραπείαν, γινώσκωμεν εὐθὺς τὴν νόσον ἀπὸ τέρμους συνηῆς.

ὄξυρρόδινον] Cod. A. ὄξυ ρόδινον. Cod. E. ἐκ ῥοδίνου.

αἰδεράχνης] Schol. Mss. Αἰδουῖ αἰδεράχνη, ἡ γλιστερὶς λεγομένη.

προσμιγνύοντες] Cod. E. προσμιγνύμενου χυλοῦ.

ἐπιδάκνῃς] Athenaeus lib. II. c. 27. p. 69. Simeon Sethi p. 39. Florentinus Geopon. lib. XII. c. 13. ea plurimum utebatur, ut seminum sibi conciliaret, imperator Tacitus apud Vopiscum p. 613. Schulze Toxicol. Veter. c. 25. p. 76. conf. Helladius apud Photium p. 1585. et Thomas Mag. p. 454. et ad eum Trilleus et Stoeberus.

διδόται δὲ] conf. c. 13. c. 12. ἐπαλείφειν δὲ, ubi subaudiendum δᾶ, vel huc refer quae c. 10. ad συμπλέκειν notavi. Cod. C. δίδωται.

καδιῶν] Q. Seren. Samonius c. I. vs. 14. Cod. A. τὴν διακωδιῶν, Cod. E. τὸ διακωδιῶν ψυχρὸν, subintellig. φάρμακον. conf. not. ad c. 20.

αὐτοῖς] Cod. E. τοῖς δὲ χυλοῖς τῶν εἰρημέγων.

μετώπου] Apulejus de virib. herb. c. 51.

ψυλλία] Plinius lib. XXV. c. 11. Dioscorides lib. IV. c. 70. conf. is, qui aquis passibus avum suum sequitur, doct. Schulze Toxicol. Veter. c. 23. p. 69.

ἐπιτίθει] Codd. B. et D. ἐπιτίθειται.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΨΥΧΡΑ

δυσκρασία κεφαλαλγούντων.

Κ Ε Φ. ΙΒ'.

Τούτοις ἐπετα νεκρώδες βάρος, καὶ ψύξις, καὶ
 πίλησις τῆς κεφαλῆς, καὶ ἄχρουν αὐτῶν τὸ πρόσωπον
 καὶ ὑπνώδες. τούτοις ἀρμόζει ἐμβροχή τῆς κεφαλῆς διὰ
 τοῦ ἀνθίνου καὶ πηγανίου ἐλαίου. ἢ νεκρίνω, ἢ ἀμαραν-
 θίνω ἐλαίῳ σὺν εὐφορβίῳ, ἐπαλείφειν δὲ τὰς ξίνας
 καὶ

Cap. XII. Cod. E. ια'.

Περί] Cod. A. περὶ κεφαλαλγούντας ἐπὶ ψυχρῶ. Cod. E. ad-
 dit δυσκρασία.

Τούτοις] Galenus sec. loc. lib. II. p. 171. Cod. A. τούτοις.
 quod librarium arguit Latini sermonis positum. Vulgatam
 lectionem probo. Avetacensis, morib. chron. lib. I. c. 9. p. 132.
 καὶ τοῖσι ἐπιθυμήσι ἐπισθαι τὸν ἡγρῶ. Noster c. 28. ἐπι-
 σθαι δὲ τῷ ληδερῷ. Alexius Tyr. Dissert. X. p. 103. ἐπο-
 μένην τῇ κερασί. Hierodorus lib. X. p. 433. καὶ ἐπὶ τῷ γει-
 νῶσιν. Arrianus de Exped. Alex. M. lib. VI. c. 8. p. 244.
 καὶ Ἀλεξάνδρος ἐπὶ τοῖς τῷ αἵματι. unde male apud nostram
 legitur c. 156. τὴν δὲ ψυχρῶν.

κεφαλαλγούντων] Non agnoscit Cod. E.

πίλησις] Nemesius de II. N. c. V. p. 118. ἴδαρ ποικίλιν καὶ
 πύλιν γίνεται γῆ. Isidorus or. de laud. Constantini p. 452.
 C. Proverbium apud Zenobium Cent. III. 24. Salmasius ad
 Lampridium p. 973. Cod. A. πίλησις. Reddenda haec vox
 Origeni Philosophumene. p. 62. ἡφῆς ἀποτελεισθῆ κατὰ τὴν πέ-
 λην leg. πίλησις. Cornutus de nat. Deor. c. 28. p. 208. καὶ
 αὐτὸς ἰδρύσθαι συμπεπιδημένη.

αὐτῶν] Cod. A. αὐτοῖς.

πρόσωπον] addit Cod. E. γίνεται καὶ νεκρώδες.

ἐπνώδες] De hac voce, quam prescribit Thomas Mag. p. 871. con-
 sul. cel. Sallier.

ἀρμόζει] in codicibus Mss. non compareret hoc verbum.

ἐμβροχή] Cod. A. ἐμβροχαί. Cod. E. ἐμβρέχειν.

ἀνθίνου] Leg. ἀνθίνου cum Cod. E. vid. Galenus Lexic. p. 84. v.
 Δίμιν, et Foësius Oecon. Hippocr. voce Δεύμιν. Isidorus
 Orig. lib. IV. c. 12. Ex his quaedam simplicia unguenta sunt,
 quae una tantum specie existunt: unde et sui nominis referunt
 odera-

DE DOLORE CAPITIS,
ex frigida intemperie orto.

C A P. XII.

Illi stuporis sensum percipiunt, et refrigerationem veluti et compressionem capitis, facieque sunt decolori seu pallida, et somnolenta. Illis convenit irrigari caput, oleo anethino et rutaceo, seu nardino, vel eo quod ex amarantho paratur adjecto euphorbio, aures vero et nares

odoratum, ut *anctinum*: est enim sincerum ex oleo et aneto tantum. Emplastrum *ἀνθινον* laudat noster c. 125. et c. 192. τὴν αἰτῶν pro quo leg. *ἀνθινῆς* ut apud *Ipsidorum* vel *ἀνθίνην*. *Ἀνθίνου* agnoscit cod. A.

καὶ πηγάριον] ignorat Cod. E.

ἐλαίου] Codex A. ἢ ἐλαίου ναρδίνου. Frequenter particulam ἢ in his scriptoribus medicis additum reperies, licet sit otiosa. Noster c. 202. ὅσον κνάμου μέγεθος σὺν οἶνῳ, ubi *Pauli* exemplaria lib. III. c. 61. habent ὅσον ἢ κνάμου. Iterum noster c. 18. σεύτλου ἕξινος χυλὸν ἐγγχεε, ubi cod. A. ἢ χυλόν.

ἢ ναρδίνου ἢ ἀμαρανθίνου ἐλαίου] Desunt haec verba in Cod. E.

ἀμαρανθίνου] *Galenus* ἀμαρανθίνου, quod etiam inter praestantissima unguenta numeratur apud *Athenaeum* lib. V. c. 5. p. 195. adde *Marfil. Cognati Var. Obliera*. lib. II. c. 9. alibi notiter amaracanthinum, necamaracanthum, memorat sed pluries *σαμψόχισον*, quae alii distinguunt, vid. *Salmassius* de Homen. *Hyl. jatr.* c. 13. p. 10. Proverbium apud *A. Gellium* N. A. lib. XX. c. 10. *Nil cum fribus graculo, nihil cum amaracino sui*. Sed noster forte religioni sibi duxit amaracanthinum nominare prout fabulas, quas narrat *Isidorus Orig.* lib. IV. c. 12. et lib. XVII. c. 9. vide quae de Apolline notavi in praefat. Cod. A. ἀμαρανθίνου. Codd. B. et D. ἀμαρανθίνου. De Amaraco vid. *Rot. Constantinus* ad *Dioscorides* lib. III. p. 472. et *Andr. Chioceus* *Mutaci Caluolar.* Sect. V. p. 525. copf. *Carol. Paschalius* de *Coron.* lib. III. c. II. p. 178.

εὐφροβία] Cod. A. εὐφροβία. Cod. E. ἐφροβία. Cod. B. μετὰ καὶ εὐφροβίου, quod glossema esse suspicor, nam tertio casu ita noster saepe utitur ac sic quoque *Homerus* *Iliad.* Δ. vs. 162.

γυναικὶ τε καὶ τεκθεσιν
ubi Schol. ἀπὸ τοῦ, μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων.

ἐπάλειψεν] Cod. E. ἐπάλειψε δὲ καὶ τὰς.

τὰς ἑῖνας] Desunt in Cod. B. et D.

καὶ τὰ ὅττα τῷ νάρδῳ καὶ τῷ ὀποβαλσάμῳ. ἄλλο.
 συναμίνων χυλῷ δι' ὀθονίου ἐκτεθλισμένῳ καὶ ῥοδίνῳ
 ἴσα χρεῷ σφύγχον καὶ καθ' ἑαυτό. ἄλλο καὶ μετὰ παι-
 πάλης ἀλφίτου κατὰπλασσε. ἄλλο. ἀμπελόφυλλα λεία
 ἐψήσας ἐν μελιγρᾶτῳ λεάνας ἐπιτίθει· τούτοις δὲ προσ-
 χῷ

νάρδα] Pro καρδίᾳ. ut clare exhibent codd. B. et D. Cod. A. τὸ
 καρδῆ. Cod. C. τὰ δὲ καρδίᾳ μέρα. Recentiores et librarii
 frequenter e medio vocis syllabam extruserunt. vid. doct. Fi-
 scherius ad *Ischimus* Axioch. p. 118. in vocibus longioribus ut
 vult *Koehlerius* ad *Galenii* Protrept. c. IX. p. 43. *Simon Sethi*
 p. 129. ὑδροσάτῳ pro ὑδροσεσάτῳ ubi vid. *Mart. Bogdanus* p.
 169. noster ῥίφος pro ῥίφανος c. 43. *Rosa* pro *Rosaceo* *Mar-*
cellus Empir. c. I. et *Celsus* lib. II. c. 33. ut observat *Bald.*
Rouffens p. 302. Graecorum more vid. *Aegid. Menagius*
Amaenit. Iuris civil. c. 39. p. 281. Νάρδον quoque legitur
 apud *Pollucem* lib. VI. c. 19. segm. 104. *Plinius* lib. XVI. c.
 40. eonf. *Salmasius* ad *Selinum* p. 703. et ad *Lampridium* p.
 922. *Scaliger Scaligeran. prim.* p. 145. *Jo. Rhodius* ad *Scri-*
bonium *Larg.* p. 35. *Dorville* ad *Chantou.* p. 505. et 693.
 Plura exempla occurrunt in *Glossis* *Nomic.* apud cl. *Alberti* p.
 249. In inscriptione *Viromarus* legi pro *Viridomarus* suspica-
 tur doct. de *Mantour* *Memoires de l'Acad. etc.* T. V. p. 268.
Jamblichus de V. P. c. 17. p. 60. σιτηρχαίοντες δὲ αἰτέις,
 οὕτω σιτηρχαίον ὡς ἀλλοις τισίν. leg. ὡς ἀλλοφύλοις τισίν.
 Sic enim c. 20. p. 80. εἰ δὲ αἰσάμενοι κατίδει τινα, ὥστε
 ἀλλοφίλον τινα καὶ ὀδινον ἀπῆλκε. *Aristoteli* *morb. chron.* lib.
 II. c. I. p. 48. C. εὐ γὰρ τὸ ἐν τῇ καλῇ τῇ κέτῳ ἀλλομενον
 ἐγγὺς ὑδραπὸ καλίσκει, ubi *Scaliger* ἀλλομενον emendat, forte
 leg. ἀλλομενον. *Pollucius* lib. II. p. 129. τὸ ἵππικόν ἐταττε
 leg. ἐτασττε, hoc est equitatum *Agessilai* metum incussit, quo
 verbo de perturbatione ex metu, usus est p. 148. et alibi. Sed
 in lectione vel recitatione in templis Graeci hodierni syllabas
 non contrahunt aut recitent, ut testatur doct. *Guyss* *voyage*
 T. II. p. 240.

ὀποβαλσάμα] *Plinius* lib. XII. c. 25. *Isidorus* *Origin.* lib. XVII.
 c. 8. Cod. A. καὶ τὸ ὀπῷ βαλσάμεν. Codd. B. et D. καὶ
 τῷ ὀποβαλσάμεν. *Raderns* ad *Martialis* lib. XIV. epigr. 54.
Rhodius ad *Scribonium* *Larg.* p. 72. *Glossae* *secd. Mss.* ad *Ju-*
venalis *Sat.* II. vl. 41. Lili liquor balsami, opus graece vocatur
 caverna, hinc opobalsamum dicitur, quia cortex cujusdam ar-
 boris inciditur et de cavernis incitae corticis liquor balsami stil-
 let guttatim. Est enim quoddam genus virgulli, cui cortex
 inciditur et per cavernam humor defluit, quod in vitreis sole-
 bat recipi vasis.

συναμίνων] *Galenus* συναμίνον. Sed omnia quae in hoc capite
 sequuntur a codicibus *Mss.* absunt.

nares nardino et opobalsamo perungere. Alind. Mororum succi per linteolum percolati, et rosacei, par mensura, et solanum quoque per se adhibetur. Aliud. Vel cum farinae polline inducitur, vel, vitis folia in pulverem redacta, et laevigata, et ex melicrato decocta, imponito,

ἐκτεθλισμένῳ] conf. Casaubonus ad Strabonis lib. V. p. 367. Antipater Anthol. lib. IV. c. 12. epigr. 26. 27. et 30.

ἴσα] Galenus ἴσῳ.

χεῶ] Distinctio majuscula post hanc vocem requiritur. Distinctio perperam posita est apud Aelianum H. A. lib. XVI. c. 13. αἱ μὲν οὖν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναδέουσαι διὰ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γάγγου, χηλᾶς μεγίστας ἔχουσι καὶ τραχείας θέγειν. αὐτῶν τὰς γε μὴν. Eandem constructionem habes lib. XVII. c. 26. τῶν ζώων τῶν ἑτέρων κ. τ. λ. Ita hunc locum interpungo.

ἄλλο] Hic delendum ac ante σρύχρον ponendum.

σρύχρον] Isidorus orig. lib. XVII. c. 9. Plinius lib. XXI. c. 31. De strychnis eleganter egit Schulze Toxicol. Veter. c. 18. p. 58.

παιπαῖλης] Suidas: πέλαγοι· πέρματα ἐκ παιπαῖλης, τρυτίσιν ἀλευροῦ λεπτοτέρου. Schol. Aristophanis ad Aves vs. 430. παιπαῖλμα, κυρίως τὸ λεπτὸν ἀλευρον. conf. Foësius Oecon. Hippocr. p. 286. Aftuarius de affect. spir. animal. lib. II. c. 5. p. 97.

καθ' ἑαυτὸ] verto solum. Sic cap. 14. ῥόδιον καθ' ἑαυτὸ τε καὶ σὺν ὀξει. Xenophon Memorab. lib. III. c. 5. p. 125. οὐν ἀπειλοῦσιν καθ' αὐτοὺς ἐμβαλὼν εἰς τὴν Ἀττικὴν. Locutionem hanc exposuerunt Jac. Gronovius ad Arriani de exped. Alex. lib. III. p. 135. et Jo. Alberti ad Aët. Apofst. c. 28. 16. et Raphaelius p. 208.

μελικράτω] Pollux lib. VI. c. 2. segm. 17. καὶ μελικράτον δέ, τὸ οὖν οἶνόμελι.

λεάκας] Leg. χλιάνας, nam praecessit jam λῆα. conf. c. 82. et 83.

ἀμπελόφυλλα] Galenus ἀμπέλου φύλλα. Plinius lib. XXIII. 1.

προσχῶ] Leg. προσχεῶ, quo verbo usus est Plato Sophist. p. 56. ἐπὶ τῶ αὐτῷ προσχεῶμενοι δεινὸν ὀνόμασιν. conf. idem Politic. p. 108. Hippodamus apud Stobaeum Sermon. XLI. p. 247. καὶ τὸ τελευταῖον ἐπαφᾶς τινας καὶ προσχεῖσιος μεσικᾶς. Aeschines Dialog. II. p. 64. Προσχῶ dedit librarius quod animo ejus observabantur verba Diaconi, qui in ecclesia clamabat, προσχωμεν, referente Jo. Chrysostomo in A. A. Sermon. XIX. p. 723. et p. 724.

χω καὶ ἐπ' αἰδίσις φλεγμαίνουσι, καὶ ῥευματιζομένοις
σφοδρῶς, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὄξυφακίνῳ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞ ΑΝΑΘΤΜΙΑΣΕΩΣ

τοῦ σομάχου κεφαλαλγούντων.

Κ Ε Φ. ΙΓ'.

Τούτοις ἄλγημα ἵπεται κυματῶδες, καὶ σφυγμὸς
μετώπου, καὶ ἰληγοὶ καὶ ὠτων ἥχοι· τούτων κένωσεν
τὴν γαστέρα, ἔμβρεχε δὲ τὴν κεφαλὴν ἐλαίῳ ἀνηθίνῳ,
σὺν ὄξει ὀλίγῳ· δίδοναι δὲ καὶ τὴν πικρὰν πίνειν, δηλο-
νότι προσμέσαντι, καὶ τὸ διοσπολιτικόν· ἐμπλαστρον δὲ
τὸ

αἰδίσις] I. αἰδοῖσις.

ὄξυφακίνῳ] Ἀν' ὀμφακίνῳ, nempe ἐλαίῳ?

Cap. XIII. Cod. E. ιβ'.

ἀναθιμιάσεως] Videtur hoc vocabulum ex Heracliti scriptis in me-
dicorum scholam transiisse, vid. *Aristoteles* Problem. Sect. XIII.
6. et XXIII. 30. *Diogenes* Laërt. lib. IX. p. 632. Wilh.
Worth ad *Hermiae* Iuris Gentil. Philosophor. p. 214. nam He-
raclitum et medicas arti operam navasse, testatur *Tatienus* Gr.
ad Gr. p. 11. illud illustrant *Th. Reinseus* ad *Petronium* c.
47. et *Trillerus* Obs. Crit. lib. III. c. 25. et lib. IV. c. 13. An
vero apud Heraclitum idem illud significet, quod apud chemi-
cos dicitur volatile, ut opinatur vir doctus noster ad *Nemesium*
de Nat. Homin. p. 11. aliis me perspicacioribus dijudicandum
relinquo. Vocem hanc quoque usurpasse videtur *Democritus*
apud *Diodorum* Sicul. lib. 1. p. 47.

ἐξ ἀναθιμιάσεως] ita c. 14. ἐξ αἰνῶ. *Alciphron* lib. I. ep. 13.
τοῖς ἐκ τρυφῆς πάθει δουλοσύτης. Codex A. hoc lemma ha-
bet. Ἐπὶ ψυχρᾷ δυσχεροῖς κεφαλαλγούσης. Cod. E. ἀνα-
θυμιάσεων.

σφυγμὸς] pulsatio. *Hippocrates* Coac. Praenot. 368. *Aeschines*
Asi. ch. p. 144. τὴν μὲν χαρὰν ἔχουσα φλεγμὴς εἰκὴν πολλο-
μήνην καὶ σφυγματῶδη, Verba καὶ σφυγμὸς exulant e cod. A.

ἰληγοὶ] Cod. E. ἰλιγγοί. *Arrianus* Peripl. Mar. Erythr. p. 165.
ὁ δὲ λατρεῖται παραχῶδης καὶ θολοῖ καὶ εἰκὴν ἔχουσα καὶ ῥω-
δὸς εἰλιγγεῖς. ac ita quoque *Achilles* Tat. lib. II. p. 119.
Theophras-

posito, potes iisdem etiā uti in partium obſcoenarum inflammatione, et cum valida fluxione tentantur admixta
ὄξυφανίη.

DE DOLORE CAPITIS,

qui fit ab elevatis a ventriculo
vaporibus.

C A P. XIII.

Ad hunc affectum etiā ſequitur dolor feriens et
puſſans frontem, et vertigo, et aurium tinnitus. His al-
vus ducenda, caput autem oleo anethino, exigua aceti
porzione adiecta, humectandum erit, et in potu exhi-
benda aloë, prius tamen vomitu praevocato, et medi-
camentum, quod Diospoliticum appellatur, emplaſtrum
porro

Theophrastus apud Photium Biblioth. p. 1568. Anonymus de
V. S. p. 7. Διὰ τοῦ ἰωτα ἱλιγγος ſcribere praecipit Schol. Ari-
ſtophanis ad Acharn. vi. 581. ut recte editum apud Strabonem
lib. IV. p. 313. In margine Codicis A. habetur hoc ſcholion:
ἱλιγγα, ὅταν περὶ τὴν καρδίαν σφόδες γένηται, ἐπακολουθῇ σκό-
τος, καὶ τοῦτο καλεῖται τὸ πάθος, ἱλιγγος. Heliodorus lib. VI.
p. 280. ἀχλὺς τε καὶ ἱλιγγος ὑποδράμων.

ἤχοι] *Cassius Quael. Med. Q. 76. Vocem hanc eſſe Atticam ne-*
gunt Moeris Atticist. p. 51. et Thomas Mag. p. 428. Cod.
A. ἤχος.

γαστέρα] *Cod. A. γαστέρα.*

ἐμβρεχε] *Codd. B. et D. τὴν κεφαλὴν ἐμβρέχαν. Cod. E. καὶ*
ἐμβρεχε δέ.

ὄξυ] *Cod. A. ὄξυ.*

διδόνα δὲ καὶ] *Cod. E. δίδου καί.*

προεμέσανται] *Cod. A. προεμέσαντα. Cod. E. προεμέσαντι. Codd.*
B. et D. προεμέσαντας. Utrumque probum. Tertius casus
pendet a verbo δίδοναι, quartus vero referendus ad πινειν.

διοσπολιτικόν] *Paulus lib. VII. c. 16. p. 270. S. melius de febr.*
c. VIII. p. 268. καὶ ἡ ἀντίδοτος διοσπολίτου. Noſſer c. 922.
Cod. A. τὸν διοσπολιτικόν. Cod. B. διοσπολητικόν. Cod. E.
διοπλητικόν ἐμπλαστρον.

τὸ διὰ σπερμάτων ἐπιτίθει τῷ σωματίῳ, καὶ ὅσα τουοῦ-
σιν αὐτόν. ὥσπερ δὲ τὸ πηγανινον ἔλαιον ἀρμόττειν
ἔφην, οὕτω καὶ τὸ σαμψύχινον καὶ τὸ δάφνινον, καὶ τὸ
ἐρπύλλινον.

διὰ σπερμάτων] Codex A. τὸ διασπέρμενον. Cod. E. τὴν διὰ σπερ-
μάτων. Solent librarii antiquiorum verba accommodare ad lo-
quendi usum sua aetate solemmem: cuius moris exemplum
praeter nostrum suppeditat Aretaeus curat. morb. acut. lib. I.
c. 2. p. 80. B. ζυνεχῆς ἐπαίρει τὸ ἐπίπλωμα, pro ἀπαρξέν,
ut emendat Petitus. Sed ἐπαίρειν recentioribus est demere, tol-
lere, auferre. 30. Malalas lib. VII. p. 252. παρέθενον, ἦντινα
ἐπήρην ἀνελὼν τὸν πατέρα αὐτοῦ. conf. p. 252. et alibi saepius.
Anonymus de V. S. p. 5. ἐπαρον ἐξ αὐτοῦ δύο ἡμῖσι λίτρας.
quod verbum etiam reddendum suspicor Moschioni de morb.
mulierum c. 54. εἰ μέντοι ζῆσας αὐταῖς ταῖς μέρεσι ποιεῖν δύ-
νανται, καὶ παρόντα ἀνευ υπερτίσεως τοῦ αἵματος εἶναι. Pro
παρόντα emendat Contr. Gesenius παροῦσαν. malum legere καὶ
ἐπαρόντα. Glossae Mss. περίελε, ἀφελόν, ἐπαρον. et Glossae
in proverb. Salomon. περίελας, ἀφαιρόν, ἐπαρον. Cynosophium
p. 190. μετὰ δὲ τὸ ἐπαρθῆναι αὐτόν ἐκ τοῦ γάλακτος. Caete-
rum emplastrum hoc plurimum laudat Aretaeus cur. morb.
acut. lib. II. c. 6. p. 107. C. ubi vid. Petitus.

porro et quod ex feminibus conficitur, et Diaspermaton Graecis dicitur, ventriculi regioni imponendum, et quaecunque eum roborant, applicandi erunt. Quemadmodum autem oleum rotaceum convenire dixi, ita et majoranae oleum, et laurinum, et quod e serpylio paratur, ex usu erunt.

πηγαίνον] Atqui hujus olei nulla praecessit mentio, unde suspicari licet supra pro ἀνηθίνω leg. πηγαίνω. Rurac laudes persequitur *Plinius* lib. XX. c. 13.

τοιοῦτον] conf. c. 36. et 148. *Albucarius* de affect. spir. animal. lib. 4. p. 16 αἷδις δὲ ἐκλελυμένον σώμα τὰς πρὸς τὸν αἶμα ἀντὶ τοῦ σφοδρῆτος ἔχοντες ἐπιθεῖς. Cod. A. τὸν αἷμα. Pro ὅσα Cod. E. ὅσοι, inficete.

αὐτὸν] Quae sequuntur in Mss. non leguntur.

σαμάρωχον] *Dioscorides* lib. III. c. 47. *Plinius* lib. XIII. c. 1. et lib. XXI. c. 11. *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. II. c. 29. *Salmasius* de Homon. Hyles Jatr. c. 13.

ἐρπύλλινον] *Apulejus* de vir. herb. c. 101.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΞ ΟΙΝΟΥ
κεφαλαλγίας.

Κ Ε Φ. ΙΔ'.

Εἰ μὲν ἄπεπτος ὁ οἶνος ἔτι μένει, κελεύειν ἑμῶν,
ὕδωρ πiónτας χλιαρὸν· εἰ δὲ μετὰ πέψιν κεφαλαλγῶσιν,
ῥόδινον καὶ ἑαυτὸ τε, καὶ σὺν ὄξει, ἢ χυλῶ κισσοῦ, ἢ
κράμ-

C a p. XIV.

[Περὶ] Cod. B. περὶ τῶν. Cod. E. ιγ'.

εἰ μὲν.] Integrum hoc caput hausit noster ex Galeni sec. loc. lib.
II. p. 174. vel ex Pauli lib. III. c. 4.

ἄπεπτος] Cod. A. ἄμέμπτος.

ὁ οἶνος] articulum delet Cod. E.

ἔτι] Cod. A. ἐπιμένει.

μένει] inox κεφαλαλγῶσιν, Paulus μένει. Non opus est ut modi
conveniant, noster c. 210. πικρὸν ἢ μέλι καὶ μέλι οὐτῶ.
Plato Criton, p. 118. Arctonius inrb. chron. lib. I c. 9. p. 35.
B. μέσφι ἂν ἢ φλεγμασίν, ἢ πιζῶ. ubi Petitis mavult πιζῶ.
sed vid. Doreille ad Chariton. p. 132. et 470. quamvis illa mo-
dorum permutatio non se probet doct. Fischero ad Aeschin.
dialog. II. p. 59. fateatur tamen ad Theophrasti characc. c. I. p.
16. exempla permutationis modorum ut alibi ita maxime hoc
in libello non rara esse. cons. Scaliger ad Theocritum p. 230.
Statius Thebaid. lib. II. vf. 719. impulerit, ubi Ladantius, im-
pulerit, pro impellit, mutavit modum.

κελεύειν] ignorat hoc verbum Cod. A. et post ἑμῶν addit δέ. for-
tasse voluit librarius δέ, quod post κελεύειν subaudiendum, ut
monuit L. Bos animadv. ad scriptores Gr. c. 27. p. 114.
Cod. E. pessime κελεύει μένει. Ἀπλῶς λέγειν exposuit Thomas
Mag. p. 523. Schol. Inucytidis ad lib. I. c. 42 τὸ κελεύειν
οὐκ ἐπὶ μαζῶν μόνον λέγεται, ubi vid. doct. Wasse. Schol.
Homeri ad Iliad. Γ. vf. 434. Κελομαί, κελεύω, παρακαλῶ,
προτρέπομαι. Frequenter hoc verbum usurpant medici, quo-
rum scripta supersunt, qui, cum liberi homines fuerint, pro
auctoritate sua aegris, quae facienda sunt, praecipunt: quod
servis non licebat, ut patet exemplo Democodis apud Herodo-
tum lib. III. p. 263. Docet hoc praeterea Schol. Aristophanis
ad Vesp. vf. 125. ὥσπερ καὶ τῶν ἱατρῶν οἱ μὲν ἐλευθεροὶ τὸ
δεῖν ἐπιτάττειν· ἐὰν δὲ τις οἰκίστης γένηται τὴν τύχην καὶ
τέχνην ἱατρὸς, πράγματα ἔχει, κατακεῦν αἷμα καὶ θεραπεύειν
τὸν δεσπότην ἀναγκασόμενος. Unde suspicor in medicorum
scriptis

DE CAPITIS DOLORE

EX VINO.

C A P. XIV.

Si inconcoctum vinum adhuc maneat, vomitum ex aqua tepida imperabimus. Quod si a concoctione dolor perseveret, rosaceo et per se et cum aceto utemur, caputque aut hederæ succo, aut brassicae inungemus, aut

E 2

hujus

scriptis toties τὸ κελεύειν inveniri. conf. *Theodoretus Therap.* I. p. 4. et *Sermon.* VI. p. 100. Auctoritatem quandam iis tribuo, cum J. H. *Meibomio* ad *Cassiodori* formulam comitis archiatronum p. 70. quod videatur medicis medicinam facere licitum non fuisse in urbibus Graeciae, saltem Athenis, nisi impetrata prius venia, ut adparet ex *Xenophontis Memorab.* lib. IV. c. 2. p. 172. Conducebantur quoque medici publice vid. *Strabo* lib. IV. p. 273. ubi vid. *Casanbomus.* adde *Diodori Sicul.* lib. XII. p. 487. et in exercitiis aiebant medicum. *Achilles Tat.* lib. IV. p. 243. ubi vid. *Salmasius* p. 617. et *Aegid.* *Menagius* amoenit. juris civil. c. 35. p. 215. *Κελεύειν* etiam cum auctoritate quadam aliquid rogare positum videtur apud *Herodotum* lib. IV. p. 355. conf. doct. *Elm. Chishull* ad *inscript.* Sigean. p. 92. sic imperare Latini. *Celsus* lib. III. c. 6. imperasse famem, sitim, vigiliam prodest. vel etiam praecipere, ut idem lib. II. c. 15. et lib. III. c. 7. et jubere, de quo verbo vid. *Leitantiis* ad *Statii Thebaid.* lib. II. vs. 608. quas locutiones Cellum a Graecis non mutuatum esse tuctur cl. *M. Ludel* *Histoire de l'Acad. des inscript.* Tom. IV. p. 156. conf. *Burmamnus* ad *Petronii* c. 56.

πίοντες] *Galenus πεποκότες.*

μετὰ πένψιν] Cod. B. μετὰ τὴν πένψιν. Ridicule Cod. E. μετὰ πένψιν κεφαλαλγίαν.

κεφαλαλγίαν] *Galenus κεφαλαλγοῖεν.* ac ita quoque Cod. A. et D. Cod. B. ἡ κεφαλαλγία παρὰ μένει. Veteres potui dediti, saepenumero ex ebrietate maxime capitis doloribus sollicitabantur, ut scribit *Hier. Mercurialis Var. Lect.* lib. III. c. 9. Colligit vero doct. *Guyss* *Itinerar.* T. I. p. 233. ex *Pindori* *Olymp.* Od VII. stroph. I. vina Graeca olim fortiora et spirituosiora fuisse, quam nostra sunt aetate. quod de *Surentino* etiam adfirmat *Th. Bartholinus* *Epist. Medic.* Cent. I. ep. 49. p. 207.

ἐαυτὸ] Codex A. ἐαυτὸν.

χυλῶ] Cod. E. χυλόν.

κίσσιν] *Dioscorides* lib. II. c. 191. *Horatius Carm.* lib. IV. Od. II.

est

κράμβης διαχρίσωμεν, ἢ αὐτὰ τὰ φύλλα τῆς κράμβης
 συνεπιθήσωμεν τῷ μετώπῳ, καὶ ταύτην ἐσθίειν ἐφη-
 θῆσαν· Φυσικῶς γὰρ ὠφελᾷ, καὶ ῥοιᾶς, καὶ μῆλα, καὶ
 ἄπια ἐσθιέτωσαν, καὶ ὑδροποτήτωσαν· ἀμέθυστα δὲ εἰσι
 κράμβης καυλὸς ὠμὸς νῆστις προσεσθίμενος, ἢ ἀμύδαλα
 πικρὰ πέντε ἢ τὰ ἀνγκυπала· ἀπέχουσθαι δὲ τῶν Φοι-
 νίκων·

est hederæ vis

multa

Contrarium adierit *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. II. c. 16. p. 61. ubi vid. *Ammianus*. Notio faver ad duum *Dioscoridis* et *Plinii* experientissimus medicus *Schulze Toxicol. Veter. c. 25. p. 76.*

διαχρίσωμεν] Cod. B. διαχρίσμεν. Cod. A. διὰ χρίσμεν.
 Cod. E. διαχρίζομεν.

τὰ] exulat articulus e cod. A.

συνεπιθήσωμεν] Cod. A. συναπᾶ ἐπιθήσωμεν. Rectius Codd. B.
 et D. σὺν ᾧ ἐπιθήσωμεν.

ἐσθίειν] vid. quæ ad c. 10. notavi, vel pendet hic infinitivus a
 præcedenti καλεῖσθαι. Sic *Plato Enthyphr. p. 11.* ubi vid. *Fischerus*. Sed codex B. addit δάσσομεν,

Φυσικῶς] *Cato de R. R. c. 157.* *Galenus l. c. Paxonus Geo-
 pon. lib. XII. p. 339.* *Hieron. Monachianis Var. Lect. lib. I. c. 3.*

ἄπια] ita recentiores. *Schol. Theocriti ad Idyll. I. vs. 134.* et ad
Idyll. VII. vs. 144. *Sorus Geopon. lib. VI. c. 17.* *De Cange
 Glossar. p. 76. v. ἀπιδία.* Videntur veteres statuisse aquam
 cum pyris conducere, unde ea convivia in aqua adponebant,
 vid. *Dan. Heinsius Lect. Theocr. c. XIV. p. 345.*

ὑδροποτήτωσαν] *Plutarchus T. I. p. 26.* ἀφαιρῆ γὰρ ἡ κρᾶσις τοῦ
 οἶνου τὸ βλάπτειν, οὐ συναπαιρῆται τὸ χρησιμεῖν. *Moeris Ac-
 ticist. p. 112.* ὑδροποτῆσαι, διὰ τοῦ ὁ μεγάλου, Ἀττικῶς, διὰ
 τοῦ ὀμικροῦ ἐλληνικῶς. Cod. A. ὑδροποτήτωσι.

ἀμέθυστα] Codex A. ἀμέθυστα. *Plutarchus T. I. p. 25.* καὶν δοκῇ
 σοι μηδὲν εἶναι φαειλότερα τῶν ἀμεθύσαι καλουμένων, ἃ τινες ἐν
 τοῖς πότοις (i. πότοις) περιώπτονται, καὶ προλαμβάνουσι.
*cont. Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. II. c. 17.
 p. 179.*

εἰσι] Codex A. ἐσι.

κίσσου] *Schulze Toxicol. c. 25. p. 76.*

κράμβης] *Dioscorides lib. II. c. 191.* *Athenæus lib. IX. c. 2.*
Plinius lib. XVII. 24. lib. XX. 9. *Diocles Caryl. apud Fabri-
 cium*

hujus folia fronti simul inducemus, et pro cibo decocta offeremus naturae enim quadam vi prosunt, mala punica praeterea poma et pyra comedant, et aqua pro potu utantur. Ebrietatem porro arcent brassicae caulibus jejuno ventriculo commenducatus, vel amygdalae amarae quinque et si quae sunt, quae crapulam arcent, absti-

E 5

neant

oiani Biblioth. Gr. T. XII. p. 539. Constantinus Manass. Annual. p. 244. Levin. Lemnius l. c. lib. IV. c. 29. p. 395. Lud. Nonnius de re cibarij lib. I. c. 14. Aristoteles Problem. Sect. III. 18. et H. A. lib. V. c. 19. nec omittendus Theophrastus H. Pl. lib. IV. c. 20.

αυλὸς] Scaligerana prima p. 47.

ῥῆσι] Leg. ῥῆσι. vel cum Cod. B. ῥῆσι. Cod. A. ^{SV} ῥῆσι. Cod. E. ῥῆσι σοι, ubi doct. Core; addidit: *in nullo, sed quod viane patefacit ad veram lectionem, quae, ut fautor, est ῥῆσι σοι, et te jejuno comesus, Plinius lib. XXIV. c. 9. drachma et dimidia pota in aquae multae cyathis quatuor jejunis. Diocles tamen Caryst. epistola ad regem Antigonem recusa apud Fabricium Biblioth. Gr. T. XII. p. 583. Χρήσιμα δὲ καὶ οἱ ῥῆσις ἐμῶν, ut Hippocrates de morbo mulier. lib. II. p. 537. ἢν δὲ τιν ῥῆσις ἢ ἐμῶν ῥῆσις. de hac voce consul. Athenaeus lib. II. c. 7. p. 47. Phrynichus p. 142. Moeris p. 78. Frequenter medici jejunis medicamenti exhiberi volunt, quod facile poterat fieri cum veteres haud raro jejunarent, quod peculiari dissertatione exposuit cl. Morin Memoires des inscript. T. V. p. 38. Ovidius Art. Amator. lib. I. vs. 357. medici quoque tempora servant.*

προσθίμενος] Cod. B. προσθίμενος. Athenaeus lib. I. c. 25. p. 34. Schol. Aristophanis ad Equit. vs. 536 Berytus Geopon. lib. V. c. 11. Paxamus lib. XII. c. 17. Ramazzinus de morbo artif. c. 21. p. 182.

ἀμύγδαλα] Dioscorides lib. I. c. 176. Plinius lib. XXIII. c. 8. Athenaeus lib. II. c. 12. p. 52. Coelius Rhodig. Lect. Antiq. lib. XI. c. 13. Schulze Toxicol. Veter. c. 24. p. 71.

ἀκρεπάλαι] Cod. E. ἀκρεπάλαι. Cod. D. τὰ κραίπαλα. Omis-
sa littera propter terminationem vocis praecedentis, conf. Wesselingius ad Herodoti lib. III. p. 247. adde c. 28.

ἀπὶ χερσὶν] Quae sequuntur dactylorum vituperium ignorant MSS. eorum loco habentur haec in Cod. E. εἰς γοῦν ἀπὸ χερσὶν. μετα-
υδάτος, ἀπὶ χερσὶν πρὸς τὰς ἐξαιρέσεις (pro ἐξ ἐξαιρέσεων) κεφα-
λαλίας, οἷου (pro ἐξ οἷου) ἢ ἐξ οἷου πυρετοῦ (pro ἢ ἐκ πυ-
ρετοῦ) ἢ παρὰ χερσὶν ἀληγματοῦ (forte ἀλγματοῦ ἐφ' ἡμέ-
τερος). Reliqua pars paginae vacua est. Coreis.

νίκων· αὐτὰ γὰρ ιδιότητα τιὰ ἔχουσι κεφαλαλγίαν ἐμποιεῖν.

ΠΕΡΙ ΑΜΕΘΥΣΤΩΝ.

Κ Ε Φ. Ι Ε'.

Ἀμεθυστα δὲ ἂν εἴη ταῦτα· ἀψίνδιον πρῶτ' ὦσιν πό-
τιζε, ἢ μυρσίνης ἄνθος, καὶ ζῶ καὶ πήγανον λῦον μεθ'
ὕδατος· τὸ πολύγονον ἀρμόττει ταῖς θερμαῖς καὶ πνευ-
ματώδεσι κεφαλαλγίαις συνεχῶς πινόμενον δι' ἑγκαυσιν,
ἢ μέ-

Φούικον] Qui dactylis hanc labem adfricuit, primus extitit Xeno-
phon, cujus locum excitavit doct. Kuhnus ad Pollacis lib. II.
c. 14. legm. 41. quem secuti sunt Strabo lib. XVI. p. 1078.
Plutarchus T. I. p. 231. Galenus I. c. Plinius H. N. lib.
XX II. c. 4. Athenaeus lib. XIV. c. 17. p. 651. Psellus de
videns ratione lib. II. p. 23. Criminationem hanc diluerunt
inter antiquos Aetius cur. med. coron. lib. I. c. 2. et 3. p.
120. D. et inter recentiores Kaempferus Amoenitat. Exotic.
fiscicul. IV. p. 75. et seqq. Serap. Aulpius ad Paulum p.
275. palmarum capiti infectus est, Hieronius citharocet ingestas.
conf. Hald. Junius animadv. lib. V. c. 2. et Ez. Spanheimius
de vita et oratione nambian. Dissert. VI. p. 332. Hieron.
Mercurialis Var. Lecl. lib. I. c. 3. Jo. Langius Epist. Medic.
lib. I. ep. 66. p. 335.

Cap. XV.

ἀμεθυστα] Ex Galeni lib. II. sec. loc. p. 183. Caput hoc migrat
e codd. MSS.

ἀψίνδιον] Ramazzinus de morb. artif. c. 21. p. 182.

πρῶτ'] ἵνα κῆρυξ οἶτος ἐκποσῇ Schol. Aristophanis ad Ecclesiaz.
vi. 290. conf. c. 97. πρῶτ' altero die mane, sic Strabo lib. XIII.
p. 91. Solebant medici bis de die ad aegros invitare. Xeno-
phon Oeconomic. c. 13. p. 69. ἢ ἱατρῶν, ὅς ἐπιμολοίτο μὲν κάμ-
νοντες πρῶτ' τε ἰὼν καὶ ὕψ, ὅ, τι δε συμφορῶν τῷ κάμνον
τι τῶν αἰν τούτο μὴ εἶδειν. Hinc formulae in libris medico-
rum, eorum, quae mane adhibenda sunt, et quae sub noctem.

μυρσίνης] Horatius Carm. lib. I. Od. 38.

ζῶ] Galenus habet σμύραν, recte Jac. Goryphus ad Alex. Trall.
p. 2. Cum rei medicae scriptores verbo ζμύρης frequentissime
utantur, libravii hujus notum compendiarium ζζ excogitarunt,
cujus cum ignorantes hi, qui nostros codices descripserunt,
ζζζβεγί

neant autem a dactylis, naturae enim quadam vi capitis dolorem inducere consueverunt.

DE REMEDIIS,

QVAE ADVERSVS EBRIETATEM ADHIBENTVR.

C A P. XV.

Haec igitur ebrietati adversantur, absynthium jejunos prius in potu assumito, aut myrthi florem, vel zinziber, vel rutam in pulverem tritam cum aqua; polygonum vero crebro in potu adhibitum, iis doloribus capitis convenit, qui vel a caliditate, vel flatibus, vel ex

E 4

ardore,

ζιζιβερί pro ζιζύβα scripterunt, qui error etiam invasit in codices Aëtii etc. conf. nostri c. 17. Priscianus lib. I. p. 14. et Salmasius ad Solinum p. 898. Literae Σ et Ζ frequenter permutatae fuerunt, vid. Spanhemius de Pr et cl. Numismatum dissert. II. p. 74. et dissert. IX. p. 907. Ζιζύβης et Ζιζυβαίων in inscriptione apud cel. R. Mead, de numis Sm. rineorum etc. p. 72. Noster c. 125. λαζζέρον, lazeris. Ζιζυβαίος semper scribendum observat Darmannus ad Petronii c. 55. Sic LEZBIA in inscriptione apud Ferrerium Mus. Lapidar. lib. I. p. 33. et lib. II. p. 158. ZOZIMA. Gemma apud Gorium inscript. antiq. append. T. III. p. 142. APHERODIZIVS et p. 306. n. 12. ZOPHRONE. ζειγος et σειγος apud Schol. Apollonii Rhod. ad lib. II. vs. 519. conf. Hadr. Juvius Animadv. lib. I. c. 5. Th. Reinseus ep. 46. ad Rupertum p. 103. conf. Scaligerana Secund. p. 379. et L. Kusterus Memoir. des inscript. T. VI. p. 489. Ita Ζήνων δ' Ελεάτης exculum apud Clementem Alex. Strom. lib. IV. p. 496. C. et Papinianus juris ozulum dicitur Spartiano Sever. p. 635. Didymus Geopon. lib. X. c. 6. καὶ τοῖς ἡλίοις ἀναινεῖται, ubi cod. Guelpherbyt. ἀναινεῖται pro ἀζαινεῖται. Apud nostrum c. 48. ἐπιτάσσω pro ἐπιτάζω. Nannus Mestruierum apud Hamsterhusium ad Pollucis lib. IX. c. 6. segm. 6. p. 1026. MLZZENION. conf. tamen numus apud cel. Eckhel Tab. II. n. 10. Siculos ζ pro σσ adhibere docuit Graevius Lect. Hesiod. c. 14. p. 73. Coza pro Cosa in nummo apud cel. Jos. Eckhel Sylloge I. numm. thesaur. Caesar. p. 81. II. Cesaubonum cur Scorpium vocarit Cazaubonum docuit Menagius Menagian. T. IV. p. 199.

λαίων] Galenus l. c. λαία.

ζιζυβάτι] Noller c. 12. τοῦτοις ἀναινεῖται ἐμβροχῇ. Jo. Chrysostomus T. I. p. 224. ζῆσι τῷ βίῳ πάντα τὸ ἀναινεῖον τῷ ἐνοχλοῦντι πᾶσι φάρμακον ἐπιτίθειται.

ἡ μέθην. καὶ δὲ ἐξ αὐτοῦ σεφανον ἐπιτιθεῖν τῇ κεφα-
λῇ. Χρησιμοὶ αὐτοῖς καὶ οἱ ῥόδινοι σεφανοί.

ΠΕΡΙ ΚΕΦΑΛΑΙΑΣ ΚΑΙ

ἡμικρανίας.

ΚΕΦ. ΙΣ'.

Ἡ κεφαλαία οἰκὴν ἐστὶ τῆς ὀφθαλμοῦ κεφαλῆς, κατὰ πε-
ριόδους γινόμενη. ἡ δὲ ἡμικρανία τοῦ ἡμιστάς μέρος
τῆς κεφαλῆς ἀλγῆμα, παροξύνεται ἀμφοτέρω ἐπὶ
τοῖς

αὐτοῦ] Polygoni mentionem non facit *Gallus* lib. VI. c. 19. segm.
106. ubi recenset flores herbarum coronis aptos, tales venisse
qui se colore aut odore commendabant, non vero virtute medica.
Plinius lib. XXIV. c. 19. lib. XXVII. c. 13. *O. Ser. Samo-*
nicus c. 2. v. 3. *Athenaeus* lib. XV. c. 4. p. 674. *Apuleius*
de virib. herb. p. 21. *Galenus* *Emendat.* lib. III. p. 450. *Πο-*
λυγόνου κλόνας β'. πλέξας σεφάωνσεν.

σεφανον] *Galenus* l. c. *Marcellus* *Empir.* c. I. p. 35. *Plinio* au-
dore lib. XXI. c. 3. apud *Gracchos* de coronis privatum scri-
psere *Muekhous* atque *Callinachus* medici, quae nocerent
capiti.

τῇ κεφαλῇ] Veteres coronas capiti, fronti, et collo imponebant
ut docet *Schol. Apollonii Rhod.* ad lib. II. v. 159. Notum
ab ethnicorum moribus alienum fuisse ac eos cavere vitasse
monui in praefatione, unde quisquam mirari posset cur hic co-
ronas commenderet, cum Christiani coronas e floribus imponere
recusabant ut testatur *Minutius Felix* c. 38. p. 381. sed mirari
desinet ubi cognoverit postea morem illum retinisse ut docet
Jac. Sirmionius ad *Sidonium Apollinarem* ep. V. p. 23. Coronis
e rosis tumulos praematura ratione extinctorum coronabant ut
docet *Alciphron* lib. I. ep. 36.

ἐπιτιθεῖν] Verbum actum de coronae impositione v. *Erastosthe-*
nes apud *Schol. Euripidis* ad *Hecub.* v. 574. εἰ μὲν ἐγγὺς
καθήμενος σεφάων ἐπιτιθεσθαι. *Propertius* lib. IV. eleg. 2.
v. 29.

est cum est imposita corona

Clamavis capiti vina subisse meo.

conf. *Schol. Aristophanis* ad *Av.* v. 463. *Emmarius* *Chrysan-*
thio p. 157.

ἀλγῆμα] *Clementis* *Alex. Paedagog.* lib. II. c. 8. p. 179. *Athenaeus*
l. c. *Leontius* *Geopon.* lib. VII. c. 33. *Guyus* *Reimer.* T. I.
p. 37. *Carol. Psychanus* de *Coronis* lib. I. c. 15. p. 24. et
lib. II. c. 7. p. 89. *Raderus* ad *Martialis* lib. V. epigr. 61.

ardore, aut vini larga portione seu ebrietate ortum habent. idem quoque et capiti inslar coronae imponi potest, quemadmodum et quae ex rosis conficiuntur.

DE CEPHALAEA,

SEU VETUSTO CAPITIS DOLORE ET
HEMICRANIA.

C A P U T XVI.

Cephalaea dolor est totius capitis, qui fit per circuitus seu intervalla; hemicrania autem alteram tantum capitis partem occupat, utraque tamen exacerbatur si-
E 5 pitu,

C a p. XVI.

ἡμικρανίας] Cod. A. ἡμικράνον. Caput hoc desideratur in Cod. E.
κεφαλαία] Galenus sec. loc. lib. II. p. 181. Arëtaeus morb. chron. lib. I. c. 2. Paulus lib. III. c. 4. Nic. Tulpinus Obs. medic. lib. I. c. 13.

ὀδύνη] Cod. A. ὠδύνη.

ὅλης] Cod. A. τῆς κεφαλῆς ὅλης.

ἡμικρανία] Galenus l. c. p. 186.

ἡμίσεως] Cod. A. ἡμίσεος.

ἀλγῆμα] Caret hoc voce Cod. A. et praecedente κεφαλῆς. Cod. B. post hanc vocum distinctionem inajusculam habet.

ταρβύνοντες] Refer ad ἀλγῆμα et ad ὀδύνη, ac si praecesserit ἀλγῆματα; aut παθήματα vel simile quid adsumendum. Graecos pluralem numerum ponere pro singulari notat Salmastus ad Tertullianum de pallio p. 73. Solemne autem nostrum ab uno numero ad alium deire quod et apud Horatium Caecin. lib. V. vs. 18. observat Porphyrio: ita cap. 36. πρὶς πρὸς ταῦτα, cum praecedat πορφυρίαι, sed numerus pluralis est in lemmate. c. 88. Βάλλων αὐτό, quod respicit antecedens ἔργα. c. 173. Φαρμάκων — ἔργων. c. 279. ΟΥΤΟΥ ἀπορρή. ἀποτε δὲ ἐκκεῖθεν. ΠΟΙΦΙΖΟΝΤΑ ἔργων. conf. c. 56. et c. 88. Similis siue incuriae siue oblivionis exempla subministrant et alii scriptores. Hesiodus Scut. Herc. vs. 254.

πάσαι

Βάλλ' ὀνύχας μεγάλους

ubi Guicetus in not. p. 165. an βάλλε pro βάλλον? singulare pro plurali. conf. Theog. vi. 321. et 825. Plato Protagor. p. 396.

τοῖς ψόφοις, καὶ κραύγαις, καὶ λαμβρῶ Φωτὶ, καὶ οἰνοποσίᾳ, καὶ ἀπεψίᾳ· καὶ εἰ μὲν ἡ διάθεσις ἐνδον ὑπάρχει τοῦ κρανίου, ὁ πόνος εἰς τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ῥίζας δίδηται· οἷς δὲ ἐξώθεν περὶ αὐτὸ τὸ κρανίον, ὀδυνῶνται· τὰ μὲν οὖν μετὰ βάρους ἀλγύμχτα, πλῆθος δηλοῖ· τὰ δὲ μετὰ δόξεως, ἢ χυμῶν, ἢ αἱμῶν δριμύτητα, καὶ τὰ λοιπὰ σημειῶσιν, ὡς ἐπὶ τῆς κεφαλᾶλχγας προείρηται. καὶ εἰ μὲν πληθωρικόν ἐστὶ τὸ σῶμα, Φλεβοτομητέον, ἢ διὰ ῥινῶν κενωτέον, κλυζέον, κενωτέον δὲ καὶ τὴν γαστέ-

p. 396. οἷς μέλλει ἐδοῦσθαι, cum praecesserit ἀσθενεῦσι, ac si ἀσθενεῦντι dixisset. conf. Xenophon Memorab. lib. III. c. 4. p. 120. et ibi Eruesti. Diodorus Sicul. lib. I. p. 90. καὶ τὴν φραν καὶ ἦν ἀπέβαλε, ubi Henr. Stephanus· Legendum videtur ἀπέβαλον, nisi forte more suo a numero uno ad alterum transire voluit. Anonymus Excerpt. Canonici. lib. III. p. 73. καὶ ἐγίνετο πλῆθος αἱμαρον ἐξ αὐτῶν τῶν Ἑδραίων αἰκοῦνται ἐν Αἰγύπτῳ, ubi tamen leg. divisim αἰκοῦνται τὰ ἐν Α. conf. Wesselingius ad Diodori Sicul. lib. V. p. 337. Diodorus Sicul. lib. XI. p. 423. Κύκλιον τε πλῆθος εἰς αὐτὴν καταπταμένους. Homerus Iliad. O. vi. 305. et Iliad. Π. vi. 368. Schol. ejus ad Iliad. Γ. vi. 224. Maximus Tyr. Dissert. XXXI. p. 369. εἰ δὲ κατὰ τοὺς γεωγράφους τάττεται, ubi praecedentia in singulari numero recententur, quod ita displicuit Marklando p. 708. ut κατὰ τὸν γεωγράφον reponi voluerit. conf. Etsenius in epist. ad Galenus VI. 1. et van Bercken Critic. Observ. cap. 36. p. 79.

ἐπὶ τοῖς] Paulus ἐπὶ τε. unde fortasse apud utrumque leg. ἐπὶ τε τοῖς. Cod. A. ἐπὶ τὰς ψήφους.

κραύγαις] Vocem hanc contra Thomam Mag. tuentur Trillerus et Oudendorpius p. 522. conf. Schol. Homeri ad Iliad. Γ. vi. 2. Anonymus de hydrophobia p. 3. ὡς καὶ μνησθέντες ἐξίσαιπας μετὰ κραυγῆς.

λαμπρῶ] Laurentius ad Statii Thebaid. lib. IV. vs. 290. λαμπρὸν Circeae splendidae dicitur. Uberrimum hanc vocem exposuit Casaubonus contra Baronium Exercit. XVI. p. 533.

οἰνοποσία] Cod. D. οἰνοφλυγίας.

ἀπεψία] Recentiores hac voce uti, auctor est Pollux lib. VI. c. 8. legim. 44. quibus idcirco accentendus erit Antaeus Cappad. qui ea utitur morb. chron. lib. II. c. 13. p. 69. E.

καὶ εἰ μὲν] Paulus καὶ οἷς μὲν. Cod. A. καὶ ἡ μὲν ἡ.

διάθεσις] Cod. B. τὸ ποιεῖν. Bene de hac voce egit cl. Christoph. Saxe epist. ad van Wyu p. 50. Fosius Oecon. Hippocr. p. 92. et Gernaeus Deod. Medic. p. 103. ascedus complicates ita dici Graecis autumat Jo. Langius Epist. Medicin. lib. I. p. 22.

pitu, clamore, luminis splendore, vinique meracioris
 patione et cruditate. Quod si affectus intra cranium
 consistit, dolor ad radices oculorum usque porrigitur,
 quibus vero extra, hi citra calvariam dolent. Dolores
 autem conjuncti cum gravitate multitudinem, qui vero
 cum rosione laborantem exercent, humorum vel vapo-
 rum acrimoniam significant, reliquos suis notis discernes
 ut superius, de capitis doloribus sunt comprachenfae.
 Pleno itaque corpore, incisa cute sanguis mittendus,
 et evacuatio per nares tentanda, clysteribus quoque uten-
 dum,

πόρος] *Homerus Olyss.* N. vñ. 423.

εξῆς αὐτῶν] Exemplum est apud *Photium Biblioth.* p. 253.

οἷς δὲ] Cod. A. εἰς δὲ. Cod. B. εἰ δὲ.

ἐξῆς αὐτῶν] Post hunc vocem ponenda distinctio, quae male post κρέ-
 νων collocata est.

κράνιον] conf. c. 24. Observat *Thomas Mag.* p. 527. κράνιον dici
 καὶ ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, uli vid. *Trille-*
rus.

ἐδυνῶνται] Cod. A. αἰ ὀδύναι.

πλήθος] Cod. A. πλήθους.

δείξας] Cod. A. δείξεως.

ἢ χυμῶν] Cod. A. ἢ χυμῶν ἀτμίδων θρημύτητα. Omne liqui-
 dum corporis humani χυμῶν vocarunt medici *Praxagoram* te-
 cuti, vid. *Rufus Ephes.* lib. I. p. 44.

κεφαλαλγίας] cap. 10.

πληθαίνον] a πληθύνειν, voce ab Hippocrate prima usurpata, ut
 auctor est *Scaliger Scaligeran.* prim. p. 138. nam, ut inquit
Jo. Christophorus in A. A. Serpn. XLII. p. 848. αἷμα καὶ ὑγρὸς
 ἢ ἐν ἡμῖν, τῷ πλήθει πολλάκις ἴσον ἔτεκεν.

αλυστον] *Caelii Aurel.* iudicium de clysteribus veterum lege apud
 eum acut. morb. lib. II. c. 8. p. 86. Verbo hoc carent Mss.

ἢ διὰ] Cod. A. ἢ διὰ ἑνὸς αἵμα κενώτον. Cod. D. εἰ δὲ ἀρῶς
 αἷμα κενώτον.

κενώτον δὲ] an κενώτον τε? Codex D. ὁσάκις δὲ. *Xiphilinus*
Hist. p. 254. Ἀδριανὸς δὲ μαργαρίτας μὲν τισὶ καὶ γοητείας
 ἐκκεῖναι ποτε τοῦ υἱοῦ. Hic innui puto evacuationem lan-
 guinis, quae e naribus elicitur. *Aretaeus* de caus. morb.
 acut. lib. II. c. 2. p. 12. B. ἴσχυεται ποτε διὰ ἑνῶν αἱμορ-
 ραγίῃ ἀνῆλθαι, ubi ad duodum cod. M. *Petiti*, emendo ἡέταρ.
 Conf. c. 253.

γαστέρα, χρεῖσθαι καὶ ταῖς ἐμβροχαῖς ταῖς προσηρημέναις
ἐν ταῖς κεφαλαγίαις· εἰ μὲν αἰσθάνονται ζέσεως, τῆς
ἐπὶ τῆς θερμῆς δυσκρασίας κεφαλαγούντων· εἰ δὲ
ψυχρᾶς, καὶ ναρκώδους αἰσθάνονται δυσκρασίας, ταῖς
ἐπὶ τῆς ψυχρᾶς, χρῆσθαι δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ ἀποφλεγ-
ματισμοῖς, καὶ ἐρῆνοις.

γαστέρα] Cod. A. γαστέραν.

χρεῖσθαι] Cod. A. addit δέ.

ἐμβροχαῖς] Cod. A. βροχαῖς. Frequenter librarios vocum initia
omissile notavi jam alibi. *Admirus* de affect. spir. animal.
lib. I. c. 10. p. 39. τὰς ἰδέας τούτων τῇ φαντασίᾳ παρακα-
τατίθουσιν, ubi unus e codd. Leidenf. κατατίθων tantum ha-
bet. Noster c. 12. λεάνας pro χλιάνας. Male hic βρο-
χαῖς legeretur nam recreationibus βροχή, est imbor. Schol.
Homeri ad *Iliad.* E. vf. 91. ομβρος, μέγας ἱετός, βροχή.
Glossarium Paulacini p. 140. Πύμα, ὑπερὸς ὀμβρος,
βροχή. conf. *Dorville* ad *Chariton.* p. 502. *Theophrastus*
Bulgar. ep. 2. p. 6. καὶ οἱ ποταμοὶ ἐπιρρέουσιν ἐκ τῆς
ἀνάθεν βροχῆς et alibi.

ταῖς] Cod. A. τῆς. Pronuntiatio Iadionem hanc peperit, vid.
Gnys Itiner. T. I. p. 156.

προσηρημέναις] vere *Ηλευσίους* T. I. p. 59. ὡς γὰρ *Φαρμάκου* πρὸς
ἐν ἀρμίσαντος νόσημα, τὴν δύνανται καταμύθοντες οἱ ἰατροὶ με-
ταγούσι καὶ χρεῶνται πρὸς πᾶν τὸ παραπλήσιον.

ζέσεως] Cod. A. ζήσεως.

τῆς] Cod. A. ταῖς.

αἰσθάνονται] Cod. A. αἰσθάνοντες.

dum, et alvus solvenda, seu venter exinanendus erit. Irrigationes quoque supra in dolore capitis positaе, repetendae erunt, veluti cum acrimoniā sentiant, eae quae in dolore capitis ex intemperie calida orto, cum vero frigus et stuporem veluti percipiunt, eae quae in dolore capitis ex frigida intemperie orto, in usum transferendae sunt. quamvis in his etiam, medicamenta quae salivam movent, et ea quae naribus induntur (Errhina appellantur) adhiberi debeant.

ταῖς ἐπὶ τῆς] Leg. ταῖς ἐπὶ τῆς. Sequitur noster hic et alibi praeceptum Hippocratis lib. de flatibus p. 296. ἐν δὲ συντόμῳ λέγει, τὰ παλαιὰ τῶν ἰατρῶν ἐπὶ ἰσχυρὰ, quod frequenter laudant medici, ut Alexander Trall. lib. XII. p. 696. Deme- trius Pepag. de podagra c. 10. et 36. Aëtius de affect. spir. animal. lib. I. c. 13. p. 51. et alii scriptores, ut Palladius Hist. Laus. p. 81. Theophrastus Bulg. in Ev. Joannis c. 1. p. 575. Jobius apud Photium p. 660. Isidorus Orig. lib. IV. c. 9. Eros de passion. mulier. c. 21. p. 264. Quo- niam contraria contrariis curantur. Conf. noster c. 156.

ταῖς ἐπὶ] Cod. A. τὰς ἐπὶ.

χρηστέον] Cod. B. ἀσπίτες δὲ. Adparet exinde verbum χρηστέον ad antecedentia esse referendum, et verba ἀσπίτες δὲ in tex- tum esse recipienda: vel legendum χρηστέον χρηστέον δὲ.

δὲ ἐπὶ] Cod. A. δ' ἐπὶ τοῦτα, voluit ἐπὶ τοῦτον, ut noster c. 32. et c. 151.

ἀποφλεγματισμοῖς] Galenus l. c. lib. II. p. 182.

ἐρρίναις] Cod. A. καὶ ἐν ῥίνοις. De erhinis vid. Th. Bartholinus Epist. Medic. Cent. IV. ep. 2. p. 11.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΦΛΕΓΜΑΤΙΣΜΩΝ

καθαίροντων κεφαλὴν.

Κ Ε Φ. ΙΖ'.

Ὁριγάνου, ὑσσώπου, σαμψύχου, γλήχωνος, ταῦτα
 ἔψῃσον σὺν ἐψήματι καὶ ὄξους, καὶ οἶδου ἀνακαταράξαι.
 ἄλλο. σαφίδα ἀγρίου, καὶ πεπτερι, καὶ μασίχην οἶδου μέ-
 σασθαι· διαμύσμημα. μασίχην, ἀγριοσαφίδα, ζιγγίβερ
 οἶδου.

Cap. XVII. et hoc caput migrat e Cod. E.

καθαίροντων κεφαλὴν] Gregorius Naz. Or. de baptism. p. 198.
 καὶ τὴν κεφαλὴν καθαίροντας ὡς καθαίροντας κεφαλὴν. Ob-
 serva Graecos ubi verbum praecedat substantivum, omittere
 articulum. conf. quae ad c. 26. notavi. Cod. A. περὶ ἀπο-
 φλεγματισμοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. Cod. D. tamen ante κεφα-
 λὴν articulum τὴν addidit.

Ὁριγάνου] Plinius lib. XX. c. 17. Cod. A. ὀρίγανον.

σαμψύχου] Omisit cod. A.

γλήχωνος] addunt codd. B. et D. καλαμίνθης. Cod. D. καλα-
 μίνθης, ὃ ἐστὶ ποταμογρίτα. Schol. Homeri ad Iliad. B. vf.
 88. γλήχαν ἀγριος, ἡτίς καλαμίνθη κ. τ. λ.

ἔψῃσον] Cod. A. ἔψα.

ὄξους] Cod. A. ὄξυ.

ἀνακαταράξαι] Cod. A. addit καὶ ἐν ῥισίν.

ἄλλο] Quae sequuntur hic in cod. A. non habentur.

σαφίδα] Cod. B. σαφίδας ἀγριος. Diversa ab edicis hic habet
 cod. D. ἄλλως· πύρεθρος εἶναι. α'. καὶ χρυσόβαλλον ὀμείας.
 καππαρορίξου φλοιὴν ὀμείας· ἀπιοφύλλον ὀμείας· ποπανίσας
 καὶ ἐψήσας σὺν ὕδατι κλύζε.

μάσασθαι] Cod. E. διαμασᾶσθαι. Vir cel. Car. Andr. Dukerns
 ad Orisii Anatom. p. 54. μάσασθαι. Forte non solum mod-
 dici. Sed alii μάσᾶσθαι et μαστᾶσθαι. μάσασθαι et μαστᾶ-
 σθαι est prehendere, capere, non manucione. Galenus Lex.
 Hippocr. p. 74. v. Εσαφάσας· ὥστε μαστᾶσθαι, ὃ ἐστὶ ζήτᾶ-
 σθαι. conf. Aethiopaeus lib. VII. c. 5. p. 279. sed utroque mo-
 do scribi hoc verbum observat Plinellertius ad Theophrastum
 Plut. vf. 321. adde Graevii Lect. Hesiod. c. 21. et Schol.
 Theophrastum ad Egnit. vf. 712. Synonymum p. 194. λαβὼν
 κύματα εἰς τὸ σκάειν καὶ μαστᾶσθαι.

DE MEDICAMENTIS,

QUAE SOLIVAM MOVENDO,

CAPVT PURGANT.

C A P. XVII.

Origanum, hyssopum, majoranam, portulacam, cum sapa et aceto decoquito et gargarizandum praebeto. Aliud. Herbam pediculariam, piper et mastichem comanducandam dato. vel mastichem, herbam pediculariam et zinziber. Aliud. Quod pituitam educit, vel herbam

μασίχην] ad sputa provocanda, ut scribit *Aretaeus* cur. morb. acut. lib. 1. c. 2. p. 80. C.

διὰ μάσιμα] Leg. junctim διαμάσιμα. Sed caret hac voce cod. B. quam ex margine ortam, puto, vel a manu correctoris. Cum quae junctenda essent, separarent librarii depravarunt *Antoninum Liberal.* c. VI. δηθέντες, δ' Ἀπόλλωνος μὴ αὐτὸν ὑπολίσθαι, ἐπεὶ περὶ ἴσος αὐτὸν ἔτιμα. corrig. ἐπεὶ περισσῶς αὐτὸν ἔτιμα. Sic quoque c. XXXVIII. τοῦτον ἐφίλησε περισσῶς Δίακος. *Homerus Hymn.* in *Apollin.* vi. 48.

οὐδέ τις ἔτλη

Φοιβὸν δέξασθαι καὶ πιστότερον περ' εὐῶσα.

Emendo

καὶ ἡπιστότερον περ' εὐῶσα

Temperare mihi nequeo quin subjungam adhuc locum *Tryphionum* misere corruptum de excid. *Illi* vs. 149.

Μὴτέ τις αἰσχύνην ἐὼν κλέος, ὃ κεν ἕκαστος.

leg. αὐτὸς ἕκαστος. Juvabit quoque opem terre *Theophylasto* Bulg. epist. LXI. p. 94. εἴτε τῆς χεῖρας γινώσκῃ. leg. εἴτε ἑτέως, quo vitio etiam laborat *Jo. Chrysostomus* de virginitate p. 85. βουλόμενος οὖν διακοῖσαι τῆς μηστικακίας τὴν ῥίζαν καὶ τῆς κενῶσαι τὴν ὀργήν. leg. iterum καὶ ἑτέως. Addam adhuc locum *Porphyrii* lib. lii. c. 10. p. 281. qui summi *Cassauboni* sagacitatem delinquit: ἐπεὶ πολλοὶ ἔτι εἰσπλέοντες συχνὰ τῶν πολιτικῶν ἀνῆλθον leg. συχνὰ τῶν πόλει ἀρκιῶν.

ἀργισαφίδα] Cod. B. ἀργισαπίδας, supra scripto φ.

ῥιγνίβει] *Galenus* Leg. Hippocr. p. 76. v. Ἰδιναί. *Plinius* lib. XII. c. 7. De modo quo agit conful. *Th. Bartholinus* Epist. Medic. Cent. IV. ep. 1. p. 5.

δίδου διακμάσασθαι. ἄλλο ἀποφλεγματισμὸς σαφίδας
ἀγρίας, γλήχαιος, ὑσσώπου, θύμου, ἐργάνειας, σὺν
ὄξει καὶ ἐφήματι ἐφήσας, δίδου ἀναγαργαζέειν.

ΕΡΡΙΝΑ ΚΡΑΝΙΟΤ

καθαρτικὰ.

Κ Ε Φ. ΙΗ'.

Σεύτλου ῥίζης χυλὸν ἔγχεε ταῖς ῥισίν ἄλλο. με-
λάνθιον σὺν γάλακτι γυγαμείῳ λειώσας, ἔγχεε ταῖς
ῥισίν, ἢ χυλὸν κυλαμένου ἔγχεε ταῖς ῥισίν ἄλλο ἑρῖνον
καθαίρον, ἰσχυρὸν ἐλατήριον Ια' μελάνθιον Ιβ'.
λειώσας σὺν κύπρινῳ ἐλαίῳ, ἔγχεε ταῖς ῥισίν.

ΠΓΑΡ.

δίδου] Codex B. δίδου-δμοίας.

διακμάσασθαι] Cod. B. διακμάσασθαι. *Aristoteles* H. A. lib. IX.
c. 6. καὶ τὰ ξίλα διακμάσασθαι. *Hippocrates* Coac. Praenot.
p. 187. *Antiphanes* apud *Athenaeum* lib. III. c. 5. p. 75. *Longus* Past. lib. I. p. 16. *Antiphrontis* Caryl. c. 44. *Aleiphron*
lib. III. ep. 57. *Eusebius* H. E. lib. IX. c. 7. p. 263. *Nice-
tas* Choniast. p. 542. pro *κατακρίσει* adhibuit *Idorus* Pelus.
ep. 119. p. 241. Jo. *Chrysostomus* in A. A. Serm. XVII.
p. 710.

ἄλλο] Leg. ἄλλης ἀποφλεγματισμὸς, quam ineam suspicionem
egregie confirmat cod. D. ubi legitur ἕτερος. Nihil proditius
quam ut εἶγμα finale transeat in εἶγμα, ut monet Alex. Mo-
rus ad *Lucæ* c. XI. 14. p. 81. et R. *Bentley* epist. ad
Millium p. 55.

γλήχαιος] Cod. B. γλίχαιος.

δίδου] Cod. B. δὲς πίνω. Dosis non definitur: deest forte ἴσα
vel simile quid.

ἀναγαργαζέειν] Verbum veteribus Graecis ignoratum, ut testatur
Pollux lib. VI. c. 3. segm. 25.

Cap. XVIII.

Ἐρίνα] Cod. A. ἐρίσι. Cod. B. ἑρῖνα καθαρτικὰ κεφαλγία.
Cod. D. ἑρῖνα καθαρτικὰ κεφαλὴν.

Σεύτλου] *Archigenes* apud *Galenum* sec. loc. lib. II. p. 184.
Scribonius Larg. c. I. 7. *Plinius* lib. XX. c. 2.

herbam pediculariam, portulacam, hyssopum, thymum et origanum in aceto et sapa decoctas, pro gargarismate adhibeto.

STERNUTATORIA

QUAE NARIBUS INDVNTVR, AD PV-
GANDAM CALVARIAM.

CAP. XVIII.

Radicis betae succum naribus infundito. Aliud. Nigellam ex lacte muliebri laevigatam, vel cyclaminis succum eadem ratione naribus indito. Aliud sternutatorium quod valide pingat, Elaterii drachma, nigellae drachmae duae ex oleo cyprino tuta naribus instillantur.

STERNV-

χυλόν.] Cod. A. ἢ χυλόν.

ἴσιν.] Cod. B. ἢ κισσὺν χυλόν, addit. ἢ κυκλαμίνου. Cod. D. αἰθέρα μελάθειον κισσὺν σμύκνην ἐκχέει, ἢ κισσὺν χυλόν, ἢ κυκλαμίνου. Cod. A. μελάθειον σὺν γαλλικῇ γυναικίῳ κισσῷ ἐκχέει τοῖς ῥίσι, ἢ χυλόν κυκλαμίνου.

κυκλαμίνου] conf. Aetius cur. morb. chron. lib. I. c. 3. p. 118. E.

ἄλλο.] Dissimili nem quae post hanc vocem in ed. Martii comparatur, tamuli, ac post ἰσχυρόν rejecti. Ἄλλο ignorat codd. A. et Cod. E.

ῥίσι.] Hic incipit caput hoc in Cod. E. ac legio ῥίσι καὶ κισσῷ.

L β.] Cod. E. L α.

ἐλατήριον.] *Aloum* Tr. II. lib. IV. p. 226 καλεῖται δὲ αὖτις τὸν χυλόν τοῦ ἀγρίου σικύου. *Glossae Jatr. Mil.* ἐλατήριος ὁ ἐντὸς τοῦ ἀγρίου χυλός. et quavis medicamentum pingens ut noster cod. ut in Lex. Hippocr. p. 72. *Index* III. IV. c. 25. legim. 179. ἐλατήριον τὸ κενόεν. *Aristoteles Probl. Sect. I.* 41. conf. doct. *Schulze Toxicolog. Veter. c. 3. p. 23.*

ἐκχέει] Cod. E. ἐκχέει.

ῥίσι.] vid. observata ad c. 7.

ΠΤΑΡΜΙΚΑ ΔΙΑ ΤΩΝ

μυκτῆρων.

Κ Ε Φ. ΙΘ'.

Στρούθιου, ἐλλεβόρου λευκοῦ, ἀνὰ L α'. κασορίου
L α'. πεπέρεως L γ'. λειώσας δίδου ἀνασπᾶν διὰ τῶν ῥι-
νῶν. ἄλλο. μελάνθιον καὶ στρούθειον καὶ πεπέρεως δίδου
λεῖα διὰ τῶν ῥινῶν ἀνασύρειν. ἄλλο. κυκλαμίνου L γ'.
κηκίδος L α'. στρούθιου L β'. λειώσας.

Cap. XIX. Cod. E. ιδ'.

Πταρμικά] Cod. A. πταρμικῶ διὰ τῶν μυκτῆρων.

Στρούθιου] Cod. E. στρούθειον. Pars hujus capitis desumpta est ex
Pauli lib. III. c. 24. conf. Scribonius Larg. I. 10. et Caelius
Aurel. morb. acut. lib. I. c. XV. p. 53. morb. chron. lib. I.
c. IV. p. 306. et 357. Hippocrates de natura muliebri p. 135.
Aretaeus cur. morb. acutor. lib. I. c. 2. p. 79. E. Celsus lib.
V. c. 22. Plinius lib. XIX. c. 3.

ἐλλεβόρου] Cod. A. ἐλεβόρου. Aretaeus l. c. addit his, euphora-
bitum, Canneadem aliosque philosophos caput helleboro albo
purgasse, notum est, vid. Valerius Maxim. lib. VIII. c. 7.
p. 688.

L α] Cod. A. Ιη α.

λειώσας] Cod. A. λυώσας. Similem permutationem τοῦ α et u
videor mihi animadvertisse apud Theophrastum Bulg. cp. 9. p.
15. σὺ μὲν οὖν, οὕτως ἔπαιε καὶ κατείδου, καὶ διάφερε τῶν
κακῶν. leg. ἔντυε.

ἄλλο] Cod. A. ἄλλον.

μελάνθιον] Cod. A. μελάνθην. Cod. E. μελάνθην.

STERNVTATORIA

PARIBVS EXCIPIENDA.

CAP. XIX.

Struthii, veratri albi, castorii, singulorum drachma, piperis drachma quatuor, in pulverem redactae, naribus attrahuntur. Aliud Nigella, struthium et piper contrita eodem modo applicantur. Aliud Cyclaminis drachmae quatuor, gallarum drachma, struthii drachmae duae tritae exhibentur.

καὶ σρούτιον] Delet copulam Cod. A.

πέπερος] Cod. A. B. et E. πέπερι.

δίδου] ignorat Cod. A. Cod. B. λιώσας ἐμείας δίδου ἀνασπᾶν. De vi praerositi uis ἀνὰ in hujusmodi verbis, vid. doct. Lén. nec Analog. Ling. Gr. p. 247. Achilles Tat. lib. II. p. 133. τὰς ἀγκύρας ἀνέσπων, et Longus Pastor. lib. II. p. 56.

ἄλλο] Cod. A. ἄλλον. Cod. E. delet.

κικίδος] Cod. A. et B. κικίδος.

σρούτιον] Cod. A. σρούτιον. Hinc etiam emendo Serapionem Anthol. lib. III. c. 6. epigr. 15.

Ἐμπορος, ἡ τυφλοῦ κύματος ἰχθυόβολος.

leg. τυφλοῦ. et Gerulici lib. cit. c. 22. epigr. 13.

Καὶ Μαλίου τυφλαὶ καμυτομένου στίλαδες.

leg. iterum τυφλαί, quod a Iheoivo uisus est Euphroni Cassandr. vi. 737. Gloissae Jatric. Mil. γλεῖσας, τὸ ἀποσάγμα τῆς ταφυλάς. De Struthio consulendus Jo. Rocius ad Scribonium Larg. p. 40.

λιώσας] Repetendum ex superioribus δίδου aut addendum χρῶ. Codex B. addit δίδου. Cod. A. vero ποίει. Cod. D. δίδου ἀνασπᾶν.

DE REMEDIIS

QVAE STERNVTAMENTA INHIBENT.

C A P. XX.

Ocimi semen naribus ad odorandum adinotum. Aliud. Psilium aut opium frequenter odorare. Medicamenta exteriora applicata, quae faciunt, ad hemicraniam ex frigida intemperie ortam, lauri baccas, rutam, ponce-doni radice, cum aceto terito, coque excipito, et iussar cerati imponito. Aliud. Ex nucleis persicis me-

F 3

dium

B. et D. quorum ille καὶ αὐτὸ ἔλιν, hic vero καὶ αὐτὸ τὸ ἔλιν, cetera voce ἐκείνο. Nolite c. 273. αγγουσα ἢ λεπτοφύλλος ὀλη.

ἄλλο] Cod. B. ἢ ψύλλαιον.

ἔλιν.] Verba, quae hic repetuntur, συνεχῶς δεξιῶν exulant ex MII.

Υποπύλιν] Ignorant hanc vocem MII. qui novum hic faciunt caput, cum hac epigrapha Cod. B. πρὸς ἀμνηστίας διὰ ψυχρῶν δυσχεσίων. Cod. A. vero περὶ κατάρου καὶ χορίζης addito hoc ἔλινος: κατάρου αὐτῶν, ἢ πλεονασμὸς μίαν. leg. κατάρου αὐτῶν, εἰ πλεονασμὸς μί. in Cod. E. est caput ιε. Verba hae in Cod. B. angustius lemma adduntur et sunt simul initium capituli, quod in primis apud Hippocratum de incredib. ut c. 42. 41. et alibi.

ἀμνηστίας] Cod. E. ἡμνηστίας.

διὰ ψυχρῶν δ.] Cod. E. διὰ ψυχρῶν δυσχεσίων.

ἔλινος] Cod. A. ἔλινος. Cod. E. πυνεδάνης, omisso ἔλινος.

ὄξιν] Sexto haec vocem addit novum hoc et sequenti capite et c. 153. ὄξιν pro ὄξιν. Ita ter quoque συνήθους pro συνήθους legitur apud Hippocratum, ut ad locum Hippocrati De morbis p. 374. Sed codices ὄξιν dant. Quale acetum inunat, non addidit, cum tamen ejus noverit plures: album laudat c. 258. scilliticum c. 107. vetustum c. 292. De aceto conf. Gangraeus ad Juvenalis Sat. XIII. vs. 85.

λεῖον] ita quoque Cod. B. Cod. A. λυσίος.

κηροτήν] leg. κηρόν. ac ita Cod. B. Alex. Morus not. ad N. T. p. 164. Oservacimus non vero in veteribus libris ex interpunctione notam esse literam γ calami lascivia. Κηροτή agnoscit Pollux lib. IV. c. 25. segm 133: κηροτὼν maluit auctor Cynosphiti p. 192. Ita Δηροτή etiam Δηροτὼν dicitur, nempe Φαροτὼν apud Xiphilinum Hadr. p. 250.

ἄλλο — ἐπιτίθει] Non agnoscit Cod. E.

τὸ ἐντὸς λαιώσαι, σὺν ὄξω καὶ λιβαίνῳ ἐπιτίθει, ἢ κερ-
δάμου σπέρματος, καὶ πρὸς τοῦς κόπρον σὺν ὄξω λαιῶν
ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ ΤΟΤΕ ΔΙΑ ΘΕΡΜΗΝ

δυστηρσίαν ὀδυνωμένους.

ΚΕΦ. ΚΑ'.

Κοχλίας γυμνοὺς σὺν λιβαίνῳ καὶ ὄξω λαιώσας ἐπι-
τίθει. ἄλλο. ὕστερα γῆς σὺν λιβαίνῳ καὶ καστορέῳ λαιώσας
σὺν ὄξω ἐπιτίθει. ἄλλο. εἰσφύριβιον καὶ χάλκηνσον ἀνὰ
L α'. λιβαίνου L β'. σὺν ὄξω λαιώσας ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ

ἐπιτίθει] ed. Martii ἐπιτήθει. ac sic quoque in codice B. exara-
tum. De permutatione harum literarum ex prava pronuntia-
tione vid. *Valesiana* p. 205. et *Chevrucana* T. I. p. 202.

ὀδίων] vii. Bodaeus ad *Theophrasti* II. Pl. lib. III. c. 5. p. 125.
Cod. A. ῥοδακινικόκαλον τὸ (l. τὰ) μέγα λαιώσας σὺν ὄξω,
ἐπάνω ἐπιτίθει. Compolitani vocem ῥοδακινικόκαλον ignorat
Glossarium *Du Cange*. De *Umphei κόκαλον* confut. *Martinius*
Etymolog. p. 780.

σπέρματα] Subind. βραχέ τι ut c. 10. vel μέγας τι. Sed cod.
A. σπέρματα. ac in cod. E. σπέρματα exaratum esse sibi videri,
adscriptis erud. *Cores*.

περισερῶς] *Sextus Placit.* c. 33.

λαιῶν] Cod. A. λαιῶν, σὺν ὄξω λαιώσας. Cod. E. κόπρον σὺν
ὄξω λαιῶν. Sequuntur in Cod. A. εἰζώμου σπέρμα σὺν λι-
βαίνῳ καὶ ὄξω ἐπιτίθει. ὕστερα γῆς σὺν λιβαίνῳ καὶ καστορέῳ καὶ
ὄξω λαιώσας ἐπιτίθει. Cod. B. αλλο. εἰζώμου σπέρματος σὺν
λιβαίνῳ λαιώσας μετ' ὄξους ἐπιτίθει. Cod. E. εἰζώμου σὺν
λιβαίνῳ λαιώσας ἐπιτίθει. Cod. D. ἀλλως εἰζώμου σπέρμα ὃ
ἐστὶ σπανία σὺν λιβαίνῳ. ὃ ἐστὶ σπανία legendum monuit me
erud. *Bolla*. Conf. *Du Cange Gloss.* p. 1417. quae prae-
terea hic in cod. A. adferuntur ignorant Mss. B. et D.

Cap. XXI.

Περὶ] Cod. D. πρὸς τοὺς et ὀδυνωμένους. Cod. E. 15'.

Κοχλίας] Cod. E. κοχλίου. ac sic etiam scriptum apud *Stepha-
num Byz.* de Urb. v. Κοχλίονσα. p. 475.

dium laevigato, et cum aceto et thure inducito, aut cardami semen, vel columbae stercus ex aceto tritum imposito.

AD DOLORES CAPITIS

VETUSTOS EX CALIDA INTEMPERIE

[ORTOS.

C A P. XXI.

Cochleas exenteratas, ex thure et aceto tritas imposito. Aliud vermes terrestres ex thure et castorio tritas cum aceto admoveto. Aliud. Euphorbii, atramenti futorii, singulorum drachma, thuris drachmae duae ex aceto tritae applicantur.

F 4

DE

ὄζω] Cod. A. ὄζει. Cod. E. λειώσας ὄζει.

γυμνός] nempe ὁσρέκων. M. Antoninus lib. XII. c. 2. p. 346. ὁ Θεὸς πάντα τὰ ἡγεμονικὰ γυμνὰ τῶν ὑλικῶν ἀγγείων καὶ φλοιῶν καὶ καθαρμάτων ἐρεῖ. ubi vid. Gatakerus. Noster c. 192. κεχλίαν σὺν τοῖς ὁσρέκοις. conf. c. 46. et 52. Aelianus II. A. lib. II. c. 45. κατὰ τὸν κεχλίαν τὸν γυμνὸν τὸ εἶδος. conf. lib. VII. c. 31. Γυμνοκρίδον hordeum decorticatum dicitur, in capite, quod ex cod. Ms. post nostri c. 168. vulgari.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. delet Cod. E.

ἐντερε] Dioscorides lib. II. c. 64. Aratus vs. 959. Omittuntur hic in Cod. A.

σὺν ὄζω] Cod. D. μετ' ὄζους. omissa in Cod. E.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. delet Cod. E.

εὐφόρβιον] Cod. A. εὐφόλβιον. Cod. E. ἐφολβίον.

καὶ] Omittit Cod. A.

χαλκαῖον] Cod. A. χάλκαθον. Cod. E. χαλκαίου.

ἀνὰ λ. α.] non agnoscit cod. A. sed pro illis habet καὶ λίβανον τοῦ α. et sic quoque cod. D. Cod. E. δραχμάς totidem literis.

σὺν ὄζω] nec haec agnoscit cod. A. sed eorum loco legitur ταῖτα. Cod. E. ὄζει. Totum autem hoc caput in codd. B. et E. non habetur. Verba σὺν ὄζω delet cod. D.

λειώσας] Cod. D. λειώσας.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΡΡΟΥ ΚΑΙ

κορύζης.

Κ Ε Φ. Κ Β'.

ὅταν πικρὸν ᾖ ἢ κατὰ τὴν ὕλην καὶ πικρὸν εἰς τὸ
 ὑπερβαῖν λέγεται κατὰ τὴν ὕλην. ὅταν δὲ εἰς τὴν τρυφήν
 ἀρτηρίαν, λέγεται βρώγχος· ὅταν δὲ εἰς τὰς ῥίνας φέρε-
 ται τὸ ὑγρὸν, λέγεται κορύζη. καὶ ἡ ἔτι φέρει τὴν αἰτίαν,
 οἷον ἢ ἁλιόπαιας, κατὰ τὴν ὕλην καὶ ῥίνας·
 καὶ δὲ κατὰ τὴν ῥόδινον τὴν κατὰ τὴν ὕλην, ἢ ἐμφάνειον
 ελακίον καὶ λουὲν αὐτοὺς. εἰ δὲ ψυχρὰ ἡ αἰτία, ὅταν
 πικρὸν ᾖ καὶ ψυχρὸν τὸ κατὰ τὴν ὕλην, ἢ τοῦ-
 τος ἀνιόντων, καὶ ἀνιόντων ἀνιόντων, καὶ πικρὸν
 καὶ

Cap. XXII.

Περὶ] Codd. A. et C. περὶ τῆς κατὰ τὴν ὕλην. Cod. E. ἱ.

κορύζης] Cod. B. κορίζης.

Ὅταν] Alfius lib. IV. c. 2. Caelius A Cornel. morib. chron. lib. II.
 c. 7. Paulus lib. III. c. 28.

ὅταν — βρώγχος] exulant haec ex codd. A. et C.

πικρὸν] Theophrastus lib. IV. c. 10. p. 89. διακρίνεται δὲ
 μετὰ τὴν διακρίσιν διὰ τὴν ὕλην. καὶ τὸ κατὰ τὴν ὕλην
 δίκαιον, ὅταν ὁ κατὰ τὴν ὕλην κατὰ τὴν ὕλην κατὰ τὴν ὕλην
 καὶ βρώγχος, καὶ τὸν κατὰ τὴν ὕλην κατὰ τὴν ὕλην φέρει οὐκ
 ἀλόγως ἐφίσησι.

πικρὸν] Codd. A. et C. πικρὸν. Cod. B. πικρὸν τοῦτο.

κατὰ τὴν ὕλην] Alfius lib. II. A. lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11.
 p. 149. Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11.
 nat. homin. c. 9. p. 161. τὸ ὑπερβαῖν dixit, τὴν ὑπερβαῖν autem
 c. 11. p. 161. Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11.
 Bos Exercit. Philol. c. 9. p. 44.

λέγεται] Codd. A. et C. λογίζεται.

κατὰ τὴν ὕλην] Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11.
 II. c. 20. Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11.
 Porphyrius de Abstin. lib. III. 7. p. 232. Unde noimen
 Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11.
 baid lib. VIII. v. 198.

φέρεται] Cod. E. φέρειται.

κατὰ τὴν ὕλην] Codd. A. et C. κατὰ τὴν ὕλην. Alfius lib. I. c. 11.
 Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11.
 Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11.
 Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11. Alfius lib. I. c. 11.

DE DESTILLATIONE

ET GRAVEDINE.

CAP. XXII.

Cum caput humore fuerit plenum, eumque ad extremam cutem propulerit, catharrus gravis, latinis destillatio dicitur; cum vero in asperam arteriam, branchus gravis, nostris rancinus appellatur. Quod si humor a naris decumbat, κόρυζα gravis, a nobis autem grynelo vocatur, si praeterea causa fuerit calida, quem admodum quae ortum habet ex ardore solis, tenue est et etidum et acre quod profluit, caput itaque rosaceo et oleo acerbo inungere et lavare eos oportet: si vero friidus fuerit causa et id quod destillat crassum est et frigidum paucio cibo eos uti, et caput oleo aneibino

F 5

vel

spir. animal. lib. I. p. 52. Theophr. Chil. VI. v. 311. Pollux lib. II. c. 2. Regius 77. Theophr. Lex. Plat. p. 120. Nemesius de nat. homin. c. 6. v. 137. Schola Salernitana c. 82.

Si fluat ad pectus, dicatur rheuma catarrhus.

Ad fauces branchusque, ad naris esto coryza.

είον] Delet Codd. A. C. et E.

Ex destillatione, qua gymnastae utebantur, videatur quod est coryza, sive grynelo ad Ierol. Ser. IV. p. 346.

δακνόν] Cod. B. δακνῶδες.

δι' αλείφειν] Codd. A. et C. διαλείφειν.

ρόδιον] Cod. B. τὴν κεφαλὴν ῥόδιον.

είον] Cod. B. είον et in margine adscriptum η.

αὐτοῦς] Cod. D. αὐτῶν, nempe κεφαλὴν.

εἰ δέ] Codd. A. et C. η δέ.

είτιον] addit Cod. D. εἴη, quod probo.

παχύν] iidem codices παχύν.

ψυχρόν] delent codd. A. et C.

καταρραγία] A. B. C. D. P. καταρραγία. Hoc est ἔρι. Sic c. 148. εἰ δέ φλεγμονῶδες τι περὶ τὰ σπλάγχνα φαινέτο.

αλείφειν] Cod. B. καὶ τὴν κεφαλὴν αλείφειν.

ἀνθελεῖν] Codd. E. ἀνθελεῖν, et B. vid. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 93.

λαίῳ τὴν κεφαλὴν, καὶ τῷ νεφρίῳ καὶ ἱρίῳ· ταῖς δὲ
 ξίσιν διαχρίζον ἐνδοθεν λιβάνῳ καὶ σμύρνῃ σὺν ἐλαίῳ.
 ὀσφραντὰ δὲ μελάνθιον, ἢ κύμινον, πεφρυγμένα, ἐν
 ὀθανῳ δαθέντα, καὶ ὀσφρανόμενα· κατὰ δὲ τοῦ μετώ-
 που ἐπιτιθέσθω τὴν ὀξυράν, ἢ τὴν ἰκέσιον ἔμπλαστρον·
 κατὰ δὲ τοῦ θώρακος τὸ ὀποβάλασμον, ἐπαλειφέτω
 καὶ τοῖς περὶ τοὺς αἰσίν, αἰσὶν τὸ πηγάνινον, τὸ ἀνήθινον,
 τὸ νάρδιον, καὶ τὸ σαμψύχινον.

ΚΑΤΑ-

ἱρίῳ] *Plinius lib. XXI. c. 7. Neophytus apud Salmasium ad Solinum p. 961. Σουσίνη ἢ ἱρίς· Σουσίνον μύρον, τὸ ἱρὶον ἐλαίον·*
"Ελαίον σουσίνον, ὃ ἔνι κρίνον καλοῦσι, ita Crito Cosmet.
apud Fabricium Bibl. Gr. T. XIII. p. 690. conf. Clemens Alex.
Paedagog. lib. II. p. 183. C. Strabo lib. XII. p. 856. ἐπαι-
νιστὴν καὶ ἡ Σιδικὴ ἱρίς καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς αἶμαμα. Athenaeus lib. XV. c. 12. Schol. Homeri ad Odys. B. vf. 339.
ἐλαίον — ὅθεν τὸ ἱρίον σαμψύχινον. leg. καὶ σαμψύχινον.

ταῖς δὲ] *deest δὲ in Cod. E.*

ξίσιν] *Codd. A. et C. ξίσιν. Cod. B. τὰς δὲ ξίνας.*

διαχρίζον] *Cod. A. χρηστέον. Cod. B. διαχρίειν.*

λιβάνῳ] *Cod. B. λίβανον καὶ σμύρναν.*

ὀσφραντὰ] *Codd. A. et C. ὀσφραίνεσθαι. Cod. B. ὀσφραντικά*
ἦτοι μυρσικά. Cod. E. ὀσφραντικά.

μελάνθιον] *Plinius lib. XX. c. 17. Prusianus l. c. Codd. A. et*
C. μελάνθην. Cod. B. μελάνθιον, quod post κύμινον collocat.

κύμινον] *Codd. A. et C. κύμινον.*

πεφρυγμένα] *idem codices πεφρυγμένον. Cod. D. πεφρυγμένα.*

δαθέντα] *Codd. A. et C. δοθέντα.*

ὀσφρανόμενα] *Codd. A. et C. ὀσφρανόμενος.*

ὀξυράν] *Compositionem dat Paulus lib. VII. c. 17. p. 287. acetum*
autem recipiebat, unde ita dictum emplastrum. ὀξυρὰν κεφαλὴν
dixit Aristophanes apud Pollucem lib. VII. c. 37. segm. 161.
Cod. B. ὀξυρὰν ἔμπλαστρον, ἢ σαμψύχεται αὐτὰς· Λιθα-
γύρου οὐχ. β'. σαμψύχου οὐχ. γ'. ζ'. αἰσὶν τὸ αἶμαμα. Quae
compositio haud parum differt ab illa, quam tradit Paulus l. c.

ἰκέσιον] *Paulus l. c. Ictius medicus fuit sectae Galienistarum,*
ut auctor est Strabo lib. XII. p. 869. ejus iconem exhibet nu-
mus Smyrnaeorum apud R. Mead Tab. I. n. 11. Ἰκέσιον ita
notat c. 182. et 186. unde interpretes Ictium vertit, aliī Hice-
sium

vel rutaceo vel nardino vel irino inungere oportet, nares autem intrinsecus illinere thure et myrrha ex oleo, odorari autem nigellam aut cymium frisa et in linteolo ligata. Fronti vero inducere oportet oxeram et icecium emplastra, thoraci vero opobalsamum seu balsami liquorem, vel circum inungere eundem oleis calidis, quale est rutaceum, anethinum, nardinum et majoranae oleum.

CATA-

sum, plurima vocabula contra etymologiam Latini aspirarunt, inquit Aegid. Menagius Amoenit. Juris Civil. c. 31. p. 181. Diogenis Cynici pater vocabatur Icecius in gemma apud Sponium Miscell. Erud. Antiquit. Sect. IV. p. 125.

τῇ ἐμπλάσσει] Anonymus de V. S. p. 8. καὶ ὕστερον ἐπίθετο ἐμπλάσσει τὴν διὰ χυλῶν. ita recte Ms. cod. quod uellem mutatum in τὸ δια, conf. noster c. 91. 175. et alibi. Isidorus Pelusiot. ep. 191. τότε ἡ ἐμπλάσσις καὶται ἀχρηστοτάτη. Cod. E. ἐμπλάσσει.

τὸ ὀποβαλσάμενον] Cod. B. delet articulum, et ὀποβαλσάμενον legit.

ἐπαλειφέντω] Recte addit Cod. B. ὁ καίμενον.

ἐλαίσις] Rarus hujus vocis usus in numero plurali; Callimachus tamen Hymn. in Apollinem vs. 38.

Αἱ δὲ κόμαι θυόεντα πίδα λείβουσιν ἐλαία.

ubi Scholiastes, qui propter hanc observationem yapulat Κορπίρσις Observe. Philol. c. 2. p. 16.: σημείωσαι ὅτι τὸ ἐλαία πληθυντικῶς παρ' οὐδενὸς ἄλλου εὐρεται. Scholiasta Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 1075. χυλῶν, κυρίως τὰ μετ' ὕδατος ἐλαία. Caeterum hanc vocem de suo addidit noster, quae apud Paulum non habetur. Aretaeus Cappad. cur. morb. acut. lib. I. c. 1. p. 74. D. ἐρπύλου κόμης ἐνεψητέον ἐν τοῖσι ἐλαίοισι, et alibi. Synesius de febr. c. VI. p. 194. μετὰ τούτων τῶν γλαίων καὶ ὀλίγων ἰελκίων. conf. p. 198. et Cod. E. ad c. 171.

πηγάνινον] Codd. D. et E. πήγανον. Cod. B. τῷ πηγάνινῳ et ignorat praeterea οἶον.

ἀνήθινον] Codd. A. et C. ἀνήθιον. Cod. D. ἀνήθον. Cod. B. τῷ ἀνήθινῳ.

τὸ νάρδιον] Cod. B. τῷ ναρδίνῳ.

καὶ τὸ] Delent copulam Codd. A. et C. Cod. E. ἡ τῷ σαμφυχίνῳ.

σαμφύχινον] Cod. E. σάμφυχον.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΠΡΟΣ ΒΗΧΑΣ

καὶ κατάρξεως.

Κ Ε Φ. ΚΓ.

Στύρακος, σπέρμα, ὀπίον, χαλθόνη, ἴσα γλυκεῖ
ἀναλαβόν. δίδου εἰς κοίτην γ'. ἢ κότε κέννημα, καὶ γλυ-
κέος ἐπιρροήσιν, πρὸς θερμὴν ζέσην. ὑοσκυάμου σπέρ-
μα Ι.δ'. κικκουαρίων Ι.δ'. κήκεον Ι.δ'. ἰψήματ. αναλα-
βὼν ἡλίου καλὴν. ἄλλο. μέλιτος, βουτύρου, κωμην
σανειφῆσαι ὁδοῦ ἐκλήρηται. δίδου δὲ ῥιζήματα τε δι'
ὑσσώπου καὶ σῖκου, καὶ ῥιζάλευ, καὶ ῥιζας ἀφοφῆμα.
ἄλλο. σύρακος οὐγΓ. ε'. σπέρμα οὐγΓ. β. ε'. τερεβιν-
θίνης,

Cap. XXIII. Cod. E. ιθ'.

καὶ κατάρξεως] Cod. B. καὶ πταρμῶν. Codd. A. et C. πρὸς εἰ-
χους καταπότια. Cod. D. πρὸς βήχιν καὶ πταρμούς. Cod. E.
καταπότιον.

Στύρακος] Paulus lib. III. c. 22. Dioscor. lib. XXIV. c. 6.
Needham ad Geopon. lib. XIII. c. 8. Sam. Daleus Pharma-
col. col. p. 325.

γλυκεῖ] Codd. A. C. et E. γλυκὺ. Cod. B. γλυκεῖ.

γ'. ἢ ε'.] Ex imperio de modis utendum de uno consul. Rob.
Kenchensis ad Q. Ser. Samonicum p. 93. conf. c. 125. et cel.
H. D. Gaubius method. concinnandi form. medic. p. 91. nam
omnis impar numerus prospera significat et vivis adscribitur, ut
docet Lactantius ad Sancti Theodori lib. V. c. 15. conf. Jo.
Rhodius ad Scribonium Larg. p. 132. Codd. A. et C. γ' ἢ καὶ
ε. Cod. E. οὐγΓ. ε'. εἰς κοίτην.

γλυκέος] Codd. A. et C. γλυκεῖας. Codd. B. et D. γλυκεῖας.
Redius.

ἐπιρροήσιν] Dioscor. lib. VII. p. 357. Aristoteles Sed. XXVI.
[probl. 3. δι' ὃ καὶ διακλύζονται καὶ ἐπιρροήσιν, καθάπερ
Παρμενίων ὁ υποκριτής. Codd. A. et C. ἐπιπίπτω.

πρὸς θερμὴν] Codd. A. et C. πρὸς θερμὴν, et fuit lemma cap. 13.
XXIII. Cod. E. margini adscriptum κ'.

ἰψήματ.] De humore et modis effluens Dioscor. lib. XXIII.
p. 167. proinde de humore guttae neminiatis, nam deest.

ὑοσκυάμου] Codd. A. et C. οσκυάμου.

CATAPOTIA

AD TYSSSES ET DESTILLATIONES.

C A P. XXIII.

Styracis, myrrhae, opii, galbani, singulorum par-
pandus cum vino pallas et alpe et cubitum iuris quatuor
aut quinque pilulis exhibe, iidem quoque passum super-
billum. Ad functiones acres. Semina hyoscyami drach-
mae 4 nucleorum pineorum drachmae 5. croci drach-
mae quatuor pallas et recipiantur et lambendo assumuntur.
Adici. Mel etiam bayrom et cuminum usurpantur si-
mul cocta, torbitiones praeterea ex sicibus et decoctum
nuclearum plicorum et iulis. Aliud. Styracis drach-
mae sex, myrrhae drachmae duae et semis, terebinthi-
nae,

Id] Cod. A. et C. Cod. B. cΓ β'. Cod. E. εζ. ια σ'.

Le] s iidem. Cod. E. cγΓ. σ.

Id] uterque codex β'. Cod. E. εζα. β'.

Id] Cod. A. et C. ἄλλοι. Cod. E. ἄλλο — ἐκλείχων ignorat.

καὶ οὐ] si excidisse non puto, sed auctorem Plenum fecisse
videtur, cum pro f. l. d. i. s. u. t. ut Origenes Collect. lib.
I. p. 12. σμῖν, δε πρὸς καὶ εἰς γλῶσσας, leg. σμῖν δε;
si quis tamen velit, subaudire βραχύ τι, aut simile; per me
licebit. Codd. A. et C. μέλι, βούτυρον κυμίνω. Cod. B. μέ-
λιτι κίμινον καὶ βούτυρον ἀμφοτέρω εψήσας.

ξοφάματα] Codd. A. et C. καὶ ξοφάματα. Cod. B. διδου καὶ ξ.
Cod. E. ξοφήματα, τὰ τε.

τε] ignorant Codd. A. et C. Codd. B. et E. τὰ τε.

κουκουναρίων] Paulus στροβιλίων.

στροβίλων] Paulus στροβίλων. Codd. A. et C. στροβίλων. Cod. E.
στροβίλων.

ἀρεφάματα] Codd. A. et C. ἀρεφάματα. et sic quoque Cod. B.
delet hanc vocem Cod. E.

ἄλλο] item ἄλλοι. Codd. A. et C. Cod. E. addit καταπότις et
in margine καὶ. nempe c. XXI.

β'σ'] Codd. A. et C. δ'σ'.

τερεβινθίνης] Paulus lib. XXIV, c. 6. Cod. E. τερεβινθίνης.

θίνης, χαλβάνης, ὀποπόνανκος, ἴρεως εἰς I β'. ὅτις L κ'.
 δίδου εἰς κοίτην νύκτα.

ΠΑΣΜΑΤΑ ΚΡΑΝΙΟΥ

ξηραντικά.

Κ Ε Φ. ΚΔ'.

Ερίνης κέρπου ούγΓ. α'. σχόκου ἄνθος ούγΓ. α'. καὶ
 κηλίδων ούγΓ. α'. σαμψύχου ούγΓ. 5'. ἴρεως ούγΓ. 5'. ξυλο-
 βαλ-

χαλβάνης] Cod. E. χαλβάνιν.

ὀποπόνανκος] Plinius loc. cit. Omittunt hanc vocem Codd. A. et C. quam tamen agnoscunt B. D. et E.

I β'] Codd. B. et D. ούγΓ. β'. Cod. E. ξαΓ. β'.

L κ'] Cod. E. ἔξα. α'.

εἰς κοίτην νύκτα] Delendum τὸ νύκτα, quod ex margine in textum intravit. Recte supra εἰς κοίτην quemadmodum c. 50. et 125. ἐπὶ κοίτην Pollux lib. VI. c. 20. segm. 112. Hippocrates de prisca medicina p. 16. ἐς τὴν νύκτα, quae locutio vel sola arguit librum illum Coo sene junio rem auctorem habere, vel saltem interpolatum esse, nam Hippocrates saepe εἰς κοίτην dixit, et articulum praeterea omisisset, ut solent in ejusmodi locutionibus graeci, et noster c. 2. Ἰαμβλίχης V. P. c. 21. p. 84. ἀπὲναι ἕκαστον εἰς οἶκον. Noster c. 25. εἰς ἐσπέραν, et hoc c. εἰς λουτρόν. Codd. A. et C. εἰς νύκτα nubem pro timone amplexi sunt, nempe glossema, quemadmodum et Cod. E. Posset tamen quis suspicari ab auctore proficisci hanc ἐντογραφίαν, cum prius dedisset εἰς νύκτα quod deinde emendavit εἰς κοίτην.

Cap. XXIV. Cod. E. κβ'.

πάσματα] Codd. A. et C. πάθματα κεφαλῆς ἀνὰ ξηραντικά. Margo Cod. A. τὰ ἐπιβαλλόμενα καὶ ἐκπαττόμενα. Cod. D. πάσματα κεφαλῆς ἀνὰ ξηραντικά. Cod. E. quae ne ἀνὰ ξηραντικά, Eustathius Erot. lib. III. p. 77. ζήσῃ τὰ πρόσφορα πάσματα. Coelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 38. famparmentibus atentes, quae nos aspergines dixerimus. ubi vid. Almeloveenus p. 619. Th. Reinensis Var. Leod. lib. III. c. 17. p. 651. diaphanum Martialis lib. I. epigr. 88. ubi vid. Raderus: cui longe Scalige-

nae, galbani, opopanax, iridis, singulorum drachmae duae, lachrymae papaveris drachma dormitanis dantur.

REMEDIA

QVAE CAPITI INSPERCVNTVR, QVAE

CALVARIAM EXICCANT.

C A P. XXIV.

Ericae fructus, flores junci odorati, gallarum, singulorum uncia, majoranae, iridis, xyloballami, costi, singulorum

Scaligerana prima p. 80. Habebant autem medici vascula quorum ope πάσματα inspergebant, quae πυξίδια vocat Schol. Aristophanis ad Equit. vs. 902. quod e buxo antiquitus fierent. Th. Reinesius ep. 35. ad Rupertum p. 257. Hinc emendo Theophylactum Bulgar. epist. 42. p. 74. μή γάρ μοι τὰ παρ' ἐμοῦ λίγα φάρμακα, μηδ' ὅτι παρ' ἐμοῦ τὰς πυξίδας τούτων ἔχων ἀταλαιπώρος τὸ προσφορὸν ἀναλίσκομαι· καὶ ἡ ἐγκεράσις, ἡ ἐπιχειρίσις, ἡ ἐπιπλάσις τῷ νοσήματι ἀντιπαλαμήσομαι. leg. ἐπιπλάσις. Πάσματα habet noster c. 200. et 215.

Ἐγίους] Plinius lib. XX. c. 13.

σχίον] Schol. Aristophanis ad Acharn. vs. 228. Aelianus III. A. lib. VI. c. 42. Salmastius ad Solinum p. 135. et Hyl. Jatr. c. 86. Codd. A. et C. σχίον. Cod. E. σχινάθου οὐγΓ. ε'.

ἀνδρς] ἀνδρς.

καὶ] delet Cod. E.

σαμψύχον] Cod. A. σαψύχον. omittit Cod. E.

οὐγΓ ε'.] Codd. A. et C. γο. βς'.

ἱεας] Codd. A. et C. ἱεας γο. α'. βαλαυσίου Γο. α'. σίδιον γο. α'. intermedia ignorant. in Cod. E. ponitur post dosin corti, sed ita ἱεας οὐγΓ τὸ ε". iro. iridis nuciae semis. Haec cl. Cores.]

ζυλοβαλσάμου] Strabo lib. XVI. p. 1107. Plinius lib. XII. c. 25. Rob. Kenchenius ad Q. Ser. Samonicum p. 87. Cod. E. ζυλοβαλσάμου οὐγΓ, τὸ ε". κέσου οὐγΓ, τὸ ε'.

guorum unciae sex, incidantur, agitentur et inspergantur ad capitis lotionem. Aliud. Gallarum, iridis, singulorum drachmae duae, malicorii tantundem.

ἐπιπάσαι] Leg. ἐπίπασσε, sic c. 215. ἐπίπασσε ἐκ τοῦ λουτροῦ.

εἰς λουτρον] *Martins* legisse videtur εἰς λουτρον τῆς κεφαλῆς, quod venit ad capiti lotionem. Subaudiendum vero ἐπιπασσε, quod verbum epicomator noster fere ubique retinet, de qua locutione vid. *Hemsterhuys* ad *Aristophan.* *Plut.* p. 454. et *Dorville* ad *Chariton.* p. 706. *L. Bos* *Ellips.* p. 216. *Ev. Lucas* I. 13. ἐπὶ λουτρον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Est autem λουτρον frigida lavatio, ut docuerunt praeter *Casaubonum* ad *Gallicanum* p. 454. *Hemsterhuys* ad *Aristophanem* *Plut.* v. 952. et cl. *Burette* *Histoire de l'Academ.* T. I. p. 120. Sub vesperam balnea frequentabant veteres, quod patet ex *Herodiani* lib. IV. c. 8. et *Jamblicano* V. P. c. 21. p. 82. adde *Hier. Mercurialis* de arte gymnast. lib. I. p. 38. *Rozzius* de morb. artis. c. 43. p. 335. ne in balneum dixit *Celsus* lib. II. c. 17. ad balneum vadere *Marcellus* *Empir.* c. 4. p. 41. ut *Sophocles* *Ajac.* v. 227.

Ἄλλ' εἰμι τρός τε λουτρον

ἄλλο] Pro eo habet *Cod. E.* πάσματα ἀναζηρητικά κεφαλῆς et in margine γ'.

κηκίδαν] *Cod. E.* κικίδος.

ἔως] *Cod. E.* βαλανερίου οὐγ. β'. ἐρίκης κερπὸν οὐγ. β'. σιδίων οὐγ. β'.

τὴν κεφαλὴν] Pro τῆς κεφαλῆς. *Diodorus Sicul.* lib. I. p. 83. καταπασσάμενοι δὲ τὰς κεφαλὰς, ubi vid. *Wesselingius.* *Aristophanes* *Av.* v. 419.

κρατῶν ἂν-ἢ τὸν ἐχθρόν

pro τοῦ ἐχθροῦ, ubi vid. *Schol. Polyaeus* lib. V. c. 2. p. 440. καὶ τὴν κόμην κόμην καταχέμενος, ubi nolim legere τῆς κόμης cum τῷ πάνι *Casaubono.*

ΠΕΡΙ ΦΡΕΝΙΤΙΔΟΣ.

Κ Ε Φ. ΚΕ΄.

Ἡ Φρενίτις φλεγμονή ἐστὶ τῶν μηνίγγων, ποτὲ μὲν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐγκεφάλου συμφλεγμαίνοντος. ἔστι δὲ ὅτε παρὰ φύσιν θερμασίας συστάξῃ ἐν αὐτῷ, ἥτοι αἵματος παρούσαντες, ἢ ξανθῆς χολῆς, ἢ μελαίνης, παρὰ φύσιν δὲ αὐταῖς πυρετός δέξῃ, καὶ παραφροσύνη, καὶ προκοδισμός τῶν χειρῶν. καὶ οἱ μὲν δι' αἱματικῶν χυμῶν, μετὰ γέλωτος εἰσὶν, οἱ δὲ διὰ ξανθὴν χολὴν, μετὰ θράσους· οἱ δὲ διὰ μέλαιναν, μακροὶς, καὶ ἀνατάσσονται.

Cap. XXV. Cod. E. 28.

Φρενίτιδος] Codd. A. et C. Φρενίτιδος et mox Φρενίτης.

Φρενίτις] *Arætaeus* cur. morb. acut. lib. I. c. I. *Celsus* lib. III. c. 13. *Caelius* *Aurel.* acut. morb. lib. I. c. 1. *Paulus* lib. III. c. 6. *Priscianus* lib. II. c. 2. conf. *Dionysius* *Aegeus* apud *Photium* Biblioth. p. 421. *Theophilus* de Urinis c. 5. p. 82. Vere observat H. Tully Lib. I. sur la maladie de Dunkerque p. 63. *Hippocrates*, *Aræteus*, *Caelius* et plusieurs autres médecins de l'antiquité traitoient les maladies inflammatoires d'un peu près comme on les traite de nos jours, quoiqu'ils ignorassent la circulation du sang, etc.

μηνίγγων] Codd. A. et C. μηνίγγων.

ποτὲ μὲν] Exulat μὲν e Cod. E.

ἔστι δὲ ὅτε] Cod. E. ὅτε, male. *Paulus* ὅτε δὲ. De hac locutione confut. *Demetrius* de p.ritical. c. 40. p. 383. L. *Box* *Edips.* p. 192. et *Iunius* *Marklandus* ad *Euripidis* Suppl. vi. 1143.

Θερμασίας] *Thomas* Mag. p. 441.

συστάσις] Cod. D. συσησίας. male.

ἐν αὐτῷ] Cod. E. ἐν παντῷ.

ἥτοι] Cod. E. ἢ τοῦ. Voluit puto ἥτοι.

ἢ μελαίνης] Desiderantur in Cod. E.

αὐταῖς] nempe τοῖς κάμνουσι, quod adsumendum.

παραφροσύνη] Codd. A. et C. παρὰ φύσιν.

προκοδισμός] Codd. A. et C. προκοδισμός. Cod. B. προκοδισμός. *Caelius* *Aurel.* acut. morb. lib. I. c. 5. p. 19. et ad eum *Iunius*.

DE PHRENITIDE.

C A P. XXV.

Phrenitis inflammatio est membranarum cerebri, quae μήνιγες graeco sermone appellantur, nunc quidem cerebro ipso ea laborante, nunc vero caliditate praeter naturam in eo existente, vel sanguine abundante, vel flava bile vel atra. Comitatur porro hos febris acuta, delirium et manibus floccos evellere videntur, qui igitur hoc affectu ob sanguineos humores laborent, ii rident: qui vero ob flavam bilem, feroces sunt: qui ob atram

G 2

infa-

Iovanius. Hippocrates Praenot. p. 5 καὶ ἀποκαρθελογούσα καὶ ηρεκίδας ἀπὸ τῆς ἰατρίας ἀποτιλλούσας, ac ita uxor Dealcis apud eundem morbo. vulgare. lib. III. aegrot. XV. p. 202. ubi vid. de m. n. r. u. o. praedictum medici Henr. Cope p. 314. Κρεῖνός quod est apud Pollucem lib. VII. c. 14. segm. 64. idem id καὶ ἄλλῃ, Caspionus ad Theophrasti Char. p. 28. et ad Persii Sat. VI. p. 509. Veram descriptionem huic voci adseruit cl. Wesseling ad Herodoti lib. III. p. 196. conf. Pötsch Oecon. Hippocr. p. 218. Scaliger ad Albinovani Eleg. II. vs. 74. et Scaligeran. prim. p. 125.

εἰ μὲν] Cod. A. et C. ἢ μὲν. Cod. E. εἰ μὲν.

αἱματικῶν] iidem cōdices αἱματικὸν χυμὸν, recte.

μετὰ μέλατος] vid. doct. Krieger ad Matthaei c. XXVII. 66. Codd. A. et C. διὰ μέλατος. Cod. B. μετὰ μέλατος ἐστίν.

εἰ δὲ] Codd. A. et C. εἰ δὲ διὰ μελαίνης, μακρῶς. εἰ δὲ διὰ ξανθὴν χολήν, θρασείς. Codd. B. et E. εἰ δὲ.

διὰ ξανθὴν] Cod. B. ἀπὸ ξανθῆς χολῆς.

εἰ δὲ] Cod. E. εἰ δὲ.

διὰ μελαίνην] Cod. B. ἀπὸ μελαίνης.

μελαίνην] Scilicet χολήν, quam plerumque post μελαίνην reticent medici recentiores. Iovanius de V. S. p. 9. ὁ ξανθήχολος ἢ ὁ ἔχει μελαίνην, ἢ θάλασσαν. Ceterum primus Anaxagoras bilem morborum omnium causam statuisse videtur, quem ea propter reprehendit Aristoteles de P. A. lib. IV. c. 2.

ἀκατάσχετοι] Historiam ludicram vid. Antholog. lib. I. c. 45. Cod. B. ἀκατάσχετοι, καὶ ἀκατάσχετοι εἰσίν.

τοῦτους φλεβοτομῶν ἀπ' ἀγκῶνας αὐτίκα, καὶ
 κλύειν οἱ εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ χυ-
 λῶς πρὸς τὴν καὶ βρογχίαν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐμβρέχειν
 ἐν βρογχίᾳ, χυλῶ δὲ σὺν χαυμαίνῃ, καὶ τρίβειν εἰς
 ἐσπέραν τὰς τε χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐπιδέσμους
 ποιῆν, δίδοναι δὲ καὶ τὴν διὰ κωδίων πρὶν καὶ τὴν κε-
 φαλήν

αὐτίκα] Priscianus lib. II. c. 2. p. 68. licet ad detractiōnem san-
 guinis cunctatio raro peccaverit. Rectius noster cum Paulo.
 Caelius Aurel. I. c. c. 10.

κλύειν] Leg. κλύζαν. ac sic Cod. B. cap. 30. 31. et 32. recurrit
 idem vitium.

ἀποκρεϊστικῆς] Cod. E. delet hanc vocem. Cod. B. τοῖς δριμυ-
 τώτοις κλύσμασιν, οἷον διὰ τε ἐντερίωνης, ἀσπρικῶ καὶ τῶν
 τοιούτων. καὶ ἀσπρικῶ λεγόμενον esse monuit hic Prætorius
 Bolia.

δι' ἀγκῶνας] Cod. E. διὰ τὰς ἀγκῶνας καὶ χεῖρας. vid. Casanbonus de
 hac voce ad Athenæi lib. IV. c. 6.

χυλῶς] Hippocratus de medicis lib. I. in morb. acut. p. 34. Pli-
 nius lib. XVIII. c. 7. Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 8.
 et c. 19. Didymus Geopon. lib. II. c. 54. Cael. Apicius lib.
 IV. c. 4. p. 32. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. IV. c. 18.
 Marfil. Cagnatus Var. Olib. lib. I. c. 30. Petr. Petrus ad Are-
 tæum p. 237. Publicæ vendebatur apud veteres, vid. Martialis
 lib. XII. epigr. 59. Jo. Langius Epist. medic. lib. I. ep. 57.
 p. 273. Sabonius Epistol. lib. I. ep. 80. p. 173. Jo. Bruyri-
 nus de re cib. lib. V. c. 10. p. 340.

πρὸς τὴν] Male Cod. A. πρὸς τὴν, ut sit melius Cod. D. πρὸς
 τὴν.

ἐμβρέχειν] Priscianus I. c.

ἐκ τῶν] Cod. B. ἐκ τῶν. Cod. B. ἐκ τῶν. Cod. D. ἐκ τῶν. Cod. E. ἐκ τῶν.

ἐκ] De hac locutione consul. Petr. Victorinus Var. Lect. lib. XXXII.
 c. 4. et Casanbonus ad Celsum p. 12. quibus adde Rob. Ken-
 chonium ad Q. Ser. Samonicum p. 102.

χεῖρας] Koller c. 27. ἐκ τῶν χεῖρας. c. 233. καὶ χεῖρας
 ἐκ τῶν χεῖρας ἐκ τῶν χεῖρας. Achilles Tat. lib. V.
 p. 233. ἐκ τῶν χεῖρας ἐκ τῶν χεῖρας. ac p. 331. et
 lib. VII. p. 317. ubi transpositiones displicent Samasio, cum
 tamen ad Capitolinum talē transpositionem tuetur contra
 Casanbonum, quem vid. ad Suetonii lib. I. p. 70. Exemplo-
 rum itruem prægrandem adferem, nisi arbitrarer id abunde
 fecisse Dorville ad Chariton. p. 138. et imprimis p. 319. Ἀνα-
 γράφει. vult hoc sententia grammaticā, vid. Schol. Homeri ad
 Iliad.

infantes et contineri non possunt. His igitur statim
veni in cubo seca d. e. alvus eluenda reprimendis,
decocto et cremore pulsanæ et rosaceo, caput vero per-
fundendum rosaceo et succo chamaemeli, et vesperi
perfricandæ et manus et pedes, et vincula paranda et
potui dandum medicamentum e papaveris capitibus, ca-

G 3

put

Ilia. Γ. v. 12. *Αἰσχροὺς* morb. chron. lib. I. c. 5. p. 30. C.
οὕτω οὐ κακοὶ εἶναι ἰσχυρῶς ὁμολογεῖται, ubi transpositio
fraudi fuit doct. *Πιστὸ* ut locum corruptum crederet. *Αἰσχα-*
λὶν transposueris apud *Αἰσχροὺς* morb. chron. lib. I. c. 7. p.
35. P. cum cl. *Wyga*: locum sanum corrumpes.

χαμαιμήλα] pro *χαμαιμήλινα*. conf. quæ ad c. 12. notavi. c.
12. *τοῖς δὲ δόκτοις πρὸς ἐκείνους*. Exulant hæc verba e codd.
A. C. et E.

εἰς ἐσπέραι] Cod. B. *εἰς ἐσπέραις*.

ταῖς τε] Caret particula *τε* Cod. E.

ἐπιδίςμονος] Parum *Αἰσχροὺς* nostrum locutum esse adfirmat cl.
Gallier ad *Thomam* Mig. p. 502. qui cum *Phrynicho* mascu-
lino genere addidit inquit hunc vocem, cui puriorum admi-
sus est *Trillerus* l. c. sed frustra, nam a recentioribus ita usur-
patum evincunt Schol. *Terentii* ad *Phoenicem* v. 1663. *τελευτά-*
νους δὲ τὰ ῥήκη, οὓς φαμὲν ἐπιδίςμονος. Clarius adhuc *Sirabo*
lib. I. c. 5. p. 56. *ὁ δὲ πρὸς τὸν Πύλαρον πέντας nominaverat, ἐπι-*
δίςμονος οἱ ὕστερον προσήγορεύονταῦτα τε καὶ τὴν Δημητριάδα.
Phuarchus T. I. p. 80. *ὁ μετὰ τὴν τομὴν. Φεύγων τὸν ἰατρὸν,*
καὶ τὸν ἐπιδίςμονον, καὶ τὸν ἐπιδίςμονον. Elegantiùs *τὰ ἐπιδίςμον*.
Aelianus H. A. lib. VIII. c. 9. *Paulus* l. c. *δύο μοῖς περι-*
σπέρμενοι. *Theophrastus* Therap. I. p. 4. *οἱ ἰατρὸι καὶ δισμὸς*
πρὸς τοῖς. *Ἐπιδίςμονος* dixit *Oribasius* de fractur. I. p. 51.
ut *Hierocratis* de Medico p. 46. frequentius tamen *ἐπιδίςμονος*.
Nepotianus Trajano p. 211. *ὅτι καὶ ἐπιδιπνόντων τῶν ἐπιδίςμων*
— ἄλλους ἐς τὰ λυπηρὰ καὶ τὰ ἐν καταδίςμῳ. Jo. *Chrysosto-*
mus in A. A. Sermon. XL. p. 83. *ἐπιδίςμων γὰρ καὶ ἐπιδίςμων*.
Ἐπιδίςμονος dixit *Cassius* Gemell. LVII. De fasciis medicorum
egit *Philostatus* V. A. lib. VIII. c. 25. p. 366.

ταῖς] Mos ille ligandi membra, ubi solent, etiam notus incolis
Africæ d- quibus *Le Pausanias* voyage en Afrique T. I. p. 213.
huc observat. „Le plaisant moyen des ligatures est encore
„chez eux un remède général qu'ils appliquent à tous les
„maux. Ils bandent avec force leur tête, ou toute autre partie
„souffrante, et pensent qu'en gênant le mal, ils l'obligent à
„fuir.“

καδὲν] *Seberus* ad *Pollucis* lib. II. c. 4. segm. 38. Schol. *Homeri*
ad *Ilia* E. v. 499. *Καδὲν δὲ ἐστὶν ἡ τῆς μήκωνος κεφαλὴ, ὅ*
τεν εἶδος βετάνης. Quæ post hanc vocem leguntur usque ad
ψυχουσιν ignorant Codd. A. et C.

φαλήν κατεώνων ἐλαίῳ, ἐν ᾧ ἐμπιπείσθῃσαν αἱ κωδίαί,
καὶ τὴν ψύχουσαν καὶ ὑγραίνουσαν τροφήν παρέχον, δι-
δόντι δὲ καὶ τὸ ὑδρορροστόν καὶ τὸ ὑδρόμιλον. ἐπιχρεῖ
τῷ μετώπῳ, πρὸς τὸ ὑπὸ πύλῳ ὅππῃ, ἢ μανδραγόρου
χιλόν, ἢ τὸν διὰ σπερμάτων τροχίσκον, ἢ τὸν πάγχρη-
σον καὶ τὸ σπλάγχχνον ἐπιμελητέον τοῖς ψύχουσιν
ἐπιθέμασι.

ΠΕΡΙ

κατεώνων] Leg. κατακίον. vid. *DeLux* lib. IV. c. 25. segm. 180.
et ad eum *Seberus*. *Schell*. *Nicantiri* ad *Alexiph.* vi. 463.
Asclanius II. A. lib. XI. c. 31. μὴ κατεώνων μὲν τὸν ἐφ' ὀφθαλ-
μόν. conf. lib. XIII. c. 7. M. *Antoninus* lib. V. c. 7. ὡς
ἄλλῃς πρὸς κατάπλυσιν, ὡς πρὸς κατεώνησιν. *Plutarchus* T.
I. p. 129. οἱ ἰατροὶ ἐξ ὀφθαλμοῦ καὶ κατεώνησιν. *Moeris*
Atticist. p. 6. αἰκίον Ἀττικῶς κατεώνησιν. ἑλληνικῶς. *Theo-
dorus* Therap. I. p. 4. καὶ κατεώνησιν (οἱ ἰατροὶ) πρὸς τὰς κε-
φαλὰς. ad quod frons sic utebatur. Idem *Serap.* VI. p. 101.
καὶ κατεώνησιν τῇ σπερμῇ. conf. Th. *Catakerus* ad M. *An-
tonin.* p. 151. *Archigenes* apud *Oribasium* de *Luxat.* p. 157.
ψύχουσι τε πρὸς κατεώνησιν. *Lexic.* de spiritibus a cl. *Falcken-
berg* editum p. 224. ὅμοι, ἀπὸ τοῦ ὕδατος. Ab ὁδὸ et οἴα
deducta *Wattius* *Etymolog.* p. 29. quam recte viderit ipse.

καὶ τὴν κ — κωδίαί] Absunt haec a Cod. E.

ὑγραίνουσαν] Cod. E. ὑγραινουσαν.

ὑδρορροστόν] Cod. B. ὑδρορρότον. scilicet. Cod. D. ὑδρορροστότον
conf. c. 113. et 122. *Martius* non male vertit julep, vid.
Jo. *Heur.* *Montingeri* *Analecta Historico-Theologica* Dissert. VI.
p. 303. Quibusdam multis julep dicitur frons longa, ut
Nicol. *Fontano* *Observ.* Rar. *analectis* p. 37.

ὑδρόμιλον] Leg. ex *Paulo* ὑδρόμιλον. ac sic Cod. B. Codd. A.
C. et E. ὑδρόμιλον habent. quomodo conficiebatur docuit *Am-
man* ad *Cassii* *Aurel.* *morb. chron.* lib. III. c. 2. p. 442.
Hippocrates de rat. victus in acut. p. 205. *Dioscorides* lib. V.
c. 30. *Paulus* lib. VII. c. 15. *Plinius* lib. XXII. c. 24.
Georon. lib. VIII. c. 27.

ἐπιχρεῖ] Codd. A. C. et E. ἐπιχρεῖ δὲ.

μετώπῳ] *Simplicius* *Sethi* de Aliment. p. 72. ubi pro τῷ μετώπῳ leg.
τῷ μετώπῳ. Cod. B. τὸ μετώπῳ. *Temporibus* potius illud
quidam spondi mavult Jo. *Langius* *Epist.* *Medic.* lib. I. ep. X.
p. 42.

πρὸς τὸ ὑπὸ πύλῳ] Non agnoscit haec verba Cod. B. Cod. E. τὸ
ὑπὸ πύλῳ. unde prima syllaba.

ὅππῃ] De opio veterum vid. *Primeriosus* de vulg. error. lib. IV.
c. 44. et egregius *Schmied* *Toxicol. Veter.* c. 11. p. 43.

put vero fovendum seu perfundendum oleo, in quo ebullierint capita papaveris, cibosque refrigerantes et humectantes offerre, et potui dare hydroscolatum, id est, julep ex infusione rosarum et aquam mulsam. Ad somnum vero inducentium fronti illinito papaveris lachrymam aut mandragorae succum, aut pastillum qui o feminibus et conficitur, et a graecis diaspermation dicitur, vel qui ob multiplicem usum quem habet πάγχρηστος vocatur, visceris porro quoque ratio habenda est, et ea quae refrigerant, imponenda erunt.

G 4

DE

μανδραγόρας] Codd. A. et C. μανδραγόρας. Xenophon Sympo-
s. p. 170. τὰς μοι λύπαις ἀσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους
καίμει. Aethonens lib. XI. p. 504. Eusebiius Hexaem. p. 9.
καὶ δὲ τοῦ μανδραγόρου ὕπνον ἰατροὶ κατεπάγουσι, καὶ τῷ
ἐπὶ τὴν αἰσθησὶν τοῦ σώματος καταναγκάζουσι. vid. Celsus lib. V.
c. 25. et ad eum Rousseus. Apulejus c. 131. Clemens Alex.
admonit. ad Gentēs p. 84. Apulejus Metamorph. lib. X. p.
267. Lucianus Timon. T. I. p. 100. ὅπου γε καθάπερ ὑπὸ
μανδραγόρα καθεύδεις. ubi vid. Hemsterhuys ib. p. 103. et Scæ-
ligerana secunda p. 439. Junge doct. Schulze Toxicol. Veter.
p. 9. p. 37. Polyaeus lib. V. c. 10. p. 480. Isidorus lib.
XVII. c. 9. Needham ad Geopon. lib. XVIII. c. 16. et quos
laudat Seberus ad Pothicis lib. V. c. 27. segm. 132.

χυλὸν] vid. Salmasius ad Solinum p. 906.

ἢ τῶν] Codd. A. et C. ἢ τῶν.

πρόχισκον] Cod. B. πρόχον.

τὸν] Malim τὴν cum Cod. B.

πάγχρηστος] Eusebius habet auctorem, vid. Jugleri Biblioth.
Ophthalm. p. 37. Cod. B. addit εἰς τὸ ὑπνώσκει.

τὸ σπλάγχχνον] τοῦ σπλάγχχνου, Hippocrates tamen de fract. p. 22.
ἀλλ' οὐ κατὰ ἐπιμελητέας οἱ ἰατροὶ. Xenophon memorab. lib.
II. c. 9. p. 104. καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ἐπεμελεῖτο. ubi cl.
Ernesti cum Forto κατὰ subaudiendum ceniet. Theophrastus
Char. c. 12. πρέθυμος δὲ ἐπιμελητὴν αἰ μὴ βούλεται τις
γινώσκειν. Schol. Homeri ad Odys. I. vi. 322. καὶ καὶ τὸν τοῖς
ἰατροῖς. τοὺς λόγους ἐπιμελεστέας. Xiphilinus Augusto p. 68.
τοὺς δὲ καὶ ἐπὶ τῷ δήμῳ τῷ τε ἐμίλῳ κατὰ τὸ ἀρχαῖον, ποι-
ούμενος ἐπεμελεῖτο.

ἐπιθεμασι] ἐπιθεμα non ἐπιθεμα dici vult Thomas Mag. p. 344.
sed parum sibi morigerum nostrum caeterosque medicos expe-
ritur, Atticismi non adeo studiosos. Codd. A. et C. ἐπιθε-
μασιν exhibent.

ἐπιμελητέον] Verbi hujus significationes persequitur L. Bos ani-
madv. ad script. Gr. p. 66. de medico etiam Theophrastus Bulgar. ep.
47. in qua plura vocabula congestit ex officina medicorum derivata.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ

ἐγκεφάλου.

ΚΕΦ. Κς.

Φλεγμαίνων ὁ ἐγκεφαλός εἰς τοσοῦτον ὄγκου αἵρεται
πολλάκις, ὥς καὶ τὰς τῆς κεφαλῆς ῥαφὰς διίτασθαι,
καὶ ὀδύνη μεγάλη παρέπεται, καὶ ἔρευθος τοῦ προσώπου,
καὶ τὰ ὄμματα προπετῇ γίνεται. Φλεβοτριμὴν οὖν τού-
τους χρεὶν, δῶι δὲ καὶ ἀπὸ ῥινός, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν
γλῶσσαν φλεβῶν αἷμα ἀφαιρῆν. Χρῶ δὲ ταῖς πρὸς
Φλεγμοναῖς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐμβροχῶν, ἢ κατὰ συμπά-
· θειαν

Cap. XXVI. Cod. E. κς.

Φλεγμαίνων] Paulus lib. III. c. 7.

ὁ ἐγκεφαλός] Codd. A. et C. Φλεγμαίνων ἐγκεφαλέν. Cod. D.
Φλεγμαίνων μὲν ὁ ἐγκεφαλός. Cod. E. ὁ Φλεγμαίνων.εἰς τοσοῦτος] Noni verba sunt, Paulus enim εἰς πολλὰκις οὕτως,
sed apud nostrum ὅσον, legendum, non ὅσον. quam lectio-
nem agnoscunt codd. A. C. et E. Xiphilius Commod. p.
274. οὕτως οὖν ὁ Κλέανδρος εἰς τοσοῦτον ὅσον ἀρθεῖς ἔπεσε.

ὄγκου] Galeus de tumorib. praeternatur. T. III. p. 353.]

ῥαφὰς] Pollux lib. II. c. 3. segm. 36.

διίτασθαι] Exempla dehiscen-
tiae suturarum capitis colligit Stol-
partius van der Wiel observ. rarior. cent. I. obser. i. A.
fluxionibus id fieri docet Orbasius de fractur. p. 101.καὶ ὀδύνη] Paulus καὶ ἡ ὀδύνη δὲ. Eler. Wolfius not. in Axio-
chum p. 223. in addendis et omissendis articulis tanta est grae-
corum codicum varietas; si plures inter se, etiam vetusti et accu-
rate scripti, id quod a me facere fassum est, conferantur; ut ni-
hil fere certi fieri possit. ad le. Salmasium ep. ad Puteanum Epi-
stol. lib. I. ep. 3. p. 5. Grammaticos ubi vocem exponant,
articulum addere, secus auctores, observat Valckenarius ad He-
rodoti lib. V. p. 375. conf. quae notavi c. 24. Articulum
frequenter per pieusimum additum fuisse statuit van Bergen
Crit. Observ. cap. 72. p. 191.

παρέπεται] Codd. A. et C. παρεύεται.

ἔρευθος] Codd. A. et C. ἔρεθος. Cod. E. ἔρεῦθοι.

γίνεται] Cod. D. γίνεταί. Heliodorus lib. II. p. 73. τότε ἦμαρ
ἐκπεπλεγμένον, καὶ τῆς οἰκίας ἐξ ἧς ἐξοδηθήσοι. Aemilius Tat.
lib.

DE INFLAMMATIONE

CEREBRI.

C A P. XXVI.

Cerebrum inflammatione laborans, saepenumero ad tantam molem attollitur, ut capitis suturas dividat ab invicem, dolor comitatur maximus, rubor faciei, et oculi prominere quasi videntur. His igitur statim venae sectione succurrendum et sanguis ex naribus, et venis sub lingua detrahendus, et perfusionibus iisdem, quibus in inflammatione capitis utimur, procedendum erit, sive

G 5

affectus

lib. VI. p. 573. δάκρυον γὰρ ὀφθαλμὸν ἀνίστησι καὶ ποτὶ προ-
πέτετον. Sed quae sequuntur, καίτοι δὲ τῆς τῶν δακρύων
ἀλμυρῆς περὶ τῶν κύκλων, vitio non carere videntur: corrigo χρο-
μῆος — περὶ τῶν ὀφθαλμῶν, pro qua voce ultima, quam in
codice MS. sigla, hoc est circule, exaraverat, librarius illam in
textum receperunt. Περὶ τοῦ ὄφθ. vult *Beckmannus*
ad *Valerii Maximi* lib. I. c. 6: 5. p. 62.

φλεβοτομῆν] Codd. A. et C. φλεβοτομήν.

οὐν] Deest in Cod. E.

φλεβῶν] Paulus ἀργείων. *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. III. c.
4. p. 190.

γλῶσσαν] Codd. B. et D. γλῶτταν.

αἷμα] Exulat e Cod. E.

ἀφαιρῆν] Paulus κενῶν. Non semper epitomatores ipsis auctorum
verbis utuntur, sed ipsi pro lubitu variant ac permutant illa.
Orisius Annom. p. 44. καὶ δὲ καὶ τὸ τῆς κίχης εἶδωλον,
εἰς τὴν κατέκτεται, τότε τὴν αἵματι. quae verba aliter legi
apud Galenum et Theophilum observat cl. *Dunfals*, sed levi
mutatione lego τὴν ποτὶ τὴν, nec ulterius emendatione locus
eger. *Aeschlinum* quoque non semper Platonis verbis uti obser-
vat doct. *Fischerus* ad *Dialog.* I.)

φλεγμονῶν] Leg. φλεγμονῶν. ac sic Codd. A. C. et E. Noster
c. 37. πρὸς πύρετον, vit. doct. *Chishull* de munitio σκαπὶ p.
130. et cl. *Saxe* epist. ad *van Houten* p. 26. *Aeschlinus* *Dialog.*
II. p. 39. ὁπρὲς ἡσσαν φέτας ἀγαθὰς πρὸς ἀντιπρὸς ἀνδράπων. lo-
cutio integra.

ἐμβροχῶν] Leg. ἐμβροχῶν ac ita quoque Codd. B. et E. Codd.
A. et C. male ἐμβροχῶν.

θειαν γίνεται, πασχόντων τῶν φρενῶν καὶ τῶν σπλάγχ-
νων, ἢ κατὰ πρωτοπάθειαν τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ οἷς
μὲν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, οἷς δὲ ἐκ μεταπτώσεως τινὸς τῶν
ὀξέων νοσημάτων.

ΠΕΡΙ ΛΗΘΑΡΓΟΥ.

Κ Ε Θ. ΚΖ.

Ὁ δὲ λήθαργος ἐπὶ φλέγματι γίνεται ὑγροτέρῃ,
διαβρέχοντι τὸν ἐγκεφαλον. Παρέτεται δὲ τοῖς ληθαρ-
γικοῖς παρετός βληχρὸς μετὰ καταφορᾶς, καὶ ἐρωτῶ-
μενοι ἐπιλήσμονες εἰσὶ. τούτους εἰ μὲν ἡ δύναμις ἐπιτρέ-
παι φλεβοτομητέον* εἰ δὲ μὴ, κλύσμασι χρυσώμεθα
δρίμε-

σπλάγχμων] Huc usque codices M.F. namque sequuntur in illis
debetur.

ἢ κατὰ] Leg. εἰ κατὰ. σ. Haec permutatio τοῦ η et α turbat
locum *Antoni* Caspadi. Morb. tantum. lib. I. c. 15. p. 45. D.
εἰς δὲ καὶ χιλῶν ἐστὶ αὐτή, quae verba varie tendarunt. V.
D. lib. II. c. 2. p. 5. 150 δὲ χιλῶν, ἢ μὲν αὐτάρκως, ἢ τοῦ
νοσοῦντος εὐφορίαν, quae verba ita refingo: εἰ μὲν αὐτάρκως ἢ,
ἢ τοῦ νοσοῦντος εὐφορία.

ἢ κατὰ — νοσημάτων] Exulant e cod. E.

εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς] *Memoria*. lib. I. c. 2. p. 19. ἀλλ'
εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὀρεγνόμετε προσεΐμαι τῆς πόλεως.

Cap. XXVII. Cod. E. κς'.

Περὶ ληθαργου] Codd. A. et C. περὶ ληθαργίας.

δὲ ληθαργος] uterque codex A. et C. ἢ ληθαργος. Cod. E.
δὲ ληθ.

φλέγματι] Cod. B. φλέγματος ὑγρότητι.

διαβρέχοντι] Cod. B. διαβρέχοντος.

δ δὲ] Cod. E. ὁ λήθαργος, omisso δὲ.

ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς] *Memoria* de Morb. lib. III. p. 47. *Codex* lib. III.
c. 2. p. 5. 150 δὲ χιλῶν, ἢ μὲν αὐτάρκως, ἢ τοῦ νοσοῦντος
εὐφορίαν, quae verba ita refingo: εἰ μὲν αὐτάρκως ἢ,
ἢ τοῦ νοσοῦντος εὐφορία.

affectus per consensum praecordiorum vel fiscerum fiat, live primo et per se affecto cerebro statim a principio, vel transmutatione morbi alicujus acuti.

DE LETHARGO.

C A P. XXII.

Lethargus sit ex pituita humidiora madefaciente, comitatur hoc effecta correptos febris lenta, cum alto sopore conjuncta, et interrogati obliviscuntur. His igitur si vires patiantur, sanguis mittendus est, sin minus elyptores adhibendi erunt acres, ut qui ex centaurei decocto,

acut. morb. lib. II. c. 1. Priscianus lib. II. c. 2. Paulus lib. III. c. 9. Jac. Primrosius de vulgi error. lib. II. c. 36. de voce ipsa vid. Schol. Euripidis ad Med. vi. 1. conf. vir multae eruditionis Grunerus morb. antiquit. p. 260.

καὶς ληθαργικοῖς] Codd. A. et C. τῆς ληθαργικῆς.

πυρετός] Zenchius Cent. IV. 90. καὶ ληθαργος πάθος τι συν-
πυρετώ.

βληχερός] Codd. A. et C. βληχερός. Cod. B. βληχερός. Cod. E.
γλίσχρος.

καταφορῶς] Plutarchus T. I. p. 27. ὥσπερ γὰρ ὁ μεταχειρόμενος
τοῖς ἀντιποῖς παρὰ φύσιν καὶ διακίδους τῇ δυνάμει εἰς
τὸν οἶνον, μαλᾶκωτέραν ποιεῖ τὴν καταφορὰν τοῖς πίνουσιν.

ἐπιλήθμονες] Procopius Hist. Arcan. p. 72. ἀλλὰ σιωπῇ ὥσπερ
ληθαργία αἰῶνός καθήσο. conf. Thomas Nag. p. 375. v. λη-
θαργος.

τούτους] Codd. A. et C. τούτων.

εἰ μὲν] iidem duo codices ἢ μὲν.

φλεβοτομητέον] Anonymus de V. S. p. 11. καθαρῶς τεταμένη φλέβα
ληθαργία παύει.

εἰ δὲ μή] conf. c. 36.

κλύσματα] Codd. A. et C. χρησώμεθα κλύσματα δόματα. Minus
bene, solemne enim graecis inter substantivum et participium
verbum ponere. Heliodorus lib. II. p. 32. διὰ τοῦτο γοῶν
ὑπολειφθεὶς τοῦ σώματος, ἡδὲ τοῦτος λέγ. διχὰ νεκρὸν.

δράσιν. αἶον κενταυρίου ἰσθίου ἵκτι σὺν μέλιτι, καὶ νέ-
τρι καὶ χαμαιμηλῶ ἐλαίῳ. Ἐμβρῶσθωμεν δὲ καὶ τὴν
κεφαλήν ἐξ ὁπίου σὺν κενταυρίῳ. τὰς δὲ χεῖρας καὶ τοὺς
πόδας ἐπαλείψωμεν ἐλαίῳ σὺν παλαιῷ ἵππῳ ἑττοῖ. ἢ
πυρεθρῶν, ἢ κόκκων κινηδῶν. Ὅσα δὲ ταῦτα δὲ τῇ ἐνὶ προ-
σώτῳ, σ' ἰ ἐξω λυγρὸς ἵππος, ἴσμι. ἢ οὐχ ἴσμι ἢ γλῶ-
χῳ, χρεῖν δὲ τὸ σῶμα, καὶ τὸν σφαιρικὸν σιγῇ λέναν
σὺν

δράσει.] Persuadere mihi nequeo clystma hoc inter acia esse refe-
rentum. C. 87. iterum centaury decoctum pro clysmate
commendat: at c. 32. iterum centaury pro acii clystere nititur
et c. 37. Plinius tamen lib. XXVI. c. 5. E diverso purgat
alvum succus centaury minoris drachma in hemina aquae cum
exiguo saix et aceri, bilemque detrahitis. Marcellus Empir. c. 30.
p. 212. conf. Dioscorides lib. III. c. 9. Sam. Daleus Phar-
macop. p. 207. bibulam et picuinolam humores omnes ita-
que per alvum educit. Sed aliter judicabant veteres, nam cen-
taurium etiam inter acia retulit Avetanus cur. morb. acut. lib.
I. c. 4. p. 82. A. quibus fulcitur sententia Sulmasti, quam
classe exposuit M. Z. Boxhornius epist. ad J. Pontanum p. 26.
ut ostendat non easdem illas plantas esse, cum illis veterum, qui-
bus tamen eadem nomina botanici nostri indidere. Nullus recen-
tiorum, qui materiam medicam exposuerunt, saltem quos mihi
censuere licuit, Hellebore vim narcoticam vel palliativam ad-
scribunt, quam ei tribuit a medicis haud dubie id edoctus Eu-
florus Theriac. p. 9. unde etiam plantam at ille iocum jure,
et locus forte in viris cubat. Nec vim hanc ei tribuit eximius
Dioscorides Theriac. c. 4. p. 24. nec c. 25. p. 74. Ad-
Ripolar Adolphus Forstio apud Th. Bartholinum Epist. Medic.
Cent. I. ep. 16. p. 407. docenti nymphaeam nostram differre ab
illi Dioscoridis.

χαμαιμηλῶ.] Codd. A. et C. χαμαιμήλῳ τῷ.

καὶ τῇ.] Abest copula ac Codd. A. C. et E.

ἐξυρεδία.] Cod. D. ἐξέρκεδον.

τοὺς πόδας.] Codd. A. et C. καὶ πόδας, omisso articulo.

ἐπαλείψωμεν.] Cod. B. ἐπαλείψομεν. ac sic quoque Cod. D.
Cod. E. αλείψομεν.

ἐπ' αὐτῷ.] C. 1. c. 25. Similitudini praepositio haec praepo-
nitur apud Homerum Iliad. K. vl. 19.

ἢ τινὰ οἱ σὺν

ubi Schol. σὺν αὐτῷ. Codd. A. et C. ἐλαίῳ παλαιῷ σὺν νέ-
τρι. Cod. E. ἐλαίῳ σὺν νέτρι. Cod. D. ἐλαίῳ παλαιῷ

σὺν

cocco, melle et nitro et oleo chamaemelino sunt compo-
siti, caput etiam oxyrhodoino castorio adjecto perfun-
dendum manusque et pedes ex oleo veteri, nitro albo,
feu pyrethro aut cocco quidio illinendae erunt, naribus
denique admoventia quae odorem movent, ut thymum
ex aceto contritum, aut origanum aut pulgrium, os in-
ungendum etiam ex paladi caviat detricto sinapi cum mel-
le,

ὁδὸν ἀπὸ τοῦ ἑπτά. ac sic quoque Cod. E. Venantur Graeci nescio
quam elegantiam ex eiusmodi transpositionibus, ut Casanbonus
alibi scribit. Hanc Casp. Heurnius ad C. c. de off. c.
3. v. 12. conf. de hac voce ἑπτά videtur. H. H. I. c. I.
p. 280. Theophrastus bulg. ep. 13. p. 21. εἰ μὲν οὖν τῶν τινῶν
ἀπὸ τοῦ ἑπτά μεταβαλὼν τὴν περὶ αἰσθη.

ἑπτά] Priscianus l. c.

κόνα] Codd. A. et C. κόνα. vid. de hac voce Reinesius ad Petro-
ni c. 76. p. 381.

καὶ δὲ] Theophrastus II. Pl. lib. IX. c. 22. Plutarchus T. I. p.
233. Exprobant veteribus recentiores, quod purgantibus dra-
sticis uti sunt, inter quos Stolpari van der Wiel Obs. Rarior.
Cent. I. obs. 65. quod de medicis Cnidii praecipue intelli-
gendam esse observat schol. Ciceronis censura libi. Hippoc. p.
161. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 24. medicamenta
valentiora et potentiora frequentiora quam nostris, quibus mitiora
magno bono innuere.

τῶ (α.)] Migrant haec verba ex Paulo. Codd. A. et C. τῶ (α.)
προσίστομεν.

προσίστομεν] Cod. E. προσίστομεν.

ὅτι] ὅτι ac sic Cod. E. vid. c. 21. Codex A. ὅτι ἀπὸ
σάντες.

θύμιν] Schol. Aristophanis ad Mut. vi. 233. Codd. A. et C.
θύμιν.

ἐρίχων] Schol. Aristophanis ad Ran. vi. 616.

γλίχων] Alexander Aethi. l. lib. II. probl. 65. ὅτις μάλιστα καὶ
γλίχων ἀνακτάται λεπτὸν καὶ εὐχάριστον. conf. Anonymus
de V. S. p. 7. Codd. A. et C. γλίχων.

τὸν εὐχάριστον] Paulus τὰ περὶ τὸν εὐχάριστον. Codd. A. et C.
τὸν εὐχάριστον.

σινηπι] Cassus l. c. Codd. A. et C. σινηπελέωσιν. μελίτι. Codd.
D. et E. σινηπελαίω.

σὺν μέλιτι πρὸς τὸ κομίσασθαι Φλέγμα, καὶ ἀποφλεγ-
ματισμοῖς χρᾶσθαι τοῖς προειρημένοις. μὴ γὰρ δὲ χρῆ,
καὶ συνεψῆν τῷ ἐξηρρόδῳ, καὶ τῶν λεπτύνειν ἅμα δυ-
ναμείων, οἷον πευκεδαίου, ἢ κασορίου, ἢ γλήχανος, ἢ
καλαμίδης, ἢ ἐπιθύμου, καὶ ἐπιχρεῖν τὸ μεταπον, ἢ
θριξὶ κοκαμείαις ἀνθρωπείαις, καὶ ὡς μετὰ ὄξους,
πάνυ γὰρ ὠφελῶς, καὶ διεγείρει τὰ τοιαῦτα, ἴσως δὲ
καὶ ἀντιπαθεῖν τινὶ. εἰ δὲ ἐπιμέοι τό πάθος, καὶ εὐσε-
γεῖται τυγχάνουσιν, καὶ χῆσθαι δὲ πταρυκῇ τῷ εἰρω-
δίῳ καλουμένῳ, ἢ κασορίῳ, ἢ πέπερι, ἢ εὐφορβίῳ, ἢ
ἐπιθύμῳ, ποτὲ μὲν ἐμφυσῶντας, ἄλλοτε δὲ πτεροῖ
διαχρίοντας· οὐ δὲ δὲ συνεχῶς ταῦτο ποιεῖν. δίδοναι δὲ
πιῖν καὶ τὸν ὑπερδισπόλιτον. ἐπὶ δὲ τῶν χρονισάτων,
καὶ τρομωδῶν, καὶ κατόθεν δότεον πιῖν ὅσον ἑξ. χρο-
νιστος δὲ, ξηρήσκιτες τὴν κεφαλὴν. ξηρὸς πυρετός καὶ
ἔσθον δὲ ἁλῶν καὶ κέχχεων, καὶ τοῖς πταρυκτοῖς χρῆσθαι.

ΠΕΡΙ

κομίσασθαι] Cod. E. κοίσας τε. Forte voluit κοῖσας. Avliotho-
nius fabul. XVIII. p. 142. ἔλαφον τὸ θῆρος ἐπὶ γαμάτων ἐκό-
μιζε χεῖρα. Galenus Protrept. c. XIII. p. 62. οὐκ ἔχοντες
κομίσασθαι τοὺς χεῖρας. Aethanas H. A. lib. III. c. 46. ἀπο-
βῆν κομίζόμενος ἐκείνος. Jo. Chrysostomus T. I. p. 297. ἡ πί-
σις ἢ τῆς. αὐτῶν τῇ δυνάμει αὐτὰ κομίσας. conf. Reinsius
ad Luciani T. II. p. 600. Suspectum fuit hoc verbum cl.
Gesnero apud Orpheum de Lapid. in prooem. vs. 23. sed non
est sollicitandum et construendum: οὐδ' εἰ ἀντὶ κομίσας χάλ-
κεα γυῖα καὶ ἀγναμπτενσθῆναι ἀντικρυς ἐγιδάσκει σιφάκιο πόδα.

ἀποφλεγματισμοῖς] Codd. A. et C. ἀποφλεγματισμῷ χρῆσθαι.

μὴ γὰρ δὲ] Alia. lib. I. c. 14. p. 58. In Codd. A. C. et E. hic
lacuna usque ad δίδοναι.

πευκεδαίου] Plinius lib. XXVI. c. II.

θριξὶ] Celsus l. c. Plinius lib. XXVI. c. II. Pisides Heraeum
vs. 1513.

ἰὰ τέρρα καὶ χοῦς ὠφελούσι καὶ τρίχες.

Huismam, qua pili barbae quincuniam abigere dicuntur memo-
rat Freytagius Noct. Medic. c. 39. p. 194. De vi quae in cas-
pillis latet vid. Alantorecentus Aument. Theol. Philolog. p. 150.

πτεροῖ] conf. c. 36. et 37. Plato festucam adhibuit vid. Athe-
naeus lib. V. c. 2. p. 187.

le, et ad pituitam extrahendam medicamentis salivam moventibus, et jam supra positis utendum cum oxynthodino, praeterea simul miscere et incoquere oportet eas, quae vim extenuandi quoque habent, ut pencedanum, castorium, vel pulegium vel calamintham, vel epithymum et ita frontem inungere, vel capillis humanis combustis, ex aceto contritis, valde enim proficit eosque insita quadam vi fortasse, a somno excitare solet: quod si affectus adhuc perseveret, et difficulter expergiscantur, sternutamenta movere struthio, hoc est, radice lanariae, vel castorio vel pipere vel euphorbio vel epithymo, eaque nunc quidem naribus insufflare, nunc vero calamo eas perungere, sed nequaquam continuo id faciendum est, potui vero dare, hygrodiaspolitem. Quod si vitium inveteratum fuerit et tremor etiam supervenerit, castorii drachmae dimidium potui dato, et derafo capite, siccis fomentis, ex sale et milio, utere et sternutamenta move.

DE

hygrodiaspóliton] Codd. A. C. et E. ὑγροδι διασπολίτην. leg. διοσπολίτην et probo codicum lectionem. conf. cap. 293.

τρομαδῶν] Codd. A. et C. τρομαδῶν.

δοτέον] Cod. B. δάτομεν. ἀνάμειν ε. Cod. D. δάτομεν, qui praeterea copulam καὶ expunxit.

Ls.] Codd. A. et C. σ'. Cod. D. ὅσον εἰς Γ. ι. πείων. Cod. E. ἐξ αΓ σ'.

χρησίζοντες] Cod. B. χρησίζοντες δὲ ἐστὶν (ἐστὶν τὸ (τοῦ) πάθος, quae verba in textum recepinem, nisi illam intactam relinquere apud me constituissem. Cod. D. δὲ ἐστὶν τοῦ πάθους.

ξηρῶντες] Tonsurae multum visibit H. de. Junius de Coma c. IV. p. 369. Codd. A. et C. ξηρῶντες. Cod. E. ξηρῶντες. Forte non mendacium, nam moderni Graeci, quorum id. mag. aetate Nonni corrumpi jam inciperet, ξηρίζω, non ξηρῶω, ὡ dicunt. Cores.

ξηρῶν] Codd. A. et C. ξηρῶν περὶ τὰς. Cod. B. ξηρῶν περὶ τὰς, ac sic quoque Cod. D. qui praeterea addit, ποιήσωμεν, omisso verbo χρησίζον. De voce περὶ consui. Reinesius ad Petronii c. 73. p. 361.

χρησίζον] Cod. E. χρεσίζον. Codd. A. et C. χρεσίζον δι' ἀλάτης καὶ κίχριν.

δι' ἀλάτης] Cod. E. διὰ τε ἀλάτος. καὶ κίχριν.

ξηρῶνται] Cod. B. χηρῶμεθα. Cod. D. χηρῶμεθα.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΟΥ.

Κ Ε Φ. ΚΗ'.

Ὁ δὲ κάρος ἔσται ἀποπληξία, διαφέρει δέ, ὅτι μὲν ἡ ἀποπληξία, ἡ ὀπισθία καὶ τὸ ἐν κενόφθαλμῳ μᾶλλον πάσχει, εἶχε τὸ φλέγμα· ὁ δὲ κάρος ἐπὶ τὰ ἐμπροσθεν. τοῦ ληθάργου διαφέρει τῷ τὸν πυρετὸν προσηλίσσασθαι μὲν τοῦ κάρου, καὶ σφοδρότερον εἶναι, ἔπαισθαι δὲ τῷ ληθάργῳ. Γίνεται δὲ κάρος διὰ πληγὴν, ἡ οὐδύνην τῆς κεφαλῆς, καὶ κάταγμα τοῦ ὀστέου, θλίβοντος τὸν ἐν κενόφθαλμῳ· ἡ δὲ θεραπεία αὕτη ἐστίν, ἥ ποτε καὶ τοῦ ληθάργου.

Cap. XXVIII. Cod. E. κζ'.

Ὁ δὲ] *Paulus lib. III. c. 10. Hohenstroit Palaeolog. Therap. p. 776. Jo Langius Epist. Medic. lib. I. ep. XXV. p. 107.*

κάρος] *Apollonius Rhod. lib. II. vl. 203.*

κάρος δὲ μιν ἀμφεκάλυψεν

Πορφύρεος, γαῖαν δὲ περὶ ἐδόκησε φέρεσθαι

Νεώθεν, ἀβληχεῶ δ' ἐπὶ κάματι κέκλιτ' αἰανδος.

Cod. E. κάρρος, atque ita in seqq.

ὅτι μὲν ἡ] *Leg. ὅτε μὲν ἡ. Anonymus de V. S. p. 12. καὶ ὅτι αὐτὸν ἐστὶ τὸ αὐτοῦ σώμα. leg. καὶ ἐστὶ. conf. L. Hes. Epich. Philol. c. 17. p. 85. Codd. A. C. et E. ὅτι ἡ μὲν. quorum auctoritate nixus, malim locum sic constituere, ὅτι εἰ μὲν ἡ.*

ὀπισθία] *Codd. A. et C. τῇ ὀπισθίᾳ. Cod. E. ὁ τῇ ὀπισθίᾳ.*

μᾶλλον] *Codd. A. et C. μᾶλλον ἔχει τὸ φλέγμα.*

πάσχει] *ignorat Cod. E.*

ἔχει] *Leg. ἡ ἔχει. Incidit articulus propter adfinitatem terminationis vocis praecedentis, quod saepius in libris manu scriptis accidisse, jam observavimus jo. Audi. Bonus epist. ad Reinherum LXXVIII. p. 296. Alex. Merus Not. ad N. T. p. 229. et L. Bos Obs. Crit. c. 48. p. 191.*

ἐπὶ τὰ] *Codd. A. et C. ἐπὶ τὴν ἐμπροσθεν. Cod. B. ὁ δὲ κάρος ἐν τῇ ἐμπροσθίᾳ καὶ τὴν συνίσταται. Cod. D. ὁ δὲ κάρος τῇ ἐμπροσθίᾳ συνίσταται.*

ἐμπροσθεν] *Cod. E. ἐμπροσθία.*

DE CARO.

CAP. XXVIII.

Carus apoplexiae similis est, ab ea tamen differt, quod in hac posteriores cerebri ventriculi, in illo vero anteriores magis afficiuntur, et pituita sunt oppleti. A lethargo quoque differt, nam hunc sequitur, illum vero praecedit febris, et quidem validior. Hic autem ex ictu, aut dolore capitis, aut ossis fractura, cerebrum concutiente; curatio eadem fere quae lethargi.

τοῦ ληθάργου] Codd. A. et C. τοῦ δε. λιθάργου.

τῶ τὸ.] Codd. A. et C. τὸ τῶν περὶ τὸν. Cod. D. ὅτε τὸν πνευ-
ρετὸν. Cod. E. τὸ δε τὸν.

προηγασθαι] Synefius de febrilib. c. III. p. 128. προηγῆται φρικτῇ
δυσσυχθῆς. Theophilus de Urinis c. 14. p. 118. εἰ μὲν προ-
γῆσάτο τὸ πελιδνόν.

ληθάργου] Codd. A. et C. λιθάργου.

διὰ πληγὴν] Cod. B. διὰ τε πλ. Cod. E. καὶ διὰ πληγὴν.

ἢ ὀδύνη] absunt a Codd. A. B. C. et E.

κατάγμῳ] Ammonius p. 78. Soranus inter chirurgos veteres docet.
Coccolvi p. 44. conf. Foësius Oecon. Hippocr. p. 190. Codd.
A. et C. κατὰ αἷμα. Lacuna ingens in Cod. E., usque ad c.
31. verba κατὰ τὴν γαστέρα inclusive: in margine scriptum
λείπει.

τοῦ] Leg. κατάγμῳ του, nam est pro τινός. conf. c. 88.

ὁστέον] Codd. A. et C. ὁστέον.

θεραπεῖα] Sequitur auctor hic et alibi veterum medicorum me-
thodum, quam declarat Jo. Cameristov. Iconil. XXVI. in
Marth. p. 186. καθάπερ γὰρ οἱ ἰατροὶ τῶν νοσημάτων τὰ χαλε-
πώτατα ἐκλεγόμενοι, τὰς διὰ τὴν ἰατρικὴν καὶ τῆς τιμῆς
τῆς διεκτάσεως τὴν μεθόδον διδάσκουσι, ὡς ἐν τοῖς μείζονσι γυμ-
νασάμενοι, ῥαδίως τῶν ἐλαττόνων περιγέανται.

αὐτῇ] Cod. l. A. et C. ἡ αὐτῇ ἐστὶ τοῦ λιθάργου. Cod. B. ἡ αὐτῇ
τῇ τοῦ ληθάργου. Cod. D. ἡ αὐτῇ ἐστὶν ἡ τοῦ ληθ.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΚΘ'.

Κῶμα λέγεται ὁ βαρὺς, καὶ παρὰ φύσιν δυσέγερτος ὕπνος· καὶ γὰρ αἰεὶ κοιμῶνται οἱ κῆρυγες, καὶ τυττώμενοι οὖν ἐγείρονται· γίνονται δὲ ἐπὶ φλέγματι ψυχρῷ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ, καὶ ὁδὴ ἀλείφειν τὴν κεφαλὴν στήναι καὶ, σὺν κλεξιῷ καὶ ἔλαι, καὶ εἰς τὰς ῥίνας σίτηπι χρίειν, ἢ πόντικι μετ' ὄρους· χρεῖσθαι δὲ καὶ τῇ λοιπῇ θεραπείᾳ, τῇ προσηγμένη ἐπὶ τοῦ ληθάργου.

Cap. XXIX.

κῶμα] conf. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. II. v. 205. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 6. Erotianus Lex. p. 29. Paulus lib. III. c. 10. Plura dat Polypus Ceteron. Hippocr p. 223.

ὁ βαρὺς] Leg. ὁ βαρὺς, ut codices MII. omnes. A. B. Apoll. XX. 9. Plutarchus de Numin. p. 12. τὸ βαρὺ ὅτι καταδύεται. Achilles Tat. lib. II. p. 117. Φάρμακον ἀντιπικρὸν ἐπὶ τοῦ βαρὺς. Longus Pastor. lib. I. p. 17. Heliodorus lib. II. p. 121. καὶ διαδόχων ἐρημον ἐν γῆρι βαρὺ, leg. βαρὺ διὰ τὸ. Aelianus H. A. lib. VII. c. 13. καὶ τὸ βαρὺ δὲ τὸ βαρὺτατον ἴσους ἐπιτιθέσθαι, ita enim leg. non βαρὺτατον, quo vitio etiam laborat Polyemus lib. V. c. 10. p. 380. Aretaeus de caus. chronic. lib. I. c. 17. p. 47. D. ὁ γὰρ τε ἡ ψυχὴ ἐν τῷ βαρὺς περὶ τοῦ. leg. βαρὺς.

δυσέγερτος] ignorant codd. A. et C.

DE COMATE.

CAP. XXIX.

Coma appellatur somnus praeter naturam gravis, et cum non facile excitantur. Nam qui hoc affectu laborant, semper dormiunt, nec puncti expergiscuntur. Oritur a pituita frigida in cerebro contenta, itaque capiti oleum rutaceum cum castorio et aceto inducendam, naresque sinapi inungendae, vel pipere cum aceto, et reliquis, quae supra de curatione lethargi posita sunt, utendum.

κοιμῶνται] Cod. A. κοιμῶνται. Cod. C. κοιμῶνται.

νυττάμενοι] Cod. A. νυττάμενοι. literae ω et ο etiam permutatae apud Poly-enium lib. VII. c. 28. p. 65. καὶ παρεθήκεν ἄγρον πᾶσι Βαρυλαίω ἐπιτηδεύων ἀφθείων. leg. αἰφθρον.

οὐκ ἐγχερόνται] Cod. A. οὐκ ἐγχερόνται. Voluit forte οὐκ αἰσθάνονται· γίνονται.

πηγατελαία] Cod. D. πηγάνιον ἔλαιον.

ὄζον] Cod. A. ὄζον.

εἰς τὰς] Praepositionem caret cod. D.

σύνηπι] Cod. C. συνηποχρέην. Cod. A. συνποχρέην.

ληθάργου] Cod. A. λιθάργου.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΟΧΟΥ ΚΑΙ

καταλήψεως.

Κ Ε Φ. Δ'.

Κάτοχός ἐστιν, ὅταν ἀρρηπτοῦσιν οἱ κάρνοντες, καὶ ἔχουσιν αἰεὶ ἀνεωγότας τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ μὴ κινουμένους· ἐστὶ δὲ καὶ τοῦτο νόσημα εἶδος παρανοίας, ἢ παραισθητικῆς. Γίνεται δὲ χυμῶ μᾶλλον μεταπηροῦσιν, μετὰ πυρετοῦ δὲ συνίσταται παραισθητικῶς ληθάργου. Τούτους δὲ κενοῦν διὰ φλεβοτομίας, τῆς οὐνάμεως ἀντεχούσης, κλύειν δὲ καὶ τὴν γαστέρα διὰ κυρίου, καὶ πηγάνου ἀφ' ἐφύματος, σὺν μελιτι καὶ νίτρῳ· ἐπιλουμένους δὲ λεονότι καὶ

Cap. XXX.

κατόχου] Codd. A. et C. κατόχου.

Κάτοχος] Paulus lib. III. c. 10. Caelius Aetiol. acut. morb. lib. II. c. 10. et morb. chron. lib. II. c. 5. Ant. Benivenius de abdit. morb. caus. c. 46. Nic. Tulpus Obs. Medic. lib. I. c. 22. De catalepsi vid. Bern. Cornu Tract. Medicopayt. disert. I. p. 19. et Anecdotes de medecine T. I. c. 40. p. 95. Definitionem nosse omittit. „Catalepsi in eodem corporis, quo „corrupti sunt, situm tenent, manus, pedes in eodem statu, „oculos in idem objectum defixos, insensu penitus mente.“ inquit Keros. cer de scorbuto mediterraneo p. 5. Corn. Tricren Observ. Medico-Chirurg. p. 1. 30. Aetiolus Epist. Med. lib. I. ep. XXV. p. 109.

ἔστιν] Codd. A. et C. ὅτιν.

κάρνοντες] Addunt Codd. A. et C. ἔχουσιν οἱ πάσχοντες.

ἔχουσιν] Cod. A. ἔχουσιν. et Cod. B.

ἀνεωγότας] Codd. A. et C. ἀνεγώτας. Codd. B. et D. ἀνεωγμένους.

κινουμένους] Cod. B. κοιμώμενους.

ἐστὶ δὲ] In principio orationis peracutimus, ut ex Herodiano docet Devarius de particul. c. 40. p. 385.

τοῦτο] Leg. τοῦτο γὰρ. vid. Berglinus ad Theophrastum lib. I. ep. 25. p. 101. ac sic Codd. A. et C.

παραισθητικῆς] Cornutus de nat. deor. c. 30. p. 217. εἰς ἔργον εἶναι καὶ παραισθητικῆς ἐμπιπτόντων.

χυμῶ] Leg. ἐπὶ χυμῶ, ut c. 29. γίνεται δὲ ἐπὶ φλέγματι. Notiter χυμῶ usurpat de humoribus corporis humani, χυμῶν vero ubi de

DE CATOCHO.

ID EST VIGILANTI SOPORE ET

CATALEPSI.

C A P. XXX.

Catochus dicitur cum aegri apertis oculis et qui minime moventur, dormiunt. Est autem hic morbus etiam species desipientiae seu delirii, sit ab atra bile potius et febrem quemadmodum et lethargus comitem habet. Hos itaque per venae sectionem vacuare, si vires patiantur, et in alvum ex parte inferiore dare oportet, decoctum cymini et rutae, admixtis melle et nitro, et vis-

H3

cera

de herbarum succo ei sermo est, quod tam annie alii non observant. *Aetnarius* de affect. spir. animal. lib. I. p. 12. ἀλλὰ καὶ διαφορὰν χυμῶν τε καὶ χυλῶν, καὶ ὅπως. Ἐπὶ χυμῶν dant Codd. A. et C.

παρόμοιος] *Pollux* lib. IX. c. 8. segm. 130. ὁ γὰρ παρόμοιος παρ' ὀλίγον ὁμοίος ἐστίν. sed adverbium hoc εὐτελες pronuntiat legim. sequenti. Codd. A. et C. παρόμοιος. conf. c. 27. et 28.

λιθόχρω] Codd. A. et C. λιθόχρω.

διὰ φρενοτομίας] Codd. A. et C. πη διὰ. Codd. B. et D. διὰ φρενοτομιῶν.

κλύειν] Leg. κλύειν. conf. c. 25. Schol. *Theophrasti* ad Idoll. τ. ii. 27. λέγεται δὲ τὸ κλύειν ἐπὶ οἷο. ἐπὶ τε τοῦ διὰ κατάρχεος ἰατρείου κ. τ. λ. *Isidorus* Orig. lib. XI. c. 1. p. 1100. Et vocatur alvus quod abluatur, id est purgetur. Cod. B. κλύειντες. Cod. D. κλύειν τε τὴν γ.

γαστέρα] Codd. A. et C. γαστέρα.

χυμίνου] Codd. A. et C. χυμίνου.

ἐπιμελούμενος] Leg. ἐπιμελουμένους. *Nosler* c. 25. καὶ τὸ σπλάγχνον ἐπιμελητέον. conf. c. 143. Recte hoc verbum inter ἰατρικά rettulit *Pollux* lib. IV. c. 25. segm. 177. *Ctesius* apud *Photium* p. 120. καὶ μέγιστη πολλὰ ἐπιμελὴς περισώζεται Ἀπολλωνίου ἰατροῦ τοῦ Κόδου. conf. Ev. *Lucie* c. X. 34. Emendationem meam confirmant codices B. et D. Codd. A. et C. ἐπιμελούμενος. Cod. B. ἐπιμελούμενος.

καὶ τῶν σπλάγγων τοῖς ἐπιθέμασι, καὶ ὑδρέλαιον ἐμβρέχεν τὴν κεφαλὴν.

ΠΕΡΙ ΑΓΡΥΠΝΟΥ

κώματος.

Κ Ε Φ.] ΔΑ.

Αγρυπνεν κῶμα ἐστὶν, ὅταν ἀγρυπνοῦσι, καὶ καθεύδουσι· γίνεται δὲ ἐξ ἐναντίας κυμάτων, ἀπὸ τε χολῆς καὶ φλέγματος, καὶ τὸ μὲν φλέγμα τὸν ὕπνον, ἡ δὲ χολὴ τὴν ἀγρυπνίαν ἐξέρχεται· παρέχεται δὲ τούτοις καὶ πυρετός καὶ παραφρενία· καὶ οὗτοι τοῖς κλύουσιν τὴν γαστέρα διὰ κυμάτων πίπτον, καὶ ἀφρονίττου καὶ μέλιτος, καὶ ἐλαίου τὴν κεφαλὴν ἐμβρέχον. τε μὲν ἐπικρατεῖ ἡ ἀγρυπνία, κωδύας εἰσφύει τῷ ἐλαίῳ· ὅτε δὲ ἡ καταφρενία,

τῶν σπλάγγων] Codd. B. et D. σπλάγγου.

ὑδρέλαιον] ὑδρελαία. Sed recentiores haud raro accusativum casum adhibent, ubi ceteri dativo utuntur. Demetrius Perag. c. 19. εἰ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ἀνέσθιος ᾧν, ἢ χολῆς πίσης θρέψης αὐτόν. Noster c. VII. πυρετὸς θέρμων καὶ μυρσίνης ἀφέψημα. Theod. Priscianus lib. I. c. 11. p. 20. utuntur etiam casibus in omni dictione et sententia: quod κατ' ἀρχαίον αἰὶνόν τινα vult Jac. H. L. Jacobs Miscell. Epiphani. lib. IX. c. 15. Grammatici κατ' ἀρχαίον, ut Schol. Nicomachi ad Theophr. vi. p. 10. et in eodem talen admittit Homerus Iliad. I. vs. 605. et Iliad. K. vs. 43. ubi vid. Schol. Codd. A. et C. ὑδρελαίον τι. Codd. B. et D. ὑδρελαίον τε.

ἐμβρέχεν] codices omnes ἐπιβρέχεν.

C a p. XXXI.

ἀγρυπνον] Codd. A. et C. ἀγρυπνία ἐς κῶμα.

ἀγρυπνοῦσι] Codd. A. et C. ἀγρυπνοῦσι καὶ καθεύδουσι.

καὶ φλέγματα] Codd. A. et C. omittunt verba haec.

καὶ τὸ] exulat articulus ex Codd. A. et C.

ἐξέρχεται] Codd. A. et C. οὐ μὴ μόνον ταχὺ, εἶναι τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν ἐργασίαν. Codd. A. et C. καὶ ἐργασίαν βῆχιν. Codd. A. et C. Χειρὸν ἀνέμορον, lib. II. c. 1. p. 60. αἱ ἡδοναὶ οὐτε σώματα εὐερίαν ἵκαναί τινος ἐργασίας.

καὶ πυρετός] delet copulam Cod. B.

cera eodem modo foveri debent, et caput hydraleo irrigari.

DE VIGILI

COMATE.

CAP. XXXI.

Vigilans fapor est cum simul et vigilant et dormiunt aegri. Fit autem ex oppositis humoribus, a bile scilicet et pituita, quorum ille vigilias, hic vero somnum inducit. Hanc affectum comitatur febris et delirium. His itaque ex inferiore parte infundere oportet liquores vel nitri spiritum, vel mel, et oleo caput irrigare. Quod si vigilie magis urgent, oleo papaveris calices incoquendi sunt,

H 4

quem-

παρὰ τὴν] Subaudiendum τῆς διακρίσεως. Plutarchus T. I. p. 443. παρὰ τὴν καὶ παραφορὰν τῆς διακρίσεως. conf. Fossius Oe- com. Hippocr. p. 293. Cod. B. παραφορὰ καὶ καταφορὰ. Cod. D. καὶ ἡ παραφορὰ.

παρὰ τὴν] Codd. A. et C. δὲ τούτων, omiſſa copula. τούτων quo- que cod. B.

παρὰ τὴν] Leg. κλύζων. ut recte cod. B. Quam frequenter haec composita fuerint docuerunt viri praestantissimi Marchandus ad Maxim. Tyr. p. 711. et Derville ad Chariton, p. 704. Eundem errorem habes apud nostrum supra c. 25.

παρὰ τὴν] Codd. A. et C. γαστέραν.

παρὰ τὴν] Codd. A. et C. πίττειν. Cod. E. διὰ χυλοῦ πυττήρων. Cuius lectio mendosa; nihil διὰ χυλοῦ πίττειν. Cores.

ἀφρονέτερον] Codd. A. et C. ἀφρονέτερον σὺν μέλιτι. ἀφρονέτερον quo- que cod. B. et D. Cod. E. σὺν ἀφρονέτει καὶ μέλιτι, καὶ ἐλπίδι. τὴν δὲ κεφαλὴν.

τὴν κεφαλὴν] Codd. A. et C. καὶ τὴν κ. βεῖχω est illino, inquit Sponſius Miscell. Erud. Antq. Sect. VI. p. 225.

παρὰ τὴν] Sumitur in Cod. D. πλάτταν ἀλέου, ὥς ἂν ἐν μελι- τή. καὶ χυλοῦ βίβειν λείπει τὴν μέλιτι. καὶ γὰρ ἐπὶ τῷ ἀφρονέτει, quae verba male hic intrusa, quippe quae pertinent ad c. 26. ut hoc bene animadvertit doct. Boletus. Lacuna hic insignis in cod. D.

καθύνας] Codd. A. et C. καθύας et cod. B.

ἐξαφψαῖν] Codd. A. et C. ἀφψαῖν.

ὅτε δὲ ἡ] Codd. A. et C. ὅτε καὶ ἡ. Cod. D. ὅς τε δὲ ἡ.

φορὰ, ἐκφυλον ἐναφεψῶν πόμα δὲ αὐτοῖς τὸ ἀπόμελι,
καὶ τὸ ὑδρόμελι, καὶ τὰ παραπλήσια.

ΠΕΡΙ ΜΑΝΙΑΣ.

Κ Ε Φ. ΑΒ'.

Γίνεται ἡ μανία χωρὶς πυρετοῦ, αἵματος ἀσκαποῦς
ἐπιτεύσαντος τῷ ἐγκεφάλῳ, ποτὲ μὲν εὐκράτεος τίνου
όντος, καὶ παρέπεται αὐτοῖς γέλως ἄσχετος, καὶ φθούσι
καθάπερ

καταφορὰ] Interpres legit παραφορὰ, delirium, ut supra: nam κα-
ταφορὰ est propensio in somnum, ut c. 21. Plutarchus de
Humor. c. III. p. 12. εἰς βαθὺν ὕπνον καταφέρονται. Κατα-
φορὰ αἵματος est sanguinis profluvium e naribus apud Jo.
Bithyniensem Chronogr. lib. XIV. p. 59. Paresiticae aeterna-
tim scribi solitas, saepe inter se permittantur ab imperitis,
ut scribit Bartholinus ad Aesculapionis lib. III. ep. 24. p. 330.

ἐκφυλον] cum duplici λ. c. 147. sed c. 13. oleum ἐκφυλον dicitur
cum simplici λ. Cod. D. ἐφυλον.

ἐναφεψῶν] Cod. F. ἀρέψοντας. Ita haqui amant in primis re-
censitores, πρὸ ἀρέψαν ἐν τῷ ἔργῳ. Theophrastus Bulgar. ep.
50. p. 84. καὶ τοῖς κάτω ὕδασι ἐντραφόμενοι. Eodem modo
haec verba non continuit audiri anonymus de hydrophobia c. I. p.
3. χυμῶν τοιούτων ἐντραφόντων τῷ σώματι.

ἐναφεψῶν] Cod. E. ἐναφέψοντας.

πόμα] Eusebiius Erot. lib. IV. p. 114. ἀνερρόση τοῦ πόματος.

ἀπόμελι] Cod. E. τὸ ἀπὸ μέλιτος. Est decoctum mellis cum ace-
to, vid. Foesius Oecon. Hippocr. p. 290. v. Ὀξύγλυκν. et Se-
bast. Aulenus ad Pualum Aegin. p. 83. Jo. Langius Epist.
Medic. lib. I. ep. 46. p. 318.

ὑδρόμελι] Dioscor. lib. V. c. 17. Plinius lib. XIV. c. 17.
XXII. c. 24. et XXXI. c. 6. Geoponic. lib. VIII. c. 28. Sex-
tus Simplic. adv. Mathematic. lib. VII. p. 134. ὥς μοιχοῦ καὶ
λαῖος καὶ ἐν ἀσθενείᾳ, ὅπου τὸ σπέρμα καὶ ὑδρόμελι· τὸ
δὲ οὐχ ὡς αὐτὸς, οὐδὲ ὁμοίως, καθάπερ τὸ ὀξύμελι.

Cap. XXXII. Cod. E. λα'.

Γίνεται] Aet. lib. VI. c. 8. Celsus lib. III. c. 18. Aetiaena
morb. lib. II. c. 6. Caelius Aul. morb. chron. lib. I.
c. 6. Astrucius de dignos. morb. lib. II. c. 34. Cassius
Quadr. Med. 79. et 80.

quemadmodum si delirium serpyllum, in potu utantur apomelite et aqua malsa et similibus.

DE INSANIA.

CAP. XXXII.

Insania fit absque febre, cum sanguis crudus in cerebrium influit, et qui omnino temperatus existit. Hi subinde rident et contineri non possunt, et more ebriorum

H 5

rum

[μαλῆ] Carent articulo codd. A. C. et E. qui legit γίνεται δὲ. Nos melius maniam distinguere a melancholia quam Græcos affirmat G. Budæus in II. p. 254. Sic maniacis tribuit Jo. Chrysostomus in Psalm. IX. p. 586. οἱ μελῶνται φοβούνται τὸ οὐ φοβερὰ, καὶ τὰ οὐχ ὑφεύστα πολλάκις δέδοικασι, καὶ τὰς σκῆς φεύγουσι, quæ de melancholicis notantur c. 33. apud nostrum.

[ἐπιγέυσαντες] I. ἐπιγέυσαντες. Cod. E. ἐπιγεύσαντες. Literæ ρ et λ geminare frequenter neglexerunt librarii. conf. c. 106. Est autem ἐπιγέυσαντες τῷ ε. pro γεύσαντες ἐπὶ τῷ ἐγκεφάλῳ, noster c. 163. ἐκφραζομένων τῷ ἐλαίῳ. conf. c. 31. ita latini incubare templo pro cubare in templo, vid. Salmasius ad Solinum p. 312. et ad Tertullianum de pallio p. 404. Sic mox γίνεται ἐπὶ τοῖς τοῖς pro ἐπιγίνεται τοῖς τοῖς. conf. Salmasius ad Dedic. Stat. Reg. Her. p. 101. et Markland ad Maximum Tyr. p. 694.

[τῷ ἐγκεφάλῳ] Cod. B. εἰς τὸν ἐγκεφάλον, ac sic Cod. D.

[τόν] Codd. A. et C. τοῦτον ὄντας. Cod. B. τοῦ ὄντος. Cod. E. τοῦτον.

[τόν] Leg. τοῦ τοῦ ὄντος, mox enim subiungit βιβλακταὶ δὲ ἐπὶ τούτων καὶ τὸ φανταστικόν καὶ τὸ λογικόν. Quid in ενκρατον docet Alexander Aphrod. lib. I. probl. 115. M. Antoninus lib. I. c. 12. καὶ τὸ ενκρατον τοῦ ἡθους. Vox τόνου omissa apud Aetium et τὸ ενκρατον reuertitur ad præcedens αἵματος: meliore codice usus esse videtur noster. Perperam junxit librianus, ea quæ separanda erant. Procopius Hist. Arcan. p. 12. ἀλλὰ τις προτεῖται ἡ δὴν ἰσὺ ἀλόγιστος διανοητικὸς ἢ ἀθροῦν αὐτὸν ἀφαιρῶν. Emenda ἀλλ' αὐτὸς, Theoderas. Conf. Adr. Heringa Obs. Crit. c. 2.

[καὶ παρέπεται] Veritè interpres hi subinde vident, malim hi autem ridere, de qua significatione hujus voculæ vid. Esnerus ad Lucac c. XXIV. 52.

[ψέλλος] Hippocrates Aphor. VI. 53. et epist. ad Damagetum c. 9. de Democrito. Plinius lib. VII. c. 51. Asiacus de aliis. spir.

καθ' ὅπως οἱ μεθύοντες· ποτὶ δὲ ξανθολικῷ καὶ δριμέος
τοῦ αἵματος, καὶ γίνονται οὗτοι θρασυῖς καὶ ὀργίλοι, καὶ
τῶν ἰδίων σαρκῶν ἐμφορούμενοι. Βεβλαπται δὲ ἐπὶ τοῦ-
των καὶ τὸ Φαντασμὸν, καὶ τὸ Λογισμὸν· γίνονται δὲ
ἐπὶ τούτοις τὸ πάθος καὶ κατὰ περιόδους τισί. Τούτων
ἡ δόξατα ἔσω εὐνοήτοισι, καὶ οὕτω ἀπεχέσθωσαν, τέμνειν
δὲ τὴν ἐν ἀγκῶνι φλεβὰ τὴν ἄνω, ἥ τὰς ἐπὶ τῶν σφυρῶν,
μάλιςα

[ἐπὶ animal. lib. II. c. 2. p. 87. Proverbium *μάλις αὖ πᾶσι*
ὁμοίαι exponit *Diogenianus* Cent. VI. 47. Codd. B. et E.
ἀσχετος γέλως. Cod. D. *ἀσχετος γέλος*. Creduntur sanos ir-
rident. *Isidorus* Relinot. ep. 409. ἐπεὶ καὶ οἱ μάλιν λυτῶ-
ται, δριμύτι δὲ δριμύτι, ταυτοῦς μὲν μακαρίζουσι, τῶν δὲ ἐλπί-
ὀντων καταγελῶσιν.

[μεθύοντες] Noni sunt verba, nam apud *Aetium* I. c. est καὶ ἄλ-
σι συγχύ. *Athenaeus* lib. I. c. 25. p. 34. καὶ πᾶσι καὶ τῶν
τοῖς τοῖς περὶ σφραγισμένων, ὡς καὶ ἄλλων καὶ ὀρχισθῶν καὶ ἄλ-
τα ποιεῖν ὅσα τοὺς ἐξοίνους γινόμενους. Viderint, ne oculatio-
res, anne ex his locis suppleri debeat *Theophrastus* Char. c. 4.
p. 34. ed. doct. *Fischeri*. καὶ ἐν βαλανείῳ δὲ ἄσαι. Ebrios ac
infantes. etiam junxit Jo. *Chrysostomus* in A. A. Serm.
XXXIV. p. 806. et Serm. XXXIX p. 828.

[ἐκθελαι] Leg. ἐκ ξανθολικῷ, et sic codd. A. B. C. et E.
conf. c. 247. *Rhazes* de Vindol. p. 248. ἐκπύων τῶν ξανθο-
χολικῶν καὶ αἱματωδῶν νοσημάτων.

[δριμέος] Codd. A. et C. δρυμαίων.

[καὶ γίνονται] caret copula cod. B.

[δριμύτι] Jo. *Chrysostomus* Homil. XVIII. in Matth. p. 130. ἐπεὶ
καὶ οἱ ἰατροὶ, ὅταν λακτίζονται καὶ ὑβρίζονται παρὰ τῶν μαι-
νεμένων, τότε μάλις αὐτοὺς ἐλευσὶ, καὶ παρασκευάζονται
τοῖς τοῖς ἐλπί. ἴδεται, ὅτι τὰς ὑπερβολὰς τοῦ νο-
σήματος ἡ ὕβρις ἐστὶ.

[ἐκθελαι] De *Lucippe* hoc notat *Achilles Tat.* lib. IV. p. 219. adde
Jo. *Chrysostomus* Opp. T. I. p. 35. καθ' ὅπως οἱ μεθύοντες καὶ
τὸν ἰατρὸν συγκόψαι ἐπιχειροῦσιν.

[καὶ τῶν] Deest καὶ in Cod. D.

[ἰδὲν] *Perphyrius* de Abstinencia lib. II. p. 154. ὡς ἐστὶ τὸ ἰδὲν
σαμῶταν. et mox οὔτε εἰς τὴν ἰδίαν τροφήν καταχωρῶμεν.

[ἐκθελαι] Proverbium habes apud *Aetium* I. c. lib. II. p. 34.
et *Isidorus* Relinot. VIII. c. 409. et *Isidorus* Relinot. VIII. c. 409.
De *Antiocho* *Constantinus* Manassis. Annal. p.
117. adde p. 196. De *Echeto* maniaco Schol. *Homeri* ad
Odell. T. VI. 94. Confer. *Athanasius* de reb. ad. maniacos.
p. 46.

rum canunt: vel biliosus et acris, et hi sunt audaces, furibundi et qui a propriis carnibus non abstinere. Lie-
sa est praeterea in hi imaginatio et ratio et quibusdam
malum per intervalla recit, utantur cibo boni succi et
a vino abstineant, secetur vena suprema cibus, vel in
talo, praecipue in mulieribus, quibus menses retineantur.

Vesperi

ἐμφυόμενοι] Cod. B. ἐμφυόμενοι. Verum de hac lectio vera
sit ac τὸ ἐμφυόμενοι ex glomemate sit ortum. Porphyrius de
Abstinentia lib. II. p. 154. οὕτε ἀπτείν τοῖς ἀνδράσι τοῖς
τοιαύτης τροφῆς. conf. p. 164.

δὲ ἐπὶ] Cod. B. γὰρ ἐπὶ.

ἐπὶ τοῖς] Codd. A. et C. ἐπὶ τοῦτων κατὰ περιόδους τὸ πάθος
τινῶν. intermediis omittis.

καὶ τὸ] Cod. B. τό τε φ. Aelianus H. A. lib. XI. c. 32.

ἀπτείν] Schol. Sophocles ad Ajax. Flagellif. vi. 92. ἀπτείν ἡ μανία
γέγονε περὶ τὸ λογισμῶν. conf. Plutarchus T. III. p. 1860.

ἐπὶ τοῖς] a sunt a cod. B. Xanthopis Memorab. lib. I. c. 3.
p. 29. καὶ ἐπὶ τοῦτω οὕτως παρεσκευασμένος καὶ Plato So-
phist. p. 68. cont. Sylburgius ind. in Justinum Mart. v. ἐπ'
ὀνόματος. et L. Bos animadv. ad script. Gr. c. 14. p. 63.

περίδου] Assidue hac componi, de quo Aristoteles miris. auscult.
p. 1937. Talem hunc Phaedrum Striptas Hippocret. vi. 240.
Subandionum χῆμα. Plutarchus de oracul. defectu. p. 738.
δὲ δὲ Ἡσίοδος οἰεται καὶ περιόδοις τιτὶ χρόνων γίνεσθαι τοῖς
δαίμοσι τὰς τελευτάς. Aristoteli hoc tribuit Lactantius ad
Statii Thebaid. lib. IX. vi. 376. dicit Aristoteles post annorum
millia et nymphas et Faunos perire. Tempus addere negligunt
auctores. Noster c. 16. ἡ κεφαλὰ οὐδὲν ἐστὶ τῆς ὅλης κεφα-
λῆς, οὕτως περιόδους τοῦ σώματος. Sic κατὰ περίδους Porphyrius
de Abstinentia lib. II. p. 150. Καὶ γὰρ ὁ μανιόμενος, πρὸς
καιρὸν κατέχεται, inquit Jo. Chrysostomus in A. A. Sermon. XVII.
p. 709.

τις] Rectius cod. E. τινα. Cod. E. τινος, unde etiam τινος le-
gentium conjectit praeterea inimus Codd. conf. c. 177.

εὐκοίλιος] I. εὐκοίλιος. ac sic Cod. D. Codd. A. et C. εὐκοιλία.
Longe aliter haec leguntur in Cod. B. τούτους χεῖρ δικαίων
προσυλαβουμένους τὴν εὐκοίλιον διαγωγὴν.

οἶνον] Ne cum Cleomene pater Spartanus in maniam incidant, ut
testatur Herodotus lib. VI. p. 476.

ἀπεχέσθωσαν] Cod. B. ἀπέχου.

δὲ] Cod. D. τὰ.

τῇ ἐν] Codd. A. et C. ἡ ἐν σφύρῃ φέρει Cephalicam puto in-
nuj, vel hepaticam.

σφύρῃ] Schol. Homer. ad Iliad. Δ. vi. 147. Cod. B. ἐπὶ τὰ σφύ-
ρα. Cod. D. τὰ σφύρα.

μήλιστα ταῖς γυναῖξί, καὶ αἷς τὰ ἐπιμήνια ἐπεχέται,
καὶ πρὸς ἑσπέραν ὕπνον μηχανήσας, προσεσχευάμενος
τὸ διὰ τῶν κωδίων Φάρμακον, σὺν χυλῷ πτισσά-
νης ἢ ὕδατι, καὶ ἐμβρέχων τὴν κεφαλὴν, διὰ ῥεδίου
καὶ κωδίων ἀφελήματος. Ἐγχεριζόντος δὲ τοῦ πύ-
θους, ἀφαίρειν δὲ καὶ ἐκ τῆς τοῦ μετώπου φλεβὸς
αἷμα εἴτα καθαίρειν διὰ τῆς πικρᾶς σὺν μελιπράτῳ·
καθαίρειν δὲ καὶ διὰ ῥινῶν τὴν κεφαλὴν, σεύτλου ῥίξας
χυλὸν

μήλιστα] Codd. A. et C. μάλλιστα. Cod. B. καὶ μάλιστα.

γυναῖξί] Cod. D. γυναῖξιν.

καὶ αἷς] Copula hic accipienda, ἔκκλητικῶς pro ταυτίσιν, vid.
Dan. Hanfius Lecl. Theophr. c. VIII. p. 320. et Devarius f.
177. Cod. E. delet αἷς.

ἐπιμήνια] Cod. E. τὸ ἐπιμήνιον. conf. c. 202. vocabulum usurpa-
tum Hippocrati lib. VIII. p. 638. de sacrificiis ita dictis agit
Edm. Chishull ad inscript. Sigeam p. 104. Codd. A. et C.
καὶ αἷς τὸ σπερμένον, qua voce caret Glossar. du Cangr.
Cod. D. τὸ ἐπιτόμιον. quam vocem pariter ignorat Glos-
sarium illud.

ἐπέχεται] Codd. A. et C. ἐπέχεσθαι.

ὕπνον] Achilles Tat. lib. IV. p. 243.

προσσεσχευάμενος] Cod. D. προσσεσχευάμενος. Cod. E. προσσε-
χομένης.

κωδίων] Codd. A. et C. κωδίων. Cod. B. προσσεσχευάμενος τὸ
διὰ κωδίων.

πτισσάνης] Codd. A. et C. πτυσάνης.

ῥεδίου] Aristophanes Lysistr. vs. 943.

Τάλαν' ἐγὼ τὸ ῥέδιον ἤνεγκον μέρος.

ubi Schol. ῥέδιον δὲ μέρος, τὸ ἀπὸ τῆς Ῥόδου, ὃ καλοῦμεν
ἡμεῖς ῥέδιον. Adjectivum ῥέδιον forte corruptum. Dioscorus
Simp. lib. V. p. 377. Codd. A. et C. ῥέδιον. Cod. E.
ῥέδιον.

κωδίων] Codd. A. et C. κωδίων ἀφελήματι. Cod. D. κωδίων
ἀφελήματι.

Vesperī somnus provocetur oblato medicamento, quod e papaveris capitibus paratur, cum ptisanæ liquore vel aqua, et caput irrigetur rosaceo et papaveris decocto. Quod si affectus adhuc perseveret, etiam ex vena frontis sanguinem auferre oportet et alvum purgare hiera picra cum aqua mulsa, et caput per nares

ἐγχερόντος] Cod. D. χροίζοντος. nam μὴ ἔμμοινα εἶναι τὰ τοιαῦτα νοσήματα affirmat *Achillys* Tat. lib. IV. p. 243.

δα] Codd. A. et C. δε. et D.

ἐκ τῆς] Brevius Codd. A. C. D. et E. ἐκ τοῦ μετὰ πον αἵμα.

μετὰ πον] *Hippocrates* Apher. V. 68. ἡ ἐν μετὰ πον ἐνθὴ φλέψι τὰς φλέβας ἀφελεία. conf. *Arnoldus* Villanov. ad *Scholae* Salernit. c. 105. Jac. Nic. *Loersis* *Epiphylid.* lib. III. c. 23. quam venæ sectionem quomodo instituebant veteres præter *Paulum* docet *Anonymus* de V. S. p. 25. *Petronius* c. 90. quotiescunque coeperis a te exire sanguinem tibi a capite mittam. ubi vid. *Cuperus*.

καθαίρειν] Quæ inter hoc verbum et sequens καθαίρειν, leguntur, omiserunt librarii in Codd. A. et C.

μελικράτα] *Pollux* lib. VI. c. 2. μελικράτον τὸ γιν, εἰς μέλι, ac sic quoque *Moeris* p. 75. Quid sit εἰνόμελι docet *Theophilus* ad *Institut.* lib. II. Tit. I. p. 161. conf. *Gregor. Pisides* de mundi opific. v. 1341. et *Eusebii* apud *Gesenium* ad *Orphei Argon.* v. 572. Apud *Homerum* μελικράτον est μέλι μετὰ γάλακτος ut docet *Schol.* ad *Od.* K. v. 519. Liber qui archana medicinae inscribitur p. 3. Expertum est melicratum conceptum propalare, id autem ita conficitur. cochlear mellis faciens, et tria aquæ tepidæ simul mixta. Leg. fluxibilis, id est liquidum, quale perhibet mel atticum *Lactantius* ad *Statii Thebaid.* IV. v. 354. Unguentum fluxibile memorat *Petrus Pustor* inter scriptores de morbo Gallico Part. II. iterum editus a medico διασκεπτάτω Chr. Gottfr. Grunero c. XVII. p. 108.

καθαίρειν δὲ] ignorat Codd. B. et D.

διὰ ῥινῶν] Codd. B. et D. τὴν κεφαλὴν διὰ ῥινῶν.

σεύτλου] Cod. E. ἡ σεύτλου.

ῥίζης] Cod. D. τῆς ῥίζης.

χυλὸν ἐκχέοντα, ἢ ἐλατήριον σὺν γαλαντῇ, καὶ πταρυ-
κὸν προσφέρων δι' ἐλλαβόρου, καὶ εἰρουδίου, καὶ ἀπο-
φλεγματοῖσιν δι' ὀξύμελιτος, σὺν τῷ ὑσσώπῳ καὶ γλή-
χωτος ἀφειδήματι. Κλυέσθω δὲ καὶ ἡ κοιλία ὀρίεσσι,
τοῦτ' ἐστὶ, διὰ καϊταυρίου, καὶ γερτιανῆς ἀφειδήματος·
διδού δὲ καὶ τὴν συχάδα πίνειν, καὶ τὴν γερτιανήν, καὶ
τὴν ἱερὰν τοῦ Γαληνοῦ.

ἐκχέοντα] Leg. ἐκχέοντα, vel ἐκχέοντα. Cod. B. ἐκχέοντα.
sed iuxta scripturam. Cod. D. ἐκχέοντα. Cod. E. ἐκχέον-
τος. Eundem errorem ex Aetio II. A. lib. III. c. 17. habuit
Conr. Gesnerus.

ἐλατήριον] Codd. A. et C. λεατήριον.

ἐλλαβόρου] Codd. A. et C. ἐλεβόρου.

ἀποφλεγματοῖσιν] Lacuna hic in edit. Aetio, quam ex coll. A.
C. et E. ita Aetio supplere: διὰ τῶν πταρυκῶν καὶ συχάδων ἀγρίας
καὶ ἀνακαταγῶν. Cod. D. συχάδων.

σὺν τῷ] Codd. A. C. et E. καὶ ὑσσώπῳ.

γλήχωτος] Codd. A. et C. γλήχωντος et omīssa voce ἀφειδήματι,
quam pariter omittit Cod. E.

κλυέσθω] I. κλυέσθω, ac sic recte hic codd. A. et C. qui mox
copulam καὶ efficiunt; Cod. E. vero δὲ.

res purgare, betae radice succo infuso vel cucumeris
asinini succo instillato et sternutamenta movere, venter,
et struthio seu herba lanaria et oxymelite, in quo hyssopum
vel pulegium sit incoctum, pituitam evocare. De-
nique alvus eluenda acibus, centaurii et gentianae de-
cocto, potui offerenda staechas, gentiana et hiera
Galen.

τεὐτ' ἐστὶ] Non agnoscunt codd. A. C. et E.

κενταυρίου] Cod. E. διὰ τὴν κενταυρίου. cap. 27. κλήσασσι χη-
σόμεθα δριμέσιν, εἶον κενταυρίου ἀφεψήματα. conl. c. 129.

ἀφεψήματα] Cod. E. ἀφεψήματα.

συχάδα] Pro σιγᾶδα. Cod. B. σιγᾶδα. Cod. D. σιγᾶδα.
Cod. E. μασιγᾶδα. Nam indifferenter in scribendo haec li-
tas et diphthongos Graecobarbari usurpant: η, ι, υ, α et α, ut
docet Salmassius ad Solinum p. 723. conf. Scaliger Scaligeran.
Secund. p. 336. et Rich. Bentleyus epist. ad Millium p. 75.
Guys Itiner. I. II. p. 242. Adr. Heringu Obsery. c. 31.
p. 273.

δριγάνην] Cod. B. δριγάνην. Cod. D. τὴν δριγάνην.

καὶ τὴν ἰσάν] καὶ τὴν omittunt Codd. A. et C.

Γαλ. α. εἰ] Compositionem dat noster c. 289. Articulum ignorat
Cod. E.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑΣ.

ΚΕΦ. ΛΓ'.

Ἡ μελαγχολία παραφροσύνη ἐστὶν ἄνευ πυρετοῦ, ἐπὶ διαφόροις αἰτίαις συνισκμένη· ὅθεν οὐδὲ τὰ αὐτὰ πάντες ὑπομένουσι συμπτώματα, οὐδὲ ὡσούτως ἔχουσι τὰ κινήματα τῆς Φαντασίας, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν γελοῖον αἰεὶ, καὶ μετὰ ἱλαρότητος ἢ Φαντασία αὐτοῖς γίγεται· οἱ δὲ μετὰ ἐργῆς καὶ συντονίας, εἰκότες ὅσον ἐπὶ τούτῳ τοῖς Φρενητικοῖς ὀνομαζομένοις· τινὲς δὲ μετὰ ναυδρέτης πολλῆς, ὡς μὴδὲ Φθέρησθαι θέλαιν αὐτοὺς. παραπλησίως τοῖς καλουμένοις μωροῖς· ἄλλοι δὲ δόξας ἔχουσι, καὶ

Cap. XXXIII. Cod. E. λβ'.

Ἡ μελαγχολία] *Paulus* lib. III. c. 14. *Hippocrates* de rat. vict. in morb. acut. p. 69. *Celsus* lib. III. c. 18. *Aretaeus* morb. chron. lib. I. c. 5. *Caelius Avel.* morb. chron. lib. I. c. 6. *Albinus* de dignot. morb. lib. II. c. 35. et de affect. spir. animal. lib. II. c. 3. p. 86.

παραφροσύνη] *Paulus* παραφροσύνη τις. Codd. A. et C. παραφύσει.

πυρετοῦ] Quae sequuntur usque ad ληγοῦσι, ea e codd. A. C. et E. exulant, nec illa novit cod. B.

ὅθεν] *Alexander* lib. I. c. 16. p. 99.

ἔχουσι] *Alex.* ἴσχυουσι.

κινήματα] *Platarchus* T. III. p. 1735. *Gregorius* Naz. Or. de Theol. p. 11. *Cinnamus* Hist. lib. IV. p. 252. *Athanasius* vita Antonii p. 76. καὶ τὰ κινήματα τῆς ψυχῆς.

μετὰ] *Alex.* μετ'.

φαντασία] *conf.* *Platarch.* *Nicomacheor.* lib. VIII. c. 13. p. 269. *Saxo* *Fun.* *Lib.* *Hypoc.* lib. II. c. 6. *Brictius* apud A. *Gellius* N. A. lib. XIII. c. 1. *Scaligerianae* Secunda p. 383.

ἐργῆς καὶ συντονίας] *Lib.* *Lib.* *Lib.* pro ἔργῃ συντονίας. *Cassius* Quaest. Medic. 80. *Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 40. πινυμὸς ἐπιταί καὶ βῆξ συντονίας. *conf.* probl. 125. *Heliodorus* II. VII. p. 298. ὅτι συντονίας τῆς ὁδοπορίας. quod adjectivum exprobat Schol. *Emendat.* ad *Hippolyt.* v. 1261. *Jo. Hartungus* Locor. Memorab. Decuria III. c. 6. „Graeci, inquit, solent interdum duo substantiva conjungere, quorum alterum „eorum pro adjectivo accipiendum.“ *Alpharabius* Sub. v. 92. *Virgilius* Eclog. V. v. 90. *Horatius* Seren. lib. I. Sat. 7. v. 1.

DE MELANCHOLIA.

C. A P. XXXIII.

Melancholia est mentis alienatio sine febre et ex diversis causis originem ducit. Unde neque omnes eadem symptomata patientur, neque similiter easdem imaginationes habent, sed alii ipsorum vident semper et cum hilaritate imaginantur: alii cum ira et contentione, iis qui phrenetici appellantur, ea in re continuales: quidam ipsorum cum torpore multo et segnitie, ut ipsi loqui nolint stultorum modo, quos Graeci vocant *μώρους*: nonnulli opinio-

οργή] Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. VI. p. 645. *οἷδα πολλοὺς ἀπὸ οὐχὲς ἰσχύουσιν τεκόντας καὶ οἱ χαλεποὶ τῶν περὶ τῶν μάλιστα οὕτω εἰσιν.*

μῆδεν] Cum apud Alex. *μῆ* legatur, vereor ne apud nostrum *μηδεν* scribendum sit, nam *οὐδεν* et *μηδεν* pro *οὐ* et *μη* haud raro occurrunt, quod praeter alios etiam notavit Henr. Stephanus ad Orphici hymn. LXXV. v. 13. *Aristoteli Problem. Sect. XXIX. p. 1012. D. οὐδεν τὸ ἥδιστα πικρὸν διαφ' ἑαυτοῦ.* conf. Schol. Homeri ad Odyss. Δ. v. 248. Schol. Aristophanis ad Vesp. v. 1469. sic nihil Latini pro non. Terentius Andr. Act. I Sc. I. v. 133.

cum nihil obsint doli.

φθόγγοςθαι] Idem observat Aristoteles Problem. Sect. XXIX p. 1012. A. ita Phaedra apud Euripidem Hippolyt. v. 271.

παρεπλησίας] Alex. *ὡς παρεπλησίας.*

καλούμεται] Hoc est τοῖς οὖσι, nam *καλέσθαι* pro *εἶναι* dici, notat Casaubonus Lect. Theocrit. c. III. p. 248. ut Ev. Lucae I. 32. *κληθήσεται* pro *ἔσται*.

μαγεία] Lucem huic loco adfundit Etymol. M. v. *ἐκεία*. *Ἐκεία δ' αἰσώτος ἀπὸ τοῦ τὴν ἰσὴν παρ' ἑαυτῇ ἔχειν· ἢ αὖ διὰ μαγείας λήθητος καὶ αἰσώμεν.* conf. Pothus lib. V. segm. 120. Glossae M.L. *ἐκεία, μαγεία, καφὸν ἢ αἰσώμεν.* Contrarium militat in Menagianis T. III. p. 182. quod ex Plutarcho desumimus T. I. p. 390. *Ἐν δὲ τινι συνέδριον κρατούμενος πότερ' ἐν διὰ μαγείαν ἢ δι' ἀσπίαν λέγει σιωπῇ, Ἀλλ' οὐ μαγεία σὺν ἐν δύναται σιωπῇ, ἴση.* De melancholicis Aristotelis Problem. Sect. XXIX. p. 1011. E. de vino: *ἔστι δὲ μέλλον πικρὸν, ῥηγνύον, ἵπταται μινικὸς· λίαν δὲ τοῦτος, ἐκλύει καὶ ποτὶ μαγείας, ὥσπερ τοὺς ἐν παιδῶν ἐπιλήπτους, ἢ καὶ ἄρχοντες τοὺς μελαγχολικοὺς*

καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα οἴονται· ἕτεροι δὲ Φιλοῦσι
τὸν θάνατον, ἄλλοι δὲ φοβοῦνται· καὶ οἱ μὲν αὐτῶν
διαλείμματα κατὰ τινας καιροὺς ἔχουσιν, ὥς τε καὶ τῶν
συνήθων ἀπτεσθαι· οἱ δὲ συνέχουσιν φυλάττουσι, καὶ
ληροῦσι γὰρ καὶ φοβοῦνται, καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἀποθαιῖν.
Γίνεται δὲ ἐπὶ μελαγχολικῷ χυμῷ ἐν τῇ κεφαλῇ ὄντι,
ἔστιν δὲ ὅτε ἐκ τῆς γαστρὸς ἀναθυμιῶν οὗτος ὁ χυμὸς ἐν
τῇ κεφαλῇ, καὶ λέγεται ὑποχονδριακὸν πάθος, καὶ φυ-
σῶδες. Καθαίρειν οὖν αὐτοὺς χρὴ διὰ ἐπιθήμου καὶ
ἀλόης·

χολικαῖς ἀγρίαι. Φρονίμοις μαρτίς opponit Alexander Aphrod.
lib. I. probl. 23. ut sapientes et stultos Ovidius Art. Amator.
lib. III. vs. 655. Apes et vespaes per hyemem segniores factae
μαρτίς dicuntur Aristoteli H. A. lib. IX. c. 40 et 41. conf.
Jouffronius ad Hippocratis Conc. Praenot. 198. p. 154.

Φιλοῦσι] Lucilius apud Nonnium c. 2. v. 470. Polemon amavit
mortem. Addit Alexander: ἄλλοι δὲ φιλοῦσι τὴν σφηνὴν quae
verbi noster tanquam superfluum misit, cum tamen mox dixerit
καὶ φοβοῦνται καὶ ἐπιθυμοῦσιν ἀποθαιῖν, de qua veterum re-
petitione quiescamus potavi ad c. 136. Xenophon apud Cyrillum
adv. Julianum lib. V. p. 18. I. τῶν γὰρ μακροτέρως τοὺς μὲν
οὐδὲ τὰ δυνάμει δέδωκεν, τοῖς δὲ τὰ μὴ φοβεῖσθαι φοβεσθαι. No-
stri locus confirmat observationem Thomae Mag. p. 898. v.
φοβοῦμαι.

οἱ μὲν] quidam, vid. Raphaelius ad Matth. c. 28. 17. p. 359.

διαλείμματα] Theophilus ad Instit. lib. II. Tit. 12. §. 1.

καιροὺς] Recordor hic fragmenti Menandri, a viris doctis prae-
teriti, qui comici hujus fragmenta curiose collegerunt. Serva-
vit illud Palladas Anthol. lib. I. c. 80. epigr. 12.

Εὐγε λέγων, τὸν καιρὸν ἔφης θεὸν εὐγε Μένανδρε.

Similiter et χρόνον θεὸν dixit Sophocles Electr. vs. 179. et incer-
tus Antholog. lib. I. c. 90. epigr. 5.

συνήθων] Aetaeus Morb. chron. lib. II. c. 7. οὐδὲν τι πρῆξαι
τῶν συνήθων ἄτοκος. Plutarchus T. I. p. 401. ἐπὶ τὰ συνήθη
δ' ἐκατέρην ὁρμήσαντες plenius noster c. 136. καὶ ἐπὶ τὰ συν-
ήθη ἔργα ἀπελύνει. Jo. Crystostomus T. I. p. 65. καὶ τῶν συν-
ήθων ἔργων ἀπτεσθαι κεαῖ καὶ ζεῦσθαι τῇ προθυμίᾳ Episte-
tus Euchirid. c. 9. ἴταν ἀψασθαι τις ἔργου μίλλης, adde c.
35. Phalaris epist. 136. τὸ πεισθίντας ἀψασθαι τῶν ἔργων.
Euphorius Chrysanthio p. 158. ὁ χρυσάνθιος ἦν ἐν τοῖς συνήθεσι.
Pest. etiam tubandiri χρῆται. Longus Pall. lib. II. p. 31. καὶ
λαρεσθαι

opinionibus addicti sunt, et futura praedicere arbitrantur. Hi vero mortem expetunt, alii eandem expavescunt. Atque ex his quidam ipsorum intervalla morbi temporibus quibusdam habent, ut etiam consueta administrant, alii in continua dementia sunt, delirant enim et metuent et mori cupiunt. Fit porro ex humore melancholico, cerebrum occupante. Aliquando etiam ex humore qui sursum a ventriculo ad caput effumat et dicitur affectio hypochondriaca, seu flatulenta. Hos itaque purgare

I 2

— opor-

λάβεσθαι τῶν συνήθων χαρίων. *Ip. Chrysostom. Statuar. Or. XII. p. 552. ἐγὼ δὲ τῶν συνήθων ἀφύμας πάλιν.*

Φυλάττουσι] *Hasænius Alexander.*

καὶ ἐπιθυμοῦσιν] *ἐπιθυμοῦσιν τὲ Codd. B. et D.*

ἀποθανῶν.] *addit Cod. B καὶ πάλιν φοβεῖται. Cod. F. καὶ φοβεῖται. Maximus Tyr. Diss. XXXVI. p. 425 φοβέσθαι δὲ ἀποθανῶν ut noster, ubi tamen Marklandus inavult τὸ ἀποθανῶν. Noster supra θάνατον φοβεῖται, ac ita quoque Maximus I. c. p. 423. φοβεύμενοι μὲν θάνατον Conf. Seneca Natural. Quæst. lib. VI. c. 49. Hippocrates de Dieta lib. I. p. 206. Verbum φοβεῖται expoluit Dan. Heinsius Led. Theocr. c. VI. p. 314.*

μελαγχολικῶν] *Istænius de affect. spir. animal. lib. II. c. 3. p. 86.*

χυμῶν] *addit cod. B. σπριχθέντι et delet τὸ ὄντι.*

ἔστι] *Codd. A. et C. ἔστι et mox ὅταν pro ὅτε.*

δὲ ὅτε] *Cod. B. δὲ καί.*

ἀναθυμιῶν] *Codd. A. et C. ἀναθυμιῶται.*

οὗτος ὁ] *Codd. A. et C. ὁ τοιοῦτος. Cod. E. χυμὸς οὗτος.*

κεφαλῇ] *Cod. B. τὸ πᾶτος συνίστησι.*

λέγεται] *Quæ sequuntur iterum desiderantur in Codd. A. et C. usque ad ὑποχονδρίαν. Cod. B. leser tantum verba: καὶ λέγεται ὑποχονδριακὸν πᾶτος; καὶ φουσῶδες.*

ὑποχονδριακὸν] *Aristoteles Problem. Sect. XXIX. p. 1012. C. διὸ καὶ τὰ πνευματὰ πάθη, καὶ τὰ ὑποχονδρία, μελαγχολικὰ εἰς ἰατρὴν φασιν εἶναι. conf. cel. Grænerus Morb. Antiquit. libro multa eruditione referto p. 124.*

φουσῶδες] *Cod. D. φουσῶδες. Paulus lib. III. c. 14. Aristæus de caus. morb. chron. lib. I. c. 5. Rufus Ephes. de medi. urg. p. 17. συμφέρει δὲ ἐπιθυμοῖν τοῖς φουσῶδεσι καὶ ὑποχονδριακοῖς. Aethænius de affect. spir. animal. lib. II. c. 2. p. 84. Franciscanæ Satyr. Medic. XIX. p. 411.*

διὰ] *Cod. B. διὰ τῆς; et cod. D.*

ἀλόης· δίκαια δὲ εὐχυμος. δοτέον δὲ καὶ τὴν μέλαινα
 ἐλλέβορον, καὶ τὴν ἱερὰν Γαλήνῃ. Εἰ δὲ διὰ τὴν ὑπο-
 χορδαίαν κήκωσιν τὸ πάθος ἐστίν, ἐμβρεχέσθω δι' ἐλαίου,
 ἐν ᾧ ἔφηται πήγανον. ἀνηθον, ἀψίνδιον, γλήχαν, ἄγνου
 σπέρμα, δάφνης καρπὸς, κύμινον· ταῦτα γὰρ τοὺς τό-
 νους παρηγορεῖ καὶ τὰς Φύσας μειοῖ· καὶ καταπλάσσειν
 διὰ τε κριθάνου καὶ τηλίνου αλευρίου, καὶ κυμίνου καὶ σε-
 λίνου σπέρματος, καὶ ἀνίθου· καὶ συκίας κολλητέον τοῖς
 σπλάγγχοις, καὶ ἐμπλάσσειν τό τε διὰ σπερμάτων, καὶ
 τὸ πολυάρχιον, διδόναι δὲ καὶ τὴν δι' ἀλόης ἱερὰν, καὶ
 τὸ

ἀλόης·] Cod. B. ἀλώης.

εὐχυμος] Subaud. ἔστω, quod additum in cod. F. et c. 32. et 35.
 Cod. B. καὶ δίκαιαν τοῖς εὐχύμοις ἐδιδόμασι. cons. Cod. B.
 ad c. 141. et 146.

τὴν μέλαινα] leg. τὸν μέλαινα. Articulum omisit Cod. B. et μέ-
 λαινα habet. Cod. E. τὸν μέλαινα.

ἐλλέβορον] Cod. B. ἐλέβορον.

ὑποχορδαίαν] Cod. D. τὴν τῶν ὑποχορδαίων.

κήκωσιν] De vitio vel morbo Hippocratis lib. VII. p. 318. εἶδα
 γὰρ ὅς ποτε τι μὲν ἐστὶ κήκωσις. Hippocrates de intern.
 affection. p. 539. ed. Fœdii. Porphyrus de Abstin. lib. III.
 24. p. 277. Frequens formula apud Theophrastum Belg. ut
 ep. I. πάσης κακώσεως ἀνίσταται καὶ κακώσεως. et alibi. Sub-
 stantivum hoc redderem Proclo hymno inedito in Minervam

Δὸς γούτοις μέλαινα δ' ἀπέλαυνε

corrig. Δὸς γούτοις ῥώμην, μέλαινα δ' ἀπέλαυνε κήκωσιν.

ἐμβρεχέσθω] Cod. B. ἐμβρεχέσθω. ταῦτα. Cod. E. βρεχέσθω.

ἔφηται] Cod. D. ἐψάται.

πήγανον] Codd. A. et C. πήγανος.

ἀνηθον] Cod. B. ἀψίνδιον, ἀνηθον.

γλήχαν] γλίχαν Codd. A. et B.

ἄγνου] Cod. B. καὶ ἄγνου.

καρπὸς] Caret hac voce Cod. E.

κύμινον] Cod. A. κημίνον. Cod. E. κυμίνου.

γὰρ] omittit cod. A.

τόνους] leg. πόνοους, ut prae se ferunt codices Mss.

Φύσας] Codd. A. et C. φύσεις. ignorat Cod. B.

κακώσιν] De detumescencia quoque Aelianus H. A. lib. IV. c. 15.
 κακώσιν δὲ ἡσυχίᾳ καὶ κατ' αἰῶνα ὁ γὰρ πάντα αἰτῶν

oportet epithymo aut aloë et cibo uti boni succi, vel
nigrum veratrum, seu Galeni hieram exhibere. Quod
si ob hypochondria male affecta, malum evenerit, irri-
gare ipsa oportet oleo in quo incocta sit ruta, anethum,
absinthium, pulegium, viticis semen, lauri baccae et cy-
minum. Haec enim dolores leniunt et flatus minuunt:
cataplasmata autem conficiantur ex farina hordei et fœ-
na græco, cymino et etroselini semine et anetho:
cucurbitulae praeterea visceribus admovendae, et em-
pîstra, quale est, quod ex seminibus conficitur et poly-
archium: postremo assumere hieram ex aloë et epithy-
mum

καταπλάσσει.] Codl. A. et C. καταπλάσθεν. Cod. B. κατα-
πλάσσει, τὸ διὰ κρηθίου ἀλσέου καὶ τηλίνου. Cod. D. τυ-
λίνου.

xxvii] Codd. A. et C. xxvii.

σελήνου] Cold. A. et D. σελήνου. Cod. B. σεληνοσπέρματος.
Cod. E. σεληνοσπέρματος.

ἀνίσου] Codd. A. et C. ἀνίσου.

curvata] *curvata*. ac sic Cod. B. formam cucurbitae dedit ad *Celsi* lib. I. c. 12. p. 8. et ad *Caelium* Aurel. p. 640. *Almelovenius*, unde eam hic curavi adjici. Codd. A. et C. addunt *κρυφας*. et B. quoque. Cod. E. καὶ κ' *κρυφας*, quod forte (inquit cl. *Cores*) mutandum in *curvata κρυφας*.

τῶν σπλάγχχνων] Codd. A. et C. εἰς τὸ σπλάγχχνον. Cod. E. τῷ
σπλάγχχνῳ.

τό τε διὰ] τότε καὶ διὰ Codd. A. et C.

διὰ σπερμάτων] *Paulus lib. VII. c. 18. p. 293.*

τὸ πολυάχριον] Gelfus lib. V. c. 18. Caelius Aurel. acut. morb.
lib. II. c. 24. Marcellus Empir. c. 20. p. 154. Paulus lib.
VII. c. 18. p. 291. addunt Codd. A. et C. καὶ τὸ διαδῆμα.
Cod. B. καὶ τὸ διαδῆμα ἐπιτίθειται. Ad hanc significationem
vocis διαδῆμα respexit Ciceronius apud Valerium Maxim. lib. VI.
c. 2. 7. p. 527. Cui candida fascia crurum alligatum habenti Fa-
vonius, Non resert, inquit, qui in parte corporis sit diadema;
etiam parvi cavillatione regibus ejus veres exprobrans τὸ μὲν γὰρ
διαδῆμα καλλωπίζει τῇ κεφαλῇ, inquit Io. Chrysostomus in
Psalm. 109. p. 729. conf. Colerus ad lib. VII. c. i. 5. De
diademate regum Macedoniae vid. Aelianus II. A. lib. XV. c.
2. Πολυάχριον ita dictum fuisse innuit Cod. E. τὸ καὶ δια-
δῆμα, nempe λέγονται vel καλῶτα. Hic finem faciunt capituli
hujus codices MS., reliqua non agnoscetes.

τὸ ἐπίθυμον, καὶ τὸν ὄρεον τοῦ γάλακτος· χρενίσαντες
 δὲ τοῦ τοιοῦτου πάθους, ἐπὶ τὴν διὰ τοῦ ἀρμενικοῦ λί-
 θου δόσιν ελθε. οἷα γὰρ ὅτι τῶν ἀρχαίων οἱ παλαιό-
 τεροι ἐπὶ τὸν λευκὸν ἑλλέβερον ἔτρεχον, ἥνίκα μηδὲν
 αἰξίο.

τὸν ὄρεον] Quae sequuntur ad finem capitis, iterum ex *Alex. in-*
trinitum. Schol. *Homeri ad Odys.* J. vi. 222. ὄρεος λίθου
 ἢ τοῦ γάλακτος ὑδατῶδης ἐπίστασι. idem ad *Odys.* P. vi.
 225. Th. *Guidotius ad Theophrastum de Urinis* p. 156.

ἐπὶ τὴν] vid. *Raphelius ad Matth.* c. III. 7. p. 181.

ἀρμενικῷ] leg. ἀρμενακῷ. De hoc purgante vid. doct. *Milward*
 a letter to Sir H. *Saunders* p. 50. *Sam. Dale Pharmacol.* p.
 45. Jo. *Lampinus* *Epist. Medicinal.* lib. I. ep. XVIII. p. 78.
 Bolus ex Armenia quum sit nobis ignotus, ei, quo utimur,
 notho nihil confido. conf. p. 80.

ἀρχαίων] Veteres neque minus medici laudem inde captant, ut
 auctiores vix tantum laudent, neglectis eorum nominibus.
Cossius Quaest. Medic. XXII. καὶς δὲ οὗτος, ὡς φησὶ τις τῶν ἀρ-
 χαίων. quem *Empedoclem* esse constat. Ita ordinem traditio-
 nem suam de hydrophobia auctor anonymus a cel. *Jac. Sims*
 editus in *Membris of the medical society of London* Vol. II.
 p. 3. οἱ μὲν ἀρχαῖοι τοῦ πάθους οὕτως ἐπισηθισαν. Quosnam
 vero ita vocent, asserere nequeo; an Hippocrate antiquiores,
 vel alio. Plures tales sunt voces apud Graecos, ut *ἕντες*. vid.
Dan. Heinsius *Lea. Theocrit.* c. XIV. p. 344. et *σεφῆς*, de
 qua idem vir summus *op. cit.* c. XX. p. 364. Sic etiam ὁ *τεχνι-*
κός apud nostrum c. 30. Differentiam facit auctor inter *πα-*
λαιστῆρας et *ἀρχαίους*, quam alii non adeo observant. Sic *Hi-*
ppocrates a *Isidoro* inter *ἀρχαίους* refertur lib. IX. c. 6.
 segm. 69. et *Theophrasto de Urinis* p. 61. quem *παλαιὸν* vocat
Galenus *Metemph.* p. 4. Socratum *ἀρχαίους* accenset *Isidorus*
Pelin. c. 202. quem constat Hippocrate juniorem esse. Schol.
Anthop. op. cit. ad *Tharm.* v. 414. δολοὶ γὰρ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ
 πρὶ πολλοῦ χρεῖον παρ' Ὀμήρῳ. Omnium optime intelligitur
 differentia ex verbis *Platonis*, quae laudat *Clamens Alex. Strom.*
 lib. I. p. 355. D. ubi Aegyptius de Graecis, vos οὐδ'
 ἡμεῖς οὖν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἰχθυεῖς δ' ἀρχαῖοι ἀνθρώπων παλαιῶν
 δοῖαν.

ἐπὶ τὸν] *Raphelius ad Matth.* c. III. 7. p. 181.

ἑλλέβερον] *Dioscorides* lib. IV. c. 151. *Theophrastus* H. Pl. lib.
 IX. c. 11. *Plinius* lib. XXV. c. 5. *Sirabo* lib. IX. p. 610.
Soranus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. I. p. 24. *Pausanias* lib. X.
 c. 36. p. 891. *Cyrillus adv. Julianum* lib. VII. p. 232. E. *Isi-*
dorus in hexaem. p. 9. *Horatius* *Serm.* lib. II. *Satyr.* 3.
 v. 1.

num cum sero lactis. Quod si affectus inveteraverit ad Armeniaci lapidis exhibitionem te accingito, novi enim ex veteribus antiquiores ad veratrum album proferasse, ubi affectum ab aliis purgationibus nihil pene

I 4

immi-

vf. 82. A. Gellius N. A. lib. XVII. c. 15. *Palladius in Hippocratem* de fract. p. 107. *Ἰπποκράτης ἀπεσδιαιρίσως ἐλλίβορον τῶν λευκῶν λέγει.* Eadem autem fata expertus est helleborus, quae antimonium borax venetus saccharum Saturni aliaque medicamenta experta sunt, ut nempe laudatur ab his, culperetur vero ab illis. *Paraphrasis Nicomacheor.* lib. VIII. c. 7. *πᾶσι ἀνθρώποις βλαβερὸν ὁ ἐλλέβορος.* vid. *Apulejus Apolog.* p. 271. *Ant. Benivenius* de abdit. morb. caus. c. 50. et 51. *Mohelius Exercit.* Dec. IV. Exercit. 5. Contra favent ei *Aretaeus* cur. morb. chron. lib. II. c. 13 p. 136. B. *Matthiolus* apud *Rosfincium* de purgant. p. 204. et *Freind Hist. Medic.* P. II. p. 56. Ejus usum aliquam diu a medicis intermissum fuisse testatur *Isidorus* apud *Porcium Biblioth.* p. 1054. Nobis vero veterum elleboros ignorari, recte judicat cl. *Schulze Toxicol. Veter.* c. 4. p. 25 conf. *Jo. Langius Epist. Medic.* lib. I. ep. 74. p. 407.

[ἐπιτρέχον] Eleganter hoc verbo utitur auctor. *Heliodorus* lib. I. p. 17. καὶ οἷς τισὶ μάλλον περιστρέχω περισκοπεῦσα. et lib. VII. p. 318. *Jo. Chrysostomus* T. I. p. 103. καὶ τῶν μὲν ἀπέχεσθαι μετὰ πολλῆς τῆς σπουδῆς, τοῖς δὲ ἐπιτρέχειν. et p. 141 τὸν φιλαέθρον ἡμῶν δεσπότην, τὸν εὐσπλαγχνόν, καὶ ἐπιτρέχοντα ἡμῶν τῇ σωτηρίᾳ.

[ἐπιτρέχον] vid. *Aretaeus* cur. morb. chron. lib. I. c. 2. p. 118. B. Quam noster indicare neglexit quam tradit *Aretaeus* p. 119 A. ἐλλεβόρου δὲ δόσεις πλείους, τοῖσι μὲν ἰσχυροτέροισι ἀρῆσαι ἐν μέγεθος αἰκῆς, ἢ ὀλίγα ἀδυνάτερον τετυγμέναι, qui locus plurimum exercuit viros piane. *Luc de Aretaeo* meritis *Petitum* atque *Waggonum*: corrigo αἰεῖσθαι ἐν μέγεθος αἰκῆς. *Sextus Empiric.* lib. I. *Pyrrh. Hypot.* p. 27 καὶ ὁ ἐλλίβορος λεπτός μὲν καὶ χυμώδης περισφραγίζεσθαι πυρρὸν ἐπιφρενί, χυμώδης δὲ ἐν κύκλῳ. quae verba *Sexti* sua fecit cardinal. *Perronius* in *Perronian.* p. 383. v. *Philosophe: il est de la philosophie, comme de l'elébore, si vous le prenez en masse, il purge: si en poudre, il tue: Nicander Ther* vf. 941.

Κάφεά τ' ἐλλεβόρου μελανόχρους

Est autem ἀχνη vox *Homericæ Iliad.* E. vf. 499. ubi Schol. ἀχνας τὰ λεπτά τῶν ἀγρόων, ἢ τὰ ἀχυρὰ, conf. *Geopon.* lib. II. c. 26. quam pro pulvere grosso etiam adhibuit *Orpheus* de *Lapid.* p. 330. c. 11. vf. 111. Hellebori radicibus crassioribus utendum non esse praecipit *Constantinus de Rebeeqe Obs. Medic.* p. 75.

ἀξιόλογον ὑπὸ τῶν ἄλλων καθάρσεων ἐθεώρουν τὸ πά-
θος μενούμενον· ἀλλ' ἐγώ γε τοῦ ἐλλαβόρου τοῦ λευκοῦ
πρῶτιμῳ τοῦ ἀρμενικοῦ λίδου τὴν δόσιν, καὶ πάρεσι τῇ
πεῖρᾳ τὸ γινώσκον τὸν χρῶμενον αὐτῇ ποτὲ ἄρμα τοῦ δρα-
κινῶ καὶ τὸ ἄλυστον καὶ ἀκίνδυνον ἔχειν, Εἰ μὲν οὖν
ἔστι χρῆσι μὴ μόνον διὰ τῆς κάτω γαστρὸς, ἀλλὰ καὶ δι'
ἐμέτων

[θεώρουν] Tangit hunc medicorum morem beatus Chrysostomus in
Plalm. N. p. 683. ἔπερ ἐστὶν ἰατρικὰς ἀγίας εἰδὸς, τῶν αἰ-
δῶ ἀφελούτων ἀπάγοιτα, τὰ δὲ αἰσῶσι δασυτοῦ ἐπιτιθεῖται
τοῖς τραύμασι.

[ἀλλ' ἐγώ γε] Mirari licet stuporem hominis, qui haec nostro ad-
fixit; cum dum Alexandri verba addere voluerit, debuisset
saltem ea ita mutare, ut a Theophane lector suspicaretur pro-
fecta esse. Sed talis est horum hominum negligentia, ut pa-
rum solliciti sint, quid scripserint. Sic epitomator Suidani
Byz. de Urb. v. χολόνη γασ. 761. ποὶ αὖ πολλὰς εἰρήκων
νογῶν cum in ejus epitome nequaquam πελάγας mentio sit
χολοταχίται, Solent autem medici graeci sic de se ipsis loqui.
Nicander Ther. v. 829.

Τρυγὸν μὴν ὀλοεργὸν, ἀλιγέαισιν τε δράκοντα
Οἷδ' ἀπαλέξασθαι.

non praestantia, aut ut aegros ad se addicerent, nam ab
aegyptiis moribus atheni c. 1. Orosi, praestantia vero Ro-
mani. Arrianus in Epictet. lib. III. c. 27. p. 326. ποῖος ἰα-
τρὸς πελάγας ἦν τὸ αἰσῶσι δ. ἀπαλέξ; καὶ τοῖς αὐ-
τοῦ ἀκούει ὅτι καὶ οἱ ἰατροὶ παρεκκλούσιν ἐν Ρώμῃ.

[ἀρμενικοῦ] 1. ἀρμενικῶ.

[δόσι] Recte interpres vertit assumptionem, nam δόσις quandoque
assumptionem significat, ut docet Scaliger Scaligerian. prim. p.
80. Arrianus de hydrophobia p. 5. καὶ αἰσῶσι παρεκκλούσιν
πρὸς τὴν τοῦ ὑγροῦ δόσιν.

[παρῖσι] Recorior hic loci Aretaei morb. chron. lib. II. c. 1. p.
51. h. quem sic forte emaculare licebit. εὐδὲ γὰρ περὶ αἰτῶν
c. τι λέγει 1. οὐδὲ παρῖσι. De hac locutione παρῖσι. vid. N.
Hainius ad Quinti Art. Amator. lib. II. v. 24. Aelianus III.
A. lib. IV. c. 5. ἀκούειν παρῖσι.

[πεῖρα γινώκει] Nicetus Choniata. Annal. lib. III. p. 121. αἰς πεῖρα
γινώκει τὸ τότε πολλοῦς. Procopius ep. 47. conf. Ammonius p.
49. ἀλλοιφρον. lib. I. ep. 3. πεῖρα μάται. Mardenius apud
Herodo

imminui conspicerent. Et omnino Armeniaci lapidis assumptionem potiozem, quam veratri albi existimo, cui experientia quoque suffragatur, cum cognoverim eum (si aliquando quis eo usus esset) debitum et efficaciter, et absque molestia et periculo praestitisse novimus. Si igitur necessitas postulat, non modo infra per alvum,

15

sed

Herodotum lib. VII. p. 512. ἀπὸ τειγῆς πάντα ἀνθρώποισι φι-
λεια γίνεσθαι. *Arctaeus* Cur. morb. acut. lib. c. 3. p. 80. D.

τὸ] pro τοῦτο vel αὐτό. Sic frequenter recentiores. Noster c. 207. τοῦτο μὲν οὖν πάθος. ubi apud *Paulum* legitur τὸ pro τοῦτο quod noster mutavit. *Nicetas* Chon. lib. VI. p. 200. αἰ p. 609. *Anonymus* de V. S. p. 13. μὴ τὸν φλεβοτομήσας. vid. *Gurctus* ad *Hesiodi* Theogon. vs. 45. p. 173. Jo. *Menn-
sus* ad *Constantini* Manass. Annal. p. 227. *Graevius* Lect. Method. c. 12. p. 64. *Hombérgh* et *Rapnelius* ad *Marci* c. 9. 23. *Hemsterhuys* ad *Aristophanis* Plut. vs. 41. *Dorville* ad *Chariton.* p. 729. *Antigonus* Caryst. c. 181. ὡς τὸν ἀπογευσ-
σάμενον τελευτᾶν. ubi leg. τῶν id est τούτων. Fere oblitus eram monere τὸ apud *Alex.* omissum esse.

γῶναι] Schol. *Aristophanis* ad *Equit.* vs. 46. Γῶναι — τὸ με-
δῶν. *Euryphon* medicus apud *Stobaeum* Eclog. Phys. lib. I. c. 11. p. 19. ἐστηθεὶς τὸν διδάσκαλον παρ' αὐτοῦ ἐπαιδείη, παρὰ τῷ χερὶ αὐτοῦ ἐφῆ.

ποτὲ ἄμα] *Alex.* πῶς μετὰ.

δραστικοῦ] *Tutianus* Or. ad *Graecos* p. 65. καὶ τῶν ῥίζαν αἱ ποι-
κίλαι, νεύων τε καὶ ὀσέων παραλήψεις, οὐκ αὐταὶ κατ' ἐου-
τάς δραστικαὶ τινος εἰσὶ. leg. δραστικαὶ τινος. In malam partem *Euripides* Ion. vs. 1185.

Ὁ φασιν δοῦναι φάρμακον, δραστήριον
Δέσποιναν, ὡς παῖς ὁ νέος ἐκλιποὶ φάος

προσηνῇ καὶ δραστήρια junxit *Isidorus* Pelus. ep. 20.

ἀκίνδυνον] Cum veteres acriora purgantia aegris propinarent, commendabant illa, quae sine periculo adsumi poterant, ut lo-
quitur *Cato* de R. R. c. 115. conf. *Grand Hist. Medic.* P. I. p. 144. qui mos apud recentiores necdum obselevit, vid. quae de usu jaceae tricoloris scribit cl. *Strack* de crusta la-
ctea p. 61.

ἔχει] ἔχει, apud *Alex.* excusum.

ἐμέτων γίνεσθαι κάρσιον, ἅπλυντον διδόναι χερὶ τὸν λίθον· εἰ δὲ μὴ πάνυ χερίζων ὁ κάρσιον φαίνοιτο τῆς διὰ τῶν ἐμέτων κατάρσεως, ἀλλὰ διὰ τῆς κάτω γαστρὸς, τῆνικαὶ τὸν λίθον ἀποπλύνει χερὶ, καὶ ἄχρι δύο καθόδων· οὕτως γὰρ ἡμῶν πράξαντων, οὐδὲ ταμαχὴν ἢ θλίψιν ἐμποῖεν ὁ λίθος δύναται, καὶ μᾶλλον ἀλύπως τὸν μέλανα καὶ γεώδη χυμὸν κενώσει, ὥς περ παρελθούσων ὀλίγων ἡμερῶν αἰσθητὴν ἡμῖν γένεσθαι τὴν ἐξ αὐτοῦ ὠφέλειαν.

ἅπλυντον] Respicit hanc veterum praeparandi rationem *Julianus* Or. VIII. p. 243. D. ὥς περ οἱ τῶν φαρμάκων ἀφαιρούτες μὲν τὸ λίαν δυσχερές, ἀπολείπουσιν δὲ αὐτὸ (1. αὐτὸν vel αὐτὸ) τὸ χερίσιμον.

χερίζων φαίνοιτο] Exposuit hanc locutionem *Gravins* Lect. *Heliod.* c. 1. p. 1. edde *Elsnerum* in epist. ad *Rom.* VIII. 13.

κάτω] Naturam ducem sequi oportet medicos. *Franciscus Martinus* Epistol. p. 334. τὸ μεταρχολικὸν πάθος exsulare credo. *Ingenti* enim profluvio ventris laboravi ab illo tempore, quo vos reliqui.

ἀποπλύνειν] Multus usus apud *Alexandrum* et nostrum verbi ἔψειν, sed ne se hic deridendos propinarent, verbo ἀποπλύνειν uti maluerunt. Quid sit λίθον ἔψειν notum ex paroenimographis, quo pro verbo uti sunt *Alexandri* Dialog. II. 38. et *Julianus* Or. VIII. p. 249. A.

καθόδων] Dubitavi aliquamdiu de bonitate hujus vocis, quam non memineram me alibi hoc numero et sentu legisse, neque a vulgaribus lexicis aliquid auxilii peti poterat: sed dubitationem adeunt omnem *Platonium* et *Lexicon* Biblioth. Coisl. p. 472. καθόδους, ἀγωγὰς, περίδους. unde recte vertit *Martius* duabus vicibus: *Guinterius* vero usque ad duodenas vices: maluit *Torinus* vertere saepenumero, vel quinquagesis usque.

sed etiam per vomitus purgationem fieri, lapidem illotum exhibere convenit, at si aeger purgatione per vomitum non admodum indigere videatur, sed per inum ventrem totum viciosum humorem exire conducatur, tunc lapidem eluere oportet duabus vicibus. Ubi enim sic fecerimus, neque turbationem stomachi aut compressionem lapidis excitare potest, sed etiam minori cum molestia nigrum terrestremque humorem vacuabit, ut intra paucorum dierum spacium notabile ex illo emolumentum percepturi simus.

αἴτας] Leg. αἴτω. Librarii est peccatum teste Th. Magistro p. 664. an adde Rentzium ad *Lucianum* T. II. p. 894. et *Fischerum* ad *Aeschini* Dialog. II. p. 56.

καίμων] Differentiam indicat inter νοσοῦντας et καμίνοντας Jo. Chrysostomus in Psalm. VIII. p. 581. καθάπερ τις ἄριστος, ἰατρὸς, τοὺς νοσοῦντας αἴφεις, ἤλθε πρὸς ἡμᾶς τοὺς καμίνοντας, αὐδὲν ὄντας.

γεῶδη] conf. c. 260. *Aeschines* Axioch. p. 122. τὸ ὑπολειφθῆναι σῶμα γεῶδες ὃν καὶ αἰλογον. conf. c. 260. et not. ad c. 173.

ἡμῖν] male apud *Alex.* editum ἡμῶν.

τὴν αὖ αὐτοῦ] Hujus constructionis exempla ex *Arriano* produxit *Raphelius* ad *Matth.* c. XV. 5. p. 288.

ἀφελειαν] ita de auxilio a medicamentis *Memno* apud *Photium* 720.

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΗΣ

ἀπώλειας.

Κ Ε Φ. Λ Δ.

Γίνεται ἡ ἀπώλεια τῆς μνήμης ἐπὶ ψυχρότητι καὶ ὑγρότητι ἀμέτρῳ τῆς ἐπισθίας κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου, καὶ οὐδένος μέμνηται, καὶ δὲ ξηρῶν τὴν κεφαλὴν πρότερον καὶ καθάρειν διὰ τῆς ἰσθμῆς, καὶ ἀποφλεγματομοῖς χρῆσθαι, καὶ ἐξέρις, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀνατρεῖσθωσαν δι' ἐλαίου καὶ σιγῆπτος καὶ πυρέθρου· ἀγχιθὴ δὲ καὶ ἡ τοῦ μεμφίτου ἀντίδοτος δίδομένη.

Cap. XXXIV. Cod. E. λγ'.

ἀπώλειας] Cod. B. ἀπόλειας.

Γίνεται] *Paulus* lib. III. c. 11. *Pythagoraeos* multam curam adhibuisse ut memoriam conservarent auctor est *Dionysius* V. P. c. 29. p. 140. quam arte juvari posse affirmat. etiam *Solinus* Polyh. c. 6. conf. *Aelianus* H. A. lib. VI. c. 10. qui tamen medicamentis parum tribuere videtur lib. VII. c. 48. *Anecdotes de Medecine* T. I. c. V. p. 8. Qui memoriam laesam reficere adhibebant, eos recenset *Petr. Bannmannus* ad *Henr. Valerii* Emendat. lib. IV. c. 5.

ἡ ἀπώλεια] Merito exulat articulus e Codd. A. et C. quo tamen non caret Cod. B.

ψυχρότητι] Cod. E. ψυχρότης καὶ ὑγρότης ἀμέτρου.

ὑγρότητι] Codd. A. et C. ξηρότητι et Cod. B.

ἀμέτρῳ] Codd. A. et C. ἀμετρήῳ.

ἐπισθίας] conf. *Theophrastus* Protoip. lib. IV. p. 70. *Nemesius* de natur. hom. c. 13. p. 169. *Ant. Benivenius* de abdit. morb. caus. c. 89. et 102. *Nic. Tulpus* Obs. Medic. lib. IV. c. 15. *modeste* *Georg. Pisides* de Mundi opificio vi. 665.

Ἡ πληθὺν δοχῶν ἡ μνήμη φέρε.

καὶ οὐδένος μ.] non agnoscit haec Cod. B.

μέμνηται] Codd. A. et C. μέμνηται. Quam plurimi in locis nostri in cod. Mss. numeros permutatos reperies. Sic c. 92. περιμνηται Codd. A. C. et E. habent προμνηται. *Alexandrus* de affect. Spic. animal. lib. II. c. 2. p. 81. τὰ συνεδρεύοντα συμπεμνηται φέρονται. ubi duo codices habent φέρονται.

DE MEMORIAE

IACTURA.

CAP. XXXIV.

Memoriae iactura causam habet, immoderatam posterioris ventriculi cerebri frigiditatem et humiditatem, itaque nullius rei meminerunt. In his itaque caput exsiccare oportet prius, deinde alvum purgare hiera, et medicamentis salivam et sternutamenta moventibus, uti et caput ipsum perfricare oleo et sinapi, seu pyrethro. Ad idem quoque facit, quae Memphitis dicitur antidotus, per os assumpta.

ἐξηγῶ.] *Paulus* ἐξηγῶν, quo verbo usus est *Ctesias* apud *Photium* p. 152. et *Aretaeus* *Cur. morb. acut. lib. I. c. 10. p. 90* E. Verbi ἐξηγῶν ex *Theophrasto* exemplum adferunt *Lexica vulgaria*, sed apud nostrum leg. ἐξηγῶν, ut c. 7. et 46. *Diogenianus* *Cent. VI. 25.* Ἀεὶ τὰ ἐξηγῶν et *Vat. Append. Cent. II. 65.* Simile mendum ex *Eustathio* sustulit *Hadr. Junius* de *Coma* c. XI. p. 431. Codd. A. et C. ἐξηγῶν. Vocem hanc non agnoscit *Cod. B.*

ἀποφλεγματισμοῖς.] Codd. A. et C. ἀποφλεγματισμῶν.

χεῖροσθας.] *Cod. D.* χεῖροσθας.

ἐρρήνους.] Codd. A. et C. ἐν ῥήσι.

ἀνατρίβουσαν.] Codd. A. et C. ἀνατρίβουσαν. *Cod. B.* ἀνατρίβου. De frictionibus veterum consul. *Hieron. Mercurialis* de arte gymnast. lib. I. c. 8. p. 32.

σινάπεος.] Codd. B. E. σινάπεας.

δὲ καὶ ἡ.] Codd. A. et C. δὲ ἡ.

μεμφομένη.] Compositio quae *Apollonium Memphiten* auctorem habet, *Erasistrati* discipulum, de eo *Dau. Clericus* *Hist. Medicin. P. II. lib. I. c. 5. p. 313.* Aliam ejus compositionem laudat *Aetius* lib. VII. c. 20. adde *Juglerum* *Biblioth. Ophthalm. p. 40.* Ridicule *Cod. E.* ἐμφύτου, ac sic mox iterum.

ἰδομένη.] Codd. A. et C. γενομένη. An voluit γενομένη? de hoc verbo consul. *Catachervus* de stylo N. T. c. 40. p. 148. et *Horat.* *Varringa* animadv. ad *Vorsium* c. 8. p. 249. *J. Alberti* ad epist. ad *Hebr.* p. 423.

ΠΕΡΙ ΣΚΟΤΩΜΑΤΙΚΩΝ.

ΚΕΦ. ΔΕ΄.

Τὸ σκοτωματικὸν πάθος συνίσταται ἀπὸ ψυχροῦ καὶ γλίσχρου χυμοῦ, καταλαμβάνοντος τὸν ἐγκέφαλον, ἢ ἀγνῶν θερμῶν καὶ δριμύτων ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναφερομένων. καὶ τρεπόντων τὸ ψυχικὸν ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ πνεύματι, σρεφόμενον κυκλικῶς ἐν τῇ κεφαλῇ. Τούτους ἀναφορομητέον πρῶτον, εἴτα καθαρτέον τῇ ἱερᾷ, εἴτα πάλιν κατὰ τοῦ ἰνίου κολλητέον μετ' ἐγκραζέως, ἔπειτα ἀποφλεγμатισμοῖς καὶ πταρμοῖς χρῆσθαι. ΕΦ' αὖν δὲ ἐξ ἀγνῶν θερμῶν διὰ τῶν ἀρτηρίων ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναδραμεύων γίνεται, τὴν ἀρτηριοτομίαν ποιοῦ ὁπισθεν τῶν ὠτῶν. δοτέον δὲ καὶ τὴν συχάδα σὺν ὑσσώπῳ καὶ αὐτοῦ σπέρματι πίνειν, καὶ τὴν δι' ἀνακέρου Θεοδώρα

Cap. XXXV. Cod. E. λδ΄.

Τὸ σκοτωματικὸν] Cod. A. σκοτοματικὸν. Galenus de loc. affect. lib. III. c. 8. *Altitus morb. chron. lib. I. c. 3. apud quoniam* p. 28. A. καὶ σύμπτωμα κεφαλῆς leg. κεφαλῆς. Cassius Aurel. morb. chron. lib. I. c. 2. Car. Pijo Obs. et Consil. Sect. II. Part. II. c. 2. p. 77.

ἀπὸ] Delet Codd. A. et C. Codd. B. et E. ἐκ.

ἢ] Delet Cod. A.

δριμύτων] Cod. A. δρυμέων.

ἐπὶ τὴν] Cod. E. περὶ τὴν.

ἀναφερομένων] Verbum aptum vid. Ammonius p. 22.

ἐκ πύτων] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 131 et lib. II. 71. Cassius Quaest. Medic. 27. Anonymus de V. S. p. 7.

σρεφόμενον] Cod. B. σρεφομένων. ac ita legendum. Jo. Chrysostomus Serm. III. in spirit. Pauli ad Titum p. 393. καὶ γὰρ ἐκ κινούμενοι εἶδεν νομίζουσι ἐσθλὴν· ἀλλ' οὐ παρὰ τὰ ἐκώμενα τοῦτο γίνεται. ἀλλὰ παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς· ἐπεὶ ἂν ἴδωσι εἰσι καὶ ἰλιγγιώτες, νομίζουσι περισχεφείναι αὐτοῖς τὴν γῆν, ἀλλ' οὐ περισχεφεται, ἀλλ' ἐσθλὴ παγία.

ἐν τῇ] Codd. A. et C. ἐν τῇ κεφαλῇ κυκλικῶς.

ἀναφορομητέον] Ex qua parte sanguis mittendus sit non definit nosse. Anonymus de V. S. p. 14. ἐπιλήπτους δὲ καὶ σκοτωματικούς, ἀπὸ τῶν σκελῶν μέγον.

DE VERTIGINOSIS.

CAP. XXXV.

Vertigo nascitur ex frigido et glutinoso humore, qui cerebrum occupat, aut vaporibus calidis et acerbis ad caput delatis. et spiritum animale in cerebro vertentibus, et ceu in gyrum agentibus. His primum sanguis mittendus et hiera purgandi sunt, cucurbitulae etiam occipiti admovendae cum scarificatu, et medicamenta, quae salivam per os eliciunt, et sternutamenta movent. Quibus vero accidit ob vapores calidos sursum per arterias ad caput elatos, arteriae sectio retro aures iis adhibenda est, stoechas quoque potui offerenda cum hyssopo et anethi semine, et antidotus Theodoreti ex

Ana-

πρῶτον] Codd. A. et C. πρέτερον.

ἡίου] Cod. D. ἡίου.

μετ'] Codd. A. et C. μεταγχαράξεως.

ἀποφλεγματισμοῖς] Codd. A. et C. ἀποφλεγματισμῶ.

παρμηοῖς] Codd. A. et C. παρμηκοῖς. et Cod. B.

ἀρτηρίων] Codd. A. et C. συτηρίων. Cod. B. ἀτηρίων.

γίνεται] Codd. A. et C. ἐστὶ. Cod. E. ἐστίν.

ἀρτηριοτομίαν] ἀρτυροτομίαν Cod. E.

ποιῶν] Codd. B. et E. ποιῶν.

ἐπισθεῖ] De venis Anonymus de V. S. p. 26. καὶ τὰς ὀπισθεῖ τῶν ὠτων, διὰ τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν πάθη διαχειρῶσι.

ὠτων] Codd. A. et C. τῶν ὠτων.

σιχάδα] Codd. A. et C. σιχάδα. Cod. D. σιχίδα. Cod. E. σιχάδα.

ὑσσώπου] Codd. A. et C. ὑσσώπου.

ἀνίθου σπέρματι] Codd. A. et C. ἀνίθα. Cod. D. ἀνίσω. Cod. E. καὶ ἀνίθα.

ἀνακαρδίου] Paulus lib. VII. c. 16. p. 270. Codd. A. et C. καὶ τὴν διὰν εὐκαρδίαν θεοδώρητον. Cod. B. καὶ τὴν ἀνακαρδίαν, θεοδώρητον. Cod. D. ἀνακαρδίαν. Cod. E. διανακαρδίαν θεοδώρητον.

Θεοδώρητον] Varias habet antidotos, hoc nomine insignitas, nosse. vid. index. Suspicio medicos suis compositionibus nomen

hec

δώρητον, καὶ τοῦ μεμφίτου. ἡ δὲ δίατα ἐξω λεπτύνου-
σα καὶ ἄφυσος.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΛΗΨΙΑΣ

Κ Ε Φ. Δς.

Ἡ ἐπιληψία σπασμὸς ἐστὶν ὅλου τοῦ σώματος μετὰ
βλάβης τῶν ἡγεμονικῶν ἐνεργειῶν, ποτὲ μὲν ἐν αὐτῷ
τῷ ἐγκεφάλῳ συρισμένην ἔχων τὴν αἰτίαν, ποτὲ δὲ ἐν
ταῖς τούτου κοιλίαις ἀπάσαις, ἐμφράττων τὰς διεξόδους
τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος, ὥς πύπτει καὶ ἀφρίζει, ὅπερ
οἱ ἰδιώται δαίμονα καλοῦσιν. Ἐμφράττονται δὲ ἀπὸ
φλέγ-

hoc imposuisse, quod conjicio ex loco theologi doctissimi,
Theophylacti Bulger. epist. LVI. p. 89. ἀλλὰ σὺ με δευτέρως
τὰς ἀντιδότους — ἔχων ταῖς κοιλίαις τὴν διεξόδον τοῦ καὶ
τὴν παύσαν. Duplicet proinde lectio cod. E. nam non est
nomen proprium medici cujusdam: Conf. de hac voce Scali-
gerana Secund. p. 592.

καὶ τοῦ] Leg. καὶ τὴν τοῦ.

ἐξω] in Cod. E. ponitur post ἄφυσος.

λεπτύνουσα] Codd. A. et C. λεπταίνουσα.

ἄφυσος] Codd. A. et C. ἄφτος. Cod. B. ἄφυστος.

C ap. XXXVI. Cod. E. λς.

ΠΕΡΙ] Codd. A. et C. πάθος ἐπιληψίας.

Ἡ ἐπιληψία] Alexander Trall. lib. I. c. 15. Aetius lib. VI. c.
13. Paulus lib. III. c. 13. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 5.
chron. morb. lib. I. c. 4. Cur. acut. morb. lib. I. c. 5. Cur.
chron. lib. I. c. 4. Celsus lib. II. c. 9. et lib. III. c. 23. Cas-
sius Aurel. morb. chron. lib. I. c. 4. Q. Ser. Samonius c.
58. Galenus de symptom. differ. c. 3. Apulejus Apolog.
p. 279.

σπασμὸς] Definitionem sumit ex Paulo. Codd. A. et C. παρ.

συρισμένη.] Codd. A. et C. συρισμένη. Cod. D. συρισμένη.

ἔχων] Codd. A. et C. ἔχων.

τούτου] Cod. E. τούτων.

ἀπάσαις] Delent Codd. A. et C.

Anacardo, et quae Memphitis dicitur. victus ratio sit extenuans, et quae minime flatus generet.

DE MORBO COMITIALI.

C A P. XXXVI.

Morbus comitialis convulsio est totius corporis, cum offensa functionum principum et causam habet quandoque in ipso cerebro, quandoque vero in omnibus ipsius ventriculis, prohibentem transitum spiritui animali, ita ut concidant, et spumam ex ore moveant, id quod idiotae daemonem appellant. Fit autem obstructio ab humore

ἐμφράττων] Cod. B. ἐμφραχθείσας. ἀπ᾽ αὐτὰς διεξόδους.

ἀφρίζει] De daemoniacis Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. XLI. p. 841. ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀφρίζομεν, οὐδὲ διασπέρφομεν τὰς κόρας, οὐδὲ τὰς χεῖρας.

ιδιώτης] Xenophon memorab. lib. III. c. 7. p. 138. Schol. Aristophanis ad Ran. vf. 462. Exposuit hanc vocem Camerarius apud Raphaelium ep. II. ad Corinth. c. XI. 6. p. 405. *Est autem ιδιώτης in mentione magistratuum, privatus: in mentione artificiorum studiorumque imperitus: in mentione dignitatis et praestantiae, humilis et inhonoratus.* adde Melch. Goldastum ad Dosithei lib. III. p. 53.

δαίμονα] Male Cod. E. δαίμονας. Schol. Aristophanis ad Plut. vf. 884. Φιλόσοφος δὲ ἦν οὗτος ὁ Εὐδαμος, φυσικὸς δακτυλῖος ποιῶν πρὸς δαίμονα, καὶ ὅφεις καὶ τὰ τοιαῦτα. Nonni locus si Scaligero cognitus fuisset, non ad Manilium p. 397. emendasset δαίμονας vel δαίμόνα, ut ad Aristophanem observavit ὁ πᾶν Hemsterhusius. Scholiasta quoque usus est Salmasius ad Vopiscum p. 457. sed illum intactum reliquit. Scholiastae locum non intellexit Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 34. p. 148. Coelius Rhodig. Lect. Antiq. lib. V. c. 7. Neque enim obtrubat sacer morbus aut daemon, ubi affuerit laurus. Du Cange Gloss. p. 272. δαίμονιζόμενος, qui morbo comitiali vexatur. Esse inter Christianos qui morbum hunc S. Joanni. Cornelio Hubertoque adsignant, testatur Lev. Lemnius de occult. naturae miracul. lib. II. c. 3. p. 143. conf. Bald. Rousseus Epist. medicinal. XXIII. p. 86. Ac cernum multos morbos, praecipue maniam, daemonia vocare scribit P. B. Boeckius Hist. et Observ. Cent. I. obs. 51.

φλέγματος, ἢ μελαγχολικοῦ χυμοῦ· ἔσι δὲ ὅτε καὶ δια-
τὸ τῆς γαστρὸς νόσος κατὰ συμπάθειαν γινόμενον· ποτὲ
δὲ καὶ ἐξ ἑτέρου μορίου, οἷον χιτῆρος ἢ ποδὸς αὔρας τινὰς
ἀνερχομένας κατὰ τὸν ἐγκέφαλον, καὶ καταπίπτειν αὐ-
τούς. Ὡνόμασαι δὲ τὸ πάθος ἐπιληψία διὰ τὸ ἐπιλαμ-
βάνεσθαι, καὶ κρατῆσθαι αὐτῶν τὰς αἰσθήσεις· ἐκάλε-
σαν δὲ αὐτὸ τοῦτο ἱερὴν νόσον, διὰ τὸ ἱερὸν καὶ τίμιον
εἶναι τὸν ἐγκέφαλον· ἄλλοι δὲ ἡρακλείαν νόσον· διὰ τὸ
ἰσχυρὸν καὶ δυσμετάθετον τῆς νόσου, καὶ ἄλλοι ἄλλως.
Γίνεται τούτων κατὰ τρεῖς τρόπους ἢ ἐπιληψία· ἡ γὰρ
τῆς

μελαγχολικοῦ] conf. Jo. Phil. Bayggriavius de aëre, loc. et ap.
Francofurt. p. 116.

ὅτε] Codd. A. et C. ὅτ. Cod. B. ἔσι δ' ὅτε.

διὰ τὸ τῆς] Codd. A. et C. διὰ τῆς.

γινόμενον] Codd. A. et C. γινόμενα. Cod. B. γενόμενον.

αὔρας] Cod. E. ἄβρας τινὰς.

ἀνερχομένας] Codd. B. et E. ἀνερχομένης.

κατὰ τὸν] Codd. A. et C. κατ' αὐτὸν.

αὐτούς] addit Cod. B. ἀναγκαζούσης.

ὠνόμασαι] Quae hic habentur usque ad τούτους δὲ, in codd. A. et
C. non comparent, nec in Codd. B. et E.

ἐπιληψία] Heliodorus lib. VI. p. 304. ἐπιληψίαν vocat, ac ita quo-
que Epiphanius de XII geminis p. 234. Adrianus H. A. lib.
III. c. 17. sic ἀπόληψις pro ἐπιληψίᾳ apud Eutychium lib.
VIII. p. 63. et Paulum Diacon. lib. XI. p. 88.

ἐπιλαμβάνεσθαι] Male apud Alex. excensum ἐπιλαμβάνεσθαι. Si-
milem horum verborum permutationem apud Theophrastum
Char. c. 8. detexit Cusanus. Idem Orig. lib. IV. c. 7.
Epilepsia vocabatur simul, quod mentem apprehendens, pari-
ter etiam corpus possideat. Graeci enim apprehensionem ἐπι-
ληψίαν vocant. Conf. Hemsterh. ad Luciani Dial. p. 83.
Hadr. Turnebus ad Cratonis Or. pro Rabirio p. 33. Apud
Graecos mente capti ὧς ἀπέρται dicantur, cuius autem captum
aliquid mentis non tenetur, is eo uti non potest libere, inde trans-
latum. Adrianus H. A. lib. V. c. 18. ἀλλ' ἐπιλαμβάνει τῆς
κινήσεως οὐκ ἐπ' ὀλίγον.

ἱερὴν νόσον] Νόσον simpliciter dixit Jo. Chrysostomus de Virginitate
p. 114. nam ἱερὰν νόσον dicere, videtur sibi religioni duxisse,
ne homo christianus, gentilium more loqui, videntur. vid.
Origenes contra Celsum lib. IV. p. 190.

more pituitoso et atrabilario nonnunquam etiam per consensum oris ventriculi, aut alterius partis ut manus, vel pedis, cum aura quaedam elevatur ad cerebrum, et concidunt. Dicitur porro hic affectus Epilepsia, a graeco verbo ἐπιλαμβάνεσθαι, quod significat comprehendi, nam sensus in his intercipiuntur, et veluti retinentur. Vocatur et sacer morbus, quod cerebrum sacrum sit et honoratum, alii appellantur morbum Herculeum, ob morbi vehementiam et pertinaciam, et alii alio modo. Triplici igitur ratione excitatur morbus comitialis, aut

K 2.

enim

[ἐγεί.] Rufus Ephes. lib. III. p. 69. Athenaeus lib. II. c. 25. Plutarchus T. III. p. 1806. Apollonius Sophist. in biblioth. Coisl. p. 460. Meletius de Nat. homin. p. 108. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. v. 1019. Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 30. et chron. lib. I. c. 4. Zenobius Cent. IV. 26. Diogenianus Cent. V. 8. Lamb. Bos Obs. Crit. c. 22. p. 99. Jac. Primerosius de vulgi error. lib. II. c. 37. Stalpert van der Wiel Observ. Rarior. Cent. II. obs. 6. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. c. XXV. p. 104.

[τίμιον.] Theophilus ad Iustit. lib. II. Tit. I. p. 152. ἐπαδὴ οὖν τῆς τῆς ἐστὶ τὸ τίμιον. Theodorus apud Photium p. 664. ὥστε ἐφ' ὅσον ἡ κεφαλὴ τοῦ λοιποῦ σώματος — τὸ τιμιώτατον. Paulus ff. lib. 44. §. 1. ubi quod est principale conditum est, id est caput.

[τὸν ἐγκέφαλον.] Cur non τὴν κεφαλὴν?

[ἡσυχία.] Hippocrates de morb. mulier. lib. I. p. 157. Erotianus p. 27. Angelus Politianus miscell. c. 90.

[ἰσχυρὸν.] Aveticus morb. chron. lib. I. c. 12. καὶ γὰρ αἰσχυρὸν ἐν τῷ κοινῷ ὁπορεύεται. leg. ἰσχυρὸν ἐν τῷ κακῷ. Contraria ratione percutitur, apud Galienum H. A. lib. XVII. c. 31. τοῦτο δὲ ἀσθενέστατον καὶ μάλιστα γὰρ ἰσχυρὸς ἀποδείκναι. I. αἰσχυρὸς.

[δυσμετάθετος.] Demetrius apud Clementem Alex. Paedag. lib. II. c. 10. p. 193. τοῦτον ἀλλοτρίον dixit.

[ἄλλος.] Νόσον μεγάλην enim vocat Herodotus lib. III. p. 211. morbum maiorem Apuleius Apolog. p. 285. τὴν ἐκ τῆς σιδήρης νόσον Helianus H. A. lib. XIV. c. 27. unde Aelianus V. H. lib. XIV. c. 11. ἀλλὰ καὶ τοῦ Λαίδου καὶ μὴ μεγάλης νόσου. Eriphanius adv. Haeres. T. I. p. 132. ὑπέλαβε τοῦτο μεγάλην καὶ ἀπηγορεύθη. cons. Casaubonus ad Aeth. nat. lib. VII. c. 10. p. 515. Sed et alios morbos somnicos ita dictos fuisse agnuit Julianus Or. V. p. 178. C. αἱ δὲ (καὶ αἱ) τὰς πλείους (νόσους)

τῆς κεφαλῆς πρωτοπαθούσης, ἢ τοῦ σομάχου, ἢ ἄλλου
 τινὸς μορίου πᾶσχοντος, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναπέμ-
 ποντος αὔρας τινός. Τούτους δὲ ἐρεθίζειν ἐμὲν διὰ πτε-
 ροῦ κεχρισμένου ἐλαίῳ ἱρίνῳ, ἢ κυπρίνῳ καὶ ὀσφραντοῖς
 εἰσφέρειν, τῷ τε πευκεδάνῳ καὶ τῷ κυρηναϊκῷ ὅπῳ, ἀσ-
 φάλτῳ δὲ καὶ κεδρίῳ, εἴτα φλεβοτομίᾳ χρῆσθον, καὶ
 ἄκρα τρίβειν καὶ συναπίζειν, καὶ σικύας κούφας τοῖς ὑπο-
 χονδρίοις κολλᾶν, καὶ κασόριον δι' ὀξυκράτου ἐγχεῖν τῷ
 σόματι, ἢ ὁπὸν κυρηναϊκὸν σὺν ὀξυμέλιτι, εἴτα καθαίρειν
 διὰ τῆς ἱεραῆς, ἢ τοῦ ἐλλαβέρου. εἴτα κολοκυνθίδος τὴν
 ἐντεριώνην, ἐν γλυκεῖ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀποβρέχειν, εἰ-
 θεν ἐκθλίψας δίδου πιεῖν· εἴτα σικυασθὲν τὸ ἥνιον, καὶ
 ξυρήσας

σους) καὶ μεγίστας καὶ ἰαθῆναι χαλεπωτάτας. Anonymus de
 V. S. p. 10. καὶ τῶν μεγάλων μια. Graecis hodiernis scan-
 δαλισμός dicitur. Saepenumero mater puerorum dicitur, inquit
 Bald. Roussens de morb. mulier. c. XLIV. p. 200.

κεφαλῆς πρωτοπαθούσης] Ex medicorum penu Plinius Epist. lib.
 IV. ep. 22. utque in corporibus, sic in imperio graecismus est
 morbus, qui a capite diffunditur.

αὔρας τινός] Alex. τὴν οὖσαν ἐν αὐτῷ κακίαν.

ἐμὲν διὰ] Cod. B. ἐμὲν πτέρου κατὰθέσει.

πτεροῦ] Aristophanes Acharn. vs. 584. ubi Schol. πτερὸν αἰτῶ,
 ἵνα ἔχημεν· εἰδέναι γὰρ εἰ δισημῆς πτεροῦ χρῆσθαι. conf.
 nostri c. 37. Hippocrates morb. vulgar. lib. V. p. 244. Pla-
 tanus T. III. p. 1673. Suetonius lib. V. p. 520. Demetrius
 Pepag. de podagr. c. 17.

ἐλαίῳ] Codd. A. C. et E. ἐλαίου ἱρίνου ἢ κυπρίνου.

ὀσφραντοῖς] Codd. A. et C. ὀσφραντῆς. Cod. B. ὀσφραντῶ.
 Cod. E. ὀσφραντικοῖς.

εἰσφέρειν] Verbum mihi suspectum.

πευκεδάνῳ] Cod. B. τό τε πευκεδάνον καὶ τὸν κυρηναϊκόν. Hunc
 codicem si sequaris, noster εἰσφέρειν dixit pro addere, miscere,
 jungere.

ὅπῳ] Codd. A. et C. ὕπῳ. Cod. B. ὅπῳ.

ἀσφάλτῳ δὲ] Leg. ἀσφάλτῳ τε. ac sic Codd. A. C. et E. Cod.
 B. ἀσφαλτόν τε καὶ κεδρίαν. Cod. D. κεδρίῳ.

enim caput primario afficitur, aut per consensum patitur, vel stomachi vel alterius partis auram quandam ad caput mandantis. Hos ad vomitum irritare oportet, intincto calamo in oleo Iiino aut Cyprino, et medicamenta quae odorem movent, exhibere, ex peucedano et cyrenaico liquore, bitumine etiam et cedria. Venae sectione deinde utendum et extremae partes perfricandae, et sinapismo delinendae sunt, et cucurbitulae sine ferro hypochondriis affigendae, et castorium ex posca ori infundendum, aut liquor cyrenaicus ex oxymelite. Purgandum postremo corpus hiera aut veratro, aut cucurbitae silvestris medulla, tota nocte in passo immergenda, mane exprimenda, et potui offerenda. occipitio demum cucurbitulae admovendae et abrafo

K 3

capiti

φλεβοτομία] Codd. A. et C. φλεβοτομία. Cod. B. φλεβοτομῶν. Cod. E. φλεβοτομίαν.

ἄκρα] Codd. A. C. et E. καὶ τὰ ἄκρα.

σικίας] Codd. A. et C. σικίας κούφαις. Cod. E. σικίας κούφοις.

ὑποχοιδρίαις] Cod. B. κατὰ τῶν ὑποχοιδρίων.

κολλᾶν] Leg. κολλᾶν. Verba κολλᾶν καὶ κασόριον. Codd. A. C. et E. non agnoscunt. Cod. B. τιθέναι.

δι' ὀξυκράτου] Cod. B. σὺν ὀξυκράτῳ, sed margo ut editus, De oxycrato vid. Cassius Quaest. Medic. 62.

ἐγχῆν] Codd. A. et C. ἐκχῆν. Cod. E. ἔχων.

τῷ] Codd. A. et C. τὸ.

ἐλεβόρου] Codd. A. et C. ἐλεβόρου.

κολοκυνθίδος] Hadr. Junius Animadv. lib. I. 17. Stalpart van der Wiel obs. rarior. Cent. I. obs. 41. Sam. Dale Pharmacolog. p. 181. Martinus Etymolog. p. 803. Codd. A. et C. ἢ ταῖς ἐντερίοις. Cod. B. ἐντερίων. Cod. D. τῆς ἐντερίων. Cod. E. ἢ τῆς ἐντερίων. ἢ hic ἦσαν ut saepe.

δι' ὅλης] Codd. A. et C. διόλης.

ἔαθεν] Codd. B. et E. addunt δέ. Porphyrius Homeric. Quaest. XII.

εἶτα] Cod. E. ἦ.

ἥμιον] Cod. D. ἥμιον.

ξυρήσας τὴν κεφαλὴν κατὰ χεῖρε πυνεδάνου ὅπως συν
 ὄξει. καὶ ἀποφλεγματοῖσιν. καὶ ἔρρινα καὶ μασήματα
 προσάγειν - εἴτα τὴν ἱερὰν αὐτοῖς δίδοναι τοῦ Λογαδίου,
 ἢ τοῦ Γαλήνου. εἴτα σπινθίζειν τὴν κεφαλὴν καὶ δριμι-
 φαγίαις χρᾶσθαι. καὶ τὸ σκυλλητικὸν ἐξυμελὶ δίδοναι.
 τοὺς δὲ ἀπὸ σομάχου ἐπιληπτικῶς σπινθιζέμενους τοῦ εὐ-
 πέπτοις. καὶ τοῖς τοιοῦσι τὸν σομάχον χρᾶσθαι, καὶ
 ὅσα περὶ τῶν σομαχικῶν ἐρρήσανται, καὶ τὴν πικρὰν
 δὲς πον καὶ τρεῖς ὁστέον. περιάπτει δὲ καὶ τῆς παιωνίας
 τὴν ῥίζαν τῷ τραχήλῳ καὶ τὴν χλωρὰν ἰάσπην· τοὺς
 δὲ

ξυρήσας] Codd. A. et C. ξυρήσας. Cod. D. ξυρήσας. leg. ξυρήσας.
 κεφαλὴν] Quae sequuntur usque ad κεφαλὴν excludunt e Codd.
 A. et C.

ἔρρινα] Cod. B. ἐρρίνοις καὶ μασήμασιν. Cod. E. δὲ ἐν ῥίνοις καὶ
 διαμασήμασι.

αὐτοῖς] Codd. B. et E. αὐθις.

λογαδίου] Compositionem tradit Aëtius lib. III. c. 112. conf. Jo.
 Freind Hist. Med. P. III. p. 29.

Γαλήνου] Laudat hanc compositionem Nic. Falpius Obs. Me-
 dic. lib. I. c. 11. p. 27. Verba ἢ τοῦ Γαλήνου migrant ex
 Cod. B.

δριμιφαγίαις] δριμιφαγίας Codd. A. et C.

χρᾶσθαι] Codd. A. et C. χρῆσθαι.

σκυλλητικὸν] Codd. A. et C. σκυλλητικόν, ac sic quoque cod. B.

τοὺς δὲ] Codd. A. et C. τοὺς διὰ σομάχου χρῆσθαι.

τοῦ εὐπέπτοις] I. τοῖς. vel τούτοις. Cod. B. pro his dat ἐπὶ ἀπε-
 ψίας. Cod. C. εὐπεψίας. Cod. E. ἀπεψίας. Ubi nobilif-
 simus Coraes adscriptus: an ἀπεψίας, ut referatur ad pncece-
 dens σομάχου? fortassis vera lectio est τοῖς εὐπέπτοις.

τοῖς] Delet Cod. E.

τοιοῦσι] conf. c. XIII. Cod. C. τοιοῦσι.

χρᾶσθαι] conf. quae ad c. X. notavi Cod. B. προσφίγειν.

ὅσα] Cod. B. ὅσα τοῖς σομαχικαῖς ἐρρήσεται. Cod. D. ἐρρή-
 σεταί.

δὲς πον] Codd. A. et C. δὲ πον. Cod. B. πον δὲς πον καὶ τρεῖς.
 Cod. D. δὲς πον καὶ τρεῖς. conf. c. I.

περιάπτει] leg. περιάπτει, et sic Codd. A. C. D. et E. Cod. B.
 περιάπτει δὲ τῷ τραχήλῳ τῆς παιωνίας. Cod. D. παχίλῳ
 τῆς παιωνίας τὴν ῥίζαν. Ethnicos sapientiores amuleta et pe-
 riapta

capiti pencedani liquor ex aceto inducendus et medica-
menta quae salivam et odorem movent et ore sumun-
tur, exhibenda; hieram denique Lodii vel Galeni dare,
et capiti sinapisimum inducere, acrioribus cibus uti, et
acetum ex scilla offerre. Qui vero ob stomachum mor-
bo comitiali corripiuntur, hos cibus uti oportet, qui
facile concoquuntur, et ventriculum roborant, et quae-
cunque de ventriculi affectibus dicentur, et picram an-
tidotum bis aut ter offerre, et e collo paeoniae radi-
cem suspendere oportet, et jaspidem colore viridi.

K 4

Qui

riapta sprevisse docet Petr. Petitus Obs. Miscell. lib. II. c. 15.
p. 124. *Weslingius* ad *Diodori Siculi* lib. V. p. 382. Adde
Cassaubonum ad *Spartianum* p. 716. qui ad *Theophrasti Char.*
c. 16. p. 183. observat τὸ πρὶ ἀδδὶ verbis ad lustrationes et
amuleta pertinentibus. *Hemsterhusius* ad *Aristophanis* *Plut.* p.
189. Recte judicat *Ramusinus* de morb. artifi. c. 42. p. 303.
Multa de amuletis et periaptis apud varios scriptores extant,
qui tamen ut plurimum nullam physicam virtutem usdem imper-
ziunt, nisi eam quam credulae mentis passiva deceptio illis in-
dulserit. conf. Jo. *Langius* *Epist. Med.* lib. I. ep. 34. p. 147.
Adhuc hodie tamen multum illis tribuunt Graeci, ut testatur
doct. *Guy* voyage littéraire etc. T. I. p. 151.

παιωνίας] *Paulus* lib. III. c. 13. ubi post πρόσφατον addendum
μέγος ex *Galen* lib. VI. *Simplic.* vel ἔξω ut praecipit *Cod.*
D. Poëta vetus de virib. herbar. c. II. vs. 139. apud *Fabri-*
cium *Biblioth. Gr.* T. II. p. 652. *Lev. Lemnius* de occult.
natur. miracul. lib. II. c. 3. p. 147. *Codd. A. C. et D.* παι-
ωνίας. Jo. *Langius* *Epist. Medic.* lib. I. ep. 74. p. 405.

καὶ τὴν] *Cod. B.* τὸν.

χλωρὸν] *Naumachius* apud *Stobaeum* *Serm.* LXXI. p. 437.

μήτ' ἐπὶ δειρῆς

Πόρφυρὸν ὑάκινθον ἔχουσιν ἢ χλωρὸν ἱάσπιν.

Dionysius *Perieg.* vs. 723. et 1118.

ἢ χλωρὸν διαυγάζουσιν ἱάσπιν.

ἱάσπιν] I. ἱάσπιν. ac ita *Codd. A. C. et E.* *Dioscorides* lib. V.
c. 160. *Pfeller* de *Lapid.* p. 18. Ejus species facit XVII.
Isidorus *Origin.* lib. XVI. c. 7. *Epiphanius* de XII gemmis
p. 234. ἱάσπιν — χερσιμέναι δὲ εἰς τὰς ἐπιλήψεις. Atque
hanc puto gemmam innuere G. *Pisidem* de mundi opif. vs.
1492. conf. *Salmasius* ad *Solinum* p. 92. Jo. *Manardus*
Epist. Medicinal. lib. XIII. ep. 6. p. 302. *Schenkius* *Obs.* et
Experim. Cent. V. 43. p. 260. Jo. *Kirchmannus* de *Anulis* c.
21. p. 212.

δὲ ἀπὸ μορίου σπωμένους δὲ βροχῶν δεσμεῖν, καὶ σιν-
 πίξαν τὸ μῦρον, καὶ τὰ ἄλλα δριμύα ἐπιτιθέναι· ἀρμό-
 ζει δὲ αὐτοῖς καὶ ἡ τὸ λεπίδιον ὀνομαζομένη βοτάνη, ἐ-
 λέγχει δὲ τοὺς ἐπιληπτικούς ὑποθυμιωμένη, καὶ κατα-
 πίπτειν αὐτοὺς παρασκευάζει, ἄσφαλτον, γαγάτης λί-
 θος, καὶ κέρας ἐλάφου. ἢ αἰγίον, καὶ ἡ ὄσμη τοῦ αἰγείου
 ἡπατος ὀππωμένου, καὶ αὐτὸ τὸ ἵπαρ ἐσθιόμενον. Διε-
 γείρει δὲ αὐτοὺς, ἐὰν διέλῃ τὸν μέγαν δάντυλον τοῦ πο-
 δὸς ἐξ οἰουδήποτε μέρους καὶ τῷ ἀπορρέοντι αἵματι δια-
 χρίσας

τοὺς δὲ] Codd. A. et C. τοῖς δὲ.

μορίου] Codd. A. et C. λωρίου. Leg. ἀπὸ μορίου του. pro τοῦ.
 conf. c. 88.

σπωμένους] Codd. A. et C. σπωμένοις.

δεσμεῖν] Exemplum subministrat. Nicetas Choniata. Annal. p. 475.
 Codd. A. et C. βροχοδισμεῖν.

καὶ τὰ ἄλλα] Cod. B. καὶ τοῖς δριμύσι ἐπιτιθέναι. Codd. A. et
 C. καὶ τοῖς ἄλλοις δριμύσι ἐπιτιθέναι. ἄλλα deest in Cod. E.
 Hic finis capituli in Codd. A. B. C. et E. reliqua desiderantur.

λεπίδιον] Scaligerana prima p. 109. Salmasius de Homon. Hyl.
 Jatr. c. 17. Plinius lib. XX. c. 17.

ὑποθυμιωμένη] leg. ὑποθυμιωμένα. Distinctio minor hic ponen-
 da, nam quae sequuntur, pertinent ad ἄσφαλτον κ. τ. λ.

γαγάτης] Dioscorides lib. V. c. 146. Nicander Ther. vs. 37.
 Aetius caus. morb. acut. lib. I c. 4. Alexander Aphrod.
 lib. II. probl. 64. Orpheus de Lapid. p. 220. Macer lib. V.
 c. 18. Alexander Trall. lib. I. c. 15. p. 80. Plinius lib.
 XXXVI. c. 19. Salmasius ad Solinum p. 178. Apulejus Apo-
 log. p. 281. cum incensus Gagates lapis, ut apud physicos lego,
 pulchre et facile hunc morbum exploret: cujus odore etiam in
 venenatis vulgo sanitatem aut morbum venenum, experiantur.
 Qui locus praeteriit viros doctos ad Petronii c. 29. Huius
 vero sententiam fulcit, at non praeteriit Jo. Langium Epist.
 Medic. lib. I ep. 75. p. 41. In hysteriis praestantissimum re-
 medium esse docuit Car. Piso Observ. et Consilior. p. 177.

κέρως] Plinius lib. VIII. c. 32. Solinus Polyh. c. 22. p. 187.
 Bald. Rouffens carmin. de Cervo p. 16.

ἐσθιόμενον] Clemens Alex. Strom. lib. VII. p. 728. C. αὐτὴν καὶ
 συμβάλλεσθαι τὴν τῶν ἡγερῶν κρεῶν βράσει πρὸς ἐπιληψίαν
 λέγουσι. Ex Aëtio Schenkii Observ. et Experim. Cent. V.
 17. p. 185.

διεγείρει] Praefens pro futuro. conf. Jo. Langius Epist. Medic.
 lib. II. ep. 31. p. 629.

Qui vero ob particulam aliquam corripuntur, hos fume vincire oportet, et particulae ipsi sinapisum inducere et id genus acria imponere. convenit etiam ipsis herba, quae lepidium appellatur, nam suffitu comitiali morbo oppressos arguit, eosque collabi facit, bitumen item, lapis gagates, cornu cervinum aut caprinum, odor hepatis caprini assu, et ipsum jecur comestum. Excitat autem ipsos. si quis inagnum digitum pedis ejus qui concidit, dividat ex quacunque parte, et labia

K 5

aegri

διελθ] leg. *διέλθ*. Noster c. 242. εἰ δὲ μὴ, ὅλον τὸ δέρμα διαρροῦντες πολλαῖς καὶ βαθεῖαις ἀμυχαῖς. Euparius Chrysanthio p. 157. Anonymus de V. S. p. 20. τῇ φλίβῃ διελθῶν et p. 26. De hoc verbo quaedam Casaubonus ad Theophr. Char. c. 3. p. 46. Notat L. Bos Obs. Crit. c. VI. p. 24. *διαρρῶν* vel *διελθῶν* Graecis non esse usitatum, ubi de victimarum sectione loquuntur: medici vero eo de corporis humani sectione utuntur. Rufus Ephes. lib. I. p. 23. ζῶντι ὁ μάλιστα ἀνθρώπῳ ἔσκε διελόντες. Anonymus de V. S. p. 11. ὅσας οὖν κατὰ τὴν πύχυν εἰσι, διαιρῶν εὐδὲν καλύει. Hierocles apud Stobaeum Sermon. LXXVII. p. 460. ὅθεν καὶ διελόντες τῆς ἐπιμελείας. Leg. τὰς ἐπιμελείας. De hoc usu sanguinis humani vid. Minutius Felix c. 30. et ad eum Elmenhorstius p. 317. Th. Bartholinus de sanguine vetito p. 13. Caeterum apud Alexandrum pro *διελθ* legitur *καταξύσας*. conf. Schenckius Observ. et Experim. Cent. II. 27. p. 71.

μέγαν] Verba τὸν μέγαν δάκτυλον τοῦ ποδὸς exulant ex Alexandro ei ex nostro redonanda. Superstitioni veterum hoc debetur. Seneca Natural. Quaest. lib. IV. c. 6. Si quis nec agnam nec pullum habebat, quod sine damno fieri poterat, manus sibi afferebat. Et ne tu avidas aut crudeles existimes nubes digitum suum bene acute graphio pungebat, et hoc sanguine litabat. Aliam superstitionem tetigit cel. Valckenaerius Observ. ad origines graecas p. 67.

τοῦ ποδὸς] Cur pedis pollicem, non vero manus, jubeat incidere, rationem pete ex Aegid. Menagii amoenit. juris civil. c. 3. p. 15. scilicet ne medici incusarentur homines militiae inidoneos reddere, si manus pollices incidere suaderent: quorsum etiam respicere videtur Theophylactus Bulgar. ep. 26. p. 45. πρὸς δὲ τοὺς συσάδην πολέμους ξηρόχερα διαγνοὺς ἐαυτὸν ἢ ἄχμερα. conf. Salmasii epistol. ad Puteanum lib. I. ep. 8. p. 24. aut ne stigmatibus notati reputarentur ut servi, juxta opinionem Jo. Argoli apud Jo. Rhodium ad Scribonium Larg. p. 312. vel etiam ne aegros, cum essent christiani, ethnici suspicarentur mibibus sacrificasse, de quo ritu Seneca l. c.

χρίσας τὰ χεῖλη αὐτοῦ τοῦ καταπέσσοντος καὶ τὸ μέτωπον, εὐθέως διεγερθήσονται· ἄλλο ἐλέγχον. ζς βραχὺ ἔνθες εἰς τοὺς μυκτῆρας, καὶ παραυτίκα πεσεῖται. σημεῖον εἰ ἰάσιμός ἐστιν ὁ ἐπιληπτικός· ἐπειδὴν καταπέσῃ· πρόσθες αὐτῷ θυμόν, καὶ εἰ μὲν ἀντιλήφεται, ἰάσιμός ἐστιν, εἰ δὲ μὴ, οὐ. Σημεῖον ἐπὶ σομάχου γινομένης ἐπιληψίας. Σημεῖον δὲ τοῦ ἀπὸ σομάχου γίνεσθαι τὴν ἐπιληψίαν, τὸ συνεχῆ πολλάκις ἐν αὐτῷ γίνεσθαι κλόνον τινὰ καὶ δῆξιν, καὶ παροξύνεσθαι μᾶλλον αὐτοῖς ἡμᾶς ὑπομένειν τὸ τῆς ἐπιληψίας πάθος· ἡνίκα συμβῇ βραδυσιτεῖν, ἢ ὀλιγοσιτεῖν. Σημεῖον τῆς ἐπὶ ἐτέρῳ μορίῳ ἐπιληψίας.

αὐτοῦ] Forte αὐτῷ, nempe αἵματι. Nic. Tulpius obs. medic. lib. II. obs. 4.

διεγερθήσονται] Numerum variavit exemplo optimorum scriptorum vide quae ad c. 16. notavi et Dorville ad Chariton. p. 340. Schol. Nicanōri ad Alexiph. v. 503. et 507. Auctor vitae Homeri p. 309. Achilles Tat. lib. VI. p. 383. ταῦτά με τὰ δύο πολεμεῖ, ταῦτά σου τῆς ψυχῆς κατέλαβον, καὶ ἀπέκλεισέ μου τοῖς λόγοις τῶν ὧτων σου τὰς θυράς.

ἐλέγχον] Alexander Trall. l. c. p. 78. ἄλλου ἀτιγράφου, quae verba nosler mutavit, et mox παραυτίκα pro quo apud Alex. παρ' αὐτά, quod vertit Guinterius inde non recte. Singulare autem mihi videtur, quod cum alibi simpliciter ἄλλο dixerit aut c. 125. ἄλλο ἐκλεκτόν, hic ἐλέγχον maluerit, quod hic posuisse videtur pro praestans, praecipiumve, quo me ducit observatio Glossatoris Leid. Ms. ad Juvenalis Satyr. VI. v. 459. „Elenchus proprie vocatur titulus ab eo quod est Helios, id est Sol, unde in Evangelio secundum Lucam habetur „praenotatum ELENCHVS LVCAE, id est titulus. Et quia „pretiosi lapides et magni in loco notabili et nobili solent poni, ideo eos elenchos vocamus.“ Nosler omnino non frustra aut vana hanc vocem hic adhibuit. Sollicite admodum medicis veteres formulas indicarunt, quibus epilepticos detegerent, cum ut mancipia venalitia hoc morbo laborantes redarguerent. tum etiam quod Christiani olim, ne idolis cogerentur sacrificare, epilepsiam maniamque mentiebantur, vid. Jos. Binghami Origine Ecclesiast. vol. VII. p. 205. cf. Salmasius de modo usur. p. 670. et Calp. Bartholin. de insuribus veterum c. II. p. 30.

πρόσθες] Non satis declaravit interpretes, verto: naribus ejus admoveo cepe agreste (hoc enim est θυμός, ut praeter alios docuit Steph. Morinus Dissert. I. p. 32.) quod si odore percepit etc.

aegri sanguine qui profluit, illinat et faciem. Aliud quod eundem usum praestat. zinziberis paucillum in naves indito, et statim concidet. signum utrum sanationem recipiat epilepticus, cum quis concidit, thynnum obijcitur, quod si retinuerit, sanari potest; sin minus, curationem non recipit. Signa morbi comitialis ex stomacho orientis. Morbum comitiale a stomacho profici cū testatur, quod continuo plerumque in eo giguatur, et turbatio quaedam et rollo, item quod morbi accessio-nem, tum potius aegri sentiant, irritanturque, cum tarde ipsos cibum sumere, aut paucum contingit. Qui vero ob particulam quandam concidunt, distributionem mali ad

ἀντιλήψεται] Ita editio Goupyli, Guinterii male ἀναλήψεται.

ἰάσιμος] Lexic. Biblioth. Coisl. p. 515. ἰάσιμος, ὁ δυνάμενος θεραπεύειν. Phavorinus ἰάσιμος, ὁ δύναμιν ἔχων ἰαθῆναι.

εἰ δὲ μὴ, οὐ] Alciphron lib. I. ep. 35. p. 164. εἰ δὲ μὴ, σεαυτὸν, οὐχ ἡμᾶς ἀνίστας. Plato Phaedon. p. 301. εἰ δὲ μὴ, τρίψατο ὁ ἀνδραπός. Aretaens de caus. morb. acut. lib. II. c. 8. p. 22. A. Suidas ἐγγχευσι, τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθεὺς καθεύδοντες, εἰ δὲ μὴ, (nempe τοῦτο ποιοῦσιν) χρονοῖζοντες κοιμῶνται. ita legenda haec verba, quae viri docti frustra de mendo postulaverunt. Etymolog. M. p. m. 27. Ἀκχεύω = εἰ γὰρ ἀκχεύοντες οὐ κοιμῶνται. Theophrastus Belgar. epist. 64. p. 96. εἰ δ' οὐ maluit, nam male excusum εἰ δ' αὖ. conf. noster c. 27. Synesius Epist. 110. p. 71. ac Gronovius ad Arriani de Exped. Alex. M. lib. IV. c. 4. p. 155. Koen ad Gregor. de Dialect. p. 19.

κλόνον] Aristophanes Nub. vf. 386. ubi vid. Schol. Aelianus H. A. lib. II. c. 44. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vl. 783. Synesius de febr. c. 6. p. 106.

δήξιν] Ponenda distinctio post hanc vocem, nam quae sequuntur, jungenda cum ἡνίκα et tollenda distinctio post πάθος.

μᾶλλον] id est facilius. conf. c. 206.

ὑπομένειν] Leg. ἐπιμένειν.

συμβῆ] hoc est βραδυσιτεύουσι, de quo pleonasmo vid. Raphaelius ad Act. Apost. c. XXI. 30.

βραδυσιτεῖν] adde ex Alex. αὐτοῦς.

ἐτέρω] Alex. 1. c. p. 63.

ληψίας· εἰ δὲ ἐπὶ τινὶ μορίῳ καταπίπτοντες, αἰσθάνον-
ται σαφῶς τὴν ἀνάδοσιν γινομένην ἐπὶ τὰ ἄνω, καὶ προ-
λέγουσι τὸ μέλλον αὐτοῖς ἔσεσθαι, τῆς ἀναδόσεως ἐπὶ
τὸν ἐγκέφαλον ἀρχομένης γίνεσθαι συμβαίνει δὲ τὸ πά-
θος καὶ παιδίοις, καὶ μάλισα τοῖς ὑγροτέροις, διὸ καὶ
παιδικὸν αὐτὸ τινὲς ὠνόμασαν. Σημεῖον τῆς ἐπὶ τῇ πρω-
τοπαθείᾳ τῆς κεφαλῆς ἐπιληψίας. Πρωτοπαθοῦσης
τῆς κεφαλῆς βαρύνοντα τὰ κατ' αὐτὴν καὶ σινοῦντα,
καὶ ἀμβλυώττουσι, καὶ βραδέως αἰσθάνονται· παιδίοις
δὲ μάλισα συμβαίνει τοῦτο τὸ πάθος. Προγνωστικόν,
εἰ ἔστι τις ἐπιληπτικὸς· χλωραὶ αἱ ὑπὸ τὴν γλῶτταν αὐ-
τοῦ εὐρίσκοντα φλεβές. Θεραπευτικόν. Ἐν τοῖς νεοσ-
σοῖς τῶν χειλιδίων ἀνασχισθῆσιν εὐρίσκοντα λιθάρια
δύο, ὧν τὸ μὲν κίρρὸν ἐστὶ, τὸ δὲ λευκόν· τὸ μὲν οὖν
λευκὸν καταπέσοντι τῷ ἐπιληπτικῷ ἐπιτίθει, καὶ ἐγεί-
ρεις αὐτόν· τὸ κίρρὸν δὲ λαβὼν περικύπτει δέρματι.
Τὰ

συμβαίνει] Post δὲ subaudiendum γίνεσθαι. Est locutio vulgaris,
quam indicat Schol. Aristophan. ad Nub. vs. 241. εἰδόμεν
γὰρ ἐν τῇ συνηθείᾳ πυνθανόμεναι τῶν κινουμένων λέγειν, πόθεν
δὲ συνίβη γίνεσθαι τὴν νόσον; conf. c. VI. Perperiam autem
legitur apud Originem Philosoph. p. 59. ed. Wolsji: συμβαίνει
γίνεσθαι, cum legendum sit συμβαίνει διέσθαι..

παιδίοις] Senex hoc morbo interemptus fuit Himerius sophista teste
Eunapio p. 129.

τινὲς] Hippocratis locum libr. de aëre, aquis et loc. p. 281. in-
nuunt Alexander et nosster et favent illis qui apud Hippocratem
παιδικὸν reponunt, vid. Foësius Oecon. Hipp. p. 288. Lev.
Lemnius de occult. naturae miracul. lib. II. c. 3. p. 143.

βαρύνονται] verbum a medicis non neglectum. Auctor Anony-
mus cl. Jac. Sims de hydrophobia c. 2. p. 4. βαρύνονται διὰ
πρηνεῖς αἰφνιδίως. Antoninus Liberal. c. XI. v. 70. μηδέ-
ποτε βαρυνθῆναι τὴν γαστέρα ὑπὸ σιτίων. Cassius Quaeft. Me-
dic. 25. βαρύνονται τὰς κεφαλὰς. Ev. Lucae c. 21. 34.

παιδίους δὲ] δὲ hic tamen significat, quemadmodum apud Home-
rum, ut hoc jam observavit Casimirus ad Strabonis lib. XIII.
p. 873.

εὐρίσκοντα] Raphaelius ad Ep. ad Rom. c. IV. 1. N. Heinsius ad
Ovidii Fast. lib. III. vs. 846. Achilles Tat. lib. VI. p. 377. τὸ
μὲν ἀληθὲς οὐκ εἶχεν ὕψην. Sic invenire apud Petronium c. 38.

ad superiora fieri manifesto percipiunt, et id quod futurum ipsis est praedicunt, cum distributio vituli ad cerebrium vergere incipit. Accidit autem hic affectus etiam pueris praesertim humidioribus, qua de causa nonnulli puerilem ipsum nominarunt. Signa morbi comitialis, ex primario capitis affluxu excitati. Qui primario capitis affluxu laborant, gravantur capite, obscurantur, caligant, tardeque sentiunt. At hic affluxus pueris potissimum accidit. Ad praenoscendum, si quis morbo comitiali laborat, venae sub lingua virides reperiuntur. Curatio. Duo lapilli in hirundinum pullis dissectis inveniuntur, quorum unus quidem niger, alter vero albus existit, comitiali collapsio eas imposito, ac ipsum excitabis, nigrum vero

νεοστοῖς] *Dioscorides* lib. II. c. 60. *Q. Ser. Samonicus* c. LVIII. v. 16. *Plinius* lib. XI. c. 37. *Macer* lib. V. c. 17. *Marcellus Empir.* c. I. p. 36. et c. 9. p. 57. *Anatolius* apud *Fabricium Biblioth. Gr. T. III.* p. 300. ubi vid. *Rendtorffius*. *Kiranius* p. 153. *Ant. Mizaldus* apud *Schenkium* *Observ. et Experiment.* Cent. III. obs. II. et alii apud eundem Cent. IV. 61. p. 206. *Lev. Lemnius* de occult. natur. mirac. lib. II. c. 3. p. 150. et in primis c. 30. p. 212. *Bald. Rousseus* de morb. mulier. c. XVIII. p. 105. et eundem de Cervo p. 19. *Janus Cornarius* ad *Macri* lib. V. c. 17.

ἀνασχισθῆναι] conf. c. 277. *Paraphrastes Nicomacheor.* lib. VIII. p. 259. ὅσον τῇ ἀνθρώπου ἐκείνῃ, λέγουσι πρὸς τὰς κυύσας ἀνασχίζουσιν, τὰ παῖδια κατεσθῆναι.

λίθια] *Petr. Borellus* *Hist. et Observ.* Cent. I. obs. V. p. 10. „Sciendum est, lapides, ut vermes, in omnibus animalibus, inque eorum omnibus partibus generari.“ adde *Th. Bartholinum* *Epist. Med.* Cent. III. ep. 8. p. 41. et *Albert. Magnum* de virtutibus lapidum p. 139. Laudat hos lapillos *Eros* sive *Trotula* de passion. mulier. c. 16. p. 248. De iis conf. *Fonstons* *H. N. de avibus* cap. 7. p. 116.

κίχρον] *Alexander Trall.* l. c. p. 79. μέλαν vocat, quocum faciunt *Macer* et *Marcellus Empir.* l. c. κίχρον exponit κίτριον *Etymologus* apud *Valckenarium* animadv. ad *Anthonium* lib. II. c. 5. p. 103.

δέρματι] *Interpres Guinterium* secutus, pro cute accepit, sed leg. ἐν δέρματι, in sacculo scorteo. vel in cingulo scorteo. Io. *Chrysostomus* in epist. I. Pauli ad Thessalonicenses. Serm. VI. p. 194. ἐν ζώῃ δερματίνῃ περὶ τῇ σφῶν ἔχουσι. *Aschines*

Τὰ δὲ λαβάρια ταῦτα λέγεται δίδοναι τὰς κελείδοντας
τῷ πρώτῳ ιεστίῳ, ὅπερ οὐκ ἄλλως εὐρίσκεται, εἰ μὴ
διὰ τῆς ἀνατομῆς τῶν ιεστίων ἀκρίτων ἄλλο πᾶν
θαυμαστὸν. πύγανον ἀγρίον ὀσμώμενον εὐδώς διεγείρει
τὸν ἐπιληπτικόν ἑτερον. ὁ λαβὼν παρὰ κυνηγαίου ἀγ-
ροικοῦ· εὐρὺν στήθεσιν ἐν κακῷ ζῆλῳ, καὶ λαιώσας,
δίδου ἐξ αὐτοῦ παρὺς τὸ μέγεθος ἐπὶ ἡμέρας τριάκοντα
μετ' ἐνυμνίτος. ἑτερον. ἥλον ἐν πλείῳ καυαγίσαιτος
ἐλά-

schines dial. g. II. p. 78. ὁ δὲ ματὶς ἀπὸ τοῦ ἀπιδίδεται. α. p. 80. Tatianus Or. ad Graecos p. 65. εὐδὲ ὁ μεμνηὶς σκυτίδων ἐκκετῆμασι θεραπείεσσι. ubi Cour. Gesnerus: Σκυτίδας interpretor pelliculas, his enim aut linteis amuleta quaedam illigata stulti homines appendunt. Pelle cervina ad id utebantur. Moschus de morb. mulier. c. 161. ἡράκλεις αἰς δέρμα ἐλάφου, καὶ ἀπιδήσεν τὸν βραχίονα αὐτοῦ. Pellem aserinam laudat Eros sive Trotula de pailion. mulier. c. II. p. 244. Oribasius de fractur. I. p. 78. προὔπρβαλλον τῷ τετραμῖτι καὶ ἄλλοις δέρματι κ. τ. λ. ubi recte doct. Coscius venit conuenit. Theophrastus H. Pl. lib. III. c. 10. p. 158. de pinu: καὶ λαιώτερον τὸν φλοιδὸν καὶ εἰς τὰ δέρματα χέσσειεν. Plura vide apud Th. Reinsum ep. 45. ad Casp. Hejmannum p. 381. De echino terrestris Aclianus H. A. lib. IV. c. 17.

διδόναι] Causam operit Iulius Bertramus apud Th. Bartholinum Epist. Medic. Cent. II. ep. II. p. 438.

ὅπερ] leg. ἅπερ.

θαυμαστὸν] Moeris Attic. p. 52. — θαυμαστὸν, ἐλληνισμὸς.

πύγανον] Alex. I. c. p. 80.

ὁ λαβὼν] Alex. λαβεῖν, sed leg. apud nostrum ὁ λαβὼν, abjecto augmento pro λαβῶν. ut facere solent recentiores. Io. Maialas Chronogr. p. 210. ἔσεν χέρας φορέετο τὸ φάλλον τῆς ἐλαίας. ubi Chalmers scribemus autemata ἐφέλεετο, nulla. Nonnus Evang. Joannis c. VII. vs. 52.

Ῥαγαλὲς συνάγειε πολίφλανα λείψανα φορβῆς,
Ὅσσα περισσεύοντο.

ubi Symptus exemplum suo adiecit, pro περισσεύετο. conf. Hemsterhousius Obl. Miscell. Vol. IV. Tom. II. p. 289. Augmentum apud Comicos raro negligi observat Derville Vann. Critic. p. 63.

ἀγρίον] Non pudebit veteres a rusticis discere, quae e se sua fore credebant. Sic historiam quam refert Socrates II. E. lib. II. c. 38. p. 597. ab rustico Paphlagonem tam se accepisse refertur. Exemplum medici, qui a rustico remedium didicit con-

vero cuti alligato. At hirundines dicuntur primo pullos eos lapillos dare, qui non inveniuntur alibi, nisi universis pullis dissectis. Aliud valde admirabile. ruta silvestris odorata statim excitat, comitiali morbo laborantem. Aliud, quod accepi a rustico Corcyrensi. candam porci silvestris fumo exsiccata, et tritam, cum aceto mulso ad dies triginta exhibeto. Aliud. Clavum ex navigio con-

era morsum viperarum adfert Spon observations sur les fievres p. 14. Cela m'a fait prendre garde à une remarque que j'ai trouvée parmi les papiers de feu Mr. Gras le medecin. C'est qu'un passan, chasseur de viperes lui avoit dit, qu'il ne craignoit point la morsure de la vipere, quand il avoit pris un bouillon de Prallium. Theod. Zwingerus epist. Medicinal. ep. 253. et cum Falliano, si res ita ferat, vel a vetulis nos dicere non pudeat. Norunt pastores et rustici medicinam parare, in primis in plagis ac vulneribus sanandis. De pastore exemplum habes apud Longum lib. I. p. 17. ed. cl. Villoison et apud Nicandrum Ther. vi. 898. de rusticis exempla collegit G. C. Rothius de nominibus medicorum apud veteres Germanos c. I. p. 76. Neque frustra monet Io. Chrysostomus opp. T. IV. p. 353. καὶ πατρῶν δὲ πολλὰ καὶ πολλὰ προσεγγόντων φάρμακα, οὐδεμία γέγονεν ἀφέλεια, ὅσον δὲ τις προσελθὼν, τὸ πᾶν κατὰρθεσεν. Sic Aquae Rabelii compositionem, qua medici cum aegrorum levamine utuntur didicerunt ab empirico cui nomen erat Rabel, ut testatur cel. Astruc de Morb. Venereis lib. IV. c. 12. p. 533. Medicamentum quod vetulae quaedam parabant commendat Bern. Gordonius apud cl. Grunerum in collectione fragment. medicor. Arabist. de variolis et morb. p. 7.

αἰσάν] Caienus Euporist. p. 438. οὐδὲν habet. Marcellus Empir. c. 9. p. 79. Apri laticum in fumo siccatum et melle liquefactum, aurī infunditur: ac sic quoque Bald. Rouffens cermin. de apro p. 44.

παλῆου] Athenaeus lib. IX. c. 14. p. 401. Schol. Homeri ad Iliad. G. vi. 324. et ad Iliad. A. vi. 293. Excerpta Mss. ex grammatico quodam: Στέφανος τὸ σάαρος ἐπὶ τοῖς ταῖσι, ἀπὸ τοῦ οὗτος ἀγρεύειν· παρ' Ἡροδότῃ δὲ ὄνομα κρέειν τὸ σάαρος· ἕτεροι δὲ ἐπὶ τοῦτος ἀγρίου τάττουσι αὐτό. Rustici et pastores apri vocantur, exemplum habes apud Valerianum Maxim. lib. VI. c. 3. 5.

καρύου] vid. Geoponicus lib. X. c. 73.

ἔλε.] Magicum hoc vid. Apulejus Metamorph. lib. III. p. 66. Io. Chrysostomus in Psalm. IX. p. 593. τοῦτο δὲ λέγω, διὰ τοῖς ἐπακοῖσι χρωμένους ἐν τοῖς ἰόσις, καὶ ἐτέρας μαγικαίας ἐπιζητούντας

ἐλάσας, ποιήσον βραχιόνος πλατὺν, ὥς ἐνθῆναι ὅσεν
 ἀπὸ καρδίας ἐλάφου, καὶ περιῖθες ἐν τῷ εὐωνύμῳ βρα-
 χίονι. ἐκκαρδιόσας δὲ τὴν ἐλάφον ζῶσαν, καὶ ἀναπτύξας
 τὴν καρδίαν ἀνυπερθέτως παραχρῆμα καλὰ μὲν εὗρίσκεις
 ὡς σάρκιον πεπηγὸς ὀσάκιον. εἴτα ξήρανον καὶ βαλὼν, ποι-
 ῃ

ζητοῦντας εἰς παραμυθίαν τῆς ἀξέωςίας. τοῦτο γὰρ οὐχὶ σα-
 θηναί ἐστιν, ἀλλ' ἀπὸ λησθαι· ἡ γὰρ μεγιστὴ σωτηρία, τὸ διὰ τοῦ
 Θεοῦ σαθῆναι. conf. idem in epist. I. Pauli ad Thessalonicens.
 Serm. III. p. 177. Aerei plerumque erant clavi illi et artibus
 magicis inferviebant, quorum formam dedit Io. Rhodius ad
 Scribon. Larg. p. 52.

βραχιόνος] Leg. βραχιόνον. Du Cange Gloss. p. 225. περιβε-
 χιόνιον Charito lib. V. c. 3. p. 83. ubi vid. Dorville p. 447.
 conf. Goupylus ad Alex. Trall. Tactres Chil. X. vf. 221. et
 231. Brachiale dicitur Treb. Pollioni Claud. p. 386. ubi vid.
 Casaubonus. Vereor tamen ne apud nostrum legendum sit βρα-
 χιόνος πλατὺν, quod suadere videtur auctor orationis graecae
 Mf. τούτων τοίνυν εἰ μὲν ταῖς ἐκαμέναις περιδέραια καὶ βρα-
 χιόνος δωροῦνται· οἱ δ' ἑτεροὶ καλλωπισμοῖς ἄλλους κ. τ. λ.
 Glossae Mf. ἐρμίσια, περιδέραια, βραχιολία, μανικία.

βραχίονι] conf. Th. Bertholin. de armill. veter. c. VII. p. 105.

καρδίας] Cordi hominis accommodum vult Levin. Lemnius de oc-
 cult. natur. miracul. lib. IV. c. 9. p. 390. quomodo generetur
 docet Petr. Borellus Hist. et Obsev. Cent. I. obs. IV. p. 9.
 Ad conceptum a vertendum Moschio de morb. mulier. c.
 161. τὸ ὅσον τοῦ ἐλάφου ὅπερ ἔχει εἰς τὴν καρδίαν. κ.
 τ. λ.

περιῖθες] Io. Chrysostomus in Psalm. I. p. 694. καὶ ὁ δῶνα
 ἢ ἡ δῶνα περιέθηκάν μοι φάρμακον, καὶ ἀπήλλαξαν με τῆς
 ὀδύνης.

ζῶσαν] Solent veteres suadere, ut animalibus vivis detrahantur il-
 lae res, quibus indigerent. Sic Solinus Polyh. c. 30. de lapi-
 de in capite draconis teperiundo: sed lapis non est, nisi detra-
 hitur viventibus. conf. Aelianus H. A. lib. XIV. c. 15.

ἀναπτύξας] De avibus quoque Aelianus H. A. lib. XIII. c. 25.
 Xenophon Hier. c. 2. p. 183.

ἀνυπερθέτως] Schol. Aristophanis ad Nub. vf. 266. Casaubonus
 ad Suetonium p. 8. Henr. Stephanus Schediasm. lib. II.
 Sched. 25. Adverbio hoc usus est Phalaris ep. 39. Euse-
 bii de vita Constantini M. lib. II. c. 3. Socrates H. E. lib.
 I. c. 22. p. 543. Philo Iudaens de vita Mosis lib. I. p. 619.
 Antipho Or. I. p. 23. εἰ μὲν οὖν — εὐθὺς παραχρῆμα ἀπο-
 θήσκει

confracto exemptum, ad brachii latitudinem concinnato, ut imponatur os ex corde cervi, et sinistro brachio circumdetur. Postquam autem cervo vivo cor exemeris, officulum, quod in eo explicato, ceu carunculam concretam arundini statim sine mora invenies, siccato, ac
ubi

καλίσμα] Specillo. Est instrumentum chirurgicum ex aere vel argento, ut scribit Schof. *Aristophanis* ad *Acham.* vs. 1033. conf. c. 88. et 94. De instrumentorum medicorum vegrandi adparatu queritur *Maximus Tyr.* Dissert. XXXIX. p. 461. Seculo quarto vulnera ac ulcera non specillis explorabant, sed digitis. Jo. *Chrysostomus* in epist. I. Pauli ad Theissalonicenses Sermon. V. p. 188. καὶ γὰρ ἰατρὸς βουλόμενος σηπεδίαν ἐκβάλλειν, πρῶτον τοὺς δακτύλους εἰς τὸ τρεῖμα καθίησι. Idem observavi in lampade sepulchrali, lateritia, in cujus fundo interno elegans cernitur ἀνὰ γυφον. Haruspex vituli extra manu fliculat, nam nullam tenet vel cultrum vel aliud ferramentum, nisi rerum edax tempus illud obliteraverit. neque adparet eos cultro usos esse, ex illis quae hac de re narrant *Nicander Ther.* 560. et ad eum Scholiasta. *Rufus Ephes.* lib. I. p. 39. et *Polyacmus* lib. IV. c. 19. p. 409. Unde pondus accedit observationi L. *Bos Observ. Critic.* c. VI. p. 24. quam supra adtuli. Licuit mihi anaglyplum hoc contemplari apud nobilissimum possessorem Ger. *vân Hasselt*, consulem Arenacensem, qui illud inter alia antiquitatis monumenta eximia servat.

σάρκιον] Jambus apud *Dorville* ad *Chariton.* p. 332.

Θεὸς θελήσας προσλάβεσθαι σάρκιον.

Poëta recens Mf. ad *Michaëlem Palaeologum*:

Θάληπον τὸ γυμνὸν καὶ εἰγοῦν μοι σάρκιον,

idem mox:

Ποιῶ δὲ νεκρὸν ὁ κρυμὸς τὸ σάρκιον.

sed apud nostrum est caruncula, ut apud *Hippocratem* de medico p. 46. *Epid.* lib. IV. p. 754. *Coac.* Praenot. 511. *Aphor.* IV. 76. *Aelianus* H. A. lib. III. c. 17. *Rufus Ephes.* de renum adfect. c. 8: p. 7.

σάρκιον] Leg. ὀσάριον, ut apud *Rufum Ephes.* lib. I. p. 29. *M. Antoninus* lib. 1. c. 16. Apud *Rufum* lib. III. p. 71. ὀσρακιδία mutandum in ὀσαρίδια, ut legitur apud *Palladium* in *Hippocratem* de fract. p. 204. *Oribasius* de fract. p. 97. *Aelianus* H. A. lib. XIII. c. 15. *Diogenes Laërt.* lib. VI. p. 394. *Tzetzes* Chil. X. vs. 232. *Schroderus* apud *S. Dale* Pharmacol. p. 459. Os de corde (cervi) est arteriarum in basi cordis concursus, qui cum aetate, et imprimis turgescientiae tempore, durior fit et in Os degenerat. conf. *Fonstomus* Hist. Natur. de Quadruped. p. 83. *Aelianus* H. A. lib. XIII. c. 15. *Galenus* de Osib. c. 25. p. 31.

βέλλων] I. βέλλων, idem quod ὀσάριον, paulo ante dixerat, ab interprete non animadversum. Quod vero tot medicamenta ad-

εἰ ὡς προσέηται. Σκευασία ἀντιδοτος διὰ πείρας γενο-
μένη πρὸς ἐπιληπτικούς. σέσελι, πύρεθρου, χοιχάδα
ἀνὰ σγ β'. ἀγαρικὸν σγ. ε'. πλατυκώμινον, χαλκιδιδι καὶ
ἀριστολοχίαν στρογγύλη ἀνὰ σγ. βς'. ὀξύμελι σκυλλιτικὸν
Πρ. α'. εἰ μὲν οὖν ἐνεργήσῃ οὕτως ἰδοὺ καλὸν, εἰ δὲ μὴ,
εἰσβάλλονται σὺν αὐτοῖς καὶ τὰ δύο ταῦτα, ἥγουν ὁπὺς
σκαμμωνίας σγ. β'. καὶ ἐπιθύμου σγ. β'. λέγει δὲ ὁ τεχ-
νικός ὡς ἂν οὐχ εὖρηται ἀριστολοχία στρογγύλη, εἰσάγε-
ται.

ferat, culpam partim conferendam arbitror in aegros, qui ita
medicos hortabantur, ut scribit Jo. Chrysostomus opp. T. IV.
p. 373 εἰ γὰρ τοὺς τὰ σώματα ἀπαγορεύσαντας ἰατροὺς παρα-
καλοῖμεν, λέγοντες, μὴ ἀμελήσῃς, ἀλλ' ὡς μέγιστος ἐσχατὴς
ἀναισθησίας τὰ παρὰ σεαυτοῦ προσφέρειν μὴ ἀνήσῃς.

Σκευασία] Pone post hanc vocem distinctionem majorem. Signi-
ficat autem medicamentum praeparationem. Diodorus Sicul. lib.
V. p. 390. de Aesculapio: προσεσκευασμένη τὴν τε χοιχιδίαν καὶ
τοὺς τῶν φαρμάκων σκευασίας. Theophrastus Hist. p. 1. p. 4.
τὴν τῶν φαρμάκων οὐ παρεργαζομένην σκευασίαν. Aetianus II.
A. lib. XV. c. 11. De esculentorum praeparatione etiam dici-
tur, vid. Petrus ad Aetium V. II. lib. III. c. 20.

σέσελι] Plinius lib. XX. c. 5. et ad eum Harduinus. Salmasius
ad Solinum p. 158.

ἀγαρικὸν] Dioscorides lib. III. c. 1. Rufus Ephes. de purgant. p.
19. Scenigemma prima p. 5. Lev. Lemnius de occult. natur.
miracul. lib. II. c. 12. p. 172.

χαλκιδιδι] leg. χαλκιδίδα.

ὀξύμελι] Lev. Lemnius l. c. lib. II. c. 3. p. 147.

σγ.] Martinus Erymolog. p. 387. Hexagii pondus et formam
dedit vir doctissimus ac mihi dum viveret amichilinus A. S. G.
Gese, in dissertatione de pondere nominali germanico idi mate
conscripta p. 13. ex qua eam hic curavi adjici. Hexagii signum
e codicibus dedit Angelus Polusonus Epist. lib. X. ep. 13. p.
395. Menturam habes apud Sponium Miscell. Erud. Antiquit.
p. 304.

σγ. βς'.] Illud σ' notat ἡμισυ, semis, pro quo apud Aetium lib.
VI. c. 13. Sexcentum, ut saepe alibi. vid. Salmasius ad Ter-
tullianum de pallio p. 454. aliam siglam dedit Angel. Polusonus
l. c. Noster c. 174. ὅσον Λας'. et alibi frequenter. Verto
apud nostrum hexagria duo semis, ita loquuntur graeci ac la-
tini, in criminis recentiores. Epi. anius de mentur. p. 178.
Πόσειδον δὲ καὶ Σικελὶ τέσσατον ἔλασε μοδιαν αὐτὸν μετροῦσιν
et p. 183. γηγεμενὴ λιτράν δυο ἡμισυ. Constantinus Manass.
Annal. p. 234.

ubi reliquum projeceris, facito ut praedictum est. praeparatio antidoti, experientia comprobata ad comitiales, fefelis, pyrethri, floechadis, singulorum exagia duo, agarici exagia quinque, cumini lati aristolochiae rotundae singulorum exagia, aceti mulsi scillitici. quod si hoc modo operetur, bene est, sin minus, cum ipsis haec duo quoque conjunguntur, succi scammoniae nimirum et epithymi singulorum exagia duo. Technicus tamen negat,

L 2

aristo-

Ἔτι δὲ πέντε ἡμῶν χρητήσαντα Ῥωμαίων.

Ansonius Eclogar. vi. 96. Semidiemque, duosque dies, decies, que novenos. Inscriptio apud *Ferretium* Mus. Lapidar. lib. IV. p. 293.

PER. LATITV

DINES. PEDES DVO SEMIS

et alia Legati Papenbr. n. 20.

EX ARG. P. V. S.

quod bene explicat *Oulendorpius* ex argento pondo quinque semis. Adde inscriptiones apud *Leichium* Nov. Emend. ad *Muratorii* inscript. p. 77. n. 1. 4. et 8. et in primis eam quam vulgavit *Gorius* inscript. Antiq. P. III. p. 314. n. 4. Hinc patet quomodo exponi debeat *Anonymus* de V. S. p. 5. ἄρξεν ἐξ αὐτοῦ δύο ἡμῶν λίτρας, quod vertit interpretes adime illi unam libram, sed perit sic differentia, quam adhiberi voluit auctor, inter virum robustum et puerum, de quo mox praecipit detrahendum esse sanguinem *μῆξι μὲν λιγρὸς*: sed vertendum priori loco libras duas cum dimidio. Clare hoc adparet ex illis quae refert Schol. *Homeri* ad *Odyss.* A. vi. 576. quem videtis.

H^o] Sigla H ignota fuit interpreti, ac a nil nullibi adhuc deprehensa altera J reperitur apud *Scribonium* Larg. c. XVII. LXXI. p. 47. ubi Jo. *Rhodius* p. 133. J aversum Sicilici nota est. Sicilicus autem singulariter est unciae quarta pars, in qua sunt scrupula sex.

τεχνικός] Galenum indicari suspicatur Jo. Alb. *Fabricius* Biblioth. Gr. T. XII. p. 687. Noster nomen indicare noluit, ut *Aelianus* H. A. lib. IV. c. 7. aut ejus non recordabatur cum haec scriberet ita quoque graeci dicunt λιγρὸς ὁ σφόδρος, ut *Anonymus* de V. S. p. 20. οὗτω δὲ ἐδόξεν — τοῖς σφόδρσι. *Aelianus* H. A. lib. X. c. 36. et *Sapientēs* pro jurisconsultis posuit *Nonnius* Marcellus iudice Aegid. *Menagio* amoenit. juris civil. c. 39. p. 310. de qua locutione praeclare egit magnus Dan. *Hemsius* Lect. Theocrit. c. XX. p. 364. Recte usurpatur de medico perito hoc adjectivum. *Ennapius* Jonico p. 142. et *Theophylactus* Bulg. ep. 26. p. 45. *Demetrius* Pepag. de podagr. c. 11. Cui-

ται ἀντ' αὐτῆς εἰς τὴν σκευασίαν ἐπὶ τὸ διπλοῦν ἐτέρᾳ
ἀριστολογία.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΠΛΗΞΙΑΣ,

Κ Ε Φ. Λ Ζ'.

Αποπληξία ἐστίν, ὅταν ἐξαίφνης τις πεσὼν, ἀναίσθη-
τος καὶ ἀκίνητος γένηται νεκρῷ παραπλησίως. συνίσταται
δὲ τὸ πάθος ἀθρόως, ψυχροῦ πληροῦντος φλέγματος
τὰς κυριωτέρας τοῦ ἐγκεφάλου κοιλίας. Εἰ δὲ κατὰ τοῦ
ἡμίσεως μέρους τοῦ σώματος γένηται, παραπληξίαν
τοῦτο λεγομεν· ἐστὶ δὲ τῶν ανιάτων· θάνατον γὰρ ἀπει-
λεῖ.

Cuiusmodi Hist. lib. IV. p. 256. *Medicos artifices vocat* Jul.
Firmicus Matern. de error. profan. religion. p. 438. et *Apule-
jus* Metamorph. lib. X. p. 259. *Celsus* lib. III. c. 4. Potissi-
mum tamen grammaticis tribuitur, vid. ut alios taceam, *Berke-
lius* ad *Stephanum* de Urb. p. 12.

ἀριστολογία] *Plinius* lib. XXV. c. 8. *Apulejus* de viuib. herbar.
p. 21. Medici quoque sine ea (aristolechia) nihil curare pos-
sunt. *Salmasius* ad *Solinum* p. 504. *Dioscorides* lib. III. c. 4.
Andr. Chioccus Musaei Calceolar. Sect. V. p. 512. *Casp.
Hoffmannus* de medic. officinal. lib. II. c. 21. p. 121. *S. Bo-
chartus* Hieroz. P. I. lib. III. c. 30. p. 990. *Hasselquist* voyages
dans le Levant P. I. p. 100.

C a p. XXXVII. Cod. E. λς'.

Περὶ] Cod. E. Ἐπὶ περὶ ε.

Ἀποπληξία] *Paulus* lib. III. c. 18. *Aretaeus* cur. morb. acut.
lib. I. c. 4. *Celsus* lib. III. c. 26. *Caelius* Aurel. acut. morb.
lib. III. c. 5. *Priscianus* lib. II. c. 7.

ἐξαίφνης] additur in Cod. A. Glossema: φόβος ἐξ ἀσυνήθους
φασμασίης.

παραπλησίως] Malim παραπλήσιος, ac sic Cod. E.

ψυχροῦ] Cod. D. φλέγματος ψυχροῦ πληρεῖτος.

κυριωτέρας] *Paulus* κυριωτάτας. Non erat quod noster hanc le-
sionem mutaret, cum superlativo haud raro scriptores utantur
pro comparativo. Ita *Justinus* Mart. cohortat. ad Graec. p.
118. ubi vid. *Sylburgius* et *Eschenbachius* ad *Orpheū* Argon. vi.
289.

aristolochiam rotundam reperiri. sed pro ea, duplo pondere alia aristolochia assumi debet.

DE APOPLEXIA.

C A P. XXXVII.

Apoplexia est, cum quis subito concidit, et sensu et motu privatur, mortuo similis, oritur hic affectus subito, pituita frigida principes cerebri ventriculos opplente. Quod si secundum alteram tantum corporis partem fieri contingat, paraplegiam vitium appellabimus. Est autem ex morbis, qui curationem non recipiunt, mortem enim praecipitem minatur, quod si aliquando solvi-

L 3

tur,

289. quibus adde *Casaubonum* ad *Theophr.* Charact. c. XI. p. 141. Comparativum pro positivo adhiberi docet Schol. *Homeri* ad *Iliad.* Δ. vs. 277. Praeterea cum hic de pluribus cavitatibus sermo sit, non de duabus, Pauli lectionem praefendam arbitror. Scita in hanc rem observatio est *Isidori Pelusiot.* ep. 245. p. 134. ὁ γὰρ πρεσβύτατος καὶ ὁ νεώτατος, οὗς ἐπὶ δυοῖν ἀδελφοῖν, ὡς φησὶ, ἀλλ' ἐπὶ πολλῶν λέγεται· ἐπὶ δυοῖν γὰρ, ὁ πρεσβύτερος καὶ ὁ νεώτερος, ὡς ἄλλων οὐκ ὄντων μέσων.

κατὰ τοῦ] Codd. A. et C. κατὰ τὸ.

παρεπληξίαν] *Fossius* *Oecon.* Hippocr. p. 292. Codd. A. et C. παρεπληξίαν. Cod. E. παρεπληξίαι, forte pro παρεπληξίαν inquit cl. *Cores.* παρεπληξίαν etiam maluit *Theophilus* de *Urinis* c. 17. et *Theodorus* H. E. lib. I. c. 8. p. 22. B.

λέγομεν] Cod. B. καλοῦμεν.

ἀνιάτων] *Hippocrates* *Aphor.* II. 42. *Caelius* *Aurel.* l. c. p. 202. Cod. B. εἰσὶ δὲ ταῦτα καὶ ἀμφω τῶν ἀνιάτων. Cod. D. εἰσὶ δὲ ἀμφω τῶν ἀνιάτων. Solebant veteres consulere medicos an morbi essent insuperabiles: exemplum habes apud *Plinium* lib. I. ec. 22. *Jo. Chrysostomus* in epist. I. Pauli ad *Thessalonicens.* Sermon. III. p. 175. ὥσπερ γὰρ ὁ κάμνων παρὰ τοῦ ἱατροῦ εἰς ἀκούσιν ἔτι τόδε γίνεται καὶ τόδε, οἱ σφύδρα θρυβῆται· εἰς δὲ ἀπροσδοκίως ἐκβῆ, ὡς κακίον ἀπερηθύντος, καὶ τοῦ νοσήματος μείζονος τῆς τέχνης γενομένου, αὐτὸς καὶ θρυβῆται. *Juvenalis* *Sat.* XVI. vs. 12.

Atque oculum medico nil promittente relictum.

ἀπειλῇ] Cod. B. ἀπειλοῦσι.

λαῖ σύντομον· εἰ δὲ πού καὶ λυθεῖη, ὡς τὰ πολλὰ μετὰ
 παραλύσεως μέρους τινὸς ἀπολαύσεται. Τούτους εἰς ἀν-
 εχὴν ἢ δύναμιν, Φλεβοτομῆν δὲ, ἐπάγειν δὲ καὶ τὴν
 γαστέρα δριμύτη κληθεῖν, διὰ κενταυρίου ἀφεψήματος. ἢ ἐν-
 τερμῖνος, σὺν ἄλλῃ ἐλῶντες. ἀλλὰ θέσθαι δὲ ἢ κεφα-
 λὴ ἐλαίῳ, ἐν ᾗ ἐφῆται πήγανον ἢ σπονδυλίον, ἢ καλα-
 μίνθην. καὶ ὁσφραντὰ προσάγειν ὁποῦνάναια, ἢ κασό-
 ριον,

σύντομον] quod Lucio Vitellio evenit teste Suetonio lib. VII. p.
 624. conf. Jul. Capitolinus Vero p. 433. Eutropius lib. VIII.
 p. 63. et de Valentiniano Paulus Diaconus lib. XI. p. 83.
 Codd. A. et C. ἀπυλῆ γὰρ θάνατον συντόμῃ δέ πού.

καὶ λυθεῖη] Codd. A. et C. λυθῆναι τὰ πολλὰ, omisso ἀς. Cod.
 E. κολληθεῖη. Erat fortassis κωλυθεῖη. Cores. Opponitur
 praecedenti ἀνίσταται, unde hic verito capitur. Demophilus Simi-
 lit. p. 120. τὸ μὲν εὐκράτον ὕδαρ τὰς φλεγμονὰς ἐπιλύει. quod
 tamen verbum suspensum fuit cel. Derricke, qui ad Chantoniom
 p. 704. illud mutat in ἐπιλύει. Poëta recentior anonymus
 Mi.

Τοῦ φλέγματος δὲ τὴν ἀγαγὴν ἐκλύει.

Κορυζοποιεῖ τῆς εἰνὸς τὰς ἱμαρῶδας.

Theodorus Priscum. lib. II. c. 29. sicut in epaticorum ordinavi-
 nus solutione. i. e. curatione. Cassius Quaest. XXX. ὡς ἐπὶ λύ-
 σιν γινώσκται τῶν κακῶν, ita editiones Fincianae et Sybuarph, quod
 in ἐπίλυσιν mutavit Gesnerus. Anonymus de hydrophobia c. 3.
 p. 7. τὴν τοῦ ποικυῦ λύσιν αὐτοῖς ἐκ παντὸς ἐπιμηχανήσας.
 ubi vid. quae doctissimi D. Cores notavit sagacitas. Jo. Chry-
 sostomus in Psalm. 130. p. 815. τοῦ Θεοῦ τὴν λύσιν τῶν δεινῶν
 ἀμυβομένου σε τῆς καλῆς ταύτης ἐλπίδος. Nicander Ther. vi.
 2. — λύσιν θ' ἑτεράκλεα. —

πολλὰ] Heliodorus lib. VIII. p. 362. καὶ αὐτοσχέδιον τὰ πολλὰ.
 Rufus Ephes. de renum adfect. c. 8. p. 8. τὰ γὰρ πολλὰ ἐπὶ
 χύσει τέλειται. vid. Doctarius de particul. p. 367. nolter c.
 130.

παραλύσεως] Caelius Aetel. I. c. et morb. chron. lib. II. c. 1.
 quod accidit Trajano ut refert Xiphilinus in vita ejus p. 241.
 Aesclepius Axiocho p. 132. In causam paralysios post apople-
 xiam inquit Car. Piso Observ. et Consil. Sect. II. c. 2. p. 102.
 eam crebrius oriri in latere dextro quam in sinistro observat
 Treublerus apud Th. Bartholinum Epist. Med. Cent. II. ep. 91.
 p. 703.

τινὸς] Codd. A. et C. τινὸς τοῦ σώματος.

ἀπολαύσεται] Leg. ἀπελεύσεται. Elegantius Paulus ἀπαλλάτ-
 τεται, nam ἀπαλλάσσεσθαι dicitur is, qui abiens locum pri-
 stinum

tur, ut plurimum in resolutionem alterius partis degenerat. His si vires patiuntur vena secunda, et alvus acridiflere ex centaurii decocto, vel interaneorum ex uenaria, subducenda erit caput etiam oleo in quo ruta ebullierit, vel spondylium, vel calamintha perfundendum, odorata denique naribus, ut opopanax, castorium

L 4

seu

sinum mutat. Charito lib. III. c. 2. p. 41. πολλοὶ σκετίνον ἀπὸ ἀλάσσεσθαι τῶν ἀρρῶν ἢ καλιγρόν. et de morbi minatur Aesculapi dial. 9. II. p. 84. et S. Alex. Empir. adv. Mathemat. lib. IX. p. 461. Αἱ Αἰ. Αποτ. c. XIX. 12. Μίσερις Αἰθιόπ. p. 16. κατασιν, Αἰθιόπ. ἀπελάσσεται, ἡλημῶς. Herodotus lib. VI. p. 49. μετὰ δὲ αἰνιστὰς Αθηναίους καὶ τὸ ἔργον αὐτίκῃ, ἀπὸ ἀλάσσεσθαι ἐπίσω, ubi suscor leg. μηδὲ δὲ. Codd. A. et C. ἀπὸ ἀλάσσεται. Cod. E. τινὲς τοῖς σώματος ἀπὸ ἀλάσσεσθαι. Frequenter permutantur verba similia sic apud Achillem Tat. lib. III. p. 177. ἀπὸ ἀλάσσεσθαι editum, ubi codex Anglicanus ἀπὸ ἀλάττεσθαι, quod probat Salmasius p. 595.

εἰ] Codd. A. et C. ἐάν τέχνη. Cod. D. ἀντέχνη.

ἐπάγει] Leg. ὑπάγειν, ut apud Paulum. ac ita quoque Codd. A. C. et E. Cod. D. γαστέρα κενεῖν δριμύ.

κλυστήρι] Codd. A. et C. κλυστήριον. Cod. D. κλυστήρι.

κενταυρίου] conf. c. 27.

ἐντεριῶνος] Leg. ἡ ἐντεριῶνη, ac sic Codd. D. et E. ut c. 36. Schol. Nicandri ad Ther. v. 595. ἡ τὴν ἐντεριῶνην Οὐρίν. Plinius lib. XX. c. 3. Codd. A. et C. ἐντεριῶνος. Recentiores ἐντεριῶνη, frequenter simpliciter dicunt pro medulla cucumeris agnitis. conf. Du Cange Gloss. p. 389.

ἐψῶντες] Codd. A. et C. ἐψῶντες. Cod. D. ἐψῶτον. Cod. E. ἐψῶνται.

ἀλαφρόσθω] Cod. E. ἀλείφουσθαι.

ἢ κεκαλή] Cod. D. καὶ ἢ κ. Cod. E. τῇ κεφαλῇ, quod non rejecerim.

ἐψηται] Cod. D. ἐψῆται.

σπονδύλιον] Codd. A. et C. σπονδήλιον.

προσάγει] Verbo hoc medicis familiari, saepe usus est noster, ut indicat index. Jo. Chrysostomus de virginitate p. 79. καθάπερ γὰρ αἱ τῶν ἰατρῶν ἀριστοὶ καὶ προσήκοντες. φάρμακον πιεῖν, ἢ τομῇ, ἢ καύσει, ἢ τι τῶν τοιούτων προσάγει, μίλλαντες. adde Derville ad Charitonem p. 537. Codd. A. et C. ἐπάγειν. Cod. E. ἐσφραγτὴν ἐπάγειν.

ριον, ἢ χαλδάνην, καὶ ἐμῖν τούτους ἐρέθιζε διὰ πτεροῦ.
 χρησώμεθα δὲ καὶ πταρμικοῖς καὶ ἀποφλεγματοισμῶς.
 περιγινόμενων δὲ καὶ εἰς τὴν λοιπὴν θεραπείαν χωρήσω-
 μεν, τὴν ἐπὶ τῆς ἐπιληψίας γινομένην. ποτίζειν δὲ τού-
 τους καὶ τὸ κασόριον ὅσον L. μεταὶ πεπέρεως L. σὺν
 ὀξύμελιτι. ἄλλο. κασόριον, πέπερι, πύρεθρον ἀνὰ L.
 καὶ χυρος, εὐφορβίου ἀνὰ L. κυπρίνου ἐλαίου, ναρδίνου,
 γλευκίνου ἀνὰ L. οὐγγ. γ. ἄλειφε θερμόν. ἄλλο. κηροῦ
 οὐγγ.

καὶ ἐμῖν] Codd. A. et C. ἢ ἐμῖν.

ἐρέθιζε] Cod. D. ἐρεθίζειν.

πταρμικοῖς] Codd. A. et C. πταρμικῶ καὶ ἀποφλεγματοῦ.

περιγινόμενων] Cod. E. περιγεγόμενον.

λοιπὴν] non agnoscunt Codd. A. et C. nec Paulus. Galenus Pro-
 trept. c. XI. p. 55. λοιπὴν ἔχει τὴν ἐπὶ τὸ χάρον ὁδὸν, sed
 apud eum et apud nostrum legend. λοιπὸν, et apud nostrum
 est ex more ejus transpositum.

χωρήσωμεν] Codd. A. et C. χρησώμεθα.

γινομένην] forte λεγομένην. Cod. D. εἰρημένην. Cod. E. ἐπιγε-
 νομένης.

τούτους καὶ] Abest καὶ a cod. D.

ὅσον] Locutio frequens apud nostrum vid. index. pro quo etiam
 dixit c. 232, ὡς δραχμ. α'. Hippocrates de morb. mulier. lib.
 III. p. 54. ἄνδρες χάλκεον ὅσον κύαμον. conf. Devarius de par-
 ticul. c. 18. p. 257. Codd. A. et C. ἕξαγγ. β. Cod. E.
 ἕξαγγ. α'. Ὅσον saepius παρέλκεν notat Jerem. Hoelzelius ad
 Apollonium Rhod. lib. I. v. 183. conf. c. 163. et 189. Latini,
 in primis medici, modo plus modo minus reddiderunt, ut
 Celsus lib. 6. c. 12. quam locutionem aliter tamen exposuit Jac.
 Holstius ep. ad Marq. Gudium XXI. p. 58.

L.] Codd. A. et C. τὸ ε'. forte voluit Γο ε'. Cod. E. δραχ-
 μὰς.

ἄλλο] Codd. A. et C. ignorant hanc vocem: quam agnoscit cod.
 B. inchoant vero caput novum XXXVIII. nempe cum hoc lem-
 mate,

seu galbanum naribus admovenda, et vomitus penna provocandus. Medicamentis item quae sternutamenta movent, et pituitam per os educunt, utemur. Quod si adhuc duret affectus, curationem, qua in morbo comitiali usi sumus, instituemus, et castorii drachmam, adjunctis drachmis sex piperis ex aceto mulso pro puto offeremus. Aliud. Castorii, piperis, pyrethri singulorum drachmae tres, canchryos seu fructus rorismarini, euphorbii singulorum drachmae undecim, oleorum cyprini, nardini, gleucini singulorum unciae tres, calide inungito.

L 5

Aliud.

mate, ἀλείμματα παρετοῖς. Cod. E. delet ἄλλο et habet ἀλλείματα, et in marg. λζ. Cod. B. caput novum hic non orditur.

πέπερι] Cod. E. πεπέρως.

Λγ'] Codd. A. et C. Γο γ'.

κάρχευος] Cod. D. κάρχευος. qui novum caput hic facit. Cod. E. ponit haec ante κασόριον etc. pro Λζ. habet ΛΓ'. Noster iterum κάρχευ cap. 108. Promiscue dici κάρχευ et κάρχευ autumat D'arnaud Lect. Gr. lib. I. c. 18. p. 125. quam opinionem etiam fovet Martinus Etymolog. p. 668. Sed κάρχευ unice probat Dorville Miscell. Observ. Vol. II. p. 437. conf. Pierfon ad Moscidem p. 213. Cratinus comicus apud Schol. Aristophanis ad Nub. vs. 447.

Οἷσι νῦν φεγγουσιν ἥδη τὰς κάρχευς τοῖς κύρβειν.

Quid sit docuit Scaliger in Scaligeran. primis p. 46. Plinius lib. XXIV. c. 11. Apulejus de virib. herb. c. 81. Caelius Rhodig. Lect. Antiq. lib. XII. c. 1. Salmasius in Solinum p. 423. Petr. Petrus in Aretaei cur. morb. acut. lib. II. p. 244.

ἐφορβίεν] Codd. A. et C. ἐνφορβίεν. Cod. D. ἐφορβίεν.

Λζ'] Codd. A. et C. Γο γ'.

κυρβίεν] Horum oleorum nulla mentio in codd. A. C. et E. sed agnoscit illa Cod. B.

φεγγέν] Frequenter noster huic verbo casum tertium jungit, sed recentiores etiam quartum adhibent. Nicetas apud Salmasium ad Lampridium p. 859. καὶ ἡλείπειν μυγίσματα ἔδος αμμάτων παντοῖα, μίσχους, ζαπέτια, ἀμπάκ. Cod. E. φεγμοκύρεν.

ἄλλο] Deest in Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλας.

οὐγΓ- α'. χαλβάινου οὐγΓ. ζ'. κασόριου, εὐφορβίου, ἀν-
δράχνης, νίτρου, κἀγχρευς ἀνὰ Ιδ'. πόματα ἀπαρέταις.
κασόριον Λγ'. σὺν εὐρηγετόμελι πινόμενα. σφόδρα δὲ
βοηθεῖ τοῖς παραιμένοις σώμασι τὸ ἀφάλημα τῶν χλω-
ρῶν κληματαῖδων συνεχῶς πινόμενον ἡγῆσι· ἄλλο δὲ δο-
κιμασμένον πρὸς τὰς τοιαύτας διαθέσεις· κασόριου, πη-
γάνου

χαλβάνου] *Les. χαλβάνου.* ut supra, ac sic ubique apud nostrum.
Codd. D. et E. χαλβάινου. Anonymus tamen de V. S. p. 8.
εἴτα χάλβανον μαλαΐσας. quod per metaplasma quis di-
dici suspicetur. Noster c. 20. κηρώτην ut omnes medici; κηρωτὸν
maluit auctor Cynosophii p. 192. Sic *θηριακή* quae dicitur,
θηριακὸν vocatur alius, sed in his adjectivis sui audientium φάρ-
μακον, aut simile: χαλβάνου legendum esse, recte docuit
Cassanbonus ad Suetonii lib. VII. p. 592. ac sic quoque Codd.
A. B. et C. Latini galbanum maluerunt mutato χ in γ ut
lapanum, λάχανον. Horatius Serm. I. Satyr. 6. vl. 115. adde
Salmasius ad Pollionem p. 234. sic lapis pretiosus χαλαζίας di-
ctus Psello de lapid. p. 36. Galatias vocatur ab Isidoro Orig.
lib. XVI. c. 13. λάχανον pro λάχανον est apud Oribasium ex
Athenaeo Collect. Medic. lib. I. c. IX. p. 8. et in epigramma-
te Jersiano 139. ubi λαχάων describitur doct. Adri. Heringa Ob-
serv. c. 30. p. 271.

οὐγΓ. ζ'.] Codd. A. et C. ζ'.

εὐφορβίου] Codd. A. et C. εὐφορβίου. Cod. D. εὐφορβίου.

ἀνδράχνης] Codd. A. et C. ἀνδράχνης. ac ita quoque Codd. B. et E.

Ιδ'.] Codd. A. et C. οὐγΓ. δ'. Addit Cod. D. σὺν κερδίνω
μύω (μύρω) καὶ κυπρίνῳ, ὁμοίως ὀλεψε θερμὸν.

πόματα ἀπαρέταις] De voce πόματα vid. Salmasius ad Solinum p.
334. παρέταις non ἀπαρέταις legendum, litera α̅ a vocis prae-
cedentis terminatione huic voci adhaesit de qua librariorum
inadvertentia questi sunt Cassanbonus ad Suetonium p. 15. et
Mankius ad Euripid. Suppl. vl. 1070. de Latinis Crejanus
ad Ovidii Metamorph. lib. XIV. vl. 484. vel quod litera illa
a neotericis aliquando vocibus praefixa sit, ut ἀποκαρματιστος
apud Pisidam de mundi opif. vl. 929. ita Cod. D. c. 8. ἀνά-
πνος exhibet pro edito νάπμος. et α̅actus pro castus in veteri
glossario apud Salmasium ad Tertullianum de pallio p. 172.
Aretaeus lib. I. de cur. acut. c. I. p. 75. παχὺ γὰρ καὶ γλί-
σχειν καὶ ὀλεῖσθαι. 1. καὶ λεῖσθαι. com. ed. Alberti Miscell.
Crit. p. 232. quin et alias literas pari modo adjunxerunt, ut
noster c. 55. λεχαρῶδες pro ἰσχαρῶδες, et in cod. Barocc.
Geoponicorum VI. 14. ἐπιμελῆ pro πριμελῆ scriptum testatur
Needham. ἐπιμελῶδες pluries apud Aristotelem II. A. lib. III.
c.

Aliud. Caerae uncia, galbani unciae sex, castorii, euphorbii, portulicae, nitri, canchryos, singulorum drachmae quatuor. Potio ad resolutos. Castorii drachmae tres cum melle tepido epotae. Resolutis etiam valde prodest continuo jejuno ventriculo sumptum decoctum sarmentorum viridium. Aliud. Experientia ad similes affectiones comprobatum, castorii, rutae filvestris feminis,

c. 17. sic apud Theophrastum Char. c. 19. pro θαραπῆλαι, in quibusdam editionibus legi θαραπῆλαι testatur Ligonius. nosster c. 1. περιτρεῖντος βοτάνης ὀρθῆς, ubi cod. A. ὀρθῆς dat. Verum ne quid dissimulem, aliud hic latere suspicor, et vocem ἀπαρτίτοις sanam esse et explicandam πρώτοπαρτίτοις, qui prima vice paralyti tentantur, quemadmodum ἀποκόν apud Heliodorum, quod scite exposuit Derville ad Charitonem p. 250. Composita talia plura dedit Salmasius ad Achillem Tat. p. 553. conf. eximiae eruditionis vir Blasius Curyophilus de thesm. Hierculan. p. 41. Vocalein i frequenter praefigi nominibus ab σ incipientibus docent Salmasius ad Capitolinum p. 289. in primis ante du os consonantes ut evicit abunde Phil. Buonarruoti Antiq. Vitr. p. 112. Sed addit Cod. D. ὀποπᾶνακος κυ. μαγ. καταπιόμενον ἢ σαγαπήνιον ἢ ὀποῦ κυρηναίου σὺν εὐκρατομέλιτι ὀρόβου μέγθος πινόμενος. ex reliquis codd. haec emendanda. Caeterum verba haec a Pauli exemplaribus absunt, qui tamen lib. III. 20. ὀπισθοστονικοῖς πότιμα dixit. Cod. A. C. et D. iterum caput novum, XXXIX nempe inchoant, cujus lemma est πόμαπα παρτίτοις.

κατόριον Ly] Cod. A. κατόριον &, quod non infrequens οὐγκίας lignum esse me docuit cl. Balla.

εὐκρατομέλιτι] Sequitur in Cod. A. et C. σὺν εὐκράτῳ μέλιτι, ὀποπᾶναξ, κυάμου μέγθος καταπιόμενος, ἢ σαγαπήνιον, ὀρόβου μέγθος ἢ ὀπὲς κυρηναίους σὺν εὐκράτῳ μέλιτι πινόμενα. Cod. B. ὁμοίως πόμα παρτίτοις ὀποπᾶνακος κυάμου τὸ μέγθος καταπιόμενον, ἢ σαγαπήνιον ἢ ὑποῦ κυρηναίου σὺν ἀκρατομέλιτι ὀρόβου μέγθος πινόμενον. Cod. F. εὐκρατομέλιτι ὀποπᾶναξ κυάμου μέγθος καταπιόμενος, ἢ σαγαπήνιον, ὀρόβου μέγθος, ἢ ὀποῦ κυρηναίου ὀρόβου μέγθος σὺν εὐκρατομέλιτι πινόμενα. Aberravit oculus librarii, cui codicem Augustanum dedimus, ita, ut propter ultimum verbum, integrum paragraphum praetermiserit. Reliqua hujus capituli a codicibus absunt.

ῥῆσις] Leg. ῥῆσιον. Hippocrates de salubri victus ratione p. 4. τοῖς στυφύοις — τὰς τελευταρίας ἀπᾶσας ῥῆσις ποιέσθαι. et de natura muliebri p. 146. de foemina: διδοίαι ῥῆσιδι.

γάνου ἀργίου σπέρματος, ὁποπάναικος ἀνὰ ὀβολοὺς δύο,
 πυρέθρου ὀβολοὺς δύο, ἀκόρου τὸ ἴσον· πέπερι κο. ἰ.
 μεθ' ὑδρομέλιτος κυάθοις δύο. δίδου τὸ ἥμισυ τοῦ παν-
 τὸς τὴν πρώτην, εὐτονήσαντος δὲ τὸ ὅλον. Πρὸς δὲ πύ-
 ρεσιν αἰδοίου σὺν τοῖς ἄλλοις δίδου πιεῖν καὶ τὸ αἰδοῖον
 τοῦ ἐλαφίου προσεσμούμενον ὥσπερ ζώην, καὶ τὰ κρέα
 αὐτοῦ

κο. ἰ.] id est κόκκυς, conf. c. 71. et 125. κόκκοι ἕως memo-
 rantur ex *Archilocho Polluci* lib. VI. c. 11. segm. 80.

κυάθοις] *Gorvæus* ad *Nicaandri Ther.* p. 93. „Est autem κύαθος
 „mensura fescunciam capiens, sive diachmas duodecim.“ conf.
Sponii Miscell. Erudit. Antiquit. p. 304. *Aegris* mensuram
 hanc propinabant. *Juvenalis Satyr.* V. vl. 32.

Cardiaco nunquam cyathum missuris amico.

ubi vetus Scholiasta exponit *mensuram modicam*. Cyathum
 esse suspicor vasculum, quod inter alia antiquitatis monumenta
 possidet vir amplissimus et rei antiquariæ peritissimus Ger. van
Haeften, consul *Arenacensis*, cujus benevolentia ejus delinea-
 tionem hic addo. Est ex terra lateritia cum nigra incrustatura
 literisque et ornamentis albis notatum. De forma litterarum
 in inscriptione conf. *Dorville Sicul.* c. V. p. 13. tab. B. unde
 puto evenisse, ut litterarum I et Y frequenter in marmoribus per-
 mutarentur a descriptoribus incautis. Sic δυνήα pro διμήα in
 maiore Cretensi, ut notat idem vir eruditissimus ad *Syllogem*
Inscript. veter. p. 514. et *Burmamn.* p. 548. Servos apud Ro-
 manos medicamenta miscuisse docet *Jo. Rhodius* ad *Scribon.*
Larg. p. 189.

ἥμισυ] Simili prudentia utitur *Aræteus* cur. morb. acut. lib. I. c.
 4. p. 82. B.

παντός — τὸ ὅλον] Recentiores his adjectivis uti promiscue ob-
 servat *Salmasius* ad *Solinum* p. 711. conf. *Scaligerana* prima
 p. 131. *Dorville* ad *Chariton.* p. 369. *Petr. Horreus Obs.*
Critic. c. 6. p. 45. *Jo. Schraderus* ad *Musiæum* p. 336. sum-
 mus de *Villafon* ad *Longum* p. 55. De Latinis idem observat
Cassianus ad *Spartianum* p. 638. *Leontius* apud *Photium* p.
 1512. τοιούτου γὰρ διακτιῶ, εἰς φανήν ἔχον τὰ μέλη, pro quo
 rectius *Theophrastus Simoc.* ep. 43. πάντα γὰρ τὰ τοῦ σώ-
 ματος μέλη γλώττις ἔχον, aliter tamen ep. 10. conf. c. 105.
 127. *Noëter* c. 129 πάντας φλεβοτομοῦσι, ubi cod. D. ὅλους
 habet et c. 150. ἀλαφίσθαι ὅλον τὸ σῶμα ubi cod. B. πάν
 τὸ σῶμα.

τὴν πρώτην] *Xenophon Memorab.* lib. III. c. 6. p. 133. οὐκοῦν
 καὶ περὶ πολέμου συμβουλευεῖν τὴν γε πρώτην ἐπισχῆτομεν. ubi
 sub-

nis, opopanax, pyrethri, singulorum oboli duo, acori tantundem, piperis grana decem cum aquae mulsoe cyathis duobus; dimidium hujus totius primum dato, robusto vero totum. Ad colicis vero resolutionem una cum reliquis potui exhibere pudendum cervi, alligatum velut zona,

subintelligendum ἀρχῇ, ab initio, vid. L. Bos Ellips. Gr. p. 18. et cl. *Ernesii* ad *Xenophontis* locum cit. *Isidorus* Pelus. ep. 480. ἐπὶ τοῖς τῆς ἀρετῆς πόροις ἐκ πρώτης μεχρὶ τελευτῆς ἐγκατεργάσα, οἷχ οἷόν τε. *Asianus* II. A. lib. II. c. 11. προσῆγε δὲ αὐτοὺς ἀρχὴν ἡσυχίᾳ τῆς γε πρώτης. Forte tamen apud nostrum subintelligendum ἡμέραν, sic c. 136. μετὰ δὲ τὴν πρῶτην ἡμέραν. Ev. *Lucas* Act. Apost. c. XX. 18. ἀπὸ πρώτης ἡμέρας.

εὐτονήσαντος] Forte addendum τοῦ σεμάχου. aut subaudiendum τοῦ κάμνοντος.

τὸ ὅλον] Subaudiendum πόμα, vel simile quid. Frequenter apud Graecos post ὅλον retinetur substantivum. *Aretaeus* de cur. morb. acut. lib. I. c. 6. p. 4. B. ἡ ἀπίστασις ὅλου ἀσφαβῆς, παντὴ καὶ ἀκλήνης. ὅλον nempe σώματος. *Heliodorus* lib. IV. p. 172. οὐκ ἄλλο τι τοῦ σώματος, οὐ μέρος, οἷχ ὅλον νοσῶντος. Sine articulo, quem noster iterum addidit c. 10. et 94. Loca ubi neglectus articulus μακροτέρως ἀριθμῶσαι ἱστοῦσας. Apud *Lucianum* frequenter admodum additur, vid. index *Lucianus* p. 311. Sed noster sermonis elegantiae non litat, aut articulus debetur librario; neque aliter statuo de praecedente τὸ ημῖν. Cum quantitas haec indicatur per characterem, omittitur frequentissime apud nostrum, bis tamen invenitur additus capite nempe 106. et 285. omissus apud *Pindarum* Nem. Od. X. p. 149. et *Lucianum* T. I. p. 801. et 861.

πῶν] Post hoc verbum distinctio majuscula ponenda, pertinent enim haec verba ad antecedentia et καὶ periodum novam inchoat.

ἔλαφον] Diminutivo hoc saepius usus est noster. vid. index. *Xenophon* Geopon. lib. XIX. p. 467. et *Africanus* lib. II. c. 18. Medicamentum hoc explodit *Wallerus* apud *Tully* *Essai* sur les maladies de Dunkerque p. 132. cui virtutem non abrogat *Th. Bartholinus* Epist. Medic. Cent. I. ep. 66. p. 273.

προσδεσμούμενον] προσδεσμούμενον. Videtur quid excidisse. Forte leg. προσδεσμούμενον ὥσπερ ζῶνι ἀφελῶν. Verbo hoc usus est *Heliodorus* lib. X. p. 503.

ζῶνι] *Moeris* p. 74. conf. *Carol. Neapolis* ad *Ovidii* *Fast.* lib. V. vs. 675.

κράτ] *Hippocrates* de vit. ration. lib. II. p. 24.

αὐτοῦ ἐσθιόμενα, καὶ πολύποδες θαλάττιοι, καὶ ἰχθιοὶ
καὶ τῶν πτηνῶν οἱ ψάροι.

ΠΕΡΙ ΣΠΑΣΜΟΥ.

Κ Ε Φ. ΔΗ'.

Ὁ σπασμὸς ἦτοι ὑπὸ πληρώσεως γίνεται, ἢ ὑπὸ
κενώσεως· ἐστὶ δὲ κήρησι ἀπροαίρετος, εἰ προαιρετικαῖς
μορίοις, ἃ εἰσι νεύρα καὶ μῦες· ταῦτα δὲ ἢ πληρούμενα
ὕγρότητος σπῶνται, ἢ ξηρανόμενα διὰ κένωσιν, ἢ πυρε-
τόν. καὶ ὁ μὲν διὰ ξηρότητα γινόμενος σπασμὸς, ἀνία-
τός ἐστι. Τὸν δὲ δὲ ὕγρότητα, δεῖ πηχυνήσθαι ἐλαίῳ δια-
τρίβειν

πολύποδες] *Hippocrates de vid. rat. lib. II. p. 14. Aelianus H. A. lib. XIV. c. 4. Plutarchus T. I. p. 25.*

ἰχθιοὶ] Eleganter eos describit *Samoladeles* apud *Plutarchum* T. I. p. 170. *Aristoteles H. A. lib. IV. c. 5. Dioscorides lib. II. c. 1. Athenaeus lib. III. c. 12. p. 91. Philes c. 61. ubi v. 2. leg. ἐν αἰδῶ. conf. Petronius Sat. c. 130. Aelianus H. A. lib. XIV. c. 4. Martialis lib. XIII. epigr. 81. E hinos adpe- tebant ditiores, vid. *Juvencus Sat. IV. v. 143. in portu Miseno erant optimi. Horatius Sermon. lib. II. Sat. IV. v. 41. mentes frigidas ornabant. Salmasius ad Capitolinum p. 107. Θαλάττιον ὄσσεον* exponit Schol. *Aristophanis ad Vesp. v. 1427. adde Oxyanum et Eustathium in Hexaem. p. 20. Lud. Nonius de re cibaria lib. III. c. 33. Glossae Leid. MII. ad Juvencus Sat. IV. v. 143. Echinus genus est piscis semipedalis et scabrosi, qui si navi haeserit, fertur eam tenere quasi anchora; est autem suavissimi saporis.**

ψάροι] Commendat sturnos Schola Salernitana c. 29. ubi vid. enarratores, raro mentis inlatos fuisse ex *Antiphanis* loco con- jicit Lud. Nonius de re cibaria lib. II. c. 32. Depingit eos *Constantinus Manass. Annal. p. 12. sed noster non temere ad- didisse videtur τῶν πτηνῶν, nam recentiores psuri vocant pis- cem teste Sponio petit dictionnaire p. 399. Sinu. Cissaens hodie ψαγερούμια, id est oculus piscis dicitur, ut refert *Whele- rus Itinerar. T. II. p. 35. Sturni carnem omnibus avium car- nibus anteponit Philippus de Lignamine in libro archana medi- cinae inscripto p. 22.**

Cap. XXXVIII. Cod. E. λθ'.

ὁ σπασμὸς] *Paulus lib. III. c. 19. Celsus lib. III. c. 27. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 6. Aretaeus de caus. morb. acut.*

zona, et carnes ipsius comestae, et polypi marini et serinacei, et ex volucris sturni huc faciunt,

DE CONVULSIONE.

CAP. XXXVIII.

Convulsio sit aut ex repletione aut inanitione, et est morbo involuntaria partium servientium motui voluntario, quae sunt nervi et muscoli; quae cum humore implentur, convelluntur, quemadmodum etiam cum vel exinaniantur, vel ob febrem exsiccantur, itaque quae a siccitate sit convulsio, sanationem non recipit: quae

acut. lib. I. c. VI. p. 3. qui addit p. 4. B. τὰδε μὲν οὖν ζῶν πάσι ἰδίῃ σπασμῶν. Leg. ζῶν, sequitur enim ἰδίῃ δὲ ἑκάστης.

ἦτοι] Codices A. B. C. et E. ἦ.

πληρώσεως] Cod. B. ἡ ἀποκρεῖσεως γίνεται ἢ πληρώσεως.

προαιρετικαῖς] Cod. E. ἐν τοῖς προαιρετικαῖς. Galenus de Omb. p. 4. καλεῖται δὲ τὰ μὲν τινα προαιρετικὰ (νεύρων γένη), τὰ ἐξ ἐγκεφάλου καὶ ὠτιαίου πεφυκότα.

μορίοις] addit Cod. B. γινόμενος.

πληρούμενα] Codd. A. et C. πεπληρωμένα.

σπῶνται] Omittunt Codd. A. et C.

διὰ] exulant e Cod. B. verba διὰ κένωσιν ἢ πυρετόν.

ξηρότητα] Codd. A. et C. ξηρότητας. Autor anonymus cel. Sim de Hydriophobia Vol. II. Memoirs of the Medical Society of London c. I. p. 3. ὑπὸ τούτων δὲ (τῶν χυμῶν) ἀναξηρῶνται μὲν τοῦ τε ὅλου σώματος σὺν τῷ πνεύματι, καὶ τοῦ σωμαίου, εἰκὸς ἐστὶ καὶ τῶν σπασμῶν ἐσσεῖσθαι.

ἀνίατος] Paulus σχεδὸν ἀνίατος, ut noster c. 233. Celsus l. c. fere insanabilis morbus est. cui ad stipulatur Amatus Lusit. Cur. Medicin. Cent. VII. Cur. II. Addit Cod. B. ὁ δὲ δι' ὑγρότητα οὐκ ἀνίατος μὲν, δυσίατος δὲ.

ὑγρότητα] Codd. A. et C. ὑγρότητας.

πηγαία] Cod. E. πηγαία.

δα] Cod. B. δα τοῖν.

διχτρίβειν] Cod. D. ἀνατρίβειν τὰ σμώμενα.

τρίβειν τὰ σπώμενα μόρια, ἢ συκιονίῳ, ἢ παλαιῷ προσ-
πλέκων τούτοις κασόριον, Βοηθεῖ δὲ τούτοις πινόμενα,
ἀκάνθης λευκῆς τὸ σπέρμα πινόμενον, ἐμοσίως δὲ
τῆς αἰγυπτίας ἀκάνθης, καὶ τὸ κασόριον. Τοὺς
δὲ διὰ ξηρότητα σπωμένους λούειν, καὶ εἰς ὑδρέλαιον
ἐμβιβάζειν.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΡΟΣΘΟΤΟΝΟΥ,
καὶ ὀπισθοτόνου, καὶ τετάνου.

Κ Ε Φ. ΛΘ'.

Ἐμπροσθότονός ἐστιν σπασμὸς τῶν ἐμπροσθίων ῥα-
χιτῶν μυῶν, ὅταν κεκρυμένοι εἰσὶ, καὶ οἷον κεκρυτω-
μένοι,

συκιονίῳ] leg. σικυονίῳ. Statius Thebaid. lib. IV. vs. 50.

*Qui Drepani scopulos et oliviferae ficyonis
Culta serunt.*

ubi Laetantius Corinthi municipium olivis fertile.

ἢ σικυονίῳ ἢ παλαιῷ] Codd. A. et C. σικυωνίῳ ἢ παλαιῷ. Eo-
dem modo noster c. 39. συκιονίῳ ἢ παλαιῷ, vid. ad c. 123. Hip-
pocrates Aphor. IV. 76. Ὁκόςαισιν ἐν τῷ σῶματι παχὺ ἐστί
σάκχια μικρὰ, ἢ ὥσπερ τρίχες ξυεξέρχοντα. ubi particulam
ἢ debebant nonnulli inter antiquos, quibus contradicit Galenus,
ast Galenum reprehendit Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. IV.
ep. 87. p. 445. ac ἢ tolli vult, malim itidem per ἡγουν ex-
ponere.

προσπλέκων] Leg. προσπλέκοντα vel προσπλέκοντας, comproban-
tibus codd. B. et E. Simeon Sethi de Aliment. p. 55. προσ-
πλέκων τοῦτο ταῖς εἰκείαις τρεφαῖς. M. Antoninus lib. X. c.
7. ὅτι ἐκείνός σε λίαν προσπλέκει τῷ ἰδίῳ πόνῳ. Theodoritus
H. E. lib. IV. c. 20. p. 1356. καὶ θρήνοι προσπεπλεγμένοι
δάκρυον ἐκτείν. Epiphanius adv. haeres. lib. I. p. 56. ὡς ἐλ-
λέβωρον μέλιτι περσπλέκων. Noster c. 10. συμπλέκειν ubi cod.
B. προσπλέκοντας habet. Cod. B. τούτοις προσπλέκειν, Cod.
E. προσπλέκοντα.

πινόμενα] Verbum hoc non agnoscunt Pauli exemplaria, nec Cod.
E. et est superfluum ac ex margine forte in textum migravit.
Cod. B. πινόμενον.

τούτοις] Codd. A. et. C. τούτω. Cod. B. αὐτοῖς.

quae vero ab humiditate, in hac oleo rutaceo partes convulsos perfricare, vel sycionio, vel veteri castorio admixto oportet. Hos praeterea iuvat spinæ albae semen et Aegyptiae quoque et castorium in potu assumptum. Qui vero ex siccitate convelluntur, hos lavare, et in oleum aqua mixtum immergere oportet.

DE EMPROSTHOTONO

ΣΤ. ΟΡΙΣΤΗΟΤΟΝΟ ΕΤ ΤΕΤΑΝΟ.

C A P. XXXIX.

Emprosthotonus convulsio est anteriorum spinæ musculorum, cum veluti combusti et decurtati sunt, et sese

λευκῆς] abest a cod. B.

ἀκανθῆς] Glossæ jatricæ Mss. Ἀκάνθα αἰγυπτία, ἀγρίοκρηδος. Ἀκάνθα λευκὴ ὁ λεγόμενος πορδακί. Dioscorides lib. III. c. 21. Herodotus lib. II. p. 146. Theophrastus H. Pl. lib. IV. c. 3. et ad eum Boetius p. 305. Aratus vs. 921. Plinius H. N. lib. XII. c. 16. et libi XXIV. c. 11. et 12. Pifides vs. 1511. Glossæ jatricæ apud Galennum ad Eustath. Erot. p. 17. ἀκανθῆς αἰγυπτία. παρὰ γὰρ. De utraque acantha Salmasius ad Solin. p. 309. adde Ciofanum ad Ovidii Metamorph. lib. XIII. vs. 701.

αἰγυπτίας] Codd. A. et C. αἰγυπτιακῆς.

καὶ τὸ κασέριον] Paulus καρταυρίου.

δε] Omissum in Codd. A. et C.

Cap. XXXIX. Cod. E. μ.

καὶ ὀπισθοτόνου] καὶ delent Codd. A. et C.

καὶ τετάνου] desiderantur in Cod. E.

Ἐμπροσθότῳ] Hippocrates de rat. vict. in morb. acut. p. 73. Aretæus acut. morb. lib. I. c. 6. et de cur. acut. lib. I. c. 6. Celsus lib. IV. c. 3. Caelius Aetel. acut. morb. lib. III. c. 16. Paulus lib. III. c. 20. Priscianus lib. II. c. 10.

ἐμπροσθίων] deest in Codd. A. C. et E. Cod. B. τῶι τῆς ἰσχυρῶς.

μῆροι, καὶ οὐ δύναται ἀνατεῖναι ἑαυτοῦς· ἐπισθότονος δὲ πούραντιον, ὅταν τεταμέναι εἰσὶν εἰς τὰ ὀπίσω. Τέτατος δὲ σύνδετον ἐστὶ πάθος ὅκ τε. ἐμπροσθότονον, καὶ ἐπισθότονον ὅταν ἐρεοὶ ἴσονται, καὶ οὔτε ἀνατεῖναι ἑαυτοῦς, οὔτε κἀμῆλαι δύναται. Τὸ δὲ αἴτιον πλήρωσις ἐστὶ τῶν μυῶν πνεύματος τε παχύος, καὶ ψυχροῦ χυμοῦ. κράτιστον δὲ αὐτοῖς ἐστὶ βοήθημα πυρετὸς ἐπιγινώμενος σκόδον ἐξ ἀρχῆς τούτου φλεβοτομητέον, καὶ ἐρίοις σκεπασέον ἐλαίῳ βραχὺ συνικτόν, ἢ παλαιῷ σὺν καστορέῳ.

ῥαχιδῶν] Quinam musculi hi?

μυῶν] Codd. A. et C. μελῶν.

τεταμέναι] Leg. καταμῆται. Paulus in ἀντιόμφω, Codd. A. et C. καταμῆται.

εἰσὶ] Codd. A. et C. εἰσὶν. Cod. D. ὄσιν. Cod. E. ὄσιν.

κρυπταμέναι] Theophrastus memorab. lib. III. c. 10. p. 152. ἀτὰρ τοῦ σώματος μὴ μένοντος, ἀλλὰ τότε μὲν κρυπταμένου. ac si homo gibbatus fieret nimium se intumens, quod accidisse ferunt IC. Casaubono et Lipsio, Scalligerana secunda p. 258. cui etiam fuit duplex verba, ut scribit Th. Bartholinus Episk. Med. Cent. III. ep. 2. p. 10. Helictorus lib. II. p. 12. de bucca inflata: ἐπειδὴ κρυπταμένην αὐτῇ τὴν παρεὰν ἐν τοῖς ἀνθρώποις εἶδε. Notum quoque Platonis τὸ ἐπικρυπτον ex Plutarcho T. I. p. 92. Ueniam etiam Graeci verbo σκεπάζειν et ἀνακρύπειν ut Lucius Ev. c. XIII. 11. ubi confid. Kyrke T. I. p. 278. et ἐγκρύπειν. Ammonius in Porphyrii Isagog. p. 3. Ἰκτεμβρετοῖς τις οὐμοῦ ἐγκρύπειν τῇ τοῦ πλάτους σκίδαν, quae verba laudat Bond. jr. ad Callimachi epigr. XXIV. p. 200. ubi corrigit ἐγκρύπτειν, quam emendationem infingit Aelianus de spir. animal. lib. I. p. 7. de apibps: τοῖς αὐτοῖς δ' αἰεὶ καὶ σφίσιν εἰκείοις ἐγκρύπτειν ἔργοις. quo verbo etiam usi sunt Origenes Philosophum p. 170. et Palladius Hist. Lanthac. p. 158. Achilles Tat. lib. I. p. 21. καὶ ἐγκρύπτειν ἀνεγνώσκον. Jo. Chrysostomus in Psalm. V. p. 558. ἐγκρύπτωμεν τοῖς ἐγγεγραμμένοις.

ὅς δύναιται] Codd. A. et C. ὅς δύναιται. ὁ pro οὗ. vid. not. ad c. 166.

ἀνατεῖναι] Cod. D. ἀνατεῖναι.

ἐπισθότονος] Hippocrates de dieb. jadic. p. 26. Amatus Lusitan. Cur. Medic. Cent. VII. cur. 10. (Ephras. III. ἐπισθότονος εἶδος νόσου ἀδερῆπεντος.

ὅταν] Codd. A. et C. ὅτε τεταγμένοι.

εἰσὶν] Cod. B. ὄσιν.

se se flectere nequeunt. Opisthotonus contra cum in posteriora tendunt. Tetanus porro compositus ex utroque affectus est, cum et recti stant, et sese extendere vel flectere nequeunt. Causam habet repletionem a spiritu crasso, ut humore frigido, optimum vero ipsis praesidium est, febris, quae non per initia fuerit, superveniens. His itaque venam incidere, et lanis in oleo syntonio desideratur in graeco, sed subintelligendum ta-

M 2

men

τέτανος] Oribasius Anatom. p. 212. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 53. Isidorus Origin. lib. IV. c. 6. Tetanus, major est contractio nervorum a cervice ad dorsum.

σύνθετον ἐστὶ] Cod. E. ἐπὶ σύνθετον.

ἴσονται] Cod. E. ἰσῶνται.

ἐαυτοῦς] Codd. A. et C. αὐτοῦς.

δύονται] Codd. B. et E. δύνονται.

πληρώσει] Codd. A. B. et C. πληρώσας.

τε παχέος] Abest τε a cod. B.

χυμοῦ] Deest in codd. A. C. et E.

κράσιον] Priscianus l. c. secundum effatum Hippocratis Aphor. IV. 57. et de judication. p. 23. Cod. B. κράσιον βοηθήματα.

βοηθήματα] Synesius de febr. cap. VIII. p. 263. μετὰ τῶν βοηθημάτων τῶν κειμένων τὸν χυμὸν τοῦτον, ubi vid. not. sed post περιτρίβειν additio iniqua potius, quod non animadvertit ab interprete, eum in errorem induxit. Quomodo febris hos jures, exposuit Tully Essai sur les maladies de France que p. 113.

ἐσπέν] Cod. B. ἐκ δὲ. ac sic quoque Cod. E. qui facit interpreti.

ἐσπέν] Frequens apud veteres usus laus pro fetu. Aristoteles II. A. lib. VII. c. 4. p. 1001. A. τα δὲ ἐσπένει, ἢ καὶ ἰσῶνται πᾶσιν, οὐδὲν δὲ τὰ πολλὰ διὰ τῆς σπένει, ἢ καὶ ἰσῶνται. Demosthenis exemplum apud A. Gellium N. A. lib. XI. c. 9.

ἐσπέν] Leg. ἐσπένει. Exinde syllaba propter copiam vocis initium, σπένει, quod saepius evanescit in codd. MSS. ignorat nemo. Hinc emendandum inspicor locum Theophrasti lib. c. 3. ἐπὶ αὐτοῦ ἐσπένει πᾶσιν, ἐπὶ τῷ ἐσπένει αὐτοῦ καὶ ἐσπένει. leg. ἐπὶ τῷ ἐσπένει αὐτοῦ καὶ ἐσπένει. Tui honore Agamemnonem vocat Nestor apud Homerus Iliad. I. v. 97.

Ἔ

ρίω, καὶ κισύας κολλητέον τῷ τε αὐχένι καὶ τῇ ῥάχῃ,
καὶ εἰς ἑλκίον ἐμβιβάζειν δις τῆς ἡμέρας· ποτισέον δὲ πᾶ-
νκος, ὀπὸν, ἢ ἀμμωνιακόν, ἢ ὀπὸν κυρηναϊκὸν ὀρόβου μέ-
γεθος σὺν μέλιτι, σιλφίου τε ῥίζης κοχλιάρια δύο σὺν
εὐκρατομέλιτι καὶ ὑσσώπου ἀψευδήματι, ἢ κασορίου
ἔσον Ια'. Σύγχρισμα δὲ νάρδου ζ. α'. κηροῦ οὐγΓ. β.
φύλλου, μάρμου, σύρακος, μαριέχης ἀνὰ οὐγΓ. α'. κασο-
ρίου,

Εν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἀξίωμα, οὐνεκα πολλῶν
Λαῶν ἐσσί ἀνάξ.

Ad quem locum quoque respexisse videtur auctor epigr. *An-
thol.* lib. V. epigr. 113. et 118. *Heliodorus* lib. VI. p. 282.
ἔπειε τι χεὶρ τοῖς προθεσπισθεῖσι περὶ θυῶν. leg. τοῖς προθεσ-
πισθεῖσι πιστεύσαι. *Istorus Pelus.* ep. 446. p. 229. καὶ τί γὰρ
οὐ τῶν αἰσχυρῶν καλίστας ἐν τοῖς αὐτοῦ γραμμασι Ζώσιμον.
leg. ἐν τοῖς σκευτοῖς. Codd. A. et C. βράχισι ἀκτανία. Cod.
B. ἔλασι βράχισιν ἀπὸ σικανίου ἢ παλαιού. Cod. E. βράχισι
σικανίου, ἢ τάλιν. Fraudis fuit interpreti omīssio syllabae σι
post, βράχισι, ut ad siderit, deperderatur in graeco, sed subintelli-
gendum tamen imbutis, et τὸ βράχισι vertere neglexerit.

σικύας] Cod. E. σικύων.

κολλητέον] Codd. A. et C. κολλητοῖς. Voluit forte librarius κολ-
λίσσον. Compositum προσκόλλησε adhibuit noster c. 116. sed
lexica vulgaria ignorant utrumque tum simplex, tum compo-
situm.

αὐχένι] *Galenus* de Offib. c. 7. p. 16. διαφέρει γὰρ οὐδὲν, ἢ τρά-
χηλον, ἢ αὐχένα προσαγορεύειν αὐτόν.

ῥάχῃ] Ita recentiores pro ῥάχισ. *Melampus* de palpitat. p. 109.
Synesius de febr. c. V. p. 182. *Moschios* de morb. mulier. c.
90. *Schol. Nicandri* ad Ther. vi. 316. *Du Cange* Gloss. p.
1286. noster iterum c. 172. Ράχισ est dorsum apud nostrum
c. 146. et quas c. 116. ubi *issuram* vertit *Martius*, male;
nam nostro futura est ῥίζις c. 118. Cod. B. tamen ῥάχισ hic
habet.

ὀπὸν] Codd. A. et C. ὀπτῶ. Cod. B. ὀπῶ, ἢ κυρηναϊκῶ.

ἀμμωνιακόν] Codd. A. B. C. ἀμμωνιακοῦ.

ἔπὸν] Codd. A. et C. ἔποῦ κυρηναϊκόν.

μέλιτι] Graeci cum sacchari utrumque ignorarent; ejus loco melle me-
dicamenta gratiora reddebant, ut quoque observavit *Caryophi-
lus* de usu et praestantia theimari, p. 4. Codd. A. et C.
μέλιτος.

σιλφίου — εὐκρατομέλιτι] Caret his cod. E. De silphio vid. *A-
rianus* de Exped. Alex. M. lib. III. c. 28. p. 145.

men imbuissis, vel veteri cum castorio contegere oportet cucurbitulas denique et collo et spinæ admove-
re, et bis in die in oleo immergere, pro potu utantur liquore pa-
næcis, vel ammoniaci, vel liquore cyrenæico, cervi mag-
nitudine cum melle, vel laserpitii radicis cochleariis duo-
bus cum mulla, et hyssopi decocto, vel castorii drach-
ma. Unguentum vero hoc. Nardi sextarius unus, ce-
ræ unciæ duæ, folii, amomi, styracis, mastycis singulæ
M 3 uncia,

τε εἰς] Codd. A. et C. τὸ εἰ. Cod. B. τῆς.

καχλιάρια δύο] non agnoscit Cod. B. Cod. D. δ'.

ἀκραιτέρημιτι] Codd. A. et C. εὐκράτω μελίτι. Cod. D. ἀκρε-
τομέλιτι.

καὶ ὑσσώπου] Cod. E. ἢ ὑσσώπου ἀφρῆσημα.

ὅσον Λα.] Cod. B. Γο. α'.

Σύγχεσμα] Paulus lib. III. c. 18. Marcellus Empir. c. I. p. 33.
Perunitiones autem, quos Graeci συγχεσµατα vocant. Poëta
de virib. herb. apud Eshritium Biblioth. Gr. T. II. p. 636.

Σύγχει τὸν κάμνοντα ὅλον

Nosler c. 265. Anonymus de Hydrophobia cl. Sims p. 5. καὶ
συγχεσµατα τὸ δάφνον, ἢ ἱρινον.

εἰ] Codd. A. et C. εἰ. Cod. B. εἰ. Cod. D. ὅσον ἐξαΓ α'.

καλλίου] Helorus Origin. lib. XVII. c. 9. Heliodorus lib. V. p.
494. Poliracius lib. IV. p. 156. Jo. Chrysostomus in A. A.
Sermon. XXXIII. p. 799. τὰ μέλα, τὰ εὐώδη, ταῦτα ἔχου τοὺς
καλλίου καὶ αὐτὰ, ὅλον, καλλίου, ἀρωμα. Juvenalis Sat. VI.
v. 465.

in oechis foliata parantur.

et vides Scholiasta: Unguenta foliis plena vel aliis aromati-
bus. Hadr. Junius de Coma c. VII. p. 402. Júl. Caes.
Scaliger de Subtil. Exercitat. 146. 2. Salmasius ad Achillem
Tat. p. 610. Petitus ad Arctacum p. 265. Needham ad Geo-
pon. lib. VI. c. 6. Bodæus ad Theophrasti H. Pl. lib. IX. c.
7. p. 1032.

μέριον] Leg. ut apud Paulum et in cod. C. ἀρώμεον, de quo
vid. Dioscorides lib. I. c. 140. Plinius H. N. lib. XII. c. 13.
Strabo lib. XVI. p. 1083. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 8.
Scaliger Scaligeran. prim. 10. Salmasius ad Solinum p. 285.
et de Homon. Hyles Jatr. c. 91. Bodæus ad Theophrast. lib.
IX. c. 7. p. 1014. Needham ad Geopon. lib. VII. c. 13. M.
Martinius Etymolog. p. 59. Matthiolus ad Dioscoridem p. 47.
Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 130. Sam. Dale Phar-
macol.

ρίου, ἀδάρκης, εὐφορβίου, πεπέρτως ἀνὰ οὐγ. β'. ὁπα-
βαλσάμου οὐγ. α'.

ΠΕΡΙ ΤΡΟΜΟΥ.

ΚΕΦ. Μ'.

Ὁ τρόμος γίνεται ἐπὶ ψύξιν νευρωδῶν μερίων. ψύ-
χονται δὲ διὰ ψυχροποσίαν, ἢ δίαιταν ψυχρὰν, ἢ διὰ
ψυχρῶν καὶ γλίσχρων χυμῶν περισυσίαν· γίνεται δὲ καὶ
ἐπὶ πυρετοῖς κακοῖς θάσι. Τούτοις ἐπιβραχέσθω τὸ σῶ-
μα ἐλαίῳ βαθύνῳ, ἢ παλαιῷ, ἢ συκιοσίῳ, καὶ τὰ ἄλλα
σιεπέσθω ἐρίοις. Εἰ δὲ χρενίζουσιν οἱ πυρετοὶ, καὶ εἰς
ὕδρέλαιον ἐμβιβασέον. Ψύξεος δὲ ὑπονοούμενης, καὶ κα-
σορίου

inacol. Sect. IX. c. 26. p. 136. Anomima vocantur, venati-
mum, apud Botánicos scriptores, vegetabile est, aliis aliud quid
esse contententibus: quodnam sit in capite de Cardamomo consen-
demus. Sect. XIV. c. 12. p. 274. Codd. A. et C. ἀνέμου.
Eadem obscuritas observabatur in arboribus, quas nominat
Eupolis, de quibus hoc notat Euphrasio Libanio c. 134. τὰ
γούν Εὐτόλιδος δίδρα Δεσποσίαν καὶ Δαρμασίαν οὐκ ἂν παρ-
ῆκεν, εἰ τὰ διόματα ἐγὼ τὸν δίδρα, οἱ γὰρ αὐτὰ καλεῖσιν
οἱ ἄνθρωποι.

ἀδάρκης] Cod. E. ἀρδάκης.

εὐφορβίου] Codd. A. et C. εὐφορβίου.

ἀνὰ οὐγ. β'.] Codd. A. C. et E. Γα. 5". Cod. B. 5Γ. 2"

Cap. XL. Cod. E. μά'.

ὁ τρόμος] Paulus lib. III. c. 21. Alexander Aphrod. lib. I. probl.
13. Caelius Aurel. acut. mora. lib. III. c. 6. Auctor vitae
Homeri p. 348. Delet articulum Cod. B.

ψύξιν] Aristoteles Problem. Sect. III. 5. ὁ δὲ τρόμος, γίνεται κα-
τὰ ἀπὸ ψυχροῦ. Sowerb. Natural. Quæst. lib. VI. c. 18.
Codd. A. B. C. et E. ἐπὶ ψύξιν τῶν μερίων τῶν νευρωδῶν. Jo.
Chrysostom. Stacur. Or. X. v. 527. τοῦ ψυχροῦ πλεονάζει,
παρίσσει, καὶ τρόμοι, καὶ ἀποπληξίαι, καὶ μερία στερεὰ καὶ
ματὰ τίπτεται.

ἢ δίαιταν] Cod. E. καὶ δίαιταν.

unciae, castorii, adarcae, euphorbii, pipæis singulorum
unciae duae, opobalsami uncia.

DE TREMOR E.

CAP. XL.

Tremor sit ex refrigeratione partium nervosarum,
refrigerantur autem vel ob frigidum potum, vel victum
frigidum, vel ob succorum frigidorum et glutinosorum
praesentiam, oritur etiam in febribus mali moris. His
corpus oleo sabino aut veteri vel sycionio perfundatur,
et summa corporis seu extremae partes lanis integantur.
At si inveteraverint febres, in oleum quoque descendant.
Quod si adsit frigoris suspicio, castorium quoque potui

M 4

dabi-

ψυχροποσίαν] Vetæres graeci aqua frigida delectabantur, vid. Ca-
lankonus ad Theophr. Char. c. 20. p. 207. sed Noni tempori-
bus calida plurimum utebantur, unde medici frigidam aliquan-
do aegrotis commendabant, ut noster c. 137. Quae sequuntur
usque ad γήραϊ ignorat Cod. B.

παραποσίαν] abundantiam, male interpretes praesentiam, ac si legisset
παρουσίαν.

κακοχρόσι] Paulus ἐν πυρετοῖς ἀναισθητοὺς παραλαβόντες, sed locus
non videtur esse sanus. Codd. A. et C. κακοχρόσι. Angel.
Politianus Epist. lib. VI. ep. 5. p. 220. et lib. XI. ep. 10. p.
426.

τοῖς] Pro τοῖς. Synesius epist. 79. p. 52. ἐν τοῖς τῇ πα-
τρίδι τῶν πραγμάτων ὄντων, pro τῇς πατρίδος.

καμίνω] Plinius lib. XXIV. c. 11. Codd. A. et C. καμίνω. Cod.
E. καταμίνω. Literae μ et β eodem fere modo pingi in Codd.
M. ac inde frequenter permutari notum est. Nostri codices
exempla satis subministrant, ut hic c. 145. Codex B. et C.
προσέψι habent pro μεσέψι et c. 127. Codd. A. et C. ἰσχυ-
ρω pro ἰσχυρῶ μύρω.

δὲ] Codd. A. et C. εἰ δὲ.

κακοχρόσι] Codd. A. et C. κακοχρόσι. et sic quoque Codd. B. et F.

ἀναισθητοῖς] Lanae usus frequens apud veteres ad fovendas partes. conf.
c. 39. 86. et 123.

σορίου ποτιζέον, ἢ σποινδύλιον σὺν ὀξύμέλιτι ἢ πάνικος
καὶ πεπέρεως, κόσου ε'. πότιζε σὺν μελικράτῳ. Ἀπλᾶ
δὲ τρεμόντας ποτιζόμενα ὠφελεῖ λαγωῦ ἐγκέφαλος,
καὶ ὁ λαγὼς ἐντίμενος· ἀλθαίας ῥίζης ἀφέψημα, δα-
μαστονίου φύλλον Γγ'. σὺν μελικράτῳ. Ἀλειμμα. Εὐ-
φορβίου οὐγγ. α'. μαρίχι οὐγγ. α'. σύρακος οὐγγ. α'. κη-
ροῦ οὐγγ. α'. γάβου οὐγγ. η'. βαλσαμου οὐγγ. α'. Ἄλλο
μυράκοτον. σύρακος οὐγγ. β'. μαρίχι οὐγγ. α'. δαφνίου
ἐλαίου οὐγγ. α'. χηνίου σέβας οὐγγ. β'. κηροῦ οὐγγ. γ'.
ραυδίνου ἐλαίου οὐγγ. ιβ'. βαλσαμου οὐγγ. α'. τοῦτο καὶ
παρεθέντας ποιᾷ.

σποινδύλιον] Codd. A. et C. σποινδήλιον.

κόσου ε'.] Lego divisim κα. ε' οὐ ε'. grata sex, non quinque.
Apud Paulum est κόκκου ε'. De ejusmodi compendiis scribendi
vid. Jac. Goupylus ad Alexandrum Trall. p. 17. et 38. conf.
noster c. 71. οὐ vero legendum puto non οὐκ, quod e pro-
muntietur πάντε. Pari ratione emendandum censeo Μανθη-
νην lib. III. vl. 142.

Πενθαλέοισι γένῃ ἄλοχον τῷ μβοῖσι καλυψάτ.
neque tunc opus est ut βαλὼν, verbi sequenti cum Dorville ad
Chariton. p. 222. mutemus. Codd. A. et C. κόκκου ε'. Cod.

xx.

B. κοκκ. πάντε. Cod. F. κα. Numerum nonnumquam vocibus
adhæssisse ac cum iis confusum esse declarant insignes emen-
dationes Emerici Bigotii apud Aegid. Menagium Amoenit. Ju-
ris civil. c. 4. p. 28.

τρεμόντας] Cod. B. τοὺς τρεμόντας.

ποτιζόμενα] abest a cod. B.

ἐγκέφαλος] Simon Sethi de aliment. p. 63. Λέγεται δὲ ὡς ὁ ἐγκέ-
φαλος τοῦ (leporis) ὀπτημένος, τοῖς τρομαῖσι ἐνίσσι. J. J.
Foullon: Hist. Nat. de Quadruped. p. 159. de leporis: In me-
dicina nulla fere pars est, quæ usum non præbeat. Eald. Rou-
seus carm. de Lepore, p. 10.

καὶ ὁ λαγὼς] Cod. E. καὶ λαγὼς.

ἀλθαίας] Codd. A. B. C. αλθῆν. Cod. D. ἀλθαίας τὲ.

δαμαστονίου] Plinius lib. XXV. c. 10. ubi vid. Hædanius, et lib.
XXVI. c. 5. 9. et 14. Martinius Etymolog. p. 4.3

dabitur, vel spondylium cum oxymelite, vel panacis vel piperis grana quinque ex mulla. Simplicia qua in potu sumta tremore laborantes juvant. Leporis cerebrum et lepus ipse coquectus. Althaeae radice decoctum, damasonii foliorum drachmae tres ex mulla. Unguentum. Euphorbii uncia, mastiches, styracis, cerae, singulorum tantundem, nardi unciae octo, balsami uncia. Aliud myracopon. Styracis unciae duae, mastiches uncia, olei laurini tantundem, adipis anserini unciae duae, cerae unciae tres, olei nardini unciae duodecim, balsami uncia. idem et ad resolutos facit.

φύλλα] Codd. A. et C. φύλλα. Cod. D. φύλλα. In terminatione vocis comites erant a libris. *Polianus* lib. III. c. 10. p. 278. *Τιαδεις* ἢ ἀκμαίος πλεγμαται, ἐπιαχθαι, leg. ἀκμαίος, pro quo ἀκμήτες dixit p. 287.

ἐλαμμα] Exulat e Codd. A. et C. Cod. E. ἐλαμμα δὲ δ'. Cod. E. ἐλεμματα.

εὐφορβίου] Codd. A. et C. εὐφολβίου.

μασίχι] Codd. A. et C. μασίχης. optime.

κηροῦ — μασίχι οὐ γΓ. α'.] Desunt in Cod. E.

ἄλλο] Codd. A. et C. non habent.

δαφνου] Codd. A. et C. δαδίου. An voleit δαδίου? qua voce carent Lexica.

χηνίου] Codd. A. et C. χηνίου. Quam frequenter α et ι inter se permutentur abunde docuit cl. Adr. *Heringa* Observ. c. 31. p. 275. et seqq. Sic veteres Chydani χηνός scribebant, ut monet *Valesius* ad Sibyll. Orac. lib. VIII. p. 727.

παρεθέντας] Leg. τοῦτο καὶ πρὸς παρεθέντας ποιῶ. conf. notat. ad c. 222. Exempla huius verbi attulit *Dorville* ad *Chariton*. p. 653. adde *Foëssi* Oeconom. Hippocr. p. 249. *Funapius* Prozeretio p. 115. αἱ δὲ ἀντίτεχναι διὰ φθόρου παρεθέντες ἔκταντο. Codd. A. et C. τοῦτο παρεθέντας ἔκταν. Cod. B. τοῦτο καὶ εἰς παρεθέντας ποιῶ. Cod. D. βοηθεῖ. forte pro ποιῶ leg. παῖς, vid. not. ad c. 161. Sequitur in Cod. E. πῖναξ σὺ, θῶ τοῦ βῆ λόγου. Cod. D. βίβλιον τρίτον. Codd. A. et C. paritio nulla.

τοῦτο καὶ] Cod. E. οὕτως εἰς.

ΟΦΡΥΩΝ ΤΡΙΧΟΦΥΛΑ

καὶ αὐξητικά.

ΚΕΦ. ΜΛ'.

Φοινικόσσαι καύσας, καὶ λειώσας, σὺν ῥοδίῳ ἐλαίῳ
 χρίε. ἄλλο. Φέλλον ἐκπατήδων καύσας, λειώσας σὺν
 θαφνίῳ ἐλαίῳ ἐπιχρίε· ἄλλο. ὅσας φοινίκων βράχας εἰς
 καδρέαν ἡμέρας δακτυλόντε, λειώσας σὺν καρδίῳ ἐλαίῳ
 ἐπιχρίε.

ΟΦΡΥΩΝ

Cap. XLI. Cod. E. μβ'.

Ὅφρυον] Cod. B. τριχοφυῇ καὶ αὐξητικῇ ὀφρύων, α'. Codd. A.
 et C. περὶ ὀφρύων τριχοφυῇ καὶ αὐξητικῇ. μγ'. Cod. D.
 περὶ διανυσμῶσας ὀφρύων, καὶ αὐξητικῇ ὀφρύων. Histon.
 Mercurialis var. Lect. lib. V. c. 9. Ovidius Art. Amator.
 lib. III. vs. 201.

Φοινικόσσαι] mox ὅσας φοινίκων ut Galenus lib. V. p. 492. Et
 quoties post cilium addormiscunt, quod si fore accideret, olearum
 ac palmularum ollibus massatur. noster c. 20. ὅσας τριχο-
 φῶν τὸ ἐντὸς λειώσας. Codd. A. et C. φοινίκων ὅσας.

καὶ λειώσας] Codd. A. et C. omittit copula λειου. Cod. D. λειου.
 Cod. E. λειου σὺν ῥοδίῳ, καὶ χρίε.

ἐλαίῳ] Expungunt Codd. A. et C. et copulama locat ante χρίε.
 Cod. D. ῥοδελαίῳ.

ἄλλο] delet Cod. E.

Φέλλον] Codd. A. et C. φέλλον. Cod. B. φέλλον ἐμπίπτει, unde
 noster supplendus. Cod. D. φέλλον. Cod. E. φέλλον. Bene
 autem interpres vertit corticem, ut Cassianus ad Petru Sa-
 tyr. I. p. 139.

ἐπιχρίε] Codd. A. et C. ἐπιτίθες.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερον. Cod. D. ἄλλως.

ἐκπατήδων] Codd. B. et E. ἐκ πατητίου. Tieg. ἐκ πατητῶν.
 Quasdam palinulae ita dicantur docent Plinius lib. XIII. c. 4.
 ubi vid. Harduinus. Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 18.
 Tarentinus Geopon. lib. XX. c. 9. Boissus Oecon. Hippocr.
 p. 399.

QVAE PILOS SUPERCILIORVM

NASCI FACIANT, EOSDEMQUE
AUCEANT.

C A P. XLI.

Palmarum ossa comburito, et ex oleo rosaceo trita illinito. Aliud. Corticem palmae comburito, et cum oleo laurino laevigata inungito. Aliud. Ossia palmarum per quindecim dies cum cedria macerato, et cum oleo nardino trita illinito,

QVAE

p. 399. *Rad. a Stapeln ad Theophrasti H. Pl. lib. II. c. 8.*
p. 105. *Salmassius in Solinum p. 930. Triterius de pleuride*
F. 188. *Libanius p. 81 locus Theophrasti Charact. c. X.*
εἰτε ἐλαίον ἢ φοίνικα τῶν γυμνῶν πεπρωκότων ἀνέλκοι. Leg.
φοίνικα τῶν πεπρωκῶν ἀνέλκοι, cujus glosserna est, *τῶν χαμῶν*
πεπρωκότων, vel ut exhibet cod. Gal. I. *κευμένων.* vid. *Plinius*
lib. XIII. c. 4. et *Boetius a Stapeln ad Theophrasti H. P. II.*
c. 8. p. 106.

καύσας] Leg. *καύσας καὶ λεύσας.* Copula intercidit propter
praecedens *ο.* Sic paulo ante *καύσας καὶ λεύσας* et c. 42.
Signa et copula *καὶ* simili fere modo in codd. pinguntur vid.
Abbreviationes Jo. Alberti ad Gloss. Nomic. p. I. Quam sus-
picionem meam firmat cod. B. ubi copula addita est.

ἐστὶν] Codd. A. et C. *ἐστὶν.*

σύν] Cod. B. *σύν ἐλαίῳ δαφνίνῳ.*

βελέας] Cod. B. *ἀποβελέας.*

κεδῆας] Codd. A. et C. *κεδῆας.* Cod. E. *κεδῆαν.* Leg. *εἰς*
χότρην. Sic noster c. I. *ἐκ ταῦτα βελέας εἰς ἀργὸς ὑδρί-
ον.* vel leg. *χοτρίδαν,* quod *χότρην* exponit Galenus Lex.
Hippocr. p. 103. vel quod malum *εἰς χότρην νέαν,* nam sae-
pius a medicis novae ollae commendantur, ut ab Aëtio lib.
VIII. c. 30. et Hippocrate de morb. lib. II. p. 39. de intern.
affection. p. 109. et in epistola ad Cratenum p. 11. folia, flores
et radices in novis vasis fictilibus sibi adferri jubet. *Plinius* lib.
XVIII. c. 29. *si fictili novo obruetur rubeta rana.* *Demetrius*
Pepag. c. 41. p. 86. *Democritus* Geopon. lib. VII. c. 8.

λειώσας] Codd. A. et C. *λευώσας.*

ΟΦΡΤΩΝ ΜΕΛΑΝΤΙΚΑ.

Κ Ε Φ. ΜΒ'.

Κέρας τράγου κρύσας καὶ μετ' ἐλαίου γάρδου λειώ-
σας, χρίε. ἄλλο, λάδανον λειώσας σὺν οἴνῳ, καὶ ἐλαίῳ
ῥαφανίῳ, ἐπίχριε. ἄλλο, καρῶν ποντικῶν τὸ ἔντος
καὶ. ὁπτὰ ἐν ἀγρίῳ, λειώσας σὺν ζέατι αἰγείῳ ἀγρίῳ,
ἐπίχριε.

Cap. XLI. Caput hoc in cod. E. ponitur post caput 43.
cujus pars est.

ὀφρῶν] Mulieres ejusmodi compositiones venabantur. *Naumachius* apud *Stobaeum* Serm. LXXI. p. 437. et *Peristhione* Serm. LXXXIII. p. 486. *Strabo* lib. VIII. p. 543. *Plinius* lib. XI. c. 37. *Juvenalis* Satyr. II. vs. 95. *Eastathius* Eloc. lib. III. p. 82. et ad eum *Gaulminus* p. 18. *Achilles* Tat. lib. I. p. 37. *Constantinus* Manass. *Anal.* p. 25. de *Sardanapalo*:

ἔβαπτε τὰς ὀφρῶν.

conf. *Trillerus* Obs. Crit. lib. IV. c. 15. *Guys* itiner. T. I. p. 111. et *Milady Crauchen* Itiner. p. 195. Codd. A. et C. *παρὶ ὀφρῶν μελαντικά*. Cod. B. *πρὸς τὰς ἐν βλεφαρίσιν διπλάς τρίχας*, sed *πίναξ μελαντικά ὀφρῶν*. Cod. E. *μελαντικόν*.

Κέρας] Codd. A. et C. *κέρατα*.

γάρδου] Codd. A. C. et B. *γαρδίνου*.

λειώσας] Codd. A. et C. *λυώσας*.

χρίε] Cod. B. *διαχρίε*.

ἄλλο] ignorat Codd. A. C. et E. ut et mox.

λειώσας] Codd. A. et C. *λυώσας*.

σὺν οἴνῳ] Praepositionem ignorat Cod. E.

ῥαφανίῳ] Codd. A. et C. *ῥεφανίῳ*.

QVAE SVPERCILIA

DENIGRENT.

C A P. XLII.

Cornu hirci comburito, et cum oleo nardino laevigato, et inungito. Aliud. Ladanum ex vino tritum, et oleo raphani illinito. Aliud. Nucum ponticarum quod intus est capito et in vase aliquo allum, et cum adipe caprino tritum, inungito.

ἄλλο] Quae sequuntur omnia exulant e Cod. E.

καρίων] Ex Aetii lib VIII. c 1. Dioscorides lib. I. c. 182. Flinnius lib. XV. c. 22. Athenaeus lib. II. c. 13. p. 54. Simeon Sethi p. 68. Glossae Jarricae MSS. καρία ποτικῶν, λεπτοκαρία. Ποτικῶν, omissa voce καρία, Nicetas Chon. Annal. p. 542. Glossae Labacii: ποτικῶν, non avellano. Salmasius in Solinum p. 224. Codd. A. et C. καρίου ποτικῶν. conf. Geoponicus lib. X. c. 73.

κα'] Pro copula καὶ habuit interpres, sed est dosis denotans XXI. sumendas esse, quae dosis exulat in Aetii exemplaribus. Recte autem vertit Martius c. 105. ubi eadem dosis indicatur. Codd. A. et C. καύσας. Cod. B. ἑπτα ἐν ἀγγείῳ, omisso τῷ καί. Codd. A. et C. addunt. βελῶν ἐν ἀγγείῳ. Cod. D. καί. hinc forte apud nostrum leg. καίε, quod confirmant Codd. A. et C.

ἀγγείῳ] Cod. D. ἀγκείῳ.

λειώσας] Cod. B. καὶ λειώσας. Codd. A. et C. καὶ λυώσας.

ἀγρία] Aetius I. c. στασι αἰγὸς ἀγρίας, omissa praepositione σὺν. vid. Schol. Homeri ad Iliad. O. vi. 338. Cod. B. αἰγὸς ἀγρίου.

ἐπιχρίε] Cod. D. χρίε.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ ΒΛΕΦΑΡΟΙΣ

διπλὰς τρίχας.

Κ Ε Φ. ΜΓ'.

Ἀναπαύσας ταύτας, πρῶτον τριμυρίου αἷμα ἐπί-
χει. συνεκτὰ σφάλας τὸ αἷμα ἐπίχει. ἄλλο. προσκο-
τίνης τὰς τρίχας, βατράχου αἷμα, ἢ κροτίων ἐπίχει.
ἄλλο. ἀφ' αὐτοῦ, χαλκίνθο; ἀνὰ λυ. σκελεπένδρων θα-
λασσίων

πρὸς] Cod. A. et C. περὶ βλεφάρων διπλὰς τρίχας ἐχούσης.

ταύτας] Distinctio post πρῶτον ponenda, ut in cod. A. et C.

πρῶτον] Cod. D. τὸ πρῶτον.

τριμυρίου] Codd. A. et C. τριμυρίον. Cod. E. τριμυρίον.
Omiterat *Martius* in versione: sic autem recentioribus dicitur
vicinus vid. *Du Cange Gloss.* p. 157a. De quo consul. *Plinius*
II. N. lib. XI. c. 34. *Reinesius* ad *Petronii* c. 57. et Th.
Johanson ad *Nemesianum* Cyn. q. vi. 209. Vahibus infastum ani-
mal, ut docet fabula *Aesopi* apud *Lucianum* T. III. p. 414.
cons. *Menovius* Cent. VI. 27. Jul. Caes. *Saliger* de Subilit.
exercitat. 104. Th. *Reinesius* Var. Lect. lib. I. c. 16. et *Scal-*
igeriana Secund. p. 113. Rob. *Kerckhous* ad Q. Ser. *Saturni-*
cum p. 233. et *Berkelins* ad *Stephanum* Byz. de Urb. v. ἑξό-
των, p. 482. Contra impeditigios laudem *Amatus* Lulit. Curat.
Medicinal. Cent. VII. cur. 20. Recentiores literam τ ante ζ
solere ponere, exemplis comprobavit *Ullrich* ad *Malolae* Chro-
nogr. lib. XVII. p. 135. cui junge *Salmasium* ad *Treb. Pollio-*
nem p. 408. et Th. *Reinesium* de Deo Endovellico (H).

αἷμα] Singulis diversorum animalium vitutes quoque diversas
adscribunt veteres. *Theophylactus Simoc.* Quaest. Phys. Q.
X. Πολυκε, ἐνέσι γοῦν τις διαφορὰ καὶ τοῖς αἷματι: Ἀγριοθ.
πάνυ μὲν οὖν· ἔχει γάρ τινα αἷμα ἐλαφρον ιδιότητα, ἔχει δὲ
καὶ τράχινον ἐνέργειαν ιδιόζουσαν. ubi nempe sanguis ceu medi-
camentum in usum vocatur, nam in cibo λέγουσι τινὲς βαρὺ
καὶ γεῶδες καὶ κομποιδὲν εἶναι τὸ τῶν ἀλόγων αἷμα, ut adfirmat
Jo. *Chrysostomus* Opp. T. I. p. 210.

ἐπίχει] Cod. E. ἐπίχεισον.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλας.

συνεκτὰ] Q. Ser. *Saturnicus* c. XXXVI. v. 4. *Kirchius* p. 53.
et 83. *Theophylactus* de Abfluent. lib. III. ar. p. 261. Addunt
codices

AD DVPLICATOS PILOS

PALPEBRARVM.

C A P. XLIII.

Evulsis pilis, primum sanguine (ricini) inungito, vesperilionem occidito, et sanguine inungito. Aliud. Evellito pilos primum, et cruore ranarum vel cunicum illinito. Aliud. Thuris, atramenti sutorii, singulorum unciae duae, scolopendiorum minorum tantundem, omnia

codices Mss. χρυσῷ σφαῖρας, quod supplementum in textum recipiendum, nam auro tribuebant vim oculorum morbis sanandis idoneam. Stephanus Byz. de Urb. v. Δημόησος. p. 298. Ante νυκτερίδα Cod. B. habet ἄλλοι.

πρωκτίλλας] I. πρωκτίλλας. Cod. D. ἐκτίλλας. Volfetta quam πριχλάβον vocat Marcellus Sidet. de medicina e piscibus v. 72. conf. Du Cange p. 1614. Verbum de pilis evellendis adhibetur. Xiphilinus Vitell. p. 202. αἱ δὲ τοῦ γυνείου ἐκτίλλων et p. 316. καὶ αὐτοὶ τίς τῶν τευχῶν τοῦ γυνείου ἐκτίλλας. Heliodorus lib. II. p. 62. καὶ τίλλων τὰς τεύχας. Theodorus H. A. lib. III. c. 16. v. 101. καὶ πολλὰς τῶν κεφαλῶν ἀποτίλλαντες τεύχας. De archibus Jo. Chrysostomus in Psalm. 129. p. 810. καὶ πρὸ ῥίζον ἐκτίλιν ἐπὶ τῆς γῆς καίτας.

πρωκτίλλας] Hanc vi ideas eligunt in hanc rem Theod. Priscianus lib. I. c. 12. et Marcellus Empir. p. 70. conf. Q. Ser. Samonici c. XXXV. v. 11.

κότερος] conf. nosser c. 56. Glossae Jatr. Mss. αἶμα κήρας, τῆς κότερος. Cod. D. κότερον.

χαλκίδου] I. χαλκίδου vel χαλκίδης. χαλκίδου Codd. A. et C.

I.β'] Codd. A. et C. οὐγΓ. β.

σκολοπέδων] Dioscorides lib. II. c. 15. Aelianus H. A. lib. IV. c. 22. lib. XIII. c. 23. Aristoteles H. A. lib. II. c. 14. Codd. A. et C. σκολοπέδων θαλασσίαν. Γο. β'. Cod. B. σκολοπέδων θαλασσίαν. Idem de tubificandis persilientiaudines, quorum loca indicantur vbi docet ad Petroni c. 107. p. 494.

λασσίῳ ΙΒ'. λειώσας πάντα, σὺν χυλῷ κόνιου πρεεκ-
τίλας, ἐπίχρει.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ ΒΛΕΦΑΡΟΙΣ

τρίχας, καὶ χαλάζια.

Κ Ε Φ. ΜΔ'.

Θεὸν ἄπτερον σὺν ὄξει λειώσας ἐπίχρει. ἄλλο μυῖας,
ἢ μερικὸς μεγάλου τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν, τὸ λοιπὸν
σῶμα συνθλάσας διὰ τῶν δακτύλων, ἐπίχρει τὴν κριθὴν.
ἄλλο. σαγάπτηρον μετ' ὄξους λειώσας, ἐπίχρει.

ΠΕΡΙ

λειώσας] Codd. A. et C. λυάσας.

χυλῷ] Codd. A. et C. χαλκῷ.

χυλῷ κόνιου] Cod. D. κόνιου. Cod. E. σὺν χυλῷ καὶ κόνιου.
Possime interpretes calidius putaverunt venit, legebat nempe κόνιου.
sed χυλῷ est inecus vel decoctum, sic noster c. 76. ἡ καὶ δρυ-
γέου χυλὸν ἔχον ὄψημα. Κοίνον vero in vetustis exemplari-
bus legi pro κόνιου observat cl. Salmuthus ad inteript. Herod.
f. 65. Geoponicis lib. III. c. 12. καὶ θυμῶς ἀνιδεύτως κόνιου
τρίχας, quam lectionem codicum non sollicitaverim, nec lib.
XIII. c. 9. cum Iscedilano mutaverim. Glossæ Jauricæ Mss.
κόνιον, κηκούται. In Mss. κόνιον reperit Jungermannus apud
Pollucem lib. V. c. 27. segm. 132. Apud nostrum Mss. Vind.
omnes κόνιου. Plinius H. N. lib. XXV. c. 13. Cicuta quoque
venenata est, publica Atramentaria poena mixta: ad multa tamen
usus non omittendi. conf. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. III.
c. 6. Apulejus Metamorph. lib. X. p. 289. Angelus Polluci-
us Miscell. c. 62. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. III. c. 4.
et Petr. Peritus Miscell. Observ. lib. I. c. 17. in primis prae-
stantissimus Schutze Toxicol. Veter. c. 8. p. 33. Locus autem
nostri ita interpungendus λειώσας πάντα σὺν χυλῷ κόνιου, πρε-
εκτίλας ἔ.

πρεεκτίλας] Cod. B. ἐκτείλας. Cod. D. τίλας. conf. c. 56.

C a p. XLIV.

τρίχας] Leg. κριθας. Papius lib. III. c. 22. ac ita Codd. B. et E.
Codd. A. et C. πρε βλεφάρων τρίχας καὶ χαλάζια παθῶν καὶ
ταύτας ὀφθαλμῶν. Cod. D. κριθας καὶ χαλάζια. rectius in ta-
bula capitum κριθας.

χαλάζια] Celsus lib. VII. c. 9. Hydorus Orig. lib. IV. c. 8.
Aristoteles Problem. Sect. XXXIV. 4. Cod. b. χαλάζια.

omnia ad laevorem detrita, ex calcis pulvere pilos evel-
lens, inungito.

AD PILOS PALBEBRARVM

ET CHALAZIA, ID EST, HUMORIS OCIOBI
IN PALBEBRA COLLUVIEM.

C A P. XLIV.

Sulphur vivum ex aceto laevigatum illinito. Aliud.
Muscarum aut formicae magnae capite ablato, et reliquo
corpore digitis contrito, parvulum abscessus tuberculum
inungito. Aliud. Sagapenum ex aceto ad laevorem
detritum illinito.

DE

ἄπυρον] Codd. A. et C. ἄπειρον.

ἔξει] Codd. A. et C. ἔξυ λυάσας.

ἄλλο] deest in Codd. A. et C. Cod. D. ἄλλως.

μυῖων] Theod. Priscianus lib. I. c. 12. Ad alopecias laudat Plin-
nius lib. XX. c. 18. Codd. A. et C. μυῖων. Cod. E. σύας.
conf. Reinesius ad Petronii c. 42. Porphyrius de Abstin. lib.
III. 20. p. 261.

μεγάλου] exulat e codd. A. et C.

μύρμηκος] Khranides p. 87.

ἀφελάν] Omittit Cod. E.

συθλάσας] Codd. A. C. et E. θλάσας. Cod. B. λυάσας ἐπίχει.
Vereor, ne verbum θλάσας debeatur lectori, cui displicebat
toties repeti verbum λυάσας, cujusmodi repetitiones non infre-
quentes apud nostrum. Si vero toties medica manus esset ahi-
benda, quoties eadem vox parvo intervallo recurrat apud auctores,
excederet, credo, medicina modum, inquit Petr. Burmannus ad
Petronium p. 21. Favet tamen vulgatae Aelianus II. A. lib.
XV. c. 12. καὶ τὰς μὲν τοῖς δακτύλοις πίεσας συθλάσας. Ev.
Luciae XX. 18.

τῶν] τῆς Cod. A. et C.

κριθῶν] Horleolus dicitur Prisciano I. c. Varietis Marcello Empir.
c. 8. Codd. A. et C. κριθῶν.

ἄλλο] abest a Codd. A. et C. Cod. E. ἡ.

σαργάπηρον] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 210. Plinius lib. XX.
c. 18.

λυάσας] Codd. A. et C. λυάσας.

ἐπίχει] delet Cod. E.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΟΦΘΑΛΜΟΙΣ

παθῶν, καὶ περὶ ταραξέως,
καὶ ὀφθαλμίας.

Κ Ε Φ. Μ Ε'.

Ἡ μὲν ταραξίς ὑγρότης ἐστὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ θερμότης σὺν ἐρεῦθῳ, ἐκ τῶν ἔξωθεν γινόμενα, οἷον ἡλίου, κοινόρου καὶ τῶν τοιούτων. Ἡ δὲ ὀφθαλμία ταραξίς ἐστὶν οὐ μόνον ἔξωθεν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς φανεραῖς αἰτίας, ἐρυθρὸν τὸ λευκὸν γινόμενον, καὶ ἀλγοῦσι τὰ βλέφαρα ἐν τῷ μύειν. Καθίσταται δὲ ῥᾶσις ὀλιγοσιπία καὶ ὑδροποσία,

Cap. XLV. Cod. E. μδ'.

Περὶ] Cod. B. περὶ ἐκταράξεως ὀφθαλμῶν. Codd. A. et C. περὶ ὀφθαλμοῖς παθῶν καὶ παρήξας ὀφθαλμῶν. Cod. D. ἡτοι περὶ ἐκταράξεως.

Ἡ μὲν] Paulus lib. III. c. 22. Oculorum morbos enumerant Pollux lib. II. c. 4. legim. 65. et *Kirindes* p. 51. Sed elegantius, *Aëtio* praecedente cel. *Gravissus* morb. antiquit. p. 269.

γινόμενα] leg. γινόμενη. nisi dictum velis, ac si praecessisset παθήματα vel simile quid. Cod. E. γινουμένων.

ταράξις] Pollux l. c. ἐπιτάραξις. Cod. B. ἐπιτάραξις τῶν ὀφθαλμῶν ὑγρότης ἐστὶ. De oculorum affectu usurpatur frequenter haec vox. Porphyrus de Abstin. lib. III. 23. p. 276. Ὅσπερ ὀφθαλμοὶ ἀμυθλοῦνται καὶ τεταραχμῶν. Adr. Turnebus apud Jo. Rhodium ad Serthonium Lang. p. 58. *Conturbatio proprie, minor ophthalmia, Graece τάραξις.*

Θερμότης] Codd. A. et C. Θερμότη σὺν.

ἐρεῦθα] Paulus ἐρεῦθα recte. Codd. A. et C. ἐρεῦθη, Cod. B. ἐρεῦθα. Cod. D. συνερευνθῆς.

κοινόρου] Cod. D. ἡ κοινότης. quod in certaminibus eveniebat. Jo. Chrysostomus in A. A. Serim. L. p. 188. οὐκ εἰς ἀγῶνα καταπαχθεῖς, οὐδὲ ἡλίου, καὶ ἀκρίας, καὶ κύνεας ἐπάχθηται ἐνεγκῶν.

τοιούτων] Evenit hoc Dionysio Siciliae tyranno, quod vino nimis indulgeret, ut refert *Aelianus* V. H. lib. VI. c. 12.

ἔξωθεν] leg. ἐκ τῶν ἔξωθεν.

χωρὶς] Migrat e codd. A. et C.

DE OCULORVM MORBIS,

PERTURBATIONE NIMIRVM ET LIPPI-
TVDINE.

C A P. XLV.

Perturbatio humiditas oculi est, et calor cum rubo-
re, et sit a causa externa, ut a sole, pulvere et simili-
bus. Lippitudo vero perturbatio est, quae non tantum
ab externa, sed etiam ab occulta causa originem ducit,
cum id quod in oculo album est rubrum sit, et palpebrae
dolorem in motu percipiant. Cohibetur autem facillime
abstinentia, seu parciore cibo et aquae potu et colly-
rio,

N 2

γινόμενον] Cod. B. ἀποτελούμενον. Cod. D. ἀποτελευμένη. Cod.
E. ἐκτελεσθέντος λευκοῦ γινόμενον. Subaudiendum verbum sub-
stantivum ἔστι, pro γίνεται. De quo schemate vid. *Lesbonax* p.
179. et quae ibi ex *Salmasio* adtulit cel. editor. quem loquendi
modum a Latinis ad Graecos mansisse arbitratur *Conr. Gesne-
rus* ad *Moschionem* de morb. mulier. p. 57. Haec si cui dis-
pliceant, possit etiam nominativi illi accipi pro genitivis absolu-
tis, quod apud nostrum non infrequens.

καὶ ἀλγοῦσι] Codd. B. et D. ἀλγοῦσι τε.

τὰ βλέφαρα] Cod. E. τὴν κεφαλὴν.

μύαν] *Pluto* Sophist. p. 47. εἶπαι σοι μύαν, ἢ παντάπασιν εἰς
ἐξ ἡ ἐμμάτω. *Aristophanes* Vesp. vi. 981. *Pollux* lib. II. c.
4. segm. 67. *Theophrastus* Simoc. Quact. Phys. XV. *Theo-
dorus* Prodr. Erot. lib. IV. p. 153. *Nicetas* Chron. Annal.
p. 420.

καθίσταται] Codd. A. et C. καθίστα. conf. c. 104. ubi interpres
vertit stillare vertendum desiderare ut *Cato* de R. R. c. 112. aut
fidere cum *Plinio* H. N. lib. XII. c. 26. καθίστασθαι dici quod
in statu est tranquillo notat *doct. Kypke* ad *Lucae* c. 21. 9.
Aristophanes Equit. vi. 861.

Ὅταν ἡ λίμνη καταστῇ —
ubi vid. Schol. *Herodotus* lib. III. p. 237. *Arrianus* Peripl.
Ponti Euxin. p. 120. *Diodorus* Sicul. lib. I. p. 10. *Rufus*
Ephes. de renum affeet. c. 10. p. 9. *Plutarchus* T. I. p. 226.
conf. *Irenaens* apud *Socratem* H. E. lib. III. c. 7. p. 619. E.
Diophanes Geopon. lib. II. c. 7. et lib. V. c. 7. *Rhazes* de
Variol. c. 7. p. 252. Th. *Guidotius* ad *Theophrastum* de Urinis
p. 200.

ῥάστα] Cod. B. ῥάστα τῇ τε.

σία, καὶ τῷ διαρρόδῳ κολλουρίῳ ἐγχεομένῳ, καὶ τῷ λευ-
κῷ τοῦ ὠοῦ, καὶ γάλακτι γυναικείῳ.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ.

Κ Ε Φ. Μς.

Ἡ δὲ φλεγμονὴ γίνετα ἐπὶ αἵματι ρεῦσанти εἰς
τὸν ἐπιπεφυκότα· καὶ δὲ τούτους φλεβοτομεῖν, καὶ
σφυᾶν· ἐγχέειν δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ
καὶ τῷ γυναικείῳ γάλακτι· ἐγχυματίζειν δὲ κολλουρίοις
τῷ τε νεύλου, διαρρόδῳ, καὶ τῷ καρδίῳ· πυρίαν δὲ δι'
ἀφθ-

διαρρόδῳ] *Panlus* lib. VII. c. 16. *Marcellus* Empir. c. 8. p. 74.
noſter c. 69. *Collirii* hujus mentio ſit in inſcriptione apud
Sponium *Miscell. Erud. Antiquit.* p. 237. de ſcriptione διαρρόδῳ
vid. cl. Chr. *Saxe* epiſtola ad *van Helm* p. 28. Codd. A. et
C. τῷ διὰ ροῶν. Codd. B. et D. τὸ διὰ τῶν ροῶν. Cod. E.
καὶ τῶν διὰ ροῶν.

κολλουρίῳ] *Gloſſus* κολλούριον ἰατροῦ, *collurium*. *Salmaſius* ad *Soli-*
num p. 649. et p. 937. *Scaliger* et *Scaligerian.* prim. p. 58. *God-*
ſius *Oecon.* *Hippoer.* p. 211. *Martinius* *Etymol.* p. 799.
Codd. A. et C. ἀπολόμενον ἐγχεομένον. Cod. E. καὶ κολλουρίαν
ἐκχεομένην.

ἐκχεομένα] An ἐκχεομένα? Noſter tamen c. 46. ἐγχέειν δὲ τοῖς
ὀφθαλμοῖς. et reſragantur codices Miſ. Cod. B. ἐκχεομένον.
Cod. D. ἐκχεομένον.

τῷ λευκῷ] Cod. B. τοῦ λευκοῦ. Cod. E. τοῦ λευκοῦ τοῦ ὠοῦ, ἢ
γάλακτος γυναικείου.

ὠοῦ] addit Cod. B. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ γυναικείου γά-
λακτος.

καὶ γάλακτι] Codd. A. et C. ἢ γάλα γυναικείου.

Cap. XLVI.

Περὶ] περὶ φλεγμονῆς ὀφθαλμῶν.ς. Codd. B. et D.

φλεγμονή] *Galenus* ſec. loc. lib. IV. p. 205. *Ceſus* lib. VI. c.
6. Cod. D. εἰ δὲ φλ.

καὶ δὲ] Cod. B. δὲ οὐ. Cod. D. omittit καί.

φλεβοτομεῖν] Quantum venae ſectio proſit in oculi inflammatione
docet *Anonymus* de V. S. p. 9. πολλάκις ἱσχυροτάτας κατέ-
πνευσε

rio, quod Diarhodon dicitur, instillato, seu ovi albo, vel muliebri lacte.

DE INFLAMMATIONE.

C A P. XLVI.

Inflammatiō fit fluente sanguine ad membranā adnatā. Illis itaque venam secare et encurbitulas adinovere, oculisque ovi candidum et muliebre lac, collyriis, nili, Diarhodone et Nardino, simul permixtis, instillare

N 3

opor-

παυσε ὀφθαλμίας ἐντος μίκας ὄρας ἢ κατ' εὐθὺ τῆς φλεβὸς τομή. ita hunc locum resingo.

ἐγχέειν] Codd. A. et G. ἐχχέειν τε τοὺς ὀφθαλμοὺς τό τε λ. Cod. B. quoque ἐγχέειν τε.

συκῶν] Leg. συκῶν, omisso jota subscripto, ac ita mox πυκῶν pro πυκῶν. vid. Reitzius ad *Luciani* T. I. p. 778. et erud. de *Villoison* ad *Longum* p. 12. In editionibus *Rufi* Ephes. Adr. *Turnebi* et G. *Clinch* ita recte excusum.

τὸ λευκόν] Cod. E. τό τε λευκόν.

τῶ] Suband. σὺν. Indos vaccino lacte uti scribit *Aelianus* II. A. lib. XIII. c. 7. vid. *Ramazzinus* de morb. artif. c. II. p. 62. conf. quae ad c. 2. notavi. Codd. A. et B. τῆς γυναικείῃ γάλα. Cod. D. etiam γάλα habet. Cod. E. τὸ γυναικείον γάλα.

ἐγχυματίζειν] De hoc verbo, quo noster non semel usus est, vid. *Hemsterhuys* ad *Aristophanis* *Plut.* p. 245. Codd. A. et B. ἐγχυματίζει,

δὲ] Cod. D. τε.

κολληρίαις] Codd. A. et P. κοληρίαις. Cod. E. κοληρίαις.

τῷ τε] Codd. A. B. et E. τότε.

Νείλου] Distinctio tollenda post hoc nomen chirurgi, dicitur enim Νείλου διάξενον. vid. *Celsus* lib. VI. c. 6. De Nilo eleganter egit Jo. Henr. *Juglerus* *Bibliothecae Ophthalmicae* specim. prim. p. 40. Ejus mementit quoque *Caelius* *Aurel.* morb. acut. lib. II. c. 29. Codd. A. et C. Νίλου. Codd. B. D. et E. νείλου.

διαξένω] Codd. A. et C. δια ξένον. Codd. D. et E. δια ξένον.

νάρδιω] *Aetius* lib. VII. c. 118. *Paulus* lib. VII. c. 16. p. 281. adde cl. Chr. *Saxe* epistola ad *van Wijn* p. 35. Codd. A. et B. νάρδιον. Codd. D. et E. τὸ νάρδιον.

ἀφειδήματος μελιώτου, καὶ κωδύων, ἢ τήλεως, καὶ
 χαμαιμήλων ἢ ῥόδων. Καταπλάσματα δὲ ὀπίον, κρό-
 κον, ὑσκιύμου σπέρμα, ὡς ὀπτοῦ κροκόν· αἰζώου
 χυλοῦ τὸ ἀριστὸν, ψυλλίου, ὀπίου, κροκοῦ ὡς ὀπτοῦ,
 λειώσας σὺν σάγματι ῥόδου, ἐπίτιθε. ἄλλο. ὀπίου
 Lβ'. κρόκου Lβ'. λω' Lβ'. ὡῶν τριῶν λεκίθους, ἐψέ-
 ματος

πυριῶν] Codd. A. et B. πυρίων. Legend. πυριῶν. Cod. D. πυ-
 ρια.

κωδύων] Codd. A. et B. κωδίων. Cod. E. κωδῶν.

μελιώτου] Cod. D. μελιώταν.

τήλεως] Cod. D. τίλλεως.

χαμαιμήλων] Codd. A. et B. χαμαιμήλου.

ἢ ῥόδων] Cod. E. καὶ ῥόδων.

καταπλάσματα] Codd. A. B. et E. κατάπλασμα.

ὡς] Dioscorides lib. II. c. 50. Plinius lib. XIX. c. 3. ova ob-
 longa credebantur optima. Horatius Satyr. lib. II. Satyr. IV.
 vs. 12. de ovo affato vid. Alexander Aphrod. lib. I. 104. car-
 bonibus affari docet Caelius Aurel. in ob. chron. lib. IV. c. 3.
 p. 517t conf. Franckenau Satyr. Medic. XIX. p. 407.

ὑσκιύμου] Cod. E. καὶ ὑσκιάμου et delet σπέρμα.

κροκόν] ita ovi luteum dicitur recentioribus. vid. Glossae Chemic.
 p. 121. et p. 148. Neutro genere, τὰ κροκά arguunt c. 198.
 et 218. nostrum usum esse; ita apud graecos κρόκα, λύχια,
 et similia habentur. vid. Schol. Nicandri ad Ther. vs.
 591. Jones ex masculinis neutra facere docet Murkenus ad
 Ovidii Metamorph. lib. VII. p. 494. Codd. A. et I. κρόκου.
 Cod. E. delet vocem.

χυλοῦ] Codd. A. et B. χυλόν.

ψυλλίου] Codd. A. et B. ψηλλίου. Cod. D. ἄλλας. ψύλλιον.
 ὡς ὀπτοῦ, ὀπίου. Cod. E. φύλλα ὀπίου, κρόκου, ὡς, in
 margine adscriptum ἄλλο.

λειώσας] Codd. A. et B. λυώσας.

σάγματι] conf. c. 49. Adfirmat Jo. Langius Epist. Medic. lib.
 I. ep. 53. p. 245 et cel. Freind Hist. Medicin. Part. I. p. 146.
 A^{ntiquum} primum inter veteres medicos rhodostagnatis memi-
 nisse, sed, ut patet, noster ante eum hujus liquoris mentionem
 fecit, quem dubitant viri docti, an de aqua stillatitia sit intel-
 ligendus, nec ne. Mihi videtur indicari decoctum rosarum
 expressum et colatum per qualum, vel per linteum, ut habet
 nostrum c. 12. Nam χυλός succus post decoctionem exprimeba-
 tur, unde χυλός et ἔψημα synonyma sunt apud nostrum c. 76.
 μανδρα-

oportet. Fovere deinde oculum decocto Meliloti, vel papaveris capitum, vel saenugraeci aut Chamemeli, vel rosarum. cataplasmata vero ex opio, croco, alterci semine, et ovi assi luteo, vel sempervivi succi, psyllii, opii, lutei ovi assi quod satis est, ex sillamento rosarum trita imposito. Aliud. Opii drachmae duae, croci tantundem,

N 4

tundem,

μαλισταχέρην χυλὸν ἔχον ἔφημα; postquam τῶν χειρόνων χυρσιμὸς factus est, ut loquitur Clemens Alex. Paedag. lib. I. c. 6. p. 96. D. conf. Schol. Nicandri ad Ther. vs. 103. et Caryophylus de usu et praestantia thermar. p. 5. Sententiae meae favere videtur, si mentem ejus satis capio, Bald. Rousseus Epist. Medicinal. XXVI. p. 93. „Et quoniam huc jam devenit „oratio, dicendum etiam est, de veteribus consuetudo distillandi „modo, quem *ecchyloima* vocarunt. hic enim talis est, ut citra „adactionis alicujus suspicionem, aut simplicis ipsius, ut sic dicam, sophisticationem obeatur etc., „Matthaeus de ratione distillandi aquas p. 1. Priscorium medicorum nemo fuit, qui quicquam ad posteritatem transmisisset de arte eliciendi aquas stillatitias ex plantis, vel aliis vegetabilibus. Parabant illi potiones suas ex dilutis, vel decoctis, aquarum stillatitiarum nulla habita notitia.

ἐξόδου] Plinius lib. XIII. c. 1.

ἐπιτίθει] Cod. E. ἐπιτίθει.

ἄλλο] Deficit in Codd. A. B. et E. Cod. D. ἄλλως.

Λβ. Lβ.] Vicio non vacat hic locus, leg. ἐν ἄλλῃ. Dosis quomodo sit definienda a codice M. docendi sumus, conf. noster c. 49. et 61. Varia enim scriptores exemplaria amabant consulere. Photius Biblioth. p. 208. ἐν ἄλλῃ μέρει, ἔχοντι τὰ αὐτὰ — — εὖρον τὸ βιβλίον ἐπιγράφμενον et p. 210. ἐν ἄλλοις. conf. Gellius N. A. lib. XIII. c. 19. Alia dat doct. Fischerus ad Aeschinīs Dial. II. p. 70. Apud Scholiastas saepius invenies ἄλλοις, ut apud Schol. Homeri Iliad. Γ. vs. 11. et vs. 411. plenius Galeus sec. loc. lib. VIII. p. 271. ὡς ἐν ἑτέρῳ ἀντιγράφῳ ἀνεγράπτο. in Codd. A. et C. omīssa mentio croci, in ejus locum legitur μελιλότου οὐγΓ. β. Cod. E. μελιλότου οὐγΓ. β. in quo acquiesco sed male apud eum ἄπιου pro ὀπίου exaratum.

ὡν] addunt Codd. A. et B. ὡπῶν λεκίδης. Cod. D. λεκίδου. Cod. E. ὡν ὅπων τρεῖς.

ἐψήματος] l. ἐψήματος. ac ita Codd. A. B. D. et E. sic quoque frequenter εὐρεμα invenitur pro εὐρημα, vid. nob. de Valloison ad Longum p. 20. Hippocrates lib. II. de victus rat. p. 26. *Valloison*

ματος τὸ ἀρεοῦν "Ἄλλα πρὸς Φλεγμονάς· ὕσινυάμου
 χυλὸς κρέως, ὅπιον, ὠὼν λεκίθει ὀπτῶν, ψύλλιον, ῥο-
 δίνου ἐλαίου σάγμα. Καταπλάσματα τοῦ μετώπου
 πρὸς τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ὁδύνας. Πρὸς μὲν τὰς πυρεα-
 τώσεις τοῦ μετώπου ἀνδράχην λειώσας, μετὰ κριθίνου
 καὶ μέλιτος κατάπλασσε· ἢ βάττου φύλλα, ἢ αἰκίζων, ἐκα-
 ρσον σὺν κριθίνῳ ἀλεύρῳ καὶ προπὸν ὠὼν κατάπλασσε, ἢ σεύ-
 τλου φύλλα ὁμοίως κατάπλασσε. Πρὸς ῥεύματα ὀφθαλ-
 μῶν ἐπὶ τοῦ μετώπου τιθέμενα σφάλουσι τὸ ρεῦμα· κόμεις,
 λιβάνου, σιτίου ἀλεύρου σὺν ὠοῦ λευκῷ τῷ λειώσας, εἰς
 ὀθόνιον

Plinius lib. XIV. c. 9. et lib. XXIII. c. 2. Paulus lib. VII.
 p. 237. Geopon. lib. VIII. c. 32. Dioscorus Oecon. Hippocr.
 p. 157.

κρέων] vid. doct. Schulzii Toxicol. Veter. c. 24. p. 78.

ἄλλα] Leg. ἄλλο Ignorant hanc vocem codices Mss. in cuius lo-
 cum Codd. A. et C. περι φλεγμονῶν ὀφθαλμῶν ὁδύνας, et ca-
 put novum inchoat. Cod. E. in margine μς.

λεκίθει] Cod. D. κεινίδαν.

χυλὸς] Codd. A. et C. λεπτόν. Cod. D. χυλός. Cod. E. χυ-
 λόν, κρέων. Quae sequuntur omnia casu secundo effert usque
 ad σάγμα pro quo habet σάγματι.

ὅπιον] Cod. E. ὀπίου, ὠὼν λεκίθει.

ψύλλιον] Cod. B. ψυλλίου. Cod. E. ψιλίου.

ῥοδίνου] Cod. E. ῥοδίου.

σάγμα] Cod. B. καὶ μεδασάματος τὸ ὀρεκτόν. Cod. D. ῥαδασά-
 ματος. Cod. E. καὶ σάματος.

καταπλάσματα] in Codd. A. et C. lemma constituent capitis L.
 in Cod. E. μς. at cod. B. περι καταπλάσματι τοῦ μετώπου.
 Cod. D. διὰ τῶν καταπλάσματι τοῦ μετώπου.

πυρεατώσεις] conf. c. 192. Dioscoridus περὶ σχεδ. Κλίβανος —
 πῶς υποκαύσαντες καὶ πυρεατώσαντες αὐτόν. Heliodorus lib.
 II. p. 73.

ἀνδράχην] Cod. D. ἀράχην. Cod. E. ἀτράχην.

λειώσας] Codd. A. et C. λυώσας.

βάττου] Leg. βάτου. ac sic codd. Mss. Nam aliud βάτος, aliud
 βάττος, de qua voce consul. Casaubonus ad Suetonii lib. II. p.
 299. Dioscorus Jatriacae Mss. θάμνος, ἔλκον ἀκακιδῶδες, ὃ λέγεται
 βάτος Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 8. p. 215. τὸ δὲ
 ἀκακιδῶδες φυτόν ἐστιν, ὃ βάτος.

ἢ αἰκίζων] Codd. A. C. et D. ἢ αἰκίου φύλλα ἢ αἰκίζων. Cod.
 D. αἰκίζων.

tundem, vitelli trium ovorum, sapae quantum satis est. Alia ad inflammationes. Liquori hyoscyami, crocus, opium, vitelli ovorum assatorum, psyllium, olei rosacei stillamentum. Cataplasmata in doloribus oculorum fronti applicanda. Ad incendia igitur frontis, portulacam ex farina hordei et melle tritam inducito, aut rubi folia, vel sempervivi, cum farina hordeacea subacta, vel ovi luteum, seu salicis folia, eodem modo in cataplasmatibus formam redigito. Ad fluxiones oculorum. Haec quae sequuntur fronti applicata fluxum reprimunt. Gummi thuris, vel farina frumentacea cum ovi candido laevigata, et linteolo inducta, et fronti applicata,

N 5

vel.

ἐκαστον] Codd. A. et C. ἐκάστων. Interpres omisit in versione, verto unum quodque, vid. N. Hemslus ad Ovidii Metamorph. lib. I. vs. 59.

κροκόν] Codd. A. C. et E. κρέκων. Cod. D. κροκά.

κατάπλασσε] Cod. E. κατὰπλαττε.

σεύτλου] Interpres sulcis, aliam ledionem secutus. Cod. E. delet usque ad κατάπλασσε; in eorum loco habet κρεταφικά, quod pertinet ad c. seq.

πρὸς ῥεύματα] Capitis LI. lemma in codd. A. et C. κρεταφικά πρὸς ῥεύματα ὀφθαλμῶν ἐπὶ μετώπῳ ἐπιτιθέσθαι. Cod. B. κροταφικά πρὸς ῥεύματα ὀφθαλμῶν Z. Cod. D. ταῦτα καὶ ἐπὶ τοῦ μετώπου θύματα sed idem in tabula capitum κρεταφικά πρὸς ῥεύματα ὀφθαλμῶν H'.

τιθέμενα] Cod. B. ἐπιθέμενα. I. ἐπιτιθέμενα.

τέλλουσι] Noster c. 103. τὰ γυναικῶν τέλλει. Strabo lib. V. p. 363. ἡ δὲ τὸν σαλτικώτατον Καλίκας, τὸν Σίγητον λεγόμενον. Ignorant hoc verbum Codd. A. et C. Cod. B. ἀνατέλλουσι. Cod. E. κατατέλλουσι.

κόμῳ] gummi non addunt Codd. A. et C.

σιτίου] Leg. σιτίου. ac sic codd. A. C. et E. Geopon. lib. XIV. c. 7. σιτίου κρετον. conf. noster c. 219. vel σιτικῶ, ut Porphyrius de Abstinens. lib. III. 18. p. 234. εἰσάγειν ἀμπελικήν Codd. A. et C. capite post cap. 167. addito.

λεικῶ τῷ] Transpositus articulus pro τῷ λεικῶ: aliter transpositus est c. 49. τῷ ἐν σίτῳ pro ἐν τῷ σίτῳ. Codd. A. et C. λεικόν. Cod. D. σὺν αὐτῷ τῷ λεικῶ. Cod. E. σὺν αὐτῷ τὸ λεικόν.

λείσας] Codd. A. et C. λώσας.

ὀθόνιον ἔμπλασσον, καὶ ἐπιτίθει τῷ μετώπῳ. ἄλλο.
 κοχλίαν σὺν λιβάνῳ λειώσας, ἐπιτίθεσο. ἄλλο. σεμιδά-
 λεως, σμύρνης, λιβάνου, λειώσας σὺν οἷῳ τῷ λευκῷ,
 ἐπιτίθεσο. ἄλλο κροταφικόν· ἀλόης, σαρκεκόλλης, λί-
 βανον, κόμειας σὺν ὄξει λειώσας, χρίε. Χρίσματα πρὸς
 ὀδύνας ὀφθαλμῶν. ψύλλον ἀποξέσας, εἰς τὸν χυλὸν
 μίξας ἄμυλον, καὶ ὅπιον, χρίε. ἄλλο. σφύχρον σὺν ἀλόῃ
 ἐπίχρισον. ἄλλο. πολυγόνου χυλὸν σὺν μηλοκυδωνίοις
 λειώσας, ἐπίχρισον· ἐπὶ δὲ τῶν ψυχρετέρων ρευμάτων
 τοῦ Μευσᾶ τὸν τροχίσκον, ἢ τὸν ἀσέρεα, ἢ τὴν θηριακὴν,
 λειούμενα

μετώπῳ] Codd. A. et C. μετώπου, εἰς ὀθόνιον ἔμπλασσαι. Cod.
 E. ἐπιτίθει τῷ μετώπῳ εἰς ὀθόνιον ἔμπλάσας.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως et mox ubique. Cod. E. ἀλόην. In mar-
 gine ἄλλο, sed lemmatis loco.

ὀθόνιον] Hippocrates de medico p. 21.

ἄλλο] delet Codd. A. et C.

ἐπιτίθει] leg. ἐπιτίθει. Alexander Aphrod. Probl. lib. II. 65. ἐπι-
 τίθει τούτου ἐπὶ λεπτήν ἀνθρακίαν. nofter c. 70. et 73.

κοχλίαν] Cod. D. κοχλίας.

σεμιδάλεως] Cod. D. σεμιδάλιν, σμύρνην, λίβανον.

ἐπιτίθεσο] Ita mox iterum, sed leg. ἐπιτίθει ὀφθαλμῷ. vel ἐπι-
 θες ὀφθαλμῷ ut c. 52. et 73. ο notat ὀφθαλμὸν, unde is, qui
 codicem descripsit, so praecedenti verbo jungendum credidit.
 vid. Du Cange Charact. p. 7. et 8. Codd. A. C. D. et E. ἐπι-
 τίθει, so vero omittunt, quod non adsequeretur librarius, quid
 significaret. Lucianus Dial. Fabul. V. p. 70. κοκοῦσι μὲν ἴσως
 ἀνθρώποις χρήσιμος ἐπιθήσει τῷ φαρμάκῳ. N. hiri lectionem
 vulgatam tuetur in literis ad me vir cū zēlos ἀθῆναι ἐruditionis.
 Cores.

ἄλλο] Hic et mox addere neglexit librarius codd. A. et C.

τῷ λευκῷ] Codd. A. et C. τὸ λευκόν. Cod. E. τὸ λευκόν, ἐπι-
 τίθει.

κροταφικόν] abest a codd. A. et C. et a Cod. D. Cod. E. κρο-
 ταφικόν.

ἀλόης] Codd. A. et C. ἀλώης.

σαρκεκόλλης] Codd. A. et C. σαρκεβόλης.

λίβανον] Cod. E. λιβάνου.

vel. Cochleam cum thure laevigatam, imposito. Aliud. Similaginem, myrrham, thus, ovi candido excipito, et apponito. Aliud. Quod temporibus applicari debet, aloen sarcocollam, thus, gummi ex aceto subacta, illinito. Inunctiones ad dolores oculorum, psylium decoquito, et succo permisceto, amyllum et opium et ita inungito. Aliud. Solanum cum melle illinito. Aliud. Polygoni succum cum malis cotoneis subactum fronti inducito: in frigidioribus vero fluxionibus, Mussae passillus et Aster, vel Theriaca, dissoluta et illita profunt, uti quoque

ὄξει] Codd. A. et C. ὄξυ λυώσας.

χρίσματα — αλλο] Deliciunt in Cod. E. Xenophon Sympos. c. 2. p. 123. καὶ πέθεν ἂν τις τοῦτο τὸ χρίσμα λάβοι.

σὺν ἀλόῃ] Interpres σὺν μέλιτι legit: vulgatam lectionem stabiliunt codices Mff.

χρεῖ] Desinit hic caput, et incipit c. II. in codd. A. et C. cum hoc lemmate περὶ χρίσματα πρὸς οδ. ο. junctum leg. περι-χρίσματα.

ψύλλιον] Cod. D. ψύλλαιον.

μήζας] Cod. A. μήζας. ἄμέλιν.

χρεῖ] Cod. A. ἐπιχρεῖ. Addunt Cod. A. ψύλλιον καὶ τετραγώναιον καὶ ὅππῃ σὺν σάγματι ῥοδία ἐπιχρεῖσιν. Cod. B. αλλο. ψύλλιον τετραγώναιον, ὅππῃ, σ. σ. ρ. ε. Cod. D. ψύλλαιον et σάγματι.

ἄλλο] Delent hic codices Mff.

μηλονιδανίς] Codd. B. et D. μηλονιδανίω.

λειώσας] Cod. A. λυώσας.

ψυχροτέρων] Martii editio operarum incuria ψυχροτέρω. Cod. E. ψυχροτάτων.

Μουσᾶ] Celebris Antonius Musa: ejus medicamentum refert Scribonius Larg. c. 25. 110. Priscianus lib. I. c. 17. p. 33. Marcellus Empir. c. 8. Paulus lib. VII. c. 12. p. 274. conf. Aegid. Menagius amoenit. jur. civil. c. 35. p. 229. et doct. Juglari Biblioth. ophthalm. p. 58. Qua ratione Augustum sanaverit refert Xiphilinus August. p. 71.

ἀσκήσας] Samium puta, nisi illam compositionem intelligit quae ἀσκητος ἀσκήρ dicitur Galeno sec. loc. lib. IV. p. 214. conf. Paulus lib. VII. c. 12. p. 273.

λαιούμενα καὶ ἐπιχειρόμενα ὠφελοῦσι. χρεῶσθε δὲ καὶ εἰρίοις, καὶ ἀποφλεγματοισμοῖς, καὶ ξυρίσας τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐν τοῖς σπάσμασι προγεγραμμέναις.

Π Ε Ρ Ι Χ Η Μ Ω Σ Ε Ω Σ.

Κ Ε Φ. ΜΖ.

Χήμωσιν λέγουσιν, ὅταν ἀπὸ φλεγμονῆς ἰσχυρῶς τὸ λευκὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ ὑψηλότερον τοῦ μέλανος γένηται, καὶ ἐρυθρόν. Τούτους φλεβοτομεῖν δεῖ, καὶ σικυῶν, ἐκχέειν δὲ τῷ διαρρόδῳ κολλυρίῳ, καὶ τῷ σπωδιακῷ μετα γάλακτος· ἢ ὡς τὸ λευκὸν, καὶ περιχρίειν τὰ βλέφαρα, καὶ τοὺς κροτάφους, καὶ τὸ μέτωπον καὶ πυρίων,

λαιούμενα] Cod. A. λαύσαντες καὶ ἐπιχρίσαντες ὠφελεία εὐρεται.

Cod. B. λαύσαι ἐτίχυσαν καὶ ὠφελήσαν. Cod. D. ἐτίχυσαν.

Cod. E. λαύματα καὶ ἐπιχρίματα ποιῶν ὠφελήσας.

χρεῶσθε] Leg. χρεῶσθας. ne habet Codd. D. et E. Cod. A. χρεῖσθας. Cod. B. χρεῶ.

εἰρίοις] Leg. ἐρίοις. ac sic Codd. B. et D. Cod. A. ἐριστοῖς ἀποφλεγματοῖς, absque καί. Cod. E. ἐν ξίρας, δὲ δὲ ἀποφλεγματοῖς.

ξυρίσας] Verbum recentioribus usitatum. Constantinus Manass. Annal. p. 195. Spon Petit Dictionaire p. 411. Το ραφε, xyri-zo. Confer historiam Hippii apud A. Gellium N. A. lib. XVII. c. 9. Cod. A. ξυρίσι. Cod. D. ξυρίσεις.

τὴν κεφαλὴν] Codd. A. et C. τῆς κεφαλῆς. Quam lectionem spernendam non esse judico.

σπάσμασι] Aristoteles Problem. Sect. V. 39. Διὸ τι οἱ θεόντες εὐτόνος, μάστιγα λαμβάνουσι σπᾶσματα, ὅταν τις θύουσι αὐτοῖς ὑπὸς. aliquoties usurpavit H. A. lib. X. c. 4. Sed apud nostrum legendum ut exhibent codices Mss. Vind. τοῖς σπᾶσμασι, qui praepositionem εἰ abjiciunt. sed Cod. E. agnoscit ἐν. sed leg. καὶ τοῖς ἐν τοῖς σπᾶσμασι. c. 24.

Cap. XLVII. Cod. E. μή.

χημώσεως] Codd. A. C. et D. χειμώσεως.

χημωσιν] Galenus Hlagog. p. 386. Paulus lib. III. c. 22. Priscianus lib. I. c. 12. χέμωσιν Cod. A. χύχωσιν Cod. B. Rufus Ephes. lib. I. p. 25.

quoque oportet, prius tamen abrafo capite, lanis molli-
bus, et medicamentis, quae per os pituitam eliciunt, et
quae antea in convulsione fuerunt praescripta.

DE CHEMOSI,

HO C EST VTRIVSQUE PALPEBRAE
DISTORTIONE EX INFLAMMATIONE
OBORTA.

CAPVT XLVII.

Chemosin appellant, cum ex vehementi inflamma-
tione, id quod in oculo album est, sublimius nigro, et
rubrum apparet. His itaque vena secanda et cucurbitu-
lae affigendae erunt, et oculo collyrium, quod ex rosīs
conficitur infundendum, et quod a cinereo colore spodia-
cum dicitur, cum lacte vel ovi candido. Eodem etiam
et palpebras, tempora et frontem illinire oportet, et fo-
mentis

ὅταν] Cod. A. ὅτι ὑπὸ. Cod. B. et E. ὅταν ὑπὸ.

ἰσχυρῶς] Cod. A. ἰσχυρῶς. Cod. B. πολλῆς,

ὑψηλότερον] Paulus μετεωρότερον.

γίνεται] Cod. E. γίνεται.

τούτους] Codd. A. et B. τούτοις. prave.

καὶ σικυῶν] Cod. E. ἢ σικυῶν. Leg. σικυῶν.

ἐκχέειν] leg. ἐγχέειν. ac ita Mss.

δὲ] Cod. D. τὲ.

τῷ] Codd. A. B. et E. τὸ διὰ ῥόδων.

κολλοιγίῳ] Cod. A. κολλυγίῳ. Cod. B. κολλύριον. Cod. E. κολλυ-
γήριον.

σποδιακῶ] σποδιακῶ. Scribonius Larg. c. III. 23. Aetius lib.
VII. c. 107. p. 145. Paulus lib. VII. c. 16. p. 280. Cod. A.
σποδιαβον. Cod. B. σποδιακόν. Cod. E. σποδιακόν.

τὸ λευκόν] Paulus τοῦ λευκοῦ, ac ita Cod. B. recte.

καὶ τοὺς] Absent copula a cod. A.

ριῶν, καὶ καταπλάττειν τοῖς προγεγραμμένοις ἅπασιν ἐπὶ τῇ φλεγμονῇ, κεκαυμένου δ' ἐπιπλεῖσον τοῦ σώματος, εἰν ἀνέχοντα, πυριῶν διὰ σπόγγου.

ΠΕΡΙ ΤΠΟΣΦΑΓΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΜΗ'.

Ἵπόςφαγμα ἐστὶ ῥῆξις τῶν φλεβῶν τοῦ ἐπιπεφυκότος, ἐκ πληγῆς γινόμενον. Ἐπισάσσει δ' αὖ τὸν οφθαλμὸν αἵματι φάσσης, ἢ περισερῶς, ἢ θερμῷ γάλακτι γυναικείῳ, ἢ ἄλμην κακπαδοκίως ἄλδος, καὶ πυριῶν ἀφέψημα ὑσσώπου. Πρὸς δὲ τὰ γενόμενα ἐν οφθαλμοῖς οἰδήματα διὰ πληγῆς, ποιῶσι πυρία δι' ὀξυκράτου καὶ σπόγγου.

φλεγμονῇ] Cod. A. ἐπὶ τῆς φλεγμονῆς ἅπασιν. Cod. B. ἅπασιν. Cod. E. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀπάσης. Quae sequuntur, in codicibus non comparent.

τοῦ σώματος] imo τοῦ οὐματος. Similem mendam apud Maximium Tyr. Dissert. XXXV. sustulit summus Marklandus p. 714. conf. tamen cl. de Villosion ad Longum p. 33.

πυριῶν] leg. πυριῶν. Fomentationes commendat Serapis apud Aetianum H. A. lib. XI. c. 31.

διὰ σπόγγου] M. Antoninus lib. V. c. 7. ἀλλ' ὥς οἱ ὀφθαλμιῶντες πρὸς τὸ σπογγάριον καὶ τὸ ὕδρ. Hippocrates de Medico p. 21. Nicetas Chon. Annal. p. 462. Spongiarum speciem aptam ad oculos extergendas describit Isidorus Orig. lib. XII. c. 6. et ante eum Plinius lib. XXXI. c. 11.

Cap. XLVIII. Cod. E. μδ'.

ἱπσοφάγματα] Cod. A. ἱπσοφαγμάτων. Cod. D. ἱπσοφίγματα. male Cod. E. ὑπὸ σφαγματος.

Ἵπόςφαγμα] Paulus lib. III. c. 22. Aetnarius de dignot. morb. lib. II. c. 7. Cassius Quaest. Medic. 27. Cod. D. ὑποφίγμα. Cod. E. ἀπόςφαγμα.

γινόμενον] Cod. B. γινόμενον. μδν. Cod. E. ἐπὶ πληγῆς γενομένου.

ἐπισάσσει] leg. ἐπισάξεν. conf. quae ad c. 15. notavi. Cod. A. ἐπίσασιν. Cod. B. ἐπιπύσσειν αὐν. Cod. D. ἐπιπύσσειν. omisso δέ. Cod. E. ἀπισάξεν αὐν.

mentis et cataplasmatibus omnibus, supra in inflammatione comprehensis, uti. Corpore autem maxime inflammato, si ferre possunt, spongia etiam fovere.

DE HYPOSPHAGMATIS.

C A P. XLVIII.

Hyposphagma, ruptura est venarum membranae adnatae, ex plaga oborta. Oculo itaque instillari debet sanguis palumbi vel columbae, vel lac muliebre calidum vel muria ex sale cappadocio, potu denique utendum ex hyssopi decocto. Ad tumores vero inelles, oedemata vocant, ex ictu obortos, fomenta ex posca et spongia faciunt,

ὀφθαλμὸν] Cod. A. τῷ ὀφθαλμῷ. An voluit τῷ ὀφθαλμῷ?

φάσης] Dioscorides lib. II. c. 91. Celsus lib. VI. c. 6. Plinius lib. XXIX. c. 6. Cod. B. φάσης.

περιεβῶς] Sextus Placit. c. 33. Priscianus lib. I. c. 12.

ἄλμην] Cod. B. δι' ἄλμης ἢ. Cod. E. ἄλμη.

καὶ πυριᾶν ἀφεψήμα] Exulant haec e Cod. B. qui pergit ἢ δι' ὧ. pro πυριᾶν leg. πυριᾶν.

καππαδοκίης] noster c. 62. fossile erat, vid. Strabo lib. XII. p. 840. Codd. A. et E. καππαδοκικοῦ. Cod. B. δι' ἁλῶν καππαδοκικῶν.

καὶ πυριᾶν] Cod. A. καὶ πυριᾶν ἀφεψήματος. Cod. D. καὶ πυριᾶν δι' ὀξυκράτου. leg. πυριᾶν.

ἀφεψήμα] Cod. E. ἀφεψήματι ἀλεύρου καὶ.

γενόμενα] Cod. E. γινόμενα.

οἰδήματα] sunt hyporia. Glossae Jatr. Mss. οἰδήμα, φύσημα. λέγονται δὲ καὶ ὑπώπια. Lexic. Proverb. Saloni. Ms. ὑπώπια, τὰ ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ οἰδήματα, πλησμοναί.

πυριᾶ] πυριᾶν, Codd. A. et E. πυριᾶν Cod. B.

ὀξυκράτου] Cod. A. ὀξυκράτω.

κατάπλασσε] Cod. B. καταπλάσσειν.

γού· κατὰ πλυσσε δὲ τὸν τηρόν νεαρόν, ἢ ῥαφάνου φλοιόν, ἢ σαφίδος γιγαρτον ἐν ὀξύκρατῳ.

ΠΕΡΙ ΕΜΨΥΣΗΜΑΤΩΝ,

καὶ κνισμοῦ, καὶ ψωροφθαλμίας.

Κ Ε Φ. ΜΘ.

Τὸ μὲν ἐμψύσημα ἔγκως ἐστὶν οἰδηματώδης τοῦ βλεφάρου· ἡ δὲ ψωρίασις δὲ ἀλμυρὸν καὶ νιτρῶδες ὑγρὸν γίνεται· ἀρμόζει οὖν αὐταῖς τὸ τε ὀξύκρατον καὶ Φακῶν κφέψημα, καὶ ῥόδων πυρίαν, διαχρίειν δὲ τοῦ λυκίου τὸν χυλόν

τηρόν] leg. τηρόν. conf. c. 73. Plinius lib. XXVIII. c. 9. Marcellus Empir. p. 57. Priscianus lib. I. c. 12. τηρόν Codd. A. et E. omisso articulo.

ῥαφάνου] Plinius lib. XX. c. 4. Athenaeus lib. I. c. 25. p. 34. Marcellus Empir. c. 19. p. 132. Schol. Aristophanis ad Plut. v. 544. Salmasius de Homon. Hyles Jati. c. 31. Cod. A. ῥεφάνου. Cod. E. ῥαφάνιου.

φλοιόν] Schol. Homeri ad Iliad. A. v. 237. φλοιὸς δὲ ἐστὶ τὸ καλουμένον λέπος. Cod. B. χυλόν, margo φλοιόν.

σαφίδος] Leg. σαφίδος χάρις γιγαρτων ut Paulus et noster c. 73. Dexius Empir. adv. Mathematic. lib. VIII. p. 327. συχὰς αὖτε εἰπόμεν τὴν ἀμπελον γιγαρτων εἶναι περιεττιή. Schol. Aristophanis ad Acharn. v. 274. γιγαρτα δὲ τὰ ἐπὶ τῆς σαφιδῆς ὀσπεριώδη. Codd. A. et E. σαφίδος. Procopius epist. 39. ὡσαφίς γὰρ μακρὰ καὶ συμμετρῶ σάφει τὴν ἐμψυτον παραμύθου μένη γλυκύτητα.

γιγαρτον] Codd. A. et E. ἔκαστον.

Cap. XLIX. Cod. E. v.

κνισμοῦ] Leg. κνησμοῦ. ac ita c. 236. perperam ut hic c. 172. Cod. D. κνησμονῆς. Sophocles Oedip. Tyr. v. 798.

ὁμῶς

δ' ἐκνίζε μ' αἰεὶ τοῦθ' ubi Schol. ἐκνίζε, ἐλύται· κυρίας δὲ ἐξαπικῶς λυπεῖν. Quid differunt κνισμός et κνησμός exponit Berglerus ad Alcibiadis lib. I. ep. 29. p. 122. quam differentiam non agnoscere videtur Jo. Corn. de Panu ad Philon de Animal. p. 234. Cod. A.

κνισμῶν

faciunt, caseus praeterea recens, cataplasmatibus more impositus, vel raphani cortex vel uva passa cum posca.

DE TUMORE OCULI

OEDEMATOSO, SEV INFLATIONE ET PRURITU,
ET SCABIOSA LIPPITUDE.

C A P. XLIX.

Emphysema palpebrae tumor est, oedemati similis. Scabies autem sit ex humore salso et nitroso, convenit ipsos fovere posca, lenticulae decocto et rosarum, et illinire lycium ex rosarum liquore. Huc etiam facit, quod ad

κησιμῶν καὶ ψηροδραμῶν. Notandum hoc in capite ubi drachma praescribitur, codices fere unciam volunt. Cod. E. ἐμφυσήματος καὶ κησιμῶν.

τὸ μὲν] Paulus lib. III. c. 22. Aetianus de dignot. morb. lib. II. c. 49.

τοῦ βλεφάρου] Cod. B. τῶν βλεφάρων.

ψαρίασι] Nigridius Frigulus apud Jan. Rutgersium Var. Lect. lib. III. c. 16. p. 257.

Λύχμὸν, λαφυδρίαν, ψαρίασιν τοῖς σώμασι.

f. leg. τοῖς οὐμασιν. Sed verba haec longe aliter exarantur apud Paulum I. c. p. 73. ex quo ita resingendus noster: ἡ δὲ ψαρίασις, κησιμῶν τοῦ βλεφάρου ψαρίασις — γινώσκων. Hinc autem Alantius venit scabies, debuisse potius scabities dicere, ut docet cl. Saxe epistola ad van Wyk p. 53.

ἀλμυρῶν] Cod. B. ἀλμυρῶν. Cod. A. δι' ἀλμυρῶν καὶ ὑπερδῶν ὑγρῶν.

ἀρμύζα] Verbum apud medicos usu tritum. Oribasius Collect. lib. I. p. 3. καὶ πρὸς ἑγχείαν μᾶλλον ἢ ἑλκῶν ἀρμύζουσαν τροφὴν. Anonymus de V. S. p. 22. ἡτις ἀρμύζαν φαντασά, ubi ex codicis scriptura depurata restituendum ἡτις γ' ἀρμύζαν φ. Exemplum ex grammaticis produxit Gisb. Cuipersius Observ. lib. I. c. 1.

ἀφ' ἑψημῶν] Cod. B. ἑψημῶν.

πυρία] Paulus πυρία, hinc leg. apud nostrum πυρία. Codd. A. et C. ῥοδοπυρία. Cod. B. καὶ τὸ διὰ τῶν ῥόδων πυρία. Cod. E. πυρία.

Λυγίων] Plineus lib. XII. c. 7. lib. XXIV. c. 14. Scribonius Larg. c. 3. 19. et ex eo Marcellus Empir. c. 8. p. 51. adde Ammian. ad

χυλὸν μετὰ σάγματος ῥόδου. Ποιῖ δὲ καὶ ἡ Ἐρασιστρά-
του ὑγρὰ· ἔχει δὲ οὕτως. Χαλκοῦ κεκαυμένου Lγ'. μί-
στος ὀπτοῦ σμύρνης, ἀνὰ Lγ'. κρόκου Ιαδ' πεπέργως
Ια'. οἶνου γλυκέως, κοτύλη ας'. ἔψη, ὡς μέλιτος πά-
χος ἔχον, καὶ ἐπίχρει. ἐν ἄλλῃ ἡ Ἐρασιστράτου ὑγρὰ
ἔχει οὕτω. Χαλκοῦ κεκαυμένου Lα'. μιστος ὀπτοῦ Lα'.
σμύρνης Lα'. κρόκου Lγ'. πεπέργως λευκοῦ κο. ιθ'. οἶνου
χίου κοτύλ. α' λέανον πάντα τῷ ἐν οἶνῳ ἕως ἀναξήσαν-
θῃ εἶτα ἐπίχρει τὸν γλυκὺν, καὶ ἔψε ἐν χαλκῷ ἀργεῖῳ,
ἕως μέλιτος σχῆ πάχος. Ποιῖ δὲ καὶ πρὸς συνάγχην,
καὶ τὰ ἐν τῷ σώματι ἔληκ, καὶ πρὸς ὠταλγίαν, καὶ τὰ
ἐν αἰδαίοις ἔληκ, καὶ πρὸς ψαροφθαλμίαν, ἄλλο πρὸς
ψω-

ad Caelii Aqrel. morb. chron. lib. II. c. 13. p. 407. Cod. D.
τῷ χυλῷ τοῦ γλυκείου.

σάγματος] Cod. E. σαλάγματος.

ῥόδου] Cod. B. ῥόδων.

καὶ ἡ] Compositionem ex Paulo haustu. καὶ vero hic etiam significat,
ut c. 50. et in Ev. Lucæ VI. 18. conf. L. Boz Obs. Crit. c.
17. p. 81. sic et apud Latinos. vid. Bartholinus ad Petroniū c.
68. Conf. doct. Jugleri Biblioth. Ophthalm. p. 37. Cod. A.
ignorat καὶ.

Ἐρασιστράτου] Cod. A. ἡ ἱερὰ σαρράτου. Cod. D. τὴν ὑγρὰν.
Cod. E. ἱεραιστοῦ De Inanitate conf. Stephanus Byz. de
Urb. v. Κῶς, p. 500.

κεκαυμένου] abest a Cod. A.

μίστος] Cod. A. μίστος. Cod. E. μίσεως.

σμύρνης] Cod. A. καὶ σμύρνης.

ἀνὰ Lγ'.] Cod. A. ἀνὰ τρίτ'. conf. c. 4.

οἶνου] Paulus οἶνου χίου καὶ κρητικοῦ ἀνὰ Κι' α'.

γλυκέως] Cod. A. γλυκαίως.

ἔψη] Turbantur hæc hypothetæ, leg. ex Paulo ἔψε ἕως. Cod. A.
ἔψε ὡς. Cod. D. ἔψαγ. Cod. E. ἔψε ἕως πάχος ἔχον.

μέλιτος] deficit in codd. A. et D. Cod. B. γλύου.

ἔχον] Paulus σχῆ,

ἐν ἄλλῃ] Cod. D. ἄλλας. margo πρὸς ψαροφθαλμίαν. Galenus
sec. loc. lib. IV. p. 209. Scribonius Larg. c. 4. 37. et 38.
Desunt quæ hic leguntur usque ad Κασμίαν in cod. A. B. C.
et D.

ad Erasistratum autorem refertur, liquidum collyrium. sic autem habet. Aeris combusti drachmae sex, miffos totius, myrrhae, singulorum drachmae tres croci drachma una semis, piperis drachma, vini paffi, seu duci cyathus unus et dimidijs, decoque ad mellis fiffitudinem et iunge. Alibi ita legitur haec Erasistrati compositio. Aeris uffi drachma, miffos totius par pondus, myrrhae tantundem, croci drachmae tres piperis albi grana duodecim, vini Chii dimidia pars sextarii, haec omnia ex vino teruntur, dum ficescant, et deinde vinum paffum super affunditur, et tam diu in vase aeneo decoquitur, dum mellis fiffitudinem habet. Facit etiam ad anginam, ulcera oris, et aurium dolores, pudendorumque,

O 2.

et

ἄλλα — ἄλλο] Exulānt omnia ex Cod. E.

χαλκῶ] De aeris praesentia in sanandis oculorum morbis vid. *Macrobius Saturn.* lib. VII. c. 16. *Coelius Rhodig.* Lect. Antiq. lib. XXIX. c. 6. et N. *Heinsius* ad *Ovidii Metamorph.* lib. VII. v. 247.

χίου] *Plinius* lib. XIV. c. 7. et 14. *Athenaeus* lib. I. c. 20. p. 26. et c. 25. p. 32. *Maximus Tyr.* Dissert. XXXVI. p. 429. *Aelianus* V. H. lib. XII. c. 31. *Tomasefort* Itiner. T. I. p. 142. Fenus hoc vitium, quod propterea commendavit *Aretaeus* cur. morb. acut. lib. II. c. 3. p. 104. E.

τῶ ἐν αἵματι] τῶ ἐν αἵματι, conf. quae ad c. 25. notavi. Contrarium obtinet c. 46. καὶ ἐν τοῖς πάσμασι, pro τοῖς ἐν τοῖς πάσμασι.

γλυκύ] nempe αἷον. vid. L. *Bos Ellips.* p. 116. De vinis dulcibus fuisse *Plinius* lib. XIV. c. 9. *Aelianus* V. H. lib. XII. c. 31. καὶ ἐπὶ τοῦτο γλυκύς τις ἐκαλεῖτο. Vini Italiae recensuit *Ferretius* ad *Mulas Lapidar.* lib. II. p. 141.

χαλκῶ] Noster c. 93. ἔψα ἐν χαλκῶ ἀργείᾳ. *Plinius* lib. XX. c. 13. in pyxide Cypria asservari jubet succum rutae. *Cassius* apud *Galenum* sec. loc. lib. IV. c. 210. *Martellus Empir.* c. XIX. p. 131. in pyxide aerea condes. conf. cel. *Christoph.* *Sana* epistola ad *Jan Wyn* p. 60.

αἰδαῖς] αἰδαῖς;

βαρδυσσᾶχος] Cod. D: σαχὺς ἀνκ:

ἐλαχ] vid. *Thillerus* ad *Thomam Mag.* p. 295:

ἄλλο] Codd. A. et C. ἑτεροῦς delectis verbis πρὸς ψαρὸς θαλάσσης. quae agnoscit Cod. B: Cod. E: in margine κα:

ψωρεφθαλμίαν. καθρίας Ια'. χαλκοῦ κεκαυμένου Ια'.
ναρδασάχους Ια'. πεπέρεως ὀβολοὶ β'. τρίβε μετ' ὄξους
ἐν ἡλίῳ, καὶ χρῶ.

ΠΕΡΙ ΞΗΡΟΦΘΑΛΜΙΑΣ

καὶ σκληροφθαλμίας.

Κ Ε Φ. Ν'.

Ἡ μὲν σκληροφθαλμία ξηρότης καὶ δυσκίνησις ἐστὶ
τοῦ ὀφθαλμοῦ, μετὰ πόνου καὶ ἐρεύθους, χωρὶς ὑγρα-
σίας. καὶ οὖν πυρῖν αὐτοῦ; σπόγγους ἐξ ὕδατος θερ-
μοῦ, καὶ ἐπιτιθεῖν τοῖς βλεφάροις εἰς κοίτην, ὡς μετὰ
ῥοδίνου, ἢ ξέερ χηρὸς, λιπάνεσθαι δὲ ἐλαίῳ ἢ κεφαλῇ.
ἡ δὲ ξηροφθαλμία κνισμῶα ἐστὶ χωρὶς ῥεύματος. Θερα-
πείας

ναρδασάχους] Cod. A. ναρδασάχους. Cod. B. νάρδου σάχους
ὀβολοὶ] Cod. E. ὀβολους.

ἡλίῳ] Noster c. 115 λικύσας σὲ, ὅτι καὶ ἡλιώσας. Cod. B. λείου.
Veteres Gloissae a' Papi Saugi. IV. . 36. Antiqui enim un-
gebant se et in sole erant, ut oleum corpus imbiberet.

Cap. L. Col. E. γβ'.

Περὶ] Cod. A. περὶ ξηροφθαλμίας καὶ ξηροφθαλμίας. Cod. B.
περὶ ξηροφθαλμίας.

Ἡ μὲν] Paulus lib. III. c. 22. Celsus lib. VI. c. 6. Aetnarius de
dignot. morb. lib. II. c. 7.

σκληροφθαλμία] Codd. A. C. et E. ξηροφθαλμία. Divisim Aelia-
nus P. A. lib. XIV. c. 15. ἀπαλλάττει ξηρὸς ἀνθρώπον ὀφ-
θαλμίας.

ξηρότης] leg. ut apud Paulum σκληρότης.

δυσκίνησις] Cod. A. δυσκίνησις.

πόνου] interpretor cum dolore, malim dolere, hoc enim sensu hanc
vocem adhibuit noster c. 16. et alibi. Hesiodus op. et D.
vs. 470.

ὁ δὲ τυτθὸς ὀπισθεν

Δρωὸς, ἔχον μακέλην; πόνον ὀρνίθεσσι τιθεῖν.
ubi vertitur in goitum. P. c. C. c. in not. p. 152. dolo-
rem vero vult. Cod. E. μετὰ πόνον. conf. Casp. Barthius Ad-
vers. lib. XXXIII. c. 1.

et ad pruriginosam oculorum scabiem. Aliud ad idem, cadmiae aeris combusti, spicae nardi singulorum drachma, piperis oboli duo, in sole ex aceto terito et utitor.

DE SCLEROPHTHALMIA

ET XEROPHTHALMIA, SEU DE PRURIGINOSA
ET ARIDA LIPPITVDINE.

C A P. L.

Sclerophthalmia siccitas est, et difficilis motus oculi, cum labore et rubore citra humiditatem. Aqua calida ita iue ipsos fovere, adhibita spongia, et cubitum iturris ovi album cum rosaceo, vel adipem anserinum palpebris imponere oportet, et caput oleo humectare. Xerophthalmia vero seu arida lippitudo, prurigo est citra

O 3

humo-

ὕγρασις] Codd. A. et C. ἔργασίς.

πυριᾶν] Cod. A. πυρίαν. Leg. πυριᾶν.

σπόγγους] σπόγγους. et sic recte Codd. D. et E. Contrario modo peccatum apud Alaphronem lib. I. ep. 34. p. 152. οὐ πρὶς πυρὶ πρὶς πυρὶ τοιοῦτοι οὐκ αἰσίου. leg. τοιοῦτους. Codd. A. et C. σπύγγον. Apollonius lib. III. c. 8. p. 139. §. 2. ad. 1h. Gale. αὐτὴ σπύγγος Ἀρτίμιδος οὐκ αἰσίου, τὴν αὐτὴν ἀκρίαν σελήν. Φερόντα κ. τ. λ. leg. σπύγγον.

ἔξ] Codd. A. et C. ἐν ἔδατι θαλάσῃ βάπτοντας.

ἐπιτηδία] Codd. A. et C. καὶ τοῖς βλεφάρουσιν ἐπιτηδίαται.

ὠδόν] Codd. A. et C. ὠδόν.

λιπαίνεσθαι] Codd. A. et C. λιπαίνεσθαι. δὲ ἡ κεφαλὴ ὀλοῖται. Codd. B. et D. καὶ λιπαίνων ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν.

ξηροφθαλμία] Codd. A. et C. σκληροφθαλμία.

κησιμῶν] Cum siglis non adsequeretur Martius hanc vocem producit. Leg. κησιμῶν ὀφθαλμοῦ α'. hoc est αἷος, unius. vid. Schol. Homeri ad Iliad. II. v. 25. Sic noner c. 136. σιπτηρίας ὑγρᾶς με. β. σμύνης με. α'. et c. I. πολυτείχον μίγρος ἐν. unde quoque emendandus Anonymus de V. S. c. 27. Sed τὰ τέσσαρ' οὐ δάκτυλα ὑπερένω τοῦ ἐνός. Series orationis flagitat, ut legamus ὑπερένω τοῦ ἐνός ὠτός. Paulus hic habet κησιμῶν ἐπὶ διάθεσις. conf. Scribonius Larg. c. IV. 32. Codd.

πεύει δὲ καὶ αὐτοὺς λουτρὰ, καὶ ἀποδακρυτὰ, καὶ ἡ Ἐρμ-
σιφράτου ἡ προσηραμμένη καὶ διὰ τὰ ὕγρα.

ΠΕΡΙ ΕΚΤΡΟΠΙΩΝ.

Κ Ε Φ. ΝΑ΄.

Τὸ ἐκτρόπιον ἐκτροφή ἐστὶ τοῦ βλεφάρου, ἡ διὰ
ὕλην ῥέυσασαν, ἡ διὰ χειρουργίαν γινόμενον. Μόλυβδον
νεκκυμένον μετὰ θείου ἀπύρου ἀναμίξας, παράπτου, ἡ
ἰὸν ζυγὸν Φρύξας, παράπτου.

ΠΕΡΙ

Codd. A. et C. κνησμώδης ἐστὶ. Codd. B. et D. κνημὸς ἐστὶ.
Cod. E. nouit de G. Ceres. Obijme cunctum κνημὸν ἢ. *de*
κνημὸν vel κνησμώδης? vel potius leg. ἡ δὲ ἑρεσθαλμία, ὁφ-
θαλμία κνησμώδης ἐστὶ.

δὲ καὶ] Particulam καὶ in versione omisit Martinus, quae hic etiam
significat. vid. *Devarius* p. 173. conf. c. 49.

ἀποδακρυτὰ] Pro ἀποδακρυτὰ ut apud Gal. non fec. loc. p. 209.
et affinit. Quae. Med. 12. *De* 1. c. ἀπαμύνα δὲ καὶ
κνημὸν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀπαμύνα τὸ ἐκτροπὸν, ἀπὸ καὶ δάκρυον προ-
καλεῖται. conf. *De* 12. lib. III. c. 138. et *Lucianus* T. III.
p. 364. cl. *Saxe* epist. ad van Wyn p. 52. Codd. A. et C.
ἀποδακρυτικὰ et Cod. B.

ἡ ἐρμσιφράτου] Cod. A. καὶ ἑρμσιφράτου.

προσηραμμένη] c. 49.

διὰ τὰ ὕγρα] Leg. διατρεφῆ. ac sic Codices Mss. omnes. conf.
c. 31. et 33. apud medicos pro cetera lege ac ratione viduus po-
nitur: apud Graecos pro diuino vidua, ut scribit *Raderus* ad
Martialis lib. II. epigr. 43.

καὶ διὰ] Cod. B. διατρεφῆ δὲ, forte τὲ voluit.

Cap. LI. in Cod. E. jungitur hoc caput cum prae-
cedente.

ἐκτροπίων] Codd. B. et E. ἐκτροπίου.

Τὸ ἐκτρόπιον] *Paulus* lib. III. c. 22. *Celsus* lib. VI. c. 7. *Athua-*
nus lib. II. c. 7.

ἐκτροφή] *Paulus* ἐκτροπή. Arridet magis nostri lectio: quam
neciat Cod. B. Cod. A. ἐκτροφή. Cod. E. ἐκτροφῆς ἐπὶ τοῦ.
unde

humoris fluxum. Curatur autem balneis et medicamentis, quae ἀποδαγγυρᾶ, hoc est, lachrymas reprimentia appellantur, et Erasistrati compositione supra posita, et collyriis liquidis.

DE ECTROPIIS.

C A P. LI.

Ectropium palpebrae aversio est, et fit interdum ob materiam desluentem, interdum etiam vitio curationis. plumbum itaqueustum cum sulphure vivo permixtum, vel aeruginem torrefactam applicato.

O 4

DE

unde metaphora desumpta fit, declarat Schol. Aristophanis ad Nub. Act. I. Sc. I. vs. 89. adde Casaubonum ad Theophrasti Char. c. 22. p. 219. De Cotta Messalino veteres Glossae in Persii Satyr. II. p. 34. Cottam Messalinum dicit, qui tam vitiosos oculos in senectute habuit, ut palpebrae ejus in exteriorem partem verterentur.

ἢ διὰ] καὶ διὰ. Codd. A. et C.

Χειρουργία] Codd. A. et C. χειρουργίας. Cod. D. χειρουργία χειρουργία. Paulus ἀπερὶ χειρουργίας. Chirurgiam non magni fecisse videtur noster cum perpaucam in hoc opere occurrunt, chirurgiam spectantia, ut hoc jam observavit doct. Anton. Cechius praefat. ad chirurgos veteres p. X. cum nostri aetate chirurgia seposita nondum esset a reliquis artis salutaris partibus, quod distillam quando factum, dixerit alius non ego, inquit Aegid. Menagius amenit. jur. civil. c. 35. p. 227. quod Avicennae demum aetate ortum creditur, ut notat Guido Cauliacensis de Chirurgia in praefatione. Chirurgorum errores facile poterant detegi, cum operationes peragerent coram assistantium magnam ceteram, ut testatur Jo. Chrysostomus in Psalm. I. p. 697. καὶ τὰς χειρουργῶν ἔχον τοὺς περὶ τὴν πύλιν, ἢ βλέποντας τὴν τέχνην καὶ τὴν νόσον.

III] typothetarum incuria in ed. Martii excusum τὸν ἑσόν. Aeruginis vires notas habuit Melampus, testis Apollodorus lib. I. p. 39. ἐκ τῆς αἰσῆς τοῦ ἑσόν, ἢ ἐκ τῆς αἰσῆς δὲ τῆς αἰσῆς, adde Schol. Theocriti ad Idyll. III. vs. 43. Achillem in emplastris primum usum esse tradit Plinius lib. XXV. 5. ἵος ἑσός quid sit Chemicis docent glossae p. 130. et quae itidem exponunt p. 143. verbum ἑσόν. ἵος argentei tribui et auro exemplis probavit

ΠΕΡΙ ΑΙΓΙΑΩΠΟΣ, ΚΑΙ

αγχίλωπος.

Κ Ε Φ. ΝΒ.

Ὁ μὲν αἰγίωψ ἀπόστημα ἐστὶ μεταξύ μεγάλου καν-
θού, καὶ τῆς ῥινὸς ῥηγνύμενον· καὶ συριγγούμενον· πρὶν
δὲ εἰς ἕλκος τραπῇ, αἰγίωψ λέγεται. Κρίνου ῥίζαν
λαϊώσας, σὺν μέλιτι κατὰπλασσε. ἄλλο. αἰγίωπα βο-
τάνην κατὰπλασσε. ἄλλο. θέριμους λειού, πηγάνου φύλ-
λα, χαλκὴν ταυρίαν συνλειάσας, κατὰπλασσε. ἄλλο. πη-
γάνου

havit doct. Kyrle ad Jacobi epist. c. V. 3. Observat Jac.
Primerosius de errorib. vulgi lib. IV. c. 2. Veteres graecos uti
solitos chalybe, aere ustis, aeris squamina, aliisque modis, aut
nullo modo, aut leviter solum preparatis, nec aliis preparatis
chemici. conf. Dioscorides de usu medicament. p. 3. Codd.
A. et C. αἰγίωψ. Cod. B. αἰγίωψ. Cod. D. αἰγίωψ. Cod. E.
In Cod. E. omittitur cum sequentibus, usque ad finem capitis.

γινόμενον] Cod. B. γινόμενη.

ἀπύου] Cod. A. ἀπύου. Cod. B. τριανταμία. Cod. A. αἰ-
μύας.

παράπτου] An legendum hic et mox τριανταμία? ac ita quoque
MS. A. et C.

Φερίας] Cod. B. λείου καὶ παράπτου. Fateor me ancipitem esse
utrum lectionem recipiam.

C a p. LII. Cod. E. νγ'.

αἰγίωπος] Codd. A. et C. αἰγίωπος καὶ αγχίλωπος. Cod. B.
αἰγίωπος solum. Cod. αἰγίωπος.

αἰγίωψ] Galenus loc. loc. lib. V. p. 224. Paulus lib. III. c. 22.
Celsus lib. VII. c. 7. Cassius Quaest. Med. 38. Astuarinus de
dignat. in ab. lib. II. c. 7. Capitis fundiore vitium esse ad-
firmat Martianus Byzantolog. p. 24. Codd. A. et C. αἰγίωψ.

μεταξύ] Paulus μεταξύ τοῦ μ. ac sic Codd. A. C. et E. ejecto
μεταξύ.

μεγάλου] Rufus Eph. lib. I. p. 24. Hyratius p. 146.

ῥινός] post hanc vocem distinctio locanda non post verbum sequens
ῥηγνύμενον.

DE AEGILOPE, FISTVLA

OCVLRVM ET ANCHILOPE.

C A P. LII.

Aegilops est abcessus quidam, qui inter maiorem oculi angulum, vel eum qui naribus propior est et nasum, rumpitur, et in fistulam dehiscit. Priusquam vero in ulcus erumpat, anchilops vocatur; radicem itaque lilii terito et cum melle ad formam cataplasomatis excipipito. Aliud. Herbam Aegilopem instar cataplasomatis inducito. Aliud. Lupinos, rutae folia et taurinum sel,

O 5

simul

ἐηγνύμενον] Subjungit Paulus δὲ. Cod. B. τε.

συμμιγνύμενον] Codd. A. et C. συζήγνύμενον. Cod. B. σηγνύμενον.

πρὶν δὲ] Paulus πρὶν ἢ δὲ. Rectius πρὶν δὲ ἢ. Cod. E. πλὴν — τραπεζῶν. conf. c. 131. c. aut πρὶν est πρότερον. Cassius Quacit. 75. αὐτὸ ὑπὸ τοῦ ὕδατος πρὶν ἐκκεῖσθαι. Devarius de particul. c. 23. p. 322.

ἀγχίλωψ] Cod. A. αἰγύλωψ.

λαϊώσας] Cod. A. λαώσας.

κρίνου] Cod. B. κρίου. οὖν.

εἰζαν] Cod. E. εἰζης.

ἄλλο] Desunt haec in Mss. A. et C. usque ad πηγάνου, secundo loco.

αἰγίλωπα] Cod. E. αἰγίλωπος.

ἄλλο] Exulat e Cod. E, et mox quoque.

βοτάνην] Plinius lib. XXV. c. 13. Pedacius ad Theophrasti H. Pl. lib. VIII. c. 9. p. 952. Matthiolus ad Dioscoridis lib. IV. c. 134. p. 545.

δέσμους] Cod. B. οὐπανάγια, et formulam post sequentem collocat, quod ididem obtinet in Cod. D. Cod. E. λουπινάριχ λεία.

ταυρίαν] Dioscorides lib. II. c. 90. Sextus Placit. c. 9.

πηγάνου] Florentinus Geopon. lib. XII. c. 25.

γάνου φύλλα εβ'. ἀλλὰς ἰγ'. ταυρίας χαλῆς, τὸ ἔρκου.
ἄλλο. κοχλίας σὺν ἀλόῃ λειώσας ἐπιθεῖς.

ΠΕΡΙ ΜΙΛΦΩΣΕΩΣ

ἦτοι

μαδαρώσεως.

Κ Ε Φ. Ν Γ.

Ὑπόπτωσις ἐστὶ τῶν τοῦ (λεβέρου) τριχῶν· τοῦτο
τὸ πάθος ἀπὸ δριμέων χυμῶν γίγνεται· καὶ δὲ πρῶτον
φλεβοτομῶν καὶ καθαίρων καὶ τοῖς καλλιβελέφεσι λε-
γομέ-

φύλλα εβ'.] Ita hunc numerum expressit Martius, cum characteris quo in codice Mf. exstabat, ceteris, utque sic quoque caput nonagesimum ε'. Caput autem 190. et 290. εη et ση notavit, unde patet verum characterem ei defuisse. Potuisset majori cum jure uti litera G Latinorum, uti ex grammaticis docuit Salmasius ad inscript. Herodoti p. 51. et ad Salmasium p. 627. Sed Codd. A. C. et E. φύλλων δε. β'.

ταυρίας] Codd. A. et C. ταυρίαν· Cod. B. χαλῆς ὁ ταυρί-
σιος. id est χαλῆς ταυρίων· ταυρίων· Heliadotus lib. X.
p. 499. at p. 501. ταυρίων exaratum.

κοχλίας] Codd. A. C. et D. κοχλίους.

λειώσας] Codd. A. ubique λειώσας, unde illud in posterum non in-
dicabo.

ἐπιθεῖς] Codd. A. et C. ἐπίχρει. Cod. E. ἐπιτίθει.

Cap. LIII. Cod. E. νδ'.

μιλφώσεως] Cod. A. μελφώσεως.

Ὑπόπτωσις] Paulus lib. III. c. 22. ἀπόπτωσις. Actius lib. II.
c. 7. et 80. Ἀπόπτωσις de dignor. morib. lib. II. c. 7. In Cod.
A. ἡ μελφωσις ἀπόπτωσις. Cod. B. ἡ μελφωσις. Codd. D.
et E. ἀπόπτωσις.

τριχῶν] Cod. D. παθῶν.

μαδαρώσεως] C d. E. χαλαρώσεως. De verbo μαδᾶν vid. Heelz-
linus ad Apollonii Rhod. lib. IV. vs. 1531. cel. Ruhnkenius ad
Timaeum p. 132. Koen ad Gregorium de Dialect. p. 264.
et

Simul contrita illinito. Aliud. Rutae folia nonaginta duo, aloës drachmae tres, fellis taurini quantum satis est. Aliud. Cochleas cum aloë tritas imponito.

DE MILPHOSI

ET

MADAROSI.

CAP. LIII.

Milphosis, seu glabrities delivium est pilorum palpebrarum. Hic affectus ex acribus humoribus originem haurit. In hoc igitur primum vena secanda, et corpus expurgandum erit, et sinegmatís, quae ab hone andis palpebris καλλιβλέφαρα dicuntur, utendum. Stimmeos
τοστι

et doc. de Villouisen ad Lenzum p. 227. Aristoteles mirab. auscult. p. 1091. καὶ τὰς τεύχας τὰς ἐν τῷ σώματι ἀπομαρῖν. Senol. Homeri ad Olyff. b. vi. 300. εὖν, exponit μαδῶν ἴδαντι ζῆντι, ὅτεν εὖτρα ἐργασήσιον, ἐν α χῆροι εὖντα. Verbum μαδίζαν habes in Legib. Longobard. quos ex cod. Ms. laudat Salmosius ad Tertullianum de pallio p. 338.

δρυμῶν] Cod. A. δρυμῶν. Codd. B. et E. δρυμῶν χυμῶν.

γίνετα] Codd. A. C. et E. γινόμενον.

καὶ] omittit Cod. A.

περὶ] Cod. E. πρότερον.

λεγομένοις] addunt Codd. A. et C. τὰ τέμνα. Cod. B. συμμίσις.
Cod. E. συμμίσις.

χεῖσθαι] Cod. A. χεῖσθαι. Cod. E. χεῖσθαι.

καλλιβλέφαρα] Veteres palpebras pulchras laudabant plurimum.
Columus vi. 72.

διακρίνειν δὲ θεάων

Κλέας, καὶ βλέφαρων συνοχὴν, καὶ κύμβα προσώπων.
καλλιβλέφαρον ἑμῶν Constantinus Manass. p. 150. Falso apud Nonium p. 607. §. 164. Quos calliblepharo naznali palpebrae tinclae. Nereia χαριτεβλέφαρος laudatur in inscriptione arund Rupertum ep. 28. ad Th. Reinesius p. 138. Glossa ad Petavii c. 110. calliblephara, quibus supercilia ad ornatum demigraunt mulieres. ubi vide notas.

γομένοις χρῆσθαι. Στίμμεως ὀπτῆς Ια'. πολέβου κε.
 Ιδ'. κρέου Ιδ'. γήδου ἰνδικῆς Ιδ'. λειώσας χρῆ. ἄλ-
 λο σίμμεως, καδμίας, χαλκίτεως, μίμους Ια. κόπτε,
 καὶ μέλιτι Φυγίσας ὀπτα. καὶ λειώσας χρῆ. ὅς γ' Φει-
 νίκων κευαιμένα λειώσας Ια'. κατορίου Ια'. σμύρ-
 νης Ια'. εἰάτος ἀρκίου τὸ ἀρκιὸν λειώσας ἐπι-
 χρε.

ΠΕΡΙ - ΡΥΑΔΩΝ.

Κ Ε Φ. ΝΔ.

Ῥυῆς ἐστὶ παράλυσις τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ
 κατέχων τὸ δάκρυον δυναμίου, ἀλλὰ φέρεσθαι ἀντι-
 σίως.

λεγομένοις] Corrupte, legendum σμῆγμασι. *Martins.*

λεγομένοις] Subaudiendum σμῆγμασι, quod apud Galienum addi-
 tum. Cod. D. γινόμενις. σημι χρῆσθαι.

σίμμεως] De bibuli usu cosmeticis. vide quae collegit ed. Trille-
 mus Obler. Cith. lib. IV. c. 15. p. 209. Codd. A. et C.
 σόμεως. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 63.

ὀπτῆς] Paulus ὀπτοῦ.

ἰνδικῆς] Strabo lib. XV. p. 1018. Cod. A. ἰνδικοῦ.

κε] Recte *Martins* venit αβ. Hec inter characteres chemicos
 apud Du Gange Gloss. p. 16. αβ. consim. pro κεκαυμένου,
 et sic apud nosmum c. 172. Recte tamen lib. IV. c. 62.
 ἵναι δὲ καὶ σφέκλῃσχε, hoc est σφέκλης κεκαυμένης, nam
 Glossae Medicæ apud Rob. Keuchenium ad Q. Ser. Samo-
 nicum p. 103. σφέκλη, faccula. Codd. A. et C. κε. Cod. B.
 κεκχυμένου.

Ιδ'] Cod. E. οὐ γ. δ'.

λειώσας] addit Cod. B. καὶ ἐνώσας.

ἄλλο] Galenus loc. cit. lib. IV. p. 209. Cod. A. ἄλλοι. Cod.
 D. ἄλλως. ejicit Cod. E.

σίμμεως] Codd. A. et C. κίμμεως. Cod. D. σήμμεως. Cod. E. τι-
 μέως.

καδμίας] *Salmasius* de Haimon. Hyl. Jatr. c. 122.

χαλκίτεως] Cod. B. χαλκίτου.

tosli drachma, plumbi usi drachmae quatuor, croci, nardi Indicae, singulorum par pondus in pulverem redactis utitor. Aliud, Stimmeos, cadniae, calcitidis, myseos, singulorum pares portiones contundito, et melle respersa torreto, et tritis in pulverem utitor, palmarum ossium combustorum, et in pollinem tenuissimum redactorum, drachma, castorei, myrrhae singulorum par pondus seu drachma, adipis ursini quantum satis est, laevigatis utitor.

AD RHYADAS.

CAP. LIV.

Rhyas resolutio est magni anguli, cum lachrymas amplius continere nequit, sed involuntarie ferri et foras exire

μίσυος] Cod. A. μίσυος. Cod. B. μίσυος.

ὄπτει] deest in Cod. A. Cod. E. ὄπτει. Leg. ὄπτει.

σμέγματος] Trillerus Obs. Crit. lib. II. c. 25. p. 145.

ἐγκύβητος] Statius Placit. c. 6. noster c. 208. ἐγκύβητος ἀρχτείου, veteres oculos non ἀρχτείου tantum appellabant, sed et ἀρχτείου observat Jf. Vossius ad Catullum p. 160.

ἀπὸ χειρὸς] Paulus χεῖρ. Codd. A. et C. χεῖρ.

Cap. LIV. Cod. E. γγ.

ἐγκύβητος] Codd. B. et E. ἐγκύβητος. Codd. A. et C. ἐγκύβητος.

Ποιός] Aetius lib. VII. c. 90. Paulus lib. III. c. 22. Celsus lib. VII. c. 7. Galienus ad Celsum p. 36. Forsius Oecon. Hippocr. p. 334. cui ἐγκύβητος placet. ut recte legitur apud Alex. lib. II. c. 8. et in Codd. A. et C. Codd. B. et E. ἐγκύβητος. Aetianus lib. A. lib. VII. c. 37. διὰ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ αἵματος τὴν πολλήν.

δυναμείον] Cod. F. δυνάμενον.

φρέσθαι] Hanc. Pollux lib. VIII. c. 9. segm. 113. δι' ἧς τὸ ὕδωρ ἐφιμετο ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις. Cod. E. ἀλλ' ἐόντος (l.

σίως. *χεῶν* δὲ *ξηρίαις* πυκνωτέροις, οἷον σπόγγον βρέξας
κεδρίαι καύσον καὶ λειώσας, *ξηρὸν* *χεῶν*. ἄλλο σπόγγον
 σὺν *κεδρίαι* καύσας, λειώσας *Λβ*. αἵματος δρακοντιοῦ *Λα*
σμίξας *χεῶν*.

ΠΕΡΙ

(*l. εἰς*) (*ἰαν. Loukas lib. I. p. 23. ed. Moll. ὁ δὲ ἔκατο*
πληγαῖς νεανικαῖς — καὶ ὀλίγον ἐμπνέων, αἵματος πολλοῦ
δρακοντιοῦ. idem lib. II. p. 30. εἰ δ' ἐπὶ φασὶ νύκτωρ τὸ γλυκ-
κὸς φέροιτο.

χεῶν] Cod. D. *χεῶσθαι* δὲ ἐπὶ τούτων ξ.

πυκνωτέροις] Pro *πυκνωτικατέροις*. Alex. I. c. προσφέρειν τὰ με-
 τρίας σύφορτα. Paulus I. c. τοῖς μετρίως σύφορσι. Codd. A.
 et C. *πυκνωτικοῖς*. Cod. D. *υπνωτικοῖς*. Cod. E. *πικνωτι-*
κοῖς.

σπόγγον] conf. cl. Same epist. ad van Wyn p. 57. Cod. B. addit
 οὖν. an οὐγΓ. γ. quaerit cl. Bolla.

ξηρὸν] *ξηρῶ* cod. B. neque tamen vulgatam lectionem mutaverim.
Aeschines Dial. II p. 13. ξηρῶς — χεῶμεθα. Achilles Tat.
lib. I. p. 49. ξηρῶτό μου τὸ δῶρον τρυφῶν. ubi Salmasius re-
scribit τῶ δῶρον.

ἄλλο] ignorant Codd. A. et C. Cod. D. *ἄλλως*.

καύσον] Hippocrates Epidem. lib. II. sect. 6. p. 710.

κεδρία — *κεδρία*] Exulant e cod. E.

κεδρία] Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 13. p. 409. Omis-
 sa est praepositio *ἐν*. vid. c. 1. quam addiderunt Codd. B. et D.
 sed eam tunc redmulus monuit Henslie Baye ad Luciani Dial.
 Mor. p. 21. con. c. 62. Alciphron lib. I. ep. 35. p. 154.
 μοι

exire finit. Utere autem pulveribus densioribus, ut sponsia immersa in cedria, quam combures et sicca et laevigata uteris. Aliud Spongiam cum cedria comburito et terito, pondere drachmarum duarum, sanguinis draconis drachmam pro sinegmate adhibeto in usum.

DE

ὅ μοι ἐπὶ τὴν λυγρὴν τῷ συμπασίῳ μέμψιν. ubi praepositio nem bene revocandam putat Berglerus. Aelianus epist. VII. καὶ ταῦτα ἀνδρὶ γεγραπτα ζῶντι.

αἵματος] Codd. A. et C. αἵματι. Cod. E. μεθ' αἵματος.

δρακοντίου] Erotianus δρακόντιον, βοτάνης εἶδος. vid. Wilschius de Vena Medin. c. I. p. 24. sed hic intelligitur gummi quod draco arbor fundit, vid. S. Dale Pharmacol. p. 297. Cod. D. δρακοντίου αἵματος.

μιζας] Interpres videtur legisse σμῆζας, sed probe se habet lectio codicis, est autem a σμίγαν miscere, vid. Du Cange Gloss. p. 1404. Cod. A. μῆζας. Codd. D. et E. μιζας. Antiquitus medici non operationes chirurgicas tantum ipsi faciebant, ut notant Theodoretus Therap. VI. p. 100. et Jo. Chrysostomus in Ps. lxx. CXLIII. p. 903. sed medicamenta ipsi praeparabant et aegris offerebant, quod patet exemplo Philippi medici Alexandri M. apud Josephum lib. XI. c. 8. quemadmodum etiam apud Romanos, cum servi essent. Plinius Secund. lib. I. ep. 12. Dixerat sine medico almoventi cibum xingixx. Hinc invaluit mos, cum ad pharmacopoeos pertineret cura praeparandi medicamentorum, ut formalis suis subscriberent medici M. D. hoc est misce, defer. Juvenalis Sat. V. vs. 61.

nescit tot millibus emptus

Pauperibus miscere puer

ubi Glossae Leidens. Mss. miscere, pocula deferre exponunt.

ΠΕΡΙ ΕΛΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ
ὀφθαλμοῖς.

Κ Ε Φ. ΝΕ.

Τὸ μὲν ἐν τῷ κερματοειδῇ χιτῶνι συνιστάμενον ἕλκος, κοίλῳ τε καὶ καθαρὸν, διομάζεται βοθρίον· τὸ δὲ πλατύτερον μὲν τοῦ βοθρίου, ἴσον δὲ βάθυ, κοίλωμα καλεῖται· ἄγρευσι δὲ τὸ ἐπὶ τῆς ἰσχύος κόλλου γινόμενον· τὸ δὲ ἐπίκρουμα ἕλκος ἐστὶ ῥυπαρὸν, καὶ ἀκάθαρτον καὶ λεχαρῶδες· τούτου καθαιρουμένου πολλάκις ἐκπύεται ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ὑγρὰ. ῤυπαρεῖν μὲν ὄντων τῶν ἑλκῶν, τό,

Cap. LV. Cod. E. νς¹.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἑλκῶν

Τὸ μὲν] Paulus lib. III. c. 22.

τε] Cod. A. δ.

καθαρὸν] id est nullo vicio seu macula corruptum conf. c. 70. Lucianus Dial. Fabul. p. 3. ἀλλὰ καθαρός ἐστι καὶ ἀπαθής τὸ πρόσωπον.

βοθρίον] Erotianus Lex. p. 20. Boethius Ocean. Hippocr. p. 77. exulat haec vox ex codd. A. C. et E.

μὲν] deest in codd. A. et C.

ἴσον] Repone ex Paulo ἴσων δὲ. ac ita quoque Codd. B. et E. Majis erratum apud Aristotem meth. phys. lib. I. c. 7. p. 33. E. ἀλλὰ καὶ τὸ ἡμισυ καὶ ἴσος, ἴσος καὶ. Cuius legisse videtur μέσον vertit enim usque ad medium. Forte leg. ἴσος τε καὶ ἴσων, usque ad finem usque. Reliquam quoque partem Aetii Tat. lib. VIII. p. 475. οὕτως ὁ λοιπὸς τῶν καλαμῶν χορὸς ἕκαστον τοῦ πρόσθεν ἴσων ἔχει. coniigo ἴσων, nempe μέκος.

κοίλωμα] Salmasius ad Solinum p. 290. Pro cavitate in terra Origenes Phil. sophum. p. 71. εἰς γὰρ εὐτὴν (γῆν) κοίλῳ, καὶ ἔχει ὕδωρ ἐν τοῖς κοιλώμασιν. Aelianus II. A. lib. XIV. c. 3. et lib. XVI. c. 39.

ἄγρευσι] Erotianus Lex. p. 15. Galien. lib. II. c. 4. segm. 65. Codd. A. et C. ἄγρευσι. Aesculap. P. meth. vincto p. 39.

καὶ φλεγμῶν σήματα
Ἐξωμιμάτωσά, πρόσθεν οὐτ' ἐπάγρευσι

DE OCULORVM

VLCERIBVS.

C A P. LV.

Ulcus quod in cornea membrana est cavum et purum, bothrion graecis dicitur. Quod autem latinis est bothrio, sed aeque profundum, κοίλωμα seu cavitas appellatur. ἄργυμον autem vocamus, quod in iridis circulo nascitur. ἐπίκαυμα vero seu inustio, ulcus est sordidum, impurum et crustosum, quo expurgato, saepenumero oculi humores effluunt, Quodsi ulcera sordida fuerint, mulsam

ἐπὶ τῆς] Paulus ἐπὶ τοῦ τῆς, recte. Cod. E. τοῦ ἐπὶ τοῦ. An apud nostrum legend. ἐπὶ τῆς ἰδέας κύκλω γινόμενον Sic cap. 132. καταπλάττειν ὅλον τὸν θάλακκα κύκλω μετὰ συπτηρίας. conf. c. 278. Arrianus de exped. Alex. M. lib. I. p. 13. καὶ τὰ λαμβάνει τὰ κύκλω ὅρη.

ἐπίκαυμα] Schol. Aristophanis ad Plut. vi. 535. καὶ τὰ ἐπικαύματα, τὰ ἐκ τοῦ πυρός. ubi vid. Hemsterhuys. et Fodsius Oecon. Hippocr. p. 139.

λαχαῖδες] leg. ἐσχαῖδες, ac sic Cod. D. Cod. E. λαχαῖδες. Scribonius Laig. c. 3. 25. Librarios aliquando vocis initio litteram syllabamve addidisse statuit Hadr. Jun u. animadv. lib. III. c. 15. Nonnus Ev. Joannis c. VII. vi. 120.

Ἰησοῦν ἀδίκῃ ὑπὸ πνεύματι δημογερότων.

ubi Nanzius probante Soringio legit πνεύματι. Codd. A. et C. λαχαῖδες. Georg. Pisides de Mundi opificio vi. 1107.

Ἄλθυσια κολπώσασα τὸ πτηνὸν νέφος.

leg. ὄφως. πτηνὸν autem verto plumale cum Sentio Augurin. in Vet. Poët. Catalectis p. 189.

plumalem de Jove fecit autem

cap. 45. Codd. A. et C. ἀκαλύριον pro κολλύριον,

καθαίρουμένου] Cod. E. καθαίρουμένου. recte: id est quo rupto.

ἐκρεῖ] Cod. E. ἐκρεῖν. Adscriptit cl. Cores, quod sensum omnino diversum exhibet, subaud. scilicet ποιῇν.

τὰ ἐν] articulum delent codd. A. et C.

ἐπαρεῖν] Codd. A. et C. ἐπαρὸν. Cod. D. ἐπαρεῖν μὲν οὖν,

τέ, τε μελίκρατον καὶ τὸ τῆς τέλειως ἀφέψημα ἐπί-
 σαζε, καὶ κολλούρια, τό, τε σεβηριανὸν καὶ τὸ διὰ
 τῆς σμύρνης.

ΠΡΟΣ ΤΡΙΧΙΑΣΙΝ.

Κ. Ε. Φ. Νς.

Τὰς ἐπιφυομένας ἐπὶ τῶν βλεφάρων τρίχας τίλ-
 λων, αἵματι κέρως κατάχρειε, καὶ οὐ φύονται.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΦΥΛΩΜΑΤΩΝ.

ΚΕΦ. ΝΖ.

Σταφυλώματα αἶρει κανθαρίδων χυλὸς ἐναλειφό-
 μενος. περὶ λευκωμάτων· λευκώματα ταχέως ἰᾶται,
 νίτρον

μελίκρατον] conf. c. 32. μελίκράτου Cod. A.

τέλειως] Cod. D. τίλειως.

ἐπίσαζε] Codd. A. et C. ἐπίσατέ.

κολλούρια] Codd. A. et C. κολλύρια. Cod. D. κολλύρια. Cod.
 E. κολλήρια.

σεβηριανόν] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 209. Paulus lib. VII.
 c. 16. p. 280. adde doct. Jugleri Biblioth. Ophthalm. p. 82.
 Codd. A. et C. σεσηριανόν. Cod. B. τῷ σεβηριανῷ καὶ τῷ δ.
 τ. σ. χεῶ.

σμύρνης] vide quae de hoc collyrio, collegit cl. Christoph. Saxe
 epistol. ad van W'gh p. 37. Codd. A. et C. μύρνης. Cod.
 D. addit χεῶ. Quae sequuntur capita sex in codd. Mss. deli-
 derantur.

Cap. LVI.

τριχίαςιν] Hippocrates de rat. viā. in morb. acut. p. 77. Gale-
 nus sec. loc. lib. IV. p. 221. Celsus lib. VII. c. 7. Paulus
 lib. III. c. 22. Aetnarius de dignot. morb. lib. II. c. 7. For-
 sus Oecon. Hippocr. p. 375.

τίλλων] Apollonius Rhod. lib. I. vs. 1057.

mullam et foenugraeci decoctum insuillato, et collyriis Seberiano et Diasmyrne utilior.

DE TRICHIASI

SEV PILIS PALPEBRARVM, OCVL-
LVM IRRITANTIBVS.

C A P V T LVI.

Pilis, qui in palpebris creverunt evulsis, locum sanguine cimum inungito, et ita non renascentur,

DE STAPHYLOMATE

OCVLI, ET ALBVGINIBVS.

C A P. LVII.

Staphylomata, seu ea oculi vitia, quae uvae acinum referunt, tollit cantharidum succus illitus. Albumes

κέρως] Theod. Priscianus lib. I. c. 12. Th. Reinesius Var. Lect. lib. I. c. 16. conf. c. 43. Ranae viridis commendat Jo. Jac. Woyt Gazophylac. p. 959.

φύματα] Galenus l. c. φύματα. conf. quae ad c. I. notavi.

C a p. LVII.

σαφυλάματα] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 221. Celsus lib. VII. c. 7. Nic. Tulpus Obs. Med. lib. I. c. 28.

αἶμα] mox ἔγχετε καὶ αἶμα. c. 257. οὐλοῦντες αἶμα. Strabo lib. XVI. p. 1124. αἶμασι τὸν κέρει ἀσφάλτου θυμιάματι. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. I. c. 28. Soprales Trach. v. 492. Euripides Hippol. v. 18. Calliceri locus Anthol. lib. II. c. 22. epigr. 18.

Φαρμακίησι Ῥόδων λέπραν καὶ χοιράδας αἶμα,
Τ' ἄλλα δὲ πάντ' αἶμα καὶ δίχα Φαρμακίων.

Red-

νίτρον μετ' ἐλαίου παλαιῷ λειανθέν ἐπιμελῶς, καὶ χρίθ-
μενον. Σαύρας ἀφόδευμα ἐγχείει, καὶ αἶρει.

ΠΡΟΣ ΑΜΑΤΡΩΣΙΝ

καὶ ὑπόχυσιν.

Κ Ε Φ. ΝΗ.

Ἀματρώσιν πᾶσαν, ἣ ἀρχομένην ὑπόχυσιν θεραπεύ-
ει χολὴ γηπὸς μετὰ πρᾶσου χυλοῦ, καὶ μέλιτος ἀτ-
τικοῦ.

ΠΡΟΣ

Reddendum hoc verbum Nicandro Ther. v. 945.

καὶ ἐν κυκλάμινον αἰείρας

leg. αἰείρας, sic v. 650. et similem mendam ex Homeri exem-
plaribus sustulit Porphyrius Quaest. Homeric. Q. VIII. p. 92.
nam αἰεῖρειν est λαβεῖν. Nonnus Evang. Joannis c. XIV.
v. 68.

ὅπερ πολύμορφος αἰεῖρειν

Οὐ δύναται ποτὲ κόσμος.

ubi Ev. Joannis commate 17. λαβεῖν, ut in margine sui exem-
plaris adnotavit Soringius.

ἐναλειφόμενος] Aptum verbum. Lucilius Anthol. lib. II. c. 22.
epigr. 1. et 15.

Περὶ σ' ἐναλείψασθαι

Heliodorus lib. VII. p. 328. ἐναλειφόμενος τῷ ἐφθαλμῷ. Xi-
philinus Helio gab. p. 350. καὶ τοῖς ἐφθαλμοῖς ἐναλείφετο.

περὶ λευκαμάτων] videtur lemma esse capitis novi, ita plura capita
in unum contracta apud Theophrastum H. Pl. lib. III. c. 15.
suspiciatur Jul. Caes. Scaliger p. 224.

λευκάματα] Paulus lib. III. c. 22. Alexander Aphrod. lib. I.
probl. 114.

σαύρας] Plura habet de lacerta Marcellus Empir. c. 7. p. 57. No-
stra aetate perutiliter lacerta agilis Linnaei adhibetur in lue ve-
nerea, ut patet ex experimentis cl. Flores et Tondi.

ἰάται] conf. c. 75. Sanationem perfectam denotat hoc verbum
quod non latuit Evangelistam Lucam c. XVII. 15. et iterum
c. XXII. 51. Θεραπεύειν vero curam mitigatoriam indicat, ut
apud nostrum c. 250. ἐστὶ δὲ τῶν ἀνίων· τοὺς θεραπεύ-
ειν, capite vero 207. πρηγοῦν dixit. Sophocles Electr.
v. 876.

ΠΕΘΕ

gines autem citissime curat, nitrum ex oleo veteri diligenter tritum et illitum. Lacertae stercus illine, et tollis,

DE OBSCURITATE

ET SUFFUSIONE.

CAP. LVIII.

Omnem obscuritatem, (quam ἀμαύρωσιν graeci appellant) seu suffusionem incipientem, curat fel vulturis, cum succo marrhubii et melle Attico.

P 3

DE

Πόθεν δ' ἂν εὐροῖς τῶν ἀμῶν σὺ πημάτων
Ἀρηξίν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεσ' ἰδεῖν.

ubi Schol. τῶν νοσημάτων τὰ μὲν θεραπεύεται προσηκείοις θεραπειαῖς, ὅπερ ἐστὶν ἀρηξίς. τὰ δὲ θεραπεύεται παντελῶς, ὅπερ ἐστὶν ἴασις. Hanc differentiam tamen non anxie observant auctores: nec illa auctori nostro videtur nota fuisse, vel saltem observata: nam c. 237. οὐκ ἂν ἰάσοιτό τις τελέως, ubi illud τελέως commode poterat abesse.

ἐγχεῖς] Grammaticis hic se non probat noster. vid. *Ammonius* p. 46. Uti hoc verbo sunt praeter *Joannem* Apocal. c. III. 18. *Strabo* lib. XV. p. 1023. *Strato* Anthol. lib. II. c. 14. epigr. 6. et 11. *Athenaeus* lib. XII. c. II. p. 542.

C a p. LVIII.

ἀμαύρωσιν] *Galenus* sec. loc. lib. IV. p. 221. *Actuarius* lib. II. c. 7. *Constantinus* M. Or. ad sanct. coetum c. XI. p. 429. ἀντὶ μὲν τῆς ἀμαυρώσεως, ὄρασις. ita enim legendum.

ὑπόχυσιν] *Foësius* Oecon. Hippocr. p. 388. *Maximus* Tyr. differt. XVI. p. 177. *Socrates* Hist. Eccles. lib. III. c. 12. p. 265. ὑπόχυσιν ὀφθαλμῶν ὑπομείνας. dicitur quoque ὑπόχυμα. *Aelianus* H. A. lib. VII. c. 14. noster c. 72. *Cassius* Quaest. Medic. 19.

γυπὸς] leg. γυπός, ut probe vidit interpres. *Galenus* exemplaria male γέπας. Fel vulturis contra epilepsiam commendat *Q. Serenus*. *Samonicus* c. LVIII. v. 7. sed et contra amaurosin c. XIV. v. 17. *Marcellus* Empir. c. VIII. p. 62. *Kyranides* p. 42. et p. 115. consentit cum nostro: Fel autem vulturis cum melle

ΠΡΟΣ ΓΛΑΥΚΩΣΙΝ.

Κ Ε Φ. ΝΘ'.

Στρώχου χυλὸς ἐγχυματιζόμενος μέλανας ὀφθαλμοὺς ποιεῖ, καὶ ἀνάπαλιν ἐπὶ τῶν νυκταλαπιόντων ἥπαρ τρέχουσι ὀπτήσας, αὐτὸν τὸν ἐν τῇ ὀπτήσει ἀπορρέοντα ἰχθῦρα ἐγχριε. αὐτὸ δὲ τὸ ἥπαρ ἐσθιειν δίδου. ὠφέλει καὶ σίμα περιεργᾶς ἐγχριόμενον, ἢ χολὴ αἰγεία, ἢ ἥπαρ αἰγείον ἔψων, κέλευε αὐτοὺς περικαλυφμένους ἀτενίζειν εἰς τὴν κύθραν, καὶ δέχεσθαι τὴν ἀτμίδα τοῖς ὀφθαλμοῖς.

melle et succo praestii suffusionem oculorum sanat. conf. p. 119. et quae ibi vocat Rhyakinus. Totidem verbis ut noster Savius Placit. c. XXIV: Vulturis fel mixtum cum succo marrubii omnem caliginem discutit, et incipientem suffusionem pariter sistit. ubi ex nostro et Kyanide ei reddendum cum melle et succo marrubii. Sed rejicit hoc medicamentum, utpote nimis acre, Lev. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. IV. c. 6. p. 377.

πράσου] Emenda ex Galeno πράσιον, ac sic etiam legit Mar-tius.

ἀτμίδι] conf. c. 102. Glossae Jauic. μέλι ἀτμίδιον, τὸ ἀπαρριζο-
μένον. *Stabo* lib. IX. p. 613. *Theophrastus* Simoc. Quaest.
Physic. 19. *Oribasius* Collectan. lib. II. p. 13. *Plinius* lib.
XXI. c. 10. lib. XXII. c. 24. *Alciphron* lib. III. ep. 23.
Tzetzes Chiliad. VI. vs. 954. *Trillerus* de pleuritide p. 199.
mel hoc liquidum esse et nimis dulce, addimat *Lactantius* ad
Sexti Thebaid. lib. IV. vs. 453. et bene olens idem ad lib.
XII. vs. 622. (quod adversatur sententiae *Theophylacti* l. c.)
cui debet *Casimbonus* quae ad *Polyaeni* lib. IV. p. 357. no-
tavit.

C a p. LIX.

Στρώχου] *Galenus* sec. loc. lib. IV. p. 221.

Γλαύκωσιν] Videtur hoc lemma mutilum ac excidisse καὶ νυκτα-
λαπίαν, ut suadere videntur formulae sequentes.

ἀνάπαλιν] Videtur et hic aliquid desiderari, nam haec non satis
cohaerent.

αὐτὸν] hoc est ichorem solum ac simplicem, cum veteres assaturis
jus superfundebant variis condimentis temperatum, ut docet
Salmasius ad *Vopiscum* p. 589.

DE GLAVCEDINE,

SIVE CRYSTALLINI IN OCULO HUMORIS, IN

ALBUM AQVOSVMQVE COLOREM

MVTATIONE,

C A P. LIX.

Solani succus infusus oculos nigros reddit, quemadmodum et jecur hircinum, eos qui nocturna caecitudine laborant, juvat, cum aquosa sanie, quae inter assandum emanat collecta inunguntur, vel cum ipsum jecur comedendum exhibetur. Prodest et sanguis columbae illius, vel fel, vel epar capriuum elixum, Jubeto autem ipsos bene coopertos, faciem recta ad ollam dirigere, et

P 4.

vapo-

ἐγγχεῖ] Galenus I. c. ἰχθῶρα διώκεις, καὶ οὕτω μὲν ἐγγχεῖ αὐτοῖς, sed pertinent Galeni verba ad nostri c. 67.

ἡπαρ] conf. c. 67. Dioscorides lib. II. c. 43. Paulus lib. III. c. 22. Sextus Placit. c. 4. Plinius lib. XXVIII. c. 11. Priscianus lib. I. c. 19. Jonslonus Hist. Natur. de Quadruped. lib. II. c. 4. p. 74.

περιτεράς] Sanguinem galli gallinacei albi jussit Aesculapius Valerium Aprum oculos inungere, in inscriptione apud Gruterum p. LXXI. I.

χολή] Puntarchus T. I. p. 149. καὶ ὠφελοῦνται σαφεῖ (θνητὸν) τεφόμενοι καὶ θνήσκιν ἀμφισπόμενοι, καὶ χολαῖς καὶ πύλαις ἰατρεύμενοι. addē Porphyrium de Abstinētia, lib. I. p. 29.

ἀτμίδα] Aristoteles H. A. lib. VIII. c. 5. καὶ γὰρ ἀνοιχθέντες αὐτοῦ, τὰ ἐσω ἀτμίδα ἀφίησι βαρύναν.

εἰς τὴν] ita Aristtaenetus lib. II. ep. 5. p. 210. M. Antoninus lib. VIII. c. 4. Heliodorus lib. VII. p. 357. conf. Keypke ad Act. Apost. c. III. 4. Paulus I. c. τοῖς ἐφθάλμοις ἀνεαγούσι δέχεσθαι.

ἀτενίζαν] Simonides Anthol. lib. IV. c. 12. epigr. 53. Evangelistae Luciae hoc verbum in primis familiare esse observat Jac. Elsnerus ad Act. Apost. III. 4. p. 377.

κοῖτην] Literae κ et γ frequenter permutatae fuerunt. Galenus de Sedis p. 12. παρὰ μόνον τῶν πάλιν τὴν εἰδῆν τοῦ συμ- φέροντος

μοῖς, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἥπατος ἐσθίειν δίδου συνεχῶς· τοῦτο ποίει, καὶ ὀφελήθουσιν ταχέως.

ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΟΔΥΝΙΑΝ,

καὶ μεγίστας ἐπιφοράς.

ΚΕΦ. Ε΄.

Ῥόδων ξηρῶν Λδ'. κρόκου Ια'. ἀναλαμβάνε μελιώ-
των ἀφεψήματι, ἐν γλυκῇ ἀφεψηθέντων.

Φέροντος ἀρχαῖν αὐτοῖς φάσχοιτες, I. ἀρχαῖν, *Marklandus* ad *Euripidis* Suppl. vi. 1181. ἀμφικυθῆσα ad *Sponium* Miscell. Erunt. Antiq. p. 320. sed recentiores κύθραν dicere ex *Du Can- gio* observat *Needham* ad *Geopon.* lib. II. c. 3. vid. tamen *Jungermannus* ad *Pollucis* lib. IX. c. 123. et *Fischerus* ad *Palaephati* c. 46. Siculos κύθραν dixisse auctor est *Gregorius* de Dial. p. 158. ubi consul. doct. *Koen.* Cibi prandentibus olim in olla adponebantur, vide quae de Carino memorat *Syn- nesius* de Regno. p. 13. aliquando in canistris ut perhibet *Di- dymus* apud *Zenobium* Proverb. Cent. II. 31. et *Homerus* *Iliad.* I. vs. 217. conf. *L. Bos* Antiquit. Gr. P. III. c. 11. *Achilles* Tat, lib. V. p. 287.

ἥπατος] Leg. τοῦ ἥπατος.

ἐσθίειν] *Hepar* variorum animalium in deliciis habebant veteres. *Alciphron* lib. I. ep. 20. *Athenaeus* lib. III. c. 25. p. 107. *Marsilius Cagnatus* Var. Observ. lib. II. c. 14. *Lud. Nonnius* de re cibar. lib. II. c. 13. p. 200.

vaporem oculis excipire. Frequenter autem iecur caprinum pro cibo exhibeto, quo facto statim juvantur.

AD DOLORES

ET DE FLUXIONIS IMPETUM,

QUI GRAECIS ἐπιφορὰ

DICITUR.

CAP. LX.

Rosarum siccarum drachmae quatuor, croci drachma. Excipe decocto meliloti, fiat autem decocto ex vino passo.

συνεχῶς] Jo. Chrysostomus in A. A. Sermon, XXXII. p. 793. καὶ γὰρ φάρμακον τὸ δισκμιν ἔχει ἀφανίσαι τραῦμα, ἀν μὴ συνεχῶς ἐπιτεθῇ, τὸ πᾶν ἀπώλεσε.

C a p. LX.

Ρόδων] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 210. addit opium. Alex. lib. II. c. 1. p. 125.

περιοδυνίαν] περιωδυνίαν.

ἐπιφορὰς] Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 430. Janus Cornarius ad Macri lib. II. c. 8.

ξηρῶν] Alex. νεαρῶν. Galenus χλωρῶν ἢ ξηρῶν.

ἀφεψηθέντων] omissum apud Galenum.

ΠΕΡΙ ΚΟΛΛΟΥΤΡΙΩΝ.

Κ Ε Φ. ΞΑ'.

Κολλούριον παρηγορικὸν τρυφερὸν πρὸς τοὺς μὴ δυναμένους φέρειν τὴν δῆξιν τῶν κολλουρίων, καὶ μάλιστὰ πρὸς τὰς προσφάτους διαθέσεις. ἄλλο. Καδμίας κεκαυμένης, καὶ ἐσβεσμένης γάλακτι γυναικός. (ἐμοὶ δὲ κάλλιον ἐφάνη προπεπλυμένην καῦσαι, καὶ οὕτω κατασβέσαι τῷ γάλακτι.) ψυμμιθίου πεπληγμένου ἀνὰ Λιζ'. κρόκου Λδ'. ἐν ἄλλῳ Λα'. ὀπίου Λδ'. τραχανάνθης Λβ'. ὕδατι ὀμβρίμῳ λεῖου. ἢ χρεῖσις ὠοῦ λευκοῦ, ποιεῖ καὶ πρὸς Φλυκταίνας. ἄλλο συντόμως σκευαζόμενον. ἀμύλου ουγΓ. ζ'. κόμμεως ουγΓ. δ'. ὀμβριμον ὕδωρ. Κολλούριον τὸ διὰ λιβάνου ποιοῦν πρὸς χημώσεις. καδμίας, λιβάνου ἀνὰ Λγ'. ψυμμιθίου Λα'. ὀπίου Λζ'. ὕδατι ὀμβρίμῳ.

C a p. LXI.

Κολλούριον] Scaligerana prima p. 58. Unico l scribi vult Grammaticus ad Juvenalis Satyr. VI. vs. 579.

τρυφερὸν] Vocabulum adhibitum recentioribus. Anonymus de V. S. p. 32. ἐὰν ἐσι δυνατός, ἢτοι πολὺχρως, ἢ τρυφερός καὶ πολυφαιός. Georg. Hieron. Telschius de vena Medient. c. X. p. 266. „Medicamenta τρυφερά, i. e. delicata, ab antiquis varia quidem dicebantur: pleraque tamen, tam externa, quam interna, aut dolorem vehementiorem sopientia, aut sine molestia purgantia, aut denique ementem quandam corporis deformitatem corrigentia: nam isthaec quidem omnia delicatuli, impatientius ferunt.,

ἄλλο] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 213. Videtur excidisse formula quae haec praecessit.

καδμίας] Galenus sec. loc. lib. IV. p. 216. Aetius lib. VII. c. 107. p. 145. Alex. lib. II. p. 126.

ἐσβεσμένης] Cassius Probl. XII. σβεσμένην ἐν οἷῳ ὀλίγω, ubi ἐν abundare statuit Contr. Gesnerus.

οὕτω] Apud recentiores ocus, mox significat ut hic et c. 67. et apud Moschionem de morb. mulier. c. 53. Niphius Com. mod. p. 280. οὕτω δὲ Νάφισσόν τινα γυναικῶν ἐπεμψαν αὐτῷ. Galenus sec. loc. lib. III. p. 187. εἰθ' οὕτως ἐγχεύοντας. Rufus

DE COLLYRIIS.

CAP. LXI.

Collvrium quod dolorem mitigat delicatum iis qui nullum possunt collyriorum morsum perferre, sed praecipue ad recentes adfectiones. Cadmiae combustae et lacte muliebri extinctae (quamvis ut mihi videtur satius esset et melius, eam prius ablutam in cinerem redigere, et deind lacte extinguere) cerusae elotae singulorum drachmae sedecim, croci drachmae quatuor (alius codex habet drachmam) opii tantundem, tragacanthae drachmae duae. Teruntur et laevigantur aqua pluviali, usus est cum ovi albo, facit idem et ad pustulas. Aliud quod cito parari potest. Amyli unciae septem, gummi unciae quatuor, aquae pluvialis quod satis est, collyrium δίσκ λιβάνου ad chemosin efficax, cadmiae thuris, singulorum drachmae octo, cerusae drachmae viginti, opii drachmae

Rufus Ephes. de renum adfect, c. 8. p. 7. καὶ ἐξῆς τινὰ αὐτῶ
μηχανᾶσθαι.

πεπληγμένον] 1. πεπλυμένον, ut apud Aetium et Alex,
κρόκου Lδ.] Alex, Ly.

ἐν ἄλλῃ] De suo hoc addidit noster, postquam aliud exemplar
confulerat. conf. c. 36.

λείου] Alex. ἀγαλάμβανε, omissum apud Galenum.

χεῖσις] Aetius l. c. χρίσις. Errore soleinni.

ἀοῦ] Aetius et Alex. δι' ἀοῦ. Galenus δι' ἀοῦ λευκοῦ. Apud
nostrum subintelligendum σὺν vel ἐν, ut saepe.

φλυκταίνους] Celsus lib. VI. c. 6. Schol. Aristophanis ad Ran.
vi. 233.

ὀμβριμον] Lennep analog. ling. Gr. p. 291.

λιβάνου] Galenus l. c. p. 213. Alex. l. c. p. 140. Paulus lib.
VII. c. 16. p. 281. Marcellus Empir. c. VIII. p. 72.

Lη] Alex. κ'.

ψυμυθίου] Restius c. 85. et 95. ψιμυθίου, vid. Hemsterhuys
ad Aristophanis Plut. vi. 1065.

κ'.] Alex. μ'.

βρίμῳ ἀναλαμβάνων· ποιῇ δὲ καὶ τὸ γλαυκίον, μετὰ
 ὕδατος ἔξωθεν τῶν ὀφθαλμῶν ἐπιχρίσειον, ἀλλ' οὐ
 κατ' ἀρχὰς εὐθύς τῆς χημώσεως, ἀλλὰ μετὰ τὰς πέν-
 τε, ἢ ἔξ ἡμέρας, ὅτε καὶ σύμψεψις γένηται. ταῦτα καὶ
 τοῦτο πείρα δέδωκε.

ΠΕΡΙ ΟΤΛΩΝ ΚΑΙ

λευκωμάτων.

Κ Ε Φ. ΞΒ'.

Τὰ ἐπιπολέως γινόμενα νεφέλια ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς
 οὐλὰς προσαγορεύουσιν, οἱ δὲ νεφέλια καλοῦσι, τὰ δὲ
 διὰ βάρους, λευκώματα. Τούτοις ἐπίσχευε ἀνεμόνης
 χυλόν,

γλαυκίον] *Scribonius Larg.* c. III. 23.

εὐθύς] *vid. cel. Valckenauer ad Ammonium lib. II. c. 2. p. 90. et*
inelytus de Villoison ad Longi lib. II. p. 119.

ὅτε] *Alex. ὅταν.*

ταῦτα] *Leg. ut apud Alex. ταύτης. καὶ τοῦτο.*

πείρα] *Olympiodorus apud Photium Biblioth. p. 193. εἶτα πείραν*
δοὺς οὗτος τῆς ὑποσχέσεως. Gregorius Naz. Stelit. II. p. 139.
τοῖς μὲν ἄλλοις ἢ πείρα παρέσχε. conf. Casaubonus ad Sueto-
nii lib. VIII. p. 641. Sed non nimium tribuendum testi-
monio veterum ubi experientiam suam jactant. Ita de virtute
fraxini ad fugandos serpentes Plinius lib. XVI. c. 13. experti
prodimus, quod falsum ex Charasio affirmat J. Harduinus.
Quae Nicander commendat Ther. vi. 35. et seqq. ad abigen-
dos serpentes, seu inepta damnat Franc. Redi Osservazioni in-
torno alle vipere p. 85.

Cap. LXII. Cod. E. νζ'.

Περὶ] *Codd. A. et C. περὶ οὐλῶν, solummodo.*

ἐπιπολέως] *Leg. ἐπιπολαίως. Paulus lib. III. c. 22. ἐπιπολῆς.*
Celsus lib. VI. c. 6. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 32. διὰ
τί τοῖς λυπουμένοις ὥχρὸν γίνεται τὸ ἐπιπολῆς. Male legitur
in fragmento Eubuli apud Clementem Alex. Strom. lib. VII. p.
716. B. ὅταν ἐμοὶ τι θύωσι τινες, αἶμα, κύστιν, μὴ καρδίαν,
μηδ' ἐπιπόλαιον. leg. μηδ' ἐπίπλεον. Codd. A. et C. ἐπὶ πολ-
λῆς, ἐπιπολῆς ut apud Paulum Cod. B. Codd. D. et E. ἐπὶ
πολλοῖς. conf. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 37.

inae sex, aqua pluviali excipiuntur, idem praestat et glaucium ex aqua, si extrinsecus eo oculi illinantur, sed non statim per initia chemosis, verum a quinque aut sex diebus, ubi hujus concoctio facta fuerit. Haec et similia experientia nobis communicavit.

DE CICATRICIBVS

ET ALBUGINIBVS.

CAP. LXII.

Quae per summa oculorum nubeculae fiunt, aliqui cicatrices tantum appellant, alii nubeculas, si altius descenderint λευκώματα, id est, albugines crassas nuncupant.

νεφέλια] Codd. A. et C. νεφέλαια, sed Jo. Chrysostom. Homil. XX. in Matth. p. 148. maluit νεφέλην.

ἐν τοῖς] Praepositio frequenter omittitur, ut apud Charitonem lib. III. c. 1. p. 41. ubi vid. Dorville p. 234. et 343.

οὐλᾶς] Strabo lib. XIV. p. 942. τὸ γὰρ οὐλᾶν, ὑγιαίνειν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ οὐλή. Gregorius de Dialect. p. 233. λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς (ἰασί) τὸ μὲν υγιαίνειν, οὐλᾶν. ὅθεν καὶ τὰ ὑγιή των τραυμάτων οὐλᾶς λέγομεν. conf. Schol. Homeri ad Iliad. B. vs. 6. et Iliad Δ. vs. 140. Valckenarius ad Ammonium p. 107. et Gesnerus ad Orphei Argon. vs. 955. Sed apud nostrum leg. ut apud Paulum οἱ μὲν οὐλᾶς. quanquam non desint exempla apud optimos scriptores ubi μὲν non praecedit δέ, ut apud Hesiodum Theog. vs. 179. et moneat Demetrius Phaler. de elocutione c. 53. χρὴ δὲ καὶ τοὺς συνδεσμοὺς μὴ μάλα ἀταποδιδόσθαι, οἷον τῶ μὲν συνδεσμῶ, τὸν δὲ μικροπρεπὲς ἢ ἀκριβεῖα.

βάθους] addunt Codd. A. et C. γινόμενα. vid. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 37.

λευκώματα] Aristoteles Problem. Sect. IX. 7. Rufus Ephes. lib. II. p. 54. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 114. Schol. Aristophanis ad Plut. vs. 635. et Aeschyli ad Prometh. vs. 436. Codd. A. et C. λευκώματα, ac sic quoque mox.

ἐπίσταζε] I. ἐπίσταζε. ut bene Cod. E. Operarum ἀβλεψία permutationem harum literarum adscriberem, nisi et apud alios scripto-

χυλόν, ἢ κενταυρίου χυλόν μετὰ μέλιτος. Τὸ δὲ λευκώματα, νίτρον μετ' ἐλαίου παλαιοῦ λειώσας, επιχρίε. καὶ σηπίας ὄσρακον καμψθέν, καὶ σὺν μέλιτι λειωθέν. ἄλλο. αἰλούρου χολήν μετὰ μέλιτος χρίε. ἄλλο. ἀλὸς καππαδοκικοῦ σὺν ὕδατι λειώσας ἐπίσασζε.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ

Βάψαμ.

Κηκίδος, ἀκανθίας ἀνὰ Λδ'. χαλκάνθου Ιβ'. λειώσας κατὰ χρίε. κηκίδος Ια'. μελαντορίης Ια' κόμμεως Ια'. ὕδατος ὀμβρίου λειώσας, κατὰ χρίε. ἄλλο. χυλόν ροιδίων

scriptores pari modo erratum viderem. *Aristoteles* H. A. lib. IX. c. 32. γηράσκεισι δὲ τοῖς αὐτοῖς τὸ εὐχρως αἰσθάνεται τὸ αἶμα. leg. ἀξάνεται. conf. *Berkelius* ad *Stephanum* Byz. de Urb. p. 41. *Dorville* ad *Chariton*. p. 57. Cod. B. ἐπασζε. Codd. A. et C. ἐπίσασζον.

ἀνεμόνης] ἀνεμώνης. ἀνεμόνης Codd. A. et C.

μέλιτος] Codd. A. et C. μέλιτι.

σηπίας] *Dioscorides* lib. II. c. 25. *Absurtus* Geopon. lib. XVI. c. 6. Codd. A. et C. τῆς σηπείας τὸ. Cod. D. τῆς σηπίας. Cod. E. τῆς σηπίας τὸ.

καμψθέν] Leg. καυθέν. ac ita codices Mss. *Pisides* de Mundi opificio vs. 1556.

καὶ σὺν] Exulat καὶ e cod. E.

λειωθέν] Desinit hic caput hoc in codd. A. et C. Cod. B. addit ὠφελῆσε πολλούς. ἄλλο. Cod. D. ὠφελῆσε πολλὰ. ἄλλως.

χρίε] διαχρίε codices Mss. omnes.

ἄλλο] deficit in codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλως.

αἰλούρου] In codd. A. et C. initium sunt capitis sequentis.

ἐπίσασζε] Cod. E. ἐπιχρίε.

πρὸς τὸ] Codd. B. et D. πρὸς τὸ βάψαμ λευκώματα. Codd. A. et C. περὶ λευκωμάτων.

πρὸς τὸ] Omittit Cod. E.

βάψαμ] Verbum usitatum de arte cosmetica. *Menander* apud *Athenaeum* lib. IV. p. 166. *Eusebius* H. E. lib. V. c. 18. p.

pant. In illis igitur anemonae succum, vel centaurii cum melle instillato. Has vero nitro cum oleo veteri detrito inungito, item sapiæ testam combustam et cum melle laevigatam, vel cati fel cum melle. Aliud. Sal Cappadocum aqua tritum et instillatum.

QVOMODO CICATRICES

TINGANTVR.

Gallae, acaciae singulorum drachmae quatuor, atramenti futorii drachmae duae tritae illinentur. Gallae, atramenti futorii, gummi singulorum drachma, aqua pluuii li excipitur, et illinitur. Aliud. Succum feminis rosarum, quae decidunt, drachmae 2, siimneos drachmae

mae

337. E. προφήτης, εἰπέ μοι, βάπτεται; προφήτης συμβιβάζεται; Novum caput hic faciunt codices: cod. B. c. XVIII. libri secundum. Codd. A. et C. LXIII.

κηχίδος] Codd. Mff. κηχίδος.

ἀνά] Codd. B. D. et E. οὐγΓ. δ'. et mox οὐγΓ. β'.

Λά] Cod. E. Λδ'.

μελαντορίας] 1. μελαντηρίας. Cod. E. μελαντηρίας δραχμὴν α'. ita c. 200. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 4. p. 197. aliqui etiam melanteriam admiscunt.

κατέχειε] Post hoc verbum omissum ἄλλο, quod agnoscit Cod. B. reliqui eo carent, sed Codd. A. et C. ἐπιχειε. Cod. D. ἄλλως. Cod. E. χεῖε.

κόμews] Cod. B. ἀνά οὐγΓ. α'.

ὑδατος] Leg. μεθ' ὑδατος. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. I. p. 19. τό τε οὐμβριον ὕδωρ, ὀφθαλμοῖς μὲν ἐστὶ ὠφέλιμον· ἀρτηρίαν δὲ καὶ πνεύματα τραχύνει. Medici addunt οὐμβριον, Antici vero ὕδωρ aquam pluuiam vocabant observante Casaubono ad Theophrasti Char. c. 3. p. 43. et sic mox noster. Codd. A. et C. ὑδατι ἐμβρίω.

καταχειε] Codd. A. et C. χεῖε.

ῥοιδίων] Lepidus error Martii, qui rosas dedit pro malo punico. Dimeon Sethi de Aliment. p. 100. τῆς ὀξείας ὁ χυλὸς, σὺν μέλιτι τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιτίθμενος, ἐξυδερξίαν ποιεῖ, καὶ μάλιχα
ὅτι

ῥοιδίων τῶν πιπτόντων Ιβ'. σίμμι Λαζ'. κηκίδος Λα'.
σὺν ὕδατι λειώσας, διάχρειε.

ΠΕΡΙ ΠΤΕΡΥΓΙΩΝ,

Κ Ε Φ. ΞΓ'.

Τὸ πτερύγιον ὑπερσάρκωμα ἐστὶ τοῦ ἐπιτεφυηότος
ὑμένος, ἀρχόμενον ἐκ τοῦ μεγάλου κανθοῦ, καὶ εὐφα-
πλούμενον μέχρι τῆς κόρης, ποιεῖ πρὸς αὐτὰ χαλκοῦ
πέκχυμένου Ια'. χαλκάνθου ὀπτής Ια' χρῶ ξηρόν. ἀλ-
λο. μίσυος ὀπτοῦ Λδ'. θερμίνου ἀλεύρου Ιβ' σρύχινου
χυλοῦ Λζ'. λειώσας ἐπίχρειε.

Ἐτε παλαιωθῆ. quomodo succus ille fiat dulcis, docet Ensta-
thius in Hexaem. p. 10. Athenaeus lib. XIV. c. 7. p. 690. E.
ῥοιδιον μὲν τοι ὡς βοιδιον, τὸ υποκοριστικόν. sed h. Thomae Mag.
p. 785. morem gerere volumus scribendum ροιδιον. ac ita ha-
bet Cod. E.

Ιβ'] ε β'.

σίμμι] Codd. A. et C. σίμη ε. α. ε'. Cod. E. σίμεως Λα'.
κηκίδος Λα'.] Cod. E. κικίδος οὐγΓ. α'.

διάχρειε] Codices Mff. Vind. καταχρειε. Cod. E. ἐπίχρειε.

Cap. LXIII. Cod. E. νη'.

Τὸ πτερύγιον] Celsus lib. VII. c. 7. Cassius Quaest. Medic. 13.
Paulus lib. III. c. 22. Aethnarius de affect. spir. animal. lib. I.
c. 11. p. 42. et dignot. morb. lib. II. c. 7.

ὑπερσάρκωμα] Paulus l. c. νευρώδης ὑπερσχῆ. Cod. B. ὑποσάρ-
κωμα. Codd. A. et C. ὑπερηχεομένα.

τοῦ ἐ.] Codd. A. et C. ὑμῶδες. Codd. D. et E. ἐμειῶδες.

ἀρχόμενον] Codd. A. et C. ἀρχομένου.

εὐφαιπλούμενον] Codd. A. et C. εὐφαιλούμενον. conf. c. 124.
Longus lib. I. p. 15. ὡς τοῖς τ' ἐμπροσθίοις πόδαῖς εὐφαιπλω-
σθαὶ ταῖς χερσὶ, ubi vide, quae docte, ut solet, adnotavit
cel. de Villosion.

rose una et semissis, gallae drachma, aqua tritae il-
linuntur.

DE VNGVE OCVLORVM.

QUOD ΠΤΕΡΥΓΙΟΝ, (QVASI ALVLAM DIXERIS)

VOCATVR GRAECIS.

C A P. LXIII.

Unguis vero quod *πτερόγιον* graeci vocant, est ex-
crecentia adnatae tunicae, quae ab angulo magno orta,
ad pupillam quoque pervenit. Huc igitur faciunt. Ae-
ris combusti, atramenti sutorii torrefacti, singulorum
drachma, sicca in usum adhibita. Aliud. Millos tor-
refacti drachmae quatuor, farinae lupinorum drachmae
duae in pulverem redactae ad usum.

πόρην] Rufus Eph. lib. I. p. 25. Pollux lib. II. c. 4. segm. 70.
Asterius apud Photium Biblioth. p. 1504 καὶ τὸ μεσση τοῦ
 κούρου διὰ τοῦτο προσηγόρευται κόρη, ὡς καὶ τὴν μεσφὴν τῶν
 κατ' ἀντικρὺ βλέποντι παραδεικνύον ἀνδραπίην.

ἐν τῇ] vid. ad. c. 16.

χαλκεῖ] Ignorat Cod. E.

χαλκείου] Codd. A. et C. χαλκείης.

ξη^α] Codd. A. C. et D. ξη^α. Cod. B. et E. ξη^α. Audiores
 hic sunt codices Mss. Cod. B. λίθου μαρμάρου ουγι. δ.
 (Codd. A. et C. ε^δ) μιῖται σπαγίδες (Codd. A. et C. σπ-
 αγίδες ε^β.) γράφει (omittunt A. et C.) ἀπὸ οὗ Γ. β. μελι-
 τος ἄπικου τὸ ἀρκούν. Peigrit addere Cod. B. quae in euo-
 leguntur, codices A. C. et E. addunt ἐπιχρῖς et capiti finem
 imponunt, relictis reliquis. Cod. E. λίθου μαρμάρου L^δ. μι-
 του σπαγιδίου L^β.

ποιεῖ] Cod. D. ἐφ' ᾧ ποιήσεις οὕτως.

συναπιδος] Cod. D. συναπιδος.

σπύχρον] Cod. E. σπύχρον.

ἀλλο] Cod. D. ἀλλας. et mox iterum, delet Cod. I.

ἐπιχειρεῖ Cod. E. χεῖρ.

Σ Μ Ι Κ Τ Α Ο Τ Λ Ω Ν.

Κ Ε Φ. ΞΔ.

Ἀνεμόνης ἀπάσης ὁ χυλὸς τὰς οὐλὰς ἀποσμήχει
τὰς ἐν ὀφθαλμοῖς· ὁμοίως καὶ τοῦ κενταυρίου τοῦ μι-
κροῦ ὁ χυλός. ἐπὶ δὲ τῶν χρενωτέρων καὶ σιγέρωδων
νίτρον μετ' ἐλαίου παλαιῷ λειωθέν ἐπιμελῶς, καὶ ἐν-
χρίόμενον, καλῶς ποιῶ καὶ σηπίας τὸ ὀσχεον καυθέν,
καὶ μετὰ μέλιτος λειωθέν. ἄλλο. ξηρίον τὸ σεβήριον κα-
λούμενον πρὸς ὀξυδερξίαν. καδμίας οὐγΓ. γ'. ἄλός ἀμ-
μωνιακοῦ οὐγΓ. ας'. Φύλλου οὐγΓ. γ'. πεπέρως Lδ'.
ποιήσας ξηρίον, ὑπάλειψε· τοῦτο ποιῶ καὶ πρὸς ξη-
ροφθαλμίαν.

ΞΗΡΙΟΝ ΤΟ ΦΩΣ ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ

πρὸς ἀμβλυωπίαν καὶ πρὸς ὀδόντων
πίνους καὶ ῥεύματα.

Κ Ε Φ. ΞΕ.

Καδμίας Lή'. ἄλός ἀμμωνιακοῦ Lδ' κρόκου Lβ'. πε-
πέρως Lβ'. Φύλλου, ἀρσενικοῦ ἀνὰ Lα'.

ΠΡΟΣ

C a p. LXIV.

Σμικτὰ] I. Σμικτὰ ut apud Alex. lib. II. c. 5. p. 141. La-
cuna hic iterum in codicibus Mss. nam sex capita sequentia
migrant.

Ἀνεμόνης] ἀνεμώνης. Paulus lib. III. c. 22. Marcellus Empir. c.
VIII. p. 68. ἀπάσης addit noster, quod ejus species sint plures.
vid. Matthiolum ad Dioscoridis lib. II. c. 172.

ἀποσμήχει] Jo. Causabonius de Virginitate p. 47. ὑπεύαις καὶ
ἐν χῶλῳ συνεχῶς προσκαρτερῶν ἀποσμήχει τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς.
cont. idem ad Pauli epist. II. ad Timoth. Sermon. VI. p. 357.
Euphrasius Aedesio p. 42. τὴν οὖν καὶ τὸ πρὸς ὅποιον ἀποσμήχει
τῷ ὕδατι βουλόμενος.

ἐπὶ τῷ] Noster c. 113. ἐπὶ τῶν μεγίστων ὀδοντοαλγητῶν ἀκρῶς
ταῖς.

μέλιτος λειωθέν] μετὰ μέλιτος καὶ λειωθέν Alex. I. c.

QVAE EX SMEGMATIS

CICATRICES INTERVNT.

C A P. LXIV.

Anemonae omnis succus cicatrices oculorum exterit, similiter etiam centaurei minoris succus, in magis autem vetustis et scirrhis nitrum cum oleo veteri diligenter tritum et illitum belle facit, item sepiae testa combusta, et ex melle contrita. Pulvis seuerius cognomento, ad acendum visum, cadmiae unciae tres, salis ammoniaci uncia una semis, folii unciae tres, piperis drachmae semissis, in pulverem redacta sublinito. Facit etiam ad aridam lippitudinem, quam Graeci xerophthalmiam appellant.

PVLVIS, CUI NOMEN EST

A LUMINE, PHOS, AD OCULORVM HEBETUDINEM, ET DOLORES DENTIVM FLUXIONESQVE EFFICAX.

C A P. LXV.

Cadmiae drachmae octo, salis ammoniaci drachmae quatuor, cerei drachmae duae, piperis par pondus, folii, auripigmenti, singulorum drachma.

Q 2

AD

ξηρίον] Alex. l. c. p. 146. Galenus sec. loc. lib. IV. p. 209.

Plura dat Juglerus Biblioth. Ophthalm. p. 83.

δξύδερκιον] Plutarchus T. I. p. 119. ὥσπερ δξύδερκικὸν ὄμματι ταρασσομένη καὶ φλεγμαίνοντι.

οὐγγ.] Alex. δραχμ.

ὑπάλειφε] c. 71. Aristophanes Acharn. vs. 1028.

ταῦτο] ignorant Alex. exemplaria, unde mox καὶ ποιή.

C a p. LXV.

φῶς] Alex. lib. II. c. 5. p. 146. Id est sanitas, salus. Homerus Iliad. Z. vs. 6.

φῶς δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν.

abi

ΠΡΟΣ ΑΜΒΑΤΩΠΙΑΝ,

ἢ ἀρχομένης ὑποχύσεις.

Κ Ε Φ. Ξς.

Καλὴν πέφυκε, καὶ χαλκὸν μετέτρευ ἤχησε. πᾶν
καλὸν καὶ πρὸς τὰς ἀρχομένας ὑποχύσεις, καὶ ὁ πρω-
τεύς τὸ κολλούριον. ἄλλοι, χαλκὸν ἀπὸ καλῶς ποιῆ, καὶ
μετὰ μέλιτος ἐπιχειρομένη. Ἰσαβόρα δὲ χαλκὸν καὶ τὸ τοῦ
προφήτου ὑγροκολλούριον.

ΠΡΟΣ

ubi Schol. φῶς, φῶς, χαλκός, στήλη. *Heracitus Carmin. lib. IV. od. 5. v. 5.*

Lucem redde tuae dux bone patriae.

ubi vid. *Acron p. 222.* Sic ens talis vel medela est observante *Pighio ad Valerii Max. lib. I. c. 5. p. 55.*

ἀμβλωπία] hac laboravit Tiberius, quam ita describit *Xiphilius* Tiberio p. 99. πῶς, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀλῆσαι, ἐκείνη τῆς ἡμέρας εἶχε. conf. *Suetonius lib. III. p. 415.* et ad eum *Casaubonus.*

C a p. LXVI.

ὑποχύσεις] *Celsus lib. VI. c. 6. lib. VII. c. 7.*

Ἐρδικο 1 *Alex. I. c. p. 147.* ἀπὸ τοῦ χαλκοῦ. *Marcellus Empir. c. VIII. p. 60.* *Protea* est in unguine melle attico colligum talis. conf. *Diocorides lib. II. c. 72.* *Simplicius Scithi p. 94.* *Q. Ser. Samonicus c. XIV. v. 23.* *Sextus Placit. c. 27.* *Kinandes p. 148.* *Eaid. Aesculapii Epit. Medicin. LIX. p. 220.*

μακρόθεν] *Plinius H. N. lib. VIII. c. 27.* *Origenes contra Celsum lib. IV. p. 120.* *Philosophi H. A. lib. IX. c. 16.*

πρωτεύς] *Celsus lib. VII. c. 219.* *Plinius lib. VII. c. 16. p. 282.* *Marcellus Empir. c. VIII. p. 74.* *Protea* medicinarum operari non potest. Hec enim ingens vis non vulgaris. *Historiae medicae conditores Bomier et Clericus* patet ex *Apuleji Apol. p. 72.* *Quoniam tamen praeparatum quod cum (Olyf. Δ.) maxime utitur ac pueris utile est, nec Proteus faciem etc.* *Videtur autem illis adiuvantibus medicis, qui partibus faciei medicantur, juxta morem Aegyptiorum, de quo Heracitus lib. II. p. 120.* *Protea* modo eadem facies est, modo ignis, quod allegorice interpretantur *Heracitus de incredib. c. 29.* *Heracitus Allegor. p. 489.* *Cicero Rhodig. Lect. Antiq. lib. XX. c.*

AD HEBETVDINEM

ET INCIPIENTES OCULORVM
SVFFVSIONES.

C A P. LXVI.

Fel perdicis cum melle et succo saeniculi, illinito. Admodum efficax etiam ad incipientes suffusiones, collyrium protheus existit. Fel aquilae bene facit cum melle illitum. Scribendum etiam est prophetae Hygrocollyrium.

Q 3

DE

31. et *Hecuba* ad *Plini* lib. XXX. c. 1. Scientiam ejus alia. Interrecitur *Suillus* Emst. 178. p. 86. Sunt qui cum crebro vestimenta mutasse perhibent. An medicus hos quidam morbos curabat aqua marina, illos vero? Caelius fuit post mortem oracula fundere et statua ejus aegrotantibus opulari, ut perhibet *Athenagoras* Legat. pro Carianis. p. 36. unde forte hujus formulae origo arcellenda.

32. *Adrianus* II. A. lib. I. c. 45. *Sextus* Placit. c. 23. *Marcellus* Empir. c. VIII. p. 60. *Kirani* p. 114.

33. *Adrianus* II. A. lib. I. c. 42. *Stephanus* Byz. de Urb. v. *Alaj* p. 88.

34. *Aeschines* dialog. II. p. 63. *Aphthonius* Progymn. p. 42. *Plinius* lib. XXIX. c. 6.

35. *Plato* *Politic* p. 175. *Cebes* tabula p. 202. *Procul* dubio ex Aegypto in Graeciam migravit haec compositio: nam sacerdotes apud Aegyptios prophetae dicebantur, vid. *Apuleius* *Metamorph.* lib. II. p. 47. et medicinae periti erant. *Hesiodorus* lib. III. p. 156. in primis Antinous, ut docuit *Cassiodorus* ad *Spartianum* p. 137. unde collyrii hujus usum invaluisse suspicor tempore Hadriani, quem medicinae studiosum fuisse, testatur *Coryophylus* de usu et praestantia *theriac.* p. 35. Parabatur autem ut hariolor, in fano Isidis, unde aegri illud petebant, ac in quo habitabant prophetae et aliquando etiam peregrinantes. Colligo hoc ex historia quam

de

ΠΡΟΣ ΝΥΚΤΑΛΩΠΑΣ.

Κ Ε Φ. ΕΖ'.

Νίτρον τρίψας μεθ' ὕδατος ποταμίου, χρῶ. ἄλλο.
 χολὴν τραγείαν μετὰ μέλιτος ἐγχριε. ἄλλο πρὸς τὸ
 αὐτό· ἦπαρ τραγείον ὀπτήσας, τὸν ἐν τῆς ὀπτήσεως
 ἰχῶρα συνάγαγες καὶ οὕτως ἐγχριε αὐτούς. αὐτὸ δὲ τὸ
 ἦπαρ ἐσθίειν δίδου, καὶ τὸν ἀτμὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὀπ-
 τουμένου κέλευε ἀναγῶσι δέχεσθαι.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΒΑΨΑΙ

ΛΕΥΚΙΩΜΑΤΑ.

Κ Ε Φ. ΕΗ'.

Χαλκιάνθου δραχμ. δ'. κύνθης αἰγυπτίας, κηλίδος
 ἀνὰ δραχμ. δ'. ὕδατι ἀντλαβὼν χρῶ.

de Achaemene refert Heliodorus Var. VII. p. 328. qui Iſidis
 templum inchoibat ἐναλαψόμενος τὸ ὀφθαλμῶν, adlit scriptor
 eroticus οἶσθα γὰρ ὡς φέρεται μικρόν τι κακώτερον. et p. 333.
 Achaemenes de se. ἀλλὰ εἴω, ἰχῶρα καὶ διαβλεπῶ σχεδὸν
 τοὶ λοιπὸν συνήθως. conf. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I.
 ep. 33. p. 135.

C a p. LXVII.

Νυκτάλωπας] Galenus Lex. Hippocr. p. 27. νυκτάλωπες, εἰ τῆς
 νυκτὸς ἄλασι. Glossae Jatonicae MS. νυκτάλωπας, τοῦς τῇ
 νυκτὶ μὴ βλέποντας. in Hippocratus Praedict. lib. II. p. 90.
 et Aetius lib. VII c. 48 aliter Paulus lib. III. c. 22. et Aetia-
 rius de dignot. morb. lib. II. c. 7. cuius sententiae adscripu-
 latur noster, non exposuit. Conf. Marcellus Cerechotus Var. ob-
 serv. lib. II. c. 3. Casaubonus ad Suetonium lib. III. p. 135.
 Menagius Menagian. T. III. p. 220. G. Budaeus ad ff. p. 257.
 Convenit hic observatio Saxti Empir. adv. Mathemat. lib. I. p.
 17. Φιλομετάβολόν τι ἐστὶν ὁ αἰὼν, οὐκ εἰς φυτόν μόνον καὶ ζῶα,
 ἀλλὰ καὶ εἰς ῥήματα.

DE NYCTALOPE.

CAP. LXVII.

Nitro ex aqua fluviali trito utitor. Aliud. Fel hirci ex melle illinito. Aliud ad idem. Jecoris hircini faniem, quae dum affatur, effluit, colligito, atque hac eos oblinito. Idem autem jecur comedendum dato et vaporem ejus, dum affatur, oculis apertis excipere jubeo.

AD TINGENDAS

ALBUGINES.

CAP. LXVIII.

Atramenti futorii drachmae quatuor, spinæ Aegyptiæ, gallæ, singulorum drachmae quatuor, aqua exceptis utitor.

Nitron] *Alex.* l. c. p. 148.

ποταμια] aqua fluviali jam ab antiquissimis temporibus lubenter utebantur veteres, vid. *Statius Thebaid.* lib. I. vs. 575. et ad eum *Lactantius*.

ήπαρ] conf. noster c. 59. *Paulus* lib. III. c. 22. *Sexus Placit.* c. 4. *Plinius* H. N. lib. VIII. c. 50. *Priscianus* lib. I. c. 19.

ούτως] Est mos, cœius. vid. *Devarius* p. 299. et cap. 61. vel unde, sine additamento, conf. *Martianus ad Maximi Tyr.* Dissert. XVI. p. 680. vel etiam *νόμος*, ut *Dores*, notante *Eusebio* apud *Casaubonum* *Left. Theocr.* c. II. p. 264.

ἀνεωρότα] *Anonymus* de V. S. p. 14. κατὰ δὲ τὰ ἑξῆς ἡμέρας εἶδον αὐτὸν ἀνεωρότα τοὺς ἀφθαρμένους — ἔχοντα. ita enim leg. non ἀνεωρότα.

Cap. LXVIII.

χαλκάνθη] *Alex.* lib. II. c. 5. p. 149. conf. c. 62.

ΠΡΟΣ ΣΤΑΦΥΛΩΜΑΤΑ.

ΚΕΦ. ΝΘ'.

Χαλιίτεως, κρένου ἀνὰ δραχμ. α'. μέλιτος δραχμ.
ε'. ὕδατος τὸ ἀρκούν.

ΚΟΛΛΟΥΤΡΙΟΝ ΤΟ ΔΙΑΠΡΟΔΟΝ

πρσιϋν πρὸς ὑποπύους ὀφθαλμούς, καὶ
σαφυλώματα, καὶ σφακελιζούσας
ὀφθαλμίας.

Ἐπὶ μὲν τῶν σαφυλώματιων μετὰ γάλακτος, ἐπὶ
δὲ τῶν ἄλλων μετὰ οἷου καὶ οἷου καὶ κεκομμένης, καὶ ποτρυ-
μένης δραχμ. γ' χαλιῦ καὶ κρένου δραχμ. δ'. μέλιτος ἑξαῶν
δραχμ. δ'. οἷου θηβαίου δραχμ. β' κρένου τιμολικίου δραχμ.
δ'. ἐν αἵματι δραχμ. α'. λιθὸν σχιστὸν δραχμ. β' κόμμης
δραχμ. β' οἶνον ἐθαλάσσει, ἢ σπινθηρὰ ἀνὰ ἑξήκοντα. Πρὸς
πτερύγια.

C a p. LXIX.

διάρροδοι] Alex. l. c. p. 159. Galeni fac. loc. lib. IV. p. 215.
apud quem recte articulus τὸ exulat.

ὑποπύου] Jambo haec apud Dioscorid. Serap. 44. p. 313 Καθάρ-
περ τῶ ὑποπύῳ βέλτιον τὸ καίεσθαι τοῦ διαμίναι.

γάλακτος] Caprillum pato innui, vid. historia Domestici apud
Dioscorid. Laert. lib. IX. p. 656. de cujus praestantia agit Cae-
lius Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 3. p. 513. vel muliebri.

μετὰ οἷου] Favent haec verba conjecturae cel. Trilleri apud cl.
Daxe epist. ad van Wyn p. 59.

θηβαίον] Quod ex Aegypto adferrebat. vid. Strabo lib. XVI.
p. 1128. nec prae jactantia haec aliaque medicamenta a solo na-
tali vel loco unde adferuntur ita inveniuntur ut vane scribit Schol.
Anthon. ante ad Ecclesiaz vi. 104. εἰσάγει δὲ οἱ ἱατροὶ καὶ ἐκ
ποταμίδος ὑπ' ἀλεξανδρίας τὰς μετάνως ὀνομάζουσι. οἷον Κυπ-
ριακὸν οἶνον καὶ Σκυριακόν. Nam aliorum et caeterorum mentio
est concessa, olus et vinum ex necessitate soli commendare: vi-
num Thraci, olus Cilicium, ut inquit Apulejus Apologia p.
262. quidni et medicis?

οἰκίλινος] Ait. οἰκίλινος. ubi Guinterius vertit Sicilic. conf. no-
tam eius p. 792. Laudabitur crocus Cilicius, laudabatur quo-
que

AD STAPHYLOMATA.

C A P. LXIX.

Chalcitidis, croci, singulorum drachma, mellis drachmae quinque, aquae quantum satis est.

COLLYRIUM DIARRHODON,

OCULIS PURULENTIS, STAPHYLOMATIS, LIPPITVDI-
NIBVS, IN SPHACELVM DEGENERANTI-
BVS, VTILE.

In staphylomatis quidem ex lacte, in aliis autem ex ovo, radumiae combustae et elotae drachmae octo, aeris usli drachmae quatuor, rosarum siccarum par pondus, opii Thebani drachmae duae, croci Siculi drachmae quatuor, (alibi legitur drachma tantum) lapidis scissilis drachmae duae, gummi totidem, vino marinae exper-

Q 5

tae

que is quem ferebat Sicilia. De hoc consul. *Dioscorides* lib. I. c. 29. *Scribonius Larg.* c. 4. 29. *Glossae* Chemicæ p. 146. Ejus tamen non meminit *Bradone* *Itiner.* Sicil. T. II. p. 306. ubi recenset bona, quibus abundat insula illa. De priore vid. *Solinus* c. 41. p. 310. *Serabo* lib. XIV. p. 987. *Plinius* H. N. lib. XXI. c. 8. *Atenagoras* lib. XV. c. 11. p. 688. Schol. *Aristophanis* ad Av. vs. 302. *Isidorus* Orig. lib. XVII. c. 9. *Synesius* ad *Theocritum*. apud *Fabricium* Biblioth. Gr. Tom. VIII. p. 236. *Salvagnius* ad *Ovidii* *Ibin* vs. 202. De utroque *Salmasius* ad *Solinum* p. 75. et p. 145. et Jo. *Rhodius* ad *Scribonium* *Larg.* p. 63. et p. 253. *Salmuthus* autem addiderunt *Alexander* et *noster*, quod linctum vellent, nam adulterabatur crocus, ut multe alia aromata et colores, ut queritur *Jo. Chrysostomus* in *Psal.* XI. p. 604.

Ἀπὸ τοῦ] Apud *Alex.* p. 159. ante hanc vocem praecedit *σμέγμης* *ἔλαιον*. et de lapide hoc *Dioscorides* lib. V. c. 145. conf. doct. *Blasius Carophilus* de antiq. marmorib. p. 57.

ἐν ὕδατι] Vino aquam marinam admiscebant veteres vel salem, ut testatur *Cato* de R. R. c. 24. et *Caelius* *Aurel.* acut. morb. lib. II. c. 39. rationem exposuit *Plutarchus* T. III. p. 1686. et Schol. *Aristophanis* ad *Nub.* vs. 1239. *Cornutus* de nat. deor. c. 30. p. 226. Jo. *Langius* *Epist. Medic.* lib. I. ep. 27. p. 112.

πτερύγια καὶ συνώσεις. Χαλκάνθεου, ἀλὸς ἁρμονικῆ-
κοῦ, κόμμεως ἴσα, ὅξει λεῖωσας, ποίει κολλούριον
καὶ χρῶ.

ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΑΚΩΣΕΩΣ

καὶ Καρκινωμάτων.

Κ Ε Φ. Ο'.

Τὸ καρκίνωμα πάθος ἐστὶ τοῦ κερατοειδοῦς, ἔχων
ὀδύνας σφοδράς. Τοῦτο δὲ τῶν ἐνιάτων ἐστὶ τὸ πάθος.
Τούτους δεῖ πυριῶν, καὶ κταπλάσσειν ἀλεύρω ὀρεξίνῳ
ἐν

p. 112. et lib. II. ep. 32. p. 635. conf. *Doletchumpius* ad *Plinii* H. N. lib. XIV. c. 8. *Scaligerana* prima p. 166. Vina graeca a Romanis in libationibus adhiberi negat *Finnius* I. c. c. 19. *quoniam* aquam habeant. idem lib. XXIII. c. 1. Vinum marina aqua factum, inutile est *Stomicho*, *neruis*, *vesicae*. adde *Athenaeum* lib. I. c. 20. p. 26. et *Hier. Mercurialem* Var. *Lecl.* lib. II. c. 13. *Caupones* vinum aqua adulterasse, quamvis legibus coercerentur praeter *Mertium* apud *Pasitum* p. 1501. docuit *Cassianobonus* ad *Sirabonis* lib. XVII. p. 1150.

συνώσεις] *Celsus* lib. VI. c. 3. *Galenus* Lex. Hippocr. p. 96. Schol. *Aristophanis* ad *Ran.* vs. 1278. *Martialis* lib. VII. epigr. 59. *Rhazes* de *Variol.* c. 4. p. 248. τὰ ὄντα ἀπογενέσει φλυκταίνες. quae fuit Arabum forte etiam antiquiorum sententia, nam ut scribit *Jo. de Galeaden* apud *edl. Cramerum* fragment. medicor. Arabum. de variolis p. 12. cum homo comedit ficus frequenter, quae ipsae expellunt materiam ad exteriora. unde frequenter Arabes et qui eos sequuntur ficius in potu propinquant, ad variolarum eruptionem promovendam. Plura dat *Foetus* *Oecon.* Hippocr. p. 357. *M. Balanus* ad *Martialis* lib. I. epigr. 36. vs. 1. et *Handmannus* ad *Plinii* H. N. lib. XX. c. 6. *Marcellus Empir.* c. VIII. p. 64. ex *Scribonio Larg.* ad quem vid. *Jo. Rhodus* p. 75. Ad palpebrarum veterum aspritudinem et crescentem carnem, quam *Iycosim* Graeci vocant, in qua est *calam* durissimum. Oritur etiam si quis nudo insideat oquo. *Martialis* lib. XIV. epigr. 76.

C a p. LXX. Cod. E. νθ'.

καρκινωμάτων] Cod. E. καρκινώματος.

tae aut palmulato excipiuntur. Ad pterygia et sycofes. Atramenti sutorii, salis Ammoniaci gummi paria pondera aceto laevigata, in collyrium redigito, et utilior.

DE CARBUNCULO

ET

CARCINOMATE.

CAPUT LXX.

Carcinoma tunicae ceratoidis affectus est, quem vehementes doores comitantur et omnino est ex vitiis, quae sanationem non recipiunt. His itaque fomenta adhibere, et farinam ex mulla decoctam obducere instar cataplas-

καρκίνωμα] Celsus lib. VI. c. 6. Paulus lib. III. c. 22. Aetnarius de dignot. morb. lib. II. c. 7. Memmo apud Photium Biblioth. p. 705.

ἔχειν] leg. *ἔχον*. ac ita cod. B. Potest tamen *ἔχον* servari, ac si praecesserit *καρκίνος*, ita Glossae Petronii c. 1:9. p. 562. de Phasiae: Colchidis flumen ingens et omnium Ponti annuum clarissimus. Placet observatio cl. De Rhoer ad Porphyrii lib. III. de Abstinencia p. 241. „Saepe fit apud veteres, ut substantivo adponant adjectivum vel pronomen alterius generis: hoc inde ortum videtur, quod animo scribentis obvertiretur alia „vox, quae idem exprimeret.“ conf. ipse Porphyrius l. c. p. 266. in primis Scaliger ad Alanilium p. 419. et Melchior Goldastus in Valerianum de bona discipl. p. 95. Polyenus lib. VIII. c. 23. p. 745. Καῖσαρ — αὐτὸς μὲν ὀλίγους εἶχεν ἱππίας, τοῖς δὲ ἢ πολὺ πλεῖστος ἱππέων, ac si praecesserit πολεμίας. Theophylactus Simoc. ep. 53. παρ᾽ ἅσιν τὰς μυρίας πρεσβεῖν, τὰς σπεύδεις, τοὺς ὄγκους, ὥς διὰ τῶν περικαλλέων γυναικῶν ἀσπείσω μοι. ubi ed. Kimedonici habet εὖς διὰ male.

εἶναι] Codices A. et C. καὶ σημαῖον (leg. σχεδόν, ac sic Cod. E. vel potius σχεδόν τι, ut Aesopius Dialog. II. p. 83. ubi vid. Ischerus et cl. Bachius ad Xenophontis Oeconom. c. 3. p. 15 Paulus Aeg. tamen lib. III. c. 19. τι omisit.) εἶναι τῶν ἀνιάτων, Cod. D. ὥς εἶναι τῶν ἀνιάτων.

πυριᾶν] Leg. *πυριᾶν*. vid. quae notavi ad c. 46.

ἀλευρῶ] Codd. A. et C. ἀλευρὸν ἐρεβίου. conf. c. XXXI

καταπλάσσαν] Cod. D. κατὰ πλάσσαν,

ἀν μελιγρίτω, ἢ κρήνου κρίαν λαῖαν σὺν μέλιτι, καὶ γάλα
ἐντάξιν τιν ὀφθαλμὸν. Ἐάν δὲ νέμῃται τὰ ἔλαια, Φα-
κῇ κατὰπλασσε μετὰ μέλιτος. ἢ ἐλαίας Φύλλα ἐφθᾶ,
ἢ ἡδύσμενος ἐν σῆν ἑψημένους σὺν μέλιτι κατὰπλασ-
σε καθερέῃ δὲ γινόμεναι τοῦ ἔλαιου, κατὰπλασσε κρο-
κοῖς ὡς ἐπὶ τῶν μετὰ κρόκου καὶ μέλιτος· πρὸς δὲ τοὺς
ἐν τῷ βλεφάρῳ ἀνθρῶκα, ἐστὶ δὲ ἔλαιος ἐπέδουρον ἐσχάραν
ἔχων μελανῶν, σαφίδα λευκῆς, καὶ κομιαῖον χλωρὸν τὸ
ἴσον

λαῖαν] Codd. A. et C. λάαν. Cod. E. λαῖον.

ἐντάξιν] Noster quidem. c. 90. ἐντάξιν δὲ τὸ εὖς αἰνὸς εὖρεσι.
malem tamen hunc esse ad ἑστὸν hic eis τὸν ὀφθαλμὸν. Na-
enim recte c. 75. et 82. et eleganter c. 189. ἐντάξιν τῇ ἐνὶ
πρὸς ἐξέτασιν τῶν αἰν. cod. B. ἐντάξιν ad Tera. noster de callico
p. 421. aut apud n. Rrum legit. τὸν ὀφθαλμὸν. Codd. A. et
C. ἐντάξιν εἰς τοὺς οφθαλμοὺς. Cod. B. ἐντάξιν τῷ ὀφθαλμῷ.
Cod. E. εἰς τὸν ὀφθαλμὸν.

γέμῃται] Codd. A. et C. νέμῃται.

φύλλα] C. ὁ. A. et C. φύλλα omisso ἐφθᾶ. Codd. B. et E.
φύλλα ὀπτᾶ.

ἡδύσμενος] Cl. Sir. Paul. p. 112. Meno, ἡδύσμενος, ἡδύσ-
μεος. leg. ἡδύσμεος, ἡδύσμεος. Et Henr. ἡδύσμεος D. 2. Nich-
sius Geopon. lib. XII. c. I. p. 844. Paulus l. c. σιδίαις quem
secutus est interpres, sed noster hic, ut alibi, ducem suum de-
reliquit. Codd. A. et C. ἡδύσμεος. Cod. B. ἡδύσμεος. Cod.
E. ἡδύσμεος.

ἑψημένους] Codd. A. et C. ἑψημένους. Cod. B. ἐψημένους. Cod.
E. ἐψημένα λεῖων.

σὺν] Codd. A. et C. λεῖας σὺν. Cod. B. λεῖου σὺν.

κροκοῖς] Codd. A. C. et E. κρόκους.

ὀπτῶν] Cod. E. ἐφθᾶν.

κρόκου] omissum in Codd. A. et C.

πρὸς δὲ τοὺς] Leg. πρὸς δὲ τὸν noster ἄνθρωπον, aut hoc vocabu-
lum plurali numero poni oportebat: vel noster suo de uno nu-
mero ad alium defecit. Eustathius H. E. lib. IX. c. 7. v. 262.
εὖ μὲν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ὀφθαλμῶν, ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ ἐπιπλάσσει
μετὰ μέλιτος (c. 75. καὶ 82.) μετὰ κρόκου σὺν μέλιτι καὶ
λαῖαν, πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους. τοὺς agnoscunt codices MSS.

ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ] Codd. A. et C. ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ. Cod. D. ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ ὅτι ἐστὶν
ἔλαιος. δὲ omittunt Codd. A. et C. Cod. B. ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ
κατὰ

cataplasmatibus oportet, vel lilii radicem cum melle tritam, et hic insillare oculo. Si vero ulcera serpunt, lentacula cum melle, vel lassis oleae decoctis, vel malicorio in vino cocto cum melle ad cataplasmatibus modum utitur, repurgato vero ulcere, ovorum allatocum lutea cum croco et melle ad cataplasmatibus formam applicato. Ad palpebrarum vero carbunculos, (ulcus autem est dolorosum, et crustam habens nigram) uvam tritam et coxiandri semen viride pari pondere imposito, vel lenticulam

ἀνθράξ. Anthracis miram etymologiam dat *Guilio Cauliacensis Tract. II. Doct. I. c. I. p. 63.*

ἐπίδωμι.] ἐπίδωμι. Codd. A. et C. ἐπίδωμι. Frequentissime in terminatione vocum potentum est a πωμι, exemplo hic locus *Longi Pador. lib. I. c. 11. ἡ φαρμακία ἐπεδωκετο χηρῇ μέλλουσά με φιλεῖν; πῶς εἶν οὐκ ἐπέθανεν; leg. ἀπέθανεν. Galienus Protrept. (si modo C. I. n. libellus, qui de re dubitat Casp. *Hornmannus* ep. ad Th. *Kilianum* ep. 24. p. 91.) c. 7. p. 29. ἀλλὰ σπερδὲν ἔσθως εἶπ' ἀμαθίᾳ ψέγει ἀπολύεσθαι leg. ἔθως τοῦ ἐπ' ἀμαθίᾳ ψέγου.*

ἔσχον.] Codd. A. et C. χεῖραν ἔχομεν μέλουσιν. Emenda χεῖραν ἔχον μὲν μ. Sapiunt haec verba glossema.

ἔχω.] Supplicari licet et hic ἔχω legendum, ut supra et referendum ad modo praecedens ἔλκος: verum cum norim auctores aliquando adjectivum ad remotius vocabulum referre; vid. *Dorville Varr. Critic. c. 7. p. 193.* et *Marcianus ad Maximianum Tyr. Diab. N. p. 670.* potius ἔχω tenere et cum ἀνθράξ conjungere. *Orpheus de Lapid. p. 304. vs. 42.*

Τὴν ἐγὼ ἀεπάζας ὀλόου κατ' ἑνὶ πα δράκοντες
Ἐρεῖφθην.

corrigo τῇ et ad remotius τρέφος, non vero ad proxima praecedens ὀχίως refero, quod cum non animadvertent librarii proclive erat τῇ scribere. Codd. B. et E. ἔχω. cont. locum *Theophrasti* supra notatum.

σαφίδας.] Codd. A. et C. ἀμφίδα Cod. E. σαφίδας.

τὸ ἴσον.] Cod. B. ἐξίσου.

φακόν.] φακόν. Plurimum sollicitos habuit hoc vocabulum grammaticos, vid. *Thomas Mag. p. 832.* et ad eum *Ondendorpius. Ammonius p. 141.* et ad eum *Alkenacius et Psychicus ad Maximianum p. 115. Lean. Biblioth. Coislin. p. 470. Codices MS. φακόν.*

ἴσον ἐπιτίθει, ἢ Φακῶ σὺν μέλιτι. ἢ ἀρεογλώσσοῦ χυλόν, ἢ τὰ Φύλλα σὺν μέλιτι, ἢ χυλόν πολυγόνου, ἢ ἀνδράχυν.

ΠΕΡΙ ΑΜΑΤΡΩΣΕΩΣ

καὶ

ἀμβλυωπίας.

Κ Ε Φ. Ο Α'.

Ἢ μὲν ἀμαύρωσις παντελὴς ἐστὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ παρεμπο-
δισμός, χωρὶς τινὸς Φαιεροῦ πάθους· ἢ δὲ ἀμβλυωπία
ἀμυδρότης τοῦ ὀφθαλμοῦ. καὶ δὲ τούτους ἐκ τῶν καὶ θῶν κα-
νῶσαι

κοριανδ.] Cod. E. ἐρίμανον. forte leg. ἐρίμανον. Glossae Jatr. Mff.
πολυανδρος, πολυανδρος. Schol. Aristophanis ad Equit. vi. 673.
κοριαννον εἶδος βοτάνης τὸ ἰσὶ κοριανδρον. conf. que de literis
r' et λ notavi ad. c. VIII. et ad c. 73. et 83.

χλωρὸν.] Boissacius ad Theophrasti H. Pl. lib. II. c. 8. p. 101. conf.
Schulze Toxicol. c. VII. p. 31.

ἀρεογλώσσοῦ.] Codd. A. et C. ἀρεογλώσσου χυλόν. Codd. B. et E.
omittunt haec usque ad ἢ χυλόν π.

ἀνδράχυν.] Cod. B. ἀνδράχυν. Sequitur in tabula Cod. D. lem-
ma sequens περὶ λοιμωδῶν θῶων, caput ipsum desideratur.
Quantivis vero pretii mihi hoc lemma, nam Theophrastum no-
strum vel auctorem huius capituli, quisquis demum is fuerit,
indicare arbitror *multas variolosas*, quis in palpebris et adnata
omni non feriel vidi ac novum medici omnes: unde adferret
eum cum Arabibus contuivisse ac variolas sibi notas habuisse,
quas distinguit ab aliis ulceribus, de quibus agit cap. 55. et de
anthracibus de quibus cap. praecedens consulendum, quod in-
fringit sententiam virorum doctissimorum, qui per anthraces vario-
las intelligunt nobis periculatissimas invenit, vid. cel. Grunerii
Antiquit. variolar. p. 4. et Morb. Antiquit. p. 16. et seqq.
Neque arbitrer hoc caput ab alio Theophrasti abstratum esse cum
laciniae ejus panno adfatae ex scriptoribus eo antiquioribus de-
promtae sint. Adparet quoque nomine aetate auctoris apud
Graecos recentiores, variolae indigitabantur, nam eas λοιμικὴν
vocantur interpretes graecus Rhasari et Symplicius de febr. c. 9. p.
288. Neque amplius solus Symplicius dicendus est inter Graecos
variolarum meminisse, cum jam ei consitem adjungere liceat
nostrum. Conjecturis si ulterius indulgere luberet, plura inde
excul-

culam cum melle, vel plantaginis succum, vel folia cum melle, vel polygoni succum, vel portulacum.

DE OBSCVRITATE ET HEBETV-

DINE SEV OFFVSCATIONE

OCVLRVM.

C A P. LXXI.

Obscuritas (quam ἀμαύρωσις Graeci vocant) perfectum est videndi impedimentum, absque manifesto affectu, quemadmodum ἀμβλυωπία visus quaedam obscuritas est. In hoc casu sanguis ab angulis auferendus, et hiru-

exculperem. Sic cur λοιμικὴς vocabulo variolas denotauerint Arabes, haec forsitan est ratio, quod illae pestilentiam aut praecurrerent, vel eam comitarentur, nam hoc observavit Theologus literatissimus Franciscus Martinus, Epistolar. p. 343. Commemoratur etiam, quod D. Valenzyn Elburgi decumbat ex variolis, pestilentiae vel prodromis, vel allechis. Hoc enim scripsit anno 1642. qua tempestate pestilentia Belgium foederatum depopulabatur. Quae opinio tunc temporis incolarum mentem pervaserat, nam ita scribit Salmasius ad Ruteanum anno 1633. lib. I. ep. 43. p. 93. Ils tiennent ici par tradition, que ce mal (variola) est un tres-certain avantcoureur de Peste. quae opinio jam ex nostratum mente deleta est. Huc etiam refero quae scribit Martin. Langius ad fratrem suum Joannem Epist. Medic. lib. II. ep. 23. p. 591. parva puerorum exanthemata, quae vobiscum increbrescunt, magnorum pellis apostematum fore indicia. Caput ipsum intercidit forte, quod librarii non caperent, quam adfectionem indigitaret auctor.

C a p. LXXI. Cod. E. ξ'.

[Περὶ] Codd. A. et B. περὶ ἀμαυρώσεως ἀμβλυωπίας.

[Ἡ μὲν] Paulus lib. III. c. 22. Caeterum multa mutavit noster, quantum ad dictionem.

[ἀμαύρωσις] Nic. Tulpus Observ. medic. lib. I. c. 10. et 31.

[τινὸς] Ejiciunt codd. A. B. C. et E.

[ἀμυδρότης] Paulus ἀμαυρότης. Codd. A. et C. ἀμυδρότη

[καὶ δὲ] παρόδῃ Codd. A. et C.

[παιθῶν] quomodo in majoribus angulis instituenda sit venae sectio, docuit Anonymus de V. S. p. 25. de voce παιθὲς consul. Casaubonus ad Persium Sat. V. p. 402.

κνῶσαι αἵματος, καὶ βδέλλαις ἐμβάλλειν κατὰ τοὺς κροτά-
 Φους, καὶ τὴν γαστέρα κενῶσαι διὰ τῆς ἰσχυρᾶς Ρεύφου,
 καὶ πταρυμοῖς χεῖραι, καὶ ἐμέτοις, καὶ ὑπαλείφειν τοῖς
 ὀφθαλμοῖς, πρῶτον μέλιτι καὶ ἑλαίῳ παλαιῷ, ἴσον. ἄλ-
 λο, ἔπειτα τῷ τοιούτῳ τοῦτο. κ. ὀκου δραχμ. β'. χο-
 λῆς ὑαίνης δραχμ. β'. πεπέρσεως κ. πέ. μαζάρου χυ-
 λῶ, ἄλως ἀμυγδαλινοῦ δραχμ. α'. μέλιτος δραχμ. β'.
 λειώσας ἀπόθεν, καὶ ἔχῃς ἀποσπογγίζων θάλασσαν
 θερμὴν.

ΠΕΡΙ

αἷματος] Suband. βραχύ τι. vid. ad c. 10. Codd. A. C. et E.
 αἷμα.

βδέλλαις] Kiranides p. 142. Julianus apud Cyrillum lib. VI. p.
 202. A. ἢν δὲ ἡμῶν συμβιβῆται ὡς τῆς τῶν βδέλλαις, τὸ χεί-
 ριστον ἔλαειν αἷμα ἐκείνην, ἀφῆκεν δὲ τὸ κατὰ μᾶλλον; quae
 veterum quorundam fuit opinio: sed vid. Hebenstreit Palaeol.
 Therap. p. 608.

ἐμβάλλειν] Cod. D. προσβάλλειν. Cod. E. προσβάλλειν. Verbi ἐμ-
 βάλλειν usus plurimus apud medicos et philosophum. Codd. A. et
 C. προσβάλλειν. Leg. apud nostrum ἐμβάλλειν.

τοὺς] Cod. D. τῶν κροτάφων.

γαστέρα] Codd. A. et C. γαστέρα.

κενῶσαι] Aelianus H. A. lib. V. c. 39.

Ρεύφου] Compositum non tradit Papias lib. VII. c. 8. Codd. A.
 et C. ῥουφίον. Cod. B. ῥουφίου.

πταρυμοῖς] Pro πταρυμοῖς, ut habet codd. B. et E. πταρυμῶν, Codd.
 A. et C.

τοῖς ὀφθαλμοῖς] τοῖς ὀφθαλμοῖς. ac ita teste Cod. E. Anisio-
 phanes Acharn. vs. 1028.

ὑπαλείφειν εἰρήνῃ μετὰ τῷ ὀφθαλμῷ ταχῶς.

Cod. B. ἐπαλείφειν τοὺς ὀφθαλμούς.

πρῶτον] Cod. B. πρῶτον μὲν.

μέλιτι] Codd. A. et C. μέλι καὶ ἑλαίον.

ἴσον] Cod. E. κατ' ἴσον.

ἄλλο] Leg. ἡ ἄλλη. Oleo vetusto vel alio. ἄλλο ignorant codi-
 ces Mss.

ἔπειτα] Cod. B. εἶτα.

συνθεῖται] Cod. E. συνθεῖται.

τοῦτο] Codd. A. et C. τοῦ.

δραχμ.] Codd. A. et C. ε'. Cod. E. Lβ'.

hirudines temporibus admovendae, et alvus Hiera Ruffi
ducenda, et medicamentis quae hibernatae sunt movent
utendum, et vomitus eliciendus, et oculi primum melle
et oleo veteri prius pondere sublinendi. Iud composi-
tum, quod deinde applicandum, croci, fellis hyaenae
singulorum drachmae duae, piperis grana octoginta
unum succi foeniculi, salis ammoniaci singulorum drach-
ma, mellis drachmae duae, haec trita reposito, et illi-
nito, prius tamen spongiam in marinam calidam de-
mergens,

DE

ἐαίμης] Marcellus Empir. c. VIII. p. 57. et p. 62. Priscianus lib.
I. c. 19. Kiranides p. 96. Scribonius Larg. c. 4. 38. Plinius
H. N. lib. XXVIII. c. 8. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III.
c. 16. Salmasius ad Solinum p. 257. Ippocratus capite felle
uti malebat teste Plinio lib. XXIX. c. 6. 10. Rhodius ad Scri-
bonium Larg. p. 79. Philoponus vel ut alii Michael. Ephes. ad
Aristotelem de G. A. lib. III. p. 72. ἐστὶ δὲ ἡ σαίμα ζωὸν
ὁμοίον λύμῃ, ὅπερ ἐν Ἐφίῳ ὡς ὁ πολλὸς ἀνθρώπος Γάμον
ὀνομάζει.

δραχμ.] Cod. B. ἀνὰ οὐγ. β'.

κῶ] Ex Paulo patet κῶκκους hic intelligi; de qua voce vid. Mar-
tinus Etymolog. p. 780. et Reinesius ad Petronii c. 76 p. 381.
Codd. A et C. κῶκκους. Cod. E. κκκκ σπε.

χιλ.] χιλόν codices Mss. et desin addit Cod. E. οὐγ. ις. Codd.
A. et C. 5 ις.

ἐλ.] Migrat e Cod. E.

ἀποσπογγίζαν] Male vertit interpres, est enim sponsia detergere
aqua immixta madefacta. Schol. Aristophanis ad Equit. vi. 905.
περιφῆν, ἀντὶ τοῦ καταμάσσειν, ἀποσπογγίζαν. Codd. A. et C.
ἀπὸ σπογγίζαν.

ἀπόθεν] Cod. E. ἀπόθεν.

θάλασσαν] θαλάσση. θαρῆ. Cod. A. et C. θαλάσσης θαρῆς
ἵδατι. Cod. B. θαλάσσιον ἵδατι θαρῆ. Cod. E. θαλάσση
θαρῆ.

R

ΠΕΡΙ ΓΛΑΥΚΩΜΑΤΟΣ

ἢ αἰ

ὑποχύματος.

Κ Ε Φ. Ο Β'.

Τὸ γλαύκωμα τοῦ κρυσταλλοειδοῦς ὑγροῦ πάθος ἐστίν, ὑπὸ ψυρέτητος μεταβαλλομένου ἐπὶ τὸ γλαυκόν. τὰ δὲ ὑποχύματα, ὑγροῦ παρήχυστις, πηγιμμένου μεταξὺ τοῦ ραγοειδοῦς, καὶ κρυσταλλοειδοῦς. Τούτους δὲ φλεβοτομεῖν, καὶ καθεαίρειν, καὶ σικκῶν. καὶ ὑδροποτεῖν, καὶ αποφλεγματοῖν ὅσοι δὲ ἀπὸ σφοδρικοῦ ἐκ τινος κληρονομίας, ἢ χολοδυστέριον αἱμάτων ἀναδιδόμενον βλέπωσιν, οἷον κωνώπια, καὶ ὅσα ὑποχέμενοι ὀρῶσι, τὴν πικρὰν δώσωμεν,

Cap. LXXII. Cod. E. ξα'.

Περὶ] Codd. A. et C. περὶ γλαυκώματος καὶ ὑποχυμάτων. Cod. E. ἀποχυμάτων.

Τὸ γλαύκωμα] Paulus lib. III. c. 22. Oribasius Anatom. p. 42. Foësius Oecon. Hippocr. p. 84. Hæd. Alemannus in Hippocratem de aëre etc. p. 176. Glaucoma est crystalloides aut vitreæ humours in glaucum aut fulcum colorem mutatio. Codd. A. C. et E. Τὸ μὲν γλ.

πάθος] Codd. A. et C. πάθος.

Ψυχρότης] Cod. E. ὑγρότης.

μεταβαλλομένου] Recte codd. A. et C. μεταβαλλομένου. Cod. D. μεταβαλλόμενον.

ὑποχύματα] Aëtius de affect. spir. animal. lib. I. c. II. p. 40. Suffusione laborat Commentes teste Diogene Laert. lib. IV. p. 297. Operationis chirurgice non meminit nosser, quam non ignoravit Clementis Alex. Paedagog. lib. I. c. 6. p. 93. Codd. A. et C. ὑποχύματα. Cod. E. τὸ δὲ ὑποχύμα. Cod. E. ὑποσχήματα.

παρήχυστις] Cod. D. παρήχυσιν. Codd. A. et C. παρήχυστις.

πηγιμμένου] Interpres videtur legisse πηγιουμένου.

δα] abest a Codd. A. et C.

ὑδροποτεῖν] Cod. B. ὕδωρ ποτίζω.

DE GLAUCOMATE

E T.

SVFFVSIONE.

C A P. LXXII.

Glaucoma seu glaucoedo vitium est humoris, qui a similitudine crystalli κρυσταλλοειδής dicitur, cum ob frigidatem in glaucum colorem transit. Hypochymata vero humoris affusio, qui inter tunicas rhagoidem et crystalloidem suffocatur. Illis itaque sanguis mittendus, cucurbitulae sine ferro admovendae, et aqua potui danda, et medicamenta quae pituitam per os eiciunt, exhibenda erunt. Quibus vero ceu culices oculis obversari videntur ex quadam humorum prauitate, vel bilio-
sioribus vaporibus sursum a ventriculo elatis, his pierram

R 2

exhi-

ὄσσι] Bene interpret quibus. Eirenda Orithium Collect. lib. II. p. 13. καὶ ὅσαι σιτέλλεις ἐπὶ γαστρίᾳ συνεύουσιν. leg. καὶ ὄσσις.
Codd. A. et C. ὄσσις. Cod. E. ὄσσι.

σομάχου] Cod. E. σόμαχον.

κακοχυμίας] κακοχειμίας Codd. A. et C.

χυλοδεσέρων] Codd. A. et C. χυλοδεσέρων.

βλέπωσιν] Codd. A. C. et E. βλέπουσιν.

ἐν δὲ] Non agnoscit δὲ cod. E.

μέλιτι] Cod. D. μέλι καὶ ἔλαιον.

καρώπις] Scita est Rhazis observatio lib. IX. ad Almanforem c. XXVII. p. 63. modo Rhazis sit hic foetus, qua de re dubitat H. Commingus in introduct. c. III. p. 98. Cum igitur nunc oculo maseae aut culices, aut quid simile occurrere videatur, pro certo habendum ex affectu ventriculi malum penare. Si autem altero tantum oculo huiusmodi apparitiones conspiciantur, vitium oculo proprium esse iudicatur.

καρώπις] Codd. A. et C. καρώπις. Actuarius de affect. spir. animal. lib. I. c. 11. p. 42. Cassius Quaest. Medic. Q. 19. Caelius Aue. morb. chron. lib. I. c. 4. Adrianus H. A. lib. XVII. c. 40. κατὰ τὴν τοῦ Σωκράτους τοῖν ἐπιτολὴν καρώπις τινὲ ἐκ-
πληκτικὴ, ubi cel. Abr. Gronovius ex auctoritate codicis Medicei edidit καρώπων ἢ φη τινὲ addens in notis. „Prior vox „probi comminatis non est, neque ab ullo scriptorum Graecorum „quod

δώσωμεν, καὶ διὰ ταύτης καθάριζομεν. Ἐν ἐσ ταῖς ὁφθαλμοῖς χρησεν τὸ μὲν πρῶτον μέλιτι καὶ σπασί συνμαρμάθρου κυλῶ· ὕστερον δὲ τοῖς Σαραπήνου δραχμ. β'. ὁποῦ κυρηναϊκοῦ, ἐλλαβόρου λευκοῦ ἀνὰ δραχμ. 5'. μέλιτος λειώσας ἐπίχρει. ἄλλο καυκαλίδων κυλόν, χαμαιδρίου, κορίωνοποδίου, ἐλάσου ἴσον. τοὺς κυλοὺς ξηράνας, ποιοῦ κολλούριον καὶ χρῶ.

“quod sciam usurpata.” Geoponica lib. II. c. 5. συντήρα δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τοῦ ἡλίου λαμπρῇ καὶ ὥστια. Glossa. Hieron. ψήνες καὶ ὠπεία (leg. καὶ ὠπία) τὰ ἐν τοῖς ἐλπίδοις γινόμενα. Noster c. 264. καὶ ὠπία ἀποδηήσουσι. emenda καὶ ὠπία, ultima litora excidit, quod ab eadem verbum sequens inciperet. Glossae jati. Mss. ἐρίαις εἰς ἐπύρας, (εἰσπύρας) μάλλιν ἀπλῶτα, pro μάλλιν.

ὑποχέμενοι] Codd. A. et C. ὑποσχόμενοι.

ταύτης] Codd. A. et C. τούτου.

καθαίρωμεν] Codd. A. et C. καθάριζομεν. Cod. B. καθάρισμα.

χρησέον] Leg. χρῆσθον. ac ita Cod. E. C. D. B. χρῆσάμεθα.

μαρμάθρου] Scribonius Larg. c. IV. 23. Cod. D. μαρμάθρ.

ὕστερον] Noster c. 250. ὕστερον δὲ διὰ τῆς ἰσχυρῆς. Ortkofus de fracturis I. p. 57. φλεγμονὴς δὲ ἐξ ἰσχυρῆς καὶ περικοῦς — ἐπιφέρει.

τούτοι] Cod. B. τῶ σαραπήνου, margo διασαπήνου. Cod. D. τοῖς δέ. Cod. E. τούτου.

ἐλλαβόρου] Codd. A. et C. ἐλεβόρου.

exhibebimus, et cum illa purgabimus. In oculis autem prius melle et oleo, cum foeniculi succo utendum, tandem vero his quae sequuntur. Sagapeni drachmae duae, liquoris cyrenaici, veratri albi singulorum drachmae sex, ex melle tritae illinuntur Aliud. Succu caucalidis, triffuginis, coronopi singulorum aequas portiones, exiccatis in collyria redigito et utitor.

δραχμαί.] Semistem puto hic innui, quod firmant Codd. A. et C. Cod. D. οὐγΓ. ς.

μέλιτος] leg. μετὰ μέλιτος. Codd. A. C. et E. σὺν μέλιτι. Cod. B. μέλιτι.

ἐπίχρηε] Codd. A. et C. χρίε.

ἄλλος] Codd. A. et C. ἕτερον. delet Cod. B. Cod. D. ἄλλως.
ἕτερον etiam ferri posset, ut in inscriptione LXXII. apud Sprengium Miscellan. Erud. Antiquit. p. 346.

καυκαλίδων] Cod. D. θανκαλίδων.

χυλόν] Codd. A. et C. χυλοῦ.

χαμαιδρίου] Cod. B. χαμαιδρίου.

κερονοπόδιον] Codd. A. et C. κερονοπέδου. Cod. B. κερονοπόδιον.

ποιῶ] Cod. B. ποιῶ.

καλλύει] Codd. A. et C. καλλύει. Cod. B. καλλύει. Cod. E. καλλύει.

ΠΕΡΙ ΥΠΩΠΙΩΝ.

Κ Ε Φ. ΟΓ'.

Υπόπια ἐστὶ τὰ πελιδνώματα ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ,
ὅταν μελαίνῃ τὸ κάτω βλέφαρον· συμβαίνει δὲ τοῦ-
το μᾶλλον γυναιξίν. ῥέφανον λεγόμενα, κατέπλασσε,
ἀφαιρῆς δ' αὐτὸν ὅταν ἄρξῃται δάκρυον· ἢ τινὸς νεαλὸς
καταπλάσσόμενος· ἢ ὑσώπον κόμη λεῖα, ἢ κηρωτὴ με-
τὰ ἰψιδίου λεῖου ἐπίθετος. ἄλλο. ἀλίνδιον, καὶ λιθόρυ-
ρον ἴσα μετὰ μέλιτος λεῖας χρίε. ἢ σίνηπι μετὰ κηρω-
τῆς

Cap. LXXIII. Cod. E. ξβ'.

ὑπόπια] Codd. A. et C. υποπίων.

Υπόπια] *Galenus* sec. loc. lib. V. p. 222. *Paulus* lib. III. c. 25. *Pollux* lib. II. c. 4. segm. 53. *L. Bos* Exercitat. Philol. c. 18. p. 96. Notum ὑπόπια apud *Homonymi* Iliad. M. vs. 463. τὴν πρόφωτον ὑγνίλλαν. *Glossæ* M. in pr. verb. Salomon. υπόπια (ὑπόπια) τὰ ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ αἰδήματα, πλησ-
μοναί.

ἐστὶ] Codd. A. et C. εἰσὶ.

τοῦ ὀφθαλμοῦ] Leg. τοῦ ὀφθαλμοῦ vel τῶ ὀφθαλμῷ, quod fir-
mat *Galenus* apud quem legitur τοὺς ὀφθαλμοὺς. Codd. A. et C.
ὑποπίων. Cod. B. υποπίων τῶν ὀφθαλμῶν. Cod. E. τὰ ὑπο-
κάτω του.

μελαίνετα] Cod. E. μελαίνηται.

κάτω] Codd. A. et C. κατον. Cod. B. κατὰ.

τοῦτο] Codd. A. et C. τοῖτω.

ῥέφανον] Ex *Archigene* *Galenus* l. c. *Aristoteles* Prob. Sect. IX. 6. addit Cod. B. οὖν.

γυναιξίν] Hinc *Helladius*, ut feminam mentiretur teste *Chirhi-*
lino v. 341. καὶ ὑποπίων καὶ πληρὸς εὐδόμενος. Codd.
A. et C. γυναιξί.

κατέπλασσε] Cod. B. κατὰπλάττε.

δ' αὐτὸν] Codd. A. et C. δὲ αὐτῶν. Cod. B. αὐτὴν.

ἀφαιρῆς] Cod. B. αἶρε.

ἢ] Cod. B. ἀφελῆ δὲ εἰς ταῦτα.

νεαλὸς] νεαλὸς graecum non est, sed νεαλὴς, ut recte legitur apud
Galenum l. c. ac ita *Longus* lib. 3. p. 86. conf. *Ammonius*
p. 97.

DE SVGGILLATIONE.

C A P. LXXIII.

Suggillatio est. cum livor sub oculo apparet, et inferior palpebra denigratur, mulieribus autem magis solet accidere. Raphanus tritus impositus. auferes autem ipsum cum mordere inceperit caseus autem recens eodem modo adhibitus, vel hyslopi coma trita utere, vel ceratū cum absynthio in pulverem redacto, imposito. Aliud. Absynthii, lithargyri pares portiones ex melle

R 4

tritas

p. 97. *Phrynichus* Arab. Biblioth. Coisl. p. 467. Librarius grammaticus porum peritus fuisse videtur, non debuerat enim nescire τὸ ἑ φιλαδέων τῷ συντάξει τοῦ α'. ut docet *Stephanus* Byz. de Urb. v. ἀναγνώστῃ c. 126. sed de librariis affirmare licet, quod idem observat v. Κόσπαιρος p. 457. de barbaris: τὴν ἐλλογικήν, ἀναλογίαν οὐ φυλάττεται. Jo. Fr. *Fischerus* vir doct. ad *Platonis* Politic. p. 116. *Nicander* Alex. vi 358. Legendum apud nostrum νεαρός, ut recte Cod. E. recentiores enim ε et λ permutare observavit *Du Cange* Glossar. p. 453. et *Kuhnus* ad *Pollucis* lib. IV. c. 7. p. 375. Noster c. 48. τὸ νεαρόν et c. 125. βουτύρου νεαροῦ habet, ita enim licuit per librarium. M. *Antoninus* lib. I. c. 13. νεαρόν εὐθύς καὶ ἀκμώον πρὸς τὰ συνήθη ἔργα. νεαρόν αἶμα *Pollux* lib. II. c. 5. leg. 213. *Athenius* adposite de affect. spir. animal. lib. II. p. 149. τῶν τυττῶν δε τοὺς νεαροὺς καὶ ὀλίγον αἰὼς ἔχοντας. Cera cum cataplasma hyslium ad suggillationes laudabant veteres, unde jocus apud *Athenaeum* lib. III. c. 18. p. 97. Codd. A. et C. νεαλῆς, Cod. B. νεαλῆς.

ὑσάειον] leg. ὑσάειον. ut recte Cod. E. quod et accentus suadet et Codd. exemplaria. ac ita Codd. A. et C. Cod. B. ἡ ὑσάειον, λῆιον.

αψινθιον] *Galenus* l. c. ψιμμέθιον, recte. Codd. A. et C. αψινθιον. ac ita quoque Cod. E. qui addit χυλοῦ ἢ λαφανοῦ λαμάνιον.

λεῖον] Codd. A. et C. χυλὸν et pergunt: ἡ ῥεφάνου κόμης λω-θῆσα ἐπιτίθεσθαι. leg. κόμη. Cod. B. χυλοῦ.

ἐπίδες] Cod. E. ἐπιτιθέσθαι.

μέλιτος] Cod. B. ἴσα μελιτι.

λεάντας] Cod. E. λαιάγας.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερον. Cod. D. ἄλλας.

σίγηπι] Codd. A. et C. σήγηπι. ita et *Senape* apud *Petronium* c. 66. ubi vid. *Heinsius*.

τῆς ἐπιτίθει, ἢ κύμινον ῥάνει ἐνθάσας εἰς ὄξος ζεσθὺν
ἀποβάπτιον πυρί, ἢ ἀφιδιον, καὶ λίβανον. ἴσα μετὰ
ῥοδίνης κηρωτῆς ἢ ἡδυστου καὶ λιθαργύρου ἴσα ἐπιτίθει·
ἐφ' αὐτοὺς σιμακτῶδες ἐστίν. ἢ ὑπόξανθος ἢ χρεοῖα, κατὰ-
πλαττε θαψίαν χωρὶς τῶν γηλέων, σὺν ἀφιδίῳ. ὕσ-
σώτω ἢ ὀριγάνῳ, ἢ βάλβαν μετὰ μέλιτος, ἢ κυνδάρι-
νον λεῖον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ

ὥσὶ πάθων.

Κ Ε Φ. Ο Δ'.

Ἡ ἀνοή πολλοῖς καὶ ποικίλοις ὑπὸκειται νοσήματι·
καὶ γὰρ διὰ ψυχρὰν πολλήν καὶ θερμὴν δυσχεροῖαν,
ἐστ'

κύμινον] Codd. A. et C. κήμινον.

εἰς ὄξος] Reddenda haec verba Galeno, apud quem omissa sunt.
Cod. B. καὶ εἰς ὄξος

ζεσθὺν] Cod. B. θερμὸν.

ἀποβάπτιον] Cod. B. βάψας vulgatam lectionem praefero, conf.
c. 2

πυρί] Cod. E. πυρί.

λίβανον] Galenus λίβανον καὶ θαψίαν.

ῥοδίνης] Quomodo recte conueniat docet Alexander Trall. epist.
de lumbricis apud Fabricium Biblioth. Gr. T. XII. p. 606.

ἡδύσμον] —Cod. E. ἡδυόστου καὶ λιθαργύρου.

αἱμακτῶδες] αἱμακτῶδης. ut Codd. A. C. et E.

ἢ ὑπόξανθος] ἢ ὑπόξ Cod. E. Theophrastus de Urinis c. 6. τὸ
ὑπόξανθεν εἰκὸς κνίκου.

ἢ χρεοῖα] Codd. A. et C. χρεοῖ. Cod. E. τῇ χρεοῖα.

σὺν] Cod. A. et C. σὺν ὕσσώτῳ ἢ ἀφιδίῳ. Cod. E. ὕσσώτῳ ἢ
ἀφιδίῳ.

βάλβαν] Hieronimus Lex. p. 20. βάλβαν, βαλάνης ὀσμη. Schol.
Theophrastus ad Plut. v. 283. Plinius H. N. lib. XX. c. 9.
Schol. Theophrasti ad Idyll. XIV. v. 17. Et aliam agreste.
De Cange Glossar. p. 1193. v. Βάλβαν. conf. Hieron. Miscu-
riali

tritas illinito, aut siapi cum cerato applicato, aut cumini-
nam lineo alligatum in ferventi aceto tinctum pro fo-
mento adhibeto. Aut absynthii et thuris par pondus,
cum cerato rosaceo, aut mentae et argenti spumae pa-
res portiones imponito, in quibus vero sanguinolentus
vel sublavus color apparet, uvas passas inducito, absque
acinis, cum absynthio, hyssopo, origano, vel bulbum
cum melle, vel cyclamen tritum.

DE AVRIVM MORBIS.

CAP. LXXIV.

Auditus sensus et multis et variis morbis obnoxius
est. Saepe enim ex frigida et calida intemperie, inter-
R 5 dum

rius Var. I. est. lib. I. c. 5. et G. W. Wedelius Exercit. Dec.
X. exercit. 6.

λῆϊον] Codd. A. et C. λύων.

C a p. LXXIV.

H λῆϊον] Petitum hoc caput ex *Alexandri Trall.* lib. III. c. I.
unde omittitur in codd. Mss. Lemma agnoscit Cod. D. Quod
in Celsi minor emendationibus *Alcockius* ad *Maximam* Tyr. p.
713. idem licet adseverare de nostro. Ideo naturae ordinem se-
cutus idem scriptor suavissimus, primum oculorum morbos et reme-
dia, deinde aurium prosequitur. Verum quaero, an naturae or-
do minus convenientis foret, si aurium morbos subjunxisset
ut *Pescianus* lib. I. c. 13.? Videtur potius ordo ille ortum
suam debere communi ac vulgari modo loquendi, quo graeci
oculos coniungunt auribus, ut *Synesius* Epist. 133. p. 82.
Achilles Cat. lib. I. p. 23. ἐν ἡμέρᾳ γὰρ ὀφθαλμοὶ καὶ ὠταί.
hinc *Langus* Pastor. lib. I. p. 8. οἱ παλαιοὶ καὶ νῦν, μιμηταὶ
τῶν ἀκουόμενων ἐγίνοντο καὶ βλέπομενων, quem locum recte si-
navit erud. de *Villoison*. *Xenophon* Hier. p. 174. διὰ μὲν τῶν
ὀφθαλμῶν ὁρῶμεν καὶ ἀκούμεν καὶ ἀχθομένους· διὰ δὲ τῶν
ὠτῶν, ἀκούμεν· διὰ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν, ὁρῶμεν. *Tarentius* Hecyr.
Act III. Sc. III. vl. 3. *Plinius* sec. lib. I. epist. 21. quem
primum invenit *Herodotus* lib. I. p. 4. ὠτα γὰρ πυχρὰν ἀν-
θρώποισιν ἔχοντα ἀπιστότερα ὀφθαλμοῖς· de Atheniensibus ta-
men aliter *Thucydides* lib. III. p. 195. οὐ τὸ θανάτι πιστότε-

ἐστὶ ὅτε καὶ δι' ἐμψυχῆν γλίσχρων χυμῶν. καὶ διὰ πνεῦ-
μα Φυσῶδες, φλεγμονὴν ἐκιδεν, ἢ ἐνδοθεν συζάσαν τοῦ
πύρου, καὶ δι' ἐπιπόρην θερμοῦ αἵματος χολώδους, καὶ
δι' ἄλλας αἰτίας πῦρ πολλὰς, περὶ ὧν ἀπάντων λεχθῆ-
σεται μετὰ τῶν προσηγόντων διορισμῶν, ἀρξάμεθα τοί-
νοι ἀπὸ τῆς ἐκείνης πρῶτον ἐπειδὴ καὶ μάλιστα τὸ σύμ-
πτωμα τοῦτο πρὸς θεραπείαν ἐπείγει τὴν τέχνην.

ΠΕΡΙ

ρον δ' αὖ λαβόντες ἢ τὸ ἀκρίβη. ac in hanc sententiam Jo.
Chrysostomus in Psalm. XLIII. v. 620. ἦν ἡ ἀκού τῆς ὀψείας
ὁμοίως πρὸς πῖσιν ἴση. Tanta hujus effati Herodotei celebra-
tas, ut tam veteres quam recentiores certatim eo usi sint vel
adluserint ad illud. Isocrates Panath. p. 628. Hippocrates
de arte p. 8. Philo Jud. lib. I. de vita Moïsi p. 644. et de ju-
dice p. 719. Euripides Med. vs. 654. Aretaens. Capp. morb.
chron. lib. I. c. 8. p. 36. C. Strabo lib. II. p. 178. ubi vid.
Casaubon. Lucanus et Julius non semel. Theophrastus
Simoc. ep. 36. Theophilus ad Iulianum. lib. III. tit. VI. §. 9.
Eugastius de Eugastium. p. 357. Theophrastus Theop. X. p.
151. Jo. Gazaens apud Jan. Rutgersium Var. Lect. lib. II. c.
7. vs. 510. Inter Latinos Horatius de arte poet. vs. 182. Pli-
nius Panegy. p. 38. Seneca epist. VI. p. 13. et Symmachus
lib. VII. ep. 41. Exemplum Boetii uberius praetermitto.
conf. Crisp. Boetius Advers. lib. XXV. c. 12. Atque hoc pu-
to autam praestitisse Cello ac aliis medicis ut recentitis oculo-
rum aegritudinibus ad amicum imbecos enumerandos dilabereat-
ur. Conf. Jo. Chrysostom. Homil. XXXII. in Matth. p. 216.

Φλεγμονήν] Alex. καὶ Φλεγμονήν.

διορισμῶν] Aristoteles de P. A. lib. III. c. 10. Orthesius Collect.
lib. I. p. 6. Theon medicus Alexandrinus apud Photium p.
564. Anonymus de V. S. p. 16. Eusebius Chrysanthio p.
150. Porphyrius de Abstinens. lib. III. 20. p. 262.

ἀπειρά] Alex. I. c. ἐπειρά. Si constaret nostrum cum Homero
continuasse, suspicarer cum ἀπειρά maluisse, ut poetarum prin-
cipis verbo uteretur Odyss. T. vs. 23.

ἀναγ-

adun obstructione, a viscidis humoribus et spiritu flatuoso, vel inflammatione externa vel interna meatus auditorii, vel affluxu sanguinis calidi et biliosi, et ex aliis multis causis, de quibus omnibus, adhibitis debitis distinctionibus, dicetur, laborat. Itaque a doloribus primum auspicabimur, cum hoc symptoma præceps artis auxilium desideret.

DE

ἀνάγκη γὰρ ἐπείγει.

ad quae verba scriptores facile adluebant, ut *Apollonius Rhod.* lib. III. vs. 1338. ubi vid. Schol. Verbum frequentius de morbis adhibent auctores. *Aristaenetus* lib. II. ep. 5. ὅτε καὶ τὸ πάθος ἐπείγει. *Plutarchus* T. I. p. 75. ἐὰν μὴ τι τῶν ἰδίων ἐνοχλῇ, καὶ κατεπειγὲν τὸ παθεῖν. *Synesius* de febrib. c. 11. p. 80. εἰς χάριν κατεπειγεί. *Anonymus* de V. S. p. 22. καὶ τὰν οὐκ οὐκ κατεπειγόντων. Verbum festinationem indicat, ut *Iliad.* E. vs. 902. conf. *Martinius Etymolog.* p. 391. Fortasse vero apud utrumque legendum ἐπεύσσει, nam librarii solent in medio vocis literas omittere. *Ornithius* apud *Protiū* p. 557. πάντων τῶν ἀρίτων ἀνδρῶν ἀναστρέφονται μετὰ τὰ κκιρώτατα συνάγει, ubi ex cod. Mosquenti rectius edidit cl. *Crinicius* συνάγει. Adde *Celsum* lib. VI. c. 7. *Hippocrates* Epid. lib. IV. p. 746. *Seneca Natural.* Quaest. lib. IV. c. 32. et *Epist.* 78. p. 238. Medicinam vel ea propter laudat *Aeschylus* Dialog. II. p. 97. Jo. *Chrysostom.* ad *Judaizant.* p. 367. οὕτω καὶ ἰατροὶ ποιοῦσι· πρὸς τὰ κατεπειγόντα καὶ οὐκ ὀξύτατα τῶν νοσημάτων ἰσχυρὰ πρότερον.

τέχνη] Notus *Hippocratis* aphorismus primus, quem parocentiam esse notat *Clemens Alex.* Strom. lib. V. p. 556. C sed artem medicam ita vocari aegre fert *Alexander Aphrod.* lib. II. probl. I. cuius sententiam redarguit *Jac. Primerosius* de *Vulgi error.* c. 18. τέχνην artem medicam quoque dixit *simpli.* *Heliodorus* lib. IV. p. 171. et *Antiphilus Anthol.* lib. I. c. 29. epigr. 2. conf. c. 39. epigr. 3. *Theophylactus Bulg.* ep. 57. p. 91.

ΠΕΡΙ ΟΔΥΝΗΣ ΩΤΟΣ

διὰ ψύξιν.

Κ Ε Φ. Ο Ε'.

Διὰ ψύξιν γίνεται ὠταλγία ἐκ τε ψύξεως τοῦ αἵματος, ἢ διαίτης ψυχρῆς. οὗτοι διὰ βάρους αἰσθάνονται τῆς ὀδύνης χωρὶς βάρους ἢ τάσεως, ἢ πυρώσεως· καὶ δὲ τοῖς θερμαίνουσιν ἰσθῆται, ἐλαίῳ πηγαίνῳ θερμῷ, ἢ καρδίνῳ ἢ θαφινῳ, ἢ πεπύρεως, ἢ καυορίου ἢ ὀποβαλσάμου, εἰς τὸν κουσικὸν ἐντρίχυσσθαι πόρον· καὶ τὸ ἔλαιον δὲ ἐν ᾧ εἴρηται σπόροdon, ἢ κρόμμυον ἐντραζόμενον ὠφέλει.

Cap. LXXV. Cod. E. ξγ'.

Περὶ] Cod. A. et C. περὶ ὠδύνης ὡταν διὰ ψύξιν, ὠτικά. Cod. D. caput habet 77. deinde sequitur lemma hoc: περὶ τῶν ἐν τοῖς ὠσὶ πᾶσαι καὶ περὶ ὀδύνης ὡταν διὰ ψύξιν.

Διὰ] P. apud lib. III. c. 23. Priscianus lib. I. c. 8. Verba διὰ ψύξιν ignorant codd. MH. et recte.

αἷρος] Schol. Homeri ad Odyss. Σ. 4. 135. οἱ μὲν φιλόσοφοι ἐκδέχονται, ὅτι οἷον ἂν ἦ τὸ κατὰστημα τοῦ αἵματος, τοιαύτην καὶ τὴν ψύξιν διατελοῦν αἰσθάνεται. quod de mente non solum verum, sed et de morbis: non abimili modo ratiocinatur *Lipin* a. ad *Xiphilinum* Augusto p. 84.

ὀδύνης] Verba haec transponunt codd. A. C. et E. post πυρώσεως. et Cod. B.

ἢ τάσεως] Πάλιν διατάσεως. Noëst c. 77. et 184. ἐὰν βάρους μετὰ διατάσεως.

πυρώσεως] τὴν ἐπίτασιν τῆς ὀδύνης denotat haec vox, vid. Jo. Chrysostomus T. I. p. 71. Idem in Act. Apost. T. IV. Sermon. XXV. p. 758. ψυχὴν — ὑπὸ πυρώσεως συνεχόμενην δευτέρῃ αἰσθάνεται τῆς νόσου.

DE DOLORE AVRIS

EX FRIGIDITATE.

CAP. LXXV.

Dolor aurium ex frigiditate, fit, vel ob aërem frigidum, vel victus rationem frigidam. Dolorem vero sentiunt alte, citra gravitatem tamen, vel tertionem aut ardoris sensum. Curare itaque oportet tales medicamentis quae calefaciunt, nempe oleo rutaceo calido, vel nardino, vel lincino, aut piper vel castoreum, aut balsami liquorem in modum auditorium insillare, oleum etiam in quo alium vel cepa bullierit, insillatum proficit.

πηγανίω] Codd. A. et C. πηγανίω.

δαφνίω] addunt Codd. A. et C. ἡ ἀμαραντίνω, ἡ φιλιότω, ἡ κοινῶ σι, εὐφροσύνη. Cod. B. ἡ ἀμαραντίνω ἡ φιλιότω ἡ κοινῶ σι. ο. φούλιότον Cod. D. Cod. E. concinit cum Cod. B. sed pro κοινῶν habet κοινῶ, omisso ἐλαίω.

κασορίου] Codd. A. et C. κασορίω.

ὀρεβαλσάμων] Codd. A. et C. ὀρεβαλσάμω.

ἐνσάζονται] Codd. A. C. et E. ἐνσάζονται. Cod. B. ἐνσάζονται

δε] deest in codd. A. et C.

ἐψεται] Galenus sec. loc. lib. III. p. 127. τῶς δὲ ἐν ἐλαίω ζεοτας οὐ κρύψουσιν μένει, ἀλλὰ σκόνει, εἰς οὐκ ἐπὶ γλῶσσας. Ex hoc patet restituendum ζεοτας. Cod. B. ἐψεται. Cod. E. ἐψεται.

σκόνει] Theod. Priscianus lib. I. c. 8. p. 15. Plinius H. N. lib. XX. c. 6. Sorio Geopon. lib. XII. c. 30.

ἐνσάζομενον] addit Cod. B. μετὰ ἐλαίου ἢ κρινέλαιον μεγάλως σκόνει.

ΠΕΡΙ ΤΟΤΕ ΔΙΑ ΘΕΡΜΗΝ
δυσκρασίαν ὀδυνομένους.

Κ Ε Φ. Ος'.

Πρὸς τὴν διὰ θερμὴν δυσκρασίαν γινομένην ὀδύνην,
ἐφ' ἧς ζώσως τινὸς. ἢ βάρους χωρὶς, ἢ τάσεως αἰσθά-
νεται, τό, τε λευκὸν ἐνσάζων τοῦ ὡοῦ ἢ γάλα γυναι-
κῶν σὺν ὀπίῳ, ἢ χυλὸς σιδηρίτιδος σὺν ξυδίνῳ, ἢ οξυ-
ξοδίνῳ, ἢ χυλὸν σπύχνου ἢ κοριανθοῦ, ἢ ἀσφοδέλου σὺν
ὀλίγῳ ξοδίνῳ, καὶ ἀμυγδαλίῳν ἔλαιον, ἢ μανδραγόρου
χυλὸν, ἤησιν ἐψημα σὺν ὀπίῳ ὀλίγῳ.

Cap. LXXVI. Cod. E. ξδ'.

Περὶ] Codd. A. et C. πρὸς τοὺς διὰ θερμὴν δυσκρασίαν ὀδυνο-
μένους τὸ οὗς. ac sic etiam codd. E. et D. Cod. E. περὶ τῶν
et ὀδυνομένων.

Πρὸς τὴν] Paulus lib. III. c. 23. Propositionem ignorant Codd.
A. C. et E. et post θερμὴν addunt δέ.

γινομένην] delent Codd. A. et C.

χωρὶς] Codd. A. C. et E. χωρὶς βάρους.

λευκὸν] Laudat Priscianus lib. I. c. 8. p. 15. Sic et ori albore
cum lacte muliebri frequentius uxor.

ἐνσάζων] Leg. ἐνσάζον, vel ἐνσάζε, ut apud Paulum. Codd. A. et
C. ἐνσάζον.

χυλὸς] Leg. χυλὸν. ac sic Codd. A. C. et E.

σιδηρίτιδος] Apulejus de virib. herb. p. 17. Codd. A. et C. σιδε-
ρίτηδος.

DE DOLORE AVRIS EX

CALIDA INTEMPERIE.

C A P. LXXVI.

Ad dolorem vero qui ex calida intemperie oritur, in quo fervorem quandam sine gravitate et tensione sentiunt, ovi album instillare oportet, aut muliebre lac cum opio, vel succo sideritidis, cum rosaceo, aut oxyrhodium vel solani succum vel coriandri, vel hastulæ regiae cum rosacei momento, vel oleum amygdalarum vel mandragoræ succum, vel decoctum cum modico opio.

ῥόδινον] Quæ post hoc adjectivum usque ad alterum ῥόδινον leguntur omissa in codd. A. et C.

ὄξι-ῥόδινον] Galenus de Sect. p. 14. ὅξος μὲν γὰρ μετὰ ῥόδινον, φλεγμονῆς ὄπταν ἀγαθὸν φάρμακον. Ὁξι-ῥόδινον, frequenter quoque editum apud Galenum, ubi viri docti corrigunt ὄξι-ῥόδινον, ut recte legitur apud nostrum c. II. et alibi. Sæpe autem (in Mss.) literæ caninae duplicatio negligitur, ut inquit cel. Alberti Miscell. Critic. p. 256.

καὶ ἀμυγδαλίον] Cod. E. ἢ ἀμυγδαλίον.

μεινδραγόρεον] De medicis Macrobius Saturn. lib. VII. c. 5. p. 685. Succo papaveris admiscetur euphorbium, mandragoræ: idque etiam observatum a nostro c. 145. et 246. Codd. A. et C. μεινδραγόρεας.

ἡγουν] Codd. A. C. et E. ἡ.

ὀλίγον] Codd. A. et C. ὀλίγον. Ex veterum vulgari opinione, qui opio vim refrigerantem tribuebant, ut observavit quoque doct. Schulze Toxicol. Veter. c. XII, p. 40. et vim pallativam, vid. quæ ad c. 25. notavi.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΠΛΗΘΟΣ

όδουης

ΚΕΦ. ΟΖ'.

Τὴν δὲ διὰ παχῆς καὶ γλίσχρους χυμούς, ὀδύνην
 γινώσμεθα, ἐκ τε τοῦ τῆς κεφαλῆς, καὶ τῆς ἀκροῦς ἐξ-
 ους· ἐὰν δὲ χωρὶς βάρους ἢ διάτασις μείνῃ τῆς ἀκροῦς
 ἐστὶ, πικρῶμα φουσῶδες, οὗκ ἔχον διζοῶσαν οὐλοῖν. Χρη-
 στέον οὖν ἐπ' ἀμφοτέρω τοῖς ἐκφράττουσιν, οἷον ἐπὶ τῷ
 ἀφρόνιτρει σὺν ἐξυμένιτι, καὶ ἡ πρεσβυτεία χολῇ σὺν
 ἐλαίῳ ἀμυγδαλίῳ, καὶ ὁ τοῦ πλάτους καὶ ὁ τοῦ κρο-
 μίου χολῇ γλαυκῇ μετὰ μέλιτος· ἰσχυρότερον δὲ τού-
 των ἐστὶν, ὅ, τε τοῦ δρεκοτικῆς χολῆς, καὶ ἄρου, καὶ
 βρυσηίας, ἀλλο, ἐρήλαιον τριπλῶς μετὰ μέλιτος, καὶ γά-
 λαντος γυμνασίου, ἐγχυμάτιζε. Ἄλλο χαλὴν αἰγείαν
 μετὰ πρᾶσου χυλοῦ πρὸς τὰς σφοδροτέρας ἐμφυλάσεις
 πρόσφερε.

C a p. LXXVII. - Cod. E. ζε'.

πλήθος] addit Cod. D. τῶν ὡταν.

Τὴν δὲ] Alexander lib. III. c. 1. Pāulus lib. III. c. 23.

καὶ γλίσχρους] Codd. A. et C. ἐγλίσχρους.

τοῦ] delet Codd. A. C. et E.

καὶ τῆς] Cod. E. καὶ τοῦ τῆς.

ἀκροῦς] auris. Aet. Apod. cap. XVII. 20. Olympiodorus apud
 Photium Biblioth. p. 180. τὰς ἀκροῦς πρότερον ἐκκοπεῖς. noster
 c. 81. Oribasius Aet. p. xl. 1207. Hippocratus lib. II. p. 67.
 Nicetas Choniates Annal. p. 77. et 53. Codd. A. et C. ἐκ
 τε τῆς ἀκροῦς καὶ τῆς κεφαλῆς. De auris pro aqua Statius
 Thebaid. lib. VII. v. 123

διάτασις] Codd. A. et C. διάτασις τῆς ἀκροῦς μείον ἐστὶ.

φουσῶδες] addunt Codd. A. et C. ἐστὶ, καὶ.

δηλοῖ] Cod. E. δηλοῦν.

χρησέον] Cod. D. χρηῖ οὔν.

ἀμφοτέροις] Codd. A. et C. ἀμφοτέροις.

DE DOLORE EX

RÉPLETIONE CONTRACTO.

CAP. LXXVII.

Dolorem igitur qui ex crassis et glutinosis succis ortus est, deprehendemus e capitis et auris gravitate. Quod si citra gravitatem dislentio sola aurem divexet, spiritum flatuosum, qui non habet exitum, indicat. In ambobus itaque utendum est medicamentis de obstruentibus, quale est nitri spuma, cum aceto mulso, vel ovillum fel cum oleo amygdalarum porrique et cepae succus tepidus cum melle, validior porro his est dracunculi succus, ari item et bryoniae. Aliud. Origanum cum melle et lacte tritum muliebri, infundito. Aliud. Fel caprillum cum porri succo, ad vehementiores obstructions admovetur.

- ἐκφράττουσιν] Codd. A. C. et E. τοῖς ἐκφράττουσι καὶ τέμνουσιν.
 ἐφρόνιτρον] Priscianus lib. I. c. 8. p. 16. Codd. A. et C. ἀφός
 ιτρον
 καὶ ἡ] Codd. A. et C. ἡ πρόσβασις.
 πρέσεν] Sotio Geopon. lib. XII. c. 29.
 καὶ ὁ] delēt hic articulum Codd. A. et C.
 χλιαρός] Codd. A. et C. χλιαρῶ.
 ἰσχυρότερα] Cod. E. ἰσχυρότερος δὲ οἰσιστοῦ.
 ο, τε] abest a Codd. A. et C. Cod. E. ὁ τοῦ.
 δρακοντίου] Noster c. 91. Commendat quoque Priscianus lib. I. c. 8. p. 16. Erotianus Lex. p. 23. Idem esse arum innuere videtur Salmasius ad Solinum p. 684. adde Sam. Dale Pharmacol. p. 280. Noster tamen distinguere videtur utramque plantam. conf. Theophrastus H. Pl. lib. VIII. c. 11.
 ἄρου] Codd. A. et C. εὐρεὺ καὶ βρυονίας. Cod. D. καὶ τοῦ ἄρου καὶ τῆς βρυονίας. Cod. B. καὶ ὁ τοῦ ἄρου καὶ τῆς βρυονίας.
 Quae sequuntur exulant e codd. Mss.
 ἐχολή] Priscianus I. c.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΑΝΕΤ ΟΔΥΝΗΣ

ἐμφράξεις.

ΚΕΦ. ΟΗ'.

Ἐλλεβόρου λευκοῦ δραχμ. β'. νίτρου δραχμ. ε'. κρόκου δραχμ. γ'. ποίει τροχίσκους, ἐν ὅξει λειώσας, χρῶ πρὸς τὰς ἀνευ ὀδύνης ἐμφράξεις, καὶ περὶ βαρυνηκοῖων. ἄλλο. ἔλλεβόρου μέλανος ρίζαν μετ' ὄξους καὶ μέλιτος λειώσας, ἐνσαζε χλιαρόν. ἄλλο. εἰς χολὴν βοῦς κρόκον βρέξας, καὶ λειώσας, ἐντίθει εἰς τὸ οὖς. ἄλλο. χολὴν βοῖαν, ἢ προβάτου, ἐνσαζε αἰγὸς οὖρον ἐγχυμάτιζε.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΦΛΕΓΜΟΝΗΝ

ὀδύνης ὥτός.

Κ Ε Φ. ΟΘ'.

Ἐπὴν δὲ β'ρους καὶ διαάσεις μετὰ θερμότητος καὶ ὀδύνης σφυγματώδους αἰσθάνονται καὶ πυρεττοῦσιν,
Φλε-

C a p. LXXVIII.

[Ἐλλεβόρου] *Alexander* lib. III. c. 1. Caput hoc cum sequenti non habetur in codd. A. C. et E. Hinc primo *Eustathius* in *Hexaëmer.* p. 9. medici τῶν ἐλλεβόρων τὰ χρέα πάντα καταπράτνουσι. *Conf.* c. 27.

[βαρυνηκοῖων] leg. βαρυνηκίαν. *conf.* c. 83. *Alexander* Pythagoreus apud *Stobaeum* *Sermon.* I. p. 7. σκῆπτρον ἀρετῆς, ὀξύκοιόν· αὐτὸ δ' ἀκρότατος ἐντὶ τῆς εὐαὐτῶν φύσεως.

[χλιαρόν] Non de omnino fluidis solum dicitur, verum etiam de aliis rebus: sic ceram mollem χλιαρόν vocat *Theophrastus* *Bulg.* ep. 26. p. 44.

[χολὴν] Rectius mox χολὴν βοείαν iudico *Ammonius* p. 31.

[κρόκον] *Alex.* l. c. κροκίδα, quae vera est lectio.

[βοῖαν] βοείαν.

[ἐνσαζε] leg. ut apud *Alex.* ἐνσαζε, ἢ αἰγὸς. Additur apud *Alex.* συνεχόν, quod nostro superfluum videtur. *conf.* c. 90. Q. *Ser. Samonicus* c. XIII. vs. 14.

AD OBSTRUCTIONES

SINE DOLORE.

C A P. LXXVIII.

Veratri albi drachmae duae, nitri drachmae sex, croci drachmae tres, laevigata in pastillos ex aceto redigito ac utitor ad obstructions, quae sunt sine dolore, item in his qui graviter audiunt. Aliud. Veratri nigri radicem ex aceto et melle laevigatam instillato tepidam. Aliud. Crocum felle taurino imbutum, laevigatumque auri imposito. Aliud. Fel bubulum aut ovillum instillato, aut caprae urinam infundito,

DE DOLORE EX INFLAMMA-

TIONE OBORTO.

C A P. LXXIX.

At si gravitatem, distentionem, cum calore et dolore pulsatili sentiunt, aut etiam febre corripuntur, in-

S 2

flamina-

Felque bovis surdis etiam prodesse loquuntur,

Si jungas olidae grave quod minxere capillae.

Marcellus Empir. c. IX. p. 81. Afros hirci urina spasmis mederi auctor est Herodotus lib. IV. p. 363.

C a p. LXXIX. Cod. E. ξς'.

ὥτ'ες] Cod. D. περὶ φλεγμονῆς ὥτων. Lemma simplex περὶ φλεγμονῆς in Cod. E.

Ἐπὴν] Paulus lib. III. c. 23. Cod. B. πᾶν pro ἐπὶ πᾶν. Cod. E. εἰς πᾶν μέρος βάρους καὶ διατάξεως μετὰ θερμότητος.

βάρους] Cod. B. hic collocat αἰσθάνονται pro αἰσθάνονται.

καὶ ὀδύνης] ignorat Codd. B. et E.

σφυγματώδους] Cod. E. φλεγματώδους.

αἰσθάνονται] Exulat e Cod. E. sed locus vacuus relictus, defectum indicat.

Φλεγμονὴν ὑπονοητέον· καὶ δὲ τούτους Φλεβοτουεῖν.
καὶ σικυᾶν καὶ πυριᾶν συχνῶς ἐλαίῳ γλυκῆ θερμῇ διὰ
μυλωτρίδος, καὶ μαλλίου ἐσώθεν· ἐνθαζε δὲ ἐσώθεν τοῦ
ὠτὸς χηνὸς ἑσάρῃ ἢ τὸ τῆς ἀλώπεκος, ἢ ὄπιον, καὶ κασό-
ριον, μετὰ γυναικείου γάλακτος, ἢ ἔψευα μετὰ ὀπίου,
ἢ λύκιον καὶ ὄπιον ἴσα μετὰ ἐψήματος ἐνθαζε. ἄλλο
γάλα γυναικεῖον, κολοκύνθης ξυσμάτων χυλόν.

ἮΡΟΣ

καὶ σικυᾶν] Codd. B. et E. ἢ σικυᾶν. Leg. σικυᾶν et mox πυ-
ριᾶν.

μυλωτρίδος] Leg. μυλωτρίδος, ut cod. B. ac sic quoque c. 89.
vid. Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 3. p. 369. et Pollux
lib. X. c. 31. segm. 149. jurg. Foesii Oecon. Hippocr. p.
250.

μαλλίου] c. 128. ἢ ἀπλότοις μαλίσιν. Heliodorus lib. V. p. 224.
καὶ χρυσοῖς βεβηθῆναι τοῖς μαλίσιν. Schol. Aristophanis ad
Vesp. v. 699. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ὠτα ἀλγοῦντων καὶ δι-
ἐρίον ἐπισταζόμενων ἰχθύνων κατὰ βραχί. Diminutivum hoc
Stoicis familiare fuisse adfirmat Hadr. Junius de coma p. 305.
De lanae usu vid. Martialis lib. XII. epigr. 71. Casanbonus
ad Suetonii lib. VII. p. 592. Cod. B. interpungit μαλλίου.
ἐσώθεν. et alterum ἐσώθεν delet. An pro primo leg. ἐσώθεντες?
vel ἐσώθέντι?

τοῦ ὠτὸς] deficit in cod. B.

χηνὸς] Simeon Sethi de Aliment. p. 145. τὸ δὲ ταύτων ἑσάρ, τοῖς
ἀλγοῦσιν ὠσιν ἐπισταζόμενοι, παλαιυνθῆναι τὰς ὀδύνας. Cum
Alexandro extrinsecus adhiberi veluit interpretes, vid. Alex.
lib.

Inflammationem suspicari et sanguinem mittere et cucurbitulas admoveere et aurem adhibito specillo oleo dulci caido fovere oportet. Extra vero aurem anserinus adeps vulpinusve, aut opium seu castorium cum lacte muliebri, vel sapa, seu vinum dulce cum opio, vel lycii et opii par pondus cum sapa instillatur. Aliud. Lac muliebre, colocinthidis ramentorum succus.

S 5

AD

lib. III. c. 3. p. 175. cum nostro facit Sextus Placit. c. 32.

ἀλάπεκος] Sextus Placit. c. 3.

καὶ κασόριον] Cod. B. ἡ κασόριον.

ἔψημα] ἔψημα, ita Codd. B. et E.

λύκιον] Cod. B. λύχην.

ῥσα] delet Cod. B. ejus loco habet μετὰ ἐψήματος ὀμείου.

ἐψήματος] Pollux lib. VI. c. 2. segm. 17. exponit, ἐστὶν οἶνος ἐψημένος εἰς γλυκύτητα.

ἄλλο] in Cod. B. omissum. Cod. D. ἄλλως.

κολοκύθης] Leg. καὶ κολοκύθης. Martius male vertit colocynthis. Scribonius Iarg. c. V. 39. prodest -- cucurbitae ramentorum succus repens. Quintili Geopon. lib. XII. c. 19. addit Cod. B. ὀπίου, ὑοσκυάμου χυλὸν μετὰ ῥοδίου ἔνσταζε. Cod. D. ἄλλως ὑοσκυάμου.

ζυσμάτων] Caret hac voce Cod. E.

χυλὸν] Pergit Cod. E. ὀπίου ἔνσταζε, ὑοσκυάμου χυλὸν μετὰ ῥοδίου ἔνσταζε.

ΠΡΟΣ ΩΤΑ ΠΤΩΠΡΟΟΥΝΤΑ.

Κ Ε Φ. Π.

Οινόμελι δι' ἐργαλείου ἐγκλυζε, σκορίαν ἰσίδηρου σὺν
 ἔξει λειώσας, εἰς χρόνον ἔνταζε, ἢ στυπτηρίαν μετ' οἴνου
 αὐστηροῦ, ἢ μίσυ καύσας ἐν χύτρᾳ, καὶ λειάνας ἐμφύσα,
 ἢ κεδρίαν σὺν μέλιτι ἐγχρειε, ἢ σμύρναν τρογλωδίτην σὺν
 οἴνῳ λειώσας ἐγχρεε, ἢ ἐλαίας Φίλλων τὸν χυλὸν σὺν
 μέλιτι ἐγχυμάτιζε, ἢ ἀλόην σὺν οἴνῳ λειώσας ἔνταζε,
 κλύζε

Cap. LXXX. Caput hoc in Cod. E. omisso lemmate
 adhaeret capiti praecedenti.

Οινόμελι] Theophilus ad Infit. lib. II. tit. 1. p. 161. ἢ ἔξ ἄλλο-
 τρεῖς οἶνον καὶ μέλιτος ἐπιείηται οἰνόμελι. Dioscorus Sicul. lib.
 V. p. 357. Dioscorides lib. V. c. 9. Cod. B. οἰνόμελι, μετ'
 ἐλαίου κλύζε. Martialis lib. IV. epigr. X. vs. 4.

Massica Thefeis tam bene vina favis.

ubi vid. Raderus.

πυρρσοῦνται] πυρρσοῦνται. Codd. A. et C. πρὸς ὧτα πυρρσοῦνται.
 Cod. D. πρὸς ὧτα πυρρσοῦνται.

ἐργαλείου] Vox apta de instrumento medicorum vel [chirurgico.
 Pollux lib. IV. c. 25. legm. 181. Aeschines Dialog. II. p. 84.
 οὐδὲ τῶν ταύτης (ιατρικῆς) ἐργαλείων. Confer quae ad c. 4.
 notavi. De instrumentis medicorum vid. Jo. Chrysostom. Sta-
 tuar. Or. XI. p. 535.

ἐγκλυζε] Codd. A. et C. ἐκκλοιζε. Cod. E. ἐγκλυε.

σκορίαν] deest in Cod. E. Codd. A. et C. σκορία. Cod. B. κα-
 ρίαν. Cod. D. ἄλλως σκορίαν.

εἰς χρόνον] Cod. E. εἰς ὧτα. An εἰς πέραν? Alexander Aphrod.
 lib. I. probl. 70. ἐπὶ χρόνον πολὺν maluit dicere, et probl. 72.
 τῷ χρόνῳ. Alciiphron lib. I. ep. 39. κληθῆσα ὑπὸ Γλυκίρας
 εἰς τοσούτου χρόνον, melius εἰς abesse inquit Berglerus, amant
 tamen praepositionem addere auctores. Hippocrates Lege p.
 226. ἔτι δὲ φιλοπονίην προσεέγκασθαί ἐς χρόνον πολὺν. Dioge-
 nianus Prov. Cent. I. 57. ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον ἀναβαλλομένων
 πράξεσσι. Menander apud Stobaeum Serim. 122. Οὐκ εἰδω-
 μέως ἀπῆλθεν ἀλθὼν εἰς χρόνον. Omissa praepositione Rufus
 Ephes. de renum adfect. c. 8. p. 7.

AD AVRES PURULENTAS.

C A P. LXXX.

Mullum per auricularium clysterem injicito, recre-
mentum ferri ex aceto laevigatum, per aliquot dierum
spacium instillato, aut alumen cum vino austero, vel
myli crematum in olla, tritumque insufflato, vel cedriam
cum melle inungito, aut myrrham troglodyticam, cum
vino in pulverem redactam infundito, vel deae foliorum
succum cum melle instillato, vel aloën ex vino tritam,

S 4

prius

μετ'] Codd. A. et C. μετὰ.

αὔσηρόν] Cod. B. παλαιοῦ αὔσηρόν.

ἡμισυ] Codd. A. et C. ἡμισυ. Cod. E. ἡμικαύσας. Salmasius
epist. ad Jo. Crojum, inter epistolas miscellaneas a J. G. Meelio
vulgatas p. 478.

λαάνης] Codd. A. et C. λυάσας. Codd. B. et E. λεάνης.

ἢ κεδρίαν] Codd. A. C. et E. καὶ κεδρίαν.

ἐν χύτρῃ] Non habet Codd. A. et C.

σμίρναν] Diodorus Sicul. lib. V. p. 364. Laudatur maxime odo-
rata. Achilles Tat. lib. III. p. 215. Theophylactus Bulg. in
Ev. Matthaei c. II. p. 14. μετὰ τῆς σμύρνης ἐταφιάζουσιν
οἱ Ἰουδαῖοι διὰ τὸ μένειν τὸ σῶμα ἀσπτερόν· ἡ γὰρ σμίρνα,
ξηρὰ οὖσα, ξηραίνει τὴν ὑγρότητα, καὶ οὐκ εἰς σωλήνας γεν-
εῖσθαι. Sextus Empir. adv. Mathematic. c. 9. πινότητι δὲ
ὅταν σκεπτόμεθα πότερον διὰ τοῦ ζ' χραπτερόν ἐστὶ τὸ σμίλιον,
καὶ τὴν σμύρναν, ἢ διὰ τοῦ σ'. Salmasius in Solinum p. 898.
et Verheyk de dialectis Antonini Liberal. p. 299.

τρογλοδίτην] I.eg. τρογλίτην. Salmasius in Solinum p. 895.
Needham ad Geopon. lib. VII. c. 36. Codd. A. et C. τρογ-

χίτην. Cod. E. τρογλί.

λυάσας] Codd. A. et C. λυάσας. Cod. B. λεάνης.

φύλλων] Codd. A. et C. φύλλον. Cod. E. φύλλα.

ἐγχυματίζε] Codd. A. et C. ἐγχεε.

κλύζε δὲ πρότερον δι' ἐργαλείου τὸ οὖς, ἀφέψημα φα-
κῆς, ἢ ῥόδων, ἢ οἰνόμελι,

ΠΡΟΣ ΩΤΑ ΡΥΠΟΝ

ἔχοντα.

Κ Ε Φ, ΠΑ'.

Νίτρον σὺν ὄξει καὶ ῥοδίῳ ἐπίσκαζε. κάρδαμον καὶ
νίτρον βραχὺ μετὰ ἰσχάδων, χωρὶς τῶν κεγχραμίδων
συνλειώσας, ἐντίθει τῇ ἀκοῇ, καὶ κόμιζε διὰ τριῶν ἡμε-
ρῶν· ἄγει γὰρ ῥύπον πολύν.

κλύζε] Codd. A, et C. κλύε δὲ πρῶτον, Cod. B. κλείε. πρῶ-
τον.

δι' ἐργαλείου] Cod. B. μετ' ἐ.

ἀφέψημα] Codd. B. et E. ἐν ἀφεψήματι.

Φακῆς — οἰνόμελι] Exulante e cod. E.

οἰνόμελι] Codd. A, et C. οἰνομέλιτι.

Cap. LXXXI, Cod. E. ξξ'.

Πρὸς] Cod. D. περὶ ὧτων ῥύπον ἔχόντων.

Νίτρον] Alexander lib. III. c. I. p. 184. Paulus lib. III. c. 23.
Cod. B. ἵτρον.

ὄξει] Codd. A, et C. ὄξυ.

κάρδαμον] Paulus καρδάμωμον. Cod. B. ἢ κάρδαμον.

ἰσχάδων] Exposuit hanc vocem Paxamus Geopon. lib. X. c. 54.
ὡς τὸν ξηρὸν καρπὸν συκῶν, τοῖς καλουμένοις ἰσχάδων ἀσήπτους
διαμύειν. Rufus apud Orbasium Collect. lib. I. p. 9. αἱ δὲ
ἰσχάδες ἱκανῶς τρέφειν σῶμα δύνανται· οἱ γὰρ παλαιὸι τοῖς
ἀδλήταις ἰσχάδων ἐσθίαν παρείχον. Boducus ad Theophrasti
H. Pl. lib. IV. c. 6. p. 382. Reinesius ad Petronii c. 64.

prius tamen per clysterem auricularium aures decocto lenticulae, rosarum vel mulsi eluito.

DE AVRIEVS SORDIEVS

REPLETIS.

CAP. LXXXI.

Nitrum cum aceto et rosaceo instillato, cardamum et nitri paulum cum aridis sicubus, granis exemptis, quae Graeci *κερχαμίδας* appellant, excepta, auri immittito et tribus diebus ferto, multas enim sordes educit,

κερχαμίδων] De sicuum granis *Aristoteles* Probl. Sect. XXII. 14. *Boetius* l. c. p. 383. Codd. A. et C. *κερχαμίδων*. Cod. E. ignorat verba *χωρίς τῶν κερχαμίδων*.

τριῶν] Medici cum de morbis aut medicamentis agunt, quo temporis durationem arctam indicent, ne eam nimis vage designarent, numero hoc plerumque utuntur: conf. c. 154. et 180. Sic cap. 40. pro *δι' ἡμέραν τριῶν*. Codex Vindob. B. *δι' ἡμέραν τριῶν* exhibet, et c. 140. iterum, haud dubie ex glossmate. Hinc Ev. *Lucas* Act. Apost. c. IX. 9. *ἡμέρας τρεῖς* dixit. Noter c. 274. de aspidibus: *Θάλασσαν ἐν ὧραις δὺτι ἢ τριῖσι*, pro quo *Philo* Jud. de morte Moysi lib. I. p. 1619. *ἀντιπεθέτως* maluit. *Aelianus* vero H. A. lib. VI. c. 38. *τετάρτου ωρας*.

ῥύπον] *Clemens* Alex. Paedagog. lib. II. c. 10. p. 190. B. *ῥύπον εἰς ᾧτα· μέλας, ἐπὶ τὰς ἡμέρας καταθρόνους*. conf. Schol. *Aristophanis* ad *Acharn.* vi. 17. Cod. E. *τὸν ῥύπον*. Jo. *Chrysostom.* Homil. in Matth. XXXVII. p. 255. *καθάρτες γὰρ ῥύπον καὶ πηλὸς* — *ἐμφεάττω τὴν ἀκαθίαν*.

ΠΡΟΣ ΑΙΜΟΡΡΑΓΟΤΝΤΑ

ΩΤΑ.

Κ Ε Φ. ΠΒ'.

Ἐγκλυζε μὲν σχίνου ἀφέψημα, ἢ ῥόδων, ἢ μυρσί-
νης, ἔνθαζε δὲ εἰς τὸ οὖς πολυγόνου χυλὸν σὺν ὀλίγῳ ὄξει,
ἢ λύνιον ἢ ἀνακίαν, ἢ ἀμόργην, ἢ πρέσσου χυλὸν. ἄλλο.
βάτου, κηκίδων ὄξει ἐψηθέντων τὸν χυλὸν ἐγχυμάτιζε
ἢ χυλὸν περὶ κικιάδος χλιάνας, ἔχει.

ΠΡΟΣ ΒΑΡΗΚΟΙΑΝ ΚΑΙ ΠΟΝΟΝ,

σύνθετον βοήθημα.

Κ Ε Φ. ΠΓ'.

Σμύρνης δραχμ. α' λιβάνου δραχμ. γ'. ἀμυγδάλων
πιπρῶν νεκαθαυμένων κ'. ἀφρονίτεω δραχμ. α'. κρόκου
δραχμ. δ'. ὀπίου δραχμ. γ'. χαλκίτεω δραχμ. β'. ἢ χαλ-
βάνης

C a p. LXXXII. Cod. E. ξη'.

Ἐγκλυζε] *Alexander* lib. III. c. 1. p. 182. *Paulus* lib. III. c. 23.
Codd. A. et C. ἐκλυζε. Cod. B. λύζε. Cod. D. κλύζε. An-
cillam habui, quae cum cataritho laboraret, quoties nares emun-
geret, toties ex aure dextra sanguinis guttae aliquot fluebant.
Mentena iite prodibant, verum cum esset plethorica, venae
seetione sanata est.

μὲν] omittunt Codd. B. et D.

σχίνου] *Paulus* σχοίνου. De lentisco vid. *Bodaeus* ad *Theophrasti*
H. Pl. lib. III. c. 15. p. 230. σχοίνου codd. Mss. *Dioscori-*
des lib. I. c. 75. et ad eum *Matthiolus* p. 98. *Raderus* ad
Martialis lib. VI. epigr. 50.

πολυγόνου] *Marcellus Empir.* c. IX. p. 80. *Matthiolus* ad *Dios-*
coridis lib. IV. c. 4. p. 300. Jo. *Rhodius* ad *Scribonium Larg.*
p. 35.

ἀνακίαν] Cod. E. ἀκάκτον.

ἀμόργην] *Plinius* H. N. lib. XV. c. 8. Cod. D. ἀμόργην.

πρέσσου] *Sorior* *Geopon.* lib. XII. c. 29.

AD AVRES CRVOREM

FVNDENTES.

C A P. LXXXII.

Aurem lentisci, vel rosarum, vel myrthi decocto eluito, et herbae sanguinalis (quam πολύγονον Graeci vocant) succum cum pauco aceto instillato, vel lycium, vel acaciam, vel amurcam, vel porri succum. Aliud. Rubi. gallarum in aceto decoctarum succum infundito, vel succum herbae perdicii tepidum.

AD GRAVEM AVDITVM

ET DOLORES REMEDIVM COM-
POSITVM.

C A P. LXXXIII.

Myrrhae drachma, thuris drachmae tres, amygdalae amarae detracto cortice, viginti, spumae nitri drachma, croci drachmae quatuor, opii drachmae tres, chalcitidis

χυλόν.] Haftenus codices Mss.

κηκίδων.] Apulejus de virib. Herb. c. 89. sed leg. ut apud Alex. βόττον καὶ κηκίδων, copulam absorbit vocis sequentis prima syllaba. conf. c. 125. et viri docti ad Petronii c. 77. p. 386.

περδικίδες.] Plinius H. N. lib. XXI. c. 17. Perdicia dicitur Caelio Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 1. et mox perdicium. Parthenium vel perdicium Celso lib. II. c. 33.

Cap. LXXXIII. Desideratur hoc caput in codd. Mss. cum tribus sequentibus.

Σούρην.] Galenus sec. loc. lib. III. p. 189. Alexander lib. III. c. 1. p. 170. Paulus lib. III. c. 23.

κεκαθαρευόντων.] addit Alex. κόκκις, quam vocem noster neglexisse videtur ceu superfluum.

χαλκίτεας.] Alex. l. c. p. 170. Aristoteles H. A. lib. V. c. 19. Antigonus Caryst. Hist. Mirab. c. 90.

βάνης μετὰ ἀμυγδάλων λειώσας κατ' ἰδίαν, ἀναλαμβάνει ὅξει σὺν τοῖς λοιποῖς, χρεῶν ἐπὶ μὲν περιοδυνίας σὺν ῥοδίνῳ, ἐπὶ δὲ δυσηκορίας σὺν ὀξει. Ὤτικόν ἀνώδυνον συνελκὼς ἐγχυματίζόμενον, ἐφ' ὧν ἂν καὶ Φλεγμονὴ καὶ διατῆσις παρῇ, καὶ σφοδραὶ ὦσιν αἱ ὀδύναι. Στέατος χηνείου ἢ ὀρνιθίου δραχμ. 5'. ὀπίου, σμύρνης, κρένου ἀνά δραχμ. β'. θαρρέων χρεῶν. πάνυ ἐς καλόν· ἄλλο. πρὸς τὰς μὴ πάνυ ζεοῦσας Φλεγμονάς. Βούτυρον, μέλι, ὕσσωπον, ἴσα ἐξ ἀπάντων χλιάνας, ἔνταζε· ποιεῖ καὶ πρὸς τὰ ῥυπαρὰ ἔλκη καὶ Φλεγμαίνοντα. πρὸς δὲ τὰς ὑπὸ πληγῆς καὶ ῥεύματος Φλεγμονάς, βούτυρον πρόσφατον διεῖς, ἔνταζε. ἄλλο. ψιλλιον τρίψας, μεθ' ὕδατος κατὰπλασσε. ἄλλο. ψιμμιθιον, κορίου χυλὸν ἢ σρύχνον μίξας περιχρίε. ἄλλο. φακὴν εὐψήσας, μετὰ ψυχῶν κατὰπλασσε, ἐφ' ὧν καὶ ἔλκος ἐστὶ μετὰ φλεγμονῆς.

κατ' ἰδίαν] cap. 90, κατὰ μόνας.

περιοδυνίας] 1. περιωδυνίας. Galen lib. III. c. 17. segm. 98. ἢ γὰρ περιωδυνία υπερβολὴν ὀδύνης ἀκίτρου ἐμφανίζει. adde Th. Guidotium ad Theophilum de Urinis p. 202.

ὠτικόν] Alex. l. c. p. 178.

ὕσσωπον] Leg. ὄσσωπον, de qua voce vid. Micullus et N. Heinsius ad Ovidii Art. Amator lib. III. vl. 213. Salmasius lib. I. epistol. 72. p. 152. Fossius Oecon. Hippocr. p. 272. Pro ὀσσωπος, ὕσσωπος εἰ ὕσσωπος saepe vitiose scribitur, tum apud Latinos, tum apud Graecos. et Lexicon Caelianum p. 688. conf. c. 208.

ἐξ] Alex. ἐκ πάντων.

otidis vel galbani drachmae duae singula per se aceto excepta, et cum reliquis deinde, in doloribus quidem rosaceo, in difficultate vero auditus, cum aceto utitor. Auriculare anodynum, si frequenter infundatur, ubi et inflammatio et distentio urget, et vehementes admodum dolores infestant. Adipis anserini aut gallinacei drachmae sex, opii, myrrhae, croci, singulorum drachmae duae, cum fiducia utitor, valde bonum est. Aliud ad inflammationes non admodum ferventes. Butyrum, mel, hyssopum pari portione, omnia tepida instillato, valet etiam ad sordida ulcera et inflammatione obfessa. Ad inflammationes vero ex ictu et fluxione ortas, butyrum recens liquatum instillato. vel anserinum adipem et lac muliebre soluta. Aliud. Psillium tritum ex aqua inducito. Aliud. Cerasam, coriandri succum, aut solanum mixta inungito. Aliud. Lenticulam coctam cum mica panis obducito, in quibus etiam ulcus est cum inflammatione.

βούτυρον] *Marcellus Empir.* c. IX. p. 81.

διεῖς] *Pnynichus* p. 10. *Thomas Mag.* p. 229. *Aristophanes* Plut. vs. 720.

εἴτ' ὅξυ διέμενος σφηττίῳ.

Nec apud *Alex.* nec apud nostrum additum quoniam liquore butyrium dilui ac instillari debeat, forte addendum εἴτ' : sed vehicula ut plurimum reticere jam notavi.

ψίλλιον] ψύλλιον.

νερίον] *Galenus* de medicam. simpl. lib. VII. p. 92. *Dioscorides* lib. III. c. 71. noster c. 266. et 267. adde doct. *Schulze Toxicol. Veter.* c. 7. p. 31.

ΠΡΟΣ ΩΤΩΝ ΕΛΚΩΣΕΙΣ.

Κ Ε Φ. ΠΔ'.

Γλαύκιον, λύκιον καὶ μηκόνιον τρίψας μετὰ μέλιτος ἐπίβαλλε. τοῦτο καὶ τὰς μετὰ φλεγμονῆς ἐλκώσεις παρηγορεῖ.

ΠΡΟΣ ΩΤΩΝ ΧΡΟΝΙΑ

ἐλκη.

Κ Ε Φ. ΠΕ'.

Κεδρεία σὺν μέλιτι μιγεῖσα καὶ ἐγχυριομένη, καλῶς ποιεῖ. ἄλλο. ψιμνύθιον μετὰ μέλιτος καθαίρει πάνυ τὰ ῥυπαρά. ἄλλο. λιβανωτὸν διεῖς οἴνω, χρεῶ. τοῦτο καὶ σαρκοῖ.

ΠΡΟΣ

Cap. LXXXIV.

[Γλαύκιον] Caput hoc et sequentia duo ex *Alexandro* petita sunt
l. c.

[μηκόνιον] *Dioscorides* lib. IV. c. 65 *Schulze Toxicol. Veter.* c.
12. p. 43.

[ἐπίβαλλε] noster c. 186. ὅλα τῆς γαστρὸς ἐπίβαλλε λέγει.

Cap. LXXXV.

[ψιμνύθιον] Paulo aliter *Alexander* lib. III. p. 178.

[καθαίρει] Mundat, sic quoque c. 86. *Sophocles* apud *Pollucem*
lib. X, c. 13. segm. 56.

Διὰ

AD AVRIVM VLCERA.

CAP. LXXXIV.

Glaucium, lycium et meconium, quod est papaveris lachryma, trita ex melle inposito. Idem et ulcera cum inflammatione mitigat.

AD DIVTVRNA AVRIVM

VLCERA.

CAP. LXXXV.

Cedria melli mixta inunctaque bene proficit. Aliud. Cerussa cum melle purgat valde sordida. Aliud. Thuris lachryma vino soluta utitor, hoc etiam carnem generat.

AD

Διὰ ψήκτρας σ' ὀρεῶ

Ξανθὴν καθαίρειν ἵππον αὐχμηρεῶς τεύχεος.

adde doct. Asper ad Matthaei c. VIII. 3. Bene interpretes purgat, Petronius Satyr. c. 28. atque in lance argentea pisum purgabat. Aelianus H. A. lib. IV. c. 27.

τὰ ἑύπαρα] Leg. ὦτα ἑύπαρα. Voces capite truncatas in veterum scriptis reperi, monui ad c. 124. et Dorville ad Chariton. p. 502. Solent Graeci ubi adjectivum substantivo postponitur, articulum omittere, sic c. 80. πρὸς ὦτα προῖκοῦντα et c. 81. πρὸς ὦτα ἑύπον ἔχοντα: addunt vero illum ubi adjectivum praecedat, ut c. 83. ποιεῖ καὶ πρὸς τὰ ἑύπαρά ἔλκη. conf. quae de verbis notavi ad c. XVII.

λιβανωτὸν] Theophrastus H. Pl. lib. VIII. c. 4. Dioscorides lib. I. c. 77. Plinius H. N. lib. XII. c. 14. Diodorus Sicul. lib. V. p. 364.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΝΤ ΡΥΠΑΡΑ

καὶ νεμόμενα.

Κ Ε Φ. Πς.

Οἶνον καὶ οὔρεν ἀφθόρου παιδὸς μίξας μέλιτι, ἐν-
 ςαζε. ἄλλο. σανδαράχην λειώσας, καὶ μέλιτι μίξας ἐν-
 ςαζε. ἢ ἐλλίχινον ποιήσας, καὶ χρίσας πᾶν καλῶς, ἔμ-
 βαλε εἰς τὸν πόρον, ποιεῖ πᾶν καλῶς, καὶ καθαίρει, καὶ
 ξηραίνει, ἀποσυλῇ τε καὶ ἀνωδυνίας ποιεῖ. Φαρῶν χρω.
 ἄλλο. Σικορίαν λειοτριβήσας μετὰ ὄξους καὶ ἐψήσας,
 ἡρέμα ἐνσαζε εἰς τὸ οὖς. ἄλλο. Στυπτηρίαν σχιζὴν σὺν
 ὄξει λειοτριβήσας ἕως ἂν σχῇ πάχος μέλιτος, ἀναλάμ-
 βανε μετὰ ἐρίου τρυφεροῦ, καὶ ὅταν ψυχθῇ, ἐντίθει
 ἐνδον

C a p. LXXXVI.

ἀφθόρου] Urinam pueri virginis dixit Eros de passion. mulier. c.
 62. p. 303. Eusebius H. E. lib. III. c. 29. et c. 227. ἀφθόρον
 δὲ διαμύναι τὸν δαίον. conf. Clemens Alex. Stromat. lib. III. p.
 436. Phintys apud Stobaeum Serin. 72. p. 442. Phalaris ep.
 70. Chrysippus apud A. Gelium N. A. lib. XIV. c. 4. Da-
 monogero Geopon. lib. X. c. 64. Schol. Euripidis ad Phoeniss.
 vf. 951. Hippocrates Hippiatr. p. 879. Porphyrius de Ab-
 stinent. lib. IV. 22. p. 369. et ad eum cl. De Rhoev. et Ruhn-
 kenius ad Timaei Lex. Plat. p. 96. inter medicos vid. Maceus
 Empir. c. 9. p. 75. Priscianus lib. I. c. 12. ad quem locum
 vid. Jo. Nic. Loënsis Miscell. Epiphyll. lib. IX. c. 15. p. 666.
 De urina puerorum pro potu adhibita vid. Ramazzinus de
 morb. artif. c. 15. p. 98. Nota historia de urina mulieris
 quam refert Herodotus lib. II. p. 154. et Diodorus Sicul. lib.
 I. p. 69.

μίξας] Forte σμίξας, ut c. 54. et 113. et excidit σ propter vocis
 praecedentis terminationem.

μέλιτι] Leg. σὺν μέλιτι, ut cap. praeced. potest tamen abesse prae-
 positio

ἐλλίχινον] Leg. ἐλλόχινον. vid. Phrynichus p. 64. et ad eum viros
 doctos. Moeris Atticista. p. 54.

ἐμβαλε] ἐμβαλλε

πόρον] Meatum auditorium, ut c. 74. Aristoteles H. A. lib. IV.
 c. 8. ἵνα μὲν γὰρ ὅτα ἔχῃ, ἵνα δὲ τοὺς πόρους φαγερούς.
 Antichides apud Schel. Homeri ad Iliad. H. vf. 44. τοὺς παῖδας
 ταῖς

AD VULCERA VALDE

SORDIDA ET DEPASCENTIA.

C A P. LXXXVI.

Vinum urinamque pueri impuberis melli mixta instillato. Aliud. Sandaracham in pulverem redactam et cum melle permixtam instillato, vel ellychnium (appellant autem ita funiculum, qui in lucernis continetur) conficito, et probe inunctum, in meatum auditorium immittito, optime facit, purgat, siccatur, ad cicatricem ducit, et dolorem aufert, cum fiducia uitor. Aliud. Scirriam laevigatam ex aceto coctamque sensim auri instillato. Aliud. Alumen scissile e aceto tritum, dum mellis crassitudinem habet, molli lana excipito et cum

refrige-

ταῖς τῶν ὄφρων γλάτταις τοὺς πόρους τῶν αἰσθητηρίων καθαρομένους. Aeschines Axioch. p. 125.

ἐψήσας, ἡρέμα] Distingue ἐψήσας ἡρέμα.

ἀναλαμβάνει] Alex. ἀνάλαβε.

ψυχθῇ] Alex. ψυχῇ. apud quem Gunterus vertit, ubi refrigerit, ac sic quoque Martius, sed nulla coctionis aut caloris, mentio praecessit, unde vertere malim, ubi siccum fuerit. Ψύχουθαι siccari denotare docuit Petr. Petitus Miscell. Observ. lib. III. c. 12. p. 176. Non recordabatur autem hujus significationis vir doctissimus cum notas ad Aretaeum Cappad. scriberet; is enim morbi diuturni. lib. II. c. 13. p. 135. τὰς δὲ σάρκας ἀρτίστους διαπλάσσετας, ψυχῇ ἐν σκιά. Phalaris epist. 62 ἡ τῆς πλημμελίας διαφυγῆς, πρὸς ἀντὶ ἀργοῦ γένηται τὸ πένθος. conf. Aristoteles Problem. Sect. XXII. 10. et H. A. lib. IV. c. 7. ubi itidem erravit Theod. Gaza. Eleganter hanc significationem exposuit Schol. Homeri ad Iliad. A. vi. 610. Kühnii ad Polluc. lib. VII. c. 32. segm. 144. et Dorrville ad Chariton. p. 732. Ipse hujus significationis parum memor fui, (nam non pudet me fateri errorem) cum verterem Synesium de febr. qui cap. VII. p. 240. καὶ ψύξον ἐν σκιά, quod reddendum erat, sicca in umbra, neutrum vero refrigerata in umbra. ac sic quoque c. VIII. p. 258. τὸ κατεψυγμένον jam verto siccum. Minus feliciter adhuc res mihi cessit cap. X. p. 306. ὅταν δὲ ἀρξάνται αἱ φλυκταῖαι διαρραγῆναι, καὶ ἀνεωχθῆναι μετὰ τὸ πέπυσθαι, καὶ ῥέπουσι ψυχῆαι. vertend. ubi ad maturitatem perductae fuerint pustulae et occipiant siccari.

T

Oribasius

ἔνδον τοῦ ἀκουστικοῦ πόρου. πρὸς τὰ καταγνύμενα τῶν
ὠτῶν, καὶ θλώμενα ἐκ πληγῶν. ἄρτου θερμοῦ τὸ ἐντὸς
μετὰ ὀλίγου μέλιτος τρίψας ἐπιτίθει. ἄλλο. σμύρναν
τρίψας μετὰ οἴνου λεπτομεροῦς, ἐπίχρει.

ΠΡΟΣ ΤΟΤΣ ΕΝ ΤΟΙΣ

ὡς ἰ σκώληκας.

Κ Ε Φ. ΠΖ'.

Ὁ ξέλαιον ἐγχυμάτιζε διὰ κλητῆρες, ἢ ἀψινθίου
ἀφέψημα, ἢ κενταυρίου, ἐνσαζε δὲ καὶ καππάρεως φύλ-
λων χυλόν, ἢ οὖρον ἀνθρώπειον παλαιόν, ἢ ἐλλέβορον
λευκόν σὺν οἴνῳ, ἢ καλαμίνθης χυλός, ἢ ῥοδακινέας φύλ-
λων χυλόν.

*Oribasius in collectione Nicetae apud cel. Cochium p. 78. de vi-
no nigro: σύψαι τε καὶ σκώλαι, ita e codice edidit vir egre-
gius, cum antea legeretur ψύχαι τε καὶ σ. quam lectionem
sensu siccandi non rejecerim, cujus glossema esse videtur τὸ
σύψαι: solent enim haec duo verba aliquando jungi. Plutari-
chus T. III. p. 1758. ὡς πᾶσα γῆ τῶ γένει σύψαι καὶ ψύχαι
πέφυκε. Euparius Maxim. p. 90. τάτε δάκρυα ἀπὸ ψυχῆς
ἐκαστος.*

θλώμενα] Aptum verbum. Theocritus Idyll. XXII. vs. 45.

σκληραῖσι τεθλασμένους οὐατα πυγμαῖς.

vid. Casaubonus ad Suetonium de grammat. p. 736. et ad
Tribellium p. 204. quod eveniebat in palaestra praecipue, vid.
Clemens Alex. Paedagog. lib. II. c. 6. p. 168. D.

ἄρτου] Panem frequenter pro cataplasmate adhibuerunt quoque
veteres. De Othone Suetonius lib. VII. p. 621. Quin et fa-
ciem quotidie rositare ac pane madida linere consuetum: idque
instituisse a prima laugine, ne barbatus unquam esset. Juveni-
lis Sat. II. vs. 109.

Et pressum in faciem digitis extendere panem,

refruxerit, in meatum auditorium imposito. Ad aures diruptas et contusas ex ictu, panis calidi id quod intus est, cum paucis melle tritum imposito. Aliud. Myrrham cum vino tenuium partium tritam illinito.

AD AVRIVM

VERMES.

CAP. LXXXVII.

Oxelaenum per clysterem infundito, aut absinthii decoctum vel centaurei vel capparis foliorum succum instillato, vel urinam humanam veterem, vel album veratrum cum vino, vel calaminthae succum vel peraci foliorum succum.

Cap. LXXXVII. Cod. E. ξθ'.

Πρὸς] πρὸς σκώληκας ἐν αἰσίν. Cod. D. ac ita quoque Codd. A. et C. nisi quod ibi σκώληκας scriptum sit. Cod. E. πρὸς κώληκας.

διὰ κλυσῆρος] Siphonem intelligit. Glossae Jatric. Mss. διὰ κλυσῆρος (l. διὰ κλυσῆρος), τὸ ἐργάσιον l. ἐργάσιον. qui ἀτεργχῆτης dicitur Alexandro lib. III c. 2. p. 175. clysterem utrumque vocat Caelius Aurel. morb. chronic. lib. II. c. 3.

ἀψιδίου] Paulus lib. III. c. 23.

δε καὶ] deest καὶ in Cod. E.

καπάρεως] Codd. A. et C. καπάρεος φύλλον.

οὔρον] De virtute urinae humanae consul. Bald. Rousseus epist. medicinal. XVII. p. 62.

ἀνθρώπειον] Codd. A. C. et E. ἀνθρώπινον.

καλαμίνθης] Codd. A. et C. καλαμίνθιον.

ἰσδακινίας] Jac. Dalechampius ad Plinii H. N. lib. XV. c. 12. Salmasius ad Solinum p. 427. Bodaeus ad Theophrasti Hist. Pl. lib. III. c. 5. 125. Matthiolus ad Dioscoridem p. 224. Noster c. 20. ἐστὶν περσικῶν τὸ ἔντος, ubi Cod. A. ἰσδακινόκαλον. Delent haec Codd. A. et C. quae agnoscunt Codd. B. et D. Cod. E. ἰσδακινίας.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΜΠΕΣΣΟΝΤΩΝ

ἐν τοῖς ὠσί.

Κ. Ε. Φ. ΠΗ.

Ψύλλης μὲν ἐμπεσούσης ἔλαιον ἔρχεε. ἄλλα δὲ
τινα ἐμπεσόντα, ἐρία εἰλήσας εἰς μηλωτίδα. βάψεν αὐ-
τὸ τερεβινθίνη, ἢ κόμμι, καὶ βαλὼν ἐνδοθεν ἀνάσπα.
δεῖ οὖν καὶ ἔλαιον πολλάκις ἔρχεσθαι χλιαρόν· οὕτω γὰρ
τόπων ἀφλεγμάτων γενεαμένων, τὸ ἐγκείμενον ῥαδίως
ἐξελεύσεται· εἰ δὲ συμβῇ τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν εἰς τὴν
ἀκρόν,

Cap. LXXXVIII. Cod. E. δ.

ἐν] delet Codd. A. C. et E. Cod. D. εἰς τὸ οὖν.

Ψύλλης] Caput hoc paucis de iis mutatisve petitis ex Alexan. in
lib. III. c. 3. p. 185. Paulus lib. III. c. 23. Celsus lib. VI.
c. 7. Pomponatius Tract. de Reactione sect. II. c. 8. apud P.
Petitum Miscell. Observ. lib. IV. c. 15. Immo audiui a me-
dico fide digno, habuisse in cura quendam, qui quasi mortuus est
ex ingressu pulicis in aurem. conf. Stulpard van der Wiel Ob-
serv. Rarior. Cent. II. obs. 11. Vidi nuper militem grega-
rium, de doloribus atrocibus querentem, cui dampnata cunx
in aurem intraverat. Si elephanti in aurem intraverit culex,
lethale id ei esse affirmat Ach. des Tat. lib. II. p. 111. Codd.
A. C. et E. ψύλλα μὲν ἐμπίσονται. Cod. B. ὕλλης. Cod.
D. ψύλλων. quam lectionem veram puto propter ea quae
sequuntur.

ἔλαιον] Cod. E. δι' ἐλαίου ἐξωθεῖται.

ἄλλα δὲ τινα] Alex. l. c. ἄλλων δὲ τινος ἐμπεσόντες, sed noster
accusativam absolutam melius, de qua locutione vid. Raphae-
lius ad Aët. Apoll. c. XXVI. 3. Hemsterhuyus ad Luciani Dial.
Mort. p. 44. Dorrville ad Chariton. p. 464. Lenzii ad Xeno-
phontis memorab. lib. I. c. 3. p. 28. Fischerus ad Theophrasti
Char. c. V. p. 46. conf. Homerus Iliad. K. vs. 416. Codd.
B. et E. ἄλλων δὲ τινος ἐμπεσόντα. Heliodorus lib. VI. p.
294. τὴν θύαν, αὐτὴν εἰς ἣν μὲν — γενεμένην ἀνέχουσθαι, pro τῆς
θύας — γενεμένης, ut noster c. 192. οὐδὲ τῆς ψαύσεως ἀνέ-
χοντα.

ἐρία] Cod. E. ἔρια.

εἰλήσας] Codd. A. et C. εἰλήσας.

μηλωτίδα] Aerea olim fuisse specilla docuit Foësius ad Hippocra-
tis Coac. Praenot. p. 172. Codd. A. et C. μηλωτίδα. conf.
Heben-

AD EA QVAE IN AVRES

INCIDERVNT.

CAP. LXXXVIII.

Si pulex in aurem inciderit, oleum infundito; sin aliquid aliud, specillum lana involutum in resina terebinthina vel gummi intingito, et in aurem injicito et eximito. Quare oleum quoque tepidum frequenter infundere oportet. Nam hoc modo locis inflammatione liberatis, id quod insidet, facile eximetur. Quodsi aquam

T 3

auri

Hebenschreitins Palaeol. Therap. p. 683. adde Jo. *Jonstonum* ad Coac. Praenot. 410.

αὐτὸ] vid. ad c. 16. Codd. A. et C. αὐτὸν:

τερεβινθίν] Codd. A. et C. τερεβινθίνην ἢ κόμην. Cod. E. αὐτὰς τερεβινθίνην. *Aelianus* H. A. lib. V. c. 16. ἐκείνος ἐβαψε τῇ τῆς ὕδατος ἰῶ τοὺς οἰστούς.

κόμμι] *Alex.* l. c. ἢ τιν τῶν ἐχεκέλλων. Cod. D. κωμιδ ἢ κόμη. Cod. E. delet ἢ κόμμι.

βαλὼν] leg. βάλων.

ἀνίσπει] l. ἀνισπᾶ. Hactenus codices Mss. reliqua frustra in illis quaeras.

ἐγκείμενον] *Antyllus* apud *Stobaeum* Serm. XCIX. p. 548. εἰςὶ δὲ καὶ ἀλλὰς μικρότεροι διαφραγ, δυνάμεται τῇ ἀναφορᾷ ἐπὶ ταῖς ἐγκειμέναις λαμβάνειν. nempe ἀντιμιάστει. neque hanc lectionem imitari velim cum magno *Giesnero*. *Musonius* epist. p. 456. τὰς μὲν μεχθλῆς τῶ κρῖται καὶ ἐκ τῆς διαστροφῆς ἐγκειμένας.

συμβῆ τὸ] ita quoque legitur apud *Alexandrum* l. c. legend. εἰ δὲ συμβῇ τὰ, hoc est τῷ. apud *Galenum* sec. loc. lib. III. p. 196. omisium τὸ. Noster c. 36. *Sophocles* *Ajac.* vs. 829. καὶ αὐτὸς ἐχθρῶν τῶν. *Isocrates* adv. Callimach. p. 906. εἰ καὶ τῷ δὲ ἐν ἐν. περὶ τῶ αὐτὸ λέγει. conf. Schol. *Homeri* ad *Iliad.* A. vs. 299. *Aelianus* H. A. lib. II. c. 11. *Petr. Petrus* Miscell. Obs. lib. III. c. 5. *Th. Munckerus* ad *Antonin.* *Liberatis* c. 11. p. 93. *Derville* ad *Chariton.* p. 35. sed integra locutio est εἰ δὲ τὰ vel τῷ ἀνδρῶν vel ἀνδρὶ, vid. *Dan. Heinsius* *Lecl. Theocrit.* c. X. p. 330. Inprimis vero τὰ cum verbo συμβῆται ita adhibent Graeci. *Isocrates* ad *Nicocl.* p. 46. καὶ αὐτὸ τῷ σὺ συμβῇ τῷ φούλῳ χαίρει. *Figulus* apud *Jan. Rutgersium* Var. *Lecl.* lib. III. c. 11. p. 257. πρᾶγμα παρὰ δόξαν τῷ συμβῆσεται, qui locus asterisco notatur, unde quid dresse

αἰκοὴν, ποίει τῷ ἐνὶ ποδὶ τῷ κατὰ τὸ πάσχον οὓς ἄλλε-
σθαι παρεγκλίνοντα πρὸς αὐτὸ. ἐκκρίνεται γὰρ οὕτως
εὐχερῶς. ἐπισπᾶται δὲ καὶ ὁ ἐκ τοῦ σώματος ἐκμύζηθ-
μός πάνυ τὸ ἐγκείμενον, καὶ διὰ καλάμου δὲ τὸ αὐτὸ
γίνεται· μετὰ δὲ τὴν ἐκμύζην, καὶ ἔλαιον ἱγινον ἢ ἀμυγ-
δάλινον ἔνσταξε.

ΠΡΩΣ ΗΧΟΤΣ ΤΟΤΣ

ἐν τοῖς ὠσί.

ΚΕΦ. ΠΘ'.

Οἱ ἤχοι φυσσωδῶν πνευμάτων εἰσὶν ἔργοι, ἢ ἐν τῇ
κεφαλῇ γενομένων· ἢ ἐκ τοῦ σωμαχοῦ ἀναφερομένων.
ἀψινθίου ἀφέψημα πυριάσας, ὅξος καὶ ῥόδιον ἔγχεε·
τούς δὲ χρονίους ἤχους τοὺς διὰ παχύτητα καὶ γλισχρό-
τητα χυμῶν γινομένους ὅξος σὺν μέλιτι, καὶ νίτρον ἔν-
σταξε.

deesse suspicatur *Rutgerius*, sed leg. παραδόξιν τῶν. conf. c. VI.
Junge Elsnerum in *Apocalypf.* I. 4.

ἴδαρ] vid. *Aristoteles* *Problem.* Sect. XXXII. 10. *Marcellus Em-*
pir c. 9. p. 82.

καλάμου] *Instrumentum chirurgicum* puto innui hic et c. 92. cu-
jus mentio facta c. 36.

ἐκμύζην] Utitur hac voce *Alexander Aphrod.* lib. II. probl. 59.
Cornutus de nat. Deor. c. 17. p. 174.

Cap. LXXXIX. Cod. E. αά.

ἐν τοῖς ὠσί] Codd. A. et C. τοὺς ἐν ὠσίν. Cod. D. πρὸς ἤχους
ἐν ὠσί. Cod. E. πρὸς ἰχῶρας omisso τοὺς.

Οἱ ἤχοι] *Galenus* sec. loc. lib. III. p. 194.

πνευμάτων] *Aethnarius* de affection. spiritus animal. lib. I. c. 11.
p. 44. et 61.

γενομένων] Cod. E. γινομένων.

σωμαχοῦ] Cod. A. σόμαχος. σώματος. credo, voluit.

auri incidere contigerit, fac ut aeger uno pede, quae auris affecta est, subsiliat, ad eam inclinando, sic enim facile excernitur. Caeterum extrahit etiam id, quod valde infixum est, si quis ore aurem exugat, id quod per arundinem quoque fieri potest. Ubi vero exuxeris, etiam oleum irinum aut amygdalarum instillato.

AD AVRIVM SONITVS.

C A P. LXXXIX.

Aurium sonitus soboles est flatuorum spirituum, qui vel in ipso cerebro generantur, vel a ventriculo sursum efferuntur. Ubi igitur illas absynthii decocto foveris, acetum cum rosaceo infundito. Ad diuturnos vero sonitus ex humorum crassitie et visciditate ortos, acetum

T 4

tum

ἀψινθίου] *Alex.* lib. III. c. 3. p. 184. *Paulus* lib. III. c. 23. Cod. E. ἀψινθιον.

ἀφελήματα] *Alex.* ἀφελήματα.

τοὺς δὲ] Leg. ut apud *Alex.* πρὸς δὲ.

γλισχρότητα] deest in Codd. A. et C.

χυμῶν] Codd. A. et C. χυμῶν.

γενόμενος] Codd. A. et C. γενομένος.

ὄζος] Codd. A. et C. ὄζει. et Cod. E. qui addit καὶ ῥοδίον.

σύν] Codd. A. et C. καὶ. Cod. E. ἐν ὄζει καὶ μέλιτι καὶ γίνεσθαι ἐν ὄζει δὲ ἄλλὰ καὶ.

ἄλλο] exulat e Codd. A. et C.

εὐφρόβιον] Codd. A. et C. εὐφρόβιον.

ἀνίστας] Codd. A. et C. pro illis καὶ θερμάντας χρῶ. Simpliciter ἐλαίου ἐνταῖζε. ignorant quoque reliqua usque ad κύμινον. In Cod. E.

θερμάντας] Cod. B. θερμὸν ἐνταῖζε. Cod. E. θερμὸν ἐπίταζε.

συρισμούς] Leg. συριγμούς ut apud *Alex.* l. c. συρισμούς tamen servari potest, vid. Petr. B^oll ad Longum p. 59. Schol. Ho-

me 7

ἔαζε ἄλλο. εὐφρόβιον μετὰ κυπρίνου ἐλαίου λειώσας,
καὶ θερμάνας, χρῶ. ποιῶ καὶ μάλιχα τοῦτο πρὸς τοὺς
χρυσίους ἤχους καὶ συρισμοὺς. ἄλλο. κύμινον καὶ πήγα-
τον καὶ νίτρον σὺν ροδίῳ ἐλαίῳ καὶ ὄξει ἐψήσας, ἔγχες.

Π Ρ Ο Σ Δ Τ Σ Η Κ Ο Ι Α Σ

καὶ κωφώσεις.]

Κ Ε Φ. Γ΄.

Τὰς μὲν διὰ χολώδη χυμὸν ἀνάρροπον γενόμενον
συνισταμένας καθαιρίειν δεῖ διὰ τῆς ἱερᾶς, καὶ ἀποφλεγ-
ματίζειν, καὶ ἐρίοις χρώμενον καὶ πταρμικοῖς. ἐντάζειν
εἰς τὸ οὗς αἰγὸς οὖρον ἢ χολὴν αἰγὸς, κατὰ μόνας ἐντάζει,
ἢ πταρμικοῦ χυλὸν σὺν μέλιτι, ἢ καζόριον σὺν ἐλαίῳ ἀνη-
θηνῶ ἢ ῥαφάνου χυλὸν μετὰ ροδίνου. ἄλλο. καζόριον
δραχμ. β΄. νίτρον, ἐλλεβίρου λευκοῦ ἀνὰ δραχμ. β΄. σὺν
ὄξυρο-

*more ad Iliad. K. v. 502. ἐρίζηται, αἰ ἀνθρως ἐφάνησεν, ὃ ἡ-
μῖς συρίζειν λέγομεν.*

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

κύμινον] Cod. A. et C. ἢ κύμινον.

πήγατον] Cod. B. ἤγατον.

νίτρον] Cod. E. νίτρον.

ροδίῳ] Cod. A. et C. ῥοδίῳ.

Cap. XC. Cod. E. οβ΄.

δυσηχοίαις] Codd. A. et C. δυσχοίαις.

κωφώσεις] Cod. E. male κωεύσεις.

Τὰς μὲν] Paulus lib. III. c. 23. subaud. κωφώσεως ex lemmate.

ἀνάρροπον] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 140. Cod. B. ἀνάρ-
ροπον.

γενόμενοι] Cod. E. γενόμενα.

καὶ ἀποφλεγματίζειν] Cod. E. ἀποφλεγματίζειν τὸ οὗς, οὐκ αἰ-
καί.

num cum melle et nitro instillabis. Aliud. Euphorbium oleo cyprino laevigatum et calefactum in usum adhibeto. Idem valde etiam prodest, ad inveteratos sonitus seu sibilos. Aliud. Cyninum et rutam et nitrum cum oleo rosaceo et aceto decocta infundito.

AD GRAVEM AUDITVM

ET SURDITATEM.

C A P. XC.

Cum ex bilioso humore impetum ad superiora capiente, accidit surditas, Hiera inum ventrem purgare oportet, et medicamentis quae salivam per os educunt, uti, et lanis mollioribus et iis quae sternutamenta movent. In aurem vero urinam vel fel caprinum, seorsum et per se quodlibet instillare, vel rutae succum cum melle vel castorium cum oleo anethino, vel raphani succum cum rosaceo. Aliud. Castorii drachmae duae, nitri, veratri

T 5

albi

ἐρίοις] Leg. ἐρίοις ut apud Paulum. Codd. A. et C. ἐν ἐρίοις.

ἐρίοις — τὸ οὖς] Exulant e Cod. E.

χράμενον] Codd. A. et C. χράμενος.

τὸ οὖς] Leg. εἰς τὸ οὖς, ut c. 86. et sic Codd. A. et C.

αἰγὴς] Q. Ser. Simonius c. XIII. v. 15. Cod. E. ἡ αἰγὴς χο-
λὴν.

κατὰ μόρας] caret his Cod. B.

σὺν μέλιτι] Codd. A. et C. μετὰ ἑοδίνου. Quae inter κασόριον
et alterum κασόριον leguntur, migrant e Codd. A. et C.

ἢ] delet Codd. A. et C.

ἐκφάνου] Plinius H. N. lib. XX. c. 4. At aurium gravitati] suc-
cum raphani instillant.

ἄλλο] Delet Cod. E.

λευκοῦ] Codd. A. et C. λευκῶν.

ἀνὰ δραχμ. β.] Cod. E. οὐγ. Γ. α.

ὄξυροδίνῳ ἔνταζε. ἀποφλεγματισμοὶ δὲ τούτοις εἰσὶν ἀριστοί, οἳ τε διὰ τῆς ἀγριοσφαίδος συγκείμενοι, καὶ σιγήπεος ἀναγαργαριζόμενοι.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΩΤΙΔΩΝ.

Κ Ε Φ. Γ Α'.

Αἱ παρωτίδες πάθος εἰσὶ τῶν παρὰ τοῖς ὤσιν ἀδένων, τὴν ὕλην ἔχουσαι ποτὲ μὲν, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς σφινγθέντων ἐν αὐτῇ χυμῶν * ποτὲ δὲ ἀπὸ τοῦ ὅλου σώματος, ὡς ἐν ταῖς κρίσεσι τῶν νοσημάτων. ταύτας δὲ καταπλάττειν τὸ διὰ κριθίνου αἰεύρου καὶ λινοσπέρμου, καὶ τηλίου, καὶ ἀλθαίας ῥίζης σὺν μελικράτῳ ἐφόμενα,
καὶ

ὄξυροδίνῳ] ὄξυρρόδίνῳ. Codd. A. et C. ὄξυροδίνῳ. Cod. E. ὄξυροδίνῳ.

ἔνταζε] Quae sequuntur migrant e Codd. A. C. et E.

ἀριστοί] Aptum epitheton de medicamentis praestantibus. Aristoteles mirab. auscult. p. 1049. Φασὶ δὲ καὶ σταγροῦρας αὐτὸ φάρμακον εἶναι ἐν τοῖς ἀρίστοις. Hinc ἀριστεύειν κατὰ τῶν νοσημάτων dixit Theodoretus Therap. I. p. 4. ac nihil frequentius de medicis nobilibus, dicitur quam quod sint ἀριστοί. Anonymus de hydrophobia p. 5. εἴη δ' αὖ πᾶσι ἡ ὀδοντική δίκαια αὐτοῖς ἀρίστη.

ἀποφλεγματισμοὶ] Ex Alex. lib. III. c. 6. p. 190.

τούτοις] Alex. οὗτοι.

Cap. XCF. Cod. E. σγ'.

παρωτίδες] Galenus sec. loc. lib. III. p. 197. Cassius Quaest. Medic. 31. Celsus lib. IV. c. 1. et lib. VI. c. 16. Alex. lib. III. c. 7. p. 194. Paulus lib. III. c. 23. Priscianus lib. I. c. 9. Codd. A. et C. παρωτίδες.

παρὰ] Cod. E. περὶ.

ἀδένων] Male codd. A. et C. οἰδαῖνον.

εἰσὶ] Codd. Mss. Vind. ἐσὶ.

ἔχουσαι] Codd. A. et C. ἔχουσαι.

albi singulorum totidem cum oxyrrhodino instillantur. Ex salivam porro ducentibus medicamentis, optima sunt, quae ex herba pediculari et sinapi sunt composita, si ex eis fiat gargarisatio.

DE PAROTIDIBVS.

CAP. XCI.

Parotis vitium est glandularum, quae sunt iuxta aures, materiam habens alias a capite, humoribus nimirum in ipso impactis, alias vero a toto corpore, quemadmodum in morborum judicationibus. His cataplasmata adhibenda sunt, quale est ex farina hordeacea et lini semine et foenu graeci, et althaeae radice, ex aqua mulsa decoctis et inpositis. Vel folia lapathi seu raminis,

σφινωθέντων] σφινωθέντων. ac ita codd. Mss.

ἐν αὐτῇ] Cod. E. ἐν αὐτῷ. male.

ὄλου] vid. Hippocrates Epidem. lib. III. aegr. X. et elegans medici nobilis Henr. Cope expositio p. 111.

ροσημάτων] Codd. A. et C. σαμάτων.

τὸ διὰ] Leg. τὰ διὰ. Cod. B. τῷ κριθίνῳ ἀλεύρῳ καὶ λινωσπέρμῳ καὶ λίγῳ.

κριθίνου] Platonem non sequitur noster, qui Polit. lib. II. p. 23. δρέψονται δὲ (inquit), ἐκ μὲν τῶν κριθῶν ἀλφίται σκευαζόμενοι, ἐκ δὲ τῶν πυρῶν ἀλεύρα. Priscianus l. c. Codd. A. et C. κριθήνου.

λινωσπέρμου] Cod. E. λινωσπέρματος.

τηλίον] Leg. τηλίνου. Cod. E. τηλίνης. Antiquus usus foenu graeci. Tertullianus de pallio c. 4. p. 20. quod apud omphalem balsamo aut telino spero factum, ubi vid. Salmasius p. 295. qui oleum indicari putat.

ἄλθαϊας] Glossae Jatricae Mss. ἄλθαε, δένδροβολοχ. l. ἄλθαε, δένδρομολοχῆ, id est malva arborea.

ῥίζης] Codd. A. et C. ῥίζα. Cod. B. ῥίζη.

ἐψόμενα] Cod. B. ἐψομένους.

καὶ ἐπιτιθέμενα, ἢ λαπάθου φύλλα σὺν ζέσσει ἀνάλη, ἢ πράσιον μετὰ ἁλῶν. πυριῶν δὲ θάλασσαν θερμὴν διὰ σπόγγου, ἢ ὀξέλης. ἄλλο. Φολβὸν ἐφθὸν σὺν θερμῷ ἀλεύρῳ καὶ ἐφέματι κατὰπλασσε. ἔμπλαστος δὲ ἢ τε μυασαίνου, καὶ ἢ διὰ χυλῶν, καὶ ἢ διδυσία. ἄριστα δὲ ποιεῖ καὶ ἢ διὰ μέλιτος καθ' ἑαυτὴν, καὶ μετὰ ψιττανίου. ὡσαύτως δὲ καὶ ἢ παιωνική ἐπὶ τῶν ἐπιπολαίων καὶ ἐξ αἵματος ἔχουσιν τὴν γέεσιν παρωτίδων. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν βάθει, καὶ ἐφ' ὧν ἐστὶ τὸ δέρμα πυκνόν, καὶ ὕλη παχυτέρα καὶ νίτρου βραχὺ, καὶ δρακοντίου ρίζης, τῷ εἰρη-

καὶ] Delet Codd. A. et C.

ἢ — ἢ] Desunt in Codd. A. et C.

ἁλῶν] Codd. A. et C. ἀλῶης. -

σπόγγου] Interpres ex Alex. addidit porcino, cui favet Priscianus l. c. superadlitis porcorum adipibus. Cod. B. ἀξουγγία ἀνάλη. Cod. E. ἀξουγγι.

ἀνάλη] Evang. Marci c. IX. 50. Anstoteles Probl. Sect. XX. 5. Geoponicus lib. V. c. 21. et lib. IX. c. 10. Solebant veteres carnes et pinguedines multo sale condire, ut patet ex Synesio de Regno p. 2. et ex epigrammate Antholog. lib. II. c. 47. epigr. 32.

πυριῶν] Leg. πυριῶν.

θάλασσαν] Cod. B. θαλασσία ὕδατι θερμῷ. Diogenes Laert. lib. III. p. 190. καὶ αὐτόθι ἰσθῆταια πρὸς τῶν ἱερῶν ἀπολοθῆναι εἶ διὰ θαλάττης θαλάττης. Minutius Felix Octav. p. 13. quod est corpori ino mēandis humoribus de marinis lacacris blanda et arposita curatio. ubi vid. Gronovius.

διὰ σπόγγου] Codd. A. et C. διάσπογγου. Cod. B. διὰ σπόγγου.

ὀξέλης] Cod. B. ὀξέλης. Cod. F. ὀξέλης. Proba Cod. B. ἡδίο aut leg. ὀξέλης. nisi velis ὀξέλης dictum pro ὀξέλης ut ἀλόν c. I. pro ἀλόν.

Φολβόν] Φολβόν. Literae β et φ. permutantur κατὰ συγγράμματα ut ait Pollux lib. IX. c. 6. segm. 78. Φολβόν Codd. A. C. et E. Cod. B. ελβόν. Vereor tamen ne litera φ ex margine in textum inrepsit, quam aliquis addiderat, ut denotaret deesse literam: vid. Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 453. vel παραγραμματοίζοντες ita pronuntiabant, vid. Stephanus Byz. de Urb. p. 234.

cis, cum adipe porcino sine sale, vel marribium cum sale. Fovere etiam oportet spongia, aqua marina calida imbuta, vel muria. Aliud. Bulbum coctum cum lupinorum farina et sapa ad cataplasmatism modum inducio. Emplastrum vero conveniunt, quod ad Mnasaicum aurorem refertur, et quod ex succis constat, Diachylon dictum, et quod Dionysia appellatur, optime facit etiam emplastrum Diamelitos per se et cum psyttacio. Pari modo etiam paeonia in superficialiis parotidibus et quae ex sanguine originem trahunt. Verum in iis quae altius delitescunt et in quibus cutis est densa, crassiorque materia, si nitri paulum et Dracunculi radicem cataplasmati jam

ἐψήματι] Cod. E. ἐψήματι.

κατάπλασσε] Cod. B. κατάπλαττε.

ἐμπλαστος] Hippocrates de Hamorib. p. 16. ἐν χρίσμασιν ἐπιπλάσσειν, ἐμπλάσσειν. Codd. A. et C. ἐμπλάσσειν. Cod. B. ἐμπλάσσειν δὲ καὶ τῆς μετὰ τῇ διὰ χυλῶν καὶ τῇ δ. Cod. E. ἐμπλάσσειν junctum cum praecedentibus.

ἥτις] Cod. E. ἡ τι.

μνασίον] Mnaseas, Mnaseus, et Mnaseus et integre Mnaseus Philumenus dicitur: putia ejus ignoratur ut fatetur Oth. Boninsellius Catalog. Medicor. p. 6. D. Vixit A. C. circiter 352. Mercklinus Linden. Renovat. p. 923. fragmenta quae supersunt indicavit. vel 332. ut editum apud J. Bernier Histoire Chronolog. de la Medecine p. 114. De alvi profluvio ex ejus scriptis attulit aliqui Alexander Trall. lib. VIII. c. 7. p. 423. quae minime mala pronuntiat H. Boerhaavii method. T. II. p. 577. De eo conf. Juglerus Biblioth. Ophthalm. p. 96. Emplastri, ejus meminit nosser, compositionem dedit Alex. lib. III. c. 7. p. 194.

δ. καὶ χυλῶν] Alex. l. c. p. 201. Codd. A. et C. διὰ χυλῶν. Cum sequentia ex Alexandro hausta sint, ea omiserunt codices Mff.

ἡ διονυσία] Codd. A. et C. καὶ διονυσία. Cod. D. διονυσίαν. Cod. E. διονύσιος.

ψιττακίου] Collyrium Psittacinum a colore ita dictum laudat Scribonius Larg. c. III. 27.

παιωνική] Alex. l. c. ἡ παιωνία.

εἰρημένῳ καταπλάσματι συμμίζας ἔτι κάλλιον καὶ δια-
φορητικώτερον ἐργάσῃ τὸ βοήθημα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΙΝΙ

παθῶν.

Κ Ε Φ. Γ Β'.

Τῆς ὀσφραντικῆς βεβλαμμένης δυνάμεως ἀπὸ χυ-
μῶν τινῶν, πρότερον δεῖ καθαίρειν ὅλον τὸ σῶμα διὰ
τῆς ἱερᾶς τοῦ Γαληνοῦ· ἔπειτα τοὺς χυμοὺς ἐκκενοῦν διὰ
τῶν ἀποφλεγματισμῶν, καὶ ἐρβάνων καὶ πταρυμνῶν.
ὀσφραντὰ δὲ προσφέρειν τὰ λεπτομερῆ, ὅσα ἐπὶ τοῦ
ληθάργου προεῖρηνται, καὶ καταντλεῖν τὴν κεφαλὴν θερ-
μὴν θάλασσαν.

ΠΕΡΙ ΟΨΑΙΝΗΣ.

Κ Ε Φ. Γ Γ.

Ἡ ὄψαινα ἔλκος ἐςὶ σηπεδονῶδες ἐν τῇ ῥινί, ἐξ ἐπιρ-
ξοῆς ὑγρῶν δριμύτων γινόμενον. ἰὸν καὶ λεπίδα ἴσα, ξηρὸν
ἔμβα-

Cap. XCI. Cod. E. οδ'.

ἐν ῥινί] Codd. A: C. D. et E. ἐν τῇ ῥ.

τῆς ὀσφραντικῆς] Paulus lib. III. c. 24. apud quem τῆς ὀσφρετι-
κῆς editum.

βεβλαμμένης] Codd. A. et C. βεβλαμμένης.

χυμῶν τινῶν] Ex Paulo μεχθρῶν addendum iudicavit interpres.
nam vertit ob humores acres.

καθαίρειν] Codd. A. et C. καθαίρειν δεῖ.

τοῦ Γαληνοῦ] Compositionem addidit noster c. 289. Articulum
delet Codd. A: C. et E.

διὰ τῶν] Codd. B. et D. διὰ τε.

ληθάργου] Codd. A. et C. λιθάργον.

jam dicto admiscueris, praestantius adhuc magisque discutians medicamentum efficies.

DE NARIUM

MORBIS.

CAP. XCII.

Olfaciendi facultate laesa ob humores acres, primum totum corpus ex Hiera Galeni purgare oportet, et humores deinde evacuare, medicamentis quae pituitam per os et nares educunt, et quae sternutamenta movent, et quae odorem ferunt et tenuium sunt partium, et superius sunt in lethargo comprehensa, et caput marina calida perfundere.

DE OZAENA.

CAP. XCIII.

Ozaena ulcus est putredinosum, quod in nare ex illuvie humorum acrium nascitur. Rubiginis et squam-
mae

προεϊρηται] Codd. A. C. et E. προεϊρηται.

καταπλάττειν] Cod. E. καταπλάττειν.

θερμὴν] Codd. B. D. et E. θερμὴ θαλάσση.

Cap. XCII. Cod. E. σς.

ὄζαινα] Galenus sec. loc. lib. III. p. 199. Paulus lib. III. c. 24. Celsus lib. VI. c. 8. et lib. VII. c. 11. Scribonius Larg. c. IX. 50. Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 1. p. 344. Aetius de dignot. morb. lib. II. c. 10. Cod. B. ὄζαινα omisso articulo. Cod. E. ὄζαινα. mendose.

σηπεδοῦδες] Codd. A. et C. πεδοῦδες.

ἐπιρροή] Cod. A. et C. ἐπιρροή. Cod. E. ἐπιρροή.

ἔμβαλε τῇ ῥινί. ἄλλο. μίσυος, χαλκίτεως, σμύρνης ἀνὰ
 δραχμ. ζ'. χαλκάνθης δραχμ. ε'. συπτηρίας, κηκίδος, λι-
 βάνου, συπτηρίας σρογύλης ἀνὰ δραχμ. γ'. ἕξος ξ. α'.
 λειώσας, ἔψαι ἐν χαλκῷ ἀγρίῳ, καὶ χρῶ διὰ μωτοῦ.
 σμύρνης ἀκακίας. μέλιτος τὸ ἀρκεῖν, χρῶ διὰ μωτοῦ.
 ἄλλο. καλαμίνθης κυλόν ἐγχυμάτιζε. ἢ αὐτὴν ξηρὰν τὴν
 καλαμίνθην ἐμφύσα διὰ σύφωτος. ἄλλο. σμύρναν, καὶ
 καρδάμωμον μετὰ μέλιτος πρέσβαλε τῇ ῥινί.

δριμέων] Codd. A. et C. δρυμείων.

γινόμειον] male Cod. E. γινομένων.

ιδόν] Codd. A. et C. κισσόν. Cod. E. αι.

λεπίδα] Suband. χαλκῶ, plenius noster c. 235. λεπίδος χαλκοῦ:
 multae ejusmodi omissiones apud *Homeros* ut observat *Mo-*
schopolus ad *Iliad.* B. vi. 302. Cod. E. addit τριψας. Cod.
 E. λεπίδας.

ξηρὸν] Codd. A. et C. ξηράνας. Cod. Γ. ξηρά.

ἐμβαλε] ἐμβαλλε.

ῥινί] Codd. A. et C. ῥινή.

μίσυος] Codd. A. et C. ἴσιος.

συπτηρίας — ὄξος] defunt in Codd. A. et C. sed ponuntur post
 formulam sequentem, συπτηρίας secundo loco omisso. Ala-
 inen rotundum quomodo in Codd. designatur, notavit J. *Cor-*
narius ad *Macri* lib. II. c. 12.

δραχμ.] Cod. E. ἐξαΓ.

ξ] Codd. A. et C. ξί. Cod. E. Λ'.

ἔψα] Cod. E. ἔψε. recte.

mae ferri pares portiones siccatas nari injicito. Aliud. Misſyos, chalcithidis, myrrhae ſingulorum drachmae ſeptem, atramenti ſutorii drachmae ſex, aluminis, gallarum, thuris, aluminis rotundi, ſingulorum drachmae tres, acetii ſextarius, trita et in vaſe aeneo cocta, per linamentum in uſum adhibentur, myrrhae, acaciae, mellis, quantum ſatis eſt, utere per linamentum. Aliud. Calamintham inſundito, vel herbam ipſam in pulverem redactam naribus ipſis per ſiſſulam inſuſſato. Aliud. Myrrham et cardamomum cum melle naribus indito.

ματεῶ] Noſter iterum per ω c. 96. ac ſic quoque ſemel apud Paulum et in Mſ. apud Pollucem lib. IV. c. 25. ſegm. 182. rectius tamen per ο ſcribitur. vid. Jungermannus et Kuhnus ad Pollucis l. c. in primis Roëſius Oecon. Hippocr. p. 252. ubi egregia habes, nec requies plura. adde quoque Hebenſtreitium Palaeol. Therap. p. 677.

χεῶ] Codd. A. et C. δ.α ματεῶ χεῶ. Rectius cod. B. δ.α ματεῶ.

καλαμίνθης] Galenus ſec. loc. lib. III. p. 200. Priscianus lib. I. c. 13.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλας.

ἐγχυματίζε] Codd. A. et C. ἐγχηματίζε.

ἢ — ἄλλο] Carent his codd. Mſſ.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλα.

σιφάνης] Rhinenchytes dicitur hic ſipho. Caſlius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 4. p. 375. et lib. III. c. 2. p. 445. Salmaſius ad Solinum p. 274.

πρόσβαλε] Cod. E. ἐμβαλε. l. ἐμβάλλε et πρόσβαλλε: vel πρόσ-ἐμβάλλε.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΥΠΟΔΟΣ.

ΚΕΦ. ΓΔ'.

Ὁ δὲ πολύπους ὄντος ἐστὶ παρὰ φύσιν ἐν ταῖς εἰσὶ
 γινόμενος, ὅμοιος τῆς τοῦ πολύποδος πλεκάναις· τῆς
 αὐτῆς δὲ οὐσίας ἐστὶ καὶ τὸ σάρκωμα. οὗ καὶ ἐπὶ τούτων
 τῶν νοσημάτων πρῶτον μὲν καταίχεται τὴν τοῦ ὅλου σάρ-
 ματος κακοχυρίαν διὰ τῆς ἰσχυρῆς, ἔπειτα καὶ τοῖς ἀπο-
 φλεγματισμοῖς χεῖρας αἰσθάναι, καὶ τοῖς ἐξήντοις· εἰς οὗ-
 τω τοῖς τοπικοῖς βοηθήματα. Πρὸς πολύποδας καὶ σαρ-
 κώματα· χαλκάνθου κακαυμένου δραχμ. ὁ. μίλτου
 δραχμ. α'. καὶ ἐμφύσει διὰ καλέμου. ἄλλο. χαλκάν-
 θης καὶ σανδαράκης ἰσα ληψάσας, ἐμφυσῇ. ἄλλο. σάν-
 δαρά-

C a p. XCIV. Cod. E. 65'.

περὶ πολύποδος] addit Cod. D. ἐν τῇ εἰσὶ.

πολύπους] Galenus fec. loc. lib. III. p. 200. Hippocrates de
 morb. lib. II. p. 29. Celsus lib. VI. c. 8. et lib. VII. c. 10.
 Scribonius Larg. c. IX. 51. Paulus lib. III. c. 24. Aetnarius
 lib. II. c. 8. Pollux lib. II. c. 4. segm. 78. Nic. Tulpius Ob-
 serv. Medic. lib. I. c. 26.

ἐστὶ] Codd. A. et C. ἐστὶν.

γινόμενος] Paulus γενόμενος. Codd. A. et C. γενόμενος.

ὅμοιος] Cod. B. ὁμοιος. Unde 94. vinct beatus Chrysostomus
 in A. A. Serm. XXXVIII. p. 825.

πλεκάναις] Paulus πλεκάναις. Sic Bagellus polypti quoque vocat
 Theophrastus Simoc. ep. LXXIII. καὶ δαιτυμόνες τῶν ἰδίων
 σαρκῶν ἀναδείκνυνται. conf. N. Heinsius ad Ovidii Metamorph.
 lib. IV. v. 267.

σάρκωμα] Galenus De diff. Med. T. IV. p. 400. Σάρκωμα ἐστὶ
 σάρξ ἐν αὐτῇ μετατρέχουσα καὶ φύσει ἀσκήσις· ἐστὶ δὲ σαρκακί-
 τι καὶ ὁ πολύπους.

ἐπὶ τούτων] c. 151. ἐπὶ τούτων χερσέων.

ὅλου] Exulat ex Codd. A. et C. Cod. B. οὗλου.

κακοχυρίαν] Codd. A. et C. κακοχυρίαν.

τοῖς ἀποφλεγματισμοῖς] Cod. E. τοῖς ἀποφλεγματικαῖς.

χεῖρας αἰσθάναι] Codd. A. et C. χεῖρας αἰσθάναι.

DE POLYPO.

CAP. XCIV.

Polypus tumor est praeter naturam, qui in naribus nascitur, similis polypi piscis carunculis. Ejusdem vero naturae est, et quod sarcoma dicitur. Oportet itaque in his quoque morbis totius corporis vitiosos succos per Hieram purgare prius, deinde vero medicamentis, quae pituitam per os eliciunt, uti, et quae sternutamenta movent, et tandem loco affecto mederi. Ad polypos et sarcomata. Atramenti sutorii in cinerem redacti drachmae quatuor, mini seu rubricae synopicae drachma, mitta per calami infusantur. Aliud. Atramenti sutorii et sandaracae pares portiones tritae infusantur. Aliud.

U 2

San-

ἐρίναις] Codd. A. et C. ἐρίναις. Cod. E. ἐν ῥίνας.

βοηθήμασι] Codd. A. et C. βοηθήμασιν.

πολύτλος] Codd. A. et C. πάλας καὶ ἀρχώματα. Cod. B. πρὸς αὐτὰς δὲ ὠφέλιμα. Haec lemma constituunt peculiare capitis cζ. in Cod. B.

χαλκάνθη] Galenus (sec. loc. lib. III. p. 201. ex Cypro adlatum testatur Strabo lib. XIV. p. 1003.

κεκαυμένου] Codd. A. et C. xV

μίλτον] Plinius H. N. lib. XXXIII. c. 7. Hierum minimum laudat Proverius lib. II. cap. III. v. 11. Synopium praefert Strabo lib. XII. p. 814. Simosius in Solinum p. 813. addunt Codd. A. et C. συνάπιδος σ' α'. Codd. B. et E. συνάπιδος σγΓ. α'.

λεῖαν] Galenus λεῖαις, leg. λεῖα. vel λεῖναις ut c. 202. Codd. A. et C. λεῖσας. Cod. B. λεῖα ποιήσας. Cod. E. λεῖαν.

ἐμφύσας] leg. ἐμφύσας. Codd. A. et C. ἐμφύσας. Cod. E. ἐμφύσας διὰ καλόμεν. conf. c. 36.

ἄλλος] Abest a Codd. A. B. C. ut et mox, Cod. D. ter ἄλλος.

χαλκάνθης] Cod. B. αλαμίνθην.

σανδαράχης] Cod. B. σανδαράχην.

λεῖσας] Emendanda Galeni exemplaria ubi iterum λεῖσας legitur.

δαρᾶχης, λεπίδας εὐθραῖς ἀνὰ δραχμ. δ'. συπτηρίας
δραχμ. β'. λειώσας ἐμφύσας. ἄλλο. βρυονίας εἰς ἡς ξη-
ρᾶς, χαλικάνθης, ἀφρονίτρου, ἐλατηρίου λειώσας, ξη-
ρὸν' χρω̃.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΗΣ ΡΙΝΟΣ

ἔληγ.

K E Φ. GE.

Ψιμμουθίου οὐγΓ. γ' λιθαργύρου οὐγΓ. α'. κολιβδου
κεκαυμένου οὐγΓ. κ'. οὐγ καὶ μυρσίνω ἐλαίω ἀναλαβάν
χρω̃. ἄλλο. λιθαργύρου δραχμ. δ'. συπτηρίας δραχμ.
β'. πηγάνου φύλλων δραχμ. δ'. σὺν μυρσίνω ἐλαίω καὶ
ὄξει λειώσας, χρω̃, καὶ πρὸς γλυκύα λεγόμενα. ἄλλο.
ψιμμου-

δραχμ. δ'.] Codd. A. et C. ἔξγ. δ'.

σανδαρᾶχης] Cod. B. αδαρᾶχης.

βρυονίας] Priscianus lib. I. c. 13 Codd. A. et C. βρυονίας. Cod.
E. βρυονίας.

ξηρᾶς] Galenus κεκαυμένης.

ἀφρονίτρου] Codd. A. et C. ἀφονίτρου.

ἐλατηρίου] Erotianus Lex. p. 14. Galenus Lex. p. 72. Gregorius
de Dialect. p. 265. ubi vid. Koen. Videtur autem apud no-
strum excidisse ἔσα vel simile quid, licet in codicibus huius
omissionis nullum addit vestigium. Cod. E. ignorat vocem
ἐλατηρίου.

λειώσας] Iterum apud Galenum λείωσ, ex nostro restituendum.

ξηρὸν.] Codd. A. C. et E. ξηρῶ.

C a p. XCV. Cod. E. ση'.

οὐγΓ. γ'] Cod. E. οὐγΓ. α'.

ἔληγ] Galenus (sc. l. c. lib. III. p. 201. Papius lib. III. c. 24.
Scribonius Larg. c. VIII. 48.)

κολιβδου] Corrig. κολιβδου. vid. Miscell. Observ. Vol. IV. T. II.
p. 208. Sullerius et Pierfonius ad Moerudem p. 257. ac ita
apud nostrum c. 2.

Sandaracae, Squammæ rubiginis singulorum drachmæ quatuor aluminis drachmæ duæ, trita naribus inspirantur. Aliud. Radicem bryoniae siccam, atramentum lutorium, nithi spumam, elaterium, vel succum cucurbitæ asinini in pulverem redacta in usum adhibeto.

AD NARIVM VLCERA.

CAP. XCV.

Cerussæ unciae tres, argenti spumæ uncia, plumbi combusti tantundem, vino et oleo myrtheo excepta in usum adhibentur. Aliud. Argenti spumæ drachmæ quatuor, aluminis drachmæ duæ, rursus foliorum drachmæ quatuor, oleo myrtheo et aceto tritis utitur, facit idem et ad ulcera quæ glycea vocantur. Aliud. Ce-

U 3. russæ

κακαυμένον] Carent Codd. A. et C. Cod. E. delet μελίσθεν κακαυμένον οὐγΓ. α'.

ἄλλο] non est in Codd. A. et C.

δραχμ.] Cod. E. οὐγΓ.

φύλλον] Codd. A. et C. φύλλον.

σύν] omittunt Codd. A. et C.

καὶ πρὸς γλυκέα] Codd. A. et C. καὶ πρὸς τὰ γλυκέα. Cod. E. omittit καὶ et titulum facit capitis novi. Paulus πρὸς τὰ γλυκέα λεγόμενα ἔλκη. Du Cange Glossar. p. 253. et in appendice p. 94. ubi discis cur ulcera illa γλυκέα dicantur. A mulieribus ita dici testatur Johannes Jacobus Biffa apud Du Cange l. c. Sic verbum γλυκεῖον pro παρηγεῖν exhibet Jo. Crusastomus T. I. p. 128. Est autem διοματὼν ἀπάτη, a qua non adhorrebant Graeci recentiores, in primis vulnus, quos cascos ἀποκαλεστούσας vocasse idem auctor gravis testat ad Plin. XLIII. p. 621. conf. quos μεγαλοφύλους ait vocari ad Plin. CXLII. p. 873. Sic virgines graciles iuvenesque, τὰς μὴ πολλὰς τεθνηκυῖσιν ἰσχυρὰς ἰσχυρὰς γυναικας ut loquitur Aelianus de affect. spir. animal. lib. II. c. XI. p. 127. vocabant ἐγγύλους, teste Aelianus epist. inethia: ἐδιδεμένη γὰρ εἰς προσώπια ἐστὶν, ἐν δὲ οὐκ ὅλα προσώπων φαίνεται: οὐτε κατὰ πρός, οὐτε κατὰ τέρους, ἀλλ' οὕτως λέγομεν ἡμῖς τὰς ἰσχυρὰς, ἐγγύλους. Ubi prae-

Σιμωνίδου δραχμ. δ'. λιθοβοσρέου δραχμ. β'. μολύβδου
σκορίας δραχμ. β'. συπτηρίας δραχμ. β'. κήρου δραχμ.
δ'. τεραιωνίδης δραχμ. β'. τρίτος χανείου δραχμ. γ'.
λαδάου δραχμ. β'. ροδίου τὸ χρυσόν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚ ΠΙΝΩΝ

αίμορρῆγίας.

Κ Ε Φ. Γς.

Χαλκίτης λέειναι, λήϊον μωτὸν ποιήσας, ἔμβαλόν
εἰς ὄχος, καὶ ἐν αὐτῷ κυλίσας. ἔμβαλε τῇ ῥινί. ἄλλο.
ῶν ὁ φρακὸν κυλίσας, μίσγε αὐτῷ μέρος ἐν κηλίδος, καὶ
ῶσαύτως χρῶν. ἡ κυλίτου λίθου καὶ τὸς καὶ σβασθείτος
ὄξει, τὴν ἀτμίδα ὁσφραγίσθαι. ἄλλο. μένης, λαδίνου,
καὶ

praepositio ἐν significationem imminuit, ut in voce *ἐμβαλόν* cap.
272. Ulcera *vinoli* innumerantur apud *Aretaeum* de caus. diu.
torn. lib. II. c. 9. p. 60. C. sed pro *ἐβάδεα* legendum *ἐβάδεα*.
Placet magis nostri lectio *περὶ γλυκεῖα*, quam quae apud *Pauli*
liber habetur *περὶ τὰ γλυκεῖα*. Librorum quid rem agnoscit.
Solent enim librarii neque ac grammatici articulos addere, ubi
auctores fere eos omittunt, ut post *H. Stephanum* haec obser-
vavit *cel. Valckenae* ad *Herodoti* lib. V p. 397. Sic articulus
etiam additur apud *Paulum* lib. V. c. 22. ἡ ἐγκεφάλω τοῦ ἵχ-
θους, qui apud nostrum c. 27. rectius omisissus est. Clare hoc
patet apud nostrum c. 98. ὁ ὄγκος μικρὸς καὶ σκληρὸς ἐν τῷ
κατὰ τὸ πρῶτον δέρματι γίνεται, καλούμενος λίθος. ubi
delendus articulus ὁ, qui ex *Galen*i et *Pauli* exemplaribus
exulat.

ἄλλο] abest a Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλως.

δραχμ. δ'.] Cod. E. Lγ'.

σκορίας] Codd. A. et C. σκεύρου. Cod. E. μολύβοσκεύρου.

συπτηρίας δραχμ. β'.] omittit Cod. E.

κήρου] Codd. A. et C. καὶ α' κήρου.

λαδάου] Codd. A. et C. λαδάου καὶ ῥοδίου τ. κ.

C a p. XCVI.

ἐκ ῥινῶν] Codd. A. et C. ἐκ ῥινός.

infusae drachmae quatuor, spumae argenti drachmae duae, recrementi plumbi par pondus, aluminis tantundem, cereae drachmae quaeque, terebinthinae drachmae duae, adipis asferini drachmae tres, ladani drachmae duae, rosacei quantum satis est.

AD SANGVINIS

PROFUSIONEM A NARIBVS.

C A P. XCVI.

Chalcitidem triam, in aceto intinctam, et obvolutam per linamentum nari injicito. Aliud. Putamen ovi comburito, et gallarum partem unam admisceto et eodem modo utitor, vel molaris lapidis combusti et aceto extincti vaporem naribus attrahat. Aliud. Manna

U 4

thu-

χαλκίτη] χαλκίτη. Paulus lib. III. c. 24. Narium haemorrhagia laboravit Hadrianus, vid. Xiphonius Hist. p. 252.

λεῖψας] Cod. B. λείψας. Codd. A. et C. καὶ πάντων μωτῶν. Codd. D. et E. καὶ πάντων τῶν μωτῶν. Cod. D. πάντων μωτῶν.

μωτῶν] μωτῶν.

ἐμβαψον] Cod. B. ἐμβαψας δέ.

ἐμβαλε] ἐμβαλλε.

καὶ ἐν αὐτῷ] Cod. E. καὶ αὐτὸ.

τῇ ῥινί] Codd. A. et C. ταῖς ῥινί.

ἄλλο] non habetur in Codd. A. C. et E.

ὄσχεον] Nicomachus H. A. lib. IV. c. 12. καταληγμένοι τοῖς περιπεφυκόσι σφισὶ ὄσχεοις.

μίγε] Codd. A. et C. σμίγε. καὶ κικίδι, rescissis intermediis. Cod. E. σμίγε.

αὐτῷ] Cod. E. αὐτὸ μετὰ κικίδος, καὶ ἑμοίας.

ἑαυτῶς χεῶ] delet Codd. A. et C.

μολίττον] Codd. A. et C. μολίττον. Jo. Malalus Chronogr. p. 367. πάσης δὲ τῆς πέλειος σφάσεως τῇ δὲ μολίττον λιβν. Verum ferreum inavale Malalus Empir. c. 3. p. 85. de qua voce pra-

καὶ ἀλέης, μετὰ τοῦ λευκοῦ τοῦ ὡοῦ μωτὸν ἀλείψας,
ἐμβάλες τῇ ἐνὶ ἄλλο. ἀκακίαν καὶ συπτηρίαν τὸν ὄζον
λειώσας ἐμβάλε. ἄλλο χακίτην καὶ πρέσσου χυλὸν συν-
λειώσας, ἐμβάλε. Βοχίζου δὲ καὶ τὰς χεῖρας καὶ σικυᾶν
κατὰ τοῦ σπλήγγου, κατὰ τὸν αἰμορραγόντα μυκτῆ-
ρα ἐμβάλε, ἢ σπόγγῳ ἐξ ὀχυράτου ψυχροῦ ἐπιτίθει τῷ
μετώπῳ, καὶ ψυχρὸν ὕδωρ κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐπίχες.
ἄλλο.

praeclare egit Lucas Holscinius Exercitatione, quam notis
suis ad Minum Felic. p. 209. interuit Jac. Gronovius.

καλντος] Cod. E. καυθείντος.

ὄζον] Codd. A. et C. ὄζν.

ἐσφραγίσθω] Emenda Omphacum de Lapid. c. XVIII. v. 66.
ἐράωνται ἐφερέζοντες αὐτμήν.
leg. ἀρύωνται.

ἄλλο] Emendat e Codd. A. C. et E.

μάνης λι. α. ο.] Minus II. N. Ib. XII. c. 14. Antonius Periplo
Mar. Eryt r. p. 158. Glossae Jatricae Mff. λιβάριου μάνη, λι-
βάριον χαλκός, et mox μάνη μάνη. Iam (λίβαν) χαλκός. καὶ ἔπος
χοῦν, enim τὸ λιπύριον, τὸ γὰρ exp. ut beatus Chrysostomus
T. I. p. 70. Anam E. μάνη μάνη habes a. u. d. Chrysostomus
Alex. Pa. d. g. Ib. I. c. o. p. 102. αὐτὰ καὶ τὸ αὐτὸ τῷ
τὸ περιέχον, τοῦ ὑλίου τοῦ πόνου — μάνη ὑλίου πόνου. Jo.
Nik. Leontes M. cell. Epiphyl. Ib. IX. c. 15. „thus n. manium
„est id quod recentiores thus mannam vocant: maiores sci-
„licet et illi esse thuris lacryam, reliquum thus pollen voca-
„tur“ conf. Salmassius ad Soliman p. 360. et Epistol. lib. I.
ep. 76. p. 162. Lemery Dictionnaire des drogues p. 546. v.
thuc. Sam. Dale Pharmacol. p. 381. „Manna thuris, offic.
„sunt mīae, fragmenta, pollen ac farina Lemis, quae ex col-
„ligione, dum in locis velitur, colliguntur. Alii autem
„per mannam thuris grana ejusdem intelligunt.“ conf. doct.
Coccius ad Orbasium de fracturis p. 82. Martius ad Dia-
ceridem p. 84.

λευκοῦ] Codd. A. et C. μετὰ αὐτὸ τοῦ λευκοῦ. Cod. E. μετὰ
κόν.

μετὰ] μετὰ. Omiserant Codd. A. et C. et tamen addunt ποι-
ήσας καὶ αὐ.

ἐμβάλε] ἐμβάλλε.

ἐνὶ] Codd. A. et C. ἐνὶ. et addunt ἄλλο.

κακίαν] Codd. A. et C. συπτηρίαν καὶ ἀκακίαν.

thuris et aloë ad formam lundamenti iunctae vel in na-
res demissae. Aliud. Acaciam et alumen ex aceto trita
naribus in vino. Aliud. Chalcitidem et porri succum
contrita eodem modo in usum adhibe. Manus praeter-
ea vinculis excipere et praecordiis cucurbitulas admove-
re e ducto nari, qua sanguis profluit, vel spongiam in
poscam frigidam demersam fronti imponere, vel frigida
U 5. faciem

ἄλλο — ἐμβαλε] Desiderantur in cod. E. Pro ἐμβαλε leg. ἐμ-
βαλλε.

χαλκίτην] χαλκίτιν.

πράσου] Schola Salernitana c. 74.

Mananteinque potest naris retinere cruorem.

βερχίζει] I. βερχίζειν, ac ita Codd. A C et E. Cod. D. βρό-
χιζε. Cod. B. ἐρχίζε. Gissel. *Philoxeni* p. 38. βερχίζε,
laqueo, pedico. ἀποβερχίζειν est in *Antholog.* lib. I. c. 22.
epigr. 10. et apud *Polyvnum* lib. VIII. c. 62. p. 819. et p.
820.

σικυῶν] leg. σικυῶν.

κατὰ τὸν] Codd. A. et C. καὶ κατὰ τὸν.

μικτῆρος] *Priscianus* lib. I. c. 14. *Anonymus* de V. S. p. 7.
ἀεὶ καὶ μὴ οὐ αἰμορραγοῦντος μικτῆρος, αἱ κατ' ἐποχόνδριον
τὸ δεξιὸν ἐκδέμεναι σικυῶν σικυῶς ἵσασιν ἐν τῇ χειρὶ τὴν αἰμορ-
ραγίαν, ὥστε καὶ αἱ κατὰ τὸ ἀριστερὸν εἰ αἰμορραγεῖ.

ἐμβαλε] Leg. ἐμβαλλε. Codd. A. et C. ἐμβάλλειν. Quod pro-
barem, si, nostrum sermonis elegantias captare, constaret.

σπόγγα] σπόγγον, ita Codd. A. C. et E.

ψυχρῶ] Codd. A. et C. ἐν ὀξυκρεῶν ψυχρῶ.

ψυχροῦ] *Hippocrates* de morb. lib. II. p. 77.

ἐπιτίθει] Codd. A. et C. ἐπιτιᾶται.

ἐπιχέει] Codd. A. et C. ἐπιχέει.

γύψον] *Scribonius Laus.* c. VII. 46. *Plinius* H. N. lib. XXXVI.
c. 20. *Priscianus* l. c. *Marcellus Empir.* c. X. p. 83. *Bald.*
Roussus ad *Celsum* p. 335.

βόλον] Terrae Lemniae virtutes recenset *Philoscratus* Heroic. c. V
p. 703. conf. *Andr. Chiocens* Musaei Calceolar. Sect. II. p. 133
et *Annatus* Lulit. in *Dioscoridem* p. 775. Codd. A. et C.
βόλον.

ἄλλο. γύψον κεκαυμένον, ἢ βῶλον μετὰ τοῦ λευκοῦ τοῦ
 ὡς κατὰ τοῦ μετώπου ἐπιτίθει· φράττειν δὲ καὶ τὰ
 ὦτα κηρῶ.

ΠΡΟΣ ΕΦΗΛΙΝ ΚΑΙ ΦΑΚΟΤΣ

ἐν προσώπῳ.

Κ Ε Φ. — GZ'.

Κιμαλίας πεφρυγμένης δραχμ. ἡ. ἀφρονίτρου ὅπ-
 τοῦ δραχμ. δ'. ὀροβίνου ἀλείρου δραχμ. δ'. αὐτὸν λευκοῦ
 δ'. τυροκόλλης ἐπίσματα δραχμ. δ'. λειώσας ἀλειθε.
 ἄλλο. ὀροβίνου δραχμ. ι'. Φαβατίνου ἀλείρου δραχμ. ι'.
 ἑλλεβόρου λευκοῦ δραχμ. ε'. ἀφρονίτρου δραχμ. ι'. ἄλ-
 κωνοῦ δραχμ. ι'. λειώσας σὺν ὡς, προαλειψαμένη με-
 τὰ

κατὰ] Cod. E. ἐν τῷ μετώπῳ.

μετὰ] Codd. A. et C. μετὰ αὐτοῦ λευκοῦ. Cod. Γ. μετὰ αὐτοῦ
 τοῦ λευκοῦ.

φράττειν] conf. quae ad c. 10. observari; vel infinitivum pro im-
 perativo adhibuit. Codd. A. et C. φράττει. C. d. B. et D.
 φράττε. Ultimam hanc paragraphum ignorat Cod. E.

κηρῶ] Delent codices MII. Tabula capituli Cod. D. sequens lem-
 ma addit πρὸς τὰς ἐν ῥινῶν αἰμορραγίας.

Cap. XCVII. Cod. E. οθ'.

πρὸς ῥινῶν] ignorant has voces Codd. A. B. et C. Cod. E.
 ἐφ' ἧλης.

ἐν προσώπῳ] Cod. E. ἐν τῷ προσώπῳ.

Φακός] Pseudoth. T. III. p. 1433. ὅς γάρ ἐ τῷ προσώπῳ φα-
 κὸς καὶ ἀνδροχορδῶν δυσχεραίνεται μᾶλλον ἢ κ. τ. λ.

Ἐφελί] Cod. E. ἐφ' ἧλης. Hippocrates Pseudoth. lib. II. p. 85.
 Aethnarius lib. II. c. 12. Fodsius Oecon. Hippocr. p. 155.

Κιμαλίας] Dioscorides lib. V. c. 167. Celsus lib. VI. c. 5. Pau-
 lus lib. III. c. 24.

πεφρυγμένης] Codd. A. et C. πεφρυγμένης. Cod. E. πεφρυγμένης.

ἀφρονίτρου] Codd. A. et C. ἀφονίτρου. ὅπτοῦ.

δραχμ. ι'.] Cod. E. κο. ι'.

faciem perfundere. Aliud. Gypsum combustum, vel holum cum ovi candido fronti admoveto, vel aures cera obturato.

AD EPHELIDEM

SEV MACVLAS EX MORA IN
SOLE CONTRACTAS ET
LENTICVLAS.

C A P. XCVII.

Cimoliae torrefactae drachmae septem, spumae, niri toffi drachmae quatuor, farinae orobi toridem, albuminis ovorum quatuor, fellis taurini, eburnei scobis drachmae quatuor, trita illinuntur. Aliud. Farinae ervi drachmae decem, farinae fabarum tantundem, veratri albi drachmae quinque, spumae niri, alcyonii singulorum drachmae decem, trita cum ovo, et inuncta prius

ταυροκόλλης] De glutine taurino *Plinius* H. N. lib. XI. c. 39. *Aristoteles* H. A. lib. III. c. 11. *Dioscorides* lib. III. c. 95. doct. *Amman* ad *Caelii* Aurel. chronic. morb. lib. II. c. 13. *Gluten omnium praestantissimum fit ex auribus taurorum et genitalibus, quae sunt verba Plinii* H. N. lib. XXVIII. c. 17. *Interpres legit ταύρου χελλῆς, ut etiam est apud Paulum* I. c. ubi *Gurterius* ita locum interpolasse videtur ταύρου χελλῆς, ἐνίσματόν, vertit enim fellis taurini, eburnei scobis. *Observat Caelius* I. c. p. 419. taurinum gluten tensionem atque duritiam facere, quod cum hic non conveniat. *Pauli* lectionem amplectendam judico. Editam lectionem tuentur codices Mss.

ἄλλο] abest a Codd. A. B. et C. Cod. D. ἄλλως.

ὀρεβίου] Codices Vind. ὀρεβίου. *Ovidius* Medicam. Faciei vs. 55.

φαβατίου] *Aeneolotes* de Medecine T. II. c. 228. p. 167. Delet hanc vocem Cod. B. Cod. D. eam agnoscit et addit ὁμοίως. vid. *Hieron. Mercatoris* Var. Lect. lib. II. c. 6. *Martialis* lib. VI. epigr. 93.

λευκῷ] Cod. E. λευκᾷ.

ἀφρονίτρου] Codd. A. et C. ἀφονίτρου.

δραχμ. ι'.] Cod. E. κόκκια ι'.

ἀλκυονίου] migrat e codd. A. et C. Cod. E. ἀλκυονίου.

τὰ ῥοδοςάγματος τῷ πρώτῳ ἀπονιπτέσθω. ἄλλο. πικρα-
μύγδαλα καθαρά, σεμιδάλεως, ἀφροίτρου, βρυονίας,
λειώσας σὺν ὕοις, ποίει τροχίσκους· ἐπὶ δὲ τῆς χρείας
λειῶν σὺν σάγματι ἄλειψε, καὶ ἔωθεν ἀπονίπτου.

Π Ε Ρ Ι Ι Ο Ν Θ Ω Ν.

Κ Ε Φ. ΓΙΓ.

Ὁ ὄγκος μικρὸς καὶ σαλκρὸς ἐν τῷ κατὰ τὸ πρόσω-
πον δέρματι γίνεται, καλούμενος ἰόνθος· ὑπὸ παχέος
δηλον-

αἴψ] addit Cod. B. καὶ ῥοδοςάγματι. F

προλευψαμένη] Codices M. F. προαλευψαμένης. Potest tamen fer-
vari vulgata lectio, nam cum haec e Critone vel Cleopatras
scriptis desumpta sunt, ac ad foeminas potissimum pertineant,
lectionem illam mutare non ausim. Sic cap. I. pro προλευψα-
μένου Codex Sangermanensis προλευψαμένην habet. Mox tamen
nosser λεωσσε, sed ex variis auctoribus opus suum confavit, ut
in praefatione fatetur.

ῥοδοςάγματος] *Aqua rosacea.* Du Cange Glossar. p. 1304. Jo.
Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 53. p. 245. Niceta verba
quae adduxit, jam dederat Salmasius ad Lampridium p. 839.
conf. Censorinus de usu et praesentia thesm. p. 5. Codd. A.
et C. σὺν ῥοδοςάγματι. Cod. E. σὺν ῥοδοςάγματι.

τῷ] Codd. A. et C. τὸ. Cod. B. εἶτα πάλιν τὸ.

πρῶτῳ] Hoc est altera die summo mane, sic etiam c. 15. et c. 127.
De voce πρῶτῳ vid. cl. Ruhnkenius ad Timaei Lex. Plat. p. 160.
Gregorius Naz. Or. in Falchet. p. 214. σὺν εὐδοίᾳ καὶ εὐ-
δοίᾳ· οὐδὲ εἰς τὸ πρῶτῳ καταλύειν. Nosser mox καὶ ἔωθεν
ἀπονίπτου, videtur has voces pro synonymis habuisse: quomodo
vero differant patet ex Hippocrate Probl. lib. 3. XXV. 5. Διὰ
τί ἐποφασκούσης ἔω, καὶ ἤδη πρῶτῳ, μᾶλλον ἐστὶ ψύχος. Ut
tempus maximum medici eligenti, quoniam commodissimum
ex veterum superstitione fluxisse suspicor, qua dies certos et
horas aliquando prae ceteris auspicationes reputarent, ut pluri-
bus adseruit Graevius Lect. Hesiod. c. 17. p. 86.

ἀπονιπτέσθω] Cod. B. ἀπονιψάμενος μετὰ ῥοδοςάγματι.

ἄλλο] deest in Codd. A. C. et E.

πικραμύγδαλα] Cod. E. πικρὰ ἀμύγδαλα.

prius, et deinde in liquore rosarum deterfa. Amygdalas amaras, fimiliginem, spumam nitri, bryoniam, cum ovo trita, in pastillos efformato. Quorumlibet usus necessitas incidit, tritas cum liquore inungito, et mane abstergito,

DE VARIS.

C A P. XCVIII.

Tumor exiguus et durus in faciei cute nascitur, Graecis ἰσίδας, latine varus appellatus, a crasso videlicet humore

καθάρει] Omisit hanc vocem in versione interpres, supra c. 93. κακαθάρειν dixit, id est *mutare, decorare*. Cod. P. καθαρίει. μετά. Polyacmus lib. IV. p. 358. σισήμαν καθάρειν δεκαερέβει.

σεμιδάλειος] Cod. E. σεμιδάλιος. vid. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. 56. p. 267.

ἀφρονίτρου] Codd. A. et C. ἀφονίτρου. Cod. B. pariter:

βερωνίας] additum in Codd. A. C. et E. ῥίζης, λιβάνου.

σὺν ὁοῖς] in Codd. A. et C. non est. Cod. B. σὺν οἴνω.

τροχισκοῦς] Codd. A. C. et E. τροχισκόν.

ἐπὶ] Codd. A. et C. ἐπεὶ. Cod. E. ἐπὶ δὲ τὰς χεῖρας.

λαλόν] Cod. E. λάλων.

λειώσας] Codd. A. et C. λύων. delent Codd. B. et D.

σάγματι] Cod. B. ῥοδοςάγματι.

ἀπονίπτου] Explicit hic liber II. in cod. B.

C a p. XCVIII.

πρόσωπον] Cur plurimum in facie oriantur, disquisit Aristoteles Problem. Sect. XXXVI. 3.

ὁ ὕψος] Delendus articulus, vid. quae ad c. 95. notavi. Integrum hoc caput cum sequenti Galeno debetur sec. loc. lib. V. p. 225. Paulus lib. III. c. 25. Celsus lib. VI. c. 5. Desideratur hoc caput in codicibus Vindobonensibus in Cod. E. praeter hoc caput octo sequentia desiderantur.

δηλονότι χυμοῦ συνζέμετος, ἐνδεδινύμενός τε τὴν ἑαυ-
τοῦ θεραπείαι αὐτόχως ἐσόμενὴν διὰ Φαρμάκων μαλα-
τόντων τὲ καὶ δὲ ἀφορούντων· ἡ μὲν γὰρ σιληρότης
αὐτοῦ τῶν μαλακτόντων, ὁ δὲ παρὰ Φύσιν ὄγκος τῶν
διαφορούντων δέεται.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΚΩΔΩΝ

ὄγκων.

Κ Ε Φ. ΘΘ'.

Ἔστι τοιοῦτον πάθος τῶν ἐπὶ τοῦ γενείου γενο-
μένων ἐστὶ διαφέρειν τοῦ κατὰ τοὺς ἰόντους τῶ μὴ μένον
παχὺν εἶναι τὸν ἐργαζόμενον αὐτὰ χυμὸν, ἀλλὰ καὶ λεπ-
τότητος ἰχωροειδὸς μετέχει, δι' ἣν καὶ ταχέως ἐλ-
κοῦνται μὴ θεραπευομένων ὡς προσήκει, καὶ διὰ τοῦτο
ξηραντικωτέρων ἢ κατὰ τοὺς ἰόντους δέεται Φαρμάκων.

ΠΕΡΙ

ἰόντος] *Aratus morb. chron. lib. II. c. 12. Cassius Quaes. Me-
dic. 33. Priscianus lib. I. c. 18. Schol. Theocriti ad Id. XII.
cf. 21. Aetius lib. VIII. c. 13. καὶ ἴσον ἐν πρῶτῳ, τὰς
δὲ ἀκὰς κληροῖται. leg. ἀκὰς. Schol. Homer. ad Odyss. N.
vi. 50. et Andr. Riccius in Cassi prodr. p. 74.*

Cap. XCIX. Caput hoc cum septem sequentibus in
codd. MΠ. desideratur.

Ἔστι] *Leg. ut apud Aetium lib. VIII. c. 14. καὶ καὶ τοῦτο.
Arctaeus morb. chron. lib. I. c. 9. p. 37. E. ἐς ἐν τι τουτέων.
Synesius Epist. X. p. 11. καὶ δὲ ἐν τι καὶ τοῦτο τῶν χαλεπῶν.
conf. Petr. Moll ad Longi Pall. p. 51. et cl. de Villosion ad
eundem p. 112. Nec insolens postulatū sic inchoare. Th o-
phrastus II. Pl. lib. VIII. c. 7. καὶ δὲ τι καὶ συνεχεῖς γινεται.
Accentus omisso, inquit doct. Paul. Leopardus Emendat. lib. X.
c. 20. aut depravatio saepe sententiam corrumpit, idque prolat
adduō*

more originem trahens, indicansque sui curationem optima ratione perfici per emollientia et discutientia medicamenta. Durities etenim emollientibus, tumor vero praeter naturam discutientibus opus habet.

DE FICOSIS TUMORIBVS.

CAP. XCIX.

Unum quoddam vitii genus est, ex his quae in mento oriri consueverunt, quod a variis differt, in eo quod non solum crassus est, qui hos tumores efficit humor, sed et serosa tenuitate participat, quo fit, ut cito etiam exulcerentur, cum non ut debent curantur, itaque siccioribus medicamentis quam vari opus habent.

DE

adducto loco *Athenaei*, quem restituit: quod confirmat locus *Protoph* Hist. Anim. l. 121. ἄπερ ἐπεὶ ἐς βροσ * * ἐγκριμμένης ἰσχυρότατα τῆς βασιλέως ἀνίαται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ Παύλῳ τε καὶ Ῥωδῶνι καὶ Ἀρσενίῳ εὐθὺς ἐκίνει. leg. ἄπερ ἐπεὶ εἰς βροσίδα — ἀπαντοί, — εὐθὺς ἐκίνειτο. *Athenaeus* adim. morib. lib. 2. p. 3. A. καὶ εἰ ἴσκειται αὐτὸ, ἐπὶ μάλιστα ἀνὴρ πλεῖστος αὐτοῦ μαρτυρεῖται, *Isidorus* vertit in longum, leg. ἴσκειται αὐτὸ, ἐπὶ πολλὸν ἀνὴρ πλεῖστος κ. τ. λ. μαλλὸς est radius textorius, vid. *Hesychius*. Talis libelli invidiosioria finendi fuit doct. *Leisner* ad *Coluthi* vs. 121, ut verum non perspexerit, leg. pro θεῶν, mutato accento θεῶν, id est αὐτοῦ, et omnes tenuitatis eius discussae. Distinctio prave posita est apud *Cyprianum* de Lapid. c. XV. vs. 89. p. 340.

Ἀγρῶ τρεῦμα φέρουσιν ἀμήχανον, ἐξακέσασθαι.

distingue — φέρουσιν, ἀμήχανον ἐξακέσασθαι.

γαστήρ] Quid recentioribus γαστήρ sic docet *Schol. Homeri* ad *Iliad*. Ω. vs. 348.

αὐτὰ] Numerum mutat, ut saepe.

ἐλκεῦνται] *Galenus* l. c. ἐλκεῦται.

θεραπευόμενοι] *Galenus* l. c. θεραπεύμενοι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΓΕΝΕΙΩ

λειχηνωδῶν ὄγων.

Κ Ε Φ. Ρ'.

Καὶ τοῦτο τὸ πάθος ἐν μικτῷ τιπὲς γίνεσθαι χρυμοῦ, μεμιγμένων τῶν ἰσχυροῦδων τε καὶ λεπτῶν καὶ ῥιμῶν τοῖς πάχεσι καὶ διὰ τοῦτο ῥαδίως εἰς ψῶραν τὴν καὶ λέπραν μεταπίπτει, δοόμενον καὶ αὐτὸ τῶν ἰσχυρῶς ἡθεσιπύων Φαρμάκων· ὅταν δὲ εἰς ψῶραν ἢ λέπραν μεταπέσῃ, πρὸς τῷ ἡθεσιπύων δοῖσθαι Φαρμάκων, εἰ καὶ ῥυπτόντων χρῆζει.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ

γενείοις ἐξανθημάτων.

Κ Ε Φ. ΡΑ'.

Κοινόν τι τοῦτο τοῦτομα κατὰ τῶν αὐτομάτως γινομένων ἐλινωδῶν τε καὶ τραχεῶν ἐν τοῖς γενείοις παθημάτων

C a p. C.

γενείοις] Glossar. Philoxeni p. 114. *Alentigo, λευχόν*. Et hoc caput cum sequenti desumptum ex Galeni sec. loc. lib. V. p. 225. *Plinius lib. XXVI. c. I. et 4. consul. cel. Grunerus morb. Antiquit. p. 167.*

λέπραν.] *Jungere haec solent medici, et nosser c. 233. περὶ λέπραν καὶ ψώρας*. Alii scriptores aliter, ut *Theophrastus char. c. 19. οἷος λέπραν ἔχων καὶ ἀλφόν*.

πρὸς τῇ] *Nemesius de N. II. p. 86. πρὸς τῷ καὶ τῷ λόγῳ αὐτοῖς κατασκευάζειν*. *Idem c. 28. p. 225. πρὸς τὸ ὅτι καὶ et sic Aelianus V. H. lib. X. c. 13. Idem lib. VI. c. 6. πρὸς ταύτην γε μὴν*. *Devarius c. 23. p. 325. cum dativo junctum additionem notat*. *conf. L. Kithorus ad Jamblichum V. P. c. I. p. 2. cui contradicit Gen. Horrens animadu. tacet et presan. lib. I. c. 10. p. 40. Simplicii Sethi p. 37. πρὸς δὲ καὶ τὸ τῇ γενέσει ἔχειν ἡδύαν*. sed leg. τῇ et construe πρὸς τῇ δὲ καὶ. Transpositionis

DE LICHENOSIS IN MENTO

TYMORIBVS.

C A P. C.

Et haec affectio ex mixto quopiam generatur humore, serosis nimirum ac tenuibus et acribus succis cum crassis permixtis, quapropter facile etiam in pforam ac lepram transit, indigetque etiam ipsa fortiter resiccantibus medicamentis. Postquam vero in pforam aut lepram transierit, ultra hoc, quod resiccantibus indiget, repurgantia etiam et deterfiora expostulat.

DE MENTI PVSTVLIS.

C A P. CI.

Hoc nomen quidam in communi usurpant, de affectionibus videlicet ulcerosis et asperis in mento sua sponte

positionis huiusmodi exempla noster sat multa subministrat. conf. c. 221.

[*φλεγμῶν*] Addit editio *Μέντι δὲ τοῖς πύκνις δ' αὖθις*, quae verba expunxi, quippe perperam ex lemmae sequentis capitis huc intrusa.

[*ἐπὶ*] Bene interpretes etiam vertit, sic noster c. 254. *Lucas* Evang. c. I. 15. *καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἐπὶ ἐκ κοιλίας, μητρὸς αὐτοῦ. Artaeus* morb. chron. lib. I. c. 9. p. 33. *Ἐπὶ δὲ διήκων καὶ πυχῶν*. De significatione particulae *ἐπὶ* conferratur Jo. Chrysostomus Opp. T. I. p. 465.

C a p. CI.

[*Καὶνόν τι*] Integrum caput surripuit *Galenus* fec. loc. lib. V. p. 225.

[*καὶνόν τι*] *Galenus* καὶνόν γε, unde apud nostrum malum te.

[*γυρομένη*] *Galenus* γυρομένη.

μάτων ἐπιφέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ ὁ Ἀρχιγένης, ξηραντικῶν τε καὶ αὐτὸ δεόμενον Φαρμάκων.

ΠΕΡΙ ΔΟΘΙΗΝΩΝ.

Κ Ε Φ. ΡΒ'.

Ἐκ παραπλησίων τοῖς ἰόνθαις χυμῶν οἱ δοθίῃνες γίνονται καθ' ὅλον τὸ σῶμα, διττοίπερ ὄντες. ἔνιοι μὲν, ὡς ἂν εἴποι τις, ἰονθώδεις, σκληροὶ καὶ δύσπεπτοι· τινὲς δὲ φλεγμονώδεις, ἐφ' ὧν καὶ πυρετοὶ συνίστανται· ἐνίοτε καὶ μέγεθος ὁ ὄγκος ἴσχει, καὶ μεταβολὴν εἰς πῦον· ὅθεν καὶ ἡ θεραπεία τὸ πλεῖστον ἔχει ταύτῃ τῆς φλεγμονῆς. Τοῦ Κρίτῳρος πρὸς ἰόνθους, μέλιτος ἀττικοῦ κύαθος εἰς, ὅξους δριμυτάτου τὸ ἵσον μίξας ἐπιμελῶς, ἐπίχρει.

καθάπερ] Galenus καθάπερ γέ.

τε καὶ] τε ignorant Galeni exemplaria. τε hic significat etiam, vid. doct. W. Worth ad Tatiani Orat. ad Graec. p. 9.

Ἀρχιγένης] De hoc consul. Brunfelsius Cat. l. Medic. p. 24. Bernier Hist. Chronol. de la Medecine p. 100. Melchlinus Linden. Renov. p. 86. Dan. Leclerc Hist. de la Medecine p. 502. Eloy Diction. Histor. T. I. p. 84. Anglerus Biblioth. Ophthalm. p. 94.

αὐτὸ] ac si praecessisset ἰσχύμα. Conf. c. 16. 88. et 99. et Derville ad Chariton. p. 340. Contrario modo Aelianus H. A. lib. XVI. c. 10. προκομία τε αὐτῶν ὄρεται συμφυῆς, εἴποι δ' ἂν ὁ μὴ τὸ ἀληθὲς εἶδὲς, ἀσκητὴς εἴη, αὐτὰς. Apud quem mox lego: καὶ σιταίνεται τῷ ὡραίῳ τὰ ἀγρία.

C a p. CII.

Ἐκ παραπλησίας] Totum hoc caput debetur iterum Galeno l. c. p. 225. Paulus lib. IV. c. 23. Celsus lib. V. c. 28. conf. nostri c. 247. Aetnarius lib. II. c. 32. Schol. Aristophanis ad Vesp. vi. 1167. δοθίην δὲ φῦμα, φλυκταίνῃ εἰκνεί.

διττοίπερ] Galenus διττοὶ πῶς.

φλεγμονώδεις] Galenus φλεγματούδεις.

sponte provenientibus, quemadmodum etiam Archigenes, opus autem et haec ipsa resiccantibus medicamentis habet.

DE FURUNCULO.

C A P. CII.

Furunculi ex iisdem fere humoribus, quibus vari nascuntur et circa totum corpus duorum generum sunt, duri, et qui aegre discutuntur, aliqui vero inflammati apparent, et febrem comitem habent. Quandoque vero tumor magnus etiam sit, et in pus veritur. Quo sit, ut eodem fere modo quo inflammatio curetur. Crito ad varos. Mellis Attici cyathum, aceti acerrimi tantundem,

X 2

accu-

συνιστανται] Galeni exemplaria sic interpungunt, συνιστανται
ἐνίοτε.

ἴσχα] Galenus ἔσχα.

πύον] Schol. Apollonii Rhod. ad lib. IV. vl. 1403. Foësius Oecor.
Hippocr. p. 328.

ταύτων] Galenus αὐτῶν τῆς φλεγμονῆς.

Τοῦ Κρίτου] Leg. τὸ τοῦ Κρί. Otto Brunfelsius Catalogo Medicor. p. 19. Scripsit ille (Crito) libros Cosmitionum, quos contraxit ex Cleopatra et Herachide, qui et ipsi reliquerunt κασμιτικά, adde Merklini Linden. Renovat. p. 228. J. Bernier Essais de Medecine P. I. c. 4. p. 101. Dan. Clevens Hist. Medicin. P. III. lib. II. c. 2. p. 653.

ἐπιτερίβαν] Galenus ἐπιχέλαν καὶ παρατερίβαν, quam lectionem amplior. conf. c. 118. solent scriptores voces permutare. Languis lib. I. p. 1. ed. Mell. ἀλλ' ἡ γραφὴ τερεπιοτερε καὶ τέχνη ἔχουσα περιττὴν καὶ τέχνη ἐρωτικήν, ubi legendum esse τέχνην ἔχουσα περιττὴν καὶ τέχνη ἐρωτικήν, jam olim indicavi in editione, quam Amstelodami, non vero Parisiis a Gouanville bibliopola Neaulme, quam lectionem postea editores probaverunt ac sequuti sunt, quod nollem factum. Celsus de natura deor. c. 28. p. 200. τὴν μεταχειριστὴν τῆς καρδίας, ἐν τρόπῳ κινουμένη καὶ διατεταμένη διὰ τοῦ εἰς τὸν αἶρα ἀναρρίπτουσα ἀπὸ τοῦ ἀχέου. ubi sensui convenientius legeretur:

ἐπίχρει τοὺς ἰόνθους, τῷ δακτύλῳ ἐπιτείβων καὶ παρα-
χρίων. ἄλλο. ἀμύγδαλα πικρὰ ἔξει διαλύσας καὶ τρί-
ψας ἐπιμελῶς, καταχρίει τὸ πρόσωπον. ἄλλο. σχιστὴν
λεάνας ἐπιμελῶς, ἀναλαμβάνει τερεβινθίνη, καὶ μα-
λάξας, ἐπιτίθει.

Π Τ Α Ρ Μ Ι Κ Ο Ν.

Κ Ε Φ. Ρ Γ'.

Πταρμούς κινεῖ, σρουθίου, ἐλλαβέρου λευκοῦ ἀν-
ούγ. α'. κασσίου δραχμ. α'. πεπέρως δραχμ. γ'. λειώ-
σας, δίδου διὰ τῶν ῥινῶν ἀνασύρειν. πταρμούς δὲ
παύει, ὠκίμου τὸ σπέρμα, καὶ αὐτὸ τὸ ὠκίμον ὁσ-
φρανόμενον. ἄλλο. ψύλλιον, ἧ ἔστιον συνεχῶς ὁσ-
φρανόμενον.

ὃν τρόπον διαγυρομένη καὶ κεραιόη — ἀπὸ τῶν ἀχέων, nisi
constructionem turbatam velis, quod in veterum scriptis neu-
tquam intelens. Galus hoc non animadvertens aliquid de-
esse suspicatur post ἀχέων. Ita quoque resingeret quis locum
Minuti Felicis c. 13. p. 170. ed. Gronov. quem si patrem di-
xero, terrenum opineris; si regem, carnalem suspiceris. leg.
quem si patrem dicam, carnalem opineris: si regem terrenum
suspiceris. Sed nihil mirandum, nam per decussationem haec
dicuntur, de quo schemate Scaliger egit primis Scaligerian. p.
79. cuius cum non recordaretur Ruvius epist. ad Th. Reine-
sium 21. p. 66. *Justini* verba de Hierone lib. XXIII. c. 4.
Adelescenti prima bella incanti aquila in clupeo, postea in ha-
lla confedit; trahenda credidit, quod etiam improbat Ruv-
nensis ep. 23. p. 75.

ἄλλο] ignorant Galeni exemplaria.

accurate misceto, et digitum perfricando varos illinito.
 Aliud. Amygdalis amaris aceto dissolutis et accurate
 tritis, faciem inungito. Aliud. Alumen scissum dili-
 genter tritum et emollitum terebinthina excipito, et in-
 ducito.

QVAE STERNVTAMENTA.

CITENT.

CAP. CIII.

Sternutamenta movent, struthii seu herbae lanariae,
 veratri albi singulorum uncia, castorei drachma, piperis
 drachmae tres, trita naribus attrahuntur. Haec vero
 sistunt, ocymi seu basiliconis semen et herba ipsa ol-
 factu. Aliud. Herba pulicaris, vel opium frequenti
 olfactu.

ἄλλο] exulat e Galeni exemplaribus.

σχισμ] Glossae Chemicæ p. 138. καὶ σχισμὴ ἐστὶ συπτησις.

τερεβινθίν] Galenus τερεβινθίν. Noster vulgi more. Geoponicus
 lib. N. c. 65. ἐπὶ τῶν εἰς τέρεβινθον, ἣν οἱ ἐπιχρίται τερεβιν-
 θον, καλεῖται. conf. c. 73. ubi vid. doct. Nicolaus. Stephanus
 Byz. de Urb. v. Τερεβινθός, p. 715. ἀπὸ τῶν περὶ τὸν τόπον
 περιγραφομένων τερεβινθῶν, ubi aliud agens Salmassius rescripsit Τε-
 ρεβινθόν.

C a p. CIII.

Πραγματός] Paulus lib. III. c. 24. Aëtius lib. VI. c. 97. No-
 iter c. 19.

ΕΠΙΧΡΙΣΤΑ ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ

προσώπων, ὥς μὴ ὑπὸ ἡλίου, ἢ ἀνέμου
ἐκκαίεσθαι.

Κ Ε Φ. Ρ Δ'.

Σερμίδαλι πλύνας, καὶ διηθήσας διὰ ῥάκους καὶ ἐά-
σας κατὰ σῆναι, ἀπόχες τὸ ὕδωρ, καὶ τῇ ὑποσάθμῃ
προσμίξας ὡς τὸ λευκόν, καὶ ποιῶν μέλιτος πάχος,
τούτῳ ἐπίχριε τὸ πρόσωπον, ἐν ἡλίῳ μέλιων διατρί-
βειν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἡλίου γεγόμενος πρόσκλυζε ψυχρῷ πο-
τῷ. ἄλλο. μαζίχην λεάνας μετ' ἐλαίου ὀμφακίνου, ἐπί-
χριε. ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐλαίου μυελὸν ἐλάφου, ἢ μό-
σχιον ἐμβάλλομεν. ἄλλο. ξύσματα κυπαρίσσου, καὶ πρί-
νου ἐν ἐλαίῳ ἐψήσας, ἄλειφε τὸ σῶμα, καὶ εὐχρῶν
ποιήσεις.

NIMA

C a p. CIV.

Ἐπίχριστα] Integrum caput ex *Aëtii* lib. VIII. c. 3. *Strabo* lib. XII. p. 781. τὴν δ' ἐσθῆτα ποικίλλουσιν ἐπιχρίσιν φαρμακείαις et lib. XVII. p. 1145. conf. *Salmosius* ad *Spartianum* p. 42. *Porphyrinus* de Abstin. lib. I. p. 43.

προφυλακτικά] Nam ut scribit *Hippocrates* de Articulis. p. 73. οἱ ἀνθρώποι αἰσχροὶ μὲν εἶναι πολλοὺ ἀποτιμασθαι. unde cosmeticam quoque ad medicum pertinere scribunt Jo. *Langius* Epist. Medic. lib. I. ep. XVI. p. 72. et *Mizaldus* apud *Schenkiun* Obs. et Experim. Cent. II. p. 72.

προσώπων] *Aëtius* προσώπου.

ὥς] *Aëtius* ὥς ὑπὸ ἡλίου, ἢ ὑπὸ ἀνέμου μὴ ἐκκαίεσθαι.

ἐκκαίεσθαι] Inprimis ad solem pertinet, sed scriptores optimi duobus substantivis unum verbum subjungunt, quod uni praecipue convenit, ut hoc ubertim et docte exposuit *Dorville* ad *Coluthi* vs. 91. et in primis ad *Chariton*. p. 395. cl. de *Rhoer* ad *Porphyrum* de Abstin. lib. I. p. 30. adde *Casaubonum* ad *Persii* Sat. III. p. 256. conf. *Raphelins* ad *Lucæ* c. I. 64. p. 452. et cl. *Fischerus* ad *Theophrasti* char. p. 86. et 94. Urere de vento *Borea* *Virgilius* Georg. I. 83. *Longus* Pastor. lib. III. p. 76. ubi vid. *Petr. Moll.* *Lenner* ad *Coluthum* p. 57. *Gracivus* Lect. Hesiod. c. 10. p. 50. *Pollux* lib. I. c. 6. p. 35. *Aristo*

CIRCVMLITIONES

PRÆSERVANTES FACIEM, NE A SOLE
VEL VENTO EXURATVR.

CAP. CIV,

Similaginem abluito, et per pannum percolato, et
stillare finito, aquam vero abjecta et ovi album faeci
quae sublidet admisceto, ad mellis usque crassitudinem,
eoque cum in sole versaturus es faciem perungito: cum
vero a sole abfueris, multa aqua frigida abluito. Aliud.
Masticem tritam cum oleo acerbo seu omphacino, illi-
nito, potest etiam pro oleo medulla cervi vel vituli in-
duci. Aliud. Cupressi ramenta et ilicis cum oleo de-
cocta, pulchrum colorem conciliant.

X 4

SMEGMA

Aristoteles apud Schol. *Aristophanis* ad *Lyfist.* vs. 665. ὥς
μὴ καίσεθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. De rubigine *Orpheus* de *Ly-*
pid. c. XV. vs. 93,

Ἀμφὶ περὶ σαχύνεσσι περισυνέχουσα κάθηται.

leg. περισυνέχουσα: quod vidi etiam in mentem venisse [o.
Schradero praefat. ad librum emendat. p. IX.

Σεμιδάλι] Leg. ex *Aëtio* σεμιδάλην.

ὑποδάμα] *Thomas* Mag. p. 472. v. Ἰδὲ et ibi *Witterus*.

ψυχρῶ] nempe ὕδατι vid. *Bos* *Ellips.* p. 175.

ἐλάφου] *Aëtius* ἐλάφειον ἢ μέσχηον ἐμβολή. *Ovidius* *Art. Ama-*
tor. lib. III. vs. 215.

ξύσμακτα] *Aëtius* πελεκύματα.

πρίνιον] *Bodaeus* a *Stapeln* ad *Theophrasti* II. Pl. lib. III. c. 16. p.
237. *Theocritus* *Idyll.* V. vs. 95.

Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκίλεις ὀριμαλίδες· αἱ μὲν ἔχουσι

Λεπτὸν ἀπὸ πρίνιου λεπύριον.

qui locus a nostro lucem accipit, nam fluctuat hic Scholiasta,
neque tam acutum hic cernere valuit magnus *Dan. Heinſius*
Lect. Theocrit. c. X. p. 328. ut in aliis locis bene multis. *Ε-*
μορφία indicat poeta, quod noster dixit καὶ οὐχ οὐκ ποιήσας
τὸ σῶμα. Norat enim artis cosmeticæ mysteria, unde quoque
anemones meminit vs. 93. conf. *Seneca* ep. 123. p. 495.

NIMA ΠΡΟΣΩΠΙΟΥ ΕΥΔΟΚΙΜΟΝ

καὶ θαυμάσιον, ποιεῖ τὸ πρόσωπον
 ὠραῖον, καὶ τετανέν, ἐκλεαίνει τὰς
 παχύτητας πάσας· ὠφέλησε δὲ καὶ
 ἔρχιν ἔχοντας, ἐλεφαντιάσεως σὺν
 τοῖς ἄλλοις δηλονότι βοηθήμασι. χρῶ
 αὐτῷ καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ
 σώματι.

ΚΕΦ. ΡΕ'.

Μαρίχης, λιβάνου ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος, Ἰρεως
 ἀγὰ οὐγΓ. α'. τραχανάνδης οὐγΓ. α'. ὄμφακος χυλοῦ
 οὐγΓ. θ'. πεπονίου σπέρματος σὺν τῷ αὐτοῦ ὑγρῷ οὐγΓ.
 ι'. ὠῶν τὰ λευκὰ κα'. σεμιδάλεως ξ. ε'. κόψας πάντα,
 καὶ Φυράσας τῷ λευκῷ τῶν ὠῶν καὶ τῷ ὑγρῷ τοῦ πέ-
 πονος καὶ τῷ χυλῷ τῆς ὄμφακος, ἀνάπλᾳττε ἀρτίσικους
 πλατέϊς,

C a p. CV.

Νίμα] Leg. νίμα ut recte apud *Altiun* lib. VIII. c. 6. conf. cl.
Sallier ad *Theophrastum* Mag. p. 100. *Veteres* omni mane, faciem
 lavabant, ut docet beatus *Chrysostomus* Opp. T. I. p. 152. et
 p. 542.

καὶ θαυμάσιον] *Aëtius* θαυμάσιον καὶ ποιεῖ.

ὠραῖον] Pulchritudinem hanc veram esse negat *Meletius* de natur.
 homin. p. 43. Pro ὠραῖον *Aëtius* habet λαμπρὸν, ac sic *Hip-
 ocrates* de morb. mulier. lib. II. p. 234. ἀλλὰ καὶ ὁ χιλὸς
 πτισάνης οὐκ ἔστι λαμπρὸς. De arte cosmetica vid. Jo. *Bernier*
Essais de Medecine P. III. c. 9. p. 121.

ἐκλεαίνει] *Diodorus* Sicul. lib. III. p. 206. de topazio radi: καὶ
 παραδίδωσι τοῖς διὰ τῆς τύχης διασπέντοις ἐκλεαίνειν τὸ παρα-
 δοθέν εἶδος. *Pfells* de Lapid. p. 36. lapidem hunc ex Dio-
 doro describens simpliciter uti λεαίνεται satis habuit. conf. c. IV.

παχύτητας] Leg. τραχύτητας, ut recte excusum apud *Aëtium*.
 confer cum hac compositione eam, quam habet *Eros* de morb.
 mulier. c. 61. p. 289. tubera dixit *Ovidius* Medicam. faciei
 vs. 85.

ἐξ] omisium apud *Aëtium*, apud quem pro ἔχοντας legitur
 ἐχοντα.

SMEGMA FACIEI

CELEBRE ET ADMIRATIONE DIGNUM,
 QVOD FACIEM REDDIT VENUSTAM ET
 EXPARRECTAM, ET OMNES ASPERITATES
 ABOLET: PROFICIT ETIAM ALIQVANDO,
 CVM ALIIS MEDICAMENTIS IN VSV
 ADHIBITVM, HIS QVI PRINCIPIO ELE-
 PHANTIASIS LABORAVNT, VSVS
 EST IN OMNI CORPORE.

C A P. CV.

Mastiche, thuris, sillae Ammoniacae, iridis singu-
 lorum uncia, tragaeanthi par pondus, succi uvae acer-
 bae unciae novem, peponis feminis recentis, hoc est,
 cum humore in eo contento unciae decem, ovorum al-
 bumina unius et viginti, similaginis choenices quinque,
 singula contundito, et ovi albo et humore peponis et
 succo uvae acerbae subigito, et in pastillos latos redi-
 gito,

X 5.

σμάτι] Cosmetics periti singulis corporis partibus peculiares
 compositiones habebant, quod cum non observaret Cyathus,
 ac Hercules manibus lotiones superiunderet, quae pedibus erant
 destinatae, ab Heroë interfectus est, quam historiam refert
 Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. v. 1212. Ηστί est ελα, vid,
 cap. 37.

ὄμφακος] Aëtius ὀμφακίου.

πεπονίου] Aëtius πέπωνος. Plinius lib. XX. c. 2,

ἐαυτοῦ] Aëtius ἐν αὐτῷ.

οὐγγ. γ.] Aëtius οὐγγ. ε'.

σεμιδάλεως] Juvenalis Satyr, VI. v. 482,

ξ] conf. notata ad c. 3,

τῆς ὀμφακος] Aëtius τοῦ ὀμφακος. Librarios genus mutare, no-
 cum non est. Justinus Mart. Or. ad Graecos p. 142. θίτω
 τὸ ξῆλος Ἥφαιστος καὶ μὴ φθονεῖται. ubi Suidurgus: nota τὸ
 ξῆλος pro τὸ, ζῆλον, ut suspensa hic sit librariorum fides. Pa-
 rem negligentiam deprehendere licet apud nostrum, nam c.
 IX. ἐξ ἀκόου dedit pro ἀκούς, ut, recte exhibent codd. Mss.
 et Galenus. et c. XXXVII. χαλβάνον pro χαλβάνης. Voces
 quae utroque genere, masculino nempe et neutro offeruntur,
 adnotavit

πλατῆς, καὶ ξήρανε ἔπειτα κόψας, σείσας, φύλαττα
ἐν ὑελίνῳ σκεύει καὶ χερῶ.

ΣΤΙΑΒΩΜΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ὑπερυθραίνει.

Κ Ε Φ. Ρ ε'.

Ὀροβίνου, κυκλίνου, θερμίνου, κριθίνου, ἐρεβινθίνου
ἀλεύρου, καὶ ναρκίσσου βομβοῦ ἀνὰ ξε. ἰταλικοῦ τὸ
ε'. σερμιδύλεως ξε. α'. κόψας, σείσας, λεπτοτάτῳ κοσ-
κύνῳ, καὶ φυράσας ὡς τῷ λευκῷ, ἀνάπλαττε τρο-
χίσκους, καὶ ξήρανε ἐν σιγῇ· ἐπὶ δὲ τῆς χρήσεως αἴρων
ὅσον ἐξαρκεῖ, διάλυε ὕδατι, καὶ χερῶ μετὰ βαλανείου.

adnotavit Andr. Schottus ad Isidori Peius. epistolas p. 306.
„Caeterum τὸν καὶ τὸ ὑπερον masc. et neutro genere dici ob-
„servatum e Luciano, Suida, Polluce et Varino, Clemente
„item Alexandrino, ac Theodoro Cyri Episcopo, lib. VI. et
„VII. Therapentice. Sic et e καὶ τὸ δούπιος, et ἄσος, utro-
„que genere elata reperias.“

πλατῆς] ignorat Aëtius.

σείσας] Aëtius σήσας. recte, ac sic quoque leg. cap. seq. conf.
notata ad c. 24.

ὑελίνα] conf. c. 1. Suetonius lib. VI. p. 607. atramentumque juxta
senem in catino vitreo thus tenentem.

Cap. CVI.

Στιλβώματα] Ex Aëtii lib. VIII. c. 6.

δὲ καὶ] καὶ ignorant Aëtii exemplaria.

ἐρεβίνου] Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 254. Ovidius
Medicamin. Faciei vs. 53. commendat compositionem, quam
commentario illustravit Georg. Wolsfg. Wedelius Exercitat. Dec.
VIII. exercit. 9. p. 64.

gito, et exiccato. Novissime vero contusos, et contritos in vase vitreo reponito, et utitor.

SMEGMA FACIEI,

QUOD ET HYBICUNDAM IPSAM

REDDIT.

CAP. CVI.

Farinae ervi, fabarum, lupinorum, hordei, ciceris et bulborum narcissi singulorum sextarii Italici dimidium, similaginis choenix unus, contunde et cribro tenuissimo excute et ovi albo subige, et pastillos efforma, et in umbra exicca, et cum usus necessitas incidit, accipe quantum satis est, et vino solutis a balneo utere.

κυαμίνου] *Aëtius καὶ κυαμίνου καὶ. Pherocrates apud Pollucem lib. II. c. 4. segm. 48. οὐ δὲ ἀπεπερσώπιζεσθαι κυάμινος.*

κριθίνου] *Aëtius καὶ πιστάνης.*

ἐρεβινθίνου] *Aëtius καὶ ἐρεβινθάν.*

βολβών] *Aëtius βολβών. Quomodo parentur docet Ovidius l. c. vl. 64.*

ιταλικού] *Ms. de ponderibus ac mensur. ὁ δὲ ζέτης λίτρας β'. ὁ δὲ Ἰταλικὸς λίτραν μίαν 5". apud Galenum T. IV. p. 467. editum ὁ δὲ ἰταλικὸς λι. α'. To. De mensura Italica diversa ab illa medicorum vid. Casaubonus ad Capitolinum p. 15. conf. quae de drachma Italica et Attica notat Salmastius Epist. lib. I. 67. p. 146.*

σείσας] *σήσας.*

κοσκύνω] *λεπτοτάτω l. κοσκύνω. Ovidius l. c. vl. 89. — per densa foramina cernere.*

ᾠδᾶτι] *Ita quoque Aëtius, interpres tamen legisse videtur ᾠδᾶ, cui favet Macedonius Anthol. lib. II. c. 13. epigr. 16.*

βαλανείου] *Aëtius βαλανίων.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΤΟΜΑ

παθῶν καὶ περὶ ὀδόντων διὰ

Φλεγμονὴν ὀδυνωμένων.

Κ Ε Φ. ΡΖ.

Διακλυζέσθωσαν ὄζος ἐν ᾧ ἀφέψηται κηκίς, ἢ
 εὐρύχνου ῥίζα, ἢ πενταφύλλου, ἢ καππάρεως ῥίζα, ἢ
 μυρσίνης φύλλα, ἢ πόλιον, ἢ βάτου ῥίζα, ἢ σκαλλητι-
 κὸν ὄζος. Διὰ δὲ φλεβοτομεῖν τούτους καὶ σικυᾶν. ὀδυ-
 νης δὲ πολλῆς οὔσης, πρόσβαλλε τοῖς κλύσμασι καὶ
 ὀπιον. διάχρειε δὲ καὶ τοῦ Φιλωνος, ἢ τὸν πάγχρησον·
 τοὺς δὲ διὰ ψυχρὰν δυσκρασίαν ὀδυνωμένους, γλήχωνα
 σὺν ὄξει, ἢ οἶνῳ ἐψήσας. διάκλυζε, ἢ πήγανον σὺν ὀξυ-
 μέλιτι, ἢ πύρεθρον διδόν διακρηατῆν εἰς τὸν ὀδυνώμενον
 ὀδόντα, ἢ σαφίδα ἀγρίαν, ἢ κινάμυμον, ἢ τιθυμάλου
 ῥίζαν

Cap. CVII. Cod. E. π'. Incipit liber III. in cod. B.
 in cod. D. βίβλιον δεύτερον.

Φλεγμονήν] Cod. D. φλεγμονῆς. ac ita quoque Cod. E.

Διακλυζέσθωσαν] Quae hoc capite et sex sequentibus traduntur,
 excerpta sunt ex Aëtii lib. VIII. c. 25. Aptum autem verbum
 hoc tenui, quo illud adhibuit quoque *Antidotis* Probl. Sect.
 XXVI. 3. δι' ὃ καὶ διακλύζονται καὶ ἐπιχρεοῦνται, καθάπερ
 Παρμενίων ὁ ὑπεργίτης. In Codd. A. et C. lemma capitis hu-
 jus tale est περὶ τῶν κατὰ στόμα πάντων καὶ διὰ φλεγμονῆς
 ὀδυνωμένων ὀδόντων. Cod. D. περὶ ὀδόντων ὀδυνωμένων διὰ
 φλεγμονῆς. pro διακλυζέσθωσαν Cod. D. habet διακλυζέ-
 σθωσαν.

ὄζος] ὄξι.

κηκίς] Codd. A. et C. κικίς. Cod. B. κικιδίος. Cod. D. κικι-
 δός.

εὐρύχνου] *Apulejus* de virib. herb. c. 76. Codd. A. et C. addunt
 ἢ ὑοσυνάμου ῥίζα. Cod. D. ἢ ὑοσυνάμου ἢ μυρσίνης.

καππάρεως] Codd. A. et C. καπάρεος.

ῥίζα — σκαλλητικὸν] ignorat Codd. A. C. et E.

πενταφύλλου] *Scribonius Larg.* c. X. 53.

δάτρυ] *Q. Ser. Samonicus* c. XV. vs. 10. *Apulejus* de virib.
 herb. c. 89. *J. J. Weyt* *Gazophylac.* p. 812.

DE ORIS AFFECTIBVS

ET DOLORE DENTIVM EX

INFLAMMATIONE.

C A P. CVII.

Dentium dolore affecti aceto os colluant, in quo galla cocta sit, vel solani radix vel quinquifolii, vel capparidis, vel myrthi foia, vel posium, vel rubi radix vel acetum scillites. Venam praeterea secare et cucurbitulas admoveere in hoc casu oportet. Quod si dolor gravior est, collutionibus opium adjici potest, vel illini dens Philonis antidoto, vel ea quae ob multiplicem usum panchrestus dicitur. Quibus vero dentis ex frigida intemperie dolent, pulegio in aceto vel vino cocto, os colluant, vel ruta cum aceto mulso vel pyrethrum in ore seu dolente dente contineant, vel herbaum pedicularum

σκαλλητικόν] σκυλλητικόν. Codd. A. et C. σκυλλητικόν. Cod. E. σκυλητικόν.

δῶ δὲ] Codd. A. C. et E. δῶ δὲ καὶ.

σικυῶν] Leg. σικυῶν.

πρὸςβάλλει] adde, ita c. 217. et 236. *Arrianus* Peripl. Ponti Euxini. p. 134. πρὸςβάλλειν τῇ τιμῇ· εἰ δὲ ἐστὶ ἀπαγορεύει, ἐπὶ πρὸςβάλλειν. Codd. A. et C. πρὸςβάλλει. Recte interpres adjici vertit, ita *Valerius Maximus*. lib. IV. c. 3. 1.

κλύσμασι] Codd. A. et C. κλήσμασι.

καὶ] omissa copula in Codd. A. et C.

Φίλωνος] Leg. τῇ Φίλωνος, vel τὴν τοῦ Φίλωνος. et sic quoque leg. c. 168, 170 et 173. *Philo* medicus fuit Tartentis, ut testatur carmen ejus apud *Galenum* sec. loc. T. II. lib. IX. p. 293.

Τάχσεως ἡγετοῦ μέγα θνητοῖσι Φίλωνος

Εὐρεμα πρὸς πολλὰς εἰμὶ πάθαι δδύνας.

ita leg. nam male apud *Galenum* editum εἰ μὴ. De eo consul. *Bernier* Essai Chronol. de Medecine p. 90. *Mercklinus* Linden. Renov. p. 922. ubi dicitur vixisse ante N. C. Sub Augusto natum suspicatur *Dau*. *Clericus* Hist. Medicin. p. 561. adde *Eloy* Dictionnaire T. II. p. 278. Dicebatur *Herennius Philo* et *ιστρικῶς* scripsit, vid. *Stephanus Byz.* de Urb. v. Δυρῆσιον. p. 318.

πάγχρηστον] addit Cod. D. τρεχόν.

ρίζαν ἐν οἴνῳ ἐψήσας, ἢ δάδα, καὶ κηκίδα σὺν οἴνῳ. ἢ τὴν
θηριακὴν ἔμπλασαι, ἢ σιόροdon κατεχέτω, ἢ ὀρίγανον,
ἢ θύμον, ἢ ὕσσωπον σὺν ὀξυμέλιτι ἐψήσας, δίδου δια-
κλύζειν.

ΠΕΡΙ ΠΕΛΙΔΝΟΤΜΕΝΩΝ

καὶ βεβρωμένων ὀδόντων.

Κ Ε Φ. Ρ Η.

Καὶ τοὺς πελιδνουμένους δὲ καὶ διαβεβρωμένους
ὀδόντας, ὡς ἂν ἐξ ἐπιρροῆς ὑγρῶν μοχθηρῶν πάσχον-
τας,

τοὺς δὲ] Codd. A. et C. τοῖς δὲ.

γλήχωνα] Codd. A. et C. γλίχωνα.

ἢ οἶνα] Cod. E. ἐψήσας διάκλυζε, ἢ μετὰ οἶνον.

ἢ πήγανον] Cod. E. καὶ πήγανον.

δίδου] delet Cod. E.

σαφίδα] Cod. E. σαφίδα.

τιθυμάλοι] Proscribit Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 4.
conf. Celsus lib. V. c. 7. Dioscorides lib. IV. c. 165. Plinius
lib. XXVI. c. 8. Schol. Aristophanis ad Ecclesiaz. vs. 404.
Codd. A. et C. τιθυμάλλου. Cod. E. τιθυμάλης, barbare ad-
scripsit doct. Corec.

ρίζαν] Codd. A. et C. ρίζα.

εἰς τὸν] Cod. D. εἰς τὸν ποιοῦντα οὐ. Cod. E. ἀλγοῦντα.

δάδα] Codd. A. et C. δάδαν. Cod. E. δάδδαν. Aetius lib. VIII.
c. 30. Alexander Trall. lib. III. c. 10. p. 212. Hippocrates
de superfoet. p. 46. et de natur. muliebr. p. 134. Plinius lib.
XVI. c. 10. et lib. XXIII. c. 7. Salmasius ad Solinum p. 356.
Flos resinae crudus, cum astula excisus dñs est. vel lignum pi-
ceae, ut explicat Palmerius ad Lucianum de morte Peregr.
p. 356. Foësius Oecon. Hippocr. p. 90. Conf. Scribonius
comp. 58.

κηκίδα] Codd. A. et C. κικίδας.

σὺν οἴνῳ] Codd. B. et D. ἐν. Cod. E. ἐν οἴνῳ, καὶ pro ἢ.

θηριακὴν] De veterum theriaca vid. Hieron. Mercurialis Var. Lect.
lib. II. c. 16. et Jac. Primerosius de vulgi error. lib. IV. c. 7.

larem vel cinnamomum, vel titymali radicem in vino decoctam, vel taedam et gallam eodem modo paratam, vel theriacam seu allium ad emplastri modum adhibeant, vel origano vel thymo, vel hyssopo, in aceto mulso cocto os colluant.

AD DENTES NIGROS

ET EXESOS.

C A P. CVIII.

Ad nigros vero dentes et exesos, idque ob affluentium humorum vitiosorum, nigellam cum oleo denti circum-

p. 359. Recentem theriacam commendat noster c. 132. unde firmatur sententia *Primerosi*, nam ubi simpliciter exhiberi iubent theriacam, veterem designant. Compositionem praeter alios tradunt *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 152. et *Tzetzes Chiliad.* VIII. vs. 922. quomodo agat theriaca in corpus humanum exponit *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 130.

ἐμπλάσας] Leg. ἐμπλάσσει. Codd. A. C. et E. ἐμπλάσει.

ἢ σκόροdon — διακλύζαν] Migrant e cod. E.

θύμον] Codd. A. et C. θρίμβην. Cod. B. θύμβην.

Cap. CVIII. Cod. E. πβ. non praegresso πα.

πελιδινομένων] Cod. D. πελιδνωμένων.

βεβρωμένων] Cod. E. διαβεβρωμένων.

Καὶ τοὺς] Leg. καὶ πρὸς π. Eundem errorem sustuli ex c. 82. ubi pro τοὺς δε χροῖους ἤχρους, veram lectionem πρὸς δε χροῖους ex *Alex.* revocavi.

πελιδινομένους] *Theophrastus Char.* c. 19. τοὺς ὀδόντας μέλαινας καὶ ἐσθιομένους. ubi vid. *Casaubonus* p. 200.

δὲ] Exulat e Cod. E.

διαβεβρωμένους] Cod. B. διαβεβρωσκομένους. recte.

πύσχοντας] Post hoc verbum distinctio maior ponenda.

τας, μελάθιον μετ' ἐλαίου περίπλασσε τὸν ὀδόντα, ἢ πέπερι, ἢ κάρυον καὶ ὄπιον ἐπιτίθει, ἢ πέπερι, καὶ νύτρου ἀφρὲν ἢ πύρεθρον μετὰ σιμέντης, ἢ ὄπον κύρηναϊκόν, καὶ πέπερι μετὰ χαλβάνης, ἢ μελάθιον, καὶ σκόροδον περίπλασσε, ἢ κηκίδα λεῖαν μετὰ κεδρίας.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΣ ΣΕΙΟΜΕΝΟΥΣ

ὀδόντας καὶ ρευματιζομένους.

Κ Ε Φ. Ρ Θ'.

Μυρσίνης καὶ σχίνου καὶ κηκίδων ἀποξέματι κλυθῆσθωσαν, ἢ ξύδος συριακοῦ, ἢ βαλαυσίου, ἢ σιδίαν. ἄλλο. χαλκίτην ὀπτὴν δραχμ. ιβ'. καθάριαν δραχμ. η'. χερῶ ξήρῳ

μελάθιον] Codd. A. et C. μελάθι. Max iterum μελάθιον. sic etiam bis πέπερι. Non insolens apud auctores ut idem his repetatur, vid. Dorville ad Chariton. p. 404. Aetacius de Caus. morb. chron. lib. II. c. 12. p. 67. B. Petronius Satyr. c. 33. p. 131. ubi vid. not. frequens hoc apud medicos reperitur in formulis, ut ad Celsi lib. V. c. 6. et 7. observavit Bald. Renssens p. 440. Alexander Trall. lib. II. c. 3. in collyrii nardini compositione bis praescripsit myrrham, unde alterum deleri vult Jo. Molinaeus in annotat. p. 177.

ὀδόντα] Codd. A. et C. addunt ἢ κατὰ κράς σὺν ὀπίῳ ἐπιτίθει.

νύτρου ἀφρὲν] Dioscorides lib. V. c. 131. Celsus ad Treb. Pollionem p. 200. Salmasius de Homon. Hyg.iatr. c. 121. Needham ad Geopon. lib. XVI. c. 18.

μελάθιον] Codd. A. et C. μελάθι.

περίπλασσε] Codd. A. et C. περίπλασσε. Cod. B. ἐπιπλάσσε. Cod. E. περιπλάσειον. τοὺς ὀδόντας.

πέπερι — πέπερι] Absunt a cod. E.

κηκίδα] Codd. A. et C. κηκίδια. Cod. B. κηκιδιον λεῖον.

λεῖαν] Codd. A. et C. διαλύαν. Cod. D. λεῖαν. Forte λεῖαν
νας.

κεδρίας] Codd. A. et C. κεδρέας.

circumline, vel piper vel canchry, hoc est rois-marini semen, et opium impone, vel piper et nitri spumam, vel pyrethrum cum myrha, vel liquorem cyrenaicum, vel piper cum galbano, vel nigellam, vel alium, vel gallam tritam cum cedria circumline.

AD DENTES MOBILES

ET FLUXIONE TENTATOS.

CAP. CIX.

Myrhi, lentisci, vel rhois Syriaci, balaustiorum vel malicorii decocto os colluant. Aliud. Chalcitidis rosine drachmae duodecim, cadmia drachmae octo, sic

C a p. CIX. Cod. E. πγ.

πρὸς τοὺς] Delet articulum cod. D. Cod. A. et C. πρὸς ξευματισ-
σε, εἰνους ἐδόντας. Cod. E. ξεύματα.

Μυροῖν] Ita copulam quoque posposuit in periodi initio, Dio-
dorus Sicul. lib. III. p. 329. Κρόνον καὶ μυθολογοῦσ. Noster
C. 112. ταῦτα καί.

εὐχίου] Dioscorides lib. I. c. 89. Aratus vs. 1052. Plinius lib.
XXIV. c. 7. Q. Ser. Samonicus c. XV. vs. 11. Eustathius in
Hexaem. p. 11. et ad eum Leo Allatius. Σχινιστρακτὴς Lu-
ciani Lexiph. p. 963. Apostolius Proverb. Cent. XVII. 85.
L. Kusterus praefat. ad Fam. lib. V. P. Tournefort Itinerar.
T. I. p. 14.

κηκίδων] Codd. A. et C. κικίδες.

ἀποξίματι] Codd. A. et C. ἀποξίματα. Cod. D. ἀπόξημα.

κλυζέσθω] Cod. E. κλυζέσθω.

ἐός] Codd. A. C. et E. ἐόν.

σιδίων] Codd. A. et C. σιδίων. Cod. E. βαλαΐσιοι ἢ σάδιοι.

χαλκίτη] χαλκίτην. Paulus lib. III. c. 26.

ἄλλο — ἄλλο] Exulant e codd. A. et C. Cod. D. ἄλλως.

λίβατοι] Codd. A. et C. λίβατοι, στυπηρία. Ἀπὸ λίβατος ha-
bitur et quae infra leguntur: ἐλαίαν καλυμῶσαι ἀλμυρῇ, σὺν
πηγρῇ διακλυζε. et mox καὶ στυπηρίας.

ξηρῷ συν ὄξει. ἄλλο. λιβάνου, συπτηρίας ἀνὰ δραχμῇ.
δ'. ἄλος ὀπτοῦ δραχμ. ἢ. λαιώσας χρῶ. ἄλλο. ελαίων
κολυμβάδων ἀλμην συν πηγάνῳ διάκλυζε. ἄλλο. συπτη-
ρίαν καὶ μίσυ ἴσα μετὰ κεδρίας περιχρεῖ τοὺς ὀδόντας·
κενοὶ γὰρ φλέγμα· ἀκρως δὲ ποιεῖ καὶ ἡ χία μασίχῃ
μασσωμένη.

ΠΡΟΦΤΛΑΚΤΙΚΑ

ὀδονταλγίας.

Κ Ε Φ. ΡΥ.

Τιθυμάλλου ῥίζαν ἐψήσας συν οἶνῳ διάκλυζε, ἢ συπ-
τηρίαν μετ' ὀλίγης σμύρνης παράτριβε, ἢ ἴρεως ἰλλυρι-
κῆς διαμασσωμένης, ἢ ἀριευθίδας, καὶ κυπαρίσσου φύλ-
λα,

ξηρῷ συν ὄ.] absunt a Codd. A. et C. Cod. E. ἢ συν ὄξει.

ἄλλο] Delet Cod. A. et mox

συπτηρίαν] Cod. E. συπτηρίας καὶ μίσυος.

κολυμβάδων] Displicet haec vox Phrynicho p. 46. sed vid. Hardui-
nus ad Plinii lib. XV. c. 3. Moeris p. 8. Thomas Mag. p.
35. et ad eum V. D. Athenaeus lib. IV. c. 4. p. 133. Theo-
philus Corydal. apud Fabricium Biblioth. Gr. T. XIII. p. 717.
Hieron. Mercurialis Var. Lect. lib. I. c. 3. Needham ad
Geopon. lib. IX. c. 33. Guys Itinerar. T. I. p. 125.

καὶ ἡ] Codd. A. et C. καὶ ἡ συχία. μασίχῃ μασσωμένη, χαλκίτην
ὀπτήν σ' ἰβ'. καδμίας σ' ἡ. χρῶ ξηρῷ συν ὄξει. Hic nempe col-
locavit quae supra omisit.

χία] Mart. a Baumgarten Peregrinat. lib. III. c. 15. p. 135.
Chius, quae sola ex omnibus mundi insulis, masticem gignit.
sed falso solum ferre perhibet, vid. Lemery Diction. p. 304.
Plinius lib. XII. c. 17. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 106.
Isidorus origin. lib. XVII. c. 7. Tournefort Itinerar. T. I.
p. 145. Academi. Inscript. T. IV. p. 541. Clemens Alex.
Paedagog. lib. III. c. 3. p. 222. D. de viris: καὶ μασίχην τρώ-
γοντες, ὄζοντες μύρου, et de mulieribus p. 251. D.

φλέγμα] Cod. E. φλεγμονάς.

ἴρεως] Galeni sunt verba sec. loc. lib. V. p. 233.

μασσωμένη] Theophrastus Char. c. 20. καὶ τὸ παιδίον τῆς τίτθης
ἀφελόμενος μασσωμένοι σιτίζων αὐτὸς. quam lectionem contra
Casau-

co utitor aut cum acetō. Aliud. Thuris, aluminis, singulorum drachmae quatuor, salis torridi drachmae octo, tritis utere. Aliud. Muria ex olivis colymbadibus cum ruta os colluant. Aliud. Aluminis et myrsos pares portiones cum cedria denti illinuntur, pituitam enim evacuat, summe etiam facit chia mastix dentibus attrita.

QVAE PRAESERVANT

A DOLORE DENTIVM.

C A P. CX.

Tithymali radice in vino cocta os colluant, vel alumen cum myrrhae momento affricent, vel iridem illyricam dentibus conficiant, vel juniperi baccas, aut cupressi
Y 2 folia,

Casaubonum tuetur Fischerus. Cod. D. *μάσσάμεν μετὰ καὶ κωνίων τριῶν ἀγριοσαφίδας*. forte *ἀγριοσαφίδος* legendum innotuit vir eximius J. B. Bölla.

C a p. CX.

ὀδονταλγίας] Codd. A. et C. *ὀδοντάλγαν*. et *περὶ σφυλακτικὰ*.
Τιθυμάλλου] Quibusdam mutatis sumit ex Galeni sec. loc. lib. V. p. 233.

σμένης] Nullo addito epitheto, quae *σμένα* ἰατρῶν vocatur ab Aristotele Probl. Sect. XII. 1.

περιτρέψε] Codd. A. et C. *περίτριβε*. *περὶ* et *παρὰ* saepius a librariorum permutari, notavit L. Bos animadv. ad scriptor. Gr. p. 198.

ἴρεως] Glossae Jatric. Mss. *Ἡρεος ἡλίσκη* leg. *ἴρεως ἡλυσκή*, *κάλυκος κρήνου*. Cod. D. *ἴρεν ἡλυσκήν*. et sic quoque Cod. B. Cod. E. male *ἡλυσκού*.

διαμασσωμένης] Codd. A. et C. *διὰ μασσωμένης*. Cod. D. *δίδου μασσάσθαι*. Cod. B. *μασσάσθαι*.

ἀρκευθίδας] Cod. D. *ἀρκευθον*. Cod. E. *ἀρκευθου*. Cum hic medicamenta potissimum adstringentia praescribantur, suspicor baccas hic intelligi juniperi, quae latifolia arborea audit Tournefortio, quae vi gaudent styptica: sed *ἀρκευθίδας* quoque di-

λα, καὶ κηκίδας σὺν μέλιτι διάχρειε τετράκις τοῦ μηνός,
ἢ πτελέας φλοιὸν ἐν οἴῳ ἐφήσας διάλυσε.

ΠΕΡΙ ΟΔΟΝΤΟΦΥΟΤΩΝΤΩΝ

βρεφῶν.

ΚΕΦ. ΡΙΑ'.

Ἐὰν ὦσιν ἐπαρτήεις, κυνείῳ γάλακτι τὰ οὖλα ἐπί-
χρειε, ἢ λαγωῦ ἐκκεφάλῳ ἐπίχρειε τὰ οὖλα, καὶ
ταχέως ὀδοντοφυεῖ ἢ λύουσιν ἰνδικὸν σὺν οὖρῳ παιδίου
διάχρειε.

ΟΔΟΝ-

ci cedri sphaerulas apud Nicolaum notat Jul. Joseph. Scaliger
Epist. lib. I. ep. 22. p. 127. propter miram similitudinem,
quam habet cum junipero, quibus hic locus non est.

κυπαρίσσου] Codd. A. et C. κυπαρίσου.

κηκίδας] Codd. A. et C. κικηδὰς.

πτελέας φλοιὸν] Longus Pastoral. lib. I. p. 16. καὶ διαμασσησά-
μενοι φλοιὸν χαλκὸν πτελέας, ἐκκέφασαι, ita enim legendum.
Codd. A. et C. πτελαίας.

Cap. CXI. Cod. E. πδ'.

Περὶ] Codd. A. et C. ὀδόντων φυόντων βρεφῶν. Cod. E. περὶ
τῶν.

Ἐὰν] Galenus de comp. pharm. sec. loc. lib. V. p. 233. Cod.
E. ἡν.

κυνείῳ] Codd. A. et C. γυναικείῳ. De populo Indiae, qui lac
caninum bibebant quotidie, vid. Aelianus H. A. lib. XVI. c.
31. sed reddamus hoc adjectivum, quod adhibere non recusavit
Hesiodus Op. et D. v. 67. nec Homerus Iliad. I. v. 373.
Tryphiodoro de Excid. III. v. 488.

Ὡς φαμένη κυνέην ἀπάτην ἐκέδασσε γυναικός.

leg. κυνέην. Nicetas Choniata, Annal. p. 326. καὶ ὀφθαλμοῖς
κυνέοις ἤπτοτο τῶν ἀψάτων. An reddi debeat Pindaro Nem.
Od.

folia, vel gallas cum melle quater in mense illinito, vel ulni cortice in vino decocto os colluant.

DE DENTIVM ORTV

IN PVERIS.

C A P. CXI.

Cum dolent dentes pueris, canino lacte gingivas illinito, vel leporis cerebello, et confestim prodibunt dentes, vel lycium indicum cum urina pueri.

Y 3

DENTI-

Od. IV. p. 120. pro καίειν, haereo anceps. De lacte canino vid. *Aristoteles* H. A. lib. VI. c. 20.

οὔλα] *Aschylus* Chœph. vs. 832. *Pollux* lib. II. c. 4. segm. 94. conf. cel. *Gesnerus* ad *Orphei* Argonaut. vs. 955. *Aristoteles* H. A. lib. I. c. 11.

λαχνοῦ] *Dioscorides* lib. II. c. 20. Q. *Seren.* *Samonicus* c. LX. vs. 6. *Sextus* *Placitus* c. 2. *Kiranides* p. 86. *Moschios* de morb. mulier. c. 119. *Bald.* *Roussens* carm. de lepore p. 8. *Jc.* *Fontanus* H. N. de Quadrup. p. 157. In Cod. B. ἡ λαχνοῦ — τὰ οὔλα defunt.

ἐγχεφάλω] Codd. A. B. C. et E. ἐγχεφαλον.

ἐπιχρίε τὰ οὔλα] Omittit Cod. A. Cod. E. τὰ οὔλα ἐπιχρίε.

λύκειον] Codd. A et C. λυκείον.

οὔρα] Cod. E. οἶα.

παιδίου] nempe ἀφθόρου, vid. c. 86. De usu hoc urinae *Strabo* lib. III. p. 249. et ad eum *Casaubonus*. *Diodorus* Sicul. lib. V. p. 357. *Catullus* carm. XI. vs. 22. *Apulejus* Apolog. p. 246. *Hier.* *Amercurialis* Var. Lect. lib. III. c. 19. Codd. A. et C. παιδικῶ.

διάχρειε] in codice B. post παιδίου additum α'. αὐτὰ κα' τροφολαττοῦσι ἀπαδύουσιν τοὺς ὀδόντας, διάχρειε. Illud α'. ipso significare ἀφθόρου.

ΟΔΟΝΤΟΤΡΙΜΜΑΤΑ

ΛΕΥΚΑΝΤΙΚΑ.

Κ Ε Φ. ΡΙΒ'.

Ταῦτα καὶ προφυλάττουσιν ἀνωδύνους τοὺς ὀδόν-
 τας. κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου, ἕως οὗ λευκανθῇ
 οὐγΓ. α'. μασίχης οὐγΓ. β'. σχοίνου ἄνθους εἰγΓ. β'.
 πεπέρεως λευκοῦ οὐγΓ. α'. κόψου οὐγΓ. α' φύλλου οὐγΓ.
 α'. λειώσας τρίβε τοὺς ὀδόντας. ἄλλο. μαράθρου σπέρ-
 μα δραχμ. μ'. κισσῆρεως οὐγΓ. α'. ἄλός ἀμμωνιακοῦ
 δραχμ. β'. ἱρεως δραχμ. β'. ῥόδων ἄνθους δραχμ. α'.
 ναρδοσάχυος δραχμ. α'. λειώσας χρῶ. ἄλλο. κισσῆρεως
 δραχμ. δ'. ἁλῶν ἀμμωνιακῶν δραχμ. β' κυτέρου δραχμ.
 δ'. πέπερι δραχμ. β'. κόψας, σείσας χρῶ. ἄλλο. μαρ-
 μάρου ῥινίσματα οὐγΓ. α'. ἄλός ὀπτοῦ οὐγΓ. γ'. κασσίας
 οὐγΓ.

Cap. CXII. Cod. E. πέ'.

Λευκαντικά] Codd. A. et C. λευκαντικά.

προφυλάττουσιν] Codd. A. et C. προφυλάττουσιν. Cod. E. πα-
 ραφυλάττουσιν.

πεπέρεως] Eadem fere formulam habet Eros de passion. mulier.
 c. 58. p. 285.

κέρατος] Q. Ser. Samonicus c. XV. vs. 13. Scribonius Larg. c.
 XI. 60.

κεκαυμένου] Codd. A. et C. καῦσον. Cod. E. καύσας.

οὐγΓ. α'.] Addunt Codd. A. C. ἄλός ἀμμωνιακοῦ. Codd. B. et
 D. λίτραν α'. Cod. E. ἕξαΓ. α'.

μασίχης — οὐγΓ. α'.] delet Cod. E.

σχοίνου] Codd. A. et C. σχίνου.

φύλλου] Codd. A. et C. φύλου. Plutarchus T. III. p. 1822. κα-
 θάραι τὴν τὸ θυμὸν καὶ κινεῖσθαι καὶ κέρδαι καὶ φύλ-
 λα καὶ καλέμους ἀραβικοὺς. conf. Achilles Tat. lib. IV. p. 231.
 et ad eum Solimanus p. 753. Heliodorus lib. X.
 p. 494. Arrianus Peripl. maris Erythr. p. 178. conf. quae ad
 c. 39. notavi.

ἄλλο] Delent Codd. A. et C. ἄλλας. Codd. B. et D.

μαράθρου] Pinius lib. XX. c. 23. Aelianus H. A. lib. IX. c. 16.

DENTIFRICIA

QVAE DEALBANT DENTES.

C A P. CXII.

Haec dentes a dolore quoque praeservant, cornu cervi usi, dum albescat uncia, mastiches unciae duae, floris junci odorati par pondus, piperis albi uncia, costi tantundem, folii par portio, tritis dentes fricantur. Aliud Seminis foeniculi drachmae tredecim, pumicis uncia, salis Ammoniaci drachmae duae, iridis totidem, florum rosarum, spicae nardi singulae drachmae, tritis utitor.

Aliud. Ramentorum marmoris uncia, salis costi unciae
Y 4 tres,

σπέρμα] σπέρματος.

δραχμ. μ'.] Cod. E. δραχμ. η'.

χισσήρεως] Paulus lib. III. c. 26.

άνθους] Codd. A. et C. άνθος.

άλλο] deest in Cod. A. Cod. D. άλλος.

άλλο χισσήρεως] Formulam hanc praetervidit interpres. De pumicis usu vid. Raderus ad Martialis lib. V. epigr. 42.

άμμωνιακῶν] Synesius ep. 149. p. 94. Strabo lib. I. p. 84. et ad eum Casaubonus. Codd. A. et C. αλὼς άμμωνιακῶν.

χεῶν] Huc usque Codd. A. C. et E. caetera ignorant.

μαρμαρέου] Codd. B. et D. praefigunt άλλος. Glossar. Philoxeni p. 112. marmor, μάρμαρον, μάρμαρον. leg. μάρμαρον, μάρμαρος. Phavorinus μάρμαρος, λευκή λίθος. ita ήδύσμον et ήδύσμος c. 73. Synesius epitt. 127. ή πίστον εν μαρμαρέου ζήτῳ. Sic quoque άμυλον c. 124. άμιλος vero Glossae Jauricae habent. Quodnam vero marmor sit. intelligendum, indicare cum neglexerit noster, anxie non adlaborandum ut inquiramus, multas enim marmoris species eleganter recensuit doct. Blasius Cariophilus de antiquis marmoribus.

ένίσματα] Codd. B. et D. ένίσματος λίτραν α'.

κασιός] Codd. B. et D. κασιός. Est caesia lignea glutinosa, nam caesia, quae fistulosa vocatur, ac merito inter purgantia levisima numeratur, ignorabant medici veteres, Aduario anti-
quiores

οὐγ. γ'. ἰσῆως οὐγ. γ'. ῥόδων ξηρῶν οὐγ. γ'. κέρατος
ἐλαφείου κεκαυμένου οὐγ. γ'. καρδίας χυος οὐγ. β'.
φύλλου δραχμ. β'. νισσῆρας δραχμ. γ'.

ΠΡΟΣ ΣΕΙΟΜΕΝΟΥΣ

οδόντας, καὶ αἵμασσομένα
οὐλα.

Κ Ε Φ. ΡΙΓ.

Σειομένους οδόντας καὶ τὰ αἵμασσομένα οὐλα ἰᾶται,
ἴσησι δὲ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ῥόδων, καὶ λευκαίνει τοὺς
οδόντας. σχιστῆς οὐγ. δ'. μασίχης οὐγ. α'. λιβάνου
οὐγ. δ'. φύλλου δραχμ. δ'. ἄλλο. ἐπὶ τῶν μέγιστων
οδονταλγιῶν ἀν' ὡς ποιεῖ ὁ Θεωρ. ῥῆας, καύσας καὶ λεύ-
νας μετ' ἐλαίου, πύχους ποιῶν μέλιτος, χρῶ. ἢ προσπίε-
ζε τῷ γήρῳ καὶ κεκαυμένῳ, καὶ ἐκπίπτουσιν. ἄλλο. ἢ με-
λάνθιον

quiores, ut docent Bald. Rossius Epist. Medicinal. XLVII. p.
171. Jo. Friend Hist. Medic. P. I. p. 144. et Coryophilus de
usu et praestantia thermar. p. 4. Cistiam veterum nostrum
esse Cinnamonum affirmat Scaliger Scaligeran. prim. p. 53.
conf. Guern. Rossius de purgant. Sec. III. Art. II. c. 1. p.
118. et Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 75. et p. 131.

ξηρῶν] Codd. B. et D. ξερῶν.

κέρατος] Codd. B. et D. κέρως.

ἐλαφείου] Codd. B. et D. ἐλαφρον.

φύλλου] Omittunt Codd. B. et D.

δραχμ. γ'.] Codd. B. et D. οὐγ. γ'. et addunt: λευκίνας μετὰ
μέλιτος ἀκάνθου, ἀπαῖς τοῖς μέγιστοis περίχρως τοὺς οδόντας.

Cap. CXIII. Carent hoc capite Codices MII.

Σειομένους] Aëtius lib. VIII. c. 35.

ἴσησι δὲ] leg. ἴσησι τε.

ῥόδων] Epiphorae dicunt una voce. Marcellus Empir. c. XII.
p. 24. Ad epiphoras dentium et pituitam, si in dentes incide-
runt, quam epiphoram Graeci appellant.

tres, cassiae tantundem, irisidis et cornu cervini usli par pondus, spicae nardi unciae duae, folii totidem, punicis unciae tres.

AD DENTES MOBILES

SEU VACILLANTES ET CRUORE

SVFFVSAS GINGIVAS.

CAP. CXIII.

Dentes mobiles et cruentas gingivas sanant, et fluxionem quae ad ipsos fertur sistunt et dealbant. Aluminis scissilis unciae quatuor, mastichis uncia, thuris unciae quatuor, folii drachmae quatuor. Aliud. Quod in vehementissimis dentium doloribus summe facit. Anguinum senectam comburito et ex oleo terito, dum mellis crassitudinem habeat, et utilior. Aut eam quae non cremata est applicato et excident. Aliud. Nigellam fri-

Y 5

xam

λεβάνου] *Apulejus* Apolog. p. 270.

ἐπὶ τῶν] *Alex.* lib. III. c. 10. p. 213.

ποῖον] *Galenus* sec. loc. lib. V. p. 231. et *Alex.* l. c. addunt τοῦτο, quod nostro reddendum, et distinctio ponenda major.

λεβάνου] Emendandi hinc *Galenus* et *Alex.*

γῆρας] *Nicander* Ther. vf. 31. *Dioscorides* lib. II. c. 18. *Horapollon* Hierogl. lib. I. c. 2. apud quem leg. τὸ γῆρας ὅφρις ἀποδύεται. *Niphilinus* Neron. p. 148. *Lactantius* ad *Statii* Thebaid. lib. IV. vf. 97. *Janus Gebhardus* ad *Tibulli* lib. I. eleg. 4. vf. 35. *Aelianus* H. A. lib. IX. c. 16. *Aëtius* l. c. ex quo haec hausit *Nonnus*. *Salmasius* ad *Solinum* p. 241. *Jo. Gervaeus* ad *Nicandri* Ther. p. 77. Quid sit γῆρας exposuit *Aristoteles* H. A. lib. VIII. c. 17. *Spolium* serpentis dixit *Eros* de passion. mulier. c. 17. p. 250. Non de serpentibus solum dicitur, verum etiam de cancriis similibusve apud *Aelianum* H. A. lib. XI. c. 37. conf. *Apulejus* Apolog. p. 236.

ἀνακαταστή] addit *Galenus* l. c. τοὺς ἐδόντας, quod nostro restituentum, nisi id consulto omiserit.

ἀντίπτουσι] Praeiens pro futuro, vid. quae ad c. I. adduli.

λάνθιον Φρύξας, καὶ μετ' ὅξους λεάνας, δριμέας, ἀντί-
 θει τῷ βρώματι, καὶ περίπλασσε, καὶ οὐνέτι βρωθήσας-
 ται, ἀλλὰ μενεῖ οἶον ἦν, ἥ μελάνθην Φρύξας, λεάνας
 μετ' ἐλάϊου, χρῶ ὁμοίως. Σμήγμα ὀδόντων. Γλήχω-
 νος καὶ ἀλὸς ἴσον ἐκάτερα ὕδατι Φυράσας, καὶ Φρύξας,
 ὁμοίως χρῶ. ἐν ἄλλῳ. καὶ ἀλὸς ἀμμωνιακοῦ, καὶ ἴρεως
 ἀνὰ δραχμ. β'. ἄλλο. κέρας ἐλάφου, καύσας καὶ μασί-
 χην ολίγην σμιξας, χρῶ. ἄλλο. κισσήρεως δραχμ. δ'.
 σηπίας ὄσρακοῦ δραχμ. γ'. μασίχης χίας, Φύλλου ἀνὰ
 δραχμ. α'. ἄλλο. κισσήρεως κεκαυμένης οὐγΓ γ'. ση-
 πίας ὄσρακοῦ δραχμ. δ'. κέρατος ἐλαφείου κεκαυμένου
 οὐγΓ. β'. ἀλῶν ὀπτῶν οὐγΓ. β'. ναρδοσάχυος δραχμ. δ'.
 κυπεύρου δραχμ. δ'. κόσου δραχμ. δ'.

ΠΡΟΣ ΑΙΜΑΣΣΟΜΕΝΑ

οὔλα.

Κ Ε Φ. ΡΙΔ'.

Αἰμάσσονται οὔλα διὰ δριμυτήτα ρεύματος. ποιεῖ
 δὲ ὑοσκιᾶμου χυλὸς, ἡ τὸ ἀφέψημα αὐτοῦ, σὺν ἐψέμα-
 τι,

βρώματι] hoc est, dentis cavitati erosae. Ita Aëtius l. c. et Alex.
 p. 213. et ante eos Hippocrates morb. vulgar. lib. IV. p. 221.
 Sophocles Trachin. vs. 703.

ἔσε πρίονες
 Ἐκβρώματ' ἀν βλέψεις ἐν τομῇ ξύλου.

οἶον] nempe τὸ βρώμα.

μελάνθην] Aëtius recte μελάνθιον.

Σμήγμα] Nicetas Choniates. Anual. p. 268. τοῖνον καὶ σμήχων τοὺς
 σάπριωίτας τῶν ὀδόντων.

Φυράσας καὶ Φρύξας] ita quoque Aëtius.

σμιξας] ita quoque editum apud Aëtium. conf. not. ad c. I.
 Schol. Empiridis ad Herub. vs. 219. λέγεται δὲ κράσις ἐπὶ τῶν
 ὑγρῶν, οἶον εἶναι καὶ ὕδατος, καὶ τῶν τοιοῦτων· μίξις δὲ ἐπὶ
 τῶν ξηρῶν, σίτου, κριθῆς καὶ τῶν ὁμοίων.

κισσήρεως] Aëtius lib. VIII. c. 37. apud quem et sequens formula
 habetur.

nam et cum aceto acri tritam cavitati erosae imposito seu circumlinito, et ita non ulterius serpet, sed qualis primo fuit, manebit. Vel nigella in oleo frixa eodem modo utitor. Smegma dentium. Pulegii et salis pares portiones aqua subigito, et frixis eodem modo utitor. Alii legunt, salis Ammoniaci et Iridis singulorum drachmae duae. Aliud, Cornu cervi ustum et masticis paulum pro smegmate adhibe. Aliud. Punice drachmae quatuor, testae sepiae drachmae tres, mastiches chiae, folii, singulorum drachma. Aliud. Punice combusti unciae tres, testae sepiae drachmae quatuor, cornu cervi usti unciae duae, salis tostii totidem, spicae nardi, cyperi, costi, singulorum drachmae quatuor.

AD CRVENTAS

GINGIVAS.

CAP. CXIV.

Cruorem fundunt gingivae ob fluxionis acrimoniam. Huc itaque facit hyosciami succus, aut ipsius decoctum

αυταίρου] Schol. Aristophanis ad Ran. v. 345. conf. [c. 115.

C a p. CXIV.

αίμασσομένα] Codd. A. et C. αίμασσομένα ούλη.

Αίμασσομένα] Derivatum hoc caput ex Aetii lib. VIII. c. 23. Codd. A. et C. αίμασσομένα ούλη.

ούλα] Cod. D, τὰ ούλα.

ποιῶ] Leg. ποιῶ δὲ πρὸς ταῦτα. sic c. 48. et c. 61. ποιῶ καὶ πρὸς φλεγμαίναι. et mox ποιοῦν πρὸς χημῶσαι. vel leg. ἐπὶ τούτοις ut c. 117. vel ἐπὶ τούτων ut c. 64. Cod. D. ἐπ' αὐτοῖς. Cod. E. ποιῶ δὲ καὶ.

ὕσκιμα] ὕσκιμον. De hyosciamo praeclare egit doct. Schuylae Toxicol. Veter. c. 20. p. 63.

τι. ἢ σάγματι διακρατούμενα θερμά· ἢ ἐλαίας Φύλλων ἀφέψημα. ἄλλο. βαλαυσίου, ῥόδων ἀνθους, μυρσίνης ἀκρεμώνης ἴσα ἔπει μετὰ ὀξυκράτου, καὶ διακρατεῖ. ἄλλο. σχίνου ἀκρεμώνων, βαλαυσίων, κυδωνέας ῥίζαν σὺν ὀξυκράτῳ ἔπει καὶ διάκλυζε.

ΠΡΟΣ

χυλός] Cod. E. χεισοῦ.

ἀφέψημα] Cod. A. delet articulum. Cod. D. τὰ ἀφεψήματα.

ἐψέματι] Deg. ἐψήματι, ac ita Codd. A. C. et E.

διακρατούμενα] Suband. ἐν τῷ σώματι. c. 121. κατέχων ἐν τῷ σώματι dixit, et addit hic Cod. D. ἐν τῷ σώματι. Codd. A. et C. κρατούμενα.

φύλλων] Cod. E. φύλλα.

σάγματι] Videtur addendum φοινίκων. *Martius.*

σάγματι] ita quoque apud *Aëtium*, σάγμα autem est aqua apud recentiores. *Du Cange* Glossar. p. 1425. addit Cod. A. αἵτου. Apud nostrum est ἔδος-σάγμα, sic c. 46 ἔδος-σάγμα, ubi et dd. B. et D. ἔδος-σάγματος, ex glossemate, et mox cod. D. σάγματι, Cod. A. vero σάγματι ἔδος-σάγμα, nosse c. 118. σὺν σάγματι, ubi Cod. B. ἔδος-σάγματι legit.

ἄλλο] ignorant Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλας.

ἀνθους] Cod. E. ἄνθος.

βαλαυσίου] Cod. E. βαλαύσιον.

ἀκρεμώνης] recte *Aëtius* ἀκρεμόνων. Bene interpres *summitates* vertit, nam apud recentiores omne quod summum aut emineans est designat hoc vocabulum. quod apud antiquiores ra-
mum

coctum cum sapa, vel palmarum sillamentum calidum ore contentum, vel oleae foliorum decoctum. Aliud. Balauftiorum, florum rosarum, myrthi summitatum, singulorum pares portiones, cum posca decoquito, et ore continere iubeto. Aliud. Ramorum lentisci, balauftiorum, radicis mali cotonei decocto os colluant.

AD

num praegrandem significare auctor est G. Budaeus ad ff. p. 155. Nicetas Choniata. Annal. lib. VI. p. 228. καὶ ὁ τῶν σίτε μελισσῶν ἡδυστικὸς τοῖς διορισμοῦσιν καὶ ἀκρίμοις. Noelter c. 238. σικκὴς μελισκίης τὰ ἀκρίμια. leg. ut apud P' ulum τοῖς ἀκρίμοις, ubi interpres minus bene *furculos* dedit in versione. Hylorus Pefusiot. ep. V. ἀκρίμοσι δὲ βοτάνων καὶ φύλλων πρὸς ὀλίγην τροφὴν καὶ δύναμιν. conf. ep. CXXXII. Codd. A. et C. ἀκρίμοις. Codd. D. et E. ἀκράιμοις. Seneca ep. 110. p. 437. arborum cacumina dixit.

ἔψαι] I. ἔψα. Cod. D. ἔψαι. Cod. E. ἐψήσας.

ὀξύκράτει] Cod. A. ὀξύκράτω.

διακράτει] Codd. A. et C. διὰ κράτει. Codd. D. et E. διακράτου.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἄλλον. Codex D. ἄλλως. delet Cod. E.

ἀκρεμόνων] Cod. E. ἀκραιμόνων.

βαλαυσίων] Cod. E. βαλαύσιον, κιδανίας.

ἔψαι] I. ἔψε, ac ita Cod. E.

ΠΡΟΣ ΔΙΑΒΕΒΡΩΣΚΟΜΕΝΑ

οὐλα καὶ σηπόμενα.

Κ Ε Φ. ΡΙΕ΄

Σικυῖς μετὰ σμύρνης ξηρᾶς ἐπίπασσε. χαλκίτεως ὠμῆς οὐγΓ. α'. καθμίας οὐγΓ. ς'. λειώσας σὺν ὄξει, καὶ ἡλιώσας, ξηρὸν χρῶ. ἄλλο. συπτηρίας, ῥόδιον ἄνθους ἀνὰ δραχμ. β'. ἁλῶν ὀρυκτῶν δραχμ. δ'. κρόκου δραχμ. α'. χρῶ ξηρὸν. ἄλλο. ὀμφανίου δραχμ. β'. συπτηρίας σμύρνης, νίτρου ἀνὰ δραχμ. α'. κρόκου δραχμ. ς'. χρῶ ξηρὸν, καὶ μετὰ μέλιτος. ἄλλο. τὸ ἄνθηρὸν· συπτη-
ρίας

Cap. CXV. Cod. E. πς'.

σηπόμενα] Accidit hoc Cleanthi. vid. *Diogenes Laërt.* lib. VII. p. 547. Delent hoc verbum Cod. A. et C. Cod. D. πρὸς οὐλα βιβρασκομένα καὶ σηπόμενα. Cod. E. διαβιβρασκομένα καὶ σεσηπομένα

Σικυῖς] *Aëtius* lib. VIII. c. 25. Κικίς, unde apud nostrum leg. κηκίς vel κηκίς, de qua voce consul. *Schol. Sophoclis ad Antigon.* v. 1006. Codd. A. et C. κικίς. Cod. D. κικίς. Cod. E. κικίδιον μετὰ μυρσίνης.

σμύρνης] Codd. A. et C. μυρσίνης. Cod. D. σμύρναν ξηρὰν ἐπίπασσας. Cod. B. ξηρὰ.

ὠμῆς] Quicquid praeparationem nondum expertum est, ὠμὸν vocant Graeci: ita de lateribus nondum coctis sed recentibus et mollibus. *Diodorus Sicul.* lib. II. p. 121. καὶ ἐν ἐν ὠμαῖς ἐτι ταῖς πλινθεῖς διετετύπωτο θηρία πατισδοατά. vel ardore solis. *Xenophon Oeconom.* c. 16. p. 79. τὴν δὲ γῆν στέφαν, αἷς ἢ ὠμῇ αὐτῆς ὀπτᾶτο. Sic crudus apud Latinos. vid. *Rudertus ad Martialis* lib. VI. epigr. 28. et *Cassianus ad Persii Sat.* II. p. 219. Jo. *Rhedi* ad *Scribonium Larg.* p. 103. Jo. *Langius* *Epist. Medicin.* lib. II. ep. 41. p. 681.

οὐγΓ. ς'.] Cod. E. οὐγΓ. ς'.

σὺν ὄξει] Cod. ἐν.

ἡλιώσας] *Xiphilius* *Caligul.* p. 124. ἡλιώσας καλῶς παρᾶται. Codd. A. C. et E. ἡλιώσας ac sic Cod. B. qui addit διακλυζε. *Glossae Chemicæ* p. 120. Ἀρβασος ἐρμὴ τῶν ὠμῶν ἐστὶν ἢ αἰθιλλομένη δι' ὀξους καὶ ἡλιαζομένη. Interpretēs graeci *Rhazis* de *Variolis* c. 5. p. 249. ἡλιώσας καλῶς ἡλιαζομένη. *Helio-*

AD EXESAS ET PVTRESCENTES

QINQIVAS.

C A P. CXV.

Cucumerem asininum cum myrrha arida inspergito, chalcitidis crudae uncia, cadmia unciae sex, trita ex aceto, in sole exiccari finito et utitur. Aliud. Aluminis, Horum rosarum singulorum drachmae duae, salis fossilis drachmae quatuor, croci drachma, siccis utitur. Aliud. Succu uvae acerbae drachmae duae, aluminis, myrrhae, nitri, singulorum drachma, croci drachmae semissis, siccis utere et cum melle. Aliud Antheron. Alumi-

Heliodorus lib. II. p. 134. τὴν δὲ — ῥοδοειδῆ τε καὶ ἡλιῶσαν διαδέοντες.

οὐγΓ. α'.] Cod. D. ἀνὰ οὐγΓ. α'.

ξηρόν] Codd. A. C. et E. ξηρῶ.

ἄλλο] carent codd. A. C. et E.

συπτηρίας] Cod. E. συπτηρίαν.

ἄνθους] Codd. A. C. et E. ἄνθος.

ἁλῶν] Codd. A. et C. ἁλὸς ὀρεκτοῦ. pro ὀρεκτοῦ.

δραχμ. α'.] Cod. E. κόκκιοι ἐν, χρῶ ξηρῶ.

ξηρόν] Codd. A. D. et E. ξηρῶ. ut et mox.

ἄλλο] deest in Codd. A. et E. Cod. D. ἄλλας.

δραχμ. ε'.] Cod. E. λας'.

μέλιτος] Codd. A. et C. μέλιτι τῷ τοῦ ἀνθηροῦ. Cod. D. μετὰ μέλιτος ἀκάπνου. ἄλλως. Cod. B. ita quoque, sed omiſſa voce ἀκάπνου.

ἀνθηρόν] addit Cod. D. ξήριον. Plutarchus T. I. p. 94. ἐστὶ δὲ καὶ τῶν ἱατρικῶν φαρμάκων ἓνα τὴν ὄψιν ἀνθηρὰ, καὶ τὴν χρῶσιν οὐκ ἀπαίθρευτον ἔχοντα. conf. p. 137. Scribonius Larg. c. XII. 61. Celsus lib. VI. c. 11. Plinius lib. XXIV. c. 9. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 3. Priscianus lib. I. c. 17. Salmasius ad Vopiscum p. 560. Compositionem hanc habuit noster ex Aëtii lib. VIII. c. 24. adde R. Keuchonium ad Q. Ser. Sainonicum p. 126.

κυπέρου] I. κυπεύρου. ut c. 113. Dioscorides lib. I. c. 4. et ad eum Matthiæus. Glossæ ad Petronii c. 127. Cyperon, Rosmarinus.

ρίας, κυπέρου, σιύρης, ἀνὰ δραχμ. ἡ. σανδαρίχης
δραχμ. δ'. Ἰστω δ' δραχμ. γ'. πρέσου δραχμ. α'. ἀλός
δραχμ. β'. χρῶ ξηρὸν καὶ σὺν μέλιτι.

ΠΡΟΣ ΧΕΙΛΗ ΕΡΡΩΓΟΤΑ.

Κ Ε Φ. ΡΙς.

Τοῦ ὡς τὸν ἐντὸς ὑμένα τοῖς ῥάχεσι τῶν χειλῶν
προσκόλλιζε· ἡ Φοινίκων τὸν περιόσιον ὑμένα. ἄλλο.
ῥέατι αἰγείῳ, ἡ χηνείῳ, ἡ μυελῶ βροσίῳ ἡ ἐλαφείῳ μετὰ
ἀμαράντου, καὶ τερεβινθίνης ἐνώσας, ἐπιτίθει. ἄλλο.
κηρίδα λεῖαν μετὰ τερεβινθίνης, καὶ μασίχης ἐπιτίθει.
ἄλλο.

marianus, odorifera herba. ubi Eucharis addit: Tò κύπερον di-
citur Græcis, et ἡ κυπέρης, herba odorifera, quae ut rosma-
rius, in nostris herbis vulgaris, et retento Græco nomine Cyperis
dicitur. Eucharis etiam Cypria. Balsus Cathol. A Capris
Cypria, genus herbarum, quia ibi valde abundet. vid. Stephanus
Byz. de Urb. v. Κύπρος p. 492. Cod. E. Κύπρου. (insulas
monit cl. Corres.)

δραχμ. γ.] Cod. E. κόκκια γ'.

ἀλός] Cod. E. ἄλλος.

ξηρὸν καὶ] Cod. E. ξηρῶ omisso καὶ.

Cap. CXVI. Cod. E. πς'.

ἐρρωγέτα] Codd. A. et C. ἐρρωγέτα.

Τοῦ ὡς] *Aetius lib. VIII. c. 19. Marcellus Empir. c. XI. p.*
88. Krianiades p. 139. Pellicula oui, quae et vemen dici-
tur, ad labia fissis facit. Pro venen leg. hymen, vel hymen.
Verba haec ignorant codices MH. Vind. Cod. E. corrupte
τούτων ἐντὸς.

ῥάχεσι] *ῥάχης dorsum hic est, sive pars externa superior. Rufus*
Ephes. lib. I. p. 25. conf. p. 28. et 50. Theophilus Proto-
tyath. lib. IV. p. 59. ῥάχῃ παύ. ῥάχης ὄρων montium dorsa.
Strabo lib. III. p. 209. Cod. D. τὸν ἐντὸς ὑμένα τοῖς ῥάχεσι
τῶν. Codd. A. et C. τοῖς ῥάχεσι τῶν χειλῶν προσκόλλει
τὸν ὑμένα τὸν παρὰ τὸν ὅσον τῶν Φοινίκων· ἡ κυπέρης τὸν
παρὰ κόμβον ἐσθλὸν ἐνισκόμενον ὁμοῦ σέβει κ. τ. λ. Cod. E.
ῥάχεσι.

Aluminis, cyperi, myrrhae, singulorum drachmae octo, sandaracae drachmae quatuor, iridis drachmae tres, croci drachma, aloës drachmae duae, siccis utitor et cum melle.

AD LABRA DISRVPTA.

CAP. CXVI.

Ovi internam pelliculam fissuris labiorum agglutina, aut quod pelliculae similitudine circa palmarum officula adhaeret. Vel ofiis palmarum membranulam. Aliud. Adipem caprillum, vel anserinum, vel medullam bubulam vel cervinam cum amarantho, et resina terebinthina permisceto et imposito. Aliud. Gallam tritam cum terebinthi-

προσκόλλιζε] Aëtius προσκόλλα. Cod. D. προσκόμιζε. εἶτα τοῖς περὶ τὸ ὄσθῦν τ. φ. Cod. E. προσκόλλαζε.

περιόσιον] Cod. E. τὸν περιόσιον.

ὑμένα] addit Cod. D. ἐπιτήθει.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

χηναία] Priscianus lib. I. c. 15. Simcon Sethi de aliment. p. 154. ὁσπίτης λυσίτελῃ ἀταλειφόμενον τοῖς διηρημένοις χεῖλεσι.

ἀμαράντου] Aëtius Sermon. 3. c. 18. legit ἀμῖνον. Martins.

ἀμαράντου] Codd. A. et C. ἀμαράντω.

τερεβινθίνης] Cod. E. τερεβίνθου. Distinctio minor ponenda post τερεβινθίνης.

ἐνώσας] omissam in Codd. A. et C. Interpres retulit ad miscellam specierum. Neque diffiteor de medicamentis miscendis hoc verbum adhiberi, ut apud Aelianum H. A. lib. X. c. 32. conf. Cod. A. et C. cap. 224. quod additamentum ab aliena manu adpositum esse vel exinde paret, quod noster nullibi hoc verbo eo sensu miscendi usus sit: ac idem statuo de alio cap. 245. Codex tamen B. c. LIII. addidit καὶ ἐνώσας hoc sensu, at solus, hic quemadmodum Cod. D. c. 125. malim referre ad remotius ῥάχας, ut fissurae labia arcte committantur; ita Aelianus H. A. lib. IV. c. 32. καὶ ἐνούται πάλιν ἡ τοιῇ. conf. lib. IX. c. 4. et c. 47. Galenus de ossib. p. 1. τὸ μὲν κάτω κατὰ σύμφυσιν ἦνται. idem Meth. Med. lib. III. p. 60. ἡ γὰρ τῆς συνεχείας λύσις τὴν ἑνᾶσιν ἐπιζητεῖ. Jo. Chrysostomus in Psalm. VIII. p. 575. τὰ διεσῶτα ἠνώθη. Contra-

ἄλλο. μασίχην σὺν οἴῳ λεάνης, ἐπίχρει. ἄλλο. ὄσρεα
 πεκαυμένα αἰεὶ ἐπίπασσε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ

γλώσση βατράχων.

Κ Ε Φ. ΡΙΖ'.

Ὁ Βάτραχος ὄγκος ἐστὶν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν, καὶ μά-
 λιστα τῶν Φλεβῶν γινόμενος· ποιεῖ δὲ ἐπ' αὐτοῖς, ἰοῦ
 ξυσοῦ, χαλκίτεως, κηκίδος, ἴσα λειώσας σὺν γλυκεῖ,
 ἐπίχρει. ἄλλο. κηκίδας καὶ ὄραβον λειώσας σὺν μέλι-
 τι, ἐπίχρει. ἄλλο. ῥόδων σπέρμα, καὶ ῥοῦν ἐρυ-
 θρον;

rio modo peccavit Casp. Hoffmannus ad Galeni de Orib. c. 7.
 p. 16. dum ad ῥάχην retulit verba: κατὰ δὲ τὸ πῆρας αὐτῶν
 — ῥάχην, quae ad τὸν αὐτοῖς pertinent, nec proinde sollicitanda.

ἑπιτίθει] Cod. D. ἐπιτίθει.

ἄλλο — ἄλλο] Absunt a cod. E.

κηκίδας] Priscianus lib. I. c. 15.

αἰεὶ] Vertere neglexit interpres; Aëtius λειότατα, unde quis non
 vane suspicaretur legendum esse λαια, ut habet Cod. E. vel
 αἰα, sic cap. 115. χρῆσθαι. Nihil tamen mutari velim, nam
 αἰεὶ hic vertendum succedere, quam significationem huius vo-
 culae exposuit Cassiodorus ad Symonis lib. I. p. 113. vel per
 vices, vid. Lactantius ad Statii Thebaid. lib. XII. v. 353 [vel
 etiam subinde, ut apud Plinium Sec. lib. I. ep. 13. Oribasius
 de fractur. I. p. 78. κατ' ἐν κατὰ καὶ παρ' ἡμῶν ἐν Περγαμῶν
 τῶν ἀρχιερέων τὰς καλουμένας μεταμαχίας ἐπιτελοῦνταν κ. τ. λ.
 ita haec edidit ed. Coccius ex cod. Mil. cum ante legeretur
 κατ' ἐν κατὰ αἰεὶ. quam lectionem praetero, et verito succedere
 non vero semper cum Iulio. Codicē. A. et C. λαια. Cod. B.
 καί. Pindarus Olymp. Od. IX. p. 33.

ἐγ —

χάρις βασιλῆες αἰεὶ.

Porphyrius Homeric. Quaest. XXVI. αἰεὶ explicat οὐ συνεχῶς,
 ἀλλ' ἐπὶ βραχέ. quo sensu voculam illam adhibuit de Absti-
 nentia lib. IV. 2. p. 298. Diodorus Sicul. lib. XX. p. 439. οὐ
 δὲ παρὰ τὸν Δημήτριον ἐκ διαδ' ἡμῶν κινδυνεύοντες καὶ μεγάλας αἰεὶ,
 ποιμένα. Achilles Tat. lib. III. p. 157. ἡ δὲ τοῦ αἰεὶ πρὸς
 μὲν τὸ κατεύθυνον τῆς θαλάσσης ηγεῖτο, πρὸς δὲ κ. τ. λ.
 Aethiodes lib. II. p. 90. et lib. VIII. p. 363. Arrianus de Ex-
 ped. Alex. M. lib. II. c. 13. p. 82.

rebinthina, et mastiche imponito. Aliud. Mastichen ex vino tritam inungito. Ostrea combusta seu in cinerem redacta inspergito.

DE LINGVAE MORBO

QVI BATRACHVS SIVE RANUNCVLVS
APPELLATVR.

C A P. CXVII.

Batrachus tumor est sub lingua, sed praecipue tamen venarum ejus. Huc itaque faciunt, aeruginis rarsae, chalcitidis, gallae pares portiones cum passo tritae insperguntur. Aliud. Gallas et erum cum melle tritas illinito. Aliud. Rosarum semen, et rhoen rubrum

Z 2

C a p. CXVII.

ἐν τῇ γλώσσῃ] Codd. A. et C. ἐν γλώσσῃ.

ὁ βάτραχος] vid. Stalpart van der Wiel Observ. rarior. cent. I. observ. 20. Paulus lib. III. c. 26. Aëtius lib. VIII. c. 39. Actuarius lib. II. c. 16. Bald. Rousseus de morb. mulier. c. LIII. Articulum ignorat Cod. E.

φλεβῶν] ita Aëtius. Cod. E. τὰς φλεβὰς. Paulus vero ποιεῖται. Leg. apud Aëtium et nostrum βρεφῶν. ac ita Cod. B. et addit κατὰ τὰς φλεβὰς. Noster c. 119. ἐπὶ μὲν τῶν βρεφῶν. Martinus Etymolog. p. 122. rana tumor sub lingua maxime pueros infestans.

αὐτοῖς] Paulus ἄφθους. Aëtius ἐπ' αὐτῶν, ac ita noster c. 64. et 113. at c. 165. iterum ἐπ' αὐτοῖς. Hippocrates Mochlic. p. 120. ποιεῖται ταῦτα τῇ ἐμβελῇ, omissa praepositione ἐπὶ. Codd. A. et C. αὐτοῖς. αὐτοῦ Cod. D. Cod. B. ἐπ' αὐτοῖς τὰδε.

κηκίδος] Cod. E. κηκιδίου.

λοιώσας] Caret hoc verbo et sequenti κόψας Aëtius.

γλυκύ] Antidotus apud Athenaeum lib. III. c. 26. p. 109.

Τούτους ἀνελίττοια βάπτειν εἰς γλυκύν.

Quomodo passum paratur docet Athenaeus lib. X. c. II. p. 440. ubi vid. Casaubonus. Cod. E. μέλιτι.

ἄλλο] delet Cod. E. et mox itidem.

καὶ ὄρεβον] Cod. B. μετὰ ὄρεβων.

θρόν, κόψας σὺν μέλιτι, ἐπίχρει, καὶ ἐλαίας φύλλων
ἄφψημα διάκλυζε.

ΠΡΟΣ ΓΛΩΣΣΑΝ

Φλεγμαίνουσιν.

Κ Ε Φ. ΡΙΗ'.

Ἀνδράχην διαμασάσθω, ἢ φύλλα παλιούρου
διαμασάσθω, ἢ φύλλα ἀπαλὰ ἐλαίας τρίψας σὺν
ἐλαίῳ, διάχρει, ἢ ἔψημα μετὰ σάγματος διάκλυζε, ἢ
τὸ ὕδροροσάτον, ἢ ψηλλίου χυλὸν σὺν σάγματι.

Π Ρ Ο Σ Λ Φ Θ Α Σ.

Κ Ε Φ. ΡΙΘ'.

Γίνονται αἱ ἄφθαι ἐπὶ μὲν τῶν παιδίῳ ἐκ τοῦ γά-
λακτος τῆς τροφῆς, μοχθηροῦ ὄντος· ἐπὶ δὲ τῶν τε-
λείων,

ῥοῦν ἐρυθρόν] *Dioscorides lib. I. c. 150. Glossa in Cod. D. ἐρδον
ἐρυθρόν.*

διάκλυζε] *Cod. E. ἐπίχρει.*

Cap. CXVIII.

Ἀνδράχην] *Aëtius lib. VIII. c. 40.*

διαμασάσθω] *Aëtius διαμασάσθωσαν.*

παλιούρου] *Theophrastus Hist. Plant. lib. III. c. 17. καὶ οὐκ πα-
λιούρος ἐν λαβῇ τοῖς τὸν καρπὸν ἔχει, καὶ ὑπὲρ τῶν φύλλων, ἐν
ᾗ τρεῖς ἢ τεσσαρὶς γίνονται, χρεῖται δὲ αὐτοῖς πρὸς τοὺς βήχας
οἱ ἰατροὶ κόπτοντες· ἔχει γὰρ τινὰ γλισχρότητα καὶ λίπος κ.
τ. λ. ubi vid. *Bohaeus p. 265. Ejus vires quoque recenset
Diodorus Sicul. lib. V. p. 364. Codd. A. et C. παλεύρου.
Cod. E. παλεούρου.**

ἀπαλὰ] *Codd. A. et C. ἀπαλλα. Cod. E. ἀπὸ ἐλαίας.*

ἔψημα] *Codd. A. C. et E. ἔψημα.*

ἢ τὸ] *Cod. E. ἢ τὸν.*

ὕδροροσάτον] *Codd. A. C. et D. ὕδροσάτον.*

ψηλλίου] *Codd. A. et C. ψηλλίου.*

rum cum melle contusa illinito, vel oleae foliorum decocto. os colluito.

AD LINGVAM

INFLAMMATAM.

CAP. CXVIII.

Portulaca, vel folia paliuri commanducata, vel folia oleae tantum ex oleo trita et illita vel sapa cum stillamento ore contenta, vel hydrososatum, vel pulicariae succus cum stillamento.

AD ORIS VLCERA

SERPENTIA, QVAE ἄφθας GRAECAE
NOMINANT.

CAP. CXIX.

Fiunt aphthae, hoc est ori: ulcera in infantibus, tenerisque adhuc pueris, ex vicioso nutricis lacte, in firmiori.

ἀφθῶν] Cod. B. ἑρπιδία

Cap. CXIX. Cod. E. πη

πρὸς ἄφθας] Codd. A. et C. πρὸς ἄφθας. Cod. D. πρὸς αὐθας.

ἱνόντας] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 252. Aëtius lib. VIII. c. 42. Celsus lib. VI. c. 11. Aretaeus morb. acut. lib. I. c. 9. Aetnarius lib. II. c. 16. Bald. Roussens de morb. mulier. c. 39. Cod. B. ἱνόντας.

ἄφθας] Erotianus Lex. p. 13. Cod. D. αὐθας.

παιδίων] Cod. B. παίδων.

πρὸς φθῶν] Cod. E. ἑρπιδίας. Matres apud Graecos infantes suos non lactasse, sed eos nutricibus tradidisse culpat Phavorinus apud Aul. Gellium N. A. lib. XII. c. 1. conf. Pfeifferus Antiquit. Gr. lib. IV. c. 27. p. 671.

μοχθηρόν] Codd. A. et C. μοχθηρὸς εὖσος. Cod. D. ὄστος μοχθηρόν. et sic Cod. B. Jo. Phil. Burgegravius de aere, aq. et loc. Francofurt. p. 138.

λείων, χυμῶν μοχθηρῶν ῥευσάτων εἰς τὸ σῶμα, ἢ διὰ
 δριμύτατα τῶν ἐσθιομένων· γινώσκοντα ὥψαι διὰ τῶν
 χρωμάτων· αἱ μὲν γὰρ ἐρυθραὶ ἐξ αἵματος εἰσὶν, αἱ δὲ
 ξανταὶ ἀπὸ χολῆς, αἱ δὲ λευκαὶ ἀπὸ Φλεγματος· αἱ
 δὲ παλαιοῦμεναι, ἐκ μελαγχολικοῦ χυμοῦ. ἐπὶ μὲν
 οὖν τῶν βρεφῶν ἐπιτήδεια εἰσὶν ὅσα ψωμίζουσιν αἱ γυ-
 ναῖκες· Φακὴ μετὰ βραχέος ἄρου, καὶ μυελοῦ ἐλα-
 φείου ἢ μοσχείου, ἢ μηλοκυδωνία, ἢ ἄπια, ἢ μέσπιλα,
 ἢ ἡ. Βα, μίσγειν τῷ ψωμίσματι. Ἐπὶ δὲ τῶν τελείων,
 ὁμφάκιοι διελκόμενον σὺν οἴνῳ, ἢ ῥοῦς μαγειρικῶς ὁμοί-
 ως, ἢ μίσου ὡμῇ μετὰ μέλιτος, ἢ ἰός σὺν οἴνῳ μέλιτι δι-
 χυόμενος, ἢ κλυζόμενος, ἢ χαλκίτης ὡμῇ σὺν ἐλαίῳ
 λειω-

χυμῶν] *Aëtius* ἢ χυμῶν. Cod. A. χαμῶν.

ἐσθιομένων] Codd. A. et C. αἰσθιόμεναι.

γινώσκοντα] Codd. A. et C. διὰ γινώσκοντα.

ὥψαι] ὄψαι. ita Codd. A. C. et E.

χρωμάτων] Codd. A. et C. βρωμάτων.

παλαιοῦμεναι] Videtur legendum, ut constat ex *Aëtio* Serm. 8. c. 39. μελαινώμεναι. *Martins*.

παλαιοῦμεναι] Malim legere πελειοῦμεναι, quo verbo itidem usus est *Aëtius* l. c. et noster c. 271. conf. Schol. *Theocriti* ad Idyll. V. vi. 99. et *Gregorius* de Dialect. p. 133. et ad eum doct. *Acron* colore hanc plurimum extimescunt mediū vid. *Hippocrates* Coac Praenot. p. 185. Cod. D. πεύμεναι. Cod. B. αἱ δὲ μελαιναι. Cod. E. πετελιώμεναι, addit doct. *Cores*, sic mendose pro πετελιώμεναι vel πελειοῦμεναι.

ἀπὸ τοῦ] Cod. A. et C. ἐκ τοῦ.

ἐπὶ] Cod. B. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν.

ἐπιτήδεια] Codd. A. et C. ἐπιτηδία.

ψωμίζουσι] *Galenus* sec. loc. lib. VI. p. 254. *Plutarchus* T. III. p. 1771. ἐν μίσει θάλπειται τὰ αἰὶ καὶ ψαμίζουσι πρότεροι τὰ νεοττία. *Porphyrus* de Abstinenc. lib. III. 23. p. 274. conf. *Adr. Heringa* Observ. Cap. 27. p. 231.

Φακὴ] ita semper exaratum apud nostrum, cum apud alios Φακὴν legat, ut apud *Theophrastum* char. c. 14. ubi tamen exemplaria quaedam Φακὴν habere testatur doct. *Fischerus* p. 109. Codd. A. et C. φακὴν.

βραχέος] Cod. E. βραχέους.

μηλοκυδωνία] Codd. A. et C. μηλοκυδωνία. Cod. E. μηλοκυδωνίου.

minoribus vero, seu in quibus aetas paulum processit, ob vitiosos humores fluentes ad os, vel ciborum acrimoniā, visu vero cognoscuntur ob colorem, rubrae enim ex sanguine originem trahunt, quemadmodum flavae e bile, et albae e pituita et nigrae ab atra bile. In infantibus itaque conveniunt quaecunque mulieres alias offerunt, ut est lens cum modico pane, et medulla cervina, aut vitulina. Miscere item oportet cibus, aliquid ex malis cotoneis vel pyræ, vel mespilis vel intybo. In adultioribus porro haec profunt. Succus uvæ acerbæ in vino dissolutus, vel rhu coriariorum eodem modo, vel misy crudum cum melle, vel aerugo cum vino mulso illina, vel gargarizata, vel chalcitis cruda ex oleo tri-

Z 4 ta.

μοσχίου] Cod. A. μοσχίου. Cod. B. μέσχου.

μέσπιλα] Bodæus ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 12. p. 200. Codd. A. et C. ἀπίων ἢ μεσπίλων. Cod. E. ἀπίων.

ιντυβα] Codd. A. et C. ἡ ἐντίβεια. Cod. D. ἰντυβας. Cod. E. ἰντίβια.

μίσγειν] Cod. E. μίσγει.

ψαμίσματι] Sextus Empir. adv. Mathemat. p. 72. εἰκότως ταῖς τίτταις, αἱ μικρὸν τοῦ ψαμίσματος τοῖς παιδίοις διδοῦσαι. adde Schol. Aristophanis ad Equit. vs. 712. et Casaubonum ad Theophrastii char. c. 20. p. 206.

ὀμφάκιον] Codd. A. et C. ομφάκιον. Cod. D. ὀμφάκιον. et Cod. B. Cod. E. ὀφάκιον.

διαλυόμενον] Cod. D. διαλυομένους. Cod. B. διαλυόμενα. Leg. διακλυζόμενον.

μαγειρικὸς] Interpres coriariorum. Scribonius Larg. c. XXVII. 113. rhus, quo coqui utuntur. ita enim leg. non thus. Cod. E. μαγειρικὸς.

ἡ μίση] Code. A. et C. ἡ μίση.

μίση] De eo consul. Foesii Oecon. Hippocr. p. 252. et Sam. Dale Pharmacol. p. 37.

ὀμή] Codd. A. et C. ὀμή.

ἰός] Codd. A. et C. πῆ δέ. Jo. Langius Epist. Medic. lib. II. ep. 36. p. 657.

χαλκίτης] χαλκίτης.

λειωθεῖσα καὶ διαχρισμένη τὰς ἄφθας μόνον. ἄλλο. κη-
ροῦ, ῥοῦ, ῥοδων ανθους, κρόκου, κόσου ἴσα λῆα σὺν μέ-
λιτι διάχρει, ἢ κέρως ἐλάφου κεκαυμένον παράτριβε, ἢ
μαράθρου εἶζαν κεκαυμένην.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΡΙΣΘΗΜΙΟΙΣ

Φλεγμονῶν.

Κ Ε Φ. ΡΚ'.

Συνεχέστατα παρίσθμια ἐν φλεγμονῇ γίνονται, θερ-
μοὶ γὰρ καὶ ὑγροὶ οἱ τόποι· ἀλίσκονται δὲ μᾶλλον τῷ
πάθει

λειωθεῖσα] Codd. A. et C. συνλυνθεῖσα.

διαχρισμένη] Codd. A. et C. καὶ χρισμένη.

ἄφθας] Cod. D. τοῖς αὐτοῖς. μέναις. Cod. B. ταῖς ἄφθαις μέ-
ναις. Recte Cod. E. revoceit praepositionem, εἰς τὰς ἄφθας.
Interpungendus autem hic locus sic: ἄφθας· μέναις. Solum di-
xit ut cap. 215. καὶ τὴν καλαμίνδα μόνην κατέπλασσε. pro
quo c. 93. κατ' ἰδίαν ἔχῃ, nam. sequuntur composita. capite
vero 140. ἢ πέπερι μόνον.

ἄλλο.] Codd. A. C. et E. non habent. Cod. D. ἄλλας.

κηροῦ] Codd. A. C. et E. κηρὸν. ῥοῦν. Secutus ductum MS. ha-
riolor leg. ἄλλο· κήριον. Ρεϋ. κ. τ. λ. conf. c. 200. aut κη-
ρὸν ut habent codices, nam sicca sunt, quae compositionem
efficiunt ac teruntur cum oleo, quod cum cera facile fieri ne-
quit; vel potius legendum κηρὸν pro κηρὸν. ῥοῦν, ut c. se-
quenti.

ῥοῦ] omittit Cod. D.

ἄνθους] Codd. B. et E. ἄνθος.

κρόκου] Codd. A. et C. κρόκος.

κόσου] Cod. E. κόσον.

ἴσα] Caret hac voce Cod. E.

λῆα] Codd. A. et C. λυνάσας. Cod. E. λειώσας.

διάχρει] ulterius non progreditur Cod. B.

κεκαυμένον] non agnoscunt Codd. A. et C. Cod. E. καύσας.

μαράθρου] Codd. A. et C. μαράθρον. μάραθρον et μάραθρον præ-
mittere scribi observat Casaubonus ad Strabonis lib. III. p. 242.
conf. c. 139.

εἶζαν] Codd. A. et C. εἶζα.

ta, et circa aphthas tantum illita. Aliud. Cerae, rhois, Horum rosarum, croci, colti pares portiones, cum melle tritae oblinuntur, vel cornu cervinum crematum affricatur, vel foeniculi radix combusta.

DE TONSILLARVM

INFLAMMATIONE.

C A P. CXX.

Tonsillae etiam frequentissime inflammatione corripuntur. Calidae enim et humidae sunt partes, magis
Z 5 vero

κεκαυμένη] Codd. A. et C. καί. Cod. E. καύσας. Hic in fine Cod. D. collocat verbum παράτρεψε.

C a p. CXX. Cod. E. πθ'.

παρισθμίσις] Cod. E. παρισθίσις.

φλεγμονῶν] Codd. A. et C. πυρετῶν.

συνεχέστα] Aëtius lib. VIII. c. 48. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 9. Celsus lib. VI. c. 10. Codd. A. et C. Νῶν ἀσχετὰ marg. ἀμετρά. Cod. D. Καὶ αὐτὰ τὰ π. Cod. E. νῦν ἔσχετα.

παρίσθμις] conf. locus Antholog. lib. II. c. 40. epigr. 13. unde ita dicuntur, docet Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 938. Codd. A. et C. παρίσθμις.

ἐν φλεγμονῇ] Aeschines Axioch. p. 149. ἐν ἔργῳ γεόμενος. Musonius apud Stebaeum Segm. XIX. p. 167. οὐδὲ ἐν αἰσχυρῇ οὐδὲν γίνεται. Lexic. Biblioth. Coisl. p. 470. γίνεται ἐν καλῷ. Schol. Homeri ad Iliad. Z. vs. 241. πολλὰ αὐτῶν ἐν κακίᾳ ἐγένοντο. Synesius de provident. p. 84. Antholog. lib. II. c. 34. epigr. 2. ἐν νόσῳ κεκλιμένη. M Antoninus lib. X. c. 19. Gratus Cyneg. lib. I. vs. 455.

Disceat, commissa quantum Deus ultor in ira

Pone sequens valeat.

ubi Th. Johnson ait nove dictum esse; sed dictum Graecorum more ἐν ὀργῇ γεόμενος hoc est iratus. Exempla ex Herodoto addidit Raphaelus ad Act. Apost. c. XXII. 17. Oribasius de fractur. p. 105. ἡ μήνη — ἐν φλεγμονῇ γεομένη. Aretaeus morb. acut. lib. I. c. 10. p. 8. D. ὡς ἐπὶ φλεγμονῇ γίνεται corrig. ἐν φλεγμονῇ γίνεται. vel ἐν subaudiendum. idem morbo. chron. lib. I. c. 6. p. 32. D. ἡν δὲ τὴν σπλάγχχναν ἐν φλεγμονῇ

πάθει οἱ πολύαιμοι καὶ παῖδες διὰ τὴν ἀδδὴ φαγίαν, καὶ οἱ ἀκρατοπόται. δαῖ ἀναγαργαρίζειν τὰ σύφοντα, καὶ ἀποκρούοντα, εἶον φακῆς ἀφέψημα μετὰ ῥόδων καὶ μυξαρίων καὶ φοινίκων. καὶ φλεβοτομῶν ἀπ' ἀγκῶνος, ἢ σικυῶν· μετὰ δὲ τὴν κένωσιν ἀναγαργαρίζεσθωσαν ἀφέψηματι γλυκυρρίζης μετὰ ἐψήματος, ἢ εἰς ἄγματος, ἢ συκῶν, καὶ ὑσώπου ἀφέψημα, ἢ ὑδροροσάκτον ἢ ῥοιᾶς τεθλασμένης χυλόν, ἢ γάλα χλιαρόν· ἔξωθεν δὲ πυριξέον σπέργῃσι, ἐκ θερμοῦ ἀμβρέμου ὕδατος· κατέπλασσε δὲ διὰ κριθίνου ἢ λινωσπέρμου ἢ τηλίνου σπέρματος, καὶ μυξαρίων, καὶ φοινίκων. χρεῶ δὲ καὶ τοῖς σωματικαῖς διαχρίσεσι. Τὰ δὲ λοιμικὰ καὶ ἐσχαχρώδη ἔλκη ἐν τοῖς
 παρι-

μασίῃ ἢ γενοῖς. *Philostratus* Ep. Apoll. Tyam. ep. 18. ἐν δὲ αὐτῷ γεόμενος. conf. *Marklandus* ad *Maximam* Tyr. p. 690.

πολύαιμοι] Codd. A. et C. πολυάματι.

καὶ παῖδες] Cod. D. καὶ οἱ παῖδες.

ἀκρατοπόται] Tales hodie adhuc Graeci, ut testatur doct. *Guy* itinerar. T. I. p. 121. Cod. B. ἀκρατοποσίαν. καὶ omittit Cod. E.

δαῖ] Codd. B. et D. καὶ δαῖ.

ἀναγαργαρίζειν] addunt codd. A. C. et E. τούτους.

σύφοντα] Cod. A. σύφοντα. Medicamenta nonnulla, quae apud veteres adstringentia censentur, recenset *Hebenstreit* *Palacol. Therap.* p. 642.

ἀποκρούοντα] Verbum medicis usitatum, ubi de adstringentium viribus sermo est. *Ortobius* de fractur. I. p. 78. Vinum nigrum ἀποκρούεται μὲν τοῖς ἤδη περιχεμένους χυμοῖς, ἀνατέλλει δὲ τοὺς ἐπιρρέοντες. conf. noster c. 25.

φακῆς] Codd. A. C. et E. φακῶ.

μυξαρίων] *Schellen.* *Paulus* lib. VII. p. 398. *Plinius* lib. XV. c. 13. et ad eum *Harduinus.* *Paul.* *Leopardus* *Emend.* lib. XVI. c. 22. *Jac. Nicol.* *Loënsis* *Epiphyll.* lib. IX. c. 22. *Salmasius* ad *Solinum* p. 931. *Ammian* ad *Caelium* *Aurel.* acut. morb. lib. III. c. I. p. 186. et *C. H. Erudt* *Riner.* p. 132. *Diodorus* *Sicul.* lib. I. p. 20. adde *Lemery* *Dictionnaire* des drogues p. 498. et *S. Dane* *Pharmacolog.* p. 323. Codd. A. et C. μίξαρίων. *Jo. Langius* *Epist. Medic.* lib. I. ep. 66. p. 340.

καὶ] deest in Codd. A. et C.

ἀπ' ἀγκῶνος] Quam solliciti fuerint veteres de eligenda vena in cubito, vid. apud *Anonymum* de V. S. p. 10.

vero hoc affectu corripuntur qui multo sanguine abundant, et pueri ob voracitatem et qui vino ineratō utuntur. Gargarizandum itaque in hoc casu est, ex adstringentibus et reprimentibus, et lenticulae decocto cum resis, et myxariis et palmulis, sanguis deinde e cubito mittendus, et cucurbitulae adinovendae, novissime etiam post evacuationem gargarizandum erit ex radicis, quam dulcem appellant, cum sapa decocto, vel stillamento, vel sicum, vel hyssopi, vel hydrososato, id est julepo ex infusione rosarum, vel decocto granorum mali punici contusorum, vel lacte tepido, extrinsecus vero fovere oportet spongiis ex aqua pluviali calida. Cataplasmata vero sine ex farina hordeacea vel seminibus lini et foenugraeci et myxarum et palmularum, potes uti etiam inunctionibus ori accommodatis. Pestiferis vero jam et crustam habentibus, ulceribus tonsillarum succurrit, medicamen-

ἀφεψήματι] Codd. A. et C. ἀφεψήματα. Quae sequuntur usque ad ἀφεψήμα exciderunt e Codd. A. et C.

ἀφεψήμα] Cod. D. ἀφεψήματος.

ὑδρορροσάτον] Cod. D. ὑδρορρότον.

χυλόν] Codd. A. et C. χυλοῦ.

σπόγγοις] Addit Cod. E. post hanc vocem: ἢ κυκλίοις ὁμοῖς. conf. c. 115. et 128.

ὀμβρίμεν] Codd. A. C. et E. ὀμβρίον.

ὑδατος] Codd. A. et C. ὕδατι.

κατάπλασσε] Cod. D. καταπλαστέον.

κρηθίνου] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 53. Codd. A. et C. κρηθίνου.

τηλίνου] Cod. D. τυλίνου.

μιξαρίων] Codd. A. et C. μιχαρίων.

διαχρίσεις] Codd. A. et C. διὰ χρήσεως. Cod. D. διάχρησα.

Τὰ δὲ λ.] Novum caput in Cod. D. nempe XXII. libr. III. cum hoc lemmate περὶ λοιμωδῶν ἐλκῶν.

παρισθμίαις] Codd. A. et C. παροισθμίαις.

ἢ τε] Cod. E. ἢ τοῖς διὰ

μόρων] Codd. A. et C. μόρον.

παρισθυρίαι Βουθῆι, ἥτε διὰ μόρων ἢ ὑδρόμελι ἔχων ἄν-
 θος ῥόδων λεῖων ἐμπεπασμένοι, ἢ κόσον. ἢ ῥοῦν ξηρὸν
 λεῖαν, ἢ τὸν ἀνδροτίον τροχὸν, ἀναγαγεγαρίζων δὲ διὰ γλυ-
 κυρρίζης ἀφεψήματος, καὶ κρόκου καὶ σμύρνης, διάχρει
 δὲ καὶ τοῖς σωματικοῖς.

ΠΡΟΣ ΔΥΣΩΔΙΑΝ,

σώματος.

Κ Ε Φ. ΡΚΑ.

Τριῶν ἀποβρέξας οἷον παλαιῶ εὐώδει δίδου διακλύ-
 ζεσθαι συνεχῶς, καὶ κατέχειν ἐν τῷ σώματι, ἢ σμύρναν
 διαλύσας, δίδου διακλύζεσθαι εἰς ἑσπέραν· πρῶτ' δὲ
 ἀφεψήμα σάχυος δίδου διακλύζεσθαι ἢ αὐτὴν διαμασά-
 πθαι, ἢ ῥόδα κεκομμένα παράτριβε συνεχῶς, ἢ σχοίνου
 ἄνθος

ἔχων] Locus corruptus, interpretis ἐμπεπασμένοι legēte videtur
 ac sic Cod. D. qui etiam habet ἔχον. Cod. E. τὸ ἔχων. Tot-
 tum igitur hunc locum manikii, totum ope, ita constituo: τὸ
 ἔχον ἄνθος ῥόδων, λεῖων ἐμπεπασμένοι.

λεῖων] Cod. E. λεῖον.

ἐμπεπασμένον] Codd. A. et C. ἐμπεσπασμένον. Cod. E. ἐμπε-
 πλασμένον.

κόσον] Codd. A. et C. κόσαν.

ῥοῦν] Codd. A. et C. ῥοῦ ξηροῦ. Cod. E. ῥοῦν.

ξηρὸν] Codd. D. et E. ξηρῶν.

λεῖαν] Leg. λέαννε. Codd. A. et C. λυαν. Cod. D. λεῖαν.

ἀνδροτίον] Synthesin dant Celsus lib. VI. c. 14. Scribonius Larg.
 c. XII. 63. Marcellus Empir. c. XI. p. 89. De Androne vid.
 Almelovenius ad Caesium Aurel. p. 622. Cod. D. ἢ τὸν ἀν-
 δρόνισκον τροχόν. Ita solent librarii sibi ignotis notiora substitui-
 tuere. Cornutus de natur. deor. c. 28. p. 211. περὶ δὲ τὸ ἔαρ
 Δήμητρι χλόην θένουσι, leg. χλούην, quam emendationem con-
 firmant ea, quae sequuntur.

τροχόν] Cod. E. τροχίσκον.

γλυκυρρίζης] Codd. A. et C. γλυκερρίζης. Cod. D. τὰ διὰ γλυ-
 κτος ῥίζης. Cod. E. δὲ δὲ διὰ τῆς γλυκειᾶς ῥίζης.

ᾠφεψήματος] Codd. A. et C. ἀφεψήματι.

διάχρει] Cod. D. διαχρίν.

dicamentum quod ex moris fit, vel aqua mulsa quae rosarum tritarum florem inspersum habeat, vel costum, vel rhu siccum, vel pastillos Andronius, et novissime dulcis radícula, decocta et gargarifata, et crocus et myrrha, vel illinenda ulcera, ori accommodatis medicamentis.

AD TETRVM ORIS

ODOREM.

C A P. CXXI.

Iride in vino veteri odorato macerata os eluatur frequenter, et ipsa etiam in ore contineatur, vel myrrha eodem modo dissoluta, vesperi os colluatur, mane vero spicae decocto, quae manducari quoque potest, vel rosolis contulis affricato, vel junci odorati flore gingivas terito,

τοῖς στοματικοῖς] Codd. A. et C. τὰ στομαχικὰ. Cod. D. τὰ στοματικά. Cod. E. τὰς στοματικάς.

C a p. CXXI.

Πρὸς] Codd. A. et C. πρὸς δυσώδη στόματο. Codd. B. et D. πρὸς δυσώδους στόματος. In Cod. E. lemma nullum; ejus loco est ἄλλο et conjungitur hoc caput cum praecedente.

Ἰρι] Aetius lib. VIII. c. 17. Priscianus lib. I. c. 15.

παλαιῶ] Ev. Lucae V. 39.

εὐώδη] Codd. A. et C. εὐώδη.

κατέχειν] Codd. A. et C. καὶ κατέχειν.

διαλύσας] Leg. ex Codd. A. et C. οἶνῳ διαλύσας.

eis ἐσπέραν] Cod. E. συνεχῶς.

πρῶτ' — διακλύζεσθαι] Omissa in Cod. E.

στάχυες] Ex Aetio repone καρδοστάχυες. Sic noster c. 4. ἀφρονί-
την, ubi cod. A. νίτρου habet, conf. c. 168. Codd. A. et C.
στάχυος. vid. Du Cange Glossar. p. 1438.

αὐτήν] Codd. Mss. Viind. αὐτὸ.

διαμασάσθαι] Codd. B. et D. διὰ μασάσθαι, Codd. A. et C.
διαμασάσθω.

κεκομμένα] Cod. E. κενανμένα.

σχίον] Codd. A. et C. σχίον.

ἄνθος τρέβε τὰ οὖλα. ἢ κίσσηριν, σμύρναν, καρδόσαχυν
σὺν μέλιτι λεάνας χρῶ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΑΡΓΑΡΕΩΝΟΣ.

Κ Ε Φ. ΡΚΒ'.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι τετραχῶς λέγεται τὸ μέρος τοῦτο·
γαργαρεῶν μὲν γὰρ ὅτε κατὰ φύσιν ἔχει. σαφυλὴ δέ,
ὅταν φλεγμῆνῃ αὐτοῦ τὸ ἄκρον, καὶ ὁμοιωθῇ ῥόγα σα-
φυλῆς· καὶ ὅταν νεκρωθῇ, τέμνομεν τοῦτο ἢ καίομεν.
κισιὺς δὲ ὅταν ὅλον φλεγμῆνῃ καὶ παχυνθῇ, ὥσπερ
κισιὺν· ἱμάς δὲ ὅταν λεπτυνθῇ ὥσπερ λωρίον. Καὶ δε-
λὸν

καρδόσαχυν] καρδόσαχυν, ac sic Codd. A. C. et E. vulgatam lectio-
nem tuentur Codd. B. et D.

τρέβε] Codd. A. et C. τρέβεται τὰ.

σὺν μέλιτι] Perperam hae voces in versione neglectae. Theod.
Priscianus lib. I. c. 15. sic *punicem et myrram teres et cum
melle commiscebis*.

χρῶ] Cod. E. χρῶ λεάνας. Addunt codd. A. et C. ὅπῃς ῥίζαν
σεύτλου διὰ μασσοῦ καὶ πύσους τῶν ὀξυδίων. quae verba exu-
lant e Codd. B. D. et E. conf. caput, quod ex cod. B. in fine
hujus epitomes subjunxi.

Cap. CXXII. Cod. E. G'.

Περὶ] Cod. D. περὶ τῶν τοῦ γαργαρεῶνος παθῶν. Caput hoc cum
tribus sequentibus transpositum in Codd. MS. Vind. et post
c. CXXVII. collocatum. pars tamen capitis CXXV. in Codd.
A. et C. reperitur.

Δε] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 247. Aetius lib. VIII. c. 43.
Paulus lib. III. c. 26. et lib. VI. c. 31. Aetius morb. acut.
lib. I. c. 8. et cur. morb. acut. lib. I. c. 8. Celsus lib. VII.
c. 12. Aetius lib. II. c. 18.

γαργαρεῶν] Hippocrates Praenot. p. 12. Erotianus Lex. p. 21.
Rufus Ephel. lib. I. p. 28. Alexander Aphrod. lib. II. probl.
3. Meletius de natur. homin. sp. 84. Schol. Nicandri ad
Ther. vi. 246. Pollux lib. II. c. 4. legim. 99. conf. omnino
Foësius Oecon. Hippocr. p. 83.

γὰρ] Exulat e Cod. E.

τε] Codd. A. et C. ὅτη.

teritò, vel pumice, myrrha, vel spica nardi in pulverem redactis. utitor.

DE COLUMELLA.

C A P. CXXII.

Nosse oportet quadrifariam hanc particulam dici. Etenim gurgulio vocatur, cum secundum naturam habet; uva vero, cum summa ipsius pars inflammatione corrumpitur, et uvae acinum repraesentat, quam ubi corrupta fuerit, vel ferro vel igni auferimus. Quodsi tota inflammationem experitur et aequaliter crassa est, columella dicitur. Lorum vero cum gracilescit. Gargarizandum

σαφυλή] Hippocrates de morb. lib. II. p. 21. Aristoteles H. A. lib. I. c. 11. ad I. Foesium Oecon. Hippocr. p. 351. Schol. Homeri ad Iliad. Θ. v. 48. καὶ γὰρ ἡ σαφυλή ἀπὸ παχέος εἰς λεπτόν καὶ ὀξύ λήγει.

φλεγμὴν] Cod. E. φλεγμένη.

ῥόγχα] Leg. ῥαγὶ ut apud Galenum, et Actuarius ac ita Cod. D. Aetius l. c. ῥάγχα. Alexander Aphrod. σχῆμα ῥαγὸς ἀπολαβῆ. Codd. A. et C. ῥογὶ σαφύλων. Cod. E. ῥαγὶς σαφυλῆ. ubi notat cl. Cores: vera lectio videtur esse ῥαγὶ σαφυλῆς; quamvis et ῥόγχα stare possit, quippe quod recentiorum Graecorum sit.

καὶ ὅταν v.] Cod. D. τοῦτο καὶ τέμνομεν. Cod. E. νεκρὸν τεμνόμενον τοῦτο ἢ κοιόμενον μὲν τοῦτο, ἢ κοιόμεν.

τέμνομεν] τέμνομεν. ac ita Codd. A. et C. Hippocrates de medico p. 22. Rufus Ephes. lib. II. p. 5. 6. Oribasius Anatomic. p. 66. Martialis lib. X. epigr. 50.

ὄλον] Codd. A. et C. ὄλων. Cod. E. ὄλη.

παχύνει] verito increverit, hoc enim sensu hoc verbum usurpant recentiores. Epiphanius Physiolog. c. 22. T. II. p. 219. ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ ἡλίου θερμὴ παχύνει. Theophylactus Bulg. ep. 28. p. 48. καὶ αἰεὶ τὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ἀναφύοντες βέλβερρον τὴν διεσπιδίαν παχύνουσιν. Et hoc sensu verbo, spissare utitur videtur Petronius c. 140. p. 661.

ὥσπερ — ὥσπερ] desunt in codd. A. et C.

κίων] Cod. E. κίων. ridicule

ἰμάς] Cassius Quaest. Medic. 31. Actuarius l. c. ἰμάντωσις.

ται ἀναγαργαρισμοῖς δι' ὕδρορσάτου, καὶ ἀποζέματος
 Φακῆς καὶ Φοινίκων, ἢ βάτου φύλλων, ἢ ροιᾶς χυ-
 λόν, ἢ βαλαύσιον ἢ ροιᾶς ῥίζης ἀφέψημα. Ξηρὰ δὲ διὰ
 σαφυλοπάσου ποιεῦσιν, αἵματίτης λείδος λείος ἢ γῆ σα-
 μία ἢ ληνία, ἢ βῶλος, καὶ κηκίς. ἢ ὀμφάκιον. ἢ συπτη-
 ρία μετὰ ῥόδων λῆια· πρᾶκτέρα δὲ κόμμι καὶ κηκίδα,
 σαρκοκόλλη, ἀμυλον. Πάχους δὲ αὐτῆς οὕσης, ἢν κίονα
 καλοῦσι,

λῆριον] Fragment. de colore sanguinis p. 46. αἷμα παχὺ, μέλαν
 καὶ δυσῶδες, ἔχει λῆρια. J. Chrysostomus apud Photium Bib-
 lioth. p. 152. σφαιρωτῆρ φησι τὸ παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγόμε-
 νον λῆριον. Tzetzes apud Græcium Lect. Hesiod. c. 12. p. 59.
 καὶ οἱ λῆρι τοῦ ζυγῶ. Moeris Atticist. p. 57. v. Ἴμενια.
 Lexicon de Spiritib. a Valckenæno editum. p. 228. ἰμάς, ὁ
 λῶρος. Δεπαδία apud Aristophanem Equit. v. 765. οἱ σηθιαῖοι
 λῶροι exponuntur a Scholiaste, quam vide quoque ad Acharn.
 v. 742. Nicetas Chon. Annal. Hb. IV. p. 114. Schol. Ho-
 meri ad Iliad. Γ. v. 371. Latinae originis esse docuit Salma-
 sius ad Tertullianum de pallio p. 251.

ἀναγαργαρισμοῖς] Codd. A. et C. ἀναγαργαρισμὸν δι' ὕδρορσάτου.
 ἀναγαργαρισμῶν, quod innuunt satis ea quae sequuntur, et
 Cod. D.

ὑδρορσάτου] Codd. A. et C. ὕδρορσάτον. Cod. D. ὕδροσάτου.

ἢ βάτου] exulant e Cod. B.

καὶ Φοινίκων] Cod. E. ἢ φοινίκου.

Φύλλων] audior Cod. D. ἢ ῥοῶν χυλόν ἢ βαλαυσίον· ῥοιᾶς ῥίζης.
 Cod. B. ἢ ῥοῦ χυλοῦ. Quae lectio forte verior, nam noster
 semel adhuc mali punici meminit c. 159. ac de malo punico
 haec tradit ex opinione communi J. Chrysostomus in A. A.
 Serm. XX. p. 7:9. ἐκείνα γὰρ πρὸς τέρεψιν εἰσὶν, οὐ πρὸς ἀφέ-
 λωσιν, καὶ ἡ ἀφέλεια δὲ αὐτῶν μικρά τις ἐστὶ. κ. τ. λ.

βαλαύσιον] Cod. E. βαλαυσίον.

ἀφέψημα] I. ἀφεψήματος, cum cod. E.

Ξηρὰ] Codd. A. et C. ξηρὴν. Recte. Cod. D. ξήρικ.

σαφυλοπάσου] Ex Paulo repono σαφυλοκάσου vel σαφυλεπά-
 του, quorum hoc legitur lib. III. c. 26. illud lib. VI. c. 31.
 Glossæ Jatr. Mss. σαφυλοκαυση, σαφίλλιον κακικαυμένον. σα-
 φυλοπάσου habent Codd. A. C. et D. unde forte nihil mutan-
 dum apud nostrum et emendandus Paulus. Cod. B. σαφίλο-
 πάστον. Vidi tale instrumentum adorandae robiginis, argen-
 teum hujus magnitudinis, apud virum amplissimum Ger. van
 Hasselt, quod ejus benevolentia in aere incisum hic addere
 licuit.

flum itaque est ex hydrorofato et lenticulae decocto, et palmarum, vel rubi foliorum vel mali punici succo, vel balauftiorum, vel mali punici radicis. Arida quoque idem faciunt, adhibito infirumento, quod ab attollenda uva *σαφυλοπύζον* dicitur, ut est lapis haematites tritus vel terra samia vel lemnia, vel bolus, vel galla vel omphacium, vel alumen cum rolis tritum. Mitiora sunt gummi, gallae, sarcocolla, amyllum. Quodsi crassia fuerit, quod vitium *κίονα*, hoc est columellam graeci dicant, se-

lieuit: mambrium argenteum, deficiens in mucronem obtusum, quo ad alia usi videntur, vide quae postea de calamo habet c. 36. Convenit cum concha vel cochleari, quae repraesentavit Jac. Sponius Miscell. Erud. Antiq. p. 304. nam cavum quidem, sed non admodum, ita ut ad planum proxime accedat. Tale etiam illud quod ΑΙΜΟΒΟΛΙΟΝ apud eum dicitur, sed litteram initialem vetustate detritam arbitror. ac leg. ΔΑΙΜΟΒΟΛΙΟΝ, cujus usus in angina; *δαίμων* enim est guttur sive ingluviens, ut interpretatur Porphyrio Horatii Epist. lib. I. XIII. vs. 10.

ποιοῦσιν] An *παύουσιν*? Vulgatam tuentur codd. Mss.

ληνία] Codd. A. et C. *ληνία*. Cod. D. *ληνία*. Cod. B. *ληνία σφραγίς*.

βῶλος] Codd. A. et C. *βόλος*.

κηκίς] Cod. D. *κηκίς*.

συπτηρία] *Galenus de Sed. p. 14. γαστρεῖνος φλεγμώντος — ἀκαθόν δὲ καὶ ἡ σκληρὴ συπτηρία*. Codd. A. et C. *συπτηρία*.

λεῖα] Codd. A. et C. *λεῖων*.

πρότερα] Codd. A. et C. *πρότερα*.

κίονα] Codd. A. et C. *κίονα*. Cod. D. *κίονα*. Cod. B. *κίονα μίονα*.

κηκίδια] Leg. *κηκίδια*, ita enim recentiores, vid. *Du Cange Glossar. p. 642*. Interpretes graeci *Rhazis de Veniis c. VIII. p. 253. ἀνάτριψον κηκίδια σὺν ῥοδοκύματι*. Cod. E. *κίονα*.

σαρκεκόλλη] Codd. A. et C. *σαρκεβόλα*.

ἀμυλλον] Quomodo paratur docent *Glossae Jatr. Mss. ἀμυλλον ἐστὶν ἀλευρος καὶ ὕδατος, λεπτοῦς, ζυματικῆς ὕδατος, καὶ κατὰ πρῶτον καὶ ἐσπέρας ἀλλασσόμενης, ὅπερ ἔχει ὕδατος καὶ ἀλλω (1. ἀλλω) τίθηται ἐπὶ b. b. (ἡμέρας β) καὶ ἐπὶ λυγρῶ ὑδατὶ σακκίζουμένη. conf. Cato de R. R. c. 86. Dioscorides lib. II. c. 133. Plinius lib. XVIII. c. 7. Schol. Theocriti ad Idyll.*

καλέσει, χρῶ ταῦτα. ῥοὺς συρικκοῦ δραχμ. ἢ. ῥόδων
 σπέρματος δραχμ. α'. κηλίδος δραχμ. γ'. ξηρὸν χρῶ. ἄλ-
 λο. μύσιος, τυπτηρίας, χαλκίτης, ἴσα λιώσας, προσ-
 ἄπτου. ἄλλο. τυπτηρίας δραχμ. γ'. ῥοῦ δραχμ. β'. κη-
 λίδος δραχμ. α'. ξηρῶ χρῶ.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΓΧΗΣ ΚΑΙ

παρασυνάγξης.

Κ Ε Φ. ΠΚΓ'.

Συνάγχη ἐστὶν φλεγμονὴ τῶν εἶδον μυῶν τοῦ Φά-
 ρυγγος· Φάρυγξ δὲ ἐστὶν ἡ ἔσω κοιλότης τοῦ στόματος·
 τῶν δὲ ἔξω μυῶν φλεγμονώσεων αὐτῶν παρασυν-
 ἀγχη

IX. vñ. 21. apud *Cusaubonum* Lect. Theocr. c. X. p. 263.
 Perperam legitur apud *Hippocratem* Hippiatr. p. 894. καὶ εἶναι
 μὴ βούληται πᾶσι, διὰ ἀμύλου δίδου. leg. διὰ αἵλου vel κα-
 λάμου.

πάχους] Leg. παχείας, ac ita Codd. A. C. et F. Cod. D. πα-
 χίης.

ταῦτα] Codd. A. C. et E. τοῦτοις. recte.

ῥοὺς] Codd. A. et C. ῥοῦ.

ῥόδων] Codd. A. et C. ῥόδην.

σπέρματος] Cod. D. σπέρματα.

δραχμ. α'.] Cod. E. ἰδς'.

ξηρὸν] Codd. D. et E. ξηρῶ.

ἄλλο] omisum in Codd. A. C. et E. ut et mox. Cod. D. ἄλ-
 λως.

μύσιος] Codd. A. et C. ἴσας. Cod. B. ἴσους.

χαλκίτης] Codd. A. et C. χαλκίται. Quae sequuntur usque ad
 τυπτηρίας delet Cod. D. Cod. B. addit ἴσα.

προσάπτου] Codd. A. et C. προσάπτου. Cod. B. παραάπτου. *Hip-
 pocrates* Hippiatr. p. 894. ἡρέμα προσάπτων.

τυπτηρίας] Codd. A. et C. τυπτηρίαν, Cod. B. τυπτηρίας.

δραχμ. γ'.] Cod. E. δραχμ. β'. Timbarunt librarii doses, nam
 nimiae sunt pro una vice in edito exemplari.

κηλίδος] Codd. A. et C. κηλίδας. delet Cod. E. cum dosi.

sequentibus utere, rhu quod syriacum vocant drachmae octo, seminis roserum drachma, gallarum drachmae tres, siccis utere. Aliud. Myſſos, aluminis ſcilli, chalcitidis pares portiones, tritas applicato. Aliud. Aluminis drachmae tres, rhu drachmae duae, gallarum drachma, siccis utere.

DE ANGINA ET EIVS

SPECIEBUS.

C A P. CXXIII.

Angina inflammatio est interiorum in faucibus musculorum. Fauces autem sunt interna oris cavitas. Cum vero externi muscoli inflammantur, parafynanche vitium

A a 2

dicitur,

χρῶ] addit Cod. D. καὶ αὐτὸ τὸ ῥεδομέλι. Cod. B. βοηθῶ δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ῥεδομέλι.

Cap. CXXIII. Cod. E. Γα'.

Περὶ] addunt Codd. A. C. et E. καὶ κυνάχης. Cod. D. καὶ παρυκυνάχης.

Σύγχρη] Galenus de locis affect. lib. IV. Alexander lib. IV. c. 1. Paulus lib. III. c. 27. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 1. Celsus lib. IV. c. 4. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 7. et eut. acut. morb. lib. I. c. 7. Aetarius lib. II. c. 19. Priscianus lib. II. c. 6. et in primis cel. Grunerus morb. antiquit. p. 245.

ἐστὶν] conf. c. 7.

Φάρυγες] omiffum in Codd. A. et C.

Φάρυγξ] Rufus Eph. lib. I. p. 28. Casp. Hoffmannus de thorace c. 7. p. 8. Th. Guidotius Prolegom. ad Theophilum de Urinis p. 12.

ἢ] I. ἢ. et sic Codd. A. et C. Cod. D. delet.

σώματος] Emendandum arbitror Arctoeum acut. morb. lib. I. c. 7. p. 5. C. ἀνείδει τοῦ σώματος τιος φλεγμῶν. leg. τοῦ σώματος. Codd. A. et C. σώματος.

φλεγμαινόντων] Codd. D. et E. φλεγμῶντων.

αὐτῶν] vid. not. ad c. 20. delet Codd. A. C. D. et E.

ἀγχη λέγεται. κυνίαγχη δέ ἐστι φλεγμονὴ τῶν ἔνδον
 μυῶν τοῦ λάρυγγος· λάρυξ δὲ ἐστὶ τὸ σῶμα τῆς βρα-
 χείας ἀρτηρίας, ὅθεν ἀπαπτόμεν καὶ ἐστὶ θανάσιμος·
 παρέπεται δὲ τούτοις πόρος μετὰ δυσπνοίας, καὶ κατα-
 πίνειν οὐ δύναται. Τούτους οὖν αὐτὴν φλεβοτομήν,
 καὶ κειοῦν οἷκ ἀφ' ἧς κίεσιν· λαποθυμήσαντες γὰρ
 αὐτοὶ, πνίγονται, καὶ σικυῖν, καὶ κουφίζομένην δὲ καὶ
 τὰς ὑπὸ τὴν γλῶτταν φλέβας τμητέον, ἢ αὐτὴν ἐγχα-
 ρακτέον τὴν γλῶτταν, τὴν τε κοιλίαν κλυτέον, καὶ τοὺς
 πόδας ἐπαιτλητέον ὡς θερμὸν, τῷ δὲ τραχήλῳ ἐρίοις
 ἀπλύτοις

λέγεται] Codd. A. et C. ἐργάζεται. Cod. D. ἐργάζονται. Hanc
 lectionem non probo, cum nosser temper hoc verbum active
 adhibuerit, vide loca in indice adnotata, aut legendum παρα-
 σκινίαγχην, ut mox codd. Mff. Utinamque lectionem agnoscit
 Cod. E. λέγεται ἢ ἐνεργάζεται.

κυνίαγχη] Priscianus lib. II. c. 6. Porphyrius de Abstinent. lib.
 III. 7. p. 232. Renatus Moreau apud Th. Bartholinum Epist.
 Med. Cent. I. ep. 81. p. 336. Henr. Vennet ad Antonini Li-
 ber. c. 23. p. 152.

λάρυξ] Onibufius Anatomic. p. 54. Rufus Ephes. lib. I. p. 28.
 Anonymi Introd. Anatomic. c. 42. Jo. Brodaeus Miscell. lib.
 V. c. 30. λάρυξ dicitur Praxagorae, cujus verba nobis ferva-
 vit Schol. Homeri ad Iliad. X. vi. 325.

βραχείας] I. τραχείας. ac ita codd. Mff. Erasistratus apud A.
 Gelium N. A. lib. XVII. c. 11. Emendandus Aelianus H.
 A. lib. IV. c. 34. de Leone: βλέπων ἄστις καὶ ὑπὲρ τραχὺ
 forte leg. ὑποτραχὺ.

θανάσιμος] Codd. A. et C. θανάσιμον. et addunt: τῶν δὲ ἐντὸς
 φλεγμονώδων παρακινίαγχην ἐργάζεται. Cod. B. καὶ ἐπὶ τεί-
 του ὡσαύτως· οἱ μὲν ἔνδον μῦες φλεγμώδεις τὴν κυνίαγχην·
 οἱ δὲ ἐντὸς τὴν παρακινίαγχην ἐργάζονται. Cod. E. τῶν δὲ ἐν
 τῶν (I. ἐντὸς, Cotes.) φλεγμονώδων παρακινίαγχην λέγεται
 ἢ ἐνεργάζεται.

δυσπνοίας] addit Cod. B. τότε σῶμα διεσπνός ἔχουσιν.

τούτους] Codd. A. et C. τούτοις δὴ ἱατρικῶς.

δύναται] addit Cod. B. καὶ πνεῦμα ἐσθ' ὅτε παρεκλούθησε·
 γίνεται δὲ τούτοις ἐξ ὀπνίας ἐξυθός τε προσώπου καὶ τρα-
 χύλου.

λαποθυμήσαντες] Celsus lib. II. c. 10. semperque ante finis facien-
 dus est, quam anima deficiat. paria docet Anonymus de V. S.
 p. 9. Largiores venae sectiones instituebant veteres quo plus
 sanguinis depravati copiam imminuerent, vid. Plutarchus T.

dicatur. Cynanche vero inflammatio est interiorum laryngis musculorum. Larynx autem os est asperae arteriae, cujus ope respiramus, mortis porro periculum est in hoc affectu, subsequitur angina laborantes dolor cum spirandi difficultate, nec devorare cibum possunt. His itaque statim sanguis mittendus, sed non consentim evacuationi molienda erit. Cum enim animus deficit, suffocationis periculum incurrunt, cucurbitulae denique admovendae sine ferro, et venae sub lingua incidendae erunt et lingua ipsa scarificanda. Alvum quoque ducere oportet, et pedes aqua calida perfundere, collum ve-

Aa 3

ro

III. p. 1464. conf. *Amatus Lusitan.* curat. medicinal. Cent. VII. c. 90. et *Stalpart van der Wiel* Observ. rar. Cent. I. obs. 65. Codd. A. et C. λεπτοθυμήσαντες.

γὰρ αὐτοῖ] Cod. D. γὰρ αὐτίκα. Ude locum sic constituo: λεπτοθυμήσαντες γὰρ, παραυτίκα, πνίγονται.

πνίγονται] Dubito, an recte interpres verterit, *suffocationis periculum incurrunt*. Nam πνίγεσθαι καὶ ἀππνίγεσθαι apud Graecos vulgari sermone est male se habere. Luculentus in hanc rem extat locus apud Jo. *Chrysostom.* Homil. XXXV. in Matth. p. 242. ac subintelligitur ἐπὶ ἀδυναμίας, quod addidit orator disertissimus Homil. XLII. p. 273. ut apud *Demetrium* Cydon. de contempnenda morte c. XXII. p. 129.

καὶ κομφιζομένη] leg. ex Paulo μὴ κομφιζομένους vel μὴ κομφιζομένης, nempe φλεγμονῆς. Cod. E. μὴ κομφιζομένην δὲ, nempe τὴν καμνίσαν. Particulas καὶ et μὴ non raro permutari a librariis, monuit *Sylburgius* ad *Justini* Mart. Apolog. II. p. 10. *Cinnamus* Hist. lib. IV. p. 195. ὅτι καὶ Θωμᾶν τε καὶ Ἰῶανν, ubi *Tollius* vidit leg. ὅτι μὴ. conf. Jo. *Alberti* ad Glossar. in N. F. p. 143. Eandem errorem e *Chronico* Alexandr. sustulit *Edm. Chilmead* ad *Abulcam* p. 34. Codd. A. et C. μὴ κομφιζομένην. Cod. D. κομφιζομένην. δὲ αὐτῶν.

γλῶτταν] *Caelius* Aurel. acut. morb. lib. III. c. 3. *Priscianus* l. c. p. 75. *Anonymus* de V. S. p. 25. J. *Casē* Compend. Anatomic. p. 55. c. 8.

τμητέον] Codd. A. et C. ποιητέον.

αὐτῶν] Codd. A. et C. αὐτόν. Cod. D. τὴν γλῶτταν ἐγγραυαυτέον.

κλυσέον] Codd. A. et C. κλητέον.

ἔδα] Codd. A. et C. ἔδατι θερά.

πῶ δὲ τραχήλα] τὸν δὲ τραχήλον. ac ita Codd. D. et B. Non fugit hoc *Demosthenem*, vid. A. *Gellius* N. A. lib. XI. c. 9. conf.

ἀπλύτοις ἐν θερμῷ ἢ ἐλαίῳ ἐμβρέχων, καὶ καταπλάσσειν, τῷ τε λιγροσπέρμῳ καὶ κριθίνῳ καὶ τηλίῳ καὶ Φοινικῶν, κρόκου καὶ λίσχας. Χρονίζουσα δὲ ἡ Φλεγμονὴ σκληρομένη, προσπλέκειν ἰσχάδας, καὶ λάπαθον, καὶ σάκτος, καὶ νίτρου ἐλίχου ἀνταχάραιζαν δὲ ῥόδων, καὶ Φαλῆς καὶ Φονίων ἀπέξημα, ἢ ῥοδὴν ὑδρομέλιτι. ἀφελήσαντες, ἐπίπασσε ῥόδων ἢ μυξαρίων ἀφέψημα, εἰ δὲ

715

conf. *Martialis* lib. IV. epigr. 32. *Salmastus* Epist. lib. I. 64. p. 154.

τραχέλει] quae sequuntur frustra quaeras in Cold. A. et C. usque ad καταπλάσσειν.

ἀπλύτοις] Cod. D. ἀπλήτοις. Cod. E. ἐρίτοις θερμοῖς χαιτέον. (leg. χητέον) ἀπλύτοις.

ἐν θερμῷ] nequis subintelligendum crederet ἔσται, addidit ἢ ἐλαίῳ, nam ἢ est ἡτοι.

ἢ ἐλαίῳ] Cod. D. eam delet, et pergit ἐλαίῳ ἀνταχάραιζον ἐνθερμοῖς σκεπασίον, καὶ κ. Cod. B. ἐλαίῳ ἀνταχάραιζον ἐνθερμοῖς σκεπασίον. Particulam ἢ apud Atticos redundare auctor est *Gregorius* de Dialect. p. 36. sed quod reprobamus, melius potissimum, est διασαφηνικὸν pro ἡγούν vel ἡτοι aut ἡως vel τούτέστιν. ut hoc oblevavit iam Th. *Beimfuss* epist. ad *Hoffmannum* ep. 42. p. 306. sic cap. 125. εἶναι ἢ γλυκὺ. vinum nempe dulce, quod clare patet ex *Pseudo* I. c. ubi legitur γλυκὺς εἶναι λαυδαῖος. *Gregorius* de Dialect. p. 26). τὸ κατὰ ψυχὴν εἰσαπλάσσειν: ἡτοι τὸ μαίνεσθαι, ubi notante *Koenig* edd. et *M. Vatic.* ἢ τὸ μαίνεσθαι. *Ramus* Eph. lib. I. p. 49. οὐραῖος ἢ ἐπεῖσα, τὸ ὑπερβαίνει γὰρ τὴν τριῖς εἰς, legend. ἢ ὑπερβαίνει. *Thomae* *Beimfuss* p. 314. Διὰ τὴν τοῦ μαίνεσθαι, ἢ ἀπελαύνω, ubi codices quidam ἡγούν ἀπελαύνω. Noster c. II. ἢ ἀπὸ σίτου, ubi cod. D. ἀπὸ σίτου. *Beimfuss* *Beimfuss*, *Beimfuss*, lib. I. c. 5. p. 30. E. κατὰ τὸν δὲ καὶ δόξαται (i. e. δόξαται) ἢ ἐπ' ἀνταχάραιζον τῆς κοῦρης ἐμμεναι. ubi ἢ cl. *Wiggin* redundare visum; malim interpretari ἡγούν. Hinc refert quod ad cap. 38. de Hippocratis loco perperam notavi.

ἐπ' ἀνταχάραιζον] Obscure exstat in Cod. E. ut dubium sit, an βραχίονα vel βραχίονα vel βραχίονα. lagi debeat. Certe praepositio abest. *Corray*.

καταπλάσσειν] Codd. A. et C. καταπλάττειν, omīssa copula καὶ in Cod. E.

λιγροσπέρμῳ] *Alexander* *Asbrod* lib. I. preb. 67. Codd. A. et C. τὸ το λιγροσπέρμῳ. Cod. E. τὸ λιγροσπέρμῳ.

κριθίνῳ] *Subaut*, ἀνέξω. vid. L. *Beimfuss* ellips. p. 11.

ro lana succida aqua calida vel oleo potius imbuta m-
facere, et cataplasmatibus uti, ex lini semine et hordeacea
farina, et foenugraeco et palmulis, croco, et mica panis.
Quodli inveteraverit inflammatio et obdumuerit, sicut
aridas adjuicare, et runicem et adipis et niiri paulum,
gargarizare autem rosarum vel lenticulae vel palmularum
decoctum vel rhu in aqua multa decoquito, vel rosas
inspergito, vel myxarum decoctum, Quodli aliqua oris

A a 4

facta

τηλία] Leg. τηλίαν, ap. ita Codd. A. C. D. et E.

κρόκου] Codd. A. et C. κρόκων. Cod. E. καὶ κρόκον.

ψίχας] ψίχαις. Codd. A. et C. ψύχας. Cod. E. ψιχῶν.

σκληρουμένη] Leg. ἡ σκληρουμένη vel καὶ σκλη. ut videtur supple-
visse interpretes: sed in nominativus hic ponitur pro genitivo ab-
soluto, vid. quae notavi ad c. 126. Codd. A. et C. καὶ σκλη-
ρουμένη. Cod. D. χειρουργίας δὲ τῆς φλεγμονῆς καὶ σκληρου-
μένη τῶν τόπων. Cod. E. χειρουργίας δὲ τῆς φλεγμονῆς καὶ
σκληρουμένης. Salmusius ad Tertullianum de pallio p. 101.

προσπλέκειν] conf. c. 38.

λάπαθαι] Codd. A. et C. λάπαθαι. Librarii, ut e melio vocis
literas aliquando tollunt, ita nonnunquam literam γ addunt,
de Latinis vid. Heinsius ad Petronii c. 65. quod accidisse ar-
bitror apud Theophrastum Simoc. ep. 30. de Medea: παιδο-
κτόνος ἐκείνην ἐδίδασκεν ἀγνώμαν ὁμόζυγος, τὴν αἰνέτην. Legen-
dum suspicor τὴν αἰνέτην. Pedo Albinovanus Eleg. II. v. 110.

Aeetis succis omniuperita suis.

ubi vid. Scaliger: quod vocabulum etiam reddi velim Sten-
boni lib. I. p. 79, καὶ παρὰ τοῦ Αἰήτον πλάττει. Leg. παρὰ
τὴν Αἰήτην, nempe γῆν vel χεῖρα. vel ἄλλαν. Sed haec nihil
facere ad edictum praetoris, inquit Scitaille, qua re plura
non addam.

στάτος] Cod. D. στάρ.

ὀλίγον] Leg. ὀλίγον. deest in codd. A. et C. Cod. D. λίτρον
ολίγον.

ἀναγαργαρίζειν] Cod. E. διαναγαργαρίζειν.

ἀποζέματι] ἀποζέματι.

ἢ] Codd. A. et C. καὶ. Cod. B. ἢ ὑδρομέλι. ἀφεψήσαντες ἐν
αὐτῷ ῥοῦν.

ὑδρομέλιτι] Cod. E. σὺν ὑδρομέλιτι.

ἀφεψήσαντες] Cod. E. ἀφεψήσαντι. Palaeophatus c. 44. de Medea:
φασὶν, ὡς ἀφεψοντα τοὺς πρεσβυτέρους.

ἐπίπασσε] addit Cod. E. δὲ.

τις ἀναδορὴ γένηται τοῦ σώματος. πιτόρων ἀφειψήματα δια-
 κλύζεσθω ἢ ἄλλα. ἐμοὶ δὲ ξηρὸν φάρμακον φησὶν Ἀρχιγένης.
 ῥόδων μαθηρικῶς δραχμ. ἦ. ῥόδων αἰθουσ δραχμ. δ' κόσου,
 κρόκου ἀνὰ δραχμ. β'. ἐν τούτῳ εἰς μελίκερατον ἐμβαλὼν,
 ἀνακαταμίξαι καὶ τὴν διὰ μέρων. ἄλλο. ῥοὰς γλυ-
 κεῖας θάλασας τὸν χυλὸν, μέλιτι μίξας, ἔψαι μέχρι συ-
 κώσεως καὶ περὶ χρεῖς, ἢ τὴν διὰ κρόκων. καὶ ἡ κίττα δὲ
 κόπρος ἢ λευκὴ ξηρὴ λεῖα σὺν ῥόδ. ἡ ἐστὶ διαχρισμένη διὰ
 πτεροῦ. καὶ τῶν ἀγρίων χελιδόνων καίνται ἢ τέφρα
 ὁμοίως διαχρισμένη ἔσω. χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς ἰσχυρο-
 τέροις

ῥόδων] Cod. D. ῥόδοις. et Cod. B.

μυξαρίων] Codd. A. et C. μῆξαρίων.

σώματος] Cod. B. σώματος.

ἀφειψήματα] ἀφειψήματι.

διακλύζεσθω] Cod. D. διακλυζέσθωσαν.

ἐμοὶ]. Codd. A. et C. ἐμῶν. Cod. B. ἐμῶν.

ξηρὸν] Cod. E. ἢ ξηρὸν.

φησὶν A.] exulunt e Codd. A. C. et E. Cod. D. φησὶ τοῦτο.
 Cod. B. τοῦτο.

αἰθουσ] Codd. A. et C. αἰθος. Cod. E. αἰθος κακία δ'.

κόσου] Codd. A. et C. κρόκου, κόσου.

δὲ καὶ]. in Cod. E. deest καὶ.

τὴν] τῇ. sic etiam Codd. A. et C.

διὰ μέρων] Avicenna cur. morb. acut. lib. I. c. 7. p. 87. Alia
 lib. IV. p. 223. Celsus l. c. Codd. A. et C. διὰ μορέων. Cod.
 D. διὰ μῶρων. Cod. B. διὰ μαρῶν ἀντίδοτον.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἄλλος. Cod. D. ἄλλως.

ῥοὰς] Interpunge ῥοὰς γλυκεῖας θάλασας, τὸν χυλὸν μέλιτι μίξας.
 Cod. E. ῥοὰς recte.

γλυκεῖας] Codd. A. et C. γλυκείας.

θάλασας] Codd. A. et C. θαλάσσης.

μίξας] Codd. A. et C. μῆξας. Cod. E. ἐμμίξας.

ἔψαι] Leg. ἔψε. cum cod. E. Cod. D. ἔψαι.

ἢ τὴν] particulam ἢ non agnoscit Cod. E.

διὰ κρόκων] Alia l. c. p. 224. Lev. Lemnius de occult. natur.
 lib. II. c. 53. p. 266. Codd. A. et C. διὰ κρόκων.

facta fuerit excoꝛiatio, furfurum decocto vel lacte os colluant. Ego autem hoc remedio sicco utor, inquit Archigenes. Rhois culinarii drachmae octo, floꝛum rosarum drachmae quatuor, costi, croci, singulorum drachmae duae. Haec in aquam mulsam conficito, et gargarizato, utere etiam melicamento, quod ex moris est. Alind. Mali punici dulcis succum contusum et melli admixtum, dum crassitudinem habent, coquito et illinito, vel medicamento quod a nucibus Diacaryon dicitur, caninum item stercus album, aridum, et tritum cum aceto mulso, penna inunctum, sylvestrium item hircundinum combusarum cinis eodem modo illitas interius,

Ha 5

uti

καρύων] addit Cod. B. ἀντίδοτον.

καυρία] Alex. l. c. p. 226. Aretaeus cur. morb. acut. lib. I. c. 7. p. 87. Kiranides p. 82. Jo. Prevotius seledt. remed. p. 115. Stercoris canis (sime quod albicat) pulverizo, gulae patientis pulverem immatte, quo magis intra guttar descendet eo efficacior erit, mirabiliter anginam sanat. De humano stercore vid. Dioscorides lib. II. c. 93. et Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 4. Stercus fere semper apud nostrum cum melle teritur, nam ut observat Schol. Aristophanis ad Pac. vs. 1. κότεροι γὰρ φιλῶν ὁ ὕατον. Dicitur autem ὁ καὶ ἡ κότερος observante cl. de Villosion ad Longi lib. IV. p. 233.

ἐχυρίσιν] Cod. E. μέλιτι.

δε] omittit codd. A. et C. ut et mox λεία.

δ.α.χειουμένη] addit Cod. B. ἀμύζα, quod in textum recipiendum.

χελιδόνων] Laudat Levin. Lemnius de occult. natur. miracol. lib. II. c. 30. p. 212. Alexander l. c. p. 226. Scribonius Larg. c. XVI. 70. Celsus lib. IV. c. 4. Sextus Placit. c. 34. Plinius lib. X. c. 33. quibus adde Schenckii Observ. et Experim. Cent. III. 44. p. 145. Cod. B. χελιδόνων τέτρα καυρίσιν δηλονότι. Cod. E. χελιδόνων καυρίσιν, excidit τέτρα.

ἡ τέτρα] Codd. A. et C. ἡ.

ἔσω] Deest apud Paulum. Cod. B. ἔσωθεν.

χεῖρα] Codd. A. et C. χεῖρα.

ἰσχυροτέρας] De medicamentorum virtute usurpatur hoc adjectivum et in bonam partem. Philiris ep. 70. p. 75. τὴν ἰσχυρὴν τῆς ἰατρικῆς dixit et mox: ἡ μὲν γὰρ ἰσχυρὸς τυραννοκτόνον γενέσθαι πάσας. Tatianus Or. ad Graecos p. 65. εἰ πρὸς ἄλλοις

τέρσις ἀναγαγαρίσμασι διὰ ἥρωος, ὑσσώπου, μελανθίου
ἐψήθεντων ἐν μελιχρότῳ, ἢ πηγάνου χυλὸν μετὰ γά-
λακτος.

ΠΡΟΣ ΧΟΙΡΑΔΑΣ.

Κ Ε Φ. ΡΚΔ'.

Χοιράδας ἀφανῆς ποιῆσαι. ἄζουγγίου παλαιοῦ,
ὑσκιάμου σπέρμα πίστες. ἐλαίου παλαιοῦ, ὀρνιθος κόπ-
ρου χρυσιζούσης πάντα ἴσα ἐψήσας, ἐπιτίθει, ἐφαπλώ-
σας εἰς λίαν. ἄλλο. πρόποσι, νίτρου, κόπρου περιζε-
ρῆς μέλιτι λειώσας, κατὰπλασσε. ἄλλο. νίτρου οὐγΓ.
ἦ.

ἔκαστον αὐτῶν ἰσχύν, ἀρῆασιν. De vino generoso Xenophontis
Oeconomi. c. 17. p. 81.

ἀναγαγαρίσμασι] Codd. A. et C. ἀναγαγαρίσμασιν.

μελανθίου] Codd. A. et C. μελίανθος.

χυλὸν] χυλῶν. ut Cod. E.

C a p. CXXIV. Cod. E. ΓΒ'.

Χοιράδας] Codd. A. et C. χοιράδες. Paulus lib. IV. c. 33. et
lib. VI. c. 35. Celsus lib. V. c. 28. Cassius Quaest. Med. Q.
48. Alphonse de dignis, medic. lib. II. c. 37. Paulus lib. II.
c. 4. segm. 225. de Alpium incolis Plinius lib. XI. c. 37. et
Juvenalis Sat. XIII. vs. 162. ubi Vet. Schol. tanquam si in
Alpiis quidam homines aluntur, non tales sunt plurimi sci-
licet: nam lata et inflata colla habent. Cur vero noster post
strumas de tussi agat, rationem non aperuit: forte quod non
ignoreret tussim strumas subsequi, quod declarat casus memo-
ratus ab Alphonso apud Jo. Fallon de strumis p. 20. Neque
noster non capiamus quid esset struma quam Scaliger in Sea-
ligeran. primis p. 95. Gibber, bosse par derriere: strumae bo-
ses par devant. Rescius Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep.
43. p. 195. et lib. III. ep. 4. p. 887. Cod. E. περί χοι-
ράδας.

ποιῆσαι] Codd. A. et C. ποιῆσαι. Cod. B. ποιῶσιν τὰδε. Cod.
D. ποιῶσιν ἐξ αἰγίου π. forte leg. ποιῆσαι. vid. not. ad
c. I.

ἄζουγγίου] Codd. A. et C. ἄζουγγίου ὀμίστο παλαιῷ. Cod. E.
ἄζουγγίου παλαιόν.

ὑσκιάμου] Codd. A. et C. ὑσκιόμου.

uti quoque oportet, validioribus gargarismatis, ut iudis, vel hyssopi, vel nigellae decocto, in mulla, vel rutae succo cum melle.

ADVERSUS STRUMAS.

CAP. CXXIV.

Ut strumae non adpareant, axungiae veteris, feminis alterci, picis olei veteris, stercoreis avis, onae colore aurum repraesentat, singulorum pares parti s coquito et in panno lineo extendito. Aliud. Propoliū, nitruū, stercus columbae ex melle trita, ad modum cataplasmatiss inducio. Aliud. Nitri unciae octo, stercoreis columbini

σπέρμα] Cod. E. σπέρματα.

πίσσης] Plinius H. N. lib. XXIV. c. 8.

ὄρνιθος] avis vertit interpres, malim gallinae vid. Athenaeus lib. IX. c. 4. p. 373. If. Casaubonus ad Athenaei lib. I. c. 15. p. 45. Dorville Vann. Critic. c. 7. p. 149.

κίτρου] praeter Sextum Placit. c. 31. gallinae sterces etiam commendat Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 232.

χρησιζούσης] Cod. E. χρησιζούσας. Utuntur hoc verbo Arrianus Peripl. mar. erythr. p. 105. Athenaeus lib. I. c. 21. p. 27. Alexander Aphrod. lib. II. probl. 54. Herodianus lib. V. c. 16. Scholiastae Nicandri ad Ther. vi. 444. Theocriti ad Idyll. I. vs. 30. Aristophanis ad Plut. vs. 427. Geopon. lib. II. c. 6. p. 103. Compositio ὑπερχρησιζέω Eusebius Erot. lib. II. p. 31. Gallinas huius coloris maxime probabant veteres. vid. Florentinus Geopon. lib. XIV. c. 7.

ἐπιτίθει] Codd. A. et C. ἐπιτίθει εἰς πάνιον.

ἐφαπλάσας] Cod. D. ἐφαπλάσας πάνιον. Codd. B. et E. ἐφαπλάσας εἰς πάνιον conf. c. 63.

ἄλλος] Codd. A. et C. ἄλλον ad mox iterum. Cod. E. delet.

πρόπολι] Codd. A. et C. πρόπολι. Cod. B. προπλάσας. post προπλάσας additum in Cod. D. ψιγανθ. pro ψιγανθίους dictum observat cl. Bolla. Cod. E. πρόπολι sine π. sed ex more amanuensis, qui literas capitales praetermittebant, postea implendas. Coras.

μύλιτι — νίτρου] Expungit Cod. E.

εὐγ. ή.] Cod. E. δαχα. ή.

ή. κόπρου περιττοῦς δραχμ. ή. ψιμυθίου δραχμ. ή.
 ἄλως κοινῷ δραχμ. ε'. περὶ πέντε δραχμ. ιβ'. χαλβάνης
 δραχμ. ιβ'. ἐλαίου παλαιῷ μυελῷ ταυρίου λίτρ. ε'.
 ἄλλο. Φέδον χοίρου θηλείας λειώσας μετὰ μέλιτος, κα-
 τάπλασσε ἄλλο. ἄμνου φύλλα λειώσας ἐπιτίθει. κερ-
 δόμου, νίτρου ὀπτοῦ ἀνὰ οὐγγ. α', κηροῦ οὐγγ. β'. ἐλαί-
 ου παλαιῷ τὸ ἄριστον.

ΠΕΡΙ ΒΗΧΟΣ.

Κ Ε Φ. ΡΚΕ'.

Βηχὸς αἰτίαι διάφοροι, ἡ γὰρ ὑγρὸν ἀπὸ τῆς κεφα-
 λῆς καταρρέει εἰς τὴν τραχείαν ἀρτηρίαν, καὶ ἐρεθίζεται
 βῆχα.

κόπρου — δραχμ. ή.] Ejicit haec quoque Cod. E.

δραχμ.] Cod. D. ἀνὰ δε.

ψιμυθίου] Codd. A. et C. ψιμυθίου.

ἄλως κ.] deficit in codd. A. et C.

δραχμ. ιβ'.] Cod. E. δραχμ. ή. ac sic mox.

παλαιῷ] Codd. B. et D. addunt λίτρ. ε'.

λίτρ.] Codd. A. et C. ἀνὰ ε'. Cod. E. Ls'.

Φέδον] Pro ἄφδον. quod ignorat Cod. E. Du Cange Gloss. p.
 1686. Antiquiores ἡγίων dixisse pro πήγιον notat. Schol.
 Anthonianus ad Ephorat. vi. 987. recentiores frequenter literas
 initiales per apherecin abiecerunt. Noster c. 125. et c. 131.
 τὴν διὰ ῥέβον, et c. 133. τὴν διὰ ῥέβον. c. 173. ἀπτόμενα pro
 βαπτόμενα. c. 261. πελαστικὸν pro ἀπελαστικόν. Glossae Jatri-
 cae Mil. voces βαλάνιον, λελεφανον. Hinc emendo Oribasium
 Collect. lib. II. p. 15. τὰ δὲ μειώματα τῶν ἐλαμῶν βαλάνιον καὶ
 μειώδη, καὶ δι' ἀκατέργαστον εἶχαν τὴν τραχείαν. Τὸ μειώδη ποτὶ
 faspectum fuit interpreti, qui vertit stabile, sed leg. ἐμειώδη.
 Quin et in numis litera initialis omitti reperitur, ut in Smyr-
 nacorum, quo. vulgavit cel. R. Mead, in honorem medicorum
 cultis, tabula II. Simillii ratione juvandas mihi videtur locus
 Geoponic. lib. II. c. 6. p. 147. καὶ ἀνυχμητὰ τῷ ῥέσει ὑπὲρ-
 χοῖτα. leg. τῷ ῥέσει pro τῷ ῥέσει. Noster c. 19. σκουθίου
 Ι. α'. λειώσας, ubi cod. A. τριπλοῦν habet. et c. I. ἀνιμῶν τὸ
 αἶθος, sibi codd. A. et D. νεμῶν τὸ αἶθος. Codd. A. et C.
 ἔφδον. Cod. D. φέδον.

θηλείας] Codd. A. et C. καίλειας.

ἄλλο] ignoratur a codd. A. C. et E.

Iumbini drachmae octo, cerusae totidem, salis communis drachmae sex, propoleos drachmae duodecim, galbani totidem olei veteris, medullae taurinae selibra. Aliud. Stercus porci feminae tritum cum melle ad cataplasmatismatis modum inducito. Aliud. Agni casti folia in pulvereim redacta imposito, cardami, nitri tosti, singulorum uncia, cerae uncinae 2, olei veteris quantum satis est.

DE TVSSI.

CAP. CXXV.

Tussis multis modis contrahitur, et diversas habet causas. Aut enim humor ex capite in asperam arteriam destil-

ἀμυν] *Plinius* H. N. lib. XXIV. c. 9. sed apud nostrum iterum omissa est littera initialis et leg. ῥάμυν, qui quibusdam αγρος est. vid. cl. *Niclasius* ad *Geopon.* lib. II. c. 4. Schol. *Homeri* ad *Odyss.* II. vl. 533. οἱ καὶ δὲ ἀρετὴν μετὰ ἡμετέων αἰς Κόλ-
χους ἐπὶ τὸ ἄκος ἐπλευσαν ἐν τῇ Ἀργαῇ. leg. ἰάκος. Latinos vocum graecarum initia detruncasse, exemplis probat *Th. Reinseus* de Deo Endovellico. Codd. A. et C. κράμυν. Cod. D. ῥάμυν. Cod. E. ἀμινού.

ὀπτού] Cod. E. ὀποῦ.

τὸ ἀρχοῦν] .omittunt codd. MSS.

Cap. CXXV. Cod. E. Γγ.

Ενχρῆς] *Galenus* sec. loc. lib. VIII. p. 265. *Aetius* lib. VIII. c. 58. *Paulus* lib. III. c. 28. *Celsus* lib. IV. c. 4. *Caelius Aurel.* morb. chron. lib. II. c. 8.

ἢ γὰρ] *Aëtius* καὶ γὰρ. Codd. A. et C. ἢ. Particulae hae ab auctoribus promiscue aliquando adhibentur: ita ἢ pro καὶ poni volunt grammatici apud *Sophoclem* *Oed.* Tyr. vl. 393. ac ita quoque *Constantinus Manass.* *Annal.* p. 88. τοῦ περὶ αὐτοῦ ἢ τῶν γαμινῶν ἀνέως ἀναιρέθη. Schol. *Homeri* ad *Iliad.* N. vl. 117. ὃ γὰρ ἢ σέβεισμος, ἀπὲρ τοῦ καὶ παρὶδραπτοῦ τῶ ποιητῇ. adde cum *Iliad.* O. vl. 634. et *Nicandri* ad *Ther.* vl. 416. conf. *Gregorius* ad *Arriani* de exped. Alex. M. lib. II. p. 77. Sed permu-

βῆχα· ἡ δυσκρασία ψυχρὰ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων,
ἀλλ' οὗτοι βήσσοιτες, οὐδὲν πτύουσι, καὶ θεραπεύοντα
οὗτοι τὰ κατεψυγμένα τῶν μορίων ἐκθεραπεύοντες· αἱ
δὲ μετὰ γαργαλισμοῦ αἱ περὶ τὸν οὐρανίσκον γινόμεναι
βῆχες, εἰς δεικνύνται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς συνιδέσθαι τὸ
ξέσμα εἰς τὴν τραχείαν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, καὶ εἰς τὴν πνεύμονα,
καὶ τοῖς μὲν ἐπὶ λεπτῷ ξέσματι βήσσοισιν διδόναι τὴν
διὰ τῶν κωδύων αἰτιότητα, καὶ ἀναγχαρίζειν κωδύων
ἀφέψημα τοῖς δ' ἄλλοις σφραῖ καταπνέμενος λεπτο-
κάρου μέγεθος. πρὸς βῆχας καὶ κατάρξους· σφραῖ ξηρὰ
λιπαρὰ

permutationis hujus originem potissimum sitam esse arbitror in
pronuntiatiene adfini, vid. *Gloss. Iamerni*. T. I. p. 135.

κατάρξαι] Codd. A. et C. κατάρξαιτες. Codd. D. et E. κα-
τάρξιον.

καί] Respuunt Codd. A. C. et E.

οὗτοι] Codd. A. B. et C. οὕτας. Cod. D. οὗτοι μὲν.

βήσσοιτες] Cod. E. βήττουσι. καὶ οὐδὲν πτύοντες.

κατεψυγμένα] Codd. A. et C. κατεψυγμένα.

γαργαλισμοῦ] *Menis Attic.* p. 27. γαργαλος, Ἀττικῶς· γαργα-
λισμός, Ἑλληνικῶς. sed vid. *Hemsterhous* ad *Theophr.* Mag.
p. 179. *Parvanchus Arab.* lib. 1. c. 406. γαργαλος
ὁ ἐξιδίως καὶ γαργαλισμός. Codd. A. C. et E. γαργαλισμοῦ,
ex permutatione litterarum g et λ.

αἱ περὶ] Codd. A. C. et E. τῶν περὶ οὐρανίσκον. Cod. D. igno-
rat αἱ, male. *Aelianus* V. H. lib. I. c. 6 περιεῖται αἱ χε-
λῶναι αἱ θαλάσσιαι. ita locum hunc legendum esse monui
alibi. *Homerus* declamat. Mf. τὸν Νῆλον τὸν ποταμὸν τὸν
Αἰγύπτου.

οὐρανίσκον] *Hypatus* p. 148. ὁ οὐρανίσκος, ἵπερ ἄν. *Menis*
de palpitat. p. 107. οὐρανίσκος ἀλλόμας, οὐρανίσκος δὲ δὲ.
Adr. Trumbus Advers. lib. VI. c. 20. Recentioribus magis
frequentatum vocabulum, antiquiores ὀπαρῆν maluit, ut
Homerus *Iliad.* X. v. 495. ubi Schol. τὸν λεγόμενον οὐρα-
νίσκον.

βῆχες] Codd. A. et C. βῆχα.

εἰς δεικνύνται] Codd. A. et C. ἐδεικνύνται. Cod. E. ἐδεικνύ-
ται ὥς.

συνιδέσθαι] Cod. E. συνιδέται. *Callis* *Quaest.* 82. πλὴν ἐν
συνιδέσθαι ὅρων εἰς τὸς τὸν βῆχας καὶ λήθησιν. ubi hoc
verbum bene exposuit *Andr. Rivaus* p. 82. ac illud in vulga-
ribus

destillat, et tussim efficit, aut intemperies est frigida instrumentorum quae respirationi seruiunt, sed hi dum tussunt, nihil expuunt, et curantur, cum refrigeratae particulae excalescunt. Quae vero tussēs cum titillatione sunt, fluxionem a capite ad asperam arteriam et pulmones deferri indicant. Qui igitur ex tenui fluxione tussunt, his medicamentum quod ex papaveris capitibus paratur, et Graecis Diacodyon dicitur, dandum, et ipsorum capitum decoctum gargarisandum erit, alii syraceri avellanae magnitudine devorare debent. Ad tussēs et catarrhos. Ficus aridae pingues duae in vino meraco inacera-

ribus lexicis non inveniri vere observat. συναδιδεσθαι maluit Alexander Aphrod. lib. I. Quaest. V.

εἰς τὸ.] praepositio abest a Cod. E.

τὸν πν.] Codd. A. et C. τὴν πν.

ῥεύματι.] Codd. A. et C. ῥεύμασι.

βήσσουσιν.] Codd. A. et C. βήσσουσι.

διδόσας.] addit cod. D. χεῖ.

καδύων.] καδίων. Cod. E. καδύων. Alexander lib. V. p. 252. Codd. A. et C. καδίων omisso articulo τῶν. Cod. D. τὸ διὰ καδύων.

ἀφρόνημα.] ἀφρόνηματι. Cod. D. καὶ αὐτὸ τὸ τῶν καδύων, omisso verbo ἀνακαταρτίζαν. Cod. B. καὶ τὸ διὰ καδίων ἀφρόνημα.

σίραξ.] Non convenit nostro cum Ammonio, qui σίραξ, inquit, ἡλικῶς μὲν θυμιάμα. ἀρσενικῶς δὲ τὸ ἔσλον τοῦ ἀκοντίου. De gummi hoc Dioscorides lib. I. c. 79. Plinius lib. XII. c. 17. Strabo lib. XII. p. 855. Jo. Rhodius ad Scribonis Larg. comment. 88. Codd. A. et C. σίραξ.

λεπτοκαρυ.] leg. λεπτοκαρύου. consentit Cod. E. Dioscorus Geopon. lib. X. c. 68. περὶ ποτικῶν τοῦ καλουμένου λεπτοκαρύου. Pollux lib. I. c. 12. segm. 232. Cod. D. λεπτοκαρύων.

πρὸς βῆχας.] Codd. A. et C. βῆχας καὶ κατάρρους ἰᾶται. et sic quoque Cod. E. qui post ἰᾶται, addit adhuc ἤ.

σύκκ.] Codd. A. et C. ἡ σύκκ. Cod. D. σύκκ. λιπαρὸν ἔχει.

δύο.] omissum in Codd. A. C. et E.

ἀπτόμενα.] leg. βαπτόμενα, ut probe vidit interpres. conf. c. 36. et 124. et sic Codd. A. C. et E. Simile mendum occupat locum,

λιπαρὰ δὺο, ἀπτόμενα εἰς οἶνον ἄκρατον καὶ λαμβανόμενα. ἄλλο. τερεβινθίνην καὶ μέλι ἐλίσσας δίδου ἐκλείχειν, καὶ οἶνον γλυκὺ κεκραμένον δίδου ἐπιρρόφῃν· πρὸς τὰς ἐν νυκτὶ ἐνοχλοῦντας. ἡδυόσμου κλόνια γ'. τριψμας σὺν ὄξει, δίδου ροφῇν εἰς καΐτην. ἄλλο. κουκουαρίων φρυκτῶν, ἀρύλου, γλυκυρρίζης, ἀνὰ οὐγΓ. β'. λινέσπερμου οὐγΓ. β'. ἱρεως, πεπέρεως, ὑσιώπου, αὐσυδάτων πιπρῶν ἀνὰ οὐγΓ. γ'. μέλιτος τὸ ἀριστὺν, δίδου ἐκλείχειν. ἄλλο. ἐκλεκτὸν, κουκουαρίων δσαχμ. ἡδ' λινοσπέρμου

cum Theodoriti H. E. lib. V. c. 18. p. 161. A. αὐτὴ καὶ χότρας ἀπτομένη καὶ ζωμὸν γενομένη κ. τ. λ. leg. βαπτομένη. Theodor. Anonymus cel. Sim de hyēthrobia c. 2. p. 4. καὶ τὸ πνεῦμα κλαυδράδης ἔχεισιν, ὥστεν παύσιν ἀκλόνιαις μιλαιουσιν εἰς βύθους ἀπτεσθαι. leg. βάπτεσθαι. Quae huiusmodi res emilliae pessime obiciantur locum Polyaeni lib. VII. c. 10. p. 626. τῶν δὲ Πικρῶν ἰζόνται τὰς ἐσθλάς, καὶ τὴν κίσην, καὶ τὰ ὅπλα περιθῆκε τοῖς Πίρσαις. pro ἰζόντων, leg. βρίζοντων, cum dormirent.

ἄλλο] caret Codd. A. et C. Cod. D. ἦ.

τερεβινθίνην] Cod. E. τερεβινθίνης.

οἶνον γλυκὺ] Leg. γλυκύν, vel οἶνον delendum. γλυκύν agnoscant Codd. D. et E. ne quis caperet merum annosum, quod esset amarum, ut perhibet Seneca epist. 64.

κεκραμένον] Cod. E. κεκερασμένον.

ἐπιρρόφῃν] Cod. B. ἐπιρρόφῃν.

πρὸς τὰς] Codd. A. et C. novum caput hic inchoant, cujus lemma πρὸς τοῖς ἐν νυκτὶ ἐνοχλοῦντας. Cod. D. uno tenore pergit ac habet πρὸς δὲ τὰ ἐν νυκτὶ ἐνοχλοῦντας. ac sic quoque Codd. B. et E. cui in margine a scriptum Gd. Achilles Tat. lib. I. p. 21. ἴσι μὲν γὰρ φύσει καὶ τὰ ἅλλα νοσήματα — νυκτὶ χαλεπώτερα.

ἐν νυκτὶ] Polyaeus lib. V. p. 497. μὴ ἐν ἐσπέρᾳ προσέβαλε τῇ πόλιν. Medicos graecos mane et vespere ad aegros accessisse palam facit locus Xenophontis Oeconom. c. 13. p. 69. ed. Bach.

ἡδυόσμου] Cod. E. ὀδυόσμου.

κλόνια] Codd. A. et C. κλονίαν. Cod. D. κλοναγρίαι. Cod. B. κλῶνας. Cod. E. κλοναγρία.

ροφῇν] Codd. A. et C. ροφῇν.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. Cod. E. καί.

maceratae et assumptae. Aliud, Resinam terebinthinam et mel cocta delingere et vinum dulce mixtum forbere iubeto. Aliud ad tussis, quae noctu molestiam exhibent. Mentae ramulos tres ex aceto tritos, forbendos dormituris dato. Aliud. Nucleorum pineorum torrefactorum, amyli, radiculæ dulcis, feminis lini singulorum unciae duae, iridis, piperis, hyssopi, amygdalarum amararum singulorum unciae tres, mellis quantum satis, pro delinctu. Aliud eclegma. Nucleorum pineorum

κακκωρία,] conf. de hoc linâ Trillerus de pleuritide p. 194. Simon Sethi de aliment. p. 49. α κακκωρία ητοι στέβεται. conf. Martialis lib. XI. epigr. 46. Jac. Spon Itinerar. T. II. p. 255. et Du Cange Glossar. p. 728. πυγιδος dixit Cuchas Amel. acut. m. rb. lib. II. c. 29. p. 145. Detorta haec vox ab antiquiore κάκκωα, vid. Porynichus p. 176. Salmasius ad Solinum p. 160.

λινοςπέρμεν] delet Cod. D. Cod. E. λινοςπέρματος.

ἀμύλου] Ramazzinus de morb. artic. c. 23. p. 194. Codd. A. et C. ἀμύλου. Cod. D. ἀμύλου τοιτέσι κατὰσάτου. Glossae Aethuarii Mss. ἀμύλου ἐστὶ τὸ κατὰσάτου τὸ ἐκ τοῦ σίτου γινόμενον. Reliqua vid. ad caput sequens.

ἴρεως] Codd. A. et C. εἴρεως.

ἐσώπου] Plinius lib. XXVI. c. 6. Wedelius Exercit. Dec. VII. exercit. I. delent codd. A. et C.

ἀμυγδαλων] Codd. A. et C. ἀμυγδάλων.

ἀνὰ] abest a Codd. A. et C.

οὐγΓ. γ.] Cod. E. οὐγΓ. α'.

μέλιτος] Codd. A. et C. μελιτι. Cod. E. μέλι.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως.

ἐκλεκτὸν] Interpres non male legit ἐκλεκτὸν vertit enim eclegma: potest tamen vulgatum servari ac commodè exponi praeferens, eximium. Ibycus apud Stratonem lib. I. p. 102. πρότερον δὲ χάμα, ὡς φησι Ἴβυκος, λογάριον λήθου, ὃν καλεῖ ἐκλεκτὸν. conf. de hac voce Hadr. Junius animadv. lib. III. c. 10. et Scaliger Scaligeran. prim. p. 84. Ev. Lucas c. XXIII. 35. το δόκιμον γὰρ ἐκλεγόμεθα inquit Jo. Chrysostomus in A. A. Sermon. XX. p. 726.

ἄλλο. ἐκλεκτὸν] Procul haec a codd. A. et C. Cod. E. ἐκλεκτὸν tantum et in margine notatum Γέ.

λινοςπέρμεν] Cod. E. λινοςπέρμα.

σπέρμου δραχμ. ή. τραγακάνθης δραχμ. ιβ'. Φουφίων
 λιπαρών ή. ἰσως δραχμ. ιβ'. ἀμυδάλων γλυκέων
 δραχμ. ις'. μέλιτος τὸ ἀρκούν. τὴν τραγακάνθην οὐκ
 βρέχε· ἀλλ' ἐκ χειρὸς βρέχε, κορίνθου, πεπέργως, κινίδος
 σπέρμα, ἀνὰ οὐγγ. α'. μέλιτος τὸ ἀρκούν. ἄλλο. μέ-
 λιντος οὐγγ. α'. βουτόρεω ιταροῦ οὐγγ. α'. κυμίνου
 δραχμ. α'. δίου ἐκλείχων. ἄλλο. γλήχωνος, ὑσσώπου,
 καλαμίνθου οὐγγ. α'. λιπασπέρμου οὐγγ. ας". μέλιτος
 τὸ ἀρκούν, διου δὲ καὶ τὸ εὐλεπτόν, καὶ τὴν διὰ πρα-
 σίου. ἄλλο. κόκκιν. ὀπίου, πεπέργως, σύγκμος, χαλβά-
 νης, σμύρνης ἴσα, ποιη καταπότια, καὶ διου ε'. ἄλλο.
 κόνικια

τραγακάνθης] Codd. A. et C. τραγακάνθου, et Cod. D.

λιπαρῶν] Codd. A. et C. λιπαρῶν.

γλυκέων] Codd. A. et C. γλυκαίων.

τραγακάνθην] Codd. A. et C. τὴν δὲ τραγακάνθου. Reliqua desunt
 in Cod. E. usque ad ἀρκούν.

βρέχε] Hic genus Codd. A. et C. Cod. D. προσβρέχων leg. προ-
 βρέχων ut c. 1. addit Cod. D. εἶτα ἐνώσας πάντα δίδου ἐκ-
 λείχων. Cod. B. προσβρέχων.

πρὸς χεῖρας] Comput novum hic faciunt Codd. A. B. C. ac πρὸς
 χρόνιον Codd. A. et C.

πεπέργως] omitit Cod. D. male.

κινίδος] Plinius lib. XXII 13. Catullus carm. XLV. vs. 15.
 Et me curavi ocimoque et urtica.

Schol. Anstrophanis ad Equit. vs. 420. Solent veteres piper
 jungere cum semine urticae. Nicander Alexiph. vs. 201.

Η πέπερι κινίδος τὸ μέγα σπερμεία λεήνης.

ita enim leg. non μέγα. Ovidius Art. Amator. lib. II. vs.
 417.

Aut piper urticae mordacis feminē miscuit.

conf. Petronius Satyr. c. 138. Aetacius cur. morb. acut. lib.
 II. c. 1. p. 95. C. et p. 126. C. Codd. A. et C. πρὸς
 Seminis urticae meminit Nicander Ther. vs. 879.

ἄλλοτε δ' αὐτῆς

Σπέρμ' ὀλοὸν κινίδος.

ubi leg. ἄλλοτε δ' αὐτῆς, ut Alexiph. vs. 425.

σπέρμα] σπέρματος.

ἄλλο] Cod. D. semper ἄλλως.

ἐκέρου] exulat e Cod. D. ejus loco Cod. B. ἀνὰ.

κυμίνου δραχμ. α'.] Cod. E. ἔξαΓ α' μέλιτος τὸ ἀρκούν.

γλήχωνος] Codd. A. et C. γλήχωνος.

rum drachmae duodecim, seminis lini drachmae octo, tragacanthae drachmae duodecim, palinulae pingues octo lecin, iridis drachmae duodecim, amygdalarum dulcium drachmae sedecim, mellis quantum satis est, sed tragacantham tamen in vino macerato. Aliud ad tussis vetustas. cumini, piperis, urticae seminis singulae unciae, mellis quantum satis est. Aliud. Mellis uncia, butyri recentis par pondus, cumini drachma, pro linctu exhibentur. Aliud. Pulegii, hyssopi, nepetae singulorum uncia, seminis lini uncia una semis, mellis quantum satis est, utere pro eclegmate, potes etiam offerre medicamentum quod ex porris fit. Aliud in forma pilularum, opii, piperis, hyracis, galbani, myrrhae pares portiones. Finguntur catapotia et quinque exhibentur.

Bb 2

Aliae,

δίδου] Cod. D. ἐψήσας δίδου.

καλαμίνθου] Codd. A. et C. καλαμίνθης. Excidit post hanc vocem ἀλλ, quod in versione expressit interpres, ac addunt Codd. A. C. et E. Cod. D. ignorat hanc vocem.

λίνοσπέρμου] addit Cod. D. τετριμύβου.

μέλιτος τὸ ἀρκ.] non agnoscit Cod. D.

ἀρκος.] Ejus loco cod. D. ἐψήσας δίδου ἐκλείχην. δίδου δὲ τὸ ἐκ. Cod. B. δίδου ἐκλείχην ἐψήσας.

δίδου — ἄλλο] horum loco cod. E. δίδου ἐκλείχην.

πρασίου] Videtur interpres διὰ πρῶτον legisse, cui favet Aristoteles Probl. Sect. XI. 39. Compositionem pete ex Alexandri lib. V. p. 258. Apulejus de virib. herb. c. 46. Herbam marrubium coquens cum aqua et dabis bibere iis, qui graviter tussunt, sanantur mirifice. addit Cod. B. ἀντιδοτόν.

ἄλλο] Caret Codd. A. C. et D.

κόκκια] Cod. D. κοκκία. Cod. B. κόκκου.

σύρακος] addunt Codd. A. et C. κασορίον.

χαλβάνης] Plinius lib. XXIV. c. 5.

σμούνης — ποίει] delet Codd. A. et C.

ἴσα] delet Cod. E.

δίδου εἰ] Cod. D. δίδου εἰς κοίτην πέντε ὀροβίαῖα, ποτὲ δὲ ἐν ἡσσει. voluit fortè ἐνεα ἡσσει.

ἄλλο] abest a Cod. E.

κόνηια τὰ πανάκια, σμύρνης, ὀπίου, πεπέρσεως, σύρα-
 νος, καστορίου, χαλβάνης ἴσα σὺν ἐλέματι, ποίει κατα-
 πότια, καὶ δίδου γ'. ἢ ε'. νῆσιν, καὶ εἰς κοίτην. δίδου δὲ
 καὶ τῶν ἀνωδύνων ἀντιδότων, τὴν τε ἁρμονίαν καὶ τὴν
 συμφῶνα, καὶ τὴν ἰσόθεον, καὶ τὴν πακινίαν, καὶ τὴν
 ἀθανασίαν. Ἐμπλασσε δὲ κατὰ τοῦ θάλακτος ἥτε διὰ
 βουτύρου, καὶ ἡ ἀντιδήν ἐπιτίθειμεν. ὑποκαπνίσματα
 ἰσχυροῖς, καὶ δυσπνοικοῖς· ὁ τρεχίσκος ὑποκαπνιζόμενος
 διὰ χοάνης ἀβροτένου παιδαρέλης· σιγήπεως, καρδαμώ-
 μου ἴσα κόψας, ποίει τρεχίσκους, καὶ ὑποθυμία. ἄλλος
 τρεχίσ-

πανάκια] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 264. deest in Codd. A. et
 C. Cod. D. τὰ λεγόμενα πανάκια.

χαλβάνης] delet Cod. E.

καταπότια] Cod. E. καταπότιον.

γ' ἢ ε'.] Nota numerum imparem. conf. c. 23. Cod. D. καὶ δι-
 δου πέντε. pro γ'. Cod. E. τρεῖς.

νῆσιν] νῆσαι. exulat e Codd. A. et C. sed ἡσιν agnoscit Cod. D.

τῶν ἀν.] Leg. τὴν τῶν ἀνωδύνων ἀντιδοτον. Codd. A. et C. τὴν
 ἀνωδύνων ἀντιδοτον. Cod. D. ἀντιδοτον.

τὴν τε] Cod. D. τὸν τε.

ἁρμονίαν] Galenus sec. loc. lib. VI. p. 264. Codd. A. et C.
 ἁρμονικὴν.

συμφῶνα] Leg. σύμφωνον, ut apud Galenum l. c. p. 265. ac ita
 Codd. A. et C. Aretaeus cur. morb. chap. lib. II. c. 5.
 p. 131. ubi vid. doct. Wiggan. Aptum atque excellens deno-
 tat haec vox, Heliodorus lib. VIII. p. 387. ὑπὸ ἐκπληκτικῶν
 μέγα τε καὶ σύμφωνον ἐκβοῶσαι.

ἰσόθεον] Galenus l. c. p. 265. Istiusmodi magnifica nomina spem
 maiorem lauri invenisse vult Rob. Kenchenius proleg. ad Q.
 Ser. Samonicum p. 76.

πακινίαν] Paulus lib. VII. c. 11. p. 270. πακινία Codd. A. et C.
 Cod. B. διὰ πακινίας.

ἀθανασίαν] Ejus compositionem habent Paulus lib. VII. c. 11. p.
 268. et Marcellus Empir. c. XX. p. 152. Iis creditur eam
 invenisse. Diostorus Sicul. lib. I. p. 30. φασὶν Αἰγύπτῳ τὴν
 ἴσιν φαρμάκων, τε πολλὰ πρὸς ἐγίαι, εὐρεῖται γεροντία — εὐ-
 ρῖν δὲ αὐτὴν καὶ τὸ τῆς ἀθανασίας φάρμακον. conf. illustr.
 Gusb. Cuperus Harpocr. p. 8. et cel. Grunerus de Aegyptior.
 Anatome p. 11. Celebratur quoque unguentum Iphis, cujus
 ex Cratone meminit Schenckius Observ. et Experim. Cent.
 VII.

Aliae, quae panacea vocantur, myrrhae, opii, piperis, styracis, castorii, galbani, par singulorum pondus. Finguntur pilulae, e quibus jejunis et dormituri tres vel quinque deglutiendae dantur, vel aliquod ex lenientibus medicamentis, ut est, quod dicitur Harmonia et Symphonos, et Isotheos, et Paeonia, et Athanasia. Thoraci novissime super imponenda emplastra quae ex butyro constant, et anethinum, suffumina tussientium, et difficulter spiritum trahentium, pastillus fumo excitatio per infundibulum idoneus. Abrotoni, sandaracae, sinapis, cardamomi pares portiones contusas in pastillos cogito

Bb 3

et

VII. 57. p. 405. quod emplastrum dicitur apud Oribasium de fractur. p. 113. amuletum contra hydrophobiam ei tribuit auctor anonymus cel. Sims p. 5.

Θάρακος] addit Cod. D. Θετέον.

Ἐμπλαστα] Cod. E. ἔμπλαστα.

ἢ τε] Codd. A. et C. ἢ. Cod. D. τὴν τε. Cod. E. εἴτε διὰ τοῦ.

καὶ ἢ] Cod. D. καὶ τὴν. Cod. E. καὶ ἀνηθίνου.

ὑποκαπνίσματα] Iterum caput novum, nempe CXI. in Codd. A. et C. qui ἀποκάπνισμα legit. Cod. D. ὑποκαπνισμοῖς δὲ χρηστέον τοῖςδε· ἐπὶ δὲ βησσόντων καὶ δυσπνέοντων τροχίσκος. ac sic quoque Cod. B. ἐπὶ δὲ τῶν β. in Cod. E. adscriptum Gζ.

δ τρ.] delet articulum Codd. A. et C.

χώρας] Alexander Aphrod. lib. II. probl. 3. χώρα et χάνειον. leg. χώρα. Pollux lib. VII. c. 24. legm. 106. Moeris p. 123. χώραν Ἀττικῶς· χώραν Ἑλλήνες. Codd. A. C. et E. χώρας. χῶνος Hippocrates de Corde p. 268.

ἴσα] Cod. D. ὁμοίως.

ἀβροτόνιον] Glossae Jatricae Mss. ἀβρότερος, ἡ μελιτίμη. conf. Plinius lib. XX. c. 7. Schol. Nicomachi ad Ther. vf. 60. ubi corrig. διὰ τὸ δυσπνέουσι εἶναι χρησίμων. vid. Aelianus H. A. lib. IX. c. 33.

τροχίσκον] Codd. A. C. et E. τροχόν.

ἄλλος] Delet Codd. A. et C. et novum inchoant caput, nempe CXII. cujus lemma: τροχίσκος. Cod. D. ἄλλως omissa voce τροχίσκος. ἄλλος delet Cod. E. ante τροχίσκος legitur: πρὸ ἀρτηριακῶν, (prae fixo numero Gη. in marg.) Ἀρτηρίαν λέγονται αἱ (sic) νευρώδεις πόροι τοῦ σώματος. Cores.

τροχίσκος. σανδαράχης, τερεβινθίνης ἀνὰ οὐγγ. β'. κό-
σου φύλλον ἀνὰ δραχμ. δ'. λαζάρου, μασίχης ἀνὰ δραχμ.
γ' πεπέρεως κακ. μ'. ποίει τροχίσκους, καὶ ὑποκάπνιζε
ἐπιρροφῶν οἶον ἢ γλυκύν. ἄλλο. σύρακος, τερεβινθίνης,
σανδαράχης, μασίχης ἴσα, ὁμοίως χρῶ.

ΠΕΡΙ ΑΡΤΗΡΙΑΚΩΝ.

Κ Ε Φ. ΡΚς.

Τὸν λάφυγγα, καὶ τὴν ὑποκασιμένην αὐτῷ τραχείαν
ἀρτηρίαν ὑμῖν τις ἰσχυρῶς ἐπαλείφει. αὗτος δὲ ὁ ὑμῖν
ὑγραυνόμενος ἢ ἐλκόμενος, ἢ ἐκ κραυγῆς πολλῆς πλητ-
τόμενος,

σανδαράχης] Codd. A. et C. ἀνδράχης. Cod. E. post hanc vo-
cem addit σιγήπεως.

φύλλον] φύλλον. Codd. A. C. et E. φύλλα.

λαζάρου] Alex. lib. XI. c. 1. p. 627. ubi vid. Goupylus. Solinus
c. 30. p. 244. et c. 31. p. 252. Salmastius ad eum p. 249.
Homon. Hyl. Jatr. c. 96. Du Cange. Glossar. p. 1394. Pli-
nius lib. XIX. c. 3. Glossarium Philoxeni p. 104. lasar,
ἐπὶ. et p. 135. ὑπὸς σιλήριον, Lasar ἢ Laſar. Apuleius
Metamorph. lib. X. p. 272. Codd. A. C. D. et E. σιλάριον
λαζάρου.

δραχμ. γ.] Cod. E. οὐγγ. γ'.

κόσκι μ.] Codd. A. et C. κόσκι α'. Cod. D. κόσκιος.

τροχίσκος] Cod. A. et C. τραχὴς.

ὑποκάπνιζε] ed. 10. M. nisi operarum incuria ὑποκαπνίσζε. Codd.
A. et C. ἐπικάπνιζε.

ἐπιρροφῶν] Cod. D. ἐπιρροφῶν. Cod. B. ἐπιρροφῶντα.

ἢ γλυκύν] vid. ad c. 35. Codd. A. et C. οἶον γλυκύν. Cod. E.
οἶον γλυκύν. Cod. D. οἶον γλυκύν.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλας.

τερεβινθίνης] τερεβινθίνης Codd. A. et C.

μασίχης] ignorat Cod. D.

C a p. CXXVI.

Περὶ ἀρτηριακῶν] Cod. F. πρὸς τοὺς τῆς φωνῆς ἀρτηριακῶν. Gr.

Τὸν λάφυγγα] Galenus sec. loc. lib. VII. p. 255. Aetius lib. VIII. c.
54. Rubeus lib. III. c. 28. Ad. Heringa Obi. cap. VII. p. 61.

et suffito. Alius pastillus. Sandaracae, therebinthinae, singulorum unciae duae, colli, folii, singulorum drachmae tres, piperis grana quadraginta, pastillos singito, et suffumigato, vinumque seu sapam subeto. Aliud. Styracis, terebinthinae, sandaracae, massiches, singulorum pares portiones eodem modo in usum adhibentur.

DE ARTERIACIS.

CAP. CXXVI.

Laryngem et quae ei subjacet, aperam arteriam pellicula quaedam arte complectitur, quae si vel humidior reddita, vel exulcerata, vel ex magna vociferatione per-

B.b. 4

-culsa

τραχείαν] Caret hac voce Cod. E.

ὑμῶν] Codd. A. C. et E. ὑμῶν. Cod. D. ὑμῶν.

τι] deest apud Aëtium, et in codd. Mss.

ἰσχυρῶς] Leg. ut apud Aëtium ἰσχυρῶς ἐπαλείφει et apud Orisium Anaton. p. 63. ἰσχυρῶς quoque in Codd. Mss.

ἐπαλείφει] Codd. A. et C. ἐπαλείφει. Cod. E. ἐπαλείφει.

δὲ] delet Cod. B.

ὁ ὑμῶν] Pro τῷ ὑμῶν ὑπενοούμενον ἢ ἐλκεύμενον — πλεονασμῶν. Quod ne quis solocem arbitrat, cavit diligentia doct. Raphaeli ad Marc. c. XII. 40. p. 411. Aristophanes Iulistr. vi. 13. ὑμῶν pro ὑμῶν, ut ibi docet Schol. et Hipsium. N. Her c. 170. ἀλλὰ τὰς ἐλκόμενας φάλαγγας, ταύταις τῆς δὲ δόξης. et c. 124. πεπλεγμένοι τὸ πνεῦμα. In inscriptionibus Italicarum hoc non infrequens aut insolitum esse decuit doct. Edm. Orlinuil ad Inscript. Sigeam p. 31. Moschio de morb. mulier. c. 93. et c. 126. ubi vid. magnus Contr. Gernerus. cont. supra c. 123. et Lebonay de schemat. p. 183. Schol. Homeri ad Iliad. A. vi. 171. et ad Iliad. II. vi. 264. Casaubonus ad Plautum lib. I. c. 18. p. 37. Contrarium habes apud Diodorum Sic. lib. XII. p. 490.

ἐλκεύμενος] leg. ἐλκεύμενος vel quod malim ἐλκεύμενος ac ita Codd. D. et E. propter illa quae infra ad cap. 166. notavi. Similem errorem apud Pollucem sustulerunt viri docti lib. I. c. 11. segm. 201. Vel legend. ἡλκεύμενος. Lexic. de Spirit. a cel. Valckenario editum p. 223. ἡλκεύμενος, ὁ τετραματισμένος. Ev. Lucae XVI. 20.

ὁ ὑμῶν] Codd. A. et C. ὑμῶν.

τόμερος, βραγχώδης γίνεται ἡ Φωνή, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ
 κρυψῆς βοηθῇ λούτρον εὐκρατον, καὶ τροφῇ ἐπιτή-
 δειοὶ ὄντες διὰ τοῦ αὐύλου, καὶ ὡς βοήθητ' αὐτὸ γάλα,
 καὶ τὰ διὰ τῆς τραχηλῆος ἐφόδια. ἀρτηριακὴ πρὸς
 τὰς τῆς Φωνῆς ἀποκοπὰς. κόμμεως δραχμ. β'. τραχα-
 κῆος δραχμ. α'. ἐφέματος χοῖνικα α'. κόμμεως ταῦτα
 συνλείωσσε μετὰ τοῦ ἐφέματος, καὶ ἔπει ἐπ' ἀνδράκων
 κενῶν. ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐπὶ τῆς χρεῖας οἴου εἰς ἐσπέραν βα-
 λῶν ὑπὸ τὴν γλῶσσαν καὶ κατεχῶν, καὶ τὸ σίεον κα-
 ταπνέτω. ἄλλο πρὸς εὐφωϊαν. Τραχηλῆος δραχμ.
 5'.

βραγχώδης] ἡ βραχάδη Codd. A. et C. Cod. E. τὴν βραχάδην
 φωνὴν ἀποτελεῖ.

Φωνή] Cornutus de nat. deor. c. 35. p. 234. αὐτὴ γὰρ πεπληγμένη
 ἡ φωνή. Theophrastus Bulg. in Ev. Joannis c. 1. p. 572.
 φωνὴ μὲν ἐστὶν πνεῦμα ἀδιάρητον, ὃ ἐκ τοῦ θόρυβου ἐκστῇ,
 ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς γλώττης διαρῇ, τότε γίνεται λόγος. Artic-
 culum delet Codd. A. et C. et legunt φωνή.

καὶ τοὺς] Codd. A. et C. καὶ τοῖς. quem lectionem praefero. quae
 convenit verbo βοηθῇ et sequenti ἐπιτῆδαι, vid. Jac. Grono-
 vius ad Arriani de exped. Alex. M. lib. I. c. 10. p. 22.

ἐπιτῆδαι ὄντες] pro hisce Codd. A. et C. εἶον τὰ Cod. B. εἶαι
 διὰ τοῦ. Cod. E. αἱ λεαίνουσαι, οἷον τὰς διὰ. Cod. D. τρο-
 φῇ ἀδικοῖ. conf. Hensliferi Palaeol. Therap. p. 628. Jo.
 Chrysostomus T. I. p. 152. τὰ ἐπιτῆδαι φάσμακα ἐπιτῆδαι.

αὐύλου] Cibum gratissimum ex amylo parare docent Glossae Mss.
 Aithiopic: Αὐύλος ἐστὶ τὸ κατασκευάζειν τὸ ἐκ τοῦ σίτου γινόμενον·
 μακρότερος γὰρ τοῦτο τὸ εἶδος τῆς τροφῆς τῶν ἀμυγδαλῶν, ποι-
 οῦσι τὸ εἶδος συνίσταται ἡδιστὸν τὸ καλούμενον διατῆλατον. In
 deliciis apud veteres erat αὐύλος, inquit Dan. Hemjius Lect.
 Theocrit. c. XXVII. p. 382. conf. c. 122.

καὶ] delent Codd. A. et C.

ἐφοητῇ] Codd. A. et C. ἐπὶ. Cod. D. ἐπὶ. Cod. E. ἐπὶ.

καὶ τὰ] Codd. A. et C. καὶ τὸ — ἐφόδια.

ἀρτηριακὴ] Scribonius Larg. c. XVIII. 74. Isidorus Origin. lib.
 IV. c. 9. Arteriacum (medicamentum) quod apta sint gustibus
 meatui, et tumores sanctorum et arteriarum leniant. In codd. A.
 et C. novum hic incipit caput cum duplici lemma: πρὸς ἀρ-
 τηριακῇ et πρὸς τὰς τῆς φωνῆς ἀποκοπὰς. Cod. E. ἀρτηρια-
 κα et jungitur praecedenti ἐφόδια.

culsa fuerit, rauca sit vox. In hoc itaque casu succurrit balneum temperatum et cibi apti, qui constant ex amylo, et ova sorbilia et lac, et ex tragacantho sorbitiones. Arteriaca ad vocis interceptionem, gummi drachmae duae, tragacanthae drachma, sapae choenix unus, contusa haec et cum sapa contrita, coquito sub prunis sine fumo. Et cum usus postulat, vesperi sub lingua tenendam exhibeto, et salivam devorare iubeto. Aliud quod facit ad vocis bonitatem. Tragacanthae drachmae

Bb 5

sex,

ἀποκοπὰς] Codd. B. et D. διακοπὰς.

τραγακάνθης] Codd. A. et C. τραγακάνθου.

ἐψέματος] Codd. A. C. et E. ἐψήματος.

χοίνικα α'.] Exulat e Cod. E.

κόψας] Cod. E. κόψεν.

συλίσασε] Codd. omnes συνλίσασον ac ita legendum.

ἔψα] leg. ἔψε.

κενῶν] pro καινῶν, ut habent Codd. A. et C. nam recentiores ita scribebant, vid. *Salmasius* ad *Solinum* p. 481. et ad *Spartianum* p. 620. *Wesselingius* ad *Diodori* Sicul. lib. III. p. 217. *Longus* lib. III. p. 76. Δάφνης δὲ καὶ ἡ τέρεψιν ἐτέρπετο. Puto ita iunui carbones vivos ut loquitur *Eros* de pass. mulier. c. 2. p. 225. vel probe accensos, quantum opus est ad coctionem ut explicat coquus apud *Athenaeum* lib. VII. c. 11. p. 291.

τὸ πῦρ, μόνον

Ποιεῖτε τοῖς ὀπτοῖς, μὴτ' ἀνεμῶν

Τὸ γὰρ τοιοῦτ' οὐκ ὀπτὸν, ἀλλ' ἐφθόη ποιῶ,

Μήτ' ὀξύ.

Cod. D. κινῶν. Cod. E. τινῶν. quam lectionem praeferendam censeo. Ita quoque *Aelianus* II. A. lib. VII. c. 21. ζῆτον ὕδαρ, καὶ γὰρ ἦν ἐπὶ τινῶν ἀνθρώπων θερμαίνόμενον.

χερεῖας] Cod. E. χερῶς.

εἰς ἑσπεραν] Cod. E. ἐσπέρας. *Achilles* Tat. lib. IV. p. 203. περὶ τὴν ἑσπέραν δοῦναι πικρὴν.

βαλῶν] Codd. A. et C. βάλλων. leg. βάλλειν ut habet Cod. E.

τὸ σιελόν] leg. τὸν σιελόν si *Thomam* Mag. p. 791. et *Moeridem* p. 102. audias, conf. *Pollux* lib. II. c. 4. segm. 103.

καταπιπτό] Codd. A. et C. καταπίετο.

ἄλλο] Margo Cod. E. περὶ συμφωνίας (l. εὐφωνίας) G⁹.

τραγακάνθης] Cod. E. τραγάκανθον κόκκισα ε'.

ς'. γλυκέρξης χυλοῦ δραχμ. β'. λιβάνου δραχμ. α'. κόμ-
μεως δραχμ. ς'. κρόκου δραχμ. α'. Φονίσιον δραχμ. ς'. γλύ-
κεως οἴνου τὸ ἀρκούν, ὡς αὖτε προσεῖρηται, καὶ χρῶ. ἄλλο.
κρόκου δραχμ. ς'. γλυκέρξης, καζδοσάχιος αἰὶα δραχμ. δ'.
σμέρης δραχμ. γ'. λιβάνου δραχμ. γ'. ὑσσυάμου σπέρ-
μα γο. α'. πεπύρεως κόκκια γ'. μέλιτος τὸ ἀρκούν διδου
ὑπὸ τὴν γλῶσσαν κατέχειν. ἄλλο. χυλὸν κράμβης μετὰ
μέλιτος ἐψήσας ὥς πύχους διδου ἐκλαίχων.

ΠΕΡΙ ΟΡΘΟΠΝΟΙΑΣ.

καὶ δυσπνοίας, καὶ ἀσθματος.

Κ Ε Φ. ΡΚΖ'.

Τοὺς ἀνὲν τοῦ πυρέττου ἀναπνέοντας πυκνὸν, ὡς
ἐπὶ δρόμου, ἀνομάζουσιν ἀσθματικούς ἐν τοῦ συμπτώ-
ματος.

ἄλλο — λιβάνου] delent Codd. A. et C. sed novum inchoat ca-
put, cujus icimma est πρὸς εὐφωρίαν.

λιβάνου] addunt Codd. A. et C. χρῶ. ἄλλοις ὑπὸ γλῶσσαν σείλουσιν.
καὶ κινεῖται ὡς αὖτε πύχους (log. παύει) βόρρα· καὶ δαίμον.
λίαν μεθ' ὕδατος ὡς αὖτε πύχους εἰς χύτην, καὶ πρὸς α' καὶ β'.
βλυχάων (log. βλαχάων, vid. Schell. Theophrasti ad Id. V. vi.
56.) μεθ' ὕδατος ἐψήσας ποτίζει. et hic finis hujus capituli.

χυλοῦ] Codd. A. et C. χυλὸν. et Cod. D.

γλύκεως] Cod. E. μετὰ γλύκεως οἴνου ἔψα.

τὸ ἀρκούν] ignorant Codd. A. et C.

ἔψει] addunt Codd. A. et C. καὶ χρῶ, omittis ὡς προσεῖρηται.
Cod. D. ἔψα.

ἄλλο] in Codd. A. et C. non invenitur. Cod. D. ἄλλως.

δραχμ. γ'] Cod. E. σμέρης κόκκια γ'.

οὐ γΓ. α'.] Cod. E. δραχμ. ς'.

κόκκια] Codd. A. et C. κόκκοι ἢ. Cod. E. δραχμ. γ'.

γλῶσσαν] Tale medicamentum una voce dici ἐπὶ γλῶττις auctor
Scaliger Scaligerian. prim. p. 85. vel ἐπὶ γλῶττιδα ut habet
Paulus lib. III. c. 32. p. 91.

ἄλλο] migrat e Codd. A. et C.

sex, radiculæ dulcis succi drachmæ 2. thuris drachma,
gummi drachmæ sex, vini dulcis quod sufficit, coq. i o,
ut supra compræhensum est, et mitior. Aliud. Croci
drachmæ septem, radiculæ dulcis, spicæ nardi singu-
lorum drachmæ quatuor, myrrhæ drachmæ tres, thu-
ris par pondus, feminis alterci uncia, piperis grana quin-
quaginta, mellis quantum satis est, sub lingua tenenda
dato. Aliud. Brassicæ succum cum melle, donec in-
spissetur coquito, et lambendum dato.

DE ORTHOPNOEA,

SVSPIRIO, ET SPIRANDI DIFFICULTATE.

CULTATE.

C A P. CXXVII.

Qui citra febrim crebro veluti ex cursu respirant,
asthmatici (quasi anhelosos dixeris) ratione symptomatis
appellati-

χολὴν ἐκείνου] *Aristoteles* Problem. Sect. III. 18. ὅτι τὸν μὲν
χολὴν γλῶσσαν καὶ εὐπνεῖαν ἔχει, adde *Paracelum* Geopon. lib.
XII. p. 333.

ἐψήσας] et [hoc verbum deest in Codd. A. et C.

πάχους] *Noster* c. 159. ἕως μέγιστος πάχους et ἕως γλῶσσῃ πάχους
c. 1. et 232. Plena locutio ἕως, vel ὡς μέγιστος ἔχει πάχος ut
c. 1, sed, brevius *Cod. D.* ἕως παχυρῆς.

C a p. CXXVII.

καὶ ἀσθματος] Verba hæc ignorant Codd. A. et C. in *Cod. D.*
lemma est περὶ ἀσθματος neglectis reliquis.

Τὸν ἀνδρῶν] Ex *Galenii* sec. loc. lib. VII. p. 271. contra dicitur hæc
caput. *Celsus* lib. IV. c. 4. *Aræteus* morb. chron. lib. I. c.
11. *Caelius Aurel.* morb. chron. lib. III. c. 1. *Paulus* lib.
III. c. 29. quem ex nostro facile est emendare.

πικρὸν] male apud *Galenum* πικρὸν legitur. *Cod. B.* πικ-
ρὸν.

ὡς ἀπὸ] Codd. A. et C. ὡς καὶ ἀπὸ.

ματος, ἀπὸ δὲ τοῦ σχήματος τοῦ θώρακος διὰ τὸ ἅπαν
ὀρθιον φυλάττειν Φίδω τοῦ πνηγῆνα, ὀρθοπνοικοὺς κα-
λοῦσιν· γινεται δὲ τὸ πάθος ἀπὸ παχέων τε καὶ γλί-
σχρων χυμῶν, ἐμπλασθέντων τοῖς βρογχίοις τοῦ πνεύ-
ματος. ἡ δὲ δύσπνοια κοινὸν ἐστὶ σύμπτωμα καὶ τούτοις,
καὶ ἑτέροις πλείοσι. σισπὸς δὲ τούτων τῆς θεραπείας
ἐκδαπανῆσαι τὸν γλίσχρον χυμὸν καὶ παχύν· ὅξος τοί-
κων αὐτοῖς ἀρμόζει τὸ σκυλλητικόν, καὶ ἡ σκύλλα ὀπτῇ
λαίᾳ, μετὰ μέλιτος ἐκπλασμένη, καὶ κάθαρσις διὰ τῆς
ἱερᾶς, καὶ ἔμετοι ἀπὸ ῥαφανίδων, ἀριστολοχία σρογγύλη
πινομένη, ἢ κενταυρίου τοῦ μεγάλου ἡ ῥίζα, ἢ καλαμίν-
θου ὁ καρπὸς, ἢ ὑσσώπου, ἢ ἱρίς. εἰ δὲ χρειὰ κτεπεί-
γει, καὶ φλέγμα τέμνειν, ἐξωθεῖν τὸν θώρακα κατὰ-
πλασσε διὰ σύκων καὶ αἰῤῃς ἄλευρον, καὶ μάννα λιβά-
νου καὶ μέλι. ἀλείμμασι δὲ χρητέον θερμοτέροις, οἷον
ἱρίνα.

σχήματος] Galenus συμπτώματος.

ἅπαν] Omisit in versione interpres: ponitur apud recentiores pro-
δλον totum, ut dixit Aretaeus l. c. Oribasius de fractur. I. p.
58. ἀπαντός τε μετὰ τοῦτον. conf. c. 37. Ex Galeno vero
supplendum σῶμα. Florus lib. III. c. 3. p. 223. per omnem
diem conciditur barbarus.

ὀρθοπνοικοῖς] Hoc morbo laboravit Jo. Tzetzes ut queritur Chil.
VI. vs. 70. et Herodes Tetrarcha ut testatur idem Chil. XIII.
vs. 28.

καλοῦσιν] Codd. A. et C. καλοῦσι.

τὸ πάθος] addunt Codd. A. et C. ἀπὸ πάθος.

βρογχίοις] Oribasius Anatomia. p. 70. Sextus Empir. adv. Mathe-
mat. p. 266. αἱ βρογχίδες ἐπικνεον, οὗτος, ἕλκος ἔχει ἐν πνεύ-
ματι οὗτος. Codd. A. et C. τοῖς βρογχίοις τοῦ πνεύματος.
Cod. E. βροχίοις.

δύσπνοια] Galenus de respirat. lib. I. c. 1. Astucarius lib. I.
c. 36.

πλείοσι] Nimium βραχυλογίᾳ hic indulgit noster, debuisset saltem
ex Galeno addere πάθειν, nisi maluerit subaudiri καμνεῖν.

ἐκδαπανῆσαι] Codd. A. et C. ἐκδαπανήσας.

ὅξος] Marcellus Empir. c. XVII. p. 122. Plinius lib. XXIII.
c. 2.

σκυλλητικόν] Codd. A. et C. σκυλήτικόν.

σκύλλα] Plinius lib. XX. c. 9.

appellantur, a forma vero thoracis, quem rectum servare suffocationis metu coguntur, orthopnoeici nominantur. Fit porro hic affectus, a crassis glutinosisque humoribus, fistulosis pulmonum cartilaginibus infarctis. Difficultas vero spirandi, non tantum huic morbo, sed multis etiam aliis accedit, scopus itaque curationis totus esse debet, ut glutinosus humor et crassus absumatur. Acetum igitur e scilla convenit, et scilla ipsa tosta et in pulverem redacta et cum melle pro delinctu adhibita, purgatio quoque per hieram fieri debet, et vomitus radícula eliciendus. Vel aristolochia rotunda potui danda, vel centaurii magni radix, aut nepetae semen, vel hyssopum vel iris. Quodsi necessitas urget, pituita quoque extenuanda et cataplasmata ex sicubus et lolii farina et thuris manna, vel melle exterius thoraci ex parte exteriori admovenda erunt. Uti praeterea oportet inunctionibus

λεία] Codd. A. et C. λία. conf. c. 236.

ἐφανίδαν] Codd. A. et C. ἐφανίδαν. Inter diuretica recenset Rufus Ephes. de iemini adfect. c. 7. p. 6. ubi monet praeterea, ut probe decoquatur.

καλαμίθου] Codd. A. et C. καλαμίνθης.

ὑσσώπου] ὕσσωπος.

ἴρις] Cod. E. ἴρεως.

εἰ δέ] Codd. A. et C. ἡ δέ.

φλέγμα] Leg. φλεβὰ ut apud Paulum et in Codd. A. et C. Cod. E. φλέβαν. vel leg. φλέγαν, nam recentiores φλέγα dicere pro φλέψ audior est Du Cange Glossar. p. 1683.

τέμνειν] Cod. E. τέμνε.

τὸν θώρακα] Cod. E. τοῦ θώρακος.

κατάπλασσε] Cod. E. κατάπλασσε δέ.

αἷμα] Codd. A. et C. ἔρας. Bodinus ad Theophrasti H. Pl. lib VIII. c. 7.

ἄλευρον] Codd. A. et C. ἀλεύρων.

καὶ μέλι] caret Codd. A. et C. Cod. E. μέλι ἐπίθετο.

δέ] abest a codd. A. et C.

οἶον] Codd. A. et C. ἡ.

ἰρίῳ μέρῳ, ἀνθίνῳ, πηγανίνῳ, καὶ μαλάγμασι χρυσοῦ
τοῖς ἐκείνῳ τὰς ἰχῶρας διακρίσεις· χρῶ δὲ καὶ τοῖς ὑπο-
καπνισμοῖς τοῦ πρῶτου, χαμῆνοις. Πόματα ἀσθματι-
κοῖς, πολίου, ἀβροτόνου, κισορίου, ἀμμωνιακοῦ θυμιά-
ματος ἴσα μίλιτι Φυρίσας, ὀίου. ἄλλο. κισορίου, ἀμ-
μωνιακοῦ θυμιάματος ἀνὰ δραχμ. ἢ. πεπύρεως κόκκοι
μί. γλυκῦ ὀίῳ ἀναλαβὼν, δίδου κυήμου μέγεθος σὺν
μελικράτῳ.

ΠΕΡΙ Αἵματος

πτύσεως.

Κ Ε Φ. ΡΚΗ'.

Ἀναπτύσσεται αἷμα ἐκ τοῦ θώρακος, ἢ τοῦ πνεύμο-
νος, ἢ τῆς τραχείας, ἀρτηρίας, ἢ ἐκ τῆς κεφαλῆς κατα-
φερόμενον, καὶ τοῦτο μὲν κατὰ ῥῆξιν ἀγχείου, ὡς ἐπὶ
καταπνύσεως, καὶ γίνεται ἀθέρει καὶ πολλῇ ἡ κένωσις.
εἰ δὲ κατὰ δι' βρωσιν, οὐκ ἀθέρει, ἀλλὰ κατὰ βραχύ ἢ
ἀναστροφή τοῦ αἵματος γίνεται, ἐκ δριμύτων βρωμάτων, ἢ
ἐκ

ἰρίῳ] Codd. A. et C. ἰρρίνὸβρώ, pro-ἰρίῳ μέρῳ.

ἀνθίνῳ] Codd. Mff. ἀνθίνῳ.

τὰς ἰχῶρας] τοὺς ἰχῶρας. et sic Cod. E. Codd. A. et C. τὰς
χῶρας.

πόματα] Paulus πόμα. Dionysius Perieget. vs. 734.

— Δερκεβίων τε καὶ ἀφραίων πόμα Βάντρων.

Novum caput hic faciunt Codd. A. et C. cum hac epigraphe
πότα ἀσθματικῶς. Cod. B. vero, ut editio Martii. Cod. E.
margo addit ρά'.

ἀβροτόνου] Cod. E. ἀβροτορίου. conf. c. 125. Aelianus II. A. lib.
IX. c. 33.

ἴσα μίλιτι] Codd. A. et C. μίλιτι ἴσα. Cod. E. μετὰ μέ-
λιτος.

δραχμ. ἢ.] Codd. A. et C. κόκκῳ ἢ.

κόκκοι] Codd. A. et C. κόκκους. Cod. E. πεπύρεως δραχμ. κ'.

γλυκῦ] Codd. A. et C. γλυκῦ.

σὺν μελικράτῳ] Cod. E. ἐν μελικράτῳ.

nibus calidioribus, unguento iuno nimirum, anethino, rutaceo, et malagumatis, quae ferofas humiditates extrahere possunt, novissime etiam suffumigationibus supra positis. Potio suspiriosis apta, polii, abrotoni, castorii, stillae Ammoniacae pares poritones melle subigito, et exhibeto. Aliud. Castorii guttae Ammoniacae, singulorum drachmae octo, piperis grana quadraginta, ex his vino dulci exceptis, quod fabae magnitudinem habet, cum aqua mulsa exhibetur.

DE SANGVINIS

EXPOSITIONE.

C A P. CXXVIII.

Sanguis aut ex pectore, aut ex pulmone, aliquando ex aspera arteria expuitur, interdum etiam a capite deorsum fertur, idque vel ob vasis rupturam, ut in casu cum sanguis et subito et copiose erumpit, vel exesa parte aliqua, et tum non subito sed paulatim exit, et sit hoc vel ob cibos vel fluxiones acres, vel ore alicujus venae

C a p. CXXVIII. Cod. E. ρβ.

ἀπὸ πύρετος] Galenus sec. loc. lib. VII. p. 267. Aretaeus acut. morb. lib. II. c. 2. Aëtius lib. VIII. c. 65. Alex. lib. VII. c. 1. Paulus lib. III. c. 31. Caelius Aurel. morb. chron. lib. II. c. 9.

ἢ τοῦ] Distingunt haec medici, noster capite 132. καὶ εἰ ἐστὶν ἀφροδῆς καὶ ἡπατόν, ἐκ τοῦ πνεύματος ἐστὶν· εἰ δὲ μέλον, ἐκ τοῦ σπλῆνος. Aretaeus de sign. et caus. acutor. lib. II. c. 3. p. 21. A. conf. Marcus Aurel. Severinus in Th. Bartholini Epist. Med. Cent. I. ep. 68. p. 279.

ἢ ἕξιν] Iterum hac voce utitur noster c. 259. saepius Alexandr Aphrod. lib. I. probl. 119.

ἢ κένωσις] ἢ migrat e Cod. E.

ἀδρόως] Cod. E. ἀδρόος. conf. c. 37. et 143. Synesius Ep. 69. ἀλλ' ἐφθασαν ἐκχυθέντες ἀδρόον κατὰ τῆς χώρας.

ἀναγωγῇ] Caelius Aurel. l. c.

δριμύτων] Codd. A. et C. δριμύτων et mox δριμύτων.

ἐκ κατάρρεος δριμύως· εἰ δὲ κατὰ ἀνατόμωσιν, ἐκ λου-
 τρῶν ἀμείνων, καὶ θερμῶς χαρίεις. οἷον εἰ μὲν ἐκ τῶν
 κατὰ τὸν σμάχου ἢ τὴν γαστέρα ἔρχεται χωρίων· εἰ δὲ
 μετὰ βηχὸς, ἐκ τῶν ἀναπνευστικῶν ἀνάγεται μορίων.
 τοὺς μὲν ἐπὶ κατάρρεω πτυσάντας αὐτίκα Φλεβοτομεῖν,
 δεσμεῖν δὲ καὶ τὰ ἄλλα, καὶ ἀνατρεῖν σὺν ἐλαίῳ πα-
 λαίῳ, τροφὴν δὲ προσάγειν τῶν αἰσθηρῶν, οἷον ῥοιᾶς, ἢ
 μήλων, ἢ ἀπίων, ἢ συνεψείσθασιν τοῖς ῥοφήμασιν·
 εἴτα δίδου τὸν δι' ἡλέκτερος τροχίσκον, καὶ τὴν θηριακὴν
 ἀντίδοτον πίνειν, εἴτα σικύας τῷ τραχήλῳ κολλητέον.
 τοὺς δὲ ἐκ τῶν ἀναπνευστικῶν, τοῦτ' ἐστὶ τοῦ θώρακος
 καὶ πνεύμονος αἷμα πτύσαντας, Φλεβοτομητέον καὶ
 σπόγ·

κατάρρεος] Codd. A. et C. κατάρρου.

θερμῶς] Codd. D. et E. θερμῶν χαρίων,

εἰ μὲν] Cod. A. διὰ μένου ἀναφέρεται ἐκ τοῦ σμάχου ἢ τῆς
 γαστρὸς ἔρχεται. Cod. D. δι' αὐτῶν. Cod. C. δι' αὐτοῦ.
 Cod. B. δι' αὐτῶν. Cod. E. δι' αὐτῶν ἀναφέρεται. ἐκ τοῦ
 σμάχου ἢ τῆς γαστρὸς ἔρχεται.

ἔρχεται] Interpretes vertit erumpit, potuisset etiam venit, vel est.
 ἔρχεσθαι apud Græcos, ut venire apud Latinos, pro esse dici
 observat N. Hemsius ad Ovidii Heroid. Epist. IV. v. 113. p.
 51. conf. Burmannus ad Petronii c. 42. Synesius Epist. 106.
 p. 66. ἥδισον εἰς ἀπέλασιν ἔρχεται. Achilles Tat. lib. I. p. 11.
 οἷον ἀπὸ χείρας ἀετὶ λυθίσσης ἔρχεται. ita enim malum legere,
 quam ἀρχεται. Celsus lib. III. c. 12. incertum est quando
 febris veniura sit. Aelianus H. A. lib. VI. c. 40.

ἀναπνευστικῶν] Hippocrates Aphor. V. 13.

τοὺς μὲν] Cod. E. τοὺς μὲν οὖν.

αὐτίκα] Codd. A. et C. αὐτοὶ καταΦλεβοτομεῖν.

Φλεβοτομεῖν] Cod. D. Μομεῖν. Monuit egregius Bolla legendum
 αὐτίκα δεσμεῖν· δεσμεῖν δὲ τὰ ἄλλα.

δεσμεῖν] improbat Scribonius Larg. c. XXI. 84.

ῥοιᾶς] Cod. E. ῥοιῶ.

ἀπίων] Codd. A. et C. ἀππίων. Codd. D. et E. ἢ μήλα ἢ
 ἀπία.

συνεψείσθασιν] Cod. E. συνεκμάσθασιν. videtur legend. συγκε-
 νώσθασιν.

ῥοφήμασιν] Codd. A. et C. ῥοφήματα.

venae patefacto, ex usu balnei immoderato, et partium calore, veluti cum ex locis circa stomachum vel ventriculum erumpit. Quodsi tussis est, e partium respiracioni fervientium aliqua educitur. Qui igitur ob fluxionem sanguinem expuunt, his statim sanguis mitti debet, et extremae partes deligari et oleo veteri perfricari, cibi-que offerri austero sapore, ut mala pūnica, poma, pyra, vel haec ipsa cum sorbitionibus coqui, passillum denique Diaelectru, et theriacam antidotum potui dato, et collo cucumbitulas admoveo. Qui vero sanguinem e partibus respiracioni fervientibus, hoc est vel pectore vel pulmo-

ne

δὲ ἡλεκτρον] Paulus lib. VII. c. 12. p. 273. Caecilius Aurel. l. c. c. 13. p. 408. Petr. Petitus ad Avetacium p. 253. Codd. A. et C. δὲ ἡλεκτρον.

τροχίσκον] addit Cod. D. καὶ τὸ κοράλιον.

πίειν] Codd. A. et C. πίειν. Noster πίειν inaluit c. 16. 35. et 233. capite vero 36. πίειν, vide quae mox notat Schol. Aristophanis. Achilles Tat. lib. II. p. 117. καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ φαρμακείου. Sed hanc distinctionem non adeo observant auctores, vel librarii. Paulus l. c. καὶ τῆς θηριακῆς ἀντιδότου, omisso verbo πίειν. Varro apud Nonium c. 2. §. 149. Vel maxime illic didicit et sitienti videri theriacam mulsam, esurienti panem cibarium solum, et cunctatio solum faciem. qui viros doctos exercitos habuit. Petr. Victorius Var. Lect. lib. I. c. 22. singulare potionis genus inveni commentus est. M. Ant. Muretus Var. Lect. lib. IV. c. 14. locum corruptum voluit ac legendum aquam pro theriacam, quem secum est Binyss. Gothofredus: ast ei refragantur Hier. Mercenialis Var. Lect. lib. II. c. 17. et Marsil. Cognatus Var. Obf. lib. II. c. 25. Procul dubio Varro medicos imitatus est, qui verbum πίειν de ipso leous anidis usurpat, vehiculo celato, quo cum mode adhibuit quaeque. Noster plura exempla subministrat, quorum hoc insular omnium c. 282. διδόναι πίειν καλαμίνθης φύλλα ξηρά. conf. c. 10. et c. 38. βοηθεῖ δὲ τοῖς πινόμενοις — καὶ τὸ κασσίδιον. Varro iterum Quinquatr. apud Nonium c. 3. §. 4. Quid medico mihi est opus, nempe tino, absynthium ut bibam galeam et catoreum. Bibere pro edere potuisse Jul. Caprarium p. 106. observat ibi Salmasius. Aristophanes Vesp. v. 148.

πιδ' ἑλλέβορον.

ubi Schol. ἐπισημαίνονται τὴν ἑλλήν, καὶ ταῦτα τὸ χ. ὅτι τὸ μὲν αὐτὸ ἐπὶ φαρμάκων λέγεται, καὶ λαγὺν ταράξας πιδι τὸν ἑλλέβορον. T. δὲ πιδε, ἐπὶ τοῦ ποτοῦ. conf. quae idem de verbo καταχύν tradit ad Equit. v. 1087. Solent medici composition-

cc

nes

σπόγγῳ εἰς ὄψιν αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν ὁμοίωσις τοῖς τόποις·
 ἢ ἀπλῶς μελίσσι μετὰ γούρου, ἢ συρίων οὐκ ὄζει,
 ἢ σὺν οἶνῳ αἰσχυρῶς. Καταπλάττειν δὲ τὸν θάλαμον κύ-
 κλον, καὶ μάνη βαλῆσαι. ἢ γαστήρ καὶ ἀσπὺς. ἢ κη-
 κιδας ἐμβαλῆναι τὸ κατάπλεγμα, ὅτε δὲ ἰστέον ἐπιθε-
 τὸν ἐμπλασθῇ. Διὰ σίματος οἱ ταῦτα διδόνται, βα-
 λαύσιον, βώλον, λευκὴν σφραγίδα, σαμβασὴν λιθόν.
 αἶμα-

nes denominare a speciebus siccis tantum: sic nosser c. 203. ὁ
 διοσκορίτης, ubi Codd. A. et C. ὁ κερὲς διοσκορίτης, nulla
 habita ratione mellis, quocum pulverem miscere oportet.
 Plura exempla detegit lectus apud nossum, si animum ad-
 verterit.

κοληπτόν] Codd. A. et C. κολητόν.

τοῦς] Codd. A. et C. τῶν δὲ οἰκιστῶν. Cod. B. τῶν
 δὲ.

τοῦ θάλακος] Cod. E. θάλακος καὶ τοῦ.

σπόγγῳ] Cod. E. σπόγγον.

τοῖς τόποις] Cod. E. εἰς τοῖς τόποις.

ἀπλῶς] Codd. A. et C. ἀπλῶς.

μελίσσι] Dionysius Periegetes, lib. 41. c. 1221. Similes apud Schol.
 Euripidis ad Phoeniss. vi. 1262. Diminutivum hoc Stoicis fa-
 miliare fuisse adfirmat Hadr. Junius de coma p. 305. Graeci
 recentiores illud frequentant ut observat Spon Petir Diction.
 p. 394. les chevenx, la laine, la malia. Glossae Jatricae MSS.
 ἐρίσις εἰς ὑπήρις (l. εἰσπηρίσις) καλλι ἀπλῶς. Cod. D.
 ἐρίσις.

ἐοδῆν] Subaud. ἐδοῦν. vid. Aetii cur. morb. acut. lib. II.
 c. 2. p. 96.

ἢ μύστιον] Cod. E. ἢ σμύστιον καὶ σὺν.

σὺν οἶνῳ] Delent praepositionem Codd. A. et C.

κύκλον] i. e. pueri sive pueri. Pueri sive pueri, qui habet γένος,
 ac sic Codd. A. C. et E. similiter c. 132. sed his in locis apud
 nostrum κύκλος sive κύκλον est placenta vel panis orbicularis,
 eo quod Graeci κύκλον rotundam vocant, ut docet Lactantius
 ad Statii Achill. lib. II. vi. 193. cocturae expers, quam signifi-
 cationem hujus vocis praetereunt lexicis vulgaria. Prius patet
 ex loco Aeneas Sophist. ep. XIV. p. 425. τὰ λάχανα τῶν μάλ-
 λων εἶδον, ἡδίας, ἢ πάλας τὸν ἐκ μελιτος καὶ ἀμυγδαλῶν συμ-
 πλακτόν κύκλον. Aliter colligo ex varia lectione Cod. E.
 ad nostri c. 120. ἐξάθεν δὲ πυριπτόν σπόγγῳ, ubi codex ille
 addit ἢ κινδύον αἶμα. De ultima voce, vide quae notavi ad
 c. 115.

ne expuant, his vena incidenda, et partes et posca tepida fovendae erunt, vel lina succida cum rosaceo, vel myrthico, et modo cum aceto modo cum vino mulato. Pectori vero cataplasmata admovenda ex farinae polline, et thuris maris, vel alumen vel acediam, vel gallas adjicere, vel emplastrum ex salicibus superimponere. Per os autem dari debent, balustium, bolus, lemnia terra, quam sigillum dicunt, lapidem, sambastem, vel hyema-

Cc 2

item.

c. 115. pro ἀδελφῶν uel αὐτῶν ἑαυτοῦ ἀδελφῶν, quae forma deletur quoque alibi, ut c. 128. ubi pro ἀδελφοί magis ei ar-
runt ἀδελφὰς et c. 130. ἀδελφὸν καὶ ἀδελφὴν. Pater
in caplasimate adhibitum habes. c. 36. Fuit cum apud Ae-
giptios uetus non ἀδελφὸν ἀλλὰ ἀδελφίδα; sed unde te habe-
at istud, non est possi esse ἀδελφίδα. vid. I. antiquas c.
47. De placentalium forma varia, vid. *Berkelius* ad *Stephanum*
Byz. de Urb. p. 664.

παραίτα] Codd. A. C. et E συντηγών, et max ἐκκεκινών, et ἀν-
τιδόν.

xxviii] Cod. E. xixth c.

Supplément.] Leg. Supplément, ac sic cod^l. A. C. et E.

ἀφ' ἧς ἐκείνη ἀποβήσεται] Ios. ἐκ τῆς κατὰ ἡλίου, sic cap. 86.
ἐμβαλεῖ εἰς τὸν πύργον. Theophrastus Char. c. 9. ἐσθλὴν εἰς τὸν
πύργον ἐμβαλεῖ. Hieronymus postea hoc verbum cum casu
tertio coniungat vid. c. 2. 71. 92. sic ut C. da. A. et C. πῶ-
τε ἐμβαλεῖ. ac tunc tubandilicium ē. aut a verbo recipi-
endum. *Dixit* apud Stobaeum Sermon. 159. p. 563. ἐμβαλλό-
μενοι ῥύπον ἐν ζωῇ ἀρεταίῳ τέλει παίδων. Synesius Ep. 67. p. 44.
c. 1. πῶς ἐμβαλεῖται ἐμβαλλόμενοι cum casu tertio idem Ep. 109.
p. 70. *Μορμολύβη*. IV. p. 193. εἰ ἀφ' ἧς ἐκείνη
ἐσθλικοῦντας ἐμβαλλόντες.

εἶτα] Leg. εἶτα τὴν δι', vel τὸ δι'.

[17] Cod. I. A. et C. infer. Cod. E. de integ.

ἐπιθετον] Codd. A. et C. ἐπίθετον.

[βαλαύσιον] Cod. D. βαλαύσιον.

βᾶλον] Codd. A. et C. βέλον.

λημνίαν] Codd. A. et C. λημνίαν.

Ex hoc nostri loco, vocem hanc nulla adlita exposi-
tione obollar. suo interpreti De Gange p. 1330. Paulus l. c.
habet *Ἐγγατος Ἀθῆν*, quem lapidem describit *Ἄδριαν* lib.
VIII.

αἱματίτην σὺν χυλῷ ῥοῖαίς, ἢ πολυγόνου χυλὸν σὺν κα-
ραλλίᾳ. ἄλλο. γῆς ἀστέρος, λιμνίας, κοραλλίου ἴσα δι-
δοῦ λῶα σὺν ὀξυκράτῳ. ἄλλο. λιμνίας δραχμ. ις'. σα-
μίου ἀστέρος δραχμ. η'. σαρκεκόλλης δραχμ. δ'. κόμμιως
δραχμ. β'. ξηρὸν δίδου μετὰ ἀφροφήματος Φονίικον.

ΠΕΡΙ ΠΛΕΥΡΙΤΙΔΟΣ,

Κ Ε Φ. ΡΚΘ'.

Κυρίως πλευρίτις φλεγμονή ἐστὶ τοῦ τὰς πλευρὰς
ὑπεζωκώτος ὁρίαντος. συνόδρεται δὲ δυσπνοία καὶ βῆξ, καὶ
συνεχῆς

VIII. c. 43. Vocem σάμιοι ἀστέρος habent ejus loco.
A. C. et E. σάμιοι ἀστέρος habent ejus loco.

αἱματίτην] Plinius lib. XXXVI. c. 20. Salinus c. 32. p. 266.
Isidorus Origin. lib. XVI. c. 8. *Ipsa* de Lapid. p. 6.

πολυγόνου] Salmasius de Homon. Hyl. Jatr. c. 44.

ἄλλο] non habent Codd. A. et C. Cod. D. ἄλλος hic et iterum
iterum.

ἀστέρος] Aëtius lib. II. c. 6. Paulus lib. III. c. 31. Schol. Ni-
candri ad Alexiph. vf. 149. Caelius Aret. morb. chron. lib.
II. c. 7. ubi vide notas, addde Bald. *Comitum* ad Celsi lib. V.
c. 14. p. 444. Salmasius ad Scellum p. 522. Tournefort Iri-
nerar. T. I. p. 159.

λιμνίας] Dioscorides lib. V. c. 73. Aëtius lib. II. c. 4. Schol.
Nicandri ad Ther. vf. 864. Eximia observatio apud *Pintar-*
chum T. III. p. 1758. ἐστὶ γὰρ μὴν τῶν ἰατρῶν ἀκούομεν ὡς πᾶσα
γῆ τᾷ γένει σφύει καὶ ψύχει περικε κ. τ. λ. conf. *Marthio-*
lus ad Dioscorides p. 69. *Vignat* *Martius* *melanges* etc.
T. II. p. 308. *Buonarrotti* *Antiquit.* Vitrear. p. 19. *Sed*
perit, *sane* *hides* *habetur* *et* *de* *Tamade* *inquit* *Fractagias*
Noët. *Medic.* c. 20. p. 101. Codd. A. et C. *λιμνίας*. Cod.
D. addit σφραγίδος. et *λιμνίας*.

κοραλλίου] ita recentiores non *κοραλλίου* observante *Boulæo* ad
Theophrasti H. Pl. lib. IV. c. 7. p. 419. et *Rob. Keuchenio*
ad Q. Ser. *Samoniensis* p. 276. conf. *N. Idem* ad *Omitt*
Metam. lib. IV. vf. 749. Codd. A. et C. *κοραλλίου*. Cod. E.
καὶ) *κοραλλίου*.

λῶα] Omittit Cod. E.

ἀστέρος δραχμ.] Cod. E. ἀστέρος κόμμι.

titem, cum succo mali punici vel herbae sanguinalis succum cum corallo. Aliud. Samiae terrae, quae aster dicitur, lemniae, coralli, pares portiones ex aceto tritas, cum posca exhibeto. Aliud. Lemniae drachmae sedecim, samiae quae Aster dicitur, drachmae octo, sarcocollae drachmae quatuor, gummi drachmae duae, siccum dato, cum palmarum decocto.

DE LATERIS DOLORE,

QUAE PLEVRITIS DICITUR.

C A P. CXXIX.

Pleuritis, qui nobis lateris dolor dicitur, proprie inflammationis est membranae, quae costas succingit. Huic
Cc 3 simul

σαρκωδής] Plinius lib. XIII. c. 11. Glossae [Iatr. Mss. σαρκωδής, τὸ σάρκον τῆς περιτονίας. Desunt hanc vocem cum sequenti Codd. A. et C.

ξηρόν] Cod. E. ξηρό.

καψύματος] Decoctum hoc inter mitissima purgantia, quae per urinas eliminant refert Rufus Ephes. de renum adfectu, c. 10. p. 9.

Γαίαν] Addunt Codd. E. et D. Δὲ εἶδεν ὅτι τὸ αἷμα ἐν διατόῳ τόπον ἀνάγεται. ποτὲ μὲν γὰρ ἐκτατα ἀπὸ γαστρὸς ἐπὶ δὲ ὅσο καὶ μετὰ βραχὺς ἀνάγεται· ἀλλ' εἰ μὲν ἐστὶν ἀφραδὺς καὶ ξηρόν, ἐν τῷ πλεθυσίῳ ἐστὶν. εἰ δὲ μέλαν ἐν τοῦ θώρακος τοῦτους δὲ φλεβότητι καὶ διὰ τὴν τὰ αἷμα, καὶ τῇ περιεργίᾳ ἐν θώρακι ἐπαράλλαν. Quae verba in editione Martii initium constituunt capitis CXXXII.

C a p. CXXIX.

Ἡγίος] Hippocrates lib. II. de morb. p. 32. et de rat. viâ. in morb. acut. p. 72. Celsus lib. IV. c. 6. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 10. et cur. morb. acut. lib. I. c. 10. Caelius Aurel. morb. acut. lib. II. c. 13. Aetius lib. VIII. c. 75. Alexander Trall. lib. VI. c. 1. Paulus lib. III. c. 33. ex quo hoc caput maximam partem desumptum est. Priscianus lib. II. c. 4. Placitius de natur. homin. p. 90. Lateris dolor dicitur Monatio Sern. lib. I. Satyr. 9. vi. 32. Codd. A. et C. ὁ καλὸς. Cod. D. ὁ καλὸς.

ὑπερ-

συνεχῆς πυρετός, καὶ πόνησ' ἄχρι κλεισθὸς καὶ ὑποχον-
δρίου. τούτους, εἰ μὲν ἄχρι κλεισθὸς ἢ ἐδύη διατείνῃ,
Φλεβοτομητέον· εἰ δὲ εἰς ὑποχονδρίον, κάτω καθα-
ρτέον. οἱ δὲ πρότεροι τῶν ἱατρῶν πάντες δεδιότες τὴν
κἀθαρσιν· πάντας Φλεβοτομοῦσι, κλυτηρίοις δὲ δριμυ-
τέρως χρῶνται, οἷον ἐν χυλοῦ πιτύρῳ, καὶ κεϊταυρίῳ,
καὶ νίτρου, πυρίαις δὲ τῶν διὰ κήχερος, ἢ κρήνης, καὶ
αἰῶν ἐν μασιπκοῖς, ἢ ἑρμαῖς ἢ ἄλλοις σὺν ελαιῶ, καὶ
οἶνῳ. καταπλασθέν δὲ τὰ διὰ ληυτοσμοῦ, καὶ κρηθίνης,
καὶ

ὑπεροχότες] *Caelius Aurel.* l. c. c. 16. *Caelius* Anatomic. p.
70. *Theophilus Protospath.* lib. III. p. 49. *Pollux* lib. II. c.
4. segm. 219. Codd. A. et C. ὑπεροχότες. *Casp. Hoffmann-*
ius de thorace c. 5. p. 6.

ἄμβλιος] vid. c. l. *Trillerus* de pleuritide c. I. p. 9. et *Caelius Aurel.*
acut. passion. lib. II. c. 16.

συνεδρεῖα] operarum inadvertentia editio Martii συνεδρεῖα.

δυσπνοία] Codd. A. et C. *δυσπνοία*.

καὶ πᾶσι] Converte hoc locum, cum illa quam ex Sorano addidit
Caelius Aurel. acut. passion. lib. II. c. 13.

ἄχρ.] *Hippocrates* de sign. ratione in acut. acut. p. 56. *Caelius*
Aurel. l. c. c. 14. *Taillefleur* sur les maladies de l'homme
p. 124.

ἄχρι — εἰ δὲ] Delet Cod. E.

εἰ δὲ εἰς] Dod. E. εἰ δὲ τὸ.

ὑποχονδρίον] *Hippocrates* l. c. καὶ delect. Codd. A. et C. et ὑπε-
χοιδρίον habet.

κάτω] Cod. E. κατακαθαρίσον.

τούτους] Codd. A. et C. τοῖς.

ἢ ἐδύη] abest articulus a Codd. A. et C. Cod. D. εἰ.

διατείνῃ] *Paulus* διατείνῃ.

ὑποχονδρίον] Codd. A. et C. εἰ τὸ ὑποχονδρίον. Cod. D. εἰ
τὸ.

ἱατρῶν] *Paulus* εἰ πρότεροι τὸ πάντας φλεβοτομοῦσι, ex nostro sup-
plendus, conf. *Caelius Aurel.* l. c. c. 19. p. 128. Pleuriticis
ἀπὸ τοῦ ἰατρῶν φλεβοτομῶντος παῖς habuille testam. *Hippoc-*
rates apud *Caelium* l. c. c. 22. Codd. A. C. et E. οἱ δὲ πρό-
τεροι πάντες omilla voce ἱατρῶν.

δεδιότες] Codd. A. et C. δεδιότες.

τὸν κατὰ] *causal.* *Trillerus* de pleuritide p. 7.

simul accedit difficultas spirandi, tussis, febris continua, et dolor qui ad jugulum usque et praecordia penetral. His, siquidem dolor ad jugulum usque processit, sanguis mittendus est. Si vero ad praecordia, alium purgare oportet. Nostri vero temporis medici omnes formidantes hanc evacuationem, omnibus venam incidunt, et clysteribus acrioribus utuntur, ex succo lufarum nimirum, centaureo et nitro et ex pulvis lomentis, vel hordeis vel sale in sacculis, vel lapidis sarcidis cum oleo et vino. Cataplasmatibus vero uti oportet, ex semine lini et farina

Cc 4

hordea-

πάστας] Cod. D. ὅλους. conf. quae notavi ad c. 37. et 127.

κλυσματις δὲ] Cod. D. κλυσματις. Codd. A. C. et E. κλυσματις. Latine clysmatis. Latine dixerunt quam vocem inter medico-barbaras retulit cel. Grunerus ad Aphrodisiacum suum.

δυσματις] Codd. A. et C. δυσματις. Qui clyisma hoc inter acuta retinetur ut non ex acuto. Aetius enim lib. III. c. 159. p. 61. πνεύον δὲ χυλὴς — ὅπτα γὰρ εἰναι δέχεται. et lib. V. c. 69. p. 81. κλυσματις πνεύον, οὐκ ἀφεφύματι πνεύον utendum. Conf. Trillerus de pleuritide p. 202. sed de centaureo hoc intelligendum puto. vid. cap. 27. et c. 31.

ἐξ] delet Cod. E.

χυλὴς] ante praepositionem Codd. A. et C. χυλὴν.

πνεύον] Codd. A. et C. πνεύον. Cod. E. πνεύον.

κενταυρίου] Codd. A. et C. κενταύριον καὶ νίτρον.

πυρίαις] Codd. A. et C. πυρίαις δὲ τὰς. Cod. πυρίαν.

ταῖς διὰ] Cod. E. τὸ διὰ.

καὶ ἄλλων] Cod. E. ἢ ἄλλων.

μαρσιπίαις] Juxta praecipium Hippocratis de rat. videt. in morb. acut. p. 57. In faculo dicitur Cod. I. c. c. 19. p. 124. Moevis p. 23. βαλάντιον, Ἀττικῶς, μαρσιπίον Ἑλληνικῶς. Ex Xenophonte μαρσιπίους protulit cl. Stoeberus ad Thomam Mag. p. 139. πνεύον c. n. morb. acut. lib. I. c. I. p. 76. A. Cod. B. ἐν μαρσηπίαις. Codd. A. et C. μαρσιπίαις. Cod. D. μαρσιπίαις.

ἐρίαις] Codd. A. et C. ἐρία ἄπλυτα. et Cod. D.

καταπλάττει] Cod. D. καὶ καταπλάττει. Cod. B. καὶ ὅτι ἐπιτηθείαι καὶ καταπλάττει.

δὲ] deficit in Codd. A. et C.

διασπέρμεν] ita quoque Aëtius l. c. Paulus διασπέρμεν.

κρί-

καὶ ἀποζέματος χαμαιμήλου, καὶ ἀλθαίας, ἢ ἰσχυάδων
καὶ ἀψινθίου, μέλιτος τε ὀλίγου. Ἀπὸ δὲ τὰς ἐπτὰ
ἡμέρας ὁσπὶον ἐλκικτὸν δι' ἀμυγδαλῶν, καὶ κινῆς σπέρ-
ματος, καὶ ἐν μέλιτι συνλαβόντων. Ἐπιθέματα δὲ τὸ
διὰ σαμψύχου, καὶ ἡ πηγαγερά ἐπιθεμένη κατὰ τὸν ἀλ-
γοῦντα τόπον. εἰ δὲ ἐπιμένει ἡ ὁδύη, καὶ σικυασέον.
ἄλλο ἐπίθεμα πλευριτικόν. πηγάνου οὐγγ. α'. θείου
ἀπύρου οὐγγ. α'. νίτρου δραχμ. δ'. σίτατος χοιρείου οὐγγ.
δ'. κη. εἰς οὐγγ. ε'. κυπρίνου ἐλαίου καὶ βουτύρου τὸ ἀρ-
κούν, τρεβανθίνης οὐγγ. δ'. χρῶ. πικρῶς δὲ ὠφελῆς
πλευριτικαῖς, ἐν ἀρχαῖς μὲν μελίμαστον, ἐν ᾧ ἔφηται
στήγανον, ἔπειτα καὶ ὕσσωπον, ἢ καλαμίνθην, ἢ ἱερῆν.
ἄλλο. σοιχάδα λαβὼν δίδου μετὰ μελιμαστοῦ, ἢ χαμαι-
πίτῳ,

κρίθης] Codd. A. et C. κριθῶν. recte. Cod. E. κριθῶν ἀπα-
ζέματος.

ἀποζέματος] Cod. D. ἀποζέματ.

χαμαιμήλου] Codd. A. et C. χαμομήλων.

καὶ ἀλθαίας] Heest in Cod. E.

ἢ ἰσχ.] Codd. A. et C. καὶ ἰσχ. et ita quoque Codd. D. et E.

καὶ ἀψινθίου] Cod. E. ἢ καὶ ἀψινθίου.

μέλιτος] Cod. D. μετὰ μέλιτος.

τε ὀλίγου] Codd. A. et C. δὲ ὀλίγου.

ἐπτὰ] cf. Theophr. l. c. c. 3. p. 15. *Εἰστίον* — ante quartum
aut quintum aut sextum non debet. Codd. A. C. et E.
ἀπὸ δὲ τῆς ἐβδόμης.

ἐλκικτὸν] Codd. A. et C. ἐλκικτὸν. Cod. D. ἐλκικτὸν. Cod. E.
ἐλκικτὸν.

καὶ ἐν μέλιτι] καὶ ἀπὸ ἐν μέλιτι. Codd. A. et C. καὶ μέλι-
τος. Cod. B. σὺν μέλιτι.

συνλαβόντων] Codd. A. et C. συνλαβόντα. Cod. B. λαμβόν-
τες.

πηγαγερά] Codd. A. et C. πηγάνερο.

ἐπιθεμένη] delet Cod. D. Cod. E. ἐπιθεμένη, recte.

τόπον] cf. Cod. D. ἐπιθεμένη τε hic caput huius finem imponit.

ἐπιμένει] Codd. A. C. et E. ἐπιμένει.

σικυασέον] cf. Theophr. l. c. p. 183. *Ἰῆμε* desiderant codd. [A,
et C.

hordeacea, et chamaemeli jure, vel Altheae vel ficuum aridarum, vel absynthii vel mellis exiguo, Post septimum denique diem eclegmate uti potest ex amygdalis et urticae semine, ex melle simul contritis confecto. Loco vero dolenti imponi debent emplastra, et quod ex saniculo sit, et peganera dictum, si dolor remanet, cucurbitulae etiam affigi. Aliud epithema dolore lateris affectis aptum. Rutae, sulphuris ignem non experti singulae unciae, nitri, axungiae suillae, singulorum drachmae quatuor, cerae unciae sex, olei cyprini, butyri, quantum satis est, terebinthinae drachmae quatuor, utere. In potu vero assumpta juvant, inter initia quaedam aqua mulsa, in qua ruta sit decocta, lyllosum possumo, nepeta, vel iris. Aliud. Stechadem tritam cum aqua mulsa exhibeto, vel chamepityn, vel

Cc 5

rheum

ἄλλο] Delet Cod. E. margini adscriptum εδ'.

ἐπιθεμα] Lemma novis capitulis in Codd. A. et C. ἐπιτιθέμεται πλευριτικῶν.

πλευριτικῶν] Cod. E. πλευριτικοῦ.

πλευριτικοῖς] Codd. A. et C. πλευριτικῶ.

τερεβινθίνης] Cod. E. τερεβινθίου.

οὐχ Γ. δ.] Cod. E. α.

χεῶ] Cod. E. καὶ τοῦτοις χεῶ.

μελεῖσθαι] Hippocrates l. c. p. 62. Priscianus l. c. p. 73.

καταμύθην] Codd. A. C. et E. καταμύθη. Cod. B. καλε-

μιν.

ἴσιν] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 53. Cod. B. ἡ γύρις. Cod. E. ἡ ἴρις.

ἄλλο] Delet Cod. E.

συχῶς] Codd. A. et C. συχνῶς. Cod. E. τοιχῶς.

λίαν] Codd. A. et C. λίαν.

μελεῖσθαι] Ad gustum fallendum ex aqua mulsa medicamenta exhiberi statuit. Julius Caesar. p. 36. quod non usque quaque verum: neque medico vitio vertendum, cum nihil obsint oculi, nam vere scribit Isacphrastus Nicomacheor. lib. V. c. 8. p. 173. εἰ ταῖς ἰατρικαῖς ἀρχαῖς τῶν τοιοῦτων ἐφ' ᾧ σώσει, ἀπο-

τῶς

inum, vel eclegmata, seu linctus, supra de tussi com-
pachentos.

DE PERIPNEVMONIA.

CAP. CXXX.

Peripneumonia inflammatio est pulmonis cum febre,
ut plurimum ex destillationibus, angina, vel lateris do-
lore orta. Fit interdum etiam ut ipsa prius incipiat.
Hos subsequantur spiritus difficultas, facie rubor et tu-
mor. In hoc itaque caso sanguis mittendus, sed ita ta-
men,

[πλευρίτις] conf. Caelius Aurel. acut. passion. lib. II. c. 75. Hip-
pocrates de morb. lib. I. p. 4. Sextus Emoir. adv. Mathe-
mat. lib. X. p. 461. ὡς οὖν ὁ ἰατρός ἀναιρῶν μὲν πλευρίτιν, ποί-
ων δὲ περιπνευμονίαν. ἢ ἀναιρῶν μὲν φ. οὐτὶν ἀναιρῶν δὲ
ἀσθμαζον, οὐκ ἀπαιλλᾷ τε τὸν κινδύνον, ἀλλ' ἐκκλινῶτα. Codd.
A. et C. πλευρήτησι.

[γινόμενη] Cod. E. γινόμενοις.

[ἔστι δ' ὅτε] ἔστιν ὅτε Codd. A. et C.

[αὐτῇ] Cod. E. αὐτό.

[παρακτάχεται] Cod. E. παρακτάχρου.

[τούτοις] Cod. E. ταῦτα.

[δυσπνοία] Codd. A. et C. δυσπνία.

[ἐπ. 31] Margo Cod. A. κοκκινὸς καὶ πορφυρῶς. vertere licet verbis
Statii

Illius e roseo flammatur purpura vultu.

quod frequens in morbis inflammatoriis, adde Tully Effai sur
les maladies de Dunkérque p. 125.

[ζογμός] Folia ζογμῶν. Apud Clementem Alex. Paedag. lib. II.
c. 9. p. 186. C. ζογμῶν ediam, leg. cum Fosse Oecon. Hip-
pocr. p. 332. ζογμός. conf. Caelius Aurel. acut. morb. lib. II.
c. 10. p. 102. ubi rheumon repocendunt ut recte legant lib. II.
c. 27. p. 138. Male apud nosiam Martius vultu mureo. Tu-
lpius Erot. lib. III. p. 74. ὁ ἰατρός οὐκ ἀναιρῶν ἀλλ' ἐκκλινῶν
ἐπὶ ζογμῶν. Apud A. de eam morb. acut. lib. I. c. 8.
p. 4. C. ζογμῶν vulgatum. Codd. A. et C. καὶ ζογμῶν. ubi
pneumonia explicat ζογμῶν. Cod. B. ζογμός, καὶ
ἐκκλινῶν. Cod. D. ἐκκλινῶν, conf. Tully l. c. p. 120.

ποδυμίας. Ῥοφήματα δὲ λαμβανέτωσαν χυλὸν πτυ-
σάνης, καὶ σιμιθῶν, καὶ θασσόροφον, ἢ ὑδροροσάτον,
ἢ ἀπόμελι. διόστω δὲ καὶ τὸ εἶψιμα τούτων πίνειν,
ἰσχάδας μετὰ ὑσσώπου, καὶ ἴστω ἀφ' εἴσεως σὺν μελι-
κράτῳ, καὶ σικυῶν. ἐπιτιθέσθαι δὲ καθόλου τοῦ θαλάσσιου
τῇν διὰ πηγάνου ἐλαίου ἢ κυπρίνου.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΥΗΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΡΑΑ'.

Εμπύημα λέγεται, ὅταν ἡ πλευρὴ τις προίσῃσιν, εἰς
ἔμπυον μεταβληθῇ. οἱ δὲ τοιοῦτοι βήττουσιν ἔμπυον δυ-
σῶδες· οὗτοι πινέτωσαν ἀπόζεμα ὑσσώπου, καὶ θύμον
μετὰ

λαποδυμίας] Aëtius lib. VIII. c. 74. Jo. Hunham de morb. epi-
dem. p. 67. λαποδυμίας; Codd. A. et C. Cod. D. λαποδυ-
μίας.

ροφήματα] Codd. A. et C. ροφήματα. Cod. B. ροφήματα.

πτυσάνης] πτυσάνης. De ptilina vii. viri docti quos excitavi ad
Synesii de febr. c. 1. p. 62. et quae ad nostrum c. 25. notavi.
πτυσάνης Codd. A. et C.

θασσόροφον] Vox incerta. An τὴν διὰ ῥέσων, ut c. sequenti?
an vero αὐτὴν ῥέσων; sed impedit quod sequitur ἀφ' εἴσεως;
praestat igitur locum in quo velle quere, donec major lux
aliunde adsulgeat. C. 1. E. θασσόροφον. Cod. B. θασσόρο-
φον. Cod. D. θασσόροφον.

ἢ ὑδροροσάτον] Cod. D. ὑδροροσάτον. Cod. E. καὶ ὑδροροσάτον καὶ.

ἢ ἀπόμελι] Cod. B. καὶ ἀπόμελι.

μελικράτῳ] addunt Codd. A. et C. τὴν ἴην λάκκος ὅσον εἰπα-
σιμιθῶν τῷ μελικράτῳ. Cod. B. ἢ τῇ. ἴην λάκκος ὅσον. Agnos-
cit hoc additamentum quoque Cod. L. et habet λάκκος ὅσον
δραχμ. 5'. ἐμπλασσομένων.

σικυῶν] Leg. σικυῶν. Cod. E. σικύας.

ἐπιτιθέσθαι] Codd. A. et C. ἐπιτιθέσθαι.

δὲ καθόλου] migrant ex codd. A. et C.

τῷ θαλάσσῳ] Codd. A. et C. τῷ θαλάσσῳ. Cod. D. καὶ σικύας δὲ
τῷ θαλάσσῳ καὶ τῷ πλάτῳ, καὶ τῷ πλάτῳ
ἐπιτι-

mer, ut vires rejici non permittas. Sorbitiones assumant ex cremore ptisanæ, et similagine, et amygdalis amaris, vel apomelite, vel julebo, ex infusione rosarum quod hydrosorbatum Graeci appellant. Potui vero dandum decoctum siccum aridarum cum hyssopo, et iride, ex mulla, et cucurbitulae admoventæ. Super pectus vero imponi debet, ceratum ex oleo rutaceo vel cyprino.

DE FVRIS ILIVVIE

QVAM GRAECI ἐμπύημα
VOCANT.

CAP. CXXXI.

Empyema vocatur, cum laterum dolor trahitur, et materia in pus vertitur. Qui hoc affectu laborant, pus foedo odore tussi rejiciunt. Bibant itaque decoctum hyssopi

ἐπιτιθέαι τῷ θώρακι κ. τ. λ. Cod. E. καὶ τῶν πλευρῶν καὶ κηρῶν δὲ (F. δὲ) ἐπιτιθέαι εἰς τὸν θώρακα.

τὴν διὰ] Leg. ex Paulo κηρῶν διὰ. Codd. A. et C. τὰ διὰ. πηγάου] id est πηγαίου, ut legitur apud Aëtium et Paulum, et in Cod. D.

κεράτου] Ceratum hoc laudat etiam Caelius Aurel. acut. morb. lib. II. c. 18. p. 123. Addunt Codd. A. et C. ἐπιμελεστον. Cod. D. ἐπιμελητέον δὲ καὶ τὸ σπλάγχχνον. Cod. B. τῶν σπλάγχχνων. conf. c. 25. Cod. E. ἐπιμελητέον δὲ, neglectis reliquis.

Cap. CXXXI. Cod. E. 95'.

Ἐμπύημα] Aretæus morb. chron. lib. I. c. 9. et c. 12. Aëtius lib. VIII. c. 73. Paulus lib. III. c. 32. Caelius Aurel. morb. chron. lib. V. c. 10. Foësius Oecon. Hippocr. p. 125.

ἐμπύον] Dilymus Geoponic. lib. XVII. c. 22. ἐὰν συνεχῶς ἐμπύον τὸ ἔλκος. Codd. A. et C. εἰς πύον. Codd. D. et E. εἰς πύον.

βήττουσιν] Codd. A. et C. βήττουσι καὶ ἐλάττουσι πύον.

πινύττωσαν] Cod. E. πίσττωσαν.

μετὰ μελικρέτου, ἢ γλυκυρρίζου Φείδωρος. Ἐλγυμα δὲ
εἰς ἐσθραν, γλυκυρρίζου καὶ μετὰ σισάμου, καὶ μέλι-
τος, δίδοναι δὲ καὶ τὴν διὰ πρᾶσιον, καὶ τὴν διὰ γέλαν
τὸ ἐκλεκτόν. Τοὺς δὲ εἰς Φθίσιν μεταπεσοῦντας, δίδ-
οναι ὅσα τοῖς Φθιστικοῖς ἀναγράφεται, καὶ τοῦ ἔσθρα.
Ἐξωθεν δὲ ἐπιτιθέναι κηρατὰς διὰ βουτύρου, καὶ κοπρί-
νου καὶ τὴν μυρταίου δὲ χρηστὴν· ρευματίζοντων δὲ τοῦ
θώρακος, καὶ τὴν δι' ἰστέων ἐπιτιθέναι ἀγρόζου ὁ αὐτοῖς,
καὶ ἡ μιθριδάτου, καὶ ἡ ἀγκυλικὴ πιναμόνη.

ΠΕΡΙ ΑΙΜΑΤΟΣ ΠΤΤΣΕΩΣ.

Κ Ε Φ. ΡΑΒ'.

Τὸ αἷμα ἐκ πολλῶν τόπων ἀνίσταται· ποτὶ μὲν γὰρ
ἐμφύται ἀπὸ γαστρὸς· ἔτι δ' ὅτε καὶ μετὰ βιολῆς ἀνά-
γεται,

ἔλγυμα] conf. c. 129. et 133. et Scaligeriana prima p. 84. Cod.
B. addit δὲ.

γλυκυρρίζου] Codd. A. et C. γλυκυρίζου· λίχ.

σισάμου] Codd. A. et C. σισάμου. Cod. B. σισάμου. Cod. D.
σισάμου.

πρᾶσιον] Alex. lib. V. c. 4. p. 258.

γέλαν] Alex. l. c. p. 259. in Cod. D. Cod. B. ἐσθραν. Codd.
A. C. et E. δι' ἐσθραν.

τὸ ἐκλ.] Codd. A. et C. καὶ τὸ ἐκλ. Cod. E. καὶ ἐκλεκτῶν.

τοὺς δὲ] Cod. B. τοῖς δὲ εἰς Φθίσιν μεταπεσοῦσι.

Φθίσιν] Cod. E. Φθόν.

διδόναι] Cod. E. δίδοναι τοῦτοις.

Φθιστικοῖς] Cod. E. Φθιστικοῖς.

τοῦ ἔσθρα] leg. τὸ ἔσθρα nemp̄ antileptum ut Paulus lib. III.
c. 32. ac sic quoque leg. c. 133. mox recte τὴν Μυρταίου.
conf. c. 91. et Cod. D. καὶ τῆς ἀντιδότου ἔσθρας.

Ἐσθρα] Paulus lib. VII. c. 16. p. 269. J. Bernier Essai de Méde-
cine p. 129. „Esdras est cité par Nicolaus Myrepsus, Aécce,
„Paul Eginette, et même par Avicenne comme un excellent
„Medecin.“ Judaei Abu Esdra facpius meminit Scaliger ad
Mentium. Magis peritum fuisse docet Jo. Langes Hist.
Medic. lib. II. op. 46. p. 706.

ropi et thymi cum melle, vel dulcis radicular, vel linctu utantur vesperi, dulci radice cum sesamo et melle detrita vel exhibentur medicamentum, quod sit ex mirrubio, et Diaprasin vocatur, et quod ex orvis constat, eclegma. Qui vero in talem incidunt, his dari oportet, quaecumque ad tabidos sunt sumpta. Ladrae item antidotum, extrinsecus vero imponi, cerata ex butyro, cyprino, quin et emplastrum unguinum adhibendum est. Quod si peccat albus fluxus inest, medicamentum quod a salicibus Dia itea dicitur, in tacti debet, mithridatum et thesiaca in potu proficit.

DE SANGVINIS

SPVTO.

CAP CXXXII.

Sanguis ex multis corporis partibus ferri consuevit. Modo enim per vomitum, e ventriculo, modo cum tussi educitur.

κρυπτός] Codd. A. et C. ἀκρότατοι δὲ αὐτὰς κρυπτοὺς τοὺς.
καὶ κυπρίνου] desunt in Cod. E.

τὴν Μιμιόκιν] Paulus lib. VII. c. 17. p. 285. Cod. B. τῆς Μιμιό-
σείου. Cod. E. τοῦ Μι.

χρυσίου] Cod. E. χρυσίου.

ἰστέον] Codd. A. et C. ἰστέον.

ἰστέον] Nihilinus Hal. p. 250. οὗ γὰρ ἔστιν ὅτε μετ' ἡμέραν, πλὴν τοῦ φαρμάκου τοῦ ἰστέου καὶ αἵματος, καὶ τοῦ αἵματος βαρὺ δὲ τοῦ φαρμάκου, οὐχ οὕτως ὅτι ἐδεδίει τι, ὥς ὅτι τοῦ τε σωμαχοῦ καὶ τοῦ ἰστέου φάρμακον εἶχε. Pro πλὴν leg. πρὶν, quae duo etiam permutant inueniunt apud Aristotelem. Noter c. 52. πρὶν δὲ. ubi Cod. C. et D. Sanguinem πλὴν δὲ habet. Nihilinus Hal. lib. VIII. p. 271. ὡς τὸ αἷμα αἵματος καὶ αἵματος εἰς τὸ σῶμα καὶ ἰστέον, πρὶν μὲν. leg. πρὶν p. contratio modo peccatum p. 499. quae vitia prava pronuntiatio peperit.

Cap. CXXXII. Cod. E. 95.

Πρὶ] Caput hoc non agnoscent C. dd. B. et D. uterque tamen partem eius subiunxit capiti 123. Desunt autem hoc caput maximam partem Paulo lib. III. c. 31.

γεται, καὶ ἔστιν ἀφρῶδες καὶ ξανθὸν, ἐκ τοῦ πνεύματος
 ἔστιν. εἰ δὲ μέλαν, ἐκ τοῦ θώρακος ἔστι. Τούτους φλεβο-
 τομῶν δὲ, καὶ διχῶν τὰ ἄκρα καὶ ἀνατρίβειν σὺν ἐλαίῳ
 παλαιῷ θερμῷ, τροφὴν δὲ προσάγειν αὐξηρῶν, οἷον ῥοιᾶς,
 μῆλα, ἄπια, δίδοναι δὲ πίνειν βαλαύσιον, βάλτου καρπὸν,
 σάμιον ἀσόν, ληνιάν σφραγίδα, βῶλον, λιθὸν αἱματί-
 την, ἀκκίαν, κοράλλιον, ὑποκύσιδος χυλὸν ἐνὶ ἐκάστῳ
 σὺν ἔξυκράτῳ, δίδοναι δὲ καὶ τὸν διὰ ἡλέκτρου τροχόν,
 καὶ τὸν διὰ κοραλλίου, καὶ τῆς νεοσκεύαστος θηριακῆς.
 Κατὰ δὲ τοῦ θώρακος ἔξωθεν πυριᾶν σπύγγῳις ἐξ ὄξυ-
 κράτου, ἥ ἔστι ἀπλута σὺν ἔξει, καὶ ῥοδίῳ ἢ μυρσίῳ
 ἐλαίῳ.

ποτὲ μὲν] μὲν ignorant Codd. A. et C.

γὰρ] Caret hac particula Cod. E.

ἐμῆτας] Hippocrates Aphor. VII. 37.

ἀφρῶδες] Codd. A. et C. ἀφρώδες. cl. Reinhard carmine de spute
 cruento §. I. p. 69.

spumeus atque

purpureus, qualis fluit e pulmone reiectus.

πνεύματος] Hippocrates Aphor. V. 13. ubi vid. Calenus et Petr.
 Petitus Miscell. Observ. lib. IV. c. 10.

φλεβοτομῶν δὲ] Cod. E. φλεβοτομητόν.

διαδῶν] Codd. A. et C. διαδῶν.

τροφὴν δὲ] Absit δὲ in Cod. E.

ἀνατρίβειν] Codd. A. et C. καὶ σὺν ἀνατρίβειν ἐλαίῳ, quam lectio-
 nem probo, nam amat nosse præpositionem σὺν transponere,
 vid. c. 25.

ἄπια] Codd. A. et C. ἀπρία. †

δίδοναι δὲ] addit Cod. E. αὐτοῖς

καρπὸν] Codd. A. et C. καρπὶδα. lacuna hic in cod. A. usque ad
 βῶλον unde patet leg. καρπὸν — σφραγίδα.

βῶλον] Codd. A. et C. ut laepe βέλον. Georg. Pifides de mundi
 opificio vl. 1502.

Εἶγει δὲ βῶλος αἱματόπτυσον χύσιν.

Salmasius in Solin. p. 813. Reddendam puto hanc vocem
 Geoponico lib. II. c. 2. καὶ καταφιστάμεναι ἀπὸ ὕψους πύργου,
 μᾶλλον καθάπτουσαι τῶν βέλων. leg. βέλων. Ligonibus enim
 frangebant glebas, ut docet præter Schoi. Anthonianus ad Pac.
 vl. 565. Isidorus Origin. lib. XVII. c. 2. Hinc γλεβάς

educitur. Quod si spumofus fuerit et flavus e pulmone est, si niger ex pectore. His sanguinem mittere oportet, et extremas partes deligare, et oleo veteri calido perfricare, cibum vero offerre austerum, ut mala punica, poma, pyra, et potui dare balaustium, rubi fructum, asterem, famium, lemniam terram, quae sigillum dicitur, bolum, lapidem haematitem, acaciam, corallum, succum hypocyludis, sed singula cum posca, pastillum item, Dia electru, et Dia coralliu, et theriacam recens paratam. Extrinsecus vero pectus foveri debet, sponsia posca imbuta, vel lana succida cum aceto, et rosaceo vel oleo myrtheo. Cataplasmata vero toti thoraci imponi, ex farinae

σωλεκέτους dixit Synesius ep. 126. p. 77. Grues vero Cratinus apud Stephanum Byz. de Urb. v. Δωδώνη p. 323. Zenobius Cent. IV. 32. λέγων ὅτι καὶ χρυσὴ μετάλλα ἔχει καὶ γὰρ αὐθόρον, καὶ ἔλα ἀρίστην, ubi interpres videtur legisse καὶ βῶλον ἀρίστην, dum vertit optimamque glebam habere, malim ὕλην emendare.

ἐν ἐκάστῳ] Codd. A. et C. ἑκάστον omisso ἐν. Aët. Apostol. c. XXI. 19. ἐξηγάτο κατ' ἐν ἐκάστον. et comm. 26. ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστον. Ev. Lucae c. XVI. 5. Philostratus Epist. Apollonii Tyan. ep. 69. p. 406. τὰς φύσεις αὐτῶν ἐνὸς ἐκάστον σκέπτομαι. Cod. E. ἑν ἐκάστον. Synesius Ep. 62. p. 37. Rufus Ephes. de renum adfect. c. 8. p. 8.

τροχόν] Codd. A. C. et E. τροχίσκον. Horum pastillorum compositionem dant Alexander lib. VIII. c. 8. p. 445. et Paulus lib. VII. c. 12. p. 273. De electro vid. Scaliger ad Manilium p. 416. De variis ejus speciebus Raderus ad Martialis lib. VIII. epigr. 49.

παραλλίου] Paulus lib. VII. c. 12. p. 273.

θηριακῆς] conf. not. ad c. 107.

περιών] leg. περιών. vel cum Codd. A. et C. περιών.

ἐξυκράτου] Codd. A. et C. ἐξυκράτω. Cod. E. σπόγγα ἐν ἐξυκράτῳ.

ἢ ἐρίω] ἢ deest in Cod. E.

ἄπλητα] Codd. A. et C. ἄπλητα.

ἐλαίῳ, καὶ καταπλάττειν ὅλον τὸν θώρακα κύκλῳ μετὰ
 συπτηρίας, καὶ ἀκακίας, καὶ σιδίων λείων· ἐπιτίθει δὲ
 καὶ τὴν δι' ἰτεῶν ἔμπλαστρον.

ΠΕΡΙ ΦΘΙΣΕΩΣ,

Κ Ε Φ. ΡΑΓ'.

Ἡ φθίσις ἑλκυσίς ἐστι τοῦ πνεύμονος, μετὰ συντή-
 ξεως, καὶ λεπτύνσεως ὅλου τοῦ σώματος μετὰ τοῦ γρυ-
 ποῦσθαι καὶ τοὺς ὄνυχας αὐτῶν καὶ πυρέττειν, καὶ ἀνα-
 πτύειν αἱματῶδες πτύον, καὶ ἀφρεῶδες ἐξ αὐτῆς τῆς οὐ-
 σίας τοῦ πνεύμονος διαβεβρωστικομένου. Τούτους δὲ
 ὄνειον γάλα, ἢ γυναικῆιον διατρέφειν, ἐπιτιθέσθαι δὲ τῷ
 θώρακι

κύκλῳ] Exulat e codd. A. C. et L. ejus loco habent γύρω, quam
 lectionem agnoscit Martius.

συπτηρίας] Codd. A. et C. συπτηρίαν καὶ ἀκακίαν.

λείων] Codd. A. et C. λύους.

Cap. CXXXIII. Cod. E. ρζ'.

ἡ φθίσις] Definitio petita est ex Galeni Definit. Celsus lib. III.
 c. 22. Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 8. Aëtius lib. VIII.
 c. 75. Paulus lib. III. c. 32. Caelius Aurel. morb. chron.
 lib. II. c. 14.

ἑλκυσίς] vid. Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. IV. ep. 73. p.
 383.

συντήξεως] Codd. A. et C. συντάξεως. Caelius Aurel. l. c. p. 42.
 Talis fuit morbus Thrasylorum, quem describit Ippocrates Aegi-
 net. p. 930.

λεπτύνσεως] Codd. A. et C. λεπτόσεως. Cod. F. λεπτάσεως.

μετὰ τοῦ] Cod. D. ὥστε. in Cod. E. τοῦ deest.

γρυποῦσθαι] Hippocrates Praenot. p. 9. et Coac. Praenot. p. 170.
 Galenus Lexic. p. 71. v. ἐγκάμψαι. Celsus lib. II. c. 7. in
 manibus sunt adunci ungues. Caelius Aurel. acut. morb. lib.
 II. c. 32. p. 149. articulorum livor, unguium uncatio, quam
 γρύπασιν vocant. cont. morb. chron. lib. II. c. 14. Aëtius
 lib. VIII. c. 74. ὄνυχες πελιδνοὶ καὶ γρυποῦνται. Alexander
 Aphrod. lib. II. probl. 18. διατί ἐπὶ τῶν φθισικῶν γρυποῦνται
 οἱ

rinae polline, cum alumine, et acacia vel malicorio trito. Emplastrum novissime quod sit ex salicibus, Diaiteon inducitur.

DE TABE

QVAM GRAECI Φθίσιν NOMINANT.

C A P. CXXXIII.

Tabes exulceratio est pulmonis, cum colliquatione, et extenuatione totius corporis, ungues praeterea sunt adunci, febricitant, et cruentum pus excreant, et spumofum ob ipsam pulmonum substantiam exesam. Hos asinino vel muliebri lacte nutrire oportet, pectori vero

Dd 2

super-

οὐ θυχεσ. Epiphanius Physiol. c. VI. p. 196. de Aquila: καὶ
γηράσαντος γενοῦνται ὁ προμυκτήρ.

καὶ τοῦς] Copulam delent Codd. A. et C.

θυχεσ] Hinc intelligitur locus Plutarchi T. I. p. 74. πρὸς οὗς
εἶπεν τὸ ὑπὸ Φιλοτίμου πρὸς τὸν ἐμπειον καὶ Φθισιῶντα
κηδέν. ἐπεὶ γὰρ ἐλαλησεν αὐτὰ φαρμάκιον αἰτῶν πρὸς παρῶν
χίαν κ. τ. λ. quae aliter protulit p. 126.

αὐτῶν] Codd. A. et C. αὐτοῦ.

πτίον] Codd. A. et C. πίων. Cod. D. πῶν. Interpres πῶν le-
git. Oribasius C. Med. lib. II. p. 12. τοῖς δὲ πτυέουσι πτωδῇ ἢ
μακρότερον προσφορὰ τοῦ γάλακτος προσφέρει. Ita refingo haec
verba.

αὐτῆς τῆς] Cod. D. αὐτῆς οὖν τῆς.

διαβεβρωσχομένον] I.eg. διαβεβρωσχομένον. ut habet Cod. E.
Codd. A. et C. διαβεβρωσκαμένου. Cod. D. διαβεβρωσχομένον
αὐτοῦ.

δῆ] Codd. A. et C. δῆ.

όνιον] Codd. A. et C. ὄνιον. Sextus Placit. c. 12. Schola Saler-
nitana c. 34.

Lac hecicis sanum caprinum, post camelinum,

At nutritivum plus omnibus est asininum.

conf. Pruneropius de Vulgi error. lib. III c. 11. et 29. et Vi-
gneuil - Marville Melanges etc. T. III. p. 227.

γυναικῶν] N. Blegny Zodiac. Medico Gall. p. 111.

διατρέφει] inepte Cod. E. διατρέβει.

δύρακι κηρωτὰς τὰς διὰ βουτύρου καὶ δαφνίου ἐλαίου
 σκευαζομένας, καὶ τερεβινθίνης· καὶ ἀλειφὰς τὰς διὰ
 τοῦ μαρριάτου καὶ πηγανίου, καὶ ἀνηθίνου ἐλαίου. μετὰ
 ταῦτα καὶ τοῦ μνασαίου τὴν ἐμπλάσσειν χρῆσθαι. Τῶν
 δὲ πινομένων Φαρμάκων, μελίκρατον, σισάμου ἢ γλυ-
 κυρρίζης ἀφέψημα· δίδοναι δὲ καὶ τὸ βόειον γάλα, ἢ τὸ
 αἶγαιον· ἀποσρεφουμένης δηλονότι τῆς προειρημένης γα-
 λακτοτροφίας. Ἐπιγινώσκοντες δὲ τοῦτοις ἀρμόδιον τὸ δι'
 ἀμυγδάλων καὶ κουκουαρίων, καὶ πιθακίων, καὶ τραγα-
 κάνθης καὶ κρόκου καὶ μέλιτος. ἄλλο. ἀμύγδαλα πικρὰ
 οὐγΓ. α'. σισάμου οὐγΓ. αζ". κρόκου Ιδ'. Φοινίκων σαρ-
 κὸς οὐγΓ. α'. μέλιτος τὸ ἀριστὸν, δίδου ἐκλείψαι· δίδου
 δὲ καὶ τὸν διὰ ῥόβου, ἀντιδοστον δὲ χρῆσασθαι τὴν τε
 ἀθα-

τὰς] Codd. A. et C. τὰς — σκευαζομέναις.

σκευαζομένας] Cod. E. κατασκευαζομένας.

τερεβινθίνης] Cod. E. τερεβίνθου.

ἀλειφὰς] Codd. A. et C. ἀλειφὰς τῶν. I. ἀλοιφῶν.

τοῦ μαρριάτου] Alexander lib. VII. c. 2. p. 357. articulum delent
 codd. Mss. Codd. A. et C. χρῆσθαι addunt.

πηγαίου] Codd. A. et C. πηγαίου καὶ ἀνηθίνου ἐλαίου.

μετὰ ταῦτα] Cod. E. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τῇ ἐμπλάσει τοῦ Μνα-
 σαίου χρῆσθαι.

Φαρμάκων] addit Cod. D. ἔσθαι. Ab alio videtur additum, nam
 verbum substantivum non raro subauditur. Galenus de Of-
 fib. c. 4. p. 17. εἰ δὲ εἰς ἐλάττωσι ἀνθρώπῳ συσταῖται, καὶ πλείω
 τῶν οὐκ ὧν, subaudiend. εἰσι, neque est quod cum Hoffmanno
 εὐρήσει deesse suspiceris.

σισάμου] Codd. A. et C. σισάμου. Cod. E. σί. ἀπόλοιτο omissa
 voce σισάμου.

γλυκυρρίζης] Codd. A. et C. γλυκυρρίζης.

καὶ τὸ] Delent articulum Codd. A. et C.

βόειον] Codd. A. et C. βόειον. De lacte vaccino et caprino Arc-
 taeus cur. morb. acut. lib. II. c. 7. p. 108. E. Ramazzinus
 de morb. artif. c. 21. p. 158. Lac ergo asinum ad prae-
 ciosos humores expurgandos primo conveniet, mox vaccinum ad maciem
 reparandam; haec enim vera est methodus lac exhibendi in
 tabe. Eandem hanc methodum jam praecepit Rufus Ephes.
 de

superimponere cerata, ex butyro et oleo laurino confecta, et terebinthina, unguenta item quale est Marciaton, et rutaceum, vel anethinum oleum. Novissime autem et Mnafazo emplastro uti. Potu vero profunt remedia, nulla, fefani, vel dulcis radiculae decoctum, vel bovillum seu caprillum lac, cum priorem illam ex lacte nutritionem plerique averſentur. Delinctus etiam his convenit, ex amygdalis, nucleis pineis, pistaciis, tragacantho, croco et melle. Aliud. Amygdalarum amararum uncia, fefani uncia una et semissis, croci drachmae quatuor, carnis palmularum uncia, mellis quantum satis est, deliagendum exhibeto. Medicamentum item quod ex ervis constat, et quae Athanasia dicitur an-

Dd 3

tido.

de renum affect. c. XII. p. 10. Conf. Schol. Salernitana c. 34.

ἀγαθόν] Lacte caprino potissimum utebantur veteres, vid. Aelianus H. A. lib. XVI. c. 31. Sguesium ep. 149. p. 95. Jo. Chrysostomus T. I. p. 91. Cod. D. hic mutilus est, deficit namque finis hujus capituli, cum duobus ultimis hujus libri, item totus liber quartus ac libri quinti capita 22. priora, ut me monuit Vir graece doctissimus Jo. Bapt. Bolla.

ἀποστρεφόμενης] Codd. A. et C. ἀποστρεφόμενων. Cod. B. ἀποστρεφόμεναις. Cod. E. εἰς τὸ ἀποστρέφασθαι.

ἐλίγμα] Cod. E. ἐλίγματα.

ἀρμόδιον τὸ] Cod. E. ἀρμόδια omisso τὸ.

τῆς προειρημένης] Cod. E. τῇ προειρημένῃ γαλακτοτροφίᾳ.

κουκουναρίων] Cod. B. κοκκοναρίων.

τραγακίτης] Codd. A. et C. τραγακίτου. et E. qui addit praeterea οὐγ. ας.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἕτερον.

σισαμίου] Cod. B. σησάμου, τραγακίτης ἀντὶ οὐγ. ας.

σαρκὸς] Codd. A. et C. σάρκας.

δίδου δὲ καὶ] Exulat δὲ ex cod. E.

τὸν] Codd. A. et C. τὴν δὲ δρόβου, ac sic quoque Codd. B. et E.

ἀντιδότον] Cod. E. ἀντιδότοις.

χρήσασθαι] Exulat e Codd. A. et C. Cod. E. χρήσασθαι τῇ τῇ ἀθανασίᾳ.

ἀθανασίαν, καὶ τὴν ἰσόθεον, καὶ τὴν θεοδώρητον, καὶ τοῦ ἑσδρα καὶ τὴν θηριακὴν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ
πάθῶν.

Κ Ε Φ. Ρ Α Δ'.

Ἡ καρδία οὔτε φλεγμονὴν, οὔτε ἀπόστημα, οὔτε ἔλκος, οὔτε τι τοιοῦτον πάσχει· προλαμβάνει γὰρ ὁ θάνατος, ἐπειδὴ κυριώτατον μέρος ἐστὶ. Θερμαίνεται δὲ ἐν τοῖς πυρετοῖς ἡ καρδία, διὸ καὶ τὰ λεξοπύρετα προσάγομεν αὐτῇ. συμπάσχει δὲ καὶ τὸ σῶμα τῆς γαστρὸς ἐν ταῖς συγχοπαῖς, ἀθρόαν κατὰπτωσιν τῆς δυνάμεως, καὶ λειποθυρίαν καὶ μικροσφυξίαν, καὶ τῶν ἄκρων ψύξιν καὶ ἰδρώτας ψυχροῦς ἐπιφέρουσα. καὶ δεῖ ἐπὶ τούτων τρέφειν τῶν ἄκρων, καὶ θέρμανσις· ἀλείφειν δὲ ὅλον τὸ σῶμα μυρρίνῳ ἐλαίῳ, ἢ σχινίῳ, καὶ ἐμπλαστὸν τε τοῖς

καὶ τὴν] Cod. A. et C. καὶ ἰσοθεον θεοδώρητον. Cod. E. καὶ τῇ ἰσοθείᾳ, καὶ τῇ θεοδωρήτῳ.

θηριακὴν] Cod. E. θηριακῇ.

τοῦ ἑσδρα] Leg. τὴν ἑσδρα. ita c. 131. ἢ μιθριδάτῳ.

Cap. CXXXIV. Cod. E. γή. et περὶ τῆς καρδίας πάθος, inficete.

Περὶ] Hippocrati Aphor. VI. 18. Anonymus Introd. Anatom. c. 39. Sextus Empir. adv. Mathem. lib. VII. p. 247. Plinius lib. XI. c. 37. Ovidius Epist. ex Ponto ep. III. v. 22. Solinus Polyh. c. IV. p. 29. Contrarium testantur Bald. Rousseus Epist. Medicinal. VIII. p. 30. Hagenitius Itiner. Frisio-Holland. c. 4. Petr. Porcellus Hist. et Observ. cent. I. obs. 88. p. 94. N. Blegny Zodiac. Medico-Gall. p. 126. p. 130. et p. 156. Anecdotes de Medecine T. I. p. 283. D'Artigny Nouveau Memoires etc. T. IV. p. 41. Hieron. Bardī apud Th. Bartholinum Epist. Med. Cent. I. ep. 71. p. 294.

οὔτε τι τοιοῦτον] Codd. A. et C. οὔτε τοιοῦτον. Rectius Cod. B. οὔτε τοιοῦτόν τι.

tidotus, et Isotheon, et Theodoretum, et Esdra, et Theriaca.

DE CORDIS

AFFECTIBVS.

C A P. CXXXIV.

Cor nec inflammationem, nec abscessum, nec ulcus, nec quiquam simile patitur. Mors enim praeoccupat, cum sit pars maxime princeps. Calefit autem in febre, et tunc medicamenta, quae febrii cessare faciunt offerimus. Consortii etiam lege afficitur os ventriculi in subito virium collapsu, qui syncope dicitur, et animae defectum et pulsum parvitatem, et extremarum partium frigus et sudores frigidos inducit. In his frictione extremorum et calefactione opus est, corpus vero inun-

Dd 4

gi

περλαυσία] Aretaeus morb. acut. lib. II. c. I. et morb. chron. lib. I. c. II.

μέρος] Codd. A. C. et E. πόθος.

καὶ τὰ] Codd. A. et C. καὶ τὴν.

ληξοπύρετα] Codd. A. et C. λεξηπύρετα.

συμπάσχει] Quae sequuntur hausta sunt ex Pauli lib. III. c. 34. adde Caelii Aurel. acut. morb. lib. II. c. 30. Plinius l. c. ubi vid. Harduinus.

τὸ σῶμα] Paulus τῷ σώματι.

μικροσφυζίαν] Cod. B. μικροσφυζίαν.

ἐν ταῖς] Cod. E. καὶ ταῖς.

συγκοπῇ] Diadorus Siculus lib. III. p. 226. σύγκοπον γενέσθαι, καὶ κατεσφύζεσθαι εἰς ὕπνον, ἰδίῳ ὄντι. conf. Galenus Method. Med. I. p. XII. p. 367. et e recentioribus cel. Grunerus morb. antiquit. p. 258.

αἱρέαν] Cod. E. εἰς αἱρέαν.

ἐπιφύρουσα] Cod. E. ἐπιφύρων.

θέρμανσις] Codd. A. et C. θερμανσις. Cod. F. θέρμανσις.

δὲ ὅλον τὸ] Cod. E. τὸ ὅλον, omisso δὲ.

ἐμπασέον] Leg. ex Codd. A. et C. ἐμπασέον, qui te delet, cum Cod. E.

τοῖς ὑδροῦσι τοῦ σώματος μέρεσι μυσίνης λείαν, ἢ σίδι μετὰ μάννης, ἢ σαμίαν γῆν μετὰ κόμμεως. τροφή δὲ ἄρτος ἐξ ὕδατος ψυχροῦ, καὶ οἴνου βραχέως· κατὰ πλάσμα εἰς τὸ σπλάγγχνον διὰ Φοινικῶν, καὶ ῥόδων, οἰνάνθης τε καὶ ἀκανθίας, καὶ ὑποκύσιδος, καὶ συπτηρίας. Τοὺς δὲ κατὰ τὴν καρδίαν παλμοὺς φλεβοτομία ἔσται.

ΠΕΡΙ

ὑδροῦσι] Leg. ὑδρεῖσι ac sic Codd. A. et C. Cod. E. ὕδρ. σώμασι, omisso μέρεσι.

τοῦ σώματος] σώμασι Codd. A. et C.

σίδι] Codd. A. et C. σιδίαν. Reddendam opinor hanc vocem Polytaeno lib. IV. p. 357. κακῶς ἐκιδαν ὀξέω, leg. ἐκ σιδίων.

μάννης] Codd. A. et C. μάνης.

κόμμεως] Cod. E. κένεως.

τροφή] Codd. A. et C. τροφήν. Cod. B. τροφή δὲ ἔσται.

ἄρτος] Typothetae incuria hanc vocem in versione omissam fuit. Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 27. οὐδὲ γὰρ ἱατρὸς πάντα ὑφ' ἐν τοῖς καίνοισι καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν προσάττει· ἀλλ' ὅταν μὲν ὑπὸ τοῦ περιτοῦ κατέχωνται τῆς στερῆς αὐτοὺς ἀπεργαζομένης. Intelligit noster panem, quo quotidie utebantur, quem describit Psellus de vict. ratione lib. II. p. 24. add. Lud. Nonnus de re cibaria. lib. I. c. 6. Augustus apud Suetonium lib. II. p. 274. pro po. one sumebat perfusum aqua frigida panem. Pane sicco frequenter veteres utebantur, ut docent Casaubonus ad Gallicanum p. 453. et Salmastius ad Capitolinum p. 284. et ad Lampridium p. 933.

ψυχροῦ] Frigidam adhibendam esse vult noster quod medici frequenter calidam propinarent. vid. Hier. Mercavialis Var. Lect. lib. I. c. 8. et noster c. 37. Radcrus ad Martialis lib. XIV. epigr. 106.

οἴνου βραχέως] Miscela maxime probabatur apud veteres, quam laudat Aristophanes Equit. vs. 1185.

Ἐχε καὶ πῶν κεκεχμένον τρία καὶ δύο.

ubi Schol. ἀρίστη δὲ καὶ αἰνὸν διό μέλη, καὶ ὕδατος τρία, unde noster βραχέως adhibendum moner. Hesiodus Op. et D. vs. 596.

gi debet, oleo myrtheo, vel lentiscino. Et emplastra sudore manantibus corporis particulis, ex myrtheo trita adhiberi. Vel malicorium cum manna, vel samia terra cum gummi, cibus vero aqua frigida, et vinum pauxillum esto, prae cordiis vero cataplasmata admoventi debent, ex palmulis, rosis, oenanthe, acacia, hypocisthidae et alumine, palpitationibus vero cordis, sanguinis detractio per venas medetur.

Dd 5

DE

Τῆς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἴμεν αἶμα.

conf. Galenus Method. Therap. lib. X. p. 141. Antholog. lib. II. c. 47. epigr. 44. Cui Neapolis ad Ovidii Fast. lib. I. v. 404. Xenophontis sententia est Oeconom. c. 17. p. 81. τῷ μὲν οἶα νομίζω τῷ ἰσχυροτέρῳ πλεον ἐπιχρῆν ὕδαρ, quod κραμα vocabatur. Plutarchus T. I. p. 241. ὥσπερ τὸ κραμα, καὶ τοι ὕδατος μετίχων πλείονος, οἶνον καλούμεν. Romanos vinum aqua dilutum bioille notat Raderus ad Martialis lib. XIV. epigr. 102.

κατάπλασμα] Cod. B. καταπλάττειν.

εἰς τὸ] Codd. A. et C. δὲ τὸ. Cod. E. ἐν τῷ σπλάγχνῳ.

διὰ φοινίκων] Cod. B. ἐκ φ.

ἔιδαν] Celsus Aarel. acut. morb. lib. II. c. 37. p. 162. Cod. E. ῥαῖδαν.

οἰκάνθης] De oenanthē vid. Schol. Aristophanis ad Ran. v. 1355. et ad Av. v. 589. Stalpart van der Wiel Obs. rar. cent. I. obs. 43. Theophrastus H. P. lib. VI. c. 7. p. 681. et ad eum Bodaeus. Salmasius Homon. Hyl. Jatr. c. 29.

παλμοῦς] Glossae Juricae Mss. παλμῶς, παδῶς. Nemesius de nat. homin. c. 16. p. 181. ἡ μὲν κατὰ τοὺς σφυγμοὺς κίνησις, ἐνέργεια ἐστίν· ἡ δὲ κατὰ τοὺς παλμοὺς παδῶς, ἐξ αὐτῆς (καρδίας) μὲν γὰρ ἐστὶ καὶ ἡ κατὰ τοὺς παλμοὺς κίνησις, ἀλλ' οὐ κατὰ φύσιν. conf. Schol. Nicandri ad Ther. v. 744. et quae ex Galeno adfert Paulus l. c. et Aetius lib. VIII. c. 64. Quam fausta autem portendat cordis palpitation, docet Melampus p. 107. conf. Fracind Hist. Medic. P. I. p. 141. et Avicenna de Medecine T. I. c. 110. p. 285. Venae sectionem non semper profuisse in palpitatione probat casus relatus a Nic. Tulpio Obs. Medic. lib. IV. c. 20. conf. Car. Lys obf. et Comm. Sed. III. c. 2. p. 194.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ

πυρετῶν.

Κ Ε Φ. ΡΛΕ'.

Ὅτι μὲν τοῖσιν τοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ ἐμφύτου θερ-
μοῦ τροπὴ ἐστὶν ὁ πυρετός, πᾶσιν ὁμολόγηται. καὶ διὰ
τοῦτο ἐν τοῖς πάθεσιν αὐτῆς ἀριθμητέον καὶ τούτους.
ἀλλὰ πρόγε τούτων εἵπομεν τί ἐστὶ πυρετός. Πυρετός
ἐστὶ παρὰ φύσιν ἐκ τῆς καρδίας ἐπὶ τὸ πᾶν σῶμα φερο-
μένη θερμασία· τούτου δὲ διαφοραὶ πολλαί.

ΠΕΡΙ ΕΦΗΜΕΡΩΝ

πυρετῶν καὶ πολυημέρων.

Κ Ε Φ. ΡΛς'.

Εφήμερος πυρετός εὐλυτός ἐστι· μίαν γὰρ ἡμέραν κρα-
τεῖ· γίνεται δὲ ἐπὶ θυμοῖς, ἢ λύπαις, ἢ κόποις, ἢ φροντίσιν, ἢ
ἡλιο-

Cap. CXXXV.

ἐμφύτου] Onid per hunc calorem intelligat *Couvingius*, vide
apud *Th. Bartholinum* Epist. Med. Cent. III. ep. 72. p.
299.

τροπῇ] ἐπίτασιν mavult dicere *Cassius* Quaest. Med. 56. Sed
τροπῇ vocabulum medicis familiare. *Aetius* de caus. chro-
nic. lib. I. c. 16. p. 47. E. *Ζυμπάντων* ὁμοῦ παθῶν καχε-
ξίᾳ τροπῇ, ubi cl. *Trillonus* retulit πλοκῇ, male omnino.
nam subintelligitur ἐς πονηρόν, ut p. 47. B. quod etiam omisit
p. 45. E.

πᾶσιν] *Aëtius* lib. V. c. 7. *Alexander Trall.* lib. XII. c. 1.
Alexander Aphrod. lib. I. probl. 88. *Palladius* de febr. c. 1.
Aëtianus de dignot. morb. lib. II. c. 1. *Theod. Priscianus*
lib. II. c. 1. De definitione hac vid. *Bald. Rousseus* Epist.
Medicinal. LXV. p. 258. *Jac. Primerosius* de Vulgi error.
lib. II. c. 32. de voce πυρετός consul. *Maximus Tyr.* Dis-
sert. XXXIV. p. 405. et *Gisb. Cuperus* Obi. lib. II. c.
15. p. 239. Cod. E. πάλιν. Fortasse erat πάλαι, jam dudum.
Cores.

αὐτῆς] Cod. A. αὐτοῖς. Cod. E. ἐν πάθεσιν αὐτοῖς.

τούτους] nempe πυρετούς.

DE FEBRIVM

DIFFERENTIA.

C A P. CXXXV.

Quod igitur febris permutatio quaedam caloris nativi in corde sit, omnibus in confesso est, ob hoc itaque illius affectibus quoque annumerari debet. Sed dicamus prius, quid sit febris. Febris est calor praeter naturam, quae a corde ad singulas corporis partes fertur. Ejus autem differentiae sunt multae.

DE FEBRIBVS DIARIIS

ET MVLTORVM DIERVM.

C A P. CXXXVI.

Diaria febris facile solvitur. Diem enim tantum durat, sic ex ira, moestitia, lassitudine, curis, solis aestu,
et

ἀλλὰ] Ex *Palladio* leg. ἀλλ' ἄγε πρό γε.

τούτων] Cod. A. τούτοις.

εἰπομεν] Cod. A. εἰπωμεν. ac sic recte editum apud *Palladium* l. c.

πυρετός ἐστ'] πυρετός ἦ Cod. A.

παρά] Cod. A. ἡ παρά.

πᾶν] iterum pro ὅλον. *Seneca* Natural. Quaest. lib. VI. c. 14. Neque enim in nobis febris alias partes moderatius impellit, sed per omnes pari aequalitate discurret.

θερμότης] ita quidem medici, *Sextus Empir.* adv. *Mathemat.* p. 175. sed vocem hunc proscribit *Praxirichus* p. 44. *Aristoteles* Problem. Sect. I. 20. ἡ γὰρ παντός τοῦ σώματος υπερβάλλουσα θερμότης, ἐπὶ πυρετός. De qua definitione consul. *Th. Bartholinus* Epist. Med. Cent. III. ep. 71. p. 293. adde verbotum epistolam *Jac. Holste* Cent. IV. ep. 46. p. 208. et *Th. Bartholini* responsum.

Cap. CXXXVI. Cod. E. γί.

Περὶ] Cod. B. ἀρχὴ σὺν θᾶ τοῦ τετάχτου λόγου. Cod. A. περὶ ἐφ' ἡμερησίου. Codd. B. et C. ut editum. Cod. D. ἐφ' ἡμερησίου.

ἡλιοκαίαις, καὶ τοῖς τοιούτοις. ἔθεν καὶ οὖρα ἐπ' αὐτῶν
κατὰ φύσιν εἰσί. Θεραπεία δὲ τούτων μετὰ τὴν πρῶ-
την ἡμέραν ἐπὶ λουτρὸν ἄγειν, καὶ ἀλείφειν ἐλαίῳ, καὶ
λούσαντα τρίβειν, καὶ ἐπὶ τὰ συνήθη ἔργα ἀποκλύειν.
ἔστιν ὅτε οὐ μίαν ἡμέραν, κρατῇ, ἀλλὰ καὶ τρίτην ἢ τε-
τάρτην, καὶ λήγεται πολυήμερος. Τὰ δὲ αἷτια τὰ αὐτὰ,
καὶ ἡ θεραπεία ὁμοίως.

ΠΕΡΙ

ραν. Plurali numero usus est pro singulari more græcis solem-
ni vid. quæ ad Anonymum de hydrophobia notavi p. 26. Ev.
Lucas A. A. c. XXVIII. 8.

Ἐφημέριος] Codices omnes præfigunt articulum ε. Cod. A. solus
ὁ ἐφημέριος. Alex. lib. XII. c. 1. Aëtius lib. V. c. 58. Pau-
lus lib. II. c. 15. Palladius de febr. c. XIV. Aëtharius ide
dignot. morb. lib. II. c. 1. Syneſius de febr. c. I. p. 6. Va-
lerius Max. lib. I. c. 8. p. 125. Plæta Antipater Sidonius,
omnibus annis uno tantum modo die, quo genitus erat, febrī im-
plicabatur.

κόποις] Cod. A. ἡ φροντίσι ἢ κόποις.

ἡλιοκαίαις] Cod. A. ἡλιοκαία. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib.
III. c. 2. οἶον τὴν ἐπιτεταμένην ἡλίαν, πυρετοῦ. Cod. B. ad-
dit ποτὲ δὲ καὶ ἐπὶ βουβῶσιν.

καὶ οὖρα] Cod. A. καὶ τὰ οὖρα ac Cod. B. sed ignorat hæc ver-
ba Cod. E. et ἐπ' αὐτῶν habet: πρῶτα. est autem ἐπ' αὐτῶν il-
lorum omnium vel simul symptomum, ut apud Jo. Chrysoſta-
sum in A. A. c. IV. Sermon. X. p. 665. διὰ τοῦτο οὐκ ἐπ'
αὐτῶν αὐτοὺς ἐξετάζουσι, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν. conf. Sermon. XXI.
p. 731. et Sermon. XLIV. p. 853.

εἰσί] εἰσί. Codd. A. et B. Deest in Cod. E.

Θεραπεία] Cod. A. Θερμασία.

τούτων] addit Cod. B. αὐτῇ.

μετὰ] Cod. A. μετὰ δὲ.

πρῆτην] Cod. B. μίαν. Conſicio hinc in codice antiquiore, unde
apographa fluxerunt, exaratum fuisse α. quod huic librario
visum fuit significare unam, illi vero primam.

τρίβειν] Cod. B. εἶτα τρίβειν εὐχόμενα τινὲ τροφῇ. Veteres post
balneum cibum capiebant ut docuit Hier. Mercurialis de
arte

et id genus aliis. Unde et urinae illorum secundum naturam habent. Curantur, cum a tertio die in balneum ducuntur, et oleo inunguntur, et a lotionibus cibum capiunt, et ad operationes consultas ablegantur. Fit interdum, ut non unum tantum diem, sed ad tertium et quartum daret, et tum dicitur multorum dierum febris. Causam vero et curandi rationem eandem habet.

DE

arte gymnast. lib. I. p. 38. et post eum doct. *Grys Itiner. T. I. p. 209.*

ἐργα] Forte noster opus rusticum innuit, quod conjicio quod solis aestus meminerit, conf. *Markland ad Maximum Tyr. p. 707.* et *N. Heinsius ad Ovidii Heroid. Ep. X. vs. 60.* conf. tamen c. 33. *Longus lib. II. II. p. 31.* λάβεσθαι τῶν συνήθων χειρῶν.

ἀπρὸς] Cod. B. τρέπειν. Similiter post peractam sanationem sed brevius Ev. *Lucas c. XIV. 4.* καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε. Pro ἐπὶ inluit eis *Diodorus Sicul. lib. II. p. 115. et p. 135.*

ἐπὶ ὅτε] Cod. A. ἕτερος οὗ. Cod. B. ὁ αὐτὸς δὲ ποτὲ. Cod. E. ἐστὶν ὅτε δὲ.

καὶ τρίτη] Cod. A. καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας. Cod. B. καὶ δύο καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἡμέρας.

λέγεται] Cod. B. καλεῖται.

πολυήμερος] Cod. E. πολυήμερον.

τὰ δὲ] δὲ caret Cod. E.

τὰ αὐτὰ] τὰ exulat e Cod. E.

ὁμοίως] Leg. ὁμοιος. Eandem maculam abstergi velim apud *Polixenem lib. IV. c. 19.* segm. 141. ἡ δὲ ἐπὶ καὶ κόρυμβος παρθένας, τὰ ἄλλα ὁμοιος, non ὁμοίως. quem errorem quoque in *Herodoti lib. III. p. 231.* detexisse sibi videntur viri docti. *Arctaeus morb. acut. lib. I. c. 7. p. 6. A.* ἐνίσσι δὲ ἐς πνεύμονα ἢ ἐνδοσι ἐνιδίαι. I. ἐνιδίος. Tὸ ὁμοιος hic apud nostrum est aequalis, de qua significatione egit *Scaliger ad Manilium P. 47.*

ΠΕΡΙ ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΠΥΡΕΤΟΥ

καὶ συνόχου.

Κ Ε Φ. ΡΑΖ'.

Συνεχὴς πυρετὸς ἐστὶν ὁ μὴ ἔχων διάλειμμα, ὅφει-
σιν δὲ μόνον καὶ μειοπυρεξίαν ἐν τῇ παρακμῇ τῶν παρο-
ξυσμῶν. Σύνοχος δὲ ὁ μηδεμίαν μειοπυρεξίαν ἔχων.
τούτου δὲ τρία εἶδη τὰ σύμπαντα, ἀκμαστικός, ἐπαγμα-
στικός, παρακμαστικός. Γίνονται δὲ οἱ σύνοχοι, καὶ οἱ
συνεχεῖς πάντες ἔσω τῶν ἀγγελίων, τῆς ὕλης σηπομένης
τὲ καὶ ζεύσεως· καὶ δεῖ σχεδὸν ἐπὶ πάντων, καὶ μάλιστα
τῶν συνοχῶν φλεβοτομεῖν, καὶ τρέφειν τὰς ὑγρὰς καὶ
ψυχούσας τρεφάς, οἷον θριδακίνας, ἰντίβα, καὶ τὰ τοι-
αῦτα, καὶ ὑδωρ ψυχρὸν δοτέον, εἰ μὴ σπλάγχχιον τι
κακο-

C a p. CXXXVII. Cod. E. ριζ'.

συνόχου] Galenus de differ. febr. lib. II. c. 2. et de crisi lib. II.
c. 1. Aëtius lib. V. c. 70. Alex. lib. XII. c. 2. Paulus lib.
II. c. 26. Palladius c. 15. Synesius c. VII. p. 204. Cod. E.
πύρετους καὶ συνόχους.

μειοπυρεξίαν] Reddenda haec vox Synesio de febr. c. III. v. 114.
μὴν ἀπυρεξία γίνεται, leg. ad doctum cod. Mf. μειοπυρεξία γί-
νεται. Cod. A. μειοπυρεξίαν.

παρακμῇ] Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. II. c. 22. ὁ δὲ ἰατρός
διαλύεται τὸ σόφισμα, εἰδὼς ὅτι παρακμὴν λέγεται διχῶς, ἢ τε
τοῦ ὅλου νοσήματος, καὶ ἢ ἐκείνης ἐπιτάξεως μερικῆς ἀπὸ τῆς
ἀκμῆς ῥεπὴ πρὸς τὸ κρεῖσσον κ. τ. λ.

παροξυσμῶν] addit Cod. B. ποιούμενος.

δὲ] omissum in Cod. A.

μηδεμίαν] Cod. A. μὴ δὲμίαν. Cod. B. μηδὲμίαν.

μειοπυρεξίαν] Cod. A. μειοπυρεξίαν.

τούτου] Cod. B. τούτων.

εἶδη] ἤδη Cod. A.

ἀκμαστικός] Cod. A. ἐκμαστικός, ἐπαγμαστικός et omittit παρακμα-
στικός. Cod. B. ἀκμαστικός, παρακμαστικός καὶ ἐπαγμαστικός.
Cod. E. omittit ἐπαγμαστικός.

παρακμιστικός] Excusoris culpa ita puto legi in editione Martii.

DE FEBRE CONTINENTI

ET CONTINUO.

CAP. CXXXVII.

Febris continens est, quae nullum habet caloris intervallum, sed remissionem tantum et inclinationem in vigore accessionum. Continua vero quae nullam prorsus habet quietem. Hujus tres sunt species. Alias enim calor par, sui que similis toto febris decursu manet, et σύνοχος ἀκμασινός dicitur, vel calor continuo incremento invalescit, et ἐπακμασινός, id est, increfcens vocatur, vel statim a summo vigore incipit, et sensim minuitur, dum finem integrum habet, et sit σύνοχος παρ-ακμασινός. In universum vero et continuae et continentes febres fiunt, cum materia intra vasa vel putrescit, vel effervescit, et in singulis fere, maxime vero continuis sanguinem mittere oportet, et cibis frigidis et humidis nutrire, ut lactuca, intybo, et similibus, et frigidam offerre, nili praecordia male fuerint affecta. Ex-
trinse-

γίνονται] Alex. lib. XII. c. 2.

οἱ συνεχῆς] delet articulum Cod. A.

ύλης] Cod. A. χολῆς.

τε καί] Cod. A. δὲ καί.

ζεούσης] Cod. A. ζεύουσας. Cod. E. σηπόμενοί τε καὶ ζέον-
τες.

μάλιστα] Cod. A. μάλλιστα.

ύγρας] Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 27. οὐδὲ γὰρ ἰατρὸς πάν-
τα ὑφ' ἐν τοῖς κάμνουσι καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν προστάτ-
τει· ἀλλ' ὅταν ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ κατέχονται τῆς στερεᾶς αὐτοῦς
ἀπείργει τροφῆς κ. τ. λ.

ἰντίβια] Codd. A. et E. ἰντίβια. Salmasius ad Solinum p. 583.

θριδάκινας] Cod. B. θριδάκας. vid. Phrynichus p. 52. et quae ibi
notarunt viri docti.

ύδαζ] Anecdotes de Medecine T. I. c. III. p. 291.

σπλάγχχον] Cod. E. τὸ σπλάγχχον.

κακοπραγῇ, ἐξώθεν δὲ ἀλείφειν τοῖς ληξοπυρέτοις, οἷον
ἀμαράντου χυλῷ, σρύχνου, κολοκύνθης, καὶ τῶν τοιού-
των. Τὸ δὲ σπλάγχχνον τὸ διὰ λινοσπέρμου, καὶ ψυλ-
λίου, καὶ ἀλθαίας, καὶ χαμαιμήλων, ἰριγέροντος, ἢ ἀν-
δρύχνης, ἢ σρύχνου, ἢ τὴν ἐπὶ τῶν ὑδάτων Φακὴν σὺν
ὡαῖς, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

ΠΕΡΙ ΤΡΙΤΑΙΟΥ

πυρετοῦ.

Κ' ΕΦ. ΡΛΗ'.

Τριταῖος ἐστὶ διαλείπων πυρετός, ὁ διὰ μιᾶς ἡμέρας
εἰσβαλὼν. γίνεται δὲ ἐπὶ ξανθῆς χολῆς, σηπομένης ἐξω-
τῶν ἀγγείων, εἰσβάλλει δὲ μετὰ ῥίγους, ἀποπαύεται
δὲ μετὰ ἰδρώτων· ἐπεταὶ δὲ αὐτῷ καὶ χολῆς ἔμετος,
καὶ

κακοπραγῇ] Cod. A. κακοπραγῇ.

ληξοπυρέτοις] Cod. A. λυξοπυρέτοις.

χυλῷ] Codd. A. et E. χυλὸν.

κολοκύνθης] Cod. A. κολοκύνθης.

τὸ δὲ σπλάγχχνον τὸ] Cod. E. ἐπιτιθέναι δὲ τὰ σπλάγχχνα τὰ.
Deiſſe videtur κατάπλασσειν, aut simile verbum, ut μαλάττειν,
ut c. 140.

ἀλθαίας] Cod. A. ἄλθας.

ἰριγέροντος] Bene Cod. A. ἡριγέροντος. Glossae Jatric. Mff. ἡρία-
γερον, βοτάνη ἐστὶ γιουμένη εἰς τὰ κατὰλύματα ἐπ' αὐτῶν τῶν κερα-
μίων, ὡς περ κίτρινοι (i. κίτριον) ἔχον τὸ ἀνθος.

Φακὴν] Cod. E. φακὸν. Leg. φακῶν. Coves.

ὑδάτων] De lente palustri Lev. Lemnius de occult. natur. miracul.
lib. III. c. 9. p. 326. conf. c. 127. Aluttholus ad Dioscoridis
lib. IV. p. 459.

Cap. CXXXVIII. Cod. E. ςιβ'.

Περὶ] Codd. Mff. περὶ τριταίου, nec addunt πυρ τοῦ.

τριταῖος] Galenus in Hippocratis Epidem. lib. I. comment. 3.
Alex. Trall. lib. XII. c. 6. Aetius lib. V. c. 79. Paulus lib.
II.

trinsecus vero inungere aliquo ex medicamentis, quae febrem cessare faciunt, ut amaranti succo, vel solani, vel cucurbitae sylvestris et similibus. Praecordiis vero cataplasmata adhibere, ex semine lini, psyllio, althea, chamaemelo, senecione, portulaca et solano, aut lenticula aquae cum ovo, et quaecunque his sunt similia.

DE FEBRE

TERTIANA.

CAP. CXXXVIII.

Tertiana febris est intermittens, quae altero die accedit. Fit ex flava bile, extra vasa putrescente, et cum rigore invadit, terminatur vero sudore. Hanc quoque subsequuntur bilis vomitio, dejectiones ventris cum impetu

II. c. 18. *Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 83. *Palladius* c. 20. *Synesius* c. III. p. 110. *Meletius* de natur. homin. p. 145.

διαλείπων] Cod. E. ὁ διαλείπων, omisso πυρετός.

ἐστὶ] Cod. A. ἐστίν.

ἐκ] Cod. B. ὁ μίαν ἡμέραν διαλείπων, καὶ διὰ τῆς ἐτέρας εἰσβάλλων.

εἰσβαλὼν] Cod. E. εἰσβάλλων. recte.

ἐπὶ] Cod. B. ἐπὶ χολῇ ξανθῇ σ. Cod. E. χολῇ ξανθῇ.

χολῇ] Jo. Chrysostom. Statuar. Or. IX. p. 524. χολῇ αὐξανόμενης τίκεται πυρετός.

ἀγγείων] Pergit Cod. A. ποῦρα πυρὰ ἢ ὑπόπυρα· εἰσβάλλει δὲ μετὰ τὰ ῥήγους, ἀποπάυεται (pro ἀποπαύεται) δὲ μετὰ δρόμων (sic).

εἰσβάλλει δὲ] mallein τε.

ῥήγους] addit Cod. B. ὑπτοτότος καὶ νερότος. forte leg. καὶ νεοτότες.

ἀποπαύεται δὲ] migrat δὲ in Cod. E.

αὐτοῖς] Cod. B. τοῖς ἰσοῦσι. Cod. E. αὐτοῖς.

καὶ — καὶ] delet Cod. B.

χολῇ ἐμετος] Cod. E. χολῇ, et caret voce ἐμετος.

καὶ κατὰ ῥῆξις γαστρός χολῶδων, καὶ οὖρα ὀσμύα·
 δὲ μέγιστον μῆκος τοῦ παροξυσμοῦ ἐστὶν ὥρων δώδεκα
 καὶ ἀποπαύεται. Τούτοις συμφέρει ὑγραίνουσα καὶ ψύ-
 χουσα δίαιτα, καὶ ὑδροποσία, καὶ τὸ μὲν εἰς γαστέρα συρ-
 ρέον χολῶδες δι' ἐμέτων, ἢ κάτω προτρέπειν διὰ μαλα-
 κῶν κλυσμῶν· ἐν τοῖς οὔροις δὲ σελήνου καὶ ἀνήθο-
 τοῖς πόμασιν ἀποξηνυμένον διδόναι. ἔπειτα καὶ το
 ἀψινθίου διδόναι, καὶ εἰς λευτρὸν ἄγειν ποτίμων ὕδα-
 των. Τούτῳ δὲ Φιλολούτρους, οὐδὲ εἰ δις λούσις, ἀμα-
 τάνοις ἀν.

ΠΕΡ

δωδεκα] Cod. A. δεκά. Theophilus de urinis c. 7. p. 90.

μέγιστον] delet Cod. B.

ψύχουσα] Cod. A. ψυχούς.

συρρέον] Cod. A. συρρόν.

κάτω] Cod. A. ἢ καὶ π. Cod. B. ἢ κατατρέπαι.

κλυσμῶν] Cod. A. κλισμῶν.

ἐν τοῖς] Cod. B. τοῖς οὔροις δὲ ποδηγῶν.

ἀποξηνυμένον] Codd. A. et E. ἀπαξένον. Cod. B. ἀπαξένον
 τας, quo usus est Alciphron lib. 1. ep. 23.

διδόναι — διδόναι] migrant e Codd. A. et E.

τοὺς δὲ] τοῖς δὲ φιλολούτροις Cod. A.

φιλολούτρους] Cod. B. φιλολουτρούτας.

οὐδὲ] Cod. B. καί.

δὲ] Cod. A. διελούσις et max. ἀμαρτάνις. Cod. E. δις τὴν ἡμέ-
 ραν λούσις, ἀμαρτάνις οὐδὲν· διδόναι δὲ καὶ τὴν ἑτέραν πάλιν
 Cod. E. εἰ καὶ διαλύσις, οὐκ ἀν. ἀμαρτάνις.

δὲ] Pauli sunt verba l. c. Quae balneis cautelae adhibendae sit
 docet Hippocrates de vit. viat. in morb. acut. p. 85. Delic-
 tiores non tantum quotidie balneo utebantur, ut observat De-
 mille ad Champen. p. 207. verum etiam saepius. Plutarchus
 l. p. 119. ψάλλοι δὲ ἀγρίαν καὶ γυμνασίαν καὶ λουτρον συν-
 ζ.

petu, biliosae et urinae acres: spacium vero maximum accessionis duodecim horarum est, et tum desinit. Iis victus humidus et frigidus salubris est, et aquae potio, et quod in ventriculum confluit biliosum, id vomitionibus, vel infra clysteriis mollioribus evocari debet. Urina vero potionibus, in quibus apium et anethum maduerunt, exhibitis et absinthio etiam, sunt etiam in balneum aquarum potibilium ducendi. Et si qui balneis admodum gaudent, eos etiam si bis die laveris, haud peccabis.

Ee 2

DE

χρ. et Jo. Chrysostomus de Virginitate p. 87. refert inter luxurias, οὐκ ἀπορροιαὶ διακρίσι. Seneca Epist. 86. et *Wheelerus* Itiner. T. I. p. 138. De Galatea *Synesius* ep. 122. p. 74. *Melander* apud *Athenaeum* lib. IV. p. 166. *Simonides* apud *Stobaeum* Serm. LXXI. p. 433.

Δούται δὲ πάσης ἡμέρας ἀπὸ ῥύπων
Δις, ἄλλοτε τρίς καὶ μύρους ἀλείφεται.

De Gallieno *Trebellio* p. 239. Lavit ad diem septimo aestate vel sexto, hyeme secundo vel tertio. et *Macrianus* apud eundem p. 287. Lavandum est mihi frequentius. De *Commodo* *Lampridius* p. 504. Lavabat per diem septies, atque octies. De *Tito* *Plutarchus* T. I. p. 214. de sacerdotibus Aegyptiorum *Porphyrus* de Abstin. lib. IV. p. 317. Munditiei et continentiae gratia hoc faciebant veteres, ut auctor est *Photius* Biblioth. p. 168. De *Perlis* vid. *Darville* ad *Chariton*. p. 538. De *Isacio* *Angel. Nicetas Chonier*. Annal. p. 478. Jo. *Chrysostomus* in Pauli epist. II. ad *Timoth.* Serm. VI. p. 358. μεγάλη γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ ἐν τοῖς κακοῖς τῆς συνήθειας ἡ τυραννίς.

ἐμαρτάνεις] Placet lectio Codd. A. et B. ἀμαρτάνεις, pro ἐμαρτάνεις ut exhibet Cod. B. quod interpolatori debetur, ut praefens pro futuro adhiberi indicaret, vid. notata ad c. I. Lectio-
ni vulgatae favet *Rufus Ephel.* de remm. affect. c. XII. p. 11. et p. 73. Subaudiendum vero τῇ γυνάμει, quod addidit *Arrianus* lib. I. c. 19. p. 39.

ΠΕΡΙ ΝΟΘΟΥ ΤΡΙΤΑΙΟΥ.

Κ Ε Φ. ΡΛΘ'.

Ἐπὶ δὲ τῶν νόθων τριταίων οὐ δεῖ λούαν κατ' ἀρχάς, ἀλλ' ὅταν φανῶσι σημεῖα πέψεως· καὶ εἰ αἵματος ἀφαίρεσεως χρεία, μηδὲ τοῦτο παραλιπεῖν· διαίταν δὲ μὴ τὴν ψύχουσαν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκριβοῦς τριταίου εἴρηται, ἀλλὰ τμητικωτέροις, οἷον πτυσσάνης χυλοῦ ἐμβαλομένου πεπέρεως, ἢ ὑσσώπου, ἢ ὀρειγάνου, καὶ καρδοσάχυος· διδόναι καὶ τῶν διουρητικῶν, οἷσι σελήνου ἀφέψημα, ἢ μαράθρου, ἢ ἀδιάντου· διδόναι δὲ καὶ τὸ ὀξύμελι, μετὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν, καὶ τὸ ἀψίνθιον. Τοῖς δὲ χρονίζουσι συμφέρει καὶ ὁ ἀπὸ τροφῆς ἔμετος, καὶ ἡ διὰ γαστρὸς κένωσις.

Cap. CXXXIX. Cod. E. ςιγ'.

Περὶ] Cod. A. περὶ τριταίου νόθου.

ἐπὶ] Cod. B. ὅθως τριταῖος καλεῖται, ὃ τὰ ἴδια τοῦ τριταίου τοῦ ἀκριβοῦς ὑπονοθεύων καὶ ἐλλειπάζων· ἐφ' ὧν οὐ δηλοῦσιν. Aetius lib. V. c. 81. Paulus lib. II. c. 20.

οὐ δεῖ] Cod. A. οὐ δηλοῦσιν.

πέψεως] Codd. A. et E. γαστρὸς. Cod. B. πέψις κατὰ γαστέρα.

καὶ εἰ] Cod. A. καὶ ἢ.

χρεία] Cod. B. δέονται.

παραλιπεῖν] Cod. A. bene παραλείπαι.

διαίταν] Cod. A. δι' αἰτίαν.

ψύχουσαν] Cod. A. ψύχουσαν. Leg. ψυχραίνουσαν, quam formam amant recentiores, ut Moschio de morb. mulier. c. 136. et alibi, ad analogiam verbi θερμαίναν, ut observat Contr. Generis p. 56.

ἀλλὰ τμ.] ἀλλὰ τὸ εἰς ἑτέραν Cod. A. sed, videtur deesse χρεῖαν vel simile.

τμητικωτέροις] Cod. E. τμητικότεραν.

πτυσσάνης] πτισάνης. Cod. A. πτυσάνης. Cod. B. πτισάνης.

DE TERTIANA SPURIA.

CAP. CXXXIX.

In febre porro tertiana spuria non inter initia, sed cum signa coctionis apparuerint, lavari debent, et si sanguinis mittendi necessitas inciderit, neque illud praetermitti. Victu vero uti oportet non refrigerante, tantum, ut in tertiana exquisita dictum fuit, sed qui magis incidat, quemadmodum cremore pisanæ pipere injecto, vel hyssopo vel origano, vel spica nardi. Dare item quæ urinas movent, ut decoctum apii vel foeniculi, vel capilli veneris, et post septimum, acetum mulsu etiam et absynthium. Moram vero trahentibus conducit a cibo vomitus, et per alvum purgatio.

χυλοῦ] Codd. A. et E. χυλόν.

πεπλεγως] Galenum sequitur, quod improbat Alexander lib. XII. c. 6. p. 738. conf. Amatus Lusitan. Curat. medicinal. Cent. VII. cur. 43.

σελήνῃ] Cod. E. σελήνης. conf. quæ in præfat. ad Synesium monui.

μαράθρου] Cod. A. μαράθρου. conf. c. 119.

ἀδιάντων] Cod. B. ἀδιάντων. Theocritus Idyll. XIII. vs. 41. ubi vid. Schol. Plinius lib. XXII. c. 21. Aelianus H. A. lib. I. c. 35.

μετὰ] Cod. A. μετ' ἑπτὰ ἡμέρας. Cod. B. μετὰ τὴν ζ'. ἡμέραν.

τοῖς δὲ] Cod. A. εἰ δὲ.

καὶ ὁ] Codd. A. et E. καὶ ἀπὸ τρ. et Cod. B. Hinc nefarium dictum intelligitur Agathoclis tyranni Siciliae apud Polyænum lib. V. c. 3. p. 464.

ἕμετος] De consuetudine vomendi vid. Casanbonus ad Suetonii lib. VII. p. 629. et Raderus ad Martialis lib. V. epigr. 75. De veterum medicamentis, quibus vomitum provocabant vid. Hebenstreit Palaeol. Therap. 533.

ΠΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΑΙΟΥ.

Κ Ε Φ. FM.

Ὁ δὲ τεταρταῖος πυρετός ἐστι διαλείπων διὰ δύο ἡμερῶν εἰσβάλλον· γίνεται δὲ ἐπὶ μὲν μελαγχολικῷ χυμῷ, σηπομένῳ ἔξω τῶν ἀγγείων. ἔχει δὲ ῥίγος ἐν τῇ εἰσβολῇ, καὶ σφυγμοὺς ἀραιούς, καὶ οὖρα λεπτά, καὶ λευκὰ ἢ μέλαινα καὶ παχύαν ὑπόστασιν ἔχοντα. ἐπὶ τούτων καὶ σπλὴν κακουργεῖ. Τούτοις κατ' ἀρχὰς μήτε φάρμακον δοτέον, μήτε κένωσιν· εἰ πλεονάζει δὲ αἷμα, τήνκαῦτα χρεὶ φλεβοτομῆν, καὶ χρεὶν προσάγειν διαίταν, καὶ ὑπομαλάσσειν τὴν κοιλίαν δι' ἀποξέματος ἐπιθύμου καὶ γαλκωτος, καὶ δι' ἡμερῶν τριῶν δίδόναι τὸ διὰ τριῶν πεπερασν, ἢ τὸ

Cap. CXL. Cod. E. εἰδ'.

ὁ δὲ] Cod. A. ὁ τεταρταῖος π. Cod. B. τεταρταῖος δὲ π. Aetius lib. V. c. 33. Alexander lib. XII. c. 8. p. 757. Paulus lib. II. c. 21. Palladius c. 22. Synesius c. 8. p. 244. Meletius de nat. homin. p. 245. Cuius febream laudavit Favorinus teste A. Gellio N. A. lib. XVII. c. 11.

διαλείπων] Cod. A. διὰ λείπων. Delet Cod. E.

διὰ] Cod. B. ὁ διὰ.

γίνεται] Cod. B. ἐς γίνεται.

μὲν] delet Codd. A. B. et E.

μελαγχολικῷ] Hippocrates de nat. homin. p. 10. Cod. E. μελαγχολικῶν χυμῶν.

σηπομένῳ] Cod. E. σηπομένη.

ἔξω] Cod. E. ἔξωθεν.

δὲ [ρίγος] Cod. A. δὲ καὶ ῥίγος. Horatius Serm. lib. II. Satyr. 3. v. 290.

Frigida si puerum quartana reliquerit,

ἐν τῇ] Cod. B. κατὰ τὴν εἰσβολήν.

σφυγμοῖς] Cod. A. σφυγμούς. Cod. E. σφιγμούς.

ἀραιούς] Cod. B. ἀρραίους.

λεπτά] Cod. B. λευκὰ καὶ λεπτά.

μέλαινα] Cod. A. μέλαινα.

ὑπομαλάσσειν] Thomas Mag. p. 472. et ibi Witterus.

DE QVARTANA.

CAP. CXL.

Quartana febris intermittens est, et singulo quoque biduo invadit. Fit ex humore melancholico, extra vasa putrescente. Accessio rigorem obtinet, pulsus rari sunt, urinae tenues et albae vel nigrae, subsidencia crassa, praeterea lien quoque in his male habet, et inter initia nec medicamentum trahens exhibendum, nec evacuatio tentanda est. Quod si sanguis exuperat, tum venam incidere, et optimum cibum offerre oportet, et alvum emollire epithymi et pulegii decocto, et triduo integro medicamentum, quod ex triplici pipere constat, et quod

Ee 4

Dios-

ἐχοντα] Cod. A. ἔχοντες.

ἐπὶ τούτοις] Cod. A. ἐπὶ τούτοις. Cod. E. ἐπὶ δὲ τούτοις.

ἐπὶ τούτοις] Aeneas de Medecine T. I. c. 132. p. 122. Car. Piso Obs. et Consil. Sect. I. p. 34.

κακοπράγῃ] Codd. A. B. et E. κακοπραγῃ. sed ita emendatum in Cod. E. pro κακοπραγῃ notat cl. Coves. De medicis Hieronimus lib. III. c. 49. εὐπράγῃ τε τοὺς ἰατροὺς καὶ κακοπράγῃσι τι περὶ τὴν ἰατρικὴν τοῦ γένους. conf. c. 50. Hippocratis de nat. homin. p. 10 De sudore Xenophon Memorab. lib. I. c. 4. p. 36. de veneno serpentum Nicander Ther. vs. 122. Pro vitio aliquo laborare ut noher, Xenophon Oeconom. c. 3. p. 16. καὶ ὅπως δὲ ἐπιστολὴ ἢ κακοπράγῃ.

κένωσι] An κενῶσαι?

εἰ] Codd. B. et E. εἰ δὲ πλεονάζῃ.

αἷμα] Cod. A. αἷματι.

τηνικαῦτα] Cod. B. αὐτίκα.

χεῖρ] Abest a Cod. E.

ἐπιθεῖναι] Cod. E. ἀποθεῖναι.

γλίχωντες] Cod. A. γλίχωντες.

τριῶν] Cod. B. τριῶν.

διδόται] deest in Cod. A.

διὰ τούτων] Cod. διὰ Γ' Compositionem lat. noher cap. 294.

τὸ διοσπολιτικόν, ἢ πέπερι μόνον σὺν ὕδατι θερμῷ λαμβάνειν πρὸ τοῦ παροξυσμοῦ. *χεῖσθαι* δὲ καὶ τοῖς διουρετικοῖς Φαρμάκοις, οἷον ἐς τὸ σέληνον, καὶ τὸ ἄσαρον καὶ τὸ ἀδιάντον· μαλαττεῖν δὲ καὶ τὸ σπλάγχχον δι' ἐμπλάσσειν, τὴν τε νοπτὴν καὶ τὴν χρυσήν, καὶ τὰ πολυάρεα. μετὰ δὲ τὴν πέψιν τοῦ νόσηματος διδόναι ἀντιδότους τὴν τε διὰ θεῖου καὶ τὴν μοῦσαν, δηλώνοντι προκενώσαντες διὰ γαστρός τὸν μελαγχολικὸν χυμὸν, εἴτα διδόναι τῆς θηριακῆς, καὶ τὸ δι' ὀπού τοῦ κυρηναίου Φάρμακον. δίδου δὲ καὶ ταριχευτὰ ἐσθίειν καὶ νάπυος. Ἔστι δὲ τὸ νόσημα *χερόνιον*, θανατῶδες δὲ οὐ.

τὸ διοσπολιτικόν] Cod. A. τοῦ διοσπολίτου. Compositionem habes infra c. 292. Cod. E. τὸν διοσπολίτην.

μόνιον] Cod. A. μόνην.

χεῖσθαι] Cod. A. *χεῖσθαι*.

διουρετικοῖς] Cod. A. δι' οὐρητικαῖς.

ἄσαρον] Cod. A. ἄσαρ.

μαλαττεῖν] Cod. E. μαλακῶσαι.

σπλάγχχον] Cod. B. τὸν σπλῆνα. Cod. E. τὰ σπλάγχχνα.

ἐμπλάσσειν] Cod. B. ἐμπλάσαι τοῦ τε νοπτῶ. Cod. E. ἐμπλάσαι τῆς τε νοπτῆς, τῆς χρυσῆς καὶ τοῦ πολυάρχου.

χρυσήν] Ejus compositionem dat noster c. 296. Cod. B. τῆς χρυσῆς.

τὰ πολυάρεα] Cod. A. τὴν πολυαρχίαν. Cod. B. τοῦ πολυαρχίου.

πέψιν] Cod. E. πέμψιν. Eusebii Oecon. Hippocr. p. 304.

ἀντιδότους] Cod. E. ἀντίδοτον.

πέψιν] Cod. A. πέμψιν.

μοῦσαν] Leg. Μούσα. Est Antonius Musa Augusti medicus, de quo vid. Xiphilinus Augusto p. 71. conf. c. 46.

Diospolites appellatur, vel piper solum ex aqua tepida sumere ante accessionem. Uti praeterea medicamentis quae urinam movent, quale est apium, asarum, capillus veneri. Vi ceri vero prospiciendum malagmate, quale est copton et quod aureum dicitur et polyarchion. Ubi vero coctionis notae apparuerint, eam quae ex sulphure constat, et musae antidotum, prius tamen per sedem atra bile evacuata, et theriacam novissime, et medicamentum e liquore cyrenaico exhibere, et fassamentis ac sinapi in cibo uti oportet. Est enim hic morbus longus quidem, sed neminem jugulat.

προκινῶσάντες] Cod. B. προκινῶσαντες.

διὰ γαστρὸς] Corrupta haec; requiritur compositio fortiter purgans, quae vero illa sit, nunc non divinare licet. forte leg. δ' ἀλκ. γινῶ.

τῆς θηριακῆς] Cod. A. τὴν θηριακὴν.

καὶ τὸ] Cod. F. ἢ τὸ διὰ τὸ ὅπερ. Cod. E. διὰ τοῦ ὅπερ.

τοῦ κυνηγίου] Cod. F. τὸ κυνηγικόν. Jo. Langius Epis. Medic. lib. I. ep. 62. p. 298.

φάρμακον] Cod. A. φάρμακος.

ταριχευτὰ] Cod. A. τερηχηγὰ. Cod. B. τέρριχον. Glossae Jatric. Mss. ταριχευτὰ, κρέσι (κρέα) καὶ ἰχθύες. Cod. E. τὰ τερίχη.

νάπυος] Cod. A. νάπι. Cod. B. νάπυ. Cod. E. νάπας.

τὸ νόσημα] Cod. A. τῷ νόσηματι.

χερίον] Cod. B. χερσικόν καὶ οὐ θανάσιμον. Hippocrates Aphor. II. 25. et Epidem. lib. I. Sect. III. p. 671. Galenus ad Glaucon. lib. I. p. 438. Favorinus apud A. Gellium N. A. lib. XVII. c. 12. Nic. Tulpinus obs. medic. lib. IV. c. 53.

εὐ] Cod. A. οὐχί. omissa particula δέ.

ΠΕΡΙ ΑΜΦΗΜΕΡΙΝΟΥ

πυρετού.

Κ Ε Φ. ΡΜΑ'.

Αμφημερινός ἐστὶν διαλείπων πυρετός, ὃ καθ' ἡμέραν εἰσβάλλων, καὶ ἔχει τὸν παροξυσμὸν ὡρῶν ἢ. Γίνεται δὲ ἐπὶ φλέγματι σηπομένῳ ἔξω τῶν ἀγγείων, καὶ μάλιστα ἐπὶ κακοπραγίᾳ τομάχου. ποιεῖ δὲ περιψύξιν τῶν ἀκρῶν ἐν τῇ εἰσβολῇ, καὶ οὐ Φρίξιν, φλέγματος ἔμετον, οἷρα ἢ λεπτὰ καὶ λευκὰ, ἢ παχέα καὶ θολερά. γίνεται δὲ παιδίσι καὶ γυναιξὶ ὡς ἰκίταν. τοῦτοις εἰδέναι κατ' ἀρχὰς μὴ ἐξύμελι, καὶ τοῖς διουρητικαῖς χρᾶσθαι, οἷον σελήνῳ, ἀσάδῳ; ἰβήκῳ. εἴτα ἐξύμελι μετὰ ραφανίδων διδόναι ὅσδιον, καὶ εἰ μὴ κέλευε, εἴτα καθάρσιον διὰ κολικωνδίου ἢ ἀγριουῦ, καὶ εἴτα φλέγματος ἀγωγὰ εἶναι. ἱερφή δὲ λεπτοτέρα, οἷον διὰ νυμίνου

Cap. CXLI. Cod. E. ριέ.

Περὶ] Cod. A. περὶ ἀμφ' ἡμερῶν. Cod. B. D. et E. περὶ ἀμφημερινού. omisso πυρετού. Celsus lib. III. c. 5. Aëtius lib. IV. c. 35. Paulus lib. II. c. 33. Aetius de dignat. morb. lib. II. c. 1. Palladius c. 19. cuius scriinia hic compilavit noster. Alex. lib. III. c. 7. Galenus de diff. febr. lib. II. c. 7. Synesius c. IV. p. 142.

αμφημερινός] Cod. A. ἀμφ' ἡμερῶν. Cod. B. φημερινός.

ἐστίν] Cod. A. ἐστὶ.

ἐ] Cod. A. οὐ. Cod. E. καὶ καθ'.

εἰσβάλλων.] Cod. A. εἰσβάλλει. Cod. B. καὶ εἰσβάλλων, μετὰ περιψύξεως.

ἔχων] Cod. B. ἔχων δὲ.

φρίξιν] addit Cod. E, αἵματος.

φλέγματος] Cod. A. φλέγματι. Cod. B. ἐπὶ τούτῳ.

ἔμετον] Cod. E. ἔμετος.

ἢ ἀσπὰ] Cod. A. ἢ ἀσπὰ λευκὰ Cod. E. delet ἢ. vid. Theophrastus de Urinis c. 5. p. 80.

ὅσδιον] Montan. C. has voce cl. G. omittit ad Ophid. de Lapid. c. 22. p. 353. Theophrastus lib. III. c. p. 61. p. 271. ὅα τὸ δὲ τῶν δια-

DE FEBRE

QUOTIDIANA.

C A P. CXLI.

Quotidiana febris et ipsa intermittens est, quae quotidie invadit, sed accessio ultra horarum octodecim spacium non extenditur. Fit ex pituita putrescente extra vasa, sed maxime cum ventriculus non rite suo munere fungitur. In accessione porro extrema frigus occupat, sine horrore tamen cum pituitae vomitu, urinis tenuibus, albis crassis turbidis, pueris et mulieribus, ut plurimum accidere solet. His inter iussa acetum mullum dandum, et medicamentis quae urinam eliciunt, quale est apium, asarum, capillus veneris, utentium erit. Acetum mullum deinde cum radicle in cibo offerendum, et vomitus imperandus erit. Denique purgatio molienda per colocynthidem et agaricum, seu ea quae pituitam e corpore educunt, Victus ratio ex extenuantibus,

διακρίσεις τοῦ πλήθους πολλὰ, διὰ τοὺς παροδεῦσαι, λάθη τοὺς ἐν τῇ πόλει.

γίνετα] Cod. E. γίνονται.

ἐπίπαν] Cod. A. ἐπὶ πᾶν.

διδόναι] Cod. E. post διδόναι ponit μέν.

ὀξύμελι — ὀξύμελι] absunt a cod. B.

τοῖς] Cod. A. τὰ διουρητικὰ omisso verbo χρᾶσθαι. Cod. E. agnoscit quidem χρᾶσθαι, tamen τὰ διουρητικὰ dat.

σελήν] Cod. A. σελήνου — ἀδιάντον. Codd. B. et E. σελήνου, ἀσάρου καὶ ἀδιάντου.

ὀξύμελι] Cod. A. ὀξύμέλιτος.

καθάρσιον] Thomas Mag. p. 480. καθάρσιον, πόμικτα, τὰ καθάρσιον ἐνεκα πιόμενα.

μετὰ] Cod. A. διὰ. ἐμφανίδιον. Cod. B. ἐμφανίδος.

ἐσθίειν] Cod. B. addit ἐπίδος καὶ ἀγάμικον.

καὶ ἐμῶν — καὶ] inigrant e cod. B.

εἰσὶν] Cod. A. εἰσὶ.

τροφή] Cod. A. τροφή δὲ λεπτὴν τιμότερα. Cod. B. λεπτυτι- κότερα. ἔγω. ac sic quoque Cod. E. omisso ἔγω.

μίνου καὶ πεπέρεως, καὶ τῶν τοιούτων * ἐπιμνηστέον δὲ καὶ τοῦ σώματος τῆς γαστρὸς διὰ τε καταπλασμάτων, καὶ ἐμπλάσεων, καὶ τοῖς λοιποῖς ἀγωγοῖς.

ΠΕΡΙ ΗΜΙΤΡΙΤΑΙΟΥ.

Κ.Ε.Φ. ΡΜΒ'.

Ημιτριταῖος σύνθετός ἐστιν ἐκ τριταίου διαλείποντος, καὶ συνεχοῦς ἀμφιμερινοῦ συντάμειος. ἐπὶ χολῇ καὶ φλέγματι σηπομένων. Καὶ ὅτ' ἐπὶ τούτου καὶ τὴν θώρακ' πείαν σύνθετον εἶναι. καὶ εἰ μὲν επικρατέστερον εἴη τὸ φλέγμα, τοῖς ἐπὶ τοῦ ἀμφιμερινοῦ λελετημένοις μάλλον χρησώμεθα βοηθήμασι. εἰ δὲ ξανθὴ χολή, τοῖς ἐπὶ τριταίου, καθόλου πρὸς τὸ κατεπῆγον ἐντάμεινοι.

χυμίνου] Cod. A. κημίνου.

δὲ] ignorat Cod. A.

τοῦ σώματος] Cod. B. τὸ σῶμα.

καὶ ἐμπλάσεων] ignorat Cod. E.

καὶ τοῖς] Cod. A. καὶ τῆς λοιπῆς ἀγωγῆς. quam lectionem probat Cod. E. περισσώγῃς. Vocem ἀγωγῆς exposuit amplissimus Cuperus ad P. noni c. 127. p. 611. διερωνήν habet cod. B. cap. 32. *Lexicon Biblioth. Coisl.* p. 472 καθόδους, ἀγωγούς, περιόδους. De medicamentis vocem illam adhibet auctor glossarum Mss. in proverbium Salomonis: παιδείαν, ἀγωγὴν ὠφελίμον φρονήσεως * τῆς ἀκρίβειας καταλήψεως τῶν φαρμάκων.

ἀγωγοῖς] vid. *Phrynichus* p. 140.

C a p. CXLII. Cod. E. ρις'.

ημιτριταῖος] *Aëtius* lib. V. c. 81. *Paulus* lib. II. c. 33. *Athenaeus* de dignot. morb. lib. II. c. 1. *Palladius* c. 21. *Celsus* lib. III. c. 8.

tibus, quale est cuminum, piper et id genus alia constat, ventriculi quoque oriñcii curam habere oportet, et cataplasmatibus et emplastris, et reliquis ducentibus.

DE SEMITERTIANA.

CAP CXLII.

Semitertiana febris composita est ex tertiana intermittente et quotidiana continua, putrescentibus et bile et pituita. Itaque curandi rationem quoque compositam esse oportet. Si enim pituita sit superior, praesidiis maxime utemur, quae in quotidiana exposuimus, sin autem flava bilis, iis quae in tertiana comprae-hensa sunt, in totum ei quod urget incumbentes.

διαλείποντος] Cod. A. διαλείποντα. Cod. E. διαλειπόμενος.

ἀμφημερινοῦ] Cod. A. ἀφ' ἡμερίνου.

ἐπὶ] Cod. A. ἐπὶ χολῆς φλέγματι.

σηπομένων] Leg. ex Palladio σηπομένοις et Cod. B.

τούτου] Cod. A. τούτων. Cod. E. τούτοις.

καὶ εἰ] Cod. A. καὶ ἐπικρατέστερον.

ἀμφημερινοῦ] Cod. A. ἀφ' ἡμερινοῦ.

λελεγμέναις] Cod. A. γινομένης.

μάλισα] Cod. A. μάλλισα.

βοηθήμασι] Cod. A. βοηθήματιν.

εἰ δὲ] Cod. A. ἡ δὲ. Cod. E. εἰ δὲ ἡ ξανθῇ.

πρὸς τὸ] Cod. B. πρὸς τὸ ἐπ᾿ αἶγον ἰσάμενοι καὶ μὴδὲ θάτερον παντάπασιν ἀμελοῦντες. Cod. A. πρὸς τὸ κατεπαγόμενοι σάμενοι.
Jo. Chrysostomus T. I. p. 72. ἐπιδᾶν πρὸς τὰ κατεπείγοντα τῶν νοσημάτων ἐσημεῖ.

ΠΕΡΙ ΛΟΙΜΟΤ

ἢ λοιμώδους πυρετοῦ.

ΚΕΦ. ΡΜΓ'.

Τούτου ἡ γένεσις πότερ' ἀπὸ ἐδεσμάτων μοχθη-
ρῶν καὶ κακοχέρμων ἐστίν, ἢ ἐδάτων τοιούτων· ποτὲ δὲ ἐξ
ἀναθυμιάσεως ἀναπνευστῶν, αἰὲν ἀπὸ ἐλκωδῶν χαρίων,
ἢ βαράδρων παραπνευστῶν· ποτὲ δὲ ἐξ αἵματος τραπέν-
τος εἰς δυσκρασίαν παρὰ φύσιν ψυχροτέραν, ἢ ξηροτέ-
ραν, ἢ θερμωτέραν, ἢ ὑγρωτέραν καὶ διὰ τῆς εἰσπνοῆς τῇ
καρ-

Cap. CXLIII. Cod. E. ριζ'.

Τούτου] Cod. B. οὗ λοιμώδους πυρετοῦ ἡ γένεσις. Hippocrates
Epidem. lib. III. Aetius lib. V. c. 94. Paulus lib. II. c. 34.
Celsus lib. III. c. 7.

ἐδεσμάτων] vid. Agathias Hist. lib. II. p. 34. sed Petio Monacho
id non verisimile videtur epist. Medicinal. ep. 200. p. 327.

μοχθηρῶν] Cod. A. delet usque ad τοιούτων.

ποτὲ δὲ] Cod. B. ἢ ἔξ. Vulgatae tamen lectionem non mutō:
non enim praeteritis varias lectiones, quas codices MS. suppe-
ditant atque delectu sunt commendandae. Contententem habeo
Nic. Heinsium in epistola inedita ad Jo. Stangium quam me-
cum communicavit Nob. Conradus van Hasselt. „Mibi pluri-
„mas veterum scrip-torum membranas contigit evolvere, nullas
„tamen insulsi hactenus, quae naevis omnino essent vanae.
„,quapropter delectus adhibendus, ne coeca credulitate videamur
„ferri in amplectenda omnia, quae codices utcumque praestan-
„tissimi subinde suggerunt.„ Qua in re peccavit doct. Merrick
apud Tryphiodorum v. 526.

Αἱ τ' ἐπεὶ οὖν ἐκαμέν πολυχαιδέες εἶδοθι σίμβλου.

Κηρὸν ὑφαίνουσαι μελινδεῖα

ita hunc locum edidit licet auctoritate codicis Reimari, cum
ipso fatente ante legeretur

πολυχαιδέες εἶδοθι ἵππου

quae lectio vera est, licet certum viri docti eam iverunt mu-
tatum; addidit enim poeta ad opinionem veterum pervulga-
rem, quam ipse tamen infirmo percutit, equo Trojano tribuens
ea, quae de tauris perhibent, Nicander Ther. vi. 741. Adria-
nus H. A. lib. I. c. 28. Antigonas Caryst. c. 23. alii: licet
rectius de ea re senserint recentiores ut Asellarius de affect.
spir. animal. lib. I. c. 1. p. 6. et Georg. Pisides in Hexam.
vi. 1312. et frustra fabulam hanc tabula aenea expresserit Petr.

DE PESTE.

SEU PESTILENTIÆ FERREÆ.

CAP. CXLIH.

Hujus febris origo ex pravis et viciosis succi alimentis est, vel aquis ejusmodi, quandoque etiam ex evaporatione pestifera, ut e locis paludosis, et quae barathrum vicinum habent, nonnunquam ex aëre, ut cum intemperiem praeter naturam acquirit, vel frigidiorē, vel sicciorē, vel calidiorē, vel humidiorē, et in spiratu

Pomet Histoire generale des drogues Part. II. lib. I. c. 23. p. 47. Solent recentiores antiquiorum tum verba, tum etiam sententias vertere. Pythagorae praeceptum refert Theodoretus Therap. VIII. p. 110. αἷς χεῖ τῶν σιεήτων προτιθέναι τὰς μούσας, quod ad mentem suam adcommodavit Theophylactus Simoc. ep. XXI. σιεήτων γὰρ ἡ μουσῶν ὀδυμείαν ἀκούομεν. quod etiam respicere videtur Juvenalis Sat. XIV. vs. 19. conf. Aristaeus lib. I. ep. XXIII. et quae ibi notat Mercerus. et Cellarius ad Plinii lib. IV. ep. VII. Herodotus lib. I. p. 4. ὅτι γὰρ τυγχάνει ἀνθρώποις ὄντα ἀπιστότερα ἐφθαλμῶν, quod vertit Thucydides lib. III. p. 195. οἱ τὸ θεᾶσθαι πισότερον ὄψαι λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθαι. Sic quae habet Nonnus Evang. Joann. c. III. vs. 74. protulit contra historiam quae exitat Numeri V. 9. ut adnotavit in margine sui exemplaris G. Sopingius.

ἀναθυμιάσεως] Schol. Homeri ad Iliad. A. vs. 50. Cod. A. ἀνεθυμιάσεως. Cod. B. ἀναθυμιάσεων. δηλητηριωδῶν. Cod. E. ἀναθυμιάσεων.

ἐλιδῶν] Strabo lib. XVII. p. 1143. Polyacnus lib. II. c. 30. 3. p. 200. conf. Lancelius de noxiis palud. effluv. p. 139.

βαρύνει] Seneca Natural. Quaest. lib. VI. c. 27.

ἀέρος] Heliodorus lib. III. p. 141. sed et alioque praegressa intemperie, vid. Tacitus Annal. lib. XVI. p. 255. Sidon. Apollinariis Epistol. lib. I. ep. V. p. 11. Jo. Corymbotomus in A. A. Serim. XXXVIII. p. 824.

ξηρότεραν] ignorat Cod. A.

θερμοτέρα.] Col. A. ὑγρότεραν ἢ θερμοτέραν. Cod. B. ἢ θερμοτέραν ἢ ξηρότεραν, ἢ ὑγρότεραν.

καὶ] Cod. B. ἐκ. ex monitu doct. Belli legend. ἐκ δὲ τῆς εἰσπνοῆς.

τῇ.] Cod. B. εἰς τὴν καρδίαν. Cod. H. τῆς καρδίας.

καρδίᾳ εἰσφερόμενος, τὸν λοιμὸν εἰσγάσαστο. ἐπὶ τοῦ-
των ἐπιμελεῖσθαι δὲ τῆς γαστρὸς διακλυσμῶν· καὶ εἰ
φλέγμα ἔχει κατὰ τὴν αἰῶν καὶ λίαν, ἐμέτοις κενῶν, καὶ
εἰ αἷμα πλεονάζει, φλεβοτομεῖν· ἀγαθὴ δὲ καὶ ἡ δια-
σῶσιν κάρδιαι. Τοῖς δὲ καυσσομένοισι ψυχρὸν προσ-
φέρειν, μὴ κατὰ μικρὸν, ἀλλὰ ἀθρόως, ὥς τε σβέσαι τὴν
φλέγα. Διδόναι δὲ τὸ, τε ἀπόμελι πίνειν, ἢ χυλὸν
στυγίανης μετὰ κνίκου σπέρματος, ἢ τὴν ἀρμενίαν βῶ-
λον πίνειν ἢ τὸν λαζούριν.

ΠΕΡΙ

εἰσφερόμενος] Leg. εἰσφερόμενον, συνεισφερόμενος *Heliodorus* l. c.
conf. *Plutarchus* T. IV. p. 260.

δὲ] Cod. E. δὲ.

διὰ κλυσμῶν] Cod. B. κλυτῆρσι.

καὶ εἰ] Cod. A. καὶ εἰς.

ἔχει] Cod. B. ἔχοιεν.

ἐμέτοις] *Experientissimus Mackenzie* probat vomitoria in pestilen-
tia, sed rejicit venae sectionem apud *Guy's* *Itiner.* T. II. p.
144.

καὶ εἰ αἷμα] Cod. E. καὶ οἷς αἷμα,

δὲ καὶ] δὲ διὰ τῶν Cod. A.

προσφέρειν] Verbum προσφέρειν significare edere jam notavit
Cassianus ad *Athenaei* lib. VIII. c. 14. p. 622. Sed προσ-
φέρειν medicis est obferre alicui sive medicamentum sive cibum,
quem medicorum modum loquendi imitatus est *Aelianus* V.
H. lib. IX. c. 23. μηδὲν χάρις αἰτίας προσφέρειν, quod non
mutandum in προσφέρειν cum *Perizonio*. Ev. *Lucæ* c. XXIII.
36. junge *Kusterum* ad *Jamblichi* V. P. p. 172. Capite vero
Nonni 196. προσφείσθω, quod obscure vertit *Martius* et
apud *Paulum* *Guinterius*, idem est quod formulis nostris sub-
scribere solemus D. usui, pro quo etiam dicunt δίδου ut no-
ster c. 188. Conf. *Aelianus* H. A. lib. XIII. c. 7. et *Xeno-
phon* *Memor.* lib. III. c. 11. p. 156. *Aeg. Menagius* ad *Dia-
genem* *Laërt.* lib. III. c. 48.

μὴ κατὰ] Cod. B. καὶ μὴ κατὰ.

αἰθρώς] i. e. αἰσθητῶς. ut *Aelianus* H. A. lib. VI. c. 51 et lib.
XIV. c. 16. vid. *Munckerus* ad *Ovidii* *Metamorph.* lib. V. p.
554. et ad *Antonini* *Liberal.* c. 24. *Guy's* *Itinerar.* T. I. p.

ratu ad cor deferatur, et ita pestem excitat, in his ventris per clysteres habenda ratio est. Et si superior ventriculus pituitam continet, vomitu evacuare, sin vero sanguis exuperat venam incidere oportet. Quae per urinam quoque fit purgatio, salubris est. In perurentibus autem febribus, frigidam quoque offere, non per intervalla, sed confertim et copiose, ut fervor extinguatur oportet. Mulsam denique in potu dare, vel pisanæ cremorem cum enici femine, vel bolum armenam, vel lazuli lapidem.

DE

369. quod alias indecans pronuntiabat Socrates apud Xenophontem Sympos. c. 3. p. 128.

δὲ τό] Cod. A. καὶ ἀπόμελι.

κίρκου] Glossar Jatric. Mss. κίρκος, ὁ ἄγριος κρόκος.

πιτυσάνης] leg. πιτυσάνης. Cod. A. πιτυσάνης. Cod. B. πιτυσάνης.

τὴν ἀμελίαν] τὸν ἀμελίον Cod. B. Boli sapere meminit noster, sed quo genere illam usurpaverit adparcet nullibi nisi hic loci. Moeris Articill. p. 27. βῆλος, θήλυκός, Ἀττικῶς ἀμελικῶς, ἑλληνικῶς.

βῆλος] Cod. A. βίλον. Bolum Lemniam quoque adhibuit Quaqualeonus apud In Equinum Ep. l. p. 11. Galenum secutus, sed Turcas ea non uti adfirmat Crato epist. medicinal. ep. 130. et 159.

τὸν λαζούριον] Cod. A. τὸ λαζούριον. Cod. E. τὸν λαζούριον πο-
nit post prius πίνειν. Addit praeterea: καλῶς μέρη β. ἀμω-
νικαῦ θυμάρματος μέρη β. σμύνης μέρος α. ἐκ τούτων διδά-
ται σύν εἴῃ ὀλίγα κατ' ἐκείνην· δίδου καὶ θηγακὴν καὶ τὴν
ἀττακασίαν. Summiter Cod. B. ubi exaratum λῶς et post
σμύνης σα, pro δίδου, δίδου et μοχ καττακίαν et δίδου
δε. καὶ τὴν θ. In Cod. E. est ἄλλο ἄλῶς σπιγμαί μέρη β.
μοχ ἐκ τούτου δίδου et δίδου δε τὴν θηγακὴν. De hoc le-
consul. Tourmfort Itiner. T. II. p. 119. Du Cange Glossar.
p. 782. Obserwat doct. Guys Itiner. T. II. p. 125. Les me-
decins Grecs ont il nous reste les écrits, ne nous prescrivent
aucun remède contre la peste. Contra melancholiam et quarta-
nam commendat eum Aboerus Magnus De Virtut. Lapid. p.
141.

ΠΕΡΙ ΕΚΤΙΚΩΝ

πυρετῶν.

Κ Ε Φ. Ρ Μ Δ'.

Τρεῖς εἰσὶ τούτων αἱ διαφοραὶ· ἐκτικὸς, μαρμα-
ρικός, περιφρυγὴς μαρμαρικός. Τοῖον δὲ δι' ἐκτικῶν πυρετοῦ
τὸ μετὰ τὴν τρεφὴν ἐπέρχεται τὴν ὀρχημασίαν, ὡς ἐπὶ τῆς
ἀσβέσου ἐπιβαλλομένης γὰρ ἐν αὐτῇ τοῦ ὕδατος, ἀνα-
ζέει ἢ ἐν αὐτῇ ἀποκαταμένη θερμότης. καὶ χρεὶ τοῦτους
λούειν, καὶ βάπτειν ψυχρῷ ὕδατι, ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ πίνειν
τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ἐὰν μὴ ἀσθενέας ὑπέκεινται μέριον,
ἢ πάνυ ἰσχυρὸν ἢ τὸ σῶμα. Λαμβάνειν δὲ δεῖ αὐτοὺς,
καὶ γάλα γυναικείον ἢ ὕδιον· ἀλλὰ φάρ δὲ τοῦ σιδήματος
(τὸς

C a p. CXLIV.

ἐκτικῶν] Cod. A. περί ἐκτικῶν πυρετῶν. Cod. E. τῶν ἐκτικῶν.
vid. Schol. Aristophanis ad Plut. vi. 195.

τρεῖς] Aetius lib. V. c. 29. Alexander lib. XII. c. 4. Paulus lib.
II. c. 31. Aeginetus de dignot. morb. lib. II. c. 1. conf. Th.
Guidotius ad Theophilum de Urinis p. 173.

περιφρυγὴς] Cod. E. περιφρεγὴς.

ὕδιον] Hadr. Junius epist. 226. p. 439.

δὲ δι'] Leg. δὲ δὴ. sed Codd. A. et B. haec omittunt. Cod. F.
δὲ εἰς.

ἐπὶ τῆς] Cod. A. ἐπὶ τοῦ.

ἐν αὐτῇ] Cod. A. ἐν αὐτῇ et mox iterum. Cod. B. ἐπ' αὐτήν.
redundat praep. sitio. v. vid. noster c. 186. 224. et 285. Sal-
masius ad Tertullianum de pallio p. 115. Cod. E. ἐν αὐτῇ ἢ
ὑποκαταμένη. Theophrastus II. E. lib. II. c. 19. p. 71. ἐν ἢ σι-
τας καὶ τὸ πρὸς αὐτῇ τι χαλεπὸν καὶ σφαλερόν. unde eundem
I. c. cap. 27. p. 81. G. emendandum censeo: καὶ αὐτὰ λέγειν
ἐπιδόκειν ἔλθεσιν, ἢ πρὸς αὐτῇ π. αὐτῇ δισσοβίσι, καὶ ταῦτα
προσέκειτο. leg. ἐν ἢ. Sed in graviore mendo cubant verba,
quae haec praecedunt, quibus simul opem ferre liceat. Καὶ
αὐτῇ (τὴν ἱερὰν σολήν) τινὰ τῶν ἐπὶ τῆς θυμῆλης λογιζομένων, περι-
άμειον, περιβαλλόμεναι, ὀρεχόμεναι δὲ πρὸς αὐτῇ καὶ συντεταγμέναι καὶ
ἐπὶ αὐτῇ παραδ. θήσας. leg. λογιζομένων, et verend. qui corpus
varie

DE FEBRIBVS

HECTICIS.

CAP. CXLIV.

Tres harum sunt differentiae, una enim a marcore
μαρasmus graecis appellatur, altera in totum consumpta
et torrefacta dicitur. Hoc autem proprium habent hae
febres, ut a cibo caloris incrementum habeant, perinde
ac in calce videre est, injecta enim in eam aqua, calor
in ea reconditus seu delitescens ebullit seu effervescit.
Hos itaque lavare et in frigida immergere, et hanc
ipsam quandoque in potu dare oportet, cum videlicet
nulla pars imbecilla est, vel corpus admodum extenua-
tum. Lac praeterea muliebre, vel alminum sumere,
Ff 2 corpus

varie flectunt saltantes. conf. quae ad *Tertullianum* l. c. p. 329.
notavit *Salmasius* et ad *Porphyrum* de Abstinencia lib. I. p. 56.
cl. *De Rhoer*.

ἀποκαιμένη] Cod. A. ὑποκαιμένη. et Cod. B. ἀναζέει ἡ ὑποκαι-
μένη θερμότης αὐτῇ.

λούειν] vid. *Busbequius* Epist. I. p. 108.

ψυχρά] Cod. A. ψυχροῦ.

τοῦ ψυχροῦ] Cod. B. τὸ ψυχρὸν ὕδαρ,

ἐὰν μὴ] Cod. B. εἰ μὴ τι.

ῥ] Cod. A. ἡ. Cod. B. ἡ σπλάγχχον, ἡ αὐτὸ τὸ σπλάγ-
χχον.

λαμβάνειν] Cod. A. λαμβάνειν * παρέχειν δὲ αὐτοῖς.

δεῖ] delet Cod. B. Cod. E. delet δε.

ἔμμεον] Cod. A. ὠμεον. addit Cod. B. ἡ καὶ τὸ αἷμα θερμόν.

ἀλοιφὰς] ἀλοιφὰς. Cod. B. ἀλοιφε δὲ τὸ σῶμα. Cod. E. ἀλοι-
φὰς omisso δε.

τό τε] τὸ τ' εἶλεον Cod. A.

τσιαῦτα] Honorificum olim erat medico, quum plurima olea in
promptu haberet, quibus corpus splendide norat inungere. Cy-
rum medicum ea propter celebrat inscriptio apud *Whelerum*
Itiner. T. I. p. 138.

τό, τε ἑλαια παλαιόν, καὶ τὸ ῥόδινόν, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ

πυρετοῖς ἀγρυπνίας.

Κ Ε Φ. Ρ Μ Ε'.

Τῶν δὲ εἰς ὑπερβολὴν ἀγρυπνούντων σιδήρῳ καὶ χει-
ραὶ ὅσῃ ὀσμῇ, ὅποια ἐπὶ τὴν ὕπνον ἐκείνῃ τρεπε-
σθῆναι, ἢ τρεῖς τοὺς πέντε ἀπὸ τῶν μεγάλων ἀναστῆναι κά-
τω· εἴτα ἑκατοντὶς λίσσαιτε τοὺς αἰετοὺς, καὶ τὸν λύχ-
νον αἴζοντες ἡσυχίαν εἶναι κελεύομεν· ἰσχυρᾶς δὲ οὐσῆς
τῆς ἀγρυπνίας, κωδῖαν ἀφέψχημα τὸ πρόσωπον καταν-
τλοῦ.

παλαιόν] Cod. E. ἡλικίαν. Cod. A. καὶ τὸ βένεψιν καὶ τὸ παλαιόν.
Cod. B. τό τε παλαιόν καὶ τὸ βένεψιν. Ultimam hanc vocem
ignorat Salmasius in *de Corp. Hippocr.* l. 1. p. 101. καὶ τὸ παλαιόν, quoniam vo-
cem ex-Cod. Ms. Regio protulit Du Cange p. 905. Literae
β et μ frequenter permutari novum non est: ita cap. 40. Cod.
B. σαμῖνα habet pro σαβίνα. et c. 250. ἡ ἐρεσίμου σπέρμα:
ubi Codd. A. et C. ἐρεσίβου habent. Glossae Mss. κελαδοῦσα,
βοῶσα ἢ βόζουσα, σενάζουσα. leg. βεῶσα, εἰμαζουσα. adde:
Gronovii notata ad *Arriani de Exped. Alex.* M. lib. I. c. 20.
p. 41. et ad lib. II. p. 77. et Salmasius ad *Vertutianum de*
pollio p. 127. *de corpore* lib. VII. c. 28. p. 660.
Etruscis has literas saepe confundi observat *Salmasius Epistol.*
lib. I. ep. 87. p. 195. Rogatus a me doct. Bolla, ut iterum
collicum *Hippocrati* cauterio, etc. vult perhumaniter: „Lo-
„sta sunt, quae de voce βένεψιν scribis; nosque iis, donec me-
„liora proferantur, adquietcere debere cenico. Cum tamen
„codicis utriusque clara sit scriptura, forte nihil mutandum
„est.“ Cod. E. καὶ τὸ βένεψιν (vel βένεψιν) καὶ τὸ παλαιόν.

C a p. CXLV.

Περὶ] Cod. A. περὶ τῶν ἐν πυρετοῖς ἀγρυπνούντων. Cod. D. περὶ
τῶν ἐν πυρετοῖς ἀγρυπνούντων. Cod. E. περὶ.

ἀγρυπνίας] Scaligerana prima p. 26.

Τῶν δὲ] *Aëtius* lib. V. c. 116. *Paulus* lib. II. c. 41.

corpus vero iungere, oleo veteri et rosaceo, et id genus aliis.

DE VIGILIIS IN

FEBRIBVS.

C A P. CXLV.

At vero eorum, qui immodicus torquentur vigiliis, crura et manus deligare oportet, eo potissimum tempore cum ad somnum converti solent, et pedes fricare, incipiendo sursum ab humeri, et descendendo deorsum. Inde subito vincula solui mus, lucernamque tollimus et silentium summum imperamus. Perseverantibus vero vigiliis et modum fere excedentibus faciem decocto papa-

Ff 3.

veris

eis]. Cod. B. κκθ².

δ[] Suo iudicio usus est noster, nam hoc verbum de suo addidit, cum ex Pauli exemplaribus exulat recte, nam infinitivi illi a sequenti verbo κελεύω pendent. Solent autem recentiores veterum verba dum laudant mutare, quod de Virgilio observat Dam. *Museus* Lect. Theocrit. c. IV. p. 303. conf. quae notavi ad c. 4. 13. et 26. δ[transponit Cod. B. δ[χείρας καὶ σιδή. Cod. E. omisit.

ἐπὶ τὸν] Cod. B. ὑπὸ τῶν.

εἰσάγει]. Cod. A. εἰσάγει.

μηρῶν] Cod. A. μηρῶν.

λύσαντες] Cod. B. λύσαντας.

καὶ τὸν] Cod. A. ἢ τὸν.

ἀγρυπνῶν] Cod. A. et E. ἀγρυπνῶν. Cod. B. ἀγρυπνῶν. conf. Porphyrius de Abstinencia lib. I. p. 43.

ἡσυχίαν] Non aegris tantum verum etiam adstantibus: de Charistea *Heliados* lib. III. p. 140. ἡσυχίαν τοῖς θεραπεύουσιν ἐπιτάξας.

κελεύωμεν] Cod. B. κελύω. Plena locutio, nam verbum κελύω haud raro omittitur, ut in illis locutionibus εὐχάμην εἰς, vel εὐθυμῶν εἰς, nisi statuerimus cum *Commellino* notis in *Heliados* p. 17. εἰς imperandi vim obtinere. vid. L. *Bos* Ellips. p. 239. et Jac. *Gronovius* ad *Arriani* lib. V. c. 11. p. 210.

λουόμεν, ἢ ὕδαρ τοὺς πόδας καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ χεῖρας
καταπλητέον. Χρίων δὲ τῷ μετώπῳ μανδραγόρου χυ-
λῶν, ἢ ἔπιον, ἢ τὸν πάγχρητον τροχίσκον. ἢ τὴν διὰ
σπερματίων, ἢ κωδίας σπέρμα, καὶ ωκίμου ἢ μανδραγο-
ρου ελαίου ἀλείφει τὴν κεφαλὴν. ἢ τῷ ὀξυρόδινῳ, δι-
δόντι δὲ ῥοφᾶν καὶ ὕδαρ, καὶ τὴν διὰ κωδίων. ἄλλο.
ὑπνωτικὸν διάχρησμα. λάδανον, ὅπιον, ἴσα λαιώσας
ἐπὶ χρεῖ τῷ μετώπῳ. ἄλλο. Σελήνου σπέρμα, ὅπιον,
μανδραγόρου χυλὸν λαιώσας, σὺν αἰνῷ ἐπὶ χρεῖ.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΦΟΡΑΣ.

Κ Ε Φ. ΕΜΣ'.

Τοὺς δὲ καταφερομένους εἰς ὕπνον πολλῶν, δεῖ ἀπα-
ποργίζεν τῷ προσώπῳ ὀξυκράτῳ χλιαρῷ. ἢ δὲ καὶ
τῷ

ὑδαρ] Addunt Codd. A. et E. Σερμὸν.

πόδας] Cod. B. πόδας καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπον.

χεῖρας] Cod. E. τὰς χεῖρας.

καταπλητέον] delet Cod. A. λούομεν Cod. B.

χρίων] Cod. B. χρίομεν δε τὸ πρόσωπον καὶ τὸ μέτωπον.

μετώπῳ] leg. τὸ μετόπιον. Q. Ser. Samonicus c. LVI. v. 10.

μανδραγόρου] Cod. A. μανδραγόρας.

ἢ τὴν] Cod. A. ἢ τῶν. Cod. B. ἢ τὸν. Cod. E. delet τὸν.

ἢ κωδίας] Cod. A. ἢ κοδρόσπερμα. Cod. B. κωδίων σπ.

μανδραγόρου] Cod. A. μανδραγορῆν ἐλαίῳ. Cod. B. μανδραγο-
ρας ἐλαίον. Cod. E. μανδραγορεῖον.

ἀλείφει] Cod. B. ἀλείφομεν. Cod. E. ἀλείφειν.

τῷ] Cod. B. τῷ ὀξυρόδινῳ.

διδόντι] Cod. B. δίδομεν.

[ὀξυκράτῳ] Pro [ὀξυκράτῳ] sic apertum et apertum apud Homerum, vid. Dan.
Membrus loc. Theocr. c. XXI. p. 369.

καὶ τὴν] Cod. A. καὶ τὸ. Cod. E. καὶ τῶν διὰ κωδίων.

ἄλλο] Delect codd. N. H. ac hic novum caput faciunt, cujus lemma
in Cod. A. tale est: ὑπνωτικὸν διάχρησμα. in Cod. E. ὑπνω-
τικὸν αἰσθητικὸν ἔκ.

ὑπνωτικόν] Editio Martii ὑπνωτικόν.

veris calicum irrigamus, vel aqua et pedes et manus et faciem perfundimus. Vel mandragorae succo faciem illinimus, vel opio vel pastillo panchrestio, vel qui ex feminibus constat. Huc facit et papaveris semen et ocymini, vel caput oleo quod ex mandragora constat, inungimus, vel oxyrrhodino. Aquam praeterea sorbendam damus, et quod ex papaveris calicibus constat, decoctum. Aliud, quod somnum provocat unguentum. Ladani, opii, singulorum pares portiones, tritae et fronti indusae. Aliud. Apii semen, opium, mandragorae succum terito, et cum vino inungito.

DE GRAVI SOPORE

CVI καταφορά GRÆCIS DICTVM.

C A P. CXLVI.

Horum vero qui in gravem somnum sunt delapsi, faciem posca tepida cum spongia fovere, et summas

Ff 4

cor-

λάδανον] Cod. B. ἄδανον. Cod. A. λαδάνα.

ῖσα] Cod. A. transponit post ἀνάσας.

ἐπ' ἡμῶν] Cod. B. χεῖρ.

ἄλλο] delent codd. Mss.

σελήνιον] Cod. A. σελήνιον.

ὅππῃ] Cod. E. ponit ante σελήνιον. *Macrobius Saturnal. lib. VII. c. 5. p. 613. Insomnem medici frigidis oblinunt, modo papaveris succo, modo mandragora, vel similibus, in quibus est et vinum.*

μυδιχαγέρον] Cod. A. μυδιχαγέρον. Cod. B. μυδιχαγέρας.

ἐπ' ἡμῶν] Cod. A. χεῖρ. Cod. B. χεῖρ.

Cap. CXLVI. Cod. E. ριζ'.

καταφοράς] Frequens usus huius vocis apud nostram, vid. index: est autem metaphora depicta ab aquis ab alto deciduis. *Aschines Axioch. p. 153. ὁ κύριος τε, καὶ καταφοράς ὄψιν, καὶ κρητὶς ἐκαστοῦς σφύρας. Aetius lib. V. c. 117. Paulus lib. II. c. 42.*

ἡ] Cod. A. τὸ πρόσωπον, recte, nam et sic Codd. B. et E.

ταῖς αὐτάς τὰ ἄκρα, καὶ ὁσφραίνεσθαι γλήχωνι συν
 ὄρει, ἢ ὑσσώπον, ἢ ὀρήλαιον, καὶ σικύας καλλιτέον κατὰ
 μεταφρέων καὶ ῥάχους καὶ πταγρικὰ ἐν ἀνέσει τῶν πα-
 ρουσιων προσωρεσθαι καὶ διατεῖν τριητικήν.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝ

τοῖς πυρετοῖς κεφαλαλγίας.

Κ Ε Φ. Ρ Μ Ζ.

Κεφαλαλγίας δὲ ἐχλεύσης ἢ πυρετοῖς, μετὰ τὴν
 προέλευσιν τῶν πυρετῶν κένωσιν, κατὰ τὰς ἀνέσεις
 τῶν πτερυγίων ἀλείφειν τὴν κεφαλὴν οὗ ἐμμετρίως
 ἑλαιῶν ἢ ὀρέλαιον, θέρου μὲν καὶ καυσώδους πυρετοῦ
 ὄντος, ψυχρὸν· χειμῶνος δὲ, θερμὸν, ἐνσφραίνεσθαι δὲ τῷ
 ἑλαίῳ,

[δ' ἢ κε.] Codd. A. et E. διακρεατῆν.

[γλήχωνι] Cod. A. γλήχων. *Alexander Aphrod. lib. II. probl.*
*15. P. 1. m. 15. XL. c. 14. *Antigon. lib. II. c. 50. epigr. I.**
*Anonymus de V. S. p. 7. *Salmasius ad Solinum p. 899.**

[ὑσσώπον] Codd. B. et E. ὑσσώπον ἢ ὀρήλαιον.

[σικύας] addunt codd. Mss. καύφας.

[κατὰ] Cod. A. καὶ τὰ τοῦ μεταφρέου. Cod. B. κατὰ τε τοῦ
 μεταφρέου.

[μεταφρέου] *Etiam in p. 1. m. 1. numero effere solent. vid. *Salma-**
*sius ad *Antigon. lib. II. c. 14. p. 73. *Antigon. lib. II. c. 50. epigr. I.***
*Anonymus de V. S. p. 7. *Salmasius ad Solinum p. 899.** ἀλλὰ καὶ
 σιέψασα τε μεταφρέα τοῖς ἐπιδιδόκειν ἐθέλουσιν.

[ῥάχους] Cur auctor μεταφρέων et ῥάχους junxerit, in causa esse
 suspicor, ut claritas mentem suam aperiat, quod vulgus dor-
 sum ῥάχιν appellat. *Thales. lib. I. p. 137. τὸ πῶτος,*
οὐχ ὁ πῶτος. καὶ τὸ πῶτα τοῖς πολεμίοις ἔδανε· τὸ μὲν τοι ῥά-
*χης, κοῖτον. *Platonius Sicul. lib. II. p. 163. de camelopardali:**
*τὸ δὲ κατὰ τὴν ῥάχιν κύετομαι. *Ptolemaeus lib. II. c. 8. p. 21. A. ἦν δὲ παρὰ τὴν ῥά-**
*χιν, ἡν ἔχον. *Antigon. lib. II. c. 50. epigr. I.**

[πτερυγίων] Cod. B. πτερυγίων. Cod. E. πτερυγίων.

[τρίαιτα] Cod. A. τριητική. Codd. B. et E. καὶ ἡ τριαιτα
 τριητική ἐστίν.

corporis partes valide ligare, et palegium cum aceto, vel hyssopum vel origanum odorati oportet. Cucurbitulas denique præcordiis et spinæ admovere, et in accessionum remissione, ea quæ sternutamenta movent, et cibum incidendi facultate præditum, offerre.

CURATIO DOLORIS

CAPITIS IN FEBRIBUS.

C A P. CXLVII.

Si capitis dolor in febribus affligit, post convenientem febrium vacationem, in accessionum declinationibus, caput inungi debet oleo acerbo, vel rosa cum aceto, aestate quidem et cum febris ardens est, frigidis, hyeme vero calidis, incoquatur etiam oleo serpyllum, vel papaveris

Ff 5

Cap. CXLVII. Cod. E. ρβʹ.

τῆς δ.] Cod. A. τοῖς ἐν πυρετοῖς κεφαλαγίαι. Paulus lib. II. c. 43. Cod. D. περὶ τῆς ἐν τοῖς πυρετοῖς κεφαλαγίας τοῖς ἐκκα-
lat e Cod. E.

δδ.] Codd. A. et E. διχοχλεύσης.

μετὰ τὰν] Cod. A. μετὰ τε.

περιττῶν.] Cod. A. περὶ τὰν. Eleganter Codd. B. et E. τῶν περιττῶν. Medicus apud Hieronimum lib. IV. p. 171. cō γὰρ χρὴ μῶν τις περιττεῖν. Aetianus H. A. lib. V. c. 46. Reddendum quoque hoc adjectivum Theophrasto Bulg. ep. 31. p. 55. εὖ τὸ γράμμα δικοιμίζον, ἢ περὶ τὸ γράμμα ταῦτα ἐνδηγήσας. leg. ἢ περιττὸν γράμμα, τ. ε.

δδ.] Cod. A. τὸ.

ἐμοτρεβῆς] leg. ἀμοτρεβῆς, nam oleum quod ex olive immaturis paritur, ἀμοτρεβῆς dicitur, inquit Lud. Nonnius de re cibarij lib. I. c. 42. Cod. A. ἀμοτρεβῆ. Cod. E. τὸ ἐμοτρεβῆς. Tale oleum unguentorum compositionibus magis idoneum esse monet Jo. Garraeus ad Nicandri Ther. vs. 105.

ἢ ἔξ.] Cod. B. ἢ τὸ ἔξ. Cod. A. ὄξυροδίνου.

θέρου] Leg. θέρους, ac ita codd. Mss.

καυσώδους] Synesius de febr. c. 11. p. 66.

ψυχρόν] Cod. E. ψυχρῶν.

ἐλαίῳ, καὶ ἄρτυλος, ἢ κωδία, ἢ πνευκέδανον· θέρους δὲ ἐμβλητέον τῷ ἐλαίῳ χυλὸν πολυγόνου, ἢ κολοκύνθης. Ἐπὶ δὲ τοῦ μετώπου κατακλυστέον ἐξ ἄρτου, πολυγόνου ἢ αἰκίμου ἢ σκορπιούρου, ἢ κωδίας, ἢ ῥόδων, ἢ κριθίνον μετὰ ψυλλίου ἢ κυρηναίου ὄπου.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙΤΙΘΕΜΕΝΩΝ

τοῖς σπλάγχχοις ἐν πυρετοῖς.

Κ Ε Φ. ΡΜΗ.

Εἰ μὲν οὖν ἄλλως εἴη ὁ σίμαχος, τοῖς τοιοῦτον δυναμόσις ἐπιπλήττω. αἶσι τὰ τῶν Φαιάκων ἐστὶ καὶ ῥόδων, καὶ κρόκου, καὶ αἰκίτης, καὶ αἰκινθίου καὶ μελιλότων, καὶ μασιχίνου καὶ αἰκίτης, καὶ κοπέου, καὶ αἰνου, καὶ αἰλφίτου. Ἐπιθέξονται δὲ καὶ αἰκινθία τοῖς δι' αἰκινθίου, καὶ μηλίνου καὶ μασιχίνου. Εἰ δὲ ἐγκαίοντο, μιγνύμεναι

δε] omittit Cod. A.

θερμὸν] *Amantissimum* de V. S. p. 9. ἰσχυρὸν ἔλαειν καὶ χλιαρὸν ὕδαρ καὶ περιέχειν αἶμα, τὸν δὲ χυμὸν· εἰ δὲ ἐστὶ θερμὸς, ψυχρὸν ὕδαρ καὶ ἔλαειν ἐπιθεῖν.

ἐεφέσθω] Cod. A. ἀεφέσθω. Cod. E. ἀεφέσθω τὸ ἔλαειν.

ἐρπύλλος] codices M. E. ἔρπυλλος. Schol. *Amphiphanis* ad Pac. vi. 167.

κωδία] Cod. E. κωδίας.

πνευκέδανον] Codd. A. et E. πνευκέδανον.

ἐμβλητέον] Cod. E. ἐμβλήτω.

χυλόν] Cod. A. χυλὸς.

κολοκύνθης] Cod. A. κολοκύνθη.

ἄρτου] Panem in catenismatibus adhiberi supra c. 86. monuit conf. c. 151. malim tamen hic legere ἐξ ἄρτου, propter aliquas quae subnectuntur. conf. c. 37.

σκορπιούρου] Cod. A. σκορπιούρων.

κριθίνον] Cod. E. κριθίνον.

ψυλλίου] Cod. E. ψίλου.

ἢ κυρηναίου] ἢ κωδίου Codd. A. et E.

veris capita vel pencedanum. Aestate etiam in oleum inficiatur sanguinalis herbae, quam πολύγονον Graeci vocant, succus vel cucurbitae sylvestris. Fronti vero conveniunt cataplasinata ex pane, polygono, ocymo, scorpioide, papaveris capitibus, rosis, farina hordeacea, cum psyllio vel liquore cyrenaico.

DE HIS QVAE VISCERIBVS

IN FEBRIBVS IMPONI SOLENT.

CAP. CXLVIII.

Quod si itaque stomachus inbecillis fuerit, iis, quae robur ipsi addere possunt, oblinetur, e quorum numero sunt, palmarum, rosae, crocus, cenanthe, absinthium, melilotum, mastyche, aloë, cyperus, vinum et polenta. Irrigabitur autem et inungetur, oleis ex absinthio, melino, masticino. Quod si ardorem quoque patiantur viscera,

Cap. CXLVIII. Cod. E. ενγ'.

ἐπιτίθεμένων] Cod. A. ἐπιθέντων. Cod. D. τιθεμένων.

ἐν πυρετοῖς] = Cod. E. πυρετικοῖς.

αἶμα] Integrum caput ex Pauli lib. II. c. 44. sed videtur nostrum codice meliore usus esse.

εἴη] Cod. A. ὁ ἐσμάχος εἴη.

πυρετῶν] Cod. A. τὸν πυρ. Attuarius de affect. spir. animal. lib. I. c. 4. p. 16.

ἀψιθίου] omissum in cod. A.

χυτέρου] Cod. E. χυτερίου. I. χυτερίου.

ἀλφίτου] Cod. B. ἀλφίτων. Glossae jatr. Mss. ἀλφίτες (i. ἀλφίται) τὸ λεπτὸν τῆς κρῖνης αἵματιον. conf. Plate Falit. lib. II. p. 23. Aristoteles Problem. Sect. I. 36. et e recentioribus Lud. Nonnius de re cibarij. lib. I. c. 7.

ἐν γάλατι] Dioscorides lib. I. c. 53. Plinius lib. XIII. c. 1. Quomodo paratur docet Paulus lib. VII. c. 20. p. 247. Cod. E. γαλακίον.

μασίχινον] Cod. E. μασίχνη.

ἐγκαλόντων] Cod. B. ἐγκαλόντων.

ἴδωμεν τί τῶν ἐνυπάρχων, οἷον κολοκύνθης, κυλάν, ἢ
 θριδάκνης, ἢ ἀνδράκνης, ἢ σπύχνου, ἢ ἰντίβου· εἰ δὲ
 φλεγμοειδὲς τί περὶ τὰ σπλήγχνα φαίνεται καὶ σκιρ-
 ρῶδες, τοῖς μὲν ἐπιθροαχῶς ἐλαίου χαυμανηλίου, καὶ
 κυπρίου καὶ κηθίου, καὶ σιάτων χηνείου τὲ καὶ ὀρνι-
 θείου. Τοῖς δὲ καταπλάσμασι λινοσπέρμου, καὶ τή-
 ρου, καὶ ἀλδαιας, καὶ χαυμανηλίων ἀνθους, καὶ μελι-
 τώτου, καὶ ψυλλίου, καὶ Φοινίκων, καὶ ῥόδων, καὶ
 ἀψινθίου.

Ι Δ Ρ Ω Τ Ο Π Ο Ι Α.

Κ Ε Φ. Ρ Μ Θ'.

Νίτρεον μετ' ἐλαίου χαυμανηλίου συγχριόμενον, ἢ
 ὁ ἡλιακὸς τροχίσκος σὺν χαυμανηλίνῳ ἐλαίῳ συγχριό-
 μενος.

θριδάκνης] Cod. A. θριδακίνη.

ἰντίβου] Cod. A. ἰντίβου.

εἰ] Cod. A. ἢ φλ. omittit particula δέ.

φλεγμοειδὲς] Cod. A. φλεγμοειδὲς τὰ σπλήγχνα. φαίνεται.

τι περὶ] Rarius τὸ περὶ, et aliter, καὶ τῶν χαλαστικῶν τινὲ προσ-
 λετέον. leg. προσπλεετίον. Cod. E. τὸ περὶ.

φαίνεται] Hoc est ὅτι. num. ὅτι peritiam φαίνεται significat,
 et φαίνεται ponitur pro ὅτι. vid. Sotus Empir. adv. Mathe-
 mat. lib. X. c. 411. Cod. E. φλεγοειδὲς. Antonius de Ex-
 ped. Alex. M. lib. IV. c. 44. p. 187. ἢ αὖ οἱ πλάστοι τῶν ῥα-
 βάων ἐφαίνοντο.

σκιρρῶδες] Cod. B. σκληρῶδες.

τοῖς μὲν] Cod. A. τοὺς μὲν.

ἐπιθροαχῶς] Cod. B. ἐπιθροαχῶς, quod usitatum magis.

κυπρίου] Cod. E. κυπρίου.

ὀρνιθείου] Cod. A. ὀρνιθειῶν ἢ ὀρνιθίων.

viscera, aliquod ex refrig. mibus miscere oportet, cucurbitae nimirum succum vel lactucae vel portulacae, vel solani, vel cichorii. Si vero inflammationi aliquid, vel scyrrho simile apparuerit, aspersuionibus oleum chamaemelinum, cyprinum, anethinum, galinae item seu anseris adipēs, adjungendi sunt. Cataplasmatibus autem, lini semen, foenugraeci, althaeae, chamaemelorum flos, melilotum, psyllium, palmulae, rosae, absinthium.

QVAE SVDOREM

MOVENT.

CAP. CXLIX.

Nitrum cum oleo chamaemelino illitum, vel passillus Heliacus eodem modo adhibitus.

τοῖς δὲ] Cod. E. ignorat δὲ.

καταπλάσμασι] addit Cod. B. μικτέον. non male.

λινοςπέρμεν] Cod. A. λινοςπέρμα. Cod. E. λινοςπέρμοις.

τήλεως] Cod. B. τίλεως.

ψυλλίου] Cod. A. ψιλλίου.

C a p. CXLIX.

ἰδατόπαια] Cod. D. περὶ ἰδατότων. Cod. E. ἐκδ. ἰδατοπία.

Νίτρον] Paulus lib. I. c. 48.

συγχρήμενον] Cod. B. χρήμενον. ἰδατοπία ἀγα. Compositum hoc frequentatum medicis recentioribus in primis Hippia-
tris.

ἐν] Cod. B. μετὰ χαμαμηλίνου ἐλαίου. et addit; νίτρον ἑδγΓ.
ἀ. χαμαμηλίνου ἑλίου, καρχήρας, ἐλαίου ποικίλου καὶ ἰδατοπίας
μυλίου (l. μυλίου) περιεψύσας, ἐπιχρη. Ἄν περὶ ἑλίου
pro περιεψύσας? Cod. E. χαμαμηλίου.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΙΔΡΩΤΑΣ

ἀκαίρους παῦσαι.

Κ Ε Φ. ΡΝ'.

Ἀνρ ψυχρότεροι, καὶ ξίπιοις· ἀλειφέσθω δὲ τὸ
ὅλον σῶμα μερσίνῃ σκαίῳ, ἢ ἐμφανίῳ. ἢ σχινίῳ. ἐμ-
πασσέσθω δὲ τῷ σκύματι μερσίνῃ λεῖα, ἢ κηκίς, ἢ
πιτυας φλοιός. ἀποσπογγίζέσθω δὲ δι' ὀξύκρατου
ψυχροῦ.

Cap. CL.

πρός τὸ] delet Cod. E.

Ἀνρ.] *Arctaeus* cur. morb. acut. lib. II. c. 3. *Paulus* lib. II. c.
46. *Symphus* c. V. p. 174. Cod. B. πρὸ δὲ τῶν παριέδων
ιδρώτας παῖσι ἀνρ κ. ε. ζ. η. Ex lemmate repetendum ιδρώτας
ἀκαίρους παῖσι. *Veteres medicorum coryphaeos* in diagnosen-
dis aegrotorum morbis plus sudoris calorem, odorem et sapo-
rem, quam lotii differentias observasse, notat *Jo. Langius*
Epist. Medic. lib. II. ep. 26.

ψυχρότεροι] Cod. E. ψυχρότε. Hinc. *Jo. Chrysostomus* in
Psalm. 124. p. 774. καὶ τὸν ὅλον σῶμα εἰς ψυχρότερον, ἐπὶ δὲ ἀπαλ-
λαγῶσι τοῦ νοσήματος, ἄλγος δέονται καθαροῦ.

ξίπιοις] vid. *Arctaeus* cur. morb. acut. lib. II. c. 3. p. 102. D.
Cod. A. ξύπιοις.

ἀλειφέσθω] Cod. B. ἄλειφε. Cod. A. ἀλείφουσαι.

ὅλον] Cod. B. πᾶν.

AD INTEMPESTIVOS

SVDORES COERCENDOS.

C A P. CL.

Aër frigidior et eventilatio. Totum vero corpus myrtheo oleo perungitur, vel acervo, vel lentiscino. Inspergatur praeterea myrthus in pollinem redacta, vel galla, vel piceae cortex, vel posca frigida per spongiam adhibeatur.

μυρσίνη] Cod. B. μύρσινον ἢ λαιον ἢ οὐφάνιον. ἢ σχίνιον.

σχίνιῳ] Cod. A. σχινίῳ. Cod. E. σχίνῳ.

ἐμπασσίδι] Cod. A. ἐμπασσιδα. Cod. E. ἐμπλασσίδα. Cod. B. ἐμπασσίδα. Plinius I. lib. p. 1757. ψύχει δὲ καὶ τὰ τῶν ἀθλητῶν ἢ κόπον σώματα, καὶ κατασβένουσι τοὺς ἰδρῶτας. Cod. Hippocratis lib. II. de victus rat. p. 32. Heliodorus lib. X. p. 504.

τῷ σώματι] Cod. B. τὸ σῶμα.

κηκίς] Cod. A. κικίς.

φλοιὸς] exulat ex cod. A.

ἀποσπογγίζεσθαι] Cod. A. ἀποσπογγίζεσθαι. Cod. B. ἀποσπογγίζεσθαι.

ἄλκιον] Cod. A. ἔχοντι ψυχῇ. Addit Cod. B. ἄλειψέ δὲ καὶ τὸ ροδίσταγμα καὶ ἴσα τὴν (i. τῶν) σιφόντων· οἶδεν δὲ σμαρτῶν ὅσα εὐαδῇ, εἰς κινῆσαι καὶ τὰ ὅμοια, καὶ αὐτὰ τῶς μυρσινῆς λευκῆς.



THEOPHANIS NONNI

EPITOME

DE

CVRATIONE MORBORVM

GRAECE AC LATINE.

OPE CODICVM MANVSRIPTORVM

RECENSUIT NOTASQVE ADIECIT

I O. S T E P H. B E R N A R D.

T O M V S S E C V N D V S.

G O T H A E

A P V D C. W. E T T I N G E R.

A M S T E L O D A M I

A P V D J. S T. V O N E S V E L D T H O L T R O P E T S O C.

1 7 9 5.



THEOPHANES NONNVS
DE
CVRATIONE MORBORVM.

P A R S A L T E R A.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ

τούς μασούς παθῶν.

ΚΕΦ. ΡΝΑ΄.

Μετά τούς τοκετούς πολλάκις τυρουμένου τοῦ γάλακτος τοῖς μασοῖς φλεγμονὰς ἀπεργάζεται· ἐπὶ τούτων χρησέον κατ' ἀρχὰς μὲν σπόγγῳ, ἐν ὀξυκράτῳ χλιαρῷ βρέξας, καὶ ἐκπιέσας, ἐπιτίθει, καὶ ἐπίδου. ἢ Φοίνικας μετὰ ἄρτου σὺν ὀξυκράτῳ λειώσας ἢ ψύλλων σὺν συπτηρίᾳ καὶ ἄρτῳ κατάπλασσε, ἢ ἀνδράχνην σὺν ἄρτῳ, ἢ σιδηρίτην μετὰ ἄρτου, ἢ τήλην μετὰ κριθίνου καὶ ὕδρομελι-

τος

Cap. CLI. Cod. E. ρα5.

περὶ] Cod. D. βιβλίον ἑβδομοι. περὶ γυναικίῳ παθῶν α΄.

μασοῦς] Cod. E. μαθοῦς.

μετὰ] Paulus lib. III. c. 35.

τυρουμένον] Paulus τυροῦμενοι τὸ γάλα. Quod accidebat quod puerperae alieno, non suo lacte, infantes suos nutriebant, Terentius Hecyr. Act. IV. Sc. 4. vs. 104. & Jo. Chrysostomus in Psaln. L. p. 699. quem morem pessimum scite infestatur Favorinus apud A. Gellium N. A. lib. XII. c. 1. nisi impedimentum oboriat, ut de mulieribus Francofurtanis testatur Jo. Phil. Burggravius de aëre, aq. & loc. Francof. p. 136. Aristophanes Equit. vs. 477. καὶ τὰ κ Βοιωτῶν ταῦτα συντυροῦμενα. ubi vid. Schol. Aristoteles II. A. lib. III. c. 20. Schol. Homeri ad Odyss. B. vs. 131.

μασοῖς] Cod. A. C. & E. μαθοῖς. Paulus κατὰ τοὺς μασούς, unde malim apud nostrum legere ἐν τοῖς μ.

DE MAMILLARVM

AFFECTIBVS

C A P. CLI.

Lac a partu saepe casei modo coactum mamillis inflammationes parit. In his itaque per initia, utendum est spongia, in posca tepida imbuta expressaque, superimposita alligataque. Vel palmulae cum pane ex posca in laevorem contritae, vel psyllium cum alumine, vel pane applicatum, vel portulaca cum pane, vel sinderitis eodem modo, vel foenum graecum cum hordeacea et hydromelite in usum adhibetur, et super-

A 2 im-

ἀπεργάζεται] Cod. E. ἀπεργάζονται.

σπόγγω] Codd. A. & C. σπόγγον & ita quoque Cod. D. & Pauli exemplaria. Cod. D. ἐν ὀξυκράτει σπόγγον χλιαρόν.

ἐκπιέσας] Paulus ἐκπιάσας. Nicetas Choniata. Annal. lib. VI. p. 205. οἶονεῖ τινι ὀλμῶ ἐκπιέσας τοῖς συμπίπτουσι σκοπέλοις. Antholog. lib. III. c. 2. epigr. 21.

Σῶμα καλὸν πιέσας κυδαλίμοις χαμάτοις.

ἐπίδεσον] Codd. A. C. & E. ἐπίδησον. Paulus ἐπιδέσμι. Verbum de medicis frequentatum. Jo. Chrysostomus in Psalm. CXL. p. 863. αὐτῶ καὶ ἰατροὶ ποιοῦσιν, οὐ τέμνουσι μένιν, ἀλλὰ καὶ ἐπιδεσμοῦσι.

ψύλλιον] Codd. A. & C. ψίλλιον.

σιδηρίτην] Cod. D. σιδηρίτον.

μετ' ἄρτου] Codd. A. & C. μετ' αὐτοῦ. Cod. E. μετ' ἄρτου. recte.

τος κατὰπλάσσε. Εἰς ἀπόσασιν δὲ τρεπομένου τοῦ ἔγκου,
τοῖς ἐν τοῖς πυρετοῖς χρω̃, καὶ τοῖς περὶ ἀποσημάτων.

ΠΡΟΣ ΑΝΑΒΡΩΣΙΝ

μαθῶν.

ΚΕΦ. ΡΝΒ'.

Κίσσου Φύλλα· καὶ ῥοῦ δραχμ. δ' ἐψήσας, πυρία.
αὐτὰ δὲ λεία κατὰπλάσσε, ἢ ἀρνόγλωσσον, καὶ σίδισ
σὺν Φακῶ.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ

μαθούσις κερκινώδεις διαθέσεις.

Κ Ε Φ. ΡΝΓ'.

Λιθαργύρεν δραχμ. ι'. χαλκοῦ κεκαυμένου Λδ'. ἐ-
λαίου τὸ ἀρεσκύν, ἔψαι καὶ χρω̃. ἄλλο. ὅξοι τρυγίας κε-
καυ.

κατὰπλάσσε] Cod. E. κατὰπλαττε.

πυρετοῖς] Dormitavit librarius cum haec scriberet, repone ex
Paulo & codd. MSS. ἐν ταῖς παρώτισι.

περὶ] Agnoscit cod. D. Codd. A. & C. delent. De abscessibus
egit noster c. 242.

Cap. CLII. Cod. E. ραζ'.

ἀνάβρωσιν] Codd. A. ἀνάβροσιν.

[οῦ δε.] Codd. A. & C. ἐυδιν. Cod. E. ἱεδιν.

δραχμ. δ'.] Delet Cod. E.

πυρία] Defunt in Codd. A. & C. πυρία· αὐτὰ δὲ λεία. αὐτὰ hic
iterum sola vertendum, conf. c. 20. & Mayklandus ad Ma-
cimum Tyr. p. 593.

κατὰπλάσσε] addit Cod. B. δὲ ἑλικας ἀμπέλου ἢ σ.

imponitur, cum vero in abscessum tumor vertitur, iis utendum est. Quae in febribus compraesensae sunt illis item quae de abscessibus dicentur.

A D E R O S I O N E M

MAMILLARVM.

C A P. CLII.

Haederæ foliorum, rhois drachma quatuor, cocta pro fomento adhibentur, vel in pollineum redacta inducuntur, vel plantago, vel balaustia cum lenticula.

AD CANCRI NATVRAM

REFERENTES MAMMARVM DISPOSITIONES.

C A P. CLIII.

Argenti spumae drachmae undecim, aeris combusti drachmae quatuor, olei quantum satis est, coctis uti-

A 3

tor.

ἀργέλυσσον] *Glossae Jatr. MSS.* ἀργέλυσσον, βοτάνη ὁμοία πεντανεύριου.

σὺν] *Cod. E.* ἐν.

Φακῶ] addunt *Codd. A. C. & D.* καὶ μέλιτι. *Cod. E.* ἡ σφαίρας κυπαρίσσου σὺν Φακῶ καὶ μέλιτι.

Cap. CLIII. *Cod. E.* ραή.

ἐν τοῖς] *Codd. A. C. & E.* ἐν μαθοῖς deleto articulo.

διατίσις] *Cod. D.* ἔγκους. *Ramazzinus* de morb. artif. c. 20. p. 156. *Cl. Saxe* epist. ad *vñm Wyn* p. 50.

ψαῖ] *Cod. D.* ἔψαι. *Codd. A. & C.* ἐκκαῖς. *Cod. E.* ψαῖ recte.

ἄλλο] *Cod. D.* ἄλλως. *Codd. A. & C.* ἡ *Cod. E.* omittit. Frequenter ἄλλο & ἄλλως apud nostrum permutantur, quod inde factum suspicor, quod Graeci recentiores raro in fine vocis pronuntiant Σ, ut observat *Wheelerus* *Itinerar.* T. II. p. 245.

ῥοῖ] *Cod. D. & E.* ὄρους. *Codd. A. & C.* ὄρους τευγίαν.

καυμένου δραχμ. δ'. λεπίδος χαλκοῦ δραχμ. β'. ψιμμου-
θίου δραχμ. β'. κηροῦ δραχμ. ε'. ἐλαίου μυρσίνου τὸ
ἄρκοῦν.

ΔΙΑΦΤΑΛΚΤΙΚΑ

μασθῶν.

ΚΕΦ. ΡΝΔ'.

Κύμινον σὺν ὕδατι τρίψας, κατὰπλασσε τοὺς μα-
σθοὺς, καὶ ἐξώθεν ἐπιτίθει σπόγγον ἀπὸ ὀξυκράτου καὶ
σφίγγε τοὺς μασθούς δεσμῶ. Μετὰ δὲ τρεῖς ἡμέρας τὸ
κύμινον ἄρας, κατὰπλασσε κρίνον βομβῶν σὺν μέλιτι;
καὶ δήσας πάλιν ἑα ἡμέρας τρεῖς καὶ τοῦτο ποίει τρεῖς τοῦ
μηνός. ἄλλο. Κώνιον λεάνας, ἐπιτίθει ἐπὶ ἡμέρας ἑννεα,
καὶ τὸ σπογγάριον ἐξώθεν ὡς εἴρηται.

ΠΡΟΣ

κεκαυμένου] *log.* κεκαυμένης, sed ignorant hanc vocem Codd. A.
C. & D.

Cap. CLIV. Cod. E. ρηθ'.

Κύμινον] *Paulus lib. III. c. 35.* Emolassrum e camino mammis
adplicabat *Fr. Ruyschius* referente *C. H. Erndl Itinerar. p. 127.*
Codd. A. & C. κύμινον.

κατὰπλασσε] Cod. D. κατὰπλαττε.

ἀπὸ ὀξυκράτου] Cod. E. σὺν ὀξυκράτῃ.

σφίγγε] *conf. c. 254. Laetantius ad Statii Thebaid. lib. IV. vs.*
87. Graece σφίγγειν, constringere, dicitur,

τοὺς μασθούς] *Exulant e cod. D.*

ἀπὸ] Cod. A. ἐξ. ἀπὸ agnoscunt *Pauli exemplaria.* *Noster ἐξ ina-*
luit c. 156.

δεσμῶ] Cod. D. δεσμῶν *Plutarchus T. 1. p. 244. ἵνα ὥσπερ οἱ δε-*
σμοὶ. Conf. Moeris p. 32. & Thomas Mag. p. 204. Schol. Ho-
meri ad Odyss. A. vs. 204.

Μετὰ δὲ τρεῖς] *Verto tertio vero die vid. Barthelius ad Matth. c.*
27. 63. p. 355. Codd. A. C. & E. μετὰ δὲ τρίτην ἡμέραν.

tor. Aliud. Aceti faecis combustae drachmae quatuor, squamae aeris, cerussae singulorum drachmae duae, cerae drachmae sex, olei myrthei quantum sufficit.

Q V A E M A M I L L A S

CONSERVENT.

C A P. CLIV.

Cuminum cum aqua tritum, mamillis obducito, extrinsecus vero spongiam ex posca imposito, et vinculo mammas stringito. Triduo vero elapso et ablato cumino bulborum florem cum melle applicato, et ligatum per triduum finito et hoc ter mense fac. Aliud. Cicutam tritam per novem dies imposito, et spongiam extrinsecus ut dictum est.

A 4

AD

τὸ κύμινον] Cod. A. τῷ κυμίνῳ.

κρίνον] Cod. D. κρινὶν σὺν βολβοῖς. μετὰ μέλιτος. Codd. A. & C. βολβὸν μέλιτι. Paulus κρίνον. Cod. E. κρίνου ὀβολόν. Leg. κρίνον βολβόν. addidit Doct. CORES, utraque lectio mendosa videtur: forte legend. κρίνω βολβόν, liliorum bulbum.

καὶ δῆσας] Copulam ejiciunt Codd. A. & C.

πάλιν] Exulat e Codd. D. & E. pro ἐκ Codd. A. & C. ἄφες.

ἡμέρας] subaudiendum εἰς. vid. Raphaelius ad Matth. c. XX. 2. p. 309.

καὶ τοῦτο] Codd. A. C. & E. καὶ ποίει τρίτον τοῦ μηνός.

τρεῖς] Perperam apud Paulum τρεῖς editum. Dicitur quoque εἰς & ἐπὶ τρεῖς, exempla dat Raphaelius ad Act. Apost. c. x. 16.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως delet. Cod. E.

Κάπνον] conf. c. 190. Cicutam extrinsecus adplicare periculosum esse adfirmat Scalpart van der Wiel Observ. rarior. cent. 1. obs. 43. Ea cum prudentia uti oportere monet Petr. Borellus Hist. & Observ. Cent. II. obs. 3. Aelianus H. A. lib. IV. c. 23. Cod. A. κάπνον. Cod. E. κάπνον. conf. de Cicutā veteres Glossae, ad Persii satyr. V. p. 40.

ἐπὶ ἡμέρας] Propositionem ignorant codd. MSS.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΤΩΝ ΜΑΣΧΑΛΩΝ

δυσωδίας καὶ συνιδρώσεις,

ΚΕΦ. ΡΝΕ'.

Στυπτηρίας ὑγρᾶς με. β'. σμύρνης με. α'. οἶνω δια-
λύσας, ἄλειψε. ἄλλο. λιθαργύρου δραχμ. ζ'. σμύρνης
δραχμ. β'. ἀμώμου δραχμ. α'. οἶνω ἀναλάμβανε. ἄλλο.
συπτηρίας ὑγρᾶς. ἀμώμου, σμύρνης, ναρδοστάχυος ἀνά
δραχμ. δ'. ἐκλείου σὺν οἶνω εὐώδει, καὶ χρω̃.

ΠΕΡΙ

σπογγάριον] Codd. A & C. καὶ ἐξῶθεν τῶν σπόγγων M. Anto-
ninus lib. V. c. 7. ἀλλ' ὡς εἰ ἐφθαλμιῶντες πρὸς τὸ σπογγά-
ριον ubi red. Th. Gatackerus p. 150. Ita quoque dicitur col-
lyrium apud Alexandrum lib. II. c. 1. p. 127. in ejus com-
positione cum spongiarum nulla fit mentio, veram compositio-
nem intercidisse suspicor: nam spongas in medicamentis adhi-
bitas fuisse, patet ex nostri c. LIV.

ἐξῶθεν] nempe ex posca ut supra, nam acida cicutae virulentiam
cicurare testatur experimentum nobilis medici Ant. Störck de
Cicuta c. 1. p. 1c.

Cap. CLV. Cod. E. ρλ'.

τὰς] relet. Cod. E.

Στυπτηρίας] Paulus lib. III. c. 35. Africanus Geopon. lib. VII.
c. 9.δυσωδίας] Cod. A. δυσώδεις, omisiss καὶ συνιδρώσεις. Cod. D. δυσ-
ωδίας καὶ συνιδρώσιν. Cod. E. συνεδρώσεις.με.] Codd. A. & D. μέρη. Du Cange Glossar. inter notas medi-
cas p. 7. με. μο, μέρος conf. Matth. Hosius de Numismat.
T. II. p. 201. adde quae ad Anonymum de Venae sectione notavit.

Offi-

AD FOEDVM AXILLARVM

ODOREM SVDATIONESQVE

CAP. CLV.

Aluminis liquidī partes duae, myrrhae pars una, vino dissolutis utitor. Aliud. Argenti spumae drachmae sex, myrrhae drachinae duae, amomi drachina, vino excipiantur. Aliud. Aluminis liquidī, amomi, myrrhae, spicae nardi, singulorum drachinae quatuor, vino odorato laevigatis utitor.

A 5

DE

Officit haec vox Platoni de Legib. lib. VII. p. 319. ed. Ald.

Μηδ' αὖ ἄγχις ἀνθρώπων κατὰ θάλατταν, ληστῆς, τε μέγας ἐπελθὲν ὑμῖν θηρεύσαι, ἁμὺς ἢ ἀνόμευς ἀπατέλοι. Corrig. ληστῆς ὃ ἱμερος ἐπελθάν. Gravius vitium insidet Theophylacti Bulgar. Epist. 71. p. 103, πλήρει τῇ γαίᾳ προσείσω τὸν πράμιον, ὃν μοι δῶκε μερῶν εὐώδους νύδς. ubi doct. harum epistolarum editorem praeteriit legendum, ὃν μοι δῶκε Μάραν.

με. α'.] Codd. A. & C. μέγας β'. Cod. D. μέγας α'.

διαλύσας] Cod. E. διαλύσας.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. Codd. A. & C. ἡ. Cod. E. delet.

δραχμ. 5.] Cod. E. δραχμ. 8.

ἀναλαμβάνει] Codd. A. & C. ἀναλαβάν. Cod. D. ἀναλαμβάνειον χρεῖ. ἄλλως. In Cod. E. haec formula ponitur post finem capituli, καὶ χρεῖ, ut notavit Doct. CORES.

ἄλλο] Cod. A. ἡ. ignorat Cod. E.

ἡλείου] Cod. A. C & E, λείου.

εὐώδης] Non agnoscit Cod. E.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ

σώμαχον, καὶ γαστέρα καὶ ὑποχόνδρια παθῶν καὶ περὶ
ἀνορεξίας.

ΚΕΦ. ΡΝΣ'.

Ἡ ἀνορεξία ἀποστροφὴ ἐστὶ σιτίων· γίνεταί δὲ ἢ διὰ
δυσπρασίαν τοῦ σωμαχοῦ, ἢ διὰ χυμῶν περιουσίαν. ἔπε-
ται δὲ τῇ θερμῇ δυσπρασίᾳ δίψος, καὶ ἐρυγαὶ κνισσώ-
δεις· τὴν δὲ ψυχρὰν, ὀξυρεγμία. Τῶν δὲ διὰ χυμοὺς
ἀνορεκτούντων, εἰ μὲν λεπτοὶ εἰσὶ· καὶ δαινῶδεις, δά-
κνονται τὸν σώμαχον, καὶ ναυτιῶσι καὶ διψῶσι μᾶλλον· εἰ
δὲ παχῆς καὶ γλισχροὶ· ἄδιψοι εἰσὶν ὡς ἐπίπαν. Τοὺς μὲν
οὖν διὰ θερμὴν δυσπρασίαν ἀνορεκτούντας ἡ ψύχουσα
δίαιτα

Cap. CLVI. Cod. E. ρλα'.

περὶ] Codd. A. & C. περὶ κατὰ σώμαχον καὶ γαστέρα καὶ ὑπο-
χονδρίαν παθῶν καὶ ἀνορεξίας. Cod. E. περὶ ἀνορεξίας, omittis
reliquis.

ἀνορεξία] Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 8. Celsus lib. IV. c.
5. Paulus lib. III. c. 37. Lactantius ad Statii Thebaid. lib. I.
vs. 705. Comesse enim non finitur, cui fastidium irrogatur.

ἢ διὰ] Codd. A. & C. ἡ δυσπρασία. Abest ἢ a Cod. E.

σωμαχοῦ] Voce σωμαχοῦ usus est noster c. 157. 159. 160. & 161.
ἐν γαστρὶ maluit c. 162. & 163. Observat G. W. Wedelius
Exercit. Dec. IX. Exerc. 4. p. 28. Stomachum dici graecis po-
sterioribus ac latinis, cum antiquiores γαστέρα & κοιλίαν usur-
pant: conf. Hieron. Mercurialis Var. Lect. lib. I. c. 1. Ero-
tianus Lex. p. 29. ὃ καὶ σωμαχον κοινῶς καλοῦμεν Scaligerana
prima p. 47. Trillerus de pleuritide p. 135. Anticulum τοῦ
omittit Cod. E.

χυμῶν] Theophylactus Bulgar. epist. LVIII. p. 92. κακῶς ἔχει τὸ σῶμα
— ἂν — ὀρεξίας μὲν εἰς ἑσχατον ἦκον — καὶ τὴν γαστέρα χυμῶν
ἐμπλεῖ περιειμένος, ἂν πρὸς τὴν τομὴν εὐδαιῖ ἀλλὰ τοῦ και-
ροῦ διδόντος χρῆσθαι, ὀξυσάκχαρι χρωμένα καὶ τούτῳ πεφει-
σμένως. Codd. A. & C. χυμῶν. Anonymus de V. S. p. 5. εἰ
δ' ἂν ὀρεξία γίνηται ἀπὸ πλεονάζοντος καὶ θερμῆς. leg. εἰ
δ' ἀνο-

DE STOMACHI, VENTRICULI

ET PRAECORDIORVM AFFECTIBVS, ET CIBI FASTIDIO,
QVOD GRAECI ἀνορεξίαν appellant.

CAP. CLVI.

Fastidium cibi est, cum stomachus cibos aver-
satur, idque fit, vel ob intemperiem ipsius, vel humorum
redundantiam; calidam porro intemperiem sequuntur si-
tis, nidorosi ructus. Frigidam ructus acidi. Qui humo-
rum vitio cibum respuunt, si quidem tenues sunt et
erodentes, ventriculi morsum percipiunt, nauseaque et
siti magis conflictantur, si vero crassi, et visceridi, nul-
la prorsus siti torquentur. Qui igitur ob calidam in-
temperiem cibum averfantur, hos victus ratio frigida
juvat;

ὁ ἀνορεξία γίνεται ἀπὸ πλεονάζοντος χυμοῦ καὶ θερμῆς δυσκρα-
σίας.

περιογσία] Codd. A. & C. περιογσία.

δὲ τῇ] Codd. A. & C. μὲν τῆς θερμῆς δυσκρασίας.

δίψος] Cod. E. δίψα.

κηισώδης] Codd. A. & C. κηισώδης.

τὴν] Leg. τῇ δὲ ψυχρῇ, ac ita Codd. A. C. & E. conf. c. 12.

ἔξυρεγμία] consul. de hac voce Theophilus de alvi recrementis c.
2. p. 248.

χυμὸς] Cod. A. χυμὸν. Cod. E. χυμῶν.

δαίνονται] Codd. A. & C. δαίνονται.

καυτιῶσι] Substantivum καυτία reddendum Avetaeo de caus. morb.
acut. lib. II. c. 2. p. 12. C. εἴτε ἐν αὐτῇ ἐμέσει. leg. ἐν
καυτίῃ atque sic etiam Crassum legisse video Maximus Tyr.
Dissert. X. sect. 2. p. 105. τελευτῶσα δὲ οὖν, ἐπολιθαιένται
αὐτῇ τῶν σωμαίων. κ. τ. λ. corrigo, καυτίῃ.

εἰ δὲ] Codd. A. C. οἱ δὲ παχοί.

ἄς] interpres prorsus vertit, malim ferme vid. Elphorus ad Joan. c.
VI. 19. & Devarius p. 368. conf. c. 141.

ἡ ψύχρα] Cod. A. & C. ἡ ψύχρα.

δαίτα ὠφελῆ, οἶον, ἄρτος ἐξ ὀξύρατου, ὀξύγαλα,
 ἰντιβα, θριδακίαι, καὶ τὰ δι' ὄξους ἅπαντα· πόσις ἰδὲ
 ὄξος μεθ' ὕδατος. ὕδωρ τοῖς δὲ διὰ ψύξιν, τὰ ἐναντία προσ-
 ἕκει· οἶνον δίδου παλαιὸν πίνειν καὶ κονδίτον, καὶ ὑδρόγαρον,
 αἰσίου τὲ, πηγάνου καὶ πετροσελίνου τὸ ἀφέψημα, καὶ
 πέπερι· δίδονται δὲ καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπέρεων, καὶ τὸ
 διὰ καταλαμίνθης, καὶ τὸ πολύετες, καὶ τὸ διοσπολιτι-
 κόν. καὶ τὴν διὰ μόσχου, καὶ τὴν θηριακὴν, καὶ σκορδο-
 φαρίαν. Τοὺς δὲ διὰ πλῆθος χυμῶν ἀναιρετοῦντας
 ἐμῶν κελεύσωμεν. δι' εὐκράτου, ἢ μελικράτου, ἢ καθαρ-
 τέον αὐτοὺς διὰ τῆς πικρᾶς ἢ διὰ τῶν μηλοκυδωνίων, τὸ
 λαμ-

ὠφελῆ] Codd. A. C. & E. ὠφ(λί)μος. Adjectivum hoc recentio-
 ribus s. Jeanne. Anonymus de V. S. p. 5. περὶ φλεβοτομίας ἀδη-
 λον καὶ ὠφελίμος.

ὀξύρατος] Cod. A. & C. ὀξύκρατον.

ὀξύγαλα] Delectant hoc Turcas retert Busbequius Epist. I. p. 90.
 Delicatiores illud edulcorabant Persae, melle ut puto, vid. Po-
 lyaeus lib. IV. p. 356.

ἰντιβα] Cod. A. & C. ἐντύβα. Cod. E. ἰντίββα.

θριδακίαι] Cod. A. & C. θριδακίνη πικτή. Cod. E. πικτή. leg.
 πικτή. Horatius serm. lib. II. Satyr. 4. vs. 59. Plinius lib.
 XIX. c. 8. Florentinus Geopon. lib. XII. c. 13.

ἅπαντα] Q. Ser. Samonicus c. XIX. vs. 15.

Et potu & potu stomacho conducit acetum.

πόσις] Codd. A. C. & E. πόσις δὲ ὕδωρ καὶ ὄξος.

ὕδωρ] Exulat e cod. A. & C. sed locus est mutilus, ita ex Paulo
 refarciendus, καὶ ποτε καὶ ψυχρὸν ὕδωρ. Claudius apud Sue-
 tionium lib. V. p. 525. quod pater ejus frigidam agro sibi tem-
 pestive dedisset. Turcas quoque frigida uti ad cibi appetentiam
 auctor est Busbequius Epist. III. p. 254. conf. epigramma Ma-
 cedonii Anthol. lib. II. c. 47. epigr. 26. & Reinesius ad Petro-
 nium c. 42. p. 188. Sponius Miscellan. Erud. Antiquit. p. 206.
 & p. 309

τοῖς δὲ διὰ] Cod. E. τῶς διὰ.

τὰ ἐναντία] Conf. c. 16.

προσῆκει] Codd. A. C. & E. προσίναει.

οἶνον] Hippocrates Aphor. II. 21. Horatius Epod. IX. vs. 35. Ve-
 tustitas vinum e immendabat. Pindarus Olymp. Od. IX. p. 33.
 licet amorum fieret, ut scribit Seneca epist. 64.

juvat, qualis est panis ex posca, lac acetosum, inty-
bium, lactuca et quaecunque ex aceto parantur. In
potu aceto cum aqua mixto utentur. Contraria au-
tem conveniunt his, qui ob frigidam intemperiem ci-
bi fastidio laborant, vinum itaque vetus et conditum
propinato, et hydrogarum, anisi item rutae et petro-
selini decoctum, vel piper etiam, vel ipsum medica-
mentum, quod ex triplici pipere constat, vel cui no-
men Diacalaminthos, vel polyetes, vel quod Diospo-
lites dicitur, vel Diamoschum, vel theriacam ipsam
exhibeto, et saepe allia esui offereto. Qui vero ob hu-
morum redundantiam cibos fastidiunt, his vomitum
imperabimus, vel ex aqua temperata vel mulla dilu-
tissima, et illos picra ex aloë, vel medicamento ex
malis

κοιτίτων] Cod. A. & C. κοιτίλον. Huc pertinet epigramma Pal-
ladae Anthol. lib. I. c. 39. epigr. 10.

ἀνίσσε] Codd. A. & C. ἀνίσσε.

πηγάς] Codd. A. C. & E. καὶ πηγὰς. Revocanda copula in tex-
tum, in editione Martii perperam omissa.

τριῶν] Hujus medicamenti compositionem ipse auctor subjunxit huic
operi c. 294.

καὶ τὸ διὰ] articulus abest a codd. A. & C. Compositionem vide
apud nostrum c. 293.

διοσπολιτικὸν] Noster c. 292. Alex. lib. VIII. p. 502.

μόσχος] Codd. A. & C. μόσχον. Id est quod muscum recipit, vid.
Du Cange Gloss. p. 957. & Martini Elymol. p. 1122.

θηριακὴν] Cod. E. τῆς θηριακῆς. Xiphilinus Hadr. p. 250. ἔ γάρ
ἐστιν ὅτε μεθ' ἡμέραν, πλὴν (leg. πρὶν) τῶ φαρμάκου τῆ θηριακῆ κα-
λυσμένης, ἐπιτίτετο ἐλάμβανε δὲ τὸ φαρμάκον, ὥς ὅπως ὅτι ἐδεδι-
ε, ὡς ὅτι τὸ τε σωματικὸν καὶ τὸ πνευματικὸν φαίλας ἔχει, καὶ
φασιν ὅτι δι' ἐκείνην αὐτὰρ καὶν πρὸς τε τ' ἄλλα ἐδύνάτο.

σκορδοφαγίαν] Codd. A. & C. σκορδοφαγίας.

τὸς δὲ] Cod. E. τὸς τε.

πλήθος] Codd. A. & C. πλήθος χειμὸν.

κελεύσωμεν] Codd. A. C. & E. κελεύομεν. Praefens pro futuro vid.
c. 1. Aquae tepidae non meminit noster hoc in casu, quam
ἀνίσσε-

λαμβάνον σκαμμωνίαν, ἢ τὸ διὰ τοῦ ῥοδομέλιτος. Ἐπι-
 θέματα ἀνορέκτοις. Ὀμφανίου δραχμ. δ'. ῥόδων ξη-
 ρεῖν δραχμ. δ'. αλόης δραχμ. δ'. κηκίδος δραχμ. ε'. Φει-
 νίκων οὐγλ. β'. οἰνάνθης. μελιότων, ῥόδων ἀνὰ δραχμ.
 γ'. μασίχης οὐγλ. α'. κρόκου δραχμ. ε'. Ὀμφανίου δραχμ.
 β'. αλόης δραχμ. ιη'. πᾶ καὶ οἶτος. ἄλλο. αἰψιθίου, με-
 λιότου, κηκίδων ἀνὰ δραχμ. γ'. μασίχης δραχμ. ε'.
 ῥόδων, κρόκου ἀνὰ δραχμ. β'. αλόης δραχμ. γ'. χρῶ.

ΠΕΡΙ ΒΟΥΛΙΜΟΥ

ΚΕΦ. ΡΝΖ'.

Ὁ βούλιμος πανταχῆς ἐστὶν ἀνορεξία· γίνεται δὲ ἐπὶ
 ψύξει καὶ νεκρώσει τοῦ στομάχου, καὶ δεῖ τοῖς θερμαίνου-

σιν

δυσσεμέτοις propinabant medici vid. Synesius Ep. 121. p. 74. omi-
 fit eam, quod res esset lippis ac tonsoribus nota, nam ipse de
 medicamentis praecipue sollicitus est.

ἢ μελικράτῃ Defunt in Cod. E.

μηλοκύδωνιν] Alexander lib. VII. p. 327.

σκαμμωνίαν] Codd. A. & C. σκαμμονίας.

ῥοδομέλιτος] Alex. l. c. p. 327. Finem hujus capitis faciunt Codd.
 A. & C. Cod. E. addit: ἐνεργεῖ δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὰ κατὰ
 τὸν στομάχον, καὶ γαστέρα καὶ ὑποχόνδρια πᾶσα.

Ἐπιθέματα] Novum caput hic inchoant Codd. A. & C. cujus hoc
 lemma: τιθεματα ἀνορέκτοις. In cod. E. praefigitur nume-
 rus ελβ'.

δραχμ. δ'.] Codd. A. C. & E. ubique δραχμ. ε'.

ῥόδων] Exulat e Cod. E.

μελιότων] Codd. A. & C. μέλιτος ἀνὰ, omīssa voce ῥόδων. hic,
 sed posita post μασίχης.

malis cotoneis praeparato, cui adjectum sit aliquid scammoniae vel quod constat Rhodomelite purgabimus. Epithemata ad eos qui cibi fastidio laborant. Omphacii, rosarum, siccarum, aloes singulorum drachmae quatuor, gallarum drachmae quinque, palmularum unciae duae, oenanthae, meliloti, rosarum singulorum drachmae tres, mastiches uncia, croci drachmae sex, omphacii drachmae duae, aloës drachmae octodecim, albuminum ovorum et vini quantum satis est. Aliud. Absinthii, meliloti, gallarum singulorum drachmae tres, mastiches drachmae quinque, rosarum, croci, singulorum drachmae duae, aloës drachmae tres, utere.

DE BULIMO.

CAP. CLVII.

Bulimos perfecta est cibi inappetentia, nascitur ex refrigeratione et ventriculi exolutione. Itaque valde cale-

κρόκῳ — κρόκῳ] Desunt in codd. A. & C. videntur duae formulae in unam coaluisse.

δραχμ. 5'] Cod. E. δραχμ. β'.

ἀλόης] *Attuarius* de affect. spir. animal. lib. I. c. 4. p. 16. de aloë: αὐτῆς δὲ ἐκλελυμένον σῶμα γαστρὸς τοιῶσκις αἱ τῇ συφύτῃ ἐξῶθεν ἐπιθεῖς

δραχμ. ιη']. Cod. E. δραχμ. β5".

ἀλ'] An leg. ὄα, *forba*? *Martialis* lib. XIII. epigr. 26. & ibi *Ra. derus* de qua voce ne quid plura adferam, otium nobis fecit *Doct. Ruhnkensius* ad *Timaeum* p. 136.

Cap. CLVII. Cod. E. ρλγ'.

Ὁ βέλμος] Codd. A. & C. Ἀβέλμος. Cod. D. βελήμος. *Paulus* lib. II. c. 50. sed noster caput hoc & sequens ex *Paulo* non desumpsit. *Aristoteles* Probl. Sect. V. 9. *Erasistratus* apud *A. Gellium* N. A. lib. XVI. c. 3. *Priscianus* lib. II. c. 29. p.

σιν ἄγαν χρεῖσθαι. τὸ διὰ καλαμίνθης, τὸ διὰ πεπέ-
ρεως, τὸ διοςπολιτικόν, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἔξωθεν δὲ τὸ
τε διὰ δαφνῶν, καὶ τὸ πολυάρχιον, καὶ τὸ εὐώδες, καὶ
τὰ προειρημένα.

ΠΕΡΙ ΚΤΝΩΔΟΣ

ὁρέξεως.

ΚΕΦ. ΡΝΗ'.

Κυνώδης ὁρέξις ἐστὶν ὅταν αὐέτρων σιτίων ὁρέγονται,
καὶ αἰεὶ ἐσθιόντες πεινώσιν, ὥσπερ οἱ κύνες μὴ χορταζό-
μενοι.

114. *Athvarius de dignot. morb. lib. II. c. 44.* *Pfellus apud Fabricium Biblioth. Gr. T. V. p. 184.* *Schol. Aristophanis ad Plut. vs. 271.* *Scaliger Scaligeran. prim. p. 32.* *Coelius Rhodius Lect. Antiq. lib. XXVI. c. 1.* *Boëlius Oecon. Hippocr. p. 79.* *Gruæius Lect. Hænod. c. 24. p. 122.* *Hieron. Magius Miscell. lib. II. c. 1.* *Jo. Langius Epist. Med. lib. II. ep. 27.* sed veteres frequenter bulinum & adperitum caninum confundunt. *Jo. Chrysostomus in Pauli epist. II. ad Timoth. Sermon. VII. p. 361.* ἀλλ' ἢ μὲν τοῖς σάμοσι τὸ τείσταν κόλασις ἐστὶν ἢ χαλεπατότη, βολικία λεγόμενη παρὰ τῶν ἰατρῶν, ὅταν τις πολὺν ἐμφορέμενος, τῷ λιμῶνται μὴ ἀπαλλάττηται.

ἄγαν] Cod. E. ὑγρῶν, male.

χρεῖσθαι] χρεῖσθαι· οἶον Cod. E.

τὸ διὰ κ.] Codd. A. & C. οἶον τὸ διὰ κ.

πεπέρεως] Codd. A. C. & E. τὸ διὰ γ' πεπέρεων.

διοςπολιτικόν] Codd. A. & C. διοςπολητικόν.

τὸ, τε] Cod. E. ignorat τε.

δαφνῶν] Pro δαφνῶν. Post δαφνῶν addit Cod. E. ἐπιθετίον δέ.

πολυάρχιον] *Alexander lib. VII. p. 356.*

εὐώδες] *Alex. lib. VII. p. 329. & p. 355; conf. Edm. Chishull de nummo scepi p. 131.*

Cap. CLVIII. Cod. E. ςλδ'.

ἀμύττων] *De Praxagoræ famulo Coelius Aurel. morb. chron. lib. III. c. 2. p. 436. conf. A. Genius N. A. lib. VI. c. 19. G. On-*

calescentibus utendum est, quod Diacaminthe dicitur, et quod ex piperibus constat, et Diospolites, et id genus alia. Extrinsecus vero, quod ex lauri foliis constat, et polyarchion, et quod a grato odore euodes dicitur, et quae superius comprehensa sunt.

DE CANINO APPETITU

CAP. CLVIII.

Caninus appetitus est, cum immoderatus cibos appetunt, et quamvis semper cibum sumant, nunquam tamen saturantur, instar canum. Fit autem
hic

Outhovius Judic. Jehovae p. 547. Vere Seneca Natural. Quaest. lib. VI. c. 2. Non cibus nobis, non humor, non vigilia, non somnus sine mensura quadam salubria sunt. Sed apud nostrum leg. ἀμέτρως, vel ἀμετρον.

ορέγονται] Codd. A. & C. ορέγνυνται.

πεινῶσιν] Codd. A. & C. αἰ πινῶσιν. Cod. E. αἰ πινῶσιν. sic bis τὸ αἰ habent.

πεινῶσιν — χορταζόμενοι] Ev. Lucas cap. VI. 21. μακάριοι οἱ πεινῶντες νυν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Verbum χορτάζεσθαι de hominibus adhiberi exemplis probavit L. Bos exercitat. Philol. c. IV. p. 21. cui junge Elsnerum ad Matthaei c. V. 6. Sossibius apud Casaubonum Lect. Theocrit. c. 12. p. 263. Stephanus Byz. de Urb. V. χορτάσω p. 759. Verbum hoc exponit Jo. Chrysostomus Opp. T. I. p. 173. ἐμπλησθήσεσθαι, πληρώσειν αὐτῶν τὴν ἐπιθυμίαν.

ὥσπερ] Cod. E. ἡγὼ ὥσπερ.

μειοί· γίνεσθαι δὲ τὸ πάθος διὰ ψυχρὸν χυμὸν, καὶ ὀξώ-
 δη ἐν τῷ σομάχῳ. Τούτοις διδόναι δεῖ ὑδρόγαρον, καὶ
 τὸ διὰ τριῶν πεπέρεων, καὶ τὸ κυδωνιάτον, καὶ τὸ διοσ-
 πολιτικόν, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΑΤΤΟΥΣ

σομάχους, καὶ ἐμοῦιτας τὴν τροφήν.

ΚΕΦ. ΡΝΘ'.

Ἀλόης, μασίχης, σύρακος ἀνὰ οὐγγ. β'. ἀψινθίου
 οὐγγ. γ' οἰνάνθης οὐγγ. γ'. γλευκίνου ἐλαίου οὐγγ. ζ'. μη-
 λίνου οὐγγ. δ'. οἴνου τὸ ἀρκοῦν· βοηθήματα δὲ, ὅτε τῶν
 ἀμαζόνων τροχίσκος καὶ ὁ ἀσῆρ, καὶ ῥοῖα μετὰ ἡδυσμυ
 κυλὸς καὶ μέλιτος ἐψημένοι ἕως μέλιτος πάχος καὶ ἐκλει-
 χόμενος.

ΠΕ-

χυμὸν] Codd. A. et C. χυμὸν.

ὀξώδη] Codd. A. et C. ὀξώδης.

δεῖ] Delent Codd. A. C. et E.

κυδωνιάτον] Codd. A. et C. κυδωνιάτον.

διοσπολιτικόν] Codd. A. et C. διοσπολητικόν.

C a p. CLIX. Cod. E. ρλέ'.

πρὸς τὰς] Codd. A. & C. περὶ τὰς

ἐκλύτας] Resolutum vertit interpres, stomachum solutum maluit Se-
 neca Natural. Quaest. lib. IV. c. 13.

σομάχους] Codd. A. & C. σομάχων καὶ ἐμῶντων.

τροφή] Cod. D. ἐμῶντας τροφάς. De imperatore Nerva Tzetzes
 Chil. II. vs. 44.

Ἐμῶν τε πᾶσαι τὴν τροφήν —

conf. Xiphilinus p. 227. quod idem tradidit de Vitellio p. 194.
 & de Plautiano p. 313.

αλόης] Paulus lib. III. c. 37. Codd. A. & C. ἀλώης. Cod. E.
 αλόη.

hic affectus ob humorem frigidum et acidum in ventriculo. His hydrogarum, et quod ex triplici constat pipere medicamentum et cydonatum, et Diospolites et id genus alia exhibere oportet.

AD VENTRICVLVM

RESOLVTVM, ET QVI CIBOS EVOMIT.

CAP. CLIX.

Aloes, massiches, styracis singulorum unicas duae, absinthii unciae tres, oenanthe tantundem, gleucini olei unciae sex, melini unciae quator, vini quantum satis est. Huc etiam facit pastillus Amazonum, et aster et mali punici succus, pro delinctu, cum mentha et melle coctus, dum mellis crassitudinem habeat, sumptus.

B 2

DE

ἀψινθίς] Codd. A. & C. ἀψίνδιον & οἰάνθη.

ὅτε] Leg. divisim ὅ, τε.

ἀμαζών] Codd. A. C. & E. ἀμαζών. Alex. lib. VII. p. 359.
Paulus l. c. & lib. VII. c. 12. p. 273.

τροχίσκος] Hactenus Paulus Cod. E. τροχός.

ἀσθή] Paulus lib. VII. c. 12. p. 273.

χοῖα] Codd. A. C. & E. καὶ ὁ χυλὸς τῆς χοῖας. μετὰ ἡδύσμι
χυλῶ. recte.

ἐψήμενα] Cod. E. ἐψέμενα. Codd. A. & C. ἐψώμενα. & non
ἐκλαγχόμενα, nempe βοηθήματα, quod probō, propter illa
quae notavi ad c. 70.

ἔως] Cod. E. καὶ ἔως.

πάχος] Codd. A. C. & E. πάχος, sed noster more recentiorum
accusativum forte maluit, ut Malalus Chronogr. v. 409. ubi
vid. Chilmeadius. Jul. Africanus Cesto c. 26. in epistola Gram-
mii in Sylloge. Nova Epistol Norimberg. Vol. I. lib. III. p.
596. ἔως ἡμέρας δίνω. Nisi apud notum subaudiendum sit
ἔχειν, novum namque non est in formulis medicorum quae-
dam omitti. Quis enim ignorat pilulas sine quibus, praeteritis
feculis adeo celebratos, ubi subintelligendum est sine quibus
vivere non possumus, monuit Boethorius epist. ad Jo. Fr. Gro-
novium p. 51. vel ut medici sine quibus esset: vult Nicolai My-
tepp, quarum compositionem habes apud Jo. Jac. Woyt Gazo.
phylac. p. 729.

ἐκλαγχόμενος] Cod. E. ἐκλαγχόμενος.

ΠΕΡΙ ΑΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΕΛΟΥ.

ΚΕΦ. ΡΞ'.

Τοῦτο γίνεται δι' ἀλμυρῶν Φλεγμάτων ἐν τῷ στομάχῳ ὄντων· καὶ δεῖ τοῖς ἐμετικαῖς κενεῖν τὸν στομάχον, ἢ ὀξύμελιτι ἢ διὰ ῥαφανίδων, ἢ ὅσος σκυλλητικόν. εἴθ' οὕτως δοτέον τὴν πικράν.

ΠΕΡΙ ΛΥΓΜΟΥ.

ΚΕΦ. ΡΞΑ'.

Τὸ τοῦ λυγμοῦ σύμπτωμα ἐπγίνεται τῷ στομάχῳ διὰ πλήρωσιν ἢ κέωσιν, ποτὲ δὲ καὶ διὰ δῆξιν χυμῶν, δριμέων τὲ καὶ Φαρμακωδῶν ταῖς ποιότησιν, ἅς ἐὰν ἐμέσωσιν αὐτὶν παύονται. Τούτοις διδόναι χρὴ πύργανον
μετ'

Cap. CLX. Cod. E. ρλς'.

περὶ ἄσης] Codd. A. & C. περὶ ἄσεως καὶ σελήσιασμοῦ. Ultimam vocem agnoscit Du Cange Gloss. p. 1348. Cod. D. περὶ ἄσης καὶ σιλέσης.

ἄσης] vid. Foësius Oecon. Hippocr. p. 62.

σύνελς] Theophylactus Bulgar. epist. 65. p. 97. ταυτιὰ, καὶ σιελισμός, καὶ τὸ παρακολούθημα ἐμετος, καὶ τὸ ἐκθερμῆναι ὑγρὸν αἷμα καὶ αἰσθῆσθαι κατὰ τῷ τέλει χολῆς τί μέρος κ. τ. λ. hinc apud nostrum malim σιελισμὸν legere, quam meam emendationem confirmat Codex Sangermanensis. Adde Paulum lib. III. c. 37. & Petri Monacii epist. Medicinal. ep. 198. p. 323.

ἀλμυρῶν] Codd. A. & C. ἀλμυρῶ φλέγματι — ὄντι. Cod. E. ἐν ἀλμυρῶ φλέγματι.

ὄντων] Cod. E. ὄντι.

κενῶν] Codd. A. & C. κοινῶν.

σκυλλητικόν] Codd. A. & C. σκυλήτικον.

ἔτας] conf. c. 33. & 67.

Cap. CLXI. Cod. E. ρλς'.

Τὸ τῆ] Galenus sec. loc. lib. VIII. p. 279. Aëtius lib. V. c. 106. Paulus lib. II. c. 55.

λυγμῶν] Alexander Aphrod. lib. I. probl. 45. Aelianus H. A. lib. IX. c. 31. Vocis etymon aperit Hoeselinus ad Apollonii Rhod. lib. IV. vs. 1238.

DE FOETORE ET SALIVA.

CAP. CLX.

Hoc fit ob humores falsos contentos in ventriculo. Vomitu itaque evacuatio tentanda erit, quod fiet, exhibito vel aceto mulso, vel radiculæ succo, vel aceto scillite, et novissime picra exhibenda.

DE SINGULTU.

CAP. CLXI.

Singultus oritur vel ex repletione stomachi, vel inanitione, nonnunquam ex rosione humorum acrim, et qualitate medicamentosa praeditorum, quos ubi evomuerint, statim liberantur et affectio cessat. His ruta

B 3

ex

στομάχῳ] In pulmone statuit *Aristoteles* Probl. Sect. XXXII. 1.

ἢ κίψωσιν] Codd. A. & C. ἢ διὰ κ.

καὶ διὰ] copula omiſſa in Codd. A. et C.

χυμῶν] Codd. A. & C. χυμῶν δερματιῶν. Cod. E. collocat post φαρμακωδῶν.

Φαρμακωδῶν] verto: viroſa. conf. de hac voce viri docti ad *Petro-*
nii c. 107.

αὐτίκα] Codd. A. & C. αὐτοὶ καταπαύονται. λύζοντες, quod etiam additum apud *Galenum* l. c. conf. c. 156. Verum quam periculosa ſit aliquando haec affectio, declarat exemplum *Pauli Scarron*, qui ea intereuntus fuit, vid. *Anecdotes Littéraires* T. I. p. 176. Vidi *Amſtelodami* nobilem *Hibernum*, virum τετράγωνον, qui ea graviter decumbebat, cui juſſeram venam ſecari, ſed neglecta fuit venae ſectio, et intra dies quinque in orci peculium ceſſit.

παύονται] Verto ceſſare ſolet, vid. *Hoelſlinus* ad *Aplolonii Rhod.* lib. IV. vs. 1630. Verbo παύειν & παύεσθαι frequenter utuntur medici poſteriores, ubi morbi ceſſationem indicant, ſic noſter c. 170. *Syneſius* de febr. c. X. p. 306. μετὰ τὸ πέπαισθαι καὶ ῥέπσει ψυχῇ. *Anonymus* de V. S. p. 38. ληθαργία παύει — τὰ δάκρυα παύει. *Athenagoras* Legat. pro *Chriſtian.* p. 37. οὐτε ἀπολίαν ἐπιτρέπων ἢς ἐπαυτέ τις τὴν παρ-

μετ' οἶνε, ἢ σέληνον ἐψημένον μελικράτῳ ἢ κύμινον λεῖον
μετ' οἶνε ἢ καλαμίνθης. ἢ καστορίου δραχμ. α'. σὺν ὄξυ-
κράτῳ, δίδου δὲ καὶ τὸν ἀστέρα τροχόν, καὶ σικίας κού-
φας κατὰ τοῦ σουάχου ἐπιτιθέναι χρὴ, καὶ τὰς ἐμβρο-
χὰς τὰς διὰ κυπρίνου ἢ ναρδίνου.

Π Ε Ρ Ι Α Π Ε Ψ Ι Α Σ

ἐν γαστρὶ.

Κ Ε Φ. Ρ Ε Β'.

Απεψία ἐν τῇ γαστρὶ ἢ διὰ ψύξιν γίνεται καὶ ἔχει
σημεῖον τὴν ὀξώδη ἐρυγὴν, καὶ δαΐτ' ἀθερμαίνοντα διδόν-
ναι, οἷον ὑδρογάρον, ἀπόθερμον κυδωνάτον, τὸ διοσπο-
λιτι-

παρθενίαν. Beatus Chrysostomus T. I. p. 142 καὶ τῆς περὶ τὰ
χρήματα μαρίας πάλιν παυθείσης. conf. Doct. Lennep analogia
Ling. Gr. p. 309.

μελικράτῳ] Leg. ἐν vel σὺν μελικράτῳ, nam noster frequenter prae-
positione σὺν, utitur ubi alii ἐν vel εἰς adhibent vid. c. 180.
Cod. E. μελίκρατον. Aelianus H. A. lib. VI. c. 56. καὶ γὰρ
ἐν αὐτῷ εἴζας ἐρύττεσι.

κύμινον] Plinius lib. XIX. c. 8. Si tritum ex aqua potetur, in do-
lore stomachi prodest.

καλαμίνθης] Codd. A. & C. καλαμίνθην. Cod. E. rejicit hanc
vocem post ὄξυκράτῳ.

τροχόν] Cod. E. τροχίσκον.

ἐπιτιθέναι] Codd. A. et C. καὶ ἐπιτιθέναι.

χρὴ] Codd. A. et C. δαΐ.

ταῖς] Codd. A. C. & E. ταῖς ἐμβροχαῖς ταῖς.

Cap. CLXII. Cod. E. ρλη'.

περὶ] Codd. A. & C. περὶ τῆς ἐν γαστρὶ ἀπεψίας.

ἀπεψία] Cod. E. ἀπεμψία ἢ.

ἐν τῇ] Codd. A. & C. ἢ ἐν γαστρὶ.

ὀξώδη] Codd. A. & C. ὀξώδη ἐρυγὴν.

δαΐτ' αὐτῷ] Codd. A. & C. δαΐται.

ex vino danda, seu apium cum mulla coctum, vel cyminum ex vino tritum, vel calamintha, aut castorii drachma ex posca, praeterea pastillus, qui alter dicitur, cucurbitulas item ventriculo absque scarificatu affigere, cumque ciprino seu nardino oleo irrigare oportet.

DE CRUDITATE

VENTRICULI.

CAP. CLXII.

Cruditates ventriculi ex frigidityte oritur et signum habet ructum acidum. His calida sunt exhibenda, quale est hydrogarum calidum, cydonatum, Diospor-

B 4

liticum

Θερμαίνοντα] Ex doctrina Hippocratis de natur. pueri XXXII. p. 156. ed. Linden. male Cod. E. *ψυχραίνοντα*. de quo verbo consul. Conr. Gesnerus ad Moschionem p. 56.

ἀπὸθερμα] Codd. A. & C. *ἀπὸθερμα*. Vertit interpres calidum; male; nam *ἀπὸθερμον* est caloris expers, frigidum. Aretaeus morb. diurn. lib. II. c. I. p. 50. D. *γίγοντες μὲν πάντα παθεῖν στοιμοί, ἀπὸθερμοί*. Recentiores *ἀπὸθερμον* vocant placentam melle substantiam ut docet Du Cange Glossar. p. 102. & Hemsterhuys ad Aristophanis Plut. p. 422. Hoc enim in casu placentis stomachum refocillabant. Insignis in hanc rem locus est Iuliani Or. VI. p. 190. D. *πλὴν γὰρ ἢ δύναι μνησθῆναι ὑπὸ τῆς κατὰς καὶ βδελυγίας, διεσπάρησαν τὸν σωμαχὸν καὶ ἀπόσιτοι γέγοναν, αἵ τινες αὐτὸς οἱ θεράποντες (ἢ θεράπυντες) κατέλαβον ὀσμάς καὶ μύρις καὶ πνεύμασιν*. conf. Scalligerana prima p. 135. v. *πνεύματα* Varro tamen apud A. Gellium N. A. lib. XIII. c. II. *πνεύμασιν* enim cum *πέψῃ* societas insida. Placentas quoque commendat Aretaeus cur. morb. chron. lib. I. c. 3. p. 120. E. quem locum ita refut. go. *εὖ ποιεῖσιν ἡδὲ πνεύματων εὐπεπτα*. Recte autem addidit Iulianus *ὀσμάς*, quo in casu pulegio utebantur, vid. Lucilius Anthol. lib. II. c. 50. epigr. I. *Τὸ ἀπὸθερμον* quid esset apud Galenum fugit Calp. Hoffmannum, qui significationem ejus petiit a Th. Reinesio epist. 24. p. 91.

κυδωνάτων] Codd. A. et C. *κυδωνάτων*.

λιτικὸν· τὸ διὰ τριῶν πεπέρσεων, τὸ διὰ καλαμίνθης,
τὸ διὰ κυτρίου, καὶ θάλψι τῶν ὑποχονδρίων, ἢ παιδίων
εὐσκαρον ἐπιτιθέναι τῇ γαστρί· εἰ δὲ διὰ θερμότητος,
σημῆον ἔχει τὴν κισσώδη καὶ καπνώδη ἐρυγὴν· καὶ δεῖ
τοῦναντίον τὰ ψυχρὰ εἰδόναι, οἷον ῥοσάτον, καὶ ὀπώραι,
καὶ τὰ δύσφθικτα, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΠΕΡΙ ΕΜΠΝΕΥΜΑΤΩΣΕΩΣ

γαστρός:

ΚΕΦ. ΡΕΓ'.

Ἐμπνευματώσεως ἀρχὴ τροφὴ κακῶς διοικουμένη·
ἔστι δὲ ἡ τῶν πνευμάτων· εἰς χυμῶν τιῶν εἰς ἀτμούς
ἀναλυομένων ὑπὸ θερμότητος κλιαρᾶς· καὶ δέεται ἐμ-
βρο-

διοσπολιτικὸν] Codd. A. & C. διοσπολητικόν.

κυτρίῃ] l. κυτρίῃ.

θάλψις] Codd. A. & C. θάλψις; & glossa marginalis θερμότης.
μετὰ σὺν τηρίῃς.

παιδίων] Codd. A. & C. παιδίων ἄσκαρον.

παιδίων] conf. Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. II.
c. 13. & Jo. Langius Epist. medici. lib. I. ep. XII. p. 52.
Quantum profit aetate provectis si cubaverint cum junioribus,
sed simul quam infestum id sit hisce docet historia apud Ra-
mazzinum de morb. artific. c. 14. p. 82. sed id non tam tri-
buendum puto effluviis ex oculis emanantibus, quam iis, quae
ex toto corpore propellantur. Conf. inscriptio jocularia apud
Reinesium Cl. I. p. 156. & Malvasium Marmor. Felsin.
p. 80.

ἐπιτιθέναι] Cod. E. ἐπιτιθέμενον.

κισσώδη] Codd. A. & C. κηισώδη.

καπνώδη] Codd. A. & C. recte καπνώδη.

τὸναντίον] Codd. A. & C. τῷ.

ῥοσάτον] Codd. A. C. & D. ὑδροροσάτον.

ὀπώραι] Codd. A. & C. ὀπώραν, recte; vel cum cod. E. leg. ὀπώρας.

liticum, et quod ex triplici pipere constat, et Diacalam-
mentum, et quod ex malo citrio est. Fetus item prae-
cordiorum necessarius, et puerum bene carnosum
ventri apponere utile est. Quod si e caliditate initium
fuerit mali, signum habet nidorosum et fumosum ru-
ctum. His itaque contrario modo frigida danda, qua-
le est rosatum et pomae, et quae difficulter coquun-
tur, et id genus similia.

DE INFLATIONE

VENTRICULI.

CAP. CLXIII.

Inflationis origo ex alimento male distributo est.
Flatus vero ex humoribus ab imbecillo calore in va-
pores resolutis generantur. Irrigationes itaque ex oleo,

B 5

in

δύσφρακτα] Codd. A. & C. δύσφρακτα, πηκτὴν. Cod. E. δύ-
σφρακτα καὶ πικτὴν. Interpres male, quae difficulter coquuntur,
vertendum, quae non facile putrescunt aut corrumpuntur. πηκ-
τὴν hoc est concretam, spissam. Du Cange Gloss. p. 1164. v.
πηκτώνειν. Antiphilus Anthol. lib. I. c. 57. epigr. 14.

Πηκτὸν ἀμαξίτην φέρτον ἀαρμενίαις.

Noster c. 156. θριδακίνοι. ubi codd. MSS. θριδακίνη πυκτὴ &
πικτὴ, pro πηκτὴ.

Cap. CLXIII. Cod. E. ρλθ'.

ἐμπνευμάσεως] Paulus lib. III. c. 38. Theophilus de alvi retri-
ment. c. 17.

τρεφῆ] Codd. A. & C. τρεφῆς — διαιεμένης. Cod. E. τρεφῆς
διαιεμένης

ἔστι] Codd. A. & C. ἦν.

δῆται] Leg. δεῖ ταῖς ἐμ. subaudiendo χεῖσθαι. Cod. E. ἐμβρο-
χῶν καὶ Unde suscor verbum δῆται non sollicitandum, &
leg. ἐμβροχῶν σικύων κόφων καὶ πυρίων, ut exhibent mox Codd.
A. & C. Tertius casus arguit librarium illam ad latini ser-
monis indolem, verbi indigere, refinxisse.

βοηθεῖς μὲν δι' ἐλαίου, καὶ κυμίνου, καὶ σελίνου, καὶ
δαύκου σπέρματος ἐναφεισμένων τῷ ἐλαίῳ, καὶ σικύαις
κούφαις, καὶ πυρίαις διὰ κέγχρου. πίνειν δὲ δίδονται πο-
λίου ἀφέψημα, ἢ καλαμίνθης ἀφέψημα σὺν ὀλίγῳ μέ-
λιτι· καὶ πεπέρειος δράχμ. ὅσον α'. ὠφελῆ γὰρ καὶ τὸ
κυστέριον πινόμενον σὺν ἐχυκράτῳ. καὶ ἔξωθεν ἐπιτιθέμε-
νον σὺν ἐλαίῳ σικυονίῳ. καὶ ὁ ἀσπράγαλος ὕψος καυθεῖς,
καὶ ποθῆς σὺν οἴνῳ· δίδονται δὲ καὶ τῶν πεπτικῶν βοη-
θημάτων.

Π Ε Ρ Ι Χ Ο Λ Ε Ρ Α Σ

ΚΕΦ. ΡΕΔ'.

Χολέρα ἐστὶν ὅταν καίτωθεν καὶ ἀνωθεν χολὴ φέρεται
βιαίως· γίνεται δὲ ἀπὸ συνεχῶν ἀπεψίων. Τούτους
μὲν δεῖ ἔξωθεν καταπλάττειν, οἰνάνθην, αἰκανίαν, ὑπο-
κύτιδος χυλὸν, σιδίων, Βαλαυτίου μετ' οἴνου· δίδονται
δὲ

δι'] Delet Codd. A. C.

κυμίνῃς] Codd. A. & C. κυμίν.

σελίνῃς] Codd. A. & C: σελήν.

ἐναφεισμένων] Pro ἀφεισμένων ἐν τῷ ἐλαίῳ, conf. c. 32. Cod.
E. ἐναφεισμένῃς

σικύαις] Codd. A. & C. σικύαν κέφει, καὶ πυρίαν.

πολίσ] Exulat e Codd. A. & C.

καλαμίνθης ἀφέψημα] omissa in Codd. A. & C. vox ἀφέψημα.

πεπέρειας] Codd. A. & C. πέπερι, deleta dosi.

ὅσον α'] conf. c. 37. ubi ὅσον praecedit δράχμ. ac ita semper apud
nostrum, ac ita quoque hic cod. E. sed ab alio forte ὅσον α'.
additum praeter necessitatem, cum δράχμ. absque addito nu-
mero drachmam unam significat, ut in epigrammate Antholog.
lib. I. c. 90. epigr. 5.

ὅσον α'] Cod. E. δ. καὶ σῶνον δρασμῆς —

Xenophon Agésilao c. II. p. 223. ταύτην μείον ἢ ἐν μηνὶ κατή-
υσεν ὁ Ἀγησίλαος. Ubi mens est mense uno.

σικυονίῳ] Codd. A. & C. σικυονίς.

in quo cyminum, apium, et dauci semen sit decoctum, necessariae sunt, cucurbitulae item absque cutis incisione admotae, et fomenta ex milio, et potui datumque decoctum, vel calaminthi cum exiguo mellis, et piperis drachma, castorium quoque ex posca potum, et extrinsecus cum oleo sycionio appositum confert. Talus denique suis combustus potusque cum vino, aliaque medicamenta, quae coctionem juvant.

DE CHOLERA.

CAP. CLXIV.

Cholera dicitur cum et infra et supra bilis, idque cum impetu erumpit, origo autem ejus e continuis cruditatibus est. His itaque extrinsecus cataplasmata ex oenanthe, acacia, hypocystidis succo, malicorio, flore mali punici agrestis, cum vino adhibenda,

ἀσράγγαλος] *Discorides* lib. II. c. 57. *Codd. A. C. & E.* καὶ οὐκ ἀσράγγαλος. vid. de hoc voce *Salmasius* ep. ad *Regesium* lib. I. ep. 46. p. 100.

πεθαίς] Malim legere cum *Codd. A. & C.* τεθαίς.

C a p. CLXIV. *Cod. E.* ρμ'.

χολίρας] *Codd. A. & C.* χολίρας. *Aræteus* morb. acut. lib. II. c. 5. & de cur. morb. acut. lib. II. c. 4. *Alex.* lib. VII. c. 14. *Paulus* lib. III. c. 39. *Celsus* lib. IV. c. 11. *Caelius Aurel.* acut. morb. lib. III. c. 19. *Aut. Benivenus* de abdit. morb. caus. c. 32.

φέρεται] *Codd. A. & C.* φέρεται.

ἀπαψίαν] De *Diogene Cynico* *Athenaeus* lib. VIII. c. 5. p. 341. & *Diogenes Laërt.* lib. VI. p. 413.

μὲν δὲ] Delet particulam μὲν *Cod. E.*

καταπλάττειν] Locus male sanus, ita refingendus ex *Paulo*: καταπλάττειν τῷ διὰ φυνίκας μετ' εἰκάνθης, ἀνακίης, ὑποκυτίδος χυλῶ. *Codd. MSS.* hic nihil juvant, nisi quod εἰκάνθης habeant, *Codd. A. & C.*

βαλαυσίε] *Codd. A. & C.* βαλαυσίον.

δὲ καταφορᾶν ἀφέψημα ῥόδων, ἢ οἰνάνθης, ἢ ῥοῦ, ἢ
ἐλικίων ἀμπέλου, ἢ χυλὸν ῥοιᾶς ὀξείας, καὶ οἶνον αὐξη-
ρὸν μετὰ ψυχίων, καὶ σερνιδέλεως, καὶ τῶν ὁπώρων,
οἶον μέσπιλα, κυδώνια, ἀπια, ῥοιᾶς· ἐπιτιθέναι δὲ καὶ
σικκίας κούφας κατὰ τοῦ σομάχου, καὶ ὕδατι θερμῷ
προσαπληρῶν τὰ κῶλα· δίδόναι δὲ καὶ τὴν διὰ κωδίων,
καὶ λουτρὸν προσαικτέον.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΡΡΟΙΑΣ

ΚΕΦ. ΣΞΕ΄.

Ἡ δὲ διάρροια διαφθορά ἐστὶ σιτίων· τὰ πολ-
λὰ μὲν αὐτομάτως πύεται, μὴ τρεφομένων
αὐτῶν

καταφορᾶν] Leg. καταρρέφῃν. Paulus καταρρέφειν, Cod. E. κα-
ταρρέφειν. Codd. A. & C. κατὰ ροφᾶν. simplex ροφᾶν agno-
scunt lexica vulgaria, & noster c. 145. Scriptores, imprimis
praeterea, literas transponere notum, cujus rei unicum tantum
exemplum adferam ab interprete non satis animadversum. Phi-
les de Animal. c. 50. p. 194.

Ἄλῃκτος ἢ καὶ συμμαχῶν ἡμῖν φίλος.

ἄλῃκτος pro καλῃκτος, sponit, non negatus. Ὁρρεῖν pro ῥοφῇν
dici observat Salmasius ad Inscript. Herod. p. 153.

ἀφέψημα] Non tam ad rolas pertinet, quam ad reliqua.

ὀξείας] Codd. A. & C. ὀξώδες. Cod. E. ὀξύνης.

οἶνον] Codd. A. & C. οἶνον τὸς αὐξηροτέρους, quam. Ilectionem pro-
bo. Cod. E. αἶνος τὸς αὐξηρῶς.

ψυχίων] Codd. A. et C. ψυχῶν.

ὁπώρων] Codd. A. & C. ὁπάρας.

μέσπιλα] Codd. A. & C. μέσιλα. Psellus de victus ratione lib.

II. p. 30. Lud. Nonius de re cib. lib. I. c. 33. p. 104. Jo.

Biugerinus de re cib. lib. XI. c. 21. p. 618.

ἀπια] Codd. A. & C. ἀππια. Sic geminare solent literas librarii,
ubi opus non est. Aristaeus de caus. acut. lib. II. c. 12. p. 25.

D. E. ἀλλ' ἐς λευκὸν, παχὺ, γονοειδές. leg. αἷς λευκόν: quod
ei etiam reddendum de caus. chronic. lib. II. c. 4. p. 55. D.

E. πῦν δὲ ἀλλ' εἰς παχὺ, λευκόν. l. αἷς, pro ἀλλ' εἰς.

ῥοιᾶς] Codd. A. & C. ῥοιᾶς.

da, et offerendum ad sorbendum rosarum decoctum, vel oenanthae, vel rhois, vel vitis capreolorum vel succi mali punici acidi, vinum item austrium cum mica et similagine, es fructus horarii, quales sunt mespila, mala cotonea, pyra, mala punica, cucurbitulae denique leves extrinsecus contra ventriculum admovendae et artus aqua calida superfundendi Novissime etiam medicamentum Diacodion ipsis propinandum, et in balneum deducendi sunt.

DE VENTRIS FLVORE

QVI DIARRHOEA DICTVR.

CAP. CLXV.

Diarrhoea ciborum corruptela est, et ut plurimum sua sponte cessat, nec antea nutriunt, quam absoluta facta

προσαντλησέν] προσαντλητέον, ac ita Codd. A. & C.
 κῶλα] pedes, ita apud Stephanum Byz. de Urb. v. Καλιὰς. p. 497. conf. Casaubonus ad Athenaei lib. VIII. c. 9. p. 606. & noiter c. 203. Hypaetus de corp. hum. partib. p. 152.

προσαντέον] Cod. E. προσεκτέον.

Cap. CLXV. Cod. E. ρμαΐ.

διάρροια] Paulus lib. III. c. 39. Celsus lib. IV. c. 19. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 22.

διαφορεῖ] Codd. A. & C. διαφορεῖ perperam. Heliodorus lib. II. p. 91. διαφορέναι οἱ τὴν γαστέρα πρὸς τῆς ἀδδηφαγίας ἡτῶτο, ἢ ἐνίσκεσται χαλεπῶς ἐκ τῆς γάλακτος.

σιτίων] Codd. A. C & E. σιτείων ὑπάρχουσα, pro ὑπάρχου. Recentioribus non inusitata loquendi ratio, quam Latinitatem sapere arbitratur Cour. Gesnerus ad Moscionem p. 56.

τὰ πολλὰ] Cod. E. perperam τὰς πολλὰς.

παίεται] Codd. A. & C. πάβεται. ex recepta pronuntiatione. τῆς παρεκκλίβης pro παρεκκλίβης in inscriptione apud Sponium Miscellan. etud. antiquit. Sect. X. p. 341. Wheelerus Itinerar. T. II.

αὐτῶν ἄχρι τελείας ἐκπέψεως, καὶ κατώσεως τῶν δια-
φθαρέντων. Ποιεῖ δὲ ἐπ' αὐτοῖς γήγαρτα σαφυλῆς λεῖα,
σὺν οἴνῳ πινόμενα, ἢ βάλτου καρπὸς ἄωρος ξηρὸς, καὶ ὅσα
ἐπὶ τῆς χολέρας προεῖρηται.

ΠΕΡΙ ΛΕΙΕΝΤΕΡΙΑΣ

ΚΕΦ. ΡΕΣ'.

Λειεντερία ἐστίν, ὅταν ἅμα τῷ ἐσθίειν κατενεργησι τὰ
σίτα ἅπεπτα, καὶ γίνεσθαι δι' ἐπιπολαίων ἑλκώσις ἐν τοῖς
ἐντέροις, καὶ τῇ γαστρὶ. ἢ δι' ἀμετρων ψύξιν καὶ νέκρω-
σιν. Καταπλασέον σὺν αὐτῇς διὰ Φουρίων καὶ κυδωνίων,
καὶ συπτηρίας, ἀκακίαν τὴν καὶ κηκίδας, ὑποκυσίδα. Ἐμ-
πνεύματώσεως δὲ οὕσης, προσμικτέον κύμινον, καὶ ἀνή-
θον καὶ πύργκον. Ἐπιθέματα δὲ τέ, τε διὰ δαφνίδων,
καὶ τὸ διὰ σπερμάτων, καὶ τὸ δι' οἰνάνθης. Χρονίζούσης
δὲ

II. p. 72. Les Grecs prononcent le B. comme les Anglois pro-
noncent l'V. consonante &c. conf. Thomae Nov. Methodus
Graeca p. 10. Guys Itinerar. T. I. p. 155. Scaligerana secund.
p. 230. De Lacinis vid. Clossius ad Ovidii Metamorph. lib.
X. vs. 114. Sponius l. c. Sect. IX. p. 295. & Gish. Capernus
de Elephantis Exercitat. II. c. 11. p. 235. Glossae MSS. μέ-
κιν, ἐνέησαν. leg. ἐσθίειν. Corruptio haec pronuntiatio Theo-
dorum H. E. lib. II. c. 30. p. 86. F. ὡς καὶ τὸ πύργκον
διαβανθήκει. leg. διακινθήκει. Theophrastus Bulg. ep. 28. p.
49. καὶ ἀπολάβει μιν σκ πρὸς ὅπερ ἕκαστος χρῆσθαι. ubi recte
emendavit Meursius ἀπολαύσει μιν σκ

C a p. CLXVI. Cod. E. ρμβ'.

λεειντερία] Codd. A. & C. λειντερία. Hippocrates de affection.
p. 307. Galenus in aphor. Hippocr. Comment. VI. 1. Arc-
taeus morb. Chron. lib. II. c. 10. Celsus lib. IV. c. 16. Pau-
lus lib. IV. c. 16. Paulus lib. III. c. 40. Aetharius lib. I.
c. 42. Theophilus de alvi retrimet. c. 2. p. 248.

ἔμα] Codd. A. & C. αἷμα.

κατενεργησι] Codd. A. C. & E. κατενεργειν. Pro κατενεργησθαι,
activum pro passivo, quod non infrequens in scriptoribus se-
nioris aetatis, ut de Meschiene observat Conf. Gesnerus
p. 55.

facta fuerit concoctio et corruptiorum evacuatio. Huc faciunt uvae acini triti, et in vino assumpti, et rubi semen aridum et immaturum, et quaecunque superius de cholera sunt comprehensa.

DE LAENITATE INTESTINORVM

QVAE ΛΑΙΝΤΕΡΙΑ DICITVR.

C A P. CLXVI.

Intestinorum laenitas dicitur, cum quicquid assumptum est, imperfectum protinus redditur, et superficialia in intestinis et ventre oritur exulceratio, immoderata quoque ventris frigiditas et resolutio huic malo causam praeberere potest. His itaque cataplasmata ex palmulis, malis cotoneis, alumine, acacia, gallis, et hypocistide sunt adhibenda. Cum vero inflatio adest, cuminum quoque, anethum et ruta admiscebuntur. Extrinsicus vero administrantur epithemata, quale est, quod ex lauri baccis et ex seminibus constat, et dia oenantes. Quod si vetustior morbus est, dropace

τὰ σίτα] I. τὰ σίτα.

ἐπιπολαίω] Codd. A. & C. ἐπιπολεω, sed ut ad leg. apud Pollux ἐπιπόλαιον ἐλασιν, ac ita quoque habet cod. E.

αὐτὲς] Leg. αὐτὲς τοῖς δια.

καὶ κυδ.] Codd. A. & C. ἡ κυδ.

ἀκακίαν] Cod. E. ἀκακίας.

κηκίδας] Codd. A. & C. κικίδας.

δὲ ἔσσης] δὲ ignorant A. & C.

κύμινον] Codd. A. C. & E. κημίνω, καὶ ἀνήθε καὶ πηγάνω.

δαφνίδαν] Pollux lib. I. c. 12. segm. 234. Codd. A. et C. δαφνίδαν.

δι' οἰνάνθης] Alexander lib. VIII. p. 428. & p. 469.

ῥέσας] Jonice, vid. Gregorius ac Dialect p. 173. Suspicaretur quis nostrum haec ex scriptore quodam desumisse, qui dialecto Ionica usus erat, cujus rei & alia apud nostrum vestigia, sic c.

I. ῥέλας ἀγγος, & c. 252. ῥέφνες: sed ne id credam cavere

Pri-

δὲ τῆς νούσου, , καὶ δρόπακι χρησέον κατὰ τῆς κοιλίας, καὶ τῷ νάπτει αὐτῷ μετὰ ἰσχάδων. Πόματα δὲ ἀπὸ μὲν αερογλώσσου σπέρμα, κηκίδος μετὰ πεπέρεως, γίγαρτα σαφύλης σὺν οἴνῳ καὶ τὰ διουρητικά, οἷον σέλινον, ἀδίαντον, πινόμενα. διδοῖναι δὲ καὶ τὸν διὰ σπερμάτων τρέχον, καὶ τὸν πάγχρησον καὶ τὴν ἐκλογὴν ἀντίδοτον, καὶ τοῦ ἐσθρα καὶ τὴν θηριακὴν.

ΠΕΡΙ

Priscianus lib. I. p. 11. Pro o quoque cu solent frequenter ponere graeci, εῖρος pro ἔρος. νοῦτον pro νότος dicentes &c. unde hunc Jonismum ex prava pronuntiatione ortam esse iudicio. Apud Aschlinem dialog. II. p. 58. παλυτίων in quibusdam codicibus exaratum pro πολυτίων. Noster c. 94. ἔλε, ubi cod. B. ἔλεσ habet. Hymnus in Apollinem vs. 18.

Κατ' Ὀλυμπον ἀνακτα χορεύει.

ubi cod. Regius κατ' Ουλυμπον exhibet, teste Cl. Barthelemy *memoires de l'Acad. des inscript. T. VII. p. 295. κολεός pro κολέος emendant viri doct. ad Pollucis lib. I. c. 10. legim. 136. conf. Politianus Epist. lib. V. ep. 3. p. 174. Contrarium obtinuit apud antiquiores, vid. doct. Chishull. ad inscript. Sigeaeam p. 9. conf. quo circa vocem εε observat Galenus sec. loc. lib. VI. p. 247. Quin & ο pro ε pronunciasse docet historia Philoxeni, de qua vid. Varic. append. Proverb. Cent. IV. 37. unde τειρος pro tripos apud Laetantium ad Statii Thebaid. lib. I. vs. 509. Theophylactus Bulgar. ep. 63. p. 95. εδε τὸ ὑπερβῆναι γὰρ τὴν ἐδὸν τῷ εἰς δαματίς, leg. τὸν εδὸν, non τὴν ἐδὸν. In antiquis Inscriptionibus et MSS. saepe ο scribi pro ε notat Jo. Clericus ad Menandri fragm p. 250. conf. Cl. Reiske ad Porphyrium de abstinencia p. 134. γῆσος & alibi perperam irreplisse observat Dorville ad Charitonem p. 237. Sed pravam scripturam apud nostrum librario deberi palam faciunt Codd. A. & C. qui clare νότα exhibent, & omittunt δέ.*

δρόπακι] Monstruose Codd. A. & C. κρόπακες χυσία. De dropace consul. Raderus ad Martialis lib. X. epigr. 58.

κοιλίας] Hic pro stomacho adhibuit noster, de qua significatione hujus vocis vid. Io. Alberti ad Matth. c. XII. 40. conf. c. 156.

contra ventriculum utendum et sinapi ipso cum carycis. Potiones vero conveniunt e plantaginis semine, gallis cum pipere, vel uvarum acinis cum vino, et his quae urinam movent quale est apium et adiantum, postremo dari potest pastillus e seminibus, et qui ad omnia utilis est, panchrestus, et antidotum quae electa dicitur, et Esdrae et theriaca denique ipsa.

DE

αὐτῶ] conf. c. 20. sed delent hanc vocem Codd. A. & C. & pro ἰάπυ. habent ἰέπυ. Cod. E. ἰάπυ τῶν μετὰ.

ἀπό] Leg. ἀπλὰ ex Paulo, quam lectionem firmanant Codd. A. & Cod. E. ἀπλῶς.

μὲν] delent Codd. A. & C.

κηκίδες] Codd. A. & C. κικίδα, forte voluit κηκίδια.

διουρητικὰ] Cod. E. ἡ τὰ διουρητικὰ.

οἶον] Non agnoscit Cod. E.

σελίνας] Codd. A. C. & E. σελίνας & ἀδιάντας.

τὸν] ignorant Codd. A. et C.

τροχὸν] Codd. A. & C. τροφὸν. Cod. E. τροχίσκον. Paulus lib. VII. c. 12. p. 272. Στεάτας τροχὸς memorat Pollux lib. VI. c. 9. segm. 53. adipis frustra coniuncta. Τροχὸν τυρῶ Σικελικῶ Schol. Aristophanis ad vesp. vs. 834. Est autem τροχὸς apud medicos idem quod trochiscus; pariter ὀβελὸς pro ὀβελισκὸς apud Herodotum lib. II. p. 154.

διὰ σπερμάτων] conf. noster c. 25. Caelius Aurel. morb. acut. lib. I. c. 17. p. 66.

ἀντιδότον] Cod. E. τῶν ἀντιδότων τῶ.

καί] Copulam hanc toties hic repetitam omittunt Codd. A. & C.

τῶ Ἑσδρα] Leg. τὴν Ἑσδρα vel τὴν τῶ conf. c. 170.

τὴν θηριακῆς] Codd. A. C. et E. τῆς θηριακῆς.

ΠΕΡΙ ΔΥΣΕΝΤΕΡΙΑΣ

Κ Ε Φ. ΡΕΖ'.

Δυσεντερία λέγεται ἡ ἑλκωσις τῶν ἐντέρων· γίνεται δὲ ποτὲ μὲν ἐκ μεταπτώσεως τήνεσμῶ, ποτὲ δὲ ἀπὸ χολιδῶν καὶ δριμύων ἐκκρίσεων. Σημεῖον δὲ ἔχει τὸ αἱματώδες, καὶ ζύσματα καταφέρειν, ἔς· δὲ ὅτε καὶ ὑμένας ἐκ τῶν ἐντέρων σηπωμένας καταφέρεται. Ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τοῖς λεπτοῖς ἐντέροις ἐστὶν τὸ ἑλκος, συναναμιγμένα εἰσὶ τὰ φερόμενα τῇ κόπρῃ· εἰ δὲ ἐν τοῖς πάχεσιν ἐστὶν ἐντέροις ἡ ἑλκωσις, κεχωρισμένα εἰσὶ τῆς κόπρης, καὶ μᾶλλον δι' ἐνεμάτων τὴν θεραπείαν χρήζει, ὥσπερ τῶν διὰ τῆς σόματος προσφερομένων βοηθημάτων τοῖς ἀνωθεν λεπτοῖς. Κοινῶς μὲν ὅσα προείρηται ἐπὶ τῆς χολέρας καὶ διαρροίας, καὶ τῶν τοιούτων χρῆσθον. Ἰδίως δὲ ληνυία σφραγὶς πινομένη ἰᾶται τὴν δυσεντερίαν καὶ ἐνιέμενῃ.

C a p. CLXVII. Cod. E. ρμγ'.

Δυσεντερία] Galenus sec. loca lib. IX. p. 300. Celsus lib. IV. c. 15. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 9. Paulus lib. III. c. 42. Aetnarius lib. I. c. 41. Caelius Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 6. Priscianus lib. II. c. 31. Glossae Jatric. MSS. Δυσεντερία, ἡ συχνῶς πρᾶττασα γαστῆρ καὶ ἐσχατος (ἐσχάτως) αἷμα.

ἡ ἑλκωσις] articulus abest a Codd. A. & C. Alexander lib. VIII. c. 8. & M. Akerfide de Dysenteria p. 7. Ulcus autem nonnumquam dysenteriae effectum fuisse, facile concedi potest; causam vero, vix adducor ut credam. conf. p. 68.

τήνεσμῶ] Codd. A. et C. τυρίσμῶ.

δριμύων] Codd. A. et C. δριμύας.

ζύσματα] Foessius Oecon. Hippocr. p. 267.

ὑμένας] Hippocrates Aphor. II. 26. Oribasius Anatomic. p. 100. Theophilus Protosp. lib. II. p. 26. Galenus de usu part. lib. IV. p. 391. addit Aretaeus de caus. Chronic. lib. II. c. 19. p. 62. Δ. ἀτὰρ καὶ αἱμορροαγὴν ζύμματος γῆρας suspecta haec verba Cl. Wiggan. & Cel. Trillerus emendat ἀζύμματος. malim legere ἀνυφώτος, cito interimens, quod verum esse experientia didici.

σηπωμένας] Leg. σηπωμένας ac ita Codd. A. et C.

DE TORMINIBVS

SEU DYSENTERIA A GRAECIS DICTA.

C A P. CLXVII.

Dysenteria vocatur, cum intestina ulcerantur, idque modo sit, cum tormina in tenesimum, hoc est, crebram desidendi cupiditatem transeunt, interdum cum biliosa quaedam et acria excernuntur. Signum vero habent, quod cruenta quaedam, et ramenta veluti descendunt, interdum etiam intestinorum ipsorum membranae putridae. Quod si in tenuioribus intestinis ulcus fuerit, ea quae emittuntur stercori sunt permixta. Si in crassioribus ab hoc separata sunt, eamque curandi rationem, quae infusionibus in alvum, quemadmodum quod in tenuioribus intestinis est, medicamentis per os assumptis potius perficitur, desiderat. Itaque communiter utendum iis, quae in cholera et fluore ventris, et id genus aliis excretionibus sunt comprehensa. Privatim vero lemnicum sigillum et potum et ex parte inferiore infusum, torminibus medetur,

C 2

tur,

καταφέρεσθαι] Cod. E. ἀποκαταφέρεσθαι.

ἔστι τὸ] Codd. A. et C. ἐστὶ τὸ.

ἐντέροις] migrat e Codd. A. et C.

συναναμεμιγμένα] Cod. E. συμεμιγμένα.

κεχωρισμένα] Codd. A. et C. κεχρισμένα.

ἐντέροις] Exulat e cod. E.

ἐνερμάτων] Cod. E. αἵματος. mendose.

χρῆζει] Cod. A. et C. χρίζειν. Cod. E. χρῆζω.

μὲν] Codd. A. et C. μὲν δὲ.

τοιούτων] Cod. E. παμάτων.

χρηστέον] Codd. A. et C. non habent.

λημνία] Codd. A. et C. λημνίας φραγίς. Georg. Pisides Hexaëm. vs. 1504. conf. de hac terra Busbequius Epilt. III. p. 214.

πινομένη] Codd. A. et C. πινομένη καὶ ἐνερμήν, interiecta desunt.

ἔσται τὴν δυσ.] Caret his Cod. E.

μένη· ἢ ἀρνογλώσση καρπὸς, ἢ βάττε, ἢ ἵππουρις σὺν
οἴῳ ἔφομένη, καὶ πινομένη, ἢ μορέας καρπὸς ἄωρος
ξηραίνεις, ἢ βάττε καρπὸς ὁμοίως λεῖα σὺν οἴῳ πινόμε-
να, ἢ ὁμφάκιον, ἢ ῥῥ. δίδε δὲ καὶ τὸν διὰ σπερμάτων
τροχὸν, καὶ τὸν πύλκρησον, καὶ τὰ διὰ τῶ ξυλομάκε-
ρος καταπότια. εἰς δὲ ὅπια, κρένη, ἀνακίας, κηκί-
δων, ῥῥ. λιβάνη, σιδίαν, ἀνὰ δραχμ. δ'. μάκερος
δραχμ. ε'. δίδε κόκκια γ'. ἢ β'. ἄλλο· ῥοός, κηκίδος ἀνα-
κίας, κόμμεως ἀνὰ δραχμ. β'. μάκερος δραχμ. γ'. δίδε
σὺν οἴῳ. Ἐν ἐνέματι δὲ τοῖς δυσεντερικοῖς ἀρμόσσει
χυλός

ἀρνογλώσση] *Apulejus de virib. herb. p. 18. Aquam plantaginis
hoc in casu laudat Hadr. Junius epist. 167. p. 317.*

καρπὸς — ὁμοίως] quae intra haec leguntur exulant e codd.
A. et C.

καρπὸς] *Recre Martius semen vertit, ac ita Plinius, ut observat
Scaliger Scaligeran. prim. p. 47.*

ἵππουρις] *Apulejus l. c. p. 40.*

ἄωρος] *Ex nostro et Paulo emendandus Alexander lib. VIII. p.
466. apud quem perperam vulgatum: μορέας ὁ καρπὸς ἀνέως
ξηραίνεις. Cornutus de nat. Deor. c. 16. p. 168.*

ὁμφάκιον] *Cod. E. ὁμφάκη.*

ῥῥ.] *Codd. A. et C. ῥῥς. Cod. E. ῥῥς.*

καὶ τὸν] *Codd. A. et C. καὶ τῶν.*

διὰ σπερμάτων] *Alexander l. c. p. 446.*

τροχὸν] *Cod. E. τροχίσχον.*

ξυλομάκερος] *Codd. A. C. et E. τῶ μάκερος.*

κηκίδων] *Codd. A. et C. κικίδες. Cod. B. κικίδων.*

μάκερος] *Cod. E. μάκερ.*

κόκκια] *Codd. A. et C. Κόκκια ε' ἢ ε'. Cod. B. κέκκες τρεῖς ἢ
πέντε. Lege igitur apud nostrum κόκκια γ' ἢ ε'. ac ita Cod.
E ita c. 186 καὶ ζ' ἢ θ'.*

ῥοός] *Cod. E. ῥοιάς.*

ἀνὰ δραχμ. β'] *Cod. E. ἀνὰ πικ. β'. ὅπια δραχμ. α'.*

μάκερος] *Cod. E. μάκερ.*

δραχμ. γ'] *Codd. A. et C. ἐξγ'. γ'.*

ἐν ἐνέματι] *Codd. A. C. et E. ἐν αἵματι. Cod. B. τὸ αὐτὸ καὶ
ἐνέματι. Posset etiam per os assumi, nam congruit cum prae-
scripto*

tur, aut plantaginis semen vel rubi vel hippuris vino decocta, et in potu assumpta, vel mori fructus immaturus exiccatus, vel rubi ex vino trita, et pari modo sumpta huc faciunt, ut et omphacium et rhu. Datur etiam pastillus e seminibus et qui panchrestus dicitur, et quae ex xylomacere constant pilulae. Sunt autem hae, opii, croci, acaciae, gallarum, rhois, thuris, malicorii, singulorum drachmae quatuor, maceris drachmae sex. Sumuntur autem tres vel duae. Aliud. Rhois, gallarum, acaciae, gummi singulorum drachmae duae, maceris drachmae tres cum vino adhibentur. Dysen-

C 3

teri-

scripto M. Akenfide I. c. p. 52. Ad exemplum horum codicum vocem αἶμα frustra largitus est librarius Achilli Tat. lib. II. p. 69. Πότεν ἔτιες εὐρες αἶμα, γλυκύ; suspicor auctorem scripsisse αἶμα, quam correctionem suadere videntur quae sequuntur: τῶτο μὲν ἐστίν, ἐφη, τὸ ὕδωρ τῶτο δὲ ἡ πηγή.

τοῖς] Codd. A. et C. ταῖς δυσπερίαις. et C. τα.

ἀρμόσσει] Noster ubique ἀρμόττει et ἀρμόζει dixit, vid. index.

Unde hoc verbum vitio non carere suspicor, in primis cum non meminerim, me id alibi legisse. Solent autem librarii literas ζ et σ inter se permutare, ut apud Strabonem lib. XV. p. 1014. καὶ πτιζέθαι ὡς τὰς ζειάς. Ubi Casaubonus, πτιζέθαι certe mendo non caret. Nam πτίσσεθαι potius erat dicendum. Urbem Amasiam in antiquis numismatibus Amazeiam dici testatur Busbequius Epist. I. p. 75. conf Th. Reinseus ad Manilium p. 20. et epist. ad Dauidium 10. p. 29. Cum vero ἀρμόττει dicatur, forte etiam ἀρμόσει non inuitatum fuit, nam ut notat Contr. Gesnerus ad Tatiani Or. ad Graecos p. 94. „Athēnienses quasi duplex sigma pronuntiare „non possent, semper eius loco duplex ττ proferebant. „nam dicitur etiam συρίσω συρίσσω et συρίττω. Siculos ζ et σσ invicem permutare notavit Graecius Lect. Hesiod. c. 14. p. 75. Tarentinos verba in ζω per σσω expressisse, notat Heraclides

χυλὸς ὀρίξης μετὰ τῆτος αἰγείε Εἰ δὲ αἷμα ἀποσάξει,
 ἐνετέον χυλὸν πολυγόνον, ἢ ἀρνογλώσσει μετὰ ἀνακίας
 ἢ ὑποκυτίδος. ἄλλο ἐνεμα· ληνίας, ψιμυθίε, ἀμύλ.ε,
 λιθαργύρε, ὑποκυτίδος, ὅπιε. λειώσας μετὰ χυλῷ ὀρί-
 ξης, ἐνιε. ἄλλο· βῶλον, ἀνακίαν, γῆν ἄστρεα, ψιμμύ-
 θιοι, ὅπιον λειώσας, ἐνιε. ἐπειτα καὶ τὰς δυσεντερικὰς
 τροχὰς δὲ κλύειν, οἶον τὸν ἀνδρόνειον, τὸν πολυσίδον,
 τὸν πασιώνος, τὸν φαυσίε, καὶ αὐτὴ ἡ θηριακὴ ἐνιεμένη
 καὶ πινομένη. Πυρίαι δὲ διὰ σπόγγων καὶ οἶνε ἐν ᾧ
 ἔψεται μυρσίνη, ῥῆ, σίδιε, βαλαύσιε, βάτος, ἀφίν-
 θιον. Ἐπιθέματα δὲ τὰ διὰ Φοινίκων, καὶ ἀνακίας, καὶ
 βαλαυ-

clides apud Eusebium loco a doct. Longep laudato in analo-
 gia Gr. Ling. p. 56. Alienam sedem occupat hoc verbum
 apud Stobaeum Serm. ClX. p. 579. ὅτε καὶ ἐκ μίᾳς ἀγκύρας,
 ὅτε βίον ἐκ μίᾳς ἐλπίδος ἀρμόσθον. ior. ἀρμίσθον. Sapiutus
 apud Petronium c. 37. p. 157. recte viri docti mutarunt in
 Zaplutus conf. c. 1A.

ἀποσάξει] De sanguine hoc verbum usurpant Strabo lib. XIII.
 p. 908. et Diodorus Sic. lib. IV. p. 281. Heliodorus
 lib. II. p. 91. Codd. A. et C. ἀποσάξουσιν. αἷμα hic est san-
 guinis profluvium ita Eusebius Epiphanius p. 127. ἐτελεύτα
 δὲ ὅτε εἰς βαθύ γῆρας ἀφικόμενος, τὸ αἷμα γαστήρας. conf. Lon-
 gus lib. III. p. 90.

ἐνετέον] Delent Codd. A. et C. Cod. B. ἐνετέον. Cod. E. ἐν-
 θετέον. Vulgata lectio sana, conf. c. 215. hinc instrumen-
 tum apud medicos ἐνετέον, quod habet Alexander Trall. lib.
 X. c. 1. cuius meminit quoque auctor anonymus Cel. Sims
 de hydropiā c. 3. p. 5 εἴη δ' αὖ ταύτης ἀκίος μὲν τῷ
 μέλιτος δὲ ἐνετέον, ἢ δ' ἐν κολυκυνθίδος. ita hunc locum re-
 fingo.

ὀρίξης] addit Cod. B. ἐνιε· ἔτω δὲ τὸ ἐνεμα μετὰ σ. α.

ἄλλο] exulat e Codd. A. et C.

ληνίας] Codd. A. et C. ληνίας.

ἀστρεα] Cod. E. ἀστέρως.

ψιμμυθίε] Codd. A. et C. ψιμυθίε. Cod. E. ὑποκυτίδος.

ὀρίξης] omissum in Cod. A. et C. et ut verbum sequens ἐνιε.

βῶλον] Cod. B. βῶλε. et quae sequuntur in casu secundo
 omnia.

ὅπιον] Cod. E. ὅπιε.

δυσεντερικὰς] Cod. E. τοῖς δυσεντερικοῖς τροχίσκοις.

tericis etiam ano subiecta conveniunt, oryzae cremor cum adipe caprillo. Quod si sanguis profluit, enema e polygoni vel plantaginis succo cum acacia et hypocystide utendum est. Aliud enema, Lemnium, cerussam, amyllum, lithargyrum, hypocystidem, opium trita cum oryzae cremore iniicito. Aliud. Bolum, acaciam samiam terram, cerussam, opium, trita infundito. Subluere item alvum oportet pastillis ad dysenteriam, qualis est Andronis, vel polyidae, vel passionis, vel Fausli. Huc denique theriaca ipsa et pota et in alvum data facit. Fomenta item ex spongia et vino, in quo myrthus et rhu, malicorium, balaustia, rubus, absinthium bullierint. Epithemata novissime ex palmulis, acacia, balaustio,

C. 4

mali-

κλύειν] Codd. A. C. et E. κλύζειν. Cod. B. διακλύζειν. Compositum pro simplici, nam δια non semper significationem intendere monuit *Elsnerus* ad *Marthaei* c. III. 14. quod et apud nostrum non infrequens, ut διαχρίσας c. 32.

τὸν] Codd. A. C. et E. τὸ et mox iterum.

ἀνδρόγειον] Cod. B. ἀνδρόγειον. Cod. E. ἀνδρονίς. *Paulus* lib. VII. c. 12. *Priscianus* lib. II. c. 31.

πολυνείδης] *Paulus* l. c. p. 274. Utrumque trochiscum coniunxit quoque *Caelius Aurel.* morb. acut. lib. III. c. I. p. 186.

πασιῶνος] Codd. A. et C. πασιῶνος.

Φαυσίε] Codd. A. et C. Φαυσίης et ita *Paulus* l. c. τροχισκὸν Φαυσίην vocat *Alexander* l. c. p. 452. Cod. E. τὸ Φαυσίον.

αὐτῇ] Cod. E. αὐτῇ τῇ θηριακῇ. αὐτῇ est sola. conf. c. 20.

ἐνεμένη] Codd. A. et C. ἐνεμένη.

κινωμένη] Deesse ὠφελεῖ, aut καλῶς ποιεῖ, vel simile quid, dudum suspicatus sum et commodè subvenit, Cod. B. qui addit πολλὰς ὥησε.

πυρίαι] Codd. A. et C. πυρίαι.

οἶνω] Codd. A. et C. οἶνω.

ῥῆ] Codd. A. et C. ῥῆδιον, at ex cod. B. legend. ῥῆς, ῥῆδα. Cod. E. ῥῆδον.

βάτος] Codd. A. et C. βάτον.

δὲ] addit Cod. B. καὶ ἐπιτίθεται.

βαλαυσίων, καὶ σιδίων, καὶ ῥόδς, καὶ ὑποκυσίδος, καὶ
κηκίδων. καὶ συπτηρίας, καὶ ἀλόης.

Π Ε Ρ Ι Α Ι Μ Α Τ Η Ρ Α Σ

δυσεντερίας.

Κ Ε Φ. Ρ Ξ Η'.

Αἵματηρὰ δὴ τεντερία λέγεται, ὅταν αἷμα καθαρόν
ἔσι τὸ κνέμενον, ἢ εἰκὸς πλύματι κρεῶν νεωστὶ ἐσφα-
γμένων ἢ τρυγῶδες καὶ μέλαν· χρησέον ἔν ἐπὶ τέτοις
μάκρος ὅσον δραχμ. α'. μετ' οὗτ', καὶ τὸν διὰ κοραλλία
τροχόν, καὶ τὰς διὰ ξυλομάκρος κόκκας, ἢ ἀπό-
ζεμα ῥέει· διδόναι δὲ καὶ τὴ Φιλωνος. Ἐζώθεν δὲ τὰ
προειρημένα ἅπαντα ἐπὶ δυσεντερίας.

Sequitur

βαλαυσίων] Codd. A. et C. βλαύσιον.

ῥόδς] Codd. A. et A. ῥοὰς. Cod. B. ῥοιάς.

κηκίδων] Cod. B. κικίδος.

συπτηρίας] addunt codd. MSS. καὶ λιβαίης.

ἀλόης] Codd. A. et C. ἀλώης.

Cap. CLXVIII. Cod. E. ρμδ'.

αἵματηρὰ] Paulus lib. III. c. 42. Iudicari puto illas sanguinis de-
iectiones, quas vulgus Ἀσκληπιασμών vocabat, teste Theophi-
lo de alvi recrementis c. 11. p. 260. conf. N. Lambsina ven-
tris fluxus multiplex c. 2. p. 61. et c. 9. p. 104.

ἔσι] Cod. E. ὑπάρχει.

κνέμενον] κενέμενον, ac ita Codd. A. B. et C.

ἢ εἰκὸς] Codd. A. et C. εἰκῶς. Cod. B. εἶον εἰκὸς.

ἐσφαγμένων] Codd. A. et C. ἐσφαγμένον.

malicorio, rhoë, hypocystide, gallis, alumine et aloë.

DE DYSENTERIA

CRUENTA.

CAP. CLXVIII.

Cruenta dysenteria dicitur, cum sanguis purus, vel similis loturae carnis recenter mactatae, vel seculentus vel ater excernitur. Itaque in his, macere ex vino ad drachmam usque utendum, et pastillo Diacorrallio, et pilulis ex xylomacere, et antidoto rhei et Philonis. Extrinsecus vero applicanda omnia ea, quae in dysenteria superius comprehensa sunt.

C 5

χρηστόν] Cod. B. δίδοναι ἐν δὲ τέτοις.

τέτοις] Codd. A. et C. τέτων. Cod. E. τῆτο.

καὶ τὰς] Cod. E. καὶ τοὺς.

κόκκους] Cod. E. κόκκοις.

μάκροτος] Dioscorides lib. I. c. III. Plinius lib. XII. c. 8. Galenus 1ec. loc. lib. VI. p. 241. Alex. lib. VIII. c. I. p. 401. Salmasius Hyl. latr. c. 92. Cod. E. μακροτ. Jo. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 248.

ἔσονται] delent Codd. A. et C. et δραχμ. β' dant, Cod. B. ἑγΓ. μίαν.

καὶ τὸν] Codd. A. et C.

τῶν. τροχόν] Cod. E. τροχίσκον.

κοραλλίς] Cod. B. κοραλλίς. Alex. lib. VIII. p. 445. Paulus lib. VII. c. 12. p. 273.

ἔξ] Conf. c. 129.

τὸ φίλας] Leg. τὴν τῇ φ. ac ita plane Cod. B. Compositionem dat praeter Paulum lib. VII. c. II. p. 268. Marcellus Empir. c. 20. p. 141.

Sequitur in Codd. A. et C. caput continens remedia sive formulas quasdam contra dysenteriam, quae non opus est ut moneam Theophanis panno adsuta esse, adeo diversa sunt a reliquis, ut fraus mox in oculo

Λαβὼν λιμναίαν σφαργίδα ψιμμίθιον σπάνικον· ἀρμέ-
νιον βόλον· λιθάργυρον ὀφθαλμικόν, τρίψας καλῶς
καὶ πλύντας, θές ἐν ἡλίῳ στεγνωθῆναι· εὐλωθήτωσαν
δὲ μετὰ χυλῆ ἀρογλώσσε καὶ ὑποκυτίδος, καὶ ὠῶν
τὰ λευκὰ, καὶ τίθεταισαν κατὰ τὰς νεφρὰς καὶ ἑμ-
προσθεν μέχρι ὀφθαλμοῦ, καὶ ὑπογαστρίας· γενέστω
ἐμμεροχὴ περὶ τὴν κεφαλὴν ἰέλαιον, ὄξος, ῥόδινον
έλαιον, καὶ ῥοδόσαγμα· γενέστω δὲ καὶ κηρωτὴ καὶ
τιθήτω περὶ τὴν καρδίαν· ἀνεληθήτω κηρίον τράκτον
μετὰ ῥοδίνης ἐλαίας καὶ ἰελαιίας ἔχων καὶ σάνταλον, καὶ
μηλοζώμον, μηλοζέλαπον μετὰ σαφηνόζωμον·
ἀλλ' ὅταν ἐνετῇ ἡ πατὴρ δυσσπερυσία καὶ δυσεντερία,
εἰς τὸ ἥπαρ ἐμμεροχὴ ἔχουσα, ἰντιδόζωμον, μαρελλό-
ζωμον, κολοκινθόζωμον· ἀειζῶ ζωμόν, σρίχνη καὶ
καμφορέας· γενέστω δὲ καὶ κηρωτὴ ῥοδίνη, ἔχουσα
λεπτὸν κηρίον πεπληρωμένον· σάνταλον, ῥόδινον
έλαιον· ἀποπλυνέτωσαν τὰ ἔντερα μετὰ γάλακτος
νεωστὴ ἀμελεχθέντος δις ἢ καὶ τρίς· εἴτα ἐχέτωσαν

ἀπο-

Λαβὼν] vid. Schol. Nicandri ad Ther. vs. 870.

λιμναίαν] λιμναίαν.

ψιμμίθιον] ψιμμίθιον vid. not. ad c. 5.

σπάνικον] caret hac voce Du Cange Glossar. f. leg. πάνικον.

βόλον] βῶλον Masculino genere, ut Achilles Tat. lib. III. p. 185.

εὐλωθήτωσαν] λυαθήτωσαν.

ὀφθαλμῷ] ὀφθαλμῷ.

ἀνεληθήτω] Ἀν ἐναλυθήτω?

ἔχων] ἔχον.

Ios incurrat Lemna est *ιαματινά ἐπὶ δυσεντερίας*, leg. *ιαματά τινα*, ut dicuntur quoque remedia *Moschionis* libro de morb. mulierum subiuncta. Addo hic caput illud, ne quid temere omisisse videar.

Cape terram Lemniam, cerussam, spanicum, bolum Armenam, lithargyrium ophthalmicum, tere probe ac ablue, sicca sole, quo spissescat. Terrantur cum succo plantaginis et hypocyttidis, et albumine ovorum; adplicentur regioni renali in dorso, et anterieus usque ad umbilicum, et ventri inferiori. Foveatur caput ex oleo violaceo, rosaceo, aceto et rhodostigmate. Fiat quoque ceratum et adplicetur cordi. Subigatur cera alba cum oleo rosaceo et violaceo, cui additur santalum, succus et iulapium ex pomis cum succo uvarum. Sed quando fuerit dysenteria in hepate adplicetur embrocatio composita ex succis endiviae, lactucae, cucurbitae, sedii, strychni et camphora. Fiat etiam ceratum rosaceum, compositum ex cera tenui, addito santalo et oleo rosaceo. Abluantur intestina bis terve lacte recens mulcto. Deinde adhibeant

ἐνερ ἡ] f. ἐνὲν ἡπατι.

δυσσερεσία] caret hac voce ignota *Du Cange*.

ἐ'cdim] conf. c. 73.

πεπληρωμένοι] ἀπεπληρωμένοι?

ἀποπλυνέωσαι] Vereor ne locutionem hanc a Latinis sumserit. *Isidorus orig.* lib. IV. c. 8. alvus dicitur quod abluatur. Phrases Latinas in *Moschione* de morb. mulier. detexit *Conz. Gesnerus* p. 56.

μεωσῇ] μεωσι.

dis] conf. not. ad e. i.

ἀποδρασμὸν ὀρίξης, κωδίας λευκὰς, ῥίζης ἀρνολώσ-
 σος, καὶ μαλάχης ῥίζας λυωθήτω δὲ λευκὸς τροχί-
 σκος μετὰ ὡς τὸ λευκόν, καὶ τῷ τοτῷδε ζωμῷ.
 λαμβανέτω δὲ καὶ τροφήν· ὀρίξην πεπλημένην καὶ
 ἐψηγμένην καὶ κοπανισμένην· ἐφομείην μετὰ ὄρνι-
 θος λιπαρῶς, καὶ λεπτοκαρθασίς· καὶ ἐσθιέτω·
 χυλὸς ἔχων γυμνόκριθον πεφρυγμένον, μήλα, σφη-
 κτὰ, καὶ ὄξαλίδας· λαμβανέτω δὲ μετὰ μηλοξύλα-
 πον· γενέστω δὲ ἐμβροχή κατὰ τὸ ἥπαρ ἔχουσα ἰν-
 τιβοζώμον, μαρμελόζωμον, μηλόζωμον οἷον ὀλίγον καὶ
 ῥοδοσάχατος· ἐμβληθήτω δὲ εἰς αὐτὸ ῥόδα, καὶ
 ἄνθη τῶν χαμυιμήλιον καὶ ἀνδράχνης σπέρμα· εἰ δὲ
 ὀδύνη γένηται περὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ὀφείλης βαλεῖν
 κριθάλευρον πεφρυγμένον, χυλὸν ὑποκυτίδος, ῥόδα
 καὶ οἰνάνθην ἀμπελικήν, ἐψηθήτω δὲ μετ' οἷον ὀλίγον·
 ἰντιβοζώμα καὶ ῥοδοσάχατος· Φοινικία, σάχαρ
 ὕδωρ, ῥόδα· γενέστω δὲ ἀποδρασμὸς ἔχων γυμνό-
 κριθον, ὄξαλίδας, ἀρνολώσσον, ῥόδα, ἀνδράχνης
 σπέρμα, ἀδιάντη, σελινόριζα, μετὰ τοιῷδε ζωμῷ
 πασηλοθήτωσαν καὶ ῥοδοσάχαρ.

ΠΕΡΙ

πεπλημένην] πεπλυμένην.

ἐψηγμένην] α ψήχω.

κοπανισμένην] κεκοτανισμένην.

σφηκτὰ] vox ignota, ut et praecedens λεπτοκαρθασίς.

ὄξαλίδας] ita mox iterum numero plurali, quod eius plures
 sunt species, quas recenset Sam. Dale Pharmacol. p. 80.

beant decoctum orizae, papaveris albi, radicis plantaginis et milvae. Teratur pastillus albus cum ovi albumine ex hoc decocto. Cibus esto oriza lota, decorticata, et trita, cocta cum gallina pingui et Et comedat succum compositum ex hordeo decorticato, tosto, pomis . . . et acetosis: capiat cum iulapio ex pomis. Foveatur hepar succo endivae, lactucae, pomorum, vini parum et rhodostagmatis. Addantur rosae flores chamaemelios et semen portulacae. Vbi dolor oritur circa umbilicum, adplicare oportet farinam hordei tostam, succum hypocystidis, rosas et florem vitis; coquantur cum vini exigua quantitate, succo endivae et rhodostagmate. Palmulae, saccharum, aqua, rosae. Fiat decoctum ex hordeo decorticato, acetosis, plantagine, rosis, semine portulacae, capilli veneris, radice apii: cum hoc succo fiant pastilli et saccharo rosaceo.

DE

ὀλίγη] leg. ὀλίγοι.

τῶν] leg. τὸν ὀμφαλόν.

ὀφείλης] leg. ῥοφείλεις.

ἀμπελικήν] ἀμπελινήν.

πασηλοθήτῳ] Du Cange Glossar. p. 1126.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΗΣ ΜΟΤ

Κ' Ε Φ. ΡΕΘ'.

Τηνεσμός ἐστὶ Φλεγμονή τῃ ἰπνευσμένῃ, ὅπερ λέγεται οἱ ἰδιώται βιασμόν. Συνεχῶς δὲ ἔτοι ἐξανίσκονται, καὶ εὐδὲν διαχωρῶσιν, εἰ μὴ μυζώδῃ. Καὶ δὲ ἐπὶ τῶν πηγατέλαιον κλύειν, καὶ οἰνόμελι μετὰ βώλε, ἄλμην προκλύων, καὶ ἐγκαθισμὸν διὰ τῶν συφόντων, οἷον βάττα, καὶ μυρσίνης, καὶ κυτίνων, καὶ δάφνης ἐφέμενα σὺν ὕδατι, καὶ ἐγκαθεζόμενος, ἢ διὰ σπόγγου πυριώμενος.

ΠΕ.

Cap. CLXIX. Cod. E. ρμέ'.

τηνεσμός] Codd. A. C. et E. τενισμός Cod. D. τενισμός ἢ γεν βιασμός. Celsus lib. IV. c. 18. Aretaeus morb. acut. lib. II. c. 5. Caelius Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 6. Alexander lib. VIII. c. 6 Paulus lib. III. c. 41. Actuarius lib. I. c. 41. Theophilus de alvi retrimet. c. II. De tenesmo hic agit noster quod symptoma hoc plerumque diarrhoeae comes esse solet, ut notat Hadr. Iunius epist. 167. p. 317. et conf. Akenfide de dysenter. p. 17. et N. Lambisma ventris fluxus multiplex c. 19. p. 274.

τηνεσμός] Cod. E. τανισμός. Recte Cod. B. τανισμός. Frequenter η et α permutari, probent duo loca Greg. Pifidius Hexaem. vs. 1659.

Πάντων γὰρ εἰ κίνησις, ἢ πάντων βάσις.

leg. εἰ πάντων βάσις, et vs. 1767.

Τὸ τῆς πάλης ἄλμα τῆς τῶν μαρτύρων.

leg. ἄλμα.

λέγασιν] Cod. B. ὅπερ οἱ ἰδιώται καλῶσι β.

βιασμόν] Schol. Nicandri ad Alexiph vs. 30. τηνεσμός δὲ ἐστὶ, ὃν νῦν λέγομεν βιασμόν.

ἐξανίσκονται] Hippocrates Epid. lib. I. p. 4. πυκνὰ ἀνίστασθαι. Galenus in Aphor. Hippocr. comment. VII. sect. 27. ἐξανίσκονται συνεχῶς. Cod. B. διαχωρῶσιν, quod glossema redolet. Scribonius Larg. c. 142. saepius libet defurgere sine causa. conf. Scatigerana prim. p. 80. Acollonius apud Hier. Mercurialium Var. Lect. lib. II. c. 25. καὶ ἐκ ἐκνήσει ἀπὸ τῶν σκευῶν. Aesculapius Aetioch. p. 136. Xenophon Hierar. c. 7. p. 197.

DE TENESMO.

CAP. CLXIX.

Tenesmus inflammatio est intestini recti, quam idiotae βιασμόν vocant. Hi continuo surgunt, nihil tamen excernunt, praeter quaedam mucosimilia. His igitur intestina oleo rutaceo abluere et mulsa, cum bolo vel muria oportet, et infessu uti ex alvum contrahentibus, ut rubo, myrtho, malis cotoneis, et lauri baccis in aqua dilutis, vel fotu cum spongia facto.

DE

μυῶδῃ] nempe ὕγρῃ. *Folium* lib. IV. c. 23. *segu.* 180. Th. *Gatakerus* ad *M. Antonin.* lib. IX. p. 277. *Codd.* A. et C. *μυῶδες.* *Hemsterhuys* ad *Luciani Dial. Mort.* p. 28.

πηγαίνω] *Cod.* B. πηγαίνω ἐλαίῳ.

εἰνόμεν] *Cod.* B. οἶνω μέλανι. *Dioscorides* lib. V. c. 9. *conf.* c. 80.

βώλον] *Codd.* A. et C. βόλῃ. *Cod.* B. βόλῃ.

ἄλμυρ] *Morris* *Articif.* p. 9. ἄλμυρ — οἱ δὲ Ἕλληνες τὸ ἀλμυρὸν ὕδωρ. *Cod.* E. ἄλμυρ.

προκλύων] *leg.* προκλύζων.

ἐγκαθισμὸν] *Deesse* videtur ποιῆν, sed subvenit *Cod.* B. in quo exaratum καὶ ἐγκαθισμοῖς χρῆσθαι. Quid sit infessio docet *Cl. Milward* *epist.* ad *illustr.* II. *Sloune* p. 44. *Cod.* E. ἐγκαθισμοῖς. *Celsus* lib. I. c. 3. p. 26. huic abunde est, loco tepido demittere inguinibus tenuis in aquam calidam.

κυστίαν] *Interpres* legit κυδάντων. *Codd.* A. et C. κυτρίαν, rectius *Cod.* B. κυττίαν ἑστῶν. *leg.* κυττίαν ἢ. *Glossae* *Iatr.* *MSS.* κύστινες ἑστῶς, τὰ μικρὰ ἑστίδια ὅτι ἀνέστη. *conf.* *Scaligerana* *prima* p. 27. v. Βαλαύσιον.

ἐψόμενα] *Cod.* B. ἐψόμενα. *leg.* ἐψόμενα.

σύν] *Cod.* B. σ, sed superscriptum σύν.

ἐγκαθεζόμενος] *Cod.* B. ἐγκαθεζόμενος, et addit καὶ κόχλαζε (κόχλαζε) θαλασσίοις, verbum hoc exponant *Lexica* *vulgaria* *ebullit*, nullo adlato exemplo; ex hoc loco adparet vertendum *foueo*. In *cod.* vero E. cuncta haec desiderantur.

πυρήμιος] *Codd.* A. et C. πυρήμιος.

ΠΕΡΙ ΚΩΛΙΚΗΣ

διαθέσεως.

ΚΕΦ. ΡΟ'.

Κωλική διάθεσις γίνεται, ὅταν Φλέγμα ψυχρὸν ἐν τοῖς
 χιτῶσι τῶν παχέων ἐντέρων ἐσφηνῶται, καὶ ποιῇ ὀδύνας
 σφοδράς. Τέτρες ἐνετέον ἔλαιον πηγάνινον μετὰ κασσί-
 ρει, ἢ ἔλαιον ἐν ᾧ ἀφεψηται κύμινον, πήγανον μετὰ
 σέατος χηνός, ἢ ὄρνιθος, ἢ ἀφεψήματα συκίε ἀγρίε ρί-
 ζης, καὶ μυρσίνης δραχμ. α'. καὶ μέλιτος καὶ ἐλαίε· κε-
 νωθέν γὰρ ὑαλῶδες Φλέγμα, παύονται τῆς ὀδύνης. Ποι-
 εῖν δὲ ὑποθετὸν διὰ μέλιτος, καὶ κυμίνε, καὶ νίτρε, καὶ
 πηγάνε σπέρματος ξηροῦ· ἐμβροχὰς δὲ κατὰ τὸν ἀλγυν-
 τα

Cap. CLXX. Cod. E. ρμς'.

Κωλικῆς] Codd. A. et C. κωλυκῆς. Aretaeus morb. acut. lib. II.
 c. 6. et chron. lib. II. c. 8. Alex. lib. X. c. 1. Paulus lib.
 III. c. 43. Actuarius lib. I. c. 45. Celsus lib. IV. c. 14. Pli-
 nius lib. XI. c. 37. Caelius Aurel. morb. chron. lib. IV. c.
 7. Priscianus lib. II. c. 9. A. Gellius N. A. lib. XII. c. 5.

κωλική] Codd. A. et C. κωλυκῆ. Cod. B. κωλυκῆ.

ψυχρὸν] Codd. A. et C. ψυχρῶ.

χιτῶσι] Codd. A. et C. κοιτῶσι.

ὀδύνας] Codd. A. et C. ὠδῖνας, et σφοδράς. In se ipso hoc ex-
 pertus est Hadr. Iunius vid. epistola eius 129 p. 259.

τέτρες] leg. τέτοις, ac ita distincte Codd. B. et E. Codd. A. et
 C. omittunt.

ἔλαιον] Codd. A. et C. ἔψα. mox ἐνετέον αὐτὰς ἐλαίῳ, ita pa-
 rum sibi constant recentiores. Coluthus vs. 16.

Καὶ χαρίταν βασιλικὴν ἀγαλλομένην Ἀφροδίτην.
 ubi vid. doct. Lennep. Saepe miratus sum, qui homo grae-
 cus ac sermonis vernaculi peritus, tam mire, ne dicam in-
 ficete, casus numerosque permutaverit: nam huius varietatis
 culpam non ubique in librarios conferendam puto. Suspicio
 id inde ortum, quod cum ex auctoribus aliquid exciperet,
 verba prout iacebant descripserit, deinceps ea exacturus ad
 normam graeci linguae graecae, sed id praetermisisse prae ri-
 mia

DE MORBO INTESTINI

PLENIORIS, QVEM GRAECI COLICON APPELLANT.

C A P. CLXX.

Colicus affectus oritur ex pituita frigida intestinis crassioribus impacta, et vehementes dolores excitat. His igitur ex partibus inferioribus infundere oportet oleum rutaceum cum castorio, vel in quo cuminum bullierit, vel ruta cum adipe anserino vel gallinaceo, aut cucumeris sylvestris decocto, et myrrhae drachma, melle et oleo, pituita enim vitrea expulsa, a dolore liberantur. Ano item subducere oportet, mel, cuminum et nitrum et rutae semen aridum. Forus autem con-

ma festinatione. Exemplo sit c. 233. et 238. ubi ταῖς βοηθήματι legitur pro ταῖς, quod apud Paulum est δυνάμει. Parum abest quin ex huius suspicer Theophrastum cum breviarium hoc concinnaret aetate iam provectum fuisse, adeo, ut obli-viosus esset aut memoria ei vacillaret. Senem fuisse cum manuum huic operi admo-veret, coniecit iam Leo Allatius apud Fabricium Biblioth. Gr. T. V. p. 50. sed ob eruditionem et experientiam insignem, quam ei tribuit.

κασορίσ] Codd. A. et C. κασόριον. Cod. B. κασορίσ εἶδος λυ-
τὸ καὶ ἔλαιον.

κύμινον] Codd. A. et C. κήμινον, ac ita fere ubique, unde illud ulterius indicare superse-debo.

συκίς] leg. σικίς. sic apud Theophrastum Chor. c. 14 pro σινύς, in cod. συκίς scriptum reperit testatur doct. Fisch. vi. p. 108. ita quoque Glossae latr. MSS. ἀγγισύκιον, ἀγγισύκην. σικίον δὲ τὸ ἀγγισύκην κλέϊται.

ρίζης] Codd. A. et C. ρίζας.

καὶ μύρρινης] Cod. E. ἡ σμυρνης.

κενωθέν] conf. not. ad c. 1. 6. Elegantius Cod. B. κενωθέντος γὰρ ἐκλώδης φλέγματος παύεται ἡ δύνη κενωθέντα. Sed no-ster frequenter accusativum absolute et nominativum pro genitivo adhibuit, quod et apud alios scriptores obtinere mo-nuit Marklandus ad Maximum Tyr. p. 726.

φλέγμα] Cod. E. φλέγματος.

ποιῶν] Codd. A. B. et C. ποιῶ δὲ καὶ. conf. Jo. Langius Epist. medic. IX. p. 30.

ὑπερεχέας] Cod. B. ἐπιβερεχε δὲ καὶ τὸν.

τα τόπον διὰ κυπρίνης, ἢ ἀνηθίνης, ἢ γλευκίνης ἐλαίῳ.
 Ἐπιθέματα δὲ τό, τε διὰ σπερμάτων, καὶ τὸ διὰ δά-
 φνων, καὶ τὸ διὰ μελιλώτων, καὶ τὸ πολυάρχιον· ἐμ-
 βιβασέον δὲ αὐτὰς καὶ εἰς ἔλαιον, ἢ ὑδρέλαιον θερμόν.
 Πόματα δὲ ἀψίνθιον, ἢ πάνακα μετ' ὕδατος, ἢ κασόριον,
 καὶ ἄνισον, καὶ πεπέρειος ἀνὰ δραχμ. α'. μετ' ὀξύμελι-
 τος· δίδω δὲ καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπέρειων, ἢ τῷ Φίλωνος,
 ἢ τὴν ἀνδρόνειον, ἢ παιονίαν. Εἰ δὲ διὰ δριμύτις καὶ δα-
 κνῳδεῖς ὀδυνῶνται χυμῶς, ἐνετέον αὐτὰς ἐλαίῳ, ἐν ᾧ
 ἀφέ-

τόπον] Codd. A. et C. πόδα. Paulus κατὰ τῶν ἀλλαγῶν ex nostro emendandus.

ἐπιθέματα] addit Cod. B. δὲ ἔσσαν.

σπερμάτων] Codd. A. et C. σπέρματος.

δάφνων] pro δαφνίδαν. ut apud Paulum.

μελιλώτων] Codd. A. et C. μελιδῶτων, quod omittit Cod. B.

καὶ εἰς] Copulam delet Codd. A. et C.

ἔλαιον] De Aristotele Lyco apud Theodoretum Therap. XII. p. 173. ὅτι ἐν ἐλαίῳ θερμῷ λευόμενος, τῷτο ὕπερον ἀπεῖδοτο· quamvis interpretes non de balneo videtur hoc accepisse, sed de illo more quem tangit doct. Edm. Chishull de nummo σκωπ. p. 128. conf. Cel. Grunernus antiquit. morb. p. 84. balnea ex oleo intermissa fuisse propter fumtus nimios conicit Cel. Iac. Sims praefat. ad Anonymum de hydrophobia in memoirs of the medical society of London Vol. II. p. 2.

ὑδρέλαιον] Caelius Aurl. acut. morb. lib. I. c. 9. p. 27. Dehinc alienatione perseverante etiam calida cum oleo mixta, quod Graeci vocant ὑδρέλαιον. Cod. E. δρόλαιον.

πόματα] Cod. B. ποτὰ δὲ δίδω. conf. c. 166. Hippocrates lib. I. de Diaeta p. 205.

μετ' ὕδατος] leg. μεθ' ὕδατος ut recte codd. MSS.

ἄνισον] Codd. A. et C. ἄνισσον.

πεπέρειος] Cod. B. πέρπει.

τῷ Φίλωνος] Leg. τὴν Φιλ. aut τὴν τῷ Φ. conf. Maximus Tyr. Diff. XXXVI. p. 715.

conveniunt loco dolenti, ex oleo cyprino anethyno vel gleucino. Epithemata vero Diaspermaton, a lauri baccis, Diamelitoton et polyarchion, in oleo item calido, aut hydielaeo ipsos immergi expedit. Potui vero offeratur absynthium, vel panax cum qua vel castorei, anisi, piperis singulae drachinae cum oxymelite. Datur praeterea medicamentum, quod ex triplici pipere constat, vel philonium, vel Andronis pastillus, vel antidotus paeonia. Quod si dolor ob humores acres et mordentes fuerit excitatus, in alvum infundere oportet

D 2

tes

ἀδελφόν] Codd. A. et C. τὴν ἰδρίαν. Codd. B. et E. ἀδελφόν. Rerum non est, utro a nomina a librariis substitui: ut observat Leibnizius epistola ad Schminckium in Sylloge Nova Epist. Norimb. Vol. I lib. IV. p. 669, sic Φαρμακία legitur apud Julium A. ic. pro Φαρμακία, ut emendavit summus Hemsterhuyus, quia Frisi Graecis monachis libros describentibus minus erant noti quam Pharisaei, ut recte observat eruditissimus ac celeberrimus de Villoufon ad Longi lib. II. p. 141. conf. Doreille ad Chariton. p. 292. et Th. Rainerius epist. ad Casp. Hoffmannum 25. p. 97. Quin et nova, et inaudita, et ignota aliquando confingunt. Anonymus de V. S. p. 20. Ἰσὼ δὲ ἔδοξεν Ἀντίδω ἡγεῖ Κρατύλλω τοῖς σοφοῖς. Ignorantia et prava promuntiatione obstetricantibus saeculis omnibus ignoratus Cratylus ille prodit. Leg Κρατερός, medici huius meminit Horatius sermo. lib. II. Sat. 3. vs. 161. ubi Aero: Craterus nobilis medicus temporibus Augusti fuit. De hoc Persius (Sat. XIII. - vs. 65.).

Quid opus Cratero magnos promittere montes.

πασιάν] Cod. B. πασιάν.

δρυμῆς] Codd. A. et C. δρυμῆς.

ἐδυνῶνται] Codd. A. et C. χαμῆς ἐδυνῶνται.

ἐκτερον] Cod. E. ἐκτερον.

αὐτὸς] ignorant Codd. A. B. C. et E.

ἐλαίῳ] Codd. B. et E. ἐλαίον.

ἀφέψηται τῆλιν, ἢ ἀλθαία σὺν ζέατι χηνὸς ἢ ὄρνιθος, ἢ
καὶ χυλῶ πτισσάνης σὺν ῥοδίνῳ. Δίδε δὲ καὶ τὴν
πικράν.

Π Ε Ρ Ι Ι Λ Ε Ο Υ

Κ Ε Φ. Ρ Ο Α'.

Ἰλεὸς ἐστίν, ὅταν δι' ἐμφραξίν τῶν ἐντέρων μηκέτι
κάτωθεν ἐκκρίνῃσι τὴν κόπρον, ἀλλ' ἐκκρίνῃσιν αὐτὴν ἀνω-
θεν. καλεῖσι δ' αὐτὸ οἱ ἰδιώται χορδαψόν. ἔστι δὲ ὁλέθριον
τὸ πάθος· συνίσταται δὲ ἐπὶ ἀπεψία, καὶ ἐμφράξει ἀπὸ
τῆς κόπρου, καὶ ἐπὶ φλεγμονῇ τῶν ἐντέρων, καὶ κωλι-
καῖς

τῆλιν] Codd. A. et C. τήλιν, Cod. B. τύλιν.

ἀλθαία] Codd. A. et C. ἀλθέα.

ζέατι] Codd. A. et C. ζέαρι.

χυλῶ] Codd. B. et C. χυλόν.

πτισσάνης] Codd. A. et C. πτυσάνης Cod. B. πτισάνης. Frequen-
ter medicos veteres pifana usos esse eamque ex hordeo para-
tam fuisse, ut docet *Lucillius Anthol. lib. II. c. 23. epigr.*
I. tralatitium est. Erant olim, qui eam publice vendebant,
ut patet ex epigrammate *Palladæ Anthol. lib. II. c. 49.*
epigr. 7.

Cap. CLXXI. Cod. E. ρμζ.

Ἰλεὸς] Codd. A. et C. ἱλεὸς. *Hippocrates de morb. lib. III. p.*
50. Celsus lib. III. c. 1. et lib. IV. c. 13. Arætaeus
morb. acut. lib. II. c. 6. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III.
c. 17. Paulus lib. III. c. 44. Priscianus lib. II. c. 9. Actu-
rius lib. I. c. 45. Theophilus de alvi retrimet. c. 15.

δι'] Codd. A. et C. δὲ.

ἐκκρίνῃσι] Cod. B. ἐκκρίνασι. Codd. A. et C. ἐκκρίνοσσι.

ἐκκρίνῃσιν αὐτὴν] migrant e Codd. MSS.

αὐτὸ] Codd. B. et F. αὐτὴν, Codd. A. et C. delent.

tet oleum, in quo sit decoctum foeungraecum, vel althaea cum adipe anserino vel gallinaceo, vel ptisanæ cremore cum rosaceo. Postremo picra quoque dari potest.

DE TENVIORIS INTESTINI

MORBO, QVI ILEOS DICITVR.

C A P. CLXXI.

Ileos vocatur, cum ob obstructionem intestinorum sterqus non amplius infra, sed supra per os redditur. Hoc vitium idiotae χορδαψὸν appellant, et ex eorum numero est quæ aegros praecipitant, oritur ex cruditatibus et obstructione a stercore, et intestinorum in-

D 3

flam-

[ιδιώται] Caelius Aurel. acut. morb. lib. I. c. II. p. 35. inertes quos idiotas appellant h. e. αἰμαῖς. vid. Alex. Morus not. ad N. F. p. 181. Cl. Jo. Albert. ad Glossar. N. F. p. 135. alias significationes persequitur Melch. Goldastus apud Fabricium Biblioth. Gr. T. XII. p. 537. et Casaubonus ad Athenaei lib. II. c. 8. p. 95. Isidorus apud Photium Biblioth. p. 1074. τὴν τε ἀρχαίαν γλῶτταν ὑπὲρ τὸν ιδιώτην μελετήσας. conf. not. ad c. 36.

[χορδαψὸν] Cod. B. καὶ χορδαψὸν. Hippocrates Coac. Praenot. p. 190. Aretæus l. c. Schol. Nicandri ad Alexiph. vs. 38c. Glossæ Iatr. MSS. ἰλίξς, σρόφςς ἐντέραν, τὰς χορδαψύς.

[ἀλῆθριν] Scribonius Larg. c. 27. 118. Priscianus l. c. Expertus hoc est Diogenes Cynicus teste Tatiano Orat. ad Gr. p. 8. et imperator Julianus, ut memorat Theodoretus II. E. lib. III. c. 12. p. 97. Cod. E. τὸ πάθος ἀλῆθριν.

[ἀπεψία] Cod. B. ἀπεμψίαις καὶ ἐμφράξεσι. Cod. E. ἀπεψίαις καὶ ἐμφράξεσι.

[ἀπὸ τῆς] Exulant haec e codd. MSS. Vindoben.

[φλεγμονῇ] Codd. A. et C. φλεγμονήν.

[κωλικαῖς] Codd. MSS. Vindob. κωλυκαῖς.

καὶ διαθέσει. Τοῖς μὲν παιδίοις αἱ ἐμβροχαί, καὶ
καταπλάσματα. καὶ πυρίαι ἀριούσσι. Τὰ δὲ μικράκια
καὶ τὰς ἀνιμαζόντας φλεβοτομήτεον, καὶ σικυαζέον τὸ
ἐπιγαστρὶον καὶ Φαῖς σικύαις καὶ εἰέματα τὰ ἐπὶ τῶν κω-
λικῶν προσακτέον· καὶ ταῖς εἰς ἐλαιον θερμὴν ἐμβάσει,
καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν κωλικῶν προεῖρηται. Πρὸς δὲ τὰς μὴ
κατέχοντας τὴν τροφὴν, ἔξιν καὶ κύμινον μίξας, δὸς πί-
νειν ἐν οἰνόμελιτι, διδόναι δὲ καὶ τῶν κενάντων τὴν κοι-
λίαν βοηθημάτων.

ΠΕ-

διαθέσει] Codd. A. et C. διάθελον.

τοῖς μὲν] Codd. A. et C. τὰ μὲν παῖδια. Cod. B. τὰ μὲν ἐν παι-
δία. Ex opinione hoc veterum, qua reformidabant sanguinem
mitteret illis, qui annum decimum quartum non attigerint,
vid. Anonymus de V. S. p. 18.

αἱ ἐμβροχαί] Codd. A. et C. ταῖς ἐμβροχαῖς καταπλάσμασι καὶ
πυρίαις. Cod. B. ταῖς ἐμβροχαῖς καὶ τοῖς καταπλάσμασι χαί-
ρουσι.

σικύαις] Omissum in Codd. A. C. et E. Cod. B. καὶ σικύας
καὶ Φαῖς κατὰ τὴν ἐπιγαστρὶν θετέον.

εἰέματα] addit Cod. E. τέτοις, recte.

τὰ ἐπὶ] Cod. B. ὅσα ἐπὶ τῶν κωλικῶν προσακτέον καὶ τὰ ἐλαια.
Codd. A. et C. delect articulum.

flammatione, et colicis affectionibus. Pueris igitur et teneris aetatibus, irrigationes, cataplasmata et fots conveniunt. Adolescentibus vero et qui in florenti aetate sunt constituti, sanguinem mittere et cucurbitulas summo ventri lenes et sine ferro desigere, clysteres item colicis aptos iniicere, eosque in oleum calidum demittere, et iis denique omnibus uti oportet, quae supra in dolore colico sunt compraeheusa. Ad eos vero, qui cibum continere non possunt, rhu et cuminum mixta potui in oxymelite, et quae alvum ducunt medicamenta, dato.

D 4

DE

καλικῶν] βολιμῶν Codd. A. et C.

προσακτέον — καλικῶν] Desiderantur in Cod. E.

προσείρηται] Codd. A. et C. προσείρηται, ac sic quoque cod. E.

Vulgatum Latinismum sapit, quod saepius apud nostrum occurrit.

κατέχοντας] Codd. A. et C. καταχόντας.

μῆζας] Codd. A. et C. μῆζας. Paulus l. c. τριψας.

δός] Cod. E. δίδος.

πίναν] Cod. B. ποιῶν, ac ita quoque Codd. A. et C.

δέδωκε] Cod. B. καὶ αὐτὰ τὰ κινῶντα (κινῶντα) βοηθήματα δεδόντα πολλὰς ὥνησε.

ΠΕΡΙ ΕΛΜΙΝΘΩΝ

ΚΕΦ. ΡΟΒ'.

Τρεῖς εἰσὶν ἄπασαι τῶν ἐλμίνθων διαφοραί· μία μὲν ἡ τῆς σρογγύλης κατὰ τὸ πάχος, ἑτέρα δὲ ἡ τῆς πλατείας καὶ τρίτη ἣν ἀσκαρίδα προσκαγορεύουσιν. Αἱ δὲ γενέσεις πασῶν, ἐξ ὥμης καὶ παχείας, καὶ φλεγματικῆς ὕλης καὶ σήψεως ἐπιτηδεύει εἶναι οἷάπερ ἀθροίζεται τοῖς παιδίοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀδδηφραγῶσιν· ἐπιφέρουσι δὲ πᾶσι συμπτώματα χαλεπά· καὶ γὰρ πυρετὸς καὶ ἀσφυξία, καὶ σπασμοὶ καὶ νεκρώσεις. Ποτισέον τῶν τοις τό, τε τῶν χαμαιμήλων ἀπόξεμα, ἢ κοριανῶ σπέρμα

Cap. CLXXII. Cod. E ρη'.

Τρεῖς] Hippocrates de morb. lib. IV. p. 70. Aristoteles H. A. lib. V. c. 9. Celsus lib. IV. c. 17. Caelius Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 8. Alexander Trall. epistola recusa apud Fabricium Biblioth. Gr. T. XII. p. 602. Priscianus lib. II. c. 30. Paulus lib. IV. c. 57. et 58. Actuarius lib. II. c. 42. Scaligerana prim. p. 153. Theophrastus de alvi recrementis c. 13.

ἄπασαι] Leg. αἱ πᾶσαι — αἱ διαφ. αἱ. conf. not. ad c. 125. Quam lectionem confirmat Cod. B. ἐλμίνθων ἄπασαι.

ἐλμίνθων] Schol. Nicandri ad Ther. vs. 397.

διαφοραί] Codd. A. et C. αἱ διαφοραί, et Cod. B. ignorat Cod. E. Male legiur hoc vocabulum apud Hippocratem de Medico p. 46. ed. Lind. καὶ μὴ γενομένων, μεγάλην ἔχει διαφερέν. leg. διαφερέν. ἔχει est παρέχει ut p. 47.

κατὰ τὸ πάχος] Paulus κατὰ πάχος, omisso articulo Cod. E. κατὰ πάθος.

πλατείας] Schol. Theocrit. ad Idyll. XI. vs. 21. Anecdotes de Médecine T. I. p. 133.

τρίτη] Codd. A. et C. τρίτην.

ἀσκαρίδα] Cod. E. ἀσκαρίνα.

DE LUMBRICIS

CAP. CLXXII.

Tres sunt universae lumbricorum differentiae: prima teretium secundum crassitiem, altera latorum, tertia eorum quos ascaridas vocant. Origo omnium est ex cruda, crassa, pituitosa materia et putredini apta, qualis in pueris, aliisque voracibus colligitur, omnes vero gravissima symptomata inducere consueverunt, qualia sunt febres, pulsuum inaequalitas, convulsio, resolutio. His itaque potui dabitur, chamaemelorum deco-

πατῶν] Cod. E. αὐτῶν. Codd. A. et C. ἀπατῶν. Paulus ἀπά-
σαις. Interpretes omnium vertit, malum omnium omnino vñd.
Cl. Lennep anal. Ling. Gr. p. 281.

σήψεως] Cod. B. προσῆψιν. Lexicon de Spirit. a Cel. Valke-
naerio editum p. 217. ἔλμινς, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκ σήψεως τικτό-
μενος σκώληξ.

ἐπιτηδείας] C. dd. A. et C. ἐπιτηδείως. Cod. E. ἐπιτηδεία.

εἶν] ita quoque codd. MSS. Paulus εἰσιν.

διάπερ] Codd. A. et C. οἷς.

ἀθροίζεται] Codd. A. et C. ἀθροίζεται. Ex prava pronuntiatione,
cuius rei exemplum suppeditat Palaephatus c. XXXV. καὶ αλ-
λοῖς τὸ πλάσμα, leg. καὶ ἄλλοις.

ἀδδηφχυῶν] Participium pro adiectivo ἀδδηφάγοις. Exempla
dedit Dorville ad Chariton. p. 157.

χαλεπὰ] Codd. A. et C. χαλεπᾶ. Aelianus H. A. lib. IX.
c. 33.

καὶ ἀσφυξίας] Codd. A. et C. καὶ σφυγξίας. Cod. E. καὶ ἀξίας.

σπασμὸς] Cod. E. περίσπασμὸς.

νεκρώσις] Cod. B. addit ποιεῖσι. Cod. E. ἐπιφέρει.

τάτοις] Codd. A. C. et E. ποτισίον δὲ τέτας. Cod. B. ποτισίον
ἐν αὐτῆς leg. τέτας.

τὸ τε τῶν] Cod. B. τὸ τῶν.

καριῶν] Q. Ser. Simonius c. XXXI. vs. 13. Apulejus c. 104.

μα λῆιον μεθ' ὕδατος. ἢ ἐλάφῃ κέρατος ξίνισμα. ἢ ῥόδιον
 ἔλαιον σὺν ἐψήματι, ἢ ἀψίνθιον, ἢ ἀβρότον μετὰ ἰσχάδων
 ἐψηθὲν, καὶ ποθὲν, ἢ ἡδύσμον, ἢ ἀλόην σὺν ὕδατι, ἢ
 κικιννάριον καί, λῆϊα μετὰ ῥοδίνῃ, ἢ ὀξύμελι, ἢ σκυλλητι-
 κὸν ὄζος. Ἐξώθεν δὲ ἐπιθετέον τὸ σπλάγχχον, ἀψίν-
 θιον, περσέας φύλλα, ἀρτεμισίαν μελάνθιον, θέρμων
 ἄλευρον, ἀβρότον, καλαμίνθον, ταυρίαν χολήν, ἀλόην,
 μυελὸν ἐλαφίῃ, χρίων τὴν ῥάχην, καὶ ὑπογάστριον, σε-
 λίνῃ φύλλα. Αἱ δὲ ἀσκαρίδες εἶδος ἐστὶν ἐλμίνθων σκώ-
 λησι παραπλήσιον, συνιστάμεναι ἐν τῷ ἀπευθυσμένῳ,
 ἐπιφέρουσι κνισμὸν ἰχυρὸν. Ἐπὶ τέτοις ἐπιτήδαιοι βιά-
 λαναι διὰ μέλιτος, καὶ νίτρε, καὶ ταυρίᾳς χολῆς· κλυ-
 σμοί

λῆιον] Codd. A. et C. λῆον.

ἐλάφῃ] Codd. A. et B. ἐλαφεῖς.

κέρατος] Codd. A. et C. κέρατα. Q. Ser. Samonicus l. c. vs. 7.

ξίνισμα] Cod. B. ξίνισματα, Jo. Langius Epist. medic. lib. I.
 ep. XXIX. p. 118. et scobe eorum vermes infantium eno-
 cantur.

σὺν] Codd. A. et C. συνεψήματι. Cod. E. σὺν ἐψήματι.

ἀψίνθιον] Apulejus de virib. herb. c. 102.

ἀβρότον] Codd. A. et C. ἀβρότον, ἐψηθὲν καὶ ποθὲν μετὰ
 ἰσχάδων. Cod. B. ἀβρότον μετὰ ἰσχάδων ἢ ἡδύσμον ἀμφοτέρω
 ἐψημένῃ ἐν ὕδατι. Q. Ser. Samonicus l. c. vs. 12. A. lianus H.
 A. lib. IX. c. 3.

ἡδύσμον] Democriti consilio commendat Q. Ser. Samonicus l. c.
 vs. 11.

καί] hoc est κικιννάριον. vid. Du Cange Glossar. p. 16. sed igno-
 rant hanc siglam codices MSS. cuius loco habet Cod. B.
 εγΓ. α'. Cod. E. δραχμ. καί.

ὀξύμελι] Codd. MSS. ὀξύμελιτος.

σκυλλητικόν] Codd. A. et C. σκυλητικόν, et ita quoque Cod. B.

τὸ σπλάγχχον] Codd. A. et C. τὸ σπλάγχχον. Cod. B. τῷ σπλάγ-
 χῳ. leg. ita vel κατὰ τὸ σπλάγχχον, aut cum Cod. L.
 eis.

περσέας] Q. Ser. Samonicus l. c. vs. 10.

μελάνθιον] Q. Ser. Samonicus l. c. vs. 12.

deroctum, aut coriandri semen tritum cum aqua, vel cornu cervini ramentum, vel rosaceum oleum cum sap-
pa, aut absynthium vel abrotonum cum caryis coctum
et potui datum, vel mentha, vel aloë cum aqua, vel
nuclei pinci viginti triti cum rosaceo, vel oxymel, vel
acetum stillites. Extrinsecus vero visceri imponi de-
bent, absynthium, persicorum folia, artemisia, me-
lanthium seu nigella, lupinorum farina, abrotonum,
calamentum, fel taurinum, aloë, medulla cervina, spi-
na dorsi et summo ventre ea illito. Apii folia. Ascari-
des autem species sunt lumbricorum, similes vermibus
in caseo inventis, et continentur in intestino recto, et
vehementem pruritum excitant. His igitur glandes ex
melle, nitro et felle taurino conveniunt, clysteres vero

ex

ῥέρεων] Cod. B. ῥέρεω. Plinius lib. XVIII. c. 14. Marcellus
Empir. c. 28. Apuleius c. III. Geoponici lib. II. c. 39. ubi
plura dat doct. Nicolaus.

καλαμίνθου] Codd. A. et C. καλαμίνθην.

ταυρίαν] Codd. A. et C. ταυρίαν. Alexander Trall. I. c. p.
61C.

ἀλόην] Codd. A. et C. αλόην. Actuarius de affect. spir. animal.
lib. I. c. 4. p. 16 συμφύλου δὲ ἐπιχρίσας καὶ ἐπιγαστήριον, κτεί-
ναις ἂν τὰς ἐντὸς ἐλμύνδας.

ἐλαφίς] Codd. MSS. ἐλάφω.

ῥ' ἄχην] ita Codd. A. et C. Cod. B. ῥ' ἄχιν.

καὶ ὑπεργαστήριον] Cod. E. καὶ τὸ ὑπ.

ἀσκαρίδες] Erotianus Lex. Hippocr. p. 13. ed. H. Steph. Gale-
nus Lex. p. 66 Scaligerana prim. p. 18. Cod. E. ἀσίδες.

σκώληξι] Cod. E. σκώληξ παραπλήσια. Cod. B. σκώληξι παρα-
πλήσια. Avianus Phaenom. vs. 959. Paulus παραπλήσια, leg.
παραπλήσια. Lumbrices ita vocat Jo. Chrysostom. Homil. in
Matth. IV. p. 27.

κλισμέν] Codd. A. et C. κλισμέν. conf. not. ad c. 49.

ἀπευθυσμένω] Codd. A. et C. ἀπευθυσμένω. quae sequuntur us-
que ad ἀπευθυσμένον exulant e codd. B. et E.

διὰ μέλιτος] Codd. A. et C. μετὰ μ.

νίτρε — νίτρε] desiderantur in Codd. A. et C.

σμοὶ δὲ, ἀφέψημα κένταυρίς ἢ ἀψινθίς, ἢ χαμαιλέον-
τος, καλαμήθης μετὰ μέλιτος καὶ νίτρου. Ἐπειτα ὑπο-
χρίσσειν τὸ ἀπευθυσμένον ἀλακίαν, ἢ ὑποκυσίδα μετὰ
νίτρου, ἢ συπτηρίαν μετὰ ῥῆ συριακῆ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

νεφρῆς παθῶν, καὶ πρῶτον περὶ λιθιάσεως νεφρῶν.

Κ Ε Φ. ΡΟΓ'.

Γίνονται λίθοι ἐν τοῖς νεφροῖς παχέως καὶ γεώδους χυ-
μῷ πέσοντος ἐν τῇ κοιλίᾳ τῶ νεφρῶ, καὶ ὑπὸ πυρώδους
θερμασίας κατοπτρῶν οἱ λίθοι ἀποτελῶνται· ὁμοίως
δὲ καὶ οἱ ἐν τῇ κύσει. Καὶ δεῖ ἐπὶ μὲν τῶν νεφρῶν τοῖς
θρύπτεισι τὰς λίθους φαρμάκοις χρῆσθαι, οἷον τῶν βα-
σιλι-

κένταυρίς] Potui dari vult Apulejus de viuib. herb. c. 36.

χαμαιλέοντος] Theophrastus H. Pl. lib. IX. c. 13. S. Dale Phar-
macol. p. 101. Schulze Toxicol. Veter. c. 22. p. 67.

ἔπειτα.] Cod. B. ἐφ' ᾧ χρῆσθαι τῇ τε ἀλακίᾳ καὶ τῇ ὑποκυσί-
δι — ἢ συπτηρίᾳ.

ὑποκυσίδα] Cod. E. ὑποκυσίδος.

συριακῆ] Pergunt Codd. A. et C. λυπινάρια ὡμὰ βρέχας καὶ ἀλέ-
σας, λύνειν μὲν καὶ ποῖα καταπότια καὶ διδιναι κατὰ δύσιν,
καὶ εὐθὺς ἐκβάλλει αὐτὰ νεκρά· Pro βρέχας leg. φρύγας conf.
Jo. Laurentius Epist. medic. lib. I. ep. 64. p. 320. S. Dale
Pharmacol. p. 241. De locutione κατὰ δύσιν conf. c. 285.

Cap. CLXXIII. Cod. E. ρμθ'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ τῶν κατὰ τῶν νεφρῶν παθῶν καὶ λιθιῶν.
καὶ πρῶτον — νεφρῶν] Exulant e cod. E.

γίνονται] Aretaeus acut. morb. lib. II. c. 9. et cur. morb. acut.
lib. II. c. 8. Celsus lib. VII. c. 26. Caecilius Aurel. morb.
chron. lib. V. c. 4. Paulus lib. III. c. 45.

παχέους] Codd. A. et C. παχέως.

γεώδους] Male interpres pinguis, cum id ne graecum quidem
sit: leg. γεώδους, terrei. Notter c. 221. ex Paulo; διὰ τὸ
παχὺ

ex centaurae, absynthii, vel chamaeleontis, calaminthae, cum melle et nitro decocto. Sublinetur denique intestinum rectum, acacia seu hypocistide cum nitro vel alumine cum rhu syriaco.

DE AFFECTIBVS RENVM

ET PRIMVM DE CALCULO.

CAP. CLXXIII.

Generantur lapides in renibus, crasso et pingui humore in renis cavitatem illapso. Cum autem ab ignea eius caliditate aduritur, perfecta fit calculorum generatio, simili ratione in vesica quoque nascuntur. Hic itaque medicamentis calculum atterentibus uti
opor-

παχὺ καὶ γεῶδες τῷ ἐνσκήπτοντος χυμῷ. conf. c. 33. et 259. Consul. de hac voce Schol. Theocriti ad Idyll. I. vs. 12. Interpres in errorem induxit Barchusenium, ita ut adfirmaret Dissert. medic. XVII. p. 290, Nonum tradere lapides in renibus generari a crasso et pingui humore. γεῶδους agnoscunt codd. MSS. Literae γ et σ etiam permutatae fuerunt c. 167.

χυμῷ] Codd. A. et C. χυμῷ.

κοιλίᾳ] vid. Petitus ad Aretaeum cur. morb. acut. lib. II. c. 8.

κατοπτουμένου] Codd. A. et C. κατάπτωμα. Cod. B. καταπτημένου. Cod. E. καταπονομένου. Placet lectio Cod. B.

ἐπὶ μὲν τῷ] Delet particulam μὲν Cod. B.

ῥιζήπουσι] De rebus praeduris adhibetur hoc verbum. De ferro Jo. Chrysostomus in A. A. Serm. XXVII. p. 767. εἰδὲ γὰρ διεῖρε βησαν ἀλύσεις.

χεῖρδα] Cod. E. χερσίων.

οἷον] vid. ad c. 16. Paulus τοιαύτα. Noster c. 181. οἷον ἄσπερον κ. τ. λ. Delent Codd. A. et C. Cod. B. οἷον τὸ βασιλικόν καὶ τὸ ἀσπαράγγον. Cod. E. τῷ βασιλικῷ ἀσπάγγῳ.

πικνῶν ἀσπαράγων καὶ ἀγρίων ῥίζαι, ἀδιάντον τε, καὶ
βδέλλιον καὶ τῶν ἐρεβίνθων οἱ μέλανες κριοὶ, καὶ τὸ σκυλ-
λητικὸν ὄξος καὶ Φε. καὶ μῆον, καὶ ἄσπερον καὶ καρπύ-
σια καὶ σαξίφραγος, καὶ σίον καὶ σκόλυμος. Ἀστροῖς δὲ συνε-
χῶς χρήθωσαν καὶ πινέτωσαν μετὰ λατρὸν εὐθὺς τὴν
τῶν εἰρημένων. ἐμβροχαῖς τε καὶ πυρίαις καὶ ἐγκαθί-
σμασι. καὶ ἐνέμασι, ὅσα ἐπὶ τῶν κωλικῶν προεῖρηται.
Σύνθετα δὲ βοηθήματα ταῦτα· βαλσάμου καρπὸς δραχμ.
α'. λιθὲ τῆ ἐν τοῖς σπόγγοις δραχμ. α'. γλήχωνος, μα-
λῆχης ἀγρίας σπέρματος ἀνὰ δραχμ. α'. κόψας δίδω σὺν
οἴνῳ.

ἀσπαράγων] Codd. A. et C. ἀσπαράγγων. *Phrynichus* p. 40. *Staligeranus* prima p. 19. *Lud. Nonius* de re cibarij lib. I. c. 16.

ἀγρίων] *Apulejus* de virib. herb. c. 79. *Rufus Ephes.* de affect. venicæ c. 7. p. 6. Cod. E. ἀγρίων ῥίζαν omisso καί.

ἀδιάντον] Cod. E. ἀδιάντων

βδέλλιον] Codd. A. et C. βδέλιον. Cod. E. βδελίω. *Glossæ* Inter. MSS. βδέλλιον, τὸ τῶν θηλακίων τῆς πελέας τὸ ἰσώδον ἐξέλ-
δοτα μυγαρῶδες.

μέλανες] Codd. A. et C. οἱ μέλανες κριοὶ. Cod. E. καὶ τὰς μέλα-
νας ἐρεβίνθους, οὗς κριοὶ ὀνομάζονται. *Athenæus* lib. II. c. 14. p. 54. *Plinius* lib. XVIII. c. 12. *Lud. Nonius* de re cibarij lib. I. c. 16.

σκυλλητικὸν] Codd. A. et C. σκυλητικόν.

μῆον] Codd. A. et C. μίς. Cod. B. μαίς.

ἄσπερον] Codd. A. et C. ἄσπερ. Cod. E. ἄσπερον.

σαξίφραγος] Codd. A. C. et E. σαξίφραγος. Cod. B. σαξίφρα-
γον. *Paulus* σαξίφραγός.

καὶ σίον] ignorant Codd. MSS.

σκόλυμος] Codd. A. et C. σκόλυμος. Cod. B. σκόλυμον. Cod. E. σκολιμος. *Jo. Langius* *Epist. Medic.* lib. II. ep. 6. qui de
sio egit ep. 21. p. 589.

λατροῖς] Codd. A. et C. λατρὸν. Cod. B. λατρὰ δὲ συνεχῆ. Cod. E. λατρὰ.

χρήθωσαν] Carens hoc verbo codd. MSS. Vind. ut et sequentibus
μετὰ λατρὸν. Cod. B. Cod. E. προτείνων forte pro προ-
πίνει.

εὐθὺς] Cod. B. ἐν αὐτοῖς.

τὴν] Cod. B. τῶν εἰρημένων τὴν.

oportet, ut sunt basilicorum asparagorum et graminis radices, adianthum item, bdellium, ciur nigrum arietinum, acetum scillites, phu, meon, asaron, carpesion, saxifragia et cardui radix, balneis autem crebro utantur, et post illud statim quaedam ex praedictis bibant. Irrigationibus vero, fotibus, infellibus clysteribus, supra in colico dolore descriptis, utantur. Composita autem auxilia haec sunt, balsami fructus, lapidis spongiarum, pulegii, malvae sylvestris seminis singulae drachmae, contusae cum vino dantur. Item quae ex sanguine hircino constat antidotus, et, quae

ex

ἐγκαθίστασι] Cod. B. ἐγκαθίστασι. ut Epicurus. vid. Diogenes Laërt. lib. X. p. 716.

καλικῶν] Codd. A. et C. βολικῶν. Cod. B. καλικῶν. Medicamentis, quibus ad colicum dolorem superandum utebantur veteres, iisdem urinam provocare nitebantur. Commendat noster c. 170. ἀψιδία et ἀνσον de quibus ita sentit Aristoteles Problem. Sect. XXVII. 10. καὶ γὰρ τὰ ἀνσον καὶ τὰ ἀψιδία, καὶ ὅσα ἐσθιμένα, θερμαντικά. Colicum dolorem frequenter urinae difficultatem comitari non ignorant medici.

προερίηται] sic mox iterum Codd. MSS. Vindob. προερίηται, quod praefero, nam illud lutinismum puto. Noster supra c. 171. καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν καλικῶν προερίηται, ubi codd. MSS. προερίηται. Similiter c. 182. Εἰρήνηται Cod. E.

συνδέματα] Codd. A. et C. συνδέματα.

καρπὸς] Codd. A. et C. καρπὸς. Codd. B. et E. καρπὸν. Strabo lib. XVI. p. 1107. Diodorus Sic. lib. II. p. 160. ubi vid. Wesselingius. Fruticis huius meminit Busbequius, Epist. IV. p. 359. Spongiae simul et balsami meminit auctor, quod ditiores apud veteres, qui mappa non utebantur, mensam post prandium aut coenam spongia beliamo madida abstergerent, ut refert Jo. Chrysostomus in Psalm. XLI. p. 611. καθάπερ πολλοὶ τῶν πλεονέκτων τὴν σπογγίαν βαλσαμένον πλήσαντες, ὅτω τὰς τραπέζας ἀπομάσσουσιν, ἵνα, εἰ τις ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων γένηται κηλὶς, παρασκευάσῃ καθαρὰν δάξῃ τὴν τραπέζαν.

λίθος] Codd. A. et C. λίθος. Cod. B. λίθον. τὸν. Cod. E. λίθος τῶς. Dioscorides lib. V. c. 154. Plinius lib. XXXVI. c. 19. Aëtius lib. II. c. 27. Contr. Gesnerus H. A. lib. IV. p. 897.

γλήχωνος] Codd. MSS. Vind. γλήχωνος.

ἀγρίας] non agnoscit cod. E.

σπέρματος] Cod. B. σπέρμα, quam vocem ignorant Codd. A. et C.

οἶνω· δίδε δὲ καὶ τὴν τῷ τραγείᾳ αἵματος ἀντίδοτον,
καὶ τὴν διὰ τεττίγων καὶ τῷ ζινοφύλλου. Πρὸς δὲ τὴν
οξύτητα τῶν οδύνων δίδε τὴν τε σωτήραν καὶ τῷ κίλω-
νος· καὶ φλεβοτομία ἐπιτήδειος, ταχέαν τῷ λίθι ποικι-
μένη ἐκκρίσιν.

ΠΕΡΙ

τῷ] Codd. MSS. Vind. διὰ.

τραγείᾳ] Cod. B. τραγείον. Alex. lib. IX. c. 4. p. 582. Paulus
lib. VII. c. 6. p. 271. Antidotum hanc respicit Theophrastus
Simoc. Quaest. Phys. Q. X. Vanum hoc remedium esse pro-
bat Jac. Primerosius de vulgi error. lib. IV. c. 52. et Waller-
ius apud Tully Essai sur les maladies de Dunkerque. p. 131.
Jul. Caes. Scaliger tamen de subtilit. exercit. 344. Frangere
tamen in renibus, atque in vesica lapidem, tam verum est,
quam meridie lucere. Quamplurimos enim eius vi comminui-
mus, quocum facit Lev. Lemnius de occult. natur. miracul.
lib. IV. c. 9. p. 391. vanum esse itidem pronuntiato Jo. Bevero-
vicinus de calculo renum et vesicae p. 180. cui iunge Cl. Tril-
lerum de pleuritide c. 8. p. 43. et Guidonis Patini iudicium
in Plurinianis p. 43. de experimentis Scaligeri.

τεττίγων] Codd. A. et C. τεττίγων. Alex. l. c. Paulus l. c. et lib.
VII. c. 16. p. 271. Aretaeus cur. morb. acut. lib. II. c. 9.
p. 110.

ζινοφύλλου] Codd. A. et C. τὴν ζινοφύλλον. Codd. B. ζινοφύλ-
λον. Codd. E. ζινοφύλλον. Zinnae folium ex nostro adtulit
Du Cange Glossar. p. 465. σένε dixit Demetrius Pepag. de
podgra c. 34. Paulus addit, ἡγεῖ εἰ τυχέλιθι Redarguitur
ex hoc nostri loco Guarn. Rolsinccius de Purgant. Sect. XIII.
p. 388. qui adfirmat Dioscoridi et reliquis Graecis solo Actua-
rio excepto, sentiam novam haud fuisse, quocum facit Jo.
Freind Hist. Med. P. I. p. 144. qui praeterea folia ab Actua-
rio non adhibita arbitrat, cui sententiae se opponit
noster.

ex cicadis, et zynophyllo. Ad acutissimos autem dolores, foteram dato, et philonium, sanguinem etiam mittere optimum est, celerem enim calculi excretionem reddit.

DE

σωτήραν] Codd. A. et C. σώτηραν. Cod. B. σώτεια. Cod. E. σώτεια. optime. Lucinae epitheton apud Orpheum Hym. I. vs. 3. et 14. Themidis apud Pindarum Olymp. Ode VIII. p. 28. et Ode IX. p. 31. Sotira nomen obstetricis apud Plinium lib. XXVIII. c. 7. ut Salvina apud Theod. Priscianum lib. III. Recentiores beatam virginem Deiparam Sotiram vocant, vid. Wheelerus Itinerar. T. II. p. 172. Medae Od. XIII. p. 44. vid. de hac voce Th. Reinesius ep. 59. ad Rupertum p. 533.

Φλεβοτομία] Anonymus de V. S. p. 9. καὶ ποίει ἰκτερικὸς καὶ ἡλιθιώτης. l. παύθαι — λιθιώτης. Idem p. 11. καθαίρεται κύστις. Cod. B. καὶ ἡ φλεβοτομία.

τῷ φύλινος] Codd. A. et C. φύλινος. Cod. C. φέλινος. leg. τὴν φ. vel τὴν τῷ φ.

ἐπιτήδειος] id est opportune vel tempestive, ut Suctonius lib. V. p. 525. administrata, Hippocrates de aëre etc. p. 68. nosser c. 253. Aelianus H. A. lib. IV. c. 17. lib. XIV. c. 20. et lib. XVII. c. 12.

ταχεία] Cod. E. τάχα.

ἐκκρυσιν] Codd. A. et C. ἐκκρυσιν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΚΥΣΤΕΙ

λίθων.

Κ Ε Φ. ΡΟΔ'.

Τὰς δὲ ἐν τῇ κύσει λίθους ἐπὶ τῶν παιδίων ἐμφρά-
 ζαντας τὸν τράχηλον τῆς κύσεως ἕτως θεραπευτέον·
 τῷ σεισμῷ, ἢ καθετηρισμῷ, ἢ τῇ λιθοτομίᾳ χρῆσθαι
 δεῖ· Πρὸς λίθους· λαβὼν τυχοδαίμονα, καὶ καρκίνους πο-
 ταμείους

Cap. CLXXIV. Cod. E. ζν'.

περὶ τῶν] Cod. D. ἐν τῇ κύσει. Codd. A. et C. περὶ τῆς. Celsus
 lib. VII. c. 26. Paulus lib. III. c. 45.

ἐν τῇ] Hippocrates de aëre etc. p. 120. Alexander Aphrod. lib.
 I. probl. 109.

ἐπὶ] omissum in Codd. A. et C.

παιδίων] Cod. E. παίδων.

ἐμφράζαντας] Codd. A. et C. ἐμφράξαντας.

ἕτως θεραπευτέον] migrant haec e codd. MSS. omnibus.

τῷ σεισμῷ] Elegantius codices MSS. Cod. B. τῷ διατισμῷ. Codd.
 A. et C. τῷ διὰ σεισμῷ. Aretaeus cur. acut. morb. lib. II.
 c. 8. p. 110. A. Rufus Ephes. de vesicae affect. c. 2.

λιθοτομίᾳ] nam ut ait Scipio apud Plutarchum T. I. p. 355. τὸν
 γὰρ ἀγαθὸν στρατηγὸν ὥσπερ ἰατρὸν, ἐχάτης δαΐδαί τῆς διὰ τῆ
 σιδήρεα θεραπείας. De veterum lithotomia consule Hebenstreitii
 Palaeol. Therap. p. 703.

καθετηρισμῷ] Catheterem marem ita describit MS. de mensuris et
 ponder. τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν σίγμα, ὅπερ ἀνδρῶν καθετῆρι παρῶι-
 κε C τριόβολον· εἰ δὲ μέσην ἀπλὴν ἀπερισκίτον ἔχει γραμμὴν
 Ε τετράβολον. Codd. A. et C. καθαρτηρισμῷ. Cod. B. κα-
 θετηρισμῷ.

δεῖ] Distinctio maior post hoc verbum ponenda.

πρὸς λίθους] Desunt haec verba in codd. MSS. Vind. in Cod. E.
 est lemma novi capituli ρνα'.

λαβὼν] Cod. B. εἰται βαλὼν. λάβοι tuetur Schol. Nicandri ad The-
 riac. vs. 870.

DE VESICAE

CALCVLO.

C A P: CLXXIV.

Vesicae calculis in pueris, obstruentibus vesicae collum ita succurrendum erit, concussione et catheterismo, seu incisione utendum. Ad lapides. Tycho. daemonem sumito et cancos fluviatiles et in olla com-

E 2

burito

τοχοδαίμων] ita Codd. A. et C. Inferuit quidem ex nostro Glossario suo p. 1626. hanc vocem *Du Cange*, sed nulla addita expositione; quandoquidem vero graeci recentiores *ι*, *υ* et *ει* inter se permutare solent, conf. c. 32. Traiani aut Adiani temporibus id coepisse observat *Is. Vossius* de accentibus graecanicis p. 52. suspicatus sum leg. τοχοδαίμων, nam et hodierni graeci τὸν τοχόν non vero τοίχον pronuntiant, ut in inscriptione apud *Gruterum* LXXXIV. 3. quod et in aliis frequenter factum observat *Th. Reinesius* epist. ad *Rupertum* XXXV. p. 279. sic c. 216 ἀδριζομένην apud nostrum scriptum, pro ἀδριζομένην conf. c. 172. conf. *R. Wintonius* ad *Hesiodi* op. et D. lib. I. vs. 2. et τοχοδαίμων in Glossario p. 1584. ex glossis botanicis exposuit *Du Cange* σαρδαίων μικρὸν, passerulus, unde veram lectionem nostro vindicasse mihi videor, accedit auctoritas Cod. B. qui τοχοδαίμων exhibet Cod. E. distincte τοχοδαίμων. Quis τοχοδαίμων apud nostrum esset sciscitatur *Casp. Hoffmannus* *Th. Reinesius* ep. 30. p. 148. Inprimis *υ* et *ει* permutantur. Interpres Graecus *Rhazis* de Variolis c. IV. p. 247. συνεχὴς πορετὸς, ὁδὸν ὡς, κῆσις ἐνδὸς, πύξ ἐν τῇ ὑπὲρ. ubi omnino leg. πτοίξ. ut ad oram exemplaris tui, quod nunc in bibliotheca Lugduno-Batava adservatur. *Renatus Moreau*, et alius vir doctus in exemplari, quod ex bibliotheca *Hadr. Rolandi* in supellectilem librariam transit viri reverendi *I. I. Boullier* V. D. M. primum Amstelodamensis, deinde Londinensis, qui emendationes margini adlatas, benevole olim mecum communicavit. Atque hoc inde eveniebat, quod inferiore aetate diphthongi *ει* primam litteram solebant elidere, ut observat *Jac. Sirmondus* ad *Sidon. Apollinarem* p. 234. Io. *Beverandus* de calculo renum et vesicae p. 184. „Actio et Paulo passerulus Trogodytes, qui omnium avicularum excepto regulo minimus est, et iuxta sepes etc. conf. *Schenkii* Observ. et Experim. Cent. II. 34. p. 76. *Sam. Daleus* Pharm. p. 422. Io. *Langius* Epist. Medic. lib. II. ep. 58. p. 761.

αγγίλις] conf. c. 250. *Levin. Lemnius* de occult. natur. miracul. lib. III. c. 7. p. 314.

καύσον] Cod. E. καύσας.

ταμείας καῦσον ἐν χύτρᾳ, καὶ ἐξ αὐτῆς ἔσον Λαγ'. δίδε
 σὺν οἴνῳ πιεῖν. δίδε δὲ καὶ ὅσα προείρηνται θρυπτικὰ
 λίθων ἐπὶ τῶν νεφριτικῶν.

Π Ε Ρ Ι Φ Λ Ε Γ Μ Ο Ν Η Σ

νεφρῶν.

Κ Ε Φ. ΡΟΕ'.

Ἐὰν δὲ φλεγμονὴ τῶν νεφρῶν, ἢ τῆς κύστεως γένη-
 ται, κατὰ τὸν τόπον βάρος καὶ ἀλγηδὼν ἐστὶ, καὶ πυρέτ-
 ται, καὶ ἐμῆσι χολώδῃ. Φλεβοτομητέον ἂν αὐτὰς, καὶ
 τοῖς παρηγορεῖσιν ἐνέμασι καὶ καταπλάσμασι χρῆσθαι διὰ πη-
 γάνη, καὶ ἀνήθη, καὶ τήλεως καὶ ἀλθαίας ῥίζης· κλύσμασι δὲ,
 καὶ ὁπίε καὶ ἐλαίᾳ καὶ σέαιτος χηνός· πινέτωσαν δὲ τῆς τε
 σικύε

ἐξ αὐτῆς] Subintelligendum τῆς ξηρίας pulvere, aut φαρμάκῃς vel
 leg. cum Cod. B. ἐξ αὐτῶν.

ἔσον] Codd. MSS. ignorant, et desin quæque Cod. B. Cod. E.
 δραχμ. ἑσ'.

πιεῖν] Cod. E. πίνειν.

δὲ] Carent hac particula codices MSS.

προείρηνται] Codd. A. et C. προείρηται.

θρυπτικὰ] Cod. B. ἐπὶ τῶν νεφρῶν θρυπτικὰ λίθων.

νεφριτικῶν] Cod. E. νεφρῶν.

Cap. CLXXV. Cod. E. ςνβ'.

Ἐὰν] Aretæus morb. chron. lib. II. c. 4. Celsus lib. IV. c. 10.
 Paulus lib. III. c. 45. Rufus Ephes. de tenui affect. c. 2.
 Cod. B. αὖ δὲ.

τῶν ν.] Cod. B. ἐπὶ, pro ἐπὶ. τῶν ν. articulum omittit Cod. E.
 Non absimilem errorem in Diogenis Laert. lib. I. p. 80. sustu-
 lit H. Vossius notis in hunc scriptorem, quæ servantur in Bi-
 bliotheca Remonstrantium Amstelodami: αἱ δὲ πη πλατεῖς,
 ubi vir summus: Non placet neque lectio, neque interpre-
 tamen.

burito et ex eo librae et semissis pondus ex vino bibendum dato, et in universum omnia quae supra sunt de calculo renum compræhensa.

DE INFLAMMATIONE

RENUM.

C A P. CLXXV.

At si inflammatio vel renes, vel vesicam exercet, in loco affecto gravitas et dolor percipitur, febris affligit et biliosa vomunt. His igitur sanguinem mittere, et clysteribus lenientibus, et dolorem mitigantibus, et cataplasmatibus ex ruta, anetho, foenugraeco et althæae radice, et iniectionibus ex opio, oleo, et anserino adipe uti oportet, potui vero cucumeris et pe-

E 3 ponis

tamentum Casauboni. Puto legend. αἱ δὲ πη πλαταίῃ, et accipiendum de viis publicis et regiis extra urbem, quas suadet, ut vitet.

γίνεται] Cod. B. γίνεται.

τὸν τ.] iterum omittit articulum Cod. E.

ἀλγηδών.] Codd. A. et C. ἀλγηδόνες εἰσιν. Cod. B. ἀλγηδὼν γίνεται.

πυρεττοι.] Codd. A. et C. πυρεττοι.

ἐν.] exulat et Cod. E.

αὐτὸς Cod. A. et C. αὐτοῖς.

ἐνέμασι] Codd. A. et C. ἐν αἵμασι. Cod. B. ἐνέμασι χρῆσθαι. Paulus l. c. αἰονήμασι.

χρῆσθαι] Delet hic Cod. B. eius loco habet ὁμοίως· διὰ τε π.

πηγάν] Rufus Ephes. l. c. c. 4.

ἀνθήν] Cod. B. ἀνθήν.

τῆλεως] Cod. B. τίλεως.

ἀλθαίας] Codd. A. et C. ἀλθίας.

καὶ ὅπιν] Codd. A. et C. δὴ ὅπιν. Cod. B. ὅπιν τε. leg. δ' ὅπιν. conf. c. 232. δὲ migrat e Cod. E.

χηρὸς] Codd. B. et E. χηρείς.

σικύς, καὶ τῷ πέπωνος τὸ σπέρμα σὺν εὐκράτῳ μέλιτι.
 Κατὰ δὲ τὰς νεφρὰς ἐπιθετέον ῥάκη ἐξ οἴνου καὶ ῥοδίνε,
 ἢ ὑδροροδίνε, ἢ μηλίνα, καὶ κηρωτῆς διὰ κηρῶ, καὶ ῥοδί-
 νε καὶ κροκῶν ὧν, καὶ πολυγόνου χυλὸν· ἔμπλαστρον δὲ
 τὴν τε διὰ χυλῶν καὶ τὴν μινασαίχ.

Π Ε Ρ Ι Ε Λ Κ Ω Σ Ε Ω Σ Τ Ω Ν

ἔρητικῶν.

Κ Ε Φ. Ρ Ο Σ'.

Ἐκλιωθέντος δὲ νεφρῶ ἡ κύσεως, ἢ τῶν ἔρητικῶν προ-
 ποτισέον αὐτὰς μελικράτῳ, ἢ τίλκωσι ἀφεψήματι σὺν
 μέλιτι, ἢ σικύς σπέρματι σὺν μελικράτῳ. Τοῖς δὲ σὺν
 πόνῳ

σικύς] *Quintilii Geopon. lib. XII. c. 19. Rufus Ephes. de re-
 num affect. c. 7. p. 6.*

πέπωνος] *Codd. A. et C. πέπωνος. Nosse clare hic loci distingui
 pononem a cucumere, quod aliter vitum Phrynichio p. 108.
 ubi vid. viri docti. Nec aliter medici, sic Paulus lib. III.
 c. 5. καὶ τῷ σικύς τὴν ἐντεριώνην, καὶ πέπωνος. conf. Schol. Apol-
 lonii Rhod. ad lib. III. vs. 485. Scaligerana prim. p. 135.
 Salmasius Hyl. Iatr. c. 35. Lud. Nonius de re cibarij lib. I.
 c. 22.*

ῥοδίνε] *Cod. B. ἔξοινος ῥοδίνε Lacuna hic in Codd. A. et C. usque
 ad sequens ῥοδίνε. Paulus l. c. εἰς ῥοδίνε. Cod. E. εἰς ῥοδίνε
 ἢ ὑδρομέλιτος ἢ ὑδροροδίνε.*

καὶ ῥοδίνε] *Cod. E. ἢ ῥοδίνε.*

ὧν] *Codd. A. et C. καὶ ὧν. Cod. E. καὶ κροκῶ.*

χυλὸν] *Codd. B. et E. χυλῶ.*

ἔμπλαστρον] *Cod. E. ἔμπλαστρα.*

τὴν τε διὰ] *Codd. A. et C. εἴτε, rectius Cod. B. ἢ τε Cod. E.
 ἢ τε. — καὶ ἡ Alex. lib. X. c. I. p. 571. Caelius Aurel. acut.
 morb. lib. II. c. 18. p. 123. Anonymus de V. S. p. 8. ubi
 τὴν χυλῶν legendum.*

καὶ τὴν] *Codd. A. et C. καὶ ἡ μινασαίχ.*

ponis semen cum mulsa offeratur. Renibus vero ipsis imponi linamentum ex vino et oleo rosaceo, vel aqua et rosaceo, vel melino, aut ceratum ex cera et rosaceo et luteis ovorum, et polygoni succo, debet. Emplastrum vero adhibenda, et quod a succis Diachylon dicitur et mnasaei.

DE EXULCERATIONE PARTIVM

PER QVAS VRINA DESCENDIT.

C A P. CLXXVI.

Exulcerato vero rene, vel vesica, vel meatibus urinariis, mulsa potui primum offerenda, vel foenu-graeci decoctum cum melle, vel cucumeris semen cum mulsa. At si urinae difficultas urget, ferularum com-

E 4

busta-

C a p. CLXXVI. Cod. E. ενγ'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ τῶν θρηπτικῶν ἐλκώσεων. Cod. E. περὶ νεφρῶν ἢ κύστεως.

θρηπτικῶν] addendum saltum subaud. πόρων.

ἐλκωθέντος] Paulus lib. III. c. 45.

νεφρῶ] Cod. B. τῶ νεφρῶ ἢ τῆς κ.

θρηπτικῶν] addit Cod. B. πόρων. Cod. E. θρηπτικῶν.

μελικράτῳ] Cod. B. μελίκρατον ἢ τύλας ἀφέψημας σὺν μελικράτῳ, ἢ σικίᾳ σπέρμα σὺν γλυκῇ, ταῖς δὲ πῦον ἔρῳσι διδῶ. Cod. E. μελίκρατον.

ἀφέψηματι — διδῶ] Defunt in Codd. A. et C. Cod. E. ἀφέψημα.

μελικράτῳ] Cod. E. γλυκύ τι.

σὺν πύον] Cod. E. πῦον.

ναρθήκων] Cod. E. ναρθήκην κεκαυμένην.

μέλιτι] Plutarchus T. I. p. 102. ὥσπερ τὸ μέλι τὰ ἡλκόμενα δάκνυσσα καὶ καθαίρει. Porphyrius de antro nymphar. c. 15. καὶ τὰ χρεῖνα τραύματα ἐκκαθαίρεται μέλιτι. conf. c. 17.

πόνῳ ἔρῃσι δίδε πιεῖν νερθήκων κενκουμένων τὴν τέφραν
 δραχμ. α'. μετὰ γλύκεος καὶ γαλακτοποτεῖν· τάτοις συμ-
 φέρει σύνθετα βοηθήματα ταῦτα. λινοσπέρμα, σικύς
 σπέρματος, τραγακάνθης ἀνὰ δραχμ. ζ'. ἀμύλα δραχμ.
 δ'. μέλιτος τὸ ἄρηεν δίδε σὺν γλυκῇ. ἄλλο. κικκυνα-
 ρίων δραχμ. ε'. σικύς σπέρματος, εἰς ἀνὰ δραχμ.
 δ'. σελήνη σπέρματος δραχμ. ζ'. δίδε δὲ πίνειν καὶ τῆς
 μήκωνος τὸ σπέρμα, καὶ τῆς γλυκυρρίζης σὺν ἀφεψήμα-
 τι χοίνε· δίδε δὲ καὶ τὸν διὰ φυμαλίδων τροχόν. ἄλ-
 λο πρὸς τὰς ἐλκώσεις· σικύς σπέρματος κενκαθαυμένων,
 κικκυναρίων ἀνὰ δραχμ. ε'. ἀμύδαλα πιερά ια'. κρόκε
 δραχμ. α'. μέλιτος τὸ ἄρηεν δίδε ἐκλείχειν. Εἰς δὲ τὴν
 κύσιν

γλύκεος] Codd. A. et C. γλυκείας.

τάτοις] Cod. B. τέτες.

συμφέρι] Codd. A. et C. συμφέρον. Σύνθετα δὲ.

λινοσπέρμα] Codd. A. C. et E. λινοσπέρμα.

σικύς] Cod. B. συκίς.

σπέρματος] Codd. A. C. et E. σπέρμα.

τραγακάνθης] Cod. E. τραγάκανθον

δραχμ. ζ.] Cod. B. 871. β. Cod. E. δραχμ. β.

μέλιτος] Cod. E. καὶ μέλι.

γλυκῇ] Cod. B. γυλῇ. Codd. A. et C. γλυκῷ.

ἄλλο] non agnoscit Codd. A. et C.

κικκυναρίων] Codd. A. et C. κικκυνάριον. Cod. B. οκκυναρίων.

In secundis mensis adponere praecipit Rufus Ephes. l. c.
 c. 15:

σικύου] Cod. B. συκίου.

σπέρματος] Codd. A. et C. σπέρμα. Cod. E. σελινοσπερμα
 δραχμ. γ.

εἰς ἀνὰ] Codd. A. et C. εἰς ἀνὰ.

σελήνου — δίδου] Desunt in Codd. MSS.

δε] omissa particula in Codd. A. et C.

μήκωνος] Codd. A. et C. μέκωνος.

bustarum cineris drachma potui detur cum sapa, et lac bibant. Composita vero auxilia quae ipsis conveniunt, haec sunt, seminis lini, seminis cucumeris, tragacanthae singulorum drachm. sex, amyli drachmae quatuor, mellis quantum satis est, haec cum sapa dantur. Aliud. Nucum pinearum drachmae quinque, seminis cucumeris, nardi singulorum drachmae quatuor, seminis apii drachmae sex, potui etiam offerri potest papaveris albi semen, et dulcis radícula cum iunci rotundi decocto. Pastillus item Diaphysalidon, id est, ex salicacabo. Aliud ad exulcerationes. Cucumeris seminis detractis corticibus, nucleorum ex pinu, singulorum drachmae quinque, amygdalarum amararum numero undecim, croci drachma, mellis quantum satis est, lingendum praebeto. In vesicam au-

E 5

tem

γλυκυρρίζης] Codd. A. et C. γλυκορίζης.

χρίνου] Cod. B. χίνου.

δε] exulat e Codd. A. et C.

φυσαλλίδαν] Codd. A. et C. ἐφισαλίχον τροχίσκον. Alex. lib.

IX. c. 4. p. 544. Paulus lib. VII. c. 12. p. 273. Aretaeus

lib. I. cur. morb. chron. c. 13. p. 128. ubi vid. Petitus

τροχόν] Cod. E. τροχίσκον.

άλλο] ignerant Codd. MSS. omnes.

πρός] Lemma novi capituli ρνδ' in Cod. E.

σπέρματος] Cod. E. σπέρμα.

κεκαθαρμένον] Scribonius Larg. c. 38. 147. Cod. B. κενουμένου.

forte κενουμένου. Cod. E. κεκαρθαρμένον.

κεκουναρίων] Codd. A. et C. κουκουναρία. Cod. B. κουκουναρίων.

αμύγδαλα] Codd. A. et C. αμήγδαλα.

ια] Cod. B. ουγΓ. α.

μέλιτος] Codd. A. et C. μετώ μέλιτι. Codd. B. et E. μετώ μέλιτος.

τό αρχόν] ignorat Cod. E.

ἐκλίχην] Codd. A. et C. ἐκλίχην.

κύσιν ἔγχεε διὰ κλυσηῖρος εὐκρατόμελι, ἢ γάλα, ἢ σικύον
κύσ σπέρμα σὺν εὐκρατομέλιτι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΙΜΑ ΟΥΤΡΟΥΝΤΩΝ.

ΚΕΦ. ΡΟΖ'.

Απονεύντες οἱ νεφροὶ πολλάκις, καὶ εὐρύτεροι γινόμενοι χαλῶσι τὶ τῷ αἵματι ἐν τῇ φλεβῶς, καὶ κατὰ περιόδους τινὰς αἵμα ἔρῃσι. Τέτρε δ' αὖ φλεβοτομεῖν ἀπ' ἀγκῶνος, δίδόναι δὲ πύειν συμφυτε εἰζης ἀφέψημα, ἢ τραγανάνθην σὺν οἴῳ βεβρεγμένην, ἢ πολυγόνον ἢ ἀρνευλόσσε χυλὸν σὺν ὄξυκράτῳ, ἢ τῷτο· συπτηρίας δραχμ. α'. τραγανάνθης δραχμ. β'. κόμμεως δραχμ. α'. δίδε σὺν γλυκῇ. Καταπλάττειν δὲ ἄρτον, καὶ φοίνικας μετὰ ἀνακίας. ἢ ὑποκύσιδος δι' ὄξυκράτε. ἐπιθετέον δὲ καὶ τὴν δι' ἰτέων.

ἔγχεε] Codd. A. et C. ἔλχεε. Frustra hoc tentari ostendit Iac.

Primerosius de vulgi error. lib. IV. c. 54.

εὐκρατόμελι] Cod. B. ἄκρατον μέλι.

σικύον] Cod. B. σικίου.

εὐκρατομέλιτι] Cod. B. ἀκρατομέλιτι. Cod. E. εὐκρατόμελι.

Cap. CLXXVII. Cod. E. ρνε.

πολλάκις] Aetacius acut. morb. lib. II. c. 3. Paulus lib. III. c.

46. Noster πολλάκις hic addibet pro ἀπαξ, ut solent recentiores teste Thoma Meg. p. 729.

καὶ] copulam ignorat Cod. B.

τὶ τῷ] Cod. B. τῷ αἵματι τὶ.

φλεβῶς] Hippocrates. Aphor. IV. 78.

ἔρῃσι] Codd. A. et C. ἔρῃσιν.

δ' αὖ] Codd. A. et C. δέ.

ἀπ' ἀγκῶνος] Rufus Ephes. l. c. c. 5. κατ' ἀγκῶνα.

tem infundito per clysterem, nullam aquosissimam, vel lac, vel cucumeris semen eodem modo.

DE SANGVINIS RENVM

PROELVVIO,

C A P. CLXXVII.

Saepe renes infirmi et patientiores redditi sanguinis nonnihil ex vena laxant, et per circuitum quandam sanguinem per urinam reddunt. His itaque venam in cubito incidere, et symphyti radicis decoctum in potu offerre oportet, vel tragacanthum cum vino maceratum aut polygoni vel plantaginis succum cum posca, vel hoc, aluminis scissi drachma, tragacanthi drachmae duae, gurani drachma cum sapa dantur. Cataplasmata vero sint e pane et palmulis cum acacia aut hypocistide in posca, imponi item quod e salicibus

συμφύτου] *Aelianus* H. A. lib. IV. c. 47.

τραγακάνθην] Codd. A. et C. τραγάκανθην.

σὺν οἶνῳ] Cod. B. ἐν οἶνῳ, praepositio nulla apud *Paulum*.

τέτο] non agnoscunt codices manu exarati.

συπτηρίας] *Scribonius Larg.* c. 38. 149.

κόμμεως] Codd. A. et C. κόλεως. Cod. B. κόμμεως. Cod. E κόμιος.

διδε] deest apud *Paulum*.

γλυκεῖ] Codd. A. et C. γλυκὺ.

καταπλάττειν] Cod. B. κατάπληκτε.

ἐποκύσιδος] Cod. B. ὑποκυσίδα.

τεῶν] Codd. A. et C. ἰτέων.

ἰτεῶν· θρομβωθέντος δὲ τοῦ αἵματος ἐν τῇ κύσει, δίδω
πίνειν ἀπόξεμα ἀρτεμισίας, ἢ κονίζης, ἢ ῥαφάνου σπέρ-
ματος, ἢ σελήνου χυλὸν σὺν ὀξυκράτῳ, ἢ λαγωῦ πυτίαν,
ἢ ὀξίμελι.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΒΗΤΟΥ.

Κ Ε Φ. ΡΟΗ'.

Διαβήτης λέγεται, ὅταν ἅ πίνῃσι, καὶ ἔρῃσι καὶ τῷτο συνε-
χῶς. λέγεται δὲ καὶ εἰς ἕνα διάρροια, καὶ διψακός. Γίνεται
δὲ

θρομβωθέντος] Codd. A. et C. θρομβέντος. Codd. B. θρομβο-
θέντος.

ἀρτεμισίας] Cod. B. ἀρτεμισίας.

κονίζης] Glossae Iatr. MSS. κονίζα, τὸ ψίλλιδρον. Sed leg. κονύ-
ζης, ut cap. 260. probante quoque Adr. Heringa Observ. c.
3. p. 25. pro ψίλλιδρον forte leg. ψυλλέλεδρον. Notum enim
conlyzam fuisse re pulices vel ex nostri c. 267. sic καιθαρόλεδρον
apud Antigonum caryfl. c. 14.

σπέρματος] Cod. E. σπέρμα.

σελήνου Cod. E. ῥαφάνου.

πυτίαν] Dioscorides lib. II. c. 87. Celsus lib. V. c. 5. coa-
gulum, sed maxime leporinum, cui eadem quae ceteris coagulis
facultas, sed ubique validior est, ubi vid. Bald. Roussens. qui-
bus verbis Celsus tangere videtur Nicodemum, qui huiusmodi coa-
gulum leporino praeferebat, ut notat Schol. Nicandri ad
Ther. vs. 577. et Aristoteles H. A. lib. III. c. 21. Th. Gale-
nus de med. am. simpl. lib. X. p. 138. Varie autem scribi-
tur haec vox apud auctores, ut hoc iam observavit Hufsonus
ad Moeridem p. 83. et Cl. Salmer ad eandem p. 291. πυτία ut
hic apud nostrum et c. 204. sic quoque apud Clementem Alex.
Paedagog. lib. I. c. 6. p. 104. C. at apud nostrum c. 272. et
281. πυτίαν. πυτίαν Schol. Theocriti ad Idyll. XI. vs. 67. et
Diogenianum Prov. Cent. III. 18. πυτίαν apud Nicandrum
Alex. vs. 68. πυτίαν apud Caelium Aurel. morb. chron. lib.
I. c. 4. p. 318. Quod autem scribit doct. Darnaud Lect.
Gr. lib. I. c. 16. p. 105. Res eodem redit utrum πυτίαν, an
vero πυτίαν legas, utraque enim vox significat lactis coagulum,
ea de re ampliandum censeo, conf. D. Poleni lib. V. c. 12.
segm. 74. ubi πυτίαν textui restituit Kuhlmannus, ac ita codices
MSS. et adfensum praebet L. Bos Animad. ad Script. Gr. p.

bus constat emplastrum debet, sanguine vero in vesica in grumum coacto, potui dato artemisiae decoctum, vel conyzae vel seminis raphani, aut apii succum cum posca, vel leporis coagulum, aut oxymiel.

DE DIABETE.

CAP. CLXXVIII.

Diabetes dicitur, cum quicquid bibitur, protinus per urinam redditur, idque frequenter, vocatur etiam in urinas profluvium dysfacus. Fit ex renum cal-

135. De virtute coaguli leporini vid. Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. II. c. 3. p. 148. et carmen elegantissimum Bald. Roussesi inscriptum Lepus p. 5. Placentas e lacte coagulato paratas πυτίας dici, auctor est Alciphron epist. S. εἴτα γαλᾶκτια, ποικίλα τὰ μὲν μελίπηκτα, τὰ δὲ δ' ἀπὸ ταγηνῆς, πυτίας μοι δοκῶ καλεῖσθαι αὐτὰ, καὶ σκώληκας τὰ πεμμεκτια. leg. ταγηνῆς et σκώληκας.

δζυμέλι] Codd. A. et C. ἐζυμέλιτος. Cod. E. σὺν ὀζυμέλιτι.

C a p. CLXXVIII. Cod. E. ρνς'.

διαβήτης] Aretaeus acut. morb. lib. II. c. 2. Alex. lib. IX. c. 8. Paulus lib. III. c. 45. Caelius Aurel. morb. lib. III. c. 8. p. 469. Io. Langius Epist. medic. lib. I. ep. 83. p. 404.

ὅταν ᾗ] Codd. A. et C. ὅταν ᾗ. ac sic quoque Cod. E.

ἔρσει] addit Cod. B. αὐτίκα. sed verba καὶ ἔρσει desiderantur in Cod. E.

εἰς ὄρα] Cod. B. εἰς ὃ διαῶρεα. Codd. A. et C. ἰσχυρὰ δ. Galenus de crisib. lib. I. c. 12. ὕδρον vocat εἰς ἀμίδα et εἰς ὄρα διαῶρεα et sic quoque Alex. I. c. εἰς ἀμίδα διαῶρεων, Actuarius lib. II. c. 49. et c. 51. conf. Rob. Keuschenius ad Q. Ser. Samonicum p. 214. Th. Gundorum ad Theophilum de Urinis p. 175. εἰς ὄρα dicitur pro εἰς ὄραν de qua voce vid. Athenaeus lib. I. c. 14. p. 17. et Pollux lib. II. c. 4. segm. 223. vel εἰς ἀμίδα, figura graecis admodum familiari, qua contentum ponitur pro continente. Ita πύθος dicitur locus ubi vasa conficiebantur apud Spon Itinerar. T. III. p. 184. Συναῖ locus Constantinopoli, ubi colebatur caprificus, cuius meminerunt Agathius Hist. lib. V. p. 154. Socrates H. E. lib. II. c. 30. Dan. Heinsius Lect. Theocr. c. VIII. p. 320. Graevius Lect. Heliod. c. 21. p. 107. et Tournefort Itinerar. epist. XII. p. 6. T. cophy-

δὲ ἐπὶ θερμότητι τῶν νεφρῶν· ἐλκεσι γὰρ αἰεὶ τὸ πόμα
ἐν τῆς γαστρὸς, ἀτονῶντες δὲ κατέχειν ἀποπέμπουσι πα-
χέως. Τάττας ποτισέον πολυγόνῃ χυλὸν, ἢ ῥόδων ἐν
οἴνῳ μέλανι, ἢ φοινίκων ἀπόβρεγμα καὶ μύρτων. Κατα-
πλασέον δὲ τὰς νεφρὰς κριθίνον ἐν ὀξυροδίῳ, καὶ φύλ-
λα ἀμπέλκ, καὶ ἀνδράχνης, καὶ αἰζώκ, ἰδρώτας δὲ κι-
νεῖν καὶ ἐμέτας.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΓΓΟΤΡΙΑΣ

ἔτι τε καὶ δυσερίας.

ΚΕΦ. ΡΟΘ'.

Ἡ στραγγερία ἐστίν, ὅταν συνεχῶς κατὰ σφάγγα ἔρῃ-
σι. Γίνεται δὲ ἢ διὰ ὀριμύτητα τῆς φερομένης ἔρξ, ἢ
διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς κύσεως μὴ δυναμένης κατέχειν· καὶ
γίνεται καὶ διὰ ψύξιν· ἢ δὲ δυσερία ἐστίν, ὅταν μετ' ὀδύ-
νης

phylactus Simoc. ep. 29. ἦκε μοι πρὸς τᾶλαιον αὔριον· ubi in-
terpres: veni ad me mane crastino, ventend. Veni ad me mane
crastino ad illam fori partem, ubi oleum prostat venale in men-
sis. De mensis vid. Plato Hippia minor. p. 484. ed. Ald. et
Polyaenus lib. VI. c. 2. p. 550. Neque sollicitandum τᾶλαιον
cum Iungermanno ad Pollucem p. 1276. conf. Ulpianus ad De-
mosthenem in Polycl. p. 670.

διψακὸς] Codd. A. et C. διψακῶς. vid. Alex. l. c. et Paulus l.
c. Theophilus de Urinis c. 5.

πόμα] Codd. A. et C. πτώμα.

κατέχειν] Cod. B. τῶτο κατέχειν. Cod. E. ταχέως ἀποπέμπουσι,
μὴ δυνάμενοι κατέχειν.

ταχέως] Cod. B. αὐτὸ ταχέως.

ῥόδων] Codd. A. et C. ῥόισδον. Cod. E. ῥάσδον.

οἴνῳ μέλαν] Cod. E. σκουμέλιτι. Vini atrii meminit Polyaenus
lib. VI. c. 7. p. 563. ubi interpres vinum tale non agno-
visse videtur.

κριθίνον] Cod. B. κριθίνῳ. Paulus habet ἄλφιτον.

ἰδρώτας] Codd. A. et C. ἰδρῶτα.

κιεῖν] Codd. A. et C. κιεῖ Cod. B. δακρύειν. Leg. δ᾿ κιεῖ.

caliditate, semper enim potum e ventriculo trahunt, et cum ob imbecillitatem eum continere nequeant, celeriter transmittunt. Hos igitur plantaginis succum vel rosas in vino nigro et palmulas maceratas et myrthum bibere oportet. Renibus vero cataplasmata imponi debent, polenta ex aceto et rosaceo, foliis vitis et portulacae, vel sempervivi, sudores praeterea movere et vomitum elicere oportet.

DE VRINAE STILLICIDIO

ET EIVS DIFFICULTATE.

C A P. CLXXIX.

Urinae stillicidium vocatur, cum assidue et ceu irritati mingunt. Fit autem vel ob urinae profluentis acrimoniam, vel ob vesicae imbecillitatem, quae eam continere non potest. Fit interdum ob refrigerationem etiam, urinae vero difficultas vocatur, cum dolor

Cap. CLXXIX. Cod. E. ρνζ̄.

περὶ] Celsus lib. II. c. 1. Caesius Aurel. in herb. chron. lib. V. c. 4. p. 571. Alex. lib. IX. c. 6. Aëtius lib. V. c. 125. Paulus lib. III. c. 45. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. IV. vs. 1058.

ἴτι τε] Redundat, ut apud Atticos observat Schol. Aristophanis ad Eccles. vs. 209. sed exulat e codicibus MSS. omnibus.

κατὰ] Cod. B. κατὰ σφύγγας. Theophrastus Bulg. ep. 37. p. 64. μηδ' ἀνέχεσθαι κατὰ σφύγγας τὰ τῆς εὐφροσύνης ἐπιστάζου ἡμῶν.

ἔρῃσι] Codd. A. et C. ἔρῃσιν.

δριμύτητα] Codd. A. et C. δριμύτητος.

Φερεμέτις] Cod. E. Φαινομέτις. conf. c. 271.

ἀδένειαν] Quod senibus evenire expertus est Phrynichus Arabius apud Photium Biblioth. p. 325. sed forte apud nostrum leg. διὰ τὴν ἀδένειαν, codices tamen hic nihil mutant.

καὶ γίνεται καὶ] Cod. E. γίνεται δέ.

καὶ δὲ] Copulam expungunt codd. MSS. Vind.

νης δυσχερῶς ἔρῃσι κατ' ὀλίγον· γίνεται δὲ καὶ τῷτο ἡ
διὰ δριμύτητα χυμῶν, ἢ δι' ἑλκωσιν τῶν νεφρῶν, ὡς
προεῖρηται· κλύζειν δὲ καὶ διὰ τῆ καυλῆ, τὸν διὰ Φυσάλ-
λιδος τροφὸν σὺν γάλακτι· τὰς δὲ διὰ δριμύτητα χυ-
μῶν καθαίρειν δεῖ κατ' ἀλλήλων φαρμάκοις· τέμνειν δὲ
καὶ τὴν ἔσω φλεβὰ· καπνίζειν δὲ αὐτὰς καὶ τῆ ἐχίνε τῷ
δέρματι, καὶ ἐγκαθίσματα καὶ λατρὰ, καὶ τὴν εὐχυμον
δίαιταν παρέχειν· διδόναι δὲ καὶ τα προεξηγμένα ἐπὶ τῆς
ἐλκώσεως τῶν νεφρῶν, καὶ κύστεως βοηθήματα.

ΠΕΡΙ

δυσχερῶς] abest a Codd. A. et C. Cod. E. ἔχνεως.

ἔρῃσι] Codices MSS. Vind. ἔρῃσι.

κατ' ὀλίγον] Cod. B. καὶ κατ' ὀλίγον.

γίνεται δὲ καὶ] Cod. E. καὶ γίνεται δὲ.

δριμύτητα] Codd. A. et C. δριμύτης χυμῶν.

τῶν νεφρῶν] delet Cod. E. Cod. I. A. et C. ita supplet lacunam quae in iij^o
edito ἢ δι' ἑλκωσιν· καὶ ἢ διὰ θεραπείαν αὐτὰς ὅσα ἐπὶ τῆς ἐλκώσεως
τῶν νεφρῶν προεῖρηται. Cod. B. καὶ διὰ θεραπείαν αὐτὰς κα-
τὰ καὶ ἐπὶ τῆς ἐλκώσεως τῶν νεφρῶν εἴρηται. Cod. E. καὶ διὰ
θεραπείαν αὐτὰς τέταρτον, ὅσα εἰς τὸ περὶ τῆς ἐλκώσεως τῶν
νεφρῶν προεῖρηται.

δὲ καὶ] Copula καὶ omissa in Cod. E.

καυλῆ] ita Cod. B. Codd. A. et C. αὐλῆ.

φυσάλλιδος] Marcellus Empir. c. 26. p. 184. Aeneas Sophist.
ep. 20. μάλλον ἢ ἐπὶ καταλείπεται φάρμακον τῷ πᾶσι μογο-
μαχῇ· πλὴν εἰ μὴ ἡμῖς ὑπὸ σοφίας ἕτερον ἐξείροιτε· ὃ διὰ
τῆς πύκας συμπεπλεγμένης κύκλος, ἢ φυσάλλίδα μάλα σεμνῶς
ἐνομάζουσι τῶν ἰατρῶν οἱ παῖδες· τὸ δὲ γὰρ μόνον τὰς τῆ νοσή-
ματος ἐνδράς καὶ λόγος αἰνέσθαι Aetius cur. morb. chron.
lib. I. c. 13. p. 128. C. ubi vid. Petrus Cod. B. φυσάλλιδος.
Codd. A. et C. φυσάλλίδα τρεχίσκου, quem κύκλον vocat
Aeneas.

τροχόν] Codd. A. C. et E. τρεχίσκου.

δριμύτητα] Codd. A. et C. δριμύτης χυμῶν.

δεῖ] Codd. A. et C. δε, omittit Cod. B.

κατ' ἀλλήλων] Leg. καταλλήλως φ. vel καταλλήλως, Codd. A.
et C. κατ' ἀλλήλοφαρμάκω. Cod. B. διὰ καταλλήλων φαρ-
μάκων. φαρμάκων etiam habet Cod. E. Porphyrius de Absti-
nent.

dolor et difficultas accedit, et urina paullatim emittitur, sed et hoc accidit vel ob humorum acrimoniam, vel venam exulcerationem, ut antea dictum est, per colem igitur pastillus, ex physallide, id est salicacabo, cum lacte iniici debet; at si acrimonia humorum in causa fuerit, eos alternis diebus medicamento educere oportet, et venam internam cubiti incidere, et suffire erinacei cute oportet: infestibus praeterea et balneis uti, et cibum succi offerre, et ea remedia, quae supra in renum et vesicae ulcere sunt comprae-hensa.

DE

ment. lib. II. 31. p. 160. πρὸς γε τὴν κατ' ἀλλήλων ἰκεχυρίαν. ubi Erud. Abresch etiam maluit κατάλληλον. De medicamentis Jo. Chrysostomus T. I. p. 68. ἵνα ἕκαστος τῶν ἀκαυόντων τὸ κατάλληλον ἑαυτῷ φάρμακον δεχόμενος.

τέμνισιν] Codd. A. et C. τέμνειν. Cod. E. τέμνισιν δέ.

ἔσω] perperam Cod. E. ἴσθιν.

φλεβὰ] Codd. A. et C. φλεῦαν, Pro φλέβαν. conf. c. 165. Hippocrates Aphor. VI. 36. et VII. 48. Epid. lib. II. Sect. VI. p. 710. cur interiorum eligerent medici, declarat idem de ossium natura p. 58 conf. Anonymus de V. S. p. U.

καπνίζαν] Usus est hoc verbo Aristophanes Pac. vs. 802.

ἔχιν] Codd. A. et C. χοῖν. Echini marini, de quo testatur Aristoteles H. A. lib. IV. c. 5. γίνεται δὲ ἐκ τῆς θαλάττης ἐν πολλαῖς ὀργαῖς, ὡς χρῶνται πρὸς τὰς στραγγιστικὰς τινὲς Helianus H. A. lib. XIV. c. 4. Rufus Ephes. de vesicae affectib. c. 7. p. 6.

τῷ δέρματι] Codices MSS. τὸ δερμα. Glossa ad Acturium de affect. spirit. animal. ad lib. II. c. 7. ἀτρακίδερμα δ' ὀνομάζονται ὀστέα (i. ὀστέα vel ὀστέδια) ὀμύτια (i. ὀμύδια), κτένια. καὶ τὰ τῶν πορφυρῶν, καὶ κηρυκῶν, καὶ στρομβῶν καὶ ἐχίνων γένη· ταῦτα δὲ λέγονται μὴ ἀρρεῖνα, μῆτε θήλεα ὑπάρχειν.

δέρματι] De tegumento testaceo Aristoteles H. A. lib. IV. c. 6. προσπέφυκε δὲ τὸτο κατὰ δύο τόπους, τῷ ὑμένι καὶ τῷ δέρματι ἐκ πλαγίᾳ.

ἐν χυμῶν] Codd. A. et C. ἐν χυμῶν.

ὀγκαθίσματα] Cod. B. ἐγκαθισμαῖς καὶ λυτροῖς χρησθέν. leg. χηρσεῖσι.

καὶ λυτρὰ] ignorat Cod. E.

βοηθήματα] Codd. A. et C. βοηθημάτων. Cod. B. νεφρῶν βοηθημάτων καὶ τῆς κύσεως.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝΟΤΡΟΥΝΤΩΝ

Κ Ε Φ. ΡΗ'.

Τῷτο τοῖς παιδίοις μᾶλλον συμβαίνει. Ἀλέκτορος
 λάρυγγα καύσας δὸς πιεῖν ἴηται σὺν ὕδατι χλιαρῷ· ἢ λα-
 γωῶ ὄρχεις ἐπιξύων σὺν οἴνῳ. δὸς πιεῖν ἐπὶ ἡμέρας
 τρεῖς, ἢ κύσιν κεκαυμένην χοιρίαν σὺν οἴνῳ.

ΠΕ

Cap. CLXXX. Cod. E. ξηή'.

Τῷτο] Paulus lib. V. c. 45. Cod. B. τὸ ξηρῶν. Aristophanes
 Lystr. vs. 403. Aristoteles Probl. Sect. III. 34. Aelianus H.
 A. lib. IV. c. 17. Hermippus apud Athenaeum lib. I. c. 23.
 p. 29. et Hegesander apud eundem lib. XI. c. 7. p. 477.
 Diogenes Cynicus apud Diogenem Laert. lib. VI. p. 400. Gra-
 zinus comicus hoc incommundo laborabat teste Schol. Aristo-
 phantis ad Equit. vs. 399. Philus de animal. c. 62. conf. Petr.
 Nannius Miscellan. lib. VII. c. 19. Paulus Leopardus Einend.
 lib. IX. c. 9. G. Budaeus ad H. p. 259. R. Keuchenius ad
 Q. Ser. Samonicum p. 214. de mulieribus vid. Eros de pas-
 sion. mulier. c. 34. p. 270. Erosam simpliciter inungere dixerunt
 Herodotus lib. II. p. 187. Nectus Chon Annal. p. 326. Ae-
 lianus H. A. lib. IV. c. 17. Porphyrius de Abstin. lib. III.
 3. p. 221.

μᾶλλον] Cod. B. μάλιστα, sed et bene potis. Horatius serm. lib.
 I. sat. III. vs. 90.

Comminxit lectum potus.

addit praeterea Cod. B. θεραπεύσεις δὲ ἑσως.

ἀλέκτορος] Martius vertit galli: Guinterius malint apud Paulum
 gallinae.

ἴηται] Codd. A. et C. ἴηται. Cod. B. ἴηται, quam lectionem non
 reiecerim.

DE VRINAE

INCONTINENTIA.

CAP. CLXXX.

Affectio haec pueris maxime contingit. Galli guttur ustum cum equa tepida ieiuno bibendum porrige, vel leporis testes in vino radito, tribus diebus bibendos dato, aut porcinam vesicam ustam cum vino,

F 2

DE

ὄρχης] Codd. A. C. et E. ὄρχην, quam formationem agnoscunt Glossae Leid. MSS. ad *Iuvenalis* Sat. II. vs. 161. *orcadus*, insulas in mari britannico a rotunditate, *orcha* enim testiculus. Sic etiam ὄρχην dixerunt recentiores, pro ὄρχιδι. Rectius Cod. B. ορχίν. Cerebellum et testes in hanc rem laudat *Marcellus Empir.* c. 26. p. 184. de quo loco vid. *Th. Reinesii* et *Chr. Daumii* epistolae 38. et 39.

ἐπιζέων] Ita quidem codices quoque, malim legere ἐπιζέων auctore *Galeno* sec. lib. IX. p. 292. apud quem exculum ἐπιζεννύμενος. *Paulus* habet ἐπιζέον, pariter emendandus.

ὅν] *Paulus* ἐν.

δὲς πιδίν] Auctor hic Cod. B. δὲς πιδίν ἢ καλαμίνθην ἢ σμύρναν δὲς πιδίν, ἐπὶ τρεῖς ἢ. Cod. E. ἢ καλαμίνθος καὶ σμύρνης ἐν αἰνῶ δὲς πιδίν.

τρεῖς] Cod. E. ἐπτά.

κύσιν] Codd. A. C. et E. φύσκαν. Cod. B. φύσκαν, sed vid. *Du Cange* Glossar. p. 1712. Glossae Iatr MSS. Κύση ἢ φύσαλα leg. κύσις, ἢ φύσα.

αἰνῶ] addit Cod. B. δὲς πιδίν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΤΗΠΑΤΟΣ

παθῶν, καὶ πρῶτον περὶ Φλεγμονῆς.

Κ Ε Φ. ΡΗΑ'.

Φλεγμαίνοντος τῷ ἥπατος, πόνος γίνεταί κατὰ τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον, δίκνων ἄνω μὲν ἄχρι κλειδός, κατω δὲ ἄχρι νόθων πλευρῶν, καὶ πυρετὸς ὀξύς, καὶ βήχια ξηρά, καὶ δίψα, καὶ ἀνορεξία καὶ χολῆς ἔμετος. Τέτρε Φλεβοτομητέον ἀνυπερθέτως ἀπ' ἀγκυῶνος δεξιᾶ· ἔξωθεν δὲ καταπλασέον ἀλεύρω κριθῶν, καὶ τήλεως, καὶ λινοσπέρμα μετὰ Φοινίκων, ἢ μηλοκυδῶνων καὶ μελιλότων καὶ ἄψινθις καὶ χαμαιμήλες, καὶ ῥόδων. Ἐπιθέματα δὲ τό, τε εὐῶδες, καὶ τὸ διὰ μελιλότων καὶ τὸ κοπτὸν. ἀπλὰ δὲ βοηθήματα, οἷον ἄσαρον, νάρθη κελτικῇ, χοίνος, πετροσέλινον· ὑπάγειν δὲ τὴν κοιλίαν δις, τῆς λινοζώ-

Cap. CLXXXI. Cod. E. ρηθ'.

περὶ] Codd. A. C et E. περὶ τῷ ἥπατος παθῶν.

περὶ Φλεγμονῆς] Cod. E. ἀπὸ Φλεγμονῆς.

Φλεγμαίνοντος] Galenus sec. loc. lib. VIII. p. 284. Celsus lib. IV. c. 8. Aretaeus acut. morb. lib. I. c. 7. et de cur. acut. lib. II. c. 6. Paulus lib. III. c. 46. In regionibus calidis frequenter oriri testatur experientissimus Clark Medical Commentariis 1789. quin et febres biliosas cl. Tully Essay sur les maladies de Dunkerque p. 29.

ὑποχόνδριον] delet Cod. E.

ἄνω] Cod. B. ἄνωθεν et mox κάτωθεν.

ἄχρι] Cod. E. μέχρι.

νόθων] sub costis spuris hepatis eminere docet C. H. Erndl itinerar. p. 113.

βήχια] Codd. A. et C. βήχα. Cod. B. βήξ.

δίψα] Cod. B. δίψος.

τέτρε] Codd. A. et C. τέτο.

δεξιᾶ] Aristoteles H. A. lib. III. c. 4. Caelius Aurel. morb. chron. lib. III. c. 4. Anonymus de V. S. p. 6. cel. Grunerus Censura libr. Hippocr. p. 138. Higheimerus Anatom. lib. II.

DE JEJECINORIS

AFFECTIBVS.

C A P. CLXXXI.

Cum jecur inflammatione laborat, dextra parte sub praecordiis dolor est, idemque supra ad jugulum, infra ad costas spurias usque pervenit, subsequitur hanc febris acuta quoque, tussis sicca, sitis, cibi fastidium, et biliosus vomitus. His igitur nulla interposita mora, sanguis ex cubito dextro mittendus est. Extrinsecus vero cataplasmata imponenda, ex farina hordeacea, foenugraeco, sine semine cum palinulis vel malis coto-neis, meliloto, absynthio, chamaemelo et rosis. Epi-themata vero conveniunt, et quod a grato odore euo-des dicitur, et Diameliloton et copton malagma. Sim-plicia vero auxilia sunt, asarum nardus gallica, jun-cus odoratus rotundus, petroselinum; alvus vero sub-

F 3

ducenda

II. c. 5. Podalinius iam in utroque brachio venam norat in-cidere. vid. Stephanus Byz. de Urb. v. Σύρα. p. 686.

καὶ τήλεως] Cod. B. με τήλεως sed supra με scriptum ἐτά.

καὶ μετὰ φ.] Cod. B. καὶ φ.

μηλοκυδάνων] Codd. A. C. et E. μηλοκυδανίων καὶ μελιλώτων.
Paulus μήλων κυδανίων.

μελιλώτης] Codd. A. et C. μελιλώτων.

εὐώδες] Alexander lib. VIII. p. 396. verba εὐώδες καὶ τὸ deside-rantur in Cod. E.

κοπτὸν] Alex. l. c.

ασαρον] Codd. A. et C. ἄσαρ. Cod. E. τὸ ἄσαρον.

νάρδη] Codd. A. et C. νάρδς κελτικῆς, χοίνοῦ, πτροσελίνος. Sal-masius Hyl. Iatr. c. 90. Cod. E. νάρδς κελτικῆς.

κελτικῇ] Cod. B. κελτικῆς.

χοίνος] Cod. B. χινς. Cod. E. χοίνον.

πετροσελίον] Cod. E. πρὸ σελίνος.

ὑπάγει] Codd. A. et C. ὑπάγει.

dis] Codices Vind. δια, recte.

νοζώσεως ἐοικυιένης. καὶ πινομένη τῷ ἀφεψήματος αὐ-
τῆς, ἢ πολυποδία, ἢ ἐπιθύμῃ, ἢ διὰ κλυσηρός. Καθό-
λα δὲ τὰ μὲν σιμὰ τῷ ἥπατι διὰ τῆς κοιλίας κενωτέον·
τὰ δὲ κυρτὰ δι' οὖρων ἐκκαθαίρεται.

Π Ε Ρ Ι Α Π Ο Σ Τ Α Σ Ε Ω Σ

ἥπατος.

Κ Ε Φ. Ρ Π Β'.

Ἀποσάσεως δὲ γενομένης, συνεργητέον τῇ συρρήξει
καταπλάττοντα μὲν τῷ τρισπέρμῳ μετὰ ῥιτίνης, μάν-
νης, πίσσης, ἀλθαίας ῥίζης, σπυράθων περισεῶς, ἢ χα-
μαιδρύος, ἀφεψήμα πινέτωσαν· ῥαγέντες δὲ δίδω· μελί-
κρυτον,

λινόζώσεως] Cod. E. λινό ωςῆρος.

ἐοικυιένης] Cod. E. εἰδομένης.

αὐτῆς] Cold. A. C. et E. αὐτῆ.

πολυποδία] Cod. E. πολύποδος, Radix polypodii inter purgan-
tia, praeterquam infusa et decocta quandoque, ut additamen-
tum, vix amplius locum habet, ut scribit G. W. Wadellius
Pharmaciae lib. II. Sect. II. c. 4. p. 141. neque aliter indicat
de epithymo. Nostri polypodium idem esse cum veterum
polypodio affirmat Guern. Holsink de purgant. Sect. XI. Art.
I. c. 1. p. 299.

σιμὰ] Codd. A. et C. σημεῖ. Cod. E. τὰς μὲν πλησίον. Scita est
observatio doct. CORES ad hunc locum: mendosa, inquit,
haec lectio. Tessera videtur ex eo natum, quod apud recen-
tiores Graecos σιμὰ adverbialiter idem significat, quod veterum
πλησίον, vel ἐγγύς vel ἀγγύ. conf. Du'Cange p. 1327.

κενωτέον] ex praecedentibus apud Paulum hic repetendum duxit
noster.

δι' οὖρων] Aretaeus cur. acut. morb. lib. II. c. 6. p. 107. et c. 8.
p. 109. Jo. Langius Epist. Medicinal. lib. II. ep. 40.

ἐκκαθαίρεται] id est expurgari debet, de qua praesentis tempo-
ris purificatione vid. Graevii Lect. Hesiod. c. I. p. 7. Cod.
B. ἐκκαθαίρετον, conf. not. ad c. 10. Ἐκκαθαίρεται est probe
aut penitus expurgari debet. Jo. Chrysostomus in Epist. Pauli
II. ad Timothei. Sermon. VI. p. 354. εἰπε καθαίρει, ἀλλὰ ἐκ-
καθαίρει, τῷ τῆς παιτελῶς καθαίρει.

Aucenda e mercurialis esu, eiusque decocto epoto, vel polypodio, vel epithymo in alvum indito. Summatim vero, cava pars iecoris per alvum, gibba per urinas expurgatur.

DE ABSCESSV

EPATIS.

C A P. CLXXXII.

Abcessu autem facto, ruptura adiuvanda cataplasmate trispermo, cum resina, manna, pice, radice althaeae, columbae fimo, et chamaedryos decoctum bibendum, vomica vero facta mulsam exhibeto, et quaecunque de renibus exulceratis commemorata sunt. Ex-

F 4

trin-

C a p. CLXXXII. Cod. E. 93.

κορσάσεως] Paulus lib. III. c. 46. δὲ deest in Cod. E. conf. easus apud Th. Bartholinum Epist. Med. Cent. II. ep. 73. p 639.

συρρήξι] Iecoris rupturas discriminis plenas esse, rationesque exposuit cl. Chr. Tob. Ephr. Reinhard carmine eleganti de vulnere hepatis lethalitate §. XXIX. p. 60.

καταπλάττοντα] Codd. A. et C. καταπλάττον τῷ, omisso μὲν. Cod. E. καταπλάττων reiecto μὲν.

ἐϊτίνης] Codd. A. et C. ἐρητήνης. Cod. B. ἐρητίνης.

μάννης] Codd. A. et C. μάνης.

ἀλθαίας] Codd. A. et C. ἀλθέας.

σπυράθων] Cod. B. πυρρύθων. Schol. Aristophanis ad Pac. vs. 790. Glossae Iatr. MSS. σπύθηρα τῶν αἰγιδίων ἢ κορσαστρογγυλον, conf. Pollux lib. V. c. 14. segm. 91.

περιερεῖς] Ignorant hanc vocem codices MSS. sed eius loco ita pergunt Codd. A. et C. ποτί δὲ ἀφεψημα πολίς, ἢ καπνίς, ἢ θαλάσσεως. Codex vero B. ποτίζει δὲ ἀφεψημα πολὺς ἢ καπνίς ἢ θαλάσσεως. Κιάπνιον est chelidonium, vid. Du Cange in append. ad Glossar. p. 94. Cod. E. πατίζει δὲ ἀφεψημα πολίς ἢ καπνίς ἢ θαλάσσεως.

πινέτωσαν] non agnoscunt codd. MSS.

ἡρατον, καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν ἐλιωθέντων νεφρῶν εἴρηται.
ἔξωθεν δὲ ἐπιτιθέναι τὴν μνασαίῃ, καὶ τὴν ἰεσίῃ.

Π Ε Ρ Ι Σ Κ Ι Ρ Ρ Ω Θ Ε Ν Τ Ο Σ

ἥπατος.

Κ Ε Φ. ΡΗΓ'.

Σχιρρῶθέντος δὲ τῆς ἥπατος, ὀλίγη τῆς ἰάσεως ἐλ-
πίς. εἰς ὕδρον γὰρ μεταπίπτει. Ὅμως δὲ τοῖς μα-
λακτικοῖς καταπλάσμασιν ἐπιμικτέον ἀμμωνιακόν, βδέλ-
λιον, μυελὸς καὶ ζέατα· ποτίζει δὲ τὰ ἐκφράττοντα,
οἷα εἰσὶ τὰ διτρητικά καὶ λιθοντρυπτικά.

ΠΕ-

χαμαιδεύον] Cod. E. χαμαιδεῖς.

ὅσα]. Codd. A, et C. ἔταν.

εἴρηται] Codd. A, et C. εἰρημέναι Cod. E. εἴρηται.

ἰεσίῃ] Codd. A, et C. ἰκίσιον, et sic legisse videtur interpres: et recte, cum sic etiam edicuntur sit c. 22. et c. 186. adde Salma-
stinum de Hellen. p. 147. et ad Tertullianum de pallio p. 122.
et 362 et cl. Jac. Merrick ad Theophrastum vs. 359. conf.
Scaliger ad Manilium p. 419. Martialis lib. IX. epigr. 43.

Tu fueris Musis Pegasis nuda meis.

ubi Raderus, Graeca compositio, nomen pro apposito nomi-
nis. conf. idem ad lib. X, epigr. 61. Casaubonus ad Persii
Sat. VI, p. 478.

Cap. CLXXXIII. Caput hoc in Cod. E. praecedenti
iungitur, sine ulla distinctione,

περὶ] Codd. A, et C. περὶ σχιρρῶθέντος. Cod. D. σκηρῶθέντος.
Cod. E. σληρῶθέντος

Σχιρρῶθέντος] Codd. A, et C. σκηρῶθέντος. Paulus lib. III. c.
46. - Caelius Aur. chron. lib. III. c. 4.

trinsecus vero imponitur medicamentum mnasaei et icesion.

DE SCIRRHO

EPATIS,

CAP. CLXXXIII.

Si vero iecur scirrho induratum fuerit, exigua curationis aut secundae valetudinis spes est, in hydro-
pem enim malum degenerat. Nihilominus tamen ca-
taplasmatis admiscenda sunt, ammoniacum, bdellium,
medullae et adipēs, in potu vero offerenda, quae ob-
structiones aperiunt, qualia sunt et quae urinas mo-
vent, et calculum atterere possunt.

F 5

DE

ἐλπίς] addit Cod. B. ἢ ἔσπερον γὰρ μ. conf. viri docti ad Tho-
mam Mag. p. 299.

ὄμως] Aphthonius Progymn. p. 102. δι' ὧν γὰρ νόμοι ταῖς ἡδοναῖς
ἐπιτίθησι, νόμῳ παρέχει σωφροσύνης τὰς ἡδονάς. leg. ἐπιτίθη-
σιν, ὁμῶς.

τοῖς] Codd. A. et C. τὰ μαλακτικῶν.

μαλακτικοῖς] deest in Cod. E.

ἐπιμικτέον] Codd. A. et C. ἐπιμυκτέον.

ἀμμωνιακόν] Codd. A. et C. ἀμμωνιακόν, βδέλιον, μυελόν, καὶ
στάρι.

ποτίξει] Codd. A. et C. πότε.

δε] Cod. B. δὲ καὶ τὰ.

διουρητικά] Codd. A. et C. διουρητικά ac ita quoque Cod. B. Γ.
veterum medicamentis diureticis vid. Hebenstreit Palaeolog.
Therap. p. 624.

λιθοδιουρητικά] Codd. A. et C. λίθων διουρητικά. Codd. B. et
E. διουρητικά leg. apud nostrum λιθοδιουρητικά.

ΠΕΡΙ ΕΜΦΡΑΞΕΩΣ

ἥπατος.

ΟΙΚΕΦ. ΡΗΔ.

Ἐάν βάρος μετὰ διασάσεως καὶ ὀδύνης κατὰ τὸ δε-
ξιὸν ὑποχόνδριον χωρὶς ὀγκῆ καὶ πυρετῆ αἰσθάνονται,
ἐμφραξιν δηλοῖ τῶν φλεβῶν. Καὶ δίδονται τέτοις πιῖν
τῆ, τε ἀψιθίῃ τὴν κόμην καὶ χαμαπιτίον, μυακάνθης
καρπὸν, δάφνης ῥίζης φλοιὸν, εὐπατόριον σὺν ὀξυμέλιτι
ἀφεψῶν, ἢ θερμὸς πικρὸς μετὰ πηγάνῃ· ἢτε ἴρις,
καὶ τὰ ἀμύγδαλα, καὶ τῆ ἄρε ῥίζα, καὶ τὸ ἀγαρικόν, καὶ
τὸ ὄζος σκυλλητικόν, ἢ ἡδύσαρον, καὶ ὁ πικρὸς τροχὸς,
καὶ τὸ διὰ καλαμίνθης σὺν ὀξυμέλιτι, καὶ τὸ σύγκομα
τὸ ἥπατικόν, καὶ ἡ φλεβοτόμος.

ΠΕ.

ΠΕ.

Cap. CLXXXIV. Cod. E. ρξά.

ἐάν.] Paulus lib. III. c. 46.

διασάσεως.] Leg. διατάσεως, conf. c. 10. nam διάσασις est inter-
capedo, distantia. Pollux lib. I. c. 11. legim. 193. de equo:
παικὸς δὲ, εἰ τὴν διάσασιν ἔχει τῶν σκελῶν ὡς μετρίην. Eandem men-
dam ex Aetacii morb. acut. lib. II. c. 2. p. 12. fustulit Petr.
Petitus. Codd. MSS. etiam διατάσεως.

καὶ.] Omittit Cod. B.

ὑποχόνδριον.] Cod. B. ὑποχόνδρης.

αἰσθάνονται.] Codd. A. et C. αἰσθάνονται. Cod. B. αἰσθάνονται
οἱ κάμνοντες.

καὶ διδ.] Deleunt copulam Codd. A. et C. Cod. B. quoque et
legit δίδοναί ὃν subaudiend. χρῆ.

τῆ τε.] Cod. E. πίνειν τὸ ἀψιθίον.

μυακάνθης.] Codd. A. et C. μυακάνθης καρπὸς. Cod. B. μυακάνθης
τε καρπὸν καὶ δ.

φλοιόν.] Codd. A. et C. φλοιὸς.

εὐπατόριον.] Cod. B. καὶ εὐπατόριον.

ἀφεψῶν.] Codd. A. et C. ἀφ' ἀψῶν θερμῶν πικρῶν.

DE OBSTRUCTIONE

IECORIS.

C A P. CLXXXIV.

At si gravitas cum distentione et dolore in dextra parte sub praecordiis, absque tumore et febris sensu percipitur, obstructionem venarum denotat. His itaque in potu et ablinthii coma danda, et chamaepytis et corrucae semen, item lauri radice cortex, et eupatorii cum oxymelite decoctum, aut lupini amarum cum ruta. Praeterea iris, amygdalae, ari radix, agoricus, et acetum scillites, securidaca, et pastillus picrus seu ex amaris amygdalis, et Diacalaminthum cum oxymelite, et syncoma hepaticum et venae incisio profunt.

DE

ἡ θέρμης] Cod. E. θέρμια πικρὰ omisso ἡ.

ίρις] Codd. A. et C. ἱρεως. Cod. B. ἱέριος. Cod. E. ἱρεως.

ἀμύγδαλα] addit Cod. E. πικρά.

ἄρις] A. C. et E. ἄσαρ. Cod. B. ἄσoron. Verba ἱρίζης καὶ τὸ ignorant Codd. MSS.

καὶ — καὶ] deficient in Cod. B. καὶ τὰ exulant e Cod. E.

καὶ τὸ ὄξος] ignorant Codd. A. et C. καὶ τὸ.

σκιλλητικὸν] Codd. A. et C. σκυλητικὸν.

ἡ ἡδύσσαρον] Codd. A. et C. ἡ δύσσαρον. ἡ deest in Cod. E.

τροχὸς] Cod. E. τροχίσκος.

πικρὸς] Cod. B. καὶ τὸν πικρὸν τροχίσκον. Alexander lib. IX, p. 516.

καὶ τὸ διὰ] Codd. MSS. καὶ διὰ.

σύγκομα] Cod. B. καὶ τὸ ἡπατικὸν σύγκομα. Sed leg. σύγκομμα ut apud Alex. l. c. p. 525.

καὶ ἡ] Cod. B. καὶ τὴν φλεβοτόμον. conf. c. 4. et 10.

ΠΕΡΙ ΚΑΧΕΞΙΑΣ.

Κ Ε Φ. Ρ Η Ε'.

Καχεξίαν καλῶσι τὴν ἀρχὴν τῶν ὑδρωπικῶν παθῶν. Θεραπεύειν δὲ δεῖ αὐτὴν διὰ φλεβοτομίας, καὶ μάλιστα τὰς δι' ἐπιχρῆσιν αἰμορροΐδων, ἢ καταμηνίων, καθαρτέον τὴν ἱεράν. Ἡ δὲ δίαιτα λεπτή καὶ ξηρά, καὶ χρεῖσις αὐτοφυῶν θερμῶν συπτηριωδῶν, καὶ νιτριωδῶν καὶ γυπνάπια. Διδόναι δὲ πῖνον συνεχῶς τῷ ἀψινθίῳ, καὶ τῆς πικρᾶς, καὶ τὴν θεοδώρητον. Ἐμπλαστρα δὲ, τό, τα διὰ δαφνῶν καὶ τὸ διὰ σπερμάτων.

ΠΕΡΙ

Cap. CLXXXV. Cod. E. ρξβ.

Καχεξίαν] Celsus lib. II. c. 1. et lib. III. c. 22. Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 16. Caelius Aurel. morb. chron. lib. III. c. 6. Paulus lib. III. c. 47.

ὑδρωπικῶν] Cod. B. ὑδράπαν ἥτοι τῶν ὑδρωπικῶν παθῶν. Aretaeus morb. chron. lib. I. c. 16. p. 18. A. ἐπὶ τοῖςδε φθίσις ἢ σύντηξις, ἀναπνοή, ἀνὰ σάκα ὑδρωπα. Vocem ἀναπνοή expungere praecipunt viri docti leg. ἀναπνῆ, vid. Foesii Oecon. Hippocr. p. 68. Nolin protinus vocem tolli, ubi sensu apto carere videntur. Recordor alius loci eiusdem scriptoris elegantissimi, cui lubens operam meam commodo morb. chron. lib. II. c. I. p. 49. B. ὁ κακίον δὲ πολλὸν τι ἢ τῶνδε ἐπιμιζήν, ubi ὁ elici volunt Scaliper atque Petitius, mihi locus mutilus videtur ac leg. ὁ θωμά, quod cum genio Aretaei adprime convenit. vid. c. 2.

Θεραπεύειν] Codd. A. et C. Θεραπείαν. Cod. B. Θεραπεύει δὲ αὐτὴν φλεβοτομία μάλιστα εἰ δι' ἐπιχρῆσιν.

δεῖ] ignorat Cod. E.

καταμηνίων] addit Cod. B. γέγονε.

καθαρτέον] addit iterum Cod. B. ὅν. Cod. E. καὶ καθαρτέον.

τὴν ἱεράν] leg. τῇ ἱερᾷ ut apud Paulum et codd. MSS.

αὐτοφυῶν] Codd. A. et C. αὐτοφυῶν sed ex Paulo revocandum, quod excidit ὑδάτων, quales memorat Whelerus Itiner. T. I. p. 91. conf. Paschalis Caryophilus de therm. Herculan. p. 33.

καὶ νιτριωδῶν] desunt in Cod. E. sed leg. νιτρώδων. Interpres addidit *sulfuroforum*.

DE MALO CORPORIS

HABITU, QVEM GRAECI καχεξίαν APPELLANT.

C A P. CLXXXV.

Malum corporis habitum principium hydropico-
rum affectuum vocant. Huic sanguinis missione suc-
curri oportet, illi praesertim quae sit ex retentione
haemorrhoidarum vel mensium suppressione, purgandi
autem sunt ex hiera. Victus vero extenuans et desic-
cans esto, usus item balneorum naturalium, alumino-
forum, nitroforum, et sulfuroforum commodus est.
In potu vero offerre oportet frequenter absinthium et
picram et Theodoretum. Emplastra item, et quod e
lauri baccis et e seminibus constat.

DE

γυμνάσια] Male Jo. Meursius in Glossario pyri genus exposuit,
cum legend. sit γυμνασία, ut probe vidit Du Cange Glossar.
p. 269, quod etiam agnoscunt codd. MSS. Similiter lapsus
est Meursius in voce πηγέλβιον, de qua vid. Salmasius Homon.
Hyl. Iatr. c. 101. p. 164. et epist. ad Elichmannum a Jano
Guil. Meelio edita post Hotomannorum epistolas p. 478. Pau-
lus l. c. commendat κοτταβισμός, pro quibus noster alia exer-
citia maluit, v. g. pilae lulum, quem commendat Clemens
Alex. Paedagog. lib. III. c. 9. p. 212. Endoxus Cnidius apud
Diogenem Laert. lib. VIII. p. 615. αἰὲν συνεχὲς κινεῖν τὰ ἀέρθρα
πάσῃ γυμνασίᾳ. Notum quoque tritum illud ὅτι πόνος ὑγίαν
χαρίζειται, quod est apud Gregorium Naz. Or. funebri in Ba-
silium M. p. 264.

ἀψινθίς] subaud. κόμην, sed Cod. B. τὸ ἀψινθίον καὶ τὴν πι-
κράν.

θεοδώριον] Codd. A. et C. θεοδώριον. male conf. c. 35.

ἐμπλάστει] Cod. B. ἐμπλάστεις δὲ χρησέων, τῷ τε — καὶ τῷ.

δαφνῶν] pro δαφνίδων. Paulus lib. VII. c. 18. p. 293. Celsus
lib. V. c. 19. Monui iam ad c. 12 librariorum literas omisisse
in medio vocis, quae negligentia locum Maximi Tyr. Diss.
XXXVII. p. 439. obscurum reddidit: τῷ τὸ μοι ἄσκει, καὶ
Ἡσίοδος ἀνίσταται. leg. ἀρέσκει.

σπερμάτων] Cod. B. σπέρματος.

ΠΕΡΙ ΤΔΕΡΩΝ.

ΚΕΦ. ΡΠς'.

Καταψυχθέντος τῷ ἥπατος σφοδρῶς ποτὲ κατὰ
πρωτοπάθειαν αὐτῷ, ποτὲ δὲ κατὰ συμπάθειαν ἐτέρων
μορίων, ἀποτυχία τῆς ἑξαίμακτώσεως γίνεται, καὶ κα-
λεῖται τὸ πάθος ὕδρεος. Εἰσὶ δὲ τρία εἶδη ὕδρεων· ἓν
μὲν ὃ λέγομεν ἀσκήτην, ὅταν ὥσπερ ἀσκὸς οὐκ ἔσται, ἐφ'
ᾧ καὶ παρακέντησιν παραλαμβάνομεν. δευτέρου ὃ λεγό-
μενος τυμπανίας, ὅταν πνεύματος γέμει ἢ γαστὴρ μάλ-
λον· δῆλον δὲ τῷτο, ἐκ τῷ κρέεσθαι, καὶ ἔχῃν τὴν γα-
στέρα

Cap. CLXXXVI. Cod. E. ρξγ'.

ὕδρεων] Codd. A. et C. ὕδερῶν.

Καταψυχθέντος] Galenus (ec. loc. lib. IX. p. 292. Celsus lib.
III. c. 21. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 1. Caelius Au-
rel. morb. chron. lib. III. c. 8. Paulus lib. III. c. 48. Cod.
E. καταψυχθέντος.

ἥπατος] Hippocrates Praenot. p. 6. et Coac. Praenot. p. 178.

ποτὲ] Bis apud Paulum ὅτε vulgum, ex nostro refugendum.
Sed post primum suspicari licet excidisse μὲν, quod vidi postea
agnoscere codices MSS. sed non adeo opus. metius enim
Phaler. de Elocut. c. 53. καὶ δὲ καὶ τὰς συνδισμας μὴ μά-
λα πάντα πεδιδεσθαι· εἰς τὴν μὲν συνδισμόν, τὴν δὲ, μικροπρε-
πὲς ἢ ἀκριβεῶς.

αὐτῷ] solius conf. c. 20.

πρωτοπάθειαν] Codd. A. et C. συμπάθειαν.

ἐτέρων] Cod. B. ἐτέρας μορίσ.

ἀποτυχία] Heliodorus lib. I. p. 35.

ὕδρεος] Codd. A. et C. ὕδερῶς. Paraphrastes Nicomacheor. lib.
VIII. c. 13. p. 270. εἰσὶ γὰρ ἢ μὲν ἀσκητικὰ ὕδρα καὶ φθί-
σει. Foesius Oecon. Hippocr. p. 381. doct. Lennep de analog.
Ling. Gr. p. 202.

τρία] Strabo lib. XVI p. 1118. Schol. Nicandri ad Alexiph. vs.
340. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. V. c. 2. Grunerus
morb. antiquit. p. 240.

εἶδη] Codd. A. et C. ἡδὴ πάθη ὕδερῶν.

DE AQUA INTER

CVTEM, HOC EST, HYDROPICO MORBO.

C A P. CLXXXVI.

Cum epar vehementer fuerit refrigeratum, id quod fit, modo primario affectu eius, modo confortii lege aliarum partium et sanguinis elaboratio nulla succedit. Vitiūm ὕδερὸς graece, latine aqua inter cutem vocatur. Atque huius tres sunt species, una est cum venter instar utris intenditur vehementer, in qua perforatione etiam, quae παρακέντησις dicitur, utimur, ἀσκήτην hanc graeci vocant. Altera species est, quam tympanitem appellant, cum in ventre creber est spiritus, quod ex sono et pulsatione ventris percipitur. Tertia species est quam anasarcam nominave-

ἐν] Cod. B. εἰς μὲν. Codd. A. et C. ἐν δ', deleta particula μὲν. λέγομεν] Cod. E. ὁ λεγόμενος.

ἀσκήτης] Nicetas Choniatus. Annal. p. 521. ὁ δὲ ὕδερψ κατὰ τῆς ἀσκήτης οἰδηθεὶς ἀπεγένετο.

ἀσκήται] Codd. A. et C. ἀσκέται, sed videtur deesse ἡ γαστήρ. Verbum ἀσκήσθαι ignorant Lexica vulgaria.

παρακέντησιν] Codd. A. et C. περικέντησιν.

παραλαμβάνομεν] Cod. B. ποιῶμεν. Codd. A. et C. παραλαμβάνομεν.

δεύτερον] Cod. E. δεύτερον δὲ.

τυμπανίας] Nicandro Alexiph. vs. 339. ὕδρῳ τυμπανόεισ διὰ citur.

πνεύματος] Cod. E. πνεύματα γενόμενα.

μᾶλλον] suspicabar hic excidisse ἢ ὕδατος, sed codices ignorant τὸ μᾶλλον.

δῆλον] Codd. A. et C. δηλῶν.

κρεῖσθαι] Cod. B. κρεαμένην τὴν γαστέρα, ἥχην ἀποτελεῖν, quae lectio non displiceret Guiceto, quem vide ad Hesiodi Scut. vs. 304.

γαστέρα] Codd. A. et C. τὴν γαστέρα. Cod. E. γαστέρα ἡ χεῖν.

ζέρα. Τρίτον δὲ εἶδος ὁ λεγόμενος ἀνάσπερκα, ὅταν ὅλον τὸ σῶμα ὀγκῆται· καλεῖται. δὲ καὶ λευκοφλεγματία. Εἰσὶ δὲ σχεδὸν μὲν πάντες ἀνιάτοι τελεζόμενοι. Τέτοις δὲ παρέχειν φάρμακον ὑδραγωγόν. οἷον κόκκον κινίδιον σφαιρώσας δίδε, ἢ λαθυρίδας κ'. ἢ εὐφορβία κερ ε'. ἄλλο πόμα ἄγων ὕδωρ· χαμελαίας φύλλον, καὶ χαλκῶ κενκαυμένη, καὶ ἀνήσχε τὸ ἴσον, δίδε ἐν ὕδατι. ἄλλο ὑδραγωγόν· ἀλόης, εὐφορβία, κόκκον κινίδιον ἀνὰ δραχμ. α'. κρᾶμβης χυλῶ ἀναλάμβανε καὶ δίδε κερ. ἐπτά ἢ θ'. δίδε δὲ καὶ

λεγόμενος] Cod. B. καλέμενος.

ἀνάσπερκα] Codd. A. B. et C. ἀνάσπερκος. *Arctaeus* morb. chron. lib. II. c. 2. p. 49.

καλεῖται] Codd. A. et C. κάλλοιται ignorat Cod. B.

ὀγκῆται] Cod. B. ὕγκῆται.

λευκοφλεγματία] Cod. MSS. Vind. λευκοφλεγματίας. Cod. E. φλεγματίας.

μὲν] Codd. A. et C. μὴ. Deest in Cod. C.

σχεδὸν] Nofter c. 233. *Heliodorus* lib. III. p. 167. ἐγγὺς ἀνιάτον maluit.

πάντες] Si abesset hoc adiectivum, illud non requirerem, nam abundat nunquam, ut apud *Homerum* *Iliad.* Σ vs. 373. ubi vid. Schol. et Dan. *Heinsius* *Lect. Theocrit.* c. 7. p. 345. Cod. B. εἰσὶ δὲ πάντες σχεδὸν. *Celsus* lib. II. c. 8. et lib. III. c. 21. *Perjius* *Sat.* III. vs. 62. Cod. E. πάντων.

δεῖ] Codd. A. et C. δὲ.

φάρμακον] Cod. B. φάρμακα ὑδραγωγὰ. Quae sequuntur desunt in Cod. B. usque ad caput 209.

κινίδιον] vid. *Cel. Gruneri* *Centur. libr. Hippocr.* p. 161. Codd. A. et C. κόκκον κινίδιον, λεπιδὰ χαλκῶν γ. α'. μετὰ ἀρτε σφαιρώσας δίδε. Cod. E. κροκ. et post κινίδιον addit λεπιδὰ χαλκῶ δραχμ. β'. μετὰ ἀρτε.

λαθυρίδας] Codd. A. et C. λαθυρίδας.

εὐφορβία.] Multum laudat *Fallopins* apud *Schenckium* *Observ. et Experim. Cent.* III. 41. p. 143. Codd. A. et C. εὐφολβία.

ἄλλο πόμα] Desunt in Cod. E.

κερ.] Codd. A. et C. κε. De hoc pondere consulendus *Bodaeus* a *Stapeln* ad *Theophrasti* *H. Pl.* lib. IV. c. 2. p. 292. *Jo. Friedl.* *Gronovius* de *sestert.* p. 443. et *Matth. Hofius* de *Nu.* misin. T. I. p. 185.

naverunt, cum tumores per totum corpus oriuntur, id vitii genus λευκοφλεγματίαν quoque ob humoris abundantiam appellant, Harum nulla cum inveteraverit curationem recipit. His igitur medicamentum, quod aquam educat, exhibendum est, quale est, granum gnidium in globulum redactum, vel lathyrides viginti, vel euphorbii siliquae quinque Alia potio aquam eliciens. Chamelacae foliorum, aeris combusti, anisi portiones pares singulorum ex aqua dantur. Aliud aquam educens. Aloës, euphorbii, cocci gnidii, singulae drachmae, brassicae succo excipiuntur, et siliquae septem aut novem dantur; item ea quae urinas

movent,

ἄλλο] abest a Codd. A. C. et E.

ἄγων] leg. ἄγον.

χαμελαίας] Scribonius Larg. c. 32. 133. et c. 33. 336. Alex. lib. IX. c. 1. p. 517.

κεκαυμένη] Codd. A. et C. κε. α'. Alexander l. c. ubi omissum κεκαυμένη. Guinterius vertit spumam aeris: Torinus vero des cromatam, quod ita, aequè ac noster, in codice suo scriptum invenerit.

ἄνησον] Codd. A. et C. ἄνισον.

τὸ ἴσον] Codd. A. et C. καὶ ἴσον.

ἄλλο] delent iterum Codd. A. et C. Alex. lib. X. c. 1. p. 569.

ἰδραγωγόν] Cod. E. ἰδραγωγός lemma novi capituli εἰδ'.

ἀλόης] Codd. A. et C. κόκκις ἀλόης. Cod. E. κοκκία ἀλόης.

εὐφορίας] Codd. A. et C. εὐφοβίας. Cod. E. εὐφόρβας.

δραχμ. α'.] Cod. E. δραχμ. δ'.

κράμβης] Aristoteles Problem. Sect. III 18. ἡ κράμβη τὸν μὲν χυλὸν γλυκύνει καὶ ρυπτικὸν ἔχει· διὸ καὶ κλιζέουσιν αὐτῇ τὴν κοιλίαν οἱ ἱατροί. Observat hic noster methodum medicorum, quam memorat Theodoratus Therap. VI. p. 101. ἐπιμέμψαθε καὶ τοῖς ἱατροῖς, ὅτι ἔχοντα, φυλάττεσι τῶν φαρμάκων τὰ ἰχυρότερα· τοῖς γὰρ ἡπίοις πρότερον κεχρημένοι τὰ δυνατώτερα προσφύεσθαι ὑστερον.

χυλῶ] Cod. E. χυλὸν.

ἀναλάμβανει καὶ] migrant e Cod. E.

νερ.] Exulat e Codd. A. C. et E. Angelus Politianus Epist. lib. X. ep. 13. p. 394. de obolo: pendere is putatur siliquas

καὶ τὰ διουρητικὰ, οἶον ἄσαρον, ἵππουριν, σέλινον, ἀδί-
αντον. ἀρμόζει δὲ τέτοις καὶ ἡ διὰ τῷ ὀξύμελιτος πιερά
καὶ ἡ θηριακή. Ἐξώθεν κατὰπλαττε βόλβιτα βοὸς ξη-
ρὰ, λειώσας σὺν ὀξύμελιτι, καὶ θείε τὸ τέταρτον μέρος
ὅλον τῆς γαστρὸς ἐπιβάλλε κύτει, ἢ σπυράθης αἰγὸς σὺν
ἔρω παιδὸς κατὰπλασσε, ἢ ζύμην καὶ νίτρον, καὶ ἱρὴν,
καρδάμωνόν τε καὶ θῆιον ἄπυρον, ἀμμωνιακὴν τε, καὶ
δαφνίδας, καὶ περισερῶν κόπρον, ἢ πάντα, ἢ τινὰ ἐκ
τέτων δι' ὀξύμελιτος. Ἐμπλάσσει δὲ τὴν τε δι' ἰτρώων
καὶ τὴν ἰκέσιον.

Codi-

*omnino sex, quae ceratia Graece nominantur, hoc est quantum
lentis octo semina. conf. c. 1.*

διουρητικὰ] Codd. A. et C. τοῖς διουρητικαῖς.

ἄσαρον] Codd. A. C. et E. ἄσαρ.

ἐξώθεν] Cod. E. ἐξώθεν δὲ κατὰπλασσε.

βόλβιτα] Codd. A. et C. βολβίτα. De hoc voce consul. *Moe-
ris* p. 26. *Thomas Mag.* p. 157. *Schol. Aristophanis* ad *Ran.*
vs. 296. et 655. *Nunnesius* ad *Phrynichum* p. 157. Hac ra-
tione sanare se voluit *Heraclitus*, sed parum profecit. vid.
Diogenes Laert. lib. IX. p. 629. *Tatianus* or. ad Graecos p.
II. M. *Antoninus* lib. III. c. 3. *Aelianus* H. A. lib. IV. c. 25.
Caelius Aur. morb. chron. lib. III. c. 8. *Priscianus* lib. II.
c. 32. *Paulus* lib. VII. p. 242. Arenis calentibus hoc morbo
liberatum refert poeta apud A. *Gellium* Noct. Att. lib. XIX.
c. 8.

ὅλον] leg. ὅλα.

τῆς γαστρὸς] Cod. E. τὴν γαστρὸς.

κύτει] Codd. A. C. et E. κοῖτην conf. *Thomas Mag.* p. 557. νῆος
κῶτος *Orpheus* Arg. vs. 354. γαστρὸς κῶτος *Alexander* *Aphrod.*
lib. II. probl. 8. et 57.

σπυράθης] Codd. A. et C. πυράθης.

αἰγὸς] *Caelius* *Aurel.* l. c. *Priscianus* l. c.

movent, qualia sunt asarum, hipparis, apium, adian-
thum. His etiam picra ex oxymelite competit et the-
riaca. Extrinsecus vero cataplasmata adhibenda, ex
stercore bovino arido, et cum oxymelite trito, vel
quarta pars sulfuris toti ventris capacitati iniecta. Vel
stercora caprilla cum urina pueri applicato vel fermentum,
vel nitrum, vel iridem, cardamomum item et
sulfur ignem non expertum, ammoniacum praeterea
et lauri baccas et columbarum stercus, vel omnia vel
quaedam cum oxymelite. Emplastra novissime impo-
nuntur, tum dia iteon, id est, quod ex salicibus est,
tum quod icesium dicitur.

G 2

Martii

παιδὸς [omittit Cod. E. sed intellige παιδὸς ἀφθόρου.

ζύμην] Theophylactus Bulg. in Ev. Matthaei c. XVI. p. 92. ζύ-
μη, μίγμα ἐστὶν ὕδατος καὶ ἀλεύρου.

ἱερίν] Codd. A. C. et E. ἱερὸν.

καρδαμάμεον] Codd. A. et C. καρδάμεν. Cod. E. καρδαμάμεν,
et quae sequuntur omnia casu secundo.

πάντα] Codd. A. et C. ἢ πάντων κτηνῶν.

ἢ τινα] omittunt Codd. A. et C. Cod. E. τινῶν.

τέτων] Codd. A. et C. τέτων δέ. Cod. E. τέττε.

ὑμελῖτος] addit Codd. A. et C. χρηστεῖον καταπλάσματος.
Cod. καταπλάσματι.

ἐμπλαστρα] Codd. A. C. et E. ἐμπλαστρον.

τε] delent Codd. A. et C.

καὶ τὴν] Codd. A. et C. ἢ τὴν.

ἱετῶν] Caelius Aur. l. c.

ἱετῶν] Codd. A. et C. ἱετῶν. Cod. E. ἢ ἱετῶν.

Codices A. et C. duo addunt capita, quae in editione
Martii

Ἱατρία πρὸς μὴ δυναμένους ἀναρπάξαι, τὸ ἥπαρ τὸν χυ-
λὸν, καὶ δι' ἀτονίαν τῆς ¹ καχεκτικῆς δυνάμεως.

Κρίθινον ἄλευρον ἐψηθήτω ὕστερον· μελιλόπων Lγ'.
² σάχυος ἐξγ. α'. μασίχης Lβ'. χοίνε ἀνθος γ'. κρό-
κη Lα'. ἄνθη χαμαιμήλων δ'. Φοινίκων σάρκας Γο.
δ'. μασίχινον ἔλαιον καὶ νάρδιον. ἄλλον. ³ τῆς γασ-
τρὸς, σίτινον ἄλευρον ἐψηθήτω μετ' οἷνε γλυκυ-
σῆρε· εἴτα ἐμβληθήτω λίβανον Lβ. σαφίδας σάρκας Γο
γ'. ⁴ ῥόδα περσικὰ ἐξγ. γ'. σάχυος γ'. κυδωνίων ὀπτων
σάρκας Γο. δ'. χυλὸν ὑποκυτίδος ἐξγ. γ'. χυλὸν ἀκακίας
Lβ'. ἔλαιον νάρδιον. ἄλλον. ἀπόζεμα ⁵ ἀγρίας Lβ'. σά-
χος Lβ'. σελινόριζον Lδ'. ἀνήθε Lδ'. ὕδατος ⁶ λίτρες δ'
ἐψησεις ἄχρι ἡμίσεος.

Περὶ τροχίσκου.

Κινάμωμον Lα'. σάχος Lβ'. ⁷ ῥέε β'. ππ Lγ'. ἡ ἀνά-
πλασις διὰ χυλῶ εὐπατορίε· διδόσθω δὲ μετὰ τῷ
προειρημένῳ ἀποζέματος. ἀπὸ τῷ ⁸ ξυλοκόκκῳ ιβ'. τῷ
ἀποζέματος ⁹ ὄντως Γο. δ'.

ΠΕΡΙ

¹ καχεκτικῆς] An καθεκτικῆς, facultatis retentivae? ita c. 193.

² σάχυος] leg. σάχος, ut mox. Τὸ σάχος apud recentiores *nardus Indica* dicitur, vid. *Salmasius ad Solinum* p. 1060. et *Du Cange Glossar.* p. 1483.

ἄλλον] ἄλλο et mox iterum. et σαφίδος leg.

³ τῆς] Excidisse puto ἐπὶ.

⁴ ῥόδα] leg. ῥόδια.

⁵ ἀγρίας] *Du Cange Glossar.* p. 18.

⁶ λίτρες] λίτρας.

Martii non habentur, et quae hic intercalanda curavi :

Medicina, ubi hepar minus valet succum (chylum) ad se rapere, et propter imbecillitatem facultatis re-
tentricis.

Farina hordei coquatur, deinde: meliloti drachmas tres, nardi Indicae sextulam unam, mastiches drachmam unam, iunci odorati tres, croci drachmam unam, flores chamaemelios quatuor, carni-
um palmularum uncias quatuor, oleum mastichi-
num et nardinum. Aliud, Ventri; farina triticea co-
quatur ex vino dulcaustero, deinde adde thuris
drachmam unam, carni-um uvae passae uncias tres,
mali perfici sextulas tres, nardi Indicae tres,
carnium cydoneorum coctorum uncias quatuor,
succu hypocyssidis sextulas tres, succu acaciae drach-
mas duas, oleum nardinum. Aliud. Decoctum.
Graminis drachmas duas, nardi Indicae tantun-
dem, radicis apii drachmas quatuor, anethi toti-
dem, aquae libras quatuor, coques ad medietatem.

DE TROCHISCO.

Cinnamomi drachmam unam, nardi Indicae drach-
mas duas, rhei duas, piperis drachmam semis
singuntur pastilli cum succo eupatorii. Dentur
vero cum praedicto decocto. Ex granis duodecim
siliquarum fit decoctum unciarum quatuor,

G 3 DE

* ἐξ] vid. not. ad c. 129.

* ζυλοκόνη] ζυλοκόνη. Du Cange Glossar. p. 1024.

* ὄντος] ὄντος.

ΠΕΡΙ ΣΠΛΗΝΟΣ.

ΚΕΦ. ΡΠΖ'.

Τῷ μὲν σπληνὸς φλεγμαίνοντος, φλεβοτομητέον αὐτὰς ἀπ' ἀριστερᾶ ἀγκῶνος, ἢ κατὰ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς. εἶτα καταπλαστέον διὰ κριθίνᾳ αλεύρᾳ, καὶ τήλεως, καὶ ἰτέας φύλλων σὺν ὀξυμέλιτι. ἄλλο. τήλεως ἔγΓ. δ'. κριθίνᾳ, καρδαμώμῳ ἀνὰ ἔγΓ. α'. σύκων λιπαρῶν λι. α'. περιτρεφεῶνος ὑγΓ. α'. σὺν ὄξει ἐψήσας, κατὰπλασσε. ἄλλο. κόπρον αἰγείαν σὺν κριθίνῃ, καὶ λινოსπέρμῳ, καὶ ἄλος ἄνθος σὺν ὀξυκράτῳ κατὰπλασσε. τριβέτω δὲ κυπρίνῳ ἐλαίῳ σὺν ὄξει. Μάλαγμα. κηρᾶ λι. α'. νίτρος ἔγΓ γ. τερεβινθίνης, ἄγνε σπέρματος. καππάρεως ῥίζης φλοιῷ ἀνὰ ἔγΓ. α'. ἐψήσας ἔμπασον τὰ ξηρά.

ΠΕ-

Cap. CLXXXVII. Cod. E. ςξέ'.

περὶ] Cod. D. περὶ συνηρωθέντος σπληνός,

Τῷ μὲν] Galenus sec. loc. lib. IX. p. 292. Celsus lib. IV. c. 9. Paulus lib. III. c. 49.

μὲν] Codd. A. C. et E. μέντοι.

ἀριστερᾶ] Codd. A. et C. ἀριστερῶν. Alex. lib. VIII. p. 485. Anonymus de V. S. p. 3. et 8.

ἄκρον] Paulus l. c. κατὰ τὴν ἄκρην χεῖρα.

ἄλλο] abest a Codd. A. et C.

λι.] Codd. A. et C. Γο.

ἰτέας] Kyranides p. 35. Salicis, inquam, folia viridia tere cum modico fule et superimponere dolenti spleni, et illico cessabit dolor.

φύλλων] Cod. E. φύλλα.

κριθίνᾳ] non habet Cod. E.

καρδαμώμῳ] Cod. E. καρδάμῳ,

ἔγΓ. α'] Cod. E. ἔγΓ. δ'.

σύκων] Q. Ser. Samonicus c. XXIV. vs. 15. Verba σύκων — ἔγΓ. α'. non agnoscit Cod. E.

τὸν ὄξιν] Codd. A. et C. συνόξιν.

DE LIENIS INFLAMMATIONE.

C A P. CLXXXVII.

At si inflammatio lienem exercet, sanguis e cubito sinistro et in extrema manu mittendus est. Deinde cataplasma inducendum ex farina hordeacea, foenugraeco, foliis salicis cum oxymelite. Aliud. Foenugraeci unciae quatuor, farinae hordei, cardamomi singulae unciae, sicum pinguium libra, verbenacae uncia cum aceto cocta, ad cataplasmatism formam inducuntur. Aliud. Stercus caprillum cum farina hordeacea, et lini semine et salis flore, cum posca applicatur, si tamen prius cyprino oleo, aceto admixto fovetur. Malagnia. Cerae libra, nitri unciae tres, terebinthinae, viticis feminis, corticis radicis capparis singulae unciae, coctae aridae insperguntur.

G 4

DE

κατάπλασσε] Codd. A. et C. κατάπλαττε. quae sequuntur usque κατάπλασσε deficiunt in Codd. A. et C.

ἄλλο] Delet Cod. E.

αἶθρς] Salmasius ad Solinum p. 847. Graeci vocant αἶθρς, quicquid est tenuissimum pulveris vel farinae instar. cui iunge Jo. Rhodium ad Scribonium Larg. p. 38.

λινωσπέρμω] Cod. E. λινωσπέρματι.

κόπρον] Scribonius Larg. c. 30. 127.

κρίθινη] l. κριθίνω.

τριβέτω] Codd. A. et C. ἀνατριβέτω. Cod. E. ἀνατριβέτω.

μάλαγμα] Antyllus apud Stobaeum Serin. XCIX. p. 548. γὰρ δὲ μεν καταπλήσμετα καὶ μάλαγματα. Codd. A. et C. αἰθρς. μάλαγμα. Vocabulum exposuit Aegid. Menagius amoenit. iuris civil. c. 3. p. 22.

λι. α'.] Codd. A. et C. τὸ ἐν. Cod. E. δραχμ. α'.

νίτρε] vocem hanc praecedat apud Pansium ταυρίε, quod noster omisit: interpretes legit κενταυρίε.

τερεβινθίνης] Codd. A. et C. τερεβινθίνης.

καπάρεως] Codd. A. et C. καπάρεως. Celsus l. c.

ἐμπασσον] leg. ἐμπασσον. Codd. A. et C. ἐψήσας τιτὰ ἐμπλασσον. pro τιτὰ leg. τητὰ. Cod. E. ἐμπλάσσε, omisso τὰ.

ΠΕΡΙ ΣΚΙΡΡΩΘΕΝΤΟΣ

σπληνός.

Κ Ε Φ. ΡΠΗ'.

Εἰ δὲ φλεγμονὴ ἐπὶ σκιρρῶδες μεταπέσῃ, τοῖς
 ἰσχυροτέροις χρησέον, ὥς τε καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἀμύσ-
 σεσθαι. οἷόν ἐστι, ἀμμωνιακὸν σὺν ὄξει ἐπιχρίόμενον κα-
 τὰ τῷ σπληνός, καὶ πινόμενον ὅσον Λα'. ἐν λατρῷ. ἢ
 καππάρεως φλοῖον ὄξει λιγώσας, καὶ καταπλάσας· καὶ
 ὁ τῷ κενταυρίῳ χυλὸς ἐξωθεν ἐπιθέμενος, καὶ πινόμενος,
 ἢ χαμαῖδρος· ἢ σκολοπένδρον σὺν ὀξύμελιτι πινόμενον.
 ἄλλο σπληνικὸν βοήθημα· μυρρίκης καρπῷ δραχμ. δ'. πε-
 περεως

C a p. CLXXVIII. Cod. E. ρξς'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ σκιρρῶδους σπληνός.

εἰ δὲ] Galenus sec. loc. p. 292. Aretaeus acut. morb. lib. I. c.
 14. Caelius Aurel. morb. chron. lib. III. c. 4. Paulus lib. III. c. 49.ἐπὶ] leg. ἐπὶ τὸ ac sic Cod. E. Codd. A. et C. ἐπὶ τὸ σκιρρῶδες.
 Synesius Ep. 95. p. 58. ed. Turneri: καὶ ὅταν πᾶν πολὺς
 ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος εὐφορίας ὁ σπλήν αὐτῆς, ὥς μὲν ἀντί-
 χος, τὸ ὅλον ἐνθενῶται τε καὶ πιαίνεται· ἀποθυμῶν δὲ
 συναπόλλεται.ἀμύσσεσθαι] Emenda locum Antulli apud Stobaeum Serm. XCIX.
 p. 545 καὶ ὅπως διαμύσσει, ἢ διαλύει, ἢ διασκομῶται. leg. καὶ
 ὅπως δὲ ἀμύσαι κ. τ. λ. Codd. A. et C. ἀμύνασθαι.

οἷόν ἐστι] ignorat Cod. E.

ἀμμωνιακόν] Scaliger Scaligerian. secund. p. 529. Monsieur de
 Beze m'a enseigné un bon remède contre le mal de ratte, à
 savoir d'y mettre un emplastre d'Ammoniac. Jo. Rhodius ad Scri-
 bonium Larg. p. 202.

σὺν ὄξει] Codd. A. et C. συνόξιν.

ἐν λατρῷ] Vertit interpres a lotionē, male: vertendum in balneo.
 Rem egregie illustrat Theod. Priscianus lib. II. c. 27. p. 107.
 „ Juvantur interea utilius si hae digestionēs vel purgationes in
 „ balneis procurentur: in balneis inquam, ubi quam maxime
 „ epaticis potionēs et cetera semper adiutoria profuerunt,
 „ nun illic etiam praecordiorum fatus continuo profuit adhi-
 „ bitus. “ conf. Caelius Aurel. morb. chron. lib. III. c. 5.
 Mulieribus quibus menstrua sunt retenta potionēs in balneo
 adsumptas

DE LIENIS

SCIRRHO

C A P. CLXXXVIII.

Verum ubi inflammatio in scirrhum degenerat. valentioribus utendum erit; ita ut cutis summa exulceretur, quale est ammoniacum spleni ex aceto illitum, vel ipsum quoque a lotione ad drachmae pondus in potu assumptum. Vel capparis cortex ex aceto tritus ad cataplasmatum modum impositus, quemadmodum et centaurii et chamaedryos succus extrinsecus adhibitus. Scolopendrium praeterea cum oxymelite bibitur. Aliud, quod spleni confert auxilium. My-

G 5

ricae

adsunt prodesse adfirmat Eros de passion. mulier. c. I. p. 222. Guinterius apud Paulum vertit lacrum, apud quem est ἐν τῇ ἐκστάτι τῷ λυγρῷ, sed noster brevitati litans pro iis maluit ἐν λυγρῷ.

καταπύρεως] Codd. A. et C. καταπύρεως φλοιός. Cod. E. φλοιός ἐν.

λειώτας] Codd. A. et C. ὅθεν λυαθεῖς. Cod. E. λειωθεῖς.

καταπλάσας] Cod. E. καταπλαθεῖς.

ὁ τῷ] Codd. A. et C. ὁπῷ.

κενταυρίδ] Apulejus de virib. herb. c. 35. Herba centaurium maius, ex vino decoctum et potui datum, splenem persanat.

ἐπιθεόμενος] Codd. A. C. et E. ἐπιτιθέμενος.

πινόμενος] addit Cod. E. ἢ λάπατα ἀγρίαις (ἴζα ἐφομένη ἐν ὄρεσι κρύτω καὶ) πινόμενη. pro λάπατα forte leg. λαπάδης monuit cl. CORES.

σκολοπένδριον] σκολοπένδριον. Codd. A. et C. σκολοπέντρα. Apulejus l. c. c. 57. Notat haud dubie librarius Gracos recentiores literas T et Θ post literam N pronunciare ut Δ, ut post alios monuit Whelerus Itinerar. T. II. p. 292. unde scripturam emendaturus scilicet σκολοπέντρα exaravit. Jo. Langens Epist. medic. lib. I. ep. 74. p. 406.

πινόμενον] Cod. E. πινόμενα.

ἄλλο σπ. βοηθ] Desunt haec in Codd. A. et C.

μερίκης] Alex. lib. VIII. c. 13. Didymus Geopon. lib. XIX. c. 7.

πέρεως δραχμ. δ'. ναρδοςάχους δραχμ. β'. ἀμμωνιακῆ
δραχμ. β'. Φύλλων καππάρεως δραχμ. γ'. ὄξες σκιλλη-
τικῆ τὸ ἀρκῆν λειώσας ποίει τροχὸν, καὶ δίδε. Ἐμ-
πλαστρος ἢ τε κυπρίνη, καὶ ἡ ἑστία μελαινα· γυμνάσια δὲ
καὶ τρίψεις, καὶ σιναπισμοί· ἑστ' ὅτε δὲ καὶ σικύαι μετ'
ἐγχαράξεως.

ΠΕΡΙ ΙΚΤΕΡΟΥ.

Κ Ε Φ. ΡΠΘ'.

Ἰκτερός ἐστιν ἀνάχυσις χολῆς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι,
ἢ ὠχρεῶς, ἢ μελαίνης· καὶ γίνεται ὁ μὲν μέλας ἐπὶ ἐμ-
φράξει τῆ σπληνός, καὶ ἀναδιδομένε τῆ μελαγχολικῆ
χυμῶ

δραχμ. β'. Cod. E. ἐγΓ. β'.

ἀμμ. δρ. β'.] Codd. A. et C. ἐξγ. β'. Caret his Cod. E.

φύλλων] Codd. A. et C. φλῆ καππάρεως. Cod. E. φῆ.

σκιλλητικῆ] Codd. A. et C. σκυλητικὸν, et omittit τὸ ἀρκῆν
λειώσας, ac sic quoque cod. E.

τροχὸν] Cod. E. τροχίσκος omisso καί.

κυπρίνη] Codd. A. et C. κυτρίνη. Cod. B. κίτρινη.

γυμνάσια] Quantum hoc in casu profint exercitia docet exemplum
Stratonis apud Aelianum V. H. lib. IV. c. 15. Plautus cur-
cul. Act. II. vs. 29.

Lien directus. Ambula, id lieni optimum est.

Huic consilio obtemperare recusavit M. Z. Boxhornius epist.
p. 231. De exercitationibus consul. Foësius Oecon. Hippocr.
p. 80.

τρίψεις] Quid praestent docuit Aristoteles Problem. Sect. V. 14.

σιναπισμοί] Quomodo parantur docet Paulus lib. VII. p. 295.
conf. Alex. lib. XI. c. I. p. 624. videtur autem apud nostrum
requiri ἀφέλῃσι vel simile verbum.

σικύαι] Codd. A. et C. σικύσαι.

μετ'] Codd. A. et C. μετὰ. male interpretes sine scarificatu.

ricae fructus, piperis singulorum drachmae quatuor, spicae nardi drachmae duae, ammoniaci tantundem, capparis foliorum drachmae tres, aceti scillitis quantum satis est, singula trita in pastillum efformato et exhibeto. Emplastra vero conveniunt, et cyprinum et quod usia nigra dicitur. Novissime exercitationes quoque et frictiones adhibendae et sinapismi, interdum et cucurbitae sine scarificatu admovendae.

DE MORBO REGIO

QVI ἰκτερός GRAECE DICTVR,

C A P. CLXXXIX.

Morbus regius bilis vel flavae vel atrae per totum corpus effusio est. Arquatus igitur niger ex obstructione lienis, et cum humor melancholicus ad cutis summa

Cap. CLXXXIX. Cod. E. ε'ξξ.

ἰκτερός] *Galenus* sec. loc. lib. IX. p. 291. *Hippocrates* de dieb. iudic. p. 26. et lib. II. de morb. p. 30. *Rufus* Ephes. lib. II. p. 58. *Celsus* lib. III. c. 24. *Plinius* lib. XI. c. 37. *Cacilius* Aurel. morb. chron. III. c. 5. *Aretaeus* morb. chron. lib. I. c. 15. *Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 90. *Palladius* de febr. c. 6. *Paulus* lib. III. c. 50. Jo. *Chrysostomus* in Psalm. VII. p. 561. ὥσπερ γὰρ ἰκτερος ἐν αὐτῷ γένοιτο, μὴ τῆς χολῆς διαρρέαγαισιν καὶ τὰς κύκεις ὄρας ἐπερβάσῃς.

ὄχρεός] Codd. A. et C. ξανθός.

μέλας] *Amatus* Lusit. Cur. Medicinal. Cent. VII. cur. 69. Cod. E. ἡ μὲν μέλαινα.

χυμῶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· ὁ δὲ ὥχρὸς ἐπὶ ἐμφράξει
 τῆς χοληδόχου κύστεως· γίνεται δὲ καὶ δι' ἀμετρον θερ-
 μασίαν ἐκχολημένῃ τῷ αἵματι· γίνεται δὲ καὶ κριτι-
 κὸς ἵκτερος, ὅταν ἡ φύσις ἀπὸ βλάβης διώξῃ τὴν χολὴν
 εἰς ἐπιφάνειαν. Γίνεται δὲ καὶ διὰ πόσιν δηλητηρίῃς
 Φαρμάκων, καὶ διὰ τὸν ἰὸν ἐξωθεν ἰοβόλου. Τάτῃς κατ'
 ἀρχὰς Φλεβοτομήτεον· καὶ καρτερόν· προποτισέον δὲ
 τῶν ἱκτερικῶν σπλῆνα ἀφέλῃμα, ἢ ἀδιάντα, ἢ λαπάθῃ
 ἢ ἐρπύλλῃ, ἢ ἀψινθίῃ. διόξῃ δὲ καὶ τὸ σπέρμα τῷ χρυ-
 σολαχάνῃ ὅσον δροχμ. α'. μετὰ ἐρρογάλακτος, ἢ χρυ-
 σακτικῷ, ἢ ἀφελύματι ἀγιστολογίᾳς λεπτῆς ἢ ὑπερικῷ,
 ἢ τρυφίῃ ἢ ἐρυθροσίῃ. Δοτέον δὲ καὶ τὴν πικρὰν δι' ἐξυμέλι-
 τος καὶ τὸν διὰ πικρῶν ἀμυγδάλων τροχόν καὶ τῆς Θεοδώρη-
 του

ἀχρὸς] Cod. E. ἡ δὲ ὥχρῃ. περὶ pro ἐπὶ. Hippocrates de aëre
 etc. p. 177. de Phlogistis: τὴν τε χρεῖαν ὥχρῃ ἔχουσι, ὥστε
 ὑπὸ ἱκτερὸς ἐχόμενα. Effe autem colorem subviridem patet
 ex Alexandri Aphrod. lib. I. probl. 133. conf. Grævius Lect.
 Hesioid. c. 20.

χοληδόχῃ] Codd. A. et C. χολώδ.

γίνεται — γίνεται] Desunt in Codd. A. et C.

γίνεται — ἐπιφάνειαν] Delet Cod. E.

κριτικὸς] Codd. A. et C. κρητικὸς. Hippocrates Aphor. IV. 64.

βλάβης] subund. τῷ σώματι, quod recte omittitur. Heliodorus
 lib. III. p. 141. ὁ αὐτὸς δι' ὀφθαλμῶν τε καὶ ῥινῶν — εἰς τὰ
 βλάθῃ διεισόμενος. Aetius lib. I. de caus. chronic. c. XVI.
 p. 17. D. ὑγρὸν τε ἢ ψυχρὸν εἰς τὸ βλάθῃ περιόδῳ, leg.
 βλάβῳ.

διώξῃ] Codd. A. et C. διώξῃ.

τὸν ἰὸν] Exulat articulus e Codd. A. et C. Paulus ἐξωθεν ἐκ τι-
 νὸς ἰοβόλου.

ἀρχαῖς] addunt Codd. A. et C. μὲν.

προποτισέον] Codd. A. et C. προποτισέον. Cod. E. ποτισέον.
 Quod πρό et πρὸς frequenter adeo permutentur in scriptis ve-
 terum, culpam conjicit in libris Aristoteli ad Maximam
 Tyr. p. 721. quod has praepositiones eodem modo exarare
 solent.

ἐρπύλλῃ] Codd. A. et C. ἐρπύλλῃ.

summa effertur, nascitur. Qui vero a flava bile est, originem ex vesicae felleae obstructione trahit. Immoderata praeterea cruditas, cum sanguis biliosior redditur, hunc morbum excitare potest. Nonnunquam morbus regius, in morborum indicationibus apparet, cum natura bilem e profundis corporis partibus ad summam cutem propellit. Fit quandoque etiam e noxii medicamenti potu, et ob virus extrinsecus a venenato animali illatum. His igitur inter initia sanguinem mittere et corpus purgare oportet; et in potu offerre decoctum apii, vel adianthi, vel rumicis, vel serpylli, vel absynthii. Praeterea atriplicis semen ad drachmae pondus cum sero lactis, vel chrysattico vel aristolochiae tenuis decoctum, vel hyperici vel lanariae herbae vel erythrodani. Danda praeterea picra cum oxymelite, et qui ex amaris amygdalis constat pastillus,

ἔσεν] non agnoscit Cod. A. nec C. ἔσεν frequenter redundare notat Jerem. Hoelzelinus ad Apollonii Rhod. lib. I. vs. 183. conf. c. 37.

ἐρεῖσάλακτος] Codd. A. et C. ἐρογάλακτος.

χρυσανθίχῳ] Codd. A. et C. χρυσανθίχῳ. Cod. E. χρυσανθίχῳ. Apud Paulum editum χρυσανθίχῳ, quae lectio proba videtur, ubi interpres vertit *chrysanthemum*. Ex nostro vocem hanc in Glossar. retulit DuCange p. 1764. sed nulla expositione illustratum. Vinum ita dicitur apud Trallianum lib. V. c. 4. p. 249. conf. Goupylus ad eum p. 14. et in primis Casp. Barthius Advers. lib. XV. c. 13. p. 810.

ἀφεψήματι] leg. ἀφεψήματος vel σὺν ἀφεψήματι. Cod. E. ἡ ἀφεψήματος ἡ.

ἐρυθροδαίνῃ] Laudat hoc in casu plurimum Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. XXIX. p. 123.

δι' ὄξυμέλιτος] Cod. E. σὺν ὄξυμέλιτι.

καὶ τὸν] Codd. A. et C. καὶ τῶν.

τρέχον] Codd. A. C. et E. τρεχίσκον. Paulus lib. VII. c. 12. p. 223.

τον ἢ κινναμώμῃ θραχυ. α'. σὺν οἰνομέλιτι, ἢ σμύρνης
 κυάμῃ μέγεθος, μετὰ πεπέρεως ἴσα. Χολῆς δὲ ἔσης ἐν
 τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐλατήριον μετὰ γάλακτος γυναικείῃ
 εἵσαζε τῇ ρινὶ, ἢ κυκλαμίνῃ χυλόν, ἢ μελάνθιον σὺν
 ὄξει. Καταπλασέον δὲ τὸ σπλάγχχον τοῖς ἐμφράττεσιν
 οἷόν ἐστι ἀψίνθιον, κενταύριον, χαμαῖδρυς, χαμαιπί-
 τυς, ἀριστολοχία σὺν κριθίνῳ, καὶ τηλίνῳ, καὶ λινόσ-
 περμον.

ΠΕΡΙ

ῥοι] *Plinius lib. XXVI. c. 2. morbo vero regio in nares con-*
iectum.

κυκλαμίνῃ] *Plinius lib. XX. c. 12.*

μελάνθιον] *Codd. A. et C. μελάνθης. Noster semper nigella ex-*
terne usus est, extimescens cum aliis, eius vim deleteriam,
vid. doct. Schulzii Toxicol. Veter. c. 10. p. 39. eamque inter
drastica retulit c. 18. 19. et 123. Seminis tamen eius vim au-
gendi lac nuper admodum in nutrice expertus sum, idque
propterea quoque celebrat Burggravius de aëre, aq. et loc.
Francofurt. p. 137.

τὸ σπλάγχχον] *Cod. E. τὰ σπλάγχχια.*

ἐμφράττεσι] *Leg. ἐκφράττεσι, ac ita Codd. A. et C.*

ἔστι] *Delent Codd. A. C. et E.*

lus, et theodoretus. Vel cinnamomi drachma cum vino mulso vel myrrha fabae magnitudine, cum pari piperis portione. Cum vero bilis in oculo apparuerit, elaterium seu succum cucumeris asinini, cum muliebri lacte naribus instillato, vel cyclaminis succum vel nigellam cum aceto. Cataplasmata vero visceri quae obstruunt sunt imponenda, ex absinthio, centaurio, chamaedri, chamaepyti, aristolochia cum farina hordeacea et foenugraeci et lini semine.

DE

κενταύριον] *Dioscorides* lib. III. c. 7. maius iubente *Plinio* lib. XXVI. c. 12. minus commendat *Apulejus* de virib. herb. c. 36.

χαμαιίδρις] Codd. A. C. et E. χαμαίδριον.

χαμαιπίτυς] Codd. A. et C. χαμαιπίτυν.

ἀριστολοχία] Codd. A. et C. ἀριστολοχίαν et Cod. E. qui praepositionem σύν praeterea delet. Non addidit noster, quam aristolochiam intelligit, nisi ex superioribus λεπτήν indicet, aut perierit hic sigla, qua diversae species in Codd. designantur. Janus Cornarius ad *Macri* lib. II. c. 12. *Recentiores Graeci medici*, velut sunt *Paulus*, *Aetius*, *Actuarius*, rotundam et longam non στρογγύλην et μάκραν scribunt, sed notis utramque depingunt. rotundam per circulum, hoc modo ⊕ longam per duas longas obliquas lineas sic. //

κρίθινω] Cod. E. κρίθινον καὶ τήλινον.

λινόσπερμον] Codd. A. et C. λινოსπέρμα.

ΠΕΡΙ ΕΞΟΜΦΑΛΟΥ.

ΚΕΦ. ΡΓ'.

Στυπτηρίδας χιτῆς δραχμ. ε'. τρυγὸς οἶνω δραχμ.
 η'. ῥόδιον δραχμ. ε'. κηκίδων δραχμ. γ'. οἶνω λειώσας,
 ἐπιτίθει. Ἐξωθεν ἐπιτιθέμενος σπόγγον ἐξ ὀξυκράτους,
 καὶ ἐπιδεσμῶν. ἄλλο. κηκίδων, βαλαυσίων, σιδίων,
 σφαίρας κυπαρίσσεως χλωρᾶς σὺν οἶνω λειώσας ἐπιτίθει.
 κωνία, μάννης, ψιμυυθία, ὑπυρίδος χυλᾶ ἀνὰ δραχμ.
 ἰά. σὺν οἶνω ἐπιτίθει.

ΠΕΡΙ

Cap. CXC. Cod. E. ρξή'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ ἑξοφάλου. Cod. E. ἐξ ὀφθαλμῶν.
 Celsus lib. VI. c. 17. Paulus lib. III. c. 51.

χιτῆς] omissum in Codd. A. C. et E.

δραχμ. ε'] δραχμ. ἰά. Cod. E.

ῥόδιον] Paulus l. c. ῥόδιος.

κηκίδων] Codd. A. et C. κινίδος.

σπόγγον] Cod. E. σπόγγω.

ἐξ ὀξυκράτους] Cod. E. σὺν ὀξυκράτῳ.

ἄλλο] Exulat e Codd. A. C. et E.

σιδίων] Cod. A. σφειδίων. Cod. C. σφεδίων.

σφαίρας] Plutarchus T. I. p. 330. τὸς λόγους αὐτῷ ταῖς κυπαρί-
 τοις ἀπεικάζει· καλοὶ γὰρ ὄντες, ἔφη, καὶ ὑψηλοὶ, καὶ πόνον
 ἔχουσι.

κυπαρίσσεως] Cod. A. κυπαρίσος.

χλωρᾶς] Cod. A. χλωρᾶς. Cod. E. χλωρά.

λειώσας] abest a Codd. A et C.

ωνία] Codd. A. et C. ὀνία. Cod. E. ὀνία. Veteres cicutam in
 cataplasmatibus adhibuisse patet ex historia, quam refert Ori-
 genes contra Celsum lib. VII. p. 365.

DE VMBILICO

PROMINENTE.

CAP. CXC.

Aluminis scissilis drachmae quinque, faecis vini drachmae octo, rosarum drachmae quinque, gallarum drachmae tres, ex vino tritae inducuntur. Extrinsecus vero sponsia ex posca superimponitur et alligatur. Aliud. Gallae, balausium, malicorium, cupressi globuli virides cum vino triti imponuntur. Quemadmodum cicutae quoque, mannae, cerusae, hypocystidis succi lingulae drachmae cum vino in usum adhibentur.

DE

μάνης] Codd. A. et C. μάνης.

χυλῶ] Codd. A. et C. χυλόν.

δραχμ. α'.] δραχμ. δ'] Cod. E.

σὺν οἷνῳ] Sic cicutae virtus augebatur. *Plutarchus* T. I. p. 105. κατὰπερ τὸν ἀκρατον ἄλλως βοηθῶντα πρὸς τὸ κύνειον, ἀν ἐμ-
μίσσῃ περσβάλλοντες αὐτῷ, κομιδῇ ποῖσσι τὴν τῷ Φερμάκῃ
δύναμιν ἀβεήθητον, ὅξως ἀναφερομένην ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑπὸ
θερμότητος. Calorem cicutae vim infringere norat Socratis
carnifex apud *Platonem* *Phaedon*. p. 161. cicuta enim rigore
necabat eos qui conhauriebant, et pedetentim ad mortem duce-
bat, ut patet ex *Valerii maximi* lib. III. c. 6. 8. Contra ea
Plinius lib. XIV. c. 5. et lib. XXV. c. 13. vinum cicutae vim
temperare adfirmat, sic in cataplasmate cum vino aut aceto
eam admittit *Aretaeus* cur. morb. acut. lib. II. c. 11. p. 113.
B. conf. *Hieron. Monacialis* Var. Lect. lib. III. c. 4. *Jac.*
Grevinus de Venen. lib. I. p. 11. nec vini usum moderatum
interdicit iis qui extracto cicutae utuntur nobilis medicus *Störck*
lib. II. de cicuta p. 201.

ΠΕΡΙ ΒΟΤΒΩΝΟΚΟΙΛΗΣ

καὶ ἐντεροκοίλης, καὶ ὕδροκοίλης.

Κ Ε Φ. ΡΓΑ'.

"Ανω μὲν κατὰ τῷ βαβῶνος τῷ ἐντέρῳ μένοντος, βαβωνοκοίλη καλεῖται. Ὑγρῷ δὲ πολλῷ ἀθροισθέντος ἐν τῷ ὀρχέῳ ὕδροκοίλη καλεῖται. Σιδίων τοίνυν δραχμ. ι'. καὶ ὑποκυσίδος χυλὸν σὺν οἴῳ λειώσας ἐπιτίθει προαναβάσας τὸ ἐντερον καὶ τριγόνῳ ἐπιδέσμαι, ἐπίλυε δὲ δι' ἡμερῶν έ. ἄλλο. κυπαρίσσε σφαιρῶν ἐγΓ. ια'. κηκίδος ἐγΓ. α'. σιδίων ἐγΓ. ζ'. ταυροκόλλης ἐγΓ. γ'. μάννης λιβάνε ἐγΓ. σ". συμφύτε ξίζης ἐγΓ. σ". κοχλίων σὺν τοῖς

Cap. CXCI. Cod. E. ςξθ'.

βαβωνοκοίλης] Leg. βαβωνοκήλης. ac sic Cod. D. Deest lemma in Cod. E. Cod. A. βαβωνοκοίλης. Cod. C. βαβωνοκοίλης. Celsus lib. VII. c. 18. Paulus lib. III. c. 53. Cl. Salmasius Epistol. lib. I. ep. 56. p. 126.

ἐντεροκοίλης] ἐντεροκήλης. Omittit hanc vocem Cod. A. Cod. C. ἐντεροκοίλης.

οἴῳ] Cod. E. οἴῳ μὲν καὶ κάτω.

βαβῶνος] Cod. C. βοβῶνος.

βαβωνοκοίλη] Cod. A. βοβωνοκοίλη. Cod. C. βοβωνοκήλη.

καλεῖται — καλεῖται] Delet Cod. A. Sequitur apud Paulum: κατὰ δὲ πρὸς ὄρχεον ἡδὴ κατενεχθέντος, ἐντεροκήλη προσαγορεύεται. quae verba apud nostrum revocanda videntur postliminio, accedit auctoritas Cod. E. ubi loco eorum quae ab ὑγρῷ neque ad καλεῖται desiderantur haec habet: κατὰ δὲ πρὸς ἴχον (ὄρχεον emendat doct. CORES) κατενεχθέντος, ἐντεροκοίλη καλεῖται.

ὀρχέῳ] Leg. ὄρχεῳ. Cod. C. ἰσχίῳ.

ὕδροκοίλη] Cod. C. ὕδροκήλη καλεῖται.

σιδίων] Cod. C. σιδίων. Cod. A. σὺν σιδίων.

δραχμ. ι'.] Codd. A. et C. addunt κινίδος δραχμ. ι'. Cod. E. κηκίδων δραχμ. ι'.

καὶ ὑποκ.] Cod. E. copulam non agnoscit.

χυλὸν] Codd. A. et C. χυλῶ.

DE RAMICE INGVINVM,

INTESTINORVM ET VENTOSO,

CAP. CXCI.

Quando intestinum supra in inguine iacet, *Βεβωνοκοίλη* a graecis, a nostris ramex inguinis appellatur. Copiosiore vero humore in testibus collecto, vitium graeci *ὕδρονκοίλην*, nostri aquosum ramicem vocant. Malicorii igitur drachmae decem, et hypocystidis succus ex vino tritus imponitur, intestino tamen prius confricato et trigono ligatur et quinto dissolvitur. Aliud. Cupressi globulorum, gallarum singulae unciae, malicorii unciae sex, glutinis taurini unciae tres, mannae thuris, radices symphyti singulorum semun-

H 2

cia,

προαναβιάσας] Codd. A. et C. *προαναμήζας*. Paulus l. c. *προανατρίψας*. Leg. *προαναβιβάσας*, hoc est ut loquitur Caelius Aurel. chron. morb. lib. I. c. 4. p. 207. *relocato*. Hippocrates Mochlic. p. 24. dixit *καταναγκάσαι ἐς ἔδρην*, quod recte exposuit Erotianus Lex. p. 24. *eis τὸν οἰκῶν τέπεν*. dixit etiam *καθιορύσσει*. Praedict. lib. II. p. 82.

τριγόνῳ] Leg. *τριγώνῳ*. Cod. E. *τρυγῆν* (sic) *καὶ ἐπίδεσμα*. Codd. A. et C. *τριγόνῳ ἐπιδάσμῳ*, leg. *ἐπίδεσμα*. linteolum vocat Priscianus lib. I. c. 28. Caeterii *τριγών* ineminit Aetius lib. III. c. 90. ac *σμίλιον δίγωνον* habet idem l. c.

ἡμερῶν] idem praecipit Priscianus l. c.

ἄλλο] Carent Codd. A. et C.

κυπαρίσσε] Codd. A. et C. *κυπαρίσος*. Ante hanc formulam in Cod. E. ponitur quod in fine huius capituli legitur *ἄλλο, ἀλός* n. τ. λ.

ἔγΓ. α'] Codd. A. C. et E. *ἔγΓ. α'. 5''*.

σιδιῶν] Cod. E. *σιδιῶν δραχμ. τὸ 5''*.

μόνης] Codd. A. et C. *μόνης*.

συμφύτε ῥίζης ἔγΓ. 5''] Haec non exhibet Cod. E.

τοῖς ὀσφράκοις ἐγΓ. α'. τὰ πρῶτα τρεῖς σὺν οἴνω προλειώ-
 σας, τὰ λοιπὰ ἐπιβάλλε. ἄλλο. ἀλόης, σιδίων, λιβά-
 να, ὑποκυσίδος χυλῶ, κόλλης τεκτονικῆς, πίσης, ἀσ-
 φάλτε ἀνὰ ἐγΓ. ας". οἶνε τὸ ἀρκῆν. Πρὸς ὑδροκοίλας·
 πεπέρεως κόκκοι ρ'. δαφνοκόκκων δραχμ. ἡ. νίτρε
 δραχμ. ἡ. κηρῶ δραχμ. μ'. ἐλαίε τὸ ἀρκῆν.

ΠΕΡΙ ΔΙΔΤΜΟΥ ΚΑΙ

ὀρχέε Φλεγμονῆς.

ΚΕΦ. PGB'.

Τῶ μὲν ὀρχέε Φλεγμαίνοντος, ἐκ τῆς ἀφῆς τὴν
 πυράκτωσιν καὶ σκληρίαν, διαγινώσκομεν. Τῶ δὲ διδύ-
 με

προλειώσας] Codd. A. et C. λυάσας. Cod. E. λυάσας. Jo. Chry-
 sostomus T. I. p. 127. ἤδη προλεῖναι αὐτῷ βέλεται τὸν λογισ-
 μόν. accedit adhuc propius ad nostrum ad epist. Pauli ad Phi-
 lemon. Serm. II. p. 417. τοσούτοις δὴ προλεῖται αὐτῷ τὴν
 ψυχὴν, εἰ δὲ εὐθέως ἐνέβαλε τὸ ὄνομα.

ἐπιβάλλε] Codd. A. et C. ἐπιβάλε. Hippocrates Hippiatr. p.
 879. καὶ ἐπιβαλὼν ὡς καὶ ἐλαίε εἰνὰ κοτίλην μίαν.

ἄλλο] non agnoscunt Codd. A. et C. Paulus lib. III. c. 53.

ἀλόης] Codd. A. et C. ἀλώης.

χυλῶ] Codd. A. et C. χυλόν.

κόλλης] Cod. C. κόλης.

πίσης] Cod. C. πίσης.

ὑδροκοίλας] Leg. ὑδροκήλας. Novum hic faciunt caput Codd. A.
 et C. cuius lemma haec verba sunt, quae desiderantur in
 Cod. E.

κόκκοι ρ'] Numerus exulat e Cod. E.

δαφνοκόκκων] Codd. A. et C. δαφνοκόκκων. Cod. E. δαφνικόκ-
 κων.

δραχμ. ἡ] Paulus δραχμ. π'. Quod ampl. Gisb. Cuperus epist.
 ad Almelovenium in Syllag. Nov. Epistol. Norimb. Vol. I. lib.
 II. p. 191. notat, a librariis nusquam tam frequenter, quam
 in numeris, peccatum esse, id quoque in medicorum monu-
 inentis

cia, cochlearum cum testis uncia. Ex his priora tria in vino laevigantur, et reliqua deinde adduntur. Aliud. Aloës, malicorii, thuris, succi hypocythidis, glutinis fabrilis, picis, bituminis, singulorum fescuncia, vini quod sufficit. Ad aquosum ramicem, qui hydrocoele dicitur. Piperis grana centum, baccarum lauri, nitri singulorum drachmae octo, ceræ drachmae quadraginta, olei quantum satis est.

DE TESTICULI ET

SCROTI INFLAMMATIONE.

C A P. CXCH.

Interiore testium sinu, quem ὄρχεον graeci, nostri scrotum vocant, inflammato, fervorem et duritiem ex tactu internoscimus. Vbi vero testiculus fue-

H 3 rit

mentis obtinere, vel nostri codices abunde commonstrant: nec in numeris tantum, verum etiam in dosi. conf. c. I.

δραχμ. η'.] Paulus δραχμ. κ'.

C a p. CXCH. Cod. E. ρθ'.

καὶ ὄρχις] Cod. A. καὶ ἰσχὺς, cum glossa superscripta λεπτός. Celsus lib. VII. c. 18. Paulus lib. III. c. 54. Cod. E. ἰσχὺς.

ὄρχις] Cod. A. ἰσχίς. Codd. C. et E. ἰσχὺς. Cod. D. ἰσχεός.

ἀφῆς] Mox ψαύσεως, ac ita hanc vocem explicant grammatici vid. doct. Fischerus ad Aeschm. Axioch. p. 115. in Cod. A. superscriptum ψηλαφῆσεως. Cod. E. omittit ἀφῆς.

σκληρίαι] pro duritie noster iterum c. 207. et 209. de ulcere in capite alii medici usurpant. Remedia post Moschionem de morb. mulier. edita c. 6. p. 49. ὁμοίου δὲ εἰν αὐτοῖς τὸ πύθος, ὅπερ καλεῖται χαίρις. in margine legitur κηρίον, i. g. σκληρία, quod firmat ipse auctor c. 7. p. 50. γίνεται δὲ καὶ ἄλλος αἶμα ἐν τῇ κεφαλῇ, ὅπερ σκληρία καλεῖται.

με φλεγμαίνοντος ἐδὲ τῆς ψάυσεως ἀνέχονται, καὶ ἡ σιλήρια κατὰ βάθος ὑπαντᾷ καὶ πυρετὸς ἐστὶ ὅτε γίνε-
ται. Τέτταρς δὲ φλεβοτομεῖν κατὰ τὸ σφυρὸν, καὶ κα-
ταπλάσσειν κυάμινον ἄλευρον, μετὰ σαφίδων ἐκγεγαρ-
τισμένων. ἄλλο. κυμίνε, ἢ ἀσφοδέλε εἴζαν ἐψήσας,
καὶ λεάνας, σὺν κριθίνῃ κατὰπλάσσει. ἄλλο. λινόσπερ-
μον σὺν ἐψήματι, ἢ τῆλιν ἐν μελικράτῳ, ἢ κρίνε εἴζαν
σὺν κριθίνῃ ἀλεύρῳ καὶ ἐψήματι. ἢ ἠριγέροντα, ἢ κο-
ριαννὸν μετὰ σαφίδων, ἢ ὕσकुάμε Φύλλοις σὺν ἀλεύρῳ,
ἢ κολοκύνθης ὠμῆς ξέσματα σὺν ἀλεύρῳ. ἄλλο. ἐλαίε
ρόδινε, κηρε, πιτυίνης ἀνὰ εὐγ γ'. κυμίνε εὐγ. ας".
χεῶ δὲ τὴν ἀνέτην, καὶ τὴν διὰ χυλῶν ἐμπλάσσει.

ΠΕΡΙ

τῆς ψάυσεως] articulo carent Codd. A. et C.

ἀνέχονται Aeschines Axiocho. p. 153. τὰ δὲ παθήματα σεφισμάτων
ἐκ ἀνέχεται.

κατὰ βάθος] Sedulo observabant veteres an dolor vel causa mali
in profundo sita esset, conf. c. 6 et 180 ὅτι τὰ ἐνδοθεν τικτό-
μενα τῶν ἔκθεθεν προσβαλλόμενα ἐστὶ χαλεπότερα — σώματος
δύναμιν καὶ ὑγίαν τὴν ἐκθεθεν φερόμεναν τὰ ἐνδοθεν βλαστάνοντα
νοσήματα μάζινως λυμᾶνεται, ut utar verbis Jo. Chrysostomi
ad Psalm. IV. p. 536.

ὅτε] Codd. A. et C. ὅτι.

δὲ] Codd. A. et C. δὲ

καταπλάσσειν] Codd. A. et C. καταπλάττειν.

κυάμινον] Codd. A. C. et E. φαβάνιον

σαφίδων] Cod. E. σαφίδας ἐκγεγαρτισμένας.

ἄλλο] Codd. A. et C. καὶ κημίνε. Cod. E. καὶ κυμίνε et iungi-
tur cum illis quae praecedunt.

ἢ] abest a Codd. A. C. at E.

ἄλλο λινόσπ.] Desiderantur haec in Codd. A. et C. usque ad ἡ
ἠριγέροντα. Cod. E. λινόσπερμα.

ἠριγέροντα] Codd. A. et C. ἐριγέροντα. Cod. E. ἠριγέροντος.

κοριανόν] Codd. A. et C. κορίαν. Cod. E. κοράκιον.

ὕσकुάμε] Codd. A. et C. ὀσκυάμε.

Φύλλοις] Deest in Codd. A. C. et E. Paulus agnoscit et, addit
κατὰπλάσσει.

rit inflammatus, tum ne tactum quidem sustinent, et durties in profundo occurrit, et febris nonnunquam oritur. His igitur sanguis ex talo mittendus, et cataplasma imponendum ex farina sabacea cum uvis acinorum expertibus. Aliud. Cuminum vel hastulae regiae radicem coctam et cum farina hordeacea laevigatam inducito. Aliud. Lini semen cum sapa, vel soenu-graecum cum mulla, vel radicem lilii cum farina hordeacea et sapa, vel senecionem, vel coriandrum cum uvis, vel alterci folia cum farina vel cucurbitae crudae ramenta cum farina. Aliud. Olei rosacei, ceræ, resinae piceae, singulorum unciae tres, cumini uncia et semissis, utere et anetho, et quod a succis Diachylon dicitur emplastro.

H 4

DE

ἀλεύρω] Codd. A. et C. ἄλευρον.

κολοκύνθης] Codd. A. et C. κολοκίνθης.

ζύσματα] Codd. A. C. et E. ζύσματα. quam lectionem praefero conf. c. 104. 167. et 241. *Anonymous de hydropobia p. 5. καταπλασέον — ἢ κολοκυνθίας ζύσματι.*

ἄλλο] exulat e Codd. A. C. et E.

ἐλαίς] Cod. E. καίς.

πιτυίνης] Codd. A. et C. πιτήνης.

χυμὸς] Codd. A. C. et E. κημὶς. et addunt ὁσπνᾶμος χυλόν.

χεῶ δέ] Cod. E. χεῶ δέ καί.

ἀνέτην] Ultima haec aliunde accepit noster, nam apud Paulum non leguntur. Codd. A. et C. καὶ τὴν εὐρετήν, quod aequè ignotum. Cod. E.

χυλῶν] Codd. A. et C. χυλόν. Cod. E. χυλῶ τὰς ἐμπλάσεις. Frequens in nostri Codicibus literae o et ω permutatio cuius rei et apud alios exempla occurrunt quam plurima. *Galenus Prorept. c. XI. p. 53. καὶ ὅλος τὸν τῶ παλαιῷ λόγον, ὡς κορυβαντιῶντες, κατεγνακότες. Leg. τῶν τῶ παλαιῷ λόγων, ὡς κορυβαντιῶντος. ultimum verbum non ad athletas referendum cum novissimo huius libelli editore, sed ad Cozum senem.*

ΠΕΡΙ ΓΟΝΟΡΡΟΙΑΣ

καὶ ὄνειρογμῶ.

Κ Ε Φ. Ρ Γ Γ'.

Ἡ γονορροία σπέρματός ἐστιν ἀνέσιος ἀπόκρισις, συνεχῶς γινομένη, χωρὶς τῆς κατὰ τὸ αἰδοῖον ἐντάσεως. Γίνεται δὲ δι' αἰσθητικῆς δυνάμεως. Τέτρας δὲ ἐμβρέχειν τὸ ὄσχεον, καὶ σκέπειν δι' οἶνον καὶ μηλίνα, ἢ οἶνανθίναν ἐλαίαν, καὶ καταπλάσσειν τοῖς διὰ Φοινίκων καὶ μήλων, οἶνανθης τὲ, καὶ ἀκκίας, καὶ ὑποκυσίδος καὶ κηκίδων· ἐγκαθίζειν δὲ εἰς ἀφύημα χοίρου καὶ βάτρα, καὶ ῥόδων καὶ μυρσίνης, καὶ τῶν τοιούτων. τροφὰς δὲ ἀναξηραντικὰς προσφέρειν καὶ γυμνάσια ἄμετρα.

ΠΕ.

C a p. CXCH. Cod. E. ροα'.

καὶ ὄνειρογμῶ] *ονειρογμῶ* Delent Codd. A. et C. *Celsus* lib. IV. c. 21. *Aretaeus* morb. chron. lib. II. c. 5. *Caelius* Aurel. acut. morb. lib. III. c. 17. et chron. lib. II. c. 1. p. 347. in primis lib. V. c. 7. *Priscianus* lib. II. c. 11. *Paulus* lib. III. c. 55. *Actuarius* lib. I. c. 15. 30. *Langius* Epist. Medic. lib. II. ep. 5. p. 515.

Ἡ γονορροία] Delet articulum Cod. E.

σπέρματος] Codd. A. et C. ἐπιβατός.

ἐντάσεως] Codd. A. et C. ἐντάσεως.

καθεκτικῆς] Codd. A. C. et E. τῆς καθεκτικῆς.

ὄσχεον] Codd. A. C. et E. ἰσχίον.

ὑποκυσίδος] addit Cod. E. καὶ ῥοίαν.

καὶ κηκ.] Codd. A. et C. καὶ ῥοίαν καὶ κηκίδων.

ἐγκαθίζειν] Leg. ἐγκαθίζειν, ac ita Codd. A. C. et E.

σχοίαν] Codd. A. et C. σχοίαν. Vulgatae lectioni patrociniatur *Sextus Empir.* adv. *Mathemat.* c. 13. p. 62. παρασκατικὸν πρὸς συνίστην ἐστὶ τὸ τῆς σχοίαν σπέρμα.

DE SEMINIS PROFLUVIO

ET VENERIS INSOMNIIS.

C A P. CXCIH.

Gonorrhoea feminis est invita excretio, quae continuo absque tamen pudendi seu obfcaenarum partium tensione durat. Fit ex facultatis retentricis inbecillitate. His igitur scrotum irrigare oportet, et ex vino, oleo melino, et oenanthino tegere. Praeterea cataplasmatibus uti oportet, ex palmulis et malis coto-neis, oenanthe, acacia, hypocystide, et gallis. Inti-dere denique oportet in decoctione iunci odorati ro-tundi, rubi, rosarum, myrthi et similibus, et cibos offerre excicantes, et exercitiis vehementioribus uti.

H 5

DE

ἐξιδαν] Codd. A. C. et E. ἐξιδίς.

μυρίνης] Cod. E. μυρίνης.

προσφέρειν] abest a Codd. A. C. et E.

ἄμετρα] Codd. A. et C. ἀπαρα μετρεῖν. Nam nullum habet spem salutis aeger, quem ad intemperantiam medicus hortatur, ut censet Seneca epist. CXXIII. De Theodosio Paulus Diacon. lib. XII. p. 98. Exercebatur neque ad illocebras, neque ad lassitudinem: ambulationibus cum esset otium, animum resiciens. Baco Verulamius de augment. scientiar. lib. IV. c. 2. Exer-citationum species, quae in sanitate tuenda plurimum pollent, nemo ex medicis, bene distinxit aut annotavit, cum vix inveniatur aliqua inclinatio in morbum, quae non exercitatione qua-dam propria corrigi possit. Morbis renum globorum lusus con-venit, pulmonum sagittatio, stomachi deambulatio et gestatio. Atque aliis aliae. conf. tamen Plinius lib. XXVI. c. 3. et Ru-fus Ephes. de affect. renum p. 14. Celsus lib. I. c. 1. ut hu-ius generis exercitationes cibique necessarii sunt, sic athletici supervacui. adde Priscianum l. c. et Senecam Epist. XV. Forte apud nostrum legendum γυμνάσια μετρία. A terminatione vo-cis praecedentis adhaesit τὸ α.

ΠΕΡΙ ΠΡΙΑΠΙΣΜΟΥ.

ΚΕΦ. ΡΓΔ'.

Πριαπισμός ἐστιν ἑνταῖς τῶ αἰδοῖς, εἰς μῆκος ὀγκυμένη ἀκυσίως. Γίνεται δὲ ὑπὸ Φυσώδης πνεύματος ἐξογκῶντος τὸ μόριοντιντόμενον τὸ πνεῦμα ἐξ ὑγρῶν, γλίχρων καὶ παχέων χυμῶν ὑπὸ θερμότητος μετρίας. Τάτως δὲ ποτίζειν ἀφ᾽ ἑψημα νυμφαίας βοτάνης, καὶ τῶ ἄγνυς σπέρματος, καὶ πῆγανον χλωρὸν ἐστίειν καὶ πίνειν· ἀγαθοὶ δὲ καὶ οἱ ἴεμετοι καὶ γυμνάσια καὶ τρήψεις πρὸς τὴν τῶν πνευμάτων διαφόρησιν.

ΠΡΟΣ

Cap. CXCIV. Cod. E. ροβ.

πριαπισμός] Si hoc caput contuleris cum illis quae scripsit *Galenus* fec. loc. lib. IX. p. 307. intelliges clare, quomodo noster solitus sit excerpere illa tantum, quae ei a re sua esse videbantur. *Caelius* Aurel. acut. morb. lib. III. c. 17. et chron. lib. II. c. 1. et in primis lib. V. c. 9. *Alex.* lib. IX. c. 10. *Paulus* lib. III. c. 57. *Actuarius* lib. I. c. 15. *Priscianus* lib. II. c. 11.

ἑνταῖς] Codd. A. et C. ἑνταῖς.

ὑπὸ] Codd. A. et C. ἀπὸ.

ἐξογκῶντος — ἐξ] Defunt in Codd. A. et C.

μόριον] Glossar. *Philoxeni* p. 126. μόρια, τὰ αἰδοῖα, genitalia. *Carm.* Priapeium LXIX. vs. 17.

Huius et Alcinoi mirata est filia membrum.

Horapollon lib. I. c. 16. ἐκ δὲ τῶ μορίῳ αὐτῶ ὕδωρ ἐπιρρέειν ποῖσι. conf. c. 46. Particulam dixit *Theod. Priscianus* lib. 2. c. 11. partem corporis *Petronius* c. 112. ubi vide not. *Hydratus* de corp. hum. partib. p. 152. πόδι, τὸ σπερματόγονον μόριον.

DE PRIAPISMO.

C A P. CXCV.

Priapismus est tensio pudendi praeier voluntatem in longum latumque intumescens. Fit ex flatulento spiritu, qui in tumorem attollitur et ab imbecillo calore ex humidis, viscidis, et crassis succis generatur. His in potu nymphaeae herbae decoctum dare oportet, et viticis, et rutam viridem in cibo et potu offerre. Vtilis etiam est vomitus et exercitationes, et frictiones denique ad flatuum discussionem.

DE

τικτόμενον] conf. c. 126,

γλίσχρων] Codd. A. et C. λίσχρον τέ.

χυμῶν] Desideratur in Cod. E.

νυμφαίας] Codd. A. C. et E. τῆς νυμφαίας. Dioscorides lib. III. c. 148. Plinius XXV. c. 7. et XXVI. c. 13.

σπέρματος] Codd. A. et C. τὸ σπέρμα. Cod. E. τὸ ἀγνὸν τὸ σπέρμα. Dioscorides lib. I. c. 136. Aethanas H. A. lib. IX. c. 26 Casaubonus Lect. Theocrit. c. 9. p. 261. Jo. Meursius Graecia. Fer. lib. III. p. 158. Jo. Henr. Meibomius de usu flagrorum in re veneria p. 67.

πήγανον] Codd. A. C. et E. πήγανον χλωρό. Schol. Nicandri ad Alexipharm. vs. 411. τὸ δὲ πήγανον παρὰ τὸ πήγνυσθαι τὸν γόνιν· ἐπὶ δὲ καὶ ἐπισχετικὸν τῆς συνίστας, διὸ οἱ μωροὶ αὐτὰ χρωῶνται. ubi frigitur cum butyro in sartagine suavissimus cibus est, quo ita delectabatur Iac. Cujacius, ut rutam saepissime comedebat teste Scaligero Scaligeran. prim. p. 145.

δε καὶ] Cod. E. delet καὶ.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΝ ΑΙΔΟΙΟΙΣ

ἔλκη.

ΚΕΦ. ΡΓΕ'.

Χάρτος κευαυμένος λεῖος, ἢ κολοκύνθη κευαυμένη,
 προβρέξας οἶνω τὸ αἰδοῖον ἐπίπασαι, ἢ τὸν διὰ χάρτε
 τροχόν. ἢ ἀλόη λεῖα ἐπιπασσομένη, ἢ πομφόλυξ. Εἰ
 δὲ ὑγρότερα εἰσὶ τὰ ἔλκη, ἐπίπασαι πίτυος Φλοιὸν λεῖον,
 ἢ λίθον αἱματίτην. Εἰ δὲ νομῶδες ἔσι τὸ ἔλκος, κατα-
 πλαττε Φανὴν μετὰ σιδίων δι' ἔξυμέλιτος. Χρησέον
 τροχίσκοις τῷ τε διὰ χάρτε, καὶ τῷ βιθύνῃ.

ΠΕ.

Cap. CXCV. Cod. E. ρογ'.

πρὸς] Codd. A. et C. πρὸς ἀναιδὴ ἔλκη. Vlcera foeda ex Venere
 memorat M. Raderus ad Martialis lib. VI. epigr. 37. p. 462.
 ex Plinio, cuius verba hactenus oculorum meorum aciem effu-
 gerunt.

χάρτος] Excerptum hoc caput ex Galeno sec. loc. lib. IX. p.
 304. Paulus lib. III. c. 59. Codd. A. C. et E. χάρτης, quae
 vera est lectio, vid. Salmasius ad Tertullianum de palluo p.
 320. conf. c. 12. et 37.

κολοκύνθη] Codd. A. et C. κολοκύνθη.

οἶνω] Codd. A. et C. ἐν οἶνῳ. Nolter c. 4. προβρέξας ὕδατι.

ἐπίπασαι] leg. ἐπίπασσε, ac sic Codd. A. C. et E. conf. c. 196.
 199. et 201. Schol. Theocrit. ad Idyll. XI. vs. 1. Herodia-
 nus lib. I. c. 18. ὡς τὰς μὲν οἰεῖσθαι εἴηται χρυσὸν προϊόντι ἐπι-
 πάσσεσθαι.

τροχόν] Codd. A. C. et E. τροχίσκον.

A D. C O L I S V L C E R A.

C A P. CXCIV.

Charta combusta contrita, et cucurbita concremata, vino prius pudendo absterfo, inspergitur, vel qui ex charta est pastillus. Eodem modo aloë quoque trita et pompholyx insperfae applicantur. Si vero ulcera humidiora fuerint, piceae corticem, in pulverem redactum, vel lapidem haematiten inspergito. Si vero ulcus depascendo serpit, lenticulam cum malicorio ex oxymelite inducito. Pastillis postremo, et eo qui ex charta est, et bythino utendum.

DE

ἀλγή] Codd. A. et C. ἀλγή.

εἰ δέ] Codd. A. et C. οἱ δέ.

ἐπίπασσαι] l. ἐπίπασσε et ita Codd. A. C. et E.

πίτεας] Codd. A. et C. πίτεως.

λείον, ἥ] defunt in Codd. A. et C. ἥ deest in Cod. E.

αἰματίτην] Orpheus de lapidib. c. XVIII. vs. 33.

Ἀνδρὸς τ' ἀδοίαν ἄκος ἔσσεται ὅς κε πῖησι.

ιομῶδες] conf. Jo. Alberti ad ep. II. ad Timoth. c. XI. 17.

τροχίσκοις] τροχίσκοι τὸν δέ Codd. A. et C. Cod. E. δέ τροχίσκον.

τῷ τε] Cod. E. τήν τε διάχαρτην.

βιθίνῳ] Codd. A. et C. βυθίνῳ.

ΠΕΡΙ ΡΑΓΑΔΩΝ.

Κ Ε Φ. ΡΓς'.

Ραγάδας δὲ τὰς ἐν αἰδοίοις καὶ ἔδρα ὠφελεῖ ξιτίνη
 Φρυγῇ, σὺν ῥοδίῳ λειωθεῖσα· ὠὲν, ὅπιον ἢ κίσσα
 Φύλλων ξηρῶν ἢ τέφρα, σὺν ῥοδίῳ λειωμένη ἐν μελιβοταί-
 νῃ θυῖα, προσφερέτω. ἄλλο. καδμίας κεκαυμένης ἐγΓ.
 β'. ῥόδων ἐγΓ. γ'. ἐπιπασα, προαπονίπτων οἴῳ. ἄλ-
 λο. λιθαργύρε ἐγΓ. γ'. καδμίας ἐγΓ. β'. ψιμυθία ἐγΓ.
 β'. λιβάνη ἐγΓ. ας". ῥοδίῳ καὶ οἴῳ τὸ ἀρκῦν. Πρὸς δὲ
 κονδυλώματα. Χαλκίτεως, ὑσσώπῳ, μυελῷ ἐλαφείας,
 βάτῃ Φύλλων μετὰ ἐκαίῃ ἴσα. Πρὸς δὲ Φλεγμονὴν αἰ-
 δοίε. Ἀμπέλῃ Φύλλων ἀπαλῶν δραχμ. α'. ψιμυθία
 δραχμ.

Cap. CXCVI. Cod. E. ροδ'.

περί] πρὸς ραγάδι. Cod. D. Cod. E. πρὸς ραγάδας.

Ραγάδας], Quaedam huius capitis debentur Galeno sec. loc. lib.
 IX. p. 305. Paulus lib. III. c. 59. Celsus lib. VI. c. 18.
 Florentinus Geopon. lib. V. c. 2. εἰ μὴ πάνυ εἴη λεπτή μηδὲ
 εἰς ραγάδας χαυνομένη. Diodorus sic lib. 1. p. 48. Isidorus
 Orig. lib. IV. c. 7. Ragades dicuntur. eo quod fissurae sint
 rugis collectae circa orificium ani. conf. Ramazzinus de morb.
 artific. c. 36. p. 254.

[ξιτίνη] ξιτίνη. Codd. A. et C. ξητίνη.

ὠὲν] Codd. A. et C. καὶ ὠὲν καὶ. Cod. E. καὶ ὠὲν.

Φύλλων] Cod. E. φύλλα ξηρά.

[ἢ τέφρα] Codd. A. et C. ἢ.

μελιβοταίῳ] μελιβδίῳ. ac ita Codd. A. C. et B. Unguenta in
 valis plumbeis coquebantur teste Plinio lib. XIII. c. 2.

θυῖα] Codd. A. et C. θεῖα. idem praecipit Priscianus lib. I. c.
 30. nam mortaria ex lapide nigro fiebant, vid. Strabo lib. XVIII.
 p. 1161. conf. Scaligerana prima p. 66. Emenda Moschionem
 de morb. mulier. c. 2. p. 48. καὶ βάλε ἐνθα μελιβδίῳ leg. καὶ
 κάλλε ἐν θυῖα μελιβδίῳ. Jo. Langius Epist. Medic. lib. II.
 ep. 47. p. 709.

προσφερέτω] Migrat hoc. verbum ex Codd. A. C. et E. quod ob-
 scure etiam vertit Martins neque rectius Guinterius: idem au-

DE SEDIS NATURALIVM QVE

RIMIS, QVAS GRAECI *φαγάδας* VOCANT.

C A P. CXCVI.

Rimas partium obscaenarum et sedis refina fricta, et cum oleo rosaceo trita iuvat, ovum item, opium, vel hederæ foliorum combustorum cinis, cum rosaceo tritus et in plumbea pila admotus. Aliud. Caduciae combustae unciae duae, rosarum unciae sex, inspergito, vino prius absterfo. Aliud. Argenti spumae unciae tres, caduciae unciae duae, cerussae tantundem, thuris uncia una et semissis, rosacei et vini quantum satis est. Ad condylomata. Chalcitidis, hyssopi, medullae cervinae, rubi foliorum pares portiones cum oleo applicantur. Ad inflammationem colis, vitis foliorum tenerorum, drachma, cerussae drachmae quin-

tem est quod nostris formulis subscribere solemus. *D. usui*, pro quo noster dixit c. 188. καὶ διδῃς. Male hunc locum vertit ac interpunxit interpretes.

ἄλλο] Deest ut saepe in Codd. A. C. et E.

καδμίας] Codd. A. et C. καδμία κεκαυμένη. ὃν Γ. γ'.

ἐπίπασσαι] Bene Codd. A. et C. ἐπίπασσε, et ante hoc verbum addunt ξηρόν.

εἶνα] Codd. A. et C. εἶνον.

ἄλλο] iterum exulat e Codd. A. et C.

λίσθαρυγες] *Priscianus* lib. I. c. 30. p. 52.

ψικνυθίς — ἀρχῶν] ignorant Codd. A. et C.

βάτῃς — ἴσα] Migrant e Cod. E.

μετὰ] Codd. A. et C. μετὰ κηρωτῆς ἐλαίῃς.

ἴσα] Deficit in Codd. A. et C.

πρὸς δὲ φλ.] omissa particula δὲ, novum caput ποῖ. constituunt in Cod. E.

δραχμ. ε'. λειώσας, κατὰπλασσε. ἄλλο. αἰίζων σὺν
ψιμυθίῳ, καὶ ὠὼν πυρὰ κατὰπλασσε. Κατάντλει δὲ
θάλασσαν ψυχράν.

Π Ρ Ο Σ Θ Υ Μ Ο Υ Σ Τ Ο Υ Σ

ἐν αἰδοίοις.

Κ Ε Φ. PGZ'.

Τέφρα κλήματος σὺν ὄξει καταπλασσομένη, ἥ
ιτέας φλοιᾷ τέφρα. ἥ ἐλατήριον μεθ' αἰλῶν, ἥ σῦκα
ἄγρια μετ' ὄξους ἐπιτιθέμενα, ἥ σμάριδος κεφαλὴ ταρι-
χρηά

ἄλλο] deest in Codd. MSS.

ψιμυθίῳ] ψιμυθίῳ. Codd. A. et C. ψιμυθίῳ. Plinius lib.
XXXIV. c. 18.

πυρὰ] Cod. E. κερκ. conf. c. 11. leg. πυρῶα. Anonymus de V.
S. p. 6. ἔασον μέχρις αὐτοῦ γίνεσθαι πυρῶν ita recte edidit cl.
Grunerus cum Codex MS. πυρὼν haberet. πυρὼν simpliciter est in
epigrammate Antholog. lib. I. c. 34. epigr. 17. et ita quoque
apud Jo. Malalum Chronogr. lib. XIII. p. 1. et apud Hero-
dotum lib. III. p. 269. codex unus πυρὼν habet pro πυρῶν.
Theophrastus H. Pl. lib. III. c. 11. καὶ λεπτόν καὶ τῇ χροῇ
πυρὼν, ubi ed. Basilenus in margine πυρῶν legit. Eandem
mendam apud Schol. Nicandri ad Ther. vs. 747. iustulit Dar-
naud Lect. Gr. lib. I. c. 15. p. 102. Qualis sit color ille do-
cet Plato Timaeo p. 68. πυρῶν δὲ, ξανθὸν τε καὶ φαιῶν κράσι
γίγνεται.

κατάντλει] Codd. A. et C. κατάντλειν. Suetonius lib. II. p. 289.

θάλασσαν] Schol. Homeri ad Iliad. A. vs. 314. φύσει δὲ τὸ ὕδωρ
τῆς θαλάσσης καθαρτικόν ἐστίν. Hieron. Mercurialis Var. Lect.
lib. II. c. 26. Frequenter hac voce utitur noster, vid. index,
ad exemplum Hippocratis Coac. Praenot. 435.

Cap. CXCVII. Cod. E. ροζ'.

τῶν] Articulum hunc non norunt Codd. A. C. et D.

κλήματος] Perperam Codd. A. et C. κλήματος. Celsus lib. V.
c. 28. Paulus lib. III. c. 59. Samentis focum instruebant
vere-

cerussae drachmae quinque tritae obducuntur. Aliud. Sempervivum cum cerussa et ovorum latea ad cataplasmatismis modum imponuntur. Marina etiam aqua superinfusa confert.

DE CARNOSIS NATURALIVM

EXCRESCENTIIIS, QVAS Θύμας GRAECI VOCANT.

C A P. CXCVII.

Cinis palmitum cum aceto cataplasmatismis modo illitus, item salicis corticis cinis, vel elaterium cum sale, vel grossi cum aceto impositi, aut sinaridis caput salsum crematum, cum pari sulphuris ignem non experti pon-

veteres, vid. Pollux lib. VII. c. 25. segm. 109. et ad eum *Jungermannus*. De medicis *Macrobius* saturnalis lib. VII. c. 16. p. 743. *Medici in remediis concoquendis, magis sarmen- tis, quam ex alio ligno ignem requirunt.* conf. *Hippocrates* morb. vulgar. lib. IV. p. 228. et lib. VI. p. 268. *Plutarchus* Synpos. lib. III. Quaest. 10. p. 658.

ἀλῶν] Codd. A. et C. μετὰ ἀλῶ ἐπιτιθέσθαι. Cod. E. μετὰ ἀλῶν ἐπιτιθέμενα.

ἔξῃ] addit Cod. E. καὶ ἵνῃ.

σμάριδος] De hac voce consul. *Munkernus* ad *Antonin. Liberal.* c. X. p. 69. maris mediterranei incolam esse perhibet hunc piscem *Samuel Dale* Pharmacolog p. 410. sed capitur quoque mente Novembri in Rheno, ubi metropolin hanc praeterlabitur: caro eius recens candidissima et palato grata admodum.

παριχρῶ] Codd. A. et C. παρῇ. De virtutibus huius piscis consul. *Dioscorides* lib. II. c. 30. *Plinius* lib. XXXII. c. 11. *Athenaeus* lib. VII. c. 18. p. 313. *Marcellus* sicut. de medicina e piscib. vs. 98. *Kirander* p. 153. *Munam* vertit *Lebinius Anthol.* lib. I. c. 39. epigr. 7. ac sic alii quoque *Maenam Jonstons* Hist. Natur. lib. I. p. 82. *Moma* excusum apud *Martialem* lib. XI. epigr. 16. edit. *Raderi*. Capitur quoque in Rheno ac a piscatoribus nostratibus *Meunen* vocatur cont. Jo. *Rhodius* ad *Scribonium Larg.* p. 132.

κηρὰ καυθαῖσα μετὰ θεῖς ἀπύρε ἴσα, ἢ ὠπὸς τυκῆς
 χριόμενος, ἢ ἡλιοτρόπιον σὺν οἴῳ κατὰπλασσε.

Π Ρ Ο Σ Φ Λ Ε Γ Μ Ο Ν Η Ν

ἔδρας,

Κ Ε Φ. Ρ Γ Η'.

Ψιμυθίς δραχμ. δ'. πομφόλυγος ἔγΓ. α'. καδμίας.
 λιβάνη ἀνά ἔγΓ. α'. ἡτίβε χιλῆ, καὶ ῥοδίη τὸ ἀρεῖν.
 ἄλλο. Ψίχας, κρόκον, ὅπιον λειώσας σὺν ἐψήματι ἐπι-
 τίθει. ἄλλο. ὑοσκυάμε Φύλων, ψυχῶν, ῥοδίη ἴσα
 λειώσας ἐπιτίθει. ἄλλο πρὸς ῥαγάδας. λιθαργύρε ἔγΓ. γ'.
 συπτηρίας Λά. χοιρεῖς ζέατος τὸ ἀρεῖν. ἄλλο. πίσσης,
 κηρῶ, ζέατος χοιρεῖς, μάννης λιβάνη, ἴσα τήξας,
 κηρῶ.

ΠΡΟΣ

ἴσα] Leg. ἴσον, ut semper nosster et ita quoque Codd. et C. Cod.
 E. ἴσα. sic nosster c. 198.

ἢ] deest in Codd. A. et C. pro ὠπὸς leg. ἐπὸς, ut recte Codd.
 A. C. et E. conf. N. Hemsius ad Ovidii Fast. lib. II. 263. et
 578.

ἡλιοτρόπιον] Cod. E. ἡλίστροσιον.

Cap. CXCVIII. Cod. E. ροζ'.

ἔδρας] Codd. A. C. et E. δακτύλων. Leg. δακτυλῖς. ut habet Cod.
 D. et coniecit etiam cl. CORES Pollux lib. I. c. 10. segm.
 Alexander Aprod. lib. I. Probl. 93. πᾶντες σφαιρώσαντες ἐμ-
 βάλλουσιν εἰς τὸν δακτύλον. Paulus lib. III. c. 59.

Ψιμυθίς] Ψιμυθῖς. Codd. A. et C. ψιμυθίς.

καδμίας — ἔγΓ. α'.] Desunt in Cod. E.

χυλῆ] Codd. A. et C. χυλόν.

ἄλλο] delet Cod. E.

ὅπιον] deest in Codd. A. et C. ut et sequens ἄλλο.

λειώσας] Cod. E. λύσας.

πρὸς ῥαγάδας] Caput novum in Codd. A. et C. et in E. ροή.

δραχμ. α'.] Cod. E. δ'.

pondere, liquor item sici illitus, vel heliotropium cataplasmatis modo applicatum.

AD ANI INFLAMMATIONEM.

CAP. CXCVIII.

Cerussae drachmae quatuor, pompholygis, cadmiae, thuris singulae unciae, succi intibi et rosacei quantum satis est. Aliud. Micam, crocum, opium, trita cum lacte imposito. Aliud. Lutea ovorum cocta, opium, crocum psyllium, trita cum sapa inducito. Aliud. Alterci foliorum, micae, rosacei, singulorum pares portiones tritae eodem modo applicantur. Aliud ad rhagades. Argenti spumae unciae tres, aluminis scissilis drachma, adipis suilli quod sufficit. Aliud. Picis, cerae, adipis suilli, mannae thuris paribus portionibus simul contusis utitor.

I 2

DE

στάτος] Codd. A. et C. ἀξυγγίς. Cod. E. ἀξυγγίς. Adipem hunc nunc pretiosorem esse quam olim observat Corn. Tollins ad Cuinianum p. 346.

ἄλλο] deficit in Codd. A. C. et E.

στάτος χ.] abest a Codd. A. et C.

μάνης] Codd. A. et C. μάης.

τήξας] interpretes contusis, nec distinctio ulla in Codd. MSS. Schol.

Euripidis ad Hecub. vs. 434. κυρίως τὸ τήκεσθαι ἐπὶ χίονος λέγεται (ita Homerus, ut notat Porphyrius Homeric. Quaest. XXIX.), καὶ κηῖ, καὶ τῶν κατ' ὀλίγον ἀναλίσκομένων. ἀναλίσσας exponit Schol. Nicandri ad Alexiph. vs. 367. clarius Synesius ep. 141. p. 88. συντήξας τῇ τέχνῃ, καὶ ἕνα ἄμφω τεύξας τὰς ἀντεβάντας. Cod. E. delet verba τήξας χρῶ.

ΠΡΟΣ ΕΞΟΧΑΣΣ.

Κ Ε Φ. ΡΓΘ'.

Φλεγμαινόντων τῶν ἐξοχάδιον ποιῆ, ψιμυθία
 ἐγΓ. γ' λιθαργύρε ἐγΓ. β'. μασίχης ἐγΓ. γ', πομφόλυ-
 γος ἐγΓ. α'. ὑοσκυάμε χυλῆ τὸ ἀριῶν, καὶ ῥοδίνα.
 Ἀποφλεγμάντων δὲ ὄντων, κυπαρίσσε σφαίρια καυθέν-
 τα, καὶ λειωθέντα ἐπίπασσε, οἶνω προαπονίπτων· ἢ
 φοινίκων ὀσῶν τὴν τέφραν, ἢ λεπύρων ὠῶν κατὰπλασ-
 σε, ἢ μελάνθιον λειώσας, κατὰπλασσε. ἄλλο. ἐλαίας
 ὀσῶ καύσας, καὶ κολοκύνθην καύσας ὀμῆ, λειώσας ἐπί-
 πλασσε.

ΠΡΟΣ

Cap. CXCI. In Cod. E. cohaeret hoc caput cum
 praecedenti sine lemmate.

Φλεγμαινόντων] Paulus lib. III. c. 59. ubi φλεγμαινεσθαι editum.
 ποιῆ] Cod. ποιῆ. forte πᾶν.

ψιμυθία] ψιμυθία. Codd. A. et C. ψιμυθία.

μασίχης] Codd. A. et C. μασίχη.

χυλῆ] Codd. A. C. et E. χυλόν.

ἀποφλεγμάντων] Codd. A. et C. ἀφλεγμάταν.

σφαίρια] Codd. A. et C. σφαίρια. Glossae Iatr. MSS. σφαίρια
 (σφαίρια) κύκλοι κυπαρίσσε.

προαπονίπτων] Codd. A. et C. προνίψας. Cod. E. προαπονίψας.

ὠῶν] addit Cod. E. ἢ περιόνοκα λειώσας.

κατὰπλασσε] leg. κατὰπασσε, sed ignorant hoc verbum hic Codd.
 A. et C. Cod. E. ἐπίπασσε.

μελάνθιον] Codd. A. et C. μελάνθη.

κατὰπλασσε] leg. κατὰπασσε.

ἄλλο] Deest in Codd. MSS.

ἐλαίας] Codd. A. et C. ἢ ἐλαίας. Ptolemaeus Hephaest. apud
 Photium Biblioth. p. 472. de Laide: ὡς τελευτήσοι ὀσῶν ἐλαίας
 καταπιῶσα Plutarchus T. I. p. 42. ὥστερ ἐλαίαν τὸν ἀπὸ τῆς
 ἐλαίας, καὶ φηγὸν τὸν ἀπὸ τῆς φηγῆ καρπὸν ὁμωνύμως τοῖς
 φέρεσιν.

καύσας] addit Cod. E. ὀμῆ λειώσας ἐπίπασσε.

οἶνω] vid. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 1079. et ad lib.
 II. vs. 121.

A D E X C R E S C E N T I A S

A N I.

C A P. CXCIX.

Ad ani excrementas inflammatas hoc facit, cerussae unciae tres, argenti spumae unciae duae, mastiches¹ unciae tres, pompholygis uncia, succi alterci quantum satis est, cui rosaceum quoque adiiciatur. Si vero inflammatione carent, cupressi globulos combustos, et in pollinem redactos, inspergito, vino tamen prius absterfos, vel dactylorum ossium cinerem, vel testarum ovorum, et nigellam tritam ad cataplasmatismatis modum inducito. Aliud. Olivae ossa combusta et cucurbitae crudae, concremata, contrita applicato.

I 3

DE

καὶ κολοκύνθην] Cod. E. κολοκύνθην τρίψας ψιλὴν, ἐπίπασσε τὰς ἐσχάδας, καὶ θεραπεύονται. πλὴν ἂν ἐστὶ καυσικὸν καὶ ἐπίπονον. Videtur is cui debetur hoc additamentum κολοκύνθιδι legisse, nam quae tradit de cucurbita, non nisi de agresti adfirmare licet, ac multis in locis apud nostrum permutata fuit utraque planta, exemplo sit cap. 219. Pro ἐπίπασσε leg. ἐπίπλασσε.

ἐπίπλασσε] Corrig. cum Codd. A. et C. ἐπίπασσε.

Auctores hic Codd. A. et C. ἕτερον· βερωνίην λαβὼν ξηρὰν, καθαράν καὶ ¹ κάρβονα ἀνάψας ἔμβαλε, σωλήνα δὲ ἐπιθείς, κἀθισον ἐπάνω αὐτῷ τὸν πάσχοντα· ἵνα ἐξ εὐθείας διὰ τῆς ἑδρας, ² ἢ τεντῆ ἀφεδρωῖνος, ὃ καπνὸς εἰσέρχεται, καὶ ³ σαγίον περιελήσας αὐτὸν, καλῶς ⁴ κατασφάλῃσαι, μὴ τὸν καπνὸν ⁵ ἐξωχῆσθαι· τῷτο ποίει πρῶτ' καὶ ⁶ ἐσπέρα ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις· καὶ εὐθὺς ⁷ θεραπεύεται· τὸ αὐτὸ δὲ ἐνεργεῖ καὶ πρὸς ⁸ ἐσωχάδας.

¹ κάρβονα] 1. κάρβωνα. Du Cange Glossar. p. 591. ² ἢ τεντῆ] leg. ἡγχι τῷ. ³ σαγίον] Du Cange l. c. p. 1322. ⁴ κατασφάλῃσαι] 1. κατασφαλίσαι. ⁵ ἐξωχῆσθαι] 1. divisim ἐξωχῆσθαι. ⁶ ἐσπέρα] 1. καὶ εἰς ἐσπέραν. ⁷ θεραπεύεται] praesens pro futuro. ⁸ ἐσωχάδας] ἐσχάδας. ut c. 126.

ΠΡΟΣ ΑΙΜΟΡΡΟΙΔΑΣ

ἐν ἔδρᾳ.

Κ Ε Φ. Σ.

Τὰς μὲν ἔν τυφλὰς αἰμορροΐδας ἀνατομῇ κυκλα-
μίνῃ κυλὸς καταχρίμενος. Πρὸς δὲ ἀμέτρως κινεμέ-
νας, πυρία δι αφεψήματος μυρσινῆς, βάτῃ, ῥῖ. κηλί-
δων, ῥόδων, σιδίων, βαλαυσίων, συπτηρίας. ἄλλο. κη-
ρίξ μελαντηρίας δραχμ. γ'. λιθαργύρε δραχμ. β'. κη-
κιδος δραχμ. α'. μύσιος δραχμ. α'. σέρεως δραχμ.
α'. προπυριχίας ἐπίπασσε ξηρόν. ἄλλο. μίσυος κεκαυμέ-
νῃ ἐγΓ. γ'. λειώσας χρῶ. χαλκίτιδος ἐγΓ. δ'. σέρεως
ἐγΓ. β'. χρῶ.

ΠΡΟΣ

Cap. CC. Cod. E. ροθ'.

πρὸς] Codd. A. et C. sine praepositione αἰμορροΐδας ἐνέδρα. Pau-
lus lib. III. c. 59. Cod. D. αἰμορροχίας.

ἐν ἔδρᾳ] nam ut tradit Celsus lib. VI. c. 18. idque etiam in ore
vulvae foeminarum incidere consuevit.

τυφλὰς] hanc vocem et praecedentes μὲν ἔν ignorant Codd. A.
et C.

κυκλαμίνῃ] Laudat hunc succum ex Sennerto Franckenau Satyr.
Med. p. 460.

ἀμέτρως] Codd. A. C. et E. τὰς ἀμέτρως.

κινεμένης] leg. κενεμένης, ac ita Cod. E. et recte apud Paulum
excusum est: conf. c. 204.

δ'] Codd. A. et C. δᾶ.

βάτῃ] Apulejus de Vir. Herb. c. 89.

ῥῖ] Codd. A. C. et E. ῥόδινα.

ἄλλο] delent Codd. A. C. et E.

DE HAEMORRHOIDIBVS.

CAP. CC.

Caecas itaque haemorrhoides referat cyclaminis succus illitus. Ad eas vero quae immoderatus profluunt, somentum ex myrthi decocto, rubi item, rhois, gallarum, rosarum, malicorii, balauftii, aluminis facit. Aliud. Cretae lutoriae drachmae tres, argenti spumae drachmae duae, gallarum, myrsos, fereos, singulae drachmae. Haec pro somento primum adhibentur, et deinde sicca insperguntur. Aliud. Myrsos combustae unciae tres, trito utitor, chalcitidis unciae quatuor, fereos unciae duae, utitor.

I 4

DE

κηρίον] Codd. A. et C. *κηρίον*. De suo hanc vocem addidit noster, quae carent exemplaria Pauli, nisi in suo exemplari additum invenerit *ξηρίον*. Recentiorum more *κηρίον* dixit pro *ξηρίον*, pulvis. Sic c. 293. pro *ὁ δισπολίτης*, Codd. A. et C. *κηρός δισπολίτης*, conf. *Du Cange* Glossar. p. 625. Dubito anue c. 215. *κηρίον* etiam per *ξηρίον* sit explicandum, quod sequentia suadere videntur. Hippocrates Hippiatr. p. 882. *ἄλλο κηρὲν ἀμμωνιακόν*, *ἐκτίθη* κ. τ. λ. vertit interpretes aliud. Gummi ammoniacum etc. distinguo: *ἄλλο κηρὲν* et verto aliud siccum. *Ammoniacum*.

μύσος] Codd. A. et C. *μύσος*. Recte Cod. E. mendose *σίσος*. Turbata sunt, quae sequuntur in Codd. A. et C. hoc modo: *μύσος κεκαυμένη* *εὐγ.* γ. *χαλκίτεος* *εὐγ.* δ. *σώρεος* *εὐγ.* δ. *ἀρσενικὴν* *Γο.* β. *λεπίδος* *εὐγ.* β. *διαφρυγῆς* *εὐγ.* γ. *ἀνάσας* *Χρῶ.*

ἀνάσας *Χρῶ*] ignorat Cod. E.

σώρεος] Cod. E. *ῥώσεος*.

εὐγ. β.] addit Cod. E. *ἀρσενικόν* *εὐγ.* β. *διαφρύγε* *εὐγ.* *λειάσας*.

αἰμορροΐδας] Vapulabit noster *Riolano*, quod haemorrhoides morbum reputaverit, quem merito idcirco reprehendit Mart. *Bogdanus* apud Th. *Bartholinum* Epist. Medic. Cent. II. ep. 49. p. 565.

ΠΡΟΣ ΕΔΡΑΣ ΠΡΟΠΙΠΤΟΤΣΑΣ,

Κ Ε Φ, ΣΑ'.

Κηκίδος, ψιμυθίς, ἐρικῆς καρπῶ, ἀνακίας, βώλε
 ἴσα λεία προβρέξας οἶνω ἐπίπασσε. ἄλλο. τὸ ἔρον αὐτῶ
 τῶ νοσῶντος ἔτι θερμὸν προσαντλάμενον, ὠφελῆ. ἄλ-
 λο. νοχλίας καύσας, καὶ λειώσας σὺν λιβάνῳ, ἐπίπασ-
 σε. ἄλλο. χελώνης ὄσρακον καύσας ἐπίπασσε· ἢ ὄσρεα
 κεκαυμένα σὺν ῥοδίῳ λειώσας, ἐπίπασσε. ἄλλο. κηκί-
 δων, σιδίων, ῥῶ. λιβάνῳ ἀνὰ δραχμ. γ'. λιθαργύρε
 δραχμ. γ'. ἀνακίας τὸ ἴσον, ἐπίπασσε.

ΠΕΡΙ

Cap. CCI. Cod. E. ρπ'.

πρὸς] Codd. A. et C. ἔδρας πρὸς πίπτουσι παθῶν. Celsus lib.
 VI. c. 18. Hippocrates Praedict. lib. II. p. 86. Paulus lib.
 III. c. 59. Cum non infrequenter podicis prolapsus a partu
 oritur, voluit noster ut caput hoc praecederet illis, quae de
 morbis mulierum tradere moliebatur: conf. Bald. Roussens de
 morb. mulier. c. XXXV. p. 176.

κηκίδος] Codd. A. et C. κηκίδας.

ψιμυθίς] ψιμυθίου Codd. A. et C.

ἐρικῆς] Codd. A. et C. ἐρικῆς,

καρπῶ] Cod. E. καρπὸν,

βώλε] Codd. A. et C. βέλε. Cod. E. βῶλον,

ἴσα] ignorant Codd. A. et C.

προβρέξας] Paulus l. c. προκποίψας.

ἐπίπασσε] leg. ἐπίπλασσε, quod firmat Cod. E. qui habet ἐπί-
 χριε,

ἄλλο] Codd. A. et C. ἢ. Cod. E. delet hic et per totum caput.

AD PROCIDENTEM

A N V M.

CAP. CCI.

Gallarum, cerussae, ericae fructus, acaciae boli, singulorum par pondus, vino prius absterfis, tamen inspergitur. Aliud. Urina ipsius aegri adhuc calida affusa, iuvat. Aliud. Cochleas comburito et in pulverem redactas cum thure inspergito. Aliud. Testudinis cutem combustam inspergito, vel osireas combustas, et cum rosaceo tritas eodem modo applicato. Aliud. Gallarum, malicorii, rhois, thuris, argenti spumae singulorum unciae tres, acaciae par pondus inspergito.

I 5

DE

ἐτι] Codd. A. et C. ἐπιθέρμενον.

προσαντλέμενον] Codd. A. et C. πρὸς ἀντλέμενον.

φελῆ] Paulus l. c. βοηθῆ, ac hactenus Paulus.

ἄλλο] non agnoscunt Codd. A. C. et E. ut nec mox.

χελώνης] typothetæ inadvertentia χελώσης legitur in ed. Martij. semel hic tantum noster testudinis meminit, an quod Graeci ab hoc animali abhorrenter ut scribit Aug. *Busbequius* Epist. I. p. 76. adde Scaligerana secund. p. 59c. venenatis adnumeratur in *Etymol.* M. v. Ἀμαζέρες, medicamentum ex sanguine eius parare docent *Aëtius* Tetrabibl. IV. serm. I. c. 24. p. 685. et Paulus lib. V. c. 24. eius usum improbat *Erasistratus* apud *Dioscoridem* lib. VIII. c. 1. Testudines terrestres faeminas esse vult *Martialis* lib. XIV. epigr. 78. Cod. E. delet verba χελώνης — ἐπίπασσε ἥ.

λαῖσας ἐπίπασσε] leg. ἐπίπλασσε. Codd. A. et C. ἐπίχρεε.

δραχμ. γ'.] Codd. A. et C. ε'γΓ. γ'. et mox Cod. E. δραχμ. ε'.

τὸ ἴσον] Codd. A. C. et E. ζηρόν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ

μήτραν παθῶν, καὶ πρῶτον περὶ ἐποχῆς ἐμμηνίων.

Κ Ε Φ. ΣΒ'.

Ἡ ἐπιμήνιος κἀθαρσις ἐπέχεται ταῖς γυναῖξι, ποτὲ μὲν δι' ἔμφραξιν, ἢ μύσιν τῷ σπέρματι ἢ χολίωσιν τῷ τραχήλει τῆς μήτρας. Μὴ κωλύσης τοίνυν ἡλικίας, ἢ ἕξεως

Cap. CCII. Cod. E. ρπα'.

μήτραν] hactenus Codd. A. et C. περὶ ἐποχῆς ἐμμηνίων περὶ τῶν κατὰ τὴν μήτραν. Cod. D. lib. VII. c. 6. ut liber editus, sed pro ἐμμηνίων habet ἐμμήνων, ut Achilles Tat. lib. IV. p. 235.

πρῶτον] non agnoscit Cod. E.

ἐπιμήνιος] Cod. D. ἐμμηνος. Aelianus H. A. lib. VI. c. 36. Hippocrates de aëre etc. p. 68. Paulus lib. III. c. 61.

κἀθαρσις] Demades Rhetor reprehenditur apud Athenaeum lib. III. c. 21. p. 99. quod mulierem ἀκἀθαρτον dixerit, cui menstrua erant suppressa.

γυναῖξι] more Hippocratis hac voce hic nititur pro θηλείαις vid. Sextus Empir. adv. Mathematic. lib. VII. p. 146 et Ev. Lucas cap. I. 28. sed ante Hippocratem hac voce eodem sensu usus est Hesiodus Op. et D. vs. 405. qui locus viros doctos exercitos habuit ut videre est apud Gracuum Lect. Hesiod. c. X. p. 47. et Petr. Petium Miscell. Observ. lib. II. c. 1. conf. Schol. Euphrasidis ad Orest. vs. 32 qui mire fluctuat. Ipse Tragicus l. c. vs. 1207.

τὸ σῶμα δ' ἐν γυναῖξι θηλείαις πρέπον.

ubi τὸ θηλείαις elucidatio est τῷ γυναιξί, ut apud Homerum Iliad. B. vs. 325. ὄψιμον ὀψιτίλεστον ubi vid. Moschopolus et Iliad. Z. vs. 43.

περὶ τοῦ ἐν κοινήσιν ἐπὶ σῶμα —

ubi Schol. ἐπὶ σῶμα δηλωτικὸν τῷ περὶ τοῦ. unde caute doct. Lennep analogia Ling. Gr. p. 230. γυνή foeminam nuptam opposita ad virginem maxime notat.

μύσιν]. Cod. D. μύσιν. et Cod. E.

χολίωσιν] Codd. A. et C. χολίω σὺν. Cod. D. optime σκολίωσιν. Cod. E. χολίωσιν. πλαγίως δὲ dixit Actuarius lib. II. c. 56. adde Moschionem de morb. mulier. c. 14. et Aristotelem

DE VTERI AFFECTIBVS,

ET PRIMUM DE MENSIVM SUPPRESSIONE.

C A P. CCII.

Menstrua purgatio mulieribus supprimitur, interdum ob obstructionem, vel cum vulvae ostiolum con-
nivet, vel transpiratio impeditur in cervice matricis.
Itaque si aetas non prohibet, aut habitus, venam
opör-

lem H. A. lib. X. c. 1. Vocem hanc ignorant Lexica vul-
garia: Blancardus vero in Lexico p. 579. de spinae dorsi di-
storsione eam adhiberi docet, et scoliasticus scribit, ut Cod. E.

μήτρας] Noster mox ὑστέρας dixit: quid vero differant hae voces
notavit Aristoteles H. A. lib. III. c. 1. p. 871. καλεῖται δὲ
τάτων τὰ μὲν, ὑστέρα καὶ δεξιὸς, ἔθει καὶ ἀδελφὸς προσ-
γορεύουσι. μήτρα δὲ ὁ κοιλὸς καὶ τὸ σῶμα τῆς ὑστέρας. Codd.
A. et C. pro τῆς μήτρας dant τὰς μήτρας.

το ἔχει] Exulat e Codd. A. et C.

ἡλικίας] De aetate. Galenus Protrept. c. XI. p. 55. ἐνίοι δ' ἐπὶ
πλέον ἡλῶσι ἡλικίας, ἀλλ' ὁδὲ αὐταὶ γηράσιν. Synesius
ep. LX. p. 35. Pindarus Pyth. Od. IV. p. 73. Polyaeus lib.
IV. c. 6 p. 365. Jo. Alberti ad Matth. c. IV. 17. et Kypke
ad Joann. Ev. c. IX. 23. Xenophon memorab. lib. I. c. 4.
p. 14. Praecipit Anonymus de V. S. p. 37. παῖδιον ἐλαττοῦ
τῶν δεκατεσσαρῶν ἐτῶν ὃ καὶ εἰδέχεται φλεβοτομῆν. εἰ μή πως ἐν
πολίαιμον καὶ κατεπύργου ἀσθένειαν. quem numerum annorum
sedulo observabant veteres, unde Callistratus apud Aegid. Me-
nagium amoenit. Juris Civil. c. 22. p. 110. De minore qua-
tuordecim annis quaestio habenda non est. Qua aetate uterum
ferre poterant mulieres, quippe virgines iuniores viro nubebant.
Exemplo sit puerpera apud Hippocratem Epidem. lib. III. Sect.
II. aegrot. 12. p. 720. et Anastasia apud Paulum Silent. An-
thol. lib. III. c. 23. epigr. 5. Xenophon Oeconomi c. 7. p.
36. ed. Bachii, nempe ubi annum XII. excefferant ut docet
Theophilus ad Institut. lib. I. tit. X. p. 61. quem morem ho-
die adhuc obtinere in Sicilia, adfirmat Brydone Itiner. Siciliae
T. II. p. 74. Exemplum foeminae quae annos XII. nata viro
nupsit est apud Gruterum DCCII. 2. et alibi. masculi vero
ubi annos XIV. nati erant, se apud Romanos tunc bullam de-
ponebant. Sponius Miscell. Erud. Anriquit. Sect. IX. p. 299.
vid. Arn. Vinnius ad Institut. p. 44. et Schultingius ad Ulpiani
Tit. X. p. 604. Epictetus Enchir. c. 62. αἱ γυναῖκες εὐδὲς
ἀπὸ τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν κυρία καλεῖται. ad
quem locum vid. Aegid. Menagius Amoenit. Juris Civil.
c. 25.

ἔξεως, φλεβοτομητέον καὶ καθαρτέον διὰ τῆς κολοκύν-
θιδος ἱερᾶς· ἔπειτα πρὸ τῆς καὶ τῆς καθάρσεως ὀλίγον
προποτιζέσθωσαν σμύρνην τρογλωτίδα ὅσον κυάμῳ μέ-
γεθος σὺν οἴνῳ, ἢ κασόριον διὰ μελικράτῃ, ἢ ἀφέψημα
ἀρτεμισίας, ἢ ἐλελίσφαινε μετὰ τὸ λεπτὸν εὐθέως.
Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, ἀπὸ σφυρῆ φλεβοτο-
μητέον, καὶ πάλιν τῇ ἱερᾷ χρῆσθαι καθάρσει. Ποτιζέον
ἢ δὲ ἴσιν ἰλνυρικὴν ἀσάρε ῥίζαν, καὶ κασσίαν, καὶ δικτά-
μῳ ἀφέψημα, πάντα μετ' οἴνου ἐψώμενα, καὶ πινόμενα.
Προωτέω δὲ κἄτω σμύρνα, ἀψινθίε χυλὸς, πηγάνε
χυλὸς, βδέλλιον, ἀριστολοχία μακρὰ, ἐλλέβορος, σκαμ-
μωνία. Ταῦτα ὑποβαλλόμενα ἄγασιν ἔμμηνα, καὶ ἔμβρυα·
καὶ

φλεβοτομητέον] addit Cod. D. ἢ αὐτὰς.

τρογλωτίδα] Cod. D. τρογγλίδα. Codd. A. et C. τροχλητίδα.
Leg. τρογλίτιδα. vid. Salmasius ad Solin. p. 895. Cod. E.
σμύρνης τρογλίτιδος.

ὅσον κυάμῳ] Paulus ἢ κυάμῳ, male.

διὰ] Cod. D. σὺν μελικράτῳ.

ἀρτεμισίας] ἀρτέμισίας.

ἐλελίσφαινε] Codd. A. et C. ἐλελιφάσας.

μετὰ] Cod. D. μετὰ δὲ τὸ.

δὲ] omissum in Cod. D.

προθεσμίας] De hac voce egit cel. Dorville ad Chariton. p. 245.
ipse Chariton eam exponit lib. V. c. 4. p. 85. conf. doct.
Kypke et Elsnerus ad Epist. ad Galatas c. 4. 2. de menstru-
quoque Aretacus morb. chron. lib. II. c. 11, p. 63. C.

καθάρσει] Cod. E. καθαρσίῳ.

ἰλνυρικὴν] Codd. A. et C. ἰλνυρικῇ.

ἀσάρε] Codd. A. et C. ἀσάρε ῥίζην.

κασσίαν] Cod. D. κασίαν.

δικτάμῳ] Cod. E. ἢ δικτάμῳ. Hippocrates de natur. muliebr. p.
134. ubi δικτάμῳ editum: δικταμον ut noster Plutarchus T.
III. p. 1793. et Georg. Pisides Hexaem. vs. 916. Apud Aretacum
δικταμον quoque vulgatum cur. morb. acut. lib. I. c.
2. p. 79. quod non mutandum. conf. Schol. Euripidis ad Hip-
polyt. vs. 58. Apulejus de vir. herb. c. 63. Salmasius de
Homon. Hyl. Iatr. c. 38.

oportet incidere et hiera Diacolocynthidos purgari debent. Deinde paulo ante purgationis tempus potui danda myrrhae troglodytis, fabae magnitudine cum vino, vel castoreum ex mulla, vel artemisiae decoctum vel salviae statim a balneo. Sed ubi iam tempus statutum praeterierit; e talo sanguis mittendus, et rursus hiera purgari debent. Potui vero danda iris illyrica, asari radix, cassia, dictamni decoctum, singula in vino cocta et ebibita. Infra vero mirrha subiiciatur, item absinthii succus, et rutae, bdellium praeterea, aristolochia longa, veratrum, scamnionium. Haec ex parte inferiore in uterum indita menses ducunt, et foetum eliciunt. Cucurbitulas item inguinibus,

ἀφ΄ἐψημα] addunt Codd. A. C. et E. ἢ ἐρυθροδάνη ἢ σιδηρίτιδος. ἀφ΄ἐψημα. sed Cod. E. post σιδηρίτιδος addit ῥιζης.

ἐψόμενα] Codd. A. et C. ἐψόμενα.

προστίτω] Cod. D. πρόσθες. Cod. E. προστίθεται δὲ μετὰ σμύρνης.

σμύρνα] Cod. D. σμύρναν.

χυλός] Cod. D. χυλόν.

πηγαίης χυλός] delet Cod. E.

βδέλλιον] Codd. A. et C. βδέλιον.

ἀριστολογία] Cod. D. ἀριστολογίαν. vid. *Matthiæ* in *Dioscoridis* lib. III. p. 13. et *Wheelerus* *Itinerar.* T. II. p. 202.

ἐλλέβορος] Cod. D. ἐλέβορον.

ἐμμηνα] Adiectivum probum. *Sophocles* *Oed. Tyr.* vs. 1143. ubi vid. *Schol. Sextus Empir. adv. Mathemat.* p. 119. ἐπέχεσθαι δὲ τὴν ἐμμηνον καθάρσει. adde *Moschionem* de morbo. mulier. c. 13, et *Porphyrium* de Abstinens. lib. II. 50. p. 192.

ἐμβρνα] Puto haec dicere nostrum, quod partum faciliorem reddere crederet, nam cum religioni christianae addictus fuerit, illum de abortu procurando cogitasse non arbitror, licet inter veteres non defuerint qui scelus illud probarent, ut docuit *Petr. Petitus* *Miscell. Observ.* lib. III. c. 17. p. 185. De Romanis *Ovidius* *Nuce* vs. 23.

Nunc uterum vitiat, quae vult formosa videri.

conf.

καὶ σικύας κολλητέον τοῖς βεβῶσι καὶ τῇ ἐπιγαστρίῳ,
καὶ πεσσοῦς θερμαντικῆς.

Π Ε Ρ Ι Τ Π Ε Ρ Κ Α Θ Α Ρ Σ Ε Ω Σ

καὶ αἰμορροῦς αἰχμῆς ὑσέρως.

Κ Ε Φ. Σ Γ'.

Γίνεται ὑπερκαθαρσις ταῖς γυναιξί, ποτὲ μὲν τῶν
καταμηνίων ἐπιτεινόντων, καὶ ἀθροώτερον φερομένων
ποτὲ δὲ ἐξ ἀμβλώσεως, καὶ αἰμορροῦς αἰχμῆς ἰσχυρῶς, ὡς
πολ-

conf. *Athenagoras Legat. pro Christian. c. 30. p. 135.* Faci-
nus hoc detestatur *Theophylactus Simoc. epist. XXX. ac addit*
ἰδίῃ δὲ καὶ γῆν ἐπὶ σοὶ χαλεπαίνουσαν, καὶ παιδοκτονας ποι-
ῶς δ' ῥατρυμύσαν εἰσπράττεσθαι. Quae verba idcirco, adduco,
ut ostendam, cur auctor γῆν dicere maluerit, quam δίκην.
Respicit locum *Aeschyli Prometh. vincit. p. 29.*

ἐμοὶ δὲ μήτηρ ἔχ' ἅπαξ μόνον Θέμις,
καὶ Γαῖα πολλῶν ὀνομάτων μορφῇ μιᾷ,
τὸ μέλλον ἢ κραίνειτο πρῶτεθεσπίκη.

Ad hanc ethnicorum opinionem forte etiam respexit *Lucas Act. Apost. XXVIII. 4.* ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάττης, ἡ δίκη
ζῆν ἔκ εἰσεν. Sic terra mari opponitur: δίκη pro γῆ. *Ovi-*
dius. Ib. vs. 17. 170.

Respuet invisum iusta cadaver humus.

conf. *Aelianus H. A. lib. XII. c. 32.*

κολλητέον] Codd. A. et C. παρέχων. Cod. D. παρέχε. Cod.
E. παρέχων· εἰς τῶς βεβῶνας.

τοῖς β.] Codd. A. et C. τῶς βεβῶνας καὶ τὸ ὑπογάστριον.

τῇ ἐπιγαστρίῳ] Cod. E. τὸ ὑπογάστριον.

πέσσοις] Codd. A. et C. πεσσοῶν θερμαντικῆς. Cod. E. πετῶς
Genuinae lectionis vestigia hic laete suspicor et leg. apud no-
strum πέσσοις τῶν θερμαντικῶν. conf. *Marklandus ad Maximum*
Tyr. p. 722. Quomodo conficiantur πεσσοὶ docet *Paulus l. c.*
et ad eum *Sebast. Aulirius p. 153.* Th. *Hieronimus ad Petronii*
c. 73. p. 362.

Cap. CCIII. Cod. E. ρβ'.

καὶ] Codd. A. et C. ὑπὲρ καθαρῆς αἰμορροῦς αἰχμῆς. Cod. D. καὶ
ὑπὲρ-

bus, summoque ventri et pelloso calefaciendi vi prae-
ditos, admovere oportet.

DE IMMODERATA PURGATIONE

UTERI ET SANGVINIS PROFLUVIO.

CAP. CCIII.

Immodica purgatio in mulieribus accidit, cum
menstrua vel intenduntur, vel confertim feruntur,
vel ex abortu, et tum laborant profluvio, ita ut sae-
penu-

ὑπερχάθαρσις καὶ αἰμορραγία. Celsus lib. IV. c. 20. Pau-
lus lib. III. c. 62. Frequenter hoc evenire mulieribus in Bel-
gio foederato obiervat Corn. Trioen Obs. Medico-Chirurg. p.
49. ac culpam transfert in nimium studium inunditiei.

ἑξέρως] deest in Cod. E.

ὑπερχάθαρσις] Codd. A. et C. ὑποκάθαρσις.

καταμηνίων] Aristoteles H. A. lib. VII. c. 1. καὶ τὰ καταμήνια
καλούμενα καταρρέουσιν. τὸτο δὲ ἐστὶν αἷμα οἷον νεοσφάντων,
ita legendus hic locus non νεοσφαικτον, ut habet editio qua utor.

ἐπιτεινόντων] Plutarchus T. IV. p. 260. ἐπείττει γὰρ ὁ λιμός. Io.
Chrysostomus Opp. T. I. p. 186. καὶ ὁ μόνον ἑδὲν κερδαίνοντας
ἐκ τῆς αἰφάντου μακροθυμίας ἀλλὰ καὶ ἐπιτεινόντας, τὰ ἑλκή.
et mox: ἢ ἂν μὴ καὶ ὅτοι ἐπιτεινόντες τὰ ἀμαρτήματα. et
p. 195. τὰ τραύματα ἐπιτεινόντας et p. 239. καὶ τὴν γέσον ἐπι-
τεινόμενην pro qua mox αὐξανόμενην dixit.

ἄθροότερον] Codd. A. et C. ἄθροότερον. Cod. B. ἄθροως. Καὶ
hic iterum est τῆς τῆς cont. c. 3. et 32.

Φερομένων] Codd. A. et C. Φαινομένων. Cod. D. ἐπιφερομένων
conf. c. 271.

ἑξ ἀμβλώσεως] iunctim Codd. A. C. et D. ἑξ ἀμβλώσεως. more in
manuscriptis recepto, inquit doct. Fischerus ad Palaephati. c.
43. p. 97. Procopius Hist. Arcan. p. 46. Hippocrates de nat. pueri
p. 19.

καὶ] ignorant Codd. MSS. Vind.

ἰσχυρῶς] Codd. A. et C. ἰσχυρῶς αἰμορραγῶσιν. Cod. D. ἰσχυρῶς
Cod. E. ἰσχυρῶς αἰμορραγῶσιν.

πολλάκις κίνδυνον γίνεσθαι. καὶ δὲ μὲν πρῶτον τρίβειν
καὶ διαδεσμεῖν τὰ κῶλα ἀπὸ τε μαχαλῶν καὶ βαβάνων.
καὶ διδόναι πίνειν ὀξύκρατον καὶ προσαντλεῖν· ἐμβρέχειν
δὲ τὸ ὑπογάστριον ἐξ εἰνός, καὶ ῥοδίνος, ἢ μηλίνος, ἢ μυρ-
σίνος. τροφὴν δὲ διδόναι τὴν εἴφισσαν· ποτισέον δὲ
ὑποκυσίδος χυλὸν, ἢ ἀκακίαν, ἢ ὀμφακος ξηρὸν, ἢ ῥέον,
ἢ σίσαμον ἐσθίειν ἐκ ὀξυκράτος. σάμιον ἀστέρα, ἢ λη-
μνίαν. Ταῦτα σὺν ὀξυκράτῳ προσφερόμενα, τὰ γυ-
ναικεῖα σέλλει. ὑποκυσίδος χυλὸν, ἢ ἀκακίαν, ἢ πολυ-
γόνος χυλὸν, ἢ ἀρνογλώσσης. Ἐπιθέματα δὲ διὰ Φοινί-
κων καὶ κυδωνίων, προσεπιβάλλων σῖδια, βαλαύσια, κη-
κιδας, μυρσίνην, ἀκακίαν, ὑποκυσίδα, βάτον, χοῖνον,
συπτη-

γίνεσθαι] *Paulus ἀπικίγνεται.*

μὲν] Codd. A. C. et E. πρῶτον μὲν. Ex nostro emendandus Pau-
lus. Recte vertit interpretes inprimis vid. Th. Hinesii epist.
46. ad Daumium p. 129.

διαδεσμεῖν] *Paulus διασφιγγει. Alcaeus Anthol. lib. I. c. 11.*
epigr. 5.

Δὴ γὰρ ἀλκτοπέδαις σφίγγῃ χέρας —

ἀπὸ τε] Cod. E. ἀπὸ τῶν.

βαβάνων] Codd. A. et C. βαβάνων.

προσαντλεῖν] Codd. A. et C. πρὸς ἀντλεῖν. et sic quoque c. 201.

δὲ τὸ] Cod. E. δὲ καὶ τὸ.

τροφὴν δὲ] Delent Codd. A. et C. δὲ. Cod. D. τε.

ἀκακίαν] Codd. A. C. et E. ἀκακίας.

ὀμφακος] Codd. A. et C. ὀμφακον.

ὀμφακος — ἀκακίαν] Desideratur in Cod. E.

ἢ ῥέον] Exulant haec ex Codd. A. et C. Cod. D. ῥαῖον.

ἢ σίσαμον] Nullus Orientali frequentior cibus quam sesamum, ad-
firmat Jo. Bapt. Porta apud Weitzium ad Petronium p. 7.
• Oleum inde paratur, cuius noster meminit c. I. Abundat in
Sicilia teste Th. Bartholino Epist. medicin. Cent. I. ep. 51.
p. 214.

κῶλα] Casaubonus ad Athenaei lib. VIII. c. 9. p. 606.

ἐκ] ἐξ.

penumero periclitentur. Inprimis igitur extremi artus ab alis et inguinibus deligandi sunt, et posca in potu offerenda, et superfundenda, et inus ve ter ex vino, rosaceo, melino et myrtheo oleo fovendus, cibus sit adstringens, in potu vero hypocystidis succo utatur, vel acacia, vel omphacium aridum, vel rheum vel sesamum, et ex posca, vel samium asterem vel lem-niam assumant. Praeterea quae sequuntur pari modo ex posca in usum adhibita, menses sistunt, ut est acacia, polygoni, vel plantaginis succus. Epithemiata sint ex palmulis et malis cotoneis, adiectis insuper malicorio, balaustio, gallis, myrtho, acacia, hypocystide, rubo, iunco adorato, alumine. Em-plastra conveniunt, et quod e salicibus constat, et ice-

ἔξυκράτῃ] Cassius Quaest. Medic. LXII.

ἐθίων] Deest hoc verbum in Codd. A. et C. Cod. D. καὶ ἐθίων.

λημνίαν] Cod. D. λήμνιαν σφραγίδα καὶ ταῦτα. Codd. A. et C. λημνίαν πάντα,

προσθερόμενα] Hinc hic discrepant codices: Codd. A. et C. πρὸς δὲ ταῖς διὰ γυναικῶν σέλην. Cod. D. προσθετὰ δὲ διὰ τῶ αἰδοῖς σέλην.

σέλην] Jo. Maleficus lib. X. p. 307. καὶ σελήσεως μὲς τῆς πηγῆς τῆ αιματος.

χυλόν] Cod. C. χυλός.

ἀκακίαν] Codd. A. et C. ἀκακίας.

ἀργόγλωσσον] Auctiores hic codices MSS. Cod. A. ἀργόγλωσσον καὶ λημνίαν σὺν πεσῶν. Cod. C. σὺν πεσῶν. Cod. D. λημνίαν σφραγίς σὺν πεσῶν. Cod. E. χυλὸν τὸ ἀρχόν, ἢ λήμνιαν σὺν πεσῶν.

δὲ] deficit in Codd. A. et C.

κυδανίαν] Cod. E. κυδάνων.

προσεπιβάλλον] Codd. A. et C. πρὸς ἐπιβάλλον. Cod. D. προσεπιβάλλοντες. Cod. E. προσεμβάλλον.

μυρσίην] Codd. A. et C. μυρσίαν.

βάτον] Codd. A. et C. βάτῃ, χοίνι, σὺν πτηγίαν.

συπτηρίαν. Ἐμπλαστροὶ δὲ, ἥτε δι' ἰτεῶν καὶ ἡ ἱκέσιος, πεσσοῖς δὲ χρηστὸν. συπτηρίας χισῆς, κηλίδος τὸ ἐντὸς, ἀκακίας τὸ ἀρετὴν, καὶ σικύας κέφας κατὰ τὰς μαζὰς. ἤγαν τίθει, ἐγκαθίζε εἰς ἀφέψημα χροῖνε, μυρσίνων, ξόδων, ῥάμνου, βάττε κυπαρίσσε. ἐγχυμάτιζε δὲ διὰ μητρεγγύττε ἀρνογλώσσε χυλὸν, ἡ πολυρόνε, ἡ σρύχνης, ἡ ὑποκυσίδος, ἡ ἀκακίας ἡ περδικίας.

ΠΕΡΙ

ἔμπλαστρον] Cod. E. ἔμπλαστρον.

ἥτε] Codices Vind. MSS. non habent.

ἡ ἱκέσιος] Perperam Cod. E. ὁ ἱκέσιος.

πεσσοῖς] Codd. A. et C. πεσσὸς.

συπτηρίας] Cod. D. συπτηρίαν. Τὸ χισῆς vero omittunt Codd. omnes.

ἀκακίας] Auctiores Codd. A. et C. μάτης ἀνὰ δραχμ. δ'. ὡν λευκός, (Cod. B. λευκός) ἀρνογλώσσε (addit Cod. B. χυλὸν) τὸ ἀρετὴν. Cod. E. μάτα ἀνὰ δραχμ. δ'. ὡν λευκὸν δ'. ἀρνογλώσσε χυλὸν τὸ ἀρετὴν.

σικύας] Priscianus lib. III. c. 7.

μαζὰς] Cod. E. μαζὰς.

ἤγαν] Leg. ἤγαν τιτθὲς, ac sic est apud Paulum pro μαζὰς. Rufus Ephes. lib. I. p. 30. Hippocrates Aphor. V. 40. 50. 53. Coac. Praenot. 549. Oribasius Anatom. p. 216. Athenaeus lib. VI. c. 11. p. 245. Nemesius de nat. homin. c. 25. p. 209. Procopius apud Menagium Menagian. T. I. p. 349. Pollux lib. II. c. 4. segm. 163. sed verba illa ex glossa, in textum inrephisse videntur: codices enim MSS. ea non agnoscunt. Vitio hoc etiam laborat Rufus Ephes. de part. Corp. Hum. lib. III. p. 69. ἔχουσι δὲ κακίαν καὶ διαμετρεῖς, βαθείας, αἱ κοτύλαι καλεῖται. Delend. βαθείας, quippe quod nil nisi glossema τῇ διαμετρεῖς. vid. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 37.

icesium, pessis denique utendum, aluminis scissi, gallarum interioris, acaciae quod sufficit. Praeterea cucurbitulae leves mammiis admovendae, et infessus adhibendi, ex decocto iunci odorati, myrthi, rosarum, rhamni, rubi, insuper per uterinum clysterem infundito plantaginis succum, vel polygoni, vel solani, vel hypocystidis, vel acaciae, vel perdicii herbae.

K 2

DE

ἡγαντίθει] Cod. E. ἐπιτίθει.

ἐγκαθίζε] Cod. E. ἐγκαθίζει δὲ.

σχοίνε] Cod. E. δξύσχοίνε.

ῥάμνε] vid. Bodaeus ad Theophrasti H. Pl. lib. III. c. 12. p. 258. et Carol. Neapolis ad Ovidii Fast. lib. VI. vs. 130.

κυπαρίσσε] Codd. A. et C. κυπαρίσσε.

ἐγχυμάτιζε] Glossa interlinearis Codd. A. et C. χρίε.

μητρεγχύττε] Cod. A. μητραχήττε. Cod. C. μητραχύττε. Cod. E. μετεγχύττε.

σρέχνη] Codd. A. C. et E. σρέχη. Posset tamen vulgata servari, cum couster recentioris aetatis graecos genera aliquando mutasse: sic λιβάνην pro λίβανον, ut observat Hemsterhuys ad Aristophanis Plut. p. 235. sic dicitur βλασές et βλάση, ὁ χύτρος et ἡ χύτρα, ὁ φιάλος ac ἡ φιάλη, ὁ ὄροφος et ἡ ὄροφος, περδινία et περδινίον. Nostri codices MSS. quam plurima subministrant exempla.

περδινίας] Paulus περδινία. Cod. A. περδινίας ει, ubi glossa interlinearis εα ἡ αἵματος. f. εἶσα, δι' αἵματος. Cod. C. περδινίας.

ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ

ξ ο υ

Κ Ε Φ. ΣΔ'.

Ὁ γυναικῆος ῥῆς ῥευματισμός ἐστὶ τῆς ὑσέρας ἐξ ὅλης τῆς σώματος· τοιαύτην δὲ τὴν ἰδέαν ἔχει τὸ κενόμενον, οἷον καὶ τὸ πλεονάζον· τὸ μὲν ἐρυθρόν ἀπὸ αἵματος, τὸ δὲ λευκὸν ἀπὸ φλέγματος· ἄχρὸν δὲ τὸ πικρόχολον μέλαν δὲ τὸ μελαγχολικώτερον. Ταύταις ἀρμόζει τρεῖς ὅλης τῆς σώματος καὶ διεσπαστὰ φάρμακα δίδόναι, οἷον σελήνην, καὶ ἀσάρον ἢ ἀδιάντην ἀφέψημα· κενῶν δὲ καὶ διὰ γαστρὸς ὅλον τὸ σῶμα, κατὰ τὸ πλεονάζον αἷτιον. Διδόναι δὲ πίνειν ἀνδράχνης χυλὸν, ἢ βαλαύσιον, ἢ βάτῃ τὸν καρπὸν, ἵππεριν, ὑποκυσίδα, ῥαίνῃ καρπὸν· σάμιον, ἀσέρα, λημνίαν σφραγίδα, κοράλλιον, αἱματίτην λίθον, πυτίαν

Cap. CCIV. Cod. E. ρηγ'.

περὶ] Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 203. Aretacus morb. chron. lib. II c. 11. Paulus lib. III. c. 63.

ῥῆ] Codd. A. et C. ῥῆς.

ῥῆς] Codd. A et C. ῥῆς. Rufus Ephes. lib. I. p. 44. καταμήσιον δὲ αἱ ἐν ταῖς θήλεσιν ἐπὶ μηνὶ αἱματώδους ἐκκρίσεως· ὅταν δὲ λευκὰ ἐπιφύηται, καταμήσιον δ' καλεῖται, ἀλλὰ ῥῆς.

ἐξ ὅλης] Cod. E. caret praepositione.

οἷον] omissum in Codd. A. et C. Leg. οἷαν.

τὸ πλεονάζον] addit Cod. D. ἐστίν. Articulum omittit Cod. E.

μὲν] Cod. D. τὸ μὲν γὰρ.

μελαγχολικώτερον] Codd. A. et C. μελαγχολικότερον. Desiderantur apud Paulum.

ταύταις] ac si praecessisset γυναιξί, sic iterum c. 208. ταύτας φλεβοτομητέον.

τρεῖς] τρεῖς. Codd. A. et C. τρεῖς, vulgatae favet Cod. D. Cod. E. optime τρεῖς ἐν ὅλῳ τῷ σώματι.

DE FLVORE MVLIBRI.

C A P. CCIV.

Fluor muliebris destillatio est uteri e toto corpore. Eandem autem formam habet id quod excernitur, quam id quod exuperat, aliud enim rubrum a sanguine, aliud album a pituita, flavum aliud a flava, quemadmodum atrum ab atra bile apparet. His itaque frictiones totius corporis conveniunt, et medicamenta quae urinam movent, quale est apii et asari vel adianthi decoctum, danda. Totum praeterea corpus per infimam alvum evacuandum est, ratione habita causae exuperantis. In potu praeterea dandus portulacae succus, vel balaustium, vel rubi fructus, equisetum item, hypocyssis, lentisci fructus, samius aster, lemnium sigillum, corallum, lapis haematites, co-

K 3

gulum

διουρητικά] Cod. D. καὶ τὰ διουρητικά φάρμακα λαμβάνειν.

σελήνη] Codd. A. et C. recte σελήνη.

κατὰ τὸ] Cod. D. καὶ τὸ. Desunt haec apud Paulum.

δὲ πίνειν] Cod. D. τὲ.

βαλάντιον] Bene Cod. D. βαλαντίον.

τὸν καρπὸν] deest articulus in Codd. A. C. et E.

ἵππουριν] Codd. A. et C. ἵππουρις. Cod. E. ἢ ἵππουριν, ἢ.

ὑποκυσίδα] Codd. A. et C. ὑποκυσίδος, χρίν καρπός. Cod. D. ἢ ὑποκυσίδος ἢ σκύνος ἄνθος, ἢ.

σάμιον] Codd. A. et C. σάμιος ἄνηρ, λιμναία σφραγίς.

λημνίαν] Cod. D. ἢ λιμνίον.

κοράλλιον] Cod. D. κοράλιον.

αἵμακτίτην] Codd. A. et C. αἵμακτίτης λίθος.

πυτία λαγωῶ, μύρτα, ὄμφακα ξηρόν, καὶ ὅσα ἐπὶ τῆς
αἰμορροῦσιν τῆς ὑσέρας εἴρηται ἐν τῷ πρώτῳ κε-
Φαλαίῳ.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ

ὑσέρας

Κ Ε Φ. ΣΕ'.

Ἡ φλεγμονὴ τῆς ὑσέρας διὰ πολλὰς αἰτίας γί-
νεται· καὶ γὰρ ἐκ πληγῆς ἢ ἐποχῆς ἐμμηνίων, ἢ ἀπὸ
ψύξεως καὶ πνευματώσεως, ἢ ἐξ ἀμβλώσεως καὶ τοκε-
τῶν διὰ κικλήν κύσιν. Παρέπεται δὲ αὐτῇ πυρετὸς ὀξύς καὶ
ὀδύνη τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ σφαγγερία.
Καὶ δεῖ ἐπὶ τέτων ἐμβροχαῖς κατὰ τὰ ἥτρα διὰ σινορο-
δίνε χρῆσθαι· εἴτα φλεβοτομητέον ἀπ' ἀγκῶνος, καὶ
κατα-

πυτία] Codd. A. et C. πυτία. Codd. D. et E. καὶ πυτίαν.

μύρτα] Cod. D. καὶ μύρτα.

ὄμφακα] Codd. A. et C. ὄφρη ξηρόν. Cod. D. καὶ ὄμφακος
ξηρόν.

αἰμορροῦσιν] Codices omnes αἰμορροῦσιν ὑσέρας.

εἴρηται] Hic desinit Cod. D. omittis quae in edito leguntur, pro
quibus in Codd. A. C. et E. est ἐν τῷ πρὸ τούτου κεΦαλαίῳ.

Cap. CCV. Cod. E. ρπδ'.

περί] Codd. A. et C. post ὑσέρας in lemmate addunt καὶ παρα-
λήσεως. Codd. D. et E. καὶ παρεγχερίσεως. Paulus lib. III.
c. 64. Moschio de morb. mulier. c. 132. Bald. Roussens
de morb. mulier. c. 33. Totum hoc caput, cum sequentibus
capp. 206. et 207. integris desiderantur in Cod. E. : dimidia
quasi pagina in MS. vacua relicta indicandi defectus gratia.
CORES.

φλεγμονή] Cod. D. ἢ τῆς ὑσέρας φλεγμονή.

πληγῆς] ita obiit uxor Cambysis apud Herodotum lib. III. p. 211.
Domitia apud Suetonium lib. VIII. p. 692. et Regilla uxor
Herodis Attici vid. Philostratus V. S. p. 555.

gulum leporis. myrthus, omphacium siccum, et quaecunque supra primo capite, de sanguinis profluvio ex utero dicta sunt.

DE INFLAMMATIONE

UTERI.

CAP. CCV.

Inflammatio uteri pluribus ex causis fit, modo enim ex ictu et mensium suppressione, modo ex frigore et inflatione, interdum etiam ex abortu et sinistra partus editione oritur. Hanc subsequuntur febris acuta, capitis dolor et oculorum et urinae stillicidium. Itaque in his sotibus in imo ventre ex vino et oleo rosaceo uti oportet, et sanguinem e cubito mittere,

K 4

et

ἐμμηρίων] Codd. A. et C. ἐμήνων. Epiphanius adv. Haeres. lib. I. p. 58. γυναικῶν δὲ διὰ τῶν κατ' ἐθισμόν τῶν ἐμμηρίων. conf. p. 91.

ψύχους] ita Cod. D. Codd. A. et C. iunctim ἀποψύχους, qui verba sequentia delent.

ἡ πν.] Cod. D. ἡ πν.

τοκετῶν] Codices omnes Vind. τοκετς.

κύνειν] vertendum graviditatem. Athenaeus medicus apud Orbasium Collect. lib. I. c. 3. p. 11. οἱ μὲν ἐν τῇ κυήσει κάλλιστοι κέρως κ. τ. λ. Aelianus H. A. lib. IV. c. 31. κύειν δὲ πυνθάνομαι δύο ἐτῶν τὸν ἐλέφαντα.

αὐτῇ] nempe φλεγμονῇ. Codd. A. C. et D. αὐταῖς, nempe γυναικῶν, καμνύουσιν.

κεφαλῆς] Cod. D. ἐδύνη ἐφ' ἀλμῶν καὶ τῆς κεφαλῆς.

καὶ δεῖ] Cod. D. δεῖ δ' ἐπ' αὐτῶν ἐμβροχὰς κατὰ τὸ ἥτρον τιθέναι.

διὰ] Codd. A. et C. ἢ διὰ.

ειροδοῖν] Veteres unguenta vino miscuisse docet. praeter alios Almeloveenius Amoenit. Theolog. Philolog. p. 172.

γύειν] Cod. D. γύειν, rectius Codd. A. et C. γύειν. Philistia apud Athenaeum III. c. 30. p. 125. οἱ δὲ ἐν γύειν ἄρτοι γινόμενοι

καταπλασέον γύρου ἀλεύρα μετὰ λινοσπέρμα ἢ τήλεως
 διὰ μελικράτῃ, ἐν ᾧ κωύαι ἀφεψήθησαν· ἢ μελίλω-
 τον, καὶ ψύλλιον σὺν λευκοῖς ὠν ὀπτῶν καὶ ῥοδίνῃ κα-
 τάπλασσε· ἔπειτα κηρωτὴν ναροῖνην, ἢ κυπρίνην ἐπιτί-
 θαι. Ἐγκαθισμοῖς χρησέον οἱ ἀφεψήματος τήλεως,
 λινοσπέρμα, μαλάχης· ἀρτεμισίας, ἐλαίῃ. ταῦτα χλια-
 ρὰ ἔσω. Πέσσοις δὲ χρησέον, σέκτος χηνεῖς, ἢ ὀρνιθίς
 δραχμ. δ'. κηρωτῆς ῥοδίνης εἰς γ. β'. ὠν λευκῶν εἰς γ.
 α'. κρόκῃ δραχμ. α'. σμύρνης δραχμ. 5". ὀπίς δραχμ.
 α'. ἄλλο. ὀπίς δραχμ. β'. τήλεως χυλῶν, γάλακτος,
 ὠν λευκῶν ἐφθῶν τὸ ἀρκῆν.

ΠΕ-

νόμενοι κκοχυλάτεροι τέ εἰσι. Geoponici lib. XX. c. 30. et
 32. Glossar Philoxeni p. 42. γέρις, pollen, polles. Du Cange
 Glossar. p. 2. 270.

καταπλασέον] Cod. D. καταπλάττειν.

λινοσπέρμα] Codd. A. et C. λινοσπέρμα.

διὰ] Codd. A. et C. μετὰ.

μελίλωτον] Codd. A. et C. μελιλωτῶν. Cod. D. μελίλωτα καὶ
 ψύλλεον.

καὶ ψύλλιον] Codd. A. et C. ψύλλιον κατάπλαττε, omittis reliquis,
 Cod. D. σὺν λευκῶν ὠν ὀπτῶν καὶ ῥοδίνῃ ἢ φοίνικας μετὰ κηρίῃς
 καὶ ψύλλῃς τηθέναι. quae sequuntur usque ad ἐγκαθισμοῖς
 ignorat.

ἐγκαθισμοῖς] Codices MSS. ἐγκαθισμοῖς δὲ.

ἐλαίῃ] Cur infessio vel balneum in oleo hodie negligatur, cau-
 sam in iunipus nimios conicit experientissimus Jac. Sims prae-
 fat. ad Anonymi fragmentum de hydrophobia p. 2.

et cataplasma admovendum, ex polline farinaceo cum lini semine, vel foenugraeci ex mulla, in quo papaveris capita sint decocta, vel fertula campana et psyllio, cum ovorum torstorum luteis et rosaceo. Denique ceratum nardinum quoque et cyprinum imponendum, et infusus adhibendi tepidi ex foenugraeci decocto, lini semine, malva, artemisia, oleo. Pessi vero utiles sunt. Adipis anserini vel gallinacei drachmae quatuor, cerati rosacei unciae duae, luteorum ovorum uncia, croci drachma, myrrhae drachmae semissis, opii drachma. Aliud. Opii drachmae duae, succi foenugraeci, lactis, ovorum luteorum coctorum quantum satis est.

K 5

DE

ἐξω] exulat e Codd. MSS.

πεσσοῖς] Cod. A. πεσσοῖς. δὴ. Cod. C. πεσσοῖς δὲ χρεῖσται.

λεκῖθων] Codices λεκῖθων.

κρόκῃ] Codd. A. et C. κρόκῃ Γο. α'.

δραχμ. 5'.] Cod. D. 8γΓ. 5'.

δραχμ. α'.] Codd. A. et C. δραχμ. β'. Cod. D. 8γΓ. β'.

ἄλλο] migrat e Codd. MSS.

χυλῶ] Cod. D. χυλὸν.

λεκῖθων] Codices λεκῖθους ἐφθῶς τρεῖς.

ΠΕΡΙ ΕΛΚΩΣΕΩΣ

ὑσέρας.

Κ Ε Φ. Σς'.

Ἐλκῆται πολλάκις ἡ ὑσέρα διὰ δυστοκίαν, ἢ ἐμβρυακίαν, ἢ φθοράν, ἢ ἀπὸ Φαρμάκων δριμύων, ἢ ὑπὸ ρεύματος, ἢ ἐξ ἀποστήματος ἐαγέντος. Ὑπαρξὲ μὲν ὄντος ἑλκους, πτισσάνης χυλὸν μετὰ μέλιτος ἐγκλυθέν, ἢ μελίκρατον ἐφημένης ἐν αὐτῷ τήλεως, ἢ μαλάχης, ἢ Φανῆ. Προς δὲ τὸ μᾶλλον ἀνακαθάραι πρασὶς ἢ ὀρόβη, ἢ ἵρεως ἀφέφημα σὺν μέλιτι. πεσσὸς δὲ ἔσω κρόκος λειόμενος μετὰ γυναικείᾳ γάλακτος, εἴτα ἀναληφθεὶς κηρωτῇ ῥοδίνῃ μετὰ χηνείᾳ σέατος ἐγχρίεται κροκιδί· καλὸν δὲ καὶ τὸ δι' ὠν καὶ κρόκου, καὶ ῥοδίνου, καὶ χηνός σέατος, καὶ ἐλαφαίᾳ μυελῷ σκευαζόμενον. Καταπλα-

Cap. CCVI.

περὶ] Celsus lib. IV. c. 20. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 11. Paulus lib. III. c. 66.

ἐμβρυακίαν] ita enim recte codices MSS. De instrumentis veterum artis ad hanc operationem consule Hebenstreitii Palaeolog. Therap. p. 702.

φθοράν] sic c. 209. διαφθοράν maluit Phalaris epist. 78. intelligit autem ex medicamentis φθορίαις aut ut ipse explicat acrioribus nam ἡ hic ut saepe apud nostrum est ἡ γυν. Frequens usus horum medicamentorum apud veteres, licet scelus illud damnarint merito philosophi, ut Phavorinus apud Gellium N. A. lib. XII. c. 1. et patres ecclesiae. Clemens Alex. Paedag. lib. II. c. 10. p. 194. C. φθορίαις συγχρώμεναι φαρμάκοις ἐκκαλίσκωσι ἡμᾶς τῷ ἐμβρίῳ τῇ φιλανθρωπίᾳ, ubi forte leg. ἐκκαλίσκωσι, Minutius Felix c. 30. p. 308. ed Gronov. De Theodora vid. Procopius Hist. Arcan. p. 76. πάντα μὲν ὥσπερ (ὡς ὅσπερ) ἐμβλίσκωιν εἰσάδει ἐποίησεν. neque haesitavit Phalaris l. c. hortari Stelichorum ut laudibus celebraret Clearistam tali medicamento interentam. Plura collegit Petr. Petitus Miscell. Obs. lib. III. c. 16. Neque semper medicamentis herbisve hoc facinus patrabant sed et instrumentis. Ovidius Amor. lib. II. eleg. XIV. vs. 38.

Saepe suos utero quae necat ipsa perit.
cuius rei exemplum adduxit Guido Patinus in Patinianis p. 79.

DE VTERI EXVLCERATIONE.

C A P. CCVI.

Vterus saepe exulceratur, idque vel ob partum difficilem, vel foetus extractionem vel corruptionem, vel ob medicamenta acria, vel fluorem aut abscessum ruptum. Cum igitur sordidum fuerit ulcus, pisanae cremore cum melle vel mulsa, in qua vel scoenugraecum vel malva, vel lenticula sit decocta, abluito, et ut melius purgetur, marrubii vel ervi, vel iridis cum melle decocto. Pessus esto, crocus cum muliebri lacte laevigatus, et cerato rosaceo exceptus, cum adipe anserino inungitur linteolo. Egregium vero est etiam, quod ex ovis, croco, rosaceo, adipe anserino et cervi medulla praeparatur medicamentum, Extrinsicus vero

ἀπὸ] *Paulus ὑπὸ*, ac sic quoque Codd. MSS.

δριμέων] Codd. A. et C. δρυμαίων.

ἢ ἐξ] ἢ exulat e Codd. A. et C.

όντος] Codd. A. et C. ὄντως τῷ ἔλκεσ.

πυσισάνης] Codd. A. et C. πυσισάνης.

ἐγκλυσέον] Cod. D. κλυσέον. Apud Paulum male ἐγκλησέον.

ἐψημένης] Codd. A. et C. ἐψημένης.

μελίκρατον] *Paulus μελικρατίς*. Cod. D. ἢ μελίκραττον ἐν ᾧ τί-
λεως ἢ μαλάχης, ἢ φυακὸς ἀφεψείται.

μᾶλλον] hoc est facilius, ita *Alexander Aphrod.* lib. I. probl. 62.
διὰ τί μᾶλλον κλίμακx κατίεμεν. conf. c. 36.

ὀρεβρ] Cod. D. ὀρεβίς.

εἶτα] migrat e Codd. MSS.

ἀναληφθεῖς] *Paulus ἀναληφθεῖς*. Codd. A. et C. ἀναληφθῆς.

χηναίς] Codd. A. et C. χοιναίς.

ἐγχεῖται] Verba ἐγχεῖται κεκοῦδι migrant e Codd. MSS.

δὲ καὶ] abest a Codd. A. et C. δὲ.

μυελῶ] Cod. D. μυελὸς. *Hippocrates de natur. muliebr.* p. 132.
Solinus c. 22. p. 187.

πλασέον δὲ ἔξωθεν ἄρτον σὺν οἰνομέλιτι καὶ ἐλαίῳ, καὶ
 ἀλθαίᾳ καὶ τήλει, καὶ φοίνιξι. Ἐὰν δὲ νομὴ ἐστὶ μετὰ
 φλεγμονῆς, καὶ ἐνετέον χυλὸν ἀρνογλώσσε ἢ σρύχνῃ,
 ἢ πολυγόνῃ, πρῶτον μὲν καθ' ἑαυτὰ, ὕστερον δὲ σὺν
 οἴνῳ αὐστηρῶ. Ἄνευ δὲ φλεγμονῆς τῆς νομῆς ἄσης, ἐνε-
 τέον ἀφέψημα σίσυων, ῥόδων, κυπαρίσσε σφακρίων,
 μηλόκυδώνων, βάττε, μύρτε, χίνε, δι' οἷνε σύφοντος.
 ὕστερον δὲ καὶ συπτηρίαν, ἀγκυρίαν, λυκίον ὑποκυσίδα· ἐκ
 τῶν δὲ αὐτῶν ἀφεψημάτων ἔσωσαν καὶ ἐγκαθίσματα.
 ἐνετέον δὲ καὶ τὸ διὰ χάρτε καὶ τὸ ἀνθηρόν.

ΠΕ.

καταπλασέον] Verba καταπλασέον δὲ ἔξωθεν ἄρτον, omittuntur
 in Codd. A. et C.

οἰνομέλιτι] Codd. A. et C. ὕδρομέλιτι.

ἀλθαίᾳ] Codd. MSS. ἀλθαίᾳς καὶ τήλει καὶ φοινίκων.

ἔαν δὲ] abest a Codd. MSS. δὲ.

ἐνετέον] Excusoris culpa apud Paulum ἐνετέων.

ἀρνογλώσσε] Apulejus de vir. herb. p. 18.

καὶ] Copulam omittit Cod. D.

πολυγόνῃ] Paulus addit σέρεως.

ἑαυτὰ] Codd. A. et C. cum Paulo αὐτοῖς

φλεγμονῆς] addit Cod. D. ἐνετέον.

νομῆς ἄσης] Paulus φλεγμονῆς κατεπαγέσης, de νομῇ vid. Gale-
 nus sec. loc. lib. IX. p. 300.

vero ad modum cataplasomatis imponi debet panis ex vino mulso et oleo, althaea, foenugraeco et palmulis. Vbi autem pascendo serpunt ulcera cum inflammatione, plantaginis quoque succus, vel solani vel herbae sanguinalis, primum per se, deinde cum vino austero iniici debet. Vbi vero ulcus citra tamen inflammationem serpit depascendo, malicorii, rosarum, cupressi globulorum, malorum cotoneorum, rubi, myrthi, lentisci ex vino astringente, decoctum in uterum ex parte inferiore dabitur. Novissimè alumen etiam acacia, lycium, hypocystis et ex his ipsis etiam decoctis infusus parentur. Iniici quoque medicamen ex charta, et quod anthera dicitur, potest.

DE

ῥέδων] deest in Cod. D.

κυπαρίσση] Codd. MSS. κυπαρίσση et ignorant τὸ σφαιρίων cum Paulo.

μηλοκυδάνων] Codd. MSS. μηλοκυδανίων. Paulus μήλων κυδανίων.

μύρτε] Paulus μύρτων.

χόιν] Cod. A. χόιν.

συπτηρίαν] Paulus συπτηρίας, ἀκακίας, λυκίς, ὑποκυσίδος.

ὑποκυσίδα] Codd. A. et C. ὑποκυσίδος.

καί] Delet Cod. D.

τὸ διὰ] Codd. A. et C. τὸν. Compositionem tradit Priscianus lib. III. c. 8.

ἀθηρὸν] Paulus τὴν ἀθηρὰν. utrumque probum, ut θηριακὴ et θηριακόν.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΚΙΝΟΥ

ἐν μήτρᾳ.

Κ Ε Φ. Σ Ζ'.

Οἱ ἐν τῇ μήτρᾳ καρκίνοι, οἱ μὲν μετ' ἐλκώσεως, οἱ δὲ χωρὶς ἐλκῆς συνίστανται. ἐπὶ μὲν τῶν ἀνελκόντων ὄγκος εὐρίσκεται περὶ τὸ σόμιον τῆς ὑσέρας. σκληρὸς, ἀνώμαλος, υποπέλιος, καὶ πονᾷσι βεβῶνας καὶ ἐπιγάζριον. Ἐλκομένη δὲ ὄντος τῆ καρκίνε πρὸς ταῖς ὀδύναις καὶ σκληραίνει καὶ ὄγκῳ διαβεβρωμένα, καὶ νομῶδη εὐρίσκεται, ἐκκρίνει δὲ ἰχθῶρα μέγαν. Τέτοιο μὲν ἐν πάθος ἀνίατον Ἰπποκράτης ἀπεφώνηκε. παρηγορεῖν δὲ ὁμῶς αὐτὰς

Cap. CCVII.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ ἐν τῇ μήτρᾳ καρκίνε. *Arctaeus morb. chron. lib. II. c. 11. Paulus lib. III. c. 67. Actuarius lib. II. c. 35.*

ἐν τῇ] articulum omittunt Codd. A. et C.

μετ'] Cod. D. μετ' delent Codd. A. et C. sed legunt καθελκώσεως.

ἀνελκόντων] *Paulus ἐπὶ μὲν ἐν τῶν ἀνελκόντων, unde apud nostrum ἀνελκόντων rel.ribendum. Cod. D. ἀνελκων. Codd. A. et C. ἀνευ ἐλκῆς ὄγκος.*

ὄγκος] *Paulus ὄγκου.*

ὑποπέλιος] ita recte Cod. D. Cod. A. ὑποπέλλιος. Cod. C. ὑπὸ πέλλιος.

πονᾷσι] *Paulus πονᾷσι ἰχθυῶς κατὰ τε. Georg. Pisides Hexaem. vs. 802. Θλίβει με καὶ δάκνει με καρκίνε δίκην.*

ἐπιγάζριον] Codd. A. et C. ὑπογάζριον.

ἐλκομένη] Leg. ἠλκομένη ut in Codd. A. et C. Cod. D. ἐλκομένη. *Paulus ἠλκομένη.*

ὄντος] Codd. A. et C. ὄντως.

πρὸς] Codd. A. et C. πρὸς τὰ τοιαῦτα καὶ διαβ. Cod. D. πρὸς τὰ διαβ. omittis reliquis.

σκληραίνει] *Paulus σκληραίνει.*

DE CANCRO.

VTERI.

CAP. CCVII.

Cancrorum vulvae alii cum exulceratione, alii vero citra eam oboriuntur, et in his quidem tumor in vulvae ostiolo reperitur, durus, inaequalis, praetumidus, inguinum praeterea dolor et summi ventris adest. Vbi vero exulceratus fuerit cancer, praeter dolorem, duritiem et tumorem ulcera erosa et depalcentia conspiciuntur, magnamque tenuis saniei copiam emittunt. Hunc affectum Hippocrates, sanationem non recipere affirmavit, lenire tamen eos oportet infelli-

τυρίσκεται] non agnoscit Cod. D. nec sequens δὲ. conf. c. 36.

μέλαν] Leg. ut apud Paulum μέλαινα. Codd. MSS. καὶ ἰχθὺς μέλας.

ἀνιάτων] Mulieres in civitatibus vetabant versari hominumque consortio arcebant olim, quae cancro laborarent, et aequae ac elephantiasi foedatos extra urbem degere iubebant, ut testatus est Jo. Chrysostomus. Orat. III. ad Stagirium p. 135.

Τῷτο] Codd. MSS. τὸ μὲν, ac sic quoque Paulus. Leg. τῷτο μὲν ἔν τὸ πάθος.

Ἱπποκράτης] Aphor. VI. 38. et de morb. mulier. lib. II. p. 231. Jo. Langius Epist. Medic. lib. I. ep. XII. p. 54. Beatus Chrysostomus T. I. p. 107. ἵνα μὴ νομὴν ἐργασάμενον τὸ ἔλκος ἀνιάτων τὸ τραῦμα κατασκεύασῃ.

παρηγορεῖν] Cod. D. παρηγορεῖ. Synesius ep. 73. p. 47. καὶ γὰρ ἡ τῶν ἰατρῶν τέχνη, τὸ μὲν ἀποθαρνεῖν ἄνθρωπον, ἐπειδὴ φύσις ἐστὶν ὃ κατὰπαῖς ὃ καλύει. ἐμποιοῖ δὲ τινα διατριβὴν τῷ χρεῶν. Procopius ep. XIII. p. 433. Hippocrati se non morigerum exhibet noster nam ut scribit Cicero ad Atticum lib. XVI. ep. 15. Desperatis etiam Hippocrates vetat adhibere medicinam. nam ut scribit Jo. Chrysostomus T. I. p. 128. κατὰπερ τὰ ἀνιάτα τῶν τραυματῶν οἱ δὲ τοῖς αὐσηρεῖς τῶν φαρμάκων εἶκει, ὅδε τοῖς γλυκαίνειν αὐτὰ δυναμίσις. idem tamen l. c. p. 352. τοῖστων γὰρ ὁ ἰατρὸς, καὶ ἴδη τὰ πάθη νικῶντα τὴν τέχνην, ὃ παύεται τὰ παρ' ἑαυτοῦ πληρῶν ἵνα, ἂν μὲν τῷ χρόνῳ περιγένηται, ἀνακτῇ-σασθαι δυνατῇ τὸν καμινonta· εἰ δὲ μηδὲν πλέον ἀνύει, ἔχη τὴν μετρίην ἀπολογία, ὅτι ὅδε τῶν προσηκόων τῶν εἰς αὐτὸν παρέλπει.

τὰς ἐγκαθίσμασι τοῖς διὰ τήλεως, καὶ μαλάχης· ἢ ἀλ-
 θαῖα σὺν μελικράτῳ ἐψηθῆσα καὶ καταπλαττομένη σὺν
 ῥοδίνῳ. ἄλλο. ἰσχάδας καὶ μελίλωτα, καὶ πήγανον καὶ
 λιβανον κατάπλασσε, καὶ τὸ διὰ Φοινίκων κατάπασμα·
 μετὰ δὲ τέτο κηρωτὴν διὰ ῥοδίνε, ἢ μυρσίνε μετὰ Φοι-
 νίκων· ἔσωθεν δὲ ἐγχυματίζειν γάλα γυναικῆιον, ἢ χυ-
 λὸς ἀρνογλώσσε χλιαρὸς, ἢ πολύγονον σὺν βραχεῖ λι-
 ξάνῃ. Πεσσοὶ δὲ διὰ κρόνε καὶ γυναικείε γάλακτος,
 καὶ ὀπίε καὶ οἰσύπε. ἄλλο. λιθαργύρε, λιβάνε, οἰσύπε,
 ῥέματος χοιρεῖς, κηρε, ῥοδίνε, ἀνὰ εἴγ. β'. ταῦτα ἀνα-
 λύσας βάλλε ἐν πεσσω.

ΠΕ.

αὐτὰς] Cod. D. αὐτὰς ἐγκαθίσματα.

ταῖς] Codd. A. et C. τῆς. abest articulus a Cod. D.

τήλεως] Pergit Cod. D. καὶ καταπλάσματα ὁμοίως μαλάχη ἢ ἀλ-
 θία.

ἐψηθῆσα] Cod. D. ἐψηθέντα, reliqua omittit.

ἄλλο] abest a Codd. A. et C. Cod. D. ἄλλως.

ἰσχάδας] ἰσχάδες Cod. D. Codd. A. et C. ἰσχάδες καὶ μελιλῶτε
 καὶ πήγανον καὶ λιβάνον.

κατάπλασσε] Cod. D. κατάπλαττε.

καὶ τὸ] Cod. D. καὶ αὐτὸ τὸ.

φοινίκων — φοινίκων] media delet Cod. D.

τέτο] Codd. A. et C. τέταν.

ἐγχυματίζειν] Codd. A. et C. ἐγχυματῆσεν. Cod. D. ἐγχυ-
 ματίζε.

χυλὸς] Leg. χυλὸν, ut habent Codd. MSS.

fessibus, ex foenugraeco et malva, aut althaea in multa decocta et cum rosaceo illita. Aliud. Carycas, melilotum, rutam, thus cum palmulis obducito, postea ceratum ex rosaceo et oleo myrtheo cum palmulis applicato, et intrinsecus muliebri lac, vel plantaginis succum tepidum, vel sanguinalis herbae cum thuris momento infundito. Pelli vero conveniunt, qui ex croco, muliebri lacte, opio et lana succida parantur. Aliud. Argenti spumae, thuris, lanae succidae, adipis suilli, butyri, cerae, rosacei, singulorum unciae duae, dissolutae in pello iniiciuntur.

DE

χλιαρός] Recte Cod. D. χλιαρόν. Codd. A. et C. χλωρον *Arulejus* de vir. herb. p. 18.

βραχῶ] Codices MSS. βραχῦ.

λιβάνω] Codices MSS. λιβάνω. ac ita *Paulus*.

ὀπίς] Cod. D. ὠδν.

εἰσάπτε] Codices tres εἰσάπτε, quibuscum facit *Paulus*. male, vid. c. 83.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλος. ignorant Codd. A. et C.

χοιρεῖς] Codd. A. et C. χηνεῖς.

ἀναλύσας] Cod. D. λύσας. Codd. A. et C. λυώσας. Verbum recentioribus frequentatum, medicis inprimis. *Simeon Sethi* p. 99. de ruta: καὶ ἀναλύει τὸ λεπτὸν αἶμα. conf. p. 112. et 120. *Rufus Ephes.* lib. II. p. 55. *Shol. Nicandri* ad *Alexiph.* vs. 367. ipse *Nicander Alexiph.* vs. 462. *Ammianus Anthol.* lib. II. c. 41. enigr. I. *Theophilus de Urinis* c. 17. p. 124. πρῶτον μὲν ἀναλύει ὁ πυρετὸς τὴν πιμελήν.

ΠΕΡΙ ΣΚΙΡΡΟΥ ΚΑ

σκιρρώματος μήτρας.

Κ Ε Φ. ΣΗ'.

Σκιρρῶται ἡ μήτρα, Φλεγμονῆς προηγησαμένης τὰ πολλά. τὸ δὲ σκιρῶμα περὶ τὸν τράχηλον τῆς μήτρας συνιστάμενον ὄγκος ἐστὶ μετὰ ἀλγήματος συμμέτρως, καὶ παρέγκλησις ἐπὶ τὰ ἀντικείμενα. Ταύτας Φλεβοτομή-
τέον καὶ καθαρτέον διὰ τῆς Ἀρχιγίνης ἱερᾶς· κατα-
πλάσματα δὲ διὰ ἰσχάδων, οἰσύπε, νίτρε, ἄψινθιν,
καὶ σικκίας μετὰ χασμῆ, μαλάγματα δὲ τό, τε πο-
λυάρι-

Cap. CCVIII. Cod. E. ρπδ.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ σκῆρος καὶ σκηνώματος ἐν μήτρῃ. Cod. D. περὶ σκιρῶν μήτρας καὶ σκιρῶματος. Schol. Aristophanis ad Acharn. vs. 552. ἐστὶ δὲ τύλος νενερωμένη σὰρξ ἀποσκίρωμα τῶν γονάτων. Paulus lib. III. c. 68. σκληρώματος. conf. Caecilii Fotius apud Th. Bartholinum Epist. Medic. Cent. I. ep. 52. p. 255.

σκιρῶται] Cod. A. σκηνῶται. Cod. C. σκιρῶται. Cod. D. σκιρ-
ῶται.

Φλεγμονῆς] Jo. Fallon de Strumis p. 47. Scirrhus frequenter ab inflammatione praecedente fit.

τὰ πολλά] Recte Cod. E. ὡς τὰ πολλά.

σκιρῶμα] Codd. A. et C. σκῆρωμα. Cod. D. σκίρωμα. Paulus l. c. σκληρώμα.

τὸν τράχηλον] Paulus τῷ τραχήλῳ.

ὄγκος ἐστὶ] Cod. E. ὄγκον ποιῶ.

παρέγκλησις] Leg. παγεγκλισις, ut apud Paulum. Adparet, ni fallor, ex hoc loco Pauli, veteres morborum sedes in cadaveribus rimari non neglexisse, quod etiam patet ex illis quae de hepatis inflammatione habet c. 181. qui enim scire poterant aliquando partem eius cavam, nonnunquam vero gibbam inflammatione tentari, nisi ex cadaverum inspectione. Olavus Norrichius epist. ad Th. Bartholinum Epist. Medic. Cent. IV. ep. 51. p. 277. uteri in dextrum latus solito magis inclinati exemplum addert, quod etiam in infante recens nato observa-

DE SCIRRHO ET

DURITIE VTERI.

C A P. CCVIII.

Scirrhum contrahit vulva, inflammatione praecedente ut plurimum. Durities vero quae circa cervicem vulvae nascitur, tumor est cum mediocri dolore, et uteri in opposita declinatione. In his igitur venae sectio adhibenda, et ex hiera Archigenis purgandae erunt, et cataplasmata ex carycis. oesypo, nitro, et absinthio, et cucurbitulae, sic ut cutis quoque incidatur, admovendae. Malagnata vero et polyarchion, et quod ex seminibus constat, et quod e lauri baccis

L 2

confi-

vit ac delineavit eleganter chirurgus dextrissimus T. Pole commentar. societatis medic. Londin. Vol. II. p. 507.

καύτας] ac si praecesserit γυναικᾶς.

κα] καταρτέον] Copulam delent Codd. A. et C.

Ἀρχιγένης] Codd. A. et C. ὀριγένης. Cod. E. ὀριγένης. conf. quae ad c. 170. notavi.

καταπλάσματα] Cod. E. καταπλάσματι.

δὲ] addit Cod. D. ἔσταν διὰ τε.

οἰσῶπς] Codd. A. et C. νίτς, ὑσῶπς. Cod. D. ὑσῶπς κα] νίτς, κα] Cod. E. ὑσῶπς. conf. c. 83.

σικύας] Codd. A. et C. σικύς. Cod. D. σικύαι.

χασμῶ] Codd. A. C. et D. καταχασμῶ. Cod. E. omittit, spatio vacuo relicto. Paulus καταχασμῶν Antisthenes apud Stobaeum Serm. XVIII. p. 161. τὰς μὴ κατὰ θύρας, φησὶν ὁ Ἀντισθένης, εἰσεύστας ἀπολαύσαι, δεῖται ἢ χαρδιῆσαι, ἢ ἐλλοβοριθῆσαι, a qua sententia non alienus fuit Petr. Dan. Fluctius vid. Anecdotes Literair. T. II. p. 354. quam ex Antisthene hausisse videtur. Strabo lib. III. p. 258. εἰ μὴ τις ἀποχάζει τι τῷ αἵματι, conf. Foësius Oecon. Hippocr. p. 366.

μαλάγματα] Codd. A. et C. μάλαγμα.

λυάρχιον, καὶ τὸ διὰ σπερμάτων καὶ τὸ διὰ δαφνίδων·
 ἐγκαθίσματα δὲ ἀφεψήματος ἰσχάδων, ἀρτεμισίας,
 γλήχωνος, ἀλθαίας· πεσσὸς διὰ τερεβινθίνης, σμύρ-
 νης, ἱρεως, οἰσύπε δρόπανός τε, καὶ αὐτοφυῶν ὑδάτων
 χρεῖσιν. Πεσσὸς μαλακτινός· κηρῶ, ναρδίνῃ μύρε ἀνὰ
 εὔγ. γ. γλευκίνῃ, κυπρίνῃ ἀνὰ εὔγ. β. σέατος ἀρεκτίῃ,
 χηνείῃ, βατύρε, οἰσύπε, μυελῶ ἐλαφίῃ, τερεβινθίνῃ
 ἀνὰ εὔγ. α'.

Π Ε Ρ Ι Ε Μ Π Ν Ε Υ Μ Α Τ Ω Σ Ε Ω Σ

μήτρας.

Κ Ε Φ. ΣΘ'.

Ἐμπνευματῶται ἡ μήτρα ἐκ ψύξεως καὶ φθορᾶς,
 ἡ δυστοκίας, τῶ σομῆς μύσαντος, ἡ θρόμβε σφηνω-
 θέντος.

δαφνίδων] Codd. A. et C. δαφνίδων.

ἐγκαθίσματα] Cod. D. καὶ ἐγκαθίσματα, quae lectio proba. Cod.
 E. ἐγκαθίσματα δὲ.

ἀρτεμισίας] Poeta de vir. herb. apud Fabricium Biblioth. Gr. T.
 II. p. 636.

γλήχωνος] Codd. A. et C. γλίχωνος.

ἀλθαίας] Codd. A. et C. ἀλθαίαι.

πεσσὸς] Cod. D. καὶ πεσσοί. Codd. A. C. et E. πεσσὸς δὲ.

οἰσύπε] Codd. omnes cum Paulo ὑσώπε.

δρόπανός τε] Cod. D. καὶ ἰδρόπανος, Paulus δρόπανος. Cod. E.
 δρώπανος.

χεῖσιν] Codd. omnes χεῖσις.

μύρε] omisium in Codd. A. et C.

γλευκίνῃ — σέατος] media delent Codd. A. et C. Cod. E. λευ-
 κίνης.

ἀρεκτίῃ] Codd. A. C. et E. ἀρεκίῃ ἢ χ.

βατύρε] Cod. E. βᾶτυρον.

οἰσύπε] Codd. omnes ὑσώπε, ac cum iis Paulus conf. c. 83.

ἐλαφίῃ] Codd. A. et C. et Paulus ἐλαφίῃ.

τερεβινθίνῃ] Codd. τερεβινθίνῃ, addit Paulus χαλβάνης.

conficitur, infessus porro ex decocto carycarum, artemisiae, pulegii, althaeae paratur. Pessi vero ex terebinthina, myrrha, iride, oesypo, dropaces item et naturalium balneorum usus confert. Pessus emolliens. Cerae, unguenti nardini, singulorum unciae tres, glaucini, cyprini singulorum unciae duae, adipis ursini, anserini, butyri, oesypi, medullae cervi, terebinthinae, singulae unciae.

DE INFLATIONE

V T E R I.

C A P. CCIX.

Inflatur vulva ex frigore et foetus corruptione, et difficili partu vulvae ostiolo connivente, vel sanguinis

L 3

Cap. CCIX. Cod. E. ρπέ.

ἐμπνευματώσεως] Cod. E. ἐμπνεύματος.

ἐμπνευματῶται] Paulus lib. III. c. 7c. conf. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 40. Mostra generari arbitrantur τῶν ἰατρῶν τινες παρὰ το διασπρέφειν τότε τὴν μήτραν ἐμπνευματίζεσθαι, ut scribit Plutarchus T. III. p. 1670. Bald. Rousseus de morb. mulier. c. XXXVI.

μήτρα] Vulvam vertit interpres et paulo ante uterum, utrumque bene. vid. Angel. Politiani Epist. lib. XI. ep. 10. p. 424.

καὶ φθορᾶς] Paulus ἢ φθορᾶς. Noster iterum c. 232. καὶ δι' ὄξους. ubi apud Paulum ἢ δι' ὄξους. norat nempe ἢ frequenter καὶ denotare, unde σαφηνείας causa καὶ maluit. Alciphron lib. I. ep. 23. p. 94. ἐβδυσάμενη — δραμῶν εἰς τὰς θύλας ἢ τὰς καμίνους τῶν βαλανείων. noster cap. 215. καὶ τὴν καλαμίνθην, ubi Codd. A. et C. ἢ τὴν. conf. c. 218. et 233.

φθορᾶς] Ex stupro. Diodorus Sicul. lib. III. p. 227. τῷ πατρὶ — γινώσκον τὴν φθορᾶν. conf. Salvognius ad Ovidii Ibin vs. 337. Achilles Tat. lib. IV. p. 237. ἔφθρα τὴν φθορᾶν, ἔμεινε τὰς φιλήματα.

θρόμβος] Glossae Iatr. MSS. δρύμβος, θρόμος, l. θρόμβος.

θέντος. Παρέπεται ὄγκος ἥτρε καὶ τῷ ὑπογαστρίῳ μετὰ σκληρίᾳ καὶ πόνῳ. Θεραπεύειν ἔν πρῶτον φλεβοτομίᾳ καὶ ἐμβροχαῖς δι' ἐλαίῳ πηγαινίνῃ ἐγκαθίσμασι δὲ δι' ἀφειψήματος πηγάνῃ, καὶ γλήχωνος καὶ ἀρτεμισίας, κασσίας καὶ τοῖς ὁμοίοις· καταπλάσμασι δὲ διὰ σπέρματος σελήνῃ, κυμίνῃ, ἀνίσῃ, μαράθρε, ἄμειω, αἰρήνῃ ἀλεύρε· σικύαις τε καὶ Φαῖς. Χρονίζοντος δὲ τῷ πάθους καὶ καθάρσει χρῆσθον διὰ τῆς πιερᾶς καὶ ἱερᾶς· δρώπαξί τε καὶ σιναπισμοῖς. Ἐπιθέματα δὲ τό, τε πολυάρχιον, καὶ τὸ διὰ σπερμάτων καὶ τὸ διὰ δαφνίδων· πεσσοὶ δὲ διὰ πηγάνῃ καὶ μέλιτος καὶ νίτρε καὶ κυμίνῃ.

ΠΕΡΙ

παρέπεται] Codices MSS. Vind. παρέπεται δὲ.

ὄγκος] Aristoteles H. A. lib. VII. c. 4.

ἥτρε] Cod. D. ὄγκος ὑγρὸς κατὰ τῷ ἔπογ. conf. P. Leonarāus Einend. lib. VII. c. 6. et Caelius Rhodig. Antiq. Lect. lib. IV. c. 5. qui ea, quae tradit, ex Schol. Nicandri ad Ther. vs. 595 desumpsit. Diodorus Sicul. Eclog. p. 520. φλεγμονὴν γὰρ ἰσχυρὰν γένεσθαι περὶ τὸ ἥτρεν αὐτῆς. (malim αὐτῇ.) Aristides I. I p. 274. νῦν δὲ ὥς ἔσχε τὸ τῷ ἥτρε δηλῶσαι πρὸς ὑμᾶς βέλομαι. conf. noster c. 205. et 211. adde Rufum Eph. lib. I. p. 31. Καὶ apud nostrum hic est τῷ τῷ, ut c. 32.

σκληρίᾳ] Cod. D. σκληρίας.

Θεραπευτέον] Codd. A. et C. Θεραπεύειν πρῶτον. Cod. D. Θεραπευτέον ἐν αὐτῇς. Leg. αὐτάς.

πρῶτον] Codd. A. C. et E. πρῶτον μὲν.

φλεβοτομίᾳ] male apud Paulum φλεβοτομίας, vulgatum.

πηγαινίνῃ] Codd. A. et C. πηγαίνις.

ἐγκαθίσμασι] Codd. A. C. et E. ἐγκαθίσματα. Paulus ἐγκαθίσμασι τε.

ἀφειψήματος] Codd. A. et C. ἀφειψήματα.

ἀρτεμισίας] Codd. A. et C. ἀρτεμηςίας.

κασσίας] addunt Codd. A. et C. σφάγις. Cod. D. σφάγις καὶ τῶν ὁμοίων. σφάγιον est mulsus arboreus. Du Cange Glossar. p. 1496. Cod. E. ἀγνῖς.

καταπλάσμασι] Codd. A. et C. καταπλάσματα.

δὲ] Paulus τε.

guinis grumo intus impacto. Hoc vitium tumor imi et summi ventris, cum duritie et dolore comitatur. His itaque venae sectione primum succurri oportet, et fotibus ex oleo rutaceo, infessibus item ex decocto rutae, pulegii, artemisiae, cassiae et similium et cataplasmatibus ex apii semine, cumino, aniso, foeniculo, ammi et lolii farina, novissime cucurbitulis etiam sine ferro. Vbi vero iam inveteraverit vitium, purgatione etiam ex hiera picra utendum, dropacibus item et sinapismis. Epithemata sunt, et polyarchion, et quod e feminibus, et quod e baccis lauri constat. Pelli parantur ex ruta, melle, nitro et cumino.

L 4 DE

σελήνη] Codd. A. et C. σελήνη.

χυμὸν] Codd. A. et C. χυμὸν.

μαράθρε] Codices MSS. Vind. μαράθρε.

ἀμέως] Codd. A. et D. ἀμέως. Cod. C. ἀμέως.

αἰρήνη] αἰρήνη. Codd. A. et C. εἰρήνη. Cod. D. αἰρήνη. Paulus
κυρήνη. Cod. E. εἰρήνη.

σικύαις] Codd. A. et C. σικύαις τε καὶ φασ. Codd. D. et E. καὶ
σικύαις καὶ φασ.

χρονίζοντες] Codd. A. et C. χρονίζον δὲ καὶ κάθαρσιν. καὶ red-
dendum Paulo, apud quem est χρονίζουσης δὲ τῆς διαθέσεως.

πάθος] Cod. D. πάθος. Cod. E. νοσήματος.

καὶ καθάρσει] ignorant καὶ Pauli exemplaria.

ἱερῶς] Paulus τῆς ἱερῶς, ut Codd. A. C. et E.

δρώπαξι τε] Codd. A. et C. δρώπενξι καὶ. Cod. D. καὶ δροπ-
μιστον δὲ.

συναπισμοῖς] Paulus συναπισμοῖς.

καὶ τὸ] Cod. D. διὰ δαφνίδων καὶ διὰ σπερμάτων.

πεσσοῖ] Cod. D. καὶ πεσσοῖς. Paulus πεσσοῖ τε. Celsus lib. V.
C. 21.

νίτρε] Cod. E. καὶ νίτρε καὶ μέλιτος.

χυμὸν] Codd. A. et C. χυμὸν.

ΠΕΡΙ ΤΣΤΕΡΙΚΗΣ

πνιγός.

Κ. Ε. Φ. ΣΙ'.

Τσερικὴ πνίξ λέγεται, ὅταν ἐξαίφνης πεσοῦσα ἡ γυνὴ μὴ αναπνέει, ἀλλὰ νομίζεται νεκρὰ εἶναι. Γίνεται δὲ ἢ ἐπὶ ἐποχῆς ἐμμηνίων, ἢ δι' ἐποχὴν σπέρματος, ἢ ἐτέρως ὕλης σηπομένης ἐν τῇ μήτρᾳ, ἢ τοῖς σπερματικοῖς ἀγγείοις. Ταύτας δὲ δεῖ ἀνατρίβειν καὶ ἀναδεσμεῖν τὰ ἄκρα, καὶ προσφέρειν τὰ δυσώδη ὁσφραντὰ ταῖς ῥίσι, οἷον καστίριον, πίσσιν, ὑγρὰν, κεδρίαν, ἔρια κεκαυμένα, καὶ κέρατον, καὶ σικύας κολλᾶν βουβῶσι καὶ ὑπογαστρίῳ

Cap. CCX. Cod. E. ςτ.ς'.

περὶ] Hippocrates de nat. muliebri p. 133. Celsus lib. IV. c. 20. Aretaeus morb. acut. lib. II. c. 11. Alexander Aphrod. lib. II. probl. 64. Paulus lib. III. c. 71. Moschio de morb. mulier c. 129. Eros de passion. mulier. c. 4. p. 229.

πνιγός] Codd. A. et C. πνιγός.

ἡ γυνή] abest articulus in codd. A. et C. et D.

ἀναπνέει] codices Vind. ἀναπνέει.

ἀλλὰ] Codex D. ὥς τε νομίζουσιν τοὺς ὄντας, ὅτι τέθνηκε. Bene hoc monitum, nam veteres mortuos oculus ab oculis amovebant, ut patet ex Xenophontis memorab. lib. I. c. 2. p. 23. et medici consulebantur de signis mortis: vide quae de morte Acilii refert Valerius Maxim. lib. I. c. 8. 12. qui et a medicis, et a domesticis mortuus creditus — vivere se proclamavit.

ἢ ἐπὶ] ἢ ignorat cod. D.

ἐποχῆς] Cod. A. ἐπιποχῆ. Cod. C. ἐπὶ ἐποχῆ. Cod. D. δι' ἐποχῆν. Cod. E. ἐποχῆ.

ἐμμηνίων] Codices Vind. ἐμμήνων.

ἐποχὴν σπέρματος] vid. Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. I. c. 6. p. 27. Cispalinas mulieres hystericae passioni plurimum obnoxias esse adfirmat idem l. c. c. 9. p. 45. Appollinidis medici

DE SUFFOCATIONE

AB UTERO.

C A P. CCX.

Suffocatio ab utero dicitur, cum mulieri subito prostratae, spiritus retinetur, et mortua veluti putatur esse. Modo autem ex mensium et seminis retentione, modo ex alia materia in utero vel vasis seminariis putrefacta oritur. Has perfricare oportet, et extremas partes deligare, naribusque adinovere qui foedioris sunt odoris, qualia sunt castorium, pix liquida, cedria, extinctum item ex lucerna linamentum, et cornu, cucurbitulae item in inguinibus et summo ventre

L 5 cum

medici Coi sententiam vide apud Ctesiam in Photii Biblioth. p. 124. conf. Bald. Rousseus de morb. mulier. c. XXXI. et Ramazzinus de morb. artific. c. XX. p. 160.

ταύτας] Codd. A. et C. ταῦτα δὲ. δὲ etiam omittunt codd. D. et E.

ἀναδεσμεῖν] Codd. D. et E. δεσμεῖν. Codd. A. et C. διαδεσμεῖν.

δυσώδη] Lev. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. IV. c. 12. p. 408. Io. Langius Epist. medic. lib. I. ep. XXIII. p. 97. Ramazzinus l. c. c. XVI. p. 110. improbat Moschio l. c. Codd. A. et C. δισσωδή, quam vocem non agnoscit Cod. D.

κασόριον] Herodotus lib. IV. p. 229. καὶ κάσoρες — καὶ οἱ ὄρχιες αὐτοῖσι εἰσι χρήσιμοι ἐς ὑψερῶν ἀκασιν.

κέρατον] vid. Levin. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. II. c. 10. p. 167. Cod. D. κέρατα. Du Cange Glossar. p. 638. Amman ad Caelium Aurel. morb. chron. lib. II. c. 1. p. 357. et Almeloveenius p. 640. veterum medicorum instrumenta cornea fuisse notat quoque Io. Langius Epist. medic. lib. I. ep. XXIX. p. 118.

κολᾶν] Codd. A. et C. κολᾶν. Leg. κολλᾶν.

βουβᾶσι] Codd. A. et C. βουβᾶς ἐπιγαστρίον. Cod. D. κατὰ τὰ βουβᾶν καὶ τὴν ὑπογαστρίον. Priscianus lib. III. c. 2. Cod. E. εἰς τὰς βουβᾶς.

ὑπογαστρίῳ] Cod. E. ὑπογαστρίον.

γαστρίῳ μετὰ φλογώσεως· αὐτὴν δὲ τὴν μήτρην τὰ εὐω-
 δέστατα τῶν μύρων ἐγχεόμενα κατασπᾶν πέφυκεν, οἷον
 νάρδιον, μαλαβάθρινον· προσαγέσθω δὲ καὶ τὰ πταρμι-
 κα, διὰ τε κασορίου, σρουθίου, πεπέρεως· καὶ ἐμβοάτω
 τὶς αὐταῖς τραχυτέρα Φωνῇ. Μετὰ δὲ τὴν ἔκτην ἡμέ-
 ραν καθαρτέον διὰ τὴν κολοκυνθίδος ἰεράν· εἴτα δίδου τὸ
 κασόριον πίνειν διὰ μελικράτου· προσφλεβοτομητέον δὲ
 πρὸ πάντων· δίδου δὲ καὶ τὴν πικρὰν σὺν μελικράτῳ.
 Δροπανισμοῖς δὲ καὶ σιναπισμοῖς χρῆσθον, καὶ τοῖς δι'
 εὐφορβίου ἀνόποις. καὶ τὴν τῶν αὐτοφυῶν ὑδάτων
 χρῆσιν.

ΠΕΡΙ

ἐνωδέστα] Codd. A. et C. ἐνωδέστερα. *Priseianus* l. c. adde *Edm.*
Chishull de nummo σκαπί p. 132.

ἐγχεόμενα] Codd. A. et C. ἐκχεόμενα.

πέφυκεν] Codices Vind. αὐτὴν πέφυκεν. Cod. E. καὶ κατασπᾶν
 αὐτῆς.

οἷον νάρδιον] Cod. E. διὰ ναρδίνον.

μαλαβάθρινον] Cod. E. μαλαθρίον. Codd. A. C. μαλάθρινον καὶ
 πταρμικὰ προσαγέσθω διὰ κασορίου. ac sic Cod. E. vid. H.
Vossius ad *Metam* lib. III. c. 7. p. 556. quem doctius ac melius
malabathro quam *Salmasium* scripsisse iudicat illustris *Bynkers-*
hoek *Observ. Iur. Rom.* lib. IV. c. 5. p. 353. et *Petitus* ad
Avetaci de cur. morb. acut. lib. II. c. 10. Io. *Rhodius* ad *Scri-*
bonium *Larg.* p. 254. Io. *Laugius* *Epist. medic.* lib. I. ep. 67.
 p. 343.

προσαγέσθω] Cod. D. προσακτέον.

πταρμικὰ] consul. *Hippocrates* *Aphor.* V. 35.

σρουθίου] Cod. D. σρουθείου τε καὶ.

ἐμβοάτω] Codd. A. et C. ἐκβοᾷ. Cod. E. ἐμβοᾶται ταῖς αὐτῆς
 τραχυτέραις φωναῖς male.

διὰ] Codd. A. C. et E. τὴν διὰ κολοκυνθίδος. *Leg.* τῇ διὰ κ.

cum flamma sunt desigendae. Ipsam vero vulvam odoratissima unguenta infusa deorsum trahere consueverunt, quale est nardinum, malabathrinum. Praeterea ea quae sternutamenta excitant, offerri debent, ex castorio, herba lanaria, pipere. Deinde inclamabit aliquis ipsas voce asperiuscula. Sexto vero die elapso, et hiera diacolocynthidis sunt purgandae. Potui etiam dandum est castorium ex mulsa, et ante omnia vena incidenda. Picra denique cum mulsa dari quoque potest. Novissime dropaces quoque et synapisini sunt adhibendi, et ex euphorbio, acopa, balneae quoque naturales ex usu esse possunt.

DE

δίδον] Cod. D. δε, εον.

πρεφλεβοτομητέον — μελιχράτῃ] Absunt a codd. A. C. et E.

πρὸ] Cod. D. πρῶτον πάντων φλεβοτομοντ. δοτέον.

δροπακισμοῖς] Cod. D. καὶ δρόπαξι.

δε καὶ] δε delet Cod. E.

χρηστέον] Cod. E. χρηστέον δε.

καὶ τοῖς] Cod. A. et C. καὶ τὸ.

ευφορβίῃς] Cod. E. ευφόρῳ.

ἀκούσις] Codd. A. et C. ἄκοπος. Quatenam medicamenta ita dicantur ex Foesio et Gorræo docuit Trillerus de pleuritide p. 211. cui junge Caelium Aurel. acut. morb. lib. III. c. 8. et ad eum Ammon p. 307. et Bald. Roussenum ad Celsi lib. V. c. 24.

αὐτοφυῶν] Caelius Aurel. morb. chron. lib. I. c. 4. p. 312. Utendum etiam aquis naturalibus, hoc est naturali virtute medentibus. Hujus vocis significatio clare patet ex loco Galeni Protrept. c. X. p. 47. ubi agit de Phryna naturali pulchritudine conspiciua: μόνη γὰρ ἦν ἀκαλλώπιστος τε καὶ αὐτοφυῶς καλὴ, μηδεμίας παιουργίας κομμωτικῆς δεομένη.

χεῖσιν] Cod. E. φύσιν.

Π Ε Ρ Ι Π Ρ Ο Π Τ Ω Σ Ε Ω Σ

ὑ σ έ ρ α ς

Κ Ε Φ. Σ Ι Α.

Πρόπτωσίς ἐστιν, ὅταν ἐν τῷ τρίτῳ ἀπὸ βίας προ-
κύψῃ ἡ μήτρα καὶ μένῃ οὕτω καὶ δεῖ ἀναβιβάσκειν ἅπαν
τὸ προπεπτωκός, ἄχρις ὃ ὄγκος ἐν τῷ κόλπῳ γένηται,
καὶ σιέπειν—ἐξώθεν σπύγγῳ τὸ ἥττον ἐξ ὀξυκράτους ἀπο-
τεθλιμμένον, καὶ σιεύας κολλητέον εἰς ὀμφαλὸν καὶ λα-
γῶνας

Cap. CCXI. Cod. E. ρπζ'.

περὶ] Cod. A. et C. περὶ πτώσεως ὑσέρως. Hippocrates de natur.
muliebr. p. 142. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 11. Paulus
lib. III. c. 71. Actuarius lib. II. c. 56. Eros de passion. mu-
lier. c. 4. p. 232. Mulieribus in Belgio frequenter hoc accidere
testatur Corn. Tricren Observ. medico-chirurg. p. 71.

μήτρα] Inter recentiores sunt qui negant uterum procidere, alii
contra affirmant, vid. Stalpart van der Wiel observ. rarior.
Cent. I. obs. 69. et Th. Bartholinum Epist. med. Cent. IV.
ep. 2. p. 12. in primis aureum opus I. B. Morgagni de caus.
ac sedib. morb. T. II. ep. XLV. p. 202.

μένει] Cod. A. et C. μῆνη. Cod. D. μείνη προκύνπτουσα.

οὕτω] Codd. A. et C. οὕτως.

δεῖ] Codd. A. et C. δεῖν.

ἀναβιβάσκειν] Hippocrates de morb. mulier. lib. II. p. 223. Synesius
Ep. 3. p. 4. ad Turnebi ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀναβιβασκαμένη τὸ ὀρι-
κόν. Exposuit hoc morbum disertissimus Chrysostomus ad Psalm.
XLVI. p. 656.

ἅπαν] Codices Mss. Vind. ἡρέμα ἅπαν, eleganter. Cod. E. καὶ
ἡρεμῶν.

ὃ ὄγκος] Codices Mss. Vind. ἄχρις ὅλος ὄγκος, elegantius Cod. E.
ἄχρις αὖ ὅλος ὁ ὄγκος.

DE VULVAE PROCIDENTIA.

C A P. CCXI.

Procidentia uteri vocatur, cum ex violento partu naturalia prominent, et ita manent. Itaque totum quod procidit sursum agere oportet, quoad tumor in sinu apparuerit. Extrinsicus vero immum ventrem spongia affusa posca tegere oportet, cucurbitulas item umbilico et iliis admove, et ea quae grato et jucundo sunt odore offerre. Myrthus autem, lentiscus, mali-

κέληφ] *Moschio* de morb. mulier. c. 6. Singulari numero ut nos-
ter *Aristophanes* Pac. vs. 535. et *Panuasius* vs. quem laudat cl.
Valckenaeus ad *Ammonium* lib. III. c. 12. p. 206. *Cyrillus*
adv. *Julianum* lib. X. p. 337. Io. *Gaza* apud Ian. *Rutger-*
sium Var. Lect. lib. II. c. 7. p. 349. *Malalas* lib. II. p. 48.
Pollux lib. II. c. 4. segm. 222. Pluralem maluerunt *Callima-*
chus Hymn. in Iovem vs. 15. et Hymn. in Dianam vs. 25.
Orpheus Argon. vs. 778. *Bianor* Anthol. lib. III. c. 23. epigr.
19. et *Sextus* Empir. adv. *Mathemat.* p. 118. *Lucianus* Ti-
mon. p. 122. qui Singulari usus est *Dial. Fabulos.* p. 90. conf.
Petr. Moll ad *Longum* p. 116. Utroque numero Ev. *Lucas*
c. XVI. 22 et 23. Quam partem ita vocent medici vid. apud
Moschionem et *Erotem* in tabula conf. *Hoelzelinus* ad *Apolloniū*
Rhod. lib. III. vs. 707.

ἀποτεθλιμμένω] Leg. ἀποτεθλιμμένω, ut recte *Paulus* et confir-
mant Codd. A. et C. licet prave legatur ἀποτεθλημένω. Cod.
D. ἀποτεθλιμμένον. *Moschio* de morb. mulier. c. 127. σπόγ-
γοις — ἐκθλιβέσι πυριάζομεν.

ἥτρον] locus vacuus relictus in Cod. E.

καὶ σικύας] Cod. D. σικύας τε.

πολλήτεον] addunt codices μετὰ φλογός.

ὀμφαλὸν] Codd. A. et C. ὀμφαλῶ καὶ λαγῶσι, Cod. D. κατὰ τε
τῷ ὀμφαλῷ καὶ τῶν λαγῶν.

γῶνας, καὶ ὁσφραντὰ προσενεκτέον εὐώδη. Ἐν οἴνῳ δ'
 αὐσηρῶ ἐψήσας μυρσίην, χλῆον, σίδια, βαλαύσια, καὶ
 δι' ἐρία καὶ σπόγγα ἐντιθέσθω, καὶ ἀνακία λεία σὺν οἴνῳ
 ἐκκλύζέσθω. Ἐξωθεν δὲ τὸ ὑπογάστριον καταπласέον
 καὶ διὰ φοινίκων, καὶ Φακῆς καὶ σιδίων καὶ ἀλφίτων ἐν
 ὀξύμελιτι.

Π Ε Ρ Ι Μ Τ Λ Η Σ.

Κ Ε Φ. Σ Ι Β'.

Μύλη ἐστὶν ὅταν γυνὴ νομίζει ἐν γαστρὶ ἔχειν καὶ
 μετὰ

προσενεκτέον] Codices προσενεκτέον. Leg. προσενεκτῆον.

δ'] Codices δε.

σίδια] Pessime Codd. A. et C. διαβαλαύσια.

καὶ σπόγγα] Codices Mss. ἢ σπόγγα.

ἐντιθέσθω] Codd. A. et C. ἐντηθέσθω.

ἐκκλύζέσθω] Codd. A. et C. ἐκλυζέσθω, ac sic editio Martii perperam. Cod. E. ἐγκλυζέσθω. Raro litera κ a librariis geminatur. Versiculi a cl. Grunero post Oribasii Collect. lib. II. p. 23. vulgati:

Εἴτεν ἐμέτοις, ἤγαν γαστρός ἐκρύσα.

leg. εἴτεν γαστρός ἐκκλύσα. De permutatione literarum γ et τ vid. Salmassius ad Solinum p. 498. et Darville ad Chariton p. 167. et de ρ et λ confer. not. ad c. 8. verbum ἐκκλύζαν exposuerunt Seberus et Camerarius ad Pollucis lib. II. c. 5. legim. 110.

καὶ διὰ] διὰ neglecta copula Codd. A. C. et E. Leg. καὶ τῷ διὰ, conf. c. 107.

ἀλφίτων] Codd. A. et C. ἀλφίων. Cod. E. ἀλφίτα.

ἐν] codices Mss. Vind. σὺν. Cod. E. σὺν ὀξύμελιτος.

Cap. CCXII. Cod. E. εϛτῇ.

Μύλη] Hippocrates de morb. mulier. lib. I. p. 184. et περὶ ἀφόρων p. 252. Aristoteles II. A. lib. X. c. 7. Plinius lib. VII. c. 15.

malicorium, balaustium, singula in vino austero decocta, cum lana et spongia imponantur, et acacia ipsa ex vino trita in uterum infundatur. Extrinsecus vero, imo ventri cataplasmata ex palmulis, lenticula, malicorio, et polenta, sic ut acetum mulsum adiciatur imponi debent.

D E M O L A.

C A P. CCXII.

Molam appellant, cum mulier uterum se ferre putat,

c. 15. et lib. X. c. 64. *Plutarchus* T. I. p. 252. *Galenus* de usu part. lib. XIV. c. 7. *Paulus* lib. III. c. 69. *Erotianus* Lex. p. 26. v. ἐμύλαθη. *Priscianus* lib. III. c. 3. *Actuarius* de Dignot. morb. lib. II. c. 56. *Coelius Rhodig.* Lect. Antiq. lib. XXVII. c. 17. *Bern. Connor* Dissert. medico-phys. IV. p. 42. *Levin. Lemnius* de occult. natur. miracul. lib. IV. c. 19. p. 433. *Bald. Rousseus* de morb. mulier. c. 32. p. 164. *Nic. Tulpius* Obs. medic. lib. IV. c. 27. *Corn. Trioen* observ. Medico-Chirurg. p. 72. et *Car. Piso* Obs. et Consil. Sect. IV. c. 5. p. 369. *Th. Bartholinus* Epist. med. Cent. III. ep. 8. p. 28. illustris I. B. *Morgagni* de caus. ac sedib. morb. T. II. ep. XLVIII. p. 229. μύλας dicitur *Moschioni* de morb. mulier. c. 135. conf. *Eros* de passion. mulier. c. 24.

γυνή] An puellis ac viduis hoc accadat disquirat *Stalpart van der Wiel* observ. rarior. cent. I. obs. 73.

ἐμύλα] Cod. D. ἐμύλα.

γαστήρ] Γαστήρ uterus gravidus, ut c. 213. *Charito* lib. II. c. 10. p. 38. περί ἐκπύσεως καὶ τὴν γαστέρα γενέσθαι. conf. p. 55. et doct. *Raphaelius* ad *Matthaei* c. I. 18. p. 154. *Antipater* Anthol. lib. III. e. 7. epigr. 4. et *Agathias* l. c. c. 9. epigr. 5. *Theognis* vs. 300.

ἐχά] Codd. A. et C. ἐχά.

μετὰ χρόνον. τέκει ἀδιάπλαστον σάρκα, μηδὲ μορφὴν ἔχουσαν.

ΠΕΡΙ ΚΙΤΤΗΣ

Κ Ε Φ. ΣΙΓ'.

Κίττη λέγεται ὅταν γυνὴ ἐν γαστρὶ ἔχουσα περὶ τὸν τρίτον, ἢ δεύτερον μῆνα ὀρέγῃ παρὰ φύσιν τινῶν, οἷον ὀσφρά-

μετὰ χρόνον] Noster c. 215. *Africanus* Geop. lib. X. c. 31. καὶ μετὰ χρόνον ἀποκόψῃς. Cod. D. μετὰ δὲ χρόνον.

χρόνον] χρόνον saepius annum denotare apud recentiores monuit *Cusanus* ad *Lampridium* p. 100., et ad *Diogenem* Laert. lib. II. legm. 1. 2. et *Hemsterhuis* ad *Aristophanem*. *Plut.* p. 167. et 407. sed recte de tempore graviditatis usurpavit noster. Sic c. 213. *Aristoteles* H. A. lib. VII. c. 4. licet uterum gravidæ non per integrum annum ferant. *Schol. Homeri* ad *Iliad.* K. vs. 253. εἰς γὰρ ἀποκίησιν ὃ πληῆται ὅλον ἔτος, ἀλλὰ διακόσια καὶ εβδομήκοντα καὶ τρεῖς ἡμέραι. conf. *Epidem.* lib. II. Sect. III. p. 702. Hanc sententiarum diversitatem tan. it quoque *Th. Bartholinus* *Epist.* Med. Cent. IV. ep. 4. p. 17. et ep. 30. p. 128. Miror veterum hac in re dissentium, cum constans naturæ lex certiora illos docere potuisset: sed illum inde ortum suspicor, quod mentes diverso modo numerabantur, ac terminus eis ponebatur a sacrorum præsidiis, penes quos cura illa erat, ut apud Romanos penes Pontifices. *Suetonius* August. p. 185. Annum a D. Iulio ordinatum, sed postea negligentia conturbatum atque confusum, rursus ad pristinam rationem redegit conf. *Minellius* ad *Terentii* Adolph. Act. III. sc. IV. vs. 19. Hinc patet veterum cacoëthis, dum alter alterum deteriberet, et fusque deque haberet, rati, nes penitare. *Charito* *Aphrod.* lib. II. c. 10. p. 37 πόσον δοκῆς χρόνον ἔχειν τῆς συλλήψεως — ὁ χρόνος ἐν ἡμῖν βρεθῆναι. *Lucas* Ev. c. 1. 57. ἐπλήσθη ὁ χρόνος τῶ τεκεῖν αὐτήν. Adhibetur etiam de tempore quo puella elocanda sit apud *Phalaridem* ep. 143. vs. 366. *Pindarus* *Neim.* Od. III. p. 115. *Diodorus* *Sicul.* lib. III. p. 233. καὶ τὸ βρεφὸς ἐκτρέψαι πρὸ τῶ καθήκοντος χρόνου. conf. idem lib. IV. p. 255. *Aristoteles* *Problem.* Sect. X. 34. et ante omnes *Hippocrates* de Natur. pueri p. 133. ed. Lind.

μηδὲ] Cod. E. μηδὲν.

μορφῇ] Bene vertit interpres; ita forma apud *Valerium* Maxim. lib. VI. c. 3. 10. et *Plautum* *Curcul.* Act. II. vs. 17.

De forma novi, de colore non queo

Novisse

De forma humana *Tryphiodorus* vs. 392. figuram dixit *Theod. Priscianus* lib. II. c. 11. p. 84. *Dod.* *Guy's* voyage de la Grece

putat, et absoluto gestationis tempore carnem informem, et nulla prorsus humana specie edit.

DE PICA.

C A P. CCXIII.

Pica nominatur, cum mulier uterum ferens, tertio vel secundo mense, naturae alienos cibos appetit, ut

Grece T. I. p. 86. *Les Grecs appellent la beauté*, μορφή. ita Schol. Homeri ad Odysf. De facie tantummodo dici declarat Eustachius, laudatus cl. Gesnero ad Orphei Argon. vs. 879. Noister vero non docet, quibus medicamentis expellenda sit inola, quod non neglexit tradere Christoph. de Vega apud Schenkium observ. et Experim. Cent. III. 27. p. 129. Cod. D. *καὶ ἀμείψαντον.*

ἔχουσιν] Codd. A. C. et E. ἔχουσιν.

Cap. CCXIII. Cod. E. *εἴη.*

περὶ] Cod. A. *περὶ κοίτης.* Cod. C. *κίτης.* Cod. D. *κίττας.*

Κίττη] Codd. A. et C. *κοίτη.* Cod. D. *κίττα.* Aristoteles H. A. lib. VII. c. 4. Moschio de morb. mulier. c. 27. Alexander Aphrod. lib. II. probl. 73. et Schol. Aristophanis ad Pac. vs. 496. et ad Vesp. vs. 348. Polemo apud Athenaeum lib. IX. c. 3. p. 374. *ἴσμεν δὲ τὴν Λητὴν κύσσαν τὸν Ἀπόλλωνα κίττησιν γηθουλίδος.* Actuarius de Dign. morb. lib. II. c. 44. de boulimo: *ὅς μὴδὲ πηλὰ τε καὶ ἀνθρώπων καὶ ὀστέων φείδεσθαι τὰς αὐτὰς ἀλίας ἔχοντας καὶ τὸτο δὴλόν σοι καὶ ἀπὸ τῶ τῶν κυανιστῶν (leg. κύσσαν) γυναικῶν πάθος, ὃ δὴ κύσσαν φάσκουσι.* conf. Codrus Rhodig. Lect. Antiq. lib. XXVI. c. 1. et Marfilii Cognati Var. observ. lib. III. c. 16. Levin. Lemnius de occultis natur. mirac. lib. I. c. 5. p. 23. et lib. III. c. 9. p. 324. Bald. Rousseus de morb. mulier. c. VI. p. 36. Petr. Borellus Hist. et Observ. Cent. IV. obs. 2. Nic. Tulpus Obs. medic. lib. IV. c. 24. Io. Langius Epist. medic. lib. II. ep. 12. p. 548.

γυνή] Cod. E. *ἐν τῇ γαστρὶ ἔχουσα γυνή.*

ἐν γαστρὶ] Codices Vindob. *ἐν τῇ γ.*

περὶ τὸν] Codd. A. et C. *περὶ δεύτερον ἢ τρίτον.* Codd. D. et E. *περὶ τὸν δεύτερον.*

ὀρεγναι] Codices Vind. *ὀρεγνεται,* Cod. E. *ὀρεγεται,* more recentiorum qui pallivis pro activis utuntur, unde hanc lectionem ab interpolatoris manu profectam arbitror. Orpheus de Lapid. p. 302. vs. 18.

— — *ὀρεζάμενος δὲ δοκεῖσθαι.*

leg. *ὀρεζαμένον δὲ δέκεσθαι.*

ὄσσεων, λίθων, καὶ ἀνθρώπων. Οὐ δὲ δὲ πρὸς τοῦτο
τὸ πάθος ποιεῖν τι, παύεται γὰρ προσέπτοντος τῷ χρό-
νῳ. Γίνεται δὲ ἀπὸ ἀνθρώπων μοχλήσεων, ἀπὸ τῆς μήτρας
Φερομένων ἐπὶ τὸν σόμαχον.

ΠΕΡΙ ΡΑΓΑΔΩΝ ΚΑΙ

Κοινδύλωμάτων ἐν μήτρᾳ

Κ Ε Φ. ΣΙΔ'.

Περὶ τὸ τῆς ὄσσεως σόμιον γίνονται ραγάδες ἐν βιαιό-
νι τόκῳ. Ἐπὶ τέτων ἀρμόζει ἡ τετραφάρμακος λεγο-
μένη μετὰ ῥοδίνᾳ καὶ ἀλειφόμενη.

ΠΕΡΙ

[ὄσσεων] Cod. D. ὀσσεων, λίθων, ὄσσεων. Cod. E. ὄσσεα, λίθων,
ἢ ἀνθρώπων.

[λίθων] Hippocrates Praedict. lib. II. p. 90. et Coac. Praenot. p.
138. ubi vid. Aetius conf. de Saperiend. p. 43. Musonius apud
Stobaeum Sermon. XVII. p. 158. Plutarchus T. III. p. 1433.
et Th. Reinseus Var. Lect. lib. I. c. 10.

[ἀνθρώπων] Paraphr. Nicomacheon. lib. VIII. c. 9. p. 259. Eros vel
Trotula de passion. mulier. c. 1. p. 219. quandoque appetunt
terram: carbonem, cretam et similia.

[παύεται] Codd. A. et C. παύεται. Cod. D. verbum hoc transpo-
nit post χρόνῳ.

ut testudines, lapides, carbones. In hoc affectu nihil quicquam tentandum, progressu enim temporis cessat. Fit a vaporibus vitiosis sursum ab utero ad stomachum elatis.

DE VULVAE SCISSVRIS

ET CONDYLOMATIS.

CAP. CCXIV.

In vulva ostiolo scissurae ex partu violento sunt. His medicamentum quod tetrapharmacum dicitur cum rosaceo illitum convenit.

M 2

DE

ἀτμῶν] A menstruis supressis Sextus Empir. adv. Mathematic. p. 119.

Φερόμεναι] Codd. A. et C. Φερόμενοι.

Cap. CCXIV. Cod. E. ρς.

περὶ] Paulus lib. III. c. 75. Codd. A. et C. περὶ λαγνίδος κορδολώματα ἐν μήτρᾳ.

περὶ τὸ] Codices εἰς τὸ.

γίνονται] Cod. A. et C. γίνεταί.

λεγομένη] Paulus l. c. ἀνομιή. Leg. apud nostrum λεγομένη, quod firman Codd. A. C. et E. ubi legitur λυομένη.

ΠΕΡΙ ΙΣΧΙΑΔΟΣ

ΚΕ Φ. ΣΙΕ'.

Ἰσχιάς δὲ γίνεται, ὅταν φλέγμα μυζῶδες, ἢ χολή
ἐπισωρεύσῃ ἐν τοῖς συνδεσμοῖς τῆ ἀρθρῆ τῆς κοτύλης,
καὶ ὀδύνη γίνεται ἀπὸ τῶν κατὰ τὸ σφαίρωμα, καὶ τὸν
βουβῶνα τόπων ἄχρι γόνατος. Τούτους φλεβοτομεῖν
δεῖ κατ' ἀρχὰς ἀπ' ἀγνῶνος· εἰ δὲ μετὰ χρόνον ὑπὸ τῆ
πεπονθότος σιέλης σφυρᾷ· χρυσέον δὲ ἐμβροχαῖς διὰ
κυπρίνης καὶ ὄζου καὶ νίτρου, καὶ κάγχυρος δι' οἰσυνηρῶν
ἐρίων

Cap. CCXV. Cod. E. ρσά'.

Ἰσχιάδος] Cod. C. περὶ χυιάδος. — vid. Salmasius ad Tertullianum
de pallio p. 133.

Ἰσχιάς] Hippocrates de dieb. judic. p. 26. Aretaeus morb.
chron. lib. II. c. 12. et cur. chron. lib. II. c. 12. Celsus lib.
IV. c. 22. Caelius Aurel. morb. chron. lib. V. c. 1. Paulus
lib. III. c. 77. Priscianus lib. II. c. 24. Actuarius lib. I. c.
45. Galenus sec. loc. lib. X. p. 307.

δεῖ] caret hac particula Cod. E.

ἐπισωρεύσῃ] Leg. ἐπισωρεῖσθαι. Verbum minime ignotum medi-
cis recentioribus. Synesius de febr. c. 11. p. 68. ἐπισωρεῖσθαι-
σης, ἐν τῇ κεφαλῇ. conf. p. 122. Codices A. et C. ἐπιρρεύσει.
Cod. E. ἐπιρρεύσει. De vi praepositionis ἐν in ejusmodi verbis
vid. Hoelzelius ad Apollonii lib. I. vs. 201. unde malum apud
nostrum sensum non ἀδράως collecta exponere. Io. Chrysosto-
mus in Genes. c. 7. p. 44. ed. Eton. ἔτσι μὴ μόνον εαυτοῖς
ἐπισωρεῦσαι τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.

συνδεσμοῖς] Philoponus vel ut volunt alii Michael Ephes. ad Ari-
stotelis de G. A. lib. III. p. 66. καὶ τὸ πᾶν τὸ
καλούμενον ὑπὸ τῶν κατέρωθεν ἰσχυόν, συνέχει τὸν γλουτὸν καὶ
τὸ κεῖλον ὁμοῦν, ἐν ᾧ ὁστος εἰσφύεται.

κοτύλης] Pollux lib. II. c. 4. segm. 185. Schol. Homeri ad Iliad.
E. vs. 305. Cod. A. κοτύλης. Cod. C. κοτήλης. Galenus de
Orib. p. 3. ἡ μὲν βαθυτέρα (κοιλότερη) κοτύλη καλεῖται, καὶ
σύνηδες ἀπασὶ τοῖς ἰατροῖς τούνομα.

ἰσχυόν] Cod. A. et C. omissa copula ἰσχυὴν λέγεται.

DE COXARVM

MORBIS.

CAP. CCXV.

Coxarum dolor fit, cum pituita mucosa, vel bilis in coxae commissura, et articulo collecta est. Dolor vero gibba in natibus regione, inguinibusque ad genua usque pertingit. His igitur inter initia vena in cubito secanda erit. Ubi vero jam vetus vitium est, e talo partis affectu sanguis mittendus. Fomentis item utendum ex cyprino oleo, aceto, et nitro et roris marini semine. Idque fieri debet cum lanis succis

M 3

cidis

ἀπὸ τῶν] Cod. E. ἀπὸ τῷ.

σφαίρωμα] Codd. A. et C. σφύρωμα. Schol. Aristophanis ad Pac. vs. 1238. p. 374. ὁ ῥῆος δὲ ἐστὶν ὁ ὑποκείμενος τοῖς σφαιρώμασι τόπος. Hyratius p. 152. γλουτὰ, αἱ σφαιρωμαδὲς σάρκες καὶ ἐπικείμεναι τοῖς κόλλοις. Schol. Homeri ad Iliad. E. vs. 66. Γλουτὸς, τὸ περὶ τοῖς σφαιρώμασιν ἰσχύιον, ἢ κοτύλη.

τόπων] Cod. A. C. et E. τόπον.

κατ' ἀρχαίς] migrant e Codd. A. et C.

χερόνι] Codd. A. et C. χερόν. Cod. E. μετὰ τὸν χερόν, ubi adscripsit doct. Cores, forte pro μετὰ τινὰ χερόν. Vulgata lectio sufficit, sic graece quoque dicitur ἐπὶ χερόνι pro ἐπὶ χερόνι τινὰ, ut apud Ev. Lucam c. XVIII. 4.

ὑπὸ τῷ] Leg. ἀπὸ, ut apud Paulum, ac ita quoque Codd. A. et C. Cod. clarius ἀπὸ τῷ σφυρῷ τῷ πεποιθότος μέλους. Sed transpositiones frequentes sunt apud nostrum.

σκελες] Cod. E. μέλες, vulgatae lectioni patrocinator. Paulus κατὰ τὸ πέποιθες σκελες. conf. Hadr. Junius animadv. lib. IV. c. 13. Ex ipsa parte affecta sanguis utilius educitur jubente Dominico Cotunnio in eleganti commentario de iscliade nervosa XXXIX. p. 75.

ἐμβροχῆς] Codd. A. et C. ἐμβροχῆ.

κάχχενος] κάχχενος.

δισυπηγῶν] ὑσπηγῶν Codd. A. et C.

ἑρίων θερμανθέντων. Καταπλαστέον δὲ ἄλευρον λαπίων
 μετὰ ὄξυμέλιτος, ἢ ἄλευρον αἶρινον μετὰ ῥιτίνης, καὶ
 νίτρε καὶ καλαμίνθα καὶ κήχρυος, καὶ δαφνίδων·
 καὶ τὴν καλαμίνθην μόνην καταπλασσε δι' ὄξυμέλι-
 τος. Προποτίσσειν δι' αὐτὰς ὅπῃ κυρηναῖα ὀρό-
 βε μέγεθος ἢ κασσίριον· ὡς σὺν ὄξυμέλιτι· καὶ ὅποιά-
 νακος δραχμ. α'. ἐνέματι δὲ χρῆσθαι μέλιτος, νίτρε, τε-
 ρεβινθίνης σὺν ἀφέψηματι πενταυρείᾳ. ἔνις ἢ ἐλατηρίᾳ
 εἴξης ἀφέψημα σὺν μέλιτι ἔνις, ἢ ἐλάϊων κολυμβίδων
 τὴν ἄλμην, ἢ θέρμων ἀφέψημα. Σικύας τε κατὰ τῷ
 ἰοχίᾳ μετὰ φλογώσεως, ἢ καὶ ἐγχυράξεως· καὶ καθαρ-
 τέον διὰ τῆς ἱερᾶς, ἢ κοκοκύνθης· ὡφελεῖ δὲ καὶ ὁ ἀπὸ
 ῥαφα-

Θερμανθέντων] Codd. A. et C. καταθερμανθέντων. Cod. E. θερ-
 μαθέν.

ἄλευρον] Codd. A. et C. ἀλεύρω. Paulus ἀλεύρω. et ita mox ice-
 rum ἀλεύρω αἶρινον.

μετὰ ὄξυμέλιτος — νίτρε] Exulante Cod. E.

ἄλευρον] Cod. A. et C. ἀλεύρω ῥιτίνης.

ῥιτίνης] ῥητίνης ita Paulus.

καλαμίνθα] Codd. A. et C. καλαμίνθης.

καὶ τὴν] Codd. A. C. et E. ἢ τὴν conf. c. 209.

μόνην] conf. c. 119.

κατάπλασσε] Codd. A. et C. κατάπλασθεν.

δι' αὐτὰς] Paulus δὲ αὐτὰς recte Codd. A. et C. δὲ αὐταῖς. Con-
 trario modo peccatum a non Loupian lib. II. p. 63. ὁ κίττος
 δὲ ἀμφοτέρων μίσος. leg. δι' ἀμφοτέρων. et mox διατάξας.

ὅπῃ] Vox ignorata hic Codd. A. et C.

μέγεθος] Cod. E. μέλιτος.

κασσίριον] Cod. A. et C. κασσίριος δραχμ. α'. Paulus quoque κα-
 σσίριον.

ὡς] abest a Codd. A. C. in Cod. E. ejus loco habetur δραχμ. δ.

καὶ] Codd. A. C. et E. ἢ.

δραχμ. α'] Cod. E. δραχμ. β'.

ἐνέματι] Codd. A. et C. ἐνέμασι.

cidis calidis. Cataplasmata vero imponenda ex lupinorum farina cum oxymelite et lolii farina, cum resina et nitro et calamintho, et canchry, et lauri bacis. Imo calaminthum ipsum ad cataplasmatismis modum adhibitum, cum oxymelite prodest. Potui vero dandus cyrenaicus liquor, ervi pondere, vel castoreum, vel ova cum oxymelite et opopanax drachma. Clysteribus vero utendum, ex melle, nitro, terebinthino cum centaurei decocto, vel elaterii cum melle, vel olivarum colymbadum muria, vel lupinorum jure. Cucurbitulae etiam coxae cum flamma et cute incisa, sunt admovendae. Et hiera et colocynthide sunt purgandi. Vomitus etiam a radicularum succo adjuvat. Illitionibus etiam acopis est utendum ex euphorbio, py-

M 4

rethro,

τερεβινθίνης] Codd. A. et C. τερεβινθίνης.

σύν] Codd. A. et C. συναφισήματα.

ἐνε] omissum in Codd. A. et C. Cod. E. καὶ ἐνιον.

ἐνε] Xenophoni memorab. lib. I. c. 3. p. 32. ἐνίσι γὰρ τι τὰ φαλέγγια κατὰ τὸ δῆγμα. Theophylactus Simic. Quæst. Phys. VII. τὰς πληττέρας ἀνάστα γαλήνην σοφίζεσθαι τῇ θαλάττῃ, ἐνέιτας τὸ ἔλασσον.

κολυμβάδων] Codd. A. et C. τῶν ἀλμάδων. vid. Wholerus Itinerar. T. II. p. 115.

θέρμων] Codd. A. C. et E. λεπτίων.

σικύως] Hippocrates de locis in homine p. 87.

κατά] Codd. A. et C. μετὰ.

ἰσχίς] Codd. A. et C. αἰσχίς.

μετὰ] Codd. A. et C. καταφλογώσεως.

καί] delent Codd. A. C. et E.

κολοκύνθης] Codd. A. et C. κολοκύνθιδος ἀπέβρεγμα διὰ κοιλίαν.

κολοκύνθης] Cod. E. κολοκύνθιδος ἀπέβρεγμα. Addidit doct. Cores post quæ vox sequitur, quam nec legere nec harrolari potui; quæ qualis sit patet ex lectione codd. A. et C.

ε] Deletus articulus in Codd. A. et C.

ῥαφανίδων ἔμετος. Χρᾶσθαι δὲ καὶ τὰ ἀκοπα ἀλείμματα, ὅον ἐυφόρβιον, πύρεθρον, ὀποπάνανα, πέπερι, κασόριον, κήριον, τερεβινθίνην, χαλβάνην, καρδίνον τε, καὶ γλευκίνον, κυπρίνον, τὲ καὶ πηγάνινον. Ἐμπλαστρεῖ δὲ ἡ διὰ δάφνης καὶ ἡ πηγανηρά. Ἐπιτιθέσθαι δὲ καὶ τὴν ἰβηρίδα μετὰ σέατος χοιρεῖς, ἢ ἰσχάδας μετὰ σιγήπεως· ἐπίπασσε ἐν τῷ λουτρῷ προκαλείψας ἐλαίῳ κυπρίνῳ καὶ καρδί-

[ῥαφανίδων] Codd. A. et C. ῥεφανίδος.

χρᾶσθαι] Codd. A. et C. χρῆσθαι.

καὶ τὰ] Codd. A. et C. καὶ τοῖς ἀκόποις ἀλείμασι.

ἐυφόρβιον] Codd. A. et C. ἐυφώλβιον.

πύρεθρον] additum in Cod. A. et C. κατ'χεῖ. in Cod. E. κάτ'χειον.

κήριον] Codd. A. et C. κηρόν. conf. c. 200.

τερεβινθίνην] Codd. A. et C. τερεβινθήην.

τε, καὶ] omittuntur in Codd. A. et C. et olea illa omnia in casu secundo. De quibus ita iudicat doct. Cores. Cod. E. addit ῥε δάφνην post χαλβάνην. Caeteram enumeratio horumce remediumum ita facta est, ut stupenda barbarie, alia in dativo, alia in accusativo, quaedam etiam in genitivo, promiscue nullaque servata analogia scribantur.

ἐμπλαστρεῖ] Codd. A. C. et E. ἐμπλαστρα.

ἡ] Codd. A. et E. τό, τέ.

δάφνον] Codd. A. et C. δάφνην. Cod. E. τὰ τε διὰ δάφνην.

πηγανηρά] absque articulo Codd. A. et C. Cod. E. τὰ πηγανηρά.

ιβηρίδα] Codd. A. C. et E. ἰβηριάδα. Paulus l. c. ἦν δὲ καὶ λεπίδεον, οἱ δὲ ἀγριοκάρδαμον προσαναγορεύουσιν· ἡ δὲ παρ' ἡμῖν φασμένη θαμνάδας, παραπλήσια δάφνης τὰ φύλλα καὶ μερίζονα ἔχουσα. Salmasius de Homon. Hyles Iatr. c. 17. Galenus l. c. p. 310. Matthiolus ad Dioscoridis lib. l. c. 147. p. 266.

χοιρεῖς] Codd. A. et C. χηνεῖς.

ἡ] omissum in Codd. A. et C.

σιγήπεως] Codd. A. et C. σιγήπεος.

ἐπίπασσε] Codd. A. et C. ἐπίπασον δέ. Cod. E. ἐπίπασσας δέ.

rethro, opopanace, pipere, castoreo, cera, terebinthina, galbano, nardino item oleo et glaucino, cyprino item et rutaceo. Emplastra vero profunt et quod e lauri baccis constat et peganera. Imponi etiam potest iberis cum suillo adipe, vel carycae cum sinapi a balneo, illito tamen prius oleo cyprino et nardino, inspergi possunt. Picis drachmae duae, sulfuris drach-

M 5

ma,

ἐκ τῷ λουτρῷ] Locus ita interpungendus: συνήπειας. Ἐπίπασσι. verbum hoc non ad praecedentia pertinet, sed referendum ad ea quae sequuntur. Duplex expositio verborum ἐκ τῷ λουτρῷ, vel enim post ea subaudiendum ἐλθόντος vel ἀπέντος, quod verbum haud raro subintelligi notat Schol. Aristophanis ad Acharn. vs. 625. conf. Wesselingius Probab. c. 9. p. 79. et cl. Gomerus ad Orphei Argon. vs. 600. Herodianus lib. 1. c. 54. ἐλθόντι δ' αὐτῷ ἀπὸ τῷ λουτρῷ. Reduces a balneo ungi antiquissimus mos fuit, vid. Athenaeus lib. 1. c. 19. p. 24. et Schol. Aristophanis ad Plut. vs. 616. Terentius Phorm. Act. II. Sc. 2. vs. 25. nam uncti balneum non intrabant teste Plutarcho T. I. p. 252. contrarium affirmat Nouwerius ad Petronii c. 28. Theophrastus Bulg. ad Ev. Matthaei c. VI. p. 36. παλακοὶ χρεῖς σκητῶν τὸ ἀλύφειδάς ἐλαίῳ μετὰ τὸ λουτρῶν. in balneis ungi periculo non vacare credebant. vid. Synesius de febr. c. 1. p. 50. quemadmodum etiam post cibum sumtum. Glossae Leid. Vofs. MII. ad Juvenalis Sat. 1. vs. 143. Antiqui indigesto cibo ad balneum peruehant, et inde eis apoplexia, colera, caeteraeque infirmitates nascebantur. Periculosum est enim vitos futuros ingredi balnea. Vel ἐκ τῷ λουτρῷ explicandum per μετὰ τὸ λουτρῶν. Demetrius Chalcond. apud Achill. Statium observat. c. 20. ἐηλοὶ δὲ (ἐκ) καὶ τὸ ὕστερον, ὡς παρὰ Σοφοκλέϊ.

Ἄ δ' ἐκ τῶν δὲ δράσῳ, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμῷ.

ex Oedip. Tyr. vs. 243. ubi Scholiasta ita haec exponit, εἶναι ἀπ' (ὅτι) αὐτῶν ἀναγκάσθαι τῶν πραγμάτων. ut latini ex. Suetonius lib. 1. p. 96. et mox ex praetura proficiscens in Hispaniam. Aeschines Asiach. p. 158. ἐκ μεσημβρίας δὲ παρέσει μοι. ubi Hieron. Wolsius p. 287. μετὰ μεσημβρίαν recte explicat: quum significationem quoque innuit Aristoteles de G. A. lib. 1. c. 18. p. 1227. cui junge Schol. Homeri ad Iliad. E. vs. 865. Hippocrates de Diaeta lib. 1. p. 206. καὶ διαταίσι χρείσθαι ἐκ τῶν πυρήσεων. conf. Raphaelius ad Marci c. VII. 2. p. 386. Caeterum apud Aeschinem addito articulo legere malletm ἐκ τῆς μεσημβρίας, quem non negligunt scriptores ut patet ex exemplis adlatiis.

καὶ] Absc. a Codd. A. et C. Cod. E. ἦ.

καρδίῳ πίσει δραχμ. β'. θείῃ δραχμ. α'. ξηρὸν χρῶ,
ἢ σμύρναν, θείον καὶ πίσσαν.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΙΤΙΔΟΣ

καὶ ποδάγρας

Κ Ε Φ. ΣΙΣ'.

Ὅτι μὲν τοῦτον τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως ὅλα τῆ
σώματος ἀρρώστειας τὲ καὶ καχεκτίας τὰς ρευματικὰς
γίνεσθαι διαθέσεις, ὁλόν· ῥέει γὰρ ἡ ἀθροισμένη περιε-
σίς ἐκ τῶν ἰχυροτέρων ἐπὶ τὰ ἀσθενέστερα μέρη, οἷον
πόδας, ἢ χεῖρας· ἀλλ' εἰ μὲν εἰς τὰς πόδας, ποδάγρα
καλεῖται· εἰ δὲ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ καθ' ὅλα τὰ ἄρθρα,
ἀρθρίτις ὀνομάζεται. (Ὁ δὲ πλεονάζων χυμὸς ὅτε μὲν
χολώδης, ὅτε δὲ αἱματικὸς, ἄλλοτε δὲ μελαγχολικὸς,
ἢ φλεγματικὸς, καὶ αἷμὸς εὐρίσκεται· ἐὰν ὅτε δὲ καὶ
μικτός.

ΘΕΡΑ-

δραχμ. β'.] Codd. A. C. et E. Γο. β'.

θείς δρ. α'.] Exstat e Codd. A. et C. Cod. E. θείς οὐγ. Γ. β'.

ξηρὸν] Codd. A. et C. ξηρῶ. Cod. E. ξηροῖς.

θείον] Codd. A. et C. καὶ θείον.

ἢ σμύρναν, θείον καὶ πίσσαν] omissa in Cod. E.

Cap. CCXVI. Cod. E. ρσϛ'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ ποδάγρας. Codd. D. et E. περὶ ποδά-
γρας καὶ καχεκτίας. Cassus lib. IV. c. 24. Galenus loc. loc.
lib. X. p. 307. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 12. Caelius
Aurel. morb. chron. lib. V. c. 2. Alex. lib. XI. c. 1. Pau-
lus lib. III. c. 78. - Actuarius lib. I. c. 45.

ταῖον] Redundat hic ταῖον, ut saepe apud Moschionem de morb.
mulier. observante Comr. Gesnero p. 56. nili statuamus colle-
ctivum hic esse apud auctorem ex quo haec haurit noster,
nec tamen immutare voluit, vid. Devarius de particul. p. 351.

καχεκτούσης] Cod. E. καδεκτούσης.

γίνεσθαι] Codd. A. et C. γένεσθαι.

ma, siccis utitor, vel mirrham, sulphuri et picem adhibe.

DE ARTICVLARI MORBO

ET PODAGRA.

C A P. CCXVI.

Quod igitur facultate nutriente totius corporis imbecilliore, et malo habitu laborante fluidos affectus nasci contingat, manifestum est. Materia enim collecta a fortioribus ad imbecilliores particulas, ut pedes et manus fluit. Cum itaque ad pedes decumbit, podagra vitium appellatur. Si vero ad manus, et ad omnes articulos, arthritis dicitur. Exuperans vero humor modo biliosus, modo sanguineus, interdum pituitosus, vel atrabilarius et crudus invenitur.

CVRA.

δῆλον] Exulat e Codd. A. et C.

ἐπὶ τὰ] Codd. A. C. et E. εἰς τὰ.

μόρια] Codd. A. C. et E. πάντων μόρια.

ἀλλ' ἂ] Codd. A. et C. ἀλλ' οἱ. Cod. E. ἀλλ' ἢ μὲν.

ἢ δὲ] Cod. E. ἢ δὲ.

ταῖς χεῖρας] Suspicetur quis excidisse post hanc vocem χεῖρας vel χερσῶν aut χερσῶν, vid. *Diaderus* ad *Martialis* lib. I. epigr. 88. sed forte nihil deest et auctor satius habuit ea quae in manibus accidunt, ad tophos referre c. 222. Suadere hoc videtur *Casauboni* observatio ad *Petii* Sat. V. p. 392. quam hic adpono. „Lapides qui in articulis concreverunt Graeci vocant et philosophi et medici πύλας. Horum tanta copia in affectis partibus aliquando generatur, ut prodigii similis res sit. Vivebat non procul urbe, cum haec scriberem, vetus quidam arthriticus, e cuius corpore (exibant autem ex omnibus partibus) plus vel exciderat, vel extractum fuerat lapidum, quam quantum ipse penderet.“

ἀρθρίτις] Codd. A. et C. ἀρθρίτης.

καὶ ἔλα] *Plinius* Sec. lib. I. ep. 12. iam enim dolor non pedibus solus, ut prius, infidebat, sed omnia membra pervagabatur.

καὶ] Cod. B. τὲ καὶ.

ἔστι] Codd. A. et C. ἔστι. ὅτε καὶ.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙ ΧΟΛΩΔΓΙ

Χυμῷ ῥευματισομένῳ.

Κ Ε Φ. ΣΙΖ'.

Τὸ μὲν γὰρ χολῳδες ῥεῦμα πρὸς τῷ τῷ χρώματος
ὑπόχρω τὲ καὶ ἐξερύθρω, καὶ θερμασίας συναΐθῃσιν, καὶ
τὴν ὀδύνην ὀξύτεραν ἐργάζεται, καὶ ταχέως ἐκδίδεται.
Ἀρχὴ δέ σοι τῆς θεραπείας ἀπὸ τῷ ῥοδομέλιτος καθαρ-
τικῷ

Cap. CCXVII. Cod. E. ρΓγ'.

Θεραπεία] Codd. A. et C. περὶ θεραπείας τῶν χολῳδῶν παθῶν.
Paulus lib. III. c. 78.

Χολῳδα] Cod. D. χολῳδη.

τὸ μὲν γὰρ] Solum hoc caput inchoavit noster particula γάρ,
quod poetis solemne esse observat Schol. Euripidis ad Phoeniss.
v. 893. sed eam codices manu exarati non agnoscunt qui ha-
bent τὸ μὲν χολῳδα ῥευματος τὸ χρῶμα ὑποχρῶνται. ita Cod.
A. Cod. C. τῷ χρῶμα. Cod. B. αὖ ἐπὶ χολῳδα ῥευματι. Cod.
E. tamen τὸ μὲν γὰρ χολῳδες. Pro ὧν leg. τῶν. Lucianus
Dial. Fabulos. p. 79. Ἐστὶ γὰρ τις — ἐν ὕδατι θεός.

ῥεῦμα πρὸς] Cod. E. ῥεῦματος.

τῷ τῷ χρώματος] Cod. E. τῷ χρῶμα. De colore cutis Io. Chrys-
ostomus T. I. p. 298. ὥστε πάλιν τῆς ἀρετῆς τὰ χρώματα
ἐπανθῶν τῷ προσώπῳ.

ὑπόχρω] Cod. E. ὑποχρόν.

ἐξερύθρω] Codd. A. B. C. et E. ἐξερύθρον.

συναΐθῃσιν] Codd. A. C. et E. αἰθῃσιν. Cod. B. αἰθῃσις. Jambli-
chus de myster. p. 60. τὴν δὲ αἰθῇ συναΐθῃσιν καὶ παρακλόν-
θῃσιν ὑπάρχειν.

ὀδύνην] Cod. A. ὀδύνην. Cod. B. καὶ ἡ ὀδύνη ὀξύτερα.

ἐργάζεται] migrat hoc verbum ex Cod. B.

ἐκδίδεται] Addunt Codd. A. C. et E. κατὰ τὸ δέμα.

ἀρχή] Codd. MSS. Ταύτας δὲ κατὰίρειν διὰ τὸ ῥοδομέλιτος.

σοι] Σοι redundat, ut μοι itidem apud scriptores, ut apud Try-
phodorum v. 337. et 406. et Aelianum H. A. lib. VI. c. 51.
unde recte illud in versione omisit Martius et caret accentu.
vid. Devarius de particul. p. 129. Alciphron lib. II. ep. I. p.
202. τὰ δὲ κοσμεῖν σοι τὸν οἶκον, ubi Berglerus. Nihil huc fo-
cere videtur σοι. Neque refugiunt ejusmodi elegantias Styli
recen-

CVRATIO EORVM QVI

BILIOSI HVMORIS FLVXIONE LABORANT.

CAP. CCXVII.

Biliosa defluxio praeter colorem pallidum et rubi-
um, caloris sensum, doloremque acriorem efficit, et
confestim erumpit. Initium purgationis esse ex
rhodo-

recentiores. *Adrianus* de dignet. morb. lib. I. c. 44. καὶ τὸ
δῆλόν σσι. *Tatianus* or. ad Graec. p. 42. τί μοι τὸν Θεόν
σευλήκατε. *Orpheus* de Lapid. c. X. vs. 30.

— καὶ γὰρ μοι ἐπισπόμενός μοι ὄγ' ἀνῆλθ'.
ubi posterius redundat. Poetae huic οἱ particulam esse exp'e-
ritam observat cel. *Ruhnkenius* epist. crit. II. p. 69. sed vid.
cl. *Gesneri* index in *Orpheum*. *Nicetas Choniatus*. *Annal.* lib. I.
p. 67. ὅς προῖόν δηλώσει τὸ λέγειν μοι. conf. lib. V. p. 163.
ubi οἱ redundat. *Nonnus* *Evang. Joannis* c. VII. vs. 108.

— — ἐμοὶ δεδάσσι πολῖτας.

ubi *Sopringius* suo exemplari adlevit: ἐμοὶ ornatus causa, ut
alibi. Ei adstipulatur *Commelinus* ad *Heliodori* lib. II. p. 117.
sed locus in gravi mendo cubat, quem ita refingo: ἢ μὴ
ἐλευθέρω ταύτην ἔσται, καὶ ἐλευθέρω πρὸς γάμον ἐκδώσει. δα-
σιν καὶ ταῖν, ἣν δὴ κ. τ. λ. Quāli mendo eundem foeda-
tum arbitror lib. IX. p. 440. πρὸς ἐναντίας σφισὶν ἢ καὶ ἀσκαπ-
τε. leg. πρὸς ἐναντίας ἐνάντιον, vel αὐτίον σφισὶν ἢ. *Aelianus*
H. A. lib. II. c. 26. ἀντίς τῇ αὐγῇ τῶ ἡλίου ἱσησιν αὐτάς.
Graecos imitati sunt Latini. Praeclara in hanc rem est obser-
vatio eruditissimi theologi *Francisci Martini* *Epistolar.* p. 504.
cujus verba adponere non gravabor, quod liber paucorum ma-
nibus hodie teritur. „Opus esse videtur, ut tibi tanto Heroi
„suppeditem argumentum, id est, orationem *Ciceroni*. Quae-
„to ergo, cum tam diu latueris, an latere etiam datum
„habeat? Qui ita sentiunt, muniunt se autoritate *Lucani*, qui
„dixerit,

Tu mihi causa late —

„Ino *Ciceronis* etiam in *Caecilium*: Nihil agis, nihil moliris,
„quod mihi latere valeat etc. Exiguū momentum, si aliud
„non habent. Nam inter elegantias autem χαρίεντων non
„minima est, si vox aliqua praesertim talis, παραδία, quae
„non venit in constructionem. Plane ut apud eundem *Cicero-*
„nem de *Caecilianis*, Qui mihi accubantes in conviviis, cum
„nimum quantum abfuerit, ut *Ciceroni* accubarent. Hoc te
„approbaturum confido.“ Adde cl. *Bachium* ad *Xenophontis*
oeconom. c. 3. p. 18.

[δεμῖτες] addunt codices Mss. τὸ κ. conf. *Alex.* lib. XI. p. 601.

τικῶ, ἢ τῷ διὰ τῶν μίλων τῶν κυδωνίων καὶ τῷ διὰ τῆς
 πιγῶς ἀντιδότη. Ἐξώθεν δὲ τῷ ῥοδίῳ χρῆσώμεθα
 μετὰ τῆς λευκῆς τῆς ὡῆς, καὶ βραχέος οἴνου, καὶ ταῖς
 ψυχάσαις τῶν βοτάνων, οἷον εὐρύχην, ἀνδράχην,
 ὑσπυρίαν, αἰσώαν, τῇ ἐκ τῶν τελευμάτων Φακῇ, σερεῖ,
 μήκιον Φύλλοις, πολυγόρην, μανδραγόραν Φύλλοις,
 ῥόδοις χλωροῖς· ταῦτα μετὰ ψυχῶν, ἢ κριθίνης ἀλευ-
 ρῆς καὶ ῥοδίνης καταπλάσσοντες.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΕΡΤΣΙΠΕΛΑΤΩΔΟΥΣ

Φλεγμονῆς.

Κ. Ε. Φ. ΣΙΗ'.

Ἐρτυπιπελατώδης δὲ οὖσης τῆς Φλεγμονῆς τῶν ἄρ-
 θρων, παρηγορεῖ κολοκύνθης νεαρῆς τὸ λέπος ἐπιτιθέμε-
 νον,

μίλων] Codd. Mff. τῶν μιλωνιδωνίων. Alex. l. c. p. 602.

καὶ τῷ] Codd. Mff. ἢ διὰ.

ἀντιδότη] ignorant codices.

χρῆσώμεθα] Cod. B. χρῆσόμεθα.

μετὰ τῆς] Codd. Mff. μετὰ ὧν.

λευκῆς] l. λευκῆς.

βραχέος] Codd. A. et C. βράχους.

ψυχάσαις] Codd. A. et C. τῶν ψυχαστῶν βοτάνων. Cod. B. τῶν
 ψύχασαν ἀγωγὴν τῶν βοτάνων.

εὐρύχην] Quare hic tertio casu scribuntur, et omnia casu secundo
 efficiunt Codd. A. C. et E. Cod. B. vero quarto.

Φακῇ] Paulus τὸν φάκον.

σερεῖ] abest a Cod. E.

πολυγόρην] Cod. E. πολυγόρη.

φύλλοις] φύλλα Cod. E.

Rhodomete purgante vel eo, quod ex malis cotoneis
constat, et ex pice antidoto. Extrinsecus vero rosa-
ceo utemur cum ovi luteo et pauxillo vino, et herbis
refrigerantibus, ut solano, hyoscyamo, sempervivo,
lenticula palustri, feride, papaveris foliis, herba san-
guinali, mandragorae foliis, et rosis viridibus. Haec
cum mica panis, vel farina hordeacea et rosaceo ad
cataplasmatum modum adhibentur.

CURATIO INFLAMMATIONIS

ERYSIPELACEAE.

C A P. CCXVIII.

At in erysipelacea articulorum inflammatione cu-
curbitae sylvestris recentis cortex impositus dolorem
mitigat. Peponis praeterea et cucumeris caro, vel
per

μανδραγόρι] Cod. B. μανδραγόρι.

ρύλλοις] Cod. E. φύλλα.

ρόδοις χλωροῖς] Cod. E. ῥόδων χλωρῶν.

ψυχῶν] Cod. B. ψυχῶν.

καταπλάσσειν] Cod. B. καταπλάττειν.

Cap. CCXVIII. Cod. E. ρGδ'.

εραπειᾷ] Cod. A. περὶ ἐρυσιπελατῶδους φλεγμονῆς. Cod. C. περὶ
ἐντὶ πελατῶδους. Cod. D. περὶ ἐρυσιπελατῶδους φλεγμονῆς.

Ερυσιπελατῶδους] Codd. A. et C. Ἐρυσιπελατῶδους.

κολοκύνθης] Codd. A. et C. κολοκινθίδος.

καρπῶς] Cod. B. καρπῶν.

ἄπο] Cod. E. ἀπὸ. Moschio de morb. mulier. c. 121. et 137.

νον, πέπονός τε καὶ σικύε ἢ σάρεξ. καθ' ἑαυτὰ δὲ καὶ
 μετὰ ἄρτα· περόνικας τὲ φύλλα σὺν ἀλεύρω, ἢ φύλλον
 σὺν κριθίνῳ. ἄλλο. μαλάχας ἐψήσας χλωρὰς λείωσον, καὶ
 φύλλον ἰξοποιήσας πρόσβαλλε, καὶ ὠῶν τὰ κροκά καὶ
 ῥόδινον ἐπιτίθει. ἄλλο. κρόνον καὶ ὄπιον σὺν αἰεζώε χυλῶ
 κατὰχρει, ἢ μετὰ ψυχῶν κατὰπλασσε· ἢ τὸ ὄπιον καὶ
 τὸν κρόνον σὺν γάλακτι ἐπίχρει· ἢ ἀναλαμβάνε τῆτο
 κηρωτῇ ῥοδίνῃ καὶ ἐπιτίθει. ἄλλο. ψυχὰς ἐν ὀξυκράτῳ
 βυξίας, καὶ αἰεζώε, καὶ σρύχνα ἢ ἀνδράχνης, ἢ κωδύων,
 καὶ φοινίκων σάκεας τὸ ἴσον ἐπιτίθει. Μετὰ δὲ τὴν χρῆ-
 σιν τῶν ἀνοδύνων χρῆσον τῇ διὰ χυλῶν, καὶ τῷ ψιτ-
 τανίῳ, ἢ τῇ διὰ τῆς ἀλθαίας.

ΘΕΡΑ-

πέπονός] Codd. A. et C. πεπονοί τε. Cod. B. πέπονός τε.

ἢ σάρεξ] Caret articulo Codd. A. C. et E.

δὲ] Codd. A. et C. τε. Cod. B. καὶ αὐτὰ τε. Cod. E. καθ' ἑαυ-
 τὰ τε καὶ μετὰ τῷ.

περόνικας] Cod. B. περινιάδος, leg. περιδικιάδος ut Alex. lib. XI.
 p. 611. Apulejus de vir. herb. c. 83.

τε] non agnoscunt Codd. A. C. et E.

φύλλον] Codd. A. et C. ψύλλον. Cod. B. φύλλος. Cod. E. ψύλλω.
 Alex. l. c. p. 608.

ἄλλο] exulat e codd. MSS.

μαλάχας] Cod. B. μαλάχη.

χλωρὰς] Codd. A. et C. χλωρὰς. Cod. B. χλωρόν.

λείωσον] Cod. E. λειώσας.

φύλλον] Cod. B. ψύλλω ἴσα ἄρτα. Codd. A. et C. ψύλλον ἴσον
 ποιήσας. Cod. E. ψύλλου.

ἄλλο] Cod. E. delet. Caput novum hic faciunt Codd. A. et C.
 cum hoc lemma: Θεραπεύει καὶ ἐρεσιπύλας. Ῥόδινον ἐλαι-
 ον, ἀνιδαλελαίον, κήριον τρακτὶ, ψιμμίδιον. pergunt deinceps
 ut editum.

κρόνον] Cod. B. κρίνον.

καὶ] abest a Cod. B.

χυλῶ] Cod. A. et C. χυλόν.

per se vel cum pane adhibita. Perditii item folia cum polenta, vel psyllium cum farina hordeacea. Aliud. Virentes malvas coctas terito, et psyllium in viscum redactum adlicito. Aut ovorum lutea cum rosaceo imposito. Aliud. Crocum et opium cum semipervivi succo illinito vel cum mica ad formam cataplasmatidis inducito. Vel opium et crocum cum lacte inungito. Vel cerato rosaceo eadem excipito et imposito. Aliud. Micam in posca macerato, et semipervivi, solani et portulacae vel papaveris capitum, et dactylorum ossium singulorum par pondus imposito. Post usum vero medicamentorum, quae dolorem leniunt, utiliter etiam emplastra, et quod ex succis consistat, et diachylon dicitur, et psittacium, et quod ex althaea est, adhibentur.

CVRA-

ῥοδίνῃ] omissum in Codd. A. et C. Cod. B. κηρωτὴν ῥοδίνην ἐπιτίθει.

ἄλλο] abest a Codd. A. C. et E. Cod. B. ἄλλο.

ψυχᾶς] ψυχᾶς Cod. B.

αἰεζῶς] Cod. B. omnia, quae sequuntur, casu quarto exhibet.

καὶ σεύχυν] Codd. A. C. et E. ἢ σε. nihil mutandum. καὶ idem quod ἢ. Hippocrates Coac. Praenot. 363. ἀνθημέρους καὶ τριταίους κτείνει. conf. Elsnerus ad Marci c. IV. 27.

καδύν] Cod. B. καδύς μετὰ σαρκὸς φοινίκων ἐπιτίθει.

καὶ φοινίκων] Cod. E. delet καὶ.

τὸ ἴσον] ignorant Codd. MSS.

χυλῶν] Codd. A. C. et E. χυλῶ.

καὶ τῶ] Codd. A. C. et E. ἢ τῶ.

ψιττακίῳ] Cod. B. ψυττακίῳ.

διὰ τῆς] delent Codd. A. et C. Codd. B. et E. δι' ἀλθαίας.

ἀλθαίας] Codd. A. et C. ἀλθίας. Alex. lib. XI. p. 617. Paulus lib. VII. c. 17. Apulejus de vir. herb. c. 39.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙ

πλήθει χυμῶν ῥευματιζομένων.

Κ Ε Φ. ΣΙΘ'.

Ἐφ' ὧν ὁ πλεονάζων χυμὸς αἱματικός ἐστι, Φλεβοτομία χρηστέον· γνώση δὲ ἐκ τῆς χειρὸς· αἱματώδης γὰρ ὁ ὄγκος καὶ ἐκ ἐπόδυνος· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν Φλεγματικωτέρων, καὶ μελαγχολικωτέρων Φλεβοτομητέον· ἐπειδὴ καὶ τέτοις ὁ χυμὸς ἐν ταῖς Φλεψὶν ὡς μάλιστα περιέχεται· εἴτα καθαρτέον διὰ τῆς ἱερᾶς· ληπτέον δὲ καταπότια τοιαῦτα. ἀλόης, κολοκυνθίδος, ἑλεβόρου μέλανος, σιαμμωνίας ἀνὰ οὐγΓ. α'. εὐφορβίᾳ οὐγΓ. 5". νίτρε οὐγΓ. 5". κράμβης χυλᾷ τὸ ἀρκεῖν, δίδω πρὸς δύναμιν. Τὰ δὲ ἔξωθεν ἐπιτιθέμενα πρὸς τὴν πλεονάζουσαν ὕλην παρασκευαστέον. Χρᾶσθαι δὲ καὶ τὰ δι' ἐρμοδακτύλῃ.

ΠΕΡΙ

Cap. CCXIX. Cod. E. ρΓε'.

Θεράπεια] Cod. D. περὶ τῶν κ. τ. λ.

τῶν ἐπὶ] Articulus migrat e Codd. A. et C.

χυμῶν] Codd. A. et C. χυμῶν. et mox χυμὸς.

ἐφ'] Codd. A. et C. ἀφ' ᾧ δὲ. Cod. E. ἐάν δὲ.

αἱματικός] Cod. E. ῥευματισμός.

δὲ] Codd. A. C. et E. γὰρ.

ὄγκος] articulus abest a Codd. A. C. et E. Cod. B. ὁ τόπος.

ἐπόδυνος] Codices recte ἐπάδυνος.

μελαγχολικωτέρων] Codd. A. et E. μελαγχολικωτέραν.

τέτοις] Cod. B. τέτρε. Cod. E. ἐπὶ τέτοις δὲ καί.

χυμὸς] Codd. A. et C. χυμῶν.

ληπτέον] Codices Vind. χρηστέον. Cod. E. χρηστέον δὲ, omisso καί.

CVRATIO EORVM QVI OB

HVMORVM COPIAM FLUXIONE LABORANT.

C A P. CCXIX.

In quibus vero exuperans humor sanguineus est, venae sectione utendum, quod ex colore cognosces. Sanguinolentus enim tumor est, nec magnum dolorem movet. Sed et in pituitosioribus et melancholicis sanguis mittendus. Nam in his quoque humor ut plurimum in venis continetur. Purgandi deinde sunt hiera, et sequentes pilulae sumendae. Aloës, cucurbitae sylvestris, veratri nigri, scammonii singulae unciae, euphorbii unciae semissis, nitri tantundem, succi brassicae, quantum satis est. Dantur pro virium ratione. Quae vero extrinsecus imponuntur, ad materiam redundantem parari debent. Catapotia etiam ex hermodactylo utiliter adhiberi possunt.

N 2

DE

καταπότια] Codices καταποτικές. Sunt hae pilulae Alexandri Trall. quas ipse in hunc usum parabat, vid. eum lib. XI. p. 615. scammonium autem omissum, ei ex nostro reddendum.

τοιούτης] deficit in Codd. A. et C. Cod. B. τειστέας.

αλόης] Codd. A. et C. αλώης.

κολοκυνθίδος] Codd. A. et C. κολοκύνθης.

ήλεβόρου] Juvenalis Sat. XIII. vs. 97.

μέλανος] Codd. A. et C. μέλεος.

σκαμμόνιας] Cod. B. σκαμονίας.

ευφορβίας] Codd. A. et C. ευφολιβίς.

δγλ. σ".] delet Codd. B. et E. Codd. A. et C. Γο σ'.

κράμβης] Cod. B. ή ήρ.

χρησθας] Codd. A. et C. χρεῖθας.

καί τε] Codd. A. et C. neglecta copula τας. Cod. B. τῶ.

ερμοδακτύλα] Cod. E. έρμοδακτύλα. De medicamenti hujus compositione varia vid. Alex. lib. XI. p. 645.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΦΛΕΓΜΑΤΙ

ῥευματιζομένων.

Κ Ε Φ. ΣΚ'.

Φλεγματικῶ δὲ ὄντος τῷ ῥεύματι, λευκὸς καὶ οἰδηματώδης γίνεται ὄγκος, καὶ τὴν ὀδύνην ἐμφωλεύσάν τε καὶ βραδυτέραν, εἰς ὄγκον ἐκδιδομένην ἔχει. Τέτοις μετρίας μὲν ἔσης τῆς ὀδύνης ἢ τε κρέμβη χλωρὰ καταπλαττομένη, καὶ τὸ σέληνον, καὶ ἡ κόρυς, καὶ ἡ περισερῶν συμφέρει. Ἰχυρότερον δὲ σίτινον ἄλευρον, ἢ αἶρινον, ἢ τερεβινθίνης κατάπλασμα διὰ μελιγῆρας, ἢ ὄντα λεπτὰ σὺν ὀλίγῳ κυπρίνῳ, ἢ κρέμβης ῥίζαν κεκαυμένην σὺν σῆατι, ἢ αἰγῶν κόπρος μετὰ κριθίνῃ ἀλέυει
σὺν

Cap. CCXX. Cod. E. ρGγ'.

ἐπ.] omiffa praepositio in Codd. A. et C.

λευκός.] Deest in Cod. E.

οἰδημαί ὄδης.] Cod. E. αἰματώδης.

γίνεται.] Codd. A. C. et E. φαίνεται ὁ ὄγκος. Articulus abesse nequit.

ἐμφωλεύσάν.] Codd. A. et C. ἐμφωλεύσαν, male. Adrianus V. H. lib. II. c. 42. καὶ τοῖς ταλάροις ἐμφώλευον δρῶντες. Gregorius Naz. or. de Theolog. p. 8. μὴ ἐμφωλευετα τοῖς ὕλαις κακέρχοις. M. Antoninus lib. III. c. 7. p. 57. Philippus interpres Horapollonius lib. II. c. 90. Eustathius de Eugastrom. p. 347. Jo. Chrysostomus in Psalm. IV. p. 536.

βραδυτέραν.] Leg. βραδυτέρον, sublata distinctione post hanc vocem; ac ita codices MSS.

ἔχει.] Exulat hoc verbum ex Codd. A. et C. Cod. B. ἔχει· σὺν τοῖς.

μετρίας.] Codd. A. et C. μετρίαν.

κρέμβη.] Codd. A. et C. κρεμβία. An κρεμπία? vid. Du Cange p. 751.

καταπλαττομένη.] Codd. A. et C. καταπλαττομένη.

σέληνον.] Recte codices σέλινον.

DE HIS QVI FLVXIONE

LABORANT EX PITVITA.

C A P. CCXX.

At si fluxio pituitosa fuerit, tumor oritur albus et laxis, et dolorem habet delitescentem, et omnino tardius erumpit. His itaque ubi mediocris est dolor, brassica viridis ad cataplasmatism modum inducta, apium item, conyza et verbenaca prodest. Fortiora porro sunt farina frumentacea, vel lolii, vel terebinthina ex mulsa inducta, vel vino tenui, cum pauxillo olei cyprini seu nardini. Brassicae item radicem combustae cum adipe, vel caprillum sterco cum farina hordeacea, sic, ut mulsa quoque addatur, ad cataplas-

N 3

matis

κόνιζα] Perperam codd. A. et C. κόνιζα. Pejus adhuc Cod. E. κόνιζα.

περιτερεών] Cod. E. περιτεριών.

συμφέρι] Cod. B. ὠφέλι. Codd. A. C. et E. ignorant.

ἰχυροτέρων] Codices Vind. ἰχυροτέρα. Cod. E. ἰχυροτέρας.

ἄριον] Codd. A. et C. ἴριον. Cod. B. ἔριον. Cod. E. ἴριον.

τερεβινθίνης] Codd. A. et C. ἡ ἔρεβινθίνης. Cod. B. ἐρεβίνθην. Cod. E. ἐρεβένθινον, forte pro ἐρεβίνθινον. CORRES.

κατάπλασμα] Codd. A. et C. καὶ πλάττειν. Codd. B. et E. καταπλάττειν.

οἶν] Cod. B. οἶνον λεπτόν.

καπρίνα] addunt Codd. B. et E. ἡ καρδίνω. Codd. A. et C. κρίνα χυλῶ ἡ καρδίνω.

εἰζα] Codd. A. et C. εἰζὴς κεκχυμένης.

σίατι] Codd. A. et C. συνόχυγιά. Cod. B. ἀξυγγιά. Cod. E. σὺν ἀξυγγιά.

κόπρος] codices κόπρον. Quadrat hic lamentatio sororis *Psyche* apud *Apulejum* *Metamorph.* lib. V. p. 117. et duratos in lapidem digitos ejus perficans fomentis olidis, et pannis sordidis et foetidis cataplasmatibus manus tam delicatas istas adurens.

σὺν μελιπράτῳ καταπλαττομένη, ἢ τὸ ἀφρόνιτρον σὺν ὠοῖς ἐπιτίθει, ἢ Φλόμῃ Φύλλῃ μετὰ βώλῃ καὶ κριθίνῃ ἐπιτιθέμενα. Καθάρειν δὲ τέττας καὶ διὰ τῆς κολοκυνθίδος· ἱερῶς· δίδοναι δὲ καὶ τὴν ὑγίαν καὶ τὴν αἰγυπτίαν, καὶ τὴν θηριακὴν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΙ ΑΙΜΑΤΙ

ῥευματιζομένων.

Κ Ε Φ. ΣΚΑ'.

Οἱ δὲ ἐπὶ τῷ αἱματικῷ χυμῷ πάσχοντες, μετὰ τὴν τῷ αἵματος πρώτην κένωσιν, ἔπειτα καὶ τοῖς τοπικοῖς

καταπλαττομένη] Codd. A. et C. καταπλασσομένη.

ἀφρόνιτρον] Codd. A. et C. ἀφόνιτρον.

ὠοῖς] Codd. A. et C. ὠν.

Φλόμῃ] De hac herba consul. cel. Trillerus de pleuritide p. 212. *A. ulejus* de vir. herb. c. 73. in primis *Demetrius* Pepagom. de podagr. c. 41.

Φύλλῃ] Codd. A. et C. Φύλλον.

βώλῃ] Codd. A. et C. βόλῃ.

καθαρίειν] Post extrinsecus adhibita auxilia ad interna medicamenta delabitur, quam methodum suo assensu probat *Plutarchus* T. I. p. 177. ὁ δὲ γὰρ οἱ βελτιστοὶ τῶν ἰατρῶν πρὸς τὰς ἀθέτας τῶν ρευμάτων ἐπιφορὰς ἐνθὺς προσφέρουσι τὰς διὰ τῶν φαρμάκων βοηθείας, ἀλλ' αὖτις τὸ βαρύνον τῆς φλεγμονῆς, διὰ τῆς τῶν ἑξῶθεν ἐπιχρίσεων ἐπιθέσεως αὐτὸ δι' αὐτὰ λαβεῖν πέψιν.

ὑγίαν] *Marcellus Empir.* c. 36. p. 248. Ὑγία dicebatur mazae species vid. *Pollux* lib. VI. c. 11. segm. 76. et μετάνιπτρις ὑγία *ie.* αἰ. c. 16. segm. 100. conf. *Phlisseni* Antiquit. gr. lib. I. c. 31. *Moenis* Atticist. p. 112. ὑγία, αττικῶς ὑγία, ἐλληνικῶς. ubi tamen cod. MS. ut apud nostrum ὑγία exhibet, sed vid. *Cusaubonus* ad *Suetonium* de *Grammat.* p. 736. conf. *Orphei* hymn. 83. vs. 9. ὑγία est in numis *Smyrnaeorum* apud *R. M.* ad Tab. III. n. 9. et 10. et in nummo apud *Gisb.* *Caperum* de *Elephantis* etc. Exercit. I. c. 7. p. 66. alterum vero in pentagono ibidem. Compositionem hanc ex *Aegyptio* in *Graeciam* ingressisse per *Eudoxum*, ut *Ἀθανασία*, de qua vid. c. 125. et αἰγυπτία, colligo ex *Strabonis* lib. II. p. 156. πάλιν οὖν καὶ ὑπὸ ταύτης (*Κλεοπάτρας*) πεμφθῆναι τὸν *Εὐδοξον* — προσφερόμενον δὲ τισι τόποις ἐξαινεῖσθαι τὰς ἀνθρώπους μεταδόσει ἐπὶ τὴν τε καὶ οὖν καὶ παλαδίαν, αἱ ἐκείνοις ὁ μετὴν ἀντὶ δὲ τούτων

malis modum inducito, vel nitri spumae cum ovis imposito, vel verbasci folia cum bolo, et farina hordeacea. Purgare denique ipsos oportet per hieram colocynthidis. Et antidotum hygiam et Aegyptiae et theriacae offerre.

DE HIS QVI FLVXIONE

LABORANT EX SANGVINE.

C A P. CCXXI.

Qui vero ex sanguineo humore laborant, post primam sanguinis evacuationem medicamentis extrinsecus appositis utantur. Si vero sanguis, qui exuperat,

N 4

magis

τῶν υγείας τὴν τυγχάνειν καὶ καθοδηγίας. Ita hunc locum in codicibus exarari testatur *Casaubonus*, qui tamen probat *Xylandri* emendationem ὑγείαν corrigentis; sed probe se habet lectio vulgata: Intelligit enim antidotum pro conservanda valetudine, qua eos etiam indignasse, ea, quae sequuntur, satis declarant. Hinc etiam explico *Strabonem* lib. XVII. p. 1159. ubi *Platonem* cum *Eudoxo* in Aegypto aliquandiu versatum esse narrat, addit: τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θεραπείαις ἐξελεπίζουσαν, quae verba in versione praetervidit interpres, forte quod dubius haereret, an ad Deorum cultum, an vero ad corporis curam pertinerent, atque ad hanc eum respexisse, ex illis, quae notavi, conficio. Fuit etiam Alexandriae balneum υγείας dictum, ut observat *Du Cange* append. ad Glossar. p. 83. *Isis*. conf. quae ad c. 125. notavi.

Cap. CCXXI. Cod. E. ςGζ'.

περὶ] Praepositio haec migrat e Cod. A. *Paulus* lib. III. c. 78.

ἐνματιζομένων] Cod. C. ἐματιζομένων.

εἰ δε] Codd. A. et C. εἰ δε. Cod. B. ἰ μὲν ὃν ἐπὶ αἵμ.

τῷ] delent Codd. A. C. et E.

χυμῷ] Cod. A. χαμῷ.

πάχοντες] Codd. A. et C. πάχοντες τὴν τῷ αἵματος κένωσιν πρῶτον δὲ ποιῶσθαι. Cod. B. πρῶτον ποιήσασθαι. Ἐπειτα ἐπὶ τῶν χολώδους χυμῶν λεχθέντων καταπλάσματα. Cod. E. πρῶτον δὲ κένωσιν ποιῶσθαι ὀφείλουσιν. Sic redundante δὲ ut observat doct. *CORES*.

μετὰ] delet Cod. E.

χρήσθασθαι] ignorant codices MSS.

ἔπειτα] Cod. E. ἔπειτα ἰατρυνεύσθαι.

κοῖς βοηθήμασι χρήσασαν. Χολοδεσέρεα δὲ ὄντος καὶ
 δριμυτέρη τῷ πλεονάζοντος αἵματος τοῖς ἐπὶ τὸν χολώ-
 δη χυμὸν λεχθεῖσι καταπλασέον. Ψυχροτέρη δὲ, ἡ
 μελαγχολικωτέρη, τοῖς ἐπ' ἐκείνοις. Ποιεῖ δὲ πρὸς τὰ-
 τοῖς λέμματα ῥοιᾶς καὶ ῥῆ, καὶ ἄλφιστα ἐν ὄνῳ λειω-
 θέντα κατὰπλασσε. ἄλλο. Φύλλα κράμβης ἐψήσας καὶ
 λειώσας, ἐπίβαλλε τρυγίαν ὄξος καὶ ὠῶν, καὶ ῥοδίνῃ
 κατὰπλασσε.

ΠΕΡΙ

δὲ ὄντος] Codd. A. C. et B. μὲν ὄντος.

τοῖς ἐπὶ] Cod. E. τὰ ἐπὶ χολώδους χυμῷ λεχθέντα.

δὲ ἡ] Cod. B. τὴ καί.

ταῖς] Cod. B. τὰ ἐπ' ἐκείνων. Cod. E. τὰ ἐπ' ἐκείνων.

ποιεῖ] Cod. B. ποιεῖν.

τέτοις] Leg. πρὸς τέτας. Sic c. 49. ποιῖ καὶ πρὸς συνάγχην et
 c. 61. πρὸς τὰς μὴ δυναμένους φέρειν τὴν δῆριν et mox πρὸς
 τὰς προσφατάς διαθέσεις et bis adhuc eodem capite, unde no-
 strum emendo, c. 40. τῷτο καὶ πρὸς παρεθέντας ποιῖ, [nisi
 ibi legendum πάντα pro ποιῖ. conf. cl. Saxe epist. ad van Wyk
 p. 26. praestabit forte lectionem vulgatam non mutare et cum
 interprete vertere praeter ea, ut non ad morbos vel aegrotos
 referantur, sed ad formulas ante memoratas. Sic enim praepo-
 sitio πρὸς recte cum casu tertio jungitur. Inscriptio apud Spo-
 nium Miscell. Erud. Antiquit. Sect. IV. p. 142. et *Whelerum*
Itinerar. T. I. p. 138. πολίτην ἐπίσημον πρὸς πολλοῖς ἐνεργετή-
 μασιν εἰς αὐτὴν. εὐλειψάντα λαμπρῶς. Synesius Ep. 67. p.
 43. ἐγένετο πρὸς τῷ λόφῳ, καὶ τῶν ἀμπελάων καὶ τῶν ἐλαιω-
 νων ὀγκρατής. Aeschines Dialog. II. p. 64. et Dial. III. p. 155.
 Arrianus de Exped. Alex. M. lib. VI. c. 8. p. 243. Xenophon
 Hier. c. 10. p. 204.

λέμματα] Codd. A. et C. λέματα.

ῥοιᾶς] ita Cod. C. Cod. A. ῥοιᾶς.

ῥῆ] Codd. A. et C. ῥῆν. leg. ῥῆς, ut apud Alex. lib. XI. p. 634.

magis ad bilis naturam accesserit, acriorque fuerit, ea quae supra de bilioso humore sunt comprehensa, imponi debent. Sin pituitosior aut melancholicus, ea quae de utroque humore dicta sunt. Huc praeterea faciunt cortices mali punici, et rhu, et farina hordeacea ex vino laevigata et imposita. Aliud. Folia brasticae cocta et trita imposito. Vel aceti fecem cum ovis et rosaceo.

N 5

DE

ἀλφίτα] Codd. A. et C. ἄφετα.

ἰν] Sine praepositione Codd. A. et C.

λειωθέντα] Alex. I. c. ἐψηθέντα.

κατάπλασσε] Cod. E. ἀ δὲ καὶ καταπλάσσειν. I. α δὲ.

ἄλλο] ignorant codices.

φύλλα] Cod. B. λέμματα.

ἐψήσας] Cod. B. ἐψημένα καὶ λευμένα μετὰ τρυγὸς ὄξος.

ἐπίβαλλε] Codd. A. et C. ἐπίβαλε, male etiam vertit interpres imposito, verte adde vel adjice, ut bene Guinterius apud Alex. p. 635. conf. c. 224. Simplex βάλλειν maluit Actuarius de spir. animal. lib. II. c. 15. p. 121. et 122. Isocrates ad Demonic. p. 2. οἷς ἡ τῶν τρέπων ἀρετὴ τηλικῶτον εὐδοξίας χαρακτηῖται τοῖς ἔργοις ἐπέβαλεν.

τρυγίαν] Alex. et Paulus τρύγα. Glossae Chemicæ p. 143, Φέκκη. τρυγία οἶνος. ita enim malunt recentiores. Glossae Iatr. MSS. ἀμόργη, ἡ τὸ ἐλαίῳ τρυγία. Noster c. 153. et 269.

ὄξος] Plinius lib. XXIII. c. 11.

ὠῶν] addunt Alex. et Paulus λεκύθους Ῥ. et post ῥοδίνου, βραχὺ καὶ λειώσας.

καὶ ὠῶν] Cod. E. μετὰ ὠῶν. Leg. καὶ μετὰ ὠῶν.

κατάπλασσε] Cod. B. καταπλασσομένα. Idem cataplasma commendat Priscianus lib. II. c. 34. Paulus καταπλάσσεται.

Π Ε Ρ Ι Π Ω Ρ Ω Ν

Κ Ε Φ. ΣΚΒ'.

Ἐπειδὴ πῶροι πολλάκις ἐν τοῖς ἄρθροις συνίσαντα,
 ποτὲ μὲν διὰ τὸ παχὺ καὶ γεῶδες τῷ ἐνσκήπτοντος χυ-
 μῷ, ποτὲ δὲ καὶ διὰ Φαρμάκων χρῆσιν διαφορητικῶν.
 Ταῦτα μαλάττει μυελὸς ἐλαφίς, ἀμμωνιακόν, βδέλλιον,
 σύραξ, ἔλαιον παλαιόν. ἄλλο. ἀφρονίτρε, τερεβινθίνης,
 προπόλεως ἀνὰ ἐγΓ. δ'. κηρὲς ἐγΓ. θ'. κολοφωνίας λι. α'.
 ἐλαίῃς τὸ ἀρκῶν ἐψῆε καὶ ποιῶ ἔμπλαστρον ἰχθὺ ἐπιτίθει
 ἢ σανδαράχην λειώσας σὺν ἰξῶ δρυῖνι ἐπιτίθει.

ANTI-

Cap. CCXXII. Cod. E. ρGη'.

περὶ] ita Cod. B. Codd. A. et C. ἀντίδοται ποδαλγικῶν περὶ πό-
 ρων. Paulus lib. III. c. 78. Cod. D. περὶ πόρων. Cassius Quaest.
 Medic. 58.

πολλάκις] Codd. A. et C. πολλοὶ πολλάκις, quam lectionem probō.

ἐνσκήπτοντος] Cod. E. ἐνσκήψαντος.

χυμῷ] Codd. A. et C. χυμῶ.

δὲ καὶ] Codd. A. et C. ignorant καὶ.

διαφορητικῶν] Paulus διαφορῶντων. Codd. A. et C. διεζητικῶν.
 Cod. B. ἀφοριστικῶν.

μαλάττει] Cod. B. μαλάττειν. Cod. E. μαλάττειν μυελὸς ἐλά-
 φεις. l. ἐλαφίοις.

ἐλαφίς] Codd. A. et C. ἐλαφεῖς. Cod. B. ἐλάφει.

ἀμμωνιακόν] Cod. E. ἀμμωνιακῶ.

βδέλλιον] Codd. A. et C. βδέλιον.

σύραξ] Codd. A. et C. σήραξ.

DE TOPHIS QVOS

GRAECI, πώρους vocant.

CAP. CCXXII.

Quoniam topi subinde in articulis creantur modo ob humoris, qui ad eos decubuit, crassitiem, terrestremque naturam, modo propter immoderatum medicamentorum discutientium usum, ea, quae emolliunt, haec sunt. Cervi medulla, ammoniacum, bdellium, styrax, oleum vetus. Aliud. Spumae nitri, terebinthinae, [propoleos singulorum unciae quatuor, cerae unciae novem, colophoniae libra, olei quantum satis est. Coquito et emplastrum conficito et imponito. Vel sandaracam tritam cum visco quercino inducito.

ANTI.

ἄλλο] Deest in Cod. E.

ἀφρονίτερ] Codd. A. et C. ἀφόνιτερ. Cod. B. ἀφόνιτρον.

τερεβινθίνης] Cod. B. τερεβινθίνην καὶ πρέλγε ἀνὰ.

λι. α'.] Codd. A. et C. ἀνὰ α'. Cod. E. δραχμ. α'.

ἔψη] Codd. A. et C. ἔψει. Cod. B. ἔψε καὶ ποιεί.]

ποιῖ] Cod. E. ποίει.

ἐμπλαστρον] Codd. A. et C. ἐμπλαστρα.

ἀπιτίθει] Codd. A. et C. καὶ τίθει.

ἦ] non agnoscunt Codd. A. et C. Cod. B. ἄλλο.

σανδαράχην] Cod. B. ἀνδραράχην. Cod. E. ἀνδραράχης omisso ἦ.

ἰζῶ] Codd. A. et C. σὺν ὀξυδριόινῳ.

ἀπιτίθει] addit Cod. B. χρῶ δὲ καὶ ἀντιδότῳ τῇ διὸς καλλίσῃ. leg. τῇ διοσπελιτικῇ.

ΑΝΤΙΔΟΤΟΙ ΠΟΔΑΓΓΙΚΑΙ.

Κ Ε Φ. ΣΚΓ'.

Πεπέρεως λευκῶ, πετροσελίνῃ, βετονικῇ, σκολο-
 πενδρίῃ, κάρδω κελτικῇ, ἀμώμῃ, μεῶ, ἀσάρῃ, ἀγα-
 ρικῇ, ἀριστολοχίῃ μακρῇ ἀνὰ γ'Γ. α'. μέλιτος τὸ ἀρ-
 κῆν' ἐρμολοδακτύλῃ, ἀνίσῃ δραχμ. α'. κυμίνῃ δραχμ. ας"
 πεπέρεως δραχμ. α'. εὐφορβίῃ δραχμ. ας". κασσία
 δραχμ. α'. ματίχῃ δραχμ. α'. δίδῃ.

ΠΡΟΣ ΧΙΜΕΤΛΑ ΕΝ

δακτύλοις χειρῶν τε καὶ πόδων.

Κ Ε Φ. ΣΚΔ'.

Τὰ χίμετλα ἐλκώδεις εἰσὶ διαθέσεις περὶ τὰς δακτύ-
 λους τῶν χειρῶν καὶ πόδων συνιστάμεναι ἐν χειρῶνι. Δεῖ
 ἔν.

Cap. CCXXIII.

ἀντιδοτοί] Caput hoc continuatio est capitis praecedentis in Cod.
 B. Codd. A. et C. ἀντιδοτι ποδαγγικαί ποδαγγικαί etiam
 Cod. E.

πετροσελίνῃ] Codd. A. et C. πετροσελίον.

βετονικῇ] Apulejus de vir. herb. c. 1.

σκολοπενδρίῃ] Cod. B. σκολοπειδρίῃ. Apulejus l. c. c. 57.

κελτικῇ] Codd. A. et C. κελτικῶ.

μεῶ] Cod. B. μαίῃ. Codd. A. et C. μέῃ. Cod. E. μεῖῃ.

ἀγαρικῇ] Deest in Codd. A. et C.

μακρῇ] ignorat Cod. E.

μέλιτος] Codd. A. et C. μέλι.

ἐρμολοδακτύλῃ] Cod. B. ἔρμ. Sic textus refingendus. Cod. E.
 post ἐρμολοδακτύλῃ addit δραχμ. α'.

κυμίνῃ] Codd. A. et C. κημίνῃ.

πεπέρεως] abest a Codd. A. C. et E.

εὐφορβίῃ] Codd. A. et C. εὐφορβίῃ.

ANTIDOTI PODAGRICAÆ.

C A P. CCXXIII.

Piperis albi, petroselini, betonicae, scolopendriae, cardii celticae, amomi, mei, asari, agarici, aristolochiae longae singulae unciae, mellis, quod sufficit. Thermodyli, anisi, singulae drachmae cum semisse, piperis drachma, euphorbii drachma cum semisse, assiae, mastiches singulae drachmae, assumuntur.

AD PERNIONES DIGITORVM, MANVVM

ET PEDVM.

C A P. CCXXIV.

Perniones ulcerosi sunt affectus, qui hyeme in di-
vis manuum et pedum oriuntur. Ipsos itaque mari-
na

[α'χμ. α'ς"] Cod. E. δραχμ. ε'.

[κασιās] Cod. B. κασιās.

[δρ] non agnoscunt Codd. A. et C. post hoc verbum addit Cod.
E. δραχμ. α'. quod non improbandum.

Cap. CCXXIV. Cod. E. σ'.

[δρ] Codd. MSS. Vind. πρὸς χεῖματλα δακτύλων. Cod. D. πρὸς
χεῖματλα ἐν δακτύλοις χειρῶν καὶ ποδῶν. Cod. E. χεῖματλα.
Paulus lib. III. c. 79. Celsus lib. V. c. 28. Kiranides p. 85.
Schol. Aristophanis ad Vesp. vs. 1162. et Nicandri ad Ther.
vs. 382. Pollux lib. II. c. 4. segm. 198. ubi vid. Seberus et
Jungermannus. Eustathius ad Dionysium Perieg. vs. 916. Ly-
cophron vs. 1290. et Tzetzes ad vs. 855. Lucianus T. II. p.
322. Casaubonus ad Athenaei lib. III. c. 19. p. 192. Hemster-
huys ad Luciani T. I. p. 317.

[δρ] Delent codd. MSS.

[χεῖματλα] Codd. A. et C. χεῖματλα. Cod. E. χεῖματλα. conf.
Adr. Heringa Observ. c. 3. p. 27.

[δρ] Codd. A. et C. τῶν δακτύλων.

[δρ] χειρῶν] Cod. E. delet articulum.

ἐν αὐτᾷ θαλάσῃ χλιαρᾷ καταντλεῖν, ἢ σεύτλῃ ἀφεψημα, ἢ φακᾷ, ἢ ὀρόβῃ· μετὰ δὲ τὴν ἐντλησιν σύκι λῆϊα μετ' ἐλαίῃς ἐπιτίθει, ἢ στυπτηρίαν καὶ ἄλευρον ἴσι μετ' ὄνικα κατὰπλασσε· ἢ βομβῶ σὺν ὄνῳ κατὰπλασσε· ἢ σκόροδα ἐψήσας, κηρὸν τῷ ἐλαίῳ τήξας ἄλειφε· μάνναν καὶ θῆον σὺν μέλιτι ἐφθῶ ἐπιτίθει.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΤΩΝ ΔΑΚΤΥΛΩΝ

ῥαγάδας.

Κ Ε Φ. ΣΚΕ'.

Υγρᾷ πίσσῃ σὺν ῥοδίῳ κατέχρει. ἄλλο. σκίλλαν ἐλαίῳ ἐψήσας, ἐπιβάλλε τῷ ἐλαίῳ τερεβινθίνην, καὶ κέρας αἰγείου κεκαυμένον, καὶ χήνειον σέκερ, καὶ χρῶ. ἄλλο.

Υἱου

αὐτὰ] Codd. A. et C. μετὰ θαλάσσαν χλιαρὰν.

χλιαρᾷ] vid. tamen *Aristoteles Problem. Sect. I. 54. Athenaeus lib. I. c. 19. p. 24.* κόπον μὲν θαλάττῃ λύνοντες, ἢ μάλιγα τοῖς κέραις ἐστὶ προσφερόν. Dubito, an nostri mens fuerit, ut igne tepesceret, cum veterum animos pervalerit opinio aquarum marinam calidam esse. *Plutarchus T. III. p. 1765. καὶ τὴν θαλάτταν ἢ θερμότης ἀφελιμότεραν ἐποίησεν.* conf. idem p. 1686. *Observat. Plinius lib. II. c. 103. Hyeme mare calidius esse ex Aristotelis Problem. Sect. XXVI. 59. conf. Theophrastus Simoc. ep. 26. et Quæst. Phys. IX. Caelius Aurelianus morib. chron. lib. I. c. 1. p. 284. Alex. ab Alexandro lib. V. c. 6. p. 384. Democritus Geopon. lib. V. c. 5. et Florentinus lib. X. c. 57. Minutius Felix. p. 17. ed. Gronov. Britannia Sole deficitur, sed circumfluentis maris tepore recreatur. quem propterea male reprehendit Falsterus Amoenit. Philolog. c. 16. p. 65. sed cui patrocinatur Julionus Misopog. p. 44. et inter recentiores Lev. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. II. c. 44. p. 257. „Observari saepius scapha in ulteriora litora devehitur, „manu solo immentia, aquas marinas prorsus egelidas ac tepore „imbutas, quod ipsum tempestates ante triduum imminere „portendit.“*

καταντλεῖν] Hic definit Cod. B.

ἀφεψημα] *Paulus ἀφεψήματι.*

ὀρόβῃ] Cod. E. ῥόβῃ.

ἐψήσας] Codd. A. C. et E. ἐλαίῳ ἐψήσας. *Scillam adhiberi vult Apulejus c. 43.*

na tepida perfundere oportet, vel betae decocto, vel lenticulae vel ervi. A perfusione vero ficus aridae cum oleo imponuntur. Vel aluminis et farinae pares portiones cum vino inducuntur, aut bulbus cum vino. Vel allia cocta et cera oleo liquefacta illinuntur, Vel manna et sulphur cum melle cocto imponuntur.

AD DIGITORVM

RIMAS.

CAP. CCXXV.

Pice liquida cum rosaceo illinuntur. Aliud, Scillam cum oleo coquito et terebinthinam adjungito, et caprillum cornu combustum, et anserinum adipem, et in usum adhibeto. Aliud. Cerasae drachma, argenti

κηρὸν] Codd. A. et C. κηρῶ. Cod. E. κηρωτή, forte pro κηρωτὴν adscriptit doct. CORES. Theophylactus Simoc. Quaest. Physic. Q. VII. τὰς πλατῆρας — μηχανώμενοι. Leg. σὶν τῷ ἐλαίῳ vel ἐν τῷ ἄ. aut praepositio subaudienda.

μάνναν] Codd. A. et C. μάναν. Cod. E. μάννα.

ἐφθῶ] Caret hac voce Cod. E.

ἐπιτίθει] Pergunt Codd. A. C. et E. λίβανον, συπτηρίαν, μίλτον, ῥητήνης (Cod. E. ῥητίνης) τὸ ἴσον, σὺν σέκτι χηρείῳ ἐνώσας χερῶ. conf. c. 116.

Cap. CCXXV. Cod. E. σά'.

τῷ.] Abest hic articulus a codd. A. et C. Paulus lib. III. c. 79. Priscianus lib. I. c. 33.

ὑγρῶ] Codd. A. et C. ὑγροπίσσης. Leg. ὑγρὰν πίσσιν.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἡ. Cod. E. delet.

ἐπίβαλλε] Codd. A. et C. ἐπίβαλε.

τῷ ἐλαίῳ] Exulant e codd. A. et C.

κίρας] Codd. A. et C. κάρας.

χηρείον] Codd. A. et C. χηνεῖς σέκτος χερῶ. Cod. E. μετὰ χοιρίῳ σέκτος χερῶ. Priscianus lib. I. c. 32.

Ψιμυθίς δραχμ. ι'. λιθαργύρε δραχμ. ιβ'. πολοΦώνιας
δραχμ. ις'. λιβάνη δραχμ. ι'. σέατος χοιρείς δραχμ. ι'.
ἐλαίς τὸ ἀρκῶν.

ΠΡΟΣ ΕΚΤΡΙΜΜΑΤΑ

ἐκ μακρᾶς κατακλήσεως.

Κ Ε Φ. ΣΚς'.

Κηρῆ, λιθαργύρε, μέλιτος ἴσα, χρῶ. ἄλλο. Λε-
πίδος, χαλβάνης, μάννης ἀνὰ δραχμ. β'. ἐρίων κεκαυ-
μένων τέφραν ἀναλαβὼν χρῶ. ἀμόργης τὸ ἀρκῶν ἐψη-
μένης ἐν χαλκῷ, ἢ ἀμόργην σὺν μέλιτι ἐψήσας χρῶ.

ΠΡΟΣ

Ψιμυθίς] Ψιμυθίς.

δραχμ. ι'.] Cod. E. δραχμ. ε'.

χοιρείς] Codd. A. et C. ρεῖς καὶ ἐλαίς ἀνὰ δραχμ. δέκα.

ἐλαίς] Cod. E. μετ' ἐλαίς.

τὸ ἀρκῶν] Abest a Cod. E.

Cap. CCXXVI. Cod. E. σβ'.

ἐκτρίμματα] Codd. A. C. et D. ἐκτρίματα. Paulus lib. III. c. 79.
qui addit πτερυγῶν.

κατακλήσεως] Recte codd. A. C. et D. κατακλίσεως.

ἄλλο] Deest in codd. A. et C.

λίπιδος] Cod. E. λίπιδα, χαλβάνη, μάνη. Paulus λίπιδος
χαλκής.

genti spumae drachmae duodecim, colophoniae drachmae sedecim, thuris, adipis suilli, singulae drachmae, olei quantum satis est.

AD ATTRITVS EX LONGO

DECVBIV.

CAP. CCXXVI.

Cerae, argenti spumae, mellis pares portiones in usum adhibentur. Aliud. Squamae, galbani, mannae singulorum drachmae duae. Cinere lanarum succidarum mollium excipiuntur et adhibentur. Vel amurcae quantum satis est coctae in vase aereo, vel amurca cum melle cocta applicatur.

AD

ἔριων] Codd. A. et C. ἔρις κεκαυμένης.

ἀναλαβών] Codd. A. et C. λαβών.

ἀμόργης] Codd. A. et C. ἀμόργην.

ἐψημέτης] Codd. A. et C. ἐψημέτω. Cod. E. ἐψημέτοι.

ἦ] Exulat e codd. A. C. et E.

χαλκῶ] Medici raro vasis aeneis utebantur ex praecepto Hippocratis de medico. l. III. p. 46. ed. Lind. unde ubi illis opus est monent ut in usum trahantur, conf. noster c. 49. et 93. aenea potissimum in sacris adhibebantur, ut docet Macrobius Saturn. lib. V. c. 19.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΞ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ
παρατρίμματα.

Κ Ε Φ. ΣΚΖ'.

Πνεύμων ἄρρειος ἢ ἄλγειος ἐπιτιθέμενος, ἢ δέρμα
ἀπὸ τῶν καττύματων καυθὲν ἐπίπασσε. Πανταμένης
δὲ τῆς φλεγμονῆς, κημίδα καύσας ἐπίπασσε, ἢ ἀνακίαν
σὺν ὅξει ἐπύχρει.

ΠΡΟΣ ΗΛΟΥΣ ΚΑΙ
τῆλους.

Κ Ε Φ. ΣΚΗ'.

Τὸς ἥλας προπερικαθάρας, ἐπιτίθει ἰὸν ξυσὸν, ἢ
σανδα-

Cap. CCXXVII. Cod. E. σγ'.

τὰ] ignorant Cod. A. et C. Paulus lib. III. c. 79.

παρατρίμματα] Cod. A. et C. συντρίμματα. Paulus περτρίμματα
Cod. D. παρατρίμματα. Cod. E. περιτρίμματα. Saepe per et
para a librariis permutata fuerunt, vid. L. Bos animadv. ad
script. Gr. p. 198. nostrum c. 229. conf. G. Budaeus in H.
p. 185.

πνεύμων] Cod. E. ὁ πνεύμων ὁ. eleganter.

ἄρρειος] Reddendum hoc adiectivum epigrammati Anthol. lib. II.
c. 47. epigr. 32. leg.

Ἀργία, καὶ μόχμα —

non Ὀρνις. Heliodorus lib. V. p. 225. ἐγγράπτο καὶ ἀργιῶν
ἀπαλὰ σικτήματα. Cassius Quaest. XIII. ἐπὶ δὲ ζώων καὶ μά-
λισα ἀργιῶν ἐκδηλώτατος.

δέρμα] Nicetas Choniast. Annal. 4. 45. ὁμίος ἠέσατο, ἐπιθέματι,
ἢ φασὶν ἐνδορῶν. ἐν τῷ τῶν ποδῶν ἀποσυρτίος καττύματος.
Quae verba non satis cepit Wolfius, quod declarat locus huic
plane similis Cinnami Hist. lib. I. p. 22. ubi male legitur ἐκ-
δερῶν. Καττύματα quae sunt docuit magnus Casaubonus ad
Theophrasti Charact. c. 4. p. 58. et ad Athenaei lib. XIII.
c. 2. p. 865. Martinus Etymolog. p. 659. conf. Pollux lib.
VI. c. 27. Dioscorides lib. II. c. 46. Plinius lib. XXVIII.
c. 16. Aristoteles Problem. Sect. IX. 1. τὰ τε δὴ αἶα — κα-
λύει ἐπαίρεσθαι, καθάπερ καὶ τὰ καύματα, ὥσπερ καὶ ἡ κίλλα
καὶ τὰ δερματα. Leg. καὶ τὰ καττύματα. Solcas veteres
pro

AD INTERTRIGINES

EX CALCEAMENTIS.

C A P. CCXXVII.

Pulmo agninus, vel caprillus imponitur, vel corium ex veteribus calceamentis combustum, inspergitur. Cessante vero inflammatione, galla combusta inspergitur vel acacia cum aceto illinitur.

AD CLAVOS CALLOSQVE.

C A P. CCXXVIII.

Clavis prius undiquaque purgatis, imposito aeruginem rasilem, vel sandaracam, vel melanthium

O 2

cum

pro suffumigio adhibere praecepit Eros sive Trodula de passion. mulier. c. 3. p. 226.

καττυμάτων] Codd. A. et C. κασιμάτων, Cod. E. καυσημάτων. velint κασιμάτων ut apud Hippocratem Epidem. lib. V. p. 1153. D.

κηκίδα] Codd. A. et C. κηκίδια.

παυσαιμένης — επίπασσε] ignorat Cod. E.

ἐπίπασσε] Codd. A. et C. ἐπίπλασσε.

παυσαιμένης] Male apud Paulum παυσάμενα excusum.

οὐ] Codd. A. et C. ἐν ὄζυ. Cod. E. ἐν ὄζει.

Cap. CCXXVIII. Cod. E. σδ'.

ἧλος] Celsus lib. V. c. 28. Paulus lib. III. c. 80. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 195. Schol. Nicandri ad Ther. vs. 272. Silio Italico insanabilis natus erat clavus teste Plinio Secund. lib. III. ep. 7.

τέλος] τέλος ac sic Cod. E. Theocritus Idyll. XVI. vs. 32. Xenophon Memorab. lib. I. c. 2. p. 33. Alciphron lib. III. ep. 19. Schol. Antiophanis ad Acharn. vs. 550. et ad vs. 860. Eusebius H. E. lib. III. c. 20. Pollux lib. VII. c. 29. segm. 133. cel. Hemsterhuys ad Aristophanis Plut. p. 159.

προπερικαθάρας] Cod. A. πρὸς π. Cod. C. πρὸς περὶ κ. Cod. E. προσέπικαθάρας.

ἴον] Cod. E. ἴον.

σανδαράχην, ἢ μελάνθιον σὺν ἄρῳ ἀφθόρῳ. ἄλλο. Καν-
θαρίδων, χαλκάνθε, μαζορίε τὸ ἴσον ἀναλάμβανε τερε-
βινθίνῃ, καὶ χρῶ προκαθάρας.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΥΧΙΑΣ

ΚΕΦ. ΣΚΘ'.

Ἡ παρουχία ἀπόσημά ἐστι, παρὰ τὴν ῥίζαν τῷ
ὄνυχος συνισαμένη. Ταύτην κηκίς μετὰ μέλιτος κατα-
σέλλει, ἢ λύνιον ἐπιτιθέμενον· κατάπλασσε δὲ Φακῶ
μεθ' ὕδατος λειῶν, ἢ φοίνικας μετ' ὀίνου, ἢ ῥόδοις
χλωροῖς, ἢ θέρμινον ἄλευρον μετὰ μέλιτος.

ΠΕΡΙ

μελάνθιον] Codd. A. et C. μελάθη.

ἄλλο] omissum in Codd. A. C. et E.

ἀφθόρῳ] Cod. E. ἀφθόρας. Leg. ἀφθόρα ut apud Paulum. Suband.
παιδός, quod additum cap. 86. Herodotus lib. I. p. 52. τριή-
κοντα ἡμερῶν ἐνζύα ἐδός, nempe ἀνδρί. Emendandus quoque
Synesius chemicus apud Fabricium Biblioth. Gr. T. VIII. p.
236. De puella Argentarius Anthol. lib. II. 47. epigr. 31.

ἄλλο] delet Cod. E.

κανθαρίδων] Codd. A. et C. καθαρίδων.

μαζορίε] Codd. A. et C. κασόριον.

τερεβινθίνῃ] Codd. A. et C. τερεβινθίνης. Cod. E. σὺν τερεβινθίνῃ.

Cap. CCXXIX. Cod. E. σέ'.

περὶ] Paulus lib. III. c. 81. Scaligerana prim. p. 134. Seneca
Natural. Quaest. lib. VI. c. 2. conf. quae viri docti notarunt
ad Petronii c. 31. p. 120. et Jo. Langius Epist. med. lib. II.
ep. 42. p. 682.

παρουχίας] Cod. D. παρωνυχίας. Cod. E. παρωνυχίδων.

ἡ παρωνυχίη] Cod. E. παρωνυχίη, omisso articulo ἡ.

παρὰ] Codd. A. C. et E. περὶ.

cum urina pueri venerem non experti. Aliud. Cantharidarum, atramenti sutorii, castorii, singulorum pares portiones terebinthina excipito et utere, prius tamen purgatis clavis.

D E R E D V V I I S.

C A P. CCXXIX.

Reduviae seu paronychia abscessus est, qui ad radicem unguis oritur. Hunc galla cum melle reprimat, vel lycium superimpositum. Lenticula etiam ex aqua trita, vel palmulae cum vino, vel rosis viridibus, vel lupinorum farina cum melle ad cataplasinatis modum imponuntur.

O 3

DE

συνισαμένη] Cod. A. C. et E. cum *Paulo* rectius συνισόμενον, nempe απόσημα.

κηκίς] Codd. A. et C. κικίς.

κατασέλλει] conf. c. 251. *Heliodorus* lib. I. p. 41. καὶ τὸς ὀρεῖ-
τας κατασέλλει πρὸς τὸ σεμνότερον.

ἐπιτιθέμενον] Codd. A. et C. ἐπιτηθέμενον.

δὲ] ignorant Codd. A. et C.

Φακῶ] Codd. A. et C. φακῶν. Cod. E. φακῆν.

λαῶν] Codd. A. et C. λύων. *Paulus* λαῖω. Cod. E. λαῖώσας.

Φοινίκας] *Paulus* φοινίκας. Cod. E. φοινίκας. *Demetrius* Pepag.
de podagra c. 44. p. 92. ἐπιθεῖς τὴν φοινίκην. leg. φοινίκην.

χλωρεῖς] Codd. A. et C. χλορεῖς.

Θέρμινον] *Paulus* θερμίνω ἀλεύρω, ac ita Cod. E. quod probarem nisi similis stribiliginis exempla haud pauca occurrent apud nostrum. conf. c. 252. Sed favet huic permutationi casuum quod verbum καταπλέσσειν utrumque casum admittat. conf. praeclara observatio viri graeci doctissimi L. Fr. *Abresch* animadv. ad *Aeschylum* lib. I. c. 21.

ΠΕΡΙ ΠΤΕΡΥΓΙΩΝ.

ΚΕΦ. ΣΛ'.

Ἵπεραύξησις ἐστὶ σαρκὸς τὸ πτερύγιον καλύπτουσα τὸ ὄνυχας. Ἀρσενίκον καὶ μένταν ἐπίτασσε ἀνωθεν δὲ σπόγγον δι' οὗ ἐπιτίθει. Χαλκίτεως, λεπίδος, σιδιῶν ἴσα καὶ λίμβανον μέλιτι, καὶ ἐπιτίθει. ἄλλο. Λιβανωτὴ δραχμ. α'. λεπίδος δραχμ. β'. ἰοῦ ξυστὴ δραχμ. α', σὺν μέλιτι λειώσας, χρίει.

ΠΡΟΣ ΤΕΘΛΑΣΜΕΝΟΥΣ

ὄνυχας.

ΚΕΦ. ΣΛΑ'.

Μυρσίνης, καὶ ῥοιᾶς φύλλοις ἀπαλοῖς κατεπλασσε.

ΠΡΟ)

Cap. CCXXX. Cod. E. σς'.

Ἵπεραύξησις] *Paulus* lib. III. c. 31. *Celsus* lib. VI. c. 19.

σαρκὸς] Cod. E. τῆς σαρκὸς.

καλύπτουσα] Codd. A. et C. καλύπτουσι.

ἀρσενίκοι] Codd. A. et C. ἀρσενίχην.

μένταν] Codd. A. et C. μέντην, ἴσα. Notat doct. Cores, post ἐπιτίθει titulum novum σς' περὶ χαλκίτεως fluxisse librarium.

ἄλλο]. Non est in Codd. A. C. et E.

ἐπὶ λίμβανον] non agnoscunt codd. A. et C. ejus loco, habent ἐπὶ δραχμ. α'.] delet Cod. E.

DE PTERYGIIS.

C A P. CCXXX.

Pterygium carnis incrementum est, unguem contegens. Arsenicum itaque et mannam inspergito. Supra vero spongiam ex vino imposito. Chalcitidis, squamae, gallarum pares portiones melle excipito, et applicato. Aliud. Lachrimae thuris drachma, squamae drachmae duae, aeruginis rasilis drachma ex melle trita adhibentur.

AD VNGVES CONTUSOS.

C A P. CCXXXI.

Myrthi et mali punici foliis teneris obducito.

O 4

AD

κα]] migrat e codd. A. et C.

χρίε] Codd. A. et C. ἴσα χρίω.

Cap. CCXXXI. Caput hoc in Cod. E. cum praecedenti jungitur sine ulla vel tituli vel numeri distinctione.

πρός] Codd. A. et C. περί. Paulus lib. III. c. 81.

τετρασμήνους] Cod. E. ση. τετρασμήνους, Doct. Cores, forte τετρασμήνους: sed novum literae ρ cum λ permutatae exemplum. conf. quae ad c. 8. et 73. notavi, et L. Bos Observ. Crit. p. 172. I. D. Lennep de analog. Ling. Gr. p. 208. Cap. 271. ἀναπύραται Codd. A. et C. pro ἀναπύραται ut Cod. D. Heliodorus lib. IV. p. 191. καὶ ποῖς ἀρκεσιν editum pro ἀλμασιν. Achilles Tat lib. II. p. 297. πρὸς δὲ τὸ τέλει τῆς Ἀφροδίτης ubi cod. Palatinus πρὸς τὸ τέλει habet, teste Salmasio p. 534.

φύλλοις] Codd. A. et C. φύλλων ἀπαλλῶν.

ΠΡΟΣ ΤΦΑΙΜΟΥΣ

ὄνυχας.

Κ Ε Φ. ΣΛΒ'.

Πρὸς δὲ ὑφαίμας ὄνυχας ἄλευρον πίσση μίξας, ἐπι-
τίθει ἄλλο. Ἴον ἀναλαβὼν ῥέει, ἐπιτίθει. Πρὸς
δὲ λεπριῶντας ὄνυχας. ἔξ ὀρυζ, σανδαράχης, τή-
λεως ἀνὰ εὑΓ. β'. κανθαρίδων, θαψίας ἀνὰ εὑΓ. μίαν,
ὄξος τὸ ἀριζν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ

σώματος γινομένων παθῶν, καὶ πρῶτον περὶ
ἐλεφαντιάσεως.

Κ Ε Φ. ΣΛΓ'.

Ἐλέφας λέγεται, ὅπερ λέγασιν οἱ ἰδιώται κελε-
φίασιν· καὶ γίνεται ἐπὶ μὲν μελαγχολικῷ χυμῷ σηπο-
μένῳ,

Cap. CCXXXII.

ὑφαίμας] Codd. A. et C. ὑφασμα. Paulus lib. III. p. 81.

πρὸς δὲ] Omissa in Codd. A. et C.

ἄλευρον] Non additum qualis farina adhibenda sit, hordei com-
mendat Priscianus lib. I. c. 33.

μίξας] Codd. A. et C. μῆζας.

ἄλλο] Exulat e Codd. A. C. et E.

Ἴον] Codd. A. C. et E. Ἰῶον.

ῥέει] Codd. A. et C. ῥῶν.

λεπριῶντας] Codd. A. et C. λεπιδες. Cod. E. λεπιδες. Celsus lib.
VI. c. 19. Priscianus lib. I. c. 34.

εὑΓ. β'.] Codd. E. εὑΓ. α'.

κανθαρίδων — μίαν] Exulant e Cod. E.

κανθαρίδων] Plutarchus T. I. p. 37.

AD CRVENTOS VNGVES.

C A P. CCXXXII.

Ad cruentos porro ungues farina pice mista imponitur. Aliud. Aeruginem adipe suillo excipito et applicato. Ad scabros ungues. Visci quercini, sandaracae, foenugraeci singulorum unciae duae, cantharidarum, thapsiae singulae unciae, aceti quantum satis est.

DE EXTERNIS CORPORIS

VITIIS ET PRIMUM DE ELEPHANTIASI.

C A P. CCXXXIII.

Elephantiasis, id vitii genus est, quod ab imperitis celephiasis dicitur. Ejus origo est ex humore melancholico putrefacto, et summas corporis partes ex-

O 5 dente

Cap. CCXXXIII. Cod. E. σθ.

τῶν] et mox τῶν absunt a Codd. A. et C.

γινόμενων] Codd. A. et C. γενομένων. Delet Cod. D.

καὶ πρῶτον] non agnoscit Cod. E.

ἐλέφας] Celsus lib. III. c. 25. Q. Ser. Samonicus c. XI. Aretaeus morb. chron. lib. II. c. 13. et de cur. morb. chron. lib. II. c. 13. Caelius Aurel. morb. chron. lib. IV. c. 1. Paulus lib. IV. c. 1. Aetharius lib. II. c. 20. Simeon Sethi p. 137. Alianus H. A. lib. XIV. c. 5. Ant. Benvenius de abdit. morb. caus. c. 98. R. Mead medic. sacr. c. 2. Grunerus morb. Antiquit. p. 177.

κελεφιάσει] Kelesia dicitur apud Kyranidem p. 21. nisi terminatio perierit.

καὶ γίνεταί] Codd. A. et C. γίνεταί δέ.

μέν] deest in Codd. A. C. et E.

μένω, καὶ διαβιβρώσκοντι τὰ ἄλλα τῶν μορίων καὶ ἐξί-
 σχεδὸν ἀνίατον. Τέτοις συμφέρει Φλεβοτομία, καὶ
 μάλιστ' ἕαρος, καὶ καθάειν διὰ τῆς ἱερᾶς τῆ Γαληνῆ.
 Ἐξεμέτωσαν δὲ ἀπὸ ῥαφανίδων καὶ σιτίων· ἀγαθὴ δὲ
 καὶ ἡ διὰ τῆ λευκῆ ἐλλεβόρε κάρφαις. Τὰς δὲ κεκρα-
 τημένους μήτε Φλεβοτομίῃν, μήτε ἐλλεβορίζειν· τὰς δ'
 ἄλλας καὶ ἅπας καὶ δις Φλεβοτομίῃν καθάειν τῷ χρόνῳ·
 καὶ ὀλίγοι δὲ καὶ διὰ μόνης τῆς κατὰ τὴν κεφαλὴν κύ-
 σεως τῶν ἄνω ἀρξάμενων ἐκώλυσαν κρατηθῆναι τῷ πά-
 θει. Ποτίματ' αὖτε τέτοις ἀρμόζει ὄξος κῷ. α'. μετὰ
 μεδρίας κυάθ' α' καὶ χυλῶν κράμβης ὡμῆς κυάθων β'.
 μιγέντα διδόντα πρῶτ' καὶ ἐσπέρας· ἡ σιδηρίτιδος βοτά-
 νης φύλλων ξηρῶν δραχμ. α'. ἐν οἴνῳ· ἡ ἐλαφίς κέρ-
 τος δραχμ. α'. σὺν σκυλλητικῷ ὅξει πότιζε κατ' ἡμέραν,
 ἢ

διαβιβρώσκοντι] Codd. A. et C. διαβιβρώσκοντος.

ἄλλα] delet Codd. E.

καὶ μάλιστ'] Codd. A. et C. absque copula.

τῇ Γ.] ignorant articulum Codd. A. et C.

ἐξεμέτωσαν] Codd. A. et C. ἐξημάτωσαν. Rectius Codd. E. ἐξε-
 μέτωσαν.

ῥαφανίδων] Codd. A. et C. ῥεφανίδων.

τῷ] Codd. A. et C. τῆς.

ἐλλεβόρε] Codd. A. et C. ἐλεβόρε.

Φλεβοτομίῃν] Priscianus lib. I. c. 37. Cod. E. addit προσφέρειν.
 Forte voluerat barbarè Φλεβοτομίῃν προσφέρειν. CORES.

ἐλλεβορίζειν] Codd. A. et C. ἐλεβορίζειν.

τὰς] Codd. A. et C. τοῖς δ' ἄλλοις.

καὶ ἅπας] Codd. A. et C. ἅπας διὰ.

καθαίρειν] Codd. A. et C. καὶ καθάειν, copula omnino addenda.

τῷ χρόνῳ] Cod. E. τούτους διὰ χρόνον. Verto apud nostrum pur-
 gare quotannis, χρόνος enim apud recentiores est annus, ut
 notavi ad c. 212. Apud Paulum est τῷ ἐνιαυτῷ.

καὶ ὀλίγοι] Cod. E. καὶ ὀλίγες.

dente et fere ex eorum numero est, affectuum qui sanationem non recipiunt. His venae sectio competit, ea maxime quae vere administratur, et ex Galeni hiera purgatio. Vomitus eliciatur a radícula et cibis. Salubris praeterea est, quae fit ex veratro nigro purgatio. A malo vero jam victis, nec venam incidere, nec veratrum exhibere oportet. Aliis vero omnino, et quidem bis sanguinem mittere, eosque ratione habita temporis purgare. Non pauci etiam sola capitis adulatione multos, qui hoc inceperant vitio corripi, ne vincerentur, prohibuerunt. Potiones vero ipsis conveniunt. Aceti cyathus cum cedrini liquoris cyatho et brafficae crudae succi cyathis duobus. Mistra dantur mane et vespere. Vel sideritidis herbae foliorum aridorum drachmae pondus ex vino. Vel cervini cornu drachma cum aceto scyllite quotidie potui datur. Vel liquor
cyre-

τὴν κεφαλὴν] Cod. C. τῆς κεφαλῆς.

ἀρχαμὲναν] Cod. E. ἀρχαμὲναν ἢ κάλυσις εἰ τὸ κρατηθῆαι τὸ πάθος.

ἐκάλυσαι] Leg. ἐκάλυθσαι. Apud Paulum quidem ἐκάλυσαι, sed noster constructionem mutavit. conf. quae ad c. 170. notavi.

τῷ πάθει] Leg. ὑπὸ τῷ πάθει, Paulus τῷ πάθει.

ποτίματα] Leg. ποτήματα, ut c. 271. Hippocrates de decenti habitu p. 26. et natura muliebri p. 141.

κῖ] Cod. E. δραχμ. α'. Isidorus Origin. lib. XVI. c. 26. Kappa Graecum circa finem cornuum adjuncto y graeco significat cyatium, quae totidem ferme verbis leguntur graece in cod. MS. cujus mentionem feci ad. c. I. Κάππα δὲ κατὰ μ.α.ς κεφαίας ἔχον προσκειμένον ὃ κ' κύαθον. conf. Matth. Hostius de Numismat. T. II. p. 20.

μεδρίας] Q. Ser. Samonicus c. XI. vs. 4.

μιγέντα] Cod. E. μιγένταν.

δίδονται] Codd. A. et C. διδο. Paulus δίδοται. Cod. E. καὶ δίδοται.

ἐσπέραι] Paulus cum codd. A. et C. ἐσπέραις.

ἐλαφίαι] Codd. A. et C. ἐλαφεῖς.

σκιλλητικῶ] Codd. A. et C. σκυλλητικῶ.

ἢ ὅπῃ κυρηναῖα ὀρέβη μέγεθος μετὰ μέλιτος, καὶ βετύρη
 δίδω. ἢ ἐλέφαντος ῥινίσματος δραχμ. 5". μετὰ οἶνω,
 ἢ κύμινον μετὰ μέλιτος ὡς πινόμενον· ἢ σκίλλαν λείαν
 μετὰ μέλιτος δίδω ἐκλείχειν, ἢ θηριακὸν ἀρτίσκον ἕως
 δραχμ. α'. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν σκιλλητικὸν ἀρτίσκον
 δραχμ. α'. ἢ καλαμίνθης χυλὸν δίδω πίνειν· δίδω δὲ καὶ
 τὴν θηριακὴν ἀντιδότον ἐπὶ συχνῶ. Λεξέτω δὲ συγ-
 χριόμενος τήλεως χυλὸν, ἢ ἀμμωνιακῆ βραχὺ ὅξει
 λεικμένῃ· μετὰ δὲ τὸ λετρεῖν ἀλειφάτω χινίῳ, ἢ οἰ-
 νανθίνῳ, ἢ μυρσίνῳ ἐλαίῳ· ἢ ὄνον μετὰ ζυπτηρίας καὶ
 ἀμμωνιακῆ εἰς γλοιῶ πάχος λεικόμενον, καὶ ἀλειφόμε-
 νον. Σμέγμασι δὲ χρίῳσαν ἐν βαλανείῳ δι' ἀφειψή-
 ματος σεύτλη, τήλεως σὺν ἀφρονίτρῳ· ἢ λαπάθῃ ῥίζαν
 ὅξει

ὀρέβη] Cod. E. ῥέμβη. pro ῥέβη. conf. c. 131 et 224.

δραχμ.] Cod. D. εἰγ. 5'. Cod. E. δραχμ. 5'.

κύμινον — δίδω] omiffa in Cod. A. C. D. et E.

πινόμενον] *Paulus* ἐκλείγμα.

ὡς] Leg. ὁμοίως. delet Cod. E. Apud *Paulum* recte ὡς, sed vide locum.

θηριακὸν] Codd. A. et C. ἢ θηριακῶν ἀρτίσκων. Cod. E. θηρια-
 κῆς. Cod. D. ἢ τῶν θηριακῶν ἀρτίσκων εἰγ. α'. σὺν οἶνω ὁμοίως.
 conf. *Avetaeus* cur. morb. chron. lib. II. c. 13. p. 135.

δραχμ. α'.] addit Cod. E. σὺν οἶνω πινόμενον.

σκιλλητικὸν] Rectius apud *Paulum* σκιλλητικῶν ἀρτίσκων.

καλαμίνθης] Codd. A et C. καλαμίνθ.

δίδου] migrat e codicibus MSS.

τῇ] Codd. A. et C. δίδω καὶ θηριακῆς ἀντιδότῃ συχνῶς. Cod. E.
 τῆς θηριακῆς.

τήλεως] Cod. D. τίλεως.

βραχὺ] Codd. A. et C. βραχὺ. *Paulus* quoque.

λεικμένῃ] Codd. λεγομένη.

cyrenaïcus cum melle et butyro ervi magnitudine. Vel eboris ramenti drachmae semissis ex vino vel cuminum cum melle. Vel scylla trita cum melle eclegmatis modo adhibetur. Pastillum praeterea theriacalem, drachmae pondere, similiter et pastillorum scillicitorum parem portionem, vel calaminthae succum potui dato. Frequenter item antidotum theriacam exhibeto. Lavetur autem, et una etiam foenugraeci succo perungatur. Vel ammoniaci ex aceti triti momento. A balneo illinatur lentiscino, oenanthino, vel mirthæo oleo. Vel vino cum alumine, et ammoniaco ad sordium spissitudinem laevigato et illito. Smegmatis porro in balneo utantur ex decocto betae, aut foenugraeci cum nitri spuma. Aut radicem rumi-

cis,

χινίνω] Cod. D. χοίνειον ἢ οἰνανθον ἢ μύρσινον ἔλαιον. Cod. B. χίνον ἢ οἰνώθην.

οἶνον] Paulus οἶνω, ac sic Cod. E.

ἀμμωνιακῶ] Cod. D. ἀμμωνιακόν.

εἰς] Ad qualitatem et ad tempus iudicandum usurpatur haec prae-positio. Pollux lib. V. c. 12. segm. 77. κύει δὲ μῆνας εἰς οὐτώ.

γλοῖς] Codd. A. et C. γλῶς. Cod. E. χυλῶ.

λειόμενον] Codd. A. et C. λυόμενον καὶ ἀλειφόμενον. Cod. D. λειωθέντος. Paulus λεικμένω καὶ ἀλειφομένω.

σμήγμασι] Recte apud Paulum legitur σμήγμασι, quod agnoscunt codices.

βαλανείω] Cod. E. λίβανω.

τήλεως] Cod. D. τίλεως.

ἀφρονίτρω] Codd. A. et C. ἀφονίτρω. Cod. D. ἀφονίτρω. Codd. A. et C. addunt ἢ σαπῶνι ἢ μυροβαλανείω et Cod. D. nisi quod σαπῶνι habeat. Cod. E. ἢ σαπῶ (sic f. pro σαπῶνις saponis, ut hodierni loquuntur Graeci CORES) ἢ μυροβαλάνω.

εἰζαν] Cod. A. et C. εἰζα. Cod. D. εἰζας. Paulus εἰζα et ἐψηθῆσα καὶ λειωθῆσα.

ἔξει ἐψηθεῖσαν καὶ λειωθεῖσαν σὺν συπτηρίῳ. ἄλλο. ἀλ-
κυνίε, νίτρε, σμύρνης, θείε, συκῆς ἀγρίας Φύλλων
ξηρῶν, ταῦτα σὺν ὄξει λειώσας κατὰ χεῖρε. ἄλλο. Ση-
πίας ὄσρακον κεκαυμένον, καὶ κισσῆρεως καὶ νίτρε καὶ
κημωλίας, κόμμεως τε καὶ κηκίδος ἴσον ξηρὸν ἐμπασσό-
μενον καὶ δι' ὄξος σμηχόμενον.

ΠΕΡΙ ΛΕΠΡΑΣ ΚΑΙ

ΨΩΡΑΣ.

Κ Ε Φ. ΣΛΔ'.

Ἡ λέπρα γίνεται ἐπὶ χυμῶ διαβρωτικῷ, ὅθεν καὶ
λεπίδες ἀποπίπτουσιν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆ δέρματος
μετὰ κνισμῶ. ἀλλ' ἡ μὲν λέπρα διὰ βάθους ἐπινέμεται
τὸ δέσμα κυκλοτερεῶς· ἡ δὲ ψαῖρα ἐπιπολαιότερα ἐστὶ,
καὶ ποικίλως ἐχρηματισμένη. Τέτρε δὲ Φλεβοτομίῃ
καὶ καθαίρειν διὰ τὴν τῶν ἐκκενέντων μέλαιναν χολήν·
ἔξωθεν

ἐψηθεῖσαι] Codd. A. et C. ἐψηθεῖσα καὶ λειωθεῖσα. Cod. B. ἐψη-
θεῖσας καὶ λειωθεῖσας. Cod. B. ἐφεψηθεῖσαι.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλας. migrat e Codd. A. C. et E.

σμύρνης] Codd. A. C. et E. μυρσίνης.

θείε] nempe ἀπὸ γα, ut semper in sequentibus, quod in cutis
affectionibus laudibus extollit Hadr. Junius ep. 49. p. 120.

φύλλων] Cod. D. et E. φύλλα ξηρὰ λειώσας.

ταῦτα] Cod. D. πάντα. Cod. E. λειώσας ταῦτα.

λειώσας] Cod. A. et C. λνώσας χρῶ.

ἄλλο] Piget toties notare illud abesse a codd. A. C. et E.

κεκαυμένον] nullus codicum MSS. Vind. habet, nec Paulus. Cod.
E. καύσας omisso καί.

καὶ καί] omisit Cod. E.

κισσῆρεως] Codd. A. et C. κισσίρεως.

κημωλίας] Codd. A. et C. κημωλίας.

κόμμεως] Codd. A. et C. κόμμεως. Cod. κύμερ.

τε καί] Carent his cod. I. MSS. Vind. et sequenti ἴσον. et cod. E.

ἐμπασσόμενον] Codd. Vind. ἐμπασσόμενον. Cod. E. ξηρὸν ἐμπασσόμενον.

καὶ δι'] Paulus ἡ δι' καί — σμηχόμενον ignorat Cod. E.

σμηχόμενον] Cod. A. et C. σμίχόμενον.

cis aceto incoctam, et cum alumine detritam applicato. Aliud. Alcyonii, nitri myrrhae, sulfuris, fici agrestis folia sicca, ex aceto trita, illinito. Aliud. Sepiae testia combusta, et pumicis, nitri, terrae cimoliae, gummi item et gallae pares portiones aridae inspersae, et ex aceto infricatae.

DE LEPRO ET SCABIE

QUAE ΨΩΡΑ DICITVR.

C A P. CCXXXIV.

Lepae origo est ex humore exedente, unde et squamae a summa cutis superficie decidunt cum pruritu et altam cutem orbiculatim depascitur. Scabies vero summas corporis partes infestat, potius varie figurata. His itaque sanguinem mittere, et per ea quae atrae bili vacuandae sunt idonea, purgare oportet.

Cap. CCXXXIV. Cod. σί.

περὶ] Paulus lib. IV. c. 2. Actuarius lib. II. c. 20.

ἡ] Exulat e cod. F.

λέπρα] Unde ita vocetur, docuit Casaubonus ad Theophrasti Char. c. 19. p. 199. conf. doct. Grunerus morb. Antiquit. p. 171.

χυμῶ] Codd. A. et C. χαμῶ.

κυσμῶ] Leg. κνησμῶ.

κυσμῶ — δέρμα] Absunt a Cod. E.

διὰ βλάβης] Locutio medicis familiaris. vid. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 63. noster c. 62.

κυλοτερῶς] Codd. A. et C. κυλοτερῶς. Cod. D. κυλοτερικῶς.

ἐπιπολαιότερα] Codd. A. et C. ἐπιπολαιότερα. Cod. D. addit τέ.

ποικίλος] Codd. A. et C. ποικίλλοις.

ἐχρηματισμένη] Codd. A. et C. ἐχρηματισμέναις.

τέρας] Pessime codices MSS. τέτοις.

διὰ τὴν] Codd. A. et C. διὰ τὸ τὴν μέλαιναν ἐκκεῖν χολήν. Constructio aliquantum disiecta apud nostrum, constructio διὰ τῶν ἐκκενδόντων τὴν μ. χ. Cod. E. τῶν τὴν μέλαιναν ἐκκενδόντων. omissa voce χολήν conf. not. ad. c. 25.

ἐξῶθεν δὲ χρησέον, ἐλελισφάκx, ἐλαίας δακρύx ἀνὰ
 εὐΓ. ε'. καππάρεωx ῥίζηx φλοιῶ, κόμμεωx ἀνὰ εὐΓ. γ'.
 ὄξx τὸ ἀριῶν, χρε ἐν ἡλίῳ. Τx δὲ λέπρασ ἰδίωx
 ἀφίξησιν ἀνεμώνηx ῥίζαx σὺν ὅξει λείαx χριόμεναx. ἄλλο.
 αἰρίνx ἀλεύρx εὐΓ. α'. καρδαμώμx δραχμ. α'. νίτρx
 ἄφρx δραχμ. δ'. λεάνx σὺν ὅξει κατὰ χρε, προσενιτρώ-
 σασ τὸν τόπον. ἄλλο. ἀσφοδέλx ῥίζηx χυλῶ εὐΓ. ε'.
 θείx ἀπύρx, μάννηx δραχμ. ι'. νίτρx δραχμ. η'. ἐπί-
 χρε ὅξει λειώσασ.

Π Ρ Ο Σ Ψ Ω Ρ Α Ν.

ΚΕΦ. ΣΛΕ'.

Πρὸς δὲ ψώραx ἰδίωx ποιεῖ ἀπαλὴ μὲν σαφίx ἀγρία,
 καρδάμωμον μετ' ὄξx, κρίνx ῥίζα μετὰ μέλιτοx χριο-
 μένη,

ἐλελισφάκx] Cod. E. ἐλελιφάκx.

δακρύx] Codd. A. C. et E. δάκρυον. Scribonius Larg. c. 101. 252.

εὐΓ. ε'.] Codd. A. et C. εὐΓ. γ'.

καππάρεωx] Codd. A. et C. καπάρεωx.

καππάρεωx — εὐΓ. γ.] migrant e Cod. E.

κόμμεωx] Codd. A. et C. κόμμεωx.

ἰδίωx] Theophylactus Bulg. tamen in Ev. Lucae c. V. p. 337.
 ἢ γὰρ λέπρασ, ἰατρῶν χερσὶν ἀνεπιχείρητοx. Hebraeorum
 neimpe.

ἀνεμώνηx] Codd. A. et C. ἀναιμώνηx ῥίζηx, συνοξλύε. Cod. D.
 ἀναιμώνηx ῥίζαx. Cod. E. ῥίζαν.

λείαx] Cod. E. λίαν.

ἄλλο] Codd. ignorant.

χριόμεναx] Cod. E. χριόμενη.

αἰρίνx] Codd. A. et C. ἐρίνx. Cod. E. ἰρίνx.

δραχμ. α'.] Codd. D. et E. εὐΓ. δ'.

ἄφρx] Cod. D. ἄφρονίτρx.

χαλκάνθηx] Paulus χαλκάνθηx.

ἀσφοδέλx] Codd. A. et C. ἀσφοδήλx. Cod. D. ἀσφοδυλx. Scri-
 bonius Larg. c. 101. 254.

χυλῶ] Codd. χυλόν.

tet. Extrinsecus vero sequentibus utendum. Salviae, lachrymae oleae, singulorum unciae duae, corticis radicis capparis, gummi singulorum unciae tres, aceti quantum satis est, ad solem inunguntur. Proprie vero lepras diajiciunt anemonae radices ex aceto tritae illiuntur, prius tamen loco absterfo. Aliud. Nasturiae regiae radicis succi unciae sex, sulfuris ignem non experti, mannae, singulorum drachmae decem, nitri drachmae octo, aceto subactae applicantur.

A D S C A B I E M.

CAP. CCXXXV.

Ad scabiem vero peculiariter facit herba pedicularis tenella, cardamomum cum aceto, lillii radix cum melle

περεκνιτρώσας] conf. noster c. 8. et 237. *Dioscorides* lib. II. c. 149. *Moschio* de morb. mulier. c. 7. p. 50.

τὸν τόπον] codices omnes τὰς τόπας.

ἄλλο] delet Cod. E. et post ἐπίχρησι addit δις.

ἀιωσας] Abest hoc verbum a codd. MSS.

Cap. CCXXXV. Cod. E. σιᾶ'.

πρὸς] Codd. A. et C. περὶ ψῶρας. *Celsus* lib. V. c. 28. *Pavias* lib. IV. c. 2. inprimis cel. *Grunerus* morb. Antiq. p. 159.

ψάραν] Codd. A. et C. ψῶρας.

ποιεῖ] omissum in codd. A. et C.

ἀπαλὴ] Codices ἀπλᾶ. *Paulus* ἀπλᾶ. Noster c. 40. ἀπλὰ δὲ τρέμοντας. ποτιζόμενα ὀφελεῖ. Potest tamen ferri ἀπαλὴ vid. *Raphelius* ad Matth. c. XXIV. 31. p. 324. ἀπαλὴ est χλωρὰ viridis et opponitur arido. *Herodotus* lib. II. p. 147. τρώεσθαι δὲ καὶ ἀπαλὰ ταῦτα καὶ αἶα. *Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 2. εἰ δὲ ἀπλότεις ἐγγονέφαλοι πεφυκότες. leg. ἀπαλότεις et problem. 8. *Leonius* apud *Plotinum* Biblioth. p. 1509. τῇ ἀπλότῃ τῆς μαχαίρας μαλακύνει τὰ τραύματα. leg. τῇ ἀπαλότῃ.

καρδάμωμον] *Absyrus* Geopon. lib. XVI. c. 17. et 18.

μετ' ὅρας] Non agnoscunt Codd. A. et C.

μετὰ] Verba μετὰ μέλιτος χρισμένη delent Codd. A. et C. quorum loco habent λιθαργυρον. ὑδραργυρον.

μένη, θείον, αἰγεία κόπρος μετὰ ὄξος. ἄλλο. Μίσυ, χαλκίτην ἴσα μετ' ὄνις ἐπύχρει. ἄλλο. Ῥοδοδάφνης φύλλα ἐψήσας σὺν ἐλαίῳ, ἐπίβαλλε κηρὲ ἐγ. γ'. καὶ θείῳ ἀπύρε ἐγΓ. α' καὶ κατάρχει ἐν ἡλίῳ. ἄλλο. Κηρὲ ἐγΓ. β'. Ῥοδίνε, λιθαργύρε ἐγΓ. γ'. ψιμυθία ἐγΓ. γ'. ὑδροπίσσης ἐγΓ. δ'. σερικὲ ἐγΓ. β'. ὄξος τὸ ἀρκέν.

ΠΕΡΙ ΛΕΙΧΗΝΩΝ.

Κ Ε Φ. Σ Λ ζ'.

Γίνεται ὁ λειχήν ἐπὶ λεπτῷ καὶ δριμύει καὶ σσηπότι χυμῷ, ταχέως εἰς ψώραν καὶ λέπτραν μεθιστάμενος.

Επὶ

θείον] Codd. A. et C. θείον ἄπειρον.

μετὰ] Cod. D. μετ' ὄξους.

ἄλλο] Cod. D. αἰγείας. Codd. A. C. et Γ. delent. Mire hic variant codices MSS. Codd. A. et C. φρυγίαν τρίψας καλῶς καὶ δαφνέλαιον ἐπιβαλὼν, ἢ ἔλαιον καὶ ὄξος χλιδάνας καὶ παραίτας· αἰετότερα καὶ μετὰ τὸ λῆσαι· Cod. D. κηρὲ, σερικὲ ἀνὰ Γο. β' λιθαργύρε. Φιμν, (supra scripto β.) καὶ Γο. γ'. ὑδροπίσσης ἐγΓ. δ'. Ῥοδίνε καὶ ὄξος τὸ ἀρκέν. Paulus post αἰγείας habet insuper τῆς διὰ χυλῶν ἐγΓ. β'.

μίσυ] Cod. E. ἡμισυ χαλκίτης.

ἐπύχρει — ἐγΓ. γ'.] Cod. E. ἐπίβαλλε ἐγΓ. γ'. omisis reliquis.

Ῥοδοδάφνης] Paulus l. c. Dioscorides lib. IV. c. 82. Plinius lib. XVI. c. 20. Apuleius Metamorph. lib. IV. p. 57. Lucianus T. II. p. 585. Pamphilus Geopon. lib. XIII. c. 15. Boetius ad Theophrastum H. Pl. lib. I. c. 15. p. 46. Sam. Daleus Pharmacol. p. 371. Schultze Toxicol. c. 24. p. 73. De athletis Galenus Protrept. c. XI. p. 52. αἱ δὲ καὶ ταῦτα πάσχει, καὶ Ῥοδοδάφνης ἐνιστε τὰ ῥατα διακινεῖντας, propter Scabiem tollit hic locus Galeni Casp. Hoffmannum ep. I. ad Reinesium et Jo. Rhodum ad Scribonium Larg. p. 96. sed. vid. Reinesii responsum et quae scribit ad Rapertum ep. 52. p. 495. Hinc στέγες forte cluit nonnullis. vid. Cour. Gernerus H. A. lib. IV. p. 398. Quantum fruticem hunc excimebant Graeci hodierni exponit Mylady Craun Itinerar. ep. 57. p. 233. qui eum vocant *piccadaphne* testis Wheeler Itinerar. T. II. p. 222. conf. Welschius de Vena Medin. c. XII. p. 337.

θείς] Ramazzinus de morb. artif. c. X. p. 60.

ἄλλο] Deest in Cod. E.

melle illita, sulfur, caprillum stercus cum aceto. Aliud. Misy et chalcitis pari modo cum vino illinuntur. Aliud. Rhododaphnae folia in oleo coquito, et adjungito cerae uncias tres, sulfuris ignem non experti unciam, et ad solem inungito. Aliud. Cerae unciae duae, rosacei, argenti spumae unciae tres, cerussae tantundem, picis liquidae unciae sex, serici unciae duae, aceti quantum satis est.

DE IMPETIGINIBVS.

C A P. CCXXXVI.

Impetigo originem trahit ex humore, tenui, acri, et putrefacto et celerrime in scabiem et lepram degenerat.

P 2

nerat.

υδροπίσης] Cod. E. υγροπίσης. Ac ita emendandum apud nostrum. Quandoquidem vero codices quatuor consentiant cum edito, non aulim vocem υδροπίσης penitus rejicere, nam sic etiam recentiores υδραίνω dicunt pro υγραίνω. Anonymus de hydrophobia c. 3. τρεφῆς ἔσωσαν ἑοφηπαῶδας καὶ υδρατικάς. et mox iterum.

σηρικῶ] Paulus ἐλκυσματος σηρικῶ, sed vox illa visa est nostro superflua; de serico vid. Salmasius ad Achillis Tat. lib. III. p. 592. Cod. E. συρικῶ, conf. c. 7.

Cap. CCXXXVI. Cod. E. σιῆ.

λεχίνων] Codd. A. et C. λεχίνων. Cod. D. λιχίνων. Celsus lib. V. c. 28. Paulus lib. IV. c. 3. Actuarius lib. II. c. 20. Grunerus morb. Antiquir. p. 162.

γίνετα] Codd. A. et C. ὁ λήχην. Cod. D. λιχίνας λεγοντας ἥτοι γίνονται.

δριμύ] δριμύ Codd. A. et C. Leg. δρυμαίω vel δριμύ cum Cod. B. et E.

χυμῶ] Codd. A. et C. χαμῶ.

ὅλου] Codd. A. et C. ὅλου τῷ σώματος.

ψαρεν] Julianus Caesar. p. 25. de Tiberio: ἐπὶ τῆς ἀκολασίας καὶ ἀμώτητος ψαρεῖ τινες καὶ λιχῆνες εἶον ἰκκεκαυμένας. Salmasius ad Tertullianum de pallio p. 431. Nic. Fullerus Miscell. Sacr. lib. V. c. 17.

μεθισάμενος] Cod. D. μεθισάμενας. Priscianus lib. I. c. 36. Cod. E. μεθισάμενοι.

Επὶ τέτων δὲ μετὰ τὴν τῷ ὅλῳ σώματος κένωσιν χρησ-
 θαὶ ἐλεβορῶν, ἐχίνῳ τῷ ἐπὶ τῶν πετρῶν, πίσσῃ μιγνυ-
 μένῃ κηρωτῇ καὶ ῥητίνῃ ἐπιχρίειν. Ἰὲς δὲ τῶν παιδίων
 λειχήνας, σιέλῳ ἀνθρώπου συνεχῶς ἀπότηριβε, ἢ κοκκο-
 μηλαίας τὸ νόμμι σὺν ὄξει χρίμενον· ἢ ἄλιν Φύλλα
 τριψας σὺν ὄξει κατὰπλασσε, ἢ καππάρεως φύλλα.
 ἄλλο. Θείον, μέλι, λίβανον ἢ ἀμμωνιακὸν σὺν ὄξει κα-
 τάχρει· κόλλης τεπτονικῆς δραχμ. δ'. λίβανος δραχμ. ε'.
 ὄξει διαλύων ἄλειφε. ἄλλο. Χαλκίτεως, κόμμεως
 ἀνά

χεῖστα] Codd. A. C. et E. χηστέον ἐπ' αὐτοῖς ἐλεβοροῖ. Cod. D.
 χηστέον τὸν ἐλεβορον.

ἐχίνῳ] Echinos quosdam petris adhaerescere docet *Aristoteles* II. A.
 lib. V. c. 27. sed apud nostrum et *Paulum* leg. λειχὴν τῶν.
 auctore *Plinio* lib. XXVI. c. 4. quam lectionem tuo adientia
 confirmant codices MSS. quorum A. et C. λειχὴν, Cod. D.
 λειχὴν habet. licet idem de echino marino adducit *Aelianus*
 H. A. lib. XIV. c. 4. conf. *Tournefort* Itinerar. T. I. p. 89.
 et *Mart* solus ad *Dioscoridis* lib. IV. c. 48. p. 386. Cod. E.
 καὶ λειχὴν τὸν ἐπὶ τῶν πετεργίων γινόμενον.

τῷ ἐπὶ] Cod. A. et C. ὁ ἐπὶ τῶν πετρῶν pro πετεργίων. Cod. D.
 ἐπιπτερον. Favet haec lectio vulgatae, sed ἐπὶ πετεργίων om-
 nino leg. quod lichen etiam nascatur in alis vel pinnis propug-
 naculorum.

πετρῶν] Codd. A. et C. addunt γεόμενος.

πίσσῃ] Codd. A. et C. ὑγροπίσσῃ. Codd. D. et E. ὑγρῇ πίσσῃ.

μιγνυμένη] Cod. D. μιγνύων καὶ ἐπιχρίων. Codd. A. et C. μιγνυ-
 μένη ἐπιχρει. Cod. E. μιγνύμενον omittis reliquis.

ἐπιχρίων] Cod. E. ἐπιχρει.

τῷ] Cod. D. τῷς.

λειχήνας] Codd. A. et C. λειχήνας. Cod. D. λειχίνας. s. et i. fre-
 quenter permutantur in libris manu exaratis: sic in *Pantectis*
Florent. λειχὴν legi pro λειχίνας testatur *Hunkershaek* Obsev. iur.
Rom. lib. I. c. 16. p. 69. adde *Alberti* Glossar. Gr. p. 124.
 alia exempla bene multa suppeditant nostri codd. MSS. Item
 obtinere iussit apud *Polyuenum* lib. V. p. 476. οἱ δὲ ζηλω-
 σαντες πολλὰ τῶν γεγενομένων. leg. πολλὰ λειχίνας.

nerat. In his itaque post universi corporis evacuationem veratro utendum, erinaceo item saxatili, et pice cerato misia, et resinae inungendi. Puerorum vero impetigines saliva hominis continuo defricato, vel pruni gummi cum aceto illinito. Vel viticis folia ex aceto trita obducito, vel capparis folia. Aliud sulfus, mel, thus vel ammoniacum ex aceto inungito. Glutinis fabilis drachmae quatuor, thuris drachmae duae aceto solutae illinuntur. Aliud. Chalcitidis, gummi singulorum drachmae octo, sulfuris ignem non exper-

P 3

ti,

σιόλα] Codd. MSS. σίλον.

ἀπότριβε] Cod. D. ἀνάτριβε.

κοκκομηλαίας] Codd. A. et C. δαμασκηνας. Cod. D. δαμασκη-
ναιας. leg. κοκκυμηλαίας. Cod. E. δαμασκηνας κομίδιον.

κόμμι] Codd. A. et C. κομήδη. Cod. D. κομίδιν.

χειόμενον] Cod. D. ὄξει λύων ἐπιχρίε.

κατέπλασσε] Cod. D. κατὰπλαττε.

φύλλα] Addunt Codd. A. et C. τρίψας σὺν ὄξει κατέπλασσε.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλας. Codd. A. et C. ἦ.

μέλι, λίβανον] Cod. E. μετὰ λιβάνω.

ἀμμωνιακόν] Cod. E. ἀμμωνιακῶ.

κόλλης] Cod. D. ἄλλας κόλλης. omisso ἄλλας Codd. A. et C. χο-
λῆς. Eustathius Hexaem. p. 24 et 30. Aelianus H. A. lib.
XVII. c. 32. Schol. Sophoclis ad Trachin. vs. 771. Moscho-
pulus apud Fabricium Biblioth. Gr. T. XII. p. 307.

ὄξει] Codd. A. et C. ὄξος.

διαλύων] Cod. D. λύων.

δραχμ. δ.] omittit Cod. E.

ἄλλο] Exulat e Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλας, sed delet quae
sequuntur usque ad alterum ἄλλο, ubi more solito iterum
ἄλλας legit.

ἀνὰ δραχμ. ἡ. θείε ἀπύρε, μίσυος ἀνὰ Lγ'. λεπίδος
 χαλκῆ, ἀνακίας ἀνὰ δραχμ. ε'. σὺν ὄξει γαιώσας χρεῶ.
 ἄλλο. Θείε ἀπύρε, ῥίτρε ἀφρεῖ ἀνὰ δραχμ. δ'. κάγ-
 χυρος δραχμ. α'. λείε μετ' ὄξεος, καὶ ἄλειφε ἕως
 ξηρανθῇ.

Π Ε Ρ Ι Κ Η Η Σ Μ Ο Τ.

Κ Ε Φ. Σ Λ Ζ'.

Κνησμὸν τὸν μὲν ἐν τῇ γέροντικῇ ἡλικίᾳ συμβαίνον-
 τα ἐκ ἀνίασοιτο τὶς τελείως, μετρίως δὲ τοῖς ὑπογε-
 γραμμένοις. Τὸν δὲ διὰ κακισχυμίας προκινῶσταιτες
 τὸν λυπᾶντα χυμὸν ἀπὸ φλεβοτομίας ἀρξάμενοι καὶ
 καθ-

δραχμ. ἡ.] Codd. A. et C. ὄγΓ. ἡ.

ἀπύρε] Codd. A. et C. ἀπείρε.

δραχμ. ε'] Codd. A. et C. Γο. ε'.

ἀνὰ δραχμ. ε'.] Codd. A. et C. ἀνὰ ε'.

χεῶ] Codd. A. et C. χρεῖ. Delet Cod. E.

ἄλλο] omiffum in Codd. A. C. et E.

ἀπύρε] Codd. A. et C. ἀπείρε.

ἀνὰ δραχμ.] Codd. A. et C. ἀνὰ Γο. δ'.

κάγχυρος] Codd. A. et C. κάγχυρος, addit Paulus κόκκας.

καὶ ἄλειφε] Carent copula Codd. A. C. et E.

Cap. CCXXXVII. Cod. E. σιγ'.

κνησμῶ] Cod. D. κνησμοῆς. Cod. E. κνησμοῆς. Paulus lib. IV.
 c. 4. cel. Grunerus morb. Antiquit. p. 150.

κνησμοῖ] Cod. D. κνησμον. Herodem Tetrarcham hoc morbo
 laborasse testatur Tzetzes Chil. XIII. vs. 25. Nemesius de Na-
 tur. Hom. c. 28. p. 226. τὸν κνησμὸν ἢ δριμύτης ὑπὸ τῷ δέμα
 γενομένη πείνη.

γέροντικῇ] Paulus simpliciter ἐν γέρον. conf. Alexander Aphrod.
 lib. I. probl. 25. quod accidit veterano de quo Sp. natus in
 Adriano p. 162. et Hadr. Junio, vid. ejus epistola lib. I. p. 317.

ti, misyos singulorum drachmae sex, squamae aeris, acaciae singulorum drachmae duae, aceto tritae in usum adhibentur. Aliud. Sulfuris ignem non experti, spumae nitri singulorum drachmae quatuor, canchryos drachma. Singula ex aceto trita, et tam diu illita, dum aresiant.

DE PRURITV.

CAP. CCXXXVII.

Pruritus qui in senili aetate accidit, non perfecte curaverit aliquis, leniverit tamen aliqua ex parte iis quae infra scribentur. In eo vero qui ex humoribus vitiosis oritur, molestante succo prius evacuato, et a venae sectione exorsi et purgatione, ad curam quae extrinsecus perficitur, nos convertemus. Lavacro ita-

P 4

que

τελής] Leg. τελίως. et sic codices MSS. Noster c. 243. τελίως δὲ περιγράψαντες, atque ita scriptores optimi. Plato Politic. p. 121. ὁ μὲν παντάπασί γε τελίως ἀπεργασθῆναι. Frequenter librarii a pro e dederunt, sic apud Eutecnium Metaphr. Alexiph. Nicandri vs. 359. pro τεχέστες codex MS. τεχέστες habet, conf. not. ad c. 57.

μετρίως] Cod. A. et C. μετρίῳσι. Cod. D. μετρίῳσι δὲ τὸ κακόν. Cod. E. μετρί (sic f. μετρίῳσι inquit cl. CORNUS) δὲ τὸ κακόν.

ὑπογεγραμμένους] interpretes infra scriptis; est autem ὑπογράφειν pinger. Jo. Chrysostomus Opus. T. I. p. 410. 42. καὶ μόνον ἐχὶ ὑπογράφουσιν ἑαυτοῖς τὴν ἐνδίκην τῶν ἡμετεστημένων.

τὸν δέ] Cod. D. τῶν δέ.

κακοχυσίαν] Nam ὁ δὲ κνησμὸς, ἡδὲ ἐστίν, ἐγγὲς ἔσθ' οὗτος πνευματικὸς ἐγκυττικηλισμὸς παρὰ φύσιν inquit Aristoteles Problem. Sect. IV. 15.

προκεινόντες] Codices MSS. προκεινόντας.

τὸν] Codd. A. et C. τὸ λυπῶντος χυμῶ.

ἀπὸ] Cod. D. διὰ.

ἀρξάμενοι] Codices Vind. ἀρξάμενος. Cod. E. ἀρξάμενοι.

καθάρσθως, ἐπὶ τὴν ἔξωθεν τραπῶμεν ἐπιμέλειαν. Λε-
 τρεῖ μὲν χρησέον, ἀλειφέσθω δὲ τήλεως ἀφεψήματι,
 ἢ σεύτλῃ, ἢ πιτύρων· σὺν τέτοις δὲ ἀλεύρῳ κυκμίνῳ,
 ἢ θερμίνῳ, ἢ θαφνίνῳ, ἢ καππάρειος· προσβάλλειν δὲ
 τέτοις ξηρὸν νίτρον. ἄλλο. Νίτρον ἀφ' ἑ δραχμ. α'.
 λιβάνη, θείη ἀπύρε ἀνὰ εὔγ. δ' κικωλίας εὔγ. ε'.
 ἄλλο. ἀφονίτρον, θείη, ἀλκυονίς κεκαυμένη ἴσον, ξη-
 ροῖς, ἢ μετὰ τινοσ τῶν εἰρημένων ἀφεψημάτων χρῶ.
 ἄλλο. Σταφίδος ἀγρίας, θείη, λιθαργύρε ἴσα σὺν ὀξε-
 λαίῳ χρῶ. ἄλλο. Λαπάθῃ ῥίζῃ λείῃ σὺν ὀξει καὶ κρι-
 θίνῳ χρῶ.

ΠΕΡΙ

ἐπὶ τὴν] Codd. A. et C. ἐπὶ τὸ.

τραπῶμεν] Cod. D. ἐπὶ τὴν ἔξωθεν ἐπιμέλειαν τρέψ. πρῶτα μὲν
 λαστροῖς. Cod. E. τρεπέσθω.

ἐπιμέλειαν] Vocabulum hoc omnem corporis alieni curam com-
 plectitur, inquit *Nephtelius* ad *Ag. Apost. c. XXVII. 3. conf.*
c. 25.

λαστροῖ] *Hippocrates morb. vulgar. lib. V. c. 235.* Huc pertinet
 observatio doct. *Guy's Itiner. T. I. p. 211.* „Sur quoi j'ob-
 „serve, que si le frequent usage des etuves ou bains chauds
 „fait beaucoup perdre aux femmes de leur beauté — il est très
 „salutaire aux hommes et principalement aux vieillards, que
 „le bain fortifie au lieu de les affoiblir, parce qu'il facilite
 „cette utile et douce transpiration, qui ne se fait plus chez
 „eux qu'avec peine par le desèchement de leur peau, dont les
 „pores sont moins ouverts. Je parle ici d'après l'expérience:
 „il est certain que le bain chaud leur fait éviter la plupart des
 „maladies, qui nous attaquent dans un âge avancé.”

χρησέον] Caret hac voce Cod. D. et mox habet ἀλειψε.

ἀφεψήματι] Cod. E. ἀφέψημα.

πιτύρων] Codd. A. et C. πιτυρίων. Cod. E. πιτύρη.

δε] omissum in Codd. A. et C.

κυκμίνῳ] Ridicule Codd. A. et C. κημίνῳ. Cod. D. κυκμίνον ἢ
 λάπινον. Cod. E. κυμίνῳ.

θερμίνῳ] Codd. A. et C. λαστίνῳ. Cod. E. λαστίνῳ, ἢ ἀφέψημα
 ἰσχυρῆστα.

que utendum et foenugraeci decocto, vel betae, vel
sulfurum illinendi. Adhaec etiam farina fabacea, lu-
pinorum, vel laurino vel cappari. Adjicere porro ni-
trum quoque aridum oportet. Aliud. Nitri spumae
drachma, thuris, sulfuris ignem non experti singu-
lorum unciae quatuor, terrae cimoliae unciae duae.
Aliud. Spumae nitri, sulfuris ignem non experti,
alcyonii usti singulorum par pondus, haec vel arida,
vel cum aliquo ex dictis decoctis permixta applicantur.
Aliud. Herbae pediculariae, sulfuris ignem non ex-
perti, argenti spumae, singulorum par modus cum
aceto et oleo in usum adhibetur. Aliud. Radice ru-
micis cum aceto trita et farina hordeacea utitor.

P 5

DE

δαφνιά] Codd. MSS. δαφνίδαν.

καππάρεως] Codd. A. et C. καπάρεως.

προσβάλλειν] Codd. A. et C. πρόσβαλε.

ἄλλο] omittitur in Codd. A. et C. ejus loco est ἀνὰ α'. Cod. D.
ἄλλως.

λιβάνις] Paulus λιβανάτς.

ἀπύρεξ] Codd. A. et C. ἀπύρεξ.

κιμαλίας] Codd. A. et C. κιμολίας εὔΓ. ε'.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἡ. Cod. D. ἄλλως, θεία ἀπύρεξ, ἀφονίρεξ.
Cod. E. delet.

κακαυμένις] Excidit apud Paulum.

ἴσον] Codd. A. et C. ἴσζ. ζηεῖ. Caelius Aurel. morb. chron.
lib. III. c. 5. p. 458. et iis aspersioneibus, quae ob pruritum
corporis adinventae sunt, a Graecis συμπίσματα appellata.

χεῖ] Cod. D. καὶ χεῖ.

ἄλλο] Carent Codices MSS.

ἀφεψημάτων] Cod. E. ἀφεψήματος.

σαφίδος] Codd. A. et C. σαφίδας. Formula haec integra exu-
lat e cod. E.

σύν] Codd. A. et C. ἐν.

ἄλλο.] Codd. A. et C. ἡ. Cod. E. delet.

ΠΕΡΙ ΛΕΥΚΗΣ.

ΚΕΦ. ΣΛΗ'.

Λευκή ἐστὶ μεταβολὴ τῶ χρώματος ἐπὶ τὸ λευκότερον, ὑπὸ γλίχρας καὶ γλοιώδους γινομένη φλέγματος. Διάγνωσις δὲ αὐτῆς. Βελόνῃ κατακέντησον ἐξ ἐπιπολῆς τὴν λευκὴν· καὶ εἰ μὲν αἷμα ῥύῃ, θεραπευτὴ ἐστίν· εἰ δὲ γαλακτώδης ὑγρότης, ἀθεράπευτος. Χρησέον τοίνυν ταῖς ὑποτεταγμένοις βοηθήμασι· κήχυρος, θεία ἀπύρε, ἐλεβόρε, κηκίδος, ἴσα ἕκαστον κόψας. ἄλλο. Συκῆς μελαίνης τὰ ἀντραίμωνι βρέξας ἐν ὄξει καὶ λειοτριβήσας, μίξας

Cap. CCXXXVIII. Cod. E. ριδ' pro σιδ'.

Λευκή] cf. Xenophon Agesil. p. 217. Aristoteles II. A. lib. III. c. 11. Problem. Sect. X. 4 et 5. Celsus lib. V. c. 28. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 85 et 146. Paulus lib. IV. c. 5. Aetnarius lib. II. c. 23. Pollux lib. IV. c. 25. segm. 193. Alcinoüs de doctr. Platon. c. 22. Schol. Nicandri Fod. Ther. vs. 332 et 859. Gregorius de Dialect. p. 245. ubi vid. doct. Koehn. Seneca Natural. Quaest. lib. III. c. 25. Creditum est, quasdam aquas scabiem adferre corporibus, quasdam vitiliginem, et foedam ex albo varietatem. Alborem ac pallorem Romanis in vitio fuisse docet Ger. Jo. Vossius apud Franciscum Martinium Epistolar. p. 481. et apud Graecos Xenophon Agesilao c. I. p. 217. ed. Bachii. conf. Casaubonus ad Persii Sat. III. p. 301. Aliter tamen statuebant medici, unde regula diaetetica apud Aetnarium de affect. spir. animal. lib. II. c. 7. p. 115. εἶπω γὰρ τὸ λευκὸν ἀποκλίνει τῶν ζώων ἢ σαρξί, καὶ τὰν εἰς εὐχύμικον χρῆσιν ἐπιφέρει. Caelius Rhodig. Lect. Antiq. lib. V. c. 8. Amatus Lusit. Curat. medicinal. Cent. VII. cur. 73. Grunerus Morb. Antiquit. p. 154.

χρώματος] Leg. χρωτὸς, ut apud Paulum.

γλοιώδεις] Codd. MSS. Vind. γλοιώδεις γινομένης. Cod. E. γλοιώδεις. volunt forte χυλώδεις. vel πολλώδεις.

διάγνωσις] Cod. D. διαγνώσῃ δε αὐτὴν ὕτως.

βελόνῃ] Reconsetur inter instrumenta chirurgica a Polluce lib. IV. c. 25. ejus usum habes apud Orribasium de fractur. p. 94.

DE LEUCE.

CAP. CCXXXVIII.

Leuce mutatio est coloris ad albidius, ex pituita viscida et glutinosa ortum ducens. Agnitio itaque ejus haec est. Acn leucen per summa pungito. Si sanguis exit remedio locus est. Si humor lac repraesentans, sanari non potest. In iis igitur his quae sequuntur auxiliis est utendum. Seminis roris marini, sulphuris ignem non experti veratri, gallae. Singula paribus portionibus contunduntur. Aliud. Fici nigrae furculis aceto maceratis contritisque miscetur
nitri

ἐπιπολῆς] Codd. Vind. ἐπιπολλης.

κατακέιτησον] Cod. E. κατακεντῶσα.

ἂ μὲν] Paulus ἂ μὴ. male.

θεραπευτὴ] Cod. E. θεραπευτικὴ.

γαλακτώδης] Codd. A. et C. γαλακτῶδες.

χρηστέον] Desiderantur in codd. Vind. usque ad κάγχρους. pro τὰς leg. τοὺς aut pro βοηθήμασι leg. ut apud Paulum δυνάμει.
Cod. E. χρηστὸν.

βοηθήμασι] ignorat Cod. E.

κάγχρους] Codd. A. et C. κάγχρε. Cod. D. κάγχρους δν.

ἐλεβέρη] Codd. A. et C. ἐλεβέρη. Cod. E. addit κατάχρη. ac omittit κηκίδες.

κηκίδες] Codd. A. et C. κικίδες. Cod. D. κικίδων. addunt omnes Vind. κατάχρη.

ἴσα] Verba ἴσα θαλασσινὸν κόψας. migrant e codd. MSS.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. Codd. A. et C. ἡ.

τὰ] Codd. MSS. cum Paulo. τὰς ἀφραίμονας.

βελίξας] Paulus βελίξον, quocum faciant codd. MSS.

ἐν] Cod. E. ἐν.

λειοτριβήσας] Codd. A. et C. ἐλιοτριβήσας.

μίξας ἀφονίτρα, θεία, μυρίνης καρπῶ ἴσα, καὶ προσενι-
τρώσας, κατὰχρη. ἄλλο. Συκῆς ὁπῶ προσφάτω προ-
απονιτρώσας, κατὰχρη.

ΠΕΡΙ ΑΛΦΩΝ ΛΕΥΚΩΝ

τε, καὶ μελάνων.

Κ Ε Φ. Σ Λ Θ'.

Τῶν ἀλφῶν ἡ γένεσις ὁμοειδῆς ἐστὶν ταῖς λεύκαις·
ἀλλ' ἐκείνα μὲν ἄχρι βάθους τὸν χρῶτα τρέπασιν, ὡς καὶ
τὰς τρίχας λευκκίνειν· οἱ δὲ ἀλφοὶ ἐπιπολῆς τῷ δέρμα-
τος εἰσὶ. Γίνονται δὲ ἐκ μὲν τῷ φλεγματικῷ χυμῷ
οἱ λευκοί, οἱ μέλανες δὲ ἀπὸ τῷ μελαγχολικῷ. Ποιεῖ
ἐπ' αὐτοῖς δρακοντίς ῥίζα σὺν ὅξει καταπλασσομένη, ἢ
ἐλέβορος ἐκάτερος, ἢ ἀλευρον θέρμων καταπλασσόμε-
νον σὺν ὀξυμέλιτι, ἢ κρόμμυον σὺν ὅξει χριόμενον ἐν
ἡλίῳ. ἄλλο. ἀλκυονίς, νίτρα ἀνὰ γ'Γ. β'. ἐλεβόρον,
θεία

ἀφονίτρα] Codd. A. et C. ἀφονίτρον θῆον.

καρπῶ] Cod. E. καρπὸν et delet ἴσα.

προσενιτρώσας] Codd. A. et C. προιτρώσας.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἄ. Cod. D. ἄλλως. Tota hac formula caret Cod. E.

προαπονιτρώσας] Codd. A. et C. ἀπὸ νιτρώσας. Cod. D. προεκ-
νιτρώσας.

Cap. CCXXXIX. Cod. E. σιέ'.

λευκῶν τε] Codd. A. C. D. et E. λευκῶν καὶ μελάνων. Celsus
lib. V. c. 28. Paulus lib. IV. c. 6. Aethuarius lib. II. c. 23.
Jo. Bapt. Pinus Annot. postea. c. 126. cel. Grunerus morb. An-
tiquit. p. 156.

ὁμοειδῆς] Codd. A. et C. ὁμοιοειδῆ. Cod. E. ὁμοιοειδῆς.

ἐκείνα] Leg. ἐκείνας, ac sic Codd. et Paulus.

τρέπασιν] Cod. D. προτρέπασιν.

ἐπιπολῆς] Codd. A. et C. ἐπιπολλῶ. Cod. D. ἐπιπολλῆς. Cod. E.
ἐπὶ πολλῷ, prave.

nitri spumae, sulfuris ignem non experti, myricae fructus, par singulorum modus, ubi nitro cutem defricaveris, perungito. Aliud. Fici liquore recenti, prius absterfo loco, inungito.

D E A L P H O A L B O

ET NIGRO.

C A P. CCXXXIX.

Alphorum origo eadem est specie cum leucis. Illi enim altius colorem mutant, ita ut pilos quoque albos efficiant. Alphi autem in summa cute apparent. Albi vero ex humore pituitoso, nigri ex atra bile vitiosa sunt. Huc ergo facit dracunculi radix cum aceto applicata, vel utrumque veratrum, vel lupinorum farina cum aceto mulso inducta, vel cepa cum aceto ad solem illita. Aliud. Aleyonii, nitri singulorum unciae duae, veratri, sulfuris ignem non experti, singulae unciae, aceti quantum satis est. Aliud. Ervi

farinae

γίνονται] Cod. D. καὶ γίνονται μὲν οἱ λευκοὶ ἐκ. Codd. A. et C.
ἐκ μὲν τῷ σώματος τῷ φλεγματισμῷ χειρὸς οἱ λευκοί.

οἱ μέλανες] Codices οἱ δὲ μ.

ποιεῖ] Cod. E. ποιεῖ δὲ.

ἐπ' αὐτοῖς] Codd. A. et C. ἐπ' αὐτὰς. Cod. D. ποιεῖ ὅ, ἐπ' αὐτῶν.

δρακοντίς] Codd. A. et C. δράκοντος.

καταπλασσομένη] Cod. D. καταπλαττομένην.

ἐλλέβορος] Codd. A. et C. ἐλέβορος.

τέρμας] Codd. A. et C. λείπων. Cod. D. λείπειν. Cod. E. λειπόμενον.

κρόμμον] Codd. A. et C. κόμμον.

χρηόμενον] Codd. A. C. et E. καταχρηόμενον.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἡ. Cod. D. ἄλλας. Cod. E. delet.

ἀλκυονίς] Codd. A. et C. ἀλκυονίς.

θείς ἀπύρε ἀνὰ γ'Γ. α'. ὅξες τὸ ἀρκῆν. ἄλλο. ὀροβίνα
ἀλεύρε λι. α'. ἐνζώμε σπέρματος, ἀμυγδάλων πικρῶν,
σινὺς ἀργίε ξίξης ἀνὰ λι. ε' οἶνομέλιτι λεάνας ἐπίχρει.
ἄλλο πρὸς λευκός. Χαλκάνθη, ἰσ' ἴσα, νίτρε τὸ δι-
πλῆν, σμήγε. ἄλλο. Κάγχρεος, θείς ἀπύρε, ἀδρά-
κης, ἴσα λεάνας μετ' ὅξες, χρίε.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΤΡΙΚΑΤΣΤΑ.

Κ Ε Φ. ΣΜ'.

Κιμωλία, καταχρισμένη μετ' ὅξες, ἢ ὡν ὅλον
ὠμὸν περαχρῆμα ἐπιτιθέμενον· ἢ μέλανι γραφικῶ χρίε,
ἢ Φαιῶ ἐφθῶ λείω κατάπλασσε. Πρὸς δὲ τὰ ἀφ' ὕδα-
τος θερμῆ κατακαύματα, ἐλαίων ἀλμύδων ὕδωρ συνε-
χῶς

ἀπύρε.] Codd. A. et C. ἀπείρε.

ὅξες.] Codd. A. et C. ὅξος. Sed nonnulli sunt verba, nam Paulus eorum loco habet οἶνος καὶ σφέλλητος, hoc est, σφέλλης κεκαυμένης, conf. not. ad c. 53.

ἄλλο.] omisum in Codd. A. C. et E.

λι. α'.] Codd. A. C. et E. ἀνὰ α'.

σπέρματος.] Codd. A. et C. σπέρμα.

σινὺς.] Codd. A. et C. σινὺς ἀργίε ἀνὰ ε'. Frequenter in codicibus praetermissum librae indicium, forte quod Siglam non intellexerunt librarii quam indicavit Angelus Politianus Epist. lib. X. ep. 13. p. 395. Aliam literae Δ docuit Janus Cornarius Conject. et Emend. Galenicis p. 38. nunc modo a cl. Grunero editis. In cod. E. hic et alibi L scribitur, quae in codd. MSS. drachmae est indicium.

λι. ε'."] Cod. E. ἀνὰ L δς'.

ἄλλο.] abest a Codd. A. C. et E. verba πρὸς λευκός lemma sunt capitis novi. in Cod. E. σις'.

σμήγε.] Leg. σμῆγε. Codd. A. et C. σμήγε. Cod. E. σμῆγς.

ἄλλο.] Codd. A. et C. ἢ. abest a Cod. E.

κάγχρεος.] Codd. A. et C. κέγχρεος.

ἀπύρε.] Codd. A. et C. ἀπείρε.

ἀδράκης.] Leg. ἀδράκης, ac ita Paulus et codd. A. C. et E. Lite-
rae transpositionem non stupiditati librarii adscribo cum Koch-
lero ad Galeni Praecept. c. X. p. 49. sed pravae pronuntiationi
ac

farinae libra, erucæ feminis, amygdalarum amararum, cucumeris sylvestris radicis, singulorum librae semissis, vino mulso detrita illinuntur. Aliud ad albos. Atramenti sutorii, aeruginis aequalis modus, nitri duplicatus, infricatur. Aliud. Seminiorismarini, sulfuris ignem non experti, adarcae, singulorum par modus, trita ex aceto inunguntur.

A D A M B V S T A.

C A P. CCXL.

Creta cimolia cum aceto illita, vel ovum integrum crudum protinus impositum, vel atramentum scriptorium eodem modo applicatum, vel lenticula cocta et trita inducta. Ad eas vero quae ex aqua calente adustiones fiunt olivarum fassarum aquam continuo

ac festinationi. Sic cap. 243. Φάστμελον exhibent codices pro σφάκελον. Pari ratione urbs *Prusia* pronuntiatur a quibusdam *Eusia* ut notat *Whelevus* Itinerar. T. I. p. 210. et Κύδνα, Πύδνα ut notat *Stephanus Byz.* de Urb. p. 485.

λειάνας] Cod. B. λειάνας.

Cap. CCXL. Cod. E. σιζ̃.

πρὸς] Cod. D. περὶ πυρκαϊῶν.

κιμωλία] Codd. A. et C. κιμωλίας κατάχειε. *Celsus* lib. V. c. 27. *Paulus* lib. IV. c. 11.

ὧν] Codd. A. et C. ὧν ὅλων ὧμῶν περὶ χερῶν.

ὅλον] delet Cod. E.

μέλανι] Cod. D. μέλαν γραφικὸν περιχρῖόμενον.

χείε] Codd. A. et C. περίχειε. Cod. E. περίχειε, ἢ λίβανον σὺν ὕδατι λειώσας ἐπὶ χείε.

Φανῶ] Cod. D. ἢ λίβανον σὺν ὕδατι λελειωμένοι, ἢ Φανὸς ἐψῆμενος καὶ καταπλαττόμενος.

ἐφθῶ] Cod. E. ἐυθαλῆ.

πρὸς δὲ] addit Cod. E. σιή.

κατακαύματα] Codd. A. et C. καύματα.

χωρὶς κατάντλειε καὶ αὐτὰς τὰς ἐλαίας μετὰ κριθῖνα κα-
τάπλασσε. ἄλλο. Κριθῶν κεκαυμένων δραχμ. ἦ. Ψιμυ-
θία δραχμ. δ'. βουτύρου δραχμ. ἦ. κηρὸν δραχμ. ιε'. σέα-
τος αἰγείας καὶ ῥοδίνας τὸ ἀρκῶν.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΟΝΗΣ.

Κ Ε Φ. ΣΜΑ'.

Φλεγμονή ἐστιν ὄγκος σκληρὸς, ἐρυθρὸς μετ' ὀδύνης·
γίνεται δὲ ἐξ αἵματος. Τῷ μὲν ἐν ὅλῳ σώματι ἐπι-
πύμποντος τῇ μέρει, δεῖ αὐτὸ διὰ Φλεβοτομίας κενῶν·
αὐτὸ δὲ Φλεγμαίνον μύριον ἐμβρέχειν τὴν καὶ καταπλάτ-
τειν τοῖς ἀπαθείσθαι μὲν τὸ ἐπιρρέον δυναμένοις, τὸ δ'
ἤδη περιεχόμενον ἐν τῇ πεπονθῶτι μέρος κενῶν. Κατα-
πλάττειν ἐν τῷ αἰεῖσθαι, καὶ λήμματα ῥοιῶς, καὶ κριθί-
νην,

κατάντλειε] Leg. κατάντλει. Codd. A. et C. καταντλῶν. Cod. E.
κατάντλαιε.

κατάπλασσε] Cod. D. κατὰπλάττε. Lacuna hic in editione Mar-
tini, quam ex codd. MSS. ita oportet refecisse. ἢ εὐπτηρίαν
τρίψας μετ' ὕδατος ἐπιχρηε. (Cod. E. κατὰχρηε) ἢ χολήν ταυ-
ρίαν (Cod. D. ταυρίαν Cod. E. ταύρειαν) μεθ' ὕδατος ἢ ῥίζαν
κριθῖνος ἢ καυτὸς κατὰπλάσσε. Narcissus abundare Graeciam
testatur Busbequius Epist. I. p. 47.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλας. reliqui ignorant. Cod. E. delet sequentia.

κριθῶν] Codd. A. et C. κριθῖνας κεκαυμένας. Cod. D. κριθῖνας κεκαυ-
μένης ὄγμ.

βουτύρου] Codd. A. et C. βουτύρου ἢ κηρὸν Cod. D. βουτύρου ὄγμ. ἢ.

ἀρκῶν] addit Cod. D. κατὰπλάττε.

Cap. CCXLI. Cod. E. σισ'.

φλεγμονῆς] Paulus lib. IV. c. 17. addit Cod. D. καὶ ὄγκος σκληρὸς.

Φλεγμονή] Cod. D. Εἰ φλεγμονή.

ἐρυθρὸς] Cod. D. καὶ ἐρυθρὸς.

τὸ μὲν] ignorat Cod. D. μὲν. Cod. E. τὸ μὲν ὅλος τὸ.

tinuo super affundito. Vel olivas ipsas cum polenta super imposito. Aliud. Panniculorum hordei combustorum drachmae octo, cerusae drachmae quatuor, butyri drachmae octo, cerae unciae duodecim, adipis caprilli et rosacei quantum satis est.

DE INFLAMMATIONE.

C A P. CCXLI.

Inflammatiō tumor est durus, rubeus cum dolore, Fit autem ex sanguine. Quem ubi totum corpus ad partem transmittit, eum venae sectione vacuare oportet. Inflammatam vero partem perfundere, et medicamentis obducere, quae sanguinem affluentem non tantum, sed eum quoque qui jam in parte laborante continetur, evacuare queant. Cataplasmate igitur utendum ex sempervivo et mali punici
corti-

δαὶ αὐτὸ] delent Codd. A. C. et E. Cod. D. τῷ μὲν ὀλεβοτομείν
ἐν αὐτὸς δεῖ, καὶ αὐτὸ τὸ φλεγμαίνον μ. Cod. E. αὐτὸ δὲ τὸ.
recte.

ἐμβρέχειν] Codd. MSS. ἐπιβρέχειν.

τὲ] ignorant Codd. A. et C. Cod. D. δὲ.

ἀπαθεῖσθαι] Codd. ἀποθεῖσθαι.

τὸ δ' — κενῶν] Absunt in Codd. A. et C.

μέρος] μέρος.

καταπλάττειν] Codd. A. et C. καταπλάττει.

ἐν τὸ] Codd. A. et C. αὐτὸ. Cod. D. δὲ τὸ.

λέμματι] Codd. A. et C. λεμμάτων, ubi glossa marginalis τῶν
ὀμαλωτέρων. Cod. E. λαμμάτων.

ῥοιᾶς] Codd. A. et C. ῥοιᾶς.

καὶ κριθίνην] Leg. κριθίνην. Codd. A. C. et E. ita legunt, Cod. D.
μετὰ κριθίνην.

ην, καὶ ὄξος κατὰ πλάσμα ἢ ἀδραφεξείως, καὶ μαλάχης
 σὺν ἀλφίτῳ, ἢ θρίδακας, καὶ κολοκύνθης ξύσματα σὺν
 ἀλφίτῳ· ἢ τριβόλον πρὸς τὰς ἐν τῷ ρεύματι φλεγμο-
 νίας· κράμβην δὲ πρὸς τὰς σκληρυνόμενας. Ἐμπλάσρα
 δὲ, τό, τε ψιττάκιον, καὶ τὸ διὰ χυλῶν, ἔχατον δὲ
 καὶ τὸ δι' ἁλῶν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΚΤΟΣ

τῷ σώματος ἀποσημάτων.

Κ Ε Φ. ΣΜΒ'.

Ἀποσημά ἐσιν, ὅταν ἡ φλεγμονὴ εἰς ἔμπυσιν μετα-
 βλήθῃ, οὐδὲν γὰρ σφοδρὰν ἔχει, καὶ σφυγματώδης· καὶ
 διὰ καταπλάττειν ἄρτεν ἐφύσας ὑδρελαίῳ, ἢ κριθινόν
 ἄλευρον, καὶ λιγόσπερμον, καὶ τῆλιν. Καταντλείσθω
 δὲ

ἀδραφεξείως] Cod. D. ἀτράφαξιν. Codd. A. et C. ἀδραφεξήν.
 Cod. E. ἀνδράφαξις.

καὶ μαλάχης] Cod. D. ἡ μαλάχην. Codd. A. et C. μαλάχην.
 Cod. E. ἡ μαλάχια.

ἀλφίτῳ] Codd. A. et C. ἀλφείτῳ.

θρίδακας] Cod. E. θρίδακος.

τριβόλον] Codd. A. et C. τριβόλοι. Cod. D. τριβόλος. Παραθα-
 λάσιον commendat Hippocrates de morb. mulier. lib. I. p. 191.
 Dioscorides lib. IV. c. 15. Plinius lib. XXII. c. 10. Schol.
 Theophrastis ad Lychn. vs. 576. Ad etymologiam hujus vocis
 facit locus Leontii apud Photium Biblioth. p. 1513. καὶ τριβό-
 λος μιμεμένη ἀπὸ μιᾶς φωνῆς εἰς τρία διαιρημένη κέντρα. Mat-
 theus ad Dioscoridem p. 322.

πρὸς τὰς] Codd. A. et C. ταῖς. Cod. D. πρὸς δὲ τὰς σκληρυνο-
 μένας φλεγμονάς. Lemma novi capituli σκ' in Cod. E.

κράμβην] ad lit Cod. D. λειώσας ἐπιθεῖς. Cod. E. κράμβη.

πρὸς τὰς] Cod. E. πρὸς τὰ.

σκληρυνόμενας] Cod. E. σκληρυνόμενα

ἐμπλάσρα] Codd. A. et C. ἐμπλάσρας, qui praeterea δὲ delent.
 Cod. D. ἐμπλάσρα δὲ ἀρμόσει τέτοις.

τὸ διὰ] Codd. A. et C. τὴν διὰ χυλῶν. Codd. D. et E. καὶ ἡ διὰ
 χυλῶν.

corticibus, farina hordeacea. Praeterea ex aceto, atriplice, malva cum polenta, lactuca, cucurbitae sylvestris ramentis eodem modo applicato. Vel tribulis ad inflammationes e fluxione ortas, quemadmodum brassica ad durescentes. Emplastra autem conveniunt psyllacium, et quod e succis constat, et quod e salibus conficitur.

DE EXTERIORIBVS

CORPORIS ABSCESSIBVS.

CAP. CCXLII.

• Abscessus est, cum inflammatio in pus vertitur, cum dolore vehementi et pulsatili. His igitur panem hydrelaeo incoctum obducere oportet, vel hordeaceam farinam, vel lini semen, vel foenugraecum. Particula autem altheae radicis decocto fovenda. Si vero tu-

Q 2

mor

ἔχατον] Cod. E. καὶ ἔχατον δέ.

τὸ δὲ] Codd. A. et C. τὴν ἀλῶν. Cod. D. τὴν δὲ ἀλῶν καὶ σάμειον. Cod. E. καὶ ἡ δὲ. Paulus lib. VII. c. 17. p. 189. cont. G. H. Welfchius de vena Medinensi c. XIII. p. 346.

Cap. CCXLII. Cod. E. σάκ'.

ἀπέσημα] Paulus lib. IV. c. 18.

ἔστιν] Cod. E. καὶ ἔστιν ὅταν.

ἔμπυον] Codd. MSS. πύον.

τε] Codd. A. et C. τὴν σφοδρόν.

ἔχει] id est παρέχει.

καὶ] copula exulat e Codd. A. et C. Cod. D. δὲ καὶ.

ὑδρελαία] Cod. E. σὺν ὑδρελαία.

κρίθινον] Codd. A. et C. κριθαλεύρω.

λίγοςπερμον] deleta copula λινόςπερμον. Codd. A. et C.

τῆλι] Cod. D. τίλην. Cod. E. τήλεως.

καταπλαττίσθω] Codd. A. et C. καταπλάσθω τὸ μ. Leg. καταπιττεύσθω.

δὲ τὸ μόριον ἀλθαίας ῥίζης ἀφεψήματι. Ἐάν δὲ δυσεκ-
 πύητος ὁ ὄγκος, ἢ δυσδιαφόρητος ἢ, ἰσχάδας ἐψῶν σὺν
 ὕδατι, καὶ εἰς τὸ ἀφεψήμα ἐμβάλλον κριθίνων ἀλευρον
 καὶ ἄλλας, κατὰπλαττε· ἢ συνίε ἀγρίε ῥίζαν. ἢ ἀλθαί-
 ας, ἢ βρυωνίας, ἢ δρακοντίε ῥίζαν σὺν κριθίνῳ ἀλεύρῳ;
 καὶ ἰσχάδων ἀφεψήματι κατὰπλασσε. Ἐπισπαστικὸν δέ.
 νερκίσσε ῥίζαν λῆϊαν σὺν αἰρίνῳ ἀλεύρῳ καὶ μελικράτῳ
 κατὰπλασσε· ἢ καλῆμε ἀπαλὴν ῥίζαν λῆϊαν μετὰ μέλι-
 τος. ἄλλο ἐπισπαστικόν. Κηρῦ, κοιοφρονίας, βετύρε
 ἀνὰ λι. α'. πίσσης ξηρᾶς, μέλιτος ἀνὰ εὔγ. σ'. τερεβιν-
 θίνης εὔγ. σ'', ιξ' εὔγ. γ'. ἰξ' τὸ ἀρκῦν. ἄλλο ἐπισπαστι-
 κόν. ἀμμωνιακῶ εὔγ. σ''. κηρῦ, τερεβινθίνης ἀνὰ εὔγ. δ'.
 θείε ἀπύρε, νίτρε ἀνὰ εὔγ. γ'.

ΠΕΡΙ

ἀφεψήματι] Codd. A. C. et E. ἀφεψήμα.

ὁ ὄγκος] Caret articulo Codd. D. et E.

ῥ'] Cod. D. μέν. I. g. μέν. ῥ'. ignorant Codd. A. C. et E.

ἐμβάλλον] Codd. A. et C. ἐμβάλλον κριθάλευρον.

ἀγρίε] abest a Codd. A. et C. Cod. D. ἀγρίε ῥίζαν, ὅ ἐστιν ἀγρι-
 αγκυρέας ῥίζα.

ἀλθαίας] Codd. A. et C. ἀλθέας.

κριθινόι] Codd. A. et C. κριθαλεύρω.

ἀφεψήματι] Codd. A. et C. ἀφεψήμα.

δὲ] Codd. A. et C. δὲ καί.

λῆϊαν] Cod. D. λεία.

αἰρίνῳ] Codd. A. et C. ἀλεύρῳ ῥεας — pro αἰρεας.

μελικράτῳ] Multis extrinsecus utebantur veteres. vid. Georg. Pifi-
 des Hexaëm. vs. 1340.

κατὰπλασσε] Codd. A. et C. κατὰπλαττε. Cod. D. κατὰπλαττό-
 μενος.

ἀπαλὴν] Cod. D. ἀπαλή.

mor difficulter ad maturitatem perducere velle videbitur, vel aegre posse discuti, ficus siccas in aqua decoquito, et farinam hordeaceam injicito et sales et ad cataplas-
matis modum inducito vel cucumeris sylvestris radi-
cem, vel altheae, vel vitis albae vel dracunculi, cum
farina hordeacea, et sicum aridarum decocto eodem
modo applicato. Medicamentum ex alto trahens. Nar-
cissi radicem tritam cum farina loliacea et mulso indu-
cito, vel calami radicem teneram tritam cum melle.
Aliud ex alto trahens. Cerae, colophoniae, butyri
singulae librae, picis aridae, mellis singulorum unciae
sex, terebinthinae semillis unciae, aeruginis unciae
tres, visci quantum satis est. Aliud ex alto trahens.
Ammoniaci unciae semillis, cerae, terebinthinae, sin-
gulorum unciae quatuor, sulfuris ignem non experti,
nitri, singulorum unciae tres.

Q 3

DE

ἀγν] ignorant codd. MSS.

ἄλλο] non agnoscunt Codd. A. et C. et novum hic faciunt caput.
περὶ ἐπιπλαστικῶν. Cod. E. ἐπισπαστικὸν σκβ'.

λι. α'.] Codd. A. et C. 87Γ. α'. Cod. E. Λα'.

87Γ. 5".] Cod. D. 87Γ. 6. Codd. A. C. et E. 87Γ. 5'.

ἰοῦ] De rubigine conf. Angelus Politianus Epist. lib. XI. ep. 10.
p. 420.

ἄλλο] Codd. A. et C. ἡ. Cod. D. ἄλλας.

ἐπισπαστικὸν] desideratur in Codd. A. et C. Cod. D. ἐπίσαστον.

κηρῶ] deest in Cod. E.

ἀμμωνιακῶ] Codd. A. et C. ἀμμωνιακὸν Γο. 5'.

ἐπύρε] Codd. A. et C. ἀπύρε.

87Γ. γ'.] Cod. A. et C. 87Γ. γ5". Cod. E. 87Γ. 5'.

ΠΕΡΙ ΓΑΓΓΡΑΙΝΗΣ

καὶ σφάκελος.

Κ Ε Φ. Σ Μ Γ'.

Μὴ διαφορηθείσης δὲ, μηδὲ εἰς πύον μεταβαλλέσης τῆς φλεγμονῆς πολλάκις εἰς γάγγραιναν καὶ σφάκελον μεταπίπτει. Γαγγραινας μὲν ὠνομάζομεν τὰς διὰ μέγεθος φλεγμονῆς νεκρώσεις τῶν μορίων· τελέως δὲ νεκρωθὲν ἔ γάγγραιναν ἀλλὰ σφάκελον ὀνομάζουσι. Τὴν μὲν γάγγραιναν θεραπεύειν δεῖ, κενῶντες ὅσον πλεῖστον τὸ πάχος μορίου αἵματος· καὶ εἰ μὲν φλέψ ἐστὶν ἐκείσε παρακειμένη, αὐτὴν τμητέον· εἰ δὲ μὴ ὅλον τὸ δέρμα διαρῶντες πολλάκις καὶ βαθύταταις ἀμυχαῖς, ἐάσομεν ἀπορῥῆναι τὸ αἷμα· εἴθ' ἔτως καταπλάττειν δι' ὀξυμέλιτος, ὀροβίνου ἀλεύρου, ἢ αἰρίνου, ἢ κυαμίνου μετὰ βραχέος ἀλός. ὠφέλει

Cap. CCXLIII. Cod. E. σκγ'.

γαγγραινῆς] Codd. A. et C. περὶ γαγγραινας καὶ σφάκελος. Cod. D. περὶ γαγγραινῆς σφάκελος. Celsus lib. V. c. 26. Paulus lib. IV. c. 19. Actuarius lib. II. c. 30. Palladius in Hippocratem de fract. p. 206.

μεταβαλλέσης] Codd. D. et E. μεταβληθείσης φλεγμονῆς, omisso articulo.

σφάκελον] Codd. A. et C. σφάκελον. Codd. E. ἀσφάκελον, ac ita iterum mox.

ὠνομάζομεν] Codd. A. et C. ὀνομάζομεν recte.

μέγεθος] Cod. A. et C. μεγέθους.

τελέως] Cod. E. τέλειον.

νεκρωθὲν] Cod. E. νεκρωθέντα.

σφάκελον] Codd. A. et C. σφάκελον.

ὀνομάζουσι] Codd. A. et C. ὀνομάζουσιν.

κενῶντες] Cod. E. κενῶντας. Construe κενῶντες ὅσον πλεῖστον αἵματος κατὰ τὸ πάχος μορίου. Similis perturbatio constructionis apud Alciopronem lib. II. ep. I. p. 204. ubi vid. Berglerius. Herodotus lib. I. p. 47. τὰ δὲ ἄλλα ἀναθήματα ἐξ αἰθέρος ἐγέρ-
νετο

DE GANGRAENA

ET SPHACETO.

CAP. CCXLIII.

Cum inflammatio neque discutitur, neque in pus mutatur, saepe in gangraenam et fiderationem, quam Graeci σφάκελον appellant, degenerat. Gangraenas autem vocamus cum partes ob inflammationis vehementiam emoriuntur veluti. Cum enim in totum sensu et motu privantur, non gangraenam, sed sphacelum appellant. Gangraenam itaque curare oportet et sanguinem ex parte vitiosa assatim emittere. Et si vena ibi adjacet, ea secanda: sin minus, tota cutis multis altisque plagis dividenda erit, et ut sanguis effluat, permittendum. Cataplasma deinde inducendum, ex aceto mulso, farina hordei, vel lolii, vel fabarum

Q 4

cum

- νιτο ὅστις ἐχθρῶ. Cod. D. τὸ πλεῖστον αἷμα τῷ πάχοντος μορίῳ. Συγχύσεις constructionis innumerae inveniuntur apud linguae utriusque auctores, inquit Marklandus ad Maximum. Tyr. p. 720.
- καὶ εἰ.—αὐτὴν] Cod. E. καὶ εἰ μὲν ἐκεῖσε φλεγμονὴ γίνεται, τὴν παρακείμενὴν αὐτὴν.
- ἐκεῖσε] Codd. A. et C. ἔκυσται.
- παρακείμενη] Codd. A. et C. παρακείμενην.
- δέρμα] Cod. E. σῶμα. Cod. D. δέρμα περιέχει ταῖς ἀμυχαῖς ἑσσωμεν ἀπορρέων αἷμα. Codd. A. et C. δέρμα περιελθὲντα ἀμυχαῖς ἑσσωμαί πορεύσας τὸ αἷμα. pro ἀπορρέουσας. conf. c. 261.
- ἀμυχαῖς] Cod. E. ἀχύμοις. conf. de hac voce cel. Fischerus ad Aeschiniis Axioch. p. 123.
- διαιρῶντες] Cod. E. περιελόντες.
- καταπλάττειν] Cod. D. καταπλάσσωμεν ὀρέβιον ἄλευρον δι' ὄνυμελιτος.
- αἰρίης] Codd. A. et C. ἐρίης. Cod. D. αἰρίον ἢ κυάμινοι.
- μετὰ] Cod. D. μετὰ ἀλὸς βραχυτάτος.

ὠφελεῖ δὲ καὶ θέρμων πικρῶν ἀφάρημα προσαντλέμε-
νον. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόπτωσιν τῆς ἐσχάρας, τὸ τε τε-
τραφάρμακον, καὶ τὸ κεφαλικὸν ξηρίον μετὰ μέλιτος.

ΠΡΟΣ ΓΑΓΓΡΑΪΝΑΣ.

Κ Ε Φ. ΣΜΔ'.

Ἰὲ ξυζῶ. μίλτε, συπτηρίως ἵτα ὕδατι λεάνας χρεῖ.
ἢ αἶρινον ἄλευρον μετὰ ῥεφῶν καὶ ἀλῶν σὺν ὄξει.

ΠΕΡΙ ΕΡΠΗΤΟΣ

καὶ ὀφίτε.

Κ Ε Φ. ΣΜΕ'.

Χολῆς ξανθῆς καὶ ἀμύγας ἐτίρεα χυμῷ ἀποκριθείσης
κατὰ τι μόριον ἰσαμένης, τὸ πάθος ἐρπητος ὀνομάζεται·
εἰ μὲν παχῆα τὴν συστασιν εἴη καὶ δριμεῖα, μέχρη βάθας
ἐλκοῖ

θέρμων] Codd. A. et C. θέρμον, omisso πικρῶν.

προσαντλέμενον] Codd. A. et C. πρὸς ἀντλέμενον.

τε] delent Codd. A. et C.

ξηρίον] Codd. A. et C. ξηρόν. Cod. D. ξυρίον. Paulus lib. VII. c. 20.

Cap. CCXLIV. Cod. E. σκδ'.

πρὸς γαγγραινας] Cod. A. περὶ γαγγραιναν. Paulus lib. IV. c. 19.

λεάνας] Cod. A. et C. λυάσας.

αἶρινον] Codd. A. C. et E. ἐρίον.

ῥεφῶν] Codices MSS. Vind. ῥεφάνων. Cod. E. ῥεφαίων καὶ ἀλός.

ὄξει] Addunt Codd. A. et C. caput sequens, omissum in editione Martii: αἰτλιν καὶ πρὸς ἀντλιν μένος τῆς γαγγραιναν. Καλαμίν-
θην, θαφίαν, καὶ ῥηκμακόν, θύμα, βρασάσασθαι σὺν ὕδατι. Pu-
tidum additamentum.

Cap. CCXLV. Cod. E. σκε'.

περὶ] Cod. D. περὶ ἑρπητος ἦτοι ὀφίτε. Codd. A. et C. περὶ
ὀφίτε. Hippocrates Praedict. lib. II. p. 79. Paulus lib. IV.
c. 20.

cum salis momento. Lupinorum quoque amararum decoctum superaffusum prodest. Cum vero crusta deciderit, tetrastemonum et pulvis cephalicus cum melle.

DE GANGRAENA.

CAP. CCXLIV.

Aeruginis rasilis, minii, aluminis partes aequales tritae inunguntur. Vel lolii farina cum raphano et sale, et cum aceto.

DE HERPETE.

CAP. CCXLV.

Bile flava et syncera et nullo humore permixta in partem aliquam decumbentem, affectus herpes appellatur. Quae si substantia crassa sit acriorque, curem

Q 5

ad

c. 20. *Palladius* de febr. c. VI. *Actuarius* lib. I. c. 31. *Foësius* Oecon. Hippocr. p. 147.

ἐκείνης] omittunt hanc vocem eodd. D. et E. Codd. A. vero et C. ἀμίγες ἐτέρε χυμῶ.

ἀνομάζεται] Codd. A. et C. ἐξ ἐπὶ ἀνομάζεται. Cod. D. ἐξ ἐπὶ τὸ πάθος ἀνομάζεται.

κατὰ τι] Leg. καὶ κατὰ τι. Perit copula propter σίγμα finale vocis praecedentis. conf. not. ad c. 41.

τι μόνον] Cod. E. τινα μέρη.

εἰ μὲν] Codd. A. et C. καὶ εἰ μὲν.

παχεῖαν] Codd. A. et C. παχεῖαν. Cod. D. δριμύτην. παχεῖαν refertur ad praecedens χολή.

ἐξ] Codd. MSS. Vind. ἔχον. Cod. E. delet.

δριμύτην] Codd. A. et C. δριμύτην.

ἐλκοῖ τῆς σαρκὸς τὸ δέριμα, καὶ καλεῖται ἔρπης ἐσθόμενος· εἰ δὲ λεπτή, καὶ ἦττον δριμεῖα καὶ θερμὴ, Φλυκταῖας μικρὰς ἐξ ἐπιπολῆς τῷ δέρματι ἐγείρει, καὶ καλεῖται κεγχρίας. Κενώσομεν ἔν τὸ σῶμα πᾶν διὰ χολαγωγῶν Φαρμάκων· τοῖς δὲ πεπονθόσι τόποις προσάγομεν κατ' ἀρχὰς ἑλικας ἀμπέλαι, βάτα, καὶ ἀρονηλώσας καταπλάσσοντες ἢ σφύχον, ἢ κίμωνιαν σὺν σφύχῃ χυλῶν, ἢ λιθόρυθρον καὶ σεύτλην χυλὸν κατάχρει, ἢ σικωρίαν μολίβδου ἐν οἴνῳ αὐσηρῶ λειώσας κατάχρει. ἄλλο ἐρεῖα ἀπλύτα κεκαυμένη δραχμ. ιβ'. κηρὲν δραχμ. κ'. σικωρίας μολίβδου δραχμ. η'. σέαςτος αἰγείας, καὶ ῥοδίνης τὸ ἀριεῖν. ἐπίπασσε δὲ καὶ κέρας ἐλάφης κεκαυμένον, ἢ κέκρυον πεφρυγμένον προσβρέξας οἴνῳ.

ΠΕΡΙ

ἐλκοῖ] Pessime cod. D. ἔλκος et Codd. A. et C. ἔλκων. *Ælianus* H. A. lib. XIII. c. 5. ἐλκῶσι γὰρ αὐτὸν.

ἐρπης] Codd. A. et C. ἔρπης. *Hippocrates* de morb. mulier. lib. II. p. 663. ἐκπύλως αἰσθεται καὶ δάκνεται. leg. αἰσθεται. *Colusus* lib. V. c. 23. De ulceribus *Ælianus* H. A. lib. V. c. 48. ὁ δὲ τιμαρῶν τοῖς τέχναις ἐπιτηδῶν τῶν οἰκῶν τοῖς ἔλκεσι καὶ αἰτίαι αὐτὰ. conf. *Corn. Tricren* Observ. medico-chirurg. p. 94.

δριμεῖα] Codd. A. et C. δρυμεῖα.

Φλυκταῖας] Codd. A. et C. φυλακταῖας. Cod. D. φλυκτέας τινας. Cod. E. φλυκτίδας.

κεγχρίας] Codd. A. et C. κέχρειον. Cod. D. κεγχρύας. vid. de hac voce quae medicis Hippocrate junioribus originem suam debet *Galenus* de tumorib. praeter natur. T. III. p. 356. et *Salmasius* Epistol. lib. I. ep. 86. p. 191.

πᾶν]. Cod. D. τὸ πᾶν σῶμα.

χολαγωγῶν] Codd. A. et C. χολαγωγία.

πεπόθοσι] Codd. A. et C. πεπόθοσι.

προσάγομεν] Codd. A. et C. προσάγομεν. Cod. D. προσάγειμεν. Pro προσάγομεν, ut praefens pro futuro positum indicaret.

κατ' ἀρχὰς] Cod. E. κατ' ἀρχὰς μὲν.

ἑλικας] Codd. MSS. μὲν ἑλικας.

βάτα] Cod. E. βάτα δὲ.

κηρ] deficit in Codd. A. et C.

σφύχην] Codd. A. et C. σφύχης.

ad carnem usque subjectam exulcerat, vocaturque herpes exedens. Si vero tenuis et minus acris calidaque, pustulas exiguas per summam cutem excitat, et miliaris dicitur. Universum itaque corpus evacuabimus medicamento bilem ducente. Particulis vero vitialis inter initia applicabimus capreolos vitis, rubi et plantaginis ad cataplasmatismum modum, vel solanum, vel terram cimoliam cum solani succo. Vel argenti spumam et betae succum illinito. Aliud. Lanae veteris illotae combustae drachmae viginti, recrementi plumbi drachmae octo, adipis caprilli et rosacei quantum satis est. Cornu item cervinum combustum, vel milium frixum, vino tamen prius maceratum, inspergito.

DE

σὺν] Cod. D. ἡ χυλὸν σέρχιν.

χυλῶ] Codd. A. et C. χυλὸν. Cod. E. χυλῶ. — κατὰ χρεῖε] Omittit haec.

ἡ] Verba ἡ λιθάργυρον καὶ σεντλα χυλὸν migrant e codd. MSS.

κατὰ χρεῖε] Cod. D. καταχερήσωμεν.

ἄλλω] abest a Codd. A. et C. Cod. D. ἄλλως. Hic iterum lacuna in libro edito, quam ita explet Cod. D. σκεριὰν μεθύβδω λαιώσας· εἴτα τρεῖς μυστίνας ξηρὰν καὶ βάλλων ἐν ἀγκυῇ κηρὸν καὶ ἔλαιον ῥόδιον ἢ κινὸν, ἢ ῥόδα ὀλίγα, καὶ τήξας ἐνώσας πάντα, ποίησον κηρωτὴν καὶ χρῶ· ἄλλως. Delet Cod. E. et cuncta quae in excuso exemplari habentur usque ad finem capituli.

ἔρις] Codd. A. et C. ἔρια ἄπλυτα κεκαυμένα.

δραχμ. 48.] Cod. D. 8γΓ. β'.

δραχμ. κ'.] Cod. D. 8γΓ. π'.

στάτος] Cod. D. delet verba στάτος αἰγείας.

πεφυγμένον] Codd. A. et C. φρυγμένον, abjecto angimento, conf. not. ad cap. 36.

•••] addit Cod. D. τὸν τόπον, formulam integram Codd. A. et C. ἄλευρον, φάκιον καὶ ῥόδιον καὶ θάρανον· θερμὰ κοπτή. χολὴν βόειαν σίκυν ἐκκινόν, μετὰ τὸ καταχερήσαι ἀλειοῦσθαι. θηριακὴν λυώσας μετ' αὐτῶ μετὰ ταῦτα τιθίσθαι τὸ κατὰ πλάσμα. Pro σίκυν leg. σικυῶνον et mox κατασῆαι, conf. cap. 45.

προσβερέας] l. προσβερέας.

ΠΕΡΙ ΕΡΥΣΙΠΕΛΑΤΟΣ.

ἡ πυρώματος.

Κ Ε Φ. Σ Μ ζ'.

Ἐρυσίπελάς ἐστι μετ' ὀδύνης ὄγκος ἀπὸ ξανθοτέρης
 χολῆς γίνεται δ' ἐπὶ αἵματι ξανθοχολικωτέρῳ. Τέτρε
 φλεβοτομῶν δὲ ἐξ ἀρχῆς, καὶ καθάρσει χρησέον διὰ
 κηρωτῆ φαρμάκων· καταχρίειν δὲ τὸ ἐρυσίπελας ψύ-
 χουσι βοηθήμασι, οἷον ἐσι, αἰζῶνον, ἀνδράχην, ψύλλιον,
 ὃ, τε ἀπὸ τῶν τετραμάτων Φανός, καὶ σέρις καὶ κολο-
 κύνθη, σφύχνος καὶ ὑοσπύαμοι. Ταῦτα ἢ καθ' αὐτὰ ἢ
 σὺν ἀετῷ, καὶ ὡς κατὰ πλάσσομενα μίγνυται δὲ καὶ
 ὅπκι, καὶ κινεῖς τι καὶ μανδραγόρα, καὶ γίνεται σύνθε-
 τα φάρμακα· καὶ κηρωτῇ χρησέον διὰ κηρῶ λευκῆ, καὶ
 ῥοδίνῃ

Cap. CCXLVI. Cod. E. σης'.

ἡ πυρώματος] Cod. D. ἦτοι π. et in tabula καὶ π. Paulus lib. IV.
 cap. 21.

ὀδύνης] Codd. A. et C. ὠδύνης. Cod. D. ἐστὶν ὄγκος μετ' ὀδύνης.

ἀπὸ] Codd. A. et C. ἐξ ξανθότερης φλεγματιῆς ac sic quoque Cod.
 D. Cod. E. delet ἀπὸ.

χολῆς] Cod. E. φλεγματιῆς.

ξανθοχολικωτέρῳ] Codd. A. et C. ξανθοχολικωτέραν.

φλεβοτομῶν] Cod. D. δὲ φλεβοτομῶν. Codd. A. et C. Φλεβοτο-
 μητέον ἐξ ἀρχῆς, quae verba ultima exulant e cod. D.

καθάρσει] Cod. D. καθάριειν.

ἐρυσίπελας] Cod. D. τὸ πάθος. Cod. E. πεπονητός.

ψύχουσι βοηθήμασι] ignorant haec codd. MSS.

ἐσι] exulat in Codd. A. C. et E. Cod. D. delet οἷον ἐσι.

αἰζῶνον] Codd. A. et C. αἰζῶς.

ἀνδράχην] Codd. A. et C. ἀνδραχην. Harro Geopon. lib. XII.
 cap. 40.

ψύλλιον] Codd. A. et C. ψύλλιον. Cod. D. φύλλιον.

ὃ, τε] Codd. A. et C. ὅτε. Cod. D. τὴν τε.

DE ERYSIPELATE.

CAP. CCXLVI.

Erysipelas tumor est cum dolore a bile flava. Fit itaque a sanguine ad bilis naturam magis accedente. His itaque inter initia sanguinem mittere oportet, et purgatione utendum per medicamentum bili educendae idoneum. Erysipelas vero ipsum perungere medicamentis refrigerantibus, quale est sempervivum, portulaca, psyllium, lenticula palustris, seris, colocynthis, solanum, altercum. Haec vel per se, vel cum pane, vel ovis ad cataplasmatismum modum adhibentur. Cum quibus pauxillum quoque cicutae et mandragorae misceri potest. Et ita composita efficiuntur medicamenta. Cerato denique e cera alba utendum et rosaceo et succorum aliquo,

ἀπὸ τῶν] De hac locutione vid. Dan. *Hinsius* Lect. Theocrit. c. X. p. 328.

σέρις] Cod. D. σέριν. Schol. MSS. *Asclepiades* σέρις τὸ ἵντυρον ἡμερον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἵντυρον ἀγγρὶν σέρις λέγεται.

κολοκύνθη] Codd. A. et C. κολοκύνθην.

ὕσκυαμος] Codd. A. et C. ὕσκυμα. Cod. D. σερυγίν τε καὶ ὕσκυμον.

ταῦτα ἢ] Cod. E. ταῦτα δέ.

καὶ αὐτά] Codd. A. et C. καυθα.

ὥρις] Codd. Vind. εἰρις.

καταπλασόμενα] Cod. D. καταπλάττειν.

ἐπίου] Codd. A. et C. δὲ δι' ἐπίου. Cod. D. δὲ καὶ ἐπίου.

κρίεις] Codd. A. et C. κρίειν. Cod. D. κρίκος. Cod. E. κρίκειν, omisso τι. Ad refrigerandum cicutam adhibebant veteres et ad castitatem procurandam, vid. *Origenes* contra *Celsum* lib. VIII. p. 365. *Juvenalis* Sat. VII. vs. 206.

Nil praeter gelidas ausae conferre cicutas.

μανδραγόρα] Codd. MSS. μανδραγόρας.

ῥοδίη καὶ χυλῆ τινὸς τῶν εἰρημένων, καὶ ὄξος ἐν θυμῷ
λειομένῃ· καταχρίειν δὲ τὸ αὐτὸ μέρος καὶ ψιμυθίῳ, ἢ
κιμωλίῃ μετὰ σφύχνῃ χυλῇ, ἢ λιθαργύρῳ μετὰ ῥοδίῃ
ἢ χαλκίτιδι μετὰ γλυκέος καὶ ἐλαίῃ, ἢ ἀκανίῃ μετ' ὄξος.

Π Ε Ρ Ι Φ Υ Μ Α Τ Ο Σ

καὶ βαβῶνος.

Κ Ε Φ. Σ Μ Ζ'.

Κατὰ μὲν τὸν Γαληνόν, ὁ βαβὼν καὶ τὸ φύμα καὶ
τὸ φύγεθλον, ἀδένων εἰσὶ παθήματα. Βαβὼν μὲν ἢ
φλεγμονή, φύμα δὲ ἢ πρὸς ἐκπύησιν ἐπαγομένη φλεγ-
μονή. Φύγεθλον δὲ τὸ φλεγμονῶδες, ἐξυσιπελατώδης
φλεγ-

θυμῷ] Codd. A. et C. θυμῷ. Cod. D. θυμῷ. Cod. E. ἐν θυμῷ. conf.
c. 240. scribitur etiam θυμῷ, ut apud Ilyricum p. 64. ubi
vid. Hoeschelius. conf. Sextus Emp. adv. Mathematic. c. 10.
Schol. Aristophanis ad Pac. vs. 227. et ad Vesp. vs. 919. Sea-
ligerona prim. p. 66. Salmasius ad Solinum p. 740. θυμῷ pro-
prie mortarium est ex lapide cavato: ἀδένῃ lapis est planus sive
mortarium non cavatum, terendis collyriis. Conficiebantur po-
tissimum mortaria ex lapide Basalte ut tradit Strabo lib. XVII.
p. 803.

λειομένη] Codd. A. et C. λυαμένην. Cod. D. λειόμενον. Cod. E.
λειωμένου.

καταχρίειν] Codd. A. et C. καταχρίειντο δ' αὖν τὸ μ. Cod. D.
κατάχρει. Cod. E. καταχρίειν δ' αὖν τὸ.

ψιμυθίῳ] Codd. A. et C. ψιμυθίων. Cod. D. ψιμυθίς. Cod. E.
ψιμυθίον.

κιμωλίῃ] Codd. A. C. et E. κιμωλίαν.

χυλῇ] Codd. A. et C. χυλῶν. Leg. χυλῆ. ac sic Cod. E.

λιθαργύρῳ] Cod. E. λιθαργύρον.

μετὰ] Codd. A. et C. ὑγί/.

χαλκίτιδι] Codd. A. et C. χαλκίτιδες. Cod. D. χαλκίτις. Cod.
E. χαλκίτεως.

μετὰ γλυκέος] Delat haec Cod. D. Codd. A. et C. γλυκαίως.
Cod. E. μετὰ ἐλαίῃς ὑγί/ γλυκέος.

ἀκανίῃ] Codd. A. et C. ἀκανίης. Codd. D. et E. ἀκανίαν.

quo, quorum supra facta est mentio, ex aceto in pila tritis. Particula vero ipsa perungenda cerusa, vel cimolia terra cum solani succo, vel argenti spuma cum rosaceo, vel chalcitide cum sapa et oleo, vel acacia cum aceto.

DE PHYMATE ET

BVBONE.

C A P. CCXLVII.

Galeno autore bubo, phyma, et phygethllum glandularum vitia sunt. Bubo inflammatio, phyma quae ad suppurationem spectat. Phygethllum vero erysipela-cea, glandulae inflammatio dicitur. Fiunt autem et sub

Cap. CCXLVII. Cod. E. σκζ'.

περὶ] Cod. A. et C. περὶ φυμάτων. Cod. D. περὶ βουβῶν καὶ φυμάτων καὶ φυγεθλῶν. optime. Cod. E. καὶ φυγεθλῶν. Celsus lib. V. c. 28. Paulus lib. IV. c. 22. Actuarius lib. II. cap. 32.

αὐτὰ] Cod. D. φησὶν ὁ Γαληνός, ἔστι μὲν γὰρ ὁ βουβῶν. Galenus de tumorib. praeter natur. I. II. p. 357. Cassius Quaest. medic. XLII. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 107. et lib. II. probl. 12. Panlet Histoire de la petite verole T. I. p. 40.

εἰ] Codd. A. et C. ἡ.

ἀδένων] Codd. A. et C. ἀδένων, et Cod. D.

βουβῶν] Codd. A. et C. βουβῶν ἢ, omisso μὲν.

φύμα] Codd. A. et C. τὸ φύμα. Cod. E. φύμα — φλεγμονή delet. Cod. D. φύμα δὲ τὸ παχύμα (forte ταχέως) ἐπαισθόμενον καὶ πρὸς ἐκτύχσιν ἐπαισθόμενον. Hippocrates Aphor. lib. II. c. 15. M. Antoninus lib. II. c. 16. ubi vid. Gerackerus. Celsus lib. II. c. 8. de Asplia Aelianus V. II. lib. XII. c. 1. Panlet l. c. p. 35. ac ita quidem apud medicos, nam φύμα est πᾶν τὸ φυόμενον, ut notat Casanbonus Lect. Theocrit. c. 3. p. 247.

φυγεθλῶν] Celsus lib. V. c. 28.

ερυσιπελατώδης] Codd. A. C. et E. ἡ ἐρυσιπελατώδης. Cod. D. ἐρυσίπελας δὲ ἡ ἐρυσιπελατώδης.

ἀδένης] Cod. D. τῶν ἀδένων.

Φλεγμονή τῷ ἁένος. Γίνονται δὲ κατὰ τε τὰς μηρῶς
καὶ τὰς μαχάλας. Τέτρες δὲ Φλεβοτομίαι, καὶ σπόγγος
ἐπιπύσιναι δι' ὀξυκράτους, ἢ ἔριον δι' οἴνου καὶ ξοδίνης
ἢ μηλίνης, ἢ μυρσίνης ἐλαίας· καὶ τοῖς ψύχεσι καταπλάσ-
μασιν, οἷα εἰσὶ τὰ προειρημένα. Ἐκπίπτει τοῖς διαφο-
ρεῦσι χρησέον. Ἰδίως δὲ ποιεῖ καταπλασσόμενα, ἀδιάν-
τον, ἀτράφαξος, ἐλξίνης, ἀλθίας ξίχα, ἀμυωνιακὸν
μετὰ μέλιτος μαλαχθέν, ἢ ἰξὸς σὺν ῥιτίνῃ καὶ κηρωτῇ·
ρήσσει δὲ, πρόπολις, θερμοὶ πικροὶ μετ' ὄξους κατα-
πλασσόμενοι. Νίτρεον μετὰ ζύμης, ἢ σύκων καὶ πίσσης.

ΠΕΡΙ

γίνονται] Cod. D. καὶ γίνονται mox τε deest in Codd. A. et C.

μηρῶς] in vertebrae quoque teste Oribasio de Luxat. p. 153.

σπόγγους] male codd. A. et C. σπόγγους.

ὀξυκράτης] Codd. A. et C. διοξυκράτης.

ἔριον] Codd. A. et C. ἐριδιαιῶ. Cod. E. ἔρια.

ἢ] Codd. MSS. Vind. καὶ μηλίνης.

μυρσίνης ἐλαίας] Cod. E. μυρσινωελαίας. Παρηγορεῖν.

εἰσὶ] Codd. A. et C. οἷα εἰσὶ ἐλαίας.

ἐκπίπτει] Codd. A. et C. καὶ ἐπὶ τέτοις. Cod. D. κατὰ πταται
τοῖς. Cod. E. ἐπίπτει.

προειρημένα] capite praecedenti.

ἀτράφαξος] Codd. A. et C. ἀτράφαξ. Cod. D. ἀτράφαξος. Schol.
Nestoriani ἀτράφαξ δὲ τὸ χρυσολάχαιον· αἰδοὶ δὲ φασὶ λέγεσθαι
τὸ βλίτεον. Intr. MSS. ἀτράφαξ τὸ χρυσολάχαιον τὸ
σπίρημα. ἀνδράφαξ, τὸ χρυσολάχαιον. conf. Schol. Theophrasti
ad Equit. v. 627. varie scribitur haec vox, ut observat Marti-
nius Etymol. p. 98.

sub humeris et sub aliis. His venam secare oportet, et spongas ex posca applicare, vel lanam mollem ex vino et rosaceo, vel melino et mirttheo oleo et cataplasmata refrigerantia, qualia sunt quae supra sunt comprehensa. Deinde per halitum quoque digerentibus utendum. Privativum vero huc faciunt, ad cataplasmatum modum inducta, capillus Veneris, atriplex, parietaria, altheae radix ammoniacum cum melle emollium, aut aerugo cum resina et rosaceo. Rumpunt vero, propolis, lupini amari cum aceto inducti, nitrum cum fermento, vel sicibus et pice.

DE

ἐλξίνη] omittit Cod. D. Codd. A. et C. ἐλξίνης.

ἀλθαίαις] Codd. A. et C. ἀλθέας.

ῥίζα] Codd. A. et C. ῥίζας.

ἔξος] Codd. A. et C. ὄξος. Cod. D. ὄξος.

ῥιτίνη] ῥητίνη. Codd. A. et C. τῇ τῇ ῥιτίνῃ.

καὶ κηρωτῇ] Exulant haec e codd. MSS.

ῥήσαι] delet Cod. D. Cod. E. delet δε. Codd. A. et C. ῥήσαι δὲ πρῶτος μεταχθὲν ῥήσαι δὲ πρόπολις. Phymatis casu aperti et sanati historiam refert *Plutarchus* T. I. p. 154. in mamilla habuit Atossa uxor Darii, a *Democede* sanatum apud *Herodotum* lib. III. p. 265.

πρόπολις] omittit antecedentibus Cod. D. ἢ πρόπολις.

θέρμοι] Codd. MSS. καὶ θέρμοι.

νίτρον] codd. νίτρον.

πίσσα] Codd. D. et E. πίσσης.

Κ Ε Φ. ΣΜΗ'.

Δοθιὴν ἐστὶ ὄγκος ἀποσηματώδης, ἀπὸ αἵματος παχυτέρας γενόμενος. Τάττας διαφορᾷσι πυροὶ μασσώμενοι καὶ ἐπιτιθέμενοι, ἢ μαζύχη αἰγυπτία, ἢ σαφίς ἐκγιγαστισμένη σὺν ἀλσὶ τριβῆσα καὶ ἐπιτιθεῖσα. ἄλλο. Ἰσχάδας σὺν ῥιτίνῃ ἐπιτίθει, ἢ ζύμην μετὰ νίτρῃ, ἢ λινόσπερμον μετὰ μέλιτος· πυρία δὲ διὰ σπόγγῃ καὶ ὕδατος θερμῆς.

Π Ε Ρ Ι Α Ν Θ Ρ Α Κ Ω Ν.

Κ Ε Φ. ΣΜΘ'.

Ἄνθραξ ἐστὶν ὅταν αἷμα μέλαν καὶ θερμὸν ἐπιρρέυσῃ κατὰ τι μόριον καὶ ἐχαρῶδες ἔλκος ἀποτελέσῃ· τὰ πολλὰ μὲν ἀπὸ Φλυκταίνης ἀρχόμενος, ἐνίοτε δὲ καὶ χωρὶς ταύτης,

Cap. CCXLVIII. Cod. E. σκη'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ ἐρεθισμάτων. Cod. E. δοθίης Cod. D. δοθίων et in tabula δοθίων. Paulus lib. IV. c. 23. Athanasius lib. II. c. 32. noster c. 152.

δοθιὴν] Codd. A. et C. βοθιήν. Cod. D. δοθίς. Cod. E. δοθίη.

ἀποσηματώδης] Cod. D. ἀποσηματώδης.

ἀπὸ αἵματος] ignorat Cod. E.

γενόμενος] adiunt codd. A. et C. ἐν τοῖς σαρκώδεσσι τόποις συνιστάμενος ac sic Paulus. Pro γενόμενος forte leg. γεννώμενος. clarus cod. D. ἐν τοῖς σαρκώδεσσι μάλιστα συνιστάμενος τόποις. Cod. E. γινόμενος, ἐν τοῖς σαρκώδεσσι μάλιστα τόποις συνιστάμενος.

τάττας] Codd. A. et C. τάτοις. Cod. D. ταύτας.

διαφορᾷσι] Schol. ad Philostrati Heroic. c. II. p. 681. διαφορᾷ δὲ τὸ διαχωρεῖσθαι καὶ ἀναλίσκω, ὡς φασι, διαφορᾷθῃ ἢ ὕσος, ταῖσιν ἢ ἰοσοποιῶς ὕλη λεπτυνθεῖσα ἢ ὑψηλωταί.

πυροὶ] Codd. A. et C. πυρί.

καὶ ἐπιτιθέμενοι] desiderantur in Codd. A. et C.

αἰγυπτία] Cod. E. αἰγυπτιακή.

ἀλσὶ] Codd. A. et C. νίτρα λυαθῆσα. Cod. D. καὶ λελαυμένη νίτρα. Cod. E. σὺν ἀφονίτρῃ λυαθῆσα.

ἐπιτιθεῖσα] ἐπιτεθεῖσα. ac sic Cod. E.

DE FURUNCVLIS.

C A P. CCXLVIII.

Furunculus tumor est abscessum repraesentans, et fit ex sanguine crassiore. Hos discutit triticum mansum et impositum, vel mastiche Aegyptia, vel urae pallae quibus acini sunt exempti cum sale tritae et admotae. Aliud. Caricas cum resina imposito, vel fermentum cum nitro vel lini semen cum melle, Fodus vero ex spongia et aqua calida conveniunt.

DE CARBUNCVLIS.

C A P. CCXLIX.

Carbunculus est cum sanguis ater et calidus in aliquam particulam influit, et ulcus crustosum efficit, ut plurimum a pustula exigua incipit, quandoque vero

R 2

absque

ἄλλο] abest a Codd. MSS.

ἐπίτην] ἐπιτῆν. Codd. A. et C. ἐπιτῆν. Cod. E. τῇ ἐπὶ.

ζύμην] Cod. D. ζύμη.

λινόσπερμον] Codd. Vind. λινόσπερμα. Cod. E. λινოსπέρματος.

πυρίαν] Cod. D. καὶ πυρίαν. Subaudiendum συμφέρεται, aut ποιεῖ, vel ἐργάζεται, aut simile quid.

διὰ] Codd. A. et C. μετὰ.

Cap. CCXLIX. Cod. E. σὺθ'.

ἀνθραξ] Celsus lib. V. c. 28. Paulus lib. IV. c. 25. Aetianus lib. II. c. 34. Eusebius Hist. Eccl. lib. IX. c. 7. p. 262. καὶ τινος ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ, ἄλλος δὲ ἦν, Φερωνίμης τῷ πυρῶδες ἐνεκεν ἀνθραξ προσαναγορεύμενον, ἐπιφορὰ κ. τ. λ. adle Paulus l. c. T. I. p. 36.

ἐπιέρουση] Codd. A. et C. ἐπιέρουση.

ἔλκος] Schol. Homeri ad Iliad. K. vs. 418. ἔθεν καὶ τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἔλκη ἐχάραξ παρ' ἰατροῖς.

ἀποτελέσει] Codd. A. et C. ἐπιτελέσει.

φλυκταίνων] Codd. A. et C. φυλακτώνων. Cod. D. φλυκταίνων. Nicander Ther. vs. 240. Cassius Quaeit. medic. XLIII. Aelianus V. H. lib. IX. c. 24.

ταύτης, καὶ ποτὲ μὲν τεφρώδης τῆς ἐσχάρας γινομένης, ποτὲ δὲ μελαίνης. Τέτρε ἀπὸ φλεβοτομίας ἀρχόμεθα κενῶν μέχρι λειποθυμίας. Καταπλάσσειν δὲ τὸ ἔλκος τῷ τε δι' ἀρνογλώσσου καὶ Φακῆς ἐφθῆς, καὶ ἄρτε· καταχρίειν δὲ εἴζαν δρακοντίε, ἢ ἀριστολοχίας, ἢ κρίνα εἴζαν σὺν μέλιτι ἢ σαφίδα, ἢ κυπαρίσσει φύλλα καὶ βλαστοὶ καὶ τὰ ἀπλά σφαίρια σὺν κριθίνῳ ἀλεύρῳ, καὶ ὕδρο-μέλιτι· καὶ ἰσχάδες ἐφθαῖ ἐν οἴνῳ, ἢ ὑγρόπισσον, καὶ σαφίδα σὺν ὑαίῳ ζέατι. ἄλλο. Λιθαργύρε λι. α'. ἐλαίε παλαιῷ λι. ας". ἀρσενικῷ ἐγΓ. α'. ταῦτα συνεψήσας χρῶ. Ποιεῖ δὲ καὶ ἡ τετραφάρμακος.

ΠΕΡΙ

τεφρώδης] Codd. A. et C. τεφρώδες. Cod. E. πυρώδης.

τέτρε] Cod. D. τέτρε φλεβοτομῶν δ᾽.

κενῶν] Cod. D. κενῶτες. Codd. A. C. et E. κενῶντες αὐτὰς. quod in textum reducendum.

μέχρι] Cod. D. ἄχρι.

καταπλάσσειν] Cod. D. καὶ τὸ ἔλκος καταπλάσσειν. Cod. E. καταπάσσειν.

τῷ τε] Codd. D. et E. τέτε. ignorant Codd. A. et C.

καταχρίειν] exulat hoc verbum e codd. MSS. Vind. δὲ quoque e Cod. E.

εἴζαν] Codd. A. et C. εἴζης. Cod. E. καὶ εἴζαν.

δρακοντίε] Codd. A. et C. δρακόντος. Cod. D. δρακόντιον. Dioscorides lib. II. c. 160. et ad eum Matthiolus p. 540. Welschius de Vena Medinensis. c. I. p. 24.

ἀριστολοχίας] Norat Patroclus hujus plantae vires in ulceribus detergendis et in sistendo sanguinis fluxu, vid. Homerus Iliad. A. vs. 845. ubi Scholiasta docet ἰσχάμεον etiam vocari aristolochiam. Dioscorides lib. III. c. 4. et ad eum Matthiolus p. 13.

εἴζαν] Codd. A. et C. εἴζης.

σαφίδα] Codd. A. et C. σαφίδες. Cod. E. σαφίδας, quod probo, cum σ finale pronuntiare negligunt recentiores, conf. c. 153.

φύλλα] Codd. A. et C. φύλλων.

absque hac et crusta modo cinereo colore, modo atro est. Hos venae sectione evacuare incipiemus, idque ad animae usque defectionem. Ulceri vero inducemus plantaginem et lenticulam coctam et panem et perungemus dracunculi radice, vel aristolochia, vel lili radice cum melle, vel cupressi folia, et germina et molles globuli cum farina hordeacea, et aqua multa. Ficus item aridae vino incoctae, vel pix liquida, vel uva cum suillo adipe. Aliud. Argenti spumae libra, olei veteris libra et semissis, auripigmenti uncia. His simul coctis utitor. Huc etiam tetrapharmacum facit.

R 3

DE

βλαστει] vid. de hac voce *Bodueus* ad *Theophrasti* II. Pl. lib. IV. c. 2. p. 291. Codd. A. et C. βλαστῶν. Codd. D. et E. καὶ τὰς βλαστὰς.

ἀπαλὰ] Leg. ἀπαλὰ. *Paulus* καὶ τὰ ὑλὰ καὶ ἀπαλὰ σφαίρις, ac sic Codd. D. et E. Codd. A. et C. καὶ τῶν ἀπαλῶν σφαίριων,

κριθίνῳ] Codd. A. et C. κριθαλευρῶ.

ἰσχάδες] Codd. A. et C. ἰσχάδων ἐφθῶν. Codd. D. et E. ἰσχάδας ἐφθῶς.

ὕγροπισσοι] Cod. D. ὕγροπίσση.

καὶ] Codd. A. et C. σὲν σαφίδες. Cod. D. σὺν σαφύδες Cod. E. σὺν σαφίδας καὶ.

υἱῶ] Codd. A. et C. χοίρς.

ἄλλο] delent Codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλως.

λι. α'.] Codd. A. et C. ἀνὰ α'. et mox iterum Cod. Lx'.

λι.] omissum in Cod. D. Cod. E. L 65''.

ἀρσενικῶ] Codd. A. et C. ἀρσενίκη. Cod. D. ἀρσενικίς.

ποιεῖ] Cod. E. ὠφελεῖ.

τετραφάρμακος] *Celsus* lib. V. c. 19, Grammaticus a doct. *Koenig* subjunctus *Gregorio* de *Dialect.* p. 312. ἀλλ' ὡς περ τετραφάρμακος δύναμις, ἐκ τεσσάρων συνεσῶσα τετραφάρμακος καλεῖται, ὅθεν ἴδιον ἔχαστα.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΚΙΝΟΥ.

Κ Ε Φ. ΣΝ'.

Καρκίνος ἐκ μελαίνης χολῆς ζεῦσεως συνίσταται καὶ εἰ δριμυτέρα τύχοι μεθ' ἐλκώσεως ἀποτελεῖται· γίνεται δὲ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ ἐν ὑστέραις, καὶ ἐν ἄλλοις πλείοσι μορίοις, καὶ ἐν τοῖς μαζοῖς μάλιστα τῶν γυναικῶν, διὰ τὸ χαύνης ὄντας καὶ ἐτοιμῶς ὑποδέχεσθαι τὴν παχυτάτην ὕλην. Εἰσὶ δὲ μελάντεροι τῇ χροίᾳ τῶν φλεγμονῶν, καὶ αἱ φλεβές πληρύνονται περὶ ξ, παρὰ πλησίον τοῖς καρκίνῳ ζῶα ποσὶν, ἐνθεν καὶ τὸ νομα τετύχηκε· τινὲς δὲ φασὶ καὶ διὰ τὸ δυσάπολύτως ἔχειν τῶν μορίων, ὧν ἂν λάβηται, καθάπερ ὁ καρκίνος τὸ ζῶον· ἐστὶ δὲ τῶν ἀνιάτων. Τέτατος θεραπευτέον, πρῶτον μὲν διὰ φλε-

Cap. CCL. Cod. E. σλ'.

Καρκίνος] Hippocrates Praedict. lib. II. p. 77. Celsus lib. V. c. 28. Paulus lib. IV. c. 26. Isidorus Orig. lib. IV. c. 8.

ζεῦσεως] Cod. E. καὶ ζεῦσεως.

δριμυτέρα] Codd. A. et C. δριμύτερος. Cod. δριμύτερος.

τύχοι] Codd. MSS. Vind. τύχη.

μεθ'] Cod. D. μετὰ.

ὀφθαλμοῖς] noster c. 70.

ὑστέραις] noster c. 207.

καὶ ἐν] Codd. A. C. et E. ἀλλ' ἐν. Cod. D. πλεονάζει δὲ τοῖς μαζοῖς. vid. Anton. Benivenius de abdit. morb. caus. c. 72.

μάλιστα] ignorat Cod. D. Codd. A. et C. μάλλιστα. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 92. De Iulia matre Caracalli vid. Xiphilinus Macrino p. 343.

γυναικῶν] hic additur in Codd. A. C. et E. πλεονάζει.

χαύνης] Codd. A. et C. χάινος.

ὄντας] Codd. A. et C. ὄντως. Codd. D. et E. εἶναι.

ἐτοιμῶς] forte ἐτοιμῶς. Artemidorus Oneir. lib. II. c. 24. p. 112. ὁ δὲ πᾶς γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐτοιμοὶ εἰσὶ τερφᾶν.

ὑποδέχεσθαι] Cod. D. πρὸς ὑποδοχὴν τῆς τοιαύτης παχυτάτης ὕλης. Cod. E. ἐτοιμῶς αἰς ὑποδοχὴν τῆς παχύτητος ὕλης.

τῶν] Codd. A. et C. τῇ φλεγμονῇ. Cod. D. ἀπὸ τῶν φλ.

D E C A N C R O .

CAP. CCL.

Cancrī origo ex flava bile servida est. Quae si acrior extiterit, cum exulceratione finitur. Fit in oculis, utero, et pluribus aliis partibus: sed praecipue mulierum mammis, quod rarae sint et prompte etiam crassissimam materiam suscipiant. Colore sunt nigriori, quam inflammationes, et venae in circuitu turgent. Et cancrī fluviatilis pedes repraesentant, unde et nomen sortitus est. Vel quod, ut aliqui adfirmant, difficulter ab his partibus, quas comprahenderit, avellatur, quemadmodum cancer animans. Est autem ex eorum numero affectuum, qui curationem non recipiunt. Hos primum sanguinis missione, deinde pur-

R 4

gatione

αί] Codd. A. C. et E. τὰς φλέβας.

πληρῶνται] Cod. D. πληρῶντες.

παραπλησίως] Codd. A. et C. παραπλήσιον τῆς. Cod. D. παραπλήσιον τοῖς τῷ.

ζῶς] leg. τῷ ζῶς, ac ita recte apud Paulum: noster mox ὁ καρκίνος τὸ ζῶς. articulum etiam agnoscit Cod. D. Codd. A. et C. ut edicus liber.

ἐθεν] Codd. MSS. ἔθεν.

τετύχηκε] Codd. A. et C. ἐτυχεν. Cod. D. τῷ ὀνόματος τετυχήκασι. unde apud nostrum malim τέτῃ τῷ ὀνόματος legere. Cod. E. ὅθεν καὶ τετύχηκε τῷ ὀνόματος.

φασὶ] Codd. A. et C. φασὶν διὰ.

ἐχέοθαι] Cod. E. ἀνέχεται.

μορίων] Codd. A. et C. μορίων.

αὖ] Cod. D. αὖ λαμβάνονται, quae absunt a codd. A. et C. Cod. E. λαμβάνονται.

καθάπερ] Cod. D. καθάπερ καὶ, quae omnia desiderantur in codd. A. et C. usque ad τέτῃς.

θέραιπυτον] Codd. A. et C. θέραιπυτον. Cod. E. θέραιπυτον δὲ τέτοις.

φλεβοτομίας, ἔπειτα καθάρσεως· πρῶτον μὲν διὰ τῆ ἐπι-
θύμῃ ὅσον δραχμ. γ'. ἐν ὀρρογάλακτι, ἢ μελικράτῳ δι-
δομένη· ὑσπερον δὲ διὰ τῆς ἱερᾶς· ἐπὶ δὲ τῆ πεπονθότος
τόπῃ σφύχῃ χυλὸν ὀθονίῳ βρεξῆς ἐπιτίθει, καὶ ὅσα ἐπὶ
τῆ καρκίνῃ τῆ κατὰ τὴν ὑσπεραν προσεγνάφησαν· λημνίαν
σφραγίδα δι' ὀξυκράτῃ. ἢ μελικράτῃ λειώσας εἰς μο-
λυβδαίνην θυϊάν ὡς μελανθῆναι, ἢ ῥοδίνον, ἢ ὀμφάκινον
ἔλαιον, ἢ αἰζώῃς χυλὸν, ἢ θριδακίνης, ἢ ψυλλίς κατὰ-
χρεῖ. ἄλλο. Καρκίνῃς ποταμίς κεκαυμένης, καδμίας ἴσα
ἐπίπασσε λῆα, ἢ ἐρυσίμῃ σπέρμα σὺν μέλιτι.

ΠΕΡΙ

καθάρσεως] Leg. καὶ διὰ καθάρσεως. διὰ agnoscunt Codd. A. et C.

πρῶτον μὲν] absunt a cod. D.

ὀρρογάλακτι] Codd. A. et C. σὺν ὀρρογάλακτι. Cod. D. ὀρρογά-
λακτος.

μελικράτῳ] Cod. D. μελικράτῃ.

διδόμενη] Codd. A. et C. διδόμενον. Cod. D. δίδας.

ὑσπερον] Cod. D. εἴτα.

χυλὸν] Codd. A. et C. χυλὸς.

ὀθονίῳ] Cod. D. ὀθόνιον. Hypallage est pro ὀθόνιον χυλῷ βρεξῆς
quod nostri eruditionem prodir, nam haec aliter leguntur apud
Paulum. Sophocles Electi. vs. 756. ubi vid. Schol. {Theophrastus
Simoc. Quaeft. Phys. XI. ε γὰρ ἀθροῖα τῆς αὐτᾶς περιτε-
τύχηκε. Aelianus H. A. lib. IX. c. 42. καὶ καταμύκων εἰς
τῆς ἐπιδημίας ἰσημερίαν. Ubi notat Abr. Gronovius Avium
suum Io. Fried. Gronovium maluisse, τὴν τῆς ἰσημερίας ἐπιδη-
μίαν. Absit ut hoc credam, indicavit tantum hypallagen vir
graecae linguae callentissimus. Oppianus Cyneget. lib. IV. vs.
316. Apollonius Rhod. lib. II. vs. 545. ubi vid. Schol. conf.
Raphaelus ad Maeri c. II. 23. p. 367. De linteolo hoc in casu
vid. Hippocrates de Medico p. 46. ed. Lind.

καρκίνῃς] Transponit hanc vocem post ὑσπερον, Cod. D.

gatione quoque curare oportet. Epithimo primum ad drachmae pondus in fero lactis, vel mulla exhibito. Novissime vero hiera quoque. Loco vero affecto solani succum in linteolo maceratum imposito, et quaecunque supra de cancro uteri sunt comprae-hensa. Sigillum lemnium ex posca, vel mulla tritum in pila plumbea dum migrescat, vel rosaceum, vel oleum ex uvis acerbis, vel sempervivi succum, vel lactucae, vel psyllii illinito. Aliud. Cancri fluviatilis usti, cadmiae singulorum pares portiones tritas, vel erysini semen cum melle inspergito.

R 5

DE

πρεσχεράφισαν] cap. 207. Cod. D. γραφήσεται, Nempe in illo codice Morbi mulierum librum constituunt sextum.

λημνίαν] Codd. A. et C. λημνίαν. Cod. D. ἄλλως. λημνίαν

μελυβδαίνην] Rectius Codd. A. et C. μελυβδίνην, pro ἐν μελυβδίνῃ. Asclepiades apud Cassium Quaeft. medic. KL. μέναι εἰς αὐτὸς conf. nolter c. 1. 2. et 3.

θυῖαν] Codd. A. et C. θείαν.

ὀμφάκινον] Codd. A. et C. ὀμφακον.

θριδακίνης] Aelianus H. A. lib. II. c. 43.

ψύλλης] Codd. A. et C. ψυλλίς.

ἄλλο] Omissum in codd. A. et C. Cod. D. ἄλλως.

καρχίνος] Codd. MSS. casu quarto haec exhibent. Cod. E. περὶ καρχίνος, ceu novi capitis lemma. Dioscorides lib. II. c. 11. de cancro marino Pisides Hexaem. vs. 1531. Sed ridet hoc commentum Apulejus Apol. p. 273. Qui minus possit ex eodem litore calculus ad vesicam, testa ad testamentum, cancer ad ulcera, ulga ad querquerum. conf. Hippocrates Hippiatr. p. 889.

ῖσα] Codd. MSS. ῖσα λαιώσας, ἐπίπασσε.

ἐρυσίμης] Codd. A, et C. ἐρυσίβης.

λαῖα — μέλιτι] Non agnoscit Cod. E.

ΠΕΡΙ ΟΪΔΗΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΣΝΔ'.

Οΐδημά ἐσιν ὄγκος αἰώδυνος χαῦνος κοιλαινόμενον
τῇ πῆξει τῷ δακτύλῳ· γίνεται δὲ ἀπὸ φλέγματος θερα-
πεύεται δὲ. Σπόγγος κενὸς ἐν ὀξυκράτῳ βρεχεῖς καὶ
ἐπιτιθέμενος, μετὰ ἐπιδέσεως ἡρέμα σφιγγάσης. Κα-
ταξέλλει δὲ τὰς ὄγκους ἢ γῆ κεραμικῇ, ἢ κιμαλίᾳ μετὰ
κράμβης χυλῆς ἢ θάλασσαν, μετὰ κισσῷ ἐψήσας καὶ
ἴσατις ἡμέρος.

ΠΕΡΙ ΕΜΦΥΣΗΜΑΤΟΣ.

Κ Ε Φ. ΣΝΒ'.

Τὸ ἐμφύσημα πνεῦμα ἐστὶ φυσῶδες, ποτὲ μὲν ἐπὶ
τῷ δέρματι, ποτὲ δὲ ὑπὸ τοῖς περιεστέσις ὑμέσιν, ἢ τοῖς
τῷ

Cap. CCLI. Cod. E. σλα'.

Οΐδημα] Galemus de Art. ad Glaucum. lib. II. c. 3. Paulus lib.
IV. c. 27. Actuarius lib. II. c. 49.

αἰώδυνος] αἰνώδυνος.

πῆξει] Cod. D. πῆξι. leg. πῆξι. Hippocrates de officina medici p. 8.
ἰχθύος μὲν ἢ πῆξι ἢ πληθὺν ὀδυνίων. et de his, quae ad virginem
spectant p. 125. ὑπὸ δὲ τῆς περὶ τὴν καρδίην πίεξις ἀγγείας
κράμβησι. πνεύματος dixit idem de natura pueri p. 21. πῆξις.
Schol. Aristophanis ad Plut. vs. 476. de qua voce vid. Salma-
sius ad Solinum p. 543. Aristoteles Probl. Sect. XXV. 1.
Theophrastus apud Photium Biblioth. p. 1568. πῆξις quid sit,
exposuit Scaliger ad Manilium p. 29. adde Cassii Quaest. Me-
dic. 19. et 59.

κοιλαινόμενον] Cod. E. κοιλαινόμενος. Desunt haec in Paulo. Refe-
rentium κοιλαινόμενον ad remotius substantivum οἶδημα, sic
notter c. 256. τὸ κῆριον ὄγκος ἐστὶν ἐπὶ τῷ δέρματι ἔχον
κατατρήσεις. ubi Paulus ἔχον ad remotius κῆριον spectans. conf.
Dorville Vann. Crit. c. VII. p. 193. et nostri c. 70.

δὲ] Cod. E. δὲ ἄτος.

θεραπεύεται δὲ] Cod. D. θεραπεύει.

κενὸς] Codd. MSS. κενὸς, ut Paulus quoque. Utebantur medici
hunc in finem spongiis recentibus, vid. Oribasius de fractur.
lib. I. p. 78. et Moyschis de morb. mulier. c. 136. conf. c. 126.

DE OEDEMA TE.

C A P. CCLI.

Oedemia tumor est indolens, laxus, qui post digiti applicationem cavitatem relinquit. Fit ex pituita, et hunc in modum curatur. Spongia recens in posca imbuta, cum ligamento leviter stringente imponitur. Tumores etiam reprimit et discutit terra fictilis, et cimolia, cum brassicae succo, vel hedera cum aqua marina cocta et isatis domestica.

DE INFLATIONE.

C A P. CCLII.

Inflatio spiritus est flatulentus, qui modo sub cute, modo sub membranis, quae ossibus circumdantur
inter-

βρεχῆς] Leg. βραχῆς, ac ita codd. MSS.

ἐπιτιθέμενος] Cod. E. ἐπιτιθῆς. l. ἐπιτεθῆς.

ἐπιδέσεως] Hippocrates de Medico p. 46.

ἡ γῆ] Cod. E. delet articulum. codd. MSS. τῇ κεραμικῇ χρηομένη.
Paulus γῆ πᾶσα καταχρηομένη καὶ μᾶλλον ἢ αἰγυπτία.

κεραμικῇ] addit Cod. E. χρηομένη.

κημωλία] Codd. A. et C. κημωλία.

μετὰ] Codd. A. et C. μετὰ χυλῶ κρέμβης. Cato de R. R. c. 157.

θάλασσαν] Codd. A. C. et E. θάλασσαν. Cod. D. κίονες θαλάττη
ἐψώμενος.

ἐψηθῆσας] Codd. A. C. et E. ἐψηθῆσα.

καὶ ἴσας] ignorant haec Codd. A. C. et E. Cod. D. ἢ ἰσάτης ἢ.

Cap. CCLII. Cod. E. σλβ'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ ἐμφουσημάτων. Paulus lib. IV. c. 28.
Actuarius lib. II. c. 49.

φυσῶδες] Codd. A. et C. δυσσῶδες.

ἐπὶ τῷ] Leg. ὑπὸ τῷ. ut apud Paulum. Cod. D. ὑπὸ τὸ δέρμα.

ὑπὸ τοῖς] Cod. E. περὶ τοῖς.

τοῖς] Codd. A. et C. ἐπὶ τοῖς ὀστέοις μέρεσιν.

τὰς μῦς περιέχουσιν ἀθροίζομενον, ποτὲ δὲ κατὰ τὴν
 γαστέρα καὶ τὴν περὶ τοὺς μεταξὺ. Καὶ ποιεῖ τὰς τρυ-
 πανίας υδέρους. Ὁ δὲ σκοπὸς τῆς θεραπείας, ἀραίωσι-
 μὲν τῶν σωμάτων, λέπτυνσις δὲ τῆς πυχρῆς πνεύματό-
 ἐστι. Ἐπὶ μὲν τὴν γαστέρα καὶ τὸ σπλάγχχνος, ἔλαιον
 ἐν ᾧ ἔφηται κύμινον, ἢ πήγανον, ἢ σελινόσπερμα, ἐρ-
 γάζεται τέτοιο. Ποτὲ δὲ καὶ σικύα μεγάλη μετὰ φλο-
 γὸς περὶ τὸν ὀμφαλόν. Τοῖς δ' ἄλλοις σώμασι τὸ αὐτὸ
 ἔλαιον σὺν θρίσις θερμὸν ἐπιτίθενται. ἄλλοι. Κρηωτὴ ἐξ
 οἰσύπε, ἐλαίῳ ἢ ἀφανίτῳ ὠφελεῖ, χρῆν δὲ ταῖς δια-
 φορητικαῖς ἐμπλάξεσι.

ΠΕΡΙ

τὰς μῦς] Codd. A. et C. μῦς περιέχουσιν. Cod. E. τὰς μῦς πε-
 ριέχουσιν. Ille ut alibi passim sumenda barbarie omnia sunt
 confusa. CORES. Cod. E. περιέχουσιν.

ἀθροίζομενον] Abest hoc verbum a codd. MSS.

ποτὲ δὲ] Codd. A. et C. ποτὲ μὲν. Cod. D. ποτὲ καί.

γαστέρα] C. M. A. et C. γαστήρ. De Angulio Suetonius lib. II,
 pag. 283.

καὶ τῇ] Codd. A. et C. καὶ περὶ τὸν αἶνα.

μεταξὺ] Cod. D. μεταξὺ τῶν τρυπανίων υδέρους ἀποτελεῖ. Th. Rei-
 nesius Var. Lect. lib. II. c. 18.

μὲν τῶν] delent μὲν Codd. A. et C.

θεραπείας] Cod. E. ἀρρώστιας.

λέπτυνσις] Leg. λέπτυνσις, ut codd. MSS.

παχὺς] Codd. A. et C. παχύς. Cod. D. πάχης Paulus πάχης.
 ac sic Cod. E. recte.

ἐπὶ μὲν] Cod. E. καὶ δὲ ἐπὶ.

γαστέρα] Codd. A. et C. γαστήρ. Cod. D. ἐπὶ μὲν γὰρ τὴν γ.

τὸ σπλάγχχνον] Cod. E. τὰ σπλάγχχνα.

κύμινον] Codd. A. et C. πήγανον ἢ κήμιον. Cod. D. κύμινον καὶ
 πήγανον.

interdum musculis colligitur. Quandoque in ventre et membrana, quae omento jungitur et περιτόναιος a Graecis nominatur. Et eam hydropis speciem quae tympanites dicitur, efficit. Scopus vero curationis in hoc consistit, ut corpora rarefiant, et spiritus crassus extenuetur. In ventre igitur et viscere oleum in quo cyminum, ruta, vel apii semen bullierit, hoc praestiat. Cucurbita item magna cum flamma umbilico defixa, aliis vero corporibus idem oleum calidum cum lanis mollibus impositum. Aliud. Ceratum ex oesypo, oleo, et aphonitro prodest. Emplastris denique quae discutiendi vim habent, utere.

DE

- σεληνόσπερμα] Cod. D. σεληνόσπερμον.
 ἐργάζεται τὸτο] Carent his codd. MSS. Noster c. 99. τῷ μὴ μόνον παχύν εἶναι τὸν ἐργαζόμενον αὐτὰ χυμὸν. c. 151. ἀπεργάζεταί. De unguentis hoc verbum adhibet Io. Chrysostomus Serm. I. in A. A. p. 620.
 σικύα] Cod. E. σικύαν μεγάλην.
 μεγάλη] abest a Codd. A. et C.
 φλογὸς] addit Cod. D. δαψιλῆς.
 σώμασι] Codd. A. et C. σώμασιν.
 π'] Codd. A. et C. τῷ αὐτῷ ἐλάϊω.
 ἐρίοις] Cod. D. συνερίοις ἢ συνήροις, leg. σὺν ἐρίοις οἰσυνήροις. Cod. E. ὑσσωπήροις.
 ἐπιτιθένας] Codd. A. et C. εὐτηθὲν. Cod. E. ἐνπιθένας.
 ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. reliqui delent.
 οἰσύπῃ] Codd. MSS. Vind. ὑσώπῃ et sic apud Paulum. Cod. E. κηρὸς ἐγΓ. γ'. ὑσώπῃς ἐγΓ. β'.
 ἐλαίς] Codd. A. et C. ἐλαίς, νίτρε, ἀφονίτρε.
 ἀφελῆ] migrat e codd. MSS.
 διαφορητικαῖς] Cod. D. διαφορικαῖς. Cod. E. καὶ τοῖς διαφορητικοῖς.

ΠΕΡΙ ΣΑΡΚΟΘΛΑΣΜΑΤΩΝ

καὶ ἐκχυμωμάτων.

Κ Ε Φ. Σ Ν Γ'.

Ἡ σαρκίθλασις ὑπὸ τινος βάρους ἐμπέσοντος, καὶ τῶν μικρῶν ἐναντι φλεβίων πληθέντων αἷμα προχρεῖται κατὰ διαπήδησιν· τῆτο δὲ ἀθροιζόμενον ὑπὸ τῷ δέρματι, ποιεῖ τὸ καλεῖμενον ἐκχύμωμα. Πρὸς τῆτο ποιεῖ ῥέφα·

1099

Cap. CCLIII. Cod. E. σλγ'. Περὶ σαρκῶν
θλασμάτων.

περὶ] *Actuarius* lib. II. c. 35. *Paulus* lib. IV. c. 30.

ἐκχυμωμάτων] Codd. A. et C. ἐκχυμάτων.

σαρκόθλασις] Cod. E. delet ἡ. addit Cod. D. γίνεται, quod etiam apud *Paulum* additum est, et in textum revocandum. *Paulus* praeterea σαρκὸς θλασείσης, sed amat noster voces contrahere, sic c. 249. ἐν ὀφθαλμοῦ γάλακτι, pro quo apud *Paulum* legitur ἐν ὀφθαλμῷ γάλακτος.

βάρους] Codd. MSS. Vind. βαρέως.

ἐμπέσοντος] Codd. A. et C. ἐμπεσόντως.

καὶ τῶν] Codd. A. et C. καὶ πῶν.

φλεβίων] Codd. MSS. Vind. φλεβῶν.

πληθέντων] Cod. D. πληθέντων. ignorant Codd. A. et C. Cod. E. ἐπιπλέοντων. *Paulus* διακρίθόντων leg. διακρίθόντων et apud nostrum πλεονέχοντων. *Agathius* Hist. lib. V. p. 142. πάλιν ἐπ' αὐτῆς ἐκείτο τῆς ἐκείνης τῇ θανάτῳ πεπιλημένος. Noster c. 12. πύλησιν dixit. *Diodorus* Sic. lib. III. p. 189. ἕτος ὑπὸ τῆς συμεχῆς τῆς καύματος πληγῆς πεπιλημένος. *Alexander* Aphrod. lib. I. probl. 129. et lib. II. probl. 64. *Antiphilus* Anthol. lib. IV. c. 33. epigr. 10.

ἐναντι] *Paulus* ἐν ταύτῃ. leg. apud nostrum ἐν αὐτῇ. nam tubaudiendum σαρκί, quae vox latet in σαρκὸς θλασμάτι. Cod. D. ἐπὶ τῇ σαρκί. Suppleri tali modo sententiæ docuit *Borgiarnus* ad *Asclepiodorus* lib. I. ep. 54. p. 148. Coniuncto modo erratum apud *Oppianum* Cyneget. lib. I. vs. 378.

— αἰλῆ

DE CARNE CONTUSA

ET SANGVINIS SVBTER CVTEM COITV, QVOD GRAECE

ἐκχύμωμα DICITVR.

C A P. CCLIII.

Carnis contusio fit a re quadam gravi illabente, venisque exiguis indidem repletis, et cum sanguis per subsultum veluti profunditur. Qui cum sub cute collectus est ἐκχύμωμα facit. Huc facit raphanus ad cataplas-

— — ἄλλὰ καὶ αὐτὴν
Ἰδμων ἡερίην μάλα σημήνιασαι αὐτμήν.

Leg. εἰλλὰ καὶ αὐτὴν, qua ratione iuvandus videtur idem Hali-
eut. lib. IV. vs 250. v et v etiam permutantur apud *Λιποθυμια*
de Hydrophobia p. 5. ἀμύνοι δ' αὖ ἐν τέτοις. leg. δ' αὖ ἐν τέτοις.

διαπήδησιν] Codd. A. et C. divisim διὰ πῆδησιν. Cod. E. διαπι-
λησιν.

τῷτο] Paulus ὕθεν.

τῷ] Cod. D. ὑπὸ τὸ θέρμα. Cod. E. ἐν τῷ δ.

τὸ καλέμενον] Codd. A. et C. τῷ καλαμένω. ignorat Cod. E.

ἐκχύμωμα] Oribasius Collect. lib. I. p. 12. πρὸς δὲ τὰς δακνόντας
χυμὸς καὶ τὰ ἐκχυμάματα.

πρὸς τῷτο] Florentinus Geopon. lib. XII. c. 22. Cod. D. ἐπὶ τῷ-
των. Cod. E. ἐπὶ τῷτο.

ποιεῖ] Duplici significatione hoc verbum hic adhibetur, neque hoc
insolens scriptoribus graecis. Ita verbum ἀσπάζεσθαι Aët.
Apost. c. XXI. 6. et 7. et apud Theophrastum Simoc. ep. 41.
Plutarchus de Humis. c. I. p. 2. νικτὸς βαθείας τῷ προσημέ-
νω συνῆλθεν, τῆς τροφῆς συνελθούσης ep. ad Romanos XIV. 13.
κρίναμεν et κρίνατε ubi vid. Raphaelius p. 294. Sic eleganter
verbum ἀναγειν legas apud Arctaeum inorb. chron. lib. I. c. 8.
p. 36. B. et C. Sed codd. A. et C. ignorant hoc verbum hic.
Maximus Tyr. Diabert. XXXII. Sect. γ. p. 389. ἀπὸ σάφους
ubi vid. Marklandus p. 710. Oribasius Collectan. lib. II. p. 12.
ἡ μακρότερος προσφορά τῷ γάλακτος προσφέρειν sic πόνος in
Cratetis epili. IV. et πόρος epud Arrianum de Exped. Alex. M.
lib. III. c. 29. p. 147.

νος καταπλασσομένη, ἢ ῥεφάνων χυλὸν μετὰ ψυχῶν κα-
τάπλασσε· ὠφελεῖ δὲ καὶ ἡ ἐγχάραξις τῷ τόπῳ.

Π Ε Ρ Ι Ρ Η Γ Μ Α Τ Ο Σ

καὶ σπάσματος.

Κ Ε Φ. ΣΝΔ'.

Σπάσμα ἐστὶ διαίρεσις ἐν βάθει τῶν ἰγῶν τῷ μυός.
Ρῆγμα δὲ διαίρεσις ἐν βάθει τῶν σαρκώδων μορίων τῷ
μυός, ὅπερ λέγεται καὶ θλάσμα. Ἀριστοτελὴς τοίνυν
σρογγύλη τοῖς ῥήγμασι καὶ σπάσμασιν ἐπιτήδειος· ὁμοί-
ως κενταυρίξ τῷ μεγάλῃ ῥίζῃ καὶ ὁ χυλὸς αὐτῆς, ῥέον
καὶ κόσος, ἢ βδέλλιον. Ταῦτα σὺν ὀξύμελιτι πινόμενα.

ΠΕΡΙ

καταπλασσομένη] Codd. A. et C. καταπλασσομένης. Cod. E. κα-
ταπλασσομένην. Cod. D. et E. hic addunt ποιῶ.

ῥεφάνων] Cod. A. et C. ῥεφάνος χυλὸς μετὰ ψυχικῶν. Cod. D.
ψυχῶν. Cod. E. ῥεφάνων.

κατάπλασσε] Codd. A. et C. καταπλασσομένης. Cod. E. κατά-
πλαττε.

ὠφελεῖ] Cod. E. καὶ ὠφελεῖ καί.

ἐγχάραξις] vid. Hebenstreit Palaeol. Therap. p. 611.

τῷ τόπῳ] delet Cod. E.

Cap. CCLIV. Cod. E. σλδ'.

σπάσματος] Paulus lib. IV. c. 51. Codd. A. et C. πάσματος.

διαίρεσις] Anonymus de V. S. p. 8. φλεβὸς διαίρεσις ἀνίστην.

σπάσμα] Utrunque vocem conjunxit Galenus Protrept. c. XI. p.
55. καὶ πᾶν ῥήγμα καὶ σπασμα ῥαδίως ἀνίσταται. conf. idem
Meth. Med. lib. III. p. 60. Codd. A. et C. πάσμα. Hippo-
crates de acro etc. p. 282. ἐπὶ γὰρ βίῃς ῥήματα ἴχθου καὶ
σπάσματα, quam vocem nolim mutari in ῥήματα cum
doct. Adr. Heringa Obs. c. 6. p. 44. conf. Hippocrates Coac.
Praenot. 383. Macer lib. IV. c. 10. vs. 8.

Spasmodia sic contra valet, et sic thegmodia contra.

taplasmatis modum inducius vel radiculæ succus cum mica illitus. Loci quoque scarificatio ex usu est.

DE RUPTIS ET

AVVLSIS.

C A P. CCLIV.

Avulsio divisio est in summo musculi capite. Ruptio vero divisio partis summæ musculi carnosæ est. Et contusio quoque dicitur. Aristolochia itaque rotunda ruptis et avullis idonea est. Centaurii item magni radix, et succus ejusdem, rheon, costus et bdellium, cum aceto mulso bibita.

DE

βάται] Cod. D. τῶν ἐν τῇ βάτει ἰσὺν τῷ μυῖ. Codd. A. et C. ἐν βάτει τῶν ἐρίων. Symphius de Regno p. 17. πρὶν ἐπιστημῆας καὶ τὸ ῥήγμα τὸ ὑπελεῖν.

Θλάσμα] Quid denotet in ossibus docet Soranus inter chirurg. antiq. p. 47.

ερεγγυλή] Codd. A. et C. ερεγγυλή.

σπάσμασιν] Codd. A. et C. πάσμασιν.

ἐπιτήδειος] Codd. A. et C. ἐπιτήδειον.

κενταυρίε] Cod. D. καὶ κενταυρίς.

ρίζα] Codd. A. et C. ρίζα. Cod. E. τὴν ρίζαν.

καὶ ὁ] Codd. A. et C. καὶ χυλός, omisso articulo. Cod. τὸ χυλὸν omisso καὶ.

κόσος ἢ] Cod. E. κόσα καὶ.

βδέλλιον] Codd. A. et C. βδέλιον.

ῥεζυμέλιτι] Codd. A. et C. συνοζύμελι.

πινόμενα] Cod. E. πινόμενον. addit Cod. D. καὶ αὐτὸ τὸ καλόμενον σημεῖον ἢ κερία. vid. Du Cange Glossar. p. 961. et S. Bochartus Hieroz. I. II. lib. IV. c. 12. p. 531. Ab amomo mumiā didam arbitratur Scaliger Scaligeran. prim. p. 16. conf. Sam. Dale Pharmacol. p. 453.

ΠΕΡΙ ΣΚΙΡΡΟΥ.

Κ Ε Φ. ΣΝΕ'.

Σκίρρος ὄγκος ἐστὶ παρὰ φύσιν, ἀνάσθητός τε καὶ σκληρός· ὁ δὲ ἐν ἀκριβῆς, δυσαίσθητος. Γίνεται δὲ ὑπὸ παχέος καὶ γλίχρου χυμῷ δυσλύτως ἐμπλαττομένη τοῖς σκίρρζομένοις μορίοις. Χρὴ τοίνυν ἐπὶ τέτων διαφορητικῶν Φαρμάκων καὶ μαλακτικῶν, οἷον μυελοὶ τε σύμπαντες, καὶ μᾶλλον ἐλάφιος τε καὶ μόσχιος. Στεάτων δὲ τό, τελεόντειον, καὶ τὸ τῆς περδάλεως, καὶ τῶν ἄριτων καὶ ταύρων· ἐν δὲ τοῖς ὀρνέοις, τό, τε χήνινον καὶ ὀρνίθιον, καὶ Φασιάν· ξηρότερον δὲ τὸ τῶν αἰγῶν καὶ τῶν τράγων· ἐτι τε πρὸς τέτοις ἀμμωνιακόν, βδέλλιον, σύραξ, μασίχη αἰγυπτία, χαλβάνη τε καὶ ὀπο-

Cap. CCLV. Cod. E. σλε'.

τερί] Cod. D. περί σκληρ. Paulus lib. IV. c. 32. Tractatus Chil. V. vs. 699. sed ex Paulo addendum ὁ μὲν ἀκριβῆς σκίρρος. conf. Petr. Moll ad Longi Pastor. p. 51.

σκίρρος] Cod. D. σκῆρος.

φύσιν] Codd. A. et C. φύσεις.

παχέος] Codd. A. et C. παχέως. Cod. D. ὑπὸ τῶν παχέων, καὶ γλίχρων χυμῶν.

δυσλύτως] Codd. A. et C. διαλύτως.

ἐμπλαττομένης] Codd. A. et C. ἐμπλαττός. Cod. D. ἐμπλαττόμενα.

σκίρρζομένοις] Codd. MSS. Vind. σκληρζομένοις. Cod. E. σκληρζομένοις.

Φαρμάκων] Codd. A. et C. Φάρμακων καὶ μαλακτικῶν. Cod. D. καὶ μαλακτικῶν. Cod. E. delet μαλακτικῶν.

μυελοὶ] Codd. A. et C. μελίται.

ἐλάφιος] Cod. D. οἱ ἐλάφιοι καὶ μόσχιοι. Codd. A. et C. ἐλάφιοι τε καὶ μόσχοις. Paulus ἐλάφιος et μόσχος. conf. Rhinius lib. XXVIII. c. 9.

DE SCIRRHIS.

CAP. CCLV.

Scirrhus tumor est praeter naturam, sensus expers et durus, non exactus, aut vix sensibilis est. Fit ex humore crasso et glutinoso, qui difficulter a partibus scirrho laborantibus avellitur. Hic itaque opus est medicamentis, quae vim discentiendi et emolliendi habent, e quorum numero sunt medullae omnes, praecipue vero cervina et vitulina. Inter adipēs vero leoninus, pardalis, ursinus, taurinus. Inter aves vero anserinus, gallinaceus et phasianicus, sicciorque caprillus et hircinus. Ammoniacum praeterea, bdellium, styrax, mastiche Aegyptia. Galbanum item et opopanax.

S 2

nax.

λεόντειον] *Pisides Hexaëm. vs. 1546. Codd. A. et C. λεόντινον.*

ἀρκτων] *Cod. D. ἀρκῶν.*

ὀρνίσις] *leg. ὀρνέσις, et sic Cod. D. Cod. E. ἐκ δὲ τῶν ὀρνέων.*

χήνινον] *Codd. A. C. et E. χήνιον. Cod. D. ac Paulus χήνειον.*

ὀρνίθειον] *Codd. A. et C. ὀρνίθειον. Cod. D. τὸ τῶν ὀρνέων. Paulus τὸ τῆς ἀλεκτόριδος.*

Φασιάνη] *Cod. D. καὶ τῷ φασιάνῃ. Codd. A. et C. καὶ τὸ τῷ Φ. Cod. E. φασιανόν.*

ξηρότερον] *Codd. A. et C. ξηρότερα. Cod. D. ποτὲ δὲ καὶ τῶν αἰ.*

καὶ τῶν] *Codd. MSS. καὶ τράγων.*

ἐτι] *Codd. A. et C. ἐτι δὲ, ἐτι hic est deinceps, quam significationem expotuit Morville ad Chariton. p. 98. Phalaris ep. 148. ἐγὼ μὲν γὰρ αἰμαί, μηδὲ τὰς δανείσαι ἐπεσχημαίνας, δανείσαι ἐτι. Diodorus Sicul. lib. III. p. 236. Plutarchus T. I. p. 402. conf. Martinus Etymolog. p. 409.*

ἀμμωνιακόν] *Codd. A. et C. τὸ ἀμμωνιακόν. Cod. D. τῷ ἀμμωνιακῷ, et reliqua casu eodem.*

βδέλλιον] *Codd. A. et C. βδέλιον.*

χαλβάνη] *Codd. A. et C. χαλβάνης τὴ καὶ ὀποτάκκος.*

ὁποῖάναξ. Ἐμπλασρα δὲ τὸ διὰ πέρην, καὶ τὸ ἀμυ-
θάονος, καὶ ὅσα πρὸς χοιράδας.

ΠΕΡΙ ΣΤΕΑΤΩΜΑΤΩΝ

καὶ ἀθερωμάτων καὶ μελικηρίδων.

Κ Ε Φ. ΣΝ΄.

Στεάτωμά ἐστιν ὄγκος σκληρὸς, στρογγύλος, περιέχων
ὕγρὸν παχύν· θεραπεύεται δὲ διὰ χειρουργίας. Ἀθερω-
μα δὲ ἐστιν ὄγκος στρογγύλος, μαλακώτερος τῷ στεατώμα-
τος, περιέχων ὕγρὸν ὁμοιον ὡς ἡ ἀθήρα. Μελικηρίς δὲ
ἐστιν ὄγκος ἔχων ποικίλās τρύπας, ἐξ ὧν ἀπέρρεϊ ὕγρὸν,
ἱοικὸς μέλιτι. Σταφίδων ἐκγεγραττισμένων δραχμ. ἡ.
λεπί.

ἔμπλασρα] Codd. A. et C. ἔμπλασρον.

πέρην] Codd. MSS. Vind. πέρην. Cod. E. πτέρην. vid. Du Cange
Glossar. p. 1157. διὰ πέρην Paulus lib. III. c. 78. ubi Guinter-
nius vertit medicamentum diapernas, hoc vero capite ubi διὰ
πτέρην editum idem ex petasene connectum vertit, conf. Pauli
lib. VII. c. 17. p. 289. Batrachomyomachia vs. 37.

Οὐ τόμος ἐκ πτέρην, ὅχ' ἡπάτα λευκοχίτων.

conf. Forster, Oecon. Hippocr. p. 3-6. Juvenalis Sat. VII.
vs. 119.

Quod vocis pretium? fuscus petasunculus —

ubi Cl. J. Leidl. petasunculus, perna lardi, id est dimidius
baconus, quem accipiebant caudidici.

ἀμυθάονος] Codd. MSS. Vind. ἀμυθάονος. Cod. E. ἀμοδιάνος.
Amythaon. Melampodis pater fuit. Apollodorus lib. I. p. 37.
Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 143. et Virgilius Georg.
lib. III. vs. 550.

— — Amythaoniusque Melampus.

Emplastrum hoc commendat quoque Caelius Aurel. morb. chron.
lib. II. c. 14. describit illud Paulus lib. VII. c. 17. p. 285.

ὅσα] Cod. D. τότε πρὸς χοιράδας. ἐξηται. I. τό, τε.

χοιράδας] Dissentit a nostro Is. Fallon de strumis p. 48.

Cap. CCLVI. Cod. E. σλς'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ στεαμάτων καὶ ἀθερωμάτων μελικηρί-
δων. Celsus lib. VII. c. 6. Paulus lib. IV. c. 34.

ἐστιν] Codd. A. et C. ἐστ.

στρογγύλος] Codd. A. et C. στρογγυλόν.

παχύν] leg. παχύ, cum codicibus D, et E.

nax, Emplastra novissime ex petasone et quod ad Amythaonem refertur, et strumis dicata medicamenta.

DE STEATOMATE, ATHEROMATE
ET MELICERIDE.

C A P. CCLVI.

Steatoma tumor est durus, rotundus, continens humorem crassum. Qui manu curatur. Atheroma vero tumor est rotundus, mollior steatmate, humorem continens similem tenui puliculae. Meliceris vero tumor est multa habens foramina, e quibus humor similis melli fluit. Uvarum passarum acinis exemptis drachmae octo, squammæ drachmae quatuor. Fo-

S 3

mento

θεραπεύεται] Sectionem refugiebant admodum veteres, hinc beatus Chrysostomus in Plalm. IX. p. 596. καθάπερ οἱ ἐκινούμενοι μηδεπώ τελείως γενομένης τῆς τομῆς, παρακαλεῖται τὴν ἰατρὸν ἀποσχῆσαι τὴν χεῖρα· ἐπιβλαβὴ μὲν χεῖριν αἰτῶντες, τῷ μὴ φέρειν τὰς ἐδύνας τῶσο πάσχοντες· καὶ πολλάκις πρὸς τοὺς ἰατροὺς βλάπτειν, ἐλκεύουσάς μὲν, ἀπώλυσάς μὲν, ἀνείλεις μὲν· ἀλλ' ὅτι ἐστὶ ταῦτα τῆς διανοίας ῥήματα, ἀλλὰ τῆς ἐδύνης.

σεατώματος] Codd. A. et C. σεάματος.

ός] Codd. MSS. Vind. ὥπερ I. ὥπερ.

μελικερῖς] Celsus lib. V. c. 28. Ant. Benivenius de abdit. morb. caus. c. LXVI.

ἀθήρα] Leg. ἀθήρη quamvis hoc Atticum, ἀθήρα vero commune adfirinet Kuhnius ad Pollucis lib. VI. c. 9. segm. 62. conf. Schol. Aristoph. ad Plut. vs. 673. ubi vid. Hemsterh. p. 223. Codd. A. et C. ἡ ἀθήρ. Cod. D. ἀθύρον. Cod. E. ὥπερ ἀθήρ. conful. Pierfonus ad Morridem Atticis. p. 184. et Verheyck de dialect. Antonini Liberal. p. 301.

πολλὰς] Codd. A. et C. πολύτροπος.

τρύπας] Cod. E. male τρύπας.

ἐπορρῆς] Codd. A. et C. ἀπορρῆς. Cod. E. ἀπορρῆς.

ὕγρον] delet Cod. E.

εἰκός] Cod. A. εἰκός.

σαφίδων] Codd. A. et C. σαπίδας. Cod. D. σαφίδων ὅν.

ἐκγεγαρτισμέναν] Codd. A. et C. ἐκγεγαρτισμένας.

ή] Codd. A. et C. κ'. Cod. D. ὕγλ'. κ'. Cod. E. δραχμ. κ'.

λεπίδος δραχμ. δ'. προπυριῶν ἐπιτίθει. ἄλλο. Λαδάνη,
βδελλίη, χαλβάνης, ἀρμωνιακῆ, προπόλεως, τερεβιν-
θίνης ἴσα ὀλμοκοπίσας, ἐπιτίθει. ἄλλο καυσικόν. ἀσβέ-
ς, σάπωνος, σακητῆς κόνιας, ἐπιτίθει ὅπῃ ἂν βέλη,
καύσεις. ἄλλο σηπτῆ. Λεπίδος, χαλβάνης Lδ'. σανδα-
ράχης, ἐλαβόρεα, ἀνὰ δραχμ. β'. μετὰ ῥοδίνῃ ἐπι-
τίθει.

ΠΕΡΙ

ἄλλο] Exulat e codd. A. C. et E. Cod. D. ἄλλως.

βδελλίη] Codd. A. et C. βδελλίη.

ὀλμοκοπίσας] Leg. ὀλμοκοπήσας, ut habet Cod. D. Schol. Homeri ad Iliad. A. vs. 147. ὀλμος δὲ ἐστὶ κόπας λίθος, εἰς ᾧ κόπτεται ὀσπρι καὶ ἄλλα τινα. Confricebantur mortaria ex lapide nigro, qui ex Aethiopia adferrebat, teste Strabone lib. XVII. p. 1161. et p. 1173. ligneum describit Pler. Christianus ad Theophrastum Vesp. vs. 238. conf. Valckenarius ad Ammon. lib. III. c. 6. p. 183.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. delet Cod. E.

καυσικόν] Et lemma novi capituli σλζ' in cod. E.

σηπτῆ] ignorat Cod. D. Codd. A. et C. σιπῆ. Macer lib. IV. c. 4. vs. 21.

Hanc medicamentis, quae septica sunt, sociabis. ubi eleganter observat Janus Cornarius: septica dixit erosiva et putrefaciencia quae voce etiam Plinius saepe utitur. Dioscorides habet σηπταῖς τε μίγματα ἐπιτηδεύας, id est compositionibus erodentibus, adintelligitur enim δυνάμει, in compositionibus δυνάμεις, id est, potentias, propter vim et efficaciam, ipsas compositiones vocabant.

σάπωνος] Cod. D. ἄπωνος. ignorant hanc formulam Codd. A. et C. Vehemens hoc lixivium causticum memini scriptorem quendam recentiore ab oblivione vindicasse, sed cuius nomen ex animo effluxit, quod doleo, cum noster doses freccierum indicare neglexerit, quam iacturam inde resarcire licuisset. Tam vehemens vero hoc lixivium cum cineribus ligni quercini putatum, ut videtur saeminam eo usam esse ut linteum immundum purgaret, quod ocus atram evasit, tanquam ab igne ambustum fuisset, ac facessiverit in filamenta: addiderat quoque saponem, quem in versione omittit Martinus.

mento prius adhibito, imponuntur. Aliud. Ladani, bdellii, galbani, ammoniaci, propoleos, terebinthinae, singulorum aequalis portio in pila contunditur et imponitur. Aliud adurens. Calcem vivam et lixivium stillatitium ubi volueris imposito, et combures. Aliud putrefaciens. Squarimae, galbani drachmae quatuor. Sandaracae, veratri, singulorum drachmae duae, cum rosaceo applicantur.

S 4

DE

σακτῆς] Cod. E. καταάλλαντον. Cod. D. κατακαλυπτικῆς. Leg. σακτῆς ut apud Paulum. conf. Du Cange Glossar. p. 1426. Schol. Nicandri ad Alexiph. vs. 95. Aristophanes Plut. vs. 529

Ουτε μύροιςιν μυρίσαι σακτοῖς —

ubi vid. Schol. Caelius Aurel. morb. chron. lib. V. c. 2. p. 562. Jac. Dalechampius ad Plini lib. XXXVI. c. 27. Io. Brodaeus Miscell. lib. V. c. 7. Hadr. Junius de Coma c. VIII. p. 398. Scaligerani prim. p. 115. Salmasius ad Vomisum p. 546. Caryophilus de usu et praestantia thermar. p. 5. Spon Petit Dictionnaire p. 393.

κονίας] Omittit Cod. D. Leg. cum Du Cange κονίας σακτῆς. Caelio Calcagnino κονία calx est, inquit Io. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 308. sed κονία σακτῆ est lixivium ex aqua et cineribus paratum. Qualem cinerem velit noster, neglexit indicare. Quemcum elegit Petr. Boerellus Histor. et Observ. med. phys. Cent. IV. obs. 76. p. 337. ubi compositionem hanc dedit, tanquam secretum mirum ad transcribendos libros et inagines aeri incisus.

ἐπιτίθα] Haec ita legit ac distinguit Cod. E. ἐπιτίθα. Ὅπως βέλα. καύσιν.

βέλα] Cod. D. Ὅπως βέλα καύσαι malim καύσαι. vid. Alex. Moriz et Bentleji observata ad nostri c. XVII.

σηπτῇ] Codd. A. et C. σιπτῇ. Cod. E. σιπτῆς. Hanc vero formulam ignorat Cod. D.

χαλβάνης] Codd. A. et C. χαλκῆς. Cod. E. χαλκῶ.

σανδαράνης] Codd. A. et C. συν ἀδράχνης.

ἐλεβόρος] Codd. A. et C. ἐλεβόρος.

ἐπιτίθα] Paulus χρῶ.

ΠΕΡΙ ΚΗΡΙΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΝΖ'.

Τὸ κηρίον ὄγκος ἐστὶν ἐπὶ τῷ δέρματι ἔχων κατα-
τρήσεις, δι' ὧν μελιτώδες ὑγρὸν ἐκκρίνεται. Ἐπιθετόν
ἐν αὐτῷ σαφίως μετὰ πηγάνη, ἢ συκῆς τὰ ἀπαλωτά-
τα φύλλα μετὰ μέλιτος, ἢ κάρδαμον μετὰ λινοσπέρμου
σύν μέλιτι, ἢ θύϊον ἄπυρον μετὰ τερεβινθίνης. Χρῶ δέ
καὶ ὅσα πρὸς ἀχώρας προερίηται. ἄλλο. Λιθαργύρε
δραχμ. ε'. ζυπτηρίως δραχμ. γ'. πηγάνη φύλλων δραχμ.
ε'. οἶνε καὶ ῥοδίνε τό ἀρκῆν.

ΠΡΟΣ ΟΥΛΑΣ ΜΕΛΑΝΑΣ.

Κ Ε Φ. ΣΝΗ'.

Οὐλαὶς μέλανας αἶρει. Βρυωνίας ῥίζης ἐψηθείσης ἐν
ἐλαίῳ ἄχρι χυλώσεως, καὶ ἐπαλειφεμένη. ἄλλο. Λι-
θάργυ-

Cap. CCLVII. Cod. E. σλη'.

περὶ] Cod. D. περὶ κηρίῳ et in tabula σχηρίῳ. Paulus lib. IV, c. 35.
Aetharius lib. II, c. 5.

ἔχων] Paulus ἔχον, vulgata tuentur codd. MSS.

ἐν] abest a Cod. E.

αὐτῷ] Cod. D. αὐτοῖς.

ἀπαλωτάτα] Cod. A. et C. ἀπλωτά. Codd. D. et E. ἀπαλά.
Plinius lib. XXIII, c. 7.

κάρδαμον] Cod. D. καρδάμων. Cod. E. καρδάμη.

λινοσπέρμου] Codd. A. et C. λινοσπερμα.

ἄπυρον] Codd. A. et C. ἄπειρον.

τερεβινθίνης] Codd. A. et C. ἐρεβινθίνης. Cod. E. τερεβινθίνε.

ἀχώρας] Cod. D. ἐχώρας εἰρηται. Codd. A. et C. χρῶ καὶ τοῖς
προεξημέναις. cap. VII. Cod. E. ἰχώρας.

προερίηται] Cod. E. προερίηται.

ἄλλο] ignorant codd. MSS. formulam, sequentem ignorant Pauli
exemplaria.

δραχμ. ε'.] Codd. A. et C. ε'.

D E F A V I S.

C A P. CCLVII.

Favus qui Graecis κήριον dicitur, tumor est qui in cute foramina habet, per quae melleus humor excernitur. Huic uvae passae itaque cum ruta imponi debent, vel fici folia tenerrima cum melle, vel cardamum et lini semen cum melle, vel sulfur ignem non expertum cum terebinthina. In usum praeterea adhiberi possunt quaecunque supra de capitis ulceribus manantibus sunt posita. Aliud. Argenti spumae drachmae duae, aluminis drachmae tres, foliorum rutae drachmae duae, vini et rosacei quantum satis est.

AD CICATRICES NIGRAS.

C A P. CCLVIII.

Cicatrices nigras tollit vitis albae radix in oleo incocta, dum crassescat, et illita. Aliud. Argenti spuma

S 5

ma

δραχμ. γʹ.] Codd. A. et C. ιγʹ.

φύλλων] Codd. A. et C. φύλλα.

Cap. CCLVIII. Cod. E. σμʹ. cui subscribitur σλθʹ.

πρός] Codd. MSS. Vind. περί, Cod. E. περί ἑλῶν μελαίνων.

μελαίνας] Codd. A. et C. μελαίνας. in Theophrastus opp. T. I. p. 430. 31. ὡς μὲν δὲ ἰχθὺς μὲν δὲ ἑλὸν κατὰ τὴν σφῆναι, ἐπεὶ ἐπὶ τῶν σωματικῶν τραυμάτων ἔχουσιν τὸ γενέσθαι. Καὶ γὰρ μυρϊάκις τις τὰ φάρμακα τῷ σφίγι τραύματι ἐπιθῆναι τὰ παρὰ τῶν ἰατρῶν κατασκευαζόμενα, ἀνάγκη τὴν ἑλὸν ἐν τῷ σώματι διαπορεύειν.

αἴρει] Codd. A. et C. αἴρει μελαίνας.

ῥίζης] Codd. A. et C. ῥίζα ἐψημένη.

ἐν ἑλῶν] omissa in Codd. A. et C. usque ad ἐπαλειφομένη, pro quo habent simplex ἀλειφομένη

χυλῶσεως] Theophrastus H Pl. lib. VII. c. 5. p. 792. χερῶνται δὲ καὶ τῇ ἀνθρώπινῃ ὥμῃ πρὸς τὴν χύλασιν. Cod. E. χυλωθῇ.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. delet Cod. E.

θήρυρον σὺν ῥοδίῳ λευκῷ. ἢ ὄνειον ζῆας καταχρίομενον.
 ἄλλο. Εὐζώμα σπέρμα λεῖων μετὰ χολῆς αἰγὸς ἢ βοῦς κα-
 ταχρίομενον σὺν λιθαργύρε. ἄλλο. Λιθαργύρε, ἡδυόσμα,
 λιθανώτε ἴσα σὺν μέλιτι κατὰ χρίε. ἄλλο. Νίτρε, ἀρ-
 μωνιακῆ, σμύρνης, θείε ἀπύρε ἴσα, σὺν ὄξει λευκῷ
 λειώσας κατὰ χρίε.

ΠΕΡΙ ΝΕΤΡΟΤΡΩΤΩΝ

καὶ νυγμάτων.

Κ Ε Φ. Σ Ν Θ'.

Νύγμα ἐστὶν ἔλκος ἐν τῇ νεύρῳ, ὅταν μὴ δι' ὅλα
 τμηθῇ τὸ νεῦρον, ὡς ἀπὸ γραφίε· καὶ δεῖ τέτρες
 μὴ λένειν, μηδὲ ἀπτεσθαι ὕδατος, ἀλλ' ἐλαίῳ χλιαρῷ
 καταν-

λιθαργύρου] Codd. MSS. Vind. λιθαργύρε, πεπερέως. Cod. E.
 πέτρε.

λευκῷ] codd. MSS. λευκόν.

όνειον] Codd. A. et C. ὄνειον. Cod. D. ὄνα.

καταχρίομενον] Codd. A. et C. χρίε.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλος. Codd. A. et C. omittunt in hoc capite.

εὐζώμα] praetermisit Cod. E. usque ad λιθαργύρε.

λεῖων] emissum in Codd. A. et C. Cod. D. λῆον.

μετὰ] Codd. A. et C. μετ' αἰγὸς χολῆς.

βοῦς] Codd. A. et C. βέε. Paulus καὶ βοῦς.

καταχρίομενον] Codd. A. et C. χριομένη.

λιθαργύρε] Codd. A. et C. λιθαργύρε deleta praepositione σὺν.
 quae etiam omissa apud Paulum.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλος. Omittit Cod. E. cum sequentibus.

λιθανώτε] Codd. A. et C. λιβάνω τὰ ἴσα.

κατὰ χρίε] Codd. A. et C. χρίε. Hic finis hujus capitis in cod.
 D. Verbum hoc omissum est in Pauli exemplaribus.

νίτρε] Quarto casu haec leguntur in Codd. A. et C. usque ad
 θείου.

ἀπύρε] Codd. A. et C. ἀπύρε.

κατὰ χρίε] Codd. A. et C. χρίε.

ma cum rosaceo albo, vel asininus adeps illitus. Aliud. Erucæ semen ex caprillo stercore tritum vel bovillo cum argenti spuma illitum. Aliud. Argenti spumæ, mentihæ, lachrymæ thuris pares portiones cum melle illinantur. Aliud. Nitri, ammoniaci, myrrhæ, sulfuris ignem non experti pares portiones ex aceto tritæ inunguntur.

DE NERVORVM VVLNERE

ET PUNCTVRA.

CAP. CCLIX.

Punctura ulcus est in nervo, cum non omnino inciditur. Velut a stylo scriptorio. Hos nec lavare, nec aquam attingere oportet. Sed oleo tepido perfundere,

Cap. CCLIX. Codd. E. σμά.

περὶ] Codd. MSS. περὶς. νευρότετα καὶ νύματα.

νυμάταν] Codd. A. et C. νυμάτων.

Νύμα] Scribonius Larg. c. LXXIV. 206. p. 114. Punctus nervorum musculorum qui periculosissimi sunt, quos νύματα Graeci dicunt. Paulus lib. IV. c. 54. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 50. De punctura serpentum Nicander Ther. vs. 298 et 362. de apum Thryphiodorus vs. 529.

ἔλκος] Vlnus, sic c. 271. Achilles Tat. lib. II. p. 127. conf. Forſius Oecon. Hippocr. p. 122.

ἐν τῷ] Codd. MSS. τὸ ἔλκος ἐν.

γραφεῖς] Codd. A et C. ἀπογραφῖς. Cod. D. γραφεῖς. Τεῖμα δέ, ὅταν πολυειδὲς διὰ ἑφῆς (leg. διὰ ἑφῆς) τραπῇ. Seneca Natural. Quæst. lib. IV. c. 6. digitum suum bene acuto graphio punxit. Colloquia puercilla p. 3. ἐπιδίδωσι μοι ὁ παῖς ὃ ἐκὸς πινακίδας, γράφειον.

λῆεν] Codd. A. et C. ἐλῆεν. Cod. E. λύειν.

τάτας] Cod. D. ταύτας.

ἄπτεοθαι] Vertit interpres attingere sed plus significat quam simpliciter attingere ut hoc observavit Dorrville ad Chariton. p. 135. Graecos ἄπτεοθαι pro αἰσθάνεοθαι usurpare, notat Iam. Gebhardus

καταντλῆν, καὶ καταπλάττειν κριθίνον ἄλευρον, ἢ κυάμινον
 ἢ ὀρίβινον ἐψήσας σὺν ὄξυμέλιτι. Κηρωτὴν δὲ τοιαύτην·
 κηρὲς εὑΓ. γ' εὐφορβίᾳ εὑΓ. α'. κηρὲς εὑΓ. γ'. εὐφορβίᾳ
 εὑΓ. α' φρυγῆς ξίτηνης, προπόλειως ἀνὰ εὑΓ. ζ'. ἄλλο.
 ὄξος ξ. α'. πίσης λιπαρῶς λι. α'. ὀποπάνανος εὑΓ. γ'.
 τὸν ὀποπάνανον λειώσας ὄξει, καὶ τὰ λοιπὰ πῆξας, χρῶ.

ΠΕΡΙ

aus ad Propertii lib. I. eleg. 9. vs. 29. Vereor ne hic accipien-
 dum sit pro *bebere* quo sensu *aus* ἄπτεσθαι dixit *Arctaeus* cur.
 morb. acut. lib. II. c. 3. p. 101. C. et ὕδατος, ut noster, Io.
Chrysostomus in Psalm. I. p. 701. sic Graecorum more *tangere*
 pro *edere* *Petronius* c. 66. et c. 78. conf. *van Bergen* Critic.
Oblierv. c. 79 p. 204. Proba tamen ac bene graeca locutio
 pro *aquam attingere*. *Arrianus* de Exped. Alex. M. lib. III. c. 4.
 p. 108. ψυχρὴν τὸ ὕδωρ γευσμένην τε καὶ ἐστὶ μᾶλλον ἐψαμέν-
 νω. conf. *Chrysostomus* in Psalm. CXII. p. 869.

καταντλῆν] Codd. A. et C. καταντλῶν.

κριθίνον] Codd. A. et C. κριθιάλευρον. Cod. D. κριθίω ἀλείρω.

κυάμινον] Codd. A. et C. κήμινον. Cod. D. κύμινον.

ὀρίβινον] Codd. A. et C. ὀρεβίλευρον. Cod. D. ὀρεβίω.

ἐψήσας] addit *Paulus* ἐν κοίᾳ σακτῇ.

κηρωτῆς δὲ] addit Cod. E. ποίει.

τοιαύτην] Codd. D. τὴν. δὲ ἐπιτιθέναι.

εὐφορβίᾳ] Codd. εὐφορβίᾳ. at Codd. A. et C. addunt ἐλαίᾳ εὑΓ.
 β' τερεβινθίνης εὑΓ. α'. Cod. D. ignorat vocem ἐλαίᾳ et ha-
 bet τερεβινθίνης ἀνὰ εὑΓ. α'.

dere, et farinam hordeaceam vel fabaceam, vel ervi in aceto mulso coctam applicare, vel hoc quod sequitur cerotum. Cerae unciae tres, euphorbii uncia, cerae, resinae frixae, propolis singulorum unciae sex. Aliud. Aceti sextarius, picis liquidae libra, opopanicis unciae tres. Hoc trito et reliquis contusis, utitor.

DE

ἐφελβίς] Delet Cod. D. Codd. A. et C. agnoscunt et addunt insuper κηρ. conf. *Paulus* l. c. *Priscianus* lib. I. c. 21. p. 45.

φρυκτῆς] Codd. A. et C. φρικτῆς. Cod. D. ξιτίνης φρικτῆς.

ξιτίνης] Codd. A. et C. ξητήνης.

ἄλλο] Deest in Codd. MSS.

ἐγΓ. 5.] Cod. E. ἐγΓ. 6.

ξ α.] Codd. A. et C. ξι α. Cod. D. ἐλαία ἐγγία α. Quae sequuntur absunt a cod. D. Cod. E. L.

λι] Cod. E. L. α.

λιπαρῆς] vid. Schol. *Aristophanis* ad *Lyfistr.* vs. 674. et *Salmasius* epist. 99. p. 225. male igitur interpres, liquidae vertit, cum debuisset pinguis.

ἐγΓ. γ' τὸν] omisse in Cod. E.

ὑποπλάνακα] omittunt codd. A. et C. ut sequens quoque ἔξει.

πήξας] Leg. τήξας, ut recte apud *Paulum* et in codd. A. C. et E.

ΠΕΡΙ ΚΕΡΑΤΝΩΝ.

Κ. Ε. Φ. ΣΖ'.

Γίνεται κεραυνός, ὅταν ῥήξις νεφῶν γένηται· τῆς γὰρ παρακειμένης αὐτοῖς γενώδης ἐσίας ἀναφθείσης, τὸ ἐξαφθὲν ἀποτριβὲν ἐπὶ τὴν γῆν μετὰ ῥοίξε φέρεται καὶ εἰς μὲν ὕγρα τυγχάνει ὄντα τὰ νέφη, σβέννυται· εἰ δὲ γεωδέερα πρόεισιν, ἐκβάλλονται· τῶν δὲ κεραυνῶν εἶδη φασὶ πάντε· ἐς γὰρ ψολόεις, πυρραίς, ἐκνεφίαις, ἄργης, καὶ ἐλικίαις. Τὰ δὲ φυλάσσοντα ἀπὸ κεραυνῶν,

εἰσι

Cap. CCLX. Cod. συδ'.

περὶ] Cod. D. βιβλίον ἕκτον. καὶ Φ. Α'. De fulminis generatione Plinius lib. II. c. 20. et 43. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 39. Diogenes Laërt. lib. VII. p. 533. Plutarchus T. III. p. 1046. Apulejus de mundo p. 344. Nemesius de nat. homin. c. V. p. 118. Auctor vitae Homeri p. 335.

ῥήξις] ita Epicurus apud Diogenem Laërt. lib. X. p. 770. Gregorius Naz. Or. de Theologia p. 25. Io. Gazaeus apud Ian. Rutgersium Var. Lect. lib. II. c. 7. vs. 503. Cod. A. et C. νεφῶν ῥήξις.

νεφῶν] Lactantius ad Statii Thebaid. lib. III. vs. 321. fulmen ex quatuor consistit aqua, igni, nube, vento, conf. idem ad lib. X. vs. 929.

γένηται] Codd. A. et C. γίνεται.

αὐτοῖς] Codd. MSS. αὐτῆς.

γεώδης] Crediderunt veteres fulmina mutari in lapides. Veros interpretes Persii: in usu fuit, ut angures vel augures adducti de Etruria certis temporibus fulmina transfigurata in lapides intra terram absconderent quem locum debet Io. Georg. Granello in epistola ad Ez. Spanhemium in Sylloge Nova Epistol. cl. Uhleri Vol. I. lib. III. p. 550.

ἀναφθείσης] Codd. MSS. Vind. ἀναφθείσης. leg. ἀναφθείσης, ut quoque vidit Doct. CORN. Cod. E. ἐκλειφθείσης. Synesius Ep. 71 p. 46. ὅδ' ἔμ' ὅρα τὸν σταθῆκα τὸ θεῖον πυρρὸν, ἀλλ' ἀναψέει ποτὲ. Ovidius Metamorph. lib. VIII. vs. 339. — ut excussis elisi nubibus ignes.

conf. Vetus Scholiasta ad Juvenalis Sat. XIII. vs. 223. Tryphiodorus vs. 105.

Ἦν μιν ἐπαθήσειε, δόλοι δ' ἀέπυρον ἀνάψῃ. forte leg. δ' ἂν ἀέπυρον ἐνίψῃ.

ἀποτριβὲν] addunt codd. MSS. ἐπὶ τῆς ῥοίξε. Cod. D. ῥοίξε.

τὸ ἐξαφθὲν] Cod. E. τὸ δὲ ἐξαφθὲν. Utilitur hoc verbo Synesius ep. 140. p. 87.

DE FULMINIBVS.

C A P. CCLX.

Fulmen oritur ex nubium fractura. Cum enim materia terrestris quae iis subiacet exhalat, id quod extruditur cum strepitu ad terram fertur. Et siquidem nubes humidiores extiterint, evanescit. Sin terreae magis proruperint, excutiuntur. Fulminum porro quinque sunt genera. Primum enim quia fuliginem fere *φολόεις* dicitur. Alterum *πυρόεις*, quasi igneum vocatur. Tertium *ἐκνεφίας*, quasi procellosum dicas. Quartum quod raptim emicet *ἄγρεια* nuncupant. Po-
lire.

ροίς] Orpheus Hymn. XVIII. vs. 10.

— βρονταίων. ἀνίκητον βέλος ἀγνόν,

Ροίς ἀπειρεσίῃ δινεύμασι παμφάγον ὄρμη.

conf. hymn. XLVI. vs. 5. Codd. A. et C. *ροίς*.

φέρεται] Codd. A. et C. *γίνεται*.

μέν] delent Codd. A. et C.

τυγχάνει] Codd. A. et C. *τύχη*. Cod. D. *τυγχάνη*.

ῥίπα] perperam delet Cod. E.

πυρόεις] Codd. MSS. Vind. *πυρόειδης*. Cod. E. *πυροειδής*.

τῶν δέ] δέ omissum in Cod. E.

εἶδη] Codd. A. et C. *εἶδη* ἔφησιν.

γὰρ] omissum in Codd. A. et C.

ἐκνεφίας] Codd. A. et C. *ἐκνεφίας*. omisit Cod. E. Tria tantum facit fulmina *Aristoteles* de mundo c. IV. p. 1210. *Seneca* Quaest. Natur. lib. V. c. 12. conf. *Schol. Aristophanis* ad *Equit.* vs. 693. nam *ἐκνεφίας* inter ventos numeratur, conf. *Hadr. Junius* Animadv. lib. V. c. 16.

ἐλικίας] Codd. A. et C. *ἐλικίας*. Cod. D. *ἐλικίας*. Cod. E. *αἰκίας*, forte leg. *καϊκίας*.

φυλάσσουντα] Nam ut scribit *Paraphrastes* Nicomacheor. lib. III. c. 7. p. 97. Ἐστὶ δὲ τινα, ἃ οὐδὲς ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅς τις φοβεῖται· οἱ ἄνθρωποι τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων κακὰ, οἷον σκηπτὸι, καὶ σεισμοὶ καὶ θαλάσσης ἐκδρομαί. Ταῦτα γὰρ πᾶσι τοῖς ἰσχυροῖς φοβεῖται. καὶ ὁ ἀνθρώπος φοβεῖται μὲν ὡς δεινὰ, καὶ κατὰ τὸ λόγον προστάττει καὶ τῷ καλῷ ἕνεκα. *Antiquitus* nefas erat iis iusta solvere, qui iumine tacti perierant, ut notat *Dominiq. Pandius* *Epitt.* Cent. I. ep. 54. p. 125. conf. *epistola* *Gisb. Cuperi* ad *Almlovenium* *Sylog. Novar. Epistolar.* Vol. I. lib. II. p. 225.

ἀπὸ κεραυνῶν] Cod. E. ἀπὸ τῶν κε

αἰσὶ ταῦτα. Ἐν μὲν τοῖς φυτοῖς δάφνη καὶ σύκη καὶ γὰρ ἡλίς ταῦτα φασὶν εἶναι· ἐν δὲ τοῖς πτηνοῖς ἀετός· ἐν δὲ νηκτοῖς φῶκη. Ταῦτα ἀποτρέπῃσι κεραυνός· καὶ βολβοὶ πλήσιον κείμενοι, ἢ φώκης δέρμα, ἢ ὑαίνης. Τάτων δὲ τῶν ζώων τὰς δορὰς περιφέρῃσι, καὶ τὰ τῶν αὐτοκρατόρων πλοῖα.

ΠΡΟ.

τοῖς.] delent Codd. MSS.

δάφνη] *Leontius* Geopon. lib. XIV. c. 30. p. 396. conf. lib. XI. c. 2. *Aphthonius* Progymn. p. 24. *Diodorus* Sic. lib. I. p. 21. *Parthenius* Erot. c. 15. *Famblicus* V. P. c. 28. p. 130. *Suetonius* lib. III. p. 417. de *Tiberio*: *Tonitrua tamen praeter modum expavescebat, et turbatiore coelo nunquam non coronam lauream capite gestavit, quod fulmine afflari negatur id genus frondis.* conf. *Hadr. Junii* epist. 208. p. 389. Hinc lauri ante palatium Imperatorum positae fuerunt, ut refert *Xiphulinus* Augusto p. 66. et spondas ledi ex lauri ligno conficiebant vid. *Philippus* Anthol. lib. I. c. 20. epigr. 11. milites quoque ad bellum ituros lauri folia pro amuleto gestasse conjicio ex epigrammate *Lucilli* Anthol. lib. II. c. 12. epigr. 1. sed veteres falso perhibere laurum intactam esse a fulmine ostendit *Jo. Brodaeus* Miscell. lib. III. c. 2. jange *Plinius* lib. II. c. 55. lib. XII. c. 1. XV. c. 30. XXIII. c. 8. *Boetius* ad *Theophrasti* H. Pl. lib. III. c. 11. p. 185. *Lampridius* p. 1029. *Isidorus* Orig. lib. XVII. c. 7. *Cassiodorus* ad *Theophrasti* Char. c. 16. p. 175. *Carlinus* Rhod. Lect. Antiq. lib. V. c. 7. Lauri foliis multum tribuebant veteres Christiani, quae capitibus defunctorum superponebant, ut ex *Cassio* notat *Cicero* de Lactu Hebr. c. VI. p. 148.

σύκη] Codd. A. et C. σύκη. *Julianus* Epist. XXIV. p. 204. καὶ μὴν οἱ θεοὶ τὸ σῶν ἀνθρώπων καὶ θεῶν ἐστὶν ἀπίστος ἐκβῆναι. *Caelius* Rhod. Lect. Antiq. lib. XVIII. c. 9. Quod vero nec de caelo tangitur, id ulla vel amaritudini acceptum referri oportet. Aliud remedium habet *Seneca* Natural. Quaest. lib. VI. c. 1. Adversus tonitrua et minus coeli, subterraneae domus, et deorsum in altum specus remedia sunt. quod recentioribus non adeo tutum videtur.

ἀετός] *Schol. Euripidis* ad *Orest.* vs. 382. *Tertius* ad *Lyciphron.* vs. 8. *Andr. Schottus* ad *Zenobii* Cent. III. 12. *Cyrius* adv. *Symonem* lib. VI. p. 196. C. Cur noster nunc dicere maluit, quam *Antiochus* exposui in praefatione: physicam expositionem dedit *Leo. Irenaeus* de occult. natur. miracul. lib. II. c. 48. p. 255. Laus tamen speciem singularem *Apollini* dicatam fuisse tradit *Lactantius* ad *Statii* Thebaid. lib. I. vs. 509.

stremum ἐλικίας a lineari specie cognominatur. Quae vero a fulminibus praeservant, haec sunt. E plantis quidem laurus et ficus. Haec enim soli dicata affirmant. E volatilibus, aquila: e natatilibus phoca. Haec fulmina avertunt. Et bulbi prope positi, et phocae pellis et hyenae. Quorum animantium pelles etiam imperatorum naves circumferunt.

QVOC

πηκίς] Codd. A. et C. πετιοίς. omittit haec Cod. D.

ἀετὶς] Plinius lib. II. c. 5. et lib. XV. c. 3. Geopon. lib. I. c. 14. Gisb. Cuperus Harpocrat. p. 93.

ὀγκοίς] Codd. A. et C. ἰχθὺς, pro ἰχθῦσι.

καὶ βοβοί] Cod. E. delet καί.

βολβοί] Plutarchus lib. IV. Q. 2. καὶ ὁ γελάμενος ἔτος καὶ παροιμιώδης βολβός ἔ μικρότητι διαφέρει τὸν παραυνόν, ἀλλ' ἰχθὺν δ' ἵνα μιν ἀντιπαθῇ, καθάπερ ἡ συκὴ καὶ τὸ δέσμα τῆς φώκης, ὡς φασί, καὶ τὸ τῆς ὑαίνης, οἷς τὰ σκῆρα τῶν ἰσίων οἱ ναύκληροι καταδιφθεῖν, quae verba latine dedit Caellius Rhodig. Lect. Antiq. lib. XXIV. c. 6.

φώκης] Kiranides p. 60. Si corium ejus (phocae) in antenna vel arbore navis, non patitur fulgura. conf. p. 157. C. Oct. Augustum ubique pellem vituli marini circumtulisse refert Suetonius c. 90. ubi vid. Casaubonus. Plinius lib. II. c. 55. adde Levin. Lemnium l. c. et Bald. Rousséi epist. medicinal. XXIV. p. 88. Doct. Niclasius ad Geopon. lib. I. c. 16. physice hoc explanare nititur, at non persuadet, lul. Caes. Vanini Dialog. X. p. 53. Funes nauticos ex pelle phocae conficiebant, vid. Schol. Homeri ad Odyss. B. vs. 426.

ὑαίνης] Nostro de pelle hyaenae fidem non adhibet Jonsstonus Hist. Nat. de Quadruped. lib. IV. c. 10. p. 229. Philtris ac magicis artibus eas adhibere Turcas auctor est Busbequius Epist. I. p. 84.

πλοῖα] Imperatores nonnunquam piscatum ibant, ut patet ex Oppiani Halieut. lib. I. vs. 57. quod studium culpae videtur M. Antoninus lib. X. c. 10. Addunt codices MSS ἀμβλύνη δὲ κερκυνὴς καὶ λίθος ὁ καλέμενος, ἀριστοπέλαγος. ita Codd. A. et C. Cod. D. λίθος τις ὃς καλεῖται ἀριστοπέλεον. leg. ἀριστοπέλεον vid. Du Cange Glossar. p. 147. Mucet lib. V. c. 27 Fulminis Lapidem vocat Sidon. Apollinaris carmin. V. vs. 50. ubi vid. Tom. II. T Simon-

ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΑ
 π ἄ ν τ ω ν τ ῶ ν ἰ ο β ὀ λ ω ν.

Κ Ε Φ. Σ Ζ Α'.

Περὶ τῶν ἰοβόλων ζώων μέλλοντες γράφειν, πρότερον προφυλακτικὰ βοηθήματα παρεχόμεν. ὧν τὰ μὲν ὑποσρώματα, τὰ δὲ θυμικάματα, τὰ δὲ προπτείσματα, τὰ δὲ καταπλάσματα. Πρότερον δὲ τὰ φθαρτικὰ τῶν ζώων βοηθήματα μηνυτέον. Φθείρονται μὲν ἐν ἐκ τῶν
 τὰς

Sirmondus p. 195. Lapidem hunc innuere puto Georg. Pif. dam Hexaëin. vs. 1496.

Καὶ τὰς κεραυνὸς ἄλλος ἀμβλύια λίθος,
 Καὶ πῦρ νόθον σβένυσιν ἐξηρημένους.

Ex his patet in loco Annae Comnenae a Du Cange prolato l. c. lapidem hunc. qui in pharmacopellis Ceraunias eluit, ceraunius lapis dicitur Glossatori Leid. MS. ad Juvenalis Sat. III. vs. 70. non vero monile intelligi ad fulmina arcenda et febrem, nam πῦρ νόθον accipio pro tertiana spuria, ceu amuletum gestatum. Cod. E. addit: καὶ τὰς κεραυνὸς ἄλλος ἀμβλύια, ἢ ὅ (ubi addidit doct. CORDES, quid hoc sibi vult non assensui) τὰ τέσσι τὸ ἀστροπελέκιον. quibus verbis ad marginem appingitur signum crucis ✕. Hodierni Graeci ἀστροπελέκιον vocant τὸν κεραυνόν. Haec festinanter vir doctissimus, nam siglam illam λίθος significare patet ex reliquis codd.

Cap. CCLXI. Cod. E. σμγ'.

προφυλακτικὰ] De omnibus quae hoc et sequentibus capitibus traduntur instar omnium consulendus Iac. Grevinus de Venen. lib. I. c. 4. et seqq. Ante προφυλακτικὰ habet Cod. E. περὶ τῶν ἐρπυστιῶν ἰοβόλων ζώων, καὶ δηκτικῶν θηρίων.

ποιήτων] delet Cod. D. Codd. A. et C. περὶ εἰρήνης ἰοβόλων θηρίων καὶ δακετῶν ζώων.

μέλλοντες] Verba μέλλοντες γράφειν omissa in Codd. A. et C.

προφυλακτικὰ] Codd. A. et C. φυλακτικὰ. Cod. D. τῶν προφυλακτικῶν βοηθημάτων τὰ εἰσιν ὑποσρώματα.

πρότερον] Cod. D. εἰπόμεν δὲ πρῶτον περὶ τῶν φθαρτικῶν τῶν ἰοβόλων.

QVOMODO QVIS AB OMNIBVS
VIRVLENTIS BESTIIS SE TVEATVR.

C A P. CCLXI.

Scripturi de animalibus, quae venenum ejaculantur, prius auxilia praeservantia trademus. Inter quae quaedam substernuntur, quaedam in suffitu administrantur, aliqua in potu sumuntur, nonnulla etiam ad cataplasmatum modum applicantur. Primum autem ea quae animalcula illa interimunt explicanda sunt.

T 2

Morimur

Θομιάματα] Nicander Ther. vs. 35. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 64. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. II. vs. 130. Mures quoque in agris suffitu abigebant coloni, ut patet ex Aristotelis H. A. lib. VI. c. 37.

προποτίσματα] Ita vocat noster quae Alexandro Trall. lib. X. p. 566. et Paulo lib. VII. c. 15. *προπόματα* dicuntur, de qua voce egit Athenaeus lib. II. c. 17. et ad eum Casaubonus p. 118. conf. Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. I. c. 7. Io. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 208. Sed noster ita vocat potum alexipharmacum, qui a jejunis mane adsumitur, quo sensu *προπομα* adhibuit de Mithridate loquens Isidorus Pelus. ep. 454. p. 233. *ἔτυχε γὰρ ὡς ἴφην πρόπομα πρὸς πᾶν φάρμακον ἀνδροφόνον ἀλεξίφάρμακον προσπιῶν, ὥστε μὴ τὰ δηλητήρια αὐτὸν βλάψαι.* *πόμενα* Aelianus H. A. lib. I. c. 54. *πρόποσιν* dixit Alcibiades Anthol. lib. I. c. 59. epigr. 6. et incertus Anthol. lib. II. c. 47. epigr. 33. Juvenalis Sat. XIV. vs. 254.

— — medicamentum habendum est

Sorberi ante cibum, quod debeat aut pater, aut rex.

Veteres vinum jejunos bibisse patet ex Alciphronis lib. I. ep. 34. p. 148. *ἀλλὰ σπασας τὸν ἐσθινὸν καὶ μεθυθεῖς*, in primis conditum ex Fulv. Ursino notat Gortius Obiter, in monumenta antiq. p. 59. Recentiores videntur potum medicatum quemvis ita vocasse. Hippocrates Hippiatr. p. 881. *προπότισμα ἡπατικόν*.

καταπλάσματα] Cod. E. *καταπτώματα*.

φθείγονται] Verbo huic praefigit Cod. E. *ὅσα φθαρτικὰ τῶν ζώων, σμῶ*.

3.] Delent Codic. A. et C. Cod. D. *τοιγαροῦν, τὰ ἰσβάλα πάντα ἐν τῷ ὕλας*.

τὰς ὕλας ἐμπρῆσαι πρότερον, ἢ καὶ ποταμὸν παρακείμε-
 νον παραγαγεῖν, ἢ ζεσὸν ὕδωρ τῷ καταδύσει καταχέ-
 ει, ἢ ὀξάλμην τῷ σφικίαις ἢ ἔλαιον ἐπιχέειν· συμφέ-
 ρει δὲ καὶ πῦρ ἢ καὶ τὰς σικηὰς καίειν συνεχῶς. Προ-
 φυλακτικὰ δὲ ὑποσρώματα χρησέον, ἀβρότονον, κορύ-
 ζαν, δίπταμον, καλαμίνθην, ἀσφόδελον, ἐλελίσφακον,
 πευκεδανον, σκόρδιον, πόλιον, σάμψυχον, γλήχωνα,
 ὀριγανον, δάφνην, εὐζωμον, σκόροδον, κυπάρισσον.
 Θυμιά-

ἐμπρῆσαι] Exemplo Bellerophontis apud Palaephatum c. 29. p. 63.

καὶ] omissa copula in Cod. A. et C.

παρακείμενον] Non agnoscit Cod. E.

παραγαγεῖν] Codd. A. et C. συναγαγεῖν. Alexander Aphrod. lib. I.
 103. Aelianus H. A. lib. I. c. 58.

ζεσὸν] Codd. A. et C. ζεσόν. Cod. D.

τῷς σφικίαις] leg. σφικίαις. Codd. A. et C. τῷς δὲ σφικίαις.
 Pessime Cod. E. τῷς δὲ φουκίαις.

ἢ] Abest a Cod. E.

ἔλαιον] Aristoteles H. A. lib. VIII. c. 27. πάντα δὲ τὰ ἐπιτομα
 ἀποθνήσκει ἐλακίμενα. Alexander Aphrod. lib. I. 64. Plinius
 lib. XI. c. 53. Plutarchus T. III. p. 1137. Aelianus H. A. lib.
 IV. c. 18. Geopon. lib. IV. c. 10. conf. cl. Tully essay sur les
 maladies de Dunkerque p. 6.

ἐπιχέειν] Cod. D. ἐπεμβαλόμενον.

πῦρ ἢ] Cod. D. πῦρ ὑπανάπτειν. Leg. πυρὴν vel πυρὰν κατὰ τὰς
 σικηὰς. rogum accendere oportet non procul ab habitaculis vel
 tentoriis. conf. Aelianus H. A. lib. VI. c. 41. Eadem libra-
 riorum inadvertentia depravatus Antigonus Caryst. Hist. Mir.
 c. 177. ὅτως ἰχυρῶς, ἀπολιθῆται πᾶν γένος. leg. παγέτος neimpe
 ὕδατος. Adludit ad hanc rationem fugandi serpentes Io. Cary-
 sostratus T. I. p. 89.

προφυλακτικὰ] incipit novum caput in Codd. A. et C. et exaga-
 tum προφυλακτικὰ. Cod. E. ante προφυλακτικὰ, inserit: ὅσα
 προφυλακτικὰ σμέ.

ὑποσρώματα] Cod. D. ὑποσρώατων.

χρησέον] Cod. E. εἰσιν.

κορίζαν] Cod. E. κόρυθα. Schol. Apollonii Rhod. ad lib. II. vs.
 130. Aristoteles H. A. lib. IV. c. 8. Codd. A. et C. κορίζαν.
 Aelianus H. A. lib. I. c. 58. Theophrastus H. Pl. lib. VI. c. 2.

ἀβρότονον] Plinius lib. XXI. c. 21. Geoponici lib. XIII. c. 8.

Moriuntur cum sylvae prius incenduntur, vel cum fluvius adjacens eo derivatur, vel aqua fervens latebris infunditur, vel acetum falsum examinibus vesparum et oleum superaffunditur. Ignem etiam frequenter in domo accendere prodest. Inter ea vero quae substrata praeservant his utendum. Abrotono nimirum, conyza, dictamno, calamintha, hastula regia, salvia, peucedano, scordio, polio, majorano, pulegio, origano, ruta, lauro, eruca, allio, cupresso. Suffitus vero qui

T 3

prae-

δίκτημον] Codd. A. et C. δίκτημον. Apulejus de vir. herb. c. 63.

καλαμίνθη] Nicander Ther. vs. 60. Dioscorides lib. III. c. 43.

Plinius lib. XIX. c. 8. et lib. XX. c. 14. Aelianus H. A. lib.

IX. c. 26. Philo c. 67. p. 236. Schol. Aristophanis in concio-

narr. p. 499. Florentinus Geopon. lib. XVIII. c. 2. Codd. A.

et C. καλαμίνθη, σρύχνος. Cod. E. καλαμίνθη, σρύχνος, ασφό-

δέλος.

ασφιδέλον] Codd. A. et C. ασφιδέλος. Theophrastus H. Pl. lib.

VII. c. 12.

πενκεδάριο] Nicander Ther. vs. 76.

Ναὶ μὴν πενκεδάριο βαρυπνόος, ἔτε καὶ ὁδμῇ

Θηρὶ ἀποσσεύει τε καὶ ἀντιόαντα διώκει.

Καὶ τὰ μὲν εἰκασίη παρέλθε καὶ ἀγρευθεὶ κοίτη.

ita hunc locum ediderunt Io. Gorraeus et Baulinius, Aldum

secuti: Soteris editio vero καὶ τὰ τῶν. sed male sanus hic locus,

cui sic inedeor

Ναὶ μὴν πενκεδάριο — —

Χαίτας τ' εἰκασίη — —

vel χαίταν, Dorice.

γλήχωνα] Codd. A. et C. λίγον. forte leg. λύγον. et sic exaratum

in Cod. E. delet Cod. D.

σάμψυχον] Plinius lib. XXI. c. 22. Simeon Sethi p. 121.

πέλιον] Nicander Ther. vs. 47. Plinius lib. XXI. c. 20. Isidorus

Orig. lib. XVII. c. 9.

ὀρίγανον] Aristoteles H. A. lib. IV. c. 8. Plinius lib. X. c. 70.

Aelianus H. A. lib. III. c. 5. lib. VI. c. 12. Cod. E. addit

γλήχωνα.

δάφνην] Codd. A. et C. πήγανον, δάφνην.

σκόροdon] Cod. D. σκόροdon, γλήχων. Codd. A. et C. γλήχων.

κυπάρισσον] Cod. D. κυπάρισσος. Codd. A. et C. καπάριω.

Θυμιάματα προφυλακτικά, καὶ ὑποκαπνίσματα τὰ δε,
 Εἴν. ἄσφαλλον, καζέριον, μελάνθιον, κέρας ἐλάφειον,
 ἢ αἴγειον· κάρδαμον, χαλβάνη, πρόπολις, πευκεδανον,
 ὀποπᾶναξ, γαγάτης, δαφνίδες. Ὑποθυμία καὶ κροκο-
 δία καὶ κόπρον, ἢ ὀπλὰς αἰγῶν, ἢ τρίχας· πόρρωθεν γὰρ
 αἰσθάνεται διὰ τῆς τέτων ὁσμῆς. ἄλλο θυμιάμα. Χαλ-
 βάνης, σέκτος ἰχθυεύμονος ἐμὲ τρίχας, καὶ θυμία. ἄλλο.
 Χαλβάνης, κάρχενος ῥίζης, κέρας ἐλάφει, μελαν-
 θίου ἀνὰ δραχμ. δ'. λεύκας ποίει τροχῆς, καὶ θυμία.
 ἄλλο.

Θυμιάματα] In codd. MSS. incipit caput novum. Codd. A. et C. συγχεύματα (συγχεύσματα) προφυλακτικά, Cod. D. περί θυμιάματων προφυλακτικῶν.

Θυμιάματα] addit Cod. D. δὲ. Cod. E. σμς'.

τάδε] omittunt Codd. A. et C.

Εἴνον] Aristoteles l. c.

ἄσφαλλον] Nicander Ther. vs. 44. Dioscorides lib. I. c. 100. Diodorus Sic. lib. XIX. p. 394. conf. Christoph. Encelius de re metall. lib. III. c. 14. p. 190.

μελάνθιον] Nicander Ther. vs. 33. et ibi Schol. Dioscorides lib. III. c. 93. Plinius lib. XX. c. 17. lib. XXXV. c. 35.

ἐλάφειον] Nubem testium, qui idem perhibent, liceret adducere. Aristoteles H. A. lib. IV. c. 8. alios praetermitto. Cod. E. ἐλάφει ἢ αἰγὸς

αἴγειον] Sextus Placit. c. 16.

κάρδαμον] Codd. A. et C. κάρδαμον. Florentinus Geopon. lib. XII. c. 27.

χαλβάνη] Codd. A. et C. χάλβαρον. vid. not. ad c. 37. Virgilii Georg. lib. III. vs. 415. Plinius lib. XII. c. 26.

πρόπολις] carent Codd. A. et C.

ὀποπᾶναξ] Cod. E. ὀποπᾶνακα.

ὀποπᾶναξ] Codd. A. et C. ὀποπᾶνακα.

γαγάτης] Codd. A. et C. γαλαάτης, Cod. D. λίθος γαγάτης. Plinius lib. XXXVI. c. 19. Cod. E. γάγατα.

δαφνίδες] Codd. A. et C. πέριον, Cod. E. πέριον, δαφνίδας. Cod. D. πεπερι, δαφνίδες. Cod. E. δαφνίδας, cui addit sequentibus jungenda τὰς δὲ φαρμάκων τῶν θηρίων.

praeservant ex sequentibus constant. Sulfure nimirum, asphalto, castorio, melanthio, cornu cervino, vel caprillo. Cardamo item, galbano, propoli, pencedano, opopanace, gagate, lauri baccis. In suffitu adhiberi quoque potest crocodili stercus, vel caprarum ungulae, seu pili. Ab hoc enim odore procul fugantur. Alius suffitus. Galbanum et adeps ichneuemonis simul liquefiunt et suffiuntur. Aliud. Galbani, radicis cachryos, cornu cervini, melanthii singulorum drachmae tres, tritae in pastillos rediguntur, et pro suffitu adhibentur. Aliud praeservans. Galbanum et

T 4

sanda-

ὑποθυμία] I. ὑποθυμῖα. Codd. MSS. τὰς δὲ φολεὰς τῶν θηρίων, ὑποθυμῖα.

κα] Delet Cod. E.

κροκοδείλῃ] Codd. A. et C. κροκοδήλῃ. Cod. D. κροκοδύλῃ. Crocodili stercore in fuso utebantur veteres. *Clemens* Alex. Paedag. lib. III. c. 5. *Horatius* Epod. XII. vs. 11. ubi vid. *Acrop.* 274. fimo crocodili odorem gratum tribuit *Petr. Victorius*, Var. Lect. lib. XI. c. 4. p. 323. ex *Plinii* lib. XXVIII. c. 8. *Serapion* eo utebatur contra epilepsiam teste *Caelio* Aurel. morb. chron. lib. I. c. 4. Latuit hoc philosophum doctum *Porphyrum* de Abstin. lib. III. 20. p. 265. junge *Io. Rhodium* ad *Scribonium* Larg. p. 47.

τρίχας] *Plinius* lib. XXVIII. c. 7. et 10. *Florentinus* Geopon. lib. XVIII. c. 2.

δσμῆς] Codd. A. et C. ὀλκῆς.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλως. in Cod. E. ἄλλο deficit et θυμιάμα ponit post χαλβάνης.

θυμιάμα] Codd. A. et C. θυμῖα.

κίρατος] Codd. A. et C. κίρατον. *Aelianus* II. A. lib. II. c. 9.

μελανθίῃς] Codd. A. et C. μελάνθη.

δραχμ. δ.] Codices MSS. δραχμ. α'.

λεάντας] Cod. D. ἰχθ. τήξας ἀπ. καὶ θυμῖα. Cod. E. τήξας ἀπόθεν.

ἄλλο] migrat e Cod. E.

τροχῆς] Codd. A. et C. τροχόν. Cod. E. τροχίσαν.

ἄλλο πελασιὸν χαλβάνην καὶ σανδαράχην μετὰ βετύρε
καὶ ζέατος αἰγείε θυμία. Συγχρίσω δὲ τὸ σῶμα ἐλαίῳ
κεδρήνῳ, ἢ ἀρκευθίνῳ, ἢ ἐλαίῳ ἐν ᾧ εὐβάλλεται κεκομ-
μένα κονύζα, ἢ πευκέδαιον, ἢ μυελὸς ἐλάφειος μετ'
ὄξος. ἄλλο. Χυλὸν αἰγείε πηγάνε συγχρίόμενος εἴχ-
εῖται παρὰ θηρίε· πᾶν δὲ θηρίον καθολικῶς τὸ ἐνάστε
ζέαρ ἀλειφόμενον φυγαδεύει.

ΠΡΟΣ

ἄλλο] Delect codd. MSS. et hic novum caput faciunt. Codd. A.
et C. θυμιάματα προσφυλακτικά. Cod. D. συγχρίσματα.

πελασιὸν] Delet Cod. E. pro ἀπελασιὸν, vid. Du Cange Glossar.
p. 1143. Alexander Aphrod. lib. II. probl. 9. ἡ φύσις — ἀπε-
λασίαι τὰς αἰτίας. Voce ἀπελασιὸς usus est Eriphanius de
XII. geminis p. 229. et Schol. Theocriti ad Idyll. II. vs. 36.
Platarchus T. III p. 1822. τὸ μὲν εἰκᾶν εἶσα παρήσει, τὸ δὲ
ἄλλόττερον ἀπελασίαι. Ex qua ratione loquendi et scribendi fre-
quenter literae initiales a librariis omittae fuerunt. Sic apud
nostrum c. 39. μάμῃ editum pro ἀμώμῃ, et c. 124. ἄμῃ pro
ἐμῃ. ἐνύσαν pro ἀενάσαν. Simon Sethi p. 130. conf. Salma-
stius ad Spertianum p. 219. et ad Capitolinum p. 98. et Io.
Alberti ad Glossarium N. E. p. 23. et p. 236.

θυμία] Cod. E. post hanc vocem addit: συγχρίσματα προσφυλα-
κτικά. σμῆ. loco συζ, ut series numerorum postulabat.

συγχρίσω] leg. cum codd. A. et C. συγχρίσω.

σῶμα] addunt codd. A. et C. λιπαρώτερα Cod. D. τὰ λιπαρώ-
τερα. Cod. E. λιπαρά.

κεδρήνα] Virgilius Georg. lib. III. vs. 414. Sotio Geopon. lib. V.
cap. 9.

ἀρκευθίνῳ] Plinius lib. XXIV. c. 8. Martinius Etymol. p. 81.

ἐλαίῳ] Codd. A. et C. ἐλαιον.

κεκομμένα] Codd. A. et C. κεκομμένα ac sic quoque Cod. D.
quod nostro restituendum.

κονύζα] Codd. A. et C. κορίζα. Cod. E. κόρυζα.

μυελὸς] Sextus Placit. c. 1.

ἄλλο] ignorant codd. MSS.

sandaracam cum butyro et fero caprillo suffumigato. Corpus vero oblinatur oleo cedrino, vel e baccis juniperi, vel oleo, in quod sequentia contusa sint injecta, conyza nimirum, peucedanum, vel medulla cervi cum aceto. Aliud. Si quis succo rutae sylvestris se illinat a nullo fero animali tangitur. Ad omne vero genus ferarum generatim fugandum cujuslibet piguedo illita facit.

T 5

AD

χυλόν] Cod. D. χυλόν δέ. Cod. E. χυλός.

πηγάρις] *Aristoteles* H. A. lib. IX. c. 6. ἐπεδίδει τὸ πηγάριον, πε-
λεμία γὰρ ἡ ὄσμη τοῖς ὄφεσιν. *Dioscorides* lib. III. c. 52. *Pli-
nius* lib. XX. c. 13. *Athenaeus* lib. III. c. 8. p. 85. *Aelianus*
H. A. lib. IV. c. 14. *Simeon Sethi* p. 118. *Antigonus Caryst.*
c. 41. et c. 131. *Florentinus Geopon.* lib. XII. c. 25. *Isidorus*
Orig. lib. XVII. c. 11. *Schola Salernitana* c. 13.

ἔχ] Cod. D. ἔ βλαβήσεται ἐπὶ τινος τῶν θηρίων. Videtur Scho-
lion, quo exponitur verbum ἀπτεται, nisi legerit βλάπτεται.

ἀπτεται] infestatur: *Alexander Aphrod.* lib. II. probl. 41. τὰ μὲν
ἔχ ἀπτεται τῷ δέρματι. *Actuarius* de spir. animal. lib. II.
p. 110. et p. 125. ἀπτεσθαι τῆς κεφαλῆς caput infestare dixit.
conf. G. *Raphelius* et Iac. *Elsnerus* ad I Ioann. V. 18.

παρά] Cod. E. περὶ ἀγρίῃς.

πᾶν] Cod. D. πρὸς δὲ πᾶν. Cod. πρὸς πᾶν, sine δέ.

θήριον] Minus bene vertit interpres vid. I.. *Bos Exercit. Philolog.*
c. 12. p. 62. et G. *Onthovius* judic. Iehov. [p. 96. quo sensu
etiam usus est hac voce beatus *Chrysostomus* in Psalm. IV.
p. 538.

ἐκαστῶ] De adipe elephantis hoc perhibet *Aelianus* H. A. lib. I.
c. 37. et lib. X. c. 12. de Leonis *Sextus Placit.* c. 8. et *Ana-
tolius* apud *Fabricium Biblioth. Gr.* T. III. p. 299.

στάγ] omissum in Codd. A. et C.

φυγαδεύει] Audiores hic codices MSS. Codd. A. et C. addunt:
ἀπὲ τῆς ὀσμῆς τῷ συγγενὲς στάτος ὀσφραϊόμενος. Cod. D. re-
de ὀσφραϊνόμενος. ac sic Cod. E.

ΠΡΟΣ ΔΗΓΜΑΤΑ ΕΡΠΙΕΤΩΝ.

Κ Ε Φ. Σ Ζ Β'.

Τὸς δὲ κρεοθέντας τέφρα μετ' ὅξος καταχρισμένη
ὠφελεῖ, μάλιστα δὲ τῇ ἐκ συκίνων ξύλων, ἢ δαφνίνων
ἢ ἀμπελίνων. Χρηστέον δὲ καὶ σικύαις, καὶ ἀνεπτυγμένων
ζώων παραθέσεις ἐριφίων, ἢ δελφάκων, ἢ ἀρνῶν, ἢ
ὀρνίθων ἀνεχισμένων θερμῶν.

ΚΑΤΑ-

Cap. CCLXII.

πρὸς δῆγματα] Codd. A. et C. πρὸς διάρρηγμα. Cod. E. post
ἐρπιετῶν addidit librarius: πρόσσεχε ὡδε, εἰ βάλαι. Margini ad-
scripsit μάλ. contra ac series numerorum postulat. In indice
tamen capitum huic MS. praeposito, habetur σμδ'. Haec. cl.
CORES.

κρεοθέντας] Poëta de virib. herb. c. 9. vs. 121. apud Fabricium
Biblioth. Gr. T. II. p. 650.

Φλεγμαῖοντα πάντα πύα καὶ κρέσματα πληγῶν.

ubi vocem κρέσματα frustra sollicitat Rentorfius quem huic
poëmati illustrando imparem fuisse observavit Gisb. Cuperus
Epistola ad Io. Alb. Fabricium 109. in Sylloge Nov. Epistol.
lib. III. p. 463. Schol. Nicandri ad Ther. vs. 18. εἰ δὲ τυχή-
σας ἀντὶ τῶ ἐπέτυχε κρέσας. Io. Malolas Chronogr. lib. IX.
p. 284. ἡ τις Κλεοπάτρα ἀπεχρήσατο ἐαυτῇ ἀπὸ ἀσπίδος κρε-
σάσας, ἐτελεύτα.

καταχρισμένη] Codd. A. et C. καταχρισμένης et delent ὠφελῆ,
rectius Cod. D. καταχρισμένη ἐνίησι. Delet Cod. E. κατα-
χρισμένη.

μάλιστα] Codd. A. et C. μάλλιστα.

τῇ ἐκ] Cod. E. ἢ ἐκ.

AD REPTILIVM MORSVS.

C A P. CCLXII.

Eos vero qui morfi sunt cinis cum aceto illitus
juvat, praecipue ficulneus, vel ex lauri foliis vel vi-
tis. Cucurbitulis praeterea utendum et animantia per
medium discerpta imponenda, ut haeduli, porcelli,
agni, gallinae dissectae calidae.

CATA-

συκίων] Codd. A. et C. σικύων. Cod. D. συκηίων.

ἀμπελίων] *Plinius* lib. XXIII. prooem. *Florentinus* Geopon. lib.
IV. c. 8.

σικύαις] Cod. D. σικύας. Codd. A. et C. σίκυεις. *Nicander* Ther.
vs. 921.

χαί] Delet Cod. E.

ἀνεπτυγμένων] Codd. A. et C. ἀνεπτυσμένων. Cod. D. ἀνεσυγ-
μένων.

παράδεσις] Codd. A. et C. περιθείς. leg. παραδέσειν. Cod. E.
παράδεσις.

ἐριφίων] Codd. A. et C. ἐριφίων. Cod. D. ἐριφίων. *Simeon Sethi*
de Aliment. p. 27. οἱ γὰρ τοὺς ἐξ μῆνας ὑπερβαίνοντες, ὃ δὲ
κυρίως ἐριφοὶ ἂν ῥηθῆεν, ἀλλ' αἰγες.

δελφαίων] Cod. D. δελφαίων.

ἐρινίων] *P. Nigidius* ac animalib. lib. II. apud *A. Gellium* N. A.
lib. VII. c. 9. *Serpens si momorderit, gallina diligitur et op-
ponitur.*

θερμῶν] Cod. D. ἐπιζέοντων. l. ἐπι ζέοντων. conf. *Philostratus* V.
A. lib. VI. c. 24. p. 265.

ΚΑΤΑΠΛΑΣΜΑΤΑ

κατὰ τὰς πληγὰς ἐπιτιθέμενα.

Κ Ε Φ. Σ Ζ Γ'.

Καταπλάσμασι δὲ ἀμικτοῖς χρησέον σκόροδα λεῖα ἐπιτίθει, ἢ κρόμνα, ἢ πράσσα μετὰ ἄλῳν καὶ ὄξος, ἢ πήγανον καὶ καλαμίνθην καταπλασσόμενα, ἢ σκόροδα μετ' ἄλῳν, καὶ σπύραθεν αἰγὸς, ἢ ἄσβεστον ἐμοίως, ἢ καρδάμωνον. Ἄκρωσ δὲ ποιεῖ πρὸς πάντα ἢ ἄσβεστος μετ' ἐλαίῃς ἐπιτιθεμένη, καὶ ἡ θηριᾶκή ἐπαλειφομένη. Δίδε δὲ ἐοσίῳ νίτρον σὺν μέλιτι καὶ τροφὰς δριμυτέρας.

ΠΕΡΙ

Cap. CCLXIII. Cod. E. μδ' et in indice σν'.

καταπλάσματα] Cod. D. περὶ καταπλασμάτων. Codd. A. et C. καταπλάσματα ἐπιτιθέμενα κατὰ τὰς πληγὰς.

καταπλάσμασι] Codd. A. et C. κατάπλασμα χρησέον ἀμικτικοῖς. Rectius Cod. D. καταπλαστέον δὲ τὰς πληγείτας τόπος ἀμικτικοῖς καταπλάσμασι. Cod. E. ἀμικτικοῖς.

σκόροδα] Cod. D. σκόρδα. Codd. A. et C. σκόρδοις. De hisce vid. Plinius lib. XX. c. 5 et 6. Sotio Geopon. lib. XII. c. 29. et 30.

λεῖα] Codd. A. et C. λείας. Cod. D. λεῖα ἐπιτεθῶν.

κρόμνα] Cod. D. κρόμνα. Codd. A. et C. κρομούις.

πράσσα] Codd. MSS. πράσα.

ἄλῳν] Codd. A. et C. ἄλας.

καὶ] Cod. D. ἢ ὄξος. Codd. A. et C. ὄξος.

πήγανον] Codd. A. et C. πηγάνη.

καταπλασσόμενα] Cod. D. καταπλάττων. Codd. A. et C. πλατ-
σόμενοι.

σκόροδα] Cod. D. σκόρδα.

CATAPLASMATA

ICTIBVS APPLICANDA.

C A P. CCLXIII.

Cataplasmatibus etiam impermixtis utendum, ut sunt allia trita, vel cepae, vel porri cum sale et aceto et ruta, et calamintho vel allia cum sale, vel finius caprillus, vel calx viva eodem modo, vel cardamomum. Ad omnes vero ictus summe facit calx viva cum oleo et melle imposita, et theriaca illita. Pro cibo vero nitrum cum melle, et quaecunque sunt aciora offerri debent.

DE

ἐπιτίθαι] Cod. E. ἐπιτίθαις.

μεθ'] Cod. D. μετὰ αλάω. Codd. A. et C. μεθ' ὀλάω.

καὶ σπύρεθρον] Codd. A. et C. σπύρεθρον. Cod. D. ἡ σπυράιδος.

ἄσβεστον] Codd. A. et C. ἄσβεστα. Cod. D. ἄσβεστος.

ἀμικτοῖς] Recte Cod. D. ἀμυκτικοῖς: quamvis et lectio vulgata tueri se posset, cum medicamenta quae recenset auctor, sint simplicia, quae aliis non permixta adhibentur, qualia apud nostrum plurima, quae rusticos auctores habent vel pastores, conf. c. 36. Tale cataplasma illud apud Longum Pastoral. lib. I. p. 16. iunge nostri c. 2 et 110. Sed noster talia medicamenta vocat simplicia, ἀπλᾶ, ut c. 40. et 271. vel αὐτὰ, sola.

πρὸς πάντα] Refer ad δάγματ' capitis praecedentis. Ejusmodi transgressionis exempla ex Herodoto auctoravit Raphaelius ad ep. ad Ephes. c. XI. 1. p. 468. conf. Alciphron. lib. III. ep. 32. p. 345. et ibi Berglerus.

ἐλαίῳ] Cod. D. μετὰ ἐλαίῳ καὶ μέλιτος. Codd. A. et C. μετ' ἐλαίον καὶ μέλιτι τίθεμενον. Plinius lib. XXIV. c. 1. Oleum solum calci miscetur quandoque utrumque aquas odit.

νίτρον] Codd. MSS. Vind. καὶ νίτρον. conf. quae ad c. 104. notavi. Cod. E. λίτρον.

ΠΕΡΙ ΣΤΗΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΖΔ'.

Τὰς ἀπὸ μελισσῶν πληγέντας, πηλῶ ἢ βολβίτῳ
βοὸς μετ' ὀξυκράτε καταχριόμενα, ἢ μαλάχης φύλλα
ὁμοίως λαῖα σὺν ὀξυκράτῳ κατὰπласσε· ἢ συκῆς ὀπὸν,
ἢ συκαμίνε φύλλοις, καὶ πυρίῳ δι' ἄλλης, ἢ θαλάσσης.
μελίσσα δὲ ἢ βοτάνη λειχμένη σὺν ἐλαίῳ, καὶ καταχριο-
μένη, εἰ πρὸς αὐτὸν εἰσελεύσονται.

ΠΕΡΙ

Cap. CCLXIV. Cod. E. μγ'. at in indice σνα'.

σφηκῶν] Codd. A. et C. σφυκῶν. De vespis, *Quantus* Calaber. lib.
VIII. vs. 42.

— ἐελδόμειαι χρέα θῆναι
Ἀνδρομέου.

ἀπὸ] Leg. ὀπὸ, quod agnoscit Cod. D. Dioscorides lib. IX. c. 2.
Paulus lib. V. c. 5. Didymus Geopon. lib. XV. c. 5.

μελισσῶν] addunt codices MSS. ἢ σφηκῶν. Codd. A. et C. σφυκῶν.

πληγέντες] Achilles Tat. lib. II. c. 77. εἰς πληγὰς σφηκῶν καὶ με-
λιττῶν.

πηλῶ] Cod. D. πηλὰ ἢ βόλβιτα.

καταχριόμενα] ita Cod. D. Codd. A. et C. non agnoscunt illa quae
post πληγέντας leguntur; sed locus corruptus: emendo κατα-
χρίε μὲν πρῶτον. Dorrille ad Chariton. p. 250. α'. in primis
hac significatione occurrit in inscriptionibus, ut apud *Whele-*
rum Itinerar. T. I. p. 302. conf. p. 342.

ἢ] Deest in Codd. A. et C. Plinius lib. XXI. c. 13. Paulus lib.
V. c. 1. Simon Sethi p. 68. Damogeron Geopon. lib. XII. c.
12. conf. lib. XV. p. 407. Petr. de Apono de cur. divers. ve-
nenor. c. 63. Theod. Priscianus lib. I. c. 24. p. 96. ed. cl.
Bernhold.

κατὰπласσε] Codd. A. et C. κατὰπласσον. Addunt codices:
σφραγίζοντας δὲ (Cod. D. δὲ καὶ) σιδήρῳ, διὰ τὸ μὴ αὐξάν-
ειν κεφαλὴν. Cod. E. σφραγίζονται δὲ σιδήρῳ. ἢ καλαμίνθης.
Apud recentiores σφραγίζειν est comprimere vel annulum im-
primere, ut Seneca Epist. VIII. p. 18. aut signare apud Statium
Theb.

DE VESPIS ET APIBVS.

C A P. CCLXIV.

Adversus apum, seu vesparum ictus lutum et bubulus fimus ex posca illita faciunt, vel malvae folia eodem modo trita ex posca ad cataplasmatismum modum adhibita. Vel lac scilicet, vel mori folia, vel muriae, vel aquae marinae fons. Melissa vero herba cum oleo trita et illita, accessu prohibent.

DE

Thebaid, lib. III. vs. 129. et lib. IV. vs. 213. vid. Diophanes Geopon. lib. XIII. c. 9. σιδῆρα vero annulo ferreo, nam fiebant quoque annuli e ferro, ut docet Kirchmannus de annulis c. 3. p. 10. et 10. Rhodius ad Scribonium Larg. p. 224. ut etiam sigilla, quale est quod dat Sponius Miscell. Erud. Antiq. Sect. IX. p. 297. conf. tamen Du Cange Glossar. hac voce. et Olearius ad Philostrati Heroic. p. 673. Philippus Anthol. lib. III. c. 2. epigr. 3.

Ψάμμος πεσόντος ἰώτεν ἐκ ἐσφράγισην.

Nonnus Dionysiaca. lib. III. p. 90. vs. 33.

σύνης] Plinius lib. XXIII. c. 7.

ὀπὼν] Codd. A. et C. ὀπτῶν. Cod. D. ὀπῶ.

συκαμίν] Codd. A. et C. συκαμίνις φύλλα, addendum apud nostrum σὺν.

ἡ θαλάσσης] glossema est. ἡ est ἡγαν.

μελίσα] Codd. Vind. μελισσία. Cod. E. μελισσία. Nominativus pro genitivo absoluto, vid. not. ad c. 123. Plinius lib. XXI. c. 20. Geopon. lib. XV. c. 5. conf. Contr. Gesnerus ad Moschionem r. 56. post καταχειρομένη subaudiendum εἰς τὴν θύραν, ut cap. seq. Ovidius Fast. lib. VI. vs. 129.

Sic fatus, spinam, qua tristes pellere posset

A foribus noxas (haec erat alba) dedit.

ὃ πρὸς] Cod. D. διώκει τὰς τε σφῆκας καὶ τὰς μελίσσας· ὃ γὰρ προσεγγίσαι τῷ ἀλειψαμένῳ.

αὐτὸν] Cod. E. τὸν χριόμενον. glossema.

εἰσελεύσονται] Codd. A. et C. εἰσελεύσεται.

ΠΕΡΙ ΚΩΝΩΠΩΝ.

ΚΕΦ. ΣΖΕ'.

Κώνωποι ἀποθνήσκουσι κεδρίων πρίσματι μετὰ χαλκάνθη υποθυμιάμενα· ἐὰν δὲ μελάνθιον ζέσας σὺν ἐλαίῳ προσμίξας χάλκανθον συγχρίσει. ἄλλοι ἀψιγθίς, χαλκάνθη σὺν ἐλαίῳ, ἢ ἔλαιον ῥεφανίνον σὺν ἀψιγθίῳ ἐπιχρίει. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πρὸς τὸ διώξαι κώνωπας γράφει. Κυπαρίσσε σφαίρια θυμία, ἢ χάλκανθον καὶ μελάνθιον

Cap. CCLXV.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ κωνώπων. Cod. D. κωνώπων. *Aelianus* H. A. lib. XIV. c. 22.

κώνωποι] Codd. MSS. κώνωπες. Noster c. 72. κωνώπια maluit dicere, ubi vid. quae notavi, ac adde illis jocum *Angeli Politiani* Epist. lib. XII. ep. 8. p. 466.

πρίσματι] Codd. MSS. πριμάτων — υποθυμιαμένων, quod vulgata lectione omnino praestat. *Polyaenus* lib. VI. c. 17. p. 581. πῶμα πλήρες πριμάτων ἐπιθέντες. conf. vetus Scholiasta ad *Juvenalis* Sat. XIV. vs. 67. Libris olim adficabatur oleum cedrinum ne tineis cederent in eisam. *Martialis* lib. III. epigr. 2.

ἐὰν δὲ] Forte ἐάν τε.

μελάνθιον] Codd. Vind. μελάνθη.

προσμίξας] Codd. A. et C. προσμήξας. Cod. D. προσμίξης.

ἀποθνήσκουσι] Male interpretes interficiunt, verto culices brevi morientur si etc. vide de hac significatione hujus verbi, elegantem ac doctam observationem *Ier. Marklandi* ad *Maximi* Tyr. Dissert. XXIV. p. 698. quam clare exponit *Symeus* Ep. 79. p. 51. οἱ δὲ ἀπ' ἑδριμῆς Φαινομένης αἰτίας ἀποθνήσκουσι καὶ γὰρ εἰ μηδέπω τεθνήκασι, ἀλλ' αὐτίκα τεθνήσκοντα. conf. Ep. 114. p. 72. *Achilles* Tat. lib. I. p. 59. τὸ δὲ σῶμα ἀποθνήσκον πάλιν ἀνιζώπύρην. conf. lib. II. p. 137. *Aelianus* H. A. lib. III. c. 31. σπάταί τε καὶ ἀποθνήσκου. conf. lib. XVII. c. 37.

συγχρίσει] leg. συγχρίσει. ut habet Cod. E. conf. not. ad c. 17 et 256. Codd. A. et C. χρίσει. Cod. D. χρήσει. addunt Codd. A. et C. ἢ προσεγγίσουσι μύϊας ἢ κώνωπας, de qua voce consul. *Ian. Ruigerius* Var. Leñ. lib. III. c. 9. Cod. D. ἢ προσεγγίσουσι σε κώνωπες. ἀλλ' ἅτε μύϊας, ἀλλως, Cod. F. ἢ προσεγγίσουσι μύϊας ἢ κώνωπες.

ἄλλο] Delet Cod. F.

DE CVLICIBVS.

C A P. CCLXV.

Culices interficiunt cedri ramenta cum atramento
futorio pro suffitu applicata. Vel si melanthium in
oleo efferbuerit, et atramentum futorium admixtum
fuerit, conferet. Aliud. Absinthium, atramentum
futorium cum oleo, vel oleum raphaninum cum ab-
sinthio inungito. Appollonius vero ad culices fugan-
dos hoc scribit. Cupressi pilulas, vel atramentum fu-
torium

χαλκαίνθη] Cod. E. χαλκαίνθη.

ἐλαίῳ] addunt Codd. A. et C. σύγχει. Cod. D. ἀψίνθιον, χαλ-
κανθον σὺν ἐλαίῳ ἐψήσας σύγχει. Cod. E. ἐλαίῳ ἐψήσας σύ-
γχει. De olei virtute aduersus morsus culicum Eriphanus
adv. haereses p. 295. πανταχόθεν, τοίνυν ἀπαχρυσάμενος τῷ
κάνωπος τότε τὰ δῆγματα δι' ἐλαίῳ, τῆς τῷ θεῷ φιλανθρωπίας.

ἢ ἐλαίον] Exulant haec ex Codd. A. et C.

ἐφαίνον] Cod. E. ἐφαίνον.

ἐπιχειε] ignorat Cod. D. leg. ἐπίχει, ut exaratum in Cod. E.

δ' δέ] delent δέ Codd. A. et C.

Ἀπολλώνιος] Citienlis, vid. Strabo lib. XIV. p. 1001. Tyanei
solertiam magicam in abigendis culicibus celebrat Io. Malelas
Chronogr. lib. XI. p. 343.

γράφει] id est praescribit vid. c. 66.

κυπαρίσσε] Codd. A. et C. κυπαρίσσε σφαῖρα.

θυμία] Codd. A. et C. θυμῶν. addit Cod. E. ἢ κύμινον θυμῶ-
μενον, ἢ σπόγγος (σπόγγος) ἐξ ὅσων ἐν γυνίᾳ κρεμασθεῖς.

μελάνθιον] Codd. A. et C. μελάνθη. Medicos praeferre plantas,
et olera quae sponte in arvis crescunt prae illis, quae in hortis
culturae experiuntur, innuit locus Aretaei cur. morb. chron.
lib. I. c. 4. p. 122. D. quem ita refingo: ἢ, δὲ μὴ, κηπευτοῖ-
σι. Καὶ αἰῶνα. In qua sententia etiam est Apollonius Tyan.
apud Philostratum V. A. lib. I. c. 25. p. 27. Pindorus Olymp.
Od. IX. p. 35. τὸ δὲ φυνῶ, κράτιστον ἅπαν. conf. Rufus Ephes.
de renum affect. c. 7. p. 6.

λάνθιον ἄγριον θυμία, ἢ κύμινον καὶ βόλβιτον· ἢ θριξί-
 πτε διαταθεῖσα εἰς τὴν θύραν ἐκδιώκει αὐτάς, ἢ χαλβά-
 νην καὶ κύμινον θυμιώμενον, ἢ σπόγγος ἐξ ὄξος ἐν γωνίᾳ
 κεκαυμένος.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΠΟΛΕΣΑΙ
 μυίας.

ΚΕΦ. ΣΞς'.

Γάλα ἀρσενικὸν μυίας ἀναρρεῖ, ἢ ἐλέβορος μετὰ
 γάλακτος, ἢ γλύκεως, ἢ ὀρίγανον σὺν ἐλαίῳ θυμιώμα-
 νον. Διώκει δὲ αὐτάς ἢ χάλκανθος ὁμοίως, ἢ κόριον
 σὺν γάλακτι ἄλειφε τὰς τοίχας καὶ φευξένται.

ΠΡΟΣ

κύμινον] Codd. A. et C. κήμινον. Simeon Sethi p. 57.

βόλβιτον] Codd. A. et C. βόλβοτον.

θριξίπτε] leg. ut habent codd. MSS. θριξί ἵππε. ἢ hic pro καί.
 conf. c. 125. Demetrius Geopon. lib. XIII. c. 11. p. 370.

θύραν] Notant Glossae Leid. et Voss. MSS. ad Juvenalis Sat. VI.
 vs. 215. in januis enim barbitondium fiebat.

διαταθεῖσα] Codd. A. et C. διατηθεῖσα.

χαλβάνην] Plinius lib. XIX. c. 9.

ὄξος] Plinius lib. X. c. 70. Culices acida petunt: ad dulcia non ad-
 volunt. ex Aristotele H. A. lib. IV. c. 8. et lib. V. c. 19.

αὐτάς] Codd. D. et E. αὐτὰς. Achilles Tat. lib. II. p. 111. et 115.
 confirmat lectionem horum codicum.

γωνία] Codd. A. et C. γωνία. Desunt, quippe quae superius
 transposita sint, et quidem emendatiora. CORN.

κεκαυμένος] Leg. κρεμάμενος. vid. Democritus l. c. ac sic quoque
 Codd. A. et C. Cod. D. κρεμώμενος.

Cap. CCLXVI. Cod. E. μς'. et in indice σγγ'.

ἀπολέσαι] Tabula caputum cod. D. ἀπελάσαι, et cod. E. Cod. E.
 τὰς μυίας.

Γάλα] Plura dat Bergtius lib. XIII. p. 371. Rustici nostrates
 lac, piper et parum sacchari miscent ad muscas necandas.

ἀρσενικόν] Codd. A. et C. ἀρσενίχη. Cod. D. ἀρσενίκιν.

torium vel melanthium sylvestre, vel cuminum vel
finum bubulum, vel pilis ad januam expansa. Ipsos
persequitur, vel galbanum vel cyninum in suffitu,
vel spongia ex aceto in trivio combusta.

AD EXTINGVENDAS

MUSCAS.

C A P. CCLXVI.

Lac et auripigmentum muscas extinguit, vel ve-
ratrum cum lacte, vel sapa, vel origanum cum oleo
pro suffitu adhibitum. Profligantur eodem modo atra-
mento futorio, vel cum parietes coriandro cum lacte
illinuntur.

V 2

AD

γλύκεως] Codd. A. et C. γλύκεον. Cod. D. γλύκεος. *Bergtius* l. c.
ἐψήματος.

ὀρίγανον] Codd. A. et C. ὀρίγανης.

ἐλαία] *Bergtius* l. c. ὀρίγανον λειώσας, ubi excidit σὺν ἐλαίᾳ vel
pro λειώσας leg. σὺν ἐλαίᾳ.

θυμιάμενον] Codd. A. et C. θυμιάμενον.

ἢ χάλκαιος] Cod. D. ἢ χάλκαιον. Cod. E. διώκει αὐτὰς ἢ χάλ-
καιος. *Bergtius* l. c. *Democritus* apud *Fabritium* *Biblioth. Gr.*
T. III. p. 337.

τείχεσ.] Codd. A. et C. τείχεσ. Cur parietes inungi vult, ratio
est quod parietibus adhaerere muscae et cimices, vid. *Petro-*
nium c. 98. et quod juxta eos lectos collocabant, ut notavit *Salma-*
sius ad *Spartianum* p. 233. adde *Aelianum* H. A. lib. VI. c. 23.
Solebant veteres parietibus includere residua a coena et vetti-
menta, aliaque περιττὰ ut testatur Io. *Chrysostomus* in *Genesis*
Serm. 35. Opp. T. I. p. 290. ed *Etoneus*. Veteres lectos iuxta
parietes habuisse, docet infertunium *Anatolii* apud *Agathiam*
Hist. lib. V. p. 141. et aegroti vel ob alias rationes in lecto
cubantes, faciem versus parietem convertebant, ut *Polycrates*
apud *Herodotum* lib. III. p. 258. De *Phaenarete* *Plutarchus*
Pyrro p. 705. αὐτὴ δὲ ἀπετραμμένη πρὸς τείχον ἐπὶ κλίνης τι-
νὸς, ἐδόκει καθεύδειν. conf. cl. *Gruernus* ad *Anonymum* de V.
S. p. 13. *Petronius* c. 94.

φεύγοντας] Codices MSS. φεύγοντας. addit Cod. D. ἄλλως. Γράψον
Εἰς τὴν φόρε. καὶ θυμιάσον τὸ πιττόκιον χαλβάνιν, καὶ δύνοντας
τὸ

τῇ ἡλίσ; δῆσον αὐτὸ εἰς τὴν δεξιάν θύραν καὶ τὰς χαρακτῆρας
τῶσδε.

⌘ ⌘ 3 C 3 Z ⌘

character in medio positus C in artibus magicis usitatus fuisse videtur, vid. *Nicetas* chroniat. Annal. p. 369. Primus vero character *Alpha* sive *Alaph* notat in Alphabeto fabuloso *Salomonis*, quod recudi fecit Io. Alb. *Fabricius* in Codice pseud-epigrapho vet. Testam. p. 1017. Non absimilem quoque cernere est in nummo *Antiochi* quem ex nomismatotheca *Wildii* dedit ad *Luciani* Dial. mortuor. p. 79. summus *Hemsterhusius*, quem vide. conf. Georg. *Longus* de anulis c. 6. p. 52. Posset quis etiam suspicari primum characterem literam Graecam χ refferre, sed plura de his disquirere supervacaneum duco: placet enim sententia *Scaligeri* apud *Seldenum* de Diis Syris Syntagm. I. c. 2. p. 117. Ea nemo intelligit nisi qui facienda curavit, et frustra illis interpretandis opera datur. Quot enim verisimilia dici possunt, quorum nullus mentem eorum aperuit? aut de his adfirmare licet, quod de numismate Punico tradit *Aeschines* Dialog. III. p. 78. Occurrunt autem hic characteres septem, quem numerum adfuisse videntur magicis rebus intenti: simile exemplum excitavit Steph. *Morinus* de Oracul. dissert. VIII. p. 428. δεξιάν vero θύραν indicat, quod aedes maiores apud veteres pluribus januis instructae essent, ut patet ex *Plutarcho* T. I. p. 172. quin et cubicula, ut docet idem *Caesare* p. 1353. Adde *Simonidae* epigramma Anthol. lib. IV. c. 23. epigr. 15. et *Gisb. Cuperus* epist. ad *Almezeenium* in Syllog. Nova Epistolar. Norimberg. Vol. I. lib. II. p. 191. Constabant autem januae veterum e duabus valvis, ut patet luculenter ex *Heliodori* lib. V. p. 206. unde δεξιάν θύραν valvam dextram puto innuere. Neque enim puto hic innui illas valvas de quibus agit *Foësius* Oecon. Hippocr. p. 102. Agnoscat hoc additamentum quoque Codex *Coislinianus*: γράψοι ἐξὶ φόρε, καὶ θυλάσσει τὸ πινάκιν χαλκῶν — τὸς χαρακτῆρας, reliqua omittit. Nob. et Erud. d'Aussé de *Villioison* emendat in literis ad me datis πινάκιν et locum ita vertit: c'est à dire, liez le billet et ces caracteres ἐξὶ φόρε, je crois qu'il faut lire, ἐξὶ φόρε, et que ces mots sont latins exi foras. On trouve dans les auteurs de ce genre plusieurs mots étrangers, qui ont été estropiés par les copistes. Ast consideranti mihi ibi plus muscarum inveniri ubi caletur maxime, subiit animum cogitare hanc vocem ex orientalium fontibus illustrandam esse. Suspicionem meam communicavi cum viro plurimum reverendo ac celeberrimo *Everhardo Scheidio*, qui eam non modo probavit, sed pro summa sua humanitate talia largitus est, quae lucem insignem adferunt, ac quae hic addere aequum judicavi, ne viros doctos eorum lectione defraudarem. „De barbaro isto, aut Magico potius, ἐξὶ φόρε, sive quod in codice *Vindobonensi* legitur ἐξὶ φόρε quæris, an forte orientalem formam prae se ferat? „Quidem in eandem mentem me ferri haud diffiteor; idque „perissimum verisimile mihi visum fuit, quia sequatur καὶ χα-
ρακτῆ-

ἔλατῆρας τὰςδε Χ. Scribam quod levi conjectura fortasse
 „adtecutus fuerim: Tu, si minus recte, condonabis negotiis
 „meis, quibus hodie distineor. Compendiosius scriptum ἐξή-
 „φῆς per ξ, si resolvamus in ἐξσηφῆς vel potius in duas voces,
 „qua forma in codice Coisliliano haberi scribis ἐξση φῆς. inde
 „enasci possent haec, sive Hebraica sive potius Punica, אֶקְשָׁה פִּרְיָה
 „ἐξση φῆς. Posterior vox φῆς פִּרְיָה secundum leges gram-
 „maticas foret participium praesens activi sive neutri in I spe-
 „cie conjugationis verbi פִּרְיָה foecundus fuit, proprie erupit,
 „hinc prolem alidit copiosorem. Qua lege enim אֶקְשָׁה גִּלְיָה
 „eadem in participio verbi פִּרְיָה esset פִּרְיָה, hac ipsa forma
 „obvium Deuter. XXIX, 18. ubi Graeci LXX reddiderunt
 „פִּרְיָה שָׁרָא ὁμοῦ αὐτῶ ΦΥΟΙΣΑ. Itaque illud ipsum φῆς
 „פִּרְיָה φῆς possit esse epitheton muscae, foecundae admodum
 „et μυιάων ἀδινάων ἐνδρα πολλά ex se fundentis. Ubi in trans-
 „cursu observari meretur verbum פִּרְיָה non de hominum tan-
 „tummodo foecunditate, sed etiam de illa volucrum etc. adhi-
 „beri: ut patet ex Gen. VIII. 17.

„Alterum אֶקְשָׁה seu אֶקְשָׁה, ἐξση foret in secunda per-
 „sona (ut loquimur) imperativi ejusdem speciei I ducta a ver-
 „bo אֶקְשָׁה, Arabice قَسَمَ, durus fuit vel et induravit. Durus
 „evasis Orientalibus dicitur eximie pro sterilis evasis, ita ut no-
 „vam prolem non possit fundere. Iobus sterilitatem summam
 „nocti isti imprecans, quae se genuisset cap. III. 7. Nox ista
 „silice durior fiat! Ne oriatur in ista cantus (de nato fi-
 „lio!) Iesaias etiam de ecclesia liberis orbata, neque novis huc
 „usque aucta filiis, cap. XLIX, 21. Quis illos mihi procreavit?
 „Ego enim orbata fueram et dura, reddita: Illos vero
 „quis mihi aluit etc. Iam vero hoc ipsum ἐξση אֶקְשָׁה in
 „imperativo Arabice dicitur pro indurator, i. e. sterilis si, talis
 „evade ut novam prolem non possis fundere. Hebraei dicerent
 „אֶקְשָׁה נָשָׁה, indurator, durus fito, ad normam verbi גִּלְיָה
 „at Syri, Poeni cet. videntur dixisse אֶקְשָׁה ἐξση, adscita vo-
 „cali א sive ε, ante duas duriores consonantes, ab initio posi-
 „tas; ut pronuntiatio fiat mollior. Ita certe in hac ipsa verbi
 „forma pro נָשָׁה seu ξῆ faciunt Arabes, أَقْسَى ekṣi ʿṣi (quae

„forma faveat scriptioni codicis Coislin. in I terminantis τὸ ἐξῖ)
 „et Galli quotidie e istud subsidiarium ante duas consonantes
 „adsciscunt in estomae, pro stomae; espace pro space, escole.
 „ecole, pro scole et similibus, estoc pro stoc etc. Verbo ut si-
 „niam mea quidem ex sententia Theophanis istud ἐξῆ φῆς vel
 „ἐξῖ φῆς (utrumque enim ex dialecto idem est, ἐξῆ et ἐξῖ, ut
 „on et i Graece quoque permutatur, pro varia dialecto) si qui-

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΩΞΑΙ

ψύλλας.

Κ Ε Φ. Σ Ε Ζ'.

Ἀψινθία καὶ σικύα ἀγρία θαλαττίῳ ὕδατι βρέξας.
 ῥαίνει τὴν οἰκίαν ἢ χαμελαιὰς ῥίζαν καὶ κόριον ἐψήσας
 ῥαίνει, ἢ κόνυζαν κατὰσφρασον ἢ ῥοδοδάφνης ἀπόζεμα
 ἢ λιβανον καὶ μελάνθιον ὑποθυμία τὴν οἰκίαν, ἢ τράγα
 αἷμα ἐπίχρε ἐν βοθύνῳ, καὶ συναχθήσονται ἐκεῖ, ἢ αἰ-
 γειον αἷμα ὁμοίως.

ΠΡΟΣ

„dem orientales sint voculae, reddi potest: Indurescito seu
 „sterilis fito, o tu nimium foecunda vel male foecunda sc. mu-
 „scula! quae verba carminis magici, quo musca incantaretur
 „instar haberi possint. Sed nimius equidem forte fui in re
 „exigua. Tu festinanti amico ignoscas. Negotia quae hoc
 „mane me undique circumstant, vix patiuntur ut literulas has
 „nimis deproperatas relegam.”

Ipse quoque suspicatus eram leg. ἐξιδι φέρε, pro latino
 cede fore h. e. abscede a foribus, de qua locutione consulen-
 dus N. Heinsius ad Ovidii Art. Amator. lib. III. vs. 587. de
 voce πιττάκιον. consul. viros doctos ad Petronii c. 34. p. 159.
 et Scaligerana prima p. 137. tabularum ejusmodi usus varius
 apud veteres, vid. Casaubonus ad Persii Satyr. II. p. 199.

Cap. CCLXVII. Cod. E. μς' at in indice σνδ'.

πρὸς] Codd. A. et C. εἰς ψύλλας. ψύλλας Cod. D. in tabula.
 Pamphilus Geopon. lib. XIII. c. 15. p. 374. Recte autem no-
 ster πρὸς ψύλλας dixit probante Pirynicho p. 146. conf. Schol.
 Aristophanis ad Plut. vs. 538. et ad Nub. vs. 145. ψύλλας fre-
 quenter Hieronymus colloq. cum Iudaeo apud Fabricium Biblioth.
 Gr. T. VIII. p. 394. Spon petit dictionnaire p. 410. puce,
 psilos.

σικύα] Codd. A. et C. σικύας ἀγρίας θαλάσσιον.

χαμελαιὰς] Codd. A. et C. χαμαιλέας ῥίζα.

AD ABIGENDAS PVLICES.

C A P. CCLXVII.

Absinthium, cucumerem sylvestrem in marina aqua macerato, eaque domum aspergito vel chamelaeae radicem, vel coriandrum coctum vel conyzam subternito vel rhododaphnae decoctum, vel thure et melanthio domum suffumigato, vel hirci sanguinem in foveam infundito, et ibi congregabuntur, vel caprillum sanguinem eodem modo.

V 4

AD

κόριον] Codd. A. et C. κάριον. *Apulejus* de vir. herb. c. 104. viride eligi vult *Lev. Lemnius* de occult. natur. miraeul. lib. I. c. 21. p. 130.

ἐαίη] Cod. E. ἐένον. *Diogenes Laërt.* lib. II. p. 133. ἐγὼ δὲ μὴ ἀνάχωμαι κράμματι ἐανθῆνας, ἵνα βλέπον λάβω; quae verba idcirco adduxi, ut cum lectore communicem scitam emendationem *II. Vossii* quam ex schedis ejus, quae adservantur in bibliotheca Remonstrantium Amstelodami, olim descripsi: Omnino ita legendum arbitror: ἐγὼ δὲ μὴ ἀνάχωμαι κράμματι ἐανθῆνας, ἵνα βλέπον λάβω; *Ridicule* balanam vertit interpres, cum blennus minutissimi sit pisciculi genus, quod non multo majus sit gobione.

κονίζαν] Codd. A. et C. κονίζον. Cod. E. κέρυζαν.

κατάτρησηον] Codd. A. et C. τρέστοι.

ῥοδοδάφνης] Cod. D. ῥοδοδάφνης. *Galenus* de medicam. simpl. T. II. lib. VIII. p. 107.

μελάιθιον] Codd. A. et C. μελάιθη.

ὑποθυμία] l. ὑποθυμιά.

ἔ τράγος] Verba usque ad ἢ αἷγιον delent Codd. A. et C. *Arnold. Villanovanus* ad *Scholae Salernitanæ* c. 61. Et dixerunt quidam, quando ponitur sanguis hirci in fovea in domo, aggregantur pulices apud eum, deinde moriuntur.

βοθύνα] addit Cod. D. εἰς γυνίαν τῆς οἰκίας. Cod. E. εἰς γυνίαν.

ῥομείας] delet Cod. A.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΕΙΣ.

Κ Ε Φ. ΣΞΗ'.

Χολὴν βοείαν μετ' ἐλαίῳ χρίε τὰ ξύλα τῆς κλίνης.
ἢ ἄνθος καρέας καπνίζε τὴν κλίνην, ἢ χαλκανθον μετ'
ἐλαίῳ χρίε τὴν κλίνην.

ΠΡΟΣ ΣΚΟΡΠΙΟΠΛΗΚΤΟΥΣ.

Κ Ε Φ. ΣΞΘ'.

Τῶν σκορπίων ἐν μὲν τὸ γένος· εἰς πλείονας δὲ τὰς
κατ' εἶδος διαφορὰς παρέλκεται· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰς
λευκοί, οἱ δὲ μέλανες, οἱ δὲ χλωροί, οἱ πετρωτοί. Τέ-
τοις ὁ μὲν τόπος ἄρχεται φλεγμαίνειν, σκληρὸς καὶ
ἐρευθής

Cap. CCLXVIII. Cod. E. μζ' at index σνέ'.

πρὸς κόρεϊς] Codd. A. et C. πρὸς κορίδας. Cod. D. πρὸς τὸ ἀφα-
νίσαι κόρυδας. Cod. E. περὶ κόρεων. Glossae Iatr. MSS. αἶμα
κέρως, τῆς κόριδος. οἱ κόρεϊς. Parmenio Anthol. lib. I. c. 6.
epigr. 3.

χολὴν] Paria dat Didymus Geopon. lib. XIII. p. 372. Retulit mi-
hi nuper rusticus quidam hac ratione se purgasse cubiculum
suum a cimicibus, inungendo ligna tori sui ac fissuras parie-
tum. Cimices Hottentottos non infestare conjicio ex narra-
tione *Le Vaillant voyage en Afrique* T. II. p. 37.

βοείαν] Codd. A. et C. βοείαν.

τὰ] Codd. A. et C. χρίε τὴν κλίνην.

ἢ] Cod. D. ἄλλως.

καρέας] omisit hanc vocem, quam agnoscunt codd. MSS. inter-
pres, forte leg. καπνάρως, cujus folia commendat Didymus
l. c. vel leg. καρύς juglandis, quod etiam visum est doct.
Niciasio.

κλίνην] Addit Cod. D. ἢ βδέλλιον ἐπ' ἀνθρώπων κάπνιζε. Cod. E.
αὐτήν.

Cap. CCLXIX. Cod. E. μη'. et in indice σνς'.

σκορπιοπλήκτως] Cod. E. σκορπιοπληκτικώς, at in indice σκορπιο-
δίκτως legitur.

A D C I M I C E S.

C A P. CCLXVIII.

Felle bubulo cum oleo ligna tori illinito, vel flore suffumigato, vel atramento sutorio cum oleo perungito.

ADVERSVS SCORPIONIS

I C T V M.

C A P. CCLXIX.

Unum equidem genus est scorpionum. Sed in plures secundum species differentias diducitur. Quidam enim ipforum albi sunt, quidam nigri, aliqui virides, nonnulli etiam lapidei. His locus primum inflammari incipit, indurefcit, et rubet cum dolore.

V 5

Sub-

τῶν σκορπίων] Nicander Ther. vs. 770. Dioscorides lib. VII. c. 7. Aelianus lib. VI. c. 20. et lib. IX. c. 4. Plinius lib. XI. c. 25. Paulus lib. V. c. 8. Clemens Alex. Strom. lib. I. p. 405. Sextus Empir. Pyrrh. Hypot. lib. I. p. 17. Th. Monfetus Theatr. insect. lib. II. c. 10. p. 204. Jac. Grevinus de Venen. lib. I. c. 24. p. 106. Bochartus Hieroz. P. II. c. 29. p. 632.

παρέλκεται] Codd. A. et C. εἶδος ἐλκεται. Cod. D. εἶδος παρῆλκεται, omiffa voce διαφορὰς.

γὰρ αὐτῶν] omiffa in Codd. A. et C.

χλωροὶ] Epiphanius adv. Haeref. T. I. p. 207.

πετρωτοὶ] Codd. MSS. πετρωτοὶ. Nicander l. c. vs. 788. ubi vid. Schol. Strabo lib. XV. p. 1029. Lucianus T. III. p. 236. Th. Monfetus lib. I. c. 28. p. 172. Bochartus Hieroz. Part. II. lib. IV. c. 29. p. 635. Pausanias lib. IX. c. 21. p. 752. διότι ἀνὴρ Φρυγὴν ἤγαγεν εἰς Ἰωνίαν σκορπίον ταῖς ἀκρίσιν ὁμοιότατα πετρεῖα ἔχοντα.

τέτοις] Codd. A. et C. τέτρε. Dioscorides lib. VIII. c. 3. lib. IX. c. 4. Paulus lib. V. c. 8. Celsus lib. V. c. 27. Cod. D. τέτοις πλήττεσιν.

σκληρὸς] Cod. E. ἰχυρῶς.

καὶ ἐρευνθῆς] Codd. A. et C. ἡ ἐρευνθῆς. Cod. D. ἐνερευνθῆς. conf. c. 272. Cod. E. ἐρευνθῆς.

ἐρευνῆς σὺν ὀδύνῃ. Παρέπεται δὲ αὐτοῖς ἰδρῶς, καὶ Φρι-
 κώδης αἰδοῦσις, καὶ τρόμος, καὶ περίφυξις ἀκροτηρίων,
 καὶ βαβῶνος ἑπαρσις. Τέτοις βοηθεῖ παραχρῆμα μὲν
 συκῆς ὁπὸς ἐνσαχθεῖς τῷ πλήγματι· αὐτὸς δὲ ὁ πλήξας
 σκόρπιος λειοτριβηθεὶς καὶ ἐπιτιθέμενος τῷ πλήγματι,
 εἴτε λῆιον ἄλλας ἐπιτιθέσθω μετὰ λινოსπέρμῃ ἢ θείον
 ἄπυρον σὺν τερεβινθίνῃ, ἢ χαλβάνῃ ἐπιτιθεμένη, ἢ κα-
 λαμίνθῃ λῆια ἐπιτιθεμένη, Προποτισεόν δὲ αὐτὰς ἀριστο-
 λογίαν σὺν οἶνῳ, ἢ καλαμίνθῃ ἀψέφημα, ἢ πήγανον
 σὺν οἶνῳ· ποιεῖ δὲ καὶ λιθάργυρον παραχρῆμα προσιθὲν
 τῷ

ἰδρῶς] Codd. A. et C. ἰδρῶς. Cod. D. ἰδρῶν. Nicander Ther. vs.
 13. Aëtius lib. VI. c. 13.

αἰδοῦσις] Codd. MSS. συναἰδοῦσις.

περίφυξις] Codd. A. et C. ὑπέρφυξις omiſſa copula. Meretrices
 in Italia scorpiones in lectis secum habere ad refrigerium, au-
 thor est Gabr. Naudaeus Naudaeanis, p. 81. σκόρπιον χαλ-
 ζήντα dixit Nicander l. c. Nonnus Dionys. lib. IV. vs. 343.
 et Maximus Philoſ. de Election. vs. 123. apud Fabricium Bib-
 lioth. Gr. vol. VIII. p. 422. in Syria scorpii et scolopendrae
 iſtus lethiferos non eſſe adfirmat cl. Ruſſel vid. les voyages
 modernes T. IV. p. 137.

ἀκροτηρίων] Codd. A. et C. ἀκροτηρίων.

βαβῶνος] Nicander l. c. vs. 784.

παραχρῆμα] Codd. A. et C. παρὰ χρῆμα.

μὲν] omittunt codd. MSS.

συκῆς] Nicander l. c. vs. 923. Florentinus Geopon. lib. XIII. c. 9.
 p. 368.

πλήγματι] Paulus τραύματι.

πλήξας] Verbum de scorpio maxime adhibetur. Io. Chryſoſtom.
 Homil. in Matth. IV. p. 26.

σκόρπιος] Petrus de Apono de cur. diverſ. venenor. c. 60. et ejus
 bezour eſt corpus ſcorpionis, tritum et ſuperpoſitum loco. Chari-
 to lib. VI. c. 3. p. 102. ὅτι ὁ τρώσας αὐτὸς ἰάσεται. de amore
 Muſueus vs. 198. Poſſet tamen apud noſtrum abeſſe vox σκόρ-
 πιος, nam participia activa praefixo articulo in nomina trans-
 eunt, ut notavit Elſnerus ad Matthaei c. XIX. 4. ac tunc
 ſubſtantivum ex antecedentibus ſubintelligitur. Additur a no-
 ſtro ſαφηνείας gratia ut c. 271. καὶ τὸ ἥπατος τὸ δακτύλος
 κυνός.

λειοτριβηθεὶς] Codd. A. et C. λειοτριβής.

Subsequitur etiam ipsos sudor et horroris quidam sensus, et tremor et extremorum refrigeratio et inguina attolluntur. His lac ficulneum confestim vulneri instillatum medetur. Imo scorpio ipse exacte contritus, et super vulnus impositus. Deinde sal quoque tritus cum lini semine applicatur. Vel sulfur ignem non expertum cum terebinthina, vel galbanum, vel calamentum tritum. Prius vero in potu assumant, aristolochiam cum vino, vel calaminthae decoctum, vel rutam cum vino. Huc quoque facit argenti spuma praeter opinionem ictui subito imposita. Balnei item frequen-

πλήγματι] Utitur noster iterum hac voce cap. seq. et paulo ante. Nicetas Choniat. Annal. lib. V. p. 172. καὶ ἢ καίριον μάλα τὸ πλήγμα.

λαῖον] Codd. A. et C. λύον. Hippocrates Geopon. lib. XVI. c. 20. Theod. Priscianus lib. I. c. 24. p. 96. ed. cl. Bremhold.

ἄπειρον] Codd. A. et C. ἄπειρον.

τερεβινθήνη] Codd. A. et C. τερεβινθήνης.

χαλβάνη] Codd. A. et C. χαλβάνης.

ἐπιτιθέμενη] Codd. A. et C. ἐπιτιθέμενα, recte.

λαῖα] Paulus τελεία, ex nostro emendandus.

ἐπιτιθέμενη] Cod. D. καταπλασσομένη.

προποτισέον] Quae sequuntur usque ad λιθάργυρον, exulant e Codd. A. et C. Cod. E. ἡ ἀριστολογία σὺν οἶνῳ, ἡ γεντιάνης λαῖαν σὺν οἶνῳ, ἡ καλαμίθην λαῖαν καταπλασσομένην, ἡ γλίχωνος ἀφέψημα.

καλαμίθης] Cod. D. γλίχωνος. Aelianus H. A. lib. IX. c. 26.

ἡ πήγανον] Cod. D. ἡ δάφνης λαῖα.

λιθάργυρον] Codices MSS. ἄργυρος et ita quoque Paulus; παραδίδονται, haec τὴν τῆς ἀρχαίας χειρὸς, nam legend. δακτυλίδιον ἄργυρος cuius emendationis fundus est. Drophanes Geopon. lib. XIII. c. 9. τὴν δὲ ἀπὸ σκορπίου πληγὴν θεραπεύσεις ἄργυρῳ δακτυλιδίῳ τὸν τόπον σφραγίζων. conf. c. 264. et Aelianus H. A. lib. V. c. 47. De anulīs magicis vid. Salmasius ad Vopiscum p. 457. et Rob. Keuchenius Proleg. ad Q. Ser. Samonicum p. 67. in primis Io. Kirchmannus de Annulis c. 21. p. 198. Scaliger ad Manilium p. 397.

προστίθεν] Leg. προστεθῆν. Codd. A. C. et F. προστεθῆς. Cod. D. ἐπιτεθῆς.

τῷ δῆγματι παραδόξως. Λατρὰ δὲ συνεχέσσερα, καὶ οἰ-
νοποσία μετὰ κρέατος. Σύνθετα δὲ βοηθήματα. Θεία
ἀπύρκα κυάμει ἀιγυπτίᾳ μέγεθος, μετὰ πεπέρεως κόκκων
ἤ. σὺν οἴνῳ πινόμενα, ἢ μελάνθιον, καὶ κύμινον, καὶ
ἄγνη σπέρμα ἴσα μετ' οἴνου, δίδω δὲ καὶ τὴν θηριακὴν.

ΠΕΡΙ

δῆγματι:] leg. πλήγματι. vulgatam lectionem tamen tuentur co-
dices MSS.

παραδόξως] Iungendum cum verbo praecedente ποιᾷ. Non puto
autem Nonnum commendare voluisse auxilium quod, ut cum
Guinterio vertit Martius, praeter opinionem juvaret: unde ver-
to mirabiliter, θαυμασῶς, ita cap. 36. πᾶν θαυμασὸν dixit.
Glossarium Philoxeni v. 141. παραδόξως, mirabiliter. Inscriptio
apud Gruterum p. CCCXIII. 10.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΕΡΜΟΠΟΛΕΙΤΗΝ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ ΠΑΝΚΡΑΤΙΑΣΤΗΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΝΕΙΚΗΝ
ΠΑΛΛΙΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ.

ubi Gruterus vertit admirabilem, sed vide notata Gaulmino ad
Eustathii Erot. p. 27. Suidas et Phavorinus παραδόξον, ἀπροσ-
δόκητον, θαυμασόν. Mirifice dixit Apulejus de vir. herb. c. 46.
Adjectivum παραδόξον non infrequens in inscriptionibus, ut
apud Wheelerum Itinerar. T. I. p. 248.

ΜΑΡΚΟΥ ΟΥΛΠΙΟΥ
ΔΗΜΑ ΠΑΡΑΔΟΞΟΥ

quod vertit vir doctus Marcus Ulpius Dama Paradoxus. Leg.
ΔΗΜΑΨΧΣ παραδόξ, Tribuni pl. eximii. Aelianus H. A.
lib. I. c. 22. ὁμως δῶρον ἐκ φύσεως εἰλήχτι παραδόξον. Isido-
rus Pelus. ep. 434. παραδόξον ἐστίν, ὃ βέλτερε, τὸ τῆς κρε-
τύσεως δόξης κρεῖττον, καὶ τῆς συνήθους ἀλλότριον. θαυμασόν
et παραδόξον iunxit Io. Chrysostomus in Genes. c. 7. p. 44.

δε:] Omittunt Codd. A. et C. Cod. D. τέ.

οἰνοποσία] addit Cod. E. πλείω.

quentior usus et vini potio diluti. Composita vero auxilia haec sunt. Sulfuris ignem non experti, fabae Aegyptiae pondus, cum piperis granis octo cum vino ebibitum. Vel melanthium, vel cuminum, vel viticis semen pari portione cum vino. Theriaca postremo quoque exhiberi potest.

ADVER-

κράματος] Cod. D. πολλή. Codd. A. C. et E. delent.

σύνθετα] Cod. D. σύνθετα δὲ τῶτο κ βοηθήματα, quae verba ab-
sunt a Codd. A. et C. eorum loco novum inchoatur caput:
περὶ σφαλλαγγίων θέματα σκορπισπλήκτας.

ἀπίρα] Codd. ἀπείρα.

αἰγυπτίς] Codd. A. et C. αἰγύπτis. *Salmasius* ad *Solinum* p. 689.
Hier. Mercurialis Var. Lect. lib. II. c. 6. *Olearius* ad *Philostro-*
tum V. A. lib. III. c. 6. p. 98.

κόκκων] Cod. D. κόκκα. Codd. A. et C. κόκον. Cod. E. κόκκων, ἢ.

πινόμενα] Codd. A. et C. πινόμενον, reliqua desiderantur.

ἢ] Cod. D. ἄλλως. Cod. E. delet ἢ.

μελάιθιον] Cod. D. μελάιθη.

ἀγνός] *Aelianus* H. A. lib. IX. c. 26. cum vino exhiberi quoque
vult *Rufus* Ephes. de renum adfect. c. 8. p. 8.

ἴσα] delet Cod. D.

οἶνος] addit Cod. D. πινόμενα.

θηριακὴν] *Ant. Benivenius* de addit. morb. caus. c. 56. „Famulus habui, qui scorpione ictus tanto subito ac tam frigido
„sudore toto corpore perfusus est, ut argentissima nive sese
„opprimi quereretur. Verum cum argenti illi solam *theriacam*
„ex vino potentiori exhibuissem, illico curatus est.” Verba
οἶνος δὲ καὶ τῇ θηριακῇ de suo addidit noster.

ΠΕΡΙ ΦΑΛΑΓΓΙΩΝ

καὶ ἀραχνίων.

Κ Ε Φ. ΣΟ'.

Τῶν Φαλαγγίων πλείονων ὄντων κατὰ γένος· τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν καλεῖται ῥάγιον· τὸ δὲ μυρμήκιον· τὸ δὲ κρανοκολάπτης τὸ δὲ σκληροκέφαλον· τὸ δὲ σκυλήμενον. Κοινὰ δὲ εἰσι τὰ παρακολουθῶντα συμπτώματα τοῖς ὑπ' αὐτῶν πληγῆσι· λεπτόν γὰρ φαίνεται τὸ πλῆγμα καὶ δυσθεώρητον, οἷδμα πελεῖον ἢ ἐρυθρόν, ψύχος περὶ ὅσφυν καὶ γόνατα καὶ ὠμοπλάτας· τισὶ δὲ καὶ ἔμετος ὑδατώδης ἀραχνίοις ὅμοια· ποτὲ δὲ καὶ δι' οὐρων καὶ διὰ γαστρὸς τοιαῦτα ἀποκρίνεται. Βοηθῶνται δὲ τῷ λουτρῷ θερμῷ,

Cap. CCLXX. Cod. E. μβ' et in indice σνζ'.

Φαλαγγίων] Codd. A. et C. σφαλαγγίων omittis reliquis. Cod. D. Φαλαγκίων.

ἀραχνίων] Antholog. lib. I. epigr. 8.

Φαλαγγίων] Phalangiorum genera ex Schol. Nicandri ad Ther. vs. 716. enumerat H. Valesius ad Harpocratonis Lex. p. 193. Noster quaedam hic ex Paulo retulit, plurima ex Aëtio. Dioscorides lib. VII. c. 5. Xenophon memorab. lib. I. c. 3. p. 32. Aristoteles H. A. lib. IX. c. 39. Celsus lib. V. c. 27. Plinius lib. XXI. c. 9. Agatarchides apud Photium p. 1357. Strabo lib. XI. p. 768 et lib. XVI. p. 1118. Clemens Alex. Paedag. lib. III. c. 11. p. 301. Paulus lib. V. c. 6. Aelianus H. A. lib. XVII. c. 11. et c. 40. Solinus Polyh. c. XVII. p. 147. Philus c. LXVI. p. 240 Moschopulus περὶ χειρ. p. 200. Thom. Monfetus Theatr. insect. lib. II. c. 12. p. 217 Salmasius ad Solinum p. 70. Sam. Hassenreffer de cutis affect. lib. III. c. 7. p. 447. Nunnescius ad Phrynichum p. 26.

πλείονων] Codd. A. et C. πλείων.

γὰρ] delet Cod. D.

ῥάγιον] Codd. A. et C. ῥάγιος. Aelianus H. A. lib. III. c. 36. ῥάγιος cluit Nicandro Ther. vs. 716. ubi vid. Schol. conf. Nunnescius ad Phrynichum p. 26. Spon petit Dictionnaire p. 391. Aragnée, Roga, Anafandis, ἀναφάντης, à Athenes. Addunt Codd. A. C. et E. τὸ δὲ λύκος.

μυρμήκιον] quae sequuntur usque ad κοινὰ exulant e Codd. A. et C. Nicander l. c. vs. 747.

ADVERSVS PHALANGIORVM

ET ARANEARVM ICTVS.

CAP. CCLXX.

Phalangiorum plura sunt genera. Aliud enim veluti parvus est acinus, aliud lupum etiam repraesentat, aliud formicam refert, aliud bestiolae lucernis advolitantis simile, aliud duro est capite, quoddam vero vermem refert. Communia tamen sunt symptomata quae ipsorum ictus subsequuntur. Ictus enim levis apparet et difficulter sub aspectum cadit, tumor mollis, lividus vel rubeus, frigus circa inguina et poplites et scapulas. In quibusdam etiam vomitus aquosus, et telis aranearum similis. Talia per urinas et alvum quandoque

νεφροκολάπτῃς] Schol. Nicandri ad Ther. vs. 760.

σκληροκέφαλον] Nicander l. c. vs. 765.

σκαλήμενον] Cod. D. σκολίχιον. Cod. E. σκαλήχιον. qui veram lectionem sistit.

εἰσι] delent hoc verbum Codd. A. et C.

παρὰ κολοῦθ' ἔντα] Codd. A. et C. ἀκολαθ' ἔντα.

πλήγμα] Codd. A. et C. πλάσμα.

ψύχος] Cod. D. ψύχος τε. Cod. E. καὶ ψύχος.

περὶ] omissum in Codd. A. et C. Cod. E. περὶ τὴν.

γόνάτα] conf. Antholog. lib. I. c. 4. epigr. 8.

δὲ] abest a Codd. A. et C.

ἔμετες] Cod. D. αἵματος ὕδατ' ὄδεις.

ἄρα χύσις] vid. Ammonius p. 24. subaud. μέτοις. Aelianus H. A. lib. I. c. 21. Nicander l. c. vs. 732. Apulejus Metam. lib. IV. p. 98. fauces diutina fame saucias et arancantes vehementer exerceo.

ὅμοια] Cod. E. ὁμοίως.

δὲ] Delent Codd. A. et C.

τοιαῦτα] Codd. A. et C. τὰ τοιαῦτα.

ἀποκρίνεται] Cod. D. ἐκκρίνεται.

θερμῶ, καὶ σπόγγοις ἐξ ὀξυκράτου θερμῷ προστιθεμένοις·
κατάντλει δὲ τὴν πληγὴν ἀφεψήματι τριφύλλου, καὶ
ἐλαίου θερμῷ· κατὰπλασσε δὲ βολβὸν ἢ πολύγονον, ἢ
πράσσα, ἢ κριθίνον σὺν δάφνης φύλλοις καὶ οἶνω, ἢ κό-
νυζαν, ἢ οἶνῳ τρυγίαν σὺν κριθίνῳ, ἢ πήγανον ἄγριον σὺν
ὄξει. Ποτισέον δὲ τὰς φαλαγγιοδήκτας, κυπαρίσσεα
κλώναις λείαις σὺν οἶνῳ καὶ ἐλαίῳ, ἢ ἄνισον, ἢ κύμινον,
ἢ δαῦνον, ἢ μελάνθιον, ἢ ὑδύοσμον σὺν ὄξει, ἢ σάμψυ-
χον καὶ τὴν θηριακὴν.

ΠΕΡΙ

σπόγγοις] addit Cod. D. θερμοῖς ἐξ ὀξυκράτου.

θερμῷ] Cod. D. θερμοῖς.

προστιθεμένοις] Codd. A. et C. προτιθέμενος. Cod. D. προστιθέ-
μενος, addunt Codd. A. et C. ὠφελεῖ.

κατάντλει] Cod. D. χερῇ. Codd. A. et C. καταντλεῖν.

ἀφεψήματι] Cod. E. δι' ἀφεψήματος.

τριφύλλου] Codd. A. et C. περὶ φύλλον. Desiderantur in iis quae
sequuntur usque ad καὶ οἶνω. Dioscorides lib. III. c. 117. Pli-
nius lib. XXI c. 21. Ex facile parabilibus haec formula cum
trifolium ubique crescat. Alciphron. epist. MS. ἦν δὲ καὶ τοῦ-
δαφος λατῶ καὶ τριφύλλῳ μαλθακόν.

κατὰπλασσε] Cod. D. καὶ καταπλάσσειν βολβῶ, et eodem casu
reliqua. Cod. E. καταπλάσας.

doque excernuntur. Iuvantur balneo calido et spongiis ex posca calida impositis. Vulnus vero irrigetur decocto trifolii et olei calidi, vel bulbum, vel polygonum vel allia, vel farinam hordeaceam cum lauri foliis et vino, vel conyzam, vel vini secem cum farina hordeacea, vel rutam sylvaticam ex aceto ad cataplasmatis modum inducito. Potionibus vero utantur ii qui a phalangiis icti sunt ex cupressi furculis tritis cum vino et oleo, vel aniso, camino, dauco, melanthio vel mentha cum aceto vel majorana, et theriaca.

DE

ἢ κοινύζαν] Codd. A. et C. κοινίζης.

ποτισέον] πότιζε omissa particula δὲ Codd. A. C. et E.

κυπαρίσση] Codd. A. et C. κυπαρίσς. Plinius lib. XXIV. c. 6.

κλώνους] Codd. A. et C. κλώνας λέε. Cod. E. κλώνες.

λείαις] Cod. E. λεία, et post εἶναι ponit.

ἢ ἄνισον] Codd. A. et C. καὶ ἄνισον.

κύνινον] Codd. A. et C. κήμινον.

δαῦκον] Carent hac voce codd. MSS.

μελάνθιον] Codd. A. et C. μελάνθη ἢ ὀδύσμον.

τριπικνὴν] addit Cod. D. καὶ χεῖαν καὶ διδοταν.

ΠΕΡΙ ΔΑΚΕΤΩΝ ΘΗΡΙΩΝ,
περὶ λυσσοδῆκτων καὶ ὑδροφόβων.

Κ Ε Φ. ΣΟΑ'.

Λυσσῶσι μὲν οἱ κύνες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν τοῖς σφοδρотеροις καύμασιν, ὡς δέ φησιν ὁ Λύκος ἐν τοῖς ἐπιτεταμένοις κρύεσι· λυσσήσαντες δὲ καὶ πόσιν καὶ βρωσιν ἀποσρέφοντα, καὶ ἐνψωδεις μὲν εἰσὶν, ἔ πίνουσι δέ, σίελον δὲ δαψιλές καὶ ἀφρῶδες ἀφίσκιν· ἄφωνοι δὲ εἰσι, καὶ εὐδὲ τὰς οἰκείας γνωρίζουσιν· ἐφορμῶσι γὰρ χωρὶς ὑλαγμῶ πᾶσι· δακνόντες δὲ εὐδὲν παραχρῆμα ὀχληρὸν φαίνε-

Cap. CCLXXI. in Cod. E. numerus est omissus in margine, in indice vero est συν'.

περὶ] Codd. A. et C. περὶ δακετῶν λυσσοδῶν κυνῶν ἢ ἐτέρων. Cod. D. περὶ δακύντων (tabula δακύντων) θηρίων καὶ περὶ λυσσοδῆκτων, καὶ ὑδροφόρων. Cod. E. περὶ τῶν δακνόντων. Caput hoc excerptum ex Pauli lib. V. c. 3. quem praecitit Dioscorides lib. VII. c. 1. Celsus lib. V. c. 27. Plinius lib. II. c. 40. et lib. VIII. c. 40. Caelius Aurel. acut. morb. lib. III. c. 11. Alexander Aphrod. lib. I. probl. 76 Aelianus H. A. lib. VIII. c. 9. et IX. c. 15. Pollux lib. V. c. 8. Antigonus Caryst. Hist. Mirab. c. 102. p. 81. Plutarchus T. III. p. 1774. Philostratus V. A. lib. VI. c. 43. p. 278. Io. Brodaeus Miscell. lib. IV. c. 19. et lib. VI. c. 28. Th. Reinesius Var. Lect. lib. I. c. 16. Lev. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. III. c. 5. p. 303. Nic. Tulpius Obs. Medic. lib. I. c. 20. Stalpart van der Wiel Obs. rarior. Cent. I. obs. 100.

περὶ λυσσοδῆκτων] Cod. E. καὶ λυσσοδῆκτα.

κύων] Schol. Theocriti ad Idyll. IV. vs. 11. τὸ λυσσῶν ἴδιον τῶν κυνῶν. sed vid. Amatus Lusitan. Curat. medicinal. Cent. VII. cur. 41. De euis Porphyrius de Abstin. lib. III. 7. p. 231. et p. 277. De iis, bobus et ovibus Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. III. ep. 48. p. 198. Quin et muraenas inter pisces rabie tentari scribit Io. Brugemannus de re cibari. lib. XIX. c. 17. p. 1034. De ovibus Apulejus Metam. lib. VI. p. 145. Ceterum genere masculino noster οἱ κύνες, foeminino Apulejus Metam. lib. IX. p. 218. ut solent graeci saepissime. vid. N. Heinsius ad Ovidii Metamorph. lib. III. vs. 140. et Miscellan. Observ. T. I. p. 166.

ἐν] Dioscorides ἐνίοτε. Paulus ἐοῖ' ὅτε καὶ, unde et apud nostrum malim καὶ.

DE ANIMALIBVS

QVAE MORSV LAEDVNT, ET DE RABIOSI CANIS MORSV,
ET AQVAE TIMORE, QVAM ὕδροφοβίαν
VOCANT.

C A P. CCLXXI.

Canes in rabiem aguntur, ut plurimum flagrantissimis aestibus, et ut Lycus affirmat, in intensis frigoribus. Rabiosi autem potum et escam averfantur, er sibi quidem cruciantur, sed non bibunt. Salivam vero tenuem et spumantem emittunt. Praeterea non latrant et familiares ipsos non agnoscunt. Irruunt etiam in omnes, sed absque latratu. Morsi vero primum nullam percipiunt molestiam, sed tandem tamen

X 2

affectu

κλύμασι] Aelianus H. A. lib. VI. c. 20. ἀλλ' εἰς τὰ κλύματα ἄγχει τίχτειν σκορπίους. conf. lib. IX. c. 55. Plutarchus T. IV. p. 259. ἄερα ξηρότητι καὶ δριμύτητι φαῦλον ὑπὸ πνευμάτων καὶ καυμάτων. Arrianus de Exped. Alex. M. lib. III. c. 7. p. 113.

Φησιν] Codd. A. et C. ὡς δὲ φασί τινες. καὶ ἐν.

Λυκός] Duo hujus nominis medici exstiterunt, quorum alter Macedo laudatur Galeno, vid. Iac. Douglus Bibliogr. Anatom. p. 14. alter Rheginus, ut perhibet Antigonus Caryst. Hist. Mirab. c. 154. qui animalium proprietates potissimum exquisivisse videtur, ut patet ex Plinii lib. XX. c. 20. conf. Bernier Essais de Medecine P. I. c. 4. p. 99. Dan. Clericus Hist. Medic. P. III. lib. II. c. 3. p. 659. Cod. E. λύκιος, καὶ.

ἐπιτεταγμένοις] Codd. A. et C. ἐπιτεταγμένοις.

εἰσὶν] Codd. A. et C. εἰσὶ.

δαψιλές] Paulus καὶ δαψιλές. conf. Petr. de Apono cur. divers. venenor. c. 65.

δὲ εἰσὶ] δὲ abest a codd. MSS. Vind.

οὐ πίνουσι] Paulus οὐ ποτιχοί.

καὶ οὐδὲ] Paulus καὶ οἷα ἄφρονες οὐδὲ.

γιν] Codd. D. et E. δὲ. abest a codd. A. et C.

δακόντες] Cod. D. δακέντων. Paulus δάκνοντες.

οὐδὲ] Codd. A. et C. παραχρῆμα οὐδὲν. Pro φαίνεται Paulus habet φερεται, quod nostro redonandum ut constructioni satisfiat,

Φαίνεται, ὕστερον δὲ πᾶθος ἐμποιοῦσι τὸ καλῶμενον ὑδρο-
φοβικὸν ὃ συμπίπτει μετὰ σπασμὸν καὶ τὸ ὕδωρ φεύ-
γεται, ὀρῶντες τὲ καὶ προσφερόμενον, ὡς οἶδαμ, τὸν
δακόντα κύνα ἐν τοῖς ὕδασι εἰκονίζεσθαι. Τῶν δὲ ἐμπε-
σόντων εἰς τὸ πᾶθος εὐδέναι οἶδαμεν περισωθέντα· ὡς τὰ
πολλὰ δὲ περὶ τὴν τεσσαρακοστὴν ἡμέραν εἶωθεν ἐνσκόπ-
τειν, τισὶ δὲ μετὰ ἑξ μηνῶν. Εὐρήσεις δὲ πρότερον κυ-
νὸς ἐστὶ τὸ δῆγμα, ἢ οὐ. κάρυα βασιλικὰ λειώσας, κατὰ-
πλῆσσε τὸ ἔλκος: τὸ δὲ ἐξῆς παραθέσεις βρῶσιν αλέκτο-
ρι·

sint, et frequenter haec duo verba permutata fuerunt, quod
etiam docuit Iac. G. oporus ad *Arrianum* de Exped. Alex. M.
lib. VII. p. 281. *Aelianus* de affect. spir. animal. lib. I. c. II.
p. 43. οἶδα δὲ καὶ αὐτὸς ὡς τῶ τοιαύτῳ πᾶθος αἰσθεὶς καὶ πρὸ
τῶν ὀφθαλμῶν τοιαύτ' αἰττα ἐνορῶν φαινόμενα. ubi codex MS.
Leidenlis, φερόμενα habet. conf. c. 179. et 203. Cod. E. πα-
ραχρῆμα αὐτὸν ἐπιφύροσιν ἐχλήκον. *Achilles Tat.* lib. IV. p. 225.
καὶ γὰρ ἐπιδεύτερα φερεται. ubi codices MSS. φαίνεται habent.

δε] Codd. A et C. δὴ.

καλῶμενον] Cod. E. λεγόμενον.

ὑδροφοβικόν] Cod. D. ὑδροφόβητον. mox leg. cum *Paulo* μετὰ
σπασμῶν.

συμπίπτει] *Heliodorus* lib. VII. c. 361. καὶ ἢ τις ἐπιζητήσει, κα-
κοῦσά με κατ' ἀγρόν περ συμπεσόντα ἀπάγγελθε. leg. συμπί-
σονται τὰ, pro τινά.

φεύγεται] Codd. A. et C. φεύγοντες. Cod. D. φεύγουσι. ac sic
Paulus et Cod. E. sed recentiores passivis active uti monui supra.
Callinus Quaelst. Med. 73. M. *Antoninus* lib. VI. c. 43. *Epiphra-
nus* de XII geminis p. 233. *Apulejus* *Metam.* lib. IX. p. 229.
cel. *Grunerus* *morb. antiquit.* p. 234.

ὀρῶντες] Codd. A. et C. αἶροντες. τὲ omittit Cod. E.

προσφερόμενον] Codd. A. C. et E. προσφερόμεται ac ita quoque
Paulus, optime.

εἰκονίζεσθαι] *Paulus* *Silentiarius Anthol.* lib. VII. epigr. 48. Ver-
bo hoc usus est *Schol. Sophoclis* ad *Oed. Tyr.* vs. 1718.

ὑδάριον] Codd. A. et C. εἶδομεν. *Pollux* I. c. ἄνθρωπος δὲ μένος,
ὃν ἀνὺ καδύων περιγίγνεται. *Paulus* I. c. οὐδὲν ἴσμεν περι-
σώοντα, πλὴν ἑξ ἰσχυρίας ἑνα ἢ δύο. μεμαθήκαμεν. *Themison* sa-
natus fuit et alium refert discipulus ejus *Eudemus* apud *Diosco-
ridem* I. c. qui pharmacopola fuit et anulus vendebat contra
vene-

affectu quodam corripuntur, quem ὕδροφοβίαν, hoc est, aquae metum appellant, quem nervorum distentio comitatur et aquae fuga, dum vel vident eam vel admonentur et canis qui morsum intulit in aqua videtur repraesentari. At ex iis qui in hunc affectum inciderant, nullum supervixisse novimus. Ut plurimum vero circa quadragesimum diem ingruere solet. Quibusdam etiam post sex menses. Sic autem deprac-hendes morsus rabiosi canis fuerit, an non. Iuglandis nuces tritas ulceri obducito. Sequenti die hanc escam

X 3

gallo

venenatorum morsus, vid. Schol. *Aristophanis* ad *Plut.* vs. 884. conf. *Scribonius Larg.* c. XLII. 171. et *Caelius Aurel.* l. c. c. 16. *Polemon* Philosophus videtur revaluisse, quippe qui senex phthisi occubuerit, vid. *Diogenes Laërt.* lib. IV. p. 264. de milite quodam id refert *Plinius* lib. XXV. c. 2.

περί] delent codd. MSS.

ἐνσκήπτει] Leg. ἐσκήπτειν, ac ita Cod. D. Codd. A. et C. σκήπτειν.

τισὶ δὲ μετὰ] Cod. E. τισὶ, ἢ μετὰ.

τῷ μηνί] Post tertium mensem elapsum historiam narrat *Amatus Lusit.* Curat. Medicinal. Cent. VII. cur. 41. diutius latuisse observavit *Petr. Borellus* Hist. et Observ. Cent. I. obs. 74. Cod. D. τισὶ δὲ καὶ μετὰ. et *Io. Langius* Epist. Medic. lib. I. ep. XV. p. 67.

πρότερον] *Paulus* πρότερον. Cod. D. καὶ πρότερον.

κυνὸς] Codd. A. et C. λυττοντος κυνός. Codd. D. et E. λυττῶντος. et *Paulus*. bene.

εἰς] Codd. A. et C. εἰς τὸ. *Paulus* εἰς.

δῆγμα] Codd. A. et C. δᾶγμα.

ἢ οὐ] Perperam omissum in Codd. A. et C. ἢ tantum agnoscit Cod. D.

κάρνα] Codd. A. et C. κάρνα. Cod. D. addit οὖν.

τὸ δὲ] Leg. τῷ δὲ, nempe ἡμέρῃ. quod confirmant Codd. A. C. et E. et *Paulus*. Cod. D. τὴν δὲ, et addit ἄρας.

παράδοσις] Leg. παράδεις εἰς, ut apud *Paulum*. Codd. A. et C. παράδεις εἰς. *Plinius* lib. XIII. c. 8. *Petr.* de *Apono* cur. divers. venenor. c. 65.

ρι· καὶ εἰ μὲν μὴ λυττῶν ἢ ὁ κύων, ζήσεται ἡ ὄρνις· εἰ
 δὲ λυττῶν ἢ, τῇ ἐξῆς τεθνήξεται. Ἐπιτίθει δὲ τὸ διὰ
 πίστεως καὶ οὐρα, καὶ ὁποπάναιος καὶ βάλσαμον ἢ σκό-
 ροδα κατὰπλασσε ἢ κρόμμυα μετὰ ἁλῶν ἢ τέφραν κλη-
 ματίνην μετ' ἐλαίᾳς ἢ ἡδύσμον, ἢ μελισσόφυλλον, ἢ
 τέφραν συκῆς. Ἀπονίπτειν δὲ τὸ ἔλκος χαυμύλα
 ἀφεψήματι, ἢ λαπάθῃ· τινὲς δὲ καυτηρίῳ τὸ ἔλκος καί-
 ρσι. Προποτίζειν δὲ αὐτοῖς ἅπλᾳ μὲν τὸ λύκιον, καὶ
 τὸν ὀπὸν τῷ σιλφίῳ, καὶ σκόροδον, καὶ πόλιον. Σύνθε-
 τα δὲ ταῦτα καρκίνων ποταμίων καυθέντων δραχμ. β'.
 γεντιανῆς ρίζης δραχμ. α'. μετὰ οἴνῳ ἀκράτῃ πότιζε ἡμέ-
 ρας τέσσαρας. Καλὴ δὲ καὶ ἡ Θηριακὴ· δίδω δὲ καὶ τὴν
 δια

ἦ] Codd. A. et C. ἦ.

ἡ ὄρνις] *Paulus τὸ ὀρνίθιον. In animalibus experiebantur veteres*
quae venenata putabantur. vid. Suetonius lib. V. p. 566. ὄρνις
recte interpretes gallo vertit, vid. L. Bos Animadv. ad Script. Gr.
p. 54. Κατοικιδίος ὄρνις Io. Chrysostomus in Psalm. CXIV. p. 764.

ἐπιτίθει] Cod. D. ἐπιθετέον οὖν.

δὲ τὸ] δὲ omissum in Codd. A. et C.

βάλσαμον] Codd. A. C. et E. et *Paulus. βλσάμω. Cod. D. addit*
χευτέον.

κατὰπλασσε] Cod. D. κατὰπλαστέον.

ἢ κρόμμυα] delent Codd. A. et C. ἦ. Cod. D. ἄλλως. Cod. E.
 ἄλλο. *Macer lib. I. c. 7.*

τέφραν] Codd. A. et C. τέφρα κληματίνην. delet Cod. D.

ἡδύσμον] Codd. A. et C. ὀδύσμον.

τέφραν] Codd. A. et C. τέφρα. Cod. D. ἥτε.

συκῆς] addit Cod. D. ἢ κλήματος.

ἀπονίπτειν] Cod. D. ἀπονιπτέον.

ἀφεψήματι] Codd. A. et C. ἀφ᾽ ἑψημα.

λαπάθῃ] Codd. A. et C. λάπαθον.

καυτηρίῳ] Codd. A. et C. καυτηρίον. Cod. D. καυτηρίοις. Cod. E.
 καυτήρις. *Paulus καυτηρίοις σιδηροῖς. Καυτή Nicetus Chroniat.*
Annal. p. 46.

προποτίζειν] Quae sequuntur usque ad καλὴ desiderantur in codd.
 A. et C.

δὲ] Cod. D. τὸ αὐτὸς, ac ita quoque *Paulus.*

gallo appones. Et si quidem rabiosus canis non fuerit, vivet: si vero rabiosus, postridie morietur. Imponi etiam potest quod ex pice constat emplastrum et aceto et opopanace et balsamum, vel allia, vel cepae cum sale, vel cinis sarmentaceus cum oleo vel menta, vel melissa vel fici cinis. Ulcus vero aqua abluere oportet, in qua decoctum sit chamaemelum vel rumex. Quidam etiam ulcus cauterio adurant. Simplicia vero in potu offerri possunt, lycium, laseris succus, allium et polium. Haec vero composita sunt. Cancrorum fluviatilium combustorum drachmae duae, radicis gentianae drachma, cum vino meraco per quadriduum bibuntur. Theriaca quoque salubriter adhi-

X 4 betur.

αὐτοῖς] Cod. E. αὐτὰς.

λύκισιν] Cod. D. λύκισιν.

δὲν] Scribonius Larg. c. 42. 174.

σκόροδον] Cod. D. σκόροδον. leg. ut apud Paulum σκόρδιον. nam ante jam allii ineminit.

πόλιν] Cod. D. πύλιν.

καρχίναν] Cod. D. καρχίνους ποταμίους κεκαυμένους. Cod. E. καρχίνους ποταμίους καύσας. De marinis Georg. Pisides Hexaem. vs. 1530. Multum his tribuit Lev. Lemnius de occult. natur. miracul. lib. III. cap. 7. p. 315. et Alex. Pedaeomontanus apud Schenckium Observ. et Experim. Cent. VI. 79. p. 340. Priscianus lib. II. c. 8. Petr. de Apono loc. cit. conf. Matthiolus ad Dioscoridis lib. II. p. 280. Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. IV. ep. 16. p. 65. conf. R. Mead. Venen. p. 83.

ἀκράτῃ] Cod. D. εὐκράτῃ.

καλὴ δὲ] Codd. A. et C. δὴ. Ita solent in primis recentiores ubi quid commendant: hoc est probum, vel ut vulgus, probatum est, quo sensu etiam usurpatum hoc adjectivum Theognidi vs. 1101.

Εἰς βέλτανον δ' ἐλθὼν, παρατρεβόμενός τε μολίσδῳ,
χρυσὸς ἀπέφθον ἐὼν, καλὸς ἀπασιν ἔσθ.

Iul. Africanus Cesto apud Grammium epist. ad Io. Alb. Fabricium in Sylloge Nov. Eristarum Norimberg. cl. Uhlil lib. III. p. 596. καὶ ἐστὶν οἶνος καλός, conf. noster c. 9. Auctor Anonymus illustr. Simo de Hydrophobia c. 3. p. 5. ἀρίστη καὶ ἡ θερικκὴ.

διὰ κολοκυνθίδος ἱερὴν, μετὰ ἀφεψήματος ἐλελίσφάκῃ,
ἢ τῆς σιδηρεΐτιδος τῆς ἡρακλείας, ἢ καὶ ἄλυσσον καλῶσι.
Τινὲς δὲ καὶ τῇ ἥπατος τῆ δάκρυτος κυνὸς ἔδωσαν Φα-
γηῆν. Φύλασσε δὲ ἀνεπέλωτον τὸ ἔλκος μέχρις ἡμε-
ρῶν μβ.

ΠΕΡΙ ΣΚΟΛΟΠΕΝΔΡΑΣ

χ ε ρ σ α ί α ς καὶ θ α λ α σ σ ί α ς.

Κ Ε Φ. Σ Ο Β'.

Ἐπὶ τέτων κοινῶς μὲν ὁ ἐν κύκλῳ τόπος τῆ δὲ γ-
ματος πελεῖσται καὶ ἐπαίρεται· ἐλεῖσται δὲ δυσάλως
καὶ

κολοκυνθίδος] Codd. A. et C. κολοκυνθίδος.

ἐλελίσφάκῃ] Codd. A. et C. ἐλελίσφάκῃς.

σιδηρεΐτιδος] Codd. A. et C. σιτερήτιδος. Cod. D. σιδηρεΐτιδος.
Dioscorides lib. IV. c. 86. Plinius lib. XXII. c. 17. Matthioli
ad Dioscorid. p. 35c. Io. Longus Epit. Medic. lib. I. ep. 73.
d. 4c3. et lib. II. ep. 37. p. 663.

ἄλυσσον] Paulus διάλυσον.

καὶ] Ignorat Cod. D.

ἥπατος] Sextus Placit. c. 11. Dioscorides lib. II. c. 45. Sed re-
medium parum proficuum, ut patet ex historia quam narrat
Aëlianus H. A. lib. XIII. c. 20.

δάκρυτος] Codd. MSS. δράκρυτος. Paulus δάκρυτος.

ἔδωσαν] Codd. A. et C. ἔδωσαν.

ἀνεπέλωτον] Codd. A. et C. ἀναπούρετον. Cod. D. ἀναπούλω-
τον. Paulus φυλάσσειν δὲ ἀκατούλωτα τὰ μέλη ἐπὶ.

μέχρις] Codd. A. et C. μέχρι. Cod. D. ἕως.

μβ'] Dioscorides Lag. c. XLII. 178. diu tantum dixit aequo ac
Dioscorides lib. II. c. 8. cum nostro sentit Caelius A Cornel. sent.
med. lib. III. c. 11. conf. Lev. Lemnius de occult. natur. mi-
racul. lib. II. c. 23. p. 194. et quic memorat Galenus de Sect.
p. 13. Numquam hunc diem in morbis observant ve-
res. Interitio apud Eusebium Musar. Laudar. lib. II. p. 124.
πρὸς dies centum, α. οὐα dies XL. Græcius DCCCLII. 2. πρὸς
annis XII. diebus XLII. conf. Hippocrates Crac. Praenot. 26c.
et de Septimestri VI. p. 172. ed. Lind. cf. de hoc numero
Th. Bartholin. de puerperio veter. p. 139.

Cap. CCLXXII. Cod. E. nihil adscriptum in mar-
gine, in indice vero σιβ'

σκολοπέδρας] Nicander Ther. vs. 809. Dioscorides lib. VIII. c. 2.
et

betur. Hiera item colocynthidis cum decocto salviae, vel syderitidis heracliae quam et alyssum vocant. Quidam etiam epar rabiosi canis comedendum obtulerunt. Cave vero ne cicatricem ulceri ante quadragesimum secundum diem inducas.

DE SCOLOPENDRA

TERRESTRI ET MARINA.

C A P. CCLXXII.

In his communiter quidem locus ictus circulariter vivescit et attollitur. Exulceratur etiam, sed ita, ut

X 5

diffi-

et lib. IX. c. 4. Numenius apud Athenaeum lib. VII. c. 15. p. 304.

— — καὶ ἰοβόλον σκολόπενδραν.

Isidorus Orig. lib. XII. c. 4. Hadr. Junius de Coma c. IV. p. 353. Scolopendra venenatus vermis, totus pilis obsitus est. conf. Constantinus in Lex. h. v.

Σκολοπένδρα] Cod. D. Σκολοπένδρα. Dioscorides lib. VIII. c. 6. Oprianus Halient. lib. II. vs. 424. Aelianus H. A. lib. IV. c. 22. et lib. VII. c. 55. conf. Theocridae epigr. in Anthol. Constantini Cephal. p. 30. Aetius Tetrab. IV. Sermon. I. c. 15. Paulus lib. V. c. 9. S. Bachartus Hieroz. P. I. lib. IV. c. 6. p. 1079. Grevinus de Venen. lib. I. c. 26. p. 113. iconem ejus non in- elegantem dedit Welschius de vena Medinens. p. 84.

ἐν κύκλῳ] Praepositio redundat, ut alibi apud nostrum et saepe in N. F. observante Alartinio Etymolog. p. 379. Noster c. 272. καὶ πελιδνὸς κύκλῳ. et c. 128. καταπλάτταν δὲ τὸν θόρον καὶ κύκλῳ. Praepositionem quoque addidit Maximus Tyr. Diff. XXXVII. Sect. 8. p. 443.

πελιδνῶτα] Cod. MSS. Vind. πελιδνῶτα. Cod. E. πελιδνῶτα. Quoniam scutuli adferat hic color docet Hippocrates Coac. Praenot. 493. conf. c. 119.

ἐπαίρεται] De manibus scrotrantibus Diodorus Sicul. lib. II. p. 156. ἡ καὶ κατὰ τὰς μύχας (ἢ τὰς ἀκμὰς) τῶν σκαμνῶν ἐπαίρεται ἐν γλῶττι. pro quibus dixit lib. III. p. 221. ἡ καὶ μὴ μετακί- ζεται κατὰ τὸν τῆς ἀκμῆς χρόνον. conf. idem lib. IV. p. 253. Aristotelis Probl. Sect. IX. 1. Subaudiendum εἰς ὕψος. Din Cassius lib. XLII. p. 195. καὶ εἰς ὕψος, ἐπαίρεται. Heliodorus lib. IV. p. 191. αἶσθι μὲν καὶ τοῖς ἀλμασιν εἰς ὕψος αἰετμένοι.

δυσκλήως] Codd. A. et C. δυσκλήως. Cod. D. δυσκλήως. Glossema τῇ δυσκλήως. Cod. E. δυο καὶ καθῶς.

καὶ κνισμῶδες ἔχει ὅλον τὸ σῶμα, ἰδίως τοῖς ὑπὸ τῆς
θαλασσίας σκολοπένδρας δηχθῆσιν, ὑδατοειδῆς καὶ δια-
φανῆς ὁ ὄγκος γίνεται. Τοῖς δὲ ὑπὸ χερσαίας, ἐνερευ-
θῆς. Ἐπὶ τέτοιων ἐπιτιθέναι δεῖ κατὰ τῆς πληγῆς ἄλας,
ἢ πηγανέλαιον ἢ σκίλλαν, ἢ τέφραν σὺν ὄξει· καταντλῆν
δὲ ὀξάλμην, ἢ ἐλαίον θερμὸν. Ποτήματα δὲ ἀριστολο-
χία μετ' οἴνου, ἢ ἔρπυλλον, ἢ καλαμίνθη, ἢ ἄγριον πη-
γανον, ἢ χυλὸς ἀσφοδέλης σὺν οἴνῳ.

ΠΕΡΙ

κνισμῶδες] Codd. A. et C. κνισμῶδης. Paulus καὶ συναΐσθης κνι-
σμῶδης. conf. Aristoteles H. A. lib. IX. c. 37.

ἔχει] pro παρέχει.

ἰδίως] Cod. E. ὁμοίως.

τοῖς] Codd. A. et C. τῆς.

ὑπὸ τῆς] Codd. A. et C. ὑποθαλασσία σκολοπένδρα.

δηχθῆσιν] Codd. A. et C. δειχθῆσιν.

ὑδατοειδῆς] Codd. A. et C. ὑδάτοιειδῆς.

διαφανῆς] Codd. A. et C. ὡφανῆς ὄγκος, omisso articulo. Artic-
ulum pariter delet Cod. E.

ὄγκος] Non est tumor, sed corpus integrum: quidam addere so-
lent τὸ σώματος, quod eleganter reticetur. vid. Casaubonus ad
Athenae. lib. I. c. 5. p. 158. Rufus Ephes. de renum affect.
c. XII. p. 12. τρεφομένον τὸ τὸ ὄγκον.

χερσαίας] Cod. D. ὑπὸ τῆς χερσαίας. Cod. D. addit δηχθῆσιν.

ἐνερευθῆς] Codd. A. et C. ἐνεδρευθῆσιν. Longus Pastor. lib. I. p.
20. aureae ed. Willoison ὅτι λευκὸν καὶ ἐνερευθῆς ἦν. ubi vid.
summi editoris observatio. conf. quae ad nostri cap. XCV. no-
tan. Th. ophthalmus Sinoc. ep. LXXIII. de polypis. τὸς ἐαυτῶν
κατεβίον πλοκάμους, ὅψον ὥσπερ ἀληθῶς ἐμπαραύσκειον τὰ
ἐαυτῶν δυστυχέστατα μέλη. ubi ἀληθῶς est sincerum, non fuca-
tum, ἐμπαραύσκειον vero, quod nullo adparatu eget, sed sem-
per praesto est. Salmasium ad Tertullian. de pallio p. 197.
glossarium vetus in errorem induxit.

ἐνερευθῆς ἐπὶ τούτων] ignorat Cod. E.

ἐπὶ τούτων] Exulant e codd. A. et C.

difficulter deinde curationem recipiat, praeterea pruriginis sensus in toto corpore percipitur, non absimilis ei, quem ii qui a marina scolopendra icti sunt, sentiunt, et tumor aquosus fit et pellucidus, a terrestri, rubeus. Plagae igitur imponi debet sal, vel oleum rutaceum, vel scilla, vel cinis cum aceto, et soveri locus muria cum aceto, vel oleo calido. Potui denique dari aristolochia cum vino, aut serpillum, aut calamintha, aut ruta sylvatica, vel hastulae regiae succus cum vino.

DE

τῆς πληγῆς] *Paulus τὴν πληγὴν. et sic Cod. E.*

πηγαύλαιον] *Codd. A. et C. πήγαυον λύον. Codd. D. et C. πήγαυον λαιον, ac sic Paulus.*

τίφζαν] *Cum non addiderit auctor, qualem cinerem intelligat, cinis quilibet sumendus, communis nempe, nam ut de Nicandro observat Scholiasta ejus ad Alexiph. vs. 197. ἐν δὲ τῷ μὴ λέγειν πλυσθῆσα ποῖον, δηλονότι κοινὸν λέγει. Celsus lib. VII. c. 1. Et si nihil aliud est, cinis quoque ex sarmentis, si is non est, quilibet alius ex aceto.*

ἐξάλμην] *Paulus ὀζάλμην.*

ἐλαιον] *Codd. A. et C. ἐλαίω θερμῷ. ac ita Paulus.*

ποτίματα] *Codd. A. et C. πότμα. et Paulus. Cod. D. ποτίζεν. Forte leg. ποτίσματα ut c. 232. qua voce itidem usus est Schol. Nicandri ad Alex. vs. 43.*

ἀριστολόχιν] *Cod. D. ἀριστολόχιν. Nicander Ther. vs. 509. Cicero de Divinat. lib. I. p. 20. Quid scamnoneae radix ad purgandum, quid aristolochia ad morbus serpentum possit, quae nomen ex inventore reperit, rem ipsam inventor ex somnio; video, quod satis est: cur possit, nescio, qui locus plurimum torfit Petri. Victorium Var. Lect. lib. V. c. 3. confer. Sam. Dale Pharmacol. p. 213. et quos ad c. 36. laudavi.*

χυλός] *Codd. MSS. Vind. χυλόν.*

ἀσφοδέλης] *Codd. A. et C. ἀσφοιδήλης. μετ' εἰν.*

ΠΕΡΙ ΕΧΕΩΝ ΚΑΙ ΕΧΙΔΝΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΟΓ'.

Ἀπὸ δὲ τῶν ἐχέων ἢ ἐχιδνῶν δακομένων, ἢ τῶν
 ὁμοίων ἰσθίων, παρακισλουθεὶ πόσιος, ἐν ἀρχῇ μὲν τῆ
 ὀγκρεΐτος τέπε, μετὰ ταῦτα δὲ τῆ ὅλης σώματος.
 φαίνεται δὲ κατὰ τὸ δῆγμα δύο τρημάτια, μικρὸν ἀλλή-
 λων διεσκηότα, ῥύσις τὸ ἐκ τῆ αἵματος ἰχωροειδής, με-
 τὰ δὲ ταῦτα καὶ ἐλαιώδης· προσγίνεται δὲ αὐτοῖς καὶ
 τρέμος καὶ κέρος, καὶ ψυχρὰ περιῦδρωσις. Ἐπὶ τέτων
 δεῖ χρῆσθαι σπορδοφαγίᾳ, καὶ ἀκρατοποσίᾳ· ἐπιτέτωσαν
 δὲ καὶ πρέσσα καὶ κρέμματα, καὶ τέριχρον· τινὲς δὲ καὶ
 βατρά-

Cap. CCLXXIII. Cod. E. v^o. index σξ'.

ἐχέων] Codd. A. et C. ἐχίδν.

ἀπὸ] Leg. ὅπῃ, ac sic Paulus lib. V. c. 13. ac cod. D. Dioscorides
 lib. VIII. c. 6. et lib. IX. c. 6. Aelianus H. A. lib. X. c. 9.
 Philes de animal c. 70.

ἐχιδνῶν] Codd. A. et C. ἐχιδνῆς. Cod. D. ἢ τῆς ἐχιδνῆς. Schol.
 Sophoclis ad Antigon. v. 532.

δακομένων] Leg. cum Paulo et codd. MSS. δακνομένων.

ἢ τῶν] Cod. D. ὁ τῶν. Codd. A. et C. ἢ ὁμοίων.

πόσιος] Strabo lib. XIII. p. 880.

μετὰ ταῦτα] Cod. D. μετὰ δὲ ταῦτα. Sic quoque Cod. E. et
 addit καί.

ὅλης] Cod. D. καὶ ὅλης. Codd. A. et C. καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

δῆγμα] Codd. MSS. Vind. δαῖγμα.

τρημάτια] Cod. E. τράύματα.

μικρὸν] Codd. A. et C. μικρά.

διεσκηότα] Codd. A. et C. συνεσκηότα.

ῥύσις] Aelianus V. H. lib. VI. c. 6. ῥύσιν τῶ ἐπιγινόμενῃ αἵμα-
 τος ἐκ τῶν τραυμάτων. ubi vid. Kuhnus. Theophylactus Simoc.
 Quaest. Phyl. XII. Schol. Callimachi ad Hymn. in Iovem
 vs 84.

ἐκ τῆ] Leg. ἐκ τέτων, ut exhibent Codd. A. et C. et Paulus. Cod.
 D. αἵματος ἐκ τῆς τῆς.

DE VIPERIS.

CAP. CCLXXIII.

In viperae vero morfu similitumve animalium vi-
ras jaculantium dolor loci statim ab initio sequitur,
mox totius corporis. In morfu vero duo apparent fo-
ramina parvo invicem spatio distincta, fluitque ex his
sanguis humorque saniosus et oleosus. Accedit etiam
tumor, sopor, et frigidi sudores. In his allii esu et
vini meraci potione utendum. Edantur et porri et
cepa et salsamentum. Quidam vero et ranas elixas
pro cibo obtulerunt. In potu vero sumuntur, coagu-
lum

ἰχθυοειδής] Codd. A. et C. ἰχθυοειδής. Cod. D. ἰχθυοειδής. Pau-
lus ἰχθυοειδής, sed noster videtur retulisse ad ἰχθῆς, sic c. 250.
contra ad oroninum substantivum quod praecessit c. 256. So-
phocles Philoct. vs. 701. et ibi Schol.

ἐλαυνδής] Codd. MSS. Vind. ἐλαυνδής et Paulus. Cod. E. ἐλαυν-
δής omisso καὶ, quam copulam quoque praetermisit Paulus.
Nicander Ther. vs. 235.

δὲ αὐτοῖς] Cod. E. caret particula δὲ.

τρόμος] Nicander Ther. vs. 236.

κάρος] Propertius lib. III. eleg. X. vs. 53.

ψυχρά] Codd. D. et E. ψυχρὰ. Codd. A. et C. ψυχρῶταῖς ἰδρῶς.

περιιδρώσις] Sophocles Philoct. vs. 826.

χεῖνται] Carent hoc verbo codd. MSS.

σπερδοφαγία] Petr. de Apono cur. divers. venenor. c. 59.

ἐδιδάσαν] Codd. A. et C. ἐδιδάσαν. Cod. D. ἐδιδάσαν.

δὲ καὶ] exulant e Codd. A. et C.

πράσσα] Paulus πράσσα, conf. quae ex Sponio notavi ad c. 36.

κρόμνα] Codd. A. et C. κρόμνα.

καὶ τάριχον] Codd. A. et C. non agnoscunt copulam. Cod. E.
τάριχα.

τινὲς δὲ] Delet Cod. E, δὲ.

βατράχης ζωμιζὺς ἔδωσαν φαγεῖν· πότιζε δὲ πιτυῖα
 λαγωῦ ἢ νεβρῶ, ἐλαφεία αἰδοία ξηρῶ δραχμ. α'. ἄγχο-
 σα ἢ λεπτόφυλλος ὅλη, ἢ πρέσσε χυλὸς, ἢ ἄγριον πῆ-
 γανον, ἢ πᾶνακος ῥίζα, ἢ πισάνια λῆα, ἢ ἄγρε σπέρ-
 μα. ἄλλο. Σμύρνης, κασορίε. πεπέσιως ἀνά δραχμ.
 α'. ἀνήθε σπέρματος δραχμ. ας". λῆον δίδε σὺν οἴνῳ.
 δίδε καὶ τὴν θηριακὴν. ἔξαθεν κατὰ τῆς πλεγῆς κατὰ-
 πλασσε αἰγῶν σφυράθης μετ' οἴνῳ. ἢ δάφνης φύλλα
 μετ' ἐλαίῳ, ἢ δαφνίδες, ἢ καλαμίνθη. ἢ πῆγανον, ἢ
 σέληνον, ἢ ἀβρότονον, ἢ ὀρίγανον, ἢ ὀρνίθων νεοτὰς ἀνα-
 πτυχ-

βατράχης] De his vid. Levin. Lemnius de occult. naturae miracul.
 lib. III. c. 7. p. 313. Nicander Ther. vs. 620.

ζωμιζὺς] Cod. D. ζωμητὺς. Codd. A. et C. ζωμιζας. Cod. E.
 ζωμήτας.

πότιζε] Codd. A. et C. πιέτω.

πιτυῖα] Codd. MSS. Vind. πιτύαν. Cod. E. πυτίαν.

νεβρῶ] Cod. D. νευρῶ δραχμ. α'. Codd. A. et C. δραχμ. δ'. Cod.
 E. δραχμ. α', ἢ. conf. c. 177. Plinius lib. XXII. c. 20. Q. Se-
 renus Samonicus c. XLVII. vs. 14. Sextus Placit. c. 1. Solinus
 Polyph. c. 22. p. 183. caute Moschio de morb. mulier. c. 137.
 εὐρεθῆ, si haberi potest vel si inveniri poterit ut loquuntur
 Eros de passion. mulier. c. 61. p. 296. Apud Paulum additur
 dōsis, τριόβολον nempe.

ἐλαφεία] Codd. A. et C. ἐλάφει αἰδοίων ξηρόν. Cod. D. ἐλάφειον
 αἰδοίων omissa voce ξηρόν. Origenes contra Cels. lib. II. p. 88.
 ἐλαφος πολέμιον τῶν οφειῶν ζῶον, καὶ κρείττον παντὸς (f. πάν-
 τως) ἰού τῶν ἐχιδνῶν.

ἄγχουσα] Codd. MSS. ἢ ἄγχουσαν τὴν λεπτόφυλλον, omisso ὅλη.
 Nicander l. c. vs. 838. Plinius lib. XXII. c. 20. Schol. Aristophanis
 ad Eulestaz. vs. 924. Matthiolus ad Dioscoridis lib. IV.
 c. 23. p. 342. Orpheus Argon. vs. 960.

πρέσσε] Paulus πρέσσε.

χυλὸς] Codd. MSS. χυλόν. Cod. E. addit σὺν μελικράτῳ, ἢ με-
 σολιλοφόχυλον. f. μελισσοφύλλῳ χυλόν.

ἄγριον] Codd. A. et C. ἀγριοπήγανον.

ῥίζα] Codd. A. C. et E. ῥίζαν.

πισάνια] Plinius lib. XIII. c. 5.

λῆα] migrat e Codd. A. et C.

ἄλλο] Cod. D. ἄλλος. Delet Cod. E.

lum leporis, vel hinuli, vel genitalis cervini drachma. Anchusa tenuifolia tota vel porri succus vel ruta sylvatica, vel panacis radix vel pistacia trita, vel viticis semen. Aliud. Myrrhae, castorii, piperis singulae drachmae, anethi seminis drachma cum semille tritae cum vino dantur. Theriaca etiam extrinsecus plagae imponitur, et simus caprinus ad cataplasmatismum inducitur cum vino, vel lauri folia cum oleo, vel lauri baccae, vel calamintha, vel ruta vel apium, vel abrotonum, aut origanum, vel gallinacci pulli descripti

πεπέρεως] addit Paulus σανδραράχης.

ἀνὰ] deest in Codd. A. et C.

δραχμ. α'] Paulus ὀξύβαφον.

σπέρματος] Codd. A. et C. σπέρμα, non agnoscit Cod. E.

λαῖον] Paulus λεάνιας γλυκῆ. δίδω. Δίδω.

τὴν θ.] Codd. A. et C. τῆς θηριακῆς. et Codd. D. et E.

ἔξωθεν] Codd. A. et C. ἔξωθεν δέ.

κατὰ] Cod. E. δέ.

πληγῆς] Cod. D. τὴν πληγὴν.

κατάπλασσε] Codd. A. et C. κατάπλασσον.

αἰγῶν] Cod. E. αἰγὸς.

σπυράθους] Cod. D. σπυράθους. Nicander l. c. vs. 933. et ibi Schol.

δάφνης] Cum mox commendet δαφνίδας, suspicor leg. ἐδοδαφνης quam laudat hoc in casu Claudius apud Suetonium lib. V. p. 501. nihil aequè facere ad viperæ morsum, quam taxi umboris succum. Glossarium Philoxeni, taxus, σμίλαξ, ἐδοδαφνη. Quomodo taxus vipera adinorfos juvet explicare nititur Th. Bartholinus Epist. Med. Cent. 1. ep. 34. p. 135.

δαφνίδες] Codd. A. C. et E. δαφνίδες. Cod. D. δαφνίδας.

καλαμίνθη] Cod. D. καλαμίνθιν. Cod. E. καλαμίνθην. Paulus addit ἢ ἐρίκη.

σελιννον] Codd. A. et C. et Paulus σελινον. quae sequuntur exulant usque ad ἐπιτιθένας.

ἀναπυχθέντας] Cod. D. ἀναχθέντας. Vulgatam lectionem non mutarem. conf. noster c. 36. et 263. Suicerus Thesaur. Eccles. p. 295. I. D. Lennep de analogia Ling. Gr. p. 247.

πτυχθέντας ἐπιτίθεναι θερμὰς, συχνῶς ἐπαλλαττώμε-
ναι, ἢ ῥεφάνη φλοιὸν λαῖον, ἢ σκίλλαν ἐφθῆν.

ΠΕΡΙ ΑΣΠΙΔΩΝ.

Κ Ε Φ. Σ Ο Δ'.

Τῶν ἀσπίδων εἰσὶν εἶδη τρία· αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰς ἡ
χερσαῖαι, αἱ δὲ χελιδονίαι· αἱ δὲ περιπτύχδες· ὧν αἱ
χερσαῖαι μείζους εὐρίσκονται ἄλλαι πηχῶν πέντε. Παρέ-
πεται δὲ τοῖς δηχθεῖσιν ὑπὸ τῶν τρήματα ὡς ἀπὸ βε-
λόνης, πόνος, νερκοὶ δὲ εὐθέως καὶ ὠχρίῃ καὶ χασματα

συνε-

ἐπιτίθεναι] Codd. A. et C. τιθέναι, Cod. D. ἀπιτίθεναι θερμὰς,

θερμὰς] Cod. E. καλῶς θερμὰς.

συχνῶς] Codd. A. et C. καὶ συχνῶς.

ἐπαλλαττώμενοι] Codd. A. et C. ἐπαλλαττώμενος. Cod. E. ἐπαλα-
τομένους. Cod. D. ἐπαλάττων τῶν. Emenda Paulum apud
quem ἐπιπλασσύμενοι excusum. Xenophon Memorab. lib. III.
c. 8. p. 130. οὐχ ὥσπερ αἱ φυλαττώμενοι, μὴ πη ὁ λόγος ἐπαλ-
λαχθῇ, quod verbum non sollicitandum.

ῥεφάνη] Codd. A. et C. ῥεφανίη. Cod. E. ῥαφάνη. et sic Paulus.

λαῖον] Codd. A. et C. ignorant.

Cap. CCLXXIV. Caret numero margo Cod. E. in
indice vero est σζα'.

περὶ ἀσπίδων] Codd. A. et C. ἀσπίδος. Dioscorides lib. VIII. c. 14.
et lib. IX. c. 13. Strabo lib. XVII. p. 1179. Paulus lib. V.
c. 19. Aelianus H. A. lib. I. c. 24. lib. VI. c. 38. lib. IX. c. 4.
II. et 61. Antigonus Caryst. c. 48. Philes c. 68. Solinus c. 30.
p. 239. Scaligerana secunda p. 209. Grunerus de mortis genere
Cleopatras p. 137.

αὐτῶν] Absit a Codd. A. et C.

χερσαῖαι] Codd. A. et C. χερσαῖε.

χελιδονίαι] Codd. MSS. χελιδονίαι. Codd. A. et C. χελιδονίαι.
Salmosius ad Solinum p. 241.

περιπτύχδες] Has puto innui in epigrammate incerti Antholog.
lib. I. c. 13. epigr. 16. Porphyrius de abstinent. lib. III. p. 237.

ὧν] ignorant Codd. A. et C. qui mox iterum χερσαῖε.

εὐρίσκονται] Codd. A. et C. εὐρίσκονσι.

scerpti impositi et frequenter permutati. Postremo raphani quoque cortex tritus vel scilla cocta.

D E A S P I D I B V S.

C A P. CCLXXIV.

Aspidum tres sunt species. Quidam enim terrestres sunt, quidam hirundines repraesentant, quidam circumplicati et peripityades dicti, inter quos terrestres magnitudine quinque cubitorum reperiuntur. Aspidis morsum sequuntur foramina tanquam ex acu, dolor item. Confestim etiam torporem inducit et pallorem et

πηχῶν] Codd. A. et C. ἄχει μιᾶς πύχως. Codd. D. et E. πηχῶν vs. Leg. εἰ. litera ν reperita est ex terminatione vocis praecedentis: syllabae sic repetitae exemplum dat L. Bos animadv. ad scriptores Gr. p. 115.

δείχθῃσιν] Codd. A. et C. ἐπὶ τῶν δειχθῃσιν.

ἐπὶ τῶν] Cod. D. ἐπ' αὐτῶν.

τρήματα] Cod. E. κατήματα. Nicander Ther. vs. 187.

Σχεδὸν γὰρ οὕτῃ τι δῆγμα φαίνεται.

ἀπὸ] Codd. A. et C. ἐκ βελώνης. Praepositiones quas promiscue aliquando adhibent Graeci, non agnoscit Cod. D. Alphaeus Anthol. lib. I. c. 67. epigr. 2.

Ἡ δὲ τὸν ἐξ ἵππων ἔκτορα συρόμενοι.

βελώνης] Aelianus H. A. lib. IX. c. 61. Hinc dubia causa mortis Cleopatrae. Xiphilinus Augusto p. 62. ἀντεθεῖσά τε ἐπὶ τῆς κλίνης, ἀπὸ θανάτου, ἀσπίδος αἰτῇ ἐν ὕδασι εἰσκαμψείσης· οἱ δὲ ὅτι βελὼν ἢ τὰς τριχὰς ἀνείρει τὸν ἔχοντι ὠκύμορον, τὸν βραχύνον κατήσασα. Acus minuterio varia perpetrabant facinora mulieres, vid. Petronius c. 21. p. 69. et Apulejus Metamorph. lib. VIII. p. 199. Codd. D. et E. addunt δύο ἢ τέσσαρα. Codd. A. et C. β' ἢ καὶ δ'. δίχα πόνυ, et Cod. E. δίχα πόνυ. quam lectionem probō: Nicander l. c.

— καμάτα δ' ἄτερ ὀλνται ἀνῆρ.

conf. Petr. Forestus Observ. Medicinal. lib. XXX. obs. 12. p. 503.

καρκί] Codd. A. et C. καρχα. Cod. E. καρχα.

χειρῶ] Cod. D. ὠχειρῶ. Cod. E. post ὠχειρῶ addit καὶ καταψύχεται. Nicander l. c. vs. 254.

χάσματα] Leg. χασμαῖται. Codd. A. et C. χάσμα. Codd. D. et E. recte χασμαῖται.

συνεχῶς. νωθρία δὲ καὶ καταφορὰ ὑπνώδης, καὶ σπασμός· ὁ δὲ θάνατος ἐν ὥρας δυσὶ ἢ τρισί. Βοηθῆντα δὲ ἐξ αὐτῶν, εἰν παραχεῖμα ὄξος δριμύτατον πίωνσι πολὺ. Κατὰ δὲ πληγῆς ἐπιτίθεναι κενταύριον σὺν σμύρνη καὶ ὀπίω συνλεάντας ἐπιτίθει· δίδε δὲ καὶ σιρόροdon λείον σὺν οἴῳ πίνεν, ἢ ὀποπάναν σὺν οἴῳ. δίδε δὲ καὶ τὴν θηριακὴν. ἀποκοπτέον δὲ αἰυπερδέτως, καὶ τὸ δηχθέν μέρος καὶ καυσηριασέον.

ΠΕΡΙ

νωθρία] Cod. E. νωθρία. Nicander Ther. vs. 189. Plinius lib. XXIX. cap. 7.

δὲ καὶ] Codd. A. et C. τὲ καί.

καταφορὰ] Codd. A. et C. καταφορᾶ.

ὑπνώδης] Cinna apud A. Gellium N. A. lib. IX. c. 12.

Somniculosam ut Poenus apud eundem Psyllus.

Heliodorus lib. II. c. 20. p. 92. Plinius XXIX. c. 4. Grunertus Dissert. de mortis genere Cleopatras p. 139. Propertius lib. III. eleg. X. vs. 53. Solinus c. XXX. p. 239. Tzetzes Chil. II. vs. 23. Nicander Ther. vs. 162.

ἄραις] Philo Iudaeus de vita Moysis lib. I. p. 619. τὰς οὖν αἰγυπτίας ἀσπίδας, αἶν τὰ δῆματα πίφκειν αἰυπερδέτως ἀναιρεῖν. Philodemus Anthol. lib. VII. epigr. 96. Eleganter proinde Heliodorus de Thermitis morte lib. II. p. 92.

δυσὶ] Cod. D. δυσὶν ἢ τρισὶν. Cod. E. δύο ἢ τρεῖς.

βοηθῆντα] An leg. βοηθῆ οὖν τοῖς ἐξ αὐτῶν δηχθεῖσι? ἐξ αὐτῶν est ὑπ' αὐτῶν, ut capite sequente. Herodotus lib. I. p. 1. ὥς μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γένηται. Aspidis morsum curationem non admittere affirmat Aelianus H. A. lib. I. c. 54. et lib. VI. c. 38. aliter censet Lucianus T. III. p. 180. et Aelianus ipse H. A. lib. II. c. 5. quo interemptus est Demetrius Phalereus teste Diogene Laërt. lib. V. p. 353. Viperas morsum curam omnem respuere, statuisse videtur Dio Chrysost. Or. LIX. p. 575. Sed veteres saepissime serpentes permutare monuit Laur. Pignorus Symb. Epist. lib. I. ep. 31. p. 120.

παραχεῖμα] Codd. A. et C. παρὰ χεῖμα.

δριμύτατον] Cod. D. δριμύ. Butyrum cum aceto tam interne quam externe adhibitum pro optimo medicamento venditatur contra canis rabidi et aliorum animalium venenatorum morsus de Moneta, archiater Regis Poloniae, de cur. morsus canis rabidi Lipsiae 1789. 8.

πληγῆς] Codd. A. et C. τῆς πληγῆς.

et crebras fissuras habet. Pigritia item et inexpugnabilis dormiendi necessitas et convulsio, et in duabus aut tribus horis mors. Liberantur ex ipsis qui statim acetum acerrimum in magna copia hauserint. Vulneri vero centaureum cum myrrha et opio contritum imponi debet. Allium item tritum cum vino, vel opopanax eodem modo offerri potest, Theriaca item. Et particula vitata nulla interposita mora abscindenda et adurenda est.

Y 2

DE

ἐπιτιθένα] Cod. E. ἐπιτιθένα δῦ.

ὀπίω] Codd. A. et C. ὀπίς.

συλῆαις] Cod. E. ἃ δὴ καὶ λευόμενα ἐπιτεθεῖναι.

καὶ σκόρδον] Codd. A. et C. δὲ σκόρδον. Cod. D. ὄπιον. Cod. E. σκόρδον omisso καὶ. De voce σκόρδον consul. Du Cange Glossar. p. 1394. conf. Anton. Mizaldus apud Schenkium Observ. et Experim. Cent. VI. 71. p. 337.

λύον] Codd. A. et C. λύς.

πίων] Codd. A. et C. πιδῖν.

ἦ] Cod. E. καί.

ὀποπάνακκ] Codd. A. et C. ὀποπάνακος.

διδε δὲ] Exulant e codd. A. et C. δὲ ignorat Cod. E.

ἀνπερθέτως] non agnoscit Cod. D. Vereor ne quid exciderit apud nostrum et leg. ἀνπερθέτως καὶ μάλα, αὐτίκα, quae junxit Nicetas Annal. p. 527. nollet c. 36. ἀνπερθέτως παραχρημα. Antholog. lib. I. c. 37. epigr. 24. ταχέως — αὐτίκα. Medici graeci posteriores, ubi medicamentis intus sumtis nihil proficerent, tum demum ad operationes chirurgicas confugiebant, unde ἰατρὸς οὐκ εὐθέως φοβερὸς τῷ κάμνουντι γίνεται ut loquitur Chrysostomus in Psalm. XLIX. p. 679. at noster hic medicum vult velocem ferro. Exemplum habes apud Nicetam Choniat. Annal. p. 45. Io. Chrysostomus in Psalm. VI. p. 553. οὕτω καὶ ἰατροὶ ἰὼν ἐρπετὸς τινος πολλὰκις ἐπιμερόμενον, μετὰ πολλῶν τῶν τάχως τῆς προσώτῳ φορὰς ἰώσιν, ἐγκόπτοντες αὐτὸ τὴν κακίαν.

καὶ] redundat, vel potius est τουτέστιν. conf. c. 32. et 209.

μέρος] An μέλος? Amutato in ρ, ut frequenter. Synesius Epist. 53. p. 34. ἀλλ' ὥσπερ μέλος ἀνικτὸς ἔχον ἀποκοπτεῖος ἡμῶν.

καυτηριαστον] leg. καυτηριαστόν. codd. A. et C. καυτηριαστόν. Pari modo peccatum fuit apud Strabonem lib. V. p. 329. ἵππων ἀγέλην

ΠΕΡΙ ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΤΡΥΓΟΝΟΣ

καὶ μυραίνης.

Κ Ε Φ. ΣΟΕ'.

Ἐπὶ δὲ τῶν θαλασσίων οἷον τρυγόνος, καὶ μυραίνης,
ἣ μὲν διάγνωσις πρόδηλος, βοηθεῖ δὲ τοῖς ὑπ' αὐτῶν
δηχθεῖσι συκῆς ὅπῃ σαλαγμοὶ δ'. ἣ ἐλίγω πλείους μετὰ
κλω-

ἐγέλην ἀπελάσσοντα ἀκαυτηριάζον, ubi Casaubonus ἀκαυτηριάζον describi iussit, ut postulabat analogia et codices, veteres. de Phalaride Pindarus Pyth. Od. I. p. 54. τὸνδὲ ταύρα χαλκίῳ καυτῆρι. Io. Chrysostomus de Virginitate p. 8. πῶς παρθένας ἢ νεοκαυτηριασμένη τῇ συνειδήσει. et innox αὐτὴ δὲ μετὰ τοσούτων καυτῆρων.

Cap. CCLXXV. Cod. E. γγ'. index σξβ'.

θαλασσίων] Codd. A. et C. περὶ θαλασσίου τρυγόνος. Cod. D. θαλασσιε et addit καὶ μυραίνης, quae voces exulant e codd. A. et C. pro θαλασσίῳ Cod. E. θαλασσίας.

τρυγόνος] De pastinaca marina Nicander Ther. vs. 829. Dioscorides lib. VII. c. 8. Aëtius lib. I. c. 37. Paulus lib. V. c. 21. Plinius lib. IX. c. 48. et lib. XXXII. c. 2. Aelianus H. A. lib. I. c. 56. et lib. II. c. 50. lib. VIII. c. 26. Philostratus V. A. lib. VI. c. 32. p. 271. Busbequius Epist. IV. p. 305. Caesius Rhodig. Lect. Antiq. lib. XII. c. 18. Andr. Chioceus Musaei Caluolar. Sect. I. p. 92. Pastinacam marinam, quae in mari Neapolitano reperitur, ita describit Th. Bartholinus Epist. medicin. Cent. I. p. 206. pastinacam marinam, cuius cauda longa et aspera, in cuius medio oculus eminet, spinis obsitus, quem ad varia commendat Severinus et libenter apostemata eo aperit. Frequenter in littus inter pisces ejiciebantur pastinacae et murenae, quae incaute accedentes vulnerabant, ut docet Epiphanius adv. Haereses T. I. p. 162. conf. Aelianus H. A. lib. II. cap. 50.

μυραίνης] Murena olim in magnis deliciis habita vid. Hummelbergius et Listerus ad Apicium c. 8. p. 271. et adhuc hodie vid. Brydone Itinerar. Siciliae T. II. p. 39. et p. 243. Codd. A. et C. μυραίνης, quae verba non agnoscit Cod. D. Aristoteles H. A. lib. I. c. 5. Athenaeus lib. VII. c. 18. p. 312. Philes de animal. c. 89. Martialis lib. XIII. epigr. 75. Schol. Aristophanis ad Ran. vs. 478. Theodorus Prodr. apud Stobaeum p. 623.

Κίρα-

DE PASTINACA MARINA

ET MURENA.

C A P. CCLXXV.

Marinae quidem pastinacae et murenae manifesta est internotio. Ipsarum vero moribus succurrunt lactis ficulnei guttae quatuor, aut paulo plures, cum ramu-

Y 3.

sculis

Kiranides p. 146. *Aelianus* H. A. lib. XI. c. 34. *Scaligerana* secund. p. 417. *Conr. Gesnerus* H. A. lib. IV. p. 578. *Salmasius* ad *Tertullianum* de pallio p. 440. qui multo conamine docere satagit, cur muraena *Tertulliano* dicitur *terrena* bestia; sed ita omnes pisces, qui in piscinis aluntur vel adservantur terrenae bestiae cluent: si a tanto viro dissentire fas est, et cur non? vide quae de se ipso scribit ad *Puteanum* lib. I ep. 6. p. 10. crediderim eam sic vocari, quod e mari in terram egrediatur, quo cum vipera coeat, ut nugantur veteres, fabulorum fictores; a qua sententia nec noster alienus fuisse videtur, cum mox addat utendum esse illis quoque, quae contra viperam commendavit. Praeterea terrenum dicitur *Tertulliano* quod in superficie terrae versatur, quo sensu vocem hanc usurpat *Minutius* Felix c. 18. p. 170. ed. *Gronov.* Manatus aquatilis est et terrenus piscis *Petro Martyri* apud *Rodericum* ad *Martialis* lib. IV. epigr. 23. pisces subant et ruriant inquit *Scaliger* *Scaliger*. secund. p. 619. Videtur fabula originem traxisse exinde, quod solent pisces nonnulli, ut de cyprinis haud semel observavi, mense Martio, cum instat tempus parturitionis ex aqua se in ripam ejicere, quo frictione ad herbam tunc pullulantem ovarum excretionem maturent, non vero ut coitum adpetant, quos tunc palpitantes ac aliquantum ab aëre siccatos, ita ut aquam repetere nequeant, facili comatu a praetereuntibus tolluntur, quod in fluitis muracenis tamen se animadvertisse negant rei piscatoriae periti. Hoc etiam tempore in lacu Elevo harengi capiuntur multis stris insigniti ac si vergis caesi essent, quam rem pariter fabulis involvunt piscatores. *Historiam* ludicram de lampretis referunt *Scaligerana* secund. p. 326. idem p. 434. adfirmat salmones et lampetras hyeme non capi, quod verum ubi hyems fuerit saeva, sed cum est mitissima et tempestates vehementes, ut hoc anno, uterque piscis abundat,

σαλαγκοί] Codd. A. et C. *σαλαγκῶς*. Cod. D. addit *τέσσαρες*. *Eusebii* *Ereot*, lib. I, p. 6. *ῥόδων σαλαγκῶς* dixit, quod eum pro *ῥοδέσαγκω* dixisse arbitrat *Gaulminius*.

δαχθῆσι] Codd. A. et C. *δαχθήση*. Cod. D. *δαχθῆσι*.

ὃ ολίγω πλείως] ignorat Cod. E.

κλωνίων ἐρπύλλω τριῶν ἢ δ'. ποτιζόμενα, καὶ ὅσα πρὸς ἐχιδνας· κατὰπλασσε δὲ δάφνης φύλλα, καὶ τὸ ἀφέψημα τῆς δάφνης μετὰ οἶνον πότιζε· ἢ πέπερι μετὰ πηγάνω καὶ οἶνον, καὶ οἶνοποσία.

Π Ε Ρ Ι Δ Ρ Α Κ Ο Ν Τ Ο Σ

Θαλασσίαι.

Κ Ε Φ. Σ Ο Σ'.

Τέτα τὴν πληγὴν μολίβδω παράτριβε ἢ κατὰπλαττε ἐρπύλλω λείῳ, ἢ Φανῶ ἐφθῶ, ἢ θεῖον σὺν ὄξει, ἢ τὸν δρέκοντα αὐτὸν χίσις, ἐπιτίθει. ἄντλει δὲ ἀνθρῶπείῳ οὖρῳ· πότιζε δὲ ἀψινθίῳ ἢ ἐλελισφάνῳ ἢ ἐγνεφάλῳ ἰχθύος.

ΠΕΡΙ

ἐρπύλλων] Codd. A. et C. ἐρπύλλας, omiffa dosi. Codd. D. et E. omittunt ἢ δ'. Leg. ἢ ε'.

κλωνίων] Paulus κωνίων. Theophilus de Urinis c. 2. συμβάλλει τὰ κλώνια αὐτῆς τῇ κοίλῃ φλεβί.

ποτιζόμενα] Codd. A. et C. ποτιζόμενον. Cod. D. ποτιζόμενος.

πρὸς] Cod. D. σαπρὸς. omiffa litera ο'.

κατὰπλασσε] Cod. E. κατὰπλαττε.

δὲ] delent Codd. A. et C.

φύλλα] Codd. A. et C. φύλλα λύα.

μετὰ οἶνον] Codd. MSS. μετ' οἶνον.

πηγάνω] addit Cod. D. καὶ οἶνον. Cod. E. ἢ πηγάνω.

οἶνον] Cod. E. οἶνάντης.

οἶνοποσία] addunt Codd. A. et C. χερῶ. Cod. D. χερσέον.

Cap. CCLXXVI. Cod. E. νδ' index σζγ'.

περὶ] Cod. D. in tabula capitum περὶ δρακόντων θαλασσίαν.

τέτα] Cod. D. τῷ θαλασσίῳ δράκοντι τὴν πληγὴν. Paulus lib. V. c. 22. Aelianus H. A. lib. XIV. c. 12. Isidorus Orig. lib. XII. cap. 6.

μολίβδω] Codices MSS. μολύδω.

κατὰπλαττε] Paulus κατὰπλασσε.

sculis serpylli tribus aut quatuor ebibitae. Et quae ad
viperas supra sunt posita. Folia item lauri induci pos-
sunt, ejusque decoctum cum vino in potu simul. Vel
piper cum ruta et vino, imo vinum ipsum in potu
adhiberi.

D E D R A C O N E

MARINO.

C A P. CCLXXVI.

Hujus ictum infricato, vel serpyllo trito, vel len-
ticula cocta obducito, vel sulfur cum aceto, et draco-
nem ipsum evisceratum imponito. Locum vero urina
humana foveto, vel in potu exhibeto absynthium,
salviam, vel ipsius piscis cerebrum.

Y 4

DE

ἐρπύλλῳ] Cod. D. ἐρπυλον λαίον. Codd. A. et C. ἐρπεύῳ λύῳ. Pau-
lus ἐρπύλλῳ.

Φακῶ] Cod. D. φακὸν ἐφθῆν.

ἡ] migrat e Codd. A. et C.

Θάρον] Paulus θάῳ ac sic Cod. E.

αὐτὸν] abest a Codd. A. et C. Cod. E. ἡ δράκοντι αὐτῷ. Nican-
der Ther. vs. 622. Dioscorides lib. IX. c. 5. Philes de Animal.
c. 80. ubi λυγρὸς ἰχθύς legendum. Kiranides p. 144. Marcellus
Siletta de Medicina e piscib. vs. 84. Plinius XXXII. c. 5.

χίσις] Codd. A. et C. χίσις.

ἐπιτίθει] Sic una manus vobis vulnus opemque feret ut ait Ovi-
dius Remed. Amor. vs. 44.

ἐντλα] Paulus κατχιονῶν, quod verbum usurpavit noster c. 25.
sed leg. apud nostrum ἐντλαῖν.

δε] omissum in Codd. A. et C.

ἀνθρώπων] Codd. MSS. ἀνθρώπων. Codd. A. et C. οὐρῶ ἀν-
θρώπων.

πότηζε] Codd. A. et C. ἀψίνθιον πότιζε. Codd. D. et E. καὶ πό-
τιζε ἀψίνθιον. Paulus l. c. ποτίζεν.

ἐλελισφάκῳ] Codd. A. C. et E. ἐλελίφασκον.

ἐγχεφάλῳ] Codd. A. C. et E. τὸν ἐγκέφαλον τῷ. Paulus quoque
τῷ ἰχθύος, minus recte vid. not. ad c. 95. Nicander Ther.
vs. 623.

ΠΕΡΙ ΣΚΟΡΠΙΟΥ

θαλασσίῃς.

Κ Ε Φ. ΣΟΖ'.

Τάττε τὴν πληγὴν ἰάται τρίγλα ἀναχιδεῖσα καὶ ἐπι-
τιθεῖσα· θείον ἄπυρον μετ' ὅξος ἀνατριβόμενον. Δαφνί-
δες τρεῖς πινόμενα λεία.

ΠΕΡΙ ΧΑΛΚΗΣ ΣΑΤΡΑΣ

καὶ σαλαμάνδρας.

Κ Ε Φ. ΣΟΗ'.

Τοῖς δὲ ὑπὸ τῆς χαλκίτιδος σάυρας πληγεῖσι συμ-
βαίνει οἰδήματα, καὶ μελανία. Θεραπευτέον δὲ τάττε
ἐπὶ

Cap. CCLXXVII. Cod. E. ιε'. index σζδ'.

τάττε] deest in Codd. A. et C. Cod. E. τῶτων. Dioscorides lib. VI.
c. 4. Paulus lib. V. c. 23.

ἀναχιδεῖσα] Leg. ἀναχιδεῖσθαι, ac sic codices MSS, et Paulus.

τρίγλα] ita Paulus et Archestratus apud Athenacum lib. VII. c. 20.
p. 320. τρίγλη maluit Athenacus lib. VII. c. 15. p. 305. 'et
c. 21. p. 324. Philo de animal. c. 100. quod unice probant
grammatici, vid. Pierfonus ad Moerin p. 184.

καὶ] exulat e codd. A. et C.

ἐπιτιθεῖσα] Codd. MSS. Vind. ἐπιτεθεῖσθαι et Paulus.

θείον] abest a codd. A. et C.

ἄπυρον] Codd. A. et C. ἄπειρον.

ἀνατριβόμενον] Codd. A. et C. τριβόμενον.

δαφνίδες] Codd. A. et C. δαφνίδας τρεῖς πινόμενα λεία.

Cap. CCLXXVIII. Cod. E. ις'. index σζε'.

χαλκίς] Codl. A. C. et E. περὶ χαλκίτιδος σάυρας καὶ σαλα-
μάνιας. Nicander Alexiph. vs. 536. Plinius lib. X. c. 67. Eusta-
thius Hexaem. p. 43. Solinus c. 30. p. 240. Theocritus Idyll. II.
vs. 58.

DE SCORPIONE

MARINO.

CAP. CCLXXVII.

Hujus ictum sanat mulus piscis dissectus, impositusque. Sulfur vivum cum aceto infricatum, baccae lauri tres tritae potaeque.

DE AEREA LACERTA

ET SALAMANDRA.

CAP. CCLXXVIII.

Ab ictu vero lacertae viridis, tumores et livores contingunt. Hos remediis de mure araneo dictis curare

Y 5

oppor-

vs. 58. et ad eum Schol. et ad Idyll. VII. vs. 22. *Horapollon* lib. II. c. 62. *Kirani* p. 77. *Isidorus Orig.* lib. XII. c. 4. *Salmasius* in *Solinum* p. 817.

χαλκῆς] *Dioscorides* lib. II. c. 70. Σήψ, ἣν ἐνιοὶ σαύραν ἐπάλεσαν χαλκιδικὴν κ. τ. λ. conf. *Sarracenus* ad *Dioscoridem* p. 106. et *Matthiolus* p. 330.

τοῖς] Codd. A. et C. τῆς.

δὲ] omittit Cod. D.

χαλκιδικός] Codd. A. et C. χαλκήτιδος.

σαύρας] *Theophrastus* de sign. pluv. et ventor. p. 117. καὶ ἡ σαύρα φαινόμενη ἦν καλεῖται σαλαμάνδραν. *Nicander Ther.* vs. 817. *Alexiph.* 536. *Eustathius* in *Hexaëmer.* p. 43. σαύρα δὲ ἡ λεγόμενη σαλαμάνδρα.

πληγεῖσι] Codd. A. et C. πληγεῖσα.

μελανία] Codd. A. et C. μελανία *Aristoteles H. A.* lib. IX. c. 45. ἡ δὲ μελανία καλῆ καὶ λιπαρὰ τῷ κέραιος. de P. A. lib. I. c. 3. *Problem. Sect.* XX. 4. *Syncho* lib. XII. p. 888. *Pollux* lib. IV. c. 25. segm. 101. et 206. *Nicetas Chon.* p. 145. *Plinius* lib. XXIV. c. 8. *Orbasius* de fractur. p. 117. *Theophrastus H. Pl.* lib. V. c. 4. Schol. *Homeri* ad *Odys.* Δ. vs. 402.

θεραπευτέον] Codd. A. et C. θεραπευταῖον.

τύττας] Cod. D. αὐτὰς. τοῖς ἐπὶ, ac sic legend. Codd. A. et C. τὰ ἐπὶ.

ἐπὶ τῆς μυγαλῆς εἰρημένοις. Τοῖς δὲ ὑπὸ σαλαμάνδρας
δεδαημένοις συμβαίνει περιδυνία σφοδρὰ, καὶ πελῖωσις
κύκλω. Τάτοις παραφέρομεν ξίτινην πιτυῖνην, ἢ ξροβι-
λῖνην ἢ χαλβάνην μετὰ μέλιτος, ἢ ξροβίλια μετὰ ἀφε-
ψήματος χαμαιπίτυος· ταῦτα καὶ πίνειν, καὶ ἐπιτιθέναι
τῷ δῆγματι.

ΠΕΡΙ

τῆς] articulum delent Codd. MSS.

μυγαλῆς] Recte scribi μυγαλῆς monuit Th. *Munckerus* ad Anto-
nia. *Liberalis* c. 28. p. 228. conf. *Hippocrates* Hippiatr. p. 891.

εἰρημένοις] Codd. A. et C. εἰρημένα. vid. infra c. 11. additamenti
ex Cod. D. Cod. E. πρὸς τὰ ἐπιμεγάλους εἰρημένα.

τοῖς δὲ] Codd. A. et C. τὰς δὲ. Cod. E. delet δὲ.

σαλαμάνδρας] Codd. A. et C. σαλαμάνδρας. *Nicander* Ther. vs.
818. et *Alexiph.* 536. *Dioscorides* lib. II. c. 67. *Scribonius Larg.*
c. LV. 187. *Plinius* lib. XXIX. c. 6. *Theophrastus* de igne p.
145. et ad eum *Fartianus* et de pluv. p. 111. *Anatolius* apud
Fabricium Biblioth. Gr. T. III, p. 299. *Petr. de Aprono* cur.
divers. veneror. c. 79. *Iul. Caes. Scaliger* de Subtilit. exercit.
185. *Caelius Rhodig. Lect. Antiq.* lib. X. c. 10. *Iac. Grevinus*
de Venen. lib. I. c. 26. *Lud. Godofr. Kleinus* de aëre, aq.
et locis agri Erbacensis p. 91. *Habemus* Salamandras, Molchen,
colore flavo ac atro eleganter pictus, et post pluvias aestivas, in
saxosis potissimum tractibus prodeuntes.

δεδαημένοις] Leg. δεδηγμένοις, ut bene Cod. D. Codd. A. et C.
δειχθήση.

περιδυνία] Codd. A. et C. περιδυνία. Capillorum defluvium
inde ortum testatur Q. Ser. *Samonicus* c. IX vs. 3. *Martialis*
lib. II. epigr. 46. Ex contactu inflammationem *Petr. Borellus*
Hist. et Observ. Cent. IV. obs. 82. conf. not. ad *Petronii*
c. 107.

oportet. A salamandra vero dolor vehementissimus et in orbem livor. His resinam e picea aut pinu offeremus, vel galbanum cum melle, aut nucleos pineos cum decocto chamaeipytiis. Haec vel imponuntur morlui vel bibuntur.

DE

σφοδρᾶ] Codd. A. et C. σφοδρᾶ.

πελιάσις] Codd. A. et C. πελιάσις. Cod. E. πελιδνωσις. Schol. Homeri ad Iliad. K. vs. 334. τὸν μὲν, ἐπὶ ἐκ συνδρομῆς αἵματος ἐπελιώθη, Πελίαν.

κύκλω] Pro ἐν κύκλω. L. Bos Ellips. Graec. p. 280.

παρὰφέρμεν] Codd. A. et C. προσφέρμεν, ac Paulus: de verbo παρὰφέρειν vid. Athenaeus lib. IX. c. 7. p. 380.

ἔτινιν] ἔτηνιν. Codd. A. et C. ἔτηνιν. Cod. D. ἔτινιν. delet Cod. E. Dioscorides lib. I. c. 91. Plinius lib. XXIV. c. 6. Salmasius de Homon. Hyl. Iatr. p. 65.

πιτυῖνιν] Codd. A. et C. πιτήνιν.

ἦ] deest in Codd. A. et C. ut et mox.

σεροβιλίην] Codd. A. et C. σεροβυλήνιν. Cod. D. σεροβηλίνην.

ἢ σεροβίλια] Codd. MSS. Vind. σεροβήλια. Codd. A. et C. σεροβήλια Cod. E. expungit. Inscriptio apud Gruterum p. LXXI. 1. Herodotus vita Homeri p. 754. ubi vid. Wesfelingius. Galenus de Aliment. facult. lib. II. p. 325. Salmasius ad Iul. Capitolinum p. 422.

χαμαιπίτυος] Codd. A. et C. χαμαιπίτυς.

πα] inigrat e Codd. A. et C.

ἐπιτιθέναι] Codd. A. et C. τεθέναι τῷ δαίγματι.

πίειν] Idem medicamentum extrinsecus adplicatum, etiam interne aliquando assumitur, ut patet ex Xiphilino August. p. 70.

ΠΕΡΙ ΛΑΓΩΤ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ.

Κ Ε Φ. ΣΟΘ'.

Λαγῶν θαλασσίᾳ ποθέντος, παρακολουθεῖ γεύσις ὁμοία ἰχθυος βρομώδης, κοιλίας ἄλγημα, οὖρα ἐποχή· εἴποτε δὲ ἐκρίθη. περφυρίζοιτα ὀρεῶν, ὑδρώς τε δυσώδης. Δοτέον τέτοις γάλα ὄνειον πίνειν, ἢ μαλάχης ῥίζης ἀφέψημα, ἢ πευκεδάνων ῥίζαν λείαν μετ' οἴνου, ἢ ἐλ-
λέβορον μέλινον, ἢ σιαμμωνίας ὅσον δραχμὰς 5" ἐν με-
λικράτῳ, ἢ χηνὸς νεοσφαγῆς αἷμα· σημεῖον δὲ σωτη-
ρίας, εἴαν ἰχθύας δυνήσονται φαγεῖν.

ΠΕΡΙ

Cap. CCLXXIX. Cod. E. νζ' index capitum σξς'.

περὶ] *Paulus* lib. V. c. 85. *Nicander Alexiph.* vs. 463. *Aelianus* H. A. lib. II. c. 45. lib. IX. c. 51. lib. XVI. c. 19. *Plinius* lib. IX. c. 48. lib. XXXII. c. 1. *Scribonius Larg.* c. 54. 186. *Dioscorides* lib. II. c. 208. *Plutarchus* T. III. p. 1810. *Philostrophus* V. A. lib. VI. c. 32. p. 271. *Philes* c. 93. *Tzetzes* Chil. VI. vs. 287. *Isidorus Orig.* lib. XII. c. 6. *Apulejus* Apolog. p. 277. *Petr. de Apono* cur. diveri. venenor. c. 80. Io. *Cassianus* ad *Suetonium* p. 668. *Ramazzinus* de morb. artific. c. 14. p. 80. ex Iul. *Caes. Scaligeri* de Subtilit. exercitat. 33. 2. *Lev. Lemnius* de occult. natur. miracul. lib. IV. c. 9. p. 393. *Iac. Primerosius* de Vulgi error. lib. IV. c. 57. p. 547. *Andr. Chioccius* Musaei Calceolar. Sect. I. p. 74. *Petr. Borellus* Hist. et Observ. Cent. II. obs. 58. in primis *Iac. Grevinus* de venen. c. 17. p. 209. qui et iconem dedit, *Matthiolus* ad *Dioscoridem* p. 293. et *Jonstonus* Hist. Natural. de exanguibus aquaticis lib. I. tab. 1. 6. Singulare est quod Io. *Langius* Epist. Medic. lib. I. ep. 43. p. 193. leporem marinum Iudici aequoris animalculum esse pronuntiat.

λαγῶν] Cod. D. ποθέντος τέτε παρακολουθεῖ.

βρομώδης] *Scaliger* exponit graveolens in gustu, *Scaligeran.* prim. p. 35.

εἴποτε] Codd. MSS. Vind. πότε. Cod. E. εἰς πότε.

ἐκρίθη] Leg. ἐκκρίθη. Cod. D. ἐκκρίθωσιν. *Paulus* ἐκκρίθῃ. Cod. E. κρη.

DE LEPORE MARINO.

C A P. CCLXXIX.

Leporis marini potum gustus sequitur piscibus vi-
rosus non absimilis, ventris dolor, urinae suppressio.
Si quando excernitur, purpureo colore cernitur, sudor
foetidus. His lac asininum in potu offerre oportet,
vel radicis malvae decoctum, vel peucedani radi-
cem, tritam cum vino, vel veratrum nigrum, vel
scammonii drachmae semissem in mulsa vel anseris
recenter occisi sanguinem. Salutis autem nota est,
cum pisces comedere poterunt.

DE

πορφυρίζοντα] vid. ad c. 16. De hoc colore urinae vid. *Theophrastus* de Urinis c. 6. p. 84.

ἰδρῶς] ἰδρῶς. Codd. A. et C. ἰδρῶς. Cod. D. delet τε. Codd. A. et C. δε. Petrus de Aprono cur. divers. veneror. c. 80.

δυσώδης] Codd. A. et C. δυσώδης.

όνιοι] Codd. A. et C. ὄνιοι.

πενκεδάνα] ita quoque Paulus, *πυλαμίνε*, *Dioscorides*.

ρίζαν] abest a Codd. A. et C.

λείαν] Cod. D. λείαν. Codd. A. et C. λύα.

μέλανα] Codd. A. et C. μέλαν.

ῥον] Non est in Codd. A. et C.

ς] Codd. A. C. et E. ς. leg. δραχμ. ας.

ἐν] Codd. A. C. et E. σύν. Cod. D. μετὰ μελιγῶν.

νεοσφαγῶς] Cod. D. αἶμα νεοσφαγῶς. Codd. A. et C. αἶμα νεοσφ.

χηνός] *Plinius* lib. XXIX. c. 5.

σημείον] Codd. A. et C. σωτηρίας σημεῖον.

δυνήσονται] Codd. A. et C. δυνήσεται. Cod. E. δυνήση.

ΠΕΡΙ ΒΔΕΛΛΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΠ'.

Βδέλλας δὲ τὰς καταποθείσας σὺν τῷ ὕδατι ἐμβάλλει ἄλλη καταφορουμένη. Ἀναγαγαριζέσθωσαν δὲ νίτρον σὺν ὕδατι, ἢ χάλκαιθον σὺν ὄξει. Τινὲς δὲ κόρεις ἐδώσαν τοῖς καταπιῶσι τὰς βδέλλας. δίδω δὲ καὶ τὰ σκόρδα ἐοῖται.

ΠΕΡΙ ΜΥΚΗΤΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΠΑ'.

Μυκήτων δὲ οἱ μὲν τῷ γένει βλάπτουσιν, οἱ δὲ τῷ πλήθει ἐπιφέρουσι δὲ πνιγμὰς, ἐσκότας ταῖς ἀγχόταις.
Τέτρας

Cap. CCLXXX. Cod. E. νή index σξζ'.

βδέλλων] Codd. A. et C. βδελλῶν, ac semper simplici λ. Nicander Alexiph. vs. 493. Dioscorides lib. VI. c. 75. Celsus lib. V. c. 27. Paulus lib. V. c. 37. Theophrastus Idyll. II. vs. 56. et ad eum Schol. Opprianus Halieut. lib. II. vs. 599. Eustathius Hexaem. p. 44. Ildorus Orig. lib. XII. c. 5. Andr. Croccus Musaci Calceolar. Sect. III. p. 427. N. Biegny Zodiae, Medic. Gall. p. 147. Hirudinis deglutitae exemplum refert Petr. Borellus Hist. et Observ. Cent. I. obs. 24.

τὰς] omissus articulus in Codd. A. et C.

καταποθείσας] Codd. A. et C. καταποθήσας.

τῷ] delent Codd. A. et C.

ἄλλη] Quae sequuntur usque ad χάλκαιθον exulant e Cod. D.

καταφορουμένη] Leg. καταφορουμενή. ac ita Paulus et Cod. E.
Codd. A. et C. καταφορουμενή.

ἀναγαγαριζέσθωσαν] Cod. E. ἀναγαγαριζέσθω.

δέ] deest in Codd. A. C. et E.

νίτρον] Paulus νίτρω et χαλκαίθω.

δὲ] Exulat e Paulo.

κόρεις] Codd. A. et C. κορεῖς. Dioscorides lib. II. c. 54. Marcellus Empir. c. 16. p. 121. Geoponicis lib. XIII. p. 373. et p. 376. lib. XVI. p. 431. Cynosphum p. 186. Kiranides p. 142. Anecdotes de Medecine T. II. p. 55.

ταῖς] Cod. D. τὰς καταπιόντας πιεῖν. Codd. A. et C. τοῖς ἐδοῖσιν τὰς βδέλλας καὶ σκόρδα ἐοῖται.

DE HIRVDINIBVS.

CAP. CCLXXX.

Hirudines cum aqua assumptas muria devorata expellit. Gargarisandum itaque nitrum cum aqua, vel atramentum futorium cum aceto. Quidam etiam cimices his, qui hirudines devorarunt, exhibuerunt; allia item in cibo offerito.

DE FVNGIS.

CAP. CCLXXXI.

Fungorum alii specie nocent, alii copia, strangu-
latus laqueis similes inducunt. Hos ad vomitum co-
gito,

δίδω] Exulant haec e Codd. A. et C. Cod. D. δοτέον δὲ αὐτὰς καὶ
σκόρδα ἐδοξείην καὶ ὅζος δριμύ πίνειν.

Cap. CCLXXXI. Cod. E. νθ'. index σξή'.

περὶ] Codices MSS. περὶ μυκήτων καὶ ἀμακνίων. Codd. A. et C.
μυκήτων. Cod. D. μυκίων. Cod. E. περὶ μυκήτων ἢ τοι ἀμα-
κνίων.

μυκήτων] Codd. A. et C. μυκήτων. Cod. D. τῶν μυκήτων οἱ μὲν.
Dioscorides lib. VI. c. 56. Paulus lib. V. c. 55. Celsus lib. V.
c. 27. Hippocrates morb. vulg. lib. VII. p. 337. Simson Sethi
p. 5. Scribonius Largus c. 66. Petr. de Apono cur. divers. venen.
c. 44. Athenaeus lib. II. c. 19. p. 60. Plutarchus T. I. p. 216.
Horatius Serm. lib. II. Satyr. 4. vs. 20. Bodaeus ad Theophrasti
H. Pl. lib. I. c. 9. p. 23. Vigneuil-Marville melanges etc.
T. II. p. 195. Schultze Toxicol. Veter. c. 13. p. 48. Exem-
plum inariti et uxoris qui ambo ex esu fungorum mortui sunt,
narrat inscriptio apud Rupertum ep. ad Th. Reinesium 41.
p. 349.

δὲ] Codd. A. et C. δὲ καὶ.

γένε] Codd. A. et C. γένε.

δὲ] Deficit in Codd. A. et C.

πληγμὲς] Cod. D. πληγμὸν τοικίον. Codd. A. et C. ἐσυνότας τὴς.
Athenaeus lib. II. c. 19. Ptolem. Hephaestio lib. III. p. 316. ed.
Th. Gale. Nicander Alexiph. vs. 520. Suetonius lib. V. p. 530.
Simson Sethi c. 5. Stalpart van der Wiel Observ. rarior. Cent.
I. obs. 40.

Τάττες ἀναγκάζε ἐμῶν διὰ τῆ ἐλαίᾳ· ὠφελῶνται δὲ κληματίνην τέφραν σὺν ὀξυκράτῳ, ἢ νίτρῳ πίνοντες. ὠφελεῖ δὲ αὐτὰς, καὶ ἀλεκτοριδῶν ὡς ἀφεψημένα, καὶ ἐν ὀξυκράτῳ πινόμενα, ἢ ἀριστολοχίας δραχμ. α'. ἢ ἀψιθίας σὺν οἴνῳ. ἢ μελισσόφυλλον σὺν μέλιτι καὶ νίτρῳ, ἢ πήγανον σὺν ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ πινόμενα, καὶ ἀφεψόμενα μετὰ μέλιτος, καὶ ἑμετος καὶ λουτρόν.

ΠΕΡΙ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

Τυροθέντος ἐν γαστρί.

Κ Ε Φ. ΣΠΒ'.

Τέτοις δὲ δίδοναι πίνειν καλαμίνθης φύλλα ξηρά. ἢ

ὠφελῶνται δὲ] Desiderantur in codd. MSS. Vind. eorum loco Cod. E. habet καὶ διὰ.

κληματίνην] Codd. A. et C. ἢ κληματίνην πίνην σὺν. Nicander Alexiph. v. 328. Scribonius Larg. c. 66. 193. Cod. E. κληματίνης τέφρας, ἢν καὶ πίνειν δίδω.

νίτρῳ] Codd. A. et C. νίτρον. Cod. E. ἢ νίτρον ὥς πιεῖν.

ἀλεκτοριδῶν] Cod. D. ἀλεκτοριδος. Improbatur hanc vocem Phrynichus p. 98. ubi vid. Hoescheltus. Democritus apud Plutarchum T. I. p. 223. Nemesius de nat. homin. c. 25. p. 213. Aelianus H. A. lib. VII. c. 47. lib. XIII. c. 25. conf. Thomas Mag. p. 33. et ad eum V. D.

ὡς] Carent his ovis codd. MSS. Vind.

ἀφεψόμενα] Caret et hac voce Cod. D.

καὶ ἐν] Codd. A. et C. ἢ εἰς. Cod. D. deleta copula σὺν.

πινόμενα] Cod. D. πινόμενον.

ἢ] abest a Codd. A. et C. ut et mox.

ἀριστολοχίας] Codd. A. et C. ἀριστολοχία. Cod. E. ἢ ἀριστολοχίας — πινόμενα καὶ ignorat.

ἀψιθίας] Codd. A. et C. ἀψιθίων. Apuleius de vir. herb. c. 102.

μελισσόφυλλον] Codd. A. et C. μελισσοφύλλα.

μέλιτι] Codd. A. et C. μέλι.

πήγανον] Codd. A. et C. πήγανον.

ἐλαίῳ] Non externe tantum oleum vino mixtum adhibebant veteres, verum etiam interne, vid. Xiphilinus Augusto p. 70.

gito, idque cum oleo, juvantur praeterea cum sarmen-
taceum cinerem ex posca vel nitro biberint. Eodem
modo ova quoque gallinarum cocta, et in posca ebibi-
ta, prosunt, vel aristolochiae vel absynthii drachma
cum vino, vel melissa cum melle et nitro, vel ruta
cum oleo et vino ebibita et cum melle cocta, vomitus
denique et lotio.

DE LACTE IN VENTRE

COAGULATO.

CAP. CCLXXXII.

His in potu calaminthae folia arida dare oportet,
vel

πινόμενα] Codd. MSS. πίνονμενον.

κα] Codd. MSS. ἢ ὀρίγανον ἀφύψημα.

δοιτρε] Codd. A. et C. ἐμετος λάτρει. Cod. D. ἐμετος καὶ λου-
τρα. Supra dixit τέττας ἀνάγκηζε ἐμεῖν, unde non erat quod
hic illud repeteret. Vomitus ejusmodi in casu prodelle patet
ex historia Commodi de qua *Herodianus* lib. I. c. 55. Novum
autem non est nostrum bis idem dixisse, cum in aliis scriptori-
bus recentioris aevi hoc pariter deprehenderim. *Demetrius Pe-
pagou*. c. VII. καὶ μᾶλλον περιττὰ τὰ ἀφροδίσια, ita enim
legend. et mox ἀφροδίσια πλεῖστα. conf. not. ad c. 108.

Cap. CCLXXXII. Cod. E. ξ'. at in indice
capitum σξθ'.

τυροθέριος] Codd. A. et C. ἐν γαστρὶ τυροθέριος. Utuntur hoc
verbo *Sopater* apud *Athenaeum* lib. III. c. 22. p. 101. *Oriba-
sius* Collect. lib. II. p. 13. *Gregorius Naz.* Or. de baptism. p.
188. *Actuarius* de spir. animal. lib. II. c. 13. p. 119. id autem
crebro evenisse apud veteres conjicio exinde, quod mel lacti
admiscerent, ut docet *Aelianus* H. A. lib. XV. c. 7. et infan-
tibus exhiberent, ut tradunt *Aetius* lib. IV. c. 4. *Paulus* lib. I.
c. 5. et Schol. *Aristophanis* ad *Acharn.* vs. 462. Quin etiam
vinum cum lacte commiscebant, de qua potione vid. erud. de *Vil-
lison* ad *Longum* p. 52. conf. *Scribonius Largus* c. 65.

τυροθέριος] Codd. A. C. et D. τυροθέριος.

καλαμίνθης] Codd. A. et C. καλαμίνθης. *Nicander Alexiph.* vs.
372. *Plinius* lib. XX. c. 14. et lib. XXVIII. c. 10.

TOM. II.

Z

ἢ τὸν χυλὸν ὁμοίως, ἢ σιλφίς ῥίζαν σὺν ὀξυκράτῳ, ἢ
θύμον σὺν οἴνῳ ἢ πυτυῖαν σὺν ὄξει.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΚΟΥ

μελίτος.

Κ Ε Φ. ΣΠΓ'.

Τοῖς ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ τῷ Πόντῳ μέλι Φαγῶσιν ἢ
πιῶσιν τὰ αὐτὰ συμβαίνει τοῖς τὸ ἀκόνιτον πιῶσι. Τέ-
τοις διδόναι δεῖ ὑδρόμελι μετὰ πηγάνε Φύλλων, ἢ ὀρήα-
νον

τὸν] deletus articulus in Codd. A. et C.

σιλφίς] Nicander l. c. Schol. Aristophanis ad Equit. vs. 890.

ῥίζαν] Codd. A. et C. ῥίζα. conf. c. I. et 224

θύμον] Cod. D. θρύμβον.

πυτυῖαν] Codd. A. C. et D. πτύαν. Male interpres piceam vertit.
vid. Nicander l. c. Dioscorides l. c. et Sebast. Astrucius ad Pau-
lum p. 158.

καλαμίθης] Alia suadet Lev. Lemnius de occult. natur. mirac.
lib. II. c. 45. p. 252.

ὄξει] Nicander l. c. Simeon Sethi p. 84.

Cap. CCLXXXIII. Cod. E. ξα'. at in indice
conjungitur cum praecedenti capite.

ποντικῷ] Codd. MSS. Vind. ποτίς, sed Codd. A. C. et D. τῷ
ποντί.

Τοῖς] Cod. D. τοῖς ἐν Ἡρακλείᾳ. Codd. A. et C. τοῖς τῆς ποντικῆς ἡ.

Ἡρακλείᾳ] Ἐν Τραπεζῶντι tradit Aelianus H. A. lib. V. c. 42.
conf. Stephanus Byz. de Urb. p. 714.

πόντῳ] Cur addiderit noster, discas ex Stephano Byz. p. 384. τῷ
Πόντῳ, masculino genere ut semper Ovidius ut observat Petr.
Burmianus ad Tibull. lib. V. eleg. 13. vs. 21. conf. Aelianus
H. A. lib. VI. c. 40.

μέλι] Cod. E. μελιτοφαγῶσιν. Paulus lib. V. c. 58. conf. Dio-
scorides lib. II. c. 92. et lib. VI. c. 8. Aristoteles Mirab. auscult.
p. 1151. Plinius H. N. lib. XXI. c. 13. Democritus Geopon.
lib. XV. c. 9. Strabo lib. XII. p. 826. Stobaeus Serm. XIII.
p. 143. ὥσπερ εὖν τῷ ποντικῷ μέλιτι γαστράδας ἐπιχυῶσιν οἱ
ἀπειροί, γαστράμενοι δὲ παραχρῆμα ἐκπνεύσαν δυσχερῆαντες,
ὅτι πικρὸν ἐστὶ καὶ ἀνδύς. Quae in margine dicuntur petita
esse ex Diogenis diatribis, sed totidem verbis leguntur apud
Dionem Chrysost. Or. IX. p. 139. Adde Aristotelis mirab. au-
scult.

vel succum eodem modo, aut laserpitii radicem ex posca, vel thymum cum vino, vel piceam cum aceto.

DE MELLE PONTICO.

C A P. CCLXXXIII.

Qui mel quod in Heraclia ponti provenit vel comederint, vel biberint, iis eadem quae his, qui aconitum hauserunt, accidunt. His aquam mulsam cum rutae foliis aridis, vel origanum, vel marrubium cum

Z 2

vino,

scult. p. 1085. *Jonstonus* Hist. Natur. de insect. lib. I. p. 25. Terram regionis Ponti amaram esse testatur *Ovidius* Epist. ex Ponto lib. III. ep. 8. vs. 19. forte quod absinthium et buxus ibi plurimum crescerent ut testatur *Adrianus* l. c. conf. *Stephanus* Byz. de Urb. v. Τραπεζῆς p. 714. conf. *Theophylactus* Simoc. Quaest. Phys. XVIII. *Palaephatus* c. 27. p. 53. ὡς δὲ τὸ Γλαῦκε ἀποθανόντος ἐπὶ τῇ μέλιτι. leg. ἐπὶ ποντικῷ μέλιτι nam articulum ante μέλι plerumque omittunt auctores, apud *Adrianum* tamen additus H. A. lib. I. c. 11.

πιῖσι] Codd. A. et C. πιῶσι. *Palaephatus* c. 27. p. 54. Γλαῦκος πιῶν μέλι.

τὰ αὐτὰ] Cod. D. τοιαῦτα.

τοῖς] Cod. D. οἷα τοῖς.

ἀκόνιτον] vid. *Nicander* Alexiph. vs. 13. et ibi Scholia. *Stephanus* Byz. v. Ἀκόνις. *Antigonus* Caryst. c. 131. *Solinus* c. 43. *Aelius* Promotus apud Hier. *Mercuriales* Var. Lect. lib. III. c. 4. *Salmasius* ad *Solinum* p. 619. Schol. *Apollonii* Rhod. ad lib. II. vs. 354. *Bald.* *Rouffes* Epist. Medicinal. IX. p. 36. *Dioscorides* lib. IV. c. 77. *Plinius* lib. VI. c. 1. lib. XXV. c. 10. et lib. XXVII. c. 2. *Athenaeus* lib. III. c. 8. p. 85. conf. *Jonstoni* Notit. Regn. Vegetab. p. 290. *Diodorus* Sic. lib. IV. p. 288. *Virgilius* Georg. lib. II. vs. 152. ubi vid. *Servius*. *Ovidius* Metamorph. lib. VII. vs. 407. *Gangraeus* ad *Juvenalis* Sat. VI. vs. 639. *Amatus* Lulit. in *Dioscoridem* p. 649. *Andr.* *Cicochus* Musaei Calceolar. Sect. V. p. 493. et doct. *Schulze* Taxicolog. Veter. c. I. p. 13.

πιῖσι] Codd. A. et C. πιῶσι.

δα] Exulat e Codd. MSS.

πηγάς] *Athenaeus* lib. III. c. 8. p. 85. *Antigonus* Caryst. c. 131.

φύλλων] *Haftenus Paulus*. Codd. A. et C. φύλλων.

ὀρίγανον] Codd. A. et C. ὀρίγανον. Cod. E. ὀρίγανον, ὑδρομέλι iterum.

νον ἢ πράσιον μετ' οἶν⁸, ἢ ἀψίνθιον, ἢ εὐζωμον, ἢ
ἀβρότον, ἢ χαμαιπίτυν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΑΙΡΟΝΤΩΝ
ἀπλῶν φαρμάκων, ὅσα χολὴν ξανθὴν
καθαίρει.

Κ Ε Φ. Σ Π Δ'.

Ἀλός δραχμ. α'. μετὰ μελικράτ^ω· ἐλέβορος μέ-
λας, σιαμμωνία, ἐλατήριον, τιθύμαλλος, πέπλιον, τρα-
γορίανον, χαμελαία, ἀριζολοχία, πολυπόδιον.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΔΙ' ΑΛΟΗΣ.

Κ Ε Φ. Σ Π Ε'.

Κολοκυνθίδος μέρος α'. ἀψίνθις μέρος α'. σιαμμω-
νίας μέρος β'. σὺν ὕδατι διδ^ω κατὰ δύναμιν.

ΚΑΘΑΡ.

πράσιον] Codd. A. et C. πράσιον. Cod. E. πράσσον.

οἶν⁸] Vini potestatem contra aconitum celebrat Macrobius Saturni
lib. VII. c. 5. p. 688.

ἀψίνθιον] addunt Codd. A. et C. μετ' οἶν⁸.

Cap. CCLXXXIV. Cod. E. ξβ'. et in indice σο'.

τῶν] delent Codd. A. et C.

καθαίροντων] Codd. A. et C. καθαιρεύων et ignorant ἀπλῶν.

Quae sequuntur usque ad finem libri deliderantur in Cod. D.

ὅσα] Codd. A. et E. καὶ ὅσα.

ξανθὴν] Deest in Cod. A.

ἀλός] Cod. A. ἀλώς.

μετὰ] Cod. A. σὺν μελικράτ^ω. Rufus Ephes. de purgant. p. 15
Paulus lib. VII. c. 4. p. 259.

ἐλέβορος] Codd. A. et C. ἢ ἐλέβορος.

σιαμμωνία] Codd. A. et C. σιαμμωνία. Cod. E. μετὰ σιαμμωνία.

τιθύμαλλος] Codd. A. et C. τιθύμαλλον. Rufus Ephes. l. c. p. 11.

πέπλιον] Codd. A. et C. πέλιον. Rufus p. 15.

vino, vel absinthium, vel erucam, vel abrotonum, vel chamaeipyti dare oportet.

DE MEDICAMENTIS

SIMPLICIBVS, QVAE FLAVAE BILI PVRGAN-
DAE SVNT.

CAP. CCLXXXIV.

Alōēs drachma cum melicrato. Veratrum nigrum, scammonium, elaterium, tithymallus, peplium, tragoriganum, chamelaea, aristolochia, polypodium.

CATAPOTIA EX ALOE.

CAP. CCLXXXV.

Cucurbitae sylvestris, absinthii singulae partes, scammonii partes duae, cum aqua pro virium ratione dantur.

Z 3

PVR-

τραχηρίανον] Rufus l. c. p. 17.

χαμελαία] Codd. A. et C. χαμηλαίαν.

πολυπέδιον] Rufus l. c. p. 14. Dioscorides lib. IV. p. 213.

Cap. CCLXXXV. Caput hoc junctum praecedenti, quocum unum caput constituit in codd. A. et C. ac inde caret lemmate ac numero in Cod. E.

κολοκινθίδος] Codd. A. et C. κολοκινθίδος. Paulus lib. VII. c. 5. p. 261.

α'] Codices Vind. εν.

σκαμμωνίας] Ante hanc vocem ex Paulo addendum ἄλλος μέγας α'. Georg. Hieron. Welschius de Vena Medinensi c. X. p. 264. emendat ex Galeno σκαμμωνίας καὶ ἄλλος μέγας β'. et pro simplicis ἀψυθίς ex Oribusio χυλὴ ἀψυθίς. Cur vero veteres plura purgantia commilcerent, rationem aperit Aristoteles Probl. Sect. I. 41.

σύν] abest a codd. MSS. Vind.

δύναμιν] Codices δύσιν. Solemnis locutio apud medicos κατὰ δύναμιν. Aponymus de V. S. p. 5. τὰς δὲ νέας καὶ ἀκμήτας κατὰ δύνα-

ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ

τὸ διὰ τῆς ῥοδομέλιτος.

Κ Ε Φ. Σ Π Σ'.

Ρόδων χυλῶ ξ' ε'. μέλιτος ξ. α'. σιαμμωνίας οὐγΓ.
δ'. διδω. ἀλλο. γαρθασάχους, ἀγαριῶ, ἐπιθύμω ἀνὰ
ἐγΓ. ας". τέτοις ἐπιβάλλει ῥόδων χυλῶ ξ' τὸ δ' ε'. μέλιτος
ξ' ε'. σιαμμωνίας ἐγΓ. ας". ἔπει τῷτο.

ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ ΤΟ ΔΙΑ ΚΙΤΡΙΟΥ.

Κ Ε Φ. Σ Π Ζ'.

Κιτρίω λέπους, καὶ τῆς σαρκὸς λι. α'. ἐψήσας ἐν
ὑδατι, ἐπιβάλλει μέλιτος ξ. ε' καὶ πάλιν ἐψήσας, ἐπί-
πασσε λείαν πεπέργως οὐγΓ. α'.

ΚΑΘΑΡ-

δύνανται. Vocem δύσιν, ubi subintelligendum ἡλίσ, nosse non
agnoscit, qui semper eis κοίτην dixit, ut c. 125. vel εἰς ἐσπέ-
ραν, ut c. 126. Paulus l. c. ἡ δέσις κέκκοι ια'. δέσιν pro dono
adhibuit, significatione primaria, Nicomedes, medicus Smyrnae-
us in inscriptione apud Sponium Miscellan. Frud. Antiquit.
Secl. IV. p. 133. et Celsus tabula p. 170. Recordor hic loci cu-
jusdam Gynasophii p. 182. καὶ ὅταν εἰς τρεῖς μέρη ἔλθῃ, δὲς
αὐτῷ πρῶτ' ὡς φαρμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἡλίσ. leg. ἐν ἡμέρᾳ, ἡλίσ δύνοντος.
Sic tribus vicibus exhibebitur, ut auctoris mens fuisse videtur.
Locutionem κατὰ δύσιν agnoscunt tamen apud nostrum c. 172.
Codices A. et C. nec rejecerim illam lectionem. Io. Chrysostomus
in Psalm. IV. Opp. T. I. p. 529. οἱ τὴν δύσιν αἰχῶντες πάντες
πάντα ἐμάθανον, κατ' ἐμπορίαν Αἰγυπτίους συγγινόμενοι. δύ-
νοντες ἡλίσ. Cod. D. cap. 266. Tot concurrent veritabilia;
sed liceat mihi usurpare hic cel. Petri Burmanni verba ad Oxi-
dium Ant. Amator. lib. III. vs. 541. „Vides diversas lectiones,
quae omnes probabiliter adstrui possunt: una tamen ab au-
toris tantum manu est; quae autem vera sit non dijudico.“
Nam ut in rebus humanis: sic etiam in re critica, duos, in-
certos, suspensa: magisque omnia verisimilia, quam vera, ut
Minutii Felicis verbis utar c. 4. p. 36. ed. Gronovii.

Cap. CCLXXXVI. Cod. E. ξγ'. index σοά'.

καθάρισον] Codd. A. et C. καθάρσιον διὰ ῥοδομέλιτος. Τὸ διὰ τῆς
ῥοδομέλιτος καθάρσιον. Aetius lib. III. c. 74. Paulus lib. VII.
c. 5. p. 261.

ξΓ.] Cod. E. δραχμ. C.

PVRGATIO EX RHODOMELITE.

CAP. CCLXXXVI.

Rosarum succi sextarii duo, mellis sextarius, scammonii unciae quatuor dantur. Aliud. Spicae nardi, agarici, epithymi singulorum semuncia. Illis adjicito rosarum succi sextarii dimidium, mellis tantundem, scammonii semuncia et coquito.

PVRGATIO EX MALO CITRIO.

CAP. CCLXXXVII.

Mali medici corticis carnisque libra in aqua coquitur, et mellis sextarii dimidium adjicitur et denuo coquitur et piperis triti uncia inspergitur.

Z 4

PVR.

χυλῶ] Codices Vind. χυλῶς.

σκαμμωνίας ὄγλ' δ'.] non agnoscunt haec codices MSS.

ἄλλο] Novum inchoant caput Codd. MSS. cum hoc lemmate κατὰ καθαρσίαν. Cod. E. καθαρτικὸν ἔσ'. index σοβ'.

τὸ σ'] omittunt codices Vind. et μέλιτος. Cod. E. δραχμ. τὸ σ'.

σκαμμωνίας — τῷτο] Eorum loco habet Cod. E. εὐφορβίᾳ δραχμ. μέλιτος τὸ ἀρκύον.

ἔψα] leg. ἔψε.

τῷτο] Codd. A. et C. τέτα.

Cap. CCLXXXVII.

καθάρσιον] Delent hanc vocem Codices, qui hoc caput sequenti postponunt, cum hoc lemmate, τὸ διὰ νίτρε.

νίτρε] codices νίτρε. Paulus lib. VII. c. 5. p. 261. Oribasium hujus compositionis auctorem facit Aëtius lib. III. c. 103.

λι] codices ἀνὰ α'.

ἐπιβάλλε] Subjunxerunt librarii haec capiti praecedenti, τότε ἐπιβάλλε.

κχι] exulat e codicibus MSS.

ἐπίπασσε] Codd. A. et C. ἐπίπασσε λύα. et addunt σκαμμωνίας Γο. α'. Leg. λέναν, nisi λύαν referendum ad sequens unciam. sic Paulus λύα habet, quod plura jubet addi, quae apud nostrum omissa.

πεπύρεως] Macrobius Saturn. lib. VII. c. 5. p. 685. aliasque herbas conclamati frigoris pipere temperant medici.

ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ ΤΔΡΑΓΩΓΟΝ.

Κ Ε Φ. ΣΠΗ'.

Ἀλόης, ἐπιθύμα, καρυοφύλλα, κίκκις κνηδία, πε-
τροσελίνα, ῥέε ποντικὴ ἀνὰ εὔΓ. 5". εὐφορβία δραχμ. α'.
μέλιτος τὸ ἀρκῶν.

ΚΑΘΑΡΤΙΚΟΝ ΤΟ ΔΙΑ ΕΡΜΟΔΑΚΤΤΑΟΥ.

Κ Ε Φ. ΣΠΘ'.

Ἑρμοδακτύλα οὐγΓ. γ'. ἀνήσσα, κυμίνε αἰθιοπικῆ,
ἄμειως, πεπέρεως, ζιγγιβέρεως ἀνὰ γρ. γ'. ἐπιθύμα εὔΓ.
5". ἄλυπιάδος εὔΓ. 6'. δίδε σὺν εὐκρατομέλιτι.

ΙΕΡΑ

Cap. CCLXXXVIII. Caput hoc cum praecedente
non habet Cod. E.

Ἀλόης] Codd. A. et C. ἀλάης. Paulus lib. VII. c. 5. p. 261.

καρυοφύλλα] Codd. A. et C. καρυόφυλλα.

κίκκις] Cod. A. κρόκις κνηδία. Cod. C. κνιδία.

ῥέε] Rha ponticum idem esse, quod nos Rheum Barbarum ap-
pellamus, statuit H. Boissius ad *Al. lani* lib. III. c. 5. p. 541.
nec immerito, quocum facit *Carophris* de usu et praestantia
ethermar. p. 4. conf. *Salmelius* ad *Solinum* p. 561. et de homon.
hyl. Iatr. c. 77. Sam. *Dale* Pharmacol. p. 78. *Glossae* Iatricae Miss.
ῥέον ποντικόν, τὸ ῥέον βάρβαρον. confut. Io. *Rhodium* ad *Scri-*
bonium Larg. p. 250. et Ian. *Cornarium* ad *Macri* lib. II. c. 10.

εὐφορβία] Codd. A. et C. εὐφολβία.

Cap. CCLXXXIX.

τὸ διὰ] Codd. A. et C. δι' ἑρμοδακτῆλων. Eandem compositio-
nem laudat *Demetrius* Pepogom. c. 33. quam aequè ac noster
hauit

PVRGANS AQVAM IN HYDROPICIS.

C A P. CCLXXXVIII.

Aloes, epithymi, caryophyllorum, grani gnidii, petroselini, rhapontici singulorum unciae dimidium, euphorbii drachma, mellis quantum satis est.

PVRGANS EX HERMODACTYLO.

C A P. CCLXXXIX.

Hermodactyli unciae tres, anisi, cymini aethiopici, ameos, piperis, zinziberis singulorum scrupuli tres, epithymi unciae dimidium, turbith albi unciae duae, cum mulla dantur.

Z 5

HIERA

haufit ex Alexandri Trall. lib. XI. p. 645. ubi vid. Goupylus. Paulus lib. VII. c. 5. p. 262. Cod. E. addit ποδαγριὰν et ξε' index σογ'.

ἀήσθ] Carent hac voce et sequente κυμίνε Codd. A. et C.

κυμίνε] Glossae Iatricae MSS. κύμινος αἰθιοπική, μελάνθην.

αἰθιοπική] Codd. A. et C. αἰθιοπος.

ἀμεως] Glossae Iatricae MSS. Ἄμην (leg. ἀμὶ) κύμινος αἰθιοπικός. Ἄμεως, ὃ λέγεται λαγονύμινος. Codd. A. et C. ἀμμεος et addunt θυμίαμα. Cod. E. θυμν.

γγ.] Codd. A. et C. γραμμαρίων. Du Cange append. ad Glossar. p. 51.

εγγ. ε''] Cod. E. εγΓ. ε'.

ἀλυπιάδος] Glossae Iatricae MSS. ἀλυπιάδος σπέρμα, κατὰ γὰρ ἁλτίνους λαυρίλλα. Codd. A. et C. ἀληπιάδος.

μέλιτι] Cod. A. μέλι. Cod. C. μέλιτι.

ΙΕΡΑ ΓΑΛΗΝΟΥ.

Κ Ε Φ. ΣΓ'.

Χαμαιδρύος, πεπέρως μακρῶ, πεπέρως λευκῶ,
 ἀγχιρικῶ, σοιχάδος, ἐλεβόρος μέλανος, σκαμμωνίας, ναρ-
 ῶς ἄχρος, σκίλλης ὀπτῆς, ἐπιθύμα ἀνὰ εὔΓ. ις". σμύρ-
 νης, κρόκῃ, ἀρμωνιακῶ, εὐφορβίῃ ἀνὰ δραχμ. ἢ. μέλι-
 τος τὸ ἀρκῶν.

ΠΕΡΙ ΦΛΕΓΜΑΤΟΣ ΚΑΘΑΡΤΙΚΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΓΑ'.

Φλέγμα ἄγει λάθυρις, κόκκος κινιδίος, εὐφόρβιον,
 κολοκύνθη, καὶ λευκὸς ἐλεβόρος.

ΧΟΛΗΣ ΜΕΛΑΙΝΗΣ ΚΑΘΑΡΤΙΚΑ.

Κ Ε Φ. ΣΓΒ'.

Επιθύμον, πολυπόδιον, ἐλεβόρος, μετὰ πρᾶσις,
 κυλῶ, ῥξύμελι, ὄξος παλαιὸν ὅσον ξ. α'. μέλιτος ἀπα-
 Φρισμένῃ ἔπει καὶ δίδω.

Ο ΔΙΟ-

Cap. CCXC.

[εἶρα] Codd. A. C. et E. ἢ ἱερὰ. *Actius* lib. III. c. 113. *Paulus*
 lib. VII. c. 18. p. 263.

[ἀγχιρικῶ] *omissum apud Paulum.*

[σοιχάδος] Codd. A. et C. συχάδα.

[ἐλεβόρος] Codd. MSS. ἐλεβέρῃ μέλανος.

[εὔΓ. ις"] Codd. Vind. δραχμ'. *Paulus* et Cod. E. δραχμ. ις'.

[εὐφορβίῃ] Codd. εὐφελβίῃ.

[δραχμ.] Codd. εὔΓ.

[μέλιτος] Codd. μέλιτι.

Cap. CCXCI. Cod. E. ξς' index σοέ.

[περὶ] Codd. A. et C. καθαρτικὸν φλέγμα. *Paulus* lib. VII. c. 4.
 p. 260. Cod. E. φλεγματος καθαρτικῶν.

[λάθυρις] addit Cod. E. κινίδα.

[κόκκος] Codd. A. et C. κινιδίος κόκκος, εὐφελβιον. Cod. E. κρόκος
omisso κινιδίος.

[κολοκύνθη] Cod. A. κολοκινθῆς. Cod. C. κολοκινθίς.

HIERA GALENI.

CAP. CCXC.

Triffaginis, piperis longi, piperis albi, agarici, stoechadis, veratri nigri, scammonii, spicae nardi, scillae tostae, epithymi, singulorum semuncia, myrrhae, croci, ammoniaci, euphorbii, singulorum drachmae octo, mellis quantum satis est.

DE MEDICAMENTIS PITUITAM PURGANTIBVS.

CAP. CCXCI.

Pituitam educunt, lathyris, granum gnidium, euphorbium, cucurbita sylvestris, veratrum album.

PURGANTIA ATRAM BILEM.

CAP. CCXCII.

Epithymus, polypodium, veratrum cum marrubii succo, acetum mulsum, vetus item cum mellis despumati sextario cocto, et ita exhibito.

DIO.

καὶ λευκὸς ἐλέβορος] Codd. MSS. Vind. ἐλέβορος omisso reliquis.
Cod. E. καὶ ὁ λευκός.

ἐλέβορος] Cod. E. addit μέλας et delet μετὰ.

Cap. CCXCII. Cod. E. ξή'. et index σος'. Non agnoscunt hoc caput codices MSS. Vind. ejus loco habent περὶ ὀξύμελιτος, partem tantum hujus capituli habet Cod. E.

Ἐπιθύμον] Cod. E. ἐπιθύμα, πολυποδία.

καθαριστικὰ] Cod. E. καθαριστικόν.

χυλῶ] χυλῶ. Paulus lib. VII. c. 4. p. 260. Cod. E. χυλὸς σὺ
ὀξύμελιτι.

ὄξος] Codd. MSS. ὄξους παλαιῶ omisso ἔσον.

ξ. α'.] Cod. E. δραχμ. Ὶ.

ἀπαφρισμένον] Codd. A. et C. ἀπηφρισμένον ξ. α'. Cur mel despumatur, causam aperit Actuarius de affect. spir. animal. lib. II. p. 120.

ἔψα] ἔψε.

καὶ διδω] Addit Cod. E. ὄξος μετὰ μέλιτος, σελίνα ῥίζας, μετὰ μακράτης ῥίζης, καὶ ἀσάρα, καὶ ἔψε καὶ διδω.

Ο ΔΙΟΣΠΟΛΙΤΗΣ,

Κ Ε Φ. ΣΓΓ'.

Πεπέρεως ἄγΓ. α'. πηγάνε φύλλων ἄγΓ. α'. κυμίνε
 ἄγΓ. α'. νίτρε δραχμ. δ'. ζιγγιβέρεως ἄγΓ. α'. μέλιτος
 τὸ ἀρκῆν.

ΤΟ ΔΙΑ ΚΑΛΑΜΙΝΘΗΣ.

Κ Ε Φ. ΣΓΔ'.

Καλαμίνθης ἄγΓ. 5" σεσέλεως δραχμ. 5". γλήχωνος
 δραχμ. 5". λιβισινᾶ δραχμ. ἡ'. πετροσελίνε δραχμ. 6'.
 θυμέ δραχμ. 6'. πεπέρεως δραχμ. ι'. μέλιτος τὸ ἀρκῆν.

ΤΟ ΔΙΑ ΤΡΙΩΝ ΠΕΠΕΡΕΩΝ.

Κ Ε Φ. ΣΓΕ'.

Πεπέρεως λευκῆ, μακρῆ, μέλανος ἀνά δραχμ. 15".
 ζιγγιβέρεως δραχμ. δ'. θυμέ δραχμ. 6'. ανήσε δραχμ. 6'.
 μέλι-

Cap. CCXCIII. Cod. E. jungit hoc caput
 praecedenti.

ὁ διοςπολίτης] Cod. A. κηρὸς διοςπολίτης. Cod. C. κηρὸς διοςπο-
 λίτης *Paulus* lib. VII. c. 11. p. 270. *Alexander Trall.* lib. VIII.
 p. 502. Κηρῖς. ita recentiores pro ζηρὸς, siccus, *Du Conge*
Glossar. p. 652. conf. c. 200. Aliam compositionem habebant
 veteres, quae ὕγρὸς διοςπολίτης dicebatur, cujus noster memi-
 nit c. XXVII.

Φύλλων] Codices φύλλα.

ἄγΓ. α'] migrat doctis e Codd. MSS.

ζιγγιβέρεως] Codices ζιγγιβέρεος.

Cap. CCXCIV.

διὰ καλαμίνθης] Codd. A. et C. διὰ καλαμινθίς. *Paulus* lib. VII.
 c. 11. p. 270. Cod. E. 29. index 303.

D I O S P O L I T E S.

C A P. CCXCIII.

Piperis, rutae foliorum, cymini, singulae unciae, nitri drachmae quatuor, zinziberis uncia, mellis quantum satis est.

DIACALAMENTHVM.

C A P. CCXCIV.

Calaminthae unciae media pars, seseleos drachmae dimidium, pulegii tantundem, levistici drachmae octo, petroselinii, thymi singulorum drachmae duae, piperis drachma, mellis quantum satis est.

M E D I C A M E N T V M

DIA TRION PEPEREON, EX TLIPLICI PIPERE.

C A P. CCXCV.

Piperis, albi, longi et nigri singulorum drachma cum dimidia, zinziberis drachmae quatuor, thymi drach.

καλαμίνθης] Codd. A. et C. καλαμίνθη.

δγΓ. 5"] Cod. E. δραχμ.-5'.

σεσέλεως] ita Cod. C. Cod. A. σπέλεως. Cod. E. σεσέλεως δραχμ.

β. γλήχωνος δραχμ. 5'. sed ponit ad finem capitis post ἀρκάν.
γλήχωνος δραχμ. 5"] Non agnoscunt codices MSS. Vind.

Cap. CCXCV. Cod. E. ε'. index σον'.

τὸ διὰ] Delent articulum Codd. MSS. Paulus lib. VII. c. II. p. 269. Antidotus cluit *Synopsis* de febr. c. VIII. p. 284.

πεπέρεως] Bis hanc vocem repetunt codd.

ις"] Codices ις'.

ζιγγιβέρεως] Codices MSS. ζιγγιβέρεος.

ἀήσος δραχμ. 6'.] non agnoscunt codices.

μέλιτος τὸ ἀρεῖν. Ταῦτα προσλαμβάνοντα σκαμμω-
νίαν, καθαίρουσιν ἀλύπως.

ΣΤΟΜΑΧΙΚΟΝ ΩΦΕΛΙΜΟΝ.

Κ Ε Φ. ΣΓς'.

Κιννάμωμον, καρυόφυλλον, κρόκον, ρχοίνε ἄνθος,
κόσεν, παιονίαν, πάντα τρέψας, καὶ ἀναμίζας, χρῶ.

ΕΜΠΛΑΣΤΡΟΝ Η ΧΡΥΣΗ.

Κ Ε Φ. ΣΓΖ'.

Ξηρίας τῆς οἰνάνθης, ξηρίας τῆ νάρδε, ξυλαλόης,
σαμφύχε ἀνὰ ἐγΓ. γ'. Ἰρεως ἐγΓ. β'. ἀρμονιακῆ θυριά-
ματος ἐγΓ. δ' προσπόλεως. ὀποπάντακος, βδελλίε, σα-
γαπηνῆ, ἀνὰ ἐγΓ. γ'. χαλβάνης ἐγΓ. α'. θυριάματος,
τερεβινθίνης, κρόκου, μασίχης, εἰχυος, κινναμώμη ἀνὰ
ἐγΓ. γ' καρυοφύλλου ἐγΓ. α'. πεπέρεως μακρῆ ἐγΓ. γ'.
νάρδε, βαλσάμη τὸ ἀρεῖν καὶ ὁμῶς μίξας χρῶ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ταῦτα] De suo haec addidit noster, quo compositionem emendaret.
προσλαμβάνοντα] Suda lib. X. p. 710. τὰ Αἰτωλικά λέγοντες ἐφ'
ἐξῆς ὅσα προσλαβεῖν τοῖς εἰρημαίοις ἔγνωμεν. Lucianus Dial. Fabul.
p. 79. καὶ τὴν θαλάσσαν προσλάβωμεν. Menander apud Sto-
baeum Floril. Tit. X.

Οἱ γὰρ θέλοντες προσλαβεῖν τὰ τῶν πέλας.

σκαμμωνίαν] Cod. A. σκαμμονίαν. Cod. C. σκαμμωνίαν.

καθαίρουσιν] Cod. E. καθαίρει.

Cap. CCXCVI. Desideratur caput hoc cum
sequente in codicibus MSS.

ᾠφέλιμον] Utuntur hac voce recentiores ubi rem quandam com-
mendatum eunt. Anonymus de V. S. p. 5. περὶ φλεβοτομίας
ἀδελφον καὶ ᾠφέλιμον.

drachmae duae, anisi tantundem, mellis quod sufficit. Quibus si scammonium quoque adjiciatur, citra molestiam purgant.

STOMACHICVM VTILE.

CAP. CCXCVI.

Cinnamomum, caryophyllos, crocum, junci odorati florem, costum, paeoniam, singula trita et permixta in usum adhibeto.

EMPLASTRVM AVREVM DICTVM.

CAP. CCXCVII.

Oenanthae, nardi in pulverem redactorum, xylaloës, majoranae, singulorum unciae tres, iridis unciae duae, ammoniaci thymiamatis, propoleos, opopanax, bdellii, sagapeni, singulorum unciae tres. galbani uncia, thymiamatis, terebinthinae, croci, mastiches, spicae, cinnamomi singulorum tantundem, caryophyllorum unciae, piperis longi unciae tres, nardi, balsami, quantum satis est, simul mixtis utitor.

F I N I S.

σφιζας] Verbum hoc adhibent auctores, ubi herbas recentes teri jubent quo succus simul exprimatur. Noster c. 118. et 125. De cicuta Plato Phaedon. p. 301. καὶ ἐνεγκάτω τις τὸ Φάρμακον, εἰ τέτριπται. εἰ δὲ μὴ, τριψάτω ὁ αἰθρῶπος. Sic terere Quintilianus Declamat. XVII. Confessus sum venenum esse, quod terebatur. quem locum debeo Iam. Gebhardo ad Propertii lib. II. eleg. 17. vs. 14.

ἐργίας] Aliam compositionem dat Paulus lib. VII. c. 17. p. 290.

τέλος] Cod. A. τέλος τῆς παρέσης βίβλης Ὁρίβασίς.

Sequentia sex capita in codd. B. et D. subjunguntur, in reliquis codd. desiderantur; ea hic addere lubuit.

I.

Περὶ μυρμηκῶν.

Ἐὰν δὲ μύρμηκα καύσης, ἀποδιώξεις τοὺς λοιποὺς.
 ἐὰν δὲ κεδρίαν παραχρήσης περὶ τὰς τρώγλας, οὐκ εἰσε-
 λεύσονται εἰς τὸ ἀλώνιον· μύρμηκες σωρῶ οὐχ ἄπτονται,
 ἐὰν τὴν σωρὸν τῇ λεύκῃ περιγράψῃς, ἢ ὀρίανον ἄγριον
 περιθήσῃς· ἐξελάσεις δὲ τὰς μύρμηκας τῶν ὀπῶν, ἐὰν
 κοχλίων σκεπάσματα ἢ τοιῶσθα μετὰ σύρακος καύσης,
 καὶ κόψας ἐμπάσῃς τὰς μυρμηκίας. Ὀμοίως μύρμηκας
 ἀπελάσῃς, ἐὰν ὀρίανον καὶ θῖον λευώσας περιπάσῃς
 τὰς μυρμηκίας· οὐχ ἄψοιται δὲ φυτῶν, ἐὰν τὰ σελέ-
 χη αὐτῶν καταχρήσῃς θέρμοις πικροῖς τετραμμένοις με-
 τὰ ἀμόργης.

II.

Πρὸς ἀνοδήκτους καὶ κυνοδήκτους.

Κόπρον κυνὸς λευκὴν καύσας ὡς γένοται ὡς ἀνθρα-
 κα, καὶ λεάνας μετ' ἐλαίου ὡς γένοται κηρωτὴς πάχους,
 χρῶ μέχρις ἀπολούσεως ἄλλως. ἀνίθον καύσας καὶ σὺν
 ἐλαίῳ

I. Integrum hoc caput legitur Geoponicor. lib. XIII. c. 10.
 unde versionem desumfi.

δε] omittunt Geoponici. Est porro, vid. c. 7.

μύρμηκα] Geopon. μύρμηκας. conf. not. ad c. 6.

λοιπὸς] addit Geoponicus μύρμηκας.

παραχρήσης] Recte Geopon. παραχρίσης.

εἰς τὸ] Geopon. μύρμηκες εἰς τὸ ἀλώνιον οὐκ εἰσελεύονται. unde
 bis apud nostrum scribendum μύρμηκες.

σωρῶ] addit Geopon. γενήματος.

τὴν] Geopon. τὸν.

τῇ] Geopon. γῇ.

I.

Si formicas captas ufferis, reliquas formicas fugablis. Si cedriam circum cavernas obleveris, formicae aream non ingredientur. Formicae acervam frugum non attingent, si terra alba acervum circumscripseris, aut silvestre origanum circumposueris. Expelles formicas ex cavernis suis, si cochlearum tegmina, hoc est testas, cum styrace ufferis et contusa in cavernas ipsarum consperseris. Similiter expelles formicas, origano et sulphure tritis et circum cavernas. Non contingent plantas, si truncos obleveris lupinis amaris cum amurca tritis.

II.

Contra hominis morsum et canis.

Stercus caninum album ure usque dum fiat carbo, et tere cum oleo, ut cerati spissitudinem nanciscatur, utere eo usque ad cicatrificationem. Aliud. Anethum ure

ὀρίγανον] Geopon. ἄγριον ὀρίγανον. Antigonus Caryst. Hist. Mir. c. 85.

περιθήσης] Geopon. περιθῆς.

ἦτοι] Geopon. τευτέσι. τὰ.

τὰς] Geopon. εἰς τὰς.

ἀπελάσης] Geopon. ἀπελάσεις.

ἐὰν] Exulat ex Geopon.

περιπάσης] Geopon. καὶ περὶ τὰς μυρμηκίας περιπάσας.

ἔχ] Geopon. μύρμηκες ἔχ ἄψονται.

δὲ] non agnoscit Geopon.

αὐτῶν] abest a Geopon.

μετὰ] Geopon. μετὰ ἀμόργης τετριμμέναις.

II.

ἀνὸ δόχτους] ἀνθρωποδόχτους. Aelianus H. A. lib. II. c. 24. ἔθεν τοι καὶ ἀνθρώπα δῆγμα ἀνθρώπα μικρὸν ἔσι, καὶ κινδυνῶδες οὐδενός. Ξηρίῳ μένον.

ἐκπολώσεως] leg. ἀπουλώσεως.

ἀνιθον] ἀνηθον.

ἐλαίῳ λεάναις, πλήρωσον, τὸ δῆγμα. Πρὸς ἀνθρώπινον
δὲ δῆγμα, κυάμινον ἄλευρον ὀξυκράτῳ καὶ ῥόδινῳ ἀνα-
λαβὼν· κατὰπλαττε, συνεχέσεις ἀλλάσων πρὸ τῆς
ξηρανθῆναι.

III.

Πρὸς δῆγμα μυογάλης.

Ποτιζέτω εὐζωμον, σισύμβριον· κυπάρισσον μετ'
ὄξος. Καππάρεως Φλοιὸν, ῥόδων φύλλα καὶ περι...ῶν
..νόμενος καὶ καταπλασσύμενος, ὠφελῆ· καὶ ἡ μαλάχη
πινομένη καὶ καταπλαττομένη. καὶ κύμινον καὶ σικεῖδα
σὺν τῶν ἔξω λεπύρων λεία καὶ ὀλίγα ἐλαίῳ καὶ εὐζωμος
ἢ πρᾶσον· εἰ δὲ ἐλικωθῇ ὀξάλῃην καταντλεῖ τὰ ἐλκή,
καὶ κριθὰς καύσας καὶ λειώσας, ἐπίπασσε.

IV.

Πρὸς πληγὴν κερᾶς.

Ῥαφάνη σπέρμα μετὰ οἶνον πότιζε. κατὰπλαττε
δὲ κεδρίαν μετὰ ἁλατος λεία, ἢ κρόμμυα μετ' ὄξους,
προκαταντλήσας τὰς τόπους ὅξει θερμῷ. Ἐοσιέτωσαν
δὲ ῥάφανον καὶ ὕδωρ πολὺ πιέτωσαν. Ὁμοίως καὶ ἐμεί-
τωσαν· μετὰ δὲ τὸν ἔμετον κεφαλὰς ὀριγάνων συνεχῶς
πότιζε. ἐοσιέτω δὲ καὶ ταριχηρὰ κρέη μετὰ ἄρτα. καὶ
οἶνον

ἀλλάσων] Noster c. 273. συνεχῶς ἀπαλλαττέμενοι.

III.

πρὸς] Respicit hoc caput quod est in cod. D. lib. VI. 30. auctor
noster c. 278. ubi μυογάλης editum, ut apud *Aelianum* H. A.
lib. II. c. 37.

εὐζωμον] *Plinius* lib. XX. c. 12. *Geoponicis* lib. XII. c. 26.

ὀλίγα] leg. ἐλίγοι.

ure et cum oleo laeviga, adimple vulnus. Ad hominis morsum farrinam fabaceam oxycrato et oleo rosaceo excipiens cataplasmatibus in modum imponito, frequentius mutans antequam siccetur.

III.

Contra morsum muris aranei.

Eruca potui detur. Sisymbrium, cyparissus cum aceto, capparis cortex, folia rosarum et et cataplasmatibus in modum adhibitum prodest. Malva quoque in potu dati et imposita. Cuminum et allia cum tunicis extimis trita, olei parumper, eruca vel porrum. Ubi vero plaga ulcerata fuerit, aceto falso perfundito ulcera, et hordeum ustum et tritum inspergito.

IV.

Contra ictum cerastis.

Raphani semen cum vino potui da. Cataplasmatibus vero in modum imponito cedriam cum sale trito, aut cepas cum aceto postquam prius loca affecta aceto calido perfuderis. Edant raphanum et aquam bibant multam. Similiter vomant ac post vomitum bibant continuo capita origanorum. Edant quoque carnes sa-

Α α 2

litas

νέμενος] leg. πινόμενος. vel potius λεαινόμενος.

περι.....ων] forte περισερεωνος.

κατάγλη] leg. κατέγλει.

IV.

Caput hoc in cod. D. libri VI. c. 31.

ἐθιέτω] leg. ἐθιέτωσαν.

κρή] κρέα.

οἶνον πίετωσαν δαψιλῶς ἄχρις ἐπὶ τὴν οὔρηα ἄχθωσι
τὰ αἵτια

V.

εἰς τῆς τῆ Φωνητικῆς ὀργάνου παρέσεως.

αεραλύεται καὶ τὸ Φωνητικὸν ὄργανον ἐνδοθεν, λέγει
δὲ τὰς τῆ Φάρυγγος μύας· μάλιστα δὲ τῆ λάρυγγος. ἤδη
δὲ καὶ οἱ τῆ Θώρακος ἀνώτεροι. Κατοχή μὲν οὖν ἐπ' αὐ-
τῶν γίνεται τῆ πνεύματος. τινὲς δὲ Ἰσχυρόφωνοι γίνονται·
ἕτεροι μογιλαλῆσι, παραποδίζοντες καὶ ἡ Φωνὴ μετα-
βολικῶς. τὰ τοίνυν βοηθήματα τὰ τῷ Θώρακι καὶ τῷ
τραχήλῳ ἐπιτήδεια· ἤδη δὲ καὶ ἀναγαργαρίσματα δριμύα
δοτέον. ἰδίως δὲ ἐπ' αὐτῇ χρῆσθαι πνεύματος κατοχῇ
καὶ ἀθροαῦε κπνοῇ καὶ ἀναφωνήσαι· ἀμέλει καὶ μετὰ ταῦ-
τα διαίτη καὶ γυμνασίῳ εἰσόννυται τὸ πᾶν σῶμα.

VI.

V. Caput hoc cum sequente servavit nobis Cod. B.

εἰς] περὶ.

αεραλύεται] παραλύεται.

Φωνητικὸν] Φωνητικόν.

τῆ λάρυγγος] leg. τὰς τῆ λάρυγγος.

αὐτῶν] subaudiendum τῶν καμνόντων.

παραποδίζοντες] an τραυλίζοντες? vel παρατραυλίζοντες? nam ut
notat Melchior Goldastus ad S. Valerianum de bona discipl. p.
102. in antiquitate saepe inter se commutationes fecerunt o et
au. Sic apud nostrum c. 250. pro χαῖνους in codibus A. et C.
χαουους exaratum. Iunge Rob. Kenchenium ad Q. Seren. Sam-
monium

litas cum pane et vinum bibant largiter, usque dum causa morbilica per urinas educatur.

V.

De resolutione organi vocis.

Resolvitur organum vocis intus, intelligo musculos pharyngis, maxime vero laryngis, et thoracis quoque musculos superiores. Retinetur in illis spiritus: quidam fiunt gracili voce; alii loquuntur difficulter, et vox mutatur. Conveniunt remedia quae thoraci et collo apta sunt: gargarismata acria etiam dare oportet. Praecipue contra hunc affectum utendum retentione spiritus et forti expiratione et vociferatione. Deinde corpus totum roborandum diaeta apta et exercitiis.

A a 3

VI.

monicum p. 87. et Th. *Reinesium* ep. 46. ad *Rupertum* p. 397. Nic. *Heinsius* epist. inedita ad Io. *Schefferum* „lego, exodi fabulae vel exodia, pro quo exaudia scriptum fuerat a librario. Sic ore et aure, coda et cauda, codex et caudex, cotes et cautes, „similiaque passim in antiquis libris confunduntur.“ Vetus Scholiasta ad *Juvenalis* Sat. VI. vs. 345. *Clodius* pro *Claudius*. licet nam per communionem, ut *Clodius* et *Claudius*, ut cotes et cautes, ut *auriga* et *origa*.

τὰ τεῖνον] forte τῷ τεῖνον, nempe ὀργάνον. τῷ pro τέτω.

τραχήλα] -intellige arteriam aspiram.

αὐτῷ] nempe τῷ παθήματος. vel τῷ κάμνοντος.

ἀθροῦ εκπνοῶ] leg. ἀθρόα εκπνοῶ. vel ὑπεκπνοῶ.

μεταβολικῶς] An μεταβολικός?

παῖ] vid. not. ad cap. 37.

VI.

εὖς ὀζοχρώτους καὶ ὀζοσόμους.

Σκολύμα ῥίζαν ἐψήσας σὺν οἴνῳ λευκῷ, δίδε πιεῖν,
καὶ οὐρήσει οὖρον παχὺ καὶ δυσωδες.

VI.

Pro hircosis ac quibus os olet.

Scolymi radicem incoque vino albo, da potui et
minget urinam crassam et grave olentem.

ὀζοχρώτους] Quales fuerunt mulieres Lemniæ, de quibus vid.
Schol. Apollonii Rhod. ad lib. I. vs. 609. et Antigonius Caryst.
Hist. Mir. c. 130. Lucianus Anthol. lib. II. c. 14. epigr. 4.
Lactantius ad Statii Thebaid. lib. V. vs. 29. et 59. nam quo-
rum corpus vel sudor odorem gratum spargebat, eos non puto
hic intelligi, quod narratur de Alexandro M. et de Iac. Caji-
cio, vid. Io. Langius Epist. Medic. lib. II. ep. 36. p. 657-
Aristophanes Plut. Aët. IV. Sc. IV. vs. 1021.

ὀζειν τε τῆς χροῆς ἐφασκεν ἡδύμα.

Pausanias Phocic. c. IV. p. 806. παρέχονται δὲ καὶ ὁσμήν ἐγ-
γύτητα χροτὶ ἀνθρώπων, quem locum frustra de mendo postu-
lat cl. Trillerus Observ. Crit. lib. I. c. 7. p. 15.

ὀζοσόμους] Lucianus Anthol. lib. II. c. 14. epigr. 3.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζόσμος ἐξορκιστής,

Ἐξέβαλ' εὐχέων, ἀλλὰ κόπρῳ δυνάμει.

Cui os olet dixit Trebatius apud Ulpianum lib. 12. §. uk. ff.

Conf. Wouwerius ad Petronii c. 128. p. 612.

Σκολύμα] Laudat hæc verba ex Oribasii lib. II. Synopses, Io.
Langius Epist. Medic. lib. II. ep. 6. p. 522.

at — puppis currens ad litora venit.

FINIS.

DE FEBRIBVS, OPVS SANE AVREVM.

VENETIIS APVD GRATIOSVM PERCHACINVM

M. D. LXXVI. FOLIO.

Fol. 15. C. NONII DE FEBRIBVS LIBER.

De febrium differentia. cap. I.

Quod igitur febris permutatio quaedam caloris nativi in corde sit, omnibus in confesso est, ob hoc itaque illius affectibus quoque annumerari debet. Sed dicamus prius quid a corde ad singulas corporis partes fertur. Ejus autem differentiae sunt multae.

De febribus diariis et multorum dierum. Cap. II.

Diaria febris facile solvitur. Diem enim tantum durat, sit ex ira, moestitia, lassitudine, curis, solis aestu, et id genus aliis. Unde et urinae illorum secundum naturam habent. Curantur cum a tertio die in balneum ducuntur, et oleo inunguntur, et a lotionibus cibum capiunt, et ad operationes consuetas ablegantur. Fit interdum, ut non unum tantum diem, sed ad tertium et quantum duret, et tum dicitur multorum dierum febris. Causam vero et curandi rationem eandem habet.

De febre continenti et continua. Cap. III.

Febris continens est, quae nullum habet caloris intervallum, sed remissionem tantum et inclinationem in vigore accessionum. Continua vero quae nullam prorsus habet quietem. Hujus tres sunt species. Alias enim calor par, sui que similis toto febris decursu manet, et Synochus agmastica dicitur, vel calor continuo incremento incalescit, et epagmastica, id est, incre-
scens vocatur, vel statim a summo vigore incipit, et sensim minuitur, dum finem integrum habet, et fit Synochus pragmastica. In universum vero et continuae et continentes febres sunt, cum materia intra vasa vel putrescit, vel effervesceat, et in singulis fere, maxime vero continuis sanguinem mittere oportet, et cibis frigidis et humidis nutrire, ut lactuca, intybo, et similibus, et frigidam offerre, nisi praecordia male fuerint affecta. Extrinsecus vero inungere aliquo ex medicamentis, quae febrem cessare faciunt, ut Amaranthi succo, vel solani, vel cucurbitae sylvestris et similibus. Praecordiis vero cataplasmata adhibere, ex semine lini, psyllio, althea, chamaemelo, senecione, portulaca et solano, aut lenticula aquae cum ovo, et quaecunque his sunt similia.

De Febre tertiana. Cap. IV.

Tertiana febris est intermittens, quae altero die accedit. Fit ex flava bile, extra vasa putrescente et cum rigore invadit, terminatur vero sudore. Hanc quoque subsequuntur bilis vomitio, dejectiones ventris cum impetu biliosae et urinae acres: spatium vero maximum accessionis duodecim horarum est, et tum desinit. Hic victus humidus et frigidus salubris est, et
aquae

aquae potio, et quod in ventriculum confluit biliosum, id vomitionibus et (a) infra clysteriis mollioribus evocari debet. Urina vero potionibus, in quibus apium et anethum maduerunt, exhibitis et absynthio etiam, sunt etiam in balneum aquarum potabilium ducendi, et si qui balneis admodum gaudent, eos etiam si bis die laveris, haud peccabis.

De tertiana spuria. Cap. V.

In febre porro tertiana spuria non inter initia, sed cum signa coctionis apparuerint, lavari debent, et si sanguinis mittendi necessitas inciderit, neque illud praetermitti. Victu vero uti oportet non refrigerante tantum, ut in tertiana exquisita dictum fuit, sed qui magis incidat, quemadmodum cremore ptisanæ, pipere injecto, vel hyssopo, vel origano vel spica nardi. Dare item quæ urinas movent, et (b) decoctum apii vel foeniculi, vel capilli veneris, et post septimum acetum mulsum etiam et absynthium. Moram vero trahentibus conducit a cibo vomitus et per alvum purgatio.

De quartana. Cap. VI.

Quartana febris intermittens est, et singulo quoque biduo invadit. Fit ex humore melancholico, extra vasa putrescente. Accessio rigorem obtinet, pulsus rari sunt, urinae tenues, et albæ vel nigrae, subdientia crassa, praeterea lien quoque in his male habet, et inter initia nec medicamentum trahens exhibendum, nec evacuatio tentanda est. Quod si sanguis exuperat, tum venam incidere, et optimum cibum offerre

A a 5

oport

(a) editio Martii vel. (b) et decoctum, Martius ut decoctum.

oportet (c) et alvum emollire Epithymi et pulegii decocto et triduo integro medicamentum, quod ex triplici pipere constat, et quod Diospolites appellatur, vel piper solum ex aqua tepida sumere, ante accessionem. Uti praeterea medicamentis quae urinam movent, quale est apium, asarum, capillus veneris. Visceri vero prospiciendum malagmate, quale est copton, et quod aureum dicitur, et polyarchion. Ubi vero coctionis notae apparuerint, eam quae ex sulphure constat, et muscae antidotum prius tamen per sedem atra bile evacuatam et theriacam novissime, et medicamentum ex liquore cyrenaico, exhibere, et fassamentis ac sinapi in cibo uti oportet. Est enim hic morbus longus quidem, sed neminem jugulat.

De febre quoditiana. Cap. VII.

Quoditiana febris et ipse intermittens est, quae quotidie invadit, sed accessio ultra horarum octodecim spacium non extenditur. Fit ex pituita putrescente extra vasa, sed maxime cum ventriculus non rite suo munere fungitur. In accessione porro extrema frigus occupat, sine horrore tamen, cum pituitae vomitu, urinis tenuibus, albis, crassis, et turbidis, pueris et mulieribus ut plurimum accidere solet. His inter initia acetum mulsum dandum, et medicamentis quae urinam eliciunt, quale est apium, asarum, capillus veneris, utendum erit. Acetum mulsum deinde cum radícula in cibo offerendum, et vomitus imperandus erit. Denique purgatio molienda per colocynthidem et agaricum, seu ea quae pituitam e corpore educunt. Victus ratio ex extenuantibus, quale est cuminum,

(c) oportet. *Martius* oportet.

num, piper, et id genus alia constet. Ventriculi quoque orificii curam habere oportet, et cataplasmatibus et emplastris et reliquis ducentibus.

De semitertiana. Cap. VIII.

Semitertiana febris composita est (d) tertiana intermittente et quotidiana continua, putrescentibus et bile et pituita. Itaque curandi rationem quoque compositam esse oportet. Si enim pituita sit superior, praesidiis maxime utemur, quae in quotidiana exposuimus, sin autem flava bilis, iis quae in tertiana comprehensa sunt, in totum ei quod urget incumbentes.

De peste seu pestilente febre. Cap. IX.

Hujus febris origo ex pravis et vitiosis succi alimentis est, vel aquis ejusmodi, quandoque etiam evaporatione (e) pestifera, ut e locis paludosis, et quae barathrum vicinum habent, nonnunquam ex aere et (f) cum intemperiem praeter naturam acquirit, vel frigidiorum vel sicciorum, vel calidiorum, vel humidiorum, et in spiratu ad cor defertur, et ita pestem excitat, in his ventris per clysteres habenda ratio est. Si (g) superior ventriculus pituitam continet, vomitu evacuare, sin vero sanguis exuperat, venam incidere oportet. Quae per urinam quoque fit purgatio, salubris est. In perurentibus autem febribus, frigidam quoque offerre, non per intervalla, sed consertim et copiose, ut fervor extinguatur, oportet. Mulsam denique in potu dare, vel ptisanam cremorem cum croci semine, vel bolum armenum, vel lazuli lapidem.

De

(d) tertiana, Martii editio ex tertiana. (e) evaporatione, Martius ex evaporatione. (f) et cum, Martius ut cum. (g) Si, Martius Et si.

De febribus hecticis. Cap. X.

Tres harum sunt differentiae, una enim a marcore marasmus Graecis appellatur, altera in totum consumpta et torrefacta dicitur. Hoc autem proprium habent hae febres, ut a cibo caloris incrementum habeant, perinde ac in calce videre est, injecta enim in eam aqua, calor in ea reconditus, seu delitescens ebullit, seu effervescit. Hos itaque lavare, et in frigida immergere, et hanc ipsam quandoque in potu dare oportet, cum videlicet nulla pars imbecilla est, vel corpus admodum extenuatum. Lac praeterea muliebri, vel asininum sumere corpus vero inungere et (h) rosaceo et id genus alis. (sic)

De vigiliis in febribus cap. XI.

At vero eorum, qui immodicis torquentur vigiliis, crura et manus deligare oportet, eo potissimum tempore, cum ad somnum converti solent, et pedes fricare, incipiendo sursum ab humeris et descendendo deorsum. Inde subito vincula solvimus, lucernamque tollimus et silentium summum imperamus. Perseverantibus vero vigiliis et modum fere excedentibus, faciem decocto papaveris calicum irrigamus, vel aqua et pedes et manus et faciem perfundimus. Vel mandragorae succo faciem illinimus, vel opio, vel pastillo panchresto, vel qui ex seminibus constat. Huc facit et papaveris semen et ocymi, vel caput oleo, quod ex mandragora constat, inungimus, vel oxyrhodino. Aquam praeterea sorbendam damus, et quod ex papaveris calicibus constat, decoctum. Aliud, quod somnum provocat unguentum. Ladani, opii, singulorum

(h) *Martini* oleo veteri et rosaceo.

rum pares portiones, tritae et fronti inductae. Aliud. Apii semen, opium, mandragorae succum terito, et cum eo (i) inungito,

De gravi sopore, qui cataphora Graecis dicitur.

Cap. XII.

Eorum vero qui in gravem somnum sunt delapsi, faciem posca tepida cum spongia fovere, et summas corporis partes valide ligare, et pulegium cum aceto, vel hyllopum, vel organum odorari oportet. Cucurbitulas denique praecordiis et spinae admove, et in accessionum remissione, ea quae sternutamenta movent, et cibum incidendi facultate praeditum offerre.

Curatio doloris capitis in fevribus. Cap. 13. (sic)

Si capitis dolor in fevribus affligit post convenientem februm vacationem (k) in accessionum declinationibus, caput inungi debet oleo acerbo, vel rosa cum aceto, aestate quidem et cum febris ardens est, frigidis, hyeme vero calidis, incoquatur etiam oleo serpyllum, vel papaveris capita, vel peucedanum. Aestate et (l) in oleum injiciatur sanguinalis herbae, quam polygonon Graeci vocant, succus, vel cucurbitae sylvestris. Fronti vero conveniunt cataplasmata ex pane, polygono, ocymo, scorpioides, papaveris capitibus, rosis, farina hordeacea cum pſylio vel liquore cyrenaico.

De his quae visceribus (m) imponi solent. Cap. XIII.

Quod si itaque stomachus imbecillis fuerit, iis, quae robur ipsi addere possunt, oblinetur, e quorum
numero

(i) eo, *Martius* cum vino. (k) vacationem, *Martius* vacationem. (l) et. *Martius* etiam. (m) visceribus, *Martius* visceribus in fevribus.

numero sunt, palmulae, rosae, crocus, oenanthe, absynthium, melilotum, mastiche (n), aloe, cyperus, vinum et polenta. Irrigabitur autem et ungetur oleis ex absynthio, melino, masticino. Quod si ardorem quoque patiantur viscera, aliquod ex refrigerantibus miscere oportet, cucurbitae nimirum succum vel lactucae, vel portulacae, vel solani, vel cichorii. Si vero inflammationi aliquid vel scyrrho simile apparuerit, asperfusionibus oleum chamaemelinum, cyprinum, anethinum, gallinae item seu anseris adipem adjungendi sunt. Cataplasmatibus autem, lini semen, foenu-graeci, altheae, chamaemelorum flos, melilotum, psyllium (o) palmulae, rosae, absynthium.

Quae sudorem movent. Cap. XV.

Nitrum cum oleo chamaemelino illitum, vel pastillus Heliacus eodem modo adhibitus.

Ad intempestivos sudores coercendos. Cap. XVI.

Aer frigidior et eventilatio. Totum vero corpus myrrheo (p) oleo perungitur, vel acerbo, vel lentiscino. Inspergatur praeterea myrrhus (q) in pollinem redacta, vel galla, vel piceae cortex, cortex (r), vel posca frigida per spongiam adhibeatur.

(n) mastiche, *Martius* mastyche. (o) psyllium, *Martius* psyllum. (p) myrrheo, *Martius* myrrheo. (q) myrrhus, *Martius* myrrhus. (r) cortex, ignorat editio *Martii*.

F I N I S.

I N D E X

VOCVM A *Du Cange* IN GLOSSARIO
PRAETERITARVM.

NVMERVS CAPVT DESIGNAT.

Ἀσκοῦθαι 186.

ἀσροπέλεκυς 260. significatione diversa.

βένεψι 144.

διάδημα 33.

δυσσερευσία 168.

ἐπιτόμιον 32.

ἐρεύχιοι 24.

κοκκίνισμα 11.

κοκκινότης 130.

λεπτοκαρθάσιον 168.

μήμειον 254.

μυρισικόν 22.

πυρότης 130.

ροδακινρόκαλον 20. 87.

σινηπέλασιον 27.

σπάικον 168.

σπερμόνιον 32.

ψηκτά 168.

INDEX RERVM.

NUMERVS CAPVT INDICAT.

A.

Abscessus 242.

Achores 7.

Ad ea quae in aurem ceciderunt
extrahenda 88.

Ad attritus ex longo decubitu
226.

Ad intertrigines ex calceamentis
227.

Ad clavos remedia 228.

Ad ambusta 240.

— reptilium morsus 262.

Adversus ictus vesparum et apum
264.

— phalangiorum et aranea-
rum ictus 270.

Aegylops 52.

A fulminibus praeservantia 270.

Albuginis oculorum causae et re-
media 62.

Alopecia 8.

Alphi 239.

Anguia 123.

Ani inflammationis curatio 198.

— excrecentiae 199.

— procidentia 201.

Antidoti podagricae 224.

Aphthae 119.

Appetitus caninus 158.

Apoplexia 37.

Aqua pilos augens 1.

Armeniaci lapidis praestantia 33.

Arthridis 216.

Ascarides 172.

Aspidum variae species 274.

Asthmatis curatio 127.

Atheroma 256.

Aurium varii morbi 74.

Avulsio 254.

B.

Batrachus seu ranunculus linguae
quid 117.

Bubo 247.

Brassicae vis ad ebrietatem 14.

Bulinos 157.

C.

Chexia 185.
 Cncri uteri species 207.
 Cnnum rabiolorum notae 271.
 Cnptis dolor 10.
 — scabies 5.
 Cnunculus 249.
 — — palpebrarum 70.
 Cnrcinoma oculi 70.
 Cnrus 28.
 Cnrochus 30.
 Cntrrhus 22.
 Cnphalaea 16.
 Cnphalaziorum remedia 44.
 Cnemofis 47.
 Cnreabri inilammatio 26.
 Cnbi fastidium 156.
 Cnpatrices oculorum 62.
 — nigrae 258.
 Cnmices 268.
 Cnrolera 163.
 Cnrolicus dolor 170.
 Cnroplis ulcera 195.
 Cnrolyria 61.
 — Diarrhodon 69.
 Cnroplumella 112.
 Cnroma 29.
 Cnroinitialis morbus 36.
 Cnroconvulfionis caufae 38.
 Cnroxarum dolor 215.
 Cnroruditas unde 162.
 Cnroulices 265.

D.

Deffavium capillorum 1.
 Dententium dolores 107.
 Dentenificia 112.
 Dentialetes 178.
 Dentigtorum rimae 225.
 Dentiacalamenthum 294.
 Dentia trion pepereon 295.
 Dentidipolites 293.

TOM. II,

Diarrhoea 165.
 Dolores aurium 75.
 Draco marinus 276.
 Dysenteria 167.

E.

Ebrietatem quae arceant 15.
 Edtropicum quid 51.
 Ecchymoma 253.
 Elephantiasis 233.
 Emplastrum aureum 297.
 Emproftittonus 39.
 Emphyfema oculi 49.
 Empyema 131.
 Epiphorae remedia
 Errhinorum fylva 18.
 Erylipelas 246.

F.

Facies ne a fole uratur 104.
 Foetor axillarum 155.
 — oris 160.
 Favus 257.
 Febris 135.
 — diaria 136.
 — continens 137.
 — continua 137.
 — peffilens 143.
 — tertiana 138.
 Ficofi tumores 99.
 Flatum caufa 163.
 Fluor muliebris 204.
 Furunculus 248.
 Fulminis caufae 260.
 Fungorum fpecies 281.

G.

Gangraena 243.
 Gingivae cruentae 113.
 Gluacedo 72.
 Gonorrhoea 193.
 Gravedo 22.

B b

M.

H.

- Hebetudinis remedia 65.
 Hæctica febris 144.
 Hemisrania 16.
 Hæmorrhoides 200.
 Herpes 245.
 Hirudines 280.
 Hydrops 186.
 Hyposphagma 48.

I.

- Iaspis viridis 36.
 Iecoris affectus 181.
 Ieterus 189.
 Ileos causæ 171.
 Impetigo 236.
 Inflammatio partium obscenarum 192.
 Inflammatio oculorum 46.
 — aurium 79.
 — tonsillarum 120.
 Inflatio 251.
 — oculi 49.
 — ventriculi 163.
 — uteri 209.

L.

- Laevitas intestinorum 166.
 Lacertæ 278.
 Lac coagulatum 282.
 Lapis in renibus 176.
 Lepra 234.
 Lepidium 36.
 Lepus marinus 279.
 Lethargus 27.
 Lence 238.
 Lichenosi tumoris causæ 100.
 Linctus ad fluxiones acres 23.
 Linguae inflammatio 118.
 Lienis phlegmones curatio 187.
 Lippitudo 45.
 Lumbrici 172.

M.

- Maculae a sole 97.
 Mammarum tumores 153.
 Mamillarum erosiones 152.
 — — inflammatio 151.
 Mamillas conservantia 154.
 Mania 32.
 Medicamenta cholagoga 284.
 Melancholia 33.
 Mel Ponticum 283.
 Melanagoga 292.
 Meliceris 256.
 Memoriae læsio 34.
 Menses redundantes 203.
 — — suppressi 202.
 Milphosis 53.
 Mola 212.
 Morbus regius 189.
 Muscas necantia 266.

N.

- Naris ulcera 95.
 Nyctalopis remedia 67.

O.

- Oculorum dolores 46.
 — — ulcera 55.
 Oedema
 — — oculorum
 Olfactus læsio.
 Ophiasis quid
 Ophites 245.
 Opisthotonus
 Oris foetor
 Ozaena 93.

P.

- Paeonia 36.
 Palmulae 14.
 Palpitatio cordis 134.
 Paraplegia 37.
 Parotis 91.

Paronychia 229.
 Pastinaca marina 130.
 Pediculi 6.
 Peripneumonia 130.
 Perniones 224.
 Perturbatio oculi 45.
 Phalangiorum species 270.
 Phlegmone 241.
 Phlegmagoga 291.
 Phos pulvis 65.
 Phrenitis 25.
 Phryna 247.
 Pica 214.
 Pilos quae nigros reddant 2.
 — procreantia in superciliis 41.
 Pili ad lethargum faciunt 27.
 Pilulae ad tussim 23.
 Pleuritis 25.
 Podagra 216.
 Polypus 94.
 Porrigio 4.
 Priapismus 194.
 Procidentia uteri 211.
 Pruritus 227.
 Ptarmica 103.
 Pterygium 63.
 Pulveres caput exsiccantes 24.
 Pulices 266.
 Punctura nevi 259.

Q.

Quartana febris 140.
 Quotidiana 41.

R.

Ranex inguitis 191.
 Rincedo 22.
 Ramediorum sylvae caput purgantium 23.
 Renum inflammatio 175.
 Rhagadum medela 196. 225.

Rhyas oculi 54.
 Ruptio quid 254.

S.

Sanguis e naribus 96.
 Sanguinis spiritum 128. 132.
 — — profluvium e renibus 177.
 Scabies 234. 235.
 Scabies oculi 49.
 Scirrhus uteri 208.
 Scirrhus 255.
 Sclerophthalmia 50.
 Scorpionum differentiae 269.
 — — marini 277.
 Scolopendra 272.
 Semitertiana 142.
 Singultus 161.
 Smegmata cicatrices exsternentia 64.
 Somnus superfluus 146.
 Sphacelus 243.
 Staphylomata 69.
 Steatoma 256.
 Sternutationem quae sistant. 20. 103.
 Strumae 124.
 Sudorem moventia 149.
 — — coercentia 150.
 Suffocatio uteri 210.
 Suffusio 72.
 Suggillatio 73.
 Surditas 90.
 Syncope 134.

T.

Tabes 133.
 Tenesmus 169.
 Tertiana 133.
 Testium inflammatio 192.
 Tetanus 39.
 Thymi in pudendis 197.

Tophi 222.
 Tremor 40.
 Trichiasis 56.
 Tussis 125.

V.

Varnus 98.
 Ventriculi inflatio 163.
 — — resolutio 159.
 Vertigo 35.
 Vesicae calculus 173.
 Vigiliae immodicae 145.
 Visus obscuritas 58.
 Visceribus in febribus quomodo
 consulendum 148.

Viperæ 273.
 Ulceris in meatibus urinariis cu-
 ratio 176.
 Umbilicus prominens 190.
 Ungues contusi 231.
 Urinae difficultas 179.
 — incontinentia 181.
 — stillicidium 179.
 Uteri inflammatio 205.
 — exulceratio 207.

X.

Xerophthalmia 50.

INDEX VERBORVM.

NUMERVS CAPVT INDICAT.]

A.

A' primum 264. unum 50.
285.

ἄβρότονον 125. 127.

ἄβροχος 2.

ἄγαθή 34.

ἄγαν 157.

ἄγαρινόν 36. 141. 184.

ἄγγειον 45. 93.

ἄγκωνος 32. 120. 181.

ἄγνος 33. 187. 194. 236.

269. 273.

ἄγουσιν 202.

ἄγριον 264. 269.

ἄγροίκα 36.

ἄγριοσαφίδος 90.

ἄγρυπνία 1.

ἄγρυπνον κῆμα 31.

ἄγρυπνάνταν 145.

ἄγρωσις 173.

ἄγχίλωψ 52.

ἄγχόναις 281.

ἄγχουσα 273.

ἄγωγά 141.

ἄδάρκη 39.

ἄδδηφαγία 120.

ἄδδηφαγῶσιν 172.

ἄδιάντον 139. 140. 173. 204.

ἄδιάπλαστον 212.

ἄδουσι 32.

ἄδραφέξεως 241.

ἄει 116.

ἄείζων 178. 196.

ἄερός 75. 143.

ἄετός 66. 260.

ἄθάλαστος 69.

ἄθανασία 125. 133.

ἄθέρωμα 256.

ἄθηρα 256.

ἄθρόα 128.

ἄθροίζεται 172. 253.

ἄθρόως 37. 143.

ἄθροώτερον 203.

αἰγεία χολή 77. 90.

Bb 3

αἰγείον

- αἷγειον 59. 266.
 αἷγειε ἥπατος 36.
 αἰγίλῳψ 52.
 αἰγὸς οὖρον 90.
 αἰδοῖον 12. 37. 195.
 αἰδοίε ἐλαφείε 273.
 αἰλουργος 9. 62.
 αἶμα ἀφάειν 26.
 — αἷγειον 266.
 — βατραχῆ 43.
 — κορέων 43. 56.
 — νυκτερίδος 43.
 — περισερᾶς 48.
 — τζιμουρίε 3.
 — τράγῃ 173. 266.
 — Φάσσης 48.
 — χηνός 278.
 — δρακοντίε 54.
 αἰμασσομένα 113.
 αἱματικός 219.
 αἱμακτίτης 128. 132. 195.
 204.
 αἱματηρὸς 168.
 αἱματώδες 73.
 αἱμορροϊδὲς 185. 200.
 αἶρας 127.
 αἶρε 26. 57. 106. 145.
 αἰδοῖσις 11.
 αἰδοῖτην 33.
 αἰτία 74.
 αἵτια 136.
 ἀνάθαρτον 55.
 ἀνακία 1. 82. 93. 96. 172.
 ἀκάνθη αἰγυπτία 38. 68.
 — λευκή 38.
 ἀκάνθων κερατίων 1.
 ἀκαιρος 150.
 ἀκατάχετοι 25.
 ἀκίνδυνον 33.
 ἀκίνητος 37.
 ἀκμάζοντα 171.
 ἀκμαζικός 137.
 ακοή 74. 77. 81.
 ἀκόννη 9.
 ἀκόνιτον 283.
 ἀκοπα 210. 215.
 ἀκασίος 193.
 ἀκουσίως 54. 194.
 ἀκουσικόν 86.
 ἀκουσικός πόρος 75.
 ἄκρα 36. 134. 146. 210.
 213.
 ἀκραιμωνα 238.
 ἀκραιπαλα 14.
 ἀκρατοπόταμ 120.
 ἀκρεαύων 118.
 ἀκρεμωνη 114.
 ἀκρόν τῆς χειρὸς 187.
 ἀκροτηρίων 269.
 ἄκρω 2. 109. 113. 263.
 ἄλας λεῖον 269.
 ἀλγηδὼν 175.
 ἀλγημα 11. 16. 279.
 ἀλγεσι 45.
 ἄλειφε 2.
 ἀλείτορι 180. 271.
 ἀλειτοριδίων 281.
 ἄλευρον ἐρεβίνθινον 106.
 — κριθινον 91. 106.
 — ῥέρινον 91. 106.
 — πυάμινον 106.
 — ὀρόβινον 70. 97. 106.
 — σίτικον 46. 219.
 — φαβάτινον 97.
 ἀλθαία 91.
 ἀλίσκοντα 120.
 ἀλκυώνιον 8. 9. 97.
 ἄλλεσται 88.
 ἄλλο 72.
 ἄλλε 4.
 ἄλλως 36.
 ἄλμη 37. 48. 109. 169. 215.

ἄλκυρον 49.
 ἄλοιφας 144.
 ἄλις ἀμμωνιακὴ 112.
 — ἄνθος 187.
 — κατπαδοκίας 48.
 — κατπαδοκικὴ 62.
 — κοινὴ 7.
 — ὀπτὴ 109. 112.
 — ὀρυκτὴ 115.
 ἄλυπιάδος 289.
 ἄλυπον 33.
 ἄλυπῶς 33. 295.
 ἄλυσσον 271.
 ἄλφιτον 148.
 ἄλφοι 239.
 ἄλωπεκία 8.
 ἄμα 9. 27.
 ἀμάραντος 116. 137.
 ἀμαρτάνοις 138.
 ἀμαύρωσις 58. 71.
 ἀμβλυωπία 65. 66. 71.
 ἀμβλυώττουσι 36.
 ἀμβλωσις 203. 205.
 ἀμέθυσα 14. 15.
 ἀμετρα 158. 193.
 ἀμέτρως 14.
 ἀμέτρως 200.
 ἀμεως 219.
 ἀμιγῆς 245.
 ἀμικτοῖς 263.
 ἀμμωνιακὴν 105. 188.
 — — θυμίαμα 127.
 ἄμνη 124.
 ἀμόργη 81. 226.
 ἀμπελόφιλλα 12.
 ἀμπέλαι φύλλα 178.
 ἀμύγδαλα πιερὰ 14. 83.
 125.
 ἀμυδρότης 71.
 ἀμυλον 122. 125. 167.
 ἀμύσσεσθαι 188.

ἀμυχαῖς 243.
 ἀμφημερινός 141.
 ἀμώμα 39. 155.
 ἀναβιβάζειν 211.
 ἀναγεργαρίζειν 17. 90. 120.
 121. 123. 280.
 ἀνάγεται 128.
 ἀναγωγή 128.
 ἀναδεσμεῖν 210.
 ἀναδιδομένων 72.
 ἀναδορα 123.
 ἀνάδοσις 36.
 ἀναζέει 144.
 ἀναθυμία 33.
 ἀναθυμίασις 13.
 ἀναιρεῖ 266.
 ἀναισθητός 37.
 ἀναλαβὼν 1. 127.
 ἀναλάμβανε 5. 9. 83. 155.
 ἀναλον 91.
 ἀναλύσας 207.
 ἀναμίξας 51. 296.
 ἀναξηραντικὴ 193.
 ἀναπαλιν 59.
 ἀναπέμπειν 36.
 ἀνέπλαττε 105.
 ἀναπνευστικὰ 128.
 ἀναπτύξας 36. 262. 273.
 ἀναπτύεται 128.
 ἀνάρροπος 90.
 ἀνασάρκα 136.
 ἀνασπᾶν 19. 43. 88.
 ἀνασομεῖ 200.
 ἀνασόμωσις 128.
 ἀνασύρειν 19. 103.
 ἀνέχιοιθεῖσιν 36. 277.
 ἀνατείνειν 39.
 ἀνατομή 36.
 ἀνατρίβειν 3. 34. 128. 210.
 277.
 ἀναφερομένων 35.

- ἀναφθείσης 260.
 ἀνέχουσιν 189.
 ἀνέχουσα 11. 118. 148.
 178.
 ἀνελεγκώντων 207.
 ἀνεμος 104.
 ἀνεμώη 1. 62. 64.
 ἀνεπέλωτον 271.
 ἀνεργομένης 36.
 ἀνέσις 146. 147.
 ἀνεσχισμένων 262.
 ἀνέτην 192.
 ἀνευ 33. 127.
 ἀνεχθείσης 4.
 ἀνέχονται 192.
 ἀνεωγότας 30. 67.
 ἀνθραξ 70. 126. 249.
 ἀνθράκωσις 70.
 ἀνθηρον 115. 206.
 ἄνθος 187.
 ἀνηθίνη 125.
 ἀνιάτος 37. 38. 70. 207.
 250.
 ἀνιθέλαιον 22.
 ἀνορεξία 56.
 ἀντεσχέσης 30. 37.
 ἀντίδοτος 166.
 — — ἀθανασία 125. 133.
 — — αἰγυπτία 220.
 — — ἀνδρένειον 170.
 — — ἀρμονία 125.
 — — ἀνώδυνος 125.
 — — δι' ἀνακάρδαν 35.
 133. 185.
 — — διὰ καρύων 123.
 — — διὰ μόσχου 156.
 — — διοσπολιτικός 13.
 158.
 — — διὰ πρασίαν 125.
 — — διὰ σπερμάτων
 25.
 ἀντίδοτος διὰ τῶν κωδίων
 125.
 — — διὰ τῆς ἀλῆς 8.
 — — διὰ τεττίγων 173.
 — — διὰ τῆς τραχέως
 αἵματος 173.
 — — ἐκλογὴ 166.
 — — ἔσδρα 131. 133.
 166.
 — — Θεοδώρητος 35.
 185. 189.
 — — θεία 140.
 — — θηριακὴ 128. 156.
 219.
 — — ἱερὰ 8.
 — — ἰσοθέον 125. 133.
 — — μεμφίτα 34. 35.
 — — μεσα 46. 140.
 — — παιωνία 125. 170.
 — — πιναρὰ 8. 10. 13.
 116.
 — — ποδαγρικός 222.
 — — σύμφωνον (τὴν)
 125. 133.
 — — σωτήραν 173.
 — — ὑγίεια 220.
 — — Φίλωνος 107. 168.
 170. 173.
 ἀντιλήψεται 36.
 ἀντιπάθεια 9. 27.
 ἀντλη 276.
 ἀνυπερθέτως 36. 181. 274.
 ἄνω 36.
 ἀνώδυνους 112.
 ἄνωθεν 145. 171.
 ἀνώμαλος 207.
 ἀξιόλογον 33.
 ἀξέγγιον 124.
 ἀπαλώτατα 257.
 ἀπάλη 235.
 ἄπαν 127.

ἀπαρέτοις 37.
 ἀπειλή 37.
 ἀπελαστικόν 261.
 ἀπεπτος 14.
 ἀπεργάζεται 151.
 ἀπευθυμένον 169. 172.
 ἀπεφάνητο 207.
 ἀπεχόμενος 2. 32.
 ἀπεψία 16. 162.
 ἀπία 14. 119. 132. 164.
 ἀπλᾶ 40. 271.
 ἀπλυτον 33.
 ἀπο 154.
 ἀποβάπτων 2. 73.
 ἀποβρέξας 3. 36. 121.
 ἀποδακρυῖν 50.
 ἀπόδεμα 1. 3. 109. 123.
 131. 140. 168. 172. 177.
 ἀποδεννύμενος 138.
 ἀποδέσας 46.
 ἀποθανεῖν 33.
 ἀπόθερμόν 162.
 ἀποθήσκει 265.
 ἀπόθεξ 1. 71.
 ἀποκειμένη 144.
 ἀποκοπή 126.
 ἀποκοπτεῖν 274.
 ἀποκρισις 193.
 ἀποκρέοντι 120.
 ἀποκρουστικοῖς 25. 120.
 ἀπολαύσεται 37.
 Ἀπολλώνιος 265.
 ἀπολύειν 136.
 ἀπόμελι 31. 130. 143.
 ἀπονιπτέον 97.
 ἀποπαύεται 138.
 ἀτοπληξία 37.
 ἀτοπλύνειν 33.
 ἀτορρέουσιν 1. 36. 243. 256.
 ἀτόρινος 26.
 ἀτόπτωσις 243.

ἀποσμήχει 64.
 ἀποσπογγίζειν 71. 146. 150.
 ἀποσίζει 167.
 ἀπόσημα 52. 151. 242.
 ἀποσροφή 154.
 ἀποσθλιμμένα 211.
 ἀποτελένται 173. 249. 250.
 ἀπότηξις 4.
 ἀποτρέπουσι 260.
 ἀποτριβέν 260.
 ἀπὸ τροφῆς 139.
 ἀποτυχία 186.
 ἀπουλαί 86.
 ἀποφλεγμάτων 199.
 ἀποφλεγματίζειν 8. 32. 36.
 37. 72.
 ἀποφλεγματισμός 8. 10.
 16. 17. 34. 35. 37. 90.
 ἀποχέει 104.
 ἀπροαίρετος 38.
 ἀπτέεται 33. 125. 259.
 ἀπτόμενα 125.
 ἀπωθεῖται 241.
 ἀπώλεια 34.
 ἀπώσαται 10.
 ἀραιός 140.
 ἀραιότητι 1.
 ἀραιώσεις 252.
 ἀράχνια 270.
 ἀργεμον 55.
 ἀργης 260.
 ἀρθριτις 216.
 ἀρις 91.
 ἀρισολοχία 36. 127.
 — — λεπτή 189.
 — — μακρὰ 202.
 — — σρογγύλη 36.
 ἀρισος 90.
 ἀρκεία 53.
 ἀρκτεία 208.
 ἀρκευθίδας 1. 110.

ἄριον 93.
 ἄρμενικὸν βῶλον 143.
 ἄρμόζει 12. 36. 49. 127. 171.
 186. 204. 214.
 ἄρμόσσει 167.
 ἄρμόττει 15.
 ἄρνειος 227.
 ἄρνόγλωσσον 152. 167.
 ἄρον 77. 184.
 ἄρσενικόν 249. 266.
 ἀρτεμισία 177. 202.
 ἀρτηρία 22.
 — τραχεῖα 128.
 ἀρτηριακή 126.
 ἀρτηριοτομία 35.
 ἀρτίσκους 55. 105.
 ἄρτος 86. 134. 147. 177.
 212.
 ἀρχαίων 33.
 ἀρχή 105.
 Ἀρχιγενής 1. 208.
 ἄσπαρς 32.
 ἄσπερον 140. 173. 181. 186.
 202. 204.
 ἄσβεστος 144. 193. 256. 263.
 ἄσθενεια 193.
 ἄσθμα 127.
 ἀσθματικοί 127.
 ἄση 160.
 ἀσκηρίδα 172.
 ἀσκήτην 186.
 ἀσπιδίς 186.
 ἀσπαράγοι 173.
 ἀσπίδες 274.
 ἄσηρ 46. 128. 159.
 ἀσραγάλος 163.
 ἀσφαλτόν 36.
 ἀσφόδελος 76. 192.
 ἀσφυξία 172.
 ἄχατος 32.
 ἀτενίσεν 59.

ἄτμις 59. 96.
 ἄτμος 67.
 ἄτονῶντες 177. 178.
 ἀτράφαξις 247.
 αὐράς 36.
 αὐτή 28.
 αὐτίκα 161.
 αὐτό 20.
 αὐτομάτως 101.
 αὐτοφυῶν θερμῶν 185. 208.
 210.
 αὐχένι 31. 39.
 ἀφαίρειν 26. 32. 44. 73.
 ἀφαίρεσις 139.
 ἀφέψημα 7. 80. 172.
 ἀφεψήσαντες 60. 123.
 ἀφθαί 119.
 ἀφθόρεα 86. 228.
 ἀφῆ 192.
 ἀφίσανται 261.
 ἀφλέγμαντος 88.
 ἀφόδευμα 57.
 ἀφρίξεν 36.
 ἀφρόνιτρον 77. 108.
 ἄφυστοι 35.
 ἄφωνοι 271.
 ἄχρουν 12.
 ἄχωρ 7.
 ἀψίνθιον 73.
 ἄωρος 167.

B.

βάθος 6. 62. 189. 192.
 βαθύ 55.
 βαλανῖον 106. 233.
 βάλανοι 172.
 βαλαύσιον 1. 109. 114. 128.
 167.
 βαλεῖν 126.
 βάλλε 207.

Βάλσαμον 173.
 Βάπτειν 62. 68. 88. 144.
 Βάραθρον 143.
 Βάρος 10. 12. 16. 75. 184.
 Βαρυηκοία 78. 83.
 Βαρύνονται 36.
 Βαρύς 29.
 Βασιλικός 173.
 Βάτραχος 9. 43. 117. 273.
 Βάτος 7 107 132. 165. 196.
 203. 204.
 Βάττε 46.
 Βάψα 62.
 Βδέλλα 71. 280.
 Βδέλλον 173. 183. 202.
 256.
 Βέβλαπται 32.
 Βελόνη 238. 274.
 Βένεψι 144.
 Βετονική 223.
 Βήξ 125.
 Βηχία 181.
 Βία 211.
 Βιασμός 169.
 Βιθύνω 195.
 Βλάβη 36.
 Βλαστοί 249.
 Βλέπωσιν 72.
 Βλέφαρα 43. 44. 45.
 Βληχρός 27.
 Βοείαν 79.
 Βοηθεῖ 37.
 Βοήθημα 37. 91. 105. 142.
 159. 167. 171.
 Βόθριον 55.
 Βοθύνω 267.
 Βόλβιτα 186. 264. 265.
 Βολβός 73. 106. 154. 260.
 270.
 Βόος χολή 78.
 Βουβών 247.

Βοτανῶν 217.
 Βουβωνοκήλη 191.
 Βέλιμος 157.
 Βέταρον 83. 125. 133. 207.
 208.
 Βράγχος 22.
 Βραγχώδης 126.
 Βραῦθος 1.
 Βραχῆι 39.
 Βραχίονος 36.
 Βραχὺ 10. 81.
 Βραδεισιτεῖν 36.
 Βρέξας 1. 2. 3. 78. 125.
 Βρογχίσις 127.
 Βρομώδης 279.
 Βροχιζειν 96.
 Βρόχω 36.
 Βρυανία 77. 97. 258.
 Βρώματι 113.
 Βῶλον ἀρμενίαν 143.
 Βῶλος 96. 122. 128. 152.
 143. 167. 169.

Γ.

γ ἢ ε κόκκια 23. 125.
 γαγάτης 36. 261.
 γάγγραινα 243.
 γάλα αἵγειον 133.
 — βάειον 133.
 — γυναικῆιον 2. 18. 45. 46.
 48. 61. 76. 77. 79. 83.
 206. 207.
 — κυνῆιον 111.
 — ὀνῆιον 2. 133.
 γαλακτοποτεῖν 176.
 γάρ 217.
 γαργαλισμός 125.
 γαργαρεών 122.
 γαστρί 212.

γέλως 32.
 γελῶσιν 33.
 γέμει 186.
 γενεῖον 98.
 γένεσις 6. 143. 172.
 γεννώσης 1.
 γενόμενος 104. 120.
 γεντιανή 32. 271.
 γεύσις 279.
 γεωδέσσεια 260.
 γεώδη 33. 173. 260.
 γῆ αἰγυπτία 250.
 — ἀσηρ 128. 167.
 — κεραιμική 251.
 — κίμωνία 250.
 — ληνία 122. 128.
 — σαμία 122.
 γῆρας 113.
 γίγχετον 48. 73. 165.
 γλαυκίον 61. 84.
 γλαυκόν 72.
 γλαυκώμα 72.
 γλαυκώσις 59.
 γλευκίη 208.
 γλεύκους 1.
 γλήχων 27. 146.
 γλίχρος 7. 40.
 γλιχρότης 89.
 γλοιῶ τὸ πάχος 1. 232.
 γλύεν 7.
 γλυκέα 95.
 γλυκεῖ 23. 36. 60. 117.
 — οἶνω 1. 127.
 γλύκεως 266.
 γλῶσσαν 126.
 γνῶναι 33.
 γνωρίζουσι 271.
 γνωσώμεθα 77.
 γονορροία 193.
 γραφῆναι 66. 265.
 γραφικόν 240.

γραφίον 259.
 γρυπῶσαι 133.
 γυμνάσια 193.
 γυμνὰς 21.
 γυναικεῖα 203.
 γυνή 210. 212. 213.
 γυναιξί 202. 203.
 γυπνάπια 185.
 γυπὸς 58.
 γύρον 205.
 γύψον 96.
 γωνία 265.

Δ.

δάδα 107.
 δαίμονα 36.
 δακνεν 73.
 δάκνον 22.
 δάκρυον 234.
 δάκτυλος 36.
 δασμόνιον 40.
 δάφνη 260.
 δαφνίδες 166. 277.
 δαφνοκόκκων 191.
 δάφνων 170.
 δαψιλές 171.
 δέ, porro. 7.
 δέ non praecedente μέν. 62.
 δέ subauditum 10.
 δεδοιμασμένον 37.
 δελφάκων 262.
 δέρμα 36. 179.
 δεσμεῖν 36. 128. 145.
 δεσμιδίων 3.
 δεσμός 154.
 δέχεσθαι 59. 67.
 δῆγματα 262.
 δηλητήριον 189.
 δηλητηριώδη 143.
 δηλονότι 30.

δῆξις 10. 36. 61.
 δι' et ἄλλ' permutantur 175.
 διὰ βάθους 62. 234.
 διαβεβρωμένα 207.
 διαβεβρωσικομένα 115.
 διαβρωτικόν 8.
 διαβήτης 178.
 διαβρέχοντι 27.
 διάβρωσις 128.
 διαγινώσκωμεν 192.
 διάγνωσις 238. 275.
 διάδημα 33.
 διαδεσμεῖν 203.
 διαιρεῖν 36. 243.
 διαίρεσις 254.
 δίαίτα 32. 33. 50.
 διάθεσις 16. 37. 61. 153.
 170. 171.
 διάκλυζε 107. 109. 110. 114.
 διακράτειν 107. 114.
 διάλειμμα 33. 137.
 διαλείπτω 138.
 διαλύων 1. 102. 106. 119.
 155.
 διαμάσασθαι 17. 110. 118.
 121.
 διαμάσιμα 17.
 διαπήδησις 253.
 διάρρηξις 165.
 — εἰς ὥρα 178.
 διαζάσεως 184.
 διαταθεῖσα 265.
 διάτασις 10. 77. 79. 83. 184.
 διατρίβειν 38. 104.
 δικφανής 272.
 δικφέρει 8. 99.
 δικφορὰ 10. 172.
 διαφόρησις 194.
 διαφορητικὰ 252.
 διαφορητικώτερον 91.
 διαφορῶσι 248.

διαχρεῖ 4. 7. 36. 49. 107.
 110. 111.
 διάχρησμα 145.
 διαχωρῶσιν 169.
 διδύμη 192.
 διεγείρει 27. 36.
 διεῖς 83. 85.
 διέλη 36.
 διεξόδος 36. 77.
 διηθήσας 104.
 διήκων 181.
 διίστασθαι 26.
 δικτάμη 202. 261.
 διορισμός 74.
 διοσπολιτικόν 13. 158.
 διουρητικὰ 183. 186.
 διπλῆν 36. 43.
 δις 1. 138. 181.
 διφανὸς 178.
 διώξη 189. 265.
 δοθὴν 102. 248.
 δόξας 33.
 δορὰς 260.
 δόσιν 33.
 δοτέον 33. 35.
 δράκοντα 276.
 δρακόντιον 54. 77. 91.
 δραστηκόν 33.
 δριμαῖω 236.
 δριμύ 23. 32.
 δριμύτης 16.
 δριμυφαγία 36.
 δρόμος 127.
 δρόπανι 166. 209.
 δροπανισμός 210.
 δύναμις 27. 37.
 δυνάται 33.
 δυνατὸν (εἰ) 7.
 δυσαλθῶς 272.
 δυσσπολύτως 250.
 δυσδιαφώρητος 242.

δυσέ-

δυσέγερτος 27. 29.
 δυσειπύητος 2412.
 δυσεντερία 167.
 δυσηκοία 83.
 δυσθεώρητον 270.
 δυσκίνησια 50.
 δυσκρασία 12. 107.
 δυσλύτως 255.
 δύσπεπτος 102.
 δυσμετάθετον 36.
 δυσουρία 179.
 δύσπνοια 127.
 δυστοκία 206. 209.
 δύσφθαρτα 162.
 δυσχερῶς 179.
 δυσωδία 155.
 δυσώδης 279.
 δῖω 33.

E.

εἰ 1. 2. 154.
 εἰν 36.
 εἶσον 2.
 ἐγγονοί 89.
 ἐγείρεις 36. 245.
 ἐγκιβρίζει 203.
 ἐγκαθίσματα 175. 207.
 ἐγκαθισμός 169. 205.
 ἐγκαίοντο 148.
 ἐγκαυσίς 11. 15.
 ἐγκείμενον 88.
 ἐγκέφαλος 26. 111. 276.
 ἐγκλυζε 80. 82. 206.
 ἐγχαρακτέον 123.
 ἐγχάραξις 35. 215. 253.
 ἐγχεε 18. 36. 45. 46. 80.
 82.
 ἐγχειε 57.
 ἐγχεονίζοντος 32.

ἐγχυματίζειν 46. 59. 78.
 203.
 ἐδέσματα 143.
 ἔδρα 25. 201.
 ἐθεώρουν 33.
 εἰ δέ μη 27. 36.
 εἰ δέ πε 37.
 εἰ δυνατόν 7.
 εἰμονίζεσθαι 271.
 εἶθ' οὕτως 243.
 εἰ μη 36.
 εἶναι μετὰ τινος 25.
 εἶναι 145.
 εἰργάσατο 143.
 εἰς 1. 2. 3. 78.
 εἰσβάλλοντα 36. 141.
 εἰσβολή 141.
 εἰς γλοιῶ πάχος 233.
 — ἐσπέραν 25. 126.
 — κοίτην 23. 50. 125.
 — λουτρόν 24.
 — νύκτα 2.
 — οὔρα 178.
 — χρόνον 80.
 εἰσελεύσοντα 264.
 εἰσπνοή 143.
 εἶποτε 279.
 εἰσφέρειν 36. 143.
 εἶτα 2. 36. 145.
 ἐκ 25.
 ἐκ τῶ λουτρῷ 215.
 ἐκασον 46.
 ἐμβάλλει 280.
 ἐκχυγαστισμένω 192.
 ἐκδαπανῆσαι 127.
 ἐκδίδοται 217. 220.
 ἐκδιώκει 265.
 ἐκείνο αὐτὸ 20.
 ἐκθλίψας 36. 260.
 ἐκκαθαίρεται 181.
 ἐκκρίεσθαι 104.

ἐκκαρδιώσας 36.
 ἐκκενῶν 7. 92.
 ἐκκερνεύει 88. 171. 207. 279.
 ἐκκερσις 167. 173.
 ἐκκεραίνει 105.
 ἐκκεῖν 155.
 ἐκκεῖναι 23. 125. 159. 170.
 233.
 ἐκκεκτόν 125.
 ἐκκλογή 166.
 ἐκκυζέω 211.
 ἐκκυζήσας 88.
 ἐκκυζήσεις 88.
 ἐκνεφίας 260.
 ἐκνιτρώσας 8.
 ἐκπατήδων 41.
 ἐκπιέσας 151.
 ἐκπίπτουσιν 113.
 ἐκρεῖ 55.
 ἐκρεοφῶ 51.
 ἐκτεθλισμένω 12.
 ἐκτικός 144.
 ἐκτριμματα 226.
 ἐκτροπίον 51.
 ἐκφράττουσι 77. 183.
 ἐκχέοντα 32.
 ἐκχολουμένα 189.
 ἐκχύρωμα 253.
 ἐλαία 22 70. 199.
 ἐλαία ἀλμάδες 240.
 — κολυμβάδες 109. 215.
 ἐλαίας 240.
 — δάκρυον 234.
 — ὅσῃ 199.
 — φύλλον 70. 80.
 ἐλαίοις 22.
 ἐλαίον ἀμαράντινον 12.
 — ἀμυγδάλινον 88.
 — ἀνήθινοι 12. 14. 22. 90.
 — ἀπὸ λύχνης 8.
 — γλεύκινον 37. 159.

ἐλαίον δάφνινον 12. 40.
 — ἐξ ἀκόντος 9.
 — ἐρπύλλινον 13.
 — θερμὸν 123.
 — ἱρῖνον 22. 36. 88.
 — κύπρινον 18. 36. 37.
 89. 187.
 — μανδραγόρινον 145.
 — μασιχινον 148.
 — μήλινον 148.
 — μύρσινον 1.
 — νάρδινον 1. 12. 22. 37.
 — ὀμφάκινον 11. 104.
 — παλαιὸν 6. 27. 38.
 40. 57. 62. 64. 71. 124.
 144. 222. 249.
 — πηγάνινον 10. 13. 22.
 — ῥαφάνινον 42.
 — ῥόδιον 10. 46.
 — σάβινον 40.
 — σαμψύχινον 13. 22.
 — σησάμινον 1.
 — συκιδόνιον 38. 40.
 — ὀκνίνον 1.
 — χαμαιμήλινον 27.
 ἐλαιώδης 273.
 ἐλαίων ἀλμάδων 240.
 ἐλάσας 36.
 ἐλατήριον 18. 32. 189.
 ἐλατηρία ῥίζα 215.
 ἐλαφεία 112. 272.
 ἐλαφία 37. 172. 208. 233.
 ἐλάφει 36.
 ἐλέγχει 36.
 ἐλεγχον 36.
 ἐλελισφάκας 202.
 ἐλεφαντίασις 105.
 ἐλέφας 233.
 ἔλθε 33.
 ἐλιγμα 129. 131. 133.
 ἐλικες 245.

- ἐλικίας 260.
 ἐλικτόν 129.
 ἔλκειν 127.
 ἔλκη 49.
 — ῥυπαρὰ 83.
 ἔλκοι 245.
 ἔλκος 167. 259. 271.
 ἐλκῶται 98. 206. 272.
 ἐλκώμενος 126. 207.
 ἔλκωσις 4. 167. 179. 206.
 207.
 ἐλκεβορίζειν 233.
 ἐλκεβόρος 33.
 — — λευκός 33. 78. 87.
 ἐλλύχνιον 86.
 ἐλμίνθων 172.
 ἐλξίνη 247.
 ἔλπις 183.
 ἐλώδων 143.
 ἐμβαλε 2. 71. 86. 93. 96.
 104. 128. 139. 147.
 ἐμβασις 171.
 ἐμβάπτων 8. 96.
 ἐμβιβάζειν 38.
 ἐμβοάτω 210.
 ἐμβρέχειν 30. 31. 32. 123.
 193. 203.
 — — ἐκ 25.
 ἐμβροχή 11. 161. 163. 170.
 171. 205. 261.
 ἐμβρυα 202.
 ἐμβρυολογία 206.
 ἐμῆν 281.
 ἐμετος 139.
 ἐμμηνα 202.
 ἐμμηνίων 202. 205. 210.
 ἐμπασσέω 150. 187.
 ἐμπεσεῖν
 ἐμπλασσον 46. 107. 127.
 134. 255.
 ἐμπλασκα 91. 125.
 ἐμπλαστος (ή) 22. 192. 203.
 — — ἀμυθάνος 254.
 — — διὰ τῆς ἀλθαίας;
 91. 217.
 — — δι' αὐτῶν 240.
 — — δι' ἰτεῶν 128. 131.
 132. 186.
 — — διὰ δαφνῶν 185.
 — — μέλιτος 91.
 — — πέτρῃ 254.
 — — σπερμάτων 13. 33
 185.
 — — χυλῶν 91. 175.
 192. 217.
 — — διονυσία 91.
 — — εὐώδες 157.
 — — ἰκέρσιος 22. 182.
 186.
 — — κοπτή 140.
 — — κυπρίνη 188.
 — — μνηστική 91. 131.
 133. 175. 182.
 — — οὐσία μέλαινα 188.
 — — ὀξήρα 22.
 — — παιωνική 91.
 — — πολυάρχιον 33.
 140. 157.
 — — τετραφάρμακος
 248.
 — — ψιττάκιον 91. 217.
 ἐμπνευματώσις 163. 201.
 ἐμποιεῖν 14. 33.
 ἐμπρῆσαι 261.
 ἐμπροστίων 39.
 ἐμπροστότονος 39.
 ἐμπυον 242.
 ἐμφορέμενοι 35.
 ἐμφραξίς 74. 77. 154. 202.
 ἐμφραττιών 36.
 ἐμφυσῶντας 27. 93.
 ἐμφύσημα 49. 252.

ἔμφυτον 135.
 ἔμφωλεύσαν 219.
 ἔμφυχόντων 148.
 ἐν praepositio omiffa 54. 62.
 163.
 ἐν αὐτῇ 144.
 ἐν γαστρὶ 214.
 ἐν ἡλίῳ 49. 104. 234. 235.
 239.
 ἐν τοῖς οὖροις 138.
 ἐν κύκλῳ 272.
 ἐν νυκτὶ 125.
 ἐν φλεγμονῇ 120.
 ἐγκασιφόμενος 57.
 ἐναντι 253
 ἐναντίων 31.
 ἐναπεξεδθησαν 25.
 ἐγκαθέψειν 31.
 ἐνδεία 1.
 ἐνδήσας 1.
 ἐνδον 86. 123.
 ἐνεμα 167. 215.
 ἐνεργήσῃ 36.
 ἐνεργειῶν 36.
 ἐνερευθῆς 272.
 ἐνθῆναι 36.
 ἐνιε 215.
 ἐνὶ ἐκάζῳ 132.
 ἐνίοτε 104.
 ἐνισχύμενοι 142.
 ἐνουρέντων 180.
 ἐνοχλῶντας 125.
 ἐνσκήπτοντες 222. 271.
 ἐνσάξιν 70. 75. 82. 90. 189.
 ἐντασις 194.
 ἐντερα γῆς 21.
 ἐντεριώνην 36.
 ἐντεριώνος 37.
 ἐντι 99.
 ἐντιθέσθω 86. 271.
 ἐντὸς 42. 86. 116.

ἐν φλεγμονῇ 120.
 ἐνώσας 116.
 ἐξ 11.
 ἐξαίματώσεως 186.
 ἐξακίσαντα 169.
 ἐξάκφνης 37. 145. 210.
 ἐξαρκῆ 106.
 ἐξ ἀρχῆς 39.
 ἐξαφθῆν 260.
 ἐξει 1.
 ἐξελεύσεται 88.
 ἐξερύθρῳ 217.
 ἐξογκῶντος 194.
 ἐξοῖ ου δὴ ποτε μέρους 36.
 ἐξοχάδας 199.
 ἐπαχειν 37.
 ἐπαίρεται 272.
 ἐπακμασινός 137.
 ἐπαλείφει 126.
 ἐπαλλαττώμενοι 273.
 ἐπαρσις 269.
 ἐπαύξειν 144.
 ἐπ' αὐτῶν 136.
 — ἐκείνοις 221.
 — αὐτοῖς 239.
 ἐπείγει 74.
 ἐπειδὴν 36.
 ἐπειτα 35.
 ἐπετα 12. 28. 156.
 ἐπέχεται 32. 202.
 ἐπὶ 136. 154.
 — ἡμέρας 36.
 — συχνῶ 233.
 — τῆτοις 32.
 — τῶτων 12. 151.
 — τῶν ὑδάτων 137.
 ἐπίβαλλε 84. 144. 186. 191.
 220. 224. 235. 286. 287.
 ἐπιβρεχέσθω 40. 148.
 ἐπιβροχή 148.
 ἐπιγαστριον 171. 202. 207.

ἐπιγίνεται 161.
 ἐπιδέσσεως 251.
 ἐπιδέσμευς 25. 190. 191.
 ἐπιδέσσειν 151.
 ἐπίθεμα 25. 156. 167.
 ἐπιθετέον 172.
 ἐπίθετος 52. 73.
 ἐπίθετο 36.
 ἐπίθυμον 33. 181.
 ἐπιθυμῶσι 33.
 ἐπίκυμα 55.
 ἐπικρατεῖ 31.
 ἐπικρατέσειον 142.
 ἐπιλαμβάνεσθαι 36.
 ἐπιληπτικῶς 36.
 ἐπιλήσμονες 27.
 ἐπιληψία 36.
 ἐπιλουμένους 30.
 ἐπίλυε 191.
 ἐπιμέλεια 237.
 ἐπιμελητέον 25. 141. 143.
 ἐπιμελῶς 57. 69. 102.
 ἐπιμένοι 27.
 ἐπιμήνεια 32. 202.
 ἐπιμικτέον 183.
 ἐπινέμεται 234.
 ἐπιξύων 180.
 ἐπίπαν 141. 156.
 ἐπίπασσε 24. 123. 195. 196.
 199. 201.
 ἐπιπεφυκότα 46. 48. 63.
 ἐπίπλασσε 43.
 ἐπιπόλαιος 62. 91.
 ἐπιρρέυσαντος 32. 241. 249.
 ἐπιρροή 74. 93. 108.
 ἐπιρροφείτω 23. 125.
 ἐπισπαστικόν 242.
 ἐπισπᾶται 88.
 ἐπισιάζειν 48. 55. 62.
 ἐπὶ συγχῶ 233.
 — τῶν ὑδάτων 137.

ἐπίχεςις 185.
 ἐπισωρεύση 215.
 ἐπιτεινόντων 203.
 ἐπιτεταμένοις 271.
 ἐπιτήδειος 119. 126. 172.
 173.
 ἐπιτιθέσθαι 15.
 ἐπιτίθει 73.
 ἐπιτρέπει 27.
 ἐπιτρέβων 102.
 ἐπιφανεία 4. 188. 189.
 ἐπιφέρειν 101. 113. 172.
 281.
 ἐπιφορά 60.
 ἐπίχρε 49.
 ἐπίχρει 1. 2. 7. 25. 27. 46.
 53. 86. 102. 104. 111.
 117. 145. 265.
 ἐπίχρῖσα 104.
 ἐποχή 202. 205. 210. 279.
 ἐπώδυνον 70. 219.
 ἐργάζεται 31. 99. 125. 252.
 ἐργαλεῖον 80.
 ἔργα συνήθη 136.
 ἐργαζόμενον 25. 99.
 ἔρεθίζειν 36. 37.
 ἔρευθος 11. 26.
 ἔρινη 24. 201.
 ἔριον 39. 86. 90. 123. 211.
 226.
 ἔριφίων 262.
 ἔριων κεκαυμένων 226.
 ἔρμολακτύλα 289.
 ἔρηος 245.
 ἔρυλλον 31. 147.
 ἔρινα 16. 18. 36. 46. 90.
 94.
 ἔρυγη 156. 162.
 ἔρυθρόδανον 189.
 ἔρυσιπέλας 246.
 ἔρχεται 128.

ἐρωτώμενοι 27.
 ἐσβεσμένης 61.
 ἐσδρα 166.
 ἐστίετώσαν 14.
 ἐστ' ὅτε 33. 74.
 ἐσπέρα 126.
 ἐσὶ δὲ ὅτε 25.
 — καὶ 7.
 ἐσω 32. 35.
 ἐσφηνώτα 170.
 ἐσχάρα 40. 243.
 ἐχαρῶδες 55.
 — ἔλκος 249.
 ἐχατον 241.
 ἐσω 123. 179.
 ἐσω φλεβὰ (τὴν) 179.
 ἑτεροι 33.
 ἐτι 100. 254.
 ἐτοίμως 250.
 ἐτρεχον 33.
 εὐδόκιμος 105.
 εὐζωμον 283.
 εὐθέως 26. 202. 274.
 εὐθύς 61.
 εὐκοίλιος 32.
 εὐκράτα 32. 36. 126. 175.
 εὐκρατόμελι 175. 176.
 εὐλόγως 98.
 εὐπατόριον 184.
 εὐπέπτοις 36.
 εὐρίσκεις 36.
 εὐσαρκον 162.
 εὐτονήσαντος 37.
 εὐτόνως 146.
 εὐφόρβιον 40. 89.
 εὐφωνία 126.
 εὐχερῶς 88.
 εὐχερᾶν 104.
 εὐχυμος 33. 179.
 εὐῶδες 181.
 εὐωδέστατα 209.

εὐωνύμω 36.
 ἐφάλβιον 8.
 ἐφάνη 61.
 ἐφαπλάμενον 63. 124.
 ἐφηλῖς 97.
 ἐφ' ἡμέρας 1.
 ἐφήμερος 136.
 ἐφθῆ 91. 273.
 ἐφορμῶσι 271.
 ἔχει 272.
 ἔχειν 33. 242. 271.
 ἐχιδνὰ 273.
 ἐχινον 9. 37. 179. 236.
 ἐχίς 273.
 ἐψαι 37. 114.
 ἐψεμα 46. 79. 91. 114. 118.
 172.
 ἐψημα 25. 79.
 ἔωθεν 6. 97.
 ἔως ἀρίστα 2.
 — & 112.
 — πάρχους 126.

Z.

ζ et σ permutantur 48.
 — ξ — — 62.
 ζέουσα 83.
 ζεσας 265.
 ζέσις 16. 76.
 ζεσόν 73. 261.
 ζς 15. 36.
 ζιγγιβερ 17. 289. 294.
 ζινόφυλλον 173.
 ζύμη 186. 247.
 ζωμισός 273.
 ζωνή 37.
 ζῶσαν 36.

H.

η omissum 123.

- ἡ permutatum cum ei. 26.
 ἡ et I. 25.
 ἡ καὶ 125. 232. 257.
 ἡ συν 263.
 ἡ 36.
 ἡ pro ἦτοι vel ἦγουν 38.
 123. 125. 278.
 ἡγεμονικῶν 36.
 ἦγουν 203.
 ἡδύοσμον 73. 125.
 ἡδύσμους 70.
 ἡδύσαρον 184.
 ἡδύσματα I.
 ἡλεκτρον 132.
 ἡλιανός 149.
 ἡλικία 202. 237.
 ἡλιοκαία 22 136.
 ἡλιοτρόπιον 197.
 ἡλίσ (ἀπὸ τῆς) γενόμενος 104.
 ἡλίω 49.
 ἡλιώσας 115.
 ἦλον 36.
 ἦλους 228.
 ἡμικρανία 16.
 ἡμισυ 37.
 ἡνία 33. 36.
 ἦπαρ 59. 67.
 Ἡρακλεία 283.
 ἡρακλεία νόσος 36.
 ἡρέμα 86. 251.
 ἡριγέροντος 137. 192.
 ἡσυχία 145.
 ἦτοι 38. 53.
 ἦτρον 205. 209. 211.
 ἡχῆν 186.
 ἦχοι 13. 89.
 Θ.
 θάλασσα 4. 49.
 — ψυχρὰ 196.
 θάλασσα θερμὴ 71. 91.
 θάλψις 162.
 θάνατος 33. 37.
 θανατώδες 140.
 θαρρύων χρῶ 83.
 θασόροφον 130.
 θαυμαζόν 36.
 θείον ἄπυρον 51. 186. 197.
 θεοδώρητον (τὴν) 35. 185.
 189.
 θεραπεία 28. 37. 167.
 θεραπεύοντα 98. 125.
 θεραπευτικόν 36.
 θερμανσις 14.
 θερμασία 25. 135. 144.
 θερμὴ 71. 91.
 θερμινόν ἄλευρον 91.
 θερμότης 10. 144.
 θερμούς 3.
 — πικρὰς 184.
 θέρε 147.
 θηριακὴ 107. 158.
 θήριον 260.
 θλάσας 123.
 θλάσμα 254.
 θλίβοντος 28.
 θλίψιν 33.
 θλωμένα 86.
 θολερὸς 141.
 θρασεῖς 32.
 θράσους 25.
 θριδάκινη II. 137.
 θρίζι ἀνθρωπείαις 27.
 — ἵππων 265.
 θρόμβος 209.
 θρομβωθέντος 177.
 θρυπτικὴ 174.
 θρύπτουσι 173.
 θυία 246.
 — μολυβδαίνη 196.
 θυμίαμα 105. 127. 261.

θύμον 36.
θύμους 197.
θύραν 265.
θώρακος 127.

I.

ιάσεως 183.
ἰάσθαι 75. 237.
ιάσιμος 36.
ιάσπις 36.
ἰάται 57.
ιβηρίδα 215.
ιδέα 7. 204.
ιδίαν (κατ') 83.
ιδιῶν 32.
ιδιώται 36. 169. 171.
ιδεῖ 36.
ιδρωτόποια 149.
ἰερά ἀρχιγένους γαλήνη 33.
208. 290.

— λογαδίε 10. 36.

— ῥέφε 71.

— νόσος 36.

ἰκέσιον (τήν) 22. 182. 186.

ἰκτερός 189.

ἰλαρότης 33.

ἰλεός 171.

ἰλιγγοί 13. 35.

ἰμάς 122.

ἰνιον 35. 36.

ἰνῶν 254.

ἰε 242.

ἰεω δρυίνω 222. 237.

ἰξοποίησας 218.

ἰοβόλε 189.

ἰόνθος 98.

ἰονθώδης 102.

ἰε 189. 242.

— ξυε 51. 117. 229. 243.

ἵπποκράτης 207.

ἵππουρις 167. 186. 204.

ἵρεως 55. 105. 112. 184.

— ἰλυσρκής 110. 202.

ἵσα 1. 198.

ἵσατις 251.

ἵσον 55. 197. 201.

ἵσανται 39. 215.

ἵησι 113.

ἰχάδες 81.

ἰχιάς 215.

ἰχλόν 144.

ἰχυρόν 36. 172.

ἰχυροτέρους 77. 123.

ἰχυρῶς 126.

ἰταλικῆ 106.

ἰτέα 2.

ἰχνεύμονος 261.

ἰχωρ 7. 59. 67. 207.

ἰχωροειδής 273.

K.

κα 172.

κάγχρυς 37. 108.

καδμία 109.

καθαίρειν 32. 84. 85.

καθαρον 55. 70. 97.

καθάρσιον 141.

— — ὑδράγωγον 287.

κάθαρσις 4. 8. 143. 202.

καθ' αὐτὰ 206. 246.

— ἐκάσιν 1.

— — ἡμέραν 3.

— ἐαυτήν 91.

— ἐαυτοῦ 12. 14.

— ἡμέραν 233.

καθετηρισμός 174.

καθεύδουσι 31.

καθίσταται 45.

καθόδων 33.

καθολικῶς 261.

καὶ etiam 49. 50.

καὶ redundat 3. 32. 209.
vel est pro τούτοιςιν.

καὶ omittum propter prae-
cedens 6. 41. 245.

καὶ δὲ 8.

καὶ et δι' permutantur 175.

καὶ ei η 125. 209. 232. 257.
260.

καὶ ei μὴ 123.

καὶ ei σύν 46.

καινός 126 250.

καὶ αἰς 32.

καὶ τὰ λοιπὰ 16.

καιρὸς 33.

κακοήθεσι 40.

κακοπραγῇ 137.

κακοπραγία 141.

κακουργεῖ 140.

κακόχυμία 4. 72. 94.

κακώσεις 33.

καλαμίνθη 37 93. 172. 263.

καλαμίνθε 125. 127. 172.

καλαυος 8. 36. 88. 94.

καλή 271

καλλιβλέφαρα 53.

κάλλιον 6. 91.

καλὸν 9. 36. 66. 83.

καλῶσιν 127.

καλῶς 66.

κάμνων 33.

καμψαί 39. 62.

κανθαρίδων χυλὸς 57. 231.

κανθεῖ μεγάλῃ 52. 54. 63.

κανθῶν 71.

καπνίζειν 179. 268.

κάπνω 36.

καπνώδης 162.

κάππαρις 2. 87. 107.

κάρδαμον 20. 81. 124. 257.

κάρδαμων 93. 125. 186.

καρδία 36. 134.

καρέας 268.

καρκινους 153. 174. 207.

250. 270.

καρκίνωμα 70.

κάρος 28. 273.

καρπήσια 173.

κάρυα 36.

— βασιλικὰ 9. 271.

— ποντικὰ 42.

καρυόφυλλον 288. 290.

κασσία 112. 202.

κασόριον 10. 21.

κατὰ 98.

κατ' ἀλλήλων 179.

— ἀρχὰς 61. 139. 151.

189. 215.

— δύναμιν 285.

— ἰδίαν 83.

— τὰς ἰόνθους 99.

— μικρὸν 143.

— μόνας 90.

καταβάπτων 1.

κάταγμα 28.

καταγνύμενα 86.

καταδύσεσι 261.

καταιονᾶν 25.

κατακαύματα 240.

κατήκαυσον 1.

κατακέντησον 238.

κατάκλισις 226.

καταλάβοντος 35.

κατάληψις 30.

καταμηνίων 185. 203.

καταντλεῖν 92. 145. 196.

καταπίπτειν 36.

κατάπλασμα 182. 207.

καταπλάττειν 91.

καταπότια 23. 125. 167.

219. 285.

κατάπτωσις 128. 134.
καταρρέει 125.
καταρρηξίς 138.
καταρρους 22.
κατασπείρει 61.
κατασπᾶν 210.
καταστέλλει 229. 251.
κατασῆναι 45. 104.
κατασρωσον 267.
κατατρέψεις 7. 257.
καταφέρειν 22. 128. 167.
καταφορὰ 27. 31. 146. 274.
280.
καταφώραν 164.
καταχέειν 7. 261.
καταχρίε 1. 3. 9. 102. 200.
238. 264.
καταχριόμενα 264.
κατεπείγει 127. 142.
κατέχειν 54. 126. 178. 179.
κατεωνᾶν 25.
κατοπτουμένχ 173.
κάτοχος 30.
καττύματα 227.
κάτω 202.
κάτωθεν 171.
καυκαλιῶν 72.
καυλός 14. 179.
καύμασιν 271.
καῦσαι 61.
καυσουμένοις 143.
καυσικον 256.
καυτηριασέον 274.
καυτηρίω 271.
καχεξία 185.
κα. 53.
κεγχραμίδες 81.
κεγχρείας 245.
κεγχρων 27.
κεδρεαν 41.
κεδρία 9. 36. 54. 85.

κεδρίων 265.
κεκλθαρμένων 83. 176.
κεκαυμένχ 47. 265.
κεκυρτωμένοι 39.
κελεύειν 14. 59. 67. 145.
κελεφίασις 233.
κενός 126. 251.
κενῶν 4. 30. 71. 109. 123.
204. 240. 249.
κενταυρίχ 27. 32. 37. 87.
— — τῶ μεγάλχ 127.
— — — μικρῶ 64.
κενῶν 126.
κένωσις 38. 128. 139. 140.
147. 236.
κενωτέον διὰ ῥινῶν 16.
κερ. 186.
κέρας 36.
— τράγχ 42.
κεράτιον 1.
κερατοσιδεῖ 55. 70.
κέρατον 210.
κεραυνός 260.
κερυραίχ 36.
κεφαλαία 16.
κεφαλαλγία 10.
κεφαλή 4.
κεφαλίον ξήριον 243.
κηκίς 1. 93. 107. 122. 150.
κηρίον 7. 215. 257.
— μελαντηρίας 200.
κηρῶ λευκῶ 246.
κηρωτή 20. 73. 175.
— νερδίνη 205.
— ῥοδίνη 73.
κιμιολία 4. 97.
κίνδυνος 203.
κινήματα 33.
κίνησις 38.
κινουμένης 200.
κιρρόν 36.

κισσήρεως 112. 121.
 κισσός 6. 14. 152.
 κίττη 213.
 κίων 122.
 κλειδός 181.
 κληματίδων 37.
 κλίση 268.
 κλένια 125.
 κλόνον 36.
 κλύειν 25. 30. 31. 32. 167.
 κλύς 2. 80. 169. 179.
 κλύσμασι 27. 175.
 κλυστοί 138. 143. 172.
 κλυτόν 16.
 κλυτήρι 37. 87. 176.
 κλώνας 270.
 κλωπών 275.
 κνημὸς 50. 172. 237.
 κνησμῶδες 272.
 κνίδη 125.
 κνίξ 143.
 κνισμὸς 50.
 κνισμὸν 1-2.
 κνισσώδης 156. 162.
 κν. 37. 71. 125.
 κοιλαινώμενον 251.
 κοιλία 32. 36. 166. 166. 173.
 — ὀπιθία 28. 34.
 κοῖλον 55.
 κοῖλωμα 15.
 κοιμῶνται 29.
 κοίτη 23. 50. 125.
 κοινῶς 167.
 κόκκια 23. 125. 126. 167.
 κόκκοι 71. 127.
 κόκκω κνιδίω 27. 186. 288.
 291.
 κόλλη τεκτονική 191. 236.
 κολλητέον 33. 35. 36. 39.
 146. 210. 211.
 κολλέριον 61. 66.

κολλέριον γλαύκιον 61.
 — — ἐρασιεράτῃ 49.
 — — διὰ λιβάνῃ 61.
 — — — ῥόδων 45. 69.
 — — — σμύρνης 55.
 — — νάρδιον 46.
 — — νείλα 46.
 — — προφητῇ 66.
 — — πρωτεύς 66.
 — — σεβηριανόν 55.
 — — σποδιακόν 47.
 — — τρυφερόν 61.
 κολοκύνθη 1.
 — — ξύσματα 79.
 κολοκυνθίδος 36.
 κόλπῳ 211.
 κολυμβάδες 109.
 κόμη 73. 184.
 κομίσασθαι 27.
 κόμμι 46. 122.
 κονδίτον 156.
 κονδυλώματα 196. 214.
 κόνια 256.
 κονίσα 177.
 κόνιον 43. 154.
 κονιορτός 45.
 κόνυζα 260.
 κόπρος 123. 167. 186. 187.
 — — αἰγός 187. 219. 235.
 262. 272.
 — — αἰλάρῃ 9.
 — — κροκοδείλῃ 261.
 — — κυνείᾳ 123.
 — — ὀρνίθος 124.
 — — περιερεῖς 20. 124.
 — — σκυρῆς 57.
 — — χοίρῃ 124.
 κόπτοντα 8.
 κοράλλιον 128. 132. 204.
 κόρεϊς 43. 56. 268. 280.
 κόρη 63.

κοριανόν 70. 76. 192.
 κόριον 83. 266. 267.
 κόρυζα 22.
 κορωνοπόδιον 72.
 κοσκίνω 106.
 κόσκη 24. 40. 112. 113. 125.
 254. 296.
 κοτύλη 215.
 κουκουάριον 23. 126. 133.
 172. 176.
 κοχλιάς 20. 46. 52. 191. 201.
 κοχλιάριον 39.
 κράμβη 14. 126. 186.
 κράνιον 16. 24.
 κρανοκολάπτῃς 270.
 κρατῆι 136. 146.
 κρατῆϊσθαι 36.
 κράτῖσιν 39.
 κραυγή 16. 126.
 κρέα 37.
 κρέδη 44.
 κρέθινον 91. 123. 147. 187.
 κρένον 52. 70. 154. 192.
 κρέσι 173.
 κρέσεις 91.
 κροκῆ 46. 193. 218.
 κρόκος 46. 198.
 κρόκη σιγίλικος 69.
 κροκῶ ὡς 11. 70.
 κροκοδείλη 261.
 κροκυδισμός 25.
 κρόμμυον 75.
 κροταφικόν 46.
 κροτάφους 71.
 κρέσθαι 186. 262.
 κρύεσι 271.
 κρυσαλλοειδὲς 72.
 κτέναν 2.
 κτενίζε 1. 2. 4.
 κτένιον 1.
 κῦ 233.

κύαθος 37. 233.
 κύαμος 127. 189.
 — αἰγυπτίος 268.
 κύδωνιάτον 158.
 κύησις 2. 5.
 κύθραν 59.
 κυκλάμινον 73. 189. 200.
 κυκλικῶς 35.
 κυκλοτερῶς 234.
 κύκλῃ 55.
 κύκλῳ 128. 132. 278.
 κυλίσας 96.
 κύμινον 89. 125. 154. 161.
 — — αἰθιοπικόν 289.
 κυνάγχη 123.
 κυνεία 111. 123.
 κύνες 271.
 κυνώδης 158.
 κυπαρίσση 104. 110.
 — — σφαίρας 190. 191.
 κυπείρη 113.
 κυπέρη 112. 115. 148.
 κύπρινον 205. 208. 215.
 — — ἔλαιον 187.
 κυριώτατον 134.
 κυριωτέρας 37.
 κυρτῆ 181.
 κύσις χοιρέα 180.
 κύτει 186.
 κυτίνων 169.
 κυτρίη 162.
 κωδία 25. 205.
 κώλα 164. 203.
 κωλική 170.
 κῶμα 29.
 κωνείη 246.
 κώνιον 43. 154. 190. 246.
 κώνωπας 265.
 κωνώπιον 72. 265.
 κώνωποι 265.
 κώφωσις 90.

Λ.

- λαβών 36.
 λαγῶς 40. 111. 177. 180.
 — — θαλάσσιος 279.
 λάδανον 1. 95. 145. 256.
 λαζέρη 125.
 λαζέρην 143.
 λαθυρίδας 186. 291.
 λάπρθον 91. 123.
 λαμπρός 16.
 λάρυγξ 123. 126. 180.
 λεάνας 102.
 λέανει 4. 8. 102. 121.
 λείαν 94. 108.
 λειανθέν 57.
 λεία 2. 9. 15. 116. 263. 269.
 λειότερα 8.
 λειοτριβήθεις 86. 269.
 λειουμένοις 246. 264.
 λειποθυμήσαντες 123.
 λειποθυμία 134.
 λειχήν 236.
 λειχηνώδης 100.
 λειώσας 1. 64. 97. 258.
 λειθούς 46. 205.
 λεκύθη 217.
 λέμματα 220. 241.
 λεπίδα 93. 226. 234. 256.
 λεπίδιον 36.
 λεπίδος χαλκή 153. 236.
 λέπος 218. 278.
 λέπρα 100. 234.
 λεπριώντας 232.
 λεπτόν 22.
 λεπτοκάρυον 125.
 λεπτομερές 86. 92.
 λεπτύνουσα 27. 35.
 λέπτυνσις 252.
 λέπυρα 199.
 λευκανθή 112. 113. 239.
 λεύκη 238.
 λευκόν 36.
 λευκότερον 8.
 λευκοφλεγματία 186.
 λευκώματα 57. 62. 68.
 λευκῶ τ' ὥς 45. 46.
 λεχαρῶδες 55.
 λήθαργος 27. 92.
 ληρᾶσι 33.
 λημνία σφραγίς 128.
 ληροπύρετα 134. 137.
 λίβανος 20. 28. 44. 73. 93.
 109.
 λιβανωτόν 85.
 λιβιστικόν 294.
 λιθύρια 36.
 λιθάργυρον 235. 269.
 λίθοι 173.
 λιθονθρυπτικά 183.
 λιθοτομία 174.
 λίθι ἀρμενική 33.
 — ἐν τοῖς σπόγγοις 173.
 — μυλίτις 96.
 — χις 69.
 λινοζώσεως 181.
 λινοκαλάμη 1.
 λίνον 124.
 — μωτόν 96.
 λινόςπερμα 1.
 λινοςπέρμα 91. 123. 125.
 λιπαίνεσθω 50.
 λιπαρά 259.
 λογιστικόν 32.
 λοιμός 143.
 λοπήν 37.
 λαπίων 1. 3. 215.
 λείν 144.
 λουτρον 24. 215.
 λυγμός 161.
 λυθείη 37.
 λυκίον 49. 79. 82. 84. 229.
 271.

λύκιον ἰνδικόν 111.
 Λύκος 271.
 λύπη 136.
 λυσσοδήκτων 271.
 λυσσῶσι 271.
 λύχνον 145.
 λω 46.
 λῶριον 122.

M.

μαδάρωσις 53.
 μαζοί 203. 250.
 μάκερος 168.
 μαλαβάρινον 210.
 μάλαγμα 187. 208.
 μαλακῶν 138.
 μαλάξας 102. 140.
 μαλάχη ἀγρία 173.
 μάλια ἀπλυτα 128.
 μάλλιον 79.
 μάλλον 33. 36. 206.
 μανδραγόρε 25. 76. 145.
 246.
 μανία 32.
 μανιώδεις 25.
 μάννα λιβάνε 96. 127. 128.
 μαράθρε 66. 112. 119. 139.
 μαρασμός 144.
 μάρεμαρον 112.
 μαρσιππος 129.
 μάσαοται 17.
 μασήματα 36.
 μασῆς 152. 153.
 μασῆς 151.
 μασσωμένη 109. 248.
 μασίχη 17. 109. 112. 113.
 — — αἰγυπτία 248. 255.
 — — χία 109.
 μασχάλας 155. 203. 247.

μῆ 155.
 μέγαν 207.
 μεγίστη 26.
 μέθη 15.
 μεθιστάμενος 236.
 μεθύοντες 32.
 μειοῖ 33.
 μειοπυρεξία 137.
 μείρακια 171.
 μέλαινα 140.
 μελαίναν 25.
 μελαίνει 1. 2.
 μελαίνεται 73. 113. 250.
 μελάνθιον 9. 108. 113. 123.
 189.
 μελανία 278.
 μελάντερον 8.
 μελαντικά 42.
 μελαντηρία 62. 200.
 μελαγχολία 33.
 μέλας 78. 240. 258.
 μελάσματα 2.
 μελίκηρις 256.
 μελίκηρατον 32. 55. 129. 182.
 μελίσσα 264.
 μελίσσων 264.
 μελισσόφυλλον 271. 281.
 μέλι ἀπαφρισμένον 292.
 — ἀττικόν 58. 102.
 — ποντικόν 283.
 μελιτώδης 7. 257.
 μέλλοντα 33.
 μενεῖ 113.
 μένει 14. 210.
 μέρει 241.
 μέρος 1. 285.
 μέσπιλα 119.
 μεταβχλουμένη 72.
 μεταβολή 102.
 μετὰ γέλωτος εἰσὶ 25.
 μεταξύ 52. 72. 252.

μετα-

μεταπίπτει 100. 183. 188.
 243.
 μετάπτωσης 26. 167.
 μετάφρενα 146.
 μετά χρόνον 216.
 μετέχειν 98. 99.
 μετρίως 237.
 μέτωπον 32.
 μέχρι συστάσεως 123.
 μηδὲ 33.
 μήκος 194.
 μηκώνιον 84.
 μήλα 14.
 μηλίνον 148. 159. 175. 193.
 203. 246.
 μηλοκυδώνια 119. 181.
 μηλωτίς 88.
 μηνίγγων 25.
 μηνός 110. 154.
 μήον 173.
 μή οὐ 36.
 μή πάνυ 33.
 μηρὸς 24.
 μήτρα 202.
 μητρεγχύτης 203.
 μηχανητέον 32.
 μίγνυσθαι 27.
 μικροσφυξία 134.
 μικτός 216.
 μίλη 94. 244.
 μιλφωσίς 53.
 μίξας 171.
 μίσυ 80. 93. 109. 122. 200.
 235.
 — ὠμή 119.
 μνήμη 34.
 μολυβδοεινὴ θυία 196. 250.
 μολυβδος 2. 51. 53.
 μολυβδὸς σιγορία 95.
 μόνην 215.
 μόνον 33. 119. 140.

μόριον 36. 122. 144. 186.
 194. 241.
 μόρεα 167.
 μορφὴν 212.
 μοτὸς 93. 96.
 μοχθηρός 143.
 μυακάνθη 184.
 μυγαλή 278.
 μύειν 45. 209.
 μυελός 183.
 — ἐλαφίς 104. 222.
 — μόχλιος 104. 255.
 — ταύριος 124.
 μῦες 38. 39. 254.
 μυία 44. 266.
 μυκήτων 281.
 μυκτῆρας 36. 46.
 μύλη 212.
 μυλίτης λίθος 96.
 μυλοστρίδος 79.
 μυζάρια 120. 123.
 μυζώδη 169. 215.
 μυοχέδων 9.
 μυραίνη 275.
 μυράκοπον 40.
 μυρμη 188.
 μυρμηκίον 270.
 μύρμηξ 44.
 μυρσίνη 1. 82. 107. 109.
 — — ἄνθος 15.
 — — λευκή 7.
 μύσις 202.
 μώμε 39.
 μωροίς 33.

N.

νάπυ 8. 139. 166.
 νάρδος 12.
 — — ἰνδική 53.

νάρδος

νάρδος κελτική 181.
 νάρδος ἄχυρος 112. 113. 155.
 188.
 νερθήκων 176.
 νερκισσός 106.
 νερκοῖ 274.
 νερκῶδες 12.
 ναυαγήσαντος 36.
 ναυτιῶσι 156.
 νεαλὸν 73.
 νεαρός 48. 125.
 νεβρῆ 272.
 νέκρω 37.
 νέκρωσις 157. 172. 243.
 νέμηται 70.
 νεοσσοῖς 36.
 νεοσφαγῆς 279.
 νεῦρα 38.
 νευροτρωτὰ 259.
 νεφέλια 62.
 νεωσι 168.
 νηκτοῖς 260.
 νῆσις 14. 15. 37. 125. 180.
 νίμμα 105.
 νίτρον 57. 263.
 — ξηροῖ 237.
 — ὀπτῶν 27.
 νιτρῶδες 49.
 νόθων πλευρῶν 181.
 νομή 206.
 νομῶδες 195. 207.
 νόσημα 30.
 νᾶσx 166.
 νύγμα 259.
 νυγματῶδες 13.
 νύκτα 2. 23.
 νυκταλώπας 67.
 νυκταλωπιῶντων 59.
 νυκτερίδα 43.
 νυμφαία 194.
 νυττώμενοι 29.

νωθρία 274.
 νωθρότης 33.

Ξ.

ξανθολικῆ 32.
 ξανθοχολικωτέρω 246.
 ξε. 3.
 ξέσματα 192.
 ξέσης ἰταλικὸς 106.
 ξηραίνόμενα 38 86.
 ξηράνας 24. 34. 36. 72.
 ξηριον 54. 64. 65. 243. 297.
 ξηρόν 115.
 ξηρότης 38. 50.
 ξηροφθαλμία 50. 64.
 ξυλαλόη 297.
 ξυλοβάλαμον 24.
 ξυλομάκερος 167.
 ξυρήσας 7. 27. 36.
 ξυρίσας 46.
 ξύσματα 104. 167. 241.
 ξυσὸν 51. 230. 249.

Ο.

ὄγκος 26. 94. 98. 117. 272.
 ὀγκῆται 186. 194.
 ὀδύνη 26. 70. 74.
 ὀδοντοφυῖ 111.
 ὀδυνῶνται 16.
 ὄζαντα 93.
 ὀθόγιον 1. 22. 250.
 οἶδα 33.
 οἰδήματα 48. 251.
 οἰδηματώδης 49.
 οἰκείας 271.
 οἰάνθη 14. 148.
 ὀνόμελι 80. 169. 189.

οἶνο-

- οἰνοποσία 16. 269.
 οἰνοροδίνx 205.
 οἶνx (δι') 230.
 οἶνx 134.
 οἶον ἦν 113.
 οἶοντα 33.
 οἶνω ἀθαλάσσω 69.
 — αὐσηρῶ 1. 80. 128. 211.
 245.
 — γλυκεῖ 127.
 — ἐρυθρῶ 3.
 — μέλανι 178.
 — παλαιῶ 121. 156.
 — χίῳ 49.
 — οἰσύπῳ 83. 207. 208.
 ὀλέθριος 171.
 ὀλίγη 183.
 ὀλιγοσιτεῖν 22. 36.
 ὀλιγοσιτία 45.
 ὀλμοκοπίσας 256.
 ὀλόκληρον 9.
 ὄλον 37. 132.
 ὀμβρεῖω 61.
 ὀμοίως 38. 136.
 ὀμοτριβές 147.
 ὀμx 199. 261. 297.
 ὀμφάκιον 115. 167.
 ὀμφακος ξηρόν 203. 204.
 — — χυλός 105.
 ὀμως 183. 207.
 ὄνειον 2. 133.
 ἐνύχας 231.
 ὀξάλμη 91. 261. 272.
 ὀξέλαιον 82. 237.
 ὀξέων νοσημάτων 26.
 ὀξηρὰ (ἦ) 22.
 ὀξος 20. 156.
 — λευκόν 258.
 — παλαιόν 292.
 — σκυλλιτικόν 107.
 ὀξύγαλα 156.
 ὀξυδορμία 64.
 ὀξύκατον 36. 114. 187. 203.
 ὀξύμελι 36. 139. 177.
 ὀξυεργμία 156.
 ὀξυρρόδιον 11. 27. 76. 90.
 178.
 ὀξύτης 173.
 ὀξυφακίνῳ 12.
 ὄξω 21. 27.
 ὀξώδης 162.
 ὀπιον 20. 76.
 — θηβαῖον 69.
 ὀπισθότονος 39.
 ὀπίσω 39.
 ὀπλαι 261.
 ὀποβάλασαμον 12. 22. 75.
 ὀποῖα 28.
 ὀπὸς 197.
 — κυρήναικός 36. 72. 140.
 142.
 — σιαμμωνίας 36.
 — συκῆς 197.
 ὀποπάνακος 23.
 ὀπόταν 145.
 ὀπτήσας 36. 59. 67.
 ὄρεx 71.
 ὄργανα 125.
 ὄργη 33.
 ὄργιλοι 32.
 ὄρεγει 213.
 ὄρθης 1.
 ὄρθιον 127.
 ὄρτοι 39.
 ὄρθόπνοια 127.
 ὄριγανον 27. 77.
 ἱρνις 124. 271.
 ὄροβον 39. 115.
 ὄρόβιον 97.
 ὄρογάλακτος 189.
 ὄρρος 33.
 ὄρρῳ 167.

ὄρχης 180. 250.
 ὄσμη 36. 261.
 ὄσον 37. 39. 106. 163. 168.
 174. 188. 189. 249.
 — ἐπὶ τῷτο 33.
 — πλεῖστον 243.
 ὄσᾱ ἐλαίας 199.
 — περσικά 20.
 — Φοινίκων 41. 53. 199.
 ὄσάκιον 36.
 ὄσέον 20. 36. 41.
 — ἐλάφῃ 36.
 ὄσρακον σηπίας 62. 64. 282.
 — — χελώνης 201.
 — — ὦσ 96.
 ὄσρεα 116. 201.
 ὄσφρανόμενον 20.
 ὄσφραντᾶ 22. 37. 92. 210.
 ὄσφραντική 92.
 ὄσχω 191. 192. 193.
 ὅτι 28.
 ὅτι ἄλλως 36.
 ὅτι 39.
 ὅλα 111.
 ὅλα 62. 64. 258.
 ὅρα 36. 173.
 ὅρανίσκος 27. 125.
 ὅρον 86. 173. 201. 279.
 — αἰγός 78. 90.
 — ἀνθρώπειον 87. 276.
 — παιδίσ 111.
 — παλαιόι 2.
 ὅρῃσι 177.
 ὅσια 1. 260.
 ὅτω 61.
 ὅτως 33. 67.
 ὄφης 8.
 ὄφως γῆρας 113.
 ὄφθαλμία 45.
 ὄφιασις 8.
 ὄφίτης 245.

ὄφρύων 41. 42.
 ὄχληρόν 271.
 ὄχλασης 147.

Π.

πάγχρησον 25. 107. 166.
 πάθημα 98. 99.
 παιδίοις 36. 141. 162.
 171. 180.
 παιδικόν 36.
 παιπάλη 12.
 παιωνία 36. 296.
 παλαιότεροι 33.
 παλαιεμεναί 119.
 παλιν 54. 202.
 παλιέρε 118.
 παλμός 134.
 πᾶν 37.
 πάνακος 39. 170.
 παντελής 71. 157.
 πάντες 33. 186.
 πάνυ καλόν 66.
 παραγαγεῖν 261.
 παραδόξως 269.
 παρενπέντησις 186.
 παραρημασιμός 137.
 παραρημή 137.
 παρακολουθεῖ 11. 279.
 παρακοπή 30.
 παραλιπεῖν 139.
 παραλύσις 37. 54.
 παρανοίας 30.
 παραπληγία 37.
 παραπλησία 31. 172.
 παραπλησίως 33. 37.
 παράπτω 51.
 παρασνευάζει 36.
 παρασυναγχη 123.
 παράτρεψε 119. 121. 276.
 παρὰ τριμμάτα 227.

- παραινῆσις 36.
 παραφέρωμεν 278.
 παραφορά 31.
 παραφροσύνη 25. 33.
 παραχρήμα 36. 240. 269.
 274.
 παραχρήων 102.
 παρεγκλίνοντα 88.
 παρεγκλισίς 208.
 παρεγγυσις 72.
 παρεθέντας 40.
 παρεμμένοις 37.
 παρελθουσῶν 33.
 παρεμποδισμός 71.
 παρέπετα 25. 26. 29. 31.
 32. 209.
 πάρεσιν 37.
 πάρεσι 33.
 παρέχειν 25. 179. 186.
 παρῆ 83.
 παρηγορεῖ 84. 175. 207.
 παρηγορικὸν 61.
 παρίστω 120.
 παρομοίως 30.
 παρονοχία 229.
 παροξυνόμενα 16. 36.
 παροξυσμός 137.
 παρωτίσι 151.
 πάσματα 24.
 πατήτων 41.
 παύοντα 161. 165. 170.
 παχέους 252. 255.
 πάχους 126. 129.
 παχὺ 22.
 παχύνη 122.
 παχύτης 89.
 πᾶρα 33. 61.
 πελασικὸν 262.
 πελαίστα 272.
 πελιονομένους 108.
 πελιδνώματα 73.
 πελώσις 278.
 πεντάφυλλον 107.
 πέντε 14.
 πέπερι 140. 290. 295.
 — — λευκὸν 112.
 πεπηγὸς 36.
 πεπληγμένα 61.
 πεπλυμένης 69.
 πεπόνιον 105.
 πέπων 175.
 περδιιάδος 82.
 περδικίας 203. 218.
 περδικὸς 66.
 περίαπτε 36.
 περιγινόμενων 37.
 περιεκτικὸς 7.
 περιέχεται 219. 241.
 περιθές 36.
 περιόδρωσις 273.
 περικαλυφμένους 59.
 πέριξ 250.
 περιόδους 16. 32. 177.
 περιόδυνία 83. 278.
 περιόσεων 116. 252.
 περιουσία 40. 156.
 περίπλασσε 108. 113.
 περιπτυάδες 274.
 περισερὰ 48. 59. 182. 186.
 περισερεῶνος 1.
 περιτοναίη 252.
 περιφέρουσι 260.
 περιφρυγῆς 144.
 περίχρης 9. 47. 83. 109. 123.
 περίφυξις 141. 269.
 πέρεα 255.
 περσέα 172.
 περσικά 20.
 πεσεῖται 36. 37. 173.
 πεσσοὶ 207.
 — — θερμαντικοὶ 202.
 πεσρωτοὶ 269.

- πρῦμα 36. 147. 261.
 πεφριγμένα 22.
 πέψις 14. 140.
 πήγανέλαιον 72. 169.
 πήγανον χλωρόν 194. 260.
 πήγνυμένα 72.
 πήξας 259.
 πήξει 251.
 πῖν 16.
 πίνειν 10. 128. 233.
 πικρά 10. 170. 176.
 πικραμύδαλα 97.
 πικρόχολον 204.
 πῖλησις 12.
 πίπτειν 36.
 πίσση 124. 182.
 — — ξηρά 242.
 — — ὑγρὰ 8.
 πῖσχις 273.
 πιτυία 177. 204. 273. 282.
 πιτυίνη 92. 278.
 πῖτος Φλοῖος 195.
 πῖτυρα 1. 129. 237.
 πιτυρίσις 4.
 πλατεῖς 105.
 πλατὺ 36.
 πλατυκύμνον 36.
 πλατύτερον 55.
 πλετάνχις 94.
 πλεονάζοντα 8. 140. 204.
 πλευράς 129.
 πληγή 28. 41. 83. 205. 263.
 270.
 πλήγματι 269. 270.
 πλήθος 16.
 πληθέντων 253.
 πληθωρικόν 16.
 πληρώμενα 38.
 πληρώσις 38. 161.
 πληττόμενος 126.
 πλοῖς 36. 260.
 πλύματι 168.
 πλύνας 104.
 πνεῦμα 36.
 πνευμάτως. 205.
 πνιγνῆναι 127.
 πνιγμός 281.
 πνίξ 210.
 ποδάγρα 216.
 ποδός 36.
 ποιῆν 8. 36. 252.
 — — τί 213.
 ποικίλως 234.
 πόλιον 107. 127.
 πολλά 37.
 πολλάκις 55. 177. 203.
 πολλῶ 8.
 πολύαιμοι 120.
 πολυάρχια 140.
 πολύγονον 11. 82. 128.
 πολυήμερος 136.
 πολύποδες θαλάττιοι 37.
 πολυπόδιον 181.
 πολύπους 94.
 πολυτείχε 3.
 πόματα 31. 37. 127. 166.
 170.
 πομφόλυξ 195.
 πόνος 16. 50. 55. 176. 181.
 209.
 πόντα 283.
 πόρος 74. 86.
 πορφυρίζοντα 279.
 πόσις 156.
 ποτήματα 272.
 ποτηροκλάσρα 1.
 πότις 15. 37. 172.
 ποτίματα 233.
 ποτίμων 138.
 πόρος 74. 86.
 — — ἀκουσικός 75.
 πρᾶότερα 122.

- πράσιον 91.
 πράσον 58. 77.
 πράσσα 263. 272.
 πράσσιον 283.
 πριαπισμός 194.
 πρίν 52.
 πρίν 104.
 πρίσματα 265.
 πρὸ πάντων 210.
 προαιρετικός 38.
 προαλειψαμένη 97.
 προαναβάσας 191.
 προαπονίπτων 196. 199.
 προαπονιτρώσας 238.
 προβατεία χολή
 προβρέξας 4. 195. 201.
 προγνώσικόν 36.
 προεیرهται 16. 29.
 προέεισιν 260.
 προεκνιτρώσας 234. 238.
 προεκτίλας 43.
 προεμέσαντι 13.
 προεξιόμενος 14.
 προηγείσθαι 28.
 προθεσμία 202.
 προκαθάρας 228.
 προκενώσαντες 140. 237.
 προκλύων 169.
 προκύψη 211.
 προλέγειν 33. 36.
 προληώσας 191.
 προλουσαμένη 1.
 προξυρήσας 9.
 προπεπλυμένην 61.
 προπερικαθάρας 228.
 προπετῇ 26.
 πρόπολι 124. 256.
 προποτιζέον 189. 202. 269.
 προποτίσματα 261.
 πρόπτωσις 211.
 προπυριάσας 200. 256.
 πρὸς 100.
 πρὸς δύναμιν 219.
 — ἐσπέραν 32.
 — πάντα 263.
 — ταῖς 221.
 — τῷ 100.
 — Φλεγμοναῖς 26.
 προσάγειν 36. 37. 128. 134.
 140. 146. 171.
 προσαγορεύει 172.
 προσαντλημένον 201. 203.
 προσάπτει 122.
 προσβάλλει 93. 107. 217.
 237.
 προσδεσμέμενον 37.
 προσεπιβάλλων 203.
 πρόσθε 36.
 προσθέτω 202.
 προσήκει 74. 98. 156.
 προσκλύζει 104.
 προσκόλλει 116.
 προσλαμβάνοντα 295.
 προσμίζει 2. 11. 104.
 προσπίπτει 113.
 προσπλέκειν 38. 123.
 προσφάτας 61. 83.
 προσφέρειν 32. 77. 92. 143.
 193. 196. 203. 211.
 προσχῶ 12.
 πρότερον 34. 260.
 προτρέπειν 138.
 προφήται 66.
 προφλεβοτομήσον 210.
 προφυλάττει 112.
 προχέεται 253.
 πρὸς 15. 97. 121.
 Πρωτεύς 66.
 πρώτην 37. 220.
 πρωτοπαθεῖν 26. 36. 186.
 πρωτοπαθῆσθαι 36.
 πρῶτω 36. 203.

- πταρμικὰ 10. 19. 32. 37.
 90. 146.
 πταρμός 20. 35. 71. 103.
 πτέλεα 110.
 πτέρεα 254.
 πτέρον 27. 36. 37.
 πτερύγιον 53. 69. 230.
 πτηνῶν 37. 260.
 πτισάνης χυλός 25. 130.
 139. 143.
 πτύεσι 125.
 πυκνόν 127.
 πυκνότεροις 54.
 πυκνωτικόν I.
 πύον 102. 243.
 πυρεὰ 196.
 πυρεκτώσεις 46. 192.
 πύρεθρον 37. 107.
 πυρέττειν 127.
 πυρετός II. 38. 135.
 πυρία 7. 49. 73. 200.
 — — ξηρὰ 27.
 πυριζῶν 46. 47. 48. 50. 70.
 79. 89. 91. 128. 264.
 πυρίκαυσα 240.
 πυρόεις 260.
 πυροί 248.
 πυρώδης II. 173.
 πύρωμα 246.
 πύρωσις 75.
 πυτία 177. 204.
 πύροι 222.
 P.
 ραγάδας 196. 198. 214. 225.
 ράγιον 270.
 ραγοειδὲς 72.
 ραδίως 88.
 ραίνει 267.
 ῥάκει 73.
 ῥάκη 8. 175.
 ῥάκος 104.
 ῥάμνα 203.
 ῥάφα 45.
 ῥαφάς 26.
 ῥαφνίδων 127.
 ῥαφάνιον 6.
 ῥαφάνη 48. 73. 90.
 ῥάχεσι 116.
 ῥαχη 39. 172.
 ῥαχίς 146.
 ῥαχίτων 39.
 ῥεγμός 130.
 ῥέον 129. 168. 203. 254.
 — ποντικόν 288.
 ῥεῦμα 23. 65. 113. 114.
 125. 206.
 ῥευματιζομένοις 12. 109.
 ρευματισμός 204.
 ῥέουσιν I.
 ῥεύσαντι 46. 51.
 ῥεφάνιον 265.
 ῥεφανός 253. 273.
 ῥεφῶν 244.
 ῥηγμα 254.
 ῥηγνύμενον 52.
 ῥηθήσονται 36.
 ῥήξις 48. 128. 260.
 ῥήσσει 247.
 ῥητίνη 182. 196.
 — — πιτυίνη 278.
 — — Φρυκτή 259.
 ῥίζη 122. 258.
 ῥίνισμα 2. 97. 112. 172.
 — — ἑλέφαντος 233.
 ῥόβων 131.
 ῥίπισις 150.
 ῥοδακινέα 87.
 ῥοδίνης 73.
 ῥόδιον λευκόν 258.

ῥοδίς 32.
 ῥοδόαΦνη 234. 267.
 ῥοδόμελι 156.
 ῥοδόσκαγμα 97.
 ῥόθς αἰγυπτίς 3.
 ῥόδων σπέρμα 117. 122.
 ῥοιᾶς 22. 159.
 — χυλός 122.
 ῥοιδίων 62.
 ῥοίς 260.
 ῥοσάτον 162.
 ῥῆς 204.
 — ἀλεξάνδρινος 1.
 — ἐρυθρός 117.
 — μαγειρικός 119.
 — συριακός 109. 172.
 ῥοΦᾶν 145.
 ῥόΦημα 23. 126.
 ῥύη 238.
 ῥύης 54.
 ῥυπαρόν 55.
 ῥύπος 81.
 ῥυπτόντων 100.
 ῥυσις 273.

Σ.

σαγάπηνον 44.
 σαλαυάνδρα 278.
 σαμβασής 128.
 σαμία γῆ 134.
 σαμὶς ἀσέρος 128.
 σανδαράχη 1. 86. 115. 125.
 σάνδιος 7.
 σαξίΦραγος 173.
 σάπωνος γαλλικῆ 1.
 σάριον 36.
 σαρκόθλασις 253.
 σαρκόθλασμα 253.
 σαρκοῖ 85.

σαρκοκόλλη 1. 46. 122. 128.
 σαρκωμα 94.
 σάρξ 218. 287.
 σαυρα 57. 278.
 σαΦῶς 36.
 σβέννυται 260.
 σβέσαι 143.
 σεβήριον 64.
 σειομένως 109.
 σείσας 24. 105.
 σεισμός 174.
 σελίς 138.
 σελινόσπερμα 252.
 σεμίδαλις 97. 104. 105. 2000.
 σέρις 246.
 σέσελι 36.
 σεύτλας 2. 4.
 σημεῖον 36.
 σημεῖωσον 16.
 σηπεδονῶδες 93.
 σηπία 62. 113.
 σηπτὴ 256.
 σηρίς 7. 235.
 σήσας 24. 105. 106. 112.
 σιδηρίτις 76. 151. 233.
 — — ἡράκλεις 271.
 σίδια 1. 24. 109. 134.
 σιελον 126. 160. 270.
 σικύα καΦη 36. 171.
 — — μεγάλη 252.
 σικυᾶν 36. 47. 79. 96. 107.
 σικυῖς 115.
 σικυός 175. 176.
 σιλΦιον 39.
 — — ῥίς 282.
 σιμὰ 181.
 σινηπι 27. 29.
 σιναπισμοί 188. 210.
 σίον 173.
 σίσχυον 203.
 σιτίς 39. 46.

τίτινον 219.
 τίφωv 93.
 τιζαμμωνία 156. 202.
 τιςπασέον 39.
 τίεπειν 193. 211.
 τιςυαζόμενον 61. 138. 207.
 τιςυασία 36.
 τιχῖ 106.
 τιχίλλα 127.
 — — όπη 290.
 τικίρρος 255.
 τικίρρωδες 64. 188.
 τικίρρωθέντος 183.
 τικίρρωμα 208.
 τιληρία 192. 207. 209.
 τιληροκέφαλον 270.
 τιληρουμένη 123.
 τιληροσφθαλμία 50.
 τιληρουνομένης 241.
 τικολίωσις 202.
 τικολοπένδρα 272.
 — — — θαλάσσια 43.
 τικολόπενδρον 188.
 τικόλυμος 173.
 τικόπος 127.
 τικόρδιον 261.
 τικορία 2. 80.
 — — — μολύβδε 95.
 τικορδοφαγία 156. 273.
 τικόροdon 75.
 τικορπίοι 269.
 τικορπίες 147.
 τικοτένται 36.
 τικτωματιών 35.
 τικωλήμενον 270.
 τικώληξι 172.
 τικάριδος 197.
 τικήγε 239.
 τικήγμα 1. 113.
 τικήξας 1.
 τικηκτα 64.

σμήχε 1.
 σμίξας 54. 113.
 σμύρνα 80.
 σμύρνη 110.
 σμύρνην τρωγλωτίδα 202.
 σμῦ 4.
 σπαθίτη 69.
 σοι 217.
 σπάσμα 46. 254.
 σπασμός 36. 38. 39. 173. 274.
 σπέρμα ρόδων 117.
 σπλαγχνον 25. 33. 96. 134.
 172. 252.
 σπλην 187.
 σπογγάριον 154.
 σπόγγος 3. 47. 48. 50. 54.
 91. 169. 250.
 σπονδύλιον 37. 40.
 σπύραθος 182. 186. 263. 273.
 σπωμένους 36.
 σπώνται 38.
 σ" 1. 5γ. 36.
 σάγμα 46. 49. 97. 114. 118.
 — — — ρόδε 46. 48.
 σακτής νονίας 256.
 σαλαγμοί 275.
 σάφισ 48. 73.
 σαφυλή 122. 165.
 σαφυλοπάςα 122.
 σαφύλωμα 57. 69.
 σάχυος 121. 176.
 σέαρ 183. 198.
 — — — αίγειον 240. 255.
 — — — αλώπεκος 79.
 — — — άναλον 91.
 — — — ίχνεύμονος 261.
 — — — αρχεϊον 8.
 — — — λεόντειον 255.
 — — — όρνίθιον 83. 148.
 — — — όρειον 258.
 — — — παρδάλειον 255.

- ἑαῖρ ταύρων 255.
 — τράγειον 255.
 — ὕειον 232. 249.
 — χηνός 50. 71. 83. 95.
 116. 148. 170. 175. 205.
 206. 208. 224. 255.
 — Φασιάνη 255.
 — χοίρειον 129. 198. 207.
 208. 211. 225.
 ἑαῖτι αἰγείω αγρίω 42.
 ἑαῖτωμα 256.
 ἑέλλουσι 46. 203.
 ἑεφανός 15.
 ἑεώδους 173.
 ἑίμι 53. 62.
 ἑόμα 27.
 ἑομαχικόν 36. 296.
 ἑομάχῃ 36.
 ἑομίον 202. 207. 209. 215.
 ἑοχάζῃ 8.
 ἑραγγα 179.
 ἑραγγουρία 179. 205.
 ἑρεφόμενον 35.
 ἑροβίλια 278.
 ἑροβιλίνην 278.
 ἑρεθιον 19. 189.
 ἑρύχνον 12.
 ἑρύχνα 203.
 ἑρύχνος 76. 83.
 ἑρύχνη ῥίζα 107.
 ἑυπηρία 93.
 — — ἑρογγύλη 93.
 — — ὀλίγη 86.
 — — ὕγρα 155.
 ἑυπηριώδων 185.
 ἑύραξ 125.
 ἑύφοντα 120. 203.
 ἑύχαδα 32. 35.
 ἑυάγρη 36.
 ἑύγκομα 184.
 ἑυγκοπαῖ 134.
 συγχιρίσμενος 149.
 συγχιρίσει 265.
 σύγχιρσμα 39.
 σύκη αγρία 197.
 σύκη 147. 260.
 σύκη ἄγρια 233.
 σύκη αγρία 170.
 συκωδης 98.
 συκων λιπαρῶν 187.
 συκώσεις 69.
 συμβαίνει 6. 36.
 συμβαίνοντα 237.
 συμβῆ 36.
 συμπάθεια 26. 36. 186.
 συμπίπτει 61.
 συμπίπτει 271.
 συμπλέκει 10.
 συμπτωμα 83. 74. 161.
 συμφέρει 138.
 συμφλεγμαίνοντος 25.
 συμφύτε 177. 191.
 σὺν 25. 27. 46. 180.
 σὺν omillum 6. 8.
 σὺν τοῖς λοιποῖς 83.
 συνάγαγε 67.
 συνάγχη 49. 123.
 συναισθησις 217.
 συναπίζειν 36.
 συναχθήσονται 267.
 συνιδεσθαι 125.
 συνεπιθήσωμεν 14.
 συνεργητέον 182.
 συνεψήσας 23. 27. 128.
 συνέχειαν 33.
 συνεχέςατα 120.
 συνεχέςερα 249.
 συνεχής πυρετός 137.
 συνεχῶς 59.
 συνήθη 33. 136.
 σύνθετον 39. 71. 142.
 συνθλάσας 44.

συνιδρωσις 155.
 συνισαμένη 33. 102.
 συνλειώσας 81. 96. 126. 129.
 συνλεχνας 274.
 συνοχός 137.
 σύντομον 37.
 συντόμως 61.
 συντονία 33.
 συριγγέμενον 52.
 συριγμός 89.
 συρρέον 138.
 συρρήξει 182.
 συσάσαν 74.
 σύχυνω 233.
 σφαίρας κυπαρίσσε 190.
 199.
 σφαίρια 199. 249.
 σφαίρωμα 215.
 σφαιρώσας 186.
 σφαιελίζουσας 69.
 σφάκελον 243.
 σφάξας 43.
 σφηκία 261.
 σφηκῶν 264.
 σφηνωθείτος 209.
 σφίγγε 154. 251.
 σφόδρα 37.
 σφοδράς 70.
 σφοδρότερον 28.
 σφοδρώς 12.
 σφραγίς 167.
 — — ληνία 128.
 σφυγμός 13. 140.
 σφυγματωδής 11. 79.
 σφυρόν 32. 192. 202.
 χασμός 208.
 χεδόν 137. 186. 233.
 χή 49.
 χήμα 8. 127.
 χίνος 82. 109. 112. 114.
 χίσις 276.

χιςή 102. 113.
 χοίνος 24. 181. 193.
 χοίνε ανθος 24.
 σῶμα 37. 47. 252.
 σωτηρία 279.

T.

τάδε 261.
 — πολλα 208.
 τάραξις 45.
 ταραχή 33.
 ταριχευτά 140.
 ταριχηρά 197.
 τάριχον
 τάσις 75.
 ταυρία 52. 172.
 ταυροκόλλη 97. 191.
 ταυτόν 102.
 ταχέως 57. III.
 τεθλασμένου 231.
 τελείων 119.
 τελείως 237.
 τελέως 243.
 τεταμένοι 39.
 τέτανος 39. 105.
 τεταρταίος 140.
 τετρακίς 110.
 τετραφάρμακον 243.
 τέφρα 9. 123. 262. 271.
 281.
 — — κλήματος 197.
 τέχνη 74.
 τέχνηκος 36.
 τζιμέριον 43.
 τηξας 198.
 τήλεως 55.
 τήλινον 33. 91. 123. 151.
 τηνεσμός 167. 169.
 τηνικαῦτα 33. 140.

- τίθει 203.
 τιθύμαλος 107.
 τίλλων 56.
 τίμιον 36.
 τισί 6.
 τίτθους 203.
 τμητική 46.
 τμητικοτέροις 139.
 τὸ pro αὐτὸ 33. 207.
 — — τῷ 88.
 τὸ διὰ δαφνῶν 157.
 — — καλαμίνθης 156. 157.
 — — μηλοκυδωνίων 156.
 — — τριῶν πεπέρσεων 156.
 157.
 — διοσπολιτικὸν 156. 157.
 — κρίτωνος 102.
 — κυδωνιάτου 158.
 — πολυέτες 156.
 τοίνυν 74. 127. 202. 216.
 237. 253. 254.
 τοίχας 266.
 τοκετῶν 205.
 τόνε 32.
 τόνεσι 13. 36. 148.
 τοπικά 20.
 τόπος 8. 120. 269.
 τοσᾶτον ὄγκος 26.
 τούναντιον 39.
 τῆτς 249. 269.
 τραγακάνθη 105. 125.
 τράγειον 59. 67.
 τραπῆ 52.
 τραχεία 22. 123.
 — — ἀρτηρία 128.
 τράχηλος 123. 128.
 τραχηλὸς τῆς κύσεως 174.
 τραχύτερα 8. 210.
 τραχύτητες 105.
 τρεπόντων 35.
 τρεμόντας 40.
 τρήματα 7. 274.
 τρημάτια 273.
 τριβόλον 241.
 τρίγλα 277.
 τριγόνω 191.
 τρεῖς 154.
 τρισπέρμω 182.
 τριταῖος 138.
 τρίφυλλον 270.
 τρεῖχας 27. 43. 56. 261.
 τριχίασις 56.
 τριχοφυὰ 41.
 τρεψας 83. 86. 102. 112.
 125. 236. 296.
 τρόμος 40. 273.
 τρομωδῶν 27.
 τροπή 135.
 τρόπους 36.
 τροφή 126.
 τροφὸς 119.
 τροχίσκος 25. 106. 125.
 — — ἀμαζόνων 159.
 — — ἀνδρόνειον 120.
 167. 170.
 — — ἀσῆρ 159.
 — — βιβυνός 195.
 — — δι' ἡλεκτρα 128.
 132.
 — — διὰ κοφαλίας 132.
 138.
 — — — πικρῶν ἀμυγ-
 δάλων 189.
 — — — πιλυεῖδα 167.
 — — — σπερμάτων 166.
 — — — χάρς 195.
 — — Φαυσίς 167.
 — — Φυσαλίδων 179.
 — — ἡλιακὸς 149.
 — — λευκὸς 168.
 — — μουσᾶ 46.

τροχίσκος πάγχρησος 25.
 107. 145.
 — — πασίωνος 167.
 — — πιπράς 184.
 τρόχος 166. 167. 176. 188.
 189. 261.
 τρυγία 153. 220. 270.
 τρυγόνος 275.
 τρυγῶδες 168.
 τρυπᾶς 256.
 τρυφερὸν 61. 80.
 τύλῃς 228.
 τυμπάνιας 186. 252.
 τυρᾶμεν 151. 282.
 τυρὸς 48. 73.
 τυχοδαίμονα 174.
 τῷ pro τινί 88.

Υ.

υαίνη 71. 260.
 υαλῶδες 170.
 υγεία 220.
 υγρὰ 55.
 υγρασία 50.
 υγροδιοσπόλιτον 27.
 υγροκολλᾶριον 66.
 υγρόπισσον 249.
 υγροτέροις 36.
 ὕδατα 143.
 ὕδατοειδής 272.
 ὕδατος ψυχρὰ 134. 137.
 — — ὀμβρεῖμα 61.
 ὕδερως 183. 186.
 ὕδραγωγὸν 186.
 ὕδρέλαιον 30. 33. 40. 170.
 242.
 ὕδρόγαρον 156. 158.
 ὕδροκήλη 191.
 ὕδρόμελι 31. 37. 283.
 ὕδρόμιλον 25.

ὕδροποσία 45. 138.
 ὕδροποτήτωσαν 14. 72.
 ὕδροροδίνῃς 175.
 ὕδροροσάτον 25. 118. 122.
 ὕδροφοβικόν 271.
 ὕδωρ 156. αὐξητικόν 1.
 — αὐτοφυές 208.
 — θερμόν 123.
 — ὀμβριμον 61.
 — ποτάμιον 67.
 — ψυχρὸν 134. 137.
 ὑαίω 232. 249.
 ὑέλινον 1. 105.
 ὑλαγμός 271.
 ὕλη 51.
 ὕμην 63. 116. 126. 167. 252.
 ὕοσκύαμος 114.
 ὑπάγειν 181.
 ὑπάλειφε 64. 71.
 ὑπάντῃ 192.
 ὑπεζωκότος 129.
 ὑπερβολή 145.
 ὑπέρικον 189.
 ὑπερκάθαρσις 203.
 ὑπερσάρκωμα 63.
 ὑπερῶν 22.
 ὑποβαλλόμενα 202.
 ὑπογάστριον 172. 203. 209.
 ὑπόγεγραμμένοις 237.
 ὑποθετὸν 170.
 ὑποθυμία 125.
 ὑποκαπνίσματα 125. 261.
 ὑποκαπνισμός 127.
 ὑπόκειται 74.
 ὑποκυζίδος 177.
 ὑπομαλάσσειν 140.
 ὑπομένειν 33. 36.
 ὑπονοητέον 79.
 ὑπονοεμένης 40.
 ὕπνος 29. 146.
 ὕπνῳδες 12.

ὑπνωττικόν 145.
 ὑπόξανθος 73.
 ὑποπέλιος 207.
 ὑπόπτωσις 53.
 ὑποπύξ 69.
 ὑποσχυμὴ 104.
 ὑπόσασις 140.
 ὑποσρώματα 261.
 ὑπόσφαγμα 48.
 ὑποτεταγμένοις 238.
 ὑποχεόμενοι 72.
 ὑποχονδριακὸν πάθος 33.
 ὑποχονδρίοις 36. 181.
 ὑποχρίσειον 172.
 ὑπόχυμα 72.
 ὑπόχυσις 58. 66.
 ὑπώπια 73.
 ὑσσώπω 35. 83. 125. 127.
 140.
 ὑστέρα 203. 205.
 ὑσέρον 72. 250.
 ὑφesis 137.
 ὑψηλότερον 47.

Φ.

Φαβάτινον ἄλευρον 97.
 Φαίνοιτο 33. 148. 271.
 Φακὴ 119. 195.
 — ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων 137.
 Φακῶ το 152.
 — ἀπὸ τῶν τελευμάτων
 216. 246.
 Φαλάγγια 270.
 Φαλαγγιοδῆτες 270.
 Φανερός 4. 71.
 Φανῶσι 139.
 Φαντασία 33.
 Φαντασικόν 32.
 Φάρμακκ ἀπλὰ 289.

Φάρμακον 32.
 Φαρμακώδης 161.
 Φάρυγξ 123.
 Φάσση 48.
 Φελός 2. 41.
 Φερεσται 54. 61. 167. 203.
 179.
 Φευξάνται 266.
 Φθέγγεσται 33.
 Φθειρίασις 6.
 Φθίρονται 261.
 Φθορὰ 206. 209.
 Φιλολάτρης 138.
 Φιλᾶσι 33.
 Φλέβατὴν ἄνω 32.
 Φλέβες 36.
 Φλεβοτομία 7. 123.
 Φλεβοτόμη 4. 10. 184.
 Φλέγμα 127. 170.
 — — ἄλμυρόν 4.
 — — μελαγχολικόν 4.
 — — χολώδες 4.
 Φλέγμαινχσι 12.
 Φλεγμονή 25. 46. 74. 241.
 Φλεγμονή (ἐν) 120.
 Φλεγμονῶδες 148.
 Φλόγωσις 210. 215.
 Φλοιός 48. 110. 150.
 Φλόμη 219.
 Φλυταίνας 61. 245.
 Φόβερος 16.
 Φοβάνται 33.
 Φόδον 124.
 Φοινικοσέα 41.
 Φοινίκων 14.
 — — ἀφέψημα 128.
 Φολβόν 91.
 Φῆ 173.
 Φράττειν 96.
 Φρενητικοί 33.
 Φρενίτις 25.

Φρένων 26.
 Φρένη 141.
 Φρύξας 51.
 Φυγαδεύει 261.
 Φύγεθλον 247.
 Φυλάττασι 33. 260.
 Φύλλα 39. 64. 65. 112. 113.
 120.
 Φύμα 247.
 Φύοντα 56.
 Φυράσας 53. 105. 106. 127.
 Φυσαλλίδων 176. 179.
 Φύσας 33.
 Φυσική 9.
 Φυσικώς 14.
 Φυσῶδες 33. 74. 89.
 Φυτοῖς 260.
 Φώκη 260.
 Φώκιον 8.
 Φωνή 126.
 Φῶς 16. 65.

X.

χαλάζια 44.
 χαλβάνη 83.
 χάλβανον 37.
 χαλεπός 172.
 χαλκάνθη 94.
 χαλκή 278.
 χαλκίτις 83. 93. 109. 278.
 — — ὥμη 115. 119.
 χαλκῶ 49. 93. 226.
 χαλῶσι 177.
 χαμαιδρίξ 72.
 χαμαιδρύς 182. 189.
 χαμαιλέντος 172.
 χαμαιπίτυς 184. 189. 278.
 χαρτίον 7.
 χάρτες 195.

χάσματα 274.
 χαύνης 250. 251.
 χείλη 36. 116.
 χείμετλα 224.
 χειρουργία 51. 256.
 χειρῶν 25.
 χελιδωναία 3.
 χελιδωνία 274.
 χελιδόνων 36.
 χελώνη 201.
 χερσαῖα 274.
 χημωσις 47. 61.
 χηνός 279.
 χιτώνι 55. 170.
 χλιάνας 82. 83.
 χλιαρόν 14. 77. 78. 205. 207.
 χλωρόν 7. 36. 70. 269.
 χοάνη 125.
 χοίνιξ 126.
 χοιράδες 124.
 χοιρεία 180. 215. 225.
 χοίρε θηλείας 124.
 χολαγωγόν 246.
 χολή αέτιξ 66.
 — αἰγεία 59. 77. 90.
 — βοός 78.
 — γυπός 58.
 — πέρδικος 66.
 — προβατεία 77.
 — ταυρία 52.
 — τραγεία 67.
 — υἰνίης 71.
 χοληδόχε κύσεως 189.
 χολωδης 74.
 χορδαψός 171.
 χορταζόμενοι 158.
 χροῖσται 36. 46.
 χρεία 33. 126. 127. 139.
 χρεῖ 33. 66.
 χρεῖζων 33. 167.
 χρεῖσται 10. 16.

χρήσι.

χρήσιμοι 15.
 χρήσις 106. 210. 218.
 χρησέον 8.
 χρίειν 27.
 χρίσματα 46.
 χροία 8. 73.
 χρόνιος 140.
 χρονωτέρα 64.
 χρονοσάντων 27. 33. 40.
 123. 166.
 χρόνον (εις) 80.
 χρόνον (μετά) 212. 215.
 χρόνος 233.
 χρυσαντικῆ 189.
 χρυσή 297.
 χρυσιζέσης 124.
 χρυσολαχάνη 189.
 χρῶ 54.
 χρῶμα 217.
 χρώμενον 33.
 χυλός 1. 2. 6. 11. 12. 14.
 18. 25. 66
 — πιτύρων 129.
 — πτισσάνης 25. 32. 130.
 χυλῶ συν 25.
 χύλωσις 258.
 χυμός 4. 8. 16. 25.
 χωρήσωμεν 37.
 χωρίοις 128. 143.

Ψ.

ψάροι 37.
 ψαύσεως 192.
 ψίλλιον 83.
 ψιμμήθιον 5.
 ψιττάκιον 218. 241.
 ψίχας 123. 198.
 ψιχῶν (μετά) 83.
 ψολαίς 260.
 ψόφοι 16.

ψύλλη 88. 267.
 ψύλλιον 11. 83. 103. 118.
 205. 218.
 ψύξις 12. 75.
 ψυχῇ 86
 ψυχικόν 35. 36.
 ψυχροποσία 40.
 ψυχρῶ 104.
 ψωμίζουσι 119.
 ψώμισμα 119.
 ψωρᾶ 100. 234.
 ψωρίασις 49.
 ψωροφθαλμία 49.
 ψωρώδη 5.

Ω.

ὠά 126. 156. 196. 198. 217.
 ὠκιμον 20. 103.
 ὠμοπλάτας 270.
 ὠμός 2. 3. 14. 115.
 ὠμοτριβές 147.
 ὠτὸ ὅπτει 46.
 ὠταῖος 105.
 ὠσαύτως 9. 33.
 ὡς ἐπιπαν 141. 156.
 — ἐπὶ τὸ πολὺ 271.
 — μέλιτος ἔχειν πάχος 1.
 2. 4.
 — τὰ πολλὰ 37.
 ὡσε 36.
 ὠταλγία 49. 75.
 ὠτικόν 83.
 ὠτων 35.
 ὠφελῆ 14. 46. 75. 195.
 196. 201.
 ὠφέλεια 33.
 ὠχρεῖ 274.
 ὠχρὸν 204.
 ὠχρώτερον 8.





